

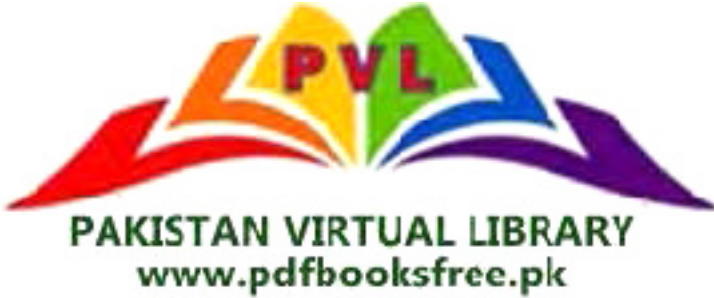
القرآن الكريم

وَتَرْجَمَهُ مَعَانِيَهُ إِلَى
اللُّغَةِ الْأَوِيغُورِيَّةِ

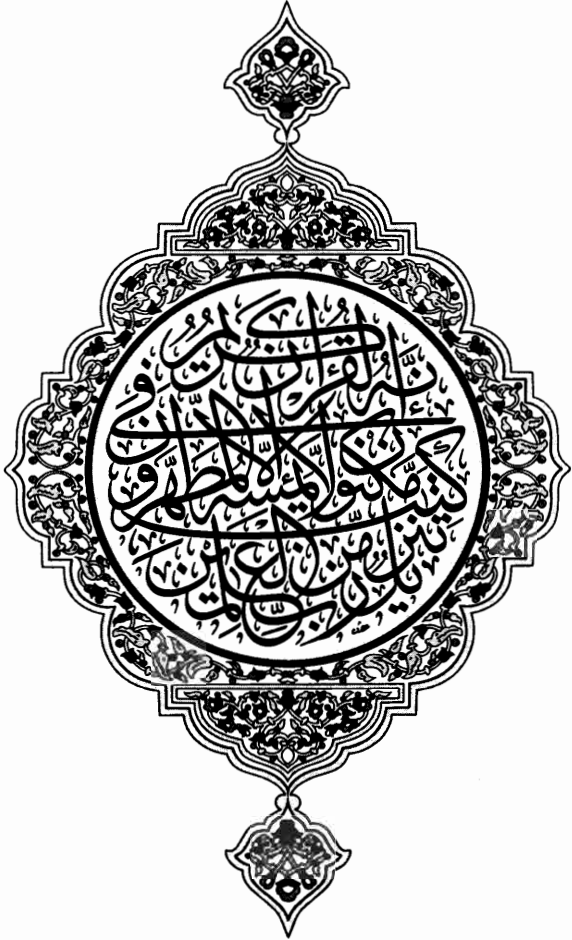
PDFBOOKSFREE.PK

القرآن الكريم
وترجمة معانيه إلى
اللغة الاويغورية

Translation of the Meanings of
THE NOBLE QURAN
in the Uyghur Language

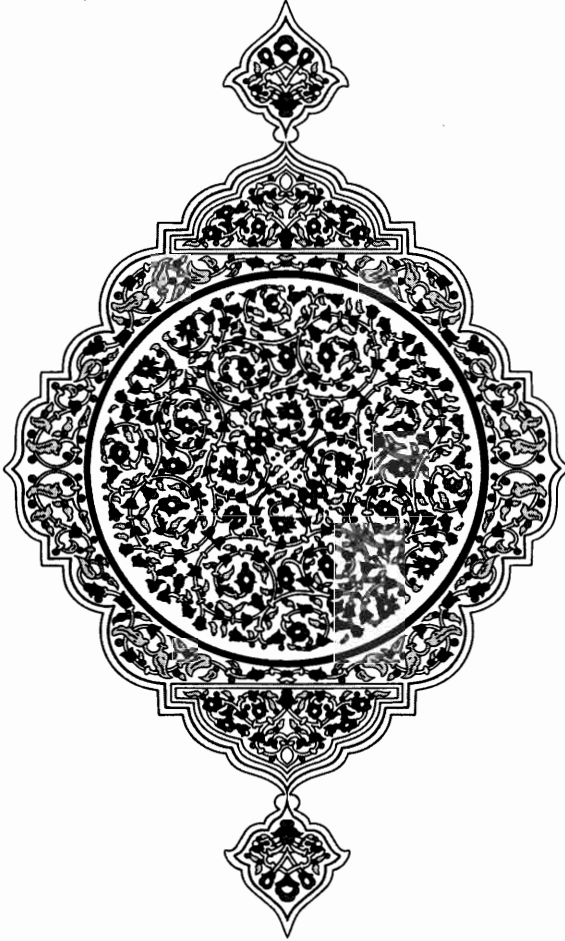

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

كتاب الصلاة في شهر رمضان المبارك
صلى الله عليه وسلم
عبد المصطفى المصطفى المصطفى

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَرَجْمُهُ مَعَانِيهِ
هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ
وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى لَا يَجُوزُ بَيْعُهُ

شبو مصحف شريف ومعنى له رينك ته رجيمسى بله ن .
تلكى حرمونك خدمت كارى پادشاه فهدين عبدا العزيز آل سعود دن هه ديه
الله تعالى ئوچون وقف دور . ساتش جائز بو لمايدور

القرآن الكريم

وَتَرْجَمَةٌ مَعْنَايَهُ إِلَى
اللُّغَةِ الْاُوَيْغُورِيَّةِ

قُورْئَانِ كِه رِم

لُؤْيُغُورْچِه تِه رِجْمِسِي

تَرْجَمَةٌ

مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَامَةِ الْحَاجِّ دَامَلَا صَالِحِ الْكَاشْغَرِيِّ الْآرْتُوْجِيِّ

تِه رِجْمِه قِيلْغُوجِي: مُؤَهْمَمَت سَالَم

شبو مصحف شريف ومعنى له رينيك تهرجمسي بيله ن
بسلسلشنى سعودى عربستاننيك پادشاهى شككى حرم
نك خدمت كارى فهدي بن عبد العزيز آل سعود توزيركه
شرف بلب بسدشقه امرقلدى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ بِإِذْنِكَ مَبْرُوكًا يُدَبَّرُونَ أَبْنَيْتَهُ وَلِيَسْتَدَكِّرَ أَوْلُوا الْأَبْنَيْتِ)

الحمد لله رب العالمين القائل:

(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)

والصلاة والسلام على سيدنا محمد القائل (خيركم من تعلم القرآن وعلمه) والذي ثبت عنه عليه الصلاة والسلام أنه قال (القرؤوا القرآن فإنه يأتي شفيعاً لأصحابه يوم القيامة) وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين ... وبعد :

فإنفاذاً لأوامر خادم الحرمين الشريفين وناشر كتاب الله المجيد الملك فهد بن عبد العزيز - حفظه الله - في العناية بكتاب الله الكريم توثيقاً وطباعةً ، والعمل على تيسير نشره وتوزيعه بين المسلمين وتفسير معانيه وترجمتها إلى اللغات المختلفة ومنها اللغة الايوغورية و اعتبار تلك الترجمات من أسمی الغايات والأهداف المرسومة لمجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة .
وبناء على التعاون القائم بين كل من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد - المشرفة على المجمع - ورابطة العالم الإسلامي في كل ما من شأنه خدمة كتاب الله الكريم ترجمةً وطباعةً ونشراً في جميع أنحاء العالم .

وإيماناً من الجميع بضرورة ترجمة معاني كتاب الله تعالى إلى جميع اللغات الفاعلة تحقيقاً لبدل البلاغ والدعوة بالحكمة والموعظة الحسنة وتحقيقاً لقوله تعالى (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى)
وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الايوغورية فإنه يطيب لنا أن نقدم للقارئ الكريم هذا المصحف الشريف مع ترجمة معانيه وتفسيره إلى اللغة الايوغورية والتي قام بترجمتها الشيخ / محمد بن صالح وراجعها الشيخ / عبد المجيد صادق الآبادي والدكتور عبد الرحيم محمد الكاشغري، وقد أقرت الترجمة وتمت المراجعة تحت إشراف رابطة العالم الإسلامي .

وإننا إذ نحمد الله تعالى أن وفقنا إلى إنجاز هذا العمل وتقديمه إلى الإخوة المسلمين الناطقين باللغة الايوغورية في الصين وخارجها نرجو أن يستلهم منه قراؤه نور الهدى والتقى بما يقوي إيمانهم ويثبت إسلامهم ويصلح أحوالهم في الدنيا والآخرة .

وإننا لنعلم أن الترجمات مهما بلغت دقتها لا يمكن أن تصل إلى المقاصد العظيمة لنص القرآن الكريم المعجز وأن التفسير المذكور إنما هو حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ويحترمه ما يصف به البشر من نقص ، والكمال المطلق لله وحده .

لذا فنحن نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة إهداء النصح وتدوين الملاحظات العلمية الموثقة والمقترحات حولها وإرسالها إلى وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد للاستفادة منها في الطباعات القادمة إن شاء الله تعالى .

والله الموفق وهو الهادي إلى سواء السبيل ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ فِيهِمْ أَنْ يَتَذَكَّرُوا وَأَنْ يَسْتَعِزُّوا بِاللَّهِ الَّذِي هُوَ أَوْلَىٰ أَلِيَبِ)

حمد و ثنا الله مله رنك په روه د بگاری الله غا خاستور، د ددی ۱۔

(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)

د عای سلام له ریمسز محمد ﷺ غا. د ددی، (خیرکم من تعلم القرآن وعلمه) یخشی راق لربك قرآن نوقوعان و توفیقان له دور.

وینه ددی (قرآن و القرآن) په یان شعیعاً اصحابه یوم القیامه) قرآن نوقوع له نوقیامه ت کوئی قرآن نوقوع الله ربی شفاعت قلدور. و سلام له ریمسز شنگ نال له درغه و اصحاب له درغه و نوله رکه ته رکه شکه نله درغه نایقامه ت قه دهن. ناندن سوگره ۱۔

الله تعالی ننگ ولوغ کتابی د یادکی تور لیک لوغه نله درغه معنی له ری ته رجمه و تفسیر له ری بله له پوځنه طبع بولوب نارقیلشی، مسلمان له رننگ نارسیدا قولای بولشی. و نه نه شولوغه نله دردن بری نوقوع لوغنی بولوب. اسلام دین پخشی حکمه ت موعظه نصیحه له ریله هه ممه گه په تکرور شنگ نوزور شکه نلکی کتاب الله الکریمی نشر قلمغوی بادشاه فهیدن عبدالعزیز ننگ مدینه منوره دکی مجمع المصحف الشریف (یعنی قرآن کریم باسعه خانسغه نافشورغان بویرو قلمربند دور) بولسا سلام نثله رینی باشقوروش وقف له درغه قاراش سلامغه دعوت قلب یته کچلک قلمش منسته رلکی بله ن و رابطه العالم الاسلامی ننگ یارده ملشی بله دور.

الله تعالی ننگ (وَمَا تَوْأَمَةٌ لَهُ إِذْ وَاتَّخَذَ الْوَعْدَ بَيْنَهُمْ) تقوی لیکنه یارده ملشنگ لیکنه قولیکه بیا نه تدور نوقوع رجمه سوزله یدغان بوراد له ریمسز ننگ خدمتی نوجون مدینه منوره دکی قرآن کریم باسعه خانسنگ و رابطه العالم الاسلامی ننگ سکرا لیکننگ یارده ملششی بله ن دور بزله رشبو قرآن کریمی ومعنی لرنشنگ نه رجمه له ری بله نوقوع بوراد له ریمسز که تقدیم قلمسز نه رجمه قلمغوی، الشیخ محمد صالح الکاشغری الآتوجی.

وکورن کوجوروب نه دقق قلمپ چقمقوی، الشیخ، عبدالجید صادق الآبادی، مدینه دکی حکم شریفه مودهر رس. دکور: عبدالرحیم محمد احمد الکاشغری الآبادی، مدینه دکی جامع اسلامده مودهر رس. بولوسه رابطه العالم الاسلامی ننگ باشقوروشی، بله ن تمام لاندی بویوبوک شسنگ تمام بولوب وجودقه چقمقغه الله غه کوف نشکهور و حمد شیتمز.

جوگکو و چه ته له له ردکی شېوته رجمتی نوقوعان نوقوع بوراد له ریمسز یوته رجمشنگ نوریدن وهایدنن سللم نلسپ تقوی لیکه بولوب ایماننی قولانه دوروب اسلامدنده سابت بولوب دنیا و اخرت لیک توروشنی توزه تگه یله ر. به تحقیق بزله ر بولمسز. بونون نه رجمه له رنه قه ده ریتشکه ن بولسه ده اصلی قرآن کریم ننگ عربی نضکه و عظیم مقصدیکه برابریوش مومکین نه مه سدور. بوتفسیر بولسه موئه رجم ننگ قرآن کریم غه بولغان علمی وقه همد ورتسان هه رفانچه قلمسه که مچلکدن خالی بولایدور. کمال الطالق الله تعالی ننگ نوزیکه خا ص دور. شنگ نوجون شېوته رجمتی نوقوعان له ردن یخشی نصیحه ت پوځنه علم لیک فکر و مولا هزات له ری بولسه سلام نثله رینی باشقوروش وقف له درغه قاراش سلامغه دعوت قلب یته کچلک قلمش منسته رلکغه یوللا شاه رینی شمده قلمسز خذخالسا. نالدمسز دکی بیسده توزه ریمسز

(والله الموفق وهو الهادی إلى سواء السبيل)

توفیق برپ و توغری یولغه باشغوی الله دور.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قورئان كەرىمنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى توغرىسىدا

قورئان كەرىم دۇنيادا نۇرغۇن تىللارغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىنىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدىكى تەرجىمىسىنىڭ يوقلۇقى تولدۇرۇشقا تېگىشلىك بىر بوشلۇق ئىدى ، ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا قورئاننى تونۇشتۇرۇش ، مۇسۇلمانلار ئاممىسىنىڭ دىنىي ئېھتىياجىنى تەمىن ئېتىش جەھەتتىكى جىددىي تەلەپلەر بېقىرنىڭ بۇ ئىشنى قولغا ئېلىشىمغا تۈرتكە بولدى ، مەن بۇ ئىشتا يەنە ئەھمىيەتلىك ئەمەلدارلارنىڭ ۋە زىيالىي ئۇستۇمىگە ئالدىم . بۇ ئىشنى تېز رەك قولىدىن چىقىرىش ۋە زىيەتنىڭ كۈچلۈك تەلۋى بولۇپ قالغانلىقتىن ، ئۇنى مۇمكىنقەدەر تېز رەك پۈتتۈرۈشكە تىرىشتىم .

قورئاننى ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىش جەريانى مۇرەككەپ تەتقىقات جەريانى بولدى . ھەر بىر ئايەتنى تەرجىمە قىلغاندا ، قولۇمدا بار نۇپۇزلۇق تەپسىر كىتابلىرىغا ۋە مەخسۇس قورئان سۆزلىرى قامۇسلىرىغا مۇراجىئەت قىلدىم . ئەسلى تېكىستنى چۈشىنىش جەھەتتىمۇ ، ئىپادىلەش جەھەتتىمۇ ناھايىتى ئېھتىيا-تچانلىق بىلەن ئىش كۆرۈپ ، ھەر بىر سۆز ئۈستىدە ئەتراپلىق ئىزدەندىم . قورئان كەرىمنىڭ ئالاھىدە ئورنىنى ۋە ئۆزىگە خاس ئۇسلۇبىنى نەزەردە تۇتۇش زۆرۈرىيىتى بىلەن ، ھەر بىر ئايەتنى سۆزمۇ سۆز ئەينەن تەرجىمە قىلدىم . مەنىي روشەنلەشتۈرۈپ كىتابخانلارنىڭ چۈشىنىشىگە ئوڭايلىق تۇغدۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن ، سۆز ئارىسىدا زۆرۈر تېپىلغان جايلارغا تىرىناق ئىچىدە ئىزاھات بەردىم (ئايىم ئىزاھلار بەت ئاستىغا بېرىلدى) .

بۇنزا ھالارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئىشەنچلىك قورئان تەپسىرلىرىدىن تاللاپ ئېلىندى، شۇڭلاشقا بۇ تەرجىمىنى قورئاننىڭ قىسقىچە تەپسىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان دېيىشكىمۇ بولىدۇ. قورئاننىڭ ئەسلى تېكىستىنىڭ بەدىئىيلىكى يۇقىرى، ئىپادىلەش ماھارىتى ئۈستۈن، ئۇسلۇبى ئۆزگىچە بولغانلىقتىن، تەرجىمىنىڭ قايسى تىلدا بولمىسۇن، ھەرگىزمۇ ئەسلىدىكىدەك چىقمايدىغانلىقى، ئۈنىدىن كۆپ تۈۋەن تۈزۈلگەنلىكى بۇ ساھەدىكى ئىختىساس ئىشلىرىنىڭ ئورتاق قارىشىدۇر، مېنىڭ تەرجىمەم مۇشۇ ئۈنۈمدە بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەس. قورئاننىڭ ئەسلى تېكىستى ھەر يېرى تىنك ئوتتۇرىسىغا، تەرجىمىسى ھاشىيىگە، ھەر يېرى تىنك تەرجىمىسى شۇبە تىنك ئۆزىگە بېرىلدى. ئەسلى تېكىستتە ئايەتلەرنىڭ رەقىمى شۇ ئايەتنىڭ ئاخىرىغا بېرىلگەنلىكتىن، بىردەك بولۇشى ئۈچۈن، تەرجىمىدەمۇ ئايەتلەرنىڭ رەقىمى شۇ ئايەتنىڭ ئاخىرىغا بېرىلدى.

كىتابخانلارنىڭ قورئاندىكى ئايرىم ئالغۇلار ۋە قىسسەلەرنىڭ تەپسىلاتىنى چوڭقۇرراق چۈشىنىشىگە ياردەم بولۇشىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئاخىرىدا ئۇلارنىڭ تەپسىرى ئايرىم بېرىلدى. قورئاننىڭ تەرجىمىسىنى نەشرىگە تەييارلاشتا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى دىنىي تەتقىقات ئىنىستىتۇتى ھەر جەھەتتىن شەرت-شارائىت يارىتىپ بەردى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتى يېقىندىن ياردەمدە بولدى، بىر قىسىم ھۆرمەتلىك ئۆلىمالىر-ئىمىز تەرجىمىنى كۆزدىن كۆچۈرۈپ تەقرىز يېزىپ بەردى. بۇ يەردە، يۇقىرىقىلارنىڭ ھەممىسىگە مەن تەقدىر قىلدىم. قورئان كەرىمنىڭ بۇ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسىنى تۈرلۈك سەۋەبلىك رەزىن خالى دېگىلى بولمايدۇ، كىتابخانلارنىڭ كۆرسىتىپ بېرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مۇھەممەت سالىھ

پادىشاھىد نىڭ قران كرىم
بىسىش راۋۇتىس (مطبعه) سى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ③ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ اهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

1- سۈرە فاتىھە

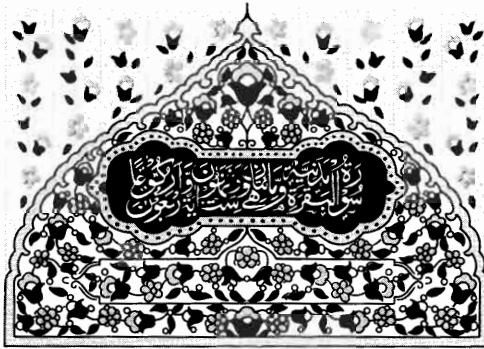
مەككىدە نازىل بولغان، 7 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان
اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن⁽¹⁾.

جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ
پەرۋەردىگارى اللە غا خاستۇر⁽²⁾.
اللە ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە
مېھرىباندۇر⁽³⁾.

قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر⁽⁴⁾.
(رەببىمىز) ساڭلا ئىبادەت
قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم
تېلەيمىز⁽⁵⁾.

بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن⁽⁶⁾.
غەزىپىڭگە يولۇققانلارنىڭ ۋە
ئازغانلارنىڭ يولىغا ئەمەس،
سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ
يولىغا (باشلىغىن)⁽⁷⁾.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي ذَلِكِ الْكِتَابِ لَارْيَبَ فِيهِ هُدًى

لِلْمُتَّقِينَ ۗ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۗ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۗ

2- سۈرە بەقەرە
مەدەنىدە نازىل بولغان، 286 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان
اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلىق، لام، مەم⁽¹⁾.

بۇ كىتابتا (يەنى قۇرئاندا)

ھېچ شەك يوق، (ئۇ)

تەقۋادارلارغا يېتەكچىدۇر⁽²⁾.

ئۇلار غەيبكە ئىشىنىدۇ،

نامازنى ئادا قىلىدۇ، ئۇلار بىز

بەرگەن مال-مۈلۈكتىن

(خۇدا يولغا) سەرپ قىلىدۇ⁽³⁾.

ئۇلار ساخا نازىل قىلىنغان

كىتابقا، سەندىن ئىلگىرىكى

(پەيغەمبەرلەرگە) نازىل قىلىنغان

كىتابلارغا ئىشىنىدۇ ۋە

ئاخىرەتكە شەكسىز ئىشىنىدۇ⁽⁴⁾.

ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنىڭ توغرا يولدا بولغۇ-
چىلاردۇر، ئەنە شۇلار بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (5).
شۈبھىسىزكى، كاپىرلارنى ئاگاھلاندۇرمامسەن،
ئاگاھلاندۇرمامسەن، بەرسىبەر، ئۇلار ئىمان ئېيت-
مايدۇ (6). اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىنى ۋە قۇلاقلىرىنى
پېچەتلىۋەتكەن (ئىماننىڭ نۇرى كىرمەيدۇ)، ئۇلار-
نىڭ كۆزلىرى پەردىلەنگەن (ھەقىقەتنى كۆر-
مەيدۇ)، ئۇلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار
بولدۇ (7). كىشىلەر ئارىسىدا اللەغا ۋە ئاخىرەت
كۈنىگە ئىشەندۈك دېگۈچىلەر بار، ھەقىقەتتە ئۇلار
ئىشەنمەيدۇ (يەنى ئاغزىدا ئىشەندۈك دېگىنى بىلەن،
كۆڭلىدە ئىشەنمەيدۇ) (8). ئۇلار اللەنى ۋە مۆمىنلەرنى

ئالدىماقچى بولىدۇ، ھەقىقەتتە ئۇلار تۇيماستىن ئۆزلىرىنىلا ئالدايدۇ (9). ئۇلارنىڭ دىللىرىدا
كېسەل (يەنى مۇناپىقلىق ۋە شەكىلىنىش) بار، اللە ئۇلارنىڭ كېسىلىنى كۈچەيتىۋەتتى؛ يالغان
سۆزلىگەنلىكلىرى (يەنى يالغاندىن ئىماننى دەۋا قىلغانلىقلىرى ۋە اللەنىڭ ئايەتلىرىنى مەسخىرە
قىلغانلىقلىرى) ئۈچۈن ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (10). ئۇلارغا: «يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق
قىلماڭلار» دېيىلسە، «بىز ئىسلاھ قىلغۇچىلارمىز» دەيدۇ (11). بىلىڭلاركى، ئۇلار ھەقىقەتەن بۇز-
غۇنچىلاردۇر، لېكىن بۇنى ئۆزلىرى تۇيمايدۇ (12). ئۇلارغا (يەنى مۇناپىقلارغا): «ئىمان ئېيتقان
كىشىلەردەك (يەنى ساھابىلەردەك چىن كۆڭلۈڭلار بىلەن) ئىمان ئېيتىڭلار» دېيىلسە، «بىز ئىمان
ئېيتقان ئەخمەقلەرگە ئوخشاش ئىمان ئېيتمايدۇ؟» دەيدۇ. بىلىڭلاركى، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىلا ئەخمەق-
لەر، لېكىن (بۇنى) ئۇلار تۇيمايدۇ (13). ئۇلار مۆمىنلەر بىلەن ئۇچراشقىنىدا: «بىز ئىمان ئېيت-
تۇق» دېيىشىدۇ، شايانۇنلىرى (يەنى مۇناپىق كاتتىباشلىرى) بىلەن يالغۇز جايدا تېپىشقاندا
بولسا: «بىز ھەقىقەتەن سىلەر بىلەن بىللىمىز، پەقەت (تېلىمىزنىڭ ئۈچىدىلا ئىمان ئېيتىپ قويۇپ)
مۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلىمىز» دەيدۇ (14). مەسخىرە قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن اللە ئۇلارنى جازا ئايدۇ،
ئۇلارنى گۇمراھلىقلىرىدا قويۇپ بېرىدۇكى، ئۇلار تېڭىرقىغان ھالدا يۈرۈشىدۇ (15).

ئەنە شۇلار ھىدايەتنى بېرىپ، گۇمراھلىقنى ئالدى. شۇڭا سودىسى پايدا كەلتۈرمىدى، ئۇلار ھىدايەت تاپقۇچى بولمىدى^[16]. ئۇلار گويىكى (كېچىدە ئىس-سىنىش ۋە يورۇقلۇق ئېلىش ئۈچۈن) ئوت ياققان كىشىلەرگە ئوخشايدۇ، ئوت ئۇلارنىڭ ئەتراپىنى يورۇتقاندا، اللە ئۇلارنىڭ (ئوتىنىڭ) يورۇقىنى ئۆچۈرۈۋەتتى، ئۇلارنى (ئەتراپىدىكى ھېچ نەرسىنى) كۆرەلمەيدىغان قاراغۇلۇقتا قالدۇردى^[17]. ئۇلار كاستۇر (يەنى گاس ئاڭلىمىغاندەك، ياخشىلىقنى ئاڭلىمايدۇ)، گاجىدۇر (يەنى گاجا سۆزلىمىگەندەك، ياخشى ئىشنى سۆزلىمەيدۇ)، كوردۇر (يەنى كور بولۇپ قالغاندەك، توغرا يولنى كۆرمەيدۇ)، شۇڭا ئۇلار (گۇمراھلىقتىن) قايتمايدۇ^[18]. ياكى ئۇلار زۇلمەتلىك، گۈلدۈرماملىق ۋە چاقماقلىق قاتتىق

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ كَمَا رَحِمْتَ بَنِي آدَمَ
وَمَا كُنَّا لَمُهْتَدِينَ ۖ فَلَمَّا كُنَّا كَمَا نَحْنُ الْآنَ سَأَلْنَا اللَّهَ أَنْ يَكْفُرَ
فَلَمَّا أَصَابَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي
ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۖ ضَلُّوا بِكُمْ غَمًّا فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۖ أَوْ
كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُرُونُ يَجْعَلُونَ
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ النَّاسِ وَاللَّهُ مُخِيطٌ
بِالْكُفْرِينَ ۖ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَابَهُمْ
مَسْئَةٌ أَوْ كَذَابُ الْفِتْنَةِ يَسْمَعُونَ وَأَمَّا اللَّهُ لَنِهَا
بِمِعْرَاهِمُ وَأَبْصَارُهُمْ زُجْجَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۗ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۗ
فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْتَادًا أَنْ تَنْتَهُمُونَ ۗ إِنَّكُمْ لَنْتُمْ فِي رَبِّ
مَعَانِزًا لَنَا عَلَىٰ عِبْدِنَا فَأَنْتُمْ لَا تَبُورُونَ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا
شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ

يامغۇردا قالغان، گويى چاقماق سوقۇۋېتىپ ئۆلۈپ كېتىشتىن قورقۇپ، قۇلاقلىرىنى بارماقلىرى بىلەن ئېتىۋالغان كىشىلەرگە ئوخشايدۇ. اللە كاپىرلارنى (يەنى ئۇلارنىڭ ھەممە ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر^[19]. چاقماق چاققاندا ئۇلار كۆز نۇرىدىن ئايرىلىپ قالغىلى تاس قالدۇ. ئۇلار چاقماق يورۇقىدا مېڭىۋالىدۇ؛ قاراغۇلۇق قاپلىغاندا تۇرۇپ قالدۇ. اللە خالىسا ئىدى، ئۇلارنى ئاڭلاش ۋە كۆرۈش قۇۋۋىتىدىن ئەلۋەتتە مەھرۇم قىلاتتى. اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر^[20]. ئى ئىنسان-لار! تەقۋادارلاردىن بولۇشۇڭلار ئۈچۈن، سىلەرنى ۋە سىلەردىن بۇرۇنقىلار (يەنى ئۆتكەنكى ئۈمىد-لەر) نى ياراتقان پەرۋەردىگار ئىبادەت قىلىڭلار^[21]. اللە سىلەرگە زېمىننى تۆشەك ۋە ئاسماننى بىنا (يەنى يۇلتۇزلارنىڭ زىچلىقىدا بىناغا ئوخشاش) قىلىپ بەردى، بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ بەردى، سىلەرگە رىزىق بولۇش ئۈچۈن يامغۇر ئارقىلىق تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى. ئەمدى اللەغا شېرىك كەلتۈرمەڭلار، ھالبۇكى، سىلەر (اللە نىڭ شېرىكى يوقلۇقىنى) بىلىپ تۇرىسىلەر^[22]. بەندىمىز (مۇھەممەد) گە بىز نازىل قىلغان قۇرئاندىن شەكلىنەنمەڭلار، قۇرئانغا ئوخشاش بىرەر سۇرنى مەيدانغا چىقىرىپ بېقىڭلار (قۇرئانغا تەئەررۇز قىلىشتا) اللەدىن باشقا ياردەمچىڭلارنىڭ ھەممىسىنى (ياردەمگە) چاقىرىڭلار، (قۇرئان ئىنساننىڭ سۆزى دېگەن گېپىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار^[23].

ئەگەر مۇنداق قىلالمىساڭلار — ھەرگىزغۇ قىلالمايى-
 سلەر — كاپىرلار ئۈچۈن تەييارلانغان، ئىنسان ۋە
 تاشلار يېقىلغۇ بولغان دوزاختىن ساقلىنىڭلار^[24]. (ئى
 مۇھەممەد!) ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىل-
 غانلارغا ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدۇ-
 غان جەننەتلەرگە كىرىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر
 بەرگىن. ئۇلار جەننەتنىڭ بىرەر مېۋىسىدىن رىزىق-
 لاندۇرۇلغان چاغدا: «بۇنىڭ بىلەن بۇرۇن (دۇنيا-
 دىمۇ) رىزىقلاندۇرۇلغان ئىددۇق» دەيدۇ. ئۇلارغا
 كۆرۈنۈشى دۇنيانىڭ مېۋىلىرىگە ئوخشايدىغان،
 تەمى ئوخشىمايدىغان مېۋىلەر بېرىلىدۇ. جەننەتلەردە
 ئۇلارغا پاك جۈپتىلەر (يەنى ھۈرلەر) بېرىلىدۇ،

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَئِن تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ لَبَّائِقٌ الَّذِي وَعَدْنَاهُ
 النَّاسُ وَالْحِجَابُ عَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۗ وَبَشِيرٌ الْبِرِّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ حُجُبٌ مُّجْتَرِيَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ الَّذِينَ كُنَّا
 زُرُقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ ذُرْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي زُرِقْنَا مِنْ قَبْلُ
 وَأَتُوا بِهِمْ مِثْلَهَا ۗ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۗ وَهُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ۗ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا نَبِيًّا ۖ كَمَا
 فَعَلْنَا فَأَتَى الَّذِينَ آمَنُوا لِقَاءُ رَبِّهِمْ وَأَنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَفِي قُلُوبِهِمْ مَادًّا ۖ كَرَأَى اللَّهُ فِيهَا أَمْتًا ۖ يَضِلُّ
 فِيهَا كَثِيرٌ مِّنْهَا يَهْدِي فِيهَا كَثِيرٌ أَوْ يَضِلُّ فِيهَا إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۗ
 الَّذِينَ يَبْقُوعُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَسْرَأَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ۗ كَيْفَ تَقْرَأُونَ يَا اللَّهُ ۗ كُنْتُمْ أَمْوَانًا
 فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۗ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جِيعًا ثُمَّ وَسَّوَىٰ لِي
 السَّمَاءَ فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ عِلْمٌ عَالِمٌ ۗ

ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ^[25]. اللە ھەقىقەتەن پاشا ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كىچىك نەرسىلەرنى مىسال
 قىلىپ كەلتۈرۈشتىن تارتىنىپ قالمايدۇ، مۆمىنلەر بولسا ئۇنى پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل بولغان
 ھەقىقەت دەپ بىلىدۇ؛ كاپىرلار بولسا: «اللە بۇ نەرسىلەرنى مىسال قىلىپ كەلتۈرۈشتىن
 نېمىنى ئىرادە قىلىدۇ؟» دەيدۇ. اللە بۇ مىسال بىلەن نۇرغۇن كىشىلەرنى (ئۇنى ئىنكار قىلغانلىق-
 تىن) ئازدۇرىدۇ ۋە نۇرغۇن كىشىلەرنى (ئۇنى تەستىقلىغانلىقتىن) ھىدايەت قىلىدۇ؛ شۇ ئارقىلىق
 پەقەت پاسقلارنىلا ئازدۇرىدۇ^[26]. پاسقلار اللە ۋەدە ئالغاندىن كېيىن بەرگەن ۋەدىسىنى بۇزىدۇ،
 اللە ئۇلارغا بۇيرۇغان شەيئىنى ئۇزۇپ قويىدۇ (يەنى سىلە-ر ھەم قىلمايدۇ)، يەر يۈزىدە بۇزۇق-
 چىلىق قىلىدۇ؛ ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر^[27]. اللەنى قانداقمۇ ئىنكار قىلسىلەركى،
 جانىزى ئىدىڭلار، اللە سىلەرگە جان بەردى (يەنى ئاتاڭلارنىڭ پۇشتىدا، ئاناڭلارنىڭ قارىندا
 ئابىسىنى ئىدىڭلار)، كېيىن (ئەجلىڭلار توشقاندا) اللە جېنىڭلارنى ئالدۇ. ئاندىن كېيىن تىرىلدۈ-
 رىدۇ، ئاندىن كېيىن اللەنىڭ دەرگاھىغا (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) قايتۇرۇلسىلەر^[28]. اللە يەر
 يۈزىدىكى ھەممە نەرسىنى سىلەر (نىڭ پايدىلىنىشىڭلار) ئۈچۈن ياراتتى، ئاندىن ئاسماننى يارىتىشتا
 يۈزلىنىپ، ئۇنى قۇسۇرسىز يەتتە ئاسمان قىلىپ تاماملىدى. اللە ھەر نەرسىنى بىلگۈچىدۇر^[29].

وَأَذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً قَالُوْا
 اَجْعَلْ فِيْهَا مَنْ يُقْسِدُ فِيْهَا وَيَسُوْكُ الدِّمَآءَ وَيَهْنُ مِنْهُنَّ
 بِحَبِيْدِكَ وَيُقَدِّسُ لَكَ قَالِ اِنِّيْ اَعْلَمُ بِاللّٰعٰلَمِيْنَ وَعَلَّمَ
 اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِي
 بِاَسْمَآءِ هٰؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَعَلَّكُمْ لَنَا
 اِلٰهًا مَعَكُمْ تَعَلَّمْنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ قَالِ يٰۤاٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ
 بِاَسْمَآئِهِمْ فَخَلَّمَا بَيْنَهُمْ اِيۤمَانَهُمْ قَالِ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ بِمَا تَكْتُمُوْنَ وَاَنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ
 وَاذْ قُلْنَا لِلْمَلٰئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبٰلِيْسَ اَبٰو
 اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ وَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ
 وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
 هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ فَكَانَ لِمَا لَبِثَا فِي الْطِّيْرِ
 عَمَهَا فَتَعَرَّجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ فَتَلَقٰى
 اٰدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَبَّ اَعْلٰى اِنَّهُ هُوَ التَّوْبٰتُ الرَّحِيْمُ

ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارنىڭ پەرىشتىلەرگە: «مەن يەر يۈزىدە خەلىپە (يەنى ئورۇنباشار) يارىتىمەن» دېدى. پەرىشتىلەر: «يەر يۈزىدە بۇزۇقچىلىق قىلىدىغان، قان تۆكىدىغان (شەخسى) خەلىپە قىلامسەن؟ ھالبۇكى بىز بولساق سېنى پاك دەپ مەدھىيەلەيمىز، مۇقەددەس دەپ مەدھىيەلەيمىز» دېدى. **اللہ** «مەن ھەقىقەتەن سىلەر بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى بىلىمەن» دېدى (30). **اللہ** پۈتۈن شەيئىلەرنىڭ ناملىرىنى ئادەمگە ئۆگەتتى، ئاندىن ئۇلارنى پەرىشتىلەرگە كۆرسىتىپ: «(خەلىپە بولۇشقا ئادەمگە قارىغاندا بىز ھەقىقەت دەيدىغان قارىشىڭلاردا) راست چىل بولساڭلار، بۇ شەيئىلەرنىڭ ناملىرىنى ماڭا ئېيتىپ بېرىڭلار» دېدى (31). پەرىشتىلەر: «سېنى (پۈتۈن كەمچىلكەردىن) پاك دەپ تونۇيمىز. بىز سەن بىلدۈرگەندىن باشقىنى بىلمەيمىز، ھەقىقەتەن سەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇرسەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇرسەن» دېدى (32). **اللہ**: «ئى ئادەم! ئۇلارغا بۇ نەرسىلەرنىڭ ناملىرىنى ئېيتىپ بەرگىن» دېدى. ئادەم ئۇلارغا بۇ نەرسىلەرنىڭ ناملىرىنى ئېيتىپ بەرگەن چاغدا، **اللہ**: «مەن سىلەرگە، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى غەيبىلەرنى ھەقىقەتەن بىلىپ تۇرىمەن، ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىشىڭلارنى بىلىپ تۇرىمەن، دېمىگەنمىدەم» دېدى (33). ئۆز ۋاقتىدا پەرىشتىلەرگە: «ئادەمگە سەجدە قىلىڭلار» دېدۇق، ئىبلىستىن باشقا ھەممىسى سەجدە قىلدى، ئىبلىس (سەجدە قىلىشتىن) باش تارتتى، تەكەببۇرلۇق قىلدى، ئۇ كاپىرلاردىن بولۇپ كەتتى (34). بىز (ئادەمگە): «ئى ئادەم! سەن خوتۇنۇڭ (يەنى ھەۋۋا) بىلەن جەننەتتە تۇرۇڭلار! جەننەتتىكى نەرسىلەردىن خالىغىنىڭلارچە كەڭىناشا يەپ-ئىچىڭلار، بۇ دەرەخقە يېقىنلاشماڭلار (يەنى مېۋىسىدىن يېمەڭلار)، بولمىسا (ئۆزەڭلارغا) زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولۇپ قالسىلەر» دېدۇق (35). شەيتان ئۇ ئىككىسىنى تەپسىلدۈردى (يەنى مەنىنى قىلىنغان دەرەخنىڭ مېۋىسىنى يېگۈزۈپ خاتالاشتۇردى)، تۇرۇ-ۋاتقان جەننەتتىن چىقاردى. (ئادەمگە، ھەۋۋاغا، ئىبلىسقا) «بىر-بىرىڭلار بىلەن ئۆچەكەشكەن ھالدا (جەننەتتىن يەر يۈزىگە) چۈشۈڭلار، يەر يۈزىدە ۋاقىتلىق (ئەجلىڭلار توشقۇچە) يەرلىشىڭلار ۋە (نېمەتلەردىن) بەھرىمەن بولۇڭلار» دېدۇق (36). ئادەم پەرۋەردىگار بىلەن بىرقانچە سۆز تەلىم ئالدى (يەنى گۇناھىنىڭ كەچۈرۈلۈشى ئۈچۈن ئوقۇيدىغان دۇئا ئۇنىڭغا ئىلھام ئارقىلىق بىلدۈرۈلدى)، **اللہ** ئۇنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. **اللہ** ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر (37).

(ئۇلارغا) «ھەممىڭلار بۇ يەردىن چۈشۈڭلار، سىلەرگە مەن تەرەپتىن بىر يول كۆرسەتكۈچى (يەنى پەيغەمبەر) كېلىدۇ، يولۇمغا ئەگەشكەنلەرگە (ئاخىرەتتە) قورقۇنچ ۋە غەم-قايغۇ بولمايدۇ» دېدۇق^[38]. كاپىرلار ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالدۇق^[39]. ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! مېنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ياد ئېتىڭلار، ماڭا بەرگەن (ئىمان ئېيتىش ۋە تائەت-ئىبادەت قىلىش ھەققىدىكى) ۋەدەڭلارغا ۋاپا قىلىڭلار، مەنمۇ سىلەرگە قىلغان (ساۋاب بېرىش ھەققىدىكى) ۋەدەمگە ۋاپا قىلىمەن، مەندىنلا قورقۇڭلار^[40]. مەن نازىل قىلغان

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِنَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَدَىٰ قَوْمٌ تَبِعُوا هَدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَئِن لَّمْ يَآئْتِكُمُ الْبُرْهَانُ مِنَ اللَّهِ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنَّا يَا فَارِغُونَ ﴿٤٠﴾ وَإِنَّمَا بَيْعَاتُكُمْ لِلَّهِ وَعَلَىٰ رَسُولِهِ لِيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَهُ الرَّجُلَيْنِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا مَرْوَنَ النَّاسِ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَالصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا مَعَهُ الرَّجُلَيْنِ إِلَىٰ عَلَىٰ الشَّجَرَيْنِ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَنْظُرُونَ أَنَّهُم مُّلقَاوُا رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ يُرَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَئِن لَّمْ يَآئْتِكُمُ الْبُرْهَانُ مِنَ اللَّهِ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنَّا يَا فَارِغُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّمَا بَيْعَاتُكُمْ لِلَّهِ وَعَلَىٰ رَسُولِهِ لِيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

تەۋراتنى تەستىق قىلغۇچى قۇرئانغا ئىمان كەلتۈرۈڭلار، قۇرئاننى بىرىنچى بولۇپ ئىنكار قىلغۇچى بولماڭلار، ئايەتلىرىمنى ئەرزان باھادا سېتىۋەتمەڭلار، ماڭلا تەقۋادارلىق قىلىڭلار^[41]. ھەقىقىي باتلىغا (يەنى اللە نازىل قىلغان ھەقىقەتنى ئۆزەڭلار ئويدۇرۇپ چىققان نەرسىگە) ئارىلاشتۇرماڭلار، ھەقىقىي بىلىپ تۇرۇپ يوشۇرماڭلار^[42]. نامازنى ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى بېرىڭلار، رۇكۇ قىلغۇچىلار بىلەن بىللە رۇكۇ قىلىڭلار^[43]. كىشىلەرنى ياخشى ئىشقا بۇيرۇپ ئۆزەڭلارنى ئۇنتۇمسىلەر؟ ھالبۇكى، سىلەر كىتاب (يەنى تەۋرات)نى ئوقۇپ تۇرىسىلەر، چۈشەنمەمسىلەر^[44]. سەۋر قىلىش، ناماز ئوقۇش ئارقىلىق (اللەدىن) ياردەم تىلەڭلار. ناماز اللەدىن قورققۇچىلار (يەنى كەمتەرلىك بىلەن اللەغا بويىسۇنغۇچىلار)دىن باشقىلارغا ھەقىقەتەن مۇشەققەتلىك ئىشتۇر^[45]. اللەدىن قورق-قۇچىلار پەرۋەردىگارغا چوقۇم مۇلاقات بولىدىغانلىقىغا ۋە اللەنىڭ دەرگاھىغا چوقۇم قايتىپ بارىدىغانلىقىغا جەزمەن ئىشىنىدۇ^[46]. ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ۋە سىلەرنى (بىر زامانلاردا) تامام جاھان ئەھلىدىن ئۈستۈن قىلغانلىقىمنى ياد ئېتىڭلار^[47]. كىشى كىشىگە ئەسقاتمايدىغان، ھېچ كىشىنىڭ شاپائىتى قوبۇل قىلىنمايدىغان، ھېچ كىشىدىن فەدىيە ئېلىنمايدىغان، ئۇلار (يەنى كاپىرلار ۋە گۇناھكار بەندىلەر) ياردەمگە ئېرىشەلمەيدىغان كۈندىن قورقۇڭلار^[48].

ئۆز ۋاقتىدا سىلەرنى قاتتىق قىينغان، ئوغۇللىرىڭلارنى بوغۇزلاپ، قىزلىرىڭلارنى (ئىشقا سېلىش ئۈچۈن) تىرىك قالدۇرغان پىرىئەۋن گۇرۇھىدىن سىلەرنى قۇتقۇزدۇق. بۇ، پەرۋەردىگارڭلارنىڭ (ياخشى ئادەم بىلەن يامان ئادەمنى ئاچرىتىدىغان) چوڭ سىنىقى ئىدى^[49]. ئۆز ۋاقتىدا دېڭىزنى يېرىپ سىلەرنى قۇتقۇزدۇق (يەنى دېڭىزنىڭ سۈيىنى ئوتتۇرىدىن بۆلۈپ، قۇرۇق يول ھاسىل قىلىپ، شۇ يەردىن سىلەرنى سالامەت ئۆتكۈزدۇق) ۋە پىرىئەۋن گۇرۇھىنى كۆز ئالدىڭلاردا غەرق قىلدۇق^[50]. ئۆز ۋاقتىدا مۇساغا 40 كېچە (كۈتكەندىن كېيىن تەۋراتنى نازىل قىلىشنى) ۋەدە قىلدۇق. ئۇ سىلەردىن ئايرىلغاندىن كېيىن، ئۆزەڭلارغا زۇلۇم

وَرَادُ نَجِّنَاكُمْ مِنَ الْفِرْعَوْنَ يَوْمَ مَوْتِكُمْ سَوَاءَ الْعَذَابُ
بِالَّذِينَ آمَنُوا أَمْ يَأْتِيهِمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَهُمْ فِي ذَلِكُمْ بِالَّذِينَ
رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۖ وَإِذْ قَرْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَمْنَيْنَاكُمْ وَأَنزَلْنَا
الْفِرْعَوْنَ وَأَن تَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَلْبَابًا لِّئَلَّا
تَمُوتُوا بِرَدْمِ الْفَيْجِ مِنَ بَعْدِهِ ۖ وَأَن تَرَوْا ظِلْمُونَ ۖ ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنكُمْ مِن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۖ وَإِذْ كَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
يَقَوْمِ إِنَّا كُنَّا ظِلْمًا لَّأَنفُسِكُمْ يَأْتِيَنَّكُمْ الْفَيْجُ فَتُرَبُّوا
إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاتَّبِعُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ
بَارِيكُمْ فَتَنَابَ عَلَيْكُمْ إِذْ هُوَ الْوَأْوَابُ الرَّحِيمِ ۖ وَإِذْ
قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْزِي اللَّهُ جَهَنَّمَ فَاَتَدُلُّكُمْ
الضَّمِيرَ وَأَن تَنْظُرُونَ ۖ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ وَظَلَلْنَا عَلَيْكَ النَّمَامَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِّن طَهْرٍ مَّا رَدَّ قَوْلَهُ
وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۖ

قىلىپ، موزايىنى مەبۇد قىلىۋالدىڭلار^[51]. شۇنىڭدىن كېيىن، شۇكۈر قىلىش دەپ، سىلەرنى ئەپۇ قىلدۇق^[52]. ئۆز ۋاقتىدا سىلەرنى ھىدايەت تاپسۇن دەپ، مۇساغا ھەقىقىي باتلىدىن ئايرىغۇچى كىتابنى (يەنى تەۋراتنى) بەردۇق^[53]. ئۆز ۋاقتىدا مۇسا ئۆز قەۋمىگە: «ئى قەۋم! سىلەر موزايىغا مەبۇد قىلىپ، ھەقىقەتەن ئۆزەڭلارغا زۇلۇم قىلدىڭلار، ياراتقۇچىڭلارغا تەۋبە قىلىڭلار، موزايىغا چوقۇنمىغانلار چوقۇنغانلارنى ئۆلتۈرسۇن» دېدى. مۇنداق قىلىش ياراتقۇچىڭلارنىڭ دەرگاھىدا سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر. اللە تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلدى. اللە تەۋبىنى ھەقىقەتەن بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، ناھايىسى مېھرىباندۇر^[54]. ئۆز ۋاقتىدا: «ئى مۇسا! اللە نى ئوبتۇچۇق كۆرمىگىچە ساڭا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز» دېدىڭلار-دە، (سىلەرگە نازىل بولغان ئازابىنى) كۆرۈپ تۇرغىنىڭلار ھالدا سىلەرنى چاقماق سۈتى^[55]. ئاندىن كېيىن، سىلەرنى شۇكۈر قىلىش دەپ ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىن قايتا تىرىلدۈردۇق^[56]. سىلەرگە بۇلۇتتىن سايىۋەن قىلىپ بەردۇق، سىلەرگە تەرەنجىمىن بىلەن بۇدۇننى چۈشۈرۈپ بەردۇق. (بىز سىلەرگە) «رىزىق قىلىپ بەرگەن پاك، شېرىن نەرسىلەردىن يەپ-ئىچىڭلار» (دېدۇق). ئۇلار (نېمەتلىرىمىزگە نانكورلۇق قىلىش بىلەن) بىزگە ئەمەس، پەقەت ئۆزلىرىڭلار زۇلۇم قىلدى^[57].

ئۆز ۋاقتىدا (مۇسا ئارقىلىق ئەجدادلىرىڭلارغا):

«بۇ شەھەرگە (يەنى بەيتۇلمۇقەددەسكە) كىرىڭلار،

ئۇ يەردە خالىغىنىڭلارچە كەڭتاشا يەپ- ئىچىڭلار،

(بەيتۇلمۇقەددەس) دەۋازىسىدىن (شۈكۈر قىلىش

يۈزسىدىن) سەجدە قىلغان ھالدا كىرىڭلار،

(پەرۋەردىگار سىز) گۇناھلىرىمىزنى كەچۈرگىن

دەڭلار، گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلىمىز، ياخشىلارغا

تەخمىم ئارتۇق ساۋاب بېرىمىز» دېدۇق^[58]. زۇلۇم

قىلغۇچىلار ئۆزلىرىگە سۆزلەنگەن سۆزنى باشقا

سۆزگە ئۆزگەرتىۋەتتى، زۇلۇم قىلغۇچىلار يولدىن

چىققانلىقى (يەنى اللەغا ئاسىيلىق قىلغانلىق-

لىرى) ئۈچۈن، ئۇلارغا ئاسماندىن ئازاب چۈشۈر-

دۇق^[59]. ئۆز ۋاقتىدا، مۇسا ئۆز قەۋمى ئۈچۈن سۇ تەلپ قىلغان ئىدى، بىز ئۇنىڭغا: «ھاساڭ

بىلەن تاشنى ئۇرغىن» دېدۇق. تاشنىڭ 12 بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى، ھەممە ئادەم (يەنى

قەبلە) ئۆزىنىڭ سۇ ئىچىدىغان ئورنىنى بىلدى، (ئۇلارغا) «اللە بەرگەن رىزىقتىن يەڭلار ۋە

ئىچىڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلماڭلار» (دېدۇق)^[60]. ئۆز ۋاقتىدا (سنا چۆلىدە تەرەنجىبىن

ۋە بۇدۇنە بىلەنلا ئوزۇقلىنىۋاتقىنىڭلاردا) سىلەر: «ئى مۇسا! بىز بىر خىل يېمەكلىككە چىداپ

تۇرالمىمىز، بىز ئۈچۈن پەرۋەردىگارنىڭغا دۇئا قىلغىن، بىزگە زېمىنىڭ كۆكتاتلىرىدىن تەرخە-

مەك، سامساق، يېسىمۇق ۋە پىيازلىرىنى ئۆستۈرۈپ بەرسۇن» دېدىڭلار، مۇسا: «سىلەر ياخشىنى

ناچارغا تېگىشەمسىلەر؟ (يەنى پىياز، سامساق، كۆكتاتنى تەرەنجىبىن بىلەن بۇدۇندىن ئارتۇق

كۆرەمسىلەر؟) بىرەر شەھەرگە كىرىڭلار، (شۇ يەردە) تىلىگىنىڭلار بار» دېدى. ئۇلار خارلىقتا،

موھتاجلىقتا قالدى. اللە نىڭ غەزىپىگە تېگىشلىك بولدى. بۇ ئۇلارنىڭ اللە نىڭ ئايەتلىرىنى

ئىنكار قىلغانلىقى، پەيغەمبەرلەرنى ناھەق ئۆلتۈرگەنلىكى بولدى. تۈپەيلىدىن بولدى.

بۇ اللەغا ئاسىيلىق قىلغانلىقى ۋە ھەددىدىن ئاشقانلىقى تۈپەيلىدىن بولدى^[61].

شۈبھىسىزكى، مۆمىنلەر، يەھۇدىيلار، ناسارالار (ئارىسىدىن) ۋە پەرىشتىلەرگە، يۇلتۇزلارغا چوقۇد-
خۇچلار ئارىسىدىن اللەغا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان
كەلتۈرگەن ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار پەرۋەر-
دىگارىنىڭ قېشىدا ئۆز ئەجرىدىن بەھرىمەن
بولدۇ. ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) قورقۇنۇچ ۋە غەم-
قاينغۇ يوقتۇر^[62]. ئۆز ۋاقتىدا، بىز سىلەردىن چىن
ۋەدە ئالغان ۋە تۇر تېغىنى ئۈستۈڭلارغا تىكلەپ
قويغان، سىلەرگە: «دۇنيادا ھالاك بولۇشتىن، ئاخى-
رەتتە ئازابقا قېلىشتىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن بىز
بەرگەن كىتابى مەھكەم تۇتۇڭلار (يەنى تەۋراتقا
ئەمەل قىلىڭلار)، ئۇنىڭدىكى ئەھكاملارنى

ئېسىڭلاردا ساقلاڭلار» (دېگەن ئىدۇق)^[63]. شۇنىڭدىن كېيىن (بەرگەن ۋەدەڭلاردىن) يۈز ئۆرۈ-
دۇڭلار، سىلەرگە اللە نىڭ پەزىلى-مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، چوقۇم زىيان تارتقۇچىلاردىن
بولاتتىڭلار^[64]. ئاراڭلاردىكى شەنبە كۈنى (بېلىق تۇتماسلىق) توغرىسىدىكى شەرىئەت چەكلىمە-
سىدىن چىقىپ كەتكۈچىلەرنى (قانداق قىلغانلىقىمىزنى)، ئەلۋەتتە بىلىسلىرىمىز، بىز ئۇلارغا: «خار
مايمۇن بولۇپ كېتىڭلار» دېدۇق^[65]. ئۇنى (يەنى ئۇلارغا بېرىلگەن بۇ جازانى) زامانداشلىرى ۋە
كېيىنكىلەر ئۈچۈن ئىبرەت، تەقۋادارلار ئۈچۈن ۋەز-نەسەھەت قىلدۇق^[66]. ئۆز ۋاقتىدا، مۇسا ئۆز
قەۋمىگە: «اللە ھەقىقەتەن سىلەرنى بىر كالا بوغۇزلاشقا بۇيرۇيدۇ» دېگەن ئىدى. ئۇلار: «بىزنى
مەسخىرە قىلۋاتامسەن؟» دېدى. مۇسا: «جاھىللاردىن (يەنى مەسخىرە قىلغۇچىلاردىن) بولۇپ
قېلىشتىن اللەغا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېدى^[67]. ئۇلار: «بىز ئۈچۈن پەرۋەردىگارىڭغا ئىلتىجا
قىلغىنىكى، بىزگە قانداق كالا ئىكەنلىكىنى بايان قىلسۇن» دېدى. مۇسا: «اللە ئۇنى قېرىمۇ ئەمەس،
ياشمۇ ئەمەس، ئوتتۇرا ياش بولسۇن دەپ ئېيتتى، سىلەر بۇيرۇلغاننى قىلىڭلار» دېدى^[68]. ئۇلار: «بىز
ئۈچۈن پەرۋەردىگارىڭغا ئىلتىجا قىلغىنىكى، بىزگە ئۇنىڭ رەڭگىنى بايان قىلسۇن» دېدى. مۇسا ئېيتتى-
كى، «اللە ھەقىقەتەن ئۇنىڭ رەڭگى قارىغۇچىلارنى زوقلاندۇرىدىغان ساپسىرىق بولسۇن دېدى»^[69].

ئۇلار: «پەرۋەردىگارنىڭغا ئىلتىجا قىلغىن، ئۇنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى بىزگە بايان قىلسۇن، (يەنى دېھقانچىلىققا ئىشلىتىلگەن كالمۇ، ياكى سەمىرىتىش ئۈچۈن بېقىلغان كالمۇ؟) بۇ بىزگە مۇجەھل بولۇپ قالدى (بۇ ئېنىق بولىدىغان بولسا) خۇدا خالسا (ئۇنى) بىز چوقۇم تاپمىز» دېدى (70). مۇسا: «اللە ئۇنىڭ يەر ھەيدەپ، ئېكىن سۇغىرىپ كۆندۈرۈلگەن بولماسلىقىنى، بېجىرىم، ئالسى يوق (يەنى رەڭگىدە سېرىقلىقتىن باشقا رەڭ يوق) بولۇشىنى ئېيتتى» دېدى. ئۇلار: «ئەمدى تولۇق بايان قىلىدىك» دېدى. ئۇلار كالىنى (تېپىپ كېلىپ) بوغۇزلىدى، (ئۇلار سونال سوراۋەرگەنلىكتىن) بۇنى ئورۇنلىدى. يالمىغىلى تاس قالدۇ (71). ئۆز ۋاقتىدا سىلەر بىر كىشىنى ئۆلتۈرگەن ۋە (قاتىلىنىڭ كىملىكى) توغرىسىدا دەتالاش قىلىشقان ئىدىڭلار. سىلەر

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ شَيْبَةٌ عَلَيْنَا
وَإِنَّا لَشَاءُ اللَّهِ لَمُهْتَدُونَ ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا
ذَلُولٌ تَحْتِهَا الْأَرْضُ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مَسْكَةً إِلَّا شَيْبَةً فِيهَا
قَالُوا لَئِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدَعُوها وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۗ وَ
إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا قَدْ زُوِّرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا تَكْتُمُونَ
تَكْتُمُونَ ۗ فَقَلْبًا أَصْرَبُ يُؤَيِّدُ بَعْضُهُمَا الْكَذِبَ عَلَى الْآخَرِ اللَّهُ الْمَوْلَى
وَرَبُّكُمْ إِلَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۗ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوًا وَإِنْ مِنْ الْحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَاءٌ يَنْسَقُونَ فَيَجْعَلُونَ مِنْهُ
الْمَاءَ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْوِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ۗ فَتَضَمَّوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكُونُونَ
فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ كَلِمَةَ اللَّهِ فَتَعْرِفُونَهَا مِنْ بَعْدِ
مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۗ إِذْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ عَلَيْهِمْ قَالُوا
إِنَّمَا أَزْوَاجُ خُلُقٍ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتَعْبَأُ بِرَبِّهَا
قَالَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحْجِزَكُمْ بِهِ عَنْذُرِكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ

يوشۇرماقچى بولغان نەرسىنى (يەنى قاتىلىنىڭ ئىشىنى) اللە ئاشكارا بىلىغۇچىدۇر (72). (سىلەرگە مۇسا ئارقىلىق) دېدۇقكى، كالىنىڭ بىر پارچىسى بىلەن ئۆلۈكنى ئۇرۇڭلار (ئۇ تىرىلىپ قاتلىنى ئېيتىپ بېرىدۇ)، اللە ئۆلۈكلەرنى شۇنداق (يەنى كۆز ئالدىڭلاردا بۇ ئۆلۈكنى تىرىلدۈرگەندەك) تىرىلدۈرىدۇ، سىلەرنى چۈشەنسۇن دەپ قۇدىرىنىڭ ئالامەتلىرىنى سىلەرگە كۆرسىتىدۇ (73). (ئى يەھۇدىيلار جامائەسى!) شۇنىڭدىن كېيىن (يەنى شانلىق مۆجىزىلەرنى كۆرگەندىن كېيىن) دىلىڭلار قېتىپ كەتتى، تاشتەك ياكى تاشتىنمۇ قاتتىق قېتىپ كەتتى. تاشلار ئارىسىدا ئىچىدىن (سۇ ئېتىلىپ چىقىپ) ئېرىقلار ھاسىل بولىدىغانلىرى بار، يېرىلىپ ئارىسىدىن سۇ چىقىدىغانلىرىمۇ بار؛ اللەدىن قورقۇپ، (تاغ چوققىلىرىدىن) دوملاپ چۈشىدىغانلىرىمۇ بار (دېمەك، تاش يۇمشايدۇ، سىلەرنىڭ دىلىڭلار بولسا يۇمشايدۇ ۋە تەسىرلەنمەيدۇ)، اللە قىلمىشڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر (74). (ئى مۇمىنلەر جامائەسى! دەۋىتىڭلار ئارقىلىق) يەھۇدىيلارنىڭ ئىمان ئېيتىشىنى ئۈمىد قىلامسىلەر؟ ھالبۇكى، ئۇلاردىن بىر گۇرۇھ ئادەم اللە نىڭ كالىنى ئاڭلاپ چۈشەنگەندىن كېيىن، ئۇنى بىلىپ تۇرۇپ (قەستەن) ئۆز-گەرتىۋەتتى (75). ئۇلار مۇمىنلەر بىلەن ئۇچراشقانلىرىدا: «ئىمان ئېيتتۇق» دەيتتى. بىر-بىرى بىلەن يالغۇز جايدا تېپىشقانلىرىدا: «پەرۋەردىگارنىڭلار قېشىدا مۇمىنلەر سىلەرگە قارشى پاكىت كۆرسەتسۇن دەپ اللە سىلەرگە بىلدۈرگەن ۋەھىينى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋراتتىكى سۈپەتلىرىنى) ئۇلارغا سۆزلەپ بېرەمسىلەر؟ (بۇنى) چۈشەنمەمسىلەر!» دەيتتى (76).

يەھۇدىيلار ئۆزلىرىنىڭ يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ئىشلىرىنى اللە نىڭ بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئوقىمادۇ؟ (77) ئۇلارنىڭ ساۋاتسىزلىرى كىتابىنى (يەنى تەۋراتنى) ئوقىمايدۇ، (ئەھبارلىرى ئويدۇرۇپ چىققان) ئويدۇرمىلارنىلا بىلىدۇ، گۇمان بىلەنلا ئىش قىلىدۇ^[78]. كىتابىنى ئۆز قولى بىلەن يېزىپ ئۇنى ئاز پۇلغا سېتىش (يەنى دۇنيانىڭ ئازغىنا مەنپەئىتى) ئۈچۈن، بۇ اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان دېگۈچىلەرگە ۋاي! قولى بىلەن يازغانلىرى (يەنى تەۋراتنى ئۆزگەرتكەنلىكلىرى) ئۈچۈن ئۇلارغا ۋاي! (بۇنىڭ بىلەن ئېرىشكەن (ھارام)

نەرسىلىرى ئۈچۈن ئۇلارغا ۋاي! ^[79] ئۇلار: «بىزنى دوزاخ ئوتى ساناقلىق كۈنلەرلا كۆيدۈرىدۇ» دەيدۇ. (ئۇلارغا) «سەلەرگە اللە شۇنداق قىلىشقا ۋەدە بەرگەنمۇ، (ۋەدە بەرگەن بولسا) اللە ۋەدەسىگە ھەرگىزمۇ خىلاپلىق قىلمايدۇ، ياكى ئۆزەڭلار بىلمەيدىغانى اللە نامىدىن دەۋاتامسە- لەر؟» دېگەن^[80]. ئۇنداق ئەمەس (سەلەرنى دوزاخ ئوتى كۆيدۈرىدۇ)، گۇناھ قىلغان ۋە گۇناھقا چۆمۈپ كەتكەنلەر ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ^[81]. ئىسمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار ئەھلى جەننەتتۇر. ئۇلار جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇ^[82]. ئۆز ۋاقتىدا بىز ئىسرائىل ئەۋلادىدىن اللە دىن باشقىغا ئىبادەت قىلماسلىققا، ئانا-ئانىغا، خىش-ئەقىبالارغا، يېتىملىرىگە، مەسكۇنلەرگە ياخشىلىق قىلىشقا، كىشىلەرگە ياخشى سۆز قىلىشقا، ناماز ئۆتەشكە، زاكات بېرىشكە ئەھدە ئالدۇق. ئاراڭلاردىكى ئازغىنا كىشى-دىن باشقىڭلار ئەھدىدىن يېنىۋالدىڭلار، سەلەر ھەمىشە (ئەھدەڭلاردىن) يېنىۋالسىلەر^[83].

ئۆز ۋاقتىدا بىر- بىرىڭلارنىڭ قېنىنى تۆكۈمەسلىكىگە،
 بىر- بىرىڭلارنى يۇرتلىرىڭلاردىن ھەيدەپ چىقار-
 ماسلىققا سىلەردىن چىن ئەھدە ئالغان ئىدۇق.
 كېيىن بۇنى (يەنى ئەھدىنى) ئېتىراپ قىلغان
 ئىدىڭلار، بۇنىڭغا ئۆزۈڭلار گۇۋاھسىلەر^[84]. كېيىن
 سىلەر (ئەھدىنى بۇزۇپ) بىر- بىرىڭلارنى
 ئۆلتۈردۈڭلار، ئىچىڭلاردىن بىر تۈركۈم كىشىلەرنى
 يۇرتىدىن ھەيدەپ چىقاردىڭلار، گۇناھ ۋە دۈشمەن-
 لىك قىلىش بىلەن، ئۇلارنىڭ قارشى تەرىپىدىكى-
 لەرگە ياردەم بەردىڭلار، ئۇلار ئەسىر چۈشۈپ
 كەلسە، قىدىيە بېرىپ قۇتقۇزۇۋالسىلەر، ھالبۇكى،
 ئۇلارنى يۇرتلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىش سىلەرگە

وَأَذًا حَذًا تَأْمِينًا قَوْمًا لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَهُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 أَنْفُسَهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ ثُمَّ أَفْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءُ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فِرْقَانًا مِنْكُمْ
 مِنْ دِيَارِهِمْ تَطْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَلَنْ
 يَأْتِيَكُمْ الْعُسْرَى نَعْدًا وَهُمْ وَهُوَ مُحَرَّرٌ عَلَيْكُمْ إِحْرَاجُهُمْ
 أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكَيْدِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
 مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَبِئْسَ
 الْعِيبُ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَسْبَاطِ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِعَاقِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿۸۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
 فَلَا يَحْقُقْ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۶﴾ وَ
 لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 آيَاتِنَا لَعَلَّهُ يَرْوَعُ الْفَاسِقِينَ ﴿۸۷﴾ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبُحْرَانِ
 وَأَنبَأْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴿۸۸﴾ أَفَكُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ اسْتَخَذُوا
 قَوْمَهُمْ يَقُولُونَ كَفِيفًا كُنْتُمْ تُرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفَةٌ
 بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

ھارام قىلىنغان ئىدى (يەنى بىر- بىرىڭلارنى ئۆلتۈرۈش ۋە يۇرتىدىن ھەيدەپ چىقىرىشنى راۋا كۆرسى-
 لەرۇ، ئۇلارنىڭ ئەسىرگە چۈشۈپ دۈشمەنلىرىڭلارنىڭ قولىدا بولۇپ قېلىشىنى راۋا كۆرمەيسىلەر).
 سىلەر كىتابىنىڭ (يەنى تەۋراتنىڭ) بىر قىسىم ئەھكاملىرىغا ئىشىنىپ، بىر قىسىم ئەھكاملىرىنى
 ئىنكار قىلامسىلەر؟ سىلەردىن شۇنداق قىلغانلارنىڭ جازاسى پەقەت ھاياتى دۇنيادا خارلىققا
 قېلىش، قىيامەت كۈنى قاتتىق ئازابقا دۇچار بولۇشتۇر. اللە قىلمىشڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر^[85].
 ئەنە شۇلار ئاخىرەتنى بېرىپ، دۇنيا تىرىكچىلىكىنى سېتىۋالغان كىشىلەردۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار-
 دىن ئازاب يېنىڭلىشىلمەيدۇ، ئۇلارغا ياردەم قىلىنمايدۇ^[86]. شەك- شۈبھىسىزكى، بىز مۇساغا
 كىتاب (يەنى تەۋرات) بەردۇق. ئۇنىڭدىن كېيىن ئارقىمۇ ئارقا پەيغەمبەرلەر ئەۋەتتۇق، مەريەم
 ئوغلى ئىساغا مۆجىزىلەر بەردۇق، ھەمدە ئۇنى روھۇلقۇدۇس (يەنى جىبرىئىل) بىلەن يۆلىدۇق.
 ھەرقاچان بىرەر پەيغەمبەر كۆڭلۈڭلارغا ياقمايدىغان بىرنەرسە ئېلىپ كەلسە، تەكەببۇرلۇق قىل-
 ۋېرەمسىلەر؟ بىر قىسىم پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدىڭلار، يەنە بىر قىسىم پەيغەمبەرلەرنى
 ئۆلتۈردۈڭلار^[87]. ئۇلار: «دىللىرىمىز پەردىلەنگەن» دېدى. ئۇنداق ئەمەس، ئۇلارنىڭ كۆفۈرى
 سەۋەبلىك اللە ئۇلارغا لەنەت قىلدى، ئۇلاردىن ئىمان ئېيتىدىغانلار ناھايىتى ئاز^[88].

ئۇلارغا اللە تەرىپىدىن ئۇلاردىكى كىتاب (تەۋرات) نى تەستىقلايدىغان كىتاب (قۇرئان) نازىل بولغان چاغدا (ئۇنىڭغا ئىشەنمىدى)، ئىلگىرى ئۇلار (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ۋاسىتە قىلىپ) كاپىرلارغا قارشى ئۆزلىرىگە ياردەم كېلىشىنى تىلەيتتى، ئۇلار بىلىدىغان (يەنى تەۋراتتا سۈپىتى بايان قىلىنغان) پەيغەمبەر كەلگەن چاغدا ئۇنى ئىنكار قىلدى. اللە كاپىرلارغا (يەنى پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسىنى ئىنكار قىلغان يەھۇدىيلارغا) لەنەت قىلدى (90). يەھۇدىيلارنىڭ اللە نازىل قىلغان قۇرئاننى ئىنكار قىلىشى اللەنىڭ ئۆز پەزىلىنى (يەنى پەيغەمبەرلىكنى) خالىغان بەندىسىگە چۈشۈرگەنلىكىگە ھەسەت قىلىشى يۈزسىدىندۇر. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى (يەنى ئىمان-ئىنى) كۇفرغا سېتىشى ئەجەب يامان ئىشتۇر. ئۇلار ئۆستى - ئۆستىگە غەزەپكە تېگىشلىك بولدى. كاپىرلار

خارلىغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (90). ئۇلارغا: «اللە نازىل قىلغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ئىمان كەلتۈرۈڭلار» دېيىلسە، ئۇلار: «ئۆزىمىزگە نازىل قىلىنغان كىتابقا (يەنى تەۋراتقا) ئىمان كەلتۈردىمىز» دەيدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىنكى كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ئىشەنمەيدۇ، ھالبۇكى، (ئۇ يەنى قۇرئان) ھەقىقەت، ئۇلارنىڭ قولىدىكى كىتابنى تەستىق قىلغۇچىدۇر. (ئۇلارغا) «سەلەر (تەۋراتقا) ئىشىنىدىغان بولساڭلار، ئىلگىرى نېمە ئۈچۈن اللەنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئۆلتۈردۈڭلار؟» دېگىن (91). مۇسا سەلەرگە ھەقىقەتەن ئېنىق مۆجىزىلەرنى كەلتۈردى، مۇسا (تۇر تېغىغا كەتكەن) دىن كېيىن، ئۆزەڭلارغا زۇلۇم قىلىپ موزايىنى مەبۇد قىلىۋالدىڭلار (92). ئۆز ۋاقتىدا بىز سەلەردىن (تەۋراتقا ئەمەل قىلىشقا) چىن ۋەدە ئالغان ئىدۇق، سەلەرگە: «مەن نازىل قىلغان كىتابنى مەھكەم تۇتۇڭلار (بولمىسا ئۆستۈڭلارغا تاغنى تاشلايمىز)» دەپ تۇر تېغىنى ئۆستۈڭلارغا تىكىلدۇق ۋە (تەۋراتقا) قۇلاق سېلىڭلار (دېدۇق). ئۇلار: «سۆزۈڭگە قۇلاق سالدۇق ئەمىرىڭگە ئاسايلىق قىلدۇق» دېيىشتى. ئۇلارنىڭ كۇفرى تۈپەيلىدىن دىللىرىغا موزايىنىڭ مۇھەببىتى سىڭىپ كەتتى. ئۇلارغا: «ئەگەر سەلەر مۆمىن بولساڭلار، ئىمانىڭلار سەلەرنى ئەجەب يامان ئىشقا بۇيرۇيدىكەن؟ (سەلەر مۆمىن ئەمەس، چۈنكى ئىمان موزايىغا چوقۇنۇشقا بۇيرۇمايدۇ)» دېگىن (93).

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِمَّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۰﴾ وَ
 لَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيُّدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۱﴾ وَتَلَجِدْهُمْ مَحْرُصِينَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ
 وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْتَرَفُ لَفَسَدَتِمْ
 مَا هُوَ بِمَرْغُوبٍ مِّنَ الْعَدَابِ إِنْ يُعْتَرَفْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِّمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿۹۲﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيِّ لَقَدْ كَرِهَهُ
 اللَّهُ فَبَدَّلَ الْيَدَيْنِ اللَّهُ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
 وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۳﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَ
 رُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۴﴾
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْبُرْهَانَ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ﴿۹۵﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ وَأَعْتَدْنَا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
 بَلَاءَ الْكُفْرِ لَمَّا كَفَرُوا فَوَجَدْنَا مُوسَىٰ إِذْ رَسَمَ لَنَا
 فِي نَجْوَاهُ إِذِ انبَسَخْنَا مِنْهُ فَأَسْرَأْتَهُ بِاللَّيْلِ
 وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ لِيَسْأَلَ سَأَلًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ ﴿۹۶﴾ وَجَدْنَاهُ لَمَّا كَفَرَ لَكُنَّ عَيْنًا
 حَافِيَةً لِّمَا يَفْعَلُ ﴿۹۷﴾ وَجَدْنَاهُ لَمَّا كَفَرَ
 لَكُنَّ عَيْنًا حَافِيَةً لِّمَا يَفْعَلُ ﴿۹۸﴾ وَجَدْنَاهُ
 لَمَّا كَفَرَ لَكُنَّ عَيْنًا حَافِيَةً لِّمَا يَفْعَلُ ﴿۹۹﴾
 وَجَدْنَاهُ لَمَّا كَفَرَ لَكُنَّ عَيْنًا حَافِيَةً لِّمَا
 يَفْعَلُ ﴿۱۰۰﴾ وَجَدْنَاهُ لَمَّا كَفَرَ لَكُنَّ عَيْنًا
 حَافِيَةً لِّمَا يَفْعَلُ ﴿۱۰۱﴾

تۇلارغا: «ئەگەر ئاخىرەت يۇرتى (يەنى جەننەت) اللہ نىڭ قېشىدا (سەلەر گۇمان قىلغاندەك) باشقىمۇ لاراغا ئەمەس، يالغۇز سەلەرگىلا خاس بولسا، (سەلەرنى جەننەتكە تۇلاشتۇرىدىغان) تۇلۇمنى ئارزۇ قىلىپ بېقىڭلار! (جەننەت بىزگىلا خاس دېگەن سۆز ئۇلاردا) راستچىل بولساڭلار» دېگەن (94). تۇلار قىلغان يامان ئەمەللىرى سەۋەبلىك، تۇلۇمنى ھەرگىزمۇ ئارزۇ قىلمايدۇ. اللہ زالمىلارنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر (95). شۈبھىسىزكى، تۇلارنى ھاياتقا ھەممە كىشىدىن، ھەتتا مۇشرىكلاردىنمۇ ھېرىس كۆرسەن؛ ھەربىرى مىڭ يىل تۆمۈر كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇزۇن تۆمۈر كۆرۈش تۇلارنى ئازاب-تىن قۇتۇلدۇرۇپ قالمايدۇ. اللہ تۇلارنىڭ قىلىشى-

لىرىنى ئېنىق كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (96). ئېيتقىنى، «جىبرىئىلغا دۈشمەن بولغان ئادەم (اللەغا دۈشمەندۇر)، چۈنكى ئۇ (يەنى جىبرىئىل) اللہ نىڭ ئەمرى بىلەن ئۆزىدىن ئىلگىرىكىنى (يەنى ساماۋى كىتابلارنى) تەستىق قىلغۇچى، توغرا يول كۆرسەتكۈچى، مۇمىنلەرگە بىشارەت بەرگۈچى قۇرئاننى سېنىڭ قەلبىڭگە نازىل قىلدى (97). كىمكى اللە نى، اللە نىڭ پەرىشتە-لىرىنى، پەيغەمبەرلىرىنى، جىبرىئىلنى، مىكائىلنى دۈشمەن تۇتىدىكەن (اللە نى دۈشمەن تۇتقان بولىدۇ)، شۈبھىسىزكى، اللە كاپىرلارنى دۈشمەن تۇتىدۇ» (98). شەك-شۈبھىسىزكى، ساڭا بىز روشەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدۇق، تۇلارنى پەقەت توغرا يولدىن چىققانلارلا ئىنكار قىلىدۇ (99). ھەرقاچان تۇلار بىرەر ئەھدە تۈزۈشسە، بىر تۈركۈمى ئۇنى بۇزىدۇ، بەلكى تۇلارنىڭ (يەنى يەھۇدىيلارنىڭ) تولىسى (تەۋراتقا) ئىمان ئېيتمايدۇ (100). تۇلارغا اللە تەرىپىدىن قوللىرىدىكى كىتابنى تەستىقلايدىغان بىر پەيغەمبەر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) كەلسە، (ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىك دەلىللىرىنى) بىلمەيدىغاندەك، اللە نىڭ كىتابىنى (يەنى تەۋراتنى) ئارقىسىغا چۆرۈۋېتىدۇ (يەنى تەۋراتنىڭ سۆزلىرىگە ئەمەل قىلمايدۇ) (101).

وَأَنذِرُوهُمَ إِنَّمَا اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ عَلَىٰ مُلْكِكُمْ سَاءَ مَا
كَفَرُوا بِكُمْ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا وَأَعْلَمُونَ النَّاسَ
السَّيِّئِينَ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ الْمَلَكِينَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ قَوْلُكَ فَكَرَا
كَلِمَةً فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
زَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَالَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ اتَّخَذُوا
مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ
قُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا مِنَ اللَّهِ الْكَلِيمِ ﴿۱۰۵﴾
مَا يَوْزُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ يَنزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۶﴾

ئۇلار سۇلايماننىڭ پادىشاھلىق زامانىدىكى شەيتان-
لارنىڭ (سېھىرگەرلىكىگە ئائىد) سۆزلىرىگە
ئەگەشتى. سۇلايمان (سېھىرگەر بولغىنى ۋە سېھىر
ئۆگىنىش بىلەن) كاپىر بولغىنى يوق، لېكىن
شەيتانلار كىشىلەرگە سېھىر ئۆگىتىپ كاپىر بولدى،
ئۇلار بابىلدىكى ھارۇت-مارۇت دېيىلىدىغان ئىككى
پەرىشتىگە نازىل قىلىنغان سېھىرنى ئۆگە-
تەتتى. (بۇ ئىككى پەرىشتە) بىز كىشىلەرنى سىناي-
مىز، كاپىر بولمىغىن، دېمىگىچە ھېچ كىشىگە سېھىر
ئۆگەتمەيتتى. ئۇلار بۇ ئىككىسىدىن ئەر-خوتۇننى
بىر-بىرىدىن ئايرىۋېتىدىغان نەرسىلەرنى (يەنى
سېھىرگەرلىكنى) ئۆگىنەتتى. ئۇلار (سېھىر ئارقىلىق)
اللەنىڭ رۇخسىتىسىز ھېچ كىشىگە زىيان يەتكۈزە-

مەيتتى. ھالبۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىگە زىيىنى بار، پايدىسى يوق نەرسىنى ئۆگىنەتتى. يەھۇدىيلار
(تەۋراتنى تاشلاپ) سېھىرنى سېتىۋالغۇچىغا ئاخىرەتتە (اللە نىڭ رەھىمىتىدىن ۋە جەن-
نىتىدىن) ھېچ نېسەۋە يوق ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى، ئۇلار جانلىرىنىڭ بەدىلىگە
سېتىۋالغان نەرسىسىنىڭ (يەنى ئۆزلىرى ئۈچۈن سېھىر ئۆگىنىشنى تاللىشىنىڭ) ئەجەب-
يامان ئىش ئىكەنلىكىنى كاشكى بىلسە ئىدى [102]. ئەگەر ئۇلار ئىمان كەلتۈرسە (سېھىرنى
تاشلاپ) اللەدىن قورقسا، (ئۇلار ئۈچۈن) اللە نىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب ئەلۋەتتە ياخشى
ئىدى، كاشكى ئۇلار بۇنى بىلسە ئىدى [103]. ئى مۆمىنلەر! (پەيغەمبەرگە) راتىنا دەپ
خىتاپ قىلماي، ئۇنىزۇرنا دەپ خىتاپ قىلىڭلار، (سۆزىگە) قۇلاق سېلىڭلار،
كاپىرلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ [104]. ئەھلى كىتاب ۋە مۇشرىكلاردىن بولغان كاپىرلار
پەرۋەردىگارنىڭلار تەرىپىدىن سىلەرگە بىرەر ياخشىلىقنىڭ چۈشۈشىنى ياقىتۇرمايدۇ، اللە
ئۆزىنىڭ قالغان بەندىسىگە پەيغەمبەرلىكنى خاس قىلدۇ. اللە چوڭ پەزىل ئىگىسىدۇر [105].

قانداقلا بىر ئايەتنى ئەمەلدىن قالدۇرساق ياكى ئۇنتۇلدۇرساق، (ئورنىغا) ئۇنىڭدىن ئارتۇق ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر ئايەتنى كەلتۈرسىمىز. اللە نىڭ ھەر نەرسىگە قادىر ئىكەنلىكىنى بىلمەسەن؟ (106) ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللە غا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى بىلمەسەن؟ سىلەرگە اللە دىن باشقا ھېچقانداق دوست ۋە مەدەتكار يوقتۇر (107). ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) ئىلگىرى مۇسادىن سوئال سورىغان-دەك، سىلەرمۇ پەيغەمبىرىڭلاردىن سوئال سورىماقچى بولامسىلەر؟ كىمكى ئىمانىنى كۆپىرىغا تېگىشە، ئۇ ھەقىقەتەن توغرا يولدىن ئازغان بولىدۇ (108). ئەھلى كىتاب ئىچىدىكى نۇرغۇن

مَنْ تَسْتَعْجِلْ مِنْ آيَاتِهِ أَزِيدْهَا تَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ يَجْزِلْهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ۖ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ نَسْأَلَكُمْ رَسُولًا كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعْ كَلِمَةَ الْكُفْرِ يَأْتِ بِالنَّارِ بِآلِ يَمَانَ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُونَ نَصْرَكُمْ مِنْ بَعْدِ آيَاتِنَا لَنَأَنَّ الْخَسَدَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْتَرُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَقِدْهُ وَجَدْهُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۖ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرًا يَتْلِكَ أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ قُلُوبَهُمْ قَلْ هَاتُوا بُرْهَانَ كَمَا كُنْتُمْ ضَالِقِينَ ۗ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٠٨﴾

كىشلەر ئۆزلىرىگە ھەقىقەت (يەنى دىنىڭلارنىڭ ھەقىقىي) ئاشكارا بولغاندىن كېيىن، ھەسەت قىلىش يۈزىسىدىن سىلەرنى ئىمانىڭلاردىن قايتۇرۇپ كاپىر قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ. اللە نىڭ ئەمرى كەلگەنگە قەدەر (يەنى اللە سىلەرگە ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا رۇخسەت قىلغۇچە) ئۇلارنى ئەپۇ قىلىڭلار ۋە كەچۈرۈڭلار. اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر (109). نامازنى ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى بېرىڭلار، ئۆزەڭلار ئۈچۈن ئىشلىگەن ھەرقانداق ياخشى ئەمەل بولسا، اللە نىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ ساۋابىنى تاپسىلەر، اللە ھەقىقەتەن قىلغان ئەمەللىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (110). ئۇلار: «يەھۇدىي ياكى ناسارا بولمىغان ئادەم (يەنى يەھۇدىي-لار يەھۇدىي بولمىغان ئادەم، ناسارالار ناسارا بولمىغان ئادەم) ھەرگىزمۇ جەننەتكە كىرمەيدۇ» دېيىشتى. بۇ، ئۇلارنىڭ قۇرۇق ئارزۇسىدۇر. «ئەگەر (سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، دەلىل-لارنى كەلتۈرۈڭلار» دېگىن (111). ئۇنداق ئەمەس، كىمكى ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ھالدا ئۆزىنى اللە غا تاپشۇرسىكەن (يەنى اللە نىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇپ، ئەمەلىنى خالىس اللە ئۈچۈن قىلىدىكەن)، ئۇ پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا ساۋابىتىن بەھرىمەن بولىدۇ. ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) ھېچ قورقۇنچ ۋە غەم-قايغۇ بولمايدۇ (112).

يەھۇدىيلار: «ناسارالارنىڭ ھېچقانداق ئاساسى يوق (يەنى ئۇلار توغرا دىندا ئەمەس)» دېدى. ناسارا- لارمۇ: «يەھۇدىيلارنىڭ ھېچقانداق ئاساسى يوق (يەنى ئۇلار توغرا دىندا ئەمەس)» دېدى. ھال- بۇكى، ئۇلار كىتابىنى (يەنى يەھۇدىيلار تەۋراتىنى، ناسارالار ئىنجىلىنى) ئوقۇيدۇ، بىلىمسىز ئادەملەر (يەنى ئەرەب مۇشرىكلىرى) مۇ ئۇلار دېگەندەك دېدى. اللە قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ئۇزۇن ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلىرى ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىدۇ (113). اللە نىڭ مەسجىدلىرىدە اللەنىڭ نامىنىڭ ياد قىلىنىشىنى توسقان ۋە ئۇلارنى ۋەيران قىلىشقا ئۇرۇنغانلاردىنمۇ زالىم كىشى بارمۇ؟ مەسجىدلەرگە ئۇلارنىڭ پەقەت قورققان ھالدىلا كىرىشى لايىق ئىدى. ئۇلار دۇنيادا رەسۋا بولىدۇ. ئاخىرەتتە چوڭ ئازابقا (يەنى دوزاخ ئازابىغا)

دۇچار بولىدۇ (114). مەشرىقمۇ، مەغربىمۇ (يەنى پۈتۈن يەر يۈزى) اللە نىڭدۇر، قايسى تەرەپكە يۈزلەنسەڭلارمۇ، ئۇ اللە نىڭ تەرىپى (يەنى سىلەرگە ئىختىيار قىلغان قىبلىسى) دۇر. اللە (نىڭ مەغىرىتى) ھەقىقەتەن كەڭدۇر، (اللە) ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (115). ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار، ناسارالار، مۇشرىكلار): «اللە نىڭ بالىسى بار» دەيدۇ. اللە (ئۇلارنىڭ كۇمان قىلغان نەرسىسىدىن) پاكىتۇر، ئۇنداق ئەمەس، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭدۇر، ھەممىسى ئۇنىڭغا بويسۇنغۇچىدۇر (116). اللە ئاسمانلار ۋە زېمىننى يوقتىن بار قىلغۇچىدۇر. بىر ئىشنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرۈشنى ئىرادە قىلسا، «ۋۇجۇتقا كەل» دەيدۇ-دە، ئۇ ۋۇجۇتقا كېلىدۇ (117). بىلىمەيدىغانلار (يەنى قۇرەيش كاپىرلىرى): «اللە نېمە ئۈچۈن بىز بىلەن سۆزلەشمەيدۇ؟ ياكى نېمە ئۈچۈن بىزگە (راست پەيغەمبەرلىكنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە) بىرەر مۆجىزە كەلمەيدۇ؟» دەيدۇ. ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرمۇ (پەيغەمبەرلىككە) شۇنداق سۆزنى قىلغان ئىدى: ئۇلارنىڭ دىللىرى بىر-بىرىگە ئوخشايدۇ. ئايەتلىرىمىزنى جەزمەن ئىشىنىدىغان (يەنى ھەقىقەت ئىزدەيدىغان) قەۋم ئۈچۈن ھەقىقەتەن بايان قىلدۇق (118). بىز سېنى ھەقىقەتەن (مۆمىنلەرگە جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (كاپىرلارنى دوزاخ ئازابىدىن) ئاگاھلاندۇرغۇچى قىلىپ ھەق (دىن) بىلەن ئەۋەت- تۇق. سەن ئەھلى دوزاخ (يەنى كاپىرلاردىن ئىمان ئېيتىمىغانلار) توغرىسىدا جاۋابكار ئەمەسەن (119).

سەن يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارنىڭ دىنىغا كىرىمىگەچە ئۇلار سەندىن ھەرگىزمۇ رازى بولمايدۇ. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «توغرا يول پەقەت اللە نىڭ يولىدۇر». ساڭا ئىلىم كەلگەندىن كېيىن (يەنى پاكىتلىق ھەقىقەت ساڭا ئاشكارا بولغاندىن كېيىن)، ئەگەر سەن ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىش-لىرىغا ئەگىشىدىغان بولساڭ، (سېنى اللەنىڭ ئازا-بىدىن قۇتقۇزىدىغان) ھېچقانداق دوستۇم بولمايدۇ، مەدە تىكارمۇ بولمايدۇ (120). بىز ئاتا قىلغان كىتابىنى تېگىشلىك رەۋىشتە ئوقۇيدىغانلار بار، ئەنە شۇلار ئۇنىڭغا ئىشىنىدۇ. كىملىرىكى كىتابىنى (يەنى قۇر-ئانىنى) ئىنكار قىلىدىكەن، ئۇلار زىيان تارتقۇچىلار-دۇر (121). ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى ۋە سىلەرنى (بىر زامانلاردا) ھەممە جاھان ئەھلىدىن ئۈستۈن قىلغانلىقىمنى ياد

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودَ وَلَا النَّاصِرَ حَتَّىٰ تَذِيحَهُمَ لَكَ هُمُ
 قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَالْكَافِرُ لَأُولُو الْغَيْبَاتِ أَهْوَاءُ لَمْ يَغْتَدِ
 الْكَاذِبُ جَانًا مِّنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكُتُبَ يَتْلُونَهَا حَتَّىٰ تَيَاقُوتَ أَهْلِكَ لَوْ يَعْلَمُونَ
 بِهَا وَمَنْ يُضْلِمِ فِيهَا فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَذِيحُ إِسْرَائِيلَ
 أَذْكُرُوا مَعِي الْكَيْفَ أَعْمَدْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَكَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾
 وَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ بِمَا آلَاكُمْ حَتَّىٰ تَنْفُسُ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلَ مِنْهَا
 عَدْلًا وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا كُمْ يُضْعِفُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذْ أَنْبَأَ
 رَبُّهُمْ رَبِّي بِكُلِّ كَلِمَةٍ مَا تَنْفَعُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
 قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا تَنْبَأُكَ شَيْءٌ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا
 الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا الْيَتِيمَ وَالْمِسْكِينَ فَقَلَمْ يُزْهِمُهُمْ فَجَدِّدْ
 إِلَيْهِمْ رِزْقَهُمْ وَسَجِّدْ لِنُورِ رَبِّي لِلطَّائِفِينَ وَالَّذِينَ فِي الْأَرْكَامِ
 الشُّجُورِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّهُمْ رَبِّي اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ الْأَمِنَ وَإِذْ نَادَىٰ
 أَهْلَهُ مِنَ النَّبَرَاتِ مَنْ آمَنَ بِهِمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ
 كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

ئېتىڭلار (122). بىراۋغا بىراۋ قىلچىلىك ياردەم قىلالمايدىغان، ھېچ كىشىنىڭ قىدىسى قوبۇل قىلىنمايدىغان، ھېچ كىشىنىڭ شاپائىتى پايدا قىلمايدىغان، ئۇلارغا (يەنى كاپىرلار ۋە گۇناھكار-لارغا) ياردەم قىلنمايدىغان كۈندىن قورقۇڭلار (123). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىمنى پەرۋەردىگارى بىرقانچە ئەمرلەر (يەنى شەرىئەت تەكلىپلىرى) بىلەن سىندى، ئىبراھىم ئۇلارنى بەجا كەل-تۈردى، اللە (ئۇنىڭغا): «سېنى چوقۇم كىشىلەرگە (دىندا) پېشۋا قىلىمەن» دېدى، ئىبراھىم: «مېنىڭ بىر قىسىم ئەۋلادىمىنىمۇ پېشۋا قىلساڭ» دېدى. اللە: «مېنىڭ (پېشۋا قىلىش) ئەھدەمگە زالىملار (يەنى كاپىرلار) ئېرىشەلمەيدۇ» دېدى (124). ئۆز ۋاقتىدا بىز كەبىنى كىشىلەر ئۈچۈن جەم بولىدىغان جاي ۋە ئامان جاي قىلىپ بەردۇق. (كىشىلەرگە) ماقامى ئىبراھىمنى نامازگاھ قىلڭلار (يەنى شۇ يەردە ناماز ئوقۇڭلار دېدۇق). ئىبراھىم بىلەن ئىسمائىلغا ئۆيۈمنى (يەنى كەبەمنى) تاۋاپ قىلغۇچىلار، ئېتىكاپتا ئولتۇرغۇچىلار، رۇكۇ قىلغۇچىلار، سەجدە قىلغۇچىلار ئۈچۈن پاك تۇتۇشنى بۇيرۇدۇق (125). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم: «پەرۋەردىگارم! بۇ يەرنى (يەنى مەككىنى) تىنچ شەھەر قىلىپ بەرگىن، ئاھالىسىدىن اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقانلارنى تۈرلۈك مېۋىلەر بىلەن رىزىقلاندۇرغىن» دېدى. اللە: «كاپىر بولغان ئادەمنىمۇ (رىزىقتىن) ئازغىنا مۇددەت (يەنى ھاياتلىقىدا) بەھرىمەن قىلىمەن، ئاندىن كېيىن ئۇنى (ئاخىرەتتە) دوزاخقا ھەيدەيمەن» دېدى. (بۇ) نېمىسىدېگەن يامان ئاقسۆۋەت! (126)

ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم بىلەن ئىسمائىل كەبىنىڭ ئۇلىنى قوبۇرۇۋېتىپ: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزنىڭ (خىزمىتىمىزنى) قوبۇل قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن (دۇئايسىمىزنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىسەن، (نىيىتىمىزنى) بىلىپ تۇرغۇچىسەن [127]. پەرۋەردىگارىمىز! ئىككى-مىزنى ئۆزىڭگە ئىتائەتمەن قىلغىن، بىزنىڭ ئەۋلاد-لىرىمىزدىنمۇ ئۆزىڭگە ئىتائەتمەن ئۈمىدەت چىقار-غىن، بىزگە ھەججىمىزنىڭ قائىدىلىرىنى بىلدۈرگىن، تەۋبىمىزنى قوبۇل قىلغىن، چۈنكى سەن تەۋبىنى ناھايى-تى قوبۇل قىلغۇچىسەن، ناھايىتى مېھرىبانسەن [128]. پەرۋەردىگارىمىز! ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئايەت-لىرىنى ئۇلارغا تىلەۋەت قىلىپ بېرىدىغان، كىتابىڭنى (يەنى قۇرئاننى)، ھېكمەتنى (يەنى پاك سۈننەتنى) ئۇلارغا ئۆگىتىدىغان، ئۇلارنى (مۇشرىكلىك ۋە گۇناھلاردىن) پاك قىلىدىغان بىر پەيغەمبەر ئەۋەتكىن،

ھەقىقەتەن سەن غالىبىسەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن» دېدى [129]. ئۆزىنى ئەخمەق قىلغانلاردىن باشقا كىم ئىبراھىمنىڭ دىنىدىن يۈز ئۆرۈيدۇ؟ ھەقىقەتەن بىز ئۇنى بۇ دۇنيادا (پەيغەمبەرلىككە) تاللىدۇق. شەك-شۈبھىسىزكى، ئاخىرەتتە ئۇ ياخشىلار قاتارىدا بولىدۇ [130]. ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارى ئۇنىڭغا: «پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلغىن» دېدى. ئۇ: «ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىتائەت قىلدىم» دېدى [131]. ئىبراھىم ۋە يەئقۇب ئۆز ئوغۇللىرىغا ۋەسىيەت قىلىپ: «ئى ئوغۇللىرىم! اللە سىلەرگە مۇشۇ دىننى (يەنى ئىسلام دىنىنى) تاللىدى، پەقەت مۇسۇلمان پېتىڭلارچە ئۆلۈڭلار (يەنى ئىمانىڭلاردا مەھكەم تۇرۇڭلار، تاكى ئىمان بىلەن كېتىڭلار)» دېدى [132]. يەئقۇب جان ئۇزۇۋاتقان ۋاقتىدا سىلەر يېنىدا بارمىدىڭلار؟ شۇ چاغدا يەئقۇب ئوغۇللىرىدىن: «مەن ئۆلگەندىن كېيىن سىلەر كىمگە ئىبادەت قىلىسىلەر؟» دەپ سورىدى. ئۇلار: «سېنىڭ ئىلاھىڭ ۋە ئاتا-بوۋىلىرىڭ — ئىبراھىم، ئىسمائىل، ئىسھاقلارنىڭ ئىلاھى بولغان بىر اللە غا ئىبادەت قىل-مىز، بىز ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغۇچىمىز» دېدى [133]. ئۇلار ئۆتكەن بىر ئۈم-مەتتۇر، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرى (نىڭ ساۋابى) ئۆزلىرى ئۈچۈندۇر. سىلەرنىڭ ئەمەللىرى (نىڭمۇ ساۋابى) ئۆزىڭلار ئۈچۈندۇر، ئۇلارنىڭ قىلمىشىغا سىلەر جاۋابكار ئەمەس [134].

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى فَنَهَدُوا قُلُوبَنَا فَمَنْ يُنَالِكُمْ آلِهَةً
 حِينًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قَالُوا أَمَكُنَا اللَّهُ وَمَا أَزِيلُ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِن دُونِ هَذَا بَشِيرًا وَأَنذَرًا وَعِذًّا
 لِّبِطْغَانِهِمْ وَمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أَوْفَىٰ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ إِلَّا شَفَعُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَبُّهُمُ وَعَنْ لَّهُ مَسْئُومُونَ ﴿۱۳۶﴾
 أَمْؤَايِبُ مِمَّا مَنَعْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 هُمُ فِي شِقَاقٍ مَّسْكِينٍ ﴿۱۳۷﴾ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۸﴾
 صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عَابِدُونَ ﴿۱۳۹﴾ قُلْ أَمْحُوا بَعْضًا مِّنَ اللَّيْلِ وَمَا وَسَّوْا وَرَبِّكُمْ
 وَأَنبَأُوا غَمًّا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ وَتَعْلَمُونَ
 أَنَّ إِلَهُكُمْ وَرَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ وَرَبُّكُمْ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۱۴۱﴾
 وَمَنْ يَمُنْ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ يَجْعَلْ لِّكُلِّ مَالٍ عَمَلًا صَالِحًا
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۲﴾ بَلَىٰ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَرَبُّكَ
 مَا كَسِبَتْكُمْ ﴿۱۴۳﴾ وَلَا تَسْتَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۴﴾

ئۇلار: «يەھۇدىي ياكى ناسارا بولۇڭلار، توغرا يول
 تاپسىلەر» دېدۇ. «ئۇنداق ئەمەس، بىز ئىبراھىم-
 نىڭ ئىسلامغا ئۇيغۇن دىنىغا ئەگىشىمىز، ئۇ مۇش-
 رىكلاردىن ئەمەس ئىدى» دېگىن [135]. ئىپتىگىلار كى،
 «اللەغا ئىمان ئېيتتۇق، بىزگە نازىل قىلىنغان
 ۋەھىگە، ئىبراھىمغا، ئىسمائىلغا، ئىسھاققا، يەئقۇبقا
 ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا نازىل قىلىنغان ۋەھىگە،
 مۇساغا بېرىلگەن (تەۋراتقا)، ئىساغا بېرىلگەن (ئىن-
 جىلغا) ۋە پەيغەمبەرلەرگە پەرۋەردىگارى تەرىپى-
 دىن بېرىلگەن (كىتابلارغا) ئىمان ئېيتتۇق، ئۇلار-
 دىن ھېچبىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز (يەنى يەھۇدىيلار
 ۋە ناسارا لارغا ئوخشاش، ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان
 ئېيتىپ بەزىسىنى ئىنكار قىلمايمىز)، بىز اللەغا
 بويۇنغۇچىلارمىز» [136]. ئەگەر ئۇلار (يەنى
 ئەھلى كىتاب) سىلەر ئىمان ئېيتقان دەك ئىمان

ئېيتسا، ئەلۋەتتە، توغرا يول تاپقان بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈسە، (سەن
 بىلەن) ئاداۋەتتە بولغان بولىدۇ، ئۇلارغا قارشى اللە ساڭا كۇپايدۇر. اللە (ئۇلارنىڭ
 سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ھىيلە-مىكرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [137]. اللە نىڭ
 دىنىدا چىڭ تۇرۇڭلار، اللەنىڭ دىنىدىن ياخشى كىمنىڭ دىنى بار؟ بىز اللەغا ئىبادەت
 قىلغۇچىلارمىز [138]. «بىز بىلەن اللە توغۇرلۇق مۇنازىرىلىشەمسىلەر؟ ھالبۇكى، ئۇ ھەم
 بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىز، ھەم سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلاردۇر. بىزنىڭ ئەمەللىرىمىز
 ئۆزىمىز ئۈچۈندۇر، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزىڭلار ئۈچۈندۇر،
 بىز اللەغا سادىقمىز» دېگىن [139]. «ياكى ئىبراھىم، ئىسمائىل، ئىسھاق، يەئقۇب
 ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادى يەھۇدىي ئىدى ياكى ناسارا ئىدى» دەمسىلەر؟ ئېيتقىنكى، «ئۇلار-
 نىڭ قايسى دىنىدا ئىكەنلىكىنى) سىلەر ئوبدان بىلەمسىلەر؟ ياكى اللە ئوبدان
 بىلەمدۇ؟ قولدا اللە نازىل قىلغان دەلىل-ئىسپات تۇرۇپ ئۇنى يوشۇرغان ئادەم-
 دىن زالىم كىم بار؟ اللە سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر» [140]. ئۇلار
 ئۆتكەن بىر ئۈمىدە تۇرۇ، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرى ئۆزلىرى ئۈچۈندۇر. سىلەرنىڭ
 ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزىڭلار ئۈچۈندۇر، ئۇلارنىڭ قىلمىشىغا سىلەر جاۋابكار ئەمەس [141].

(ئىككىنچى پارە)

بەزى ئەخمەق كىشىلەر: «ئۇلارنى (يەنى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مۇمىنلەرنى) قاراپ كېلىۋاتقان قىبلىسىدىن (يەنى بەيتۇلمۇ-قەددەستىن) نېمە يۈز ئۆرۈگۈزگەندۇ؟» دەيدۇ. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مەشرىق ۋە مەغرب (يەنى ھەممە تەرەپ) اللە نىڭ-دۇر، اللە خالىغان كىشىنى توغرا يولغا باشلايدۇ» [142]. شۇنىڭدەك (يەنى سىلەرنى ئىس-لامغا ھىدايەت قىلغاندەك) كىشىلەرگە (يەنى ئۆتكەنكى ئۈمىدتلەرگە) شاھىت بولۇشۇڭلار ئۈچۈن ۋە پەيغەمبەرنىڭ سىلەرگە شاھىت بولۇشى ئۈچۈن، بىز سىلەرنى ياخشى ئۈمىدەت قىلدۇق. سەن يۈز كەلتۈرۈپ كىلىۋاتقان

تەرەپنى (يەنى بەيتۇلمۇقەددەسنى) قىبلە قىلغانلىقىمىز پەيغەمبەرگە ئەگەشكەنلەرنى ئاسىيلىق قىلغانلاردىن (يەنى مۇرتەد بولۇپ كەتكەنلەردىن) ئايرىۋېلىشىمىز ئۈچۈنلا ئىدى. اللە ھىدايەت قىلغانلاردىن باشقىلارغا بۇ (يەنى قىبلىنىڭ ئۆزگەرتىلىشى) ھەقىقەتەن ئېغىردۇر. اللە سىلەرنىڭ ئىمانىڭلارنى (يەنى ئىلگىرى بەيتۇلمۇقەددەسكە قاراپ تۇرغان نامىزىڭلارنى) بىكار قىلىۋەتمەيدۇ. اللە كىشىلەرگە ھەقىقەتەن مېھرىباندۇر، ناھايىتى كۆيۈمچاندۇر [143]. بىز سېنىڭ (كەبە قىبلەك بولۇ-شىنى تىلەپ) قايتا-قايتا ئاسمانغا قارىغانلىقىڭنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمىز. سېنى چوقۇم سەن ياقىتۇرىدىغان قىبلىگە يۈزلەندۈرىمىز. (نامازدا) يۈزۈڭنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە قىلغىن. (ئى مۇمىنلەر!) قەيەردە بولماڭلار، (نامازدا) يۈزۈڭلارنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە قىلىڭلار. ھەقىقەتەن كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) بۇنىڭ (يەنى قىبلىنىڭ كەبىگە ئۆزگەرتىلىشىنىڭ) پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن كەلگەن ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى چوقۇم بىلىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشىدىن غاپىل ئەمەس [144]. كىتاب بېرىلگەنلەرگە بارچە دەلىلنى كەلتۈرسەڭمۇ، ئۇلار سېنىڭ قىبلەگە بويسۇنمايدۇ، سەنمۇ ئۇلارنىڭ قىبلىسىگە بويسۇنمايسەن؛ ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) ھەم ئۆزئارا بىر-بىرىنىڭ قىبلىسىگە بويسۇنمايدۇ. ساڭا ئىلىم (يەنى ۋەھى) كەلگەندىن كېيىن، مۇبادا ئۇلار-نىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا بويسۇنساڭ، ئۇ چاغدا سەن چوقۇم زۇلۇم قىلغانلاردىن بولسەن [145]. بىز كىتاب بەرگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار بىلەن ناسارالار) ئۇنى (يەنى پەيغەمبەرنى) ئۆز ئوغۇللىرىنى تونۇغاندەك تونۇيدۇ. ئۇلارنىڭ بىر پىرقىسى، شۈبھىسىزكى، ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ يوشۇرىدۇ [146].

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُرْتَابِينَ ﴿۱۴۷﴾ وَتَوَكَّلْ بِوَجْهِهِ هُوَ
 مُوَلِّئُهَا قَاتِلِيهِمْ وَالْخَبْرَاتُ آيُنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِيَنَّكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَيْلٌ لَكَ
 وَسَطْرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَرِأْسَةَ الْكَعْبَةِ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِعَاقِلٍ لَمَّا
 تَمَلَّؤُنَّ ﴿۱۴۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَيْلٌ لَكَ وَسَطْرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
 حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَجِدُ
 لِدِينِي قَوْلًا لَكُفْرًا وَلَكُلِّمُوا نَعْمًا وَمَنْ أَكْفَرُ مِنْكُمْ
 يُكَلِّمُوا عَلَيْكُمْ أَيْتَانًا وَرَبِّكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
 لَوْ تَوَدُّوا أَنْ تُعَلِّمُونَ ﴿۱۵۰﴾ قَدْ كُفِرْتُمْ أَكْثَرًا وَأَشْرَرْتُمْ إِلَىٰ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۵۱﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۲﴾
 وَلَا تَتَوَلَّوْا لِمَنْ يَبْغِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا بَلْ أَحِبَّوهَا وَلَكِنْ كَرِهَتْ
 اللَّهُ وَمَنْ يُضِلَّهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلَّهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَعْيُنِ وَيَسِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۳﴾ الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۴﴾

ھەققەتە اللە تەرىپىدىن كەلگەندۇر، ھەرگىز شەك
 كەلتۈرگۈچىلەردىن بولمىغىن (147). ھەر (ئۈمىدەت) نىڭ
 يۈز كەلتۈرىدىغان تەرىپى (يەنى قىبلىسى) بار،
 (ئى مۇمىنلەر!) ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا ئالدىراڭلار،
 قەيەردە بولماڭلار، (قىيامەت كۈنى) اللە ھەممەڭلارنى
 (ھېساب ئۈچۈن) بىغدۇ، اللە ھەققەتەن ھەممە
 نەرسىگە قادىردۇر (148). (قەيەردىن سەپەرگە چىقىمە-
 غىن، نامزىڭدا) يۈزۈڭنى مەسجىدى ھەرام (يەنى
 كەبە) تەرەپكە قىلغىن؛ بۇ، ھەققەتەن، پەرۋەر-
 دىڭلارنىڭ تەرىپىدىن كەلگەن ھەققەتتۇر، اللە
 سىلەرنىڭ قىلمىشڭلاردىن غايىل ئەمەستۇر (149).
 كىشىلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە مۇشرىكلار) گە سىلەرگە
 قارشى دەلىل-ئىسپات بولماسلىقى ئۈچۈن، (ئى
 مۇھەممەد! سەپەر قىلىشقا) قەيەردىن چىقىمىغىن،
 (نامزىڭدا) يۈزۈڭنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە
 قىلغىن. (ئى مۇمىنلەر!) سىلەر مۇ قەيەردە بولماڭلار،
 (نامزىڭلاردا) يۈزۈڭلارنى مەسجىدى ھەرام تەرەپكە
 قىلىڭلار. پەقەت ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زۇلۇم قىلغۇ-

چىلارلا (قىبلىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكىنى سىلەرگە قارشى دەلىل قىلىۋالدى)، ئۇلار (يەنى زالىملار) دىن
 قورقماڭلار، (مېنىڭ ئەمرىمنى تۇتۇش بىلەن) مەندىن قورقۇڭلار. (قىبلىنى ئۆزگەرتىشكە
 ئەمىر قىلىش) سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى كامالەتكە يەتكۈزۈشۈم ئۈچۈن ۋە توغرا يولدا
 بولۇشۇڭلار ئۈچۈندۇر (150). شۇنىڭدەك (يەنى سىلەرگە بەرگەن نېمىتىمنى كامالەتكە يەتكۈزگىنىمە-
 دەك) ئۆز ئىچىڭلاردىن سىلەرگە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى تىلاۋەت قىلىپ بېرىدىغان، سىلەرنى
 (مۇشرىكلىك ۋە گۇناھدىن) پاك قىلىدىغان، سىلەرگە كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) ۋە ھېكمەتنى
 (يەنى دىنىي ئەھكاملارنى) ئۆگىتىدىغان، سىلەرگە بىلىمگەنلىرىڭلارنى بىلدۈرىدىغان بىر پەيغەمبەر
 ئەۋەتتۇق (151). مېنى (ئائەت-ئىبادەت بىلەن) ياد ئېتىڭلار، (مېنى ياد ئەتسەڭلار) مەنمۇ
 سىلەرنى (ساۋاب بېرىش بىلەن، مەغپىرەت قىلىش بىلەن) ياد ئېتىمەن. ماڭا شۈكۈر قىلىڭلار،
 ناشۇكۈرلۈك قىلماڭلار (152). ئى مۇمىنلەر! سەۋر ئارقىلىق ۋە ناماز ئارقىلىق ياردەم تىلەڭلار.
 اللە ھەققەتەن سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر (153) اللەنىڭ يولدا ئۆلتۈرۈلگەنلەرنى (يەنى
 شېھىتلەرنى) ئۆلۈك دېمەڭلار، بەلكى ئۇلار تىرىكتۇر، لېكىن سىلەر بۇنى سەزمەيسىلەر (154).
 بىز سىلەرنى بىرئاز قورقۇنچ بىلەن، بىرئاز قەھەتچىلىك بىلەن ۋە ماللىرىڭلارغا، جانلىرىڭلارغا،
 بالىلىرىڭلارغا، زىرائەتلىرىڭلارغا يېتىدىغان زىيان بىلەن چوقۇم سىنايمىز. (بېشىغا كەلگەن
 مۇسەبەت، زىيان-زەخمەتلەرگە) سەۋر قىلغۇچىلارغا (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر
 بەرگىن (155). ئۇلارغا بىرەر مۇسەبەت كەلگەن چاغدا، ئۇلار: «بىز ئەلۋەتتە اللە نىڭ ئىگىدۇر-
 چىلىقىمىز (يەنى اللە نىڭ بەندىلىرىمىز)، چوقۇم اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز» دەيدۇ (156).

ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرىتى ۋە رەھىمىتىگە ئېرىشكۈچىلەردۇر، ئەنە شۇلار ھىدايەت تاپقۇچىلاردۇر (157). سەفا بىلەن مەرۋە ھەقىقەتەن اللەنىڭ (دىنىنىڭ) ئالامەتلىرىدۇر. ھەج قىلغان ياكى ئۆمرە قىلغان ئادەم ئۇلارنىڭ ئارىسىدا سەئىي قىلسا ھېچ باق يوق. كىمكى ئۆز ئىختىيارى بىلەن بىرەر ياخشىلىق قىلىدىكەن (اللە ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى بېرىدۇ)، اللە ئەلۋەتتە شۇكۈرنىڭ مۇكاپاتىنى بەرگۈچىدۇر، اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (158). بۇ كىتابتا (يەنى تەۋراتتا) كىشىلەرگە توغرا يولنى ئېنىق بايان قىلغىنىمىزدىن كېيىن، بىز نازىل قىلغان (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ راست پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان) روشەن دەلىللەرنى ۋە توغرا يولنى يوشۇرىدىغان-

لاغا اللە لەنەت قىلىدۇ (يەنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلىدۇ)؛ لەنەت قىلغۇچىلار (يەنى پەرىشتىلەر ۋە مۆمىنلەر) مۇ ئۇلارغا لەنەت قىلىدۇ (159). پەقەت تەۋبە قىلغانلار، (ئەمەلىنى) تۈزەتكەنلەر، (يەھۇدىيلارنىڭ تەۋرات ئەھكاملىرىدىن يوشۇرغانلىرىنى) بايان قىلغانلارلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئەنە شۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىمەن، مەن تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇرمەن. ناھايىتى مېھرىبانمەن (160). شۇبھىسىزكى، كاپىر بولۇپ، كاپىر پىتى ئۆلگەنلەر بار، ئەنە شۇلار چوقۇم اللەنىڭ، پەرىشتىلەرنىڭ ۋە ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ لەنتىگە ئۇچرايدۇ (161). ئۇلار دوزاخقا مەڭگۈ قالىدۇ، ئۇلاردىن ئازاب يېنىكلىتىلمەيدۇ، ئۇلارغا بېرىلىدىغان ئازاب كېچىكتۈرۈلمەيدۇ (162). سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار بىر ئىلاھتۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر؛ ئۇ ناھايىتى شەپقەتلىكتۇر، ناھايىتى مېھرىبان-دۇر (163). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ يارىتىلىشىدا، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىشىدە، كىشىلەرگە پايدىلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ دېڭىزدا ئۇزۇپ يۈرگەن كېمىلەردە، اللە بۇلۇتتىن ياغدۇرۇپ بەرگەن، ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرىدىغان يامغۇردا، يەر يۈزىگە تارقىتىۋەتكەن ھايۋاناتلاردا، شامال يۈنۈلۈشلىرىنىڭ ئۆزگىرىپ تۇرۇشىدا، ئاسمان-زېمىن ئارىسىدا بويۇندۇرۇلغان بۇلۇتلاردا، چۈشىنىدىغان كىشىلەر ئۈچۈن، ئەلۋەتتە (اللەنىڭ بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر باردۇر (164).

بەزى ئادەملەر اللە دىن غەيرىلەرنى (يەنى بۇتلارنى) اللە غا شېرىك قىلىۋالدى، ئۇلارنى (مۆمىنلەرنىڭ) اللە نى دوست تۇتقىنىدەك دوست تۇتىدۇ (يەنى ئۇلۇغلايدۇ ۋە ئۇلارغا بويسۇندۇ).
مۆمىنلەر اللە نى ھەممىدىن بەك دوست تۇتقۇ- چىلاردۇر، زالىملار (قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىگە تەييارلانغان) ئازابنى كۆرگەن چاغدا پۈتۈن كۈچ- قۇۋۋەتنىڭ اللە غا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى ۋە اللەنىڭ ئازابىنىڭ قاتتىق ئىكەنلىكىنى كاشى بىلە ئىدى (دۇنيادا اللە غا شېرىك كەلتۈرگەنلىك- لىرىگە ھەددىدىن زىيادە پۇشايمان قىلاتتى) [165].

ئەينى ۋاقىتتا ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئازابنى كۆرۈپ، ئەگەشكۈچىلەردىن ئادا- جۇدا بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۇزاتار مۇناسىۋىتى (يەنى دۇنيادىكى دوستلۇقى) ئۈزۈلىدۇ [166]. ئەگەشكۈچىلەر: «كاشكى بىزلىرىگە (دۇنياغا) قايتىشقا بولسا

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَكْفُرُ بِاللَّهِ أَنذَارًا لِّهِمْ كَذَّبُوا
اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشْدَّ حُبًّا لِّبِهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ
يُرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقَوْلَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّارُوا بِالْعَذَابِ وَ
تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الرِّيبَاتُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً
فَنَنْتَقِرَ إِلَىٰ مَهْمِهِمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا لَكُنَّا لِرَبِّهِمْ أَغْمًا لَهُمْ
حَبَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَأَنَّهُمْ فِيهَا مِنَ الْكَاذِبِينَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا
عَنِّي وَالْأَرْضَ حَلَالًا لِّطَائِفَةٍ مِّنَ النَّاسِ عَرَضًا
وَإِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ يَا شُرَكَاءَ الْفِتْنَةِ وَأَنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا لَوْلَا نُفِيَ عَنَّا عَلَيْهِ آيَاتُ اللَّهِ وَلَوْ كَانَ
أَبًاؤُهُمْ لَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ وَمَتَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
كَيْفَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِمَا لَيْسَ لَهُمْ آدَاءُ وَيَتَّبِعُونَ كَيْفَ
عَمِيَ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُّوا عَن ظُلْمِ
مَارَاتِكُمْ وَالشُّكْرُ لِلَّهِ إِنَّ كُنتُمْ رِآيَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۵﴾

ئىدى، ئۇلار بىزدىن ئادا- جۇدا بولغانىدەك بىزمۇ ئۇلاردىن ئادا- جۇدا بولاتتۇق» دەيدۇ. اللە ئۇلارغا (يامان) ئىشلىرىنىڭ ھەسرەت بولغانلىقىنى مۇشۇنداق كۆرسىتىدۇ، ئۇلار دوزاختىن چىقمايدۇ [167]. ئى ئىنسانلار! يەر يۈزىدىكى ھالال- پاكىز نەرسىلەردىن يەڭلار، شەيتاننىڭ يوللىرىغا ئەگەشمەڭلار، چۈنكى شەيتان سىلەرگە ئۇچۇق دۈشمەندۇر [168]. شەيتان سىلەرنى ھەقىقەتەن يامانلىقلارغا، قەبىھ گۇناھلارغا ۋە اللە نامىدىن، يالغاندىن (اللە سىلەرگە ھالال قىلغان نەرسىلەرنى ھارام دەپ ۋە ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ھالال دەپ)، سىلەر بىلىمى- دىغان نەرسىلەرنى ئېيتىشقا بۇيرۇيدۇ [169]. ھەرقاچان ئۇلارغا (يەنى مۇشرىكلارغا): «اللە نازىل قىلغان نەرسىگە (يەنى اللە پەيغەمبىرىگە نازىل قىلغان ۋەھىگە، قۇرئانغا) ئەگىشىڭلار» دېيىلسە، ئۇلار: «ياق، ئاتا- بوۋىلىرىمىزدىن قالغان دىنغا ئەگىشىمىز» دېيىشىدۇ. ئاتا- بوۋىلىرى ھېچ نەرسىنى چۈشەنمىگەن ۋە توغرا يولدا بولمىغان تۇرسا، يەنە ئۇلارغا ئەگىشمەيدۇ؟ [170] كاپىرلارنى ھىدايەتكە دەۋەت قىلغۇچى خۇددى مەنىسىنى چۈشەنمەي تاۋۇشنى ۋە نىسبەتلىك ئاڭلايدىغان چاھارپايلارنى چاقىرىغان ئادەمگە ئوخشايدۇ (كاپىرلار ھەقىقىي ئاڭلاشتىن) گاستۇر، (ھەقىقىي سۆزلەشتىن) گاپىدۇر، (ھەقىقىي كۆرۈشتىن) كوردۇر، ئۇلار (ۋەز- نەسەھەتنى) چۈشەنمەيدۇ [171]. ئى مۆمىنلەر! بىز سىلەرنى رىزىقلاندۇرغان ھالال نەرسىلەردىن يەڭلار، ئەگەر اللە غا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار، اللە غا (يەنى اللەنىڭ ھەددى- ھېسابىز نېمەتلىرىگە) شۇكۇر قىلىڭلار [172].

الله سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھاياۋانى، قانى، چوشقا گۆشىنى، اللەدىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان ھاياۋانى يېيىشنى ھارام قىلدى. كىمكى ئۆز ئىختىيارىچە ئەمەس، ئىلاجى-سىزلىقتىن (يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە، ئۇنىڭغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ھەقىقەتەن اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر [173]. اللە كىتابتا (يەنى تەۋراتتا) نازىل قىلغان نەرسىلەرنى يوشۇرىدىغان ۋە ئۇنى ئازغىنا پۇلغا ساتىدىغانلار-نىڭ قارىغا يېگىنى پەقەت ئوتتۇر (چۈنكى ئۇلار-نىڭ يېگەن شۇ ھارام مېلى ئۇلارنى دوزاخقا ئېلىپ بارىدۇ)، قىيامەت كۈنى اللە ئۇلارغا (ئۇلارنى خۇشال قىلىدىغان) سۆز قىلمايدۇ، ئۇلارنى (گۇناھ-

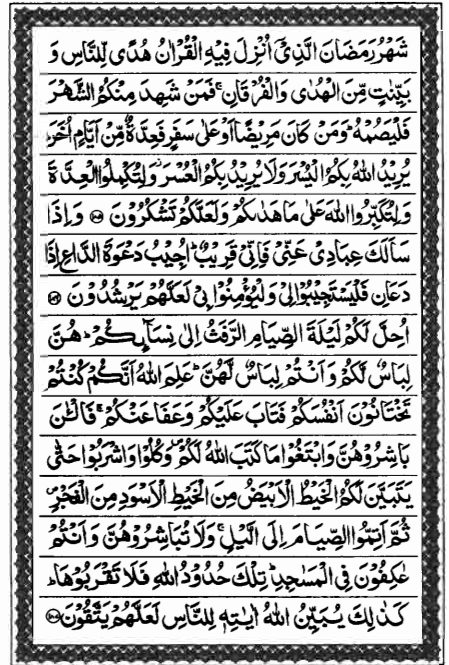
لىرىدىن) پاكلىمايدۇ، ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ [174]. ئەنە شۇلار ھىدايەتنى گۇمراھلىققا مەغپىرەتنى ئازابقا (يەنى جەننەتنى دوزاخقا) تېگىشتى، ئۇلار دوزاخ ئازابىغا نېمىدىگەن چىداملىق! [175] بۇ (قاتتىق ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈنكى، اللە ھەقىقەتەن ھەق كىتابنى (تەۋراتنى) نازىل قىلدى (ئۇلار تەۋراتتىكى نەرسىلەرنى يوشۇردى ۋە ئۆزگەرتىۋەتتى)، كىتاب توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلغۇچىلار چوڭقۇر نىزادىدۇر [176]. سىلەرنىڭ كۈن چىققان ۋە كۈن پاتقان تەرەپكە يۈز كەلتۈرۈشۈڭلارنىڭ ئۆزىلا ياخشى ئەمەلگە ياتمايدۇ. بەلكى اللە غا، ئاخىرەت كۈنىگە، پەرىشتىلەرگە، كىتابقا (يەنى اللە نازىل قىلغان كىتابلارغا)، پەيغەمبەرلەرگە ئىمان كەلتۈرۈش، اللە نى سۆيۈش يۈزىسىدىن خىش-ئەقىربىلارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبن سەبىلىەرگە (يەنى پۇل-مېلىدىن ئالاقىسى ئۈزۈلۈپ قالغان مۇساپىرلارغا)، سائىللارغا ۋە قۇللارنىڭ ئازادلىققا ئېرىشىشىگە پۇل-مال ياردەم بېرىش، ناماز ئوقۇش، زاكات بېرىش، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، يوقسۇزلۇققا، كېسەللىككە ۋە (اللە نىڭ يولىدا قىلىنغان) ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرىش ياخشى ئەمەلگە كىرىدۇ. ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە كىشىلەر) (ئىماندا) راستچىل ئادەملەردۇر، ئەنە شۇلار تەقۋادار ئادەملەردۇر [177].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْمِ
 بِالْحَرْمِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُقِيَ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ
 شَيْءٌ قَبْرًا بِمَا بِالْمَعْرُوفِ وَأَكْثَرُ النَّبِيِّ بِأَحْسَنِ ذَلِكَ تَعْقِيفُ مَنْ
 تَرَكَ وَرَحْمَةٌ مِّنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَكَلِمَةُ عَدَابِ الْبِرِّ وَ
 لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾
 كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا ضَرَأْتُمْ أَحَدًا مِّنَ الْمَوْتِ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا لَّوَصِيَّةُ
 الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٥١﴾ فَمَنْ
 بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾ فَمَنْ خَافَ مِن مُّوْحٍ جَنَفًا وَاِنتِهَا
 فَاَصْلَحَ بَيِّنَةٌ فَلَإِنَّ أَعْيُنَ اللَّهِ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاقُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
 مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا مَاعِدَاؤُنَا لِمَن كَانَ
 مَعَكُمْ قَرِيبًا وَاذْهَبِي سَفَرًا مِّنْ أَثَرِ أَخِيذٍ وَعَلَى
 الَّذِينَ يُطِيقُونَ فَدَايَةَ طَعَامِ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَاعَ خَيْرًا
 فَعُوْخًا لَّوْ أَن لَّصَوْمًا خَيْرًا لَّكُمْ إِن لَّكُم تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

ئى مۆمىنلەر! ئۆلتۈرۈلگەنلەر ئۈچۈن قىساس ئېلىش سىلەرگە پەرز قىلىندى، ھۈر ئادەم ئۈچۈن ھۈر ئادەمدىن، قۇل ئۈچۈن قۇلدىن، ئايال ئۈچۈن ئايالدىن قىساس ئېلىنىدۇ. قاتىل ئۈچۈن (دىنىي) قېرىندىشى تەرىپىدىن بىرنەرسە كەچۈرۈم قىلىنسا (يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى قاتىلدىن دىيەت ئېلىشقا رازى بولۇپ قىساس ئېلىشتىن ۋازكەچسە، ئۇ، جىنايەتچىدىن دىيەتنى) چىرايلىقچە تەلەپ قىلىشى لازىم، (جىنايەتچىمۇ دىيەتنى) ياخشىلىقچە (يەنى كېچىكتۈرمەستىن، كېمەيتىۋەتمەستىن تولۇق) بېرىشى لازىم. بۇ (ھۆكۈم) پەرۋەردىگار بىڭلار تەرىپىدىن (سىلەرگە بېرىلگەن) يېنىكلىشىشتۇر ۋە رەھمەتتۇر. شۇنىڭدىن كېيىن (يەنى دىيەتنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن)، چېكىدىن ئېشىپ كەتكەن (يەنى قاتىلنى ئۆلتۈرگەن) ئادەم قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (178). ئى ئەقىل ئىگىلىرى! سىلەرگە قىيىنلىق ھاياتلىق بار (يەنى كىشى بىراۋنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردە ئۆزىنىڭمۇ ئۆلتۈرۈلدىغانلىقىنى بىلسە، ئۇ،

ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن يانسۇ، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ، ئۇ ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەممۇ ئۆلۈشتىن ساقلىنىپ قالدۇ. (ناھەق قان تۆكۈشتىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن (قىساس يولغا قويۇلدى) (179). ئەگەر سىلەردىن بىرەيلەن ئۆلۈش ئالدىدا كۆپ مال قالدۇرسا، ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىغا ۋە خىش-ئەقربالرىغا ئادىللىق بىلەن ۋەسىيەت قىلىشى تەۋقادار، لارنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك بۇرچى سۈپىتىدە پەرز قىلىندى (180). ۋەسىيەتنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، كىمكى ئۇنى ئۆزگەرتىدىكەن، ئۇنىڭ گۇناھى ئۆزگەرتكەنلەرگە يۈكلىنىدۇ. اللە ھەقىقەتەن ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (181). كىمكى ۋەسىيەت قىلغۇچىنىڭ سەۋەنلىكى ياكى قەستەن ناتوغرا قىلغانلىقىنى بىلىپ، ئۇلارنىڭ (يەنى ۋەسىيەت قىلغۇچىلار بىلەن ۋەسىيەت قىلىنغۇچىلارنىڭ) ئارىسىنى تۈزەپ قويسا، ئۇنىڭغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. اللە ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبان دۇر (182). ئى مۆمىنلەر! (گۇناھلاردىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن، سىلەردىن ئىلگىرىكىلەرگە (يەنى ئىلگىرىكى ئۆمىمەتلەرگە) روزا پەرز قىلىنغاندەك، سىلەرگىمۇ (رامىزان روزىسى) پەرز قىلىندى (183). (بۇ پەرز قىلىنغان روزا) ساقلىق كۈنلەردۇر، سىلەردىن كىمكى كېسەل ياكى سەپەر ئۈستىدە بولۇپ (روزا تۇتمىغان بولسا)، تۇتمىغان كۈنلەرنى (يەنى قازاسىنى) باشقا كۈنلەردە تۇتسۇن، روزىنى (قېرىلىق ياكى ئاجىزلىق تۈپەيلىدىن مۇشەققەت بىلەن) ئاران تۇتىدىغان كىشىلەر تۇتمىسا، (كۈنلۈكى ئۈچۈن) بىر مىسكىن تويغۇدەك تاماق فەدىيە بېرىشى لازىم. كىمكى فەدىيىنى (بەلگىلەنگەن مىقداردىن) ئارتۇق بەرسە، بۇ ئۆزى ئۈچۈن ياخشىدۇر. ئەگەر بىلسەڭلار، روزا تۇتۇش سىلەر ئۈچۈن (ئېغىز ئوچۇق يۈرۈشتىن ۋە فەدىيە بېرىشتىن) ياخشىدۇر (184).

رامزان ئېيىدا قۇرئان نازىل بولۇشقا باشلىدى، قۇرئان ئىنسانلارغا يېتەكچىدۇر، ھىدايەت قىلغۇچى ۋە ھەق بىلەن ناھەقنى ئايرىغۇچى روشەن ئايەت-لەردۇر، سىلەردىن كىمكى رامزان ئېيىدا ھازىر بولسا رامزان روزىسىنى تۇتسۇن؛ كىمكى كېسەل ياكى سەپەر ئۈستىدە (يەنى مۇساپىر) بولۇپ (تۇتمىغان بولسا، تۇتمىغان كۈنلەر ئۈچۈن) باشقا كۈنلەردە تۇتسۇن. اللە سىلەرگە ئاسانلىقنى خالايدۇ، تەسلىكنى خالىمايدۇ، (ئاغزىڭلار ئوچۇق يۈرگەن كۈنلەرنىڭ قازاسىنى قىلىش بىلەن رامزان روزىسىنىڭ) سانىنى تولدۇرۇشۇڭلارنى، سىلەرنى ھىدايەت قىلغانلىقىغا اللەنى ئۇلۇغلىشىڭلارنى، (ئۇنىڭ ئىنتاملىرىغا) شۈكۈر قىلىشىڭلارنى خالايدۇ⁽¹⁸⁵⁾. مېنىڭ بەندىلىرىم سەندىن مەن توغرىلۇق سورىسا (ئۇلارغا ئېيتقىنكى)، مەن ھەقىقەتەن ئۇلارغا يېقىنمەن (يەنى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى، سۆزلىرىنى بىلىپ تۇرىمەن)، ماڭا دۇئا قىلسا، مەن دۇئا قىلغۇچىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت

قىلىمەن، ئۇلار توغرا يول تېپىش ئۈچۈن مېنىڭ دەۋىتىمنى قوبۇل قىلسۇن ۋە ماڭا ئىمان ئېيتسۇن (يەنى ھەمىشە ئىمان بىلەن بولسۇن)⁽¹⁸⁶⁾. روزا كېچىلىرىدە ئاياللىرىڭلارغا يېقىنچىلىق قىلىش سىلەرگە ھالال قىلىندى، ئۇلار سىلەر ئۈچۈن كېيىمدۇر (يەنى ئۇلار سىلەرگە ئارىلىشىپ ياشايدۇ ۋە كىيىم بەدەنگە يېپىشقاندەك يېپىشىدۇ)، سىلەرمۇ ئۇلار ئۈچۈن كىيىملىرى (يەنى سىلەرمۇ ئۇلارغا ئارىلىشىپ ياشايسىلەر ۋە كىيىم بەدەنگە يېپىشقاندەك يېپىشىسىلەر). اللە ئۆزەڭ-لارنىڭ ئۆزەڭلارنى ئالدىغانلىقىڭلارنى (يەنى روزا كېچىسىدە يېقىنچىلىق قىلىشىڭلارنى) بىلدى* . اللە تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلدى، سىلەرنى ئەپۇ قىلدى. ئەمدى ئۇلارغا (يەنى ئاياللىرىڭلارغا) يېقىنچىلىق قىلىڭلار، اللە سىلەرگە تەقدىر قىلغان نەرسىنى (يەنى پەرزەنتىنى) تەلەپ قىلىڭلار، تاكى تاخنىڭ ئاق يېمى قارا يېمىدىن ئايرىلغانغا (يەنى تاڭ يورۇغانغا) قەدەر يەڭلار، ئىچىڭلار، ئاندىن كەچ كىرگىچە روزا تۇتۇڭلار، سىلەر مەسجىد تەھنىكاپتا ئولتۇرغان چېغىڭلاردا (كۈندۈز بولسۇن، كېچە بولسۇن)، ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلىڭلار، ئەنە شۇلار اللە بەلگىلىگەن چېگرىلاردۇر (يەنى مەنى قىلغان ئىشلاردۇر)، ئۇنىڭغا يېقىنلاشماڭلار. كىشىلەرنىڭ (ھارام قىلىنغان ئىشلاردىن) ساقلىنىشى ئۈچۈن، اللە ئايەتلىرىنى ئۇلارغا مۇشۇنداق بايان قىلدۇ⁽¹⁸⁷⁾.

* ئىسلامنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە رامزان ئېيىنىڭ كېچىلىرىدە ئاياللارغا يېقىنچىلىق قىلىش چەكلەنگەن ئىدى، كېيىن بۇ ھۆكۈم ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْأُوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا قُرْبَانًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ
بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
الَّذِينَ فِي مَوَاقِبِكُم لِلنَّاسِ وَالْحَيِّجِّ وَكَيْسَ الْيَدِيِّ إِنْ
تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْيَدِيَّ مِنَ الْأَيْمَنِ
وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَقْوِمُوا الصَّلَاةَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَلَيْسَ
بِغَيْرِ أَمْوَالِكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُتَعَدِينَ ۝ وَأَقْسَلُوا لَهُمْ حَيْثُ نَفَقْتُمْ لَهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ
مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ
فِيهِ إِنْ قَاتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوا كَمَا قَاتَلْتُمُ الْكُفْرَانَ
الَّذِينَ قَاتَلْتُمُوهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْكُمْ أَعْلَى الظَّالِمِينَ ۝

بىر- بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى ناھەق يەۋالماڭلار، بىلىپ تۇرۇپ كىشىلەرنىڭ بىر قىسىم ماللىرىنى زۇلۇم بىلەن يەۋىلىش ئۈچۈن ھاكىملارغا پارا بەرمەڭلار⁽¹⁸⁸⁾. (ئى مۇھەممەد!) سەندىن يېڭى چىققان ئاي (يەنى ئاينىڭ كىچىك چىقىپ چۈككىسىدىغانلىقى، ئاندىن كىچىكلەيدىغانلىقى) توغرىلۇق سورىشىدۇ. (ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «ئۇ كىشىلەرنىڭ (تىرىكچىلىك، سودا-سېتىق، مۇئامىلە، روزا تۇتۇش، ئېغىز ئېچىش قاتارلىق) ئىشلارنىڭ ۋە ھەجنىڭ ۋاقىتلىرىنى ھىسابلىشى ئۈچۈندۇر». (جاھىلىيەت دەۋرىدە قىلغىنىڭلاردەك ئىھرامدىكى چېغىڭلاردا) ئۆيىلەرنىڭ ئارقىسىدىن (تۆشۈك ئېچىپ) كىرىش ياخشىلىققا ياتمايدۇ. (اللە نىڭ ئەمىرىگە مۇخالىپ ئىش قىلىشتىن) قورققان ئادەم ياخشى

ئەمەل (ئىگىسى) دۇر. (ئىھرامدىكى چېغىڭلاردا ئادەتتىكىدەك) ئۆيىلەرنىڭ دەروازىلىرىدىن كىرىڭلار، بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن اللەغا تەقۋادارلىق قىلىڭلار⁽¹⁸⁹⁾. سىلەرگە ئۇرۇش ئاچقان ئادەملەرگە قارشى اللە يولىدا جىھاد قىلىڭلار، تاجاۋۇز قىلماڭلار، تاجاۋۇز قىلغۇچىلارنى اللە ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ⁽¹⁹⁰⁾. ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلارنى) (ئۇلار ھەرەمدە بولسۇن، باشقا يەردە بولسۇن، ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايلىرىدا بولسۇن) ئۇچراتقان يەردە ئۆلتۈرۈڭلار، سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن (يەنى مەككىدىن) چىقىرىۋەتكەندەك، سىلەرمۇ ئۇلارنى يۇرتىدىن چىقىرىۋېتىڭلار، زىيانكەشلىك قىلىش ئۇرۇشتىنمۇ ياماندۇر. تاكى ئۇلار ئۆزلىرى ئۇرۇش ئاچمىغىچە مەسجىدى ھەرام ئەتىراپىدا ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلماڭلار، ئەگەر ئۇلار (مەسجىدى ھەرام ئەتراپىدا) ئۆزلىرى ئۇرۇش ئاچسا، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈۋېرىڭلار. كاپىرلارنىڭ جازاسى شۇنداق بولىدۇ⁽¹⁹¹⁾. ئەگەر ئۇلار ئۇرۇشنى توختاتسا (سىلەرمۇ ئۇرۇشتىن قول يىغىڭلار)، اللە (تەۋبە قىلغۇچىلارغا) ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر⁽¹⁹²⁾. تاكى زىيانكەشلىك تۈگىگەن ۋە اللە نىڭ دىنى يولغا قويۇلغانغا قەدەر ئۇلار بىلەن ئۇرۇشۇڭلار؛ ئەگەر ئۇلار ئۇرۇشنى توختاتسا، زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن باشقىلارغا دۈشمەنلىك قىلىشقا بولمايدۇ⁽¹⁹³⁾.

(ئۇرۇش) ھارام قىلىنغان ئاي (ئۇرۇش) ھارام قىلىنغان ئايغا تەڭدۇر (يەنى ئۇرۇش ھارام قىلىنغان ئايلاردا دۈشمىنىڭلار سىلەرگە چىقىلسا، شۇ ئايلاردا سىلەرمۇ ئۇلارغا چىقىلساڭلار بولىدۇ). ھۆرمىتى ساقلىنىشقا تېگىشلىك نەرسىلەر تەڭ - باراۋەردۇر (يەنى ھۆرمىتى ساقلىنىشقا تېگىشلىك نەرسىلەرنى باشقىلار دەپسەندە قىلسا، ئىنتىقام ئېلىش يۈزىدىن، سىلەرمۇ ئۇلارنى دەپسەندە قىلساڭلار ھېچ يامىنى يوق). بىراۋ سىلەرگە قانداق چىقىلسا، سىلەرمۇ ئۇنىڭغا شۇنچىلىك چىقىلساڭلار؛ اللەغا تەقۋادارلىق قىلىڭلار، بىلىڭلاركى، اللە تەقۋادارلار بىلەن بىلىدۇر (194). اللە نىڭ يولىدا (پۇل - مال) سەرپ قىلىڭلار، ئۆزەڭلارنى ھالاكەتكە تاشلىماڭلار، ئېھسان قىلىڭلار، ئېھسان قىلغۇچىلارنى اللە ھەققىدە نەن دوست تۇتىدۇ (195). ھەج بىلەن ئۆمرەنى اللە ئۈچۈن تولۇق ئورۇنلاڭلار، ئەگەر (دۈشمەن ياكى كېسەللىك سەۋەبىدىن) ھەجنى ياكى ئۆمرەنى ئادا قىلىشتا توسقۇنلۇققا

ئۇچۇرساڭلار، ئۇ ھالدا نېمە ئوڭاي بولسا (يەنى تۆگە، كالا، قويدىن نېمىنى تاپالساڭلار)، شۇنى قۇربانلىق قىلىڭلار، قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال جايغا (يەنى بەلگىلەنگەن جايغا) يەتمىگىچە بېشىڭلارنى چۈشۈرمەڭلار. سىلەردىن كىمكى كېسەل (يەنى چېچنى چۈشۈرسە زىيان قىلىدىغان كېسەل) ياكى بېشىدا ئىللەت (يەنى باش ئاغرىقى، پىتتا ئوخشاشلار) بولۇپ (بېشىنى چۈشۈرمىسە)، فەدىيە قىلىش يۈزىدىن (ئۈچ كۈن) روزا تۇتسۇن، ياكى (ئالتە مىسكىگە ئۈچ ما) سەدىقە بەرسۇن، ياكى (بىرەر مال) قۇربانلىق قىلسۇن، ئەمىنلىكتە بولغان چېغىڭلاردا (ئاراڭلاردىن) ئۆمرە قىلغاندىن كېيىن ھەج قىلىشتىن بەھرىمەن بولغان ئادەم (يەنى ھەجدىن بۇرۇن ئۆمرە قىلىپ تاماملىغان ئادەم) نېمە ئوڭاي بولسا، شۇنى قۇربانلىق قىلسۇن، (پۇلى يوقلۇقتىن ياكى قۇربانلىق مال يوقلۇقتىن قۇربانلىق مال تاپالمىغان ئادەم ھەج جەريانىدا ئۈچ كۈن روزا تۇتسۇن، (ھەجدىن) قايتقاندىن كېيىن يەتتە كۈن روزا تۇتسۇن، ئۇنىڭ ھەممىسى ئون كۈن بولىدۇ. مانا بۇ (يەنى ئۆمرە قىلغان ئادەمگە قۇربانلىق قىلىش لازىملىقى ياكى روزا تۇتۇش ھەققىدىكى ھۆكۈم) مەسجىدى ھەرام دائىرىسىدە (يەنى ھەرەمدە) ئولتۇرۇشلۇق بولمىغان كىشىلەر ئۇچۇندۇر. اللەغا تەقۋادارلىق قىلىڭلار، بىلىڭلاركى، اللە نىڭ ئازابى قاتتىقتۇر (196). ھەج ۋاقتى مەلۇم بىرقانچە ئايدۇر (يەنى شەۋۋال، زۇلقەئەدە ئايلىرى ۋە زۇلقەئەدە ئېيىنىڭ ئون كۈنىدۇر). بۇ ئايلاردا ھەج قىلىشنى نىيەت قىلغان (يەنى ئېھرام باغلىغان) ئادەمنىڭ جىنسى ئالاقە قىلىشى، گۇناھ قىلىشى ۋە جانجال قىلىشى مەنئى قىلىنىدۇ، سىلەر قانداقلىكى ياخشى ئەمەلنى قىلساڭلار، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ (ئاخىرەتلىكلىڭلار ئۈچۈن) زاد - راھىلە ئېلىۋېلىڭلار، ئەڭ ياخشى زاد - راھىلە تەقۋادارلىقتۇر. ئى ئەقىل ئىگىلىرى! ماڭا تەقۋادارلىق قىلىڭلار (197).

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِمَّنْ رَزَقَهُ
 قَادًا أَقْضَيْتُمْ مِنْ عَرَفَتِ قَادَكُمْ وَاللَّهُ عِنْدَ
 الشَّعِيرِ الْخَرَامِ وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ
 كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ أَيْضًا مِنْ
 حَيْثُ أَقْضَى النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱﴾ قَادًا أَقْضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ
 قَادَكُمْ وَاللَّهُ كَذِكرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ إِخْوَانًا
 أَوْ بَنِينَ أَوْ إِخْوَانًا فِي الدُّنْيَا وَمَا
 لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿۲۲﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَفْعَلُ
 رَيْبًا يَتَنَادَى الدُّيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
 وَقَدْ آتَى النَّارَ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۳﴾ وَأَذْكُرُوا
 اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
 فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 الْحَقُّ وَاللَّهُ وَأَعْلَى الْأَنْكُرِ إِلَيْهِ حُشْرُونَ ﴿۲۴﴾

پەرۋەردىگارنىڭلاردىن (ھەج مەۋسۈمىدە تىجارەت ۋە باشقا ئوقەت ئارقىلىق) رىزىق تەلەپ قىلساڭلار، سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ئەرەفاتتىن قايتقان چېغىڭلاردا مەشئەرى ھەرامدا (يەنى مۇزدەلسەدە) اللەنى ياد ئېتىڭلار، اللە سىلەرنى ھىدايەت قىلدۇرغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ياد ئېتىڭلار، ئىلگىرى سىلەر ھەقىقەتەن گۇمراھ ئىدىڭلار (يەنى اللە سىلەرنى ھىدايەت قىلىشتىن ئىلگىرى گۇمراھلار قاتارىدا ئىدىڭلار) (198). ئاندىن كېيىن، سىلەر (ئەرەفاتتىن) كىشىلەر قايتقان جاي بىلەن قايتىڭلار، اللەدىن مەغپىرەت تەلەپ قىلىڭلار. اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (199).

سىلەر ھەجگە ئاتت ئىبادەتلىرىنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، اللەنى بولسا ئاتا-بوۋاڭلارنى (پەخىر-لىنىپ) ياد ئەتكەندەك ياكى ئۇنىڭدىنمۇ زىيادە ياد ئېتىڭلار، بەزى كىشىلەر: «ئۇ پەرۋەردىگار بىزگە (نېسۋىمىزنى) بۇ دۇنيادىلا بەرگىن» دەيدۇ. ھالبۇكى، ئۇنىڭغا ئاخىرەتتە (ياخشىلىقتىن) ھېچ نېسۋە يوقتۇر (200). بەزى كىشىلەر: «پەرۋەردىگار بىزگە دۇنيادا ياخشىلىق ئاتا قىلغىن، ئاخىرەتتىمۇ ياخشىلىق ئاتا قىلغىن، بىزنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن» دەيدۇ (201). ئەنە شۇلار ئۆزلىرى قىلغان ئەمەللىرىنىڭ مول مېۋىسىنى كۆرىدۇ، اللەنىڭ ھېساب ئېلىشى تېزىدۇر (يەنى شۇنچە كۆپ خالايمىقتىن قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ھېساب ئېلىپ بولىدۇ) (202). ساناقلىق كۈنلەردە (يەنى تەشرىق كۈنلىرىدە) اللەنى ياد ئېتىڭلار (يەنى نامازلىرىڭلارنىڭ ئاخىرىدا تەكبىر ئېيتىڭ-لار)، (مىنادىن) ئالدىراپ ئىككى كۈندە قايتقان ئادەمگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، تەخىر قىلىپ قايتقان ئادەمگىمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. (يۇقىرىقى ئەھكاملار) تەقۋادارلىق قىلىپ (ھەجنى تولۇق ئادا قىلماقچى بولغان) ئادەم ئۈچۈندۇر. اللەدىن قورقۇڭلار؛ بىلىڭلاركى، سىلەر ھېساب ئۈچۈن اللەنىڭ دەرگاھىغا يىغىلىسىلەر (203).

(ئى مۇھەممەد!) كىشىلەر ئارىسىدا شۇنداق ئادەم باركى، ئۇنىڭ دۇنيا تىرىكچىلىكى توغرىسىدىكى سۆزى سېنى قىزىقتۇرىدۇ (لېكىن ئۇ يالغانچى مۇنا-پىقتۇر)، ئۇ دىلىدىكى نەرسىگە (يەنى دىلى باشقا تىلى باشقا ئەمەسلىكىگە) اللە نى گۇۋاھ قىلىدۇ. ھالبۇكى، ئۇ (ساڭا ۋە ساڭا ئەگەشكۈچىلەرگە) ئەشەددىي دۈشمەندۇر (كۆرۈنۈشتە ئۇ شېرىن سۆزى ئارقىلىق دىندار قىياپەتكە كىرىۋالىدۇ) (204). ئۇ (ھۇزۇرۇڭدىن) قايتقاندىن كېيىن، زېمىنىدا بۇزۇق-چىلىق قىلىش ئۈچۈن ۋە زىرائەتلەرنى، ھايۋا-ئاتلارنى ھالاك قىلىش ئۈچۈن تىرىشىدۇ (ئۇنىڭ بۇزغۇنچىلىقى ئەمەلدە ئىنسانلارنى ھالاك قىلىش ئۈچۈندۇر، چۈنكى زىرائەتلەرسىز ۋە ھايۋاناتلارسىز ئىنسانلارنىڭ ياشىيالىشى مۇمكىن ئەمەس). اللە بۇزۇقچىلىقنى ياقىتۇرمايدۇ (205). ئۇنىڭغا (ۋەز-نەسەھەت قىلىنىپ يامان سۆز-ھەرىكەتلىرىڭدىن قايتىپ) اللە دىن قورققىن دېيىلسە، غۇرۇرى ئۇنىڭغا گۇناھ يۈكلەيدۇ (يەنى ھەقتىن تەكەببۇرلۇق بىلەن

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهُ عَلَىٰ مَآئِهِ قَوْلَهُ ۖ وَهُوَ لَئِن لَّمْ يَهِتْ إِلَىٰ سَعْيِ
فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدِفِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسَافِدَ ۚ وَإِذْ أُنزِلَتْ آيَاتُ اللَّهِ أَخَذْتَهُ
الْعِزَّةَ بِالْأَيْمَانِ فَحَسِبُهُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْيَهُودُ ۚ وَمِنَ
النَّاسِ مَن يُكْثِرُ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْصَاتٍ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعَصَادِ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
ادْخُلُوا فِي الرِّسَالِ كَمَا نَزَلَتْ عَلَيْكُمُ الْخُطُوبُ
السَّيِّئِينَ إِنَّ لَكُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۖ فَإِن رَّكِبْتُمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الرِّبَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۗ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلْمٍ مِّنَ الْعَمَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَنُصِيِّ الْأُمَمِ
وَأَنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ أَلْمُؤْمِنِينَ ۖ سَلَّ بَيْنَ إِسْرَائِيلَ كَمَ
أَتَيْنَهُمْ مِّنَ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ ۚ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ
مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

باش تارتىپ، پىنتە-پاساتتا تېخىمۇ ئەزۋەبلەيدۇ)، ئۇنىڭغا جەھەننەم يېتەرلىكتۇر، جەھەننەم ناھايىتى يامان جايدۇر (206). بەزى كىشىلەر باركى، ئۇلار اللەنىڭ رەزاسى ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىدۇ (قىلغان ئەمەلى بىلەن پەقەت اللەنىڭ رازىلىقىغا تەلەپىدۇ). اللە بەندىلىرىگە تولىمۇ مەرھەمەتلىكتۇر (207). ئى مۇمىنلەر! ئىسلام دىنىغا پۈتۈنلەي كىرىڭلار (يەنى ئىسلام دىنىنىڭ پۈتۈن ئەھكاملىرىغا بويسۇنۇڭلار، بەزى ئەھكاملىرىغا ئەمەل قىلىپ، بەزى ئەھكاملىرىنى تەرك ئەتمەڭلار)، شەيتاننىڭ يوللىرىغا (ۋە ئىغۋاسىغا) ئەگەشمەڭلار. شەيتان سىلەرگە ھەقىقەتەن ئاشكارا دۈشمەندۇر (208). سىلەرگە (ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىتىنى كۆرسىتىدىغان) روشەن دەلىللەر كەلگەندىن كېيىن (توغرا يولدىن) تېپىپ كەتسەڭلار، بىلىڭلاركى، (سىلەر جازانىسىلەر، چۈنكى) اللە غالىبتۇر (يەنى سىلەردىن ئىستىقام ئېلىشتىن ئاجىز ئەمەستۇر)، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (209). ئۇلار (يەنى ئىسلامغا كىرىشنى تەرك ئەتكەنلەر) پەقەت اللەنىڭ (قىيامەت كۈنى خالايمىنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن) بۇلۇت پارچىلىرى ئىچىدە كېلىشىنى، پەرىشتىلەرنىڭ كېلىشىنى ۋە (خالايمىنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىلىپ، بىر گۇرۇھ جەننەتنى، بىر گۇرۇھ دوزىخنى بولۇپ ئايرىلىش بىلەن خالايمىنىڭ) ئىشىنىڭ پۈتۈشىنى كۈتمەيدۇ؟ (بەندىلەرنىڭ) ھەممە ئىشى اللە غا قايىتۇرۇلىدۇ (210). (ئى مۇھەممەد!) ئىسرائىل ئەۋلادىدىن سورىغىنىكى، بىز ئۇلارغا نەقەدەر كۆپ روشەن دەلىللەرنى ئاتا قىلدۇق. كىمكى اللەنىڭ نېمىتىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئۇنى (كۆپلىك قىلىپ) ئۆزگەرتۈەتسە (اللە ئۇنىڭغا ئازاب قىلىدۇ)، اللەنىڭ ئازابى ھەقىقەتەن قاتتىقتۇر (211).

كاپىرلارغا دۇنيا تىرىكچىلىكى چىرايلىق كۆرستىلدى (يەنى ئۇلار دۇنيانىڭ شەھۋەتلىرىگە، نېمەتلىرىگە مەپتۇن بولىدۇ)، مۆمىنلەرنى مەسخىرە قىلىدۇ، ھالبۇكى قىيامەت كۈنى تەقۋادارلار ئۇلاردىن (دەرىجە جەھەتتە) ئۈستۈن تۇرىدۇ؛ اللە خالىغان كىشىگە ھېسابسىز رىزىق بېرىدۇ (212). ئىنسانلار (دەسلەپتە) بىر ئۈمەت (يەنى ھەق دىندا) ئىدى (كېيىن ئۇلارنىڭ بەزىسى ئىمان ئېيتىپ، بەزىسى ئىمان ئېيتماي ئىختىلاپ قىلىشتى)، اللە (مۆمىن-لەرگە جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (كۇففارلارنى دوزاختىن) ئاگاھلاندۇرغۇچى پەيغەم-بەرلەرنى ئەۋەتتى؛ (اللە) كىشىلەرنىڭ ئىختىلاپ

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَحْيَوْهُ الدُّنْيَا وَيَمْحُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ فِي يَوْمٍ أُخْرَىٰ مَن يَشَأْ رُفِعْ لِرُحْسَابٍ ۖ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِن بَعْدِ مَا جَاءَ نَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَئِيفَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۖ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُدْخَلُونَ الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ مَن تَتَّبِعُ النَّبِإِةَ وَالصَّالِحِينَ وَرَأَوْا لُؤْلُؤًا مِّثْلَ نِقَمٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَلَىٰ صَعْرَانِهِ ۚ الْأَرْوَاقُ نَصْرَانِهِ قَرِيبٌ ۖ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا خَيْرٌ قَبْلَ ذَلِكَ بِهٖ عَلِيمٌ ۖ السَّيِّئِلُ وَمَا تَعْلَمُونَ خَيْرٌ قَبْلَ أَنْ يَلَهُ بِهِ عَلَيْهِمْ ۖ

قىلىشقان نەرسىلەرنى ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن، ئۇلارغا ھەق كىتابنى نازىل قىلدى، پەقەت كىتاب بېرىلگەن كىشىلەرلا ئۆزلىرىگە روشەن دەلىللەر كەلگەندىن كېيىن ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ (يەنى كاپىرلار مۆمىنلەرگە ھەسەت قىلىپ)، كىتاب توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىشتى. اللە ئۆز ئىرادىسى بويىچە مۆمىنلەرنى ئۇلار (يەنى گۇم-راھلار) ئىختىلاپ قىلىشقان ھەقىقەتكە ھىدايەت قىلدى. اللە خالىغان كىشىنى توغرا يولغا باش-لايدۇ (213). سىلەر تېخى ئىلگىرىكىلەر ئۇچرىغان كۈلپەتلەرگە ئۇچرىماي تۇرۇپ جەننەتكە كى-رىشنى ئويلامسىلەر؟ سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن (مۆمىن)لەر ئېغىرچىلىقلارغا، كۈلپەتلەرگە ئۇچ-رىغان ۋە چۆچۈنۈۋېتىلگەن ئىدى، ھەتتا پەيغەمبەر ۋە مۆمىنلەر: «اللەنىڭ (بىزگە ۋەدە قىلغان) ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟» دېگەن ئىدى. بىلىڭلاركى، اللەنىڭ ياردىمى ھەقىقەتەن يېقىندۇر (214) (ئى مۇھەممەد!) سەندىن (ماللىرىنى) قانداق سەرپ قىلسا بولىدىغانلىقىنى سورايدۇ، ئېيتقىنكى، «مال-مۈلكىڭلاردىن نېمىنى سەرپ قىلماڭلار، ئۇنى ئاتا-ئاناڭلارغا، خىش-ئەقىرباللىرىڭلارغا، مىسكىنلەرگە ۋە ئىبن سەبىللەرگە سەرپ قىلساڭلار بولىدۇ. ياخشىلىقتىن نېمىنى قىلماڭلار، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ» (215).

سەلەرگە جەھاد پەرز قىلىندى. ھالبۇكى، سەلەر ئۇنى ياقىتۇرمايسەلەر، سەلەر بىرەر نەرسىنى ياقىتۇر- ماسلىقىڭلار مۇمكىن، ئەمما ئۇ سەلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر؛ سەلەر بىرەر نەرسىنى ياقىتۇرۇشۇڭلار مۇمكىن، ئەمما ئۇ سەلەر ئۈچۈن زىيانلىقتۇر. (سەلەرگە نېمىنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى) اللە بىلدۈد، سەلەر بىلمەيسەلەر، (شۇنىڭ ئۈچۈن) اللە بۇيرۇغانغا ئالدىراڭلار (216). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار سەندىن: «ھارام قىلىنغان ئايدا ئۇرۇش قىلىشقا بولامدۇ؟» دەپ سورايدۇ، ئېيتقىنكى، «بۇ ئايدا ئۇرۇش قىلىش چوڭ گۇناھدۇر؛ اللە نىڭ يولىدىن توسۇش، اللەغا كۇفرلىق قىلىش، مەس- جىدى ھەرامدا (ئىبادەت قىلىشتىن) توسۇش ۋە مەسجىدى ھەرامدىن ئاھالىنى ھەيدەپ چىقىرىش

كَيْتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالَ وَهُوَ كَلِمَةٌ مَّعْنَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ كَلِمَةٌ مَعْنَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۖ يُسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَتَالٍ فِيهِ قُلْ تَمَاتَ فِيهِ كَيْدٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْأَحْرَامِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجِهُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ يُسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا أَسْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ الْغَوْصُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝

اللە نىڭ دەرگاھىدا تېخىمۇ چوڭ گۇناھتۇر، پىتىنە (يەنى مۇمىنلەرگە زىيانداشلىق قىلىش) ئادەم ئۆلتۈرۈشتىنمۇ قاتتىق گۇناھتۇر. ئۇلار (يەنى كۇفۇرلار) قولىدىن كەلسلا سەلەرنى دىنىڭلاردىن قايتۇرۇۋەتكەنگە قەدەر سەلەر بىلەن داۋاملىق ئۇرۇشىدۇ. سەلەر- دىن كىمكى ئۆز دىنىدىن قايتىپ كاپىر پېتى ئۆلسە، ئۇنىڭ ئەمەللىرى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بىكار بولۇپ كېتىدۇ. بۇنداق ئادەملەر ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر (217). شۇبھىسىزكى، ئىمان ئېيتقانلار، ھىجرەت قىلغانلار ۋە اللە نىڭ يولىدا جەھاد قىلغانلار- ئەنە شۇنداق كىشىلەر اللەنىڭ رەھىمىتىنى ئۈمىد قىلىدۇ، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى- دۇر، ناھايىتى مېھرىبان دۇر (218). (ئى مۇھەممەد!) سەندىن ھاراق ۋە قىمار توغرىسىدا سورد- شىدۇ، سەن ئۇلارغا: «بۇنىڭ ھەر ئىككىسىدە چوڭ گۇناھ ۋە كىشىلەرگە (ئازغىنا ماددى) پايدىمۇ بار، لېكىن ئۇلاردىكى گۇناھ پايدىغا قارىغاندا تېخىمۇ چوڭ» دېگىن، ئۇلار سەندىن نېمىنى سەدىقە قىلىش توغرىلۇق سورايدۇ، «ئېھتىياجىدىن ئارتۇقىنى (سەدىقە قىلىڭلار)» دېگىن. (دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ئىشلىرىنى) تەپەككۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن اللە ئۆز ئايەتلىرىنى سەلەرگە شۇنداق بايان قىلىدۇ (219).

(ئى مۇھەممەد!) ئۇلار سەندىن يېتىملەر توغرىلۇق سورىشۇدۇ، ئېيتقىنكى، «تەربىيەلەش، ماللىرىنى ئۆستۈرۈپ) ئۇلارنى تۈزەش ياخشىدۇر، ئۇلار بىلەن (ئۇلارغا پايدىلىق بولغان رەۋىشتە) ئارىلىشىپ ياشاڭلار، ئۇ چاغدا (يەنى ئۇلارغا قېرىنداشلارچە مۇئامىلە قىلىڭلار)، ئۇلار سىلەرنىڭ دىنىي قېرىنداشلىرىڭلاردۇر. اللە (يېتىملەرنىڭ ئىشلىرىنى) بۇزغۇچى ۋە تۈزگۈچىنى بىلىپ تۇرىدۇ. ئەگەر اللە خالىسا، سىلەرنى (قىيىن ئىشقا تەكلىپ قىلىش بىلەن) چوقۇم جاپاغا سالاتتى. اللە ھەقىقەتەن غالبىتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [220]. (ئى مۇسۇلمانلار!) مۇشرىك ئاياللار ئىمان ئېيتىمىغىچە ئۇلارنى نىكاھىڭلارغا ئالماڭلار. (ھۇر) مۇشرىك ئايال (ھۆسن-جامالى ۋە مېلى بىلەن) سىلەرنى مەپتۇن قىلغان تەقدىر-دىمۇ، مۇمىن دېدەك، ئەلۋەتتە، ئۇنىڭدىن ئارتۇق تۇر. مۇشرىك ئەرلەر ئىمان ئېيتىمىغىچە مۇمىن

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَمْنِيِّ قُلْ اَصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ لَّوْنًا مِّمَّا كَانُوهُمْ فَاخْبِرْهُمْ وَاللَّهُ يَمْلِكُ الْمُنْجِسَاتِ مِنَ الْمُنْجِسِ وَالْوَسَاءُ لِلَّهِ اَعْلَمُ اِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا وَاَمَّا الْمُؤْمِنَةُ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَعْوَفَةِ بِرَادِيْهِ وَيُخَيِّرُ الْاِيْتِهَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾ وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمُهَجِيْرِ قُلْ هُوَ اَذَى فَاَقْرَبُ لَوْلَا اِيْتِيَ اِنِ الْمُهَجِيْرُ وَاَقْرَبُ يَوْمَهُنَّ حَتّٰى يَخْرُجُوْنَ وَاِذَا اَنْظَرْتَهُنَّ فَاَنْزِلْنَهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّهَ يَحِبُّ الْمُتَوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَاءٌ فَاَنْزِلْنَهُنَّ اِنْ شِئْتُمْ وَقَبْلَ مَوْلَا اَنْفُسِكُمْ وَاَتَقُوا اللّهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مَّلَاقَةٌ وَاَنْبِيَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوْا اللّٰهُ عَرْضَةً لِّاِيْمَانِكُمْ اَنْ تَبْزُوْا وَتَسْتَفْتُوْا وَاَصْلِحُوا اِيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾

ئاياللارنى ئۇلارغا ياتلىق قىلماڭلار، (ھۇر) مۇشرىك ئەر سىلەرنى مەپتۇن قىلغان تەقدىردىمۇ مۇمىن قۇل، ئەلۋەتتە، ئۇنىڭدىن ئارتۇقتۇر. ئەنە شۇلار (يەنى مۇشرىك ئەر ۋە ئاياللار سىلەرنى) دوزاخقا چاقىرىدۇ، اللە ئۆز ئىرادىسى بويىچە (سىلەرنى) جەننەتكە، مەغپىرەتكە چاقىرىدۇ، كىشىلەر پەند-نەسەت ئالسۇن دەپ اللە ئۇلارغا ئۆز ئايەتلىرىنى بايان قىلىدۇ [221]. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار سەندىن ھەيز توغرىلۇق (يەنى ھەيزدار ئايال بىلەن جىنسى ئالاقە قىلىشنىڭ دۇرۇسلۇقى ياكى دۇرۇس ئەمەسلىكى توغرىلۇق) سورىدۇ. ئېيتقىنكى، «ھەيز زىيانلىقتۇر (يەنى ھەيز مەزگىلىدە جىنسى ئالاقە قىلىش ئەر-خوتۇن ھەر ئىككىسىگە زىيانلىقتۇر)، ھەيز مەزگىلىدە ئايالڭلاردىن نېرى تۇرۇڭلار، (ھەيزدىن) پاك بولغۇچە ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلماڭلار، پاك بولغاندا، ئۇلارغا اللە بۇيرۇغان جايدىن يېقىنچىلىق قىلىڭلار. اللە ھەقىقەتەن تەۋبە قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ. (ھارامدىن ۋە نىجاسەتتىن) پاك بولغۇچىلارنى ھەقىقەتەن دوست تۇتىدۇ [222]. ئاياللىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن (خۇددى) ئېكىنزارلىقتۇر (يەنى نەسل تېرىيدىغان جايدۇر)، ئېكىنزارلىقىڭلارغا خالىغان رەۋىشتە كېلىڭلار، ئۆزەڭلار ئۈچۈن ئالدىنلا ياخشى ئەمەل تەييارلاڭلار، (كۈناھتىن چەكلىنىش بىلەن) اللە دىن قورقۇڭلار، بىلىڭلاركى، سىلەر اللە غا مۇلاقات بولۇسىلەر، مۇمىنلەرگە (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگىن [223]. ياخشىلىق قىلماسلىققا، تەقۋادار بولماسلىققا ۋە كىشىلەرنى ئەپلەشتۈرمەسلىككە قەسەم قىلىش شەكلى بىلەن (ئۇلارنى قىلىشقا) اللەنى توسالغۇ قىلماڭلار (يەنى اللە بىلەن قەسەم قىلىشنى ياخشى ئىشلارنى قىلماسلىقنىڭ سەۋەبى قىلماڭلار)، اللە (سۆزلىرىڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھۋالڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [224].

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبْتُمْ فَلَوْ كُفِرْتُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
مِنْ نِسَائِهِمْ نَرْوِيصَ أَرْبَعَةً أَشْهُرًا وَإِنْ قَامُوا قِيَامًا اللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲۶﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالطَّلَاقُ يَتَرَوْنَ بَأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتَسِبْنَ مَأْخَلًا مِنَ اللَّهِ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَلِكَ إِنْ أَرَادَ أَرْصَالًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّيْجَالُ عَلَيْهِنَ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۲۲۸﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
تَسْرِيحٌ بِإِخْتَارٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِنَاءٍ
أَنْتُمْ بَعُولَتُهُنَّ سِيئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
فِيمَا افْتَدَتْ بِهَا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوا هَآءِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲۹﴾

مەقسەتسىز ئىچكەن قەسىمىڭلار ئۈچۈن اللە سىلەرنى
جازاغا تارتمايدۇ، قەستەن ئىچكەن قەسىمىڭلار ئۈچۈن
اللە سىلەرنى جازاغا تارتىدۇ. اللە مەغپىرەت قىلغۇ-
چىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى بەندىلىرىنى جازالاشقا
ئالدىراپ كەتمەيدۇ) [225]. ئاياللىرىغا يېقىنچىلىق
قىلماسلىققا قەسەم ئىچكەن كىشىلەر تۆت ئاي
كۈتىدۇ؛ ئەگەر ئۇلار (بۇ مۇددەت ئىچىدە ئايال-
لىرىغا يېقىنچىلىق قىلىشقا) قايتسا، (ئاياللىرىغا
يامانلىق قىلغان گۇناھىنى) اللە ھەققەتەن مەغپى-
رەت قىلغۇچىدۇر. اللە ناھايىتى مېھرىباندۇر [226].
ئەگەر ئۇلار تالاق قىلىش نىيىتىگە كەلسە، اللە
ھەققەتەن (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇ-
چىدۇر، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [227].
تالاق قىلىنغان ئاياللار ئۈچ ھەپتە ئۆتكۈچە ئىددەت
تۇتىدۇ. ئەگەر ئۇلار اللە غا، ئاخىرەت كۈنىگە
ئىشىنىدىكەن، بەچچىدانلىرىدىكى اللە ياراتقان
نەرسىنى (يەنى بالىنى ياكى ھەيىزنى) يوشۇرۇشى
دۇرۇس ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئەرلىرى ئەگەر ئەپلىشىپ قېلىشى خالسا، شۇ مۇددەت ئىچىدە ئۇلارنى
قايتۇرۇپ كېلىشكە (باشقىلارغا قارىغاندا) ئەڭ ھەقىقەتتۇر. ئاياللىرى ئۈستىدە ئەرلەرنىڭ ھەقىلىرى
بولغىنىدەك، ئەرلىرى ئۈستىدە ئاياللارنىڭمۇ ھەقىلىرى بار (يەنى ئاياللار مۇۋاپىق دەرىجىدە
ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولۇشى كېرەك، مۇۋاپىق دەرىجىدە مەجبۇرىيەتمۇ ئۆتۈشى كېرەك). (ئايال-
لارغا مەھرى بېرىش ۋە ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنى قامداش مەجبۇرىيەتلىرى ئەرلەرگە يۈكلەنگەنلىك-
تىن) ئەرلەر ئاياللاردىن بىر دەرىجە ئارتۇقلۇققا ئىگە. اللە غالىبتۇر. ھېكمەت بىلەن ئىش
قىلغۇچىدۇر [228]. (قايتا يارىشىشقا بولىدىغان) تالاق ئىككى قېتىمدۇر، ئۇنىڭدىن كېيىن (خوتۇند-
نى) چىرايلىقچە تۇتۇش، ياكى ياخشىلىق بىلەن (يەنى زۇلۇم قىلماي، يامان گېپىنى قىلماي،
كىشىلەرنى ئۇنىڭدىن يىراقلاشتۇرماي) قويۇۋېتىش لازىم. اللە نىڭ بەلگىلىمىلىرىگە رىئايە قىلال-
ماسلىق خەۋپى (يەنى ياخشى ئۆتەلمەسلىك، اللە بەلگىلىگەن ئەر-خوتۇنلۇق
ھوقۇقلىرىغا رىئايە قىلالماسلىق خەۋپى) بولمىسىلا، ئۆز-ئارا ئاياللىرىڭلارغا
(مەھرى ئۈچۈن) بەرگەن مال-مۈلۈكتىن ھېچقانداق نەرسىنى قايتۇرۇۋېلىش
دۇرۇس بولمايدۇ. ئەگەر سىلەر ئۇلار (يەنى ئەر-ئايال) نىڭ اللە نىڭ بەلگىلىمىلىرىگە
رىئايە قىلالماسلىقىدىن قورقساڭلار، خوتۇننىڭ (تالاق خېتىنى ئېلىش مەقسىتىدە) مال بەرگەنلىكى
ئۈچۈن ئۇ ئىككىسىگە (يەنى ئەر-خوتۇنغا) گۇناھ بولمايدۇ. ئەنە شۇلار اللە نىڭ بەلگىلىمىلىرىدۇر،
ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلماڭلار اللە نىڭ بەلگىلىمىلىرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىلار زالىملاردۇر [229].

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَبَّرَ
 رَوْحًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
 يَتَرَاجَعَا أَنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَبِذَلِكَ
 حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ
 النِّسَاءَ فَلَمْ تَكُنَّ أُمَّهَاتٍ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سِرِّهِنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُبْسِكُوهُنَّ ضِرَافًا
 لِتَعْتَبُوهُنَّ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ
 وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَإِذَا تَرَاوَعْتُمُ اللَّهَ
 عَلَيْهِكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يُعْظِمُكُمْ بِهِ ۚ وَالْقَوْلُ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ۝ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَكُنَّ أُمَّهَاتٍ
 فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَافَعُوا
 بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ ۚ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَمْ آذَانُ
 لَكُمْ وَأَطْعَمُوا وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

ئەگەر (ئۇ) ئۇنى (يەنى خوتۇننى) (ئۇچ قېتىم) تالاق قىلسا، (خوتۇن) باشقا ئەرگە تەگمىگىچە ئۇنىڭغا دۇرۇس بولمايدۇ، كېيىنكى ئەر ئۇنى تالاق قىلغاندىن كېيىن (ئىددىتىنى توشقۇزۇپ)، بۇرۇنقى ئەر بىلەن قايتا ياراشسا، ئۇلارغا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ئەگەر ئۇلار اللەنىڭ بەلگىلىمىلىرىگە رىئايە قىلالايدىغانلىقىنى (يەنى قايتا ياراشقاندىن كېيىن ياخشى ئۆتەلەي-دىغانلىقىنى) تەسەۋۋۇر قىلسا، بۇ اللەنىڭ بەلگىلىمىلىرىدۇركى، اللە ئۇنى بىلىدىغان (يەنى ئىشىنىڭ ئاقىۋىتىگە پەمى يېتىدىغان) قەۋم ئۈچۈن بايان قىلىدۇ [230]. سىلەر ئاياللارنى تالاق قىلغان بولساڭلار، ئۇلارنىڭ ئىددىتى توشاي دەپ قالغان بولسا، ئۇلار بىلەن چىرايلىقچە يارىشىپ، (ئۇلارنى نىكاھىڭلاردا) تۇتۇڭلار، ياكى ئۇلارنى ياخشىلىق بىلەن قويۇۋېتىڭلار، زۇلۇم قىلىش

مەقسىتىدە زىيان يەتكۈزۈپ ئۇلارنى تۇتۇۋالماڭلار. كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن (يەنى كىمكى چىرايلىقچە ئۆي تۇتۇش نىيىتى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئىددىتىنى ئۇزارتىپ زۇلۇم قىلىش نىيى-تىدە خوتۇنى بىلەن يارىشىدىكەن)، ئۆزىگە ئۆزى زۇلۇم قىلغان بولىدۇ. اللەنىڭ ئايەتلىرىنى كۈلكە قىلىۋالماڭلار (يەنى اللەنىڭ ئەھكاملىرىنى خىلاپلىق قىلىش يولى بىلەن مەسخىرە قىلماڭلار)، اللەنىڭ سىلەرگە بەرگەن نېمىتىنى ۋە سىلەرگە ۋەز-نەسەھەت قىلىش ئۈچۈن نازىل قىلغان كىتابىنى، ھېكمىتىنى (يەنى كىتابىدىكى ئەھكاملارنى) ياد ئېتىڭلار، اللەغا تەقۋادارلىق قىلىڭلار. بىلىڭلاركى، اللە ھەر نەرسىنى بىلگۈچىدۇر [231]. ئەگەر سىلەر ئاياللارنى تالاق قىلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىددىتى توشقان ۋە قائىدە بويىچە (تەگمەكچى بولغان) ئېرى بىلەن پۈتۈشكەن بولسا، ئۇلارنى نىكاھلىنىشتىن توسماڭلار. بۇنىڭ بىلەن، ئىچىڭلاردىن اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان كەلتۈرگەنلەرگە نەسەھەت قىلىنىدۇ، بۇ (يەنى ۋەز-نەسەھەت ئېلىش، اللەنىڭ ئەمرلىرىنى تۇتۇش)، سىلەر ئۈچۈن ئەڭ پايدىلىقتۇر ۋە ئەڭ پاكىتۇر، (شەرىئەت ئەھكاملىرىدىن سىلەرگە نېمىلەر ئەڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى) اللە بىلىدۇ، سىلەر بىلىمەيسىلەر [232].

ئانلار (باللارنى ئېمىتىش مۇددىتىدە) تولۇق ئېمىتمەكچى بولسا، تولۇق ئىككى يىل ئېمىتىشى لازىم. ئانلار ئانلارنى قائىدە بويىچە يېمەك-ئىچمەك ۋە كىيىم-كېچەك بىلەن تەمىنلەپ تۇرۇشى كېرەك. كىشى پەقەت قولىدىن كېلىدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلىندۇ. ئانىنى بالىسى سەۋەبلىك زىيان تارتقۇزماسلىق، ئاتنىمۇ بالىسى سەۋەبلىك زىيان تارتقۇزماسلىق لازىم. (ئەگەر ئانا ئۆلۈپ كەتسە) ئۇنىڭ ۋارىسى ئانىغا ئوخشاش مەسئۇلىيەتنى (يەنى ئانا بولغۇچىغا نەپقە بېرىش ۋە ئۇنىڭ ھەقىرىگە رىئايە قىلىش قاتارلىقلارنى) ئۆز ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. ئەگەر ئانا-ئانا كېڭىشىپ (بالىنى ئىككى يىل توشماستىلا) ئايرىۋەتمەكچى بولسا، ئۇلارغا ھېچبىر گۇناھ بولمايدۇ. ئەگەر بالىلىرىڭلارنى ئىنىڭلارغا ئېمىتمەكچى بولساڭلار، قائىدە بويىچە ئۇلارنىڭ ھەققىنى بەرسەڭلارلا سىلەرگە ھېچ گۇناھ

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْفِقَ لِمَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 لَكُمْ يُولَدُ عَلَى الْوَالِدِ وَمِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ الْوَالِدُ أَنْ يُنْفِقَ
 تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَادَ أَحَدُ
 تَسَارِعًا أَوْ لَا ذَلِكَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا بَيْنَكُمْ
 يَأْتِعُرُونَ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْكُمْ رِزْقًا وَإِن كُنْتُمْ مِنْكُمْ أَلْفٌ مِّنْ
 أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَمَادَا لَكُنَّ أَجَلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِيمَا قَعَلْنَ فِي أَفْعَاهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 وَلِكُنَّ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَزَبَتْ عَنْكُمْ مِنَ حَبْلِ الْإِنْسَاءِ أَوْ لَمْ تَكُنَّ
 فِي أَفْعَاهُمْ عِلْمًا لِّلَّهِ أَتَكْفُرُونَ وَلَكِنْ كَرِهُوا آدَاءَهُمْ
 سِرًّا أَلَّا يُنْفِقُوا أَوْلَادَهُمْ فَمَا كَرِهُوا آدَاءَهُمْ فَالْكَفَارُ
 حَتَّى يَسْبِقَ الْكَفَى أَجَلَهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
 أَفْعَاهُمْ فَأَحْذَرُواهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ

بولمايدۇ. اللە دىن (يەنى اللە نىڭ ئەمرىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلىشتىن) قورقۇڭلار، بىلىڭلاركى، اللە سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەلىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر⁽²³³⁾. ئىچكىڭلاردا ئۆزى ۋاپات بولۇپ ئاياللىرى قېلىپ قالغان كىشىلەر بولسا، ئاياللىرى تۆت ئاي ئون كۈن ئىددەت تۇتۇشى لازىم، ئىددىتى توشقاندىن كېيىن ئۆزلىرى توغرىلۇق قائىدە بويىچە ئىش قىلسا، سىلەرگە (يەنى شۇ ئاياللارغا ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىلارغا) ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. اللە سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەلىڭلاردىن خەۋەر داردۇر⁽²³⁴⁾. ئىددىتى توشمىغان ئاياللارغا ئۇلارنى ئالدىدىغانلىقىڭلارنى بۇرتىپ ئۆتسەڭلار ياكى بۇنى دىلىڭلاردا يوشۇرۇن تۇتساڭلار سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ئۇلارغا ئېغىز ئاچىدىغانلىقىڭلار اللە غا مەلۇمدۇر، لېكىن ئۇلار بىلەن يوشۇرۇن ۋە دەپلىشىپ قويماڭلار، پەقەت (ئاشكارا ئېيتىلسا كىشى خىجىل بولمايدىغان) مۇۋاپىق سۆزنى قىلساڭلار بولىدۇ، ئىددىتى توشمىغىچە ئۇلارنى نىكاھىڭلارغا ئېلىشقا بەل باغلىماڭلار، بىلىڭلاركى، اللە دىلىڭلار-دىكىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭدىن (يەنى اللە نىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىپ جازانىڭىزنى توشماستىن) ھەزەر قىلىڭلار، بىلىڭلاركى، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (اللە دىن قورقۇپ گۇناھتىن چەكلەنگەنلەرگە) ھەلىمدۇر (يەنى ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ)⁽²³⁵⁾.

ئەگەر سىلەر ئاياللىرىڭلارغا يېقىنچىلىق قىلماي ياكى مەھرى تەيىنلىمەي تۇرۇپ ئۇلارنى تالاق قىلساڭلار (يەنى نىكاھىڭلارغا ئالغان ئايال بىلەن بىر يەردە بولمىغان ياكى مەھرىنى مۇئەييەنلەشتۈرمىگەن شارائىتتا) ئۇنى قويۇۋەتسەڭلار، سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، لېكىن ئۇنىڭغا مۇتەئە (يەنى بەلگىلىك مىقداردا پۇل-مال) بېرىشىڭلار كېرەك، ئۇلارغا نەرسە بېرىڭلار، باي ئۆز ھالىغا يارىشا، كەمبەغەلمۇ ئۆز ھالىغا يارىشا قانئىدە بويىچە بەرسۇن، (بۇ) ياخشى ئادەملەرنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك مەجبۇر-يىتىدۇر^[236]. ئەگەر سىلەر ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلىشتىن ئىلگىرى ۋە مەھرى تەيىنلىنىپ بولغاندىن كېيىن تالاق قىلساڭلار، تەيىنلەنگەن مەھرىنىڭ يېرىمىنى بېرىڭلار، ئەمما ئاياللار ئۆتۈنسە (يەنى مەھرىدىن ۋازكېچىپ پۈتۈنلەي ئالمىسا) ياكى نىكاھىنىڭ تۈگۈنى ئۆز ئىلكىدە بولغان ئەرلەر ئۆتۈنسە (يەنى تەيىنلەنگەن مەھرىنىڭ ھەممىسىنى بەرسە)، شۇ بويىچە بىر تەرەپ قىلىش لازىم. سىلەر

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَمَسُوهُنَّ فَرِيضَةً مِّمَّا تَعَوَّذْتُمُ بِهِنَّ عَلَى النِّسَاءِ وَقَدْ كُنْتُمْ
عَلَى النِّسَاءِ فَرِيضَةً مِّمَّا عَلَيَا لِمَعْرُوفٍ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۳۶﴾
وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ قَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرِيضَةً مِمَّا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ عَفَا
الَّذِي بَيْنَهُمَا عَفْدًا نِكَاحًا وَإِنْ تَعَفَّوْا فَرُبَّ لَلتَّقْوَىٰ وَ
لَا تَسْأَلُوا الْقَضَالَ بَيْنَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۳۷﴾
حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ
قَانِتِينَ ﴿۲۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَةً فَإِذَا تَوَلَّوْا فَاذْكُرُوا
اللَّهَ لِمَا عَمِلْتُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ
رَبَّهُمْ وَيَدُونَ آرْوَاجَهُمْ صَوِيبًا لَا يَأْخُذُ بِمَا عَمِلُوا
أَلْحُولَ عَيْدًا أَخْرَجَ قُرْآنَ حَرَجٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا
فَعَلْتُمْ فِي النِّسَاءِ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۴۰﴾
وَالْمُطَلَّاتُ مِمَّا عَلَيَا لِمَعْرُوفٍ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۲۴۱﴾
كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۴۲﴾

ئۆتۈنسەڭلار، (ئۆتۈنگەن ئادەم) تەقۋادارلىققا ئەڭ يېقىندۇر. ئۆزئارا ئېھسان قىلىشنى ئۈنۈتمۇئاڭلار. اللە ھەقىقەتەن قىلغان ئەمەللىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر^[237]. (بەش) نامازنى بولۇپمۇ نامازدىگەرنى داۋاملاشتۇرۇڭلار (يەنى پۈتۈن شەرتلىرى بىلەن ۋاقىتدا تولۇق ئادا قىلىڭلار)، اللە نىڭ ھۇزۇرىدا (يەنى نامازدا) ئىتائەتمەنلىك بىلەن تۇرۇڭلار^[238]. قورقۇنچتا قالغىنىڭلاردا، پىيادە ياكى ئۇلاغلىق كېتىپ بېرىپ (ناماز ئوقۇڭلار). ئامانلىق تاپقىنىڭلاردا اللە نىڭ سىلەرگە ئۈگەتكىنى بويىچە اللە نى ياد ئېتىڭلار (يەنى قورقۇنچ تۈگىگەندە، اللە نامازنى قانداق ئۆتەشكە ئەمر قىلغان بولسا، تولۇق ئەركانلىرى بىلەن شۇنداق ئۆتەڭلار)^[239]. سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا ئۆزى ۋاپات بولۇپ ئايالى قېلىپ قالدىغانلار ئۇلارنىڭ (يەنى ئاياللىرىنىڭ) بىر يىلغىچە يېمەك-ئىچمەك، كىيىم-كېچەك بىلەن تەمىنلىنىشىنى، ئۆيىدىن ھەيدەپ چىقىرىلماسلىقىنى ۋەسىيەت قىلىۋىن. ئەگەر (ئاياللىرى) ئۆزلىرى چىقىپ كەتسە، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى توغرىسىدا قىلغان قانئىدىلىك ئىشلىرى ئۈچۈن سىلەرگە (يەنى مېھرىنىڭ ئىگىلىرىگە) ھېچ گۇناھ بولمايدۇ اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر^[240]. تالاق قىلىنغان ئاياللارغا قانئىدە بويىچە نەپقە بېرىش لازىم. (ئۇ) تەقۋادارلارنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك مەجبۇرىيىتىدۇر^[241]. سىلەرنىڭ چۈشىنىشىڭلار ئۈچۈن اللە (ئۆز ئەھكاملىرىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئايەتلىرىنى سىلەرگە مۇشۇنداق بايان قىلىدۇ^[242].

اَلَّذِي تَرَىٰ اَلْاَلَمَ لَدِيْنِ حَرْجُوْمٍ دِيَارِهِمْ وَهُمُ اَلْاَوْفُ حَدَرِ اَلْمَوْتِ
 قَال لَّهُمُ اَللّٰهُ مَوْتُوْا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اَللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلٰى
 النَّاسِ وَلَئِنْ اَنَّ اَلْاَنْبِيَا سَ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝ وَكَانَ لُوْا فِي سَبِيْلِ
 اَللّٰهِ وَعَلِمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُّقْرِضُ اَللّٰهَ
 قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهٗ لَهُ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً وَّ اَللّٰهُ يَبْصِيْرٌ وَّ يَحْضُرٌ
 اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ اَلَّذِي تَرَىٰ اَلْمَلَائِكِيْنَ بَنِيْ اِمْرَآءٍ يُّبْعِدُوْنَ
 مُوسٰى اِذْ قَالُوْا لِيَّبِيْ اَلهَمَّ اَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلُ فِي سَبِيْلِ
 اَللّٰهِ قَال هَلْ عَسَيْتُمْ اَنَّ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلْاَوْفَا تَلُوْا
 قَالُوْا وَاَلَيْكَ اَلْاَكْفَانُ فِي سَبِيْلِ اَللّٰهِ وَقَدْ اَخْرَجْنَا مِنْ
 دِيَارِنَا وَاَبْنَايَا قَاتِلًا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اَلْاَكْفَانُ
 وَهُمْ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ اَلْغَلِيْبُ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اَللّٰهَ
 قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا قَالُوْا اَلَا يَكُوْنُ لَهُ اَلْمُلْكُ
 عَلَيْنَا وَاَمْحَىٰ اِسْمُ يٰ اَلْمَلِكُ مِنْهُ وَاَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
 قَال اِنَّ اَللّٰهَ اصْطَفٰهُ عَلَيْنَا وَاَدَا لَنَا سُلْطٰنًا فِى الْحَيٰوةِ
 اَلْحَيٰوةِ وَاَللّٰهُ يُؤْتِى مَلِكًا مِّنْ يَّشَآءُ وَاَللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝

ئۆزلىرى مىڭلارچە تۇرۇقلۇق، ئۆلۈمدىن قور-
 قۇپ، يۇرتلىرىدىن قېچىپ چىققان كىشىلەر-
 دىن خەۋىرىڭ يوقمۇ؟* اللە ئۇلارنى «ئۆلۈڭ-
 لار» دەدى (ئۇلار ئۆلدى). ئاندىن كېيىن
 اللە ئۇلارنى تىرىلدۈردى، اللە ئىنسانلارغا
 ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىكتۇر ۋە لېكىن
 ئىنسانلارنىڭ كۆپچىلىكى (اللە نىڭ نېمىتىگە)
 شۈكۈر قىلمايدۇ^[243]. اللە نىڭ يولىدا جىھاد
 قىلغۇلار، بىلىڭلاركى، اللە ھەقىقەتەن
 (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيە-
 تىڭلارنى، ئەھۋالڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇ-
 چىدۇر^[244]. كىمكى اللە غا قەرزى ھەسەنە
 بېرىدىكەن (يەنى اللە نىڭ يولىدا پۇل-مېلىنى
 خۇشاللىق بىلەن سەرپ قىلىدىكەن)، اللە ئۇنىڭغا
 نەچچە ھەسە (يەنى ئون ھەسسىدىن يەتتە يۈز
 ھەسسىگىچە) كۆپ قايتۇرىدۇ. اللە (سناش ئۈچۈن،
 بەزى كىشىلەرنىڭ رىزقىنى) تار قىلىدۇ، (بەزى
 كىشىلەرنىڭ رىزقىنى) كەڭ قىلىدۇ، (قىيامەت كۈنى)

اللە نىڭ دەركاھىغا قاينۇرۇلسىلەر^[245]. ساڭا مۇسا (ۋاپاتى) دىن كېيىن ئىسرائىل ئەۋلادىدىن
 بولغان بىر جامائەنىڭ خەۋىرى يەتمىدىمۇ؟ ئۇلار ئۆز ۋاقتىدا ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبىرىگە:
 «بىزگە پادىشاھ نىكلەپ بەرگىن، (ئۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلەرگە قارشى) اللە نىڭ
 يولىدا جىھاد قىلايلى» دېيىشتى. پەيغەمبەر: «سىلەرگە جىھاد پەرز قىلىنسا
 جىھاد قىلماي قالارسىلەرمۇ؟» دېدى. ئۇلار: «يۇرتلىرىمىزدىن ھەيدەپ
 چىقىرىلغان ۋە ئوغۇللىرىمىزدىن جۇدا قىلىنغان نۇرساق قانداقمۇ اللە نىڭ يولىدا
 جىھاد قىلمايلى؟» دېدى. ئۇلارغا جىھاد پەرز قىلىنغان چاغدا، ئازغىنىسىدىن
 باشقا ھەممىسى جىھادتىن باش تارتتى. اللە زالىملارنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر^[246].
 پەيغەمبىرى ئۇلارغا: «اللە ھەقىقەتەن سىلەرگە تالۇتنى پادىشاھ قىلىپ ئەۋەتتى» دېدى.
 ئۇلار (پەيغەمبىرىگە ئېتىراز بىلدۈرۈپ): «ئۇ قانداقمۇ بىزگە پادىشاھ بولىدۇ. (ئارىمىزدا پادىشاھ
 ئەۋلاتلىرى بولغانلىقتىن) پادىشاھلىققا بىز ئۇنىڭدىن ھەقىقىيىمىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ مال-مۈلكى
 كۆپ بولمىغان تۇرسا» دېدى، پەيغەمبەر: «اللە ھەقىقەتەن سىلەرگە (پادىشاھ قىلىشقا) ئۇنى ئىختى-
 يار قىلدى، ئۇنىڭ ئىلمىنى زىيادە ۋە بەدىنىنى قاپىل قىلدى، اللە سەلتەنەتنى خالىغان ئادەمگە بېرىدۇ.
 اللە (نىڭ پەزىلى) كەڭدۇر، (ئۇنىڭغا كىمىنىڭ لايىق بولىدىغانلىقىنى) ئوبدان بىلىدۇ» دېدى^[247].

* بۇ ئايەتتە بەنى ئىسرائىلدىن بىر قەۋمنىڭ قىسسىسى بايان قىلىندۇ؛ پەيغەمبىرى ئۇلارنى دۈشمەنگە قارشى جىھاد قىلىشقا بۇيرۇغان. ئۇلار ئۆلۈمدىن قورقۇپ يۇرتلىرىدىن قېچىپ چىققان، اللە نىڭ قازاسى بىلەن ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىرلا ۋاقىتتا ئۆلگەن، ئاندىن پەيغەمبىرىنىڭ دۇئاسى بىلەن تىرىلگەن.

(ئۈچىنچى پارە)

ئەنە شۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ بەزىسىنى بەزىسە-
دىن ئۈستۈن قىلدۇق؛ اللە ئۇلارنىڭ
بەزىسى (يەنى مۇسا ئەلەيھىسسالام) بىلەن سۆز-
لەشتى ۋە بەزىسىنىڭ (يەنى مۇھەممەد ئەلەي-
ھىسسالامنىڭ) دەرىجىسىنى يۇقىرى كۆتۈردى.
مەريەم ئوغلى ئىساغا (ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈ-
رۈش، گاچىلارنى، بەرەس كېسىلنى ساقايتىشقا
ئوخشاش) روشەن مۆجىزىلەرنى ئاتا قىلدۇق.
ئۇنى روھۇلقۇدۇس (يەنى جىبرىئىل ئەلەي-
ھىسسالام) بىلەن كۈچلەندۈردۇق. ئەگەر اللە
خالغان بولسا ئىدى، ئۇلاردىن كېيىن كەلگەن-
ئۈممەتلەر ئۇلارغا روشەن دەلىللەر كەلگەن-
دىن كېيىن ئۆزئارا ئۇرۇشماس ئىدى، لېكىن
ئۇلار ئىختىلاپ قىلشتى، بەزىسى ئىمان ئېيتتى،

بەزىسى كاپىر بولدى. ئەگەر اللە خالغان بولسا ئىدى، ئۇلار ئۆزئارا ئۇرۇشماس
ئىدى، لېكىن اللە خالغىنىنى قىلدۇ (253). ئى مۆمىنلەر! سودا-سېتىق، دوستلۇق
ۋە (اللە نىڭ ئىززىتى) شاپائەت بولمايدىغان كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) يېتىپ
كېلىشتىن بۇرۇن، سىلەرگە بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن مال-مۈلۈكلەردىن (ياخشىلىق يوللىرىغا)
سەرپ قىلىڭلار. كۇفرانى نېمەت قىلغۇچىلار (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغۇچىلاردۇر (254). بىر
اللە دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر؛ اللە ھەمىشە تىرىكتۇر، ھەممىنى ئىدارە قىلىپ
تۇرغۇچىدۇر؛ ئۇ مۈگدەپ قالمايدۇ، ئۇنى ئۇيقۇ باسمايدۇ؛ ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى
ھەممە نەرسە اللە نىڭ (مۈلكى) دۇر؛ اللە نىڭ رۇخسىتىسىز كىمۇ اللە نىڭ ئالدىدا
شاپائەت قىلالىسۇن؛ اللە ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى (يەنى دۇنيادا قىلغان)، كەينىدىكى
(يەنى ئۇلار ئۈچۈن ئاخىرەتتە تەييارلىغان) ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىپ تۇرىدۇ؛
ئۇلار اللە نىڭ مەلۇماتىدىن (اللە) ئۇلارغا بىلدۈرۈشنى خالغان نەرسىلەردىن (يەنى پەيغەم-
بەرلەرنىڭ تىلى ئارقىلىق بىلدۈرگەن نەرسىلەردىن) باشقا ھېچ نەرسىنى بىلمەيدۇ، اللە نىڭ
كۇرسى (مەلۇماتى) ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئاسمان-زېمىننى ساقلاش
ئۇنىڭغا ئېغىر كەلمەيدۇ. ئۇ يۇقىرى مەرتىبىلىكتۇر، ھەممىدىن ئۇلۇغدۇر (255). دىندا (ئۇنىڭغا
كىرىشكە) زورلاش يوقتۇر، ھىدايەت كۇمراھلىقتىن ئېنىق ئايرىلدى، كىمكى تاغۇت (يەنى اللە دىن
باشقا بارچە مەبۇد) نى ئىنكار قىلىپ، اللەغا ئىمان ئېيتىدىكەن، ئۇ سۇنماس، مەھكەم تۇتقىنى تۇتقان
بولدۇ، اللە (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (256).

الله مؤمنلەرنىڭ ئىگىسىدۇر، ئۇلارنى (كۆفرىنىڭ) زۇلمىتىدىن (ئىماننىڭ) يورۇقلۇقىغا چىقىرىدۇ؛ كاپىرلارنىڭ ئىگىسى شەيتاندۇر، ئۇلارنى (ئىمان-نىڭ) يورۇقلۇقىدىن (گۇمراھلىقنىڭ) قاراڭغۇلۇقىغا چىقىرىدۇ. ئەنە شۇلار ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر (257). پەرۋەردى-گارى توغرىسىدا ئىبراھىم بىلەن مۇنازىرىلەش-كەن، اللە نىڭ ئانا قىلغان پادىشاھلىقى ئۇنى ئىبراھىم بىلەن مۇنازىرىلىشىشكە ئېلىپ كەلگەن ئادەم (يەنى نەمرۇد) نى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئەينى زاماندا ئىبراھىم (اللەنىڭ بارلىقىغا دەلىل كۆرسىتىپ): «مېنىڭ پەرۋەردىگارم (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرەلەيدۇ، (تىرىكنى) ئۆلتۈرەلەيدۇ» دېدى. ئۇ: «مەنمۇ (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرەلەيمەن، (تىرىكنى) ئۆلتۈرەلەيمەن» دېدى (نەمرۇد ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان ئىككى ئادەمنى چاقىرتىپ كېلىپ بىرىنى ئۆلتۈردى، بىرىنى قويۇپ بەردى). ئىبراھىم

اللَّهُ وَلِكِ الَّذِينَ آمَنُوا يُعْرِضُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ الظَّالِمُونَ يُعْرِضُهُمْ مِنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِن كَانَ اللَّهُ
الْمَلِكُ إِذْ قَالَ لِإِبْرَاهِيمَ رَبِّىَ أَلَيْسَ لى رَبٌّ أَنِ اتَّخَذَ اللَّهُ
أَخِي وَأُخِيَّتْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ قَاتِلْهُمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ
الشَّرْقِ قَاتِلْهُمُ مِنْ الْمَغْرِبِ فَبِهِتَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ
لَرَبِّهِدَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ وَكَانَ لى مَوْعِدٌ قَرِيبٌ وَ
لِى خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهِمُ قَالَ لى يَبْقَى هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مَّاءَةً عَامٍ ثُمَّ نَسِيتُمْ مِثْلَ لَيْلَتِ
قَالَ لَيْتُكُمْ يَوْمًا تَأْتِيكُمْ بُيُوتُكُمْ قَالَ لَيْتُكُمْ يَوْمًا تَأْتِي
عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكُمْ وَشَرَابِكُمْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَانظُرْ
إِلَى جَمَارِكُمْ فَلْيَجْعَلْ لى لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
الْحُطَاةِ كَيْفَ نُنْفِزُهُنَّ لَمْ تَكُنْ لَكُمْ حَمَلًا فَلْيَاتِبِينَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمَنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

(نەمرۇدنىڭ بۇنداق ھاماقەتلىكىنى كۆرۈپ): «اللە ھەقىقەتەن كۈننى شەرقتىن چىقىرايلىدۇ، (خۇدالىق دەۋاسى قىلىدىغان بولساڭ) سەن ئۇنى غەربتىن چىقىرىپ باققىن» دېدى. (بۇنداق پاكىت ئالدىدا) كاپىر ئېغىز ئاچالماي قالدى. اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ (258). ياكى سەن تام، ئۆگزىلىرى يىقىلىپ ۋەيران بولغان (خارابە) شەھەر (يەنى بەيتۇلمۇققەدەس) دىن ئۆتكەن كىشىنى (يەنى ئۆزەيرىنى) كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇ (ئەجەبلىنىپ): «اللە بۇ شەھەرنىڭ ئۆلگەن ئاھالىسىنى قانداق تىرىلدۈرەر؟» دېدى. اللە ئۇنى يۈز يىل ئۆلۈك ھال-تىدە تۇرغۇزۇپ ئاندىن (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن) تىرىلدۈردى. اللە (پەرىشتە ئارقىلىق) ئۇنىڭدىن: «(بۇ ھالەتتە) قانچىلىك تۇردۇڭ؟» دەپ سورىدى. ئۇ: «بىر كۈن ياكى بىر كۈنگە يەتمەيدىغان ۋاقىت تۇردۇم» دېدى. اللە ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس، (تولۇق) 100 يىل تۇردۇڭ! يېمەك ئىچمىڭگىگە قارىغىنكى، بۇزۇلمىغان؛ ئېشىكىڭگە قارىغىنكى (ئۇنىڭ سۆڭەكلىرى چىرىپ كەتكەن). (ساخا يۇقىرىقىدەك ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلارنى قىلغانلىقىمىز) سېنى بىز كىشىلەرگە (قۇدرىتىمىزنىڭ) دەلىلى قىلىش ئۈچۈندۇر. بۇ سۆڭەك-لەرگە قارىغىنكى، ئۇنى قانداق قۇراشتۇرىمىز، ئاندىن ئۇنىڭغا گۆش قوندىرىمىز. (يۇقىرىقى ئىشلار) ئۇنىڭغا ئېنىق بولغان چاغدا (يەنى ئۇ روشەن مۆجىزىلەرنى كۆرگەن چاغدا)، ئۇ: «مەن اللەنىڭ ھەممە نەرسىگە قادىر ئىكەنلىكىنى بىلدىم» دېدى (259).

ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم: «پەرۋەردىگارم، ئۆلۈك-
لەرنى قانداق تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى ماڭا كۆرسەت-
كىن» دېدى. اللە «ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرمەيدى-
غانلىقىمغا ئىشەنمىدىڭمۇ؟» دېدى. ئىبراھىم:
«ئىشەندىم، لېكىن كۆڭلۈم (تېخىمۇ) قارار تاپسۇن
ئۈچۈن (كۆرۈشنى تىلەيمەن)» دېدى. اللە
ئىيتتى: «قۇشتىن تۈتتى ئالغىن، ئۇلارنى ئۆزۈڭگە
توپلىغىن (يەنى ئۇلارنى پارچىلاپ گۆشلىرى بىلەن
پەيلىرىنى ئارىلاشتۇرغىن)، ئاندىن ھەر بىر
تاغقا ئۇلاردىن بىر بۆلۈكىنى قويغىن، ئاندىن
ئۇلارنى چاقىرغىن، سېنىڭ ئالدىڭغا ئۇلار
چاپىپان كېلىدۇ». بىلگىنىكى، اللە غالىبتۇر،
ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر^[260]. اللە نىڭ
يولىدا پۇل-مېلىنى سەرپ قىلغانلارنىڭ (سەرپ
قىلغان نەرسىسى يەرگە تېرىلىپ) يەتتە باشاق
چىقارغان، ھەر باشقىدا 100 دان تۇتقان بىر دانغا
ئوخشايدۇ * . اللە خالىغان بەندىسىگە ھەسسە-

وَأَذَقْنَا لِرِجْهَرِبِ أَرْنَى كَيْفَ تُنحَى الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لِمَ
تُؤْمِنُ قَالَ بَلْ وَلَئِنْ لِيُطَمِّئِينَ قُلَيْبٍ قَالَ فَخَذَا أَرَيْعَةَ
مِنَ الْكَلْبِ فَصَرَّهِنَّ إِلَيْكَ فَمَا جَعَلَ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ وَهْنٌ
جَزَاءً لِمَ أَذَقْتَهُنَّ يَا بَيْتَانَكَ سَعِيًّا وَأَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۲۶۱﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُبْغُونَ أَمْوَالَ الْهَرَمِ سَبِيلَ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَيَّةٍ أَكَمَّتْ سَمْعَ سَائِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ يَمْسُكُهُ حَيَّةٌ
وَاللَّهُ يُضِعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۲﴾ الَّذِينَ
يُبْغُونَ أَمْوَالَ الْهَرَمِ سَبِيلَ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ لِيُبْغُونَ أَنْ يَقْتُوا
مَتَاهُ وَلَا أَدَى لَهْمٍ أَجْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۶۳﴾ كَوْلٍ مَعْرُوفٍ وَمَعْمُورٍ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا آدَمَى وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۶۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالرَّذَى كَالَّذِينَ يُبْغُونَ مَالَهُ
رِثَاءً النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَتَكُنْهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانَ عَلَيْهِ تَرَابٌ قَاصِبَةٌ وَإِبلٌ فَهْرٌ كَصَدِّقَاتِ الْيَتَامَى
عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَکَافٍ عَالِمٌ ﴿۲۶۵﴾

لەپ ساۋاب بېرىدۇ. اللە نىڭ مەرھەمىتى (چەكلىك ئەمەس) كەڭدۇر (اللە مال سەرپ قىلغۇچىنىڭ
نىيىتىنى بىلگۈچىدۇر)^[261]. پۇل-مېلىنى اللە يولىدا سەرپ قىلىدىغان، ئارقىسىدىن ئۇنىڭغا
مىننەت قىلمايدىغان ۋە (خەير-ساخاۋىتىسىگە ئېرىشكەنلەرنى) رەنجىتىمەيدىغان كىشىلەر
پەرۋەردىگارنىڭ دەركاھىدا ساۋاب تاپىدۇ، ئۇلارغا (قىيامەت كۈنى) قورقۇنچ ۋە غەم-
قاينغۇ بولمايدۇ^[262]. ياخشى سۆز ۋە كەچۈرۈش كېيىن ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان سەدىقىدىن
ئەۋزەلدۇر. اللە (بەندىلەرنىڭ سەدىقىسىدىن) بەھاجەتتۇر، ھەلىمدۇر (يەنى
ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ)^[263]. ئى مۇمىن-
لەر! پۇل-مېلىنى كىشىلەرگە كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان، اللە غا ۋە
ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان كەلتۈرمەيدىغان كىشى (نىڭ قىلغان ئەمەلىنى بىكار
قىلىۋەتكىنىگە) ئوخشاش، بەرگەن سەدىقىلارنى مىننەت قىلىش ۋە ئەزىيەت
يەتكۈزۈش بىلەن بىكار قىلىۋەتمەڭلار. بۇنداق (پۇل-مېلىنى باشقىلارغا
كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان) ئادەم خۇددى ئۈستىگە توپا-چاڭ
قونۇپ قالغان، قاتتىق يامغۇردىن كېيىن (يۇيۇلۇپ) بۇرۇنقىدەك بولۇپ
قالغان سىلىق تاشقا ئوخشايدۇ. ئۇلار قىلغان ئەمەللىرى ئۈچۈن (ئاخىرەتتە) ھېچ-
قانداق ساۋابقا ئىگە بولالمايدۇ. اللە كاپىر قەۋمىنى ھىدايەت قىلمايدۇ^[264].

* بۇ، خۇدا ئۈچۈن سەرپ قىلىنغان پۇل - مالنىڭ ساۋابىنىڭ ھەسسىلەپ كۆپ بولىدىغانلىقىغا ماسال.

ماللىرىنى اللە نىڭ رازىلىقىنى تىلەش ۋە نەپسە-لىرىنى (سەدىقە-ئېھسانغا) ئادەتلەندۈرۈش يۈزدە-سىدىن سەرپ قىلىدىغانلار ئېگىزلىكىگە جايلاشقان، قاتتىق يامغۇردىن بەھرىمەن بولسا مېۋىسى ئىككى ھەسسە كۆپ بولىدىغان، قاتتىق يامغۇردىن بەھرىمەن بولمىسا شەبنەم بىلەنمۇ قانسىدىغان (يەنى قايسى ھالدا بولسۇن مېۋە بېرىدىغان) بىر باغقا ئوخشايدۇ (دېمەك، بۇنداق خەير-ساخاۋەتلىك ئادەم مېلى كۆپ بولسا كۆپكە يارىشا، ئاز بولسا ئازغا يارىشا بېرىدۇ). اللە قىلغان ئەمەللىكلەرنى كۆرۈپ تۇرغۇ-چىدۇر [265]. ئازغىلاردا كىمۇ ياقىتۇرسۇنكى، ئۇنىڭ خورمىلىق، ئۈزۈملۈك، ئاستىدىن ئېرىقلار ئېقىپ تۇرىدىغان، مېۋىلەرنىڭ ھەممە خىللىرى بولغان بىر بېغى بولسۇن، ئۇنىڭ ئۆزى قېرىپ قالغان، بالىلىرى ئۇششاق بولۇپ، (بۇ باغ) ئوت ئېلىپ

كەلگەن بىر قارا بوراندا كۆيۈپ كەتسۇن. سىلەرنىڭ ئويلىنىشىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە ئايەت-لىرىنى شۇنداق (گۈزەل مىسال بىلەن) بايان قىلىدۇ (يەنى پۇل-مېلىنى رىيا ئۈچۈن سەرپ قىلغان ياكى باشقىلارغا رەنجىتىش، مىننەت قىلىش بىلەن سەرپ قىلغان ئادەم ساۋابىنى ئەڭ موھتاج تۇرۇقلۇق يوقىتىپ قويغان بولىدۇ) [266]. ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئېرىشكەن نەرسىلەرنىڭ ۋە بىز سىلەرگە زېمىندىن چىقىرىپ بەرگەن نەرسىلەر (يەنى ئاشلىقلار، مېۋىلەر) نىڭ ياخشى-لىرىدىن سەدىقە قىلىڭلار؛ ئۆزەڭلارمۇ پەقەت كۆزۈڭلارنى يۇمۇپ تۇرۇپ ئالىدىغان ناچارلىرىنى ئىلغاپ سەدىقە قىلماڭلار. بىلىڭلاركى، اللە (بۇنداق سەدىقەڭلاردىن) بەھاجەتتۇر، ھەمدىگە لايىقتۇر [267]. شەيتان سىلەرنى پېقىرلىقتىن قورقىتىدۇ، يامان ئىشلارغا (يەنى بېخىللىققا، زاكات بەرمەسلىكىگە) بۇيرۇيدۇ؛ اللە سىلەرگە ئۆز مەغپىرىتىنى ۋە پەزىلىنى ۋەدە قىلىدۇ. اللە نىڭ مەر-ھەمىتى كەڭدۇر، ئۇ ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [268]. ھېكمەتنى (يەنى ياخشى ئەمەلگە يېتەكلەي-دىغان پايدىلىق ئىلىمنى) خالىغان بەندىسىگە ئاتا قىلىدۇ؛ ھېكمەت ئاتا قىلىنغان ئادەمگە كۆپ ياخشىلىق ئاتا قىلىنغان بولىدۇ. پەقەت ئەقىللىق ئادەملەرلا بۇنىڭدىن پەندە-نەسىھەت ئالىدۇ [269].

نېمىنى خەير-ئېھسان قىلماڭلار ياكى (اللە نىڭ يولىدا) نېمىنى ۋەدە قىلماڭلار، اللە ئۇنى ھەقىقەتەن بىلىپ تۇرىدۇ. زالىملار (يەنى زاكاتنى مەنئى قىلغۇچىلار ياكى پۇل-مېلىنى گۇناھ ئىشلارغا سەرپ قىلغۇچىلار)غا ھېچ-قانداق مەدەتكار چىقمايدۇ ﴿270﴾. سەدىقنى ئاشكارا بەرسەڭلار، بۇ ياخشىدۇر؛ ئەگەر ئۇنى مەخپىي بەرسەڭلار ۋە يوقسۇللارغا بەرسەڭ-لار، تېخىمۇ ياخشىدۇر. بۇ، سىلەرنىڭ بەزى گۇناھلىرىڭلارغا كەفەرەت بولىدۇ. اللە سىلەر-نىڭ قىلغان ئەمەلىڭلاردىن خەۋەرداردۇر ﴿271﴾.

(ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنى ھىدايەت قىلىش سېنىڭ مەسئۇلىيىتىڭ ئەمەس (ساڭا تاپشۇ-رۇلغان ۋە زىيە پەقەت كىشىلەرگە اللە نىڭ

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَالْمَالُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْفَادٍ ﴿٢٧٠﴾
إِنْ تَبَدُّوا لِلصَّدَقَاتِ فَوَيْحًا بِهِنَّ وَإِنْ تَحْفَظُوا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْبُرُ عَنْكُمْ
مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ
عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
إِتِّعَاءً وَجْهَ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تَنْظَلُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ يَسْتَطِيعُوا صَرْفًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفَى تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ الْعِلْمًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
بِالْإِيمَانِ وَاللَّهُ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

ۋەسىنى يەتكۈزۈشتۈر). لېكىن اللە خالىغان بەندىسىنى ھىدايەت قىلىدۇ. مېلىڭلاردىن نېمىنى خەير-ئېھسان قىلماڭلار، ئۇ ئۆزەڭلارنىڭ پايدىسى ئۈچۈندۇر، سىلەر پەقەت اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈنلا خەير-ئېھسان قىلىسىلەر (يەنى خەير-ئېھسانىڭلار ئۈچۈن اللە نىڭ رازىلىقىدىن باشقىنى كۆزدە تۇتماڭلار). مېلىڭلاردىن نېمىنى خەير-ئېھسان قىلماڭلار، سىلەرگە ئۇنىڭ ساۋابى تولۇق بېرىلىدۇ، سىلەرگە زۇلۇم قىلنمايدۇ (يەنى قىلغان ياخشى ئەمەلىڭلارنىڭ ساۋابى كېمەيتىلمەيدۇ) ﴿272﴾. ئۆزىنى اللە يولسىغا ئاتىغان، (تىرىكچىلىك قىلىش ئۈچۈن) يىراق جايلارغا بارالمايدىغان يوقسۇللارغا خەير-ئېھسان قىلىشى كېرەك. ئەھۋالنى ئۇقىمىغانلار، ئۇلارنىڭ نەرسە تىلىمىگە نىلىكلىرىگە قاراپ، ئۇلارنى باي دەپ گۇمان قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ چىرا-مىدىن تونۇپسەن، ئۇلار كىشىلەرگە چاپلىشىۋېلىپ تىلەمچىلىك قىلمايدۇ. مېلىڭلاردىن نېمىنى خەير-ئېھسان قىلماڭلار، اللە ھەقىقەتەن ئۇنى بىلگۈچىدۇر ﴿273﴾. ماللىرىنى كېچە-كۈندۈز (يەنى ھەممە ۋاقىت)، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا يوسۇندا خەير-ئېھسان قىلىدىغانلار پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ساۋاب تاپىدۇ، ئۇلارغا (ئاخىرەتتە) قورقۇنچ ۋە غەم-قايغۇ بولمايدۇ ﴿274﴾.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلْفًا بِأَلْفٍ وَمَنْ أَلْفًا بِأَلْفٍ وَمَنْ أَلْفًا بِأَلْفٍ وَمَنْ أَلْفًا بِأَلْفٍ
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ يَأْكُلُهُمُ الْوَالِدُ الْعَظِيمُ
مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَكَ
مَوْعِدًا مِنْ رَبِّهِ فَآتِهِ قَلَّ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۷۵﴾
يَسْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَرَبِّي الصَّدَاقَاتِ وَاللَّهُ لَكَيْبٌ كَلِّ
كَلِّ أَيْحِبُّ ﴿۲۷۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ جَدِيدٌ رَبِّهِمْ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ مِنَ الرِّبَا وَإِنْ لَكُمْ مُؤْمِنِينَ فَمَنْ
لَمْ تَقْعَلُوا فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ شِئْتُمْ
فَلَكُمْ رِيسٌ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷۸﴾ وَإِنْ
كَانَ دُوعَسْرَةً فَاذْنُوا إِلَى مَيْسَرَةٍ وَإِنْ أَصَدَّ قَوْلًا خَيْرٌ
لَكُمْ إِنْ لَمْ تَعْلَمُوا ﴿۲۷۹﴾ وَأَلْفُوا يَوْمَ تُرْجَعُونَ فِيهِ
إِلَى اللَّهِ تَعَالَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۰﴾

جازانه، ئۆسۈم يېگەن ئادەملەر (قىيامەت كۈنى گۆرلۈرىدىن) جىن چېپىلىپ قالغان ساراڭ ئادەم- لەردەك قوپىدۇ. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار اللە ھارام قىلغان ئىشنى ھالال بىلىپ: «سودا- سېتىق- جازانگە ئوخشاش (جازانە نېمىشقا ھارام بولىدۇ؟)» دەدى. اللە سودا- سېتىقنى ھالال قىلدى، جازانىنى (بەدەلسىز بولغانلىقى، شەخسكە ۋە جەمئىيەتكە زىيانلىق بولغانلىقى ئۈچۈن) ھارام قىلدى. كىمكى پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ۋەز- نەسەھەت كەلگەندىن كېيىن (يەنى جازانە مەنىنى قىلىنغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن) يانسا، بۇرۇن ئالغىنى ئۆزىنىڭ بولىدۇ، ئۇنىڭ ئىشى اللەغا تاپشۇرۇلىدۇ (يەنى اللە خالىسا ئۇنى كەچۈرىدۇ، خالىسا جازا ايدۇ). قايتا جازانە قىلغانلار ئەھلى دوزاخ بولۇپ، دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ (275). اللە جازانىنىڭ (بەرىكىتىنى) ئۇچۇرۇۋۇپ- تىدۇ، سەدىقنىڭ (بەرىكىتىنى) زىيادە قىلىدۇ. اللە ھەربىر ناشۇكۇر (يەنى جازانىنى ھالال سانغۇچى)

گۇناھكارنى دوست تۇتمايدۇ (276). ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، ناماز ئوقۇغان ۋە زاكات بەرگەن كىشىلەر پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا (چوڭ) ساۋابقا ئېرىشىدۇ، ئۇلاردا (ئاخ- رەتتە) قورقۇنچ ۋە غەم- قايغۇ بولمايدۇ (277). ئى ئىمان ئېيتقان كىشىلەر! (ھەقىقىي) مۇمىن بولساڭلار، اللە (نىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك) قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، (كىشىلەرنىڭ زىممىسىدە) قېلىپ قالغان جازانىنى (يەنى ئۆسۈمنى) ئالماڭلار (278). ئەگەر ئۇنداق قىلساڭلار، بىلىڭلاركى، اللە ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى سىلەرگە ئۇرۇش ئېلان قىلىدۇ. ئەگەر (جازانە قىلىشتىن) تەۋبە قىلساڭ- لار، (قەرز بەرگەن) سەرمایەڭلار ئۆزەڭلارغا قايتىدۇ، باشقىلارنى زىيان تارتقۇزمايسىلەر، ئۆزەڭ- لارمۇ زىيان تارتمايسىلەر (279). ئەگەر قەرزدارنىڭ قولى قىسقا بولسا، ئۇنىڭ ھالى ياخشىلانغۇچە كۈتۈڭلار، ئەگەر (خەيرلىك ئىش ئىكەنلىكىنى بىلسەڭلار، قىيىنچىلىقتا قالغان قەرزداردىن ئالدىنقى قەرزنى ئۇنىڭغا) سەدىقە قىلىپ بېرىۋەتكىنىڭلار سىلەر ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشىدۇر (280). سىلەر شۇنداق بىر كۈندىن (يەنى قىيامەت كۈنىدىن) قورقۇڭلاركى، ئۇ كۈندە سىلەر اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، ئاندىن ھەر كىشى قىلغان (ياخشى- يامان) ئەمەلنىڭ نەتىجىسىنى تولۇق كۆرىدۇ، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ (يەنى ياخشى ئەمەلى كېمەيتىلىپ، يامان ئەمەلى كۆپەيتىلمەيدۇ) (281).

ئى مۆمىنلەر! مۇددەت بەلگىلەپ ئۆزئارا قەرز بېرىشەڭلار، ئۇنى (ھۆججەت قىلىپ) يېزىپ قويۇڭلار، ئاراڭلاردىكى خەت بىلىدىغان كىشى ئۇنى (كەم-زىيادە قىلماي) ئادىللىق بىلەن يازسۇن، خەت بىلىدىغان كىشى (الله ئۇنىڭغا بىلدۈرگەندەك توغرىلىق بىلەن يېزىشنى) رەت قىلمىسۇن، ئۇ يازسۇن، زىممىسىدە باشقىلارنىڭ ھەقىقى بولغان ئادەم (يازىدىغان كىشىگە) ئېيتىپ بەرسۇن، (قەرز-دار) پەرۋەردىگارى اللەدىن قورقسۇن، قەرز ئالغان نەرسىدىن ھېچنېمىنى كېمەيتتۈەتمىسۇن، ئەگەر قەرز ئالغۇچى ئادەم ئەخمەق (يەنى خۇددىن، ئەقىلسىز، ئىسراپخور) ياكى ئاجىز (يەنى كىچىك بالا ياكى بەكمۇ قېرى) بولسا، ياكى (گەپ قىلال-ماسلىقى، گاجىلىقى، كېكەچلىكى تۈپەيلىدىن) ئۆزى ئېيتىپ بېرەلمىسە، ئۇنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچى

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَرَائِيْتُمْ يَدِيْنَ إِلَىٰ آخِيْلِ مَسْئَلِيْ
فَاذْكُرُوْهُ وَاذْكُرُوْا كَيْفَ بَيَّنْتُمْ كَمَا رَبَّطَ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ
يَكْتُبَ كَمَا عَمَدَكُمُ اللّٰهُ فَاذْكُرُوْا الَّذِيْنَ عَلِيْتُمْ عَلَيْهِ الْحَقَّ
وَلْيَكُنِ مِنَ اللّٰهِ رِزْقًا وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِيْنَ عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَوِيْعًا أَوْ ضَعِيْفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُرِيْلَ هُوَ فَلْيَمْلِكْ
وَلِيْلُهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِن
كُنَّ رِيْوَاثًا رَّجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَآمْرَانِ مِنْ تَرْتُوْنٍ مِنْ
الشَّهَادَةِ أَنْ تَكُوْلَ أَحَدُهُمَا قَوْلَ الرَّآخِيْرِ وَآخَرُ
لَا يَأْبَ الشَّهَادَةَ إِذَا دَامَا دُعُوْا وَلَا تَسْتَمِعُوْا أَنْ تَكْتُمُوْهُ
صَغِيْرًا أَوْ كَبِيْرًا إِلَىٰ آخِيْلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَأَقْسَمُ
لِلشَّهَادَةِ وَآذِنَ الْآخَرُ تَأْمِيْنًا لِّأَنْ تَكُوْنُ بَيْنَ رِيْوَاثٍ
تَدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَكَلِمَٰتٌ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تَكْتُمُوْهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا سَأَلْتُمُوْهُ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَقَعُوا قَائِلَةً فَمَنْ يَكْفُرْ وَ
اتَّقُوا اللّٰهَ وَيُعِيْلِكُمُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۲﴾

ئادەم ئادىللىق بىلەن ئېيتىپ بەرسۇن، سىلەر ئەر كىشىلاردىن ئىككى كىشىنى گۇۋاھلىققا تەكلىپ قىلىڭلار؛ ئەگەر ئىككى ئەر كىشى يوق بولسا، سىلەر (ئاداللىتىگە، دىيانىتىگە) رازى بولىدىغان كىشىلەردىن بىر ئەر، ئىككى ئايالنى گۇۋاھلىققا تەكلىپ قىلىڭلار، بۇ ئىككى ئايالنىڭ بىرسى ئۇنتۇپ قالسا، ئىككىنچىسى ئېسىگە سالدۇ. گۇۋاھچىلار (گۇۋاھلىققا) چاقىرىلغان ۋاقتىدا (گۇۋاھ بولۇشتىن) باش تارتىمىسۇن. قەرز مەيلى ئاز بولسۇن، مەيلى كۆپ بولسۇن، ئۇنى قايتۇرۇش ۋاقتى بىلەن قوشۇپ يېزىشتىن ئېرىنەڭلار. اللە نىڭ نەزىرىدە (يەنى ھۆكىمدە)، بۇ ئەڭ ئادىللىق ۋە ئەڭ ئىسپاتلىقتۇر (يەنى گۇۋاھلىقنىڭ ئۇنتۇلماسلىقىنى ئەڭ ئىسپاتلىغۇچىدۇر)، گۇمانلان-ماسلىقنىڭغا ئەڭ يېقىندۇر. لېكىن ئاراڭلاردا قىلىشقان قولىمۇ قول سودىدا ھۆججەت يازمىساڭلارمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. ئۆزئارا سودا قىلىشقان ۋاقتىڭلاردا گۇۋاھچى تەكلىپ قىلىڭلار، پۈتۈنكېچىمۇ، گۇۋاھچىمۇ زىيان يەتكۈزۈلمىسۇن؛ ئەگەر زىيان يەتكۈزسەڭلار گۇناھ ئۆتكۈزگەن بولىسىلەر، اللە نىڭ (ئەمرىگە ۋە نەھىسىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلىشتىن) ساقلىنىڭلار، اللە سىلەرگە ئۆگىتىدۇ (يەنى سىلەرگە ئىككىلا دۇنيادا پايدىلىق بولغان ئىلىمنى بېرىدۇ)، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر [282].

ئەگەر سەلەر سەپەر ئۈستىدە بولۇپ، خەت يازالاي-
 دىغان ئادەمنى تاپالمىساڭلار، بۇ چاغدا (قەرز
 ھۆججىتى يېزىپ بېرىشىڭ ئورنىغا) گۆرۈ قويىدىغان
 نەرسىنى تاپشۇرساڭلار بولىدۇ؛ ئاراڭلاردا بىرىڭلار
 بىرىڭلارغا ئىشىنىپ ئامانەت قويسا، ئۇ چاغدا ئاما-
 نەتنى ئالغۇچى ئادەم ئامانەتنى تاپشۇرسۇن (يەنى
 قەرز بەرگۈچى قەرز ئالغۇچىغا ئىشىنىپ ئۈنىڭدىن
 بىر نەرسىنى گۆرۈ ئالمىسا، قەرزدار قەرزنى دېيىش-
 كەن ۋاقتىدا قايتۇرسۇن)، (قەرزدار ئامانەتكە رىئايە
 قىلىشتا) پەرۋەردىگار بىدىن قورقسۇن. گۇۋاھلىقنى
 يوشۇرماڭلار، كىمكى ئۇنى يوشۇرىدىكەن، ھەق-
 قەتەن ئۇنىڭ دىلى گۇناھكار بولىدۇ. اللە قىلمى-
 شڭلارنى تامامەن بىلگۈچىدۇر⁽²⁸³⁾. ئاسمانلاردىكى،
 زېمىندىكى شەيئىلەر (ئىگىدارچىلىق قىلىش جەھەت-
 تىن بولسۇن، تەسەررۇپ قىلىش جەھەتتىن بول-
 سۇن) اللەنىڭ ئىلكىدۇر. دىلىڭلاردىكى (يامان-
 لىقنى) مەيلى ئاشكارا قىلىڭلار، مەيلى يوشۇرۇڭلار،

ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە سەلەردىن ھېساب ئالىدۇ. اللە خالىغان كىشىگە مەغپىرەت قىلىدۇ، خالىغان كىشىگە
 ئازاب قىلىدۇ. اللە ھەممە نەرسىگە قادىردۇر⁽²⁸⁴⁾. پەيغەمبەر پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئۇنىڭغا
 نازىل قىلىنغان كىتابقا ئىمان كەلتۈردى، مۆمىنلەرمۇ ئىمان كەلتۈردى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى اللەغا
 ۋە اللەنىڭ پەرىشتىلىرىگە، كىتابلىرىغا ۋە پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان كەلتۈردى. (ئۇلار) «اللەنىڭ
 پەيغەمبەرلىرىنىڭ ھېچبىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز (يەنى ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىگە
 ئىمان ئېيتماي قالمايمىز)» دەيدۇ. ئۇلار: «بىز (دەۋىتىڭنى) ئاڭلىدۇق ۋە (ئەمرىڭگە) ئىتائەت
 قىلدۇق، پەرۋەردىگارىمىز، مەغپىرىتىڭنى تەلەيمىز، ئاخىر ياندىغان جايمىز سېنىڭ دەرگاھىڭدۇر»
 دەيدۇ⁽²⁸⁵⁾. اللە ھېچكىمنى تاقىتى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايدۇ. كىشىنىڭ قىلغان ياخشى-
 لىقى (نىڭ ساۋابى) ئۆزىڭدۇر، يامانلىقى (نىڭ جازاسى) مۇئەزرىدۇر. (ئۇلار) «پەرۋەردىگارىمىز!
 ئەگەر بىز ئۇنتۇساق ياكى خاتالاشساق (يەنى بىز ئۇنتۇش ياكى سەۋەنلىك سەۋەبىدىن ئەمرىڭنى
 تولۇق ئورۇنلىيالمىساق)، بىزنى جازاغا تارتىمىغىن. پەرۋەردىگارىمىز! بىزدىن ئىلگىرىكىلەرگە يۈكلىگى-
 نىڭگە ئوخشاش بىزگە ئېغىر يۈك يۈكلىمىگىن (يەنى بىزنى قىيىن ئىشلارغا تەكلىپ قىلمىغىن)، پەرۋەر-
 دىگارىمىز! كۈچىمىز يەتمەيدىغان نەرسىنى بىزگە ئارتىمىغىن، بىزنى كەچۈرگىن، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن،
 بىزگە رەھم قىلغىن، سەن بىزنىڭ ئىگىمىز سەن، كاپىر قەۋمىگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن» دەيدۇ⁽²⁸⁶⁾.

3- سوره نال ئىمران

مەدىنىدە نازىل بولغان، 200 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلىنى، لام، مەم⁽¹⁾. اللەدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، اللە (ھەمشە) تىرىكتۇر، مەخ-لۇقاتنى ئىدارە قىلىپ تۇرغۇچىدۇر⁽²⁾. (ئى مۇھەممەد!) ئۆزىدىن ئىلگىرىكى كىتابلارنى تەستىق قىل-خۇچى ھەق كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) (اللە) ساڭا نازىل قىلدى. ئىلگىرى، كىشىلەرگە يول كۆرسەت-كۇچى قىلىپ تەۋرات بىلەن ئىنجىلنى نازىل قىلغان ئىدى⁽³⁾. ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇچى كىتابنى (يەنى بارلىق ساماۋى كىتابلارنى) نازىل قىلدى. شۇبھىسىزكى، اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ.

اللە غالىبتۇر، (يامانلارنى) جازالىغۇچىدۇر⁽⁴⁾. شۇبھىسىزكى، ئاسمان ۋە زېمىندىكى ھېچ نەرسە اللە غامەخپى ئەمەس⁽⁵⁾. ئۇ سىلەرنى بەچچىداناڭلاردا (يەنى ئاناڭلارنىڭ قورسىقىدىكى چېغىڭلاردا) ئۆزى خالىغان شەكىلگە كىرگۈزىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽⁶⁾. (ئى مۇھەممەد!) ئۇ (اللە) ساڭا كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) نازىل قىلدى. ئۇنىڭدا مەھكەم (يەنى مەنىسى ئوچۇق) ئايەتلەر باركى، ئۇلار كىتابنىڭ (يەنى پۈتۈن قۇرئاننىڭ) ئاساسدۇر؛ يەنە باشقا مۇتەشەببەھ (يەنى مەنىسى مۇئەييەن ئەمەس) ئايەتلەر باردۇر. دىللىرىدا ئەگرىلىك بار (يەنى گۇمراھلىققا مايىل) كىشىلەر پىتنە قوزغاش ۋە ئۆز رايى بويىچە مەنە بېرىش ئۈچۈن، مۇتەشەببەھ ئايەتلەرگە ئەگىشىدۇ (يەنى مۇتەشەببەھ ئايەتلەرنى ئۆز نەپسى خاھىشى بويىچە چۈشەندۈرىدۇ). بۇنداق ئايەتلەرنىڭ (ھەقىقىي) مەنىسىنى پەقەت اللە بىلىدۇ. ئىلىمدا توشقانلار ئېيتىدۇ: «ئۇنىڭغا ئىشەندۈق، ھەممىسى پەرۋەردىگارىمىز تەرىپىدىن نازىل بولغان. (بۇنى) پەقەت ئەقىل ئىگىلىرىلا چۈشىنىدۇ⁽⁷⁾. پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى ھىدايەت قىلىشىڭىزدىن كېيىن دىللىرىمىزنى توغرا يولدىن بۇرۇۋەتتىڭىز، بىزگە دەرگاھىڭىزدىن رەھمەت بېغىشلىغىن. شۇبھىسىزكى، سەن (بەندىلىرىڭگە ئاناڭلارنى) بەكمۇ بېغىشلىغۇچىسىن⁽⁸⁾».

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَلٰهُ الْاَكۡوَابِ الْغَیۡبِ ۝ نَزَّلَ عَلَیۡكَ الْكِتٰبَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیۡنَ یَدَیۡهِ وَاَنزَلَ الْعَوۡرَةَ وَالۡاُنۡجۡلَ
 مِنۡ قَبْلِ هٰذِیۡ لِنَبِیِّیۡنَ وَاَنزَلَ الْفُرۡقَانَ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا
 یَاۤاِیُّهَا اللّٰهُ لَهۡوَ عِبَادِیۡ شَیۡدًا وَّاللّٰهُ عَزِیۡزٌ وَّابۡتَغٰرٌ ۝
 اِنَّ اللّٰهَ لَا یَخۡفِیۡ عَلَیۡهِ شَیۡءٌ فِیۡ الْاَرۡضِ وَلَا فِی السَّمٰوٰتِ ۝
 هُوَ الَّذِیۡ یُصَوِّرُكُمْ فِی الْاَرْحَامِ كَیۡفَ یَشَآءُ ۝ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 هُوَ الْعَزِیۡزُ الْحَكِیۡمُ ۝ هُوَ الَّذِیۡ اَنزَلَ عَلَیۡكَ الْكِتٰبَ مِنۡهُ
 الَّذِیۡ تُحۡكَمُكُمۡ مِنْۢهُ اَمَّا الْكِتٰبُ وَآخِرُ مَسۡنُۡوٰتِهَا الَّذِیۡنَ
 فِیۡ قُلُوۡبِهِمۡ زَیۡغٌ فِیۡۤیَعۡبُوۡنَ مَا تَنۡزَلُ مِنْهُ ابۡتِغَآءَ
 الْفِتۡنَةِ وَاَبۡتِغَآءَ تَاۡوِیۡلٍ ۝ وَمَا یَعۡلَمُ تَاۡوِیۡلَهُ اِلَّا اللّٰهُ وَ
 الرَّسُوۡلُ فِیۡ الْعِلۡمِ یَقُوۡلُوۡنَ اَمَّا بِنَاہِ كُلٌّ مِّنۡ عِنۡدِ رَبِّنَا
 وَمَا یَعۡلَمُ كُۡرُۡاۡوُلُوۡاۤ اِلَّا الْبَاطِلُ ۝ رَبَّنَا لَا تُخِزۡ قُلُوۡبَنَا بَعۡدَ اِذۡ
 هَدَیۡتَنَا وَهَدَۤا لَنَاۤ اِنَّكَ رَحِیۡمٌ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ أَرَادَ رَبُّكَ فِيهِ انْفِرَانَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ
 الْوَعْدَ إِنَّ أَعْيُنَ النَّاسِ لَقَرُّوْنَ وَالنَّعْيُ عَنْهُمْ أُمُومٌ وَلَا
 أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَذَّابٌ
 آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ
 اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَعْتٌ وَلَٰكِنْ يَحْتَسِرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسُؤُنَ الْيَهُودَ ۝ قَدْ كَانَ
 لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئْتَيْنِ اللَّتَانِي تَقَاتَلَتَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْحَرْبُ
 كَافَّةً يَوْمَهُمْ وَمِثْلَهُمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصِيرَةَ
 مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زَيْنٌ
 لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهْرَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْقَاتِلِينَ
 الْمُفْسِدِينَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالنَّحْلِ الْمَسْوُومَةِ وَالْأَنْعَامِ
 وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
 الْبَابِ ۝ قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ لَاقُوا النَّاسَ
 رِبْهَةً فَاتَّقُوا اللَّهَ ۝ قُلْ مَنْ عَمِيَ مِنَ الْغُرُوحِ فَلْيَسِّرْهَا وَأَوَّاجٍ
 مُّطَهَّرَةً وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ ۝ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْأَعْيَادِ ۝

پەرۋەردىگار سىز! شۈبھىسىزكى، كېلىشى شەكسىز بولغان كۈندە (يەنى ھېساب ئېلىنىدىغان قىيامەت كۈنىدە) كىشىلەرنى توپلىغۇچىسىن. شۈبھىسىزكى، اللە ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ» (9). كاپىرلار- نىڭ ماللىرى، بالىلىرى اللە نىڭ ئازابى ئالدىدا ھەقىقەتەن ھېچ نەرسىگە دال بولالمايدۇ. ئۇلار (يەنى كۇفۇقلار) دوزاخنىڭ يېقىلغۇسىدۇر (10). (بۇ كۇفۇقلارنىڭ ھالى) پىرىئەت تەۋەلىرىنىڭ ۋە ئۇلاردىن ئىلگىرىكىلەرنىڭ ھالىغا ئوخشايدۇ. ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى يالغانغا چىقاردى، گۇناھى تۈپەيلىدىن اللە ئۇلارنى جازالىدى، اللەنىڭ جازاسى قاتتىقتۇر (11). (ئى مۇھەممەد!) كاپىرلارغا ئېيتقىنكى، «سىلەر (دۇنيادا) مەغلۇپ قىلىنسىلەر ۋە (ئاخىرەتتە) جەھەننەمگە توپلىنسىلەر، جەھەننەم نېمىدىگەن يامان تۆشەك» (12). (ئى يەھۇدىيلار جامائەسى! بەدىدە جەڭ ئۈچۈن) ئۇچراشقان

ئىككى گۇرۇھتا سىلەر ئۈچۈن ئىبرەت بار، بىرى اللە يولىدا ئۇرۇشۇۋاتقان گۇرۇھتۇر، يەنە بىرى مۇسۇلمانلارنى (سانىنى) ئۆزلىرىدەك ئىككى باراۋەر ئۇيۇچۇق كۆرگەن كاپىرلار گۇرۇھىدۇر (يەنى اللە كاپىرلارغا قورقۇنچ سېلىش بىلەن ئۇلارنى ئۇرۇشتىن قول يىغدۇرۇش ئۈچۈن، كاپىرلارغا مۇسۇلمانلارنىڭ سانىنى جىق كۆرسەتتى). اللە خالىغان كىشىگە ياردەم بېرىپ قوللايدۇ. بۇنىڭدا ھەقىقەتەن ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ئىبرەت بار (13). ئاياللار، ئوغۇللار، ئالتۇن-كۈمۈشتىن توپلانغان كۆپ ماللار، ئارغىماقلار، چارۋىلار ۋە ئېكىنلەردىن ئىبارەت كۆڭۈل تارتىدىغان نەرسىلەرنىڭ مۇھەببىتى ئىنسانلارغا چىرايلىق كۆرسىتىلدى. ئۇلار دۇنيا تىرىكچىلىكىدە مەنپەئەتلىنىدىغان (باقاسى يوق) شەيئىلەردۇر؛ اللە نىڭ دەرگاھىدا بولسا قايتىدىغان گۈزەل جاي (يەنى جەننەت) باردۇر (شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىغا ئەمەس، جەننەتكە قىزىقىش كېرەك) (14). (ئى مۇھەممەد! قەۋمىگە) ئېيتقىنكى، «سىلەرگە ئۇلاردىنمۇ (يەنى دۇنيانىڭ زىمۇنى-نەتىلىرى ۋە نېمەتلىرىدىنمۇ) ياخشى بولغان نەرسىلەرنى ئېيتىپ بېرىيمۇ؟ تەقۋادارلار ئۈچۈن پەرۋەر-دىگارى ھۇزۇرىدا ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەر بولۇپ، (ئۇلار) جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ، (جەننەتلەردە) پاك جۈپىتلەر بار، (تەقۋادارلار ئۈچۈن) يەنە اللە نىڭ رەزاسى بار». اللە بەندىلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (15).

ئۇلار (يەنى تەقۋادارلار): «پەرۋەردىگار ىمىز! بىز شۇبەسىز ئىمان ئېيتتۇق، بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن، بىزنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلا- ھىن» دەيدۇ [16]. ئۇلار (يەنى تەقۋادارلار) سەۋر قىلغۇچىلاردۇر، راستچىلاردۇر، (اللە غا) ئىتائەت قىلغۇچىلاردۇر، (ياخشىلىق يوللىرىغا پۇل- مال- لىرىنى) سەرپ قىلغۇچىلاردۇر ۋە سەھەرلەردە ئىس- تىغيار ئېيتقۇچىلاردۇر [17]. اللە ئادالەتنى بەرپا قىلغان ھالدا گۇۋاھلىق بەردىكى، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. پەرىشتىلەرمۇ، ئىلىم ئەھلىلىرىمۇ شۇنداق گۇۋاھلىق بەردى: ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. ئۇ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [18]. ھەقىقەتەن اللەنىڭ نەزىرىدە مەقبۇل دىن ئىسلام (دىنى) دۇر. كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسا-

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اِنَّمَا فَآءُ عَفِرْنَا فَاذْكُرْنَا وَتَوَّآءَا عَذَابَ النَّآءِرِ ۗ اَلضُّرِّبِيْنَ وَ اَلضُّدْقِيْنَ وَ اَلغَنِيْتِيْنَ وَ اَلْمُنْفِقِيْنَ وَ اَلْمُسْتَفْعِرِيْنَ يَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اِنَّهُ لَآ اِلَهَ اِلَّا هُوَ ۗ اَلْمَلِكُ ۗ وَ اَلْمَلِكُ ۗ وَ اَلْمَلِكُ ۗ وَ اَلْمَلِكُ ۗ اَلْاِلَهَ ۗ اَلْاِلَهَ ۗ اَلْاِلَهَ ۗ اَلْعَزِيْزُ ۗ اَلْحَكِيْمُ ۗ اِنَّا اَلَّذِيْنَ عَشِيَ اللّٰهُ اِلٰسْمًا ۗ وَ مَا اَخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ اللّٰهُ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۗ اِنَّا كَاذِبُوْا فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَ جُهِدْتُ بِلٰهِ وَ مِمَّنْ اَتَّبَعَنِ ۗ وَقُلْ لِلَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ وَ اَلْاِسْمِيْنَ ؕ اَسْلَمْتُمْ ۗ اِنَّا اَسْلَمْنَا وَ قَدْ اِهْتَدَا وَ اَمْرًا ۗ تَوَكَّلْ اِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ۗ وَ اللّٰهُ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ ۗ اِنَّا الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ يَأْتِ اللّٰهُ وَيَقْتُلُوْنَ اَلْتِّيْبِيْنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ وَ يَمْشُوْنَ اَلَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّآءِرِ ۗ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلْيَسْرِ ۗ وَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَ اَلْآخِرَةِ ۗ وَ مَا لَهُمْ مِنْۢ حٰصِرِيْنَ ۗ

الار) پەقەت ئۆزلىرىگە ئىلىم كەلگەندىن كېيىنلا ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ ئىختىلاپ قىلىشتى (يەنى ئىسلامنىڭ ھەقىقىتى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى روشەن پاكىتلار ئارقى- لىق بىلىپ تۇرۇپ، كۆرەلمەسلىكتىن ئىنكار قىلىشتى)، كىمكى اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلد- دىكەن (اللە ئۇنى يېقىندا جازا لايىدۇ)، اللە تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر [19]. (ئى مۇھەممەد!) ئەگەر ئۇلار سەن بىلەن (دىن بارسىدا) مۇنازىرەلەشسە: «ماڭا ئەگەشكەنلەر بىلەن بىرلىكتە، مەن ئۆزەمنى اللە غا تاپشۇردۇم (يەنى اللە نىڭ ئەمرلىرىگە بويسۇنغۇچىمىز)» دېگىن. كىتاب بېرىلگەن- لەرگە (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارغا) ۋە ئۆمەلەرگە (يەنى ئەرەب مۇشرىكلارىغا): «مۇسۇلمان بولدۇڭلارمۇ؟» دېگىن، ئەگەر ئۇلار مۇسۇلمان بولسا، توغرا يول تاپقان بولدۇ. ئەگەر ئۇلار يۈز ئۆرۈسە (ساڭا ھېچ زىيىنى يوق)، سېنىڭ پەقەت تەبلىغ قىلىش مەسئۇلىيىتىڭ بار، اللە بەندىلىرىنى (يەنى ھەممە ئەھۋالىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر [20]. اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلىدىغانلار، پەيغەمبەرلەرنى ناھەق ئۆلتۈرىدىغانلار، كىشىلەرنىڭ ئىچىدىكى ئادالەتكە بۇيرۇيدىغانلار (يەنى اللە غا دەۋەت قىلغۇچىلار) نى ئۆلتۈرىدىغانلارغا چوقۇم قاتتىق ئازاب بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن [21]. ئەنە شۇلارنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ئەمەللىرى بىكار بولدى، ئۇلارغا ھېچ ياردەم قىلغۇچى يوقتۇر [22].

کتابتىن نېسۋە بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلارنىڭ ئۆلىمالىرى) نى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار ئۆز ئارسىدا (دەتالاش قىلىشقان ئىشلار توغرىسىدا) اللەنىڭ كىتابى بويىچە ھۆكۈم چىقىرىشقا چاقىرىلسا، ئۇلارنىڭ بىر تۈركۈمى بۇنىڭدىن (يەنى اللەنىڭ ھۆكىمىنى قوبۇل قىلىشتىن) يۈز ئۆرۈيدۇ، ئۇلار ھەقتىن يۈز ئۆرۈگۈچىلەردۇر (يەنى ھەقتىن يۈز ئۆرۈش ئۇلارنىڭ تەبىئىتىگە سىڭىپ كەتكەن) (23). بۇ ئۇلارنىڭ «دوزاخ ئوتى بىزنى ساناقلىق كۈنلەرلا (يەنى موزايغا چوقۇنغان 40 كۈنلۈك ۋاقىتلا) كۆيدۈرىدۇ» دېگەنلىكلىرى ۋە دىنىي جەھەتتە ئۆيدۈرۈپ چىقارغان نەرسىلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى ئالدىغانلىقى ئۈچۈندۇر (24). كېلىشى شەكسىز بولغان كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئۇلارنى توپلايمىز، ھەر بىر كىشىنىڭ قىلغان ئىشنىڭ جازاسى ۋە مۇكاپاتى تولۇق بېرىلىدىغان، ئۇلارغا (ئازابىنى زىيادە قىلىۋېتىش

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَيَصِيبُوا مِنَ الْكُفْرِ يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا لَنْ نَسْتَنِيَ الْكُفْرَ الْآلِيًّا مَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ
فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٣﴾ كَلَيْتُمْ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمِ
رَبِّكُمْ فِيهِ تَوَفَّيْتُمْ كُلُّ نَفْسٍ تَأْكُفِبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤﴾
قُلِ اللَّهُمَّ لِيكَ الْمُلْكُ تُوَفِّي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَبَرَّحِ الْمُلْكَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَعَزَّزْ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلِّ مَنْ تَشَاءُ وَيُجِبِ لَكَ الْغِيُورَ
إِنَّكَ عَلَّامٌ خَلْفِ السُّرُورِ ﴿٢٥﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَبَرِّحُ مَنْ تَشَاءُ بِعَجْرِ حَسَابٍ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْخَرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
الْكُفْرَانِ أُولِيَاءُ مَنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَلْيَنْسِبْ إِلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مَا نَتْلُو
وَحَدِيثَ رَبِّكَ اللَّهُ تَعَالَى وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٧﴾ قُلْ إِنْ
تُحِبُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا
فِي السُّرُورِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَّامٌ خَلْفِ السُّرُورِ ﴿٢٨﴾

ياكى ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىش بىلەن) زۇلۇم قىلىنمايدىغان شۇ چاغدا (ئۇلارنىڭ ھالى) قانداق بولىدۇ؟ (25) ئېيتقىنكى، «پادشاھلىقنىڭ ئىگىسى بولغان ئى اللە! خالىغان ئادەمگە پادشاھلىقنى بېرىسەن، خالىغان ئادەمدىن پادشاھلىقنى تارتىپ ئالسەن؛ خالىغان ئادەمنى ئەرز قىلسەن، خالىغان ئادەمنى خار قىلسەن؛ ھەممە ياخشىلىق (نىڭ خەزىنىسى يالغۇز) سېنىڭ قولۇڭدۇر. سەن ھەقىقەتەن ھەممىگە قادىرسەن (26). كېچىنى كۈندۈزگە كىرگۈزسەن، كۈندۈزنى كېچىگە كىرگۈزسەن (شۇنىڭ بىلەن، كېچە - كۈندۈزنىڭ ئۇزۇن - قىسقا بولۇشى پەسىللەر بويىچە نۆۋەتلىشىپ تۇرىدۇ)؛ جانلىقنى (يەنى تىرىك بولغان ئىنساننى، ھايۋاننى) جانسىزدىن (يەنى جانسىز بولغان ئابىمەندىن) چىقىرسەن، جانسىزنى (يەنى جانسىز بولغان ئابىمەندىن) جانلىقتىن (يەنى جانلىق بولغان ئىنساندىن، ھايۋاندىن) چىقىرسەن؛ ئۆزۈڭ خالىغان كىشىگە ھېسابسىز رىزىق بېرىسەن» (27). مۆمىنلەر مۆمىنلەرنى قويۇپ كاپىرلارنى دوست تۇتمىسۇن، كىمكى شۇنداق قىلىدىكەن، ئۇ اللەنىڭ دوستلۇقىغا ئېرىشەلمەيدۇ، ئۇلاردىن قورقۇپ دوستلۇق ئىزھار قىلىشىڭلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا. اللە سىلەرنى ئۆزىنىڭ ئازابىدىن قورقۇتدۇ، ئاخىر قايتىدىغان جاي اللەنىڭ دەرگاھىدۇر (28). ئېيتقىنكى، «دىلىڭلاردىكى مەيلى يوشۇرۇڭلار، مەيلى ئاشكارىلاڭلار، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ. اللە ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىمۇ بىلىپ تۇرىدۇ. اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر» (29).

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ ۖ إِذْ قَالَ اللَّهُ
 لِيُعِشِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَاكُوبَ وَرَافِعَكَ إِيَّاهُ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُمْ بِبَيْنِهِمْ فِيمَا كُنْتُمْ
 فِيهِ فَتَخَلَّفُونَ ۗ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَأْتَهُمُ مِنَ لُجْرَيْنَ ۗ وَأَمَّا
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ
 وَاللَّهُ لَكُلِّبِ الظَّالِمِينَ ۗ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَ
 الذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۗ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ
 مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۗ أَفَسِحْقٍ مِنْ رَبِّكَ ۗ فَمَا
 سَكَنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَكُنْ حَاطِكًا فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
 مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُوا آبَاءَنَا وَإِبْنَاءَنَا وَبَنَاتَنَا وَ
 نِسَاءَنَا وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَيَّنَ لَهُمْ فَجَعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَاذِبِينَ ۗ إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
 إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۗ

ئۇلار مېكر ئىشلەتتى (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى
 ئۆلتۈرمەكچى بولدى)، اللە ئۇلارنىڭ مېكرىنى
 بەربات قىلدى (ئىسا ئەلەيھىسسالامنى قۇتقۇزۇپ
 ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كەتتى). اللە مېكر قىلغۇچە-
 لارنىڭ جازاسىنى ئوبدان بەرگۈچىدۇر⁽⁵⁴⁾. ئۆز ۋاقتىدا
 اللە ئېيتتى: «ئى ئىسا! مەن سېنى (ئەجىلنىڭ
 يەتكەندە) قەبىزى روھ قىلىمەن، سېنى دەركاھىمغا
 كۆتۈرىمەن (يەنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىمەن). سېنى
 كاپىرلاردىن پاك قىلىمەن (يەنى سېنى ئۆلتۈرمەكچى
 بولغان يامانلارنىڭ شەرىدىن ساقلايمەن)، ساڭا
 ئەگەشكەنلەرنى قىيامەتكىچە كاپىرلاردىن ئۈستۈن
 قىلىمەن. ئاندىن مېنىڭ دەركاھىمغا قايتىسىلەر،
 سىلەر ئىختىلاپ قىلىشقان ئىش (يەنى ئىسانىڭ
 ئىشى) ئۈستىدە ئاراڭلاردا مەن ھۆكۈم چىقىرىمەن⁽⁵⁵⁾.
 كاپىرلارغا بولسا دۇنيا ۋە ئاخىرىتىدە
 قاتتىق ئازاب قىلىمەن، ئۇلارغا (ئۇلاردىن اللە

نىڭ ئازابىنى توسىدىغان) ھېچ مەدەتكار بولمايدۇ»⁽⁵⁶⁾. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىل-
 گانلارغا كەلسەك، اللە ئۇلارنىڭ (قىلغان ياخشى ئەمەللىرىنىڭ) ئەجرىنى تولۇق بېرىدۇ. اللە
 زالىملارنى دوست تۇتمايدۇ (زالىملارنى دوست تۇتمايدىغان زات قانداقمۇ بەندىلىرىگە زۇلۇم
 قىلسۇن؟)⁽⁵⁷⁾. (ئى مۇھەممەد!) بۇ بولسا ساڭا بىز ئوقۇپ بېرىۋاتقان ئايەتلەردۇر ۋە ھېكمەتلىك
 قۇرئاندۇر⁽⁵⁸⁾. شۇبھىسىزكى، اللەنىڭ نەزىرىدە ئىسانىڭ مىسالى (ئۇ ئاتىسىز يارىتىلغانلىقتىن)
 ئادەمنىڭ (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ) مىسالىغا ئوخشايدۇ. ئادەمنى اللە (ئاتا-ئانىسىز)
 تۇپراقتىن ياراتتى، ئاندىن ئۇنىڭغا: «ۋۇجۇتقا كەل» دېدى-دە، ئۇ ۋۇجۇتقا كەلدى (ئىسانىڭ ئىشى
 ئادەمنىڭ ئىشىدىن ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس)⁽⁵⁹⁾. (ئىسا ھەققىدىكى بۇ سۆز) اللە تەرىپىدىن نازىل
 بولغان ھەقىقەتتۇر، سەن شەك قىلغۇچىلاردىن بولمىغىن⁽⁶⁰⁾. سەن ئىسا توغرىلىق ھەقىقىي مەلۇماتقا
 ئىگە بولغىنىڭدىن كېيىن، كىملىرىكى سەن بىلەن مۇنازىرلەشسە، سەن ئۇلارغا: «كېلىڭلار، ئوغۇل-
 لىرىمىزنى ۋە ئوغۇللىرىڭلارنى، ئايالىرىمىزنى ۋە ئايالىرىڭلارنى، ئۆزلىرىمىزنى ۋە
 ئۆزلىرىڭلارنى يىغىپ، اللە نىڭ لەنتى يالغانچىلارغا بولسۇن، دەپ اللە غا يالۋۇرۇپ
 دۇئا قىلايلى» دېگىن⁽⁶¹⁾. شۇبھىسىزكى، بۇ ئەلۋەتتە راست قىسىدۇر. بىر اللەدىن
 باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، اللە ھەقىقەتەن غالبىتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽⁶²⁾.

ئەگەر ئۇلار (ئىماندىن) يۈز تۇرۇسە (ئۇلار بۇز-غۇنچىلاردۇر)، شۈبھىسىزكى، اللە بۇزغۇنچىلارنى بىلىپ تۇرىدۇ^[63]. «ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇ-دىيلار ۋە ناسارالار) پەقەت اللە غىلامىغا ئىبادەت قىلىش، اللە غا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىك، اللەنى قويۇپ بىر-بىرىمىزنى خۇدا قىلىۋالماستىك-تەك ھەممىزگە ئورتاق بولغان بىر سۆزگە (يەنى بىر خىل ئەقىدىگە) ئەمەل قىلايلى» دېگەن، ئەگەر ئۇلار يۈز تۇرۇسە (يەنى بۇنى قوبۇل قىلماسا): «ئى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار جامائەسى! بىزنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىمىزگە گۇۋاھ بولۇڭلار^[64]. ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) نېمە ئۈچۈن ئىبراھىم توغرىسىدا مۇنازىرە بىلىشىلسە؟ (ئىبراھىمنى ئۆزەڭلارنىڭ دىنىدا دەپ كۆمان قىلىشىلەر؟) ھالبۇكى، تەۋرات بىلەن ئىنجىل

قَالَ تَوَلَّوْا قَانَ اللَّهَ عَلَيْهِ بِالْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَتَّخِذُونَ فِي بُرُهِيمَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ الْإِنْجِيلَ وَالْإِنَّمَانُ بِهِ قَالُوا اتَّعَلَّمُوا هَذَا هَاتَمُ هَذَا وَاصْبِحْ لَكُمْ فِيهَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ قَلِمٌ تَتَّخِذُونَ فِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الْذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ وَذَكَرَ كَلِمَةً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

ئىبراھىمدىن كېيىن نازىل بولدى. (سۆزۈڭلارنىڭ ئاساسىز ئىكەنلىكىنى) چۈشەنمەمسىلەر؟^[65] (ئى يەھۇدىيلار ۋە ناسالار جامائەسى!) سىلەر شۇنداق كىشىلەر سىلەركى، بىلىدىغان نەرسەڭلار (ئىسا) ئۈستىدە مۇنازىرە بىلىشتىڭلار، ئەمدى سىلەر بىلىمەيدىغان نەرسەڭلار (ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ دىنى) ئۈستىدە نېمىشقا مۇنازىرە بىلىشىلسە؟ (ئىبراھىمنىڭ ئىشىدىكى ھەقىقەتنى) اللە بىلىدۇ، سىلەر بىلىمەيسىلەر» دەڭلار^[66]. ئىبراھىم يەھۇدىيۇ ئەمەس، ناسارامۇ ئەمەس ۋە لېكىن توغرا دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى، اللەغا بويسۇنغۇچى ئىدى، مۇشربىكلاردىن ئەمەس ئىدى^[67]. ئىبراھىمغا ئەڭ يېقىن بولغانلار، شۈبھىسىزكى، (ئىبراھىمنىڭ زامانىدا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن) ئۇنىڭغا (يەنى ئۇنىڭ يولغا) ئەگەشكەنلەردۇر، بۇ پەيغەمبەر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) دۇر، (بۇ پەيغەمبەرنىڭ ئۈمىتى بولغان) مۆمىنلەردۇر. اللە مۆمىنلەرنىڭ مەدەتكارىدۇر^[68]. ئەھلى كىتابتىن بىر تۈركۈم كىشىلەر سىلەرنى ئازدۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ، ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىلا ئازدۇرىدۇ (بۇنىڭ ۋابالى ئۇلارغا ھەسسىلەپ ئازاب قىلىنىش بىلەن ئۆزلىرىگىلا قايتىدۇ). (لېكىن) ئۇلار (بۇنى) تۇيمايدۇ^[69]. ئى ئەھلى كىتاب! اللە نىڭ ئايەتلىرىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان قۇرئاننىڭ ھەقىقىتىنى) بىلىپ تۇرۇپ نېمىشقا ئىنكار قىلىشىلەر؟^[70]

ئى ئەھلى كىتاب! نېمە ئۈچۈن ھەقىنى باتىلغا ئارىلاشتۇرسىلەر ۋە بىلىپ تۇرۇپ ھەقىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ كىتابلىرىنىڭلاردىكى سۈپىتىنى) يوشۇرسىلەر؟^[71] ئەھلى كىتابتىن بىر تۈركۈمى: «مۆمىنلەرگە نازىل قىلىنغان ۋەھىگە ئەتگەندە ئىمان ئېيتىڭلار، كەچقۇرۇنلۇقى يېنىۋېلىڭلار، (شۇنداق قىلساڭلار) ئۇلار (ئىمان-دىن) قايتىشى مۇمكىن. پەقەت سىلەرنىڭ دىنىڭ-لارغا ئەگەشكەنلەرگىلا ئىشىنىڭلار» دېدى. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «توغرا يول اللە نىڭ بولسۇن». (يەھۇدىيلار بىر-بىرىگە ئېيتىدۇ) بىرەر-سىگە سىلەرگە بېرىلگەنگە ئوخشاش ۋەھىي بېرىلىشى-تىن ياكى ئۇلارنىڭ (يەنى مۇسۇلمانلارنىڭ) (قىيا-مەت كۈنى) پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ دەرگاھىدا سىلەر بىلەن مۇنازىرىلىشىشىدىن (يەنى مۇنازىرە-لىشىپ سىلەرنى يېڭىپ قويۇشىدىن قورقۇپ) پەقەت دىنىڭلارغا ئەگەشكەن ئادەمگىلا ئىشىنىڭلار (دىنىڭلاردا بولمىغان ھېچ ئادەمنىڭ پەيغەمبەر-

لىكىنى ئېتىراپ قىلماڭلار. ئەگەر سىلەر مۇھەممەدنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئىقرار قىلىپ ئۇنىڭ دىنىغا كىرىمەڭلار، بۇ قىيامەت كۈنى سىلەرگە قارشى پاكىت بولىدۇ). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «پەزىل-كەرەم (يەنى پەيغەمبەرلىك) اللە نىڭ ئىلگىرىدۇر. اللە ئۇنى خالىغان كىشىگە بېرىدۇ». اللە (نىڭ پەزىلى) كەڭدۈر، (اللە) ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (72-73). اللە رەھىمىتىنى ئۆزى خالىغان كىشىگە خاس قىلىدۇ، اللە ئۇلۇغ پەزىل ئىگىسىدۇر (74). ئەھلى كىتابتىن بەزى كىشىلەر باركى، ئۇنىڭدا كۆپ مال ئامانەت قويمايمۇ ساخا ئۇنى قايتۇرۇپ بېرىدۇ؛ ئۇلاردىن يەنە بەزى كىشىلەرمۇ باركى، ئۇنىڭدا بىر دىنار ئامانەت قويمايمۇ ئۇنىڭ بېشىدا تۇرمىغىچە (يەنى قايتا-قايتا سۈيلىمىگىچە) ئۇنى ساخا قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار: «ئۈمىمىلەرنىڭ مېلىغا خىيانەت قىلساق بىزگە گۇناھ بولمايدۇ (يەنى بىزنىڭ دىنىمىزدا بولمىغانلارنىڭ ماللىرى بىزگە ھارام ئەمەس)» دېدى، ئۇلار بىلىپ تۇرۇپ اللە نامىدىن يالغاننى توقۇيدۇ (75). ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلار باشقا دىندىكىلەرگە زۇلۇم قىلسا گۇناھ بولىدۇ). ئەھدىگە ۋاپا قىلغان ۋە گۇناھتىن ساقلانغانلار (اللە دوست تۇتقان كىشىلەردۇر)، چۈنكى اللە تەقۋادارلارنى ھەقىقەتەن دوست تۇتىدۇ (76). اللە غا بەرگەن ئەھدىنى ۋە قەسەملىرىنى ئازغىنا بەدەلگە تېگىشىدىغانلار ئاخىرەتتە (اللە نىڭ رەھىمىتىدىن) ھېچقانداق نېپىسۋىگە ئېرىشەلمەيدۇ، قىيامەت كۈنى اللە ئۇلارغا (ئۇلارنى خۇش قىلىدىغان) سۆز قىلمايدۇ، ئۇلارغا (رەھىمەت كۆزى بىلەن) قارمايدۇ، ئۇلارنى (گۇناھلىرىدىن) پاكلىمايدۇ، ئۇلار قاتتىق ئازابقا قالىدۇ (77).

ئۇلاردىن (يەنى يەھۇدىيلاردىن) بىر تۈركۈمى كىتابتا بولمىغان نەرسىلەرنى، سىلەر نىڭ كىتابتا بار ئىكەن دەپ ئويلىشىڭلار ئۈچۈن، تىللىرىنى ئەگرى-بۈگرى قىلىپ ئوقۇيدۇ ۋە ئۇنى اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان دەيدۇ. ھالبۇكى، ئۇ اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان ئەمەس، ئۇلار بىلىپ تۇرۇپ اللە نامىدىن يالغاننى توقۇيدۇ [78].

اللە بىرەر ئىنسانغا كىتابنى، ھېكمەتنى، پەيغەمبەر-لىكىنى بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ كىشىلەرگە: «اللەنى قويۇپ ماڭا بەندە بولۇڭلار، دېيىشى لايىق بولمايدۇ (يەنى پەيغەمبەردىن مۇنداق گەپنىڭ سادىر بولۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلىشى بولمايدۇ) ۋە لېكىن (ئۇ): «كىتابنى ئۆگەتكەنلىكىڭلار، ئوقۇغانلىقىڭلار ئۈچۈن رەببىنى بولۇڭلار» (دەيدۇ) [79]. شۇنىڭدەك

وَأَن مِّنْهُمْ لَقَرِيْبًا لَّوْنُ السِّنِّتُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْمِلُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُم مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ وَ
هُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالحِكْمَةَ وَالنَّبِيَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِن
دُونِ اللَّهِ وَلَكِن كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَن تَتَّخِذُوا
الْبَنَاتَ وَالسَّيِّئَاتِ أَهْلًا بِمَا كُنْتُمْ بَعْدَ إِذٍ
أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
أْتَيْتَهُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ لَّتُحَرِّجْنَهُمْ رَسُولًا مُّصَدِّقًا
لِّمَا عِنْدَكُمْ لَنْ تُؤْمِنُوا بِهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ قَالُوا كَرِهْنَاهُ وَأَخَذْتُمْ
عَلَيْهِمْ أَكْرَهًا قَالُوا أَتُؤْتِنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَتَاكُمْ
مِّنَ اللَّهِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ۝ أَفَتَدْرِي مَنِ اللَّهُ يَبْعَثُ وَلَهُ أَسْمَاءُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طُوعًا وَكَرْهًا وَإِلْمًا يُرْجَعُونَ ۝

ئۇنىڭ پەرىشتىلەرنى، پەيغەمبەرلەرنى رەب قىلىۋېلىشقا بۇيرۇشى لايىق بولمايدۇ. مۇسۇلمان بولغىنىڭلاردىن كېيىن پەيغەمبەرلىككە سىلەرنى كۇفرغا بۇيرۇمدۇ؟ [80] ئۆز ۋاقتىدا اللە پەيغەم-بەرلەردىن چىن ئەھدە ئېلىپ: «سىلەرگە مەن كىتابنى ۋە ھېكمەتنى ئاتا قىلىدىم، كېيىن سىلەرگە، سىلەردىكى نەرسىلەرنى (يەنى كىتاب بىلەن ھېكمەتنى) ئېتىراپ قىلغۇچى بىر پەيغەم-بەر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) كەلسە ئۇنىڭغا، ئەلۋەتتە، ئىمان ئېيتىشىڭلار كېرەك ۋە ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە ياردەم بېرىشىڭلار كېرەك» (دېدى). اللە: «(بۇ ئەھدىنى) ئىقرار (يەنى ئېتى-راپ) قىلىدىڭلارمۇ؟ شۇنىڭ (يەنى بۇ ئىش) ئۈچۈن مېنىڭ ئەھدىمنى قوبۇل قىلىدىڭلارمۇ؟» دېدى. ئۇلار: «ئېتىراپ قىلدۇق» دېدى. اللە: «(ئۆزۈڭلارنىڭ ۋە تەۋەلىرىڭلارنىڭ ئېتىراپ قىلغانلىقىغا) گۇۋاھ بولۇڭلار، مەنۇ سىلەر بىلەن بىللە گۇۋاھ بولغۇچىلاردىن دۇرەن» دېدى [81]. كىمكى شۇنىڭدىن كېيىن يۈز تۇرۇسە (يەنى ئەھدىنى بۇزسا)، ئۇلار اللە نىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر [82]. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) اللە نىڭ دىنىدىن (يەنى ئىسلام دىنىدىن) باشقا دىننى تىلەمدۇ؟ ھالبۇكى، ئاسمانلاردىكىلەر ۋە زېمىندىكىلەر ئىختىيارى ۋە ئىختە-يارسىز رەۋىشتە اللەغا بويسۇنغان تۇرسا. ئۇلار (قىيامەت كۈنى) اللە تەرىپىگە قايتۇرۇلىدۇ [83].

(ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «بىز اللەغا ئىمان ئېيتتۇق، بىزگە نازىل قىلىنغانغا (يەنى قۇرئانغا)، ئىبراھىمغا، ئىسمائىلغا، ئىسھاققا، يەئقۇبقا ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا نازىل قىلىنغان ۋەھىگە، مۇساغا بېرىلگەنگە (يەنى تەۋراتقا)، ئىساغا بېرىلگەنگە (يەنى ئىنجىلغا) ۋە پەيغەمبەر-لەرگە پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن بېرىلگەنگە (يەنى كىتابلارغا) ئىمان ئېيتتۇق، ئۇلارنىڭ ھېچبىرىنى ئايرىۋەتمەيمىز (يەنى ئۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىنى ئىنكار قىلمايمىز)، بىز اللەغا بويىۋىنغۇچىلارمىز»^[84]. كىمكى ئىسلام (دىنىدىن) غەيرىي دىننى تىلەيدىكەن، ھەرگىز ئۇ (يەنى ئۇنىڭ دىنى) قوبۇل قىلىنمايدۇ، ئۇ ئاخىرىتە زىيان

كُلُّ امَّا يَالله وَمَا اَنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اَنْزِلَ عَلٰى اٰبِهٖم وَاَسْمٰئِيلَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ وَمَا اَدْنٰى مٔوْسٰى وَعِيسٰى وَالْحَنٰذِلَةَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُرِيْهِمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَلَا وَاخْرَافًا لَّهُمْ سٰمِيْعًا وَّمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَكُنْ يُقْبَلْ مِنَّمَا وُهُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَيْرِيْنَ ۗ كَيْفَ يَهْدٰى اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا وَاَبَعَدُوْا اِيْمَانَهُمْ وَسَفَّهُوْا اَنْ الرُّسُوْلَ حَقًّا وَّجَاءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدٰى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۗ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ ۗ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَخْفٰى عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْصَرُوْنَ ۗ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا سَبَّحَ اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۗ اِنَّ الْاٰلِيْنَ كَفَرُوْا وَاَبَعَدُوْا اِيْمَانَهُمْ ثُمَّ اٰذَادُوْا الْكٰفِرَ اَنْ يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْقٰتِلُوْنَ ۗ اِنَّ الْاٰلِيْنَ كَفَرُوْا وَمَا تُوَاوَهُمْ لَمَّا كُنُوْا يُقْبَلُوْنَ ۗ مِنْ اٰخِرِهِمْ مِّنْ اَرْضِ دَهْمًا وَاَلِيُوْا اٰتٰى يٰۤا هٰٓ اُولٰٓئِكَ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ ۗ

تارتقۇچىدۇر^[85]. ئىمان ئېيتقاندىن، پەيغەمبەرنىڭ ھەق ئىكەنلىكىگە شاھىت بولغاندىن ۋە ئۆزلىرىگە روشەن دەلىللەر كەلگەندىن كېيىن كاپىر بولغان قەۋمنى اللە قانداقمۇ ھىدايەت قىلسۇن! اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ^[86]. اللەنىڭ، پەرىشتىلەرنىڭ ۋە ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ لەنتىگە ئۇچراش ئۇلارغا بېرىلگەن جازادۇر^[87]. ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ. ئۇلاردىن ئازاب يېنىكىلىمەيدۇ. كېچىكتۇرۇلمەيدۇ^[88]. پەقەت تەۋبە قىلغانلار ۋە (بۇزۇق ئەمەللەرنى) تۈزەتكەنلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا، اللە (مۇنداقلارغا) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر ۋە مېھرىبانىدۇر^[89]. شۈبھىسىزكى، ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن كاپىر بولغانلار، ئاندىن كۇفرىنى تېخىمۇ ئاشۇرغانلارنىڭ تەۋبىسى ھەرگىزمۇ قوبۇل قىلىنمايدۇ. ئەنە شۇلار گۇمراھلاردۇر^[90]. شۈبھىسىزكى، كاپىر بولۇپ (تەۋبە قىلماستىن) كۇفرى بىلەن ئۆلگەنلەرنىڭ ھېچبىرىدىن يەر يۈزىگە بىر كېلىدىغان ئالتۇن فىدىيە بەرسىمۇ قوبۇل قىلىنمايدۇ، ئەنە شۇلار قاتتىق ئازابقا قالدۇ، ئۇلارغا (ئۇلارنى اللە نىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچبىر مەدەتكار بولمايدۇ^[91].

(تۆتىنچى پارە)

ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغىچە (يەنى ماللىرىڭلارنىڭ ياخشىسىنى سەدىقە قىلمىغىچە) ھەرگىز ياخشىلىققا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشەلمەيدى. سىلەر، (اللەنىڭ يولىدا) نېمىنى سەرپ قىلماڭلار، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر ﴿92﴾. تەۋرات نازىل قىلىنىشتىن ئىلگىرى، ئىسرائىل (يەنى يەتقۇب ئەلەيھىسسالام) ئۆزىگە ھارام قىلغان يېمەكلىكلەر (يەنى تۆگىنىڭ گۆشى ۋە سۈتى) دىن باشقا يېمەكلىكلەرنىڭ ھەممىسى ئىسرائىل ئەۋلادىغا ھالال ئىدى. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «ئەگەر راستچىل بولساڭلار، تەۋراتنى ئېلىپ كېلىپ ئوقۇپ بېقىڭلار» ﴿93﴾. شۇنىڭدىن كېيىن (يەنى روشەن دەلىل مەيدانغا كەلگەندىن كېيىن)،

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ذَٰلِكَ مِمَّا تُوَفَّقُوا
مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَهْدِي لِمَنْ يَشَاءُ سُبُلًا
إِسْرَائِيلَ إِذْ أَخَذَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تُنزَلَ التَّوْرَةُ قُلْ قَاتِلُوا التَّوْرَةَ فَآثَلُوا هَٰذَا أَنْ كُتِبَ
صَدِيقِينَ ﴿۹۲﴾ فَمَنْ أَقْرَبُ عَلَى اللَّهِ مِنَ الْكَلْبِ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹۳﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَإِنَّ أُورِثَةَ الْأَرْضِ
حَيْثُ مَا كَانُوا مِنْ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِينَ يَبْكُونَ مِنْكُمْ وَأَهْدَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۴﴾ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَوَارَاثٌ فَذَكَرْنَا أَمْوَالَكُمُ الَّتِي كُنْتُمْ كَسَبْتُمْ
مِنْ أَسْطَاحِ إِلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلِ قَوْلِ اللَّهِ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ﴿۹۵﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَاللَّهِ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصَدَّدُونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ نُبَعثُ فِيكُمْ رَسُولًا لَكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
وَالرَّسُولِ ﴿۹۷﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فِرْعَانَ
مِنَ الْكَلْبِ يَأْكُفِبْكُمْ وَيَزِدْكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿۹۸﴾

كىمكى اللە نامىدىن يالغاننى توفىيدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر ﴿94﴾. ئېيتقىنكى، «اللە راست ئېيتتى، (ئىسلام دىندىن ئىبارەت) ئىبراھىمنىڭ توغرا دىنىغا ئەگىشىڭلار، ئۇ (يەنى ئىبراھىم) مۇشرىكلاردىن ئەمەس ئىدى» ﴿95﴾. ھەقىقەتەن ئىنسانلارغا (ئىبادەت ئۈچۈن) تۇنجى سېلىنغان ئۆي (يەنى بەيتۇللا) مەككىدەدۇر، مۇبارەكتۇر، جاھان ئەھلىگە ھىدايەتتۇر ﴿96﴾. ئۇنىڭدا ئوچۇق ئالامەتلەر باركى، ماقامى ئىبراھىم شۇلارنىڭ بىرى، بەيتۇللاغا كىرگەن ئادەم ئەمىن بولىدۇ. قەدىر بولالغان كىشىلەرنىڭ اللە ئۈچۈن كەبىنى زىيارەت قىلىشى ئۇلارغا پەرز قىلىندى. كىمكى ئىنكار قىلىدىكەن (يەنى ھەجنى تەرك ئېتىدىكەن، زىمىنى ئۆزىگە)، شۇبھىسىزكى، اللە ئەھلى جاھاندىن (يەنى ئۇلارنىڭ ئىبادىتىدىن) بەھجەت-تۇر ﴿97﴾. ئى مۇھەممەد! ئېيتقىنكى: «ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇدىيلار، ناسارالار) نىمە ئۈچۈن اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ ۋەھالەنكى، اللە قىلمىشىڭلارغا شاھىتتۇر» ﴿98﴾. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇدىيلار، ناسارالار) (ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىتىغا) شاھىت بولۇپ تۇرۇپ نېمە ئۈچۈن اللەنىڭ يولىنى ئەگىرى كۆرسە-تىشىنى قەستلەپ، مۆمىنلەرنى ئۇنىڭدىن توسىسىلەر؟ اللە قىلمىشىڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر» ﴿99﴾. ئى مۆمىنلەر! ئەگەر ئەھلى كىتابتىن بىر پىرقىغە ئىتائەت قىلساڭلار، مۆمىن بولغىنىڭلاردىن كېيىن، ئۇلار سىلەرنى كاپىر قىلىپ قويدۇ ﴿100﴾.

سەلەرگە اللە نىڭ ئايەتلىرى ئوقۇلۇۋاتقان (يەنى ۋەھى ئۇزۇلۇپ قالماي اللە نىڭ ئايەتلىرى نازىل بولۇۋاتقان) ۋە ئاراڭلاردا اللە نىڭ پەيغەمبىرى (ھايات) تۇرغان تۇرسا، قانداقمۇ كاپىر بولۇسەلەر؟ كىمكى اللە غا (يەنى اللە نىڭ دىنىغا) مەھكەم يېپىشىدىكەن، ئۇ توغرا يولغا يېتەكلەنگەن بولىدۇ ^[101]. ئى مۆمىنلەر! اللە غا لايىق رەۋىشتە تەقۋادارلىق قىلىڭلار، پەقەت مۇسۇلمانلىق ھالىتىڭلار بىلەنلا ۋاپات بولۇڭلار ^[102]. ھەممىڭلار اللە نىڭ ئاغامچىسىغا (يەنى اللە نىڭ دىنىغا) مەھكەم يېپىشىڭلار، ئايرىلماڭلار (يەنى سەلەردىن ئىلگىرى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار ئىختىلاپ قىلىشقاندەك، دىندا ئىختىلاپ قىلىشماڭلار). اللە نىڭ سەلەرگە بەرگەن نېمىتىنى ئەسلىڭلار، ئۆز ۋاقتىدا سەلەر ئۆزئارا دۈشمەن ئىدىڭلار، اللە دىلىڭلارنى بىرلەشتۈردى، اللە نىڭ

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُسَلِّعُونَ آلِهَتَكُمْ اللَّهُ هُوَ إِلَهُكُمْ رَسُولُهُ
وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَتَّبِعُوا إِلَّا مَا أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ۗ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
فِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً فَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ فَاعْتَمِدُوا
بِهِ فَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ تَتَفَرَّقُونَ ۗ وَمِنَ النَّارِ فَانقَضَتْكُمْ
وَمِمَّا كُنْتُمْ لِبَيْنِ اللَّهِ أَلِيمَةً لَّكُمُ اللَّهُ الْيَوْمَ لَعْنَةٌ مِمَّا كَفَرْتُمْ وَتُكَلِّفُونَ
مَسْئَلَةً لِّلْأُمَّةِ يَنبَغِي عَنِ الْغَيْرِ وَيَا مَرْوَانَ الْعَرُوفِ وَيَهْيُونَ
عَنِ الشُّكْرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۗ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
تَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۗ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا
الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ بَيِّنَاتِكُمْ وَقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ
فَإِنِّي رَحِيمَةُ اللَّهِ هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ ۗ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
تَسْلُوهَا عَلَيْكَ يَا حَقُّقُ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ۗ

نېمىتى بىلەن ئۆزئارا قېرىنداش بولدۇڭلار، سەلەر دوزاخ چۇقۇرىنىڭ گىرۋىكىدە ئىدىڭلار. اللە سەلەرنى (ئىسلام ئارقىلىق) ئۇنىڭدىن قۇتقۇزدى. سەلەرنىڭ ھىدايەت تېپىشىڭلار ئۈچۈن، اللە ئايەتلىرىنى سەلەرگە شۇنداق بايان قىلىدۇ ^[103]. سەلەرنىڭ ئاراڭلاردا خەيرلىك ئىشلارغا دەۋەت قىلىدىغان، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇپ، يامان ئىشلارنى مەنئى قىلىدىغان بىر جامائە بولسۇن؛ ئەنە شۇلار مەقسىتىگە ئېرىشكۈچىلەردۇر ^[104]. روشەن دەلىللەر كەلگەندىن كېيىن ئايرىلىپ كېتىشكەن ۋە ئىختىلاپ قىلىشقان كىشىلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دەك بولماڭلار، ئەنە شۇلار چوڭ ئازابقا دۇچار بولىدۇ ^[105]. شۇ كۈنىدە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) بەزى يۈزلەر (يەنى مۆمىنلەرنىڭ يۈزلىرى) قاتىرىدۇ، بەزى يۈزلەر (يەنى كۇففارلارنىڭ يۈزلىرى) قارىيدۇ. يۈزى قارايدىغانلارغا (پەرىش-تەلەر ئېيتىدۇكى) «ئىمان ئېيتقىنىڭلاردىن كېيىن كاپىر بولدۇڭلارمۇ؟ كاپىر بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن ئازابنى تېتىڭلار» ^[106]. يۈزى ئاقارغانلار اللە نىڭ رەھىمىتىدە (يەنى جەننەتتە) بولىدۇ، ئۇلار ئۇنىڭدا (يەنى جەننەتتە) مەڭگۈ قالىدۇ ^[107]. بۇ، اللە نىڭ ئايەتلىرىدۇر، ئۇلارنى (ئى مۇھەممەد!) ساڭا راست ئوقۇپ بېرىمىز، اللە جاھان ئەھلىگە زۇلۇم قىلىشنى خالىمايدۇ ^[108].

ئاسمانلار ۋە زېمىندىكى شەيئىلەر اللە نىڭ (مۈلكى، مەخلۇقاتى ۋە بەندىلىرى) دۇر، ھەممە ئىشلار اللەغا قايتۇرۇلدۇ (109). (ئى مۇھەممەد ئۈمىتى!) سىلەر ئىنسانلار مەنپەئىتى ئۈچۈن ئوتتۇرىغا چىقىرىلغان ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسىدۇ. مان اللەغا ئىمان ئېيتىدىغان ئەڭ ياخشى ئۈمىتە. سىلەر. ئەگەر ئەھلى كىتاب (يەنى يەھۇدىيلار، ناسارالار) ئىمان ئېيتسا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان ۋەھىگە ئىشەنسە)، ئۇلار ئۈچۈن (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) ئەلۋەتتە ياخشى بولاتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە مۆمىنلەر مۇ بار، ئۇلارنىڭ تولىسى پاسقىلاردۇر (110). ئۇلار سىلەرگە ئازار بېرىشتىن باشقا ھېچقانداق زىيان-زەخمەت

يەتكۈزەلمەيدۇ؛ ئەگەر سىلەر بىلەن ئۇرۇشسا، سىلەرگە ئارقىسىنى قىلىپ قاچىدۇ، ئاندىن ئۇلارغا ياردەم بېرىلمەيدۇ (111). ئۇلارنىڭ قەيەردە بولمىسۇن اللە نىڭ ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ھىمايىسىدە بولغانلىرىدىن باشقىلىرى خارقىلىققا پېتىپ قالدى، اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچرىدى. موھتاجلىققا چۆمدى. بۇ ئۇلارنىڭ اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقى ۋە پەيغەمبەرلەرنى ناھەق ئۆلتۈرگەنلىكى ئۈچۈندۇر، ئۇلارنىڭ اللە نىڭ پەرمانىدىن چىقىپ كەتكەنلىكى ۋە اللە نىڭ چەكلىمىسىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈندۇر (112). ئۇلار بىر خىل ئەمەس، ئەھلى كىتابتىن (يەنى يەھۇدىيلار، ناسارالاردىن) كېچىلىرى اللە نىڭ ئايەتلىرىنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدىغان ۋە سەجدە قىلىپ تۇرىدىغان بىر جامائە كىشىلەر بار (113). ئۇلار اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدۇ، ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ، خەيرلىك ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرايدۇ؛ ئەنە شۇلار ياخشىلاردىندۇر (114). ئۇلار ھەرقانداق ياخشىلىقنى قىلسۇن، ئۇ بىكار كەتمەيدۇ اللە تەقۋادارلارنى ئوبدان بىلىدۇ (115).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَكْلٌ مَا يَفْقَهُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رَيْحٍ رِيحُهَا
 ضَارِبَاتٌ حَرَّتْ قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا أَمْوَالَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ كَمَا لَوْ كُنْتُمْ حَبَاكِرًا وَلَا دُمَا
 عَرِيضَةً قَدِيدًا بِيَدِ الْبَغْضَاءِ مِنَ أَنْوَالِهِمْ وَأَخْبَثُوا صُدُورُهُمْ
 أَلْوَقْدًا يَبْكُلُ كَلِمَاتِ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ هَلْ كُنْتُمْ أَوْلَادَ
 عَجُوزٍ أَمْ كُنْتُمْ بَنِي مَرْيَمَ لَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٩﴾ وَإِذَا التَّقْوَى
 قَالُوا أَمْوَالٌ وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا عَضْوَةً أَلْوَقْدًا مِنَ النَّارِ
 قُلْ مَن مَّنَّوا بِإِعْظَامِكُمْ إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾
 تَسْمَعُ حَسَنَةً تَنْسُوهُمُ وَإِنْ تَسْمَعُ سَيِّئَةً يَنْفِرْ حَوْصًا
 بِهَا وَكَانَ نَصِيرًا وَاتَّقُوا الْاِيضًا كَمَا كُنْتُمْ تُبْغِضُونَ ﴿١٢١﴾ إِنْ
 اللَّهُ يَسَاءَلِمُونَ مُحِيطًا وَإِذْ عَدَاوَةٌ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبْغِضُونَ الْبُغْضَاءَ مَقَابِلَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

شۆبەسزكى، كاپىرلارنىڭ ماللىرى، بالسلىرى
 اللەنىڭ ئازابى ئالدىدا ھەركىز ھېچ نەرسىگە دال
 بولالمايدۇ؛ ئۇلار دوزاخ ئەھلىدۇر، دوزاختا
 مەڭگۈ قالدۇقۇدۇر. [116]. ئۇلارنىڭ بۇ دۇنيادا (رەيا
 قىلىپ) بەرگەن سەدىقلىرى ئۆزلىرىگە زۇلۇم
 قىلغان بىر قەۋمنىڭ زىرائىتىگە تېگىپ ئۇنى نابۇت
 قىلىۋەتكەن سوغۇق شامالغا ئوخشايدۇ (ئىگىلىرىنىڭ
 گۇناھى تۈپەيلىدىن نابۇت قىلىنغان بۇ زىرائەتكە
 ئوخشاش، اللە ئۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرىنى
 بەربات قىلىدۇ). ئۇلارغا اللە زۇلۇم قىلمىدى
 ۋە لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم
 قىلدى [117]. ئى مۆمىنلەر! ئۆزەڭلاردىن بولمىغان
 لارنى (يەنى مۇناپىقلارنى) سىرداش قىلىۋالماڭلار،
 ئۇلار سىلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتا بوشاڭلىق
 قىلىپ قالمايدۇ. ئۇلار سىلەرنىڭ مۇشەققەتتە
 قىلىشىڭلارنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكى
 ئېغىزلىرىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ دىللى-

رىدا يوشۇرغان دۈشمەنلىكى تېخىمۇ چوڭدۇر. شۆبەسزكى، ئەگەر چۈشىنىدىغان بولساڭلار،
 سىلەرگە نۇرغۇن ئايەتلەرنى بايان قىلدۇق [118]. (ئى مۆمىنلەر جامائەسى!) سىلەر ئۇلارنى
 دوست تۇتىسىلەر، ئۇلار سىلەرنى دوست تۇتمايدۇ (سىلەرگە بولغان دۈشمەنلىكىنى يوشۇرۇن
 تۇتىدۇ)، سىلەر (ھەممە ساماۋى) كىتابقا ئىشىنىسىلەر (شۇنداق تۇرۇقلۇق ئۇلار سىلەرنى
 ئۆچ كۆرىدۇ)، ئۇلار سىلەر بىلەن ئۇچراشقاندا، ئىمان ئېيتىۋىدۇ، دەيدۇ. ئۆزلىرى يالغۇز
 قالغاندا سىلەرگە بولغان ئاچچىقىدىن بارماقلىرىنى چىشلەيدۇ. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى،
 «ئاچچىقلىقلار بىلەن ئۇلۇڭلار! (يەنى اللە ئۆلگىنىڭلارغا قەدەر ئاچچىقلىقلارنى داۋاملاشتۇرسۇن!)»
 اللە ھەقىقەتەن دىللاردىكى بىلگۈچىدۇر [119]. ئەگەر سىلەرگە (كەڭچىلىك،
 مولچىلىق، نۇسرەت، غەنىمەت قاتارلىق) بىرەر ياخشىلىق يەتسە، ئۇلار بۇنىڭدىن
 قايغۇرىدۇ؛ ئەگەر سىلەرگە (ئېغىرچىلىق، قەھەتچىلىك ۋە مەغلۇبىيەت قاتارلىق) بىرەر
 يامانلىق يەتسە، ئۇلار بۇنىڭدىن خۇشال بولىدۇ. ئەگەر سىلەر (ئۇلارنىڭ ئەزىبىتىگە)
 سەۋر قىلساڭلار ۋە (سۆزۈڭلاردا، ھەرىكىتىڭلاردا اللە دىن) قورقساڭلار، ئۇلارنىڭ
 ھىيلىسى سىلەرگە قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى
 ھەقىقەتەن تولۇق بىلگۈچىدۇر [120]. (ئى مۇھەممەد!) ئۆز ۋاقتىدا سەن ئەتسەندە
 ئۆيۈڭدىن (ئۇھۇدقا) چىقىپ مۆمىنلەرنى ئۇرۇش سەپلىرىگە ئورۇنلاشتۇردۇڭ، اللە
 (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھۋاللىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [121].

ئۆز ۋاقتىدا سىلەردىن ئىككى گۇرۇھ (بەنى سەلمە ئايىمىقى بىلەن بەنى ھارىسە ئايىمىقى) ئاجىزلىق كۆرسەتمەكچى (بەنى قورقۇپ ئۇرۇش مەيدانىدىن قايتماقچى) بولدى؛ اللە ئۇلارنىڭ مەدەتكارى ئىدى. (مۆمىنلەر جىسى ئەھۋالى ۋە جىسى ئىشلىرىدا) اللە غىلا تەۋەككۈل قىلىن! [122] اللە سىلەرگە بەدىدە نۇسرەت ئانا قىلدى، ھالبۇكى، سىلەر كۈچسىز ئىدىڭلار (سانىڭلار ۋە قوراللىقلار ئاز ئىدى). اللە نىڭ سىلەرگە بەرگەن نۇسرەتكە شۈكۈر قىلىش يۈزىدىن اللەدىن قورقۇڭلار [123]. (ئى مۇھەمەد!) ئۆز ۋاقتىدا سەن مۆمىنلەرگە: «پەرۋەر-دىكارىڭلار سىلەرگە ئۈچ مىڭ پەرىشتە چۈشۈرۈپ ياردەم بەرسە يەنە يەتمەمدۇ؟» دەيتتىڭ [124]. شۇنداق، ئۇ يېتىدۇ. ئەگەر (جەڭدە) سەۋر قىلىڭلار، (اللە دىن) قورقۇپ (ئۇنىڭ ئەمرىگە

إذ هتت ظالمين منكم أن تمسكوا بالله وليكم وعل
الله فليتوكل المؤمنون ۞ ولقد نصر الله بني إسرائيل
إذ كذبوا الله لئلا تمسكوا ۞ إذ تقول لبؤنين
أئن يكفينا أن نبذلكم رسالة آتت من الملائكة
مترلين ۞ بل إن نصير فأتقوا وآتوكم من فورهم
هذا لئلا تذكركم خمسة آتت من الملائكة مسيين
وما جعله الله إلا لئلا لكم ولتظن قلوبكم به وما
النصر إلا من عند الله العزيز الحكيم ۞ ليعلم طرقت
الذين كفروا وأولئك هم قبيحوا عابدين ۞ ليس لك
من الأمر شيء أو يتوب عليهم أو يعذبهم فإنهم ظالمون ۞
ولله مآق السموات ومآق الأرض يغفر لمن يشاء
ويعذب من يشاء ۞ والله غفور رحيم ۞ يا أيها الذين
آمنوا أذكروا الركب أضعافا مضعفة ۞ وأتقوا
الله لئلا تكم منكم منكم ۞ وأتقوا النار التي أعدت
لكم فربن ۞ وأطيعوا الله وأطيعوا الرسول لئلا ترحبون ۞

ئىتائەت قىلىڭلار)، دۈشمەن دەرھال ھۇجۇم قىلىپ كەلگەندە پەرۋەردىكارىڭلار سىلەرگە بەش مىڭ نىشانلىق پەرىشتە بىلەن ياردەم بېرىدۇ [125]. اللە ئۇنى (بەنى پەرىشتىلەر ئارقىلىق ياردەم بېرىشنى) پەقەت سىلەرگە خۇش خەۋەر بولسۇن ۋە دىلىڭلار شۇنىڭ بىلەن خاتىرجەم بولسۇن (شۇنىڭ بىلەن دۈشمەننىڭ سانىنىڭ كۆپلۈكىدىن قورقسۇن) دەپ قىلدى. ياردەم پەقەت غالب، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە تەرىپىدىن دۇر [126]. (اللە نىڭ ياردىمى) كاپىرلارنىڭ بىر تۈركۈمىنى ھالەك قىلىش ئۈچۈن ياكى ئۇلارنى رەسۋا قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۈمىدىسىز ھالدا مەغلۇپ بولۇشلىرى ئۈچۈندۇر [127]. (ئى مۇھەمەد!) ھېچ ئىش (بەنى بەندە-لەرنىڭ ئىشلىرىنىڭ تەدبىرى) سېنىڭ ئىختىيارىڭدا ئەمەس، اللە يا ئۇلارنىڭ (مۇسۇلمان بولسا) تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدۇ، يا ئۇلار زالىم بولغانلىقى ئۈچۈن (كۇفرىدا چىڭ تۇرسا) ئۇلارنى ئازابقا دۇچار قىلدۇ [128]. ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ مۈلكىدۇر. اللە خالىغان كىشىگە مەغپىرەت قىلدۇ، خالىغان كىشىگە ئازاب قىلدۇ. اللە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبان دۇر [129]. ئى مۇمىنلەر! جازانىنى قاتمۇقات ئاشۇرۇپ يېمەڭلار. مەقە-سىڭلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن اللەدىن (نەھىي قىلغان ئىشلارنى تەرك ئېتىپ) قورقۇڭلار [130]. كاپىرلار ئۈچۈن تەييارلانغان دوزاختىن (بەنى دوزاخقا كىرىشكە سەۋەب بولدىغان يامان ئىشلاردىن) ساق-لىنىڭلار [131]. سىلەرگە رەھمەت قىلىنىشى ئۈچۈن، اللە غا ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار [132].

پەرۋەردىگار، ئىلارنىڭ مەغپىرىتىگە ۋە تەقۋادارلار ئۈچۈن تەييارلانغان، كەڭلىكى ئاسمان - زېمىنچە كېلىدىغان جەننەتكە ئالدىراشلا [133]. تەقۋادارلار كەڭچىلىكتىمۇ، قىسنىچىلىقتىمۇ اللە يولىدا (پۇل - مال) سەرپ قىلىدىغانلار، (ئۈچ ئېلىشقا قانداق تۇرۇقلۇق) ئاچچىقنى يۈتىدىغانلار، (يامانلىق قىلغان ياكى بوزەك قىلغان) كىشىلەرنى كەچۈرىدىغانلار - دۇر. اللە ياخشىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ [134]. تەقۋادارلار يامان بىر گۇناھ قىلىپ قالسا ياكى ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلسا اللە نى ياد ئېتىدۇ. گۇناھلىرى ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ، گۇناھنى كەچۈرىدىغان اللە دىن باشقا كىم بار؟ ئۇلار قىلمىشلىرىنى بىلىپ تۇرۇپ داۋاملاش - تۇرمايدۇ [135]. ئۇلارنىڭ (يەنى يۇقىرىقى خىسلەت - لەرگە ئىگە كىشىلەرنىڭ) مۇكاپاتى پەرۋەردىگارى

تەرىپىدىن بولغان مەغپىرەت ۋە ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەردۇر. بۇ يەر - لەردە ئۇلار مەڭگۈ قالىدۇ. ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ ئېرىشىدىغان ساۋابى نېمىدېگەن ياخشى! [136] سىلەردىن ئىلگىرى نۇرغۇن ئۈمىمەتلەر كېلىپ كەتتى؛ يەر يۈزىدە سەير قىلىڭلار، (ھەقىقىي) يالغانغا چىقارغانلارنىڭ ئاقۇتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قاراڭلار [137]. بۇ (قۇرئان) (ئومۇمىي) ئىنسانلارغا باياندۇر (يەنى ھالال بىلەن ھارامنى ئوچۇق بايان قىلىدۇ)، تەقۋادارلارغا توغرا يول كۆرسەتكۈچىدۇر ۋە ۋەز - نەسىھەتتۇر [138]. (جەھادتىن) بوشىشىپ قالماڭلار، شېھىت بولغانلار ئۈچۈن قايغۇرماڭلار، ئەگەر مۆمىن بولساڭلار، ئۈستۈنلۈك قازىنىدۇ. سىلەر [139]. ئەگەر سىلەرگە شەكەستلىك يەتكەن بولسا (يەنى بۇ جەڭدە سىلەر يارىلاندىغان ۋە شېھىت بولغان بولساڭلار)، دۈشمەنلەرگىمۇ (بەدرى جەڭدە) ئوخشاشلا شەكەستلىك يەتتى (يەنى ئۇلار يارىلاندى ۋە ئۆلتۈرۈلدى). بۇ كۈنلەرنى ئىنسانلار ئارىسىدا ئايلاندۇرۇپ تۇرىمىز (يەنى غەلبىنى ھەمىشە بىر پىرقىدە قىلماي، بىر كۈن بۇ پىرقىدە، بىر كۈن ئۇ پىرقىدە قىلىمىز)، (بۇ) اللە نىڭ (ھەقىقىي) مۆمىنلەرنى (مۇناپىقلاردىن) ئايرىشى ئۈچۈندۇر. سىلەرنى شېھىتلەردىن قىلىشى (يەنى سىلەردىن بەزىلەرنى شېھىتلىك دەرىجىسىگە مۇشەرەپ قىلىشى) ئۈچۈندۇر. - اللە زالىملارنى دوست تۇتمايدۇ [140].

مۆمىنلەرنى (ئۇلارغا يەتكەن مۇسبەت ئارقىلىق) ياكلىشى ئۈچۈندۇر، كاپىرلارنى يوق قىلىشى ئۈچۈندۇر [141]. (ئى مۆمىنلەر جامائەسى!) اللە سىلەردىن (ھەقىقىي) جىھاد قىلغانلارنى ۋە (جىھادنىڭ جاپا- مۇشەققەتلىرىگە) چىدىغۇچىلارنى بىلمەي (يەنى ئايرىماي تۇرۇپ)، (پەقەت ئاغزىڭلاردا ئىمان ئېيتتۇق دېيىشى بىلەنلا) جەننەتكە كىرىشى ئويلامسىلەر؟ [142] سىلەر ئۆلۈم (يەنى دۈشمەن) بىلەن ئۇچرىشىشتىن ئىلگىرى ئۇنى ئارزۇ قىلاتتىڭلار، مانا ئۇنى ئۆز كۆزۈڭلار بىلەن كۆر- دۈڭلار (ئەمدى نېمىشقا مەغلۇپ بولسىلەر؟) [143]. مۇھەممەد پەقەت بىر پەيغەمبەر دۇر، ئۇنىڭدىن بۇرۇن كۆپ پەيغەمبەرلەر ئۆتتى (ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆز ئەجلى بىلەن ئۆلگەن، بەزىلىرى باشقىلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن)؛ ئۇ ۋاپات بولسا

ياكى ئۆلتۈرۈلسە، ئارقاڭلارغا يېنىۋالامسىلەر؟ (يەنى ئىماندىن يېنىپ مۇرتەد بولامسىلەر؟) كىمكى ئارقىسىغا يېنىۋالدىكەن (يەنى مۇرتەد بولدىكەن)، ئۇ اللەغا قىلچە زىيان يەتكۈزەلە- مەيدۇ. اللە شۇكۈر قىلغۇچىلارنى مۇكاپاتلايدۇ [144]. ھېچ كىشى اللە نىڭ ئىززىتىنى ئۆلمەيدۇ، اللە ھەر ئادەمنىڭ ئەجلىنى پۈتۈۋەتكەن (ئادەمنىڭ ئۆمرىنى قورقۇنچاقلىق ئۆزارتالمايدۇ، باتۇرلۇق قىسقارتالمايدۇ). كىمكى دۇنيا ساۋابىنى كۆزلىسە، ئۇنىڭغا دۇنيانىڭ ساۋابىنى بېرىمىز (ئۇنىڭ ئاخىرەتلىكتىن نېسۋىسى بولمايدۇ)؛ كىمكى ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى كۆزلىسە، ئۇنىڭغا ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى بېرىمىز، شۇكۈر قىلغۇچىلارنى مۇكاپات- لايىمىز [145]. نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر بىلەن كۆپلىگەن خۇدا جۇي ئۆلىمالار بىرلىكتە جەڭ قىلدى. ئۇلار اللە يولىدا يەتكەن كۈلپەتلەردىن روھىز لانمىدى، بو شاشمىدى، باش ئەگمىدى، اللە ئۆزىنىڭ يولىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلارغا چىداشلىق بەرگۈچىلەرنى دوست تۇتىدۇ [146]. ئۇلارنىڭ سۆزى پەقەت: «پەرۋەردىگارىمىز! گۇناھلىرىمىزنى، ئىشىمىزدا چەكتىن ئاشقانلىقىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن، قەدەملىرىمىزنى (جەڭ مەيدانىدا) مۇستەھكەم قىلغىن ۋە كاپىر قەۋمگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن» دېگەندىن باشقا بولمىدى [147].

الله ئۇلارغا دۇنيانىڭ ساۋابىنى (يەنى دۈشمەنلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلىشى) ۋە ئاخىرەتنىڭ ياخشى ساۋابىنى (يەنى جەننەت ۋە ئۇنىڭ نېمەتلىرىنى) ئاتا قىلدى، اللە ياخشىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ^[148]. ئى مۆمىنلەر! ئەگەر سىلەر كاپىرلارغا ئىتائەت قىلساڭلار، ئۇلار سىلەرنى ئارقاڭلارغا (يەنى كۇفرغا) ياندۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن زىيان تارتىپ قالسىلەر^[149]. ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلار سىلەر-نىڭ ئىتائەت قىلىدىغان مەدەتكارىڭلار ئەمەس)، اللە سىلەرنىڭ مەدەتكارىڭلاردۇر (ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىڭلار)، ئۇ ياردەم قىلغۇچىلارنىڭ ئەڭ ياخشى-سىدۇر^[150]. (ئىلاھلىقى) ھەققىدە ھېچبىر دەلىل چۈشۈرمىگەن نەرسىلەرنى (يەنى بۇتلارنى) اللەغا شېرىك قىلغانلىقىلىرى ئۈچۈن، كاپىرلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنچ سالىسىز، ئۇلارنىڭ بارىدىغان

جايى دوزاختۇر، زالىملارنىڭ جايى (يەنى دوزاخ) ھەققەتەن يامان جايدۇر^[151]. اللە سىلەرگە قىلغان (دۈشمىنىڭلارغا قارشى نۇسرەت ئاتا قىلىشتىن ئىبارەت) ۋەدىسىدە تۇردى؛ اللەنىڭ ئىزنى بىلەن ئۇلارنى قىرىۋاتاتتىڭلار، اللە سىلەر ياقۇتۇرىدىغان غەلبىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن زەئىپ-لىشىپ قالىدىڭلار، پەيغەمبەرنىڭ ئەمرى توغرىسىدا جاڭجاللاشتىڭلار، (پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە) بويسۇنمىدىڭلار، بەزىلىرىڭلار دۇنيانى كۆزلىدىڭلار، بەزىلىرىڭلار ئاخىرەتنى كۆزلىدىڭلار، ئاندىن اللە سىناش ئۈچۈن سىلەردىن دۈشمەننى قايتۇردى (يەنى سىلەرنى غەلبىدىن مەغلۇبىيەتكە يۈزلەندۈردى) ۋە سىلەرنى ھەققەتەن ئەپۇ قىلدى. ئاللا مۆمىنلەرگە مەرھەمەت قىلغۇچىدۇر^[152]. ئۆز ۋاقتىدا پەيغەمبەر (ئى اللەنىڭ بەندىلىرى! مېنىڭ تەرىپىمگە كېلىڭلار، مەن رەسۇلۇللا-دۇرمەن، كىمكى جىھاد مەيدانىغا قايتسا، ئۇ جەننەتكە كىرىدۇ دەپ) ئارقاڭلاردىن سىلەرنى چاقىرىپ تۇراتتى، سىلەر ھېچ كىشىگە قارىماي قاچاتتىڭلار، (بۇنىڭدىن كېيىن) قولۇڭلاردىن كەتكەن نەرسىگە (يەنى غەنەمەتكە)، بېشىڭلارغا كەلگەن مۇسەبەتتە (يەنى مەغلۇبىيەتكە) قايفۇر-ماسلىقنىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە غەم ئۈستىگە غەم بەردى (يەنى سىلەرنى غەنەمەتتىن مەھرۇم قىلغاننىڭ ئۈستىگە مەغلۇبىيەت بىلەن جازالىدى). اللە قىلمىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر^[153].

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نَسَأً يَكْفِي طَابَةً
 وَيَسْكُرُ طَابَةً قَدْ أَهْتَمُّهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَكْفُونَ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
 طَلَنَ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ
 الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُفْقَرُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ تَالِيًا يَبْذُونَ لَكَ يَقُولُونَ
 لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ نَأْتِيَنَا هُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا
 نَزَّلْنَا لَآتَيْنَ كِتَابًا عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ إِلَّا مَضَاجِعَهُمْ وَيَلْبَسُونَ
 اللَّهُ مَا فِي صُدُورِهِمْ لِيَمْلِكَنَّ مَا فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ عَزِيمٌ
 يَذَاتُ الضُّمَامِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا يَتَّقُونَ اللَّهَ لَجَمَعْنَا
 إِيَّاهُمْ لِنُكَلِّمَهُمُ النَّاطِقِينَ بَعْضُ مَا كَسَبُوا وَقَدْ عَفَا اللَّهُ
 عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا
 كَاتِبِينَ كُفَرًا وَقَالُوا لَإِنَّا نُرْهِمُهُمْ إِذَا عَصَرُوا فِي الْأَرْضِ
 أَوْ كَانُوا خُرَىٰ لَوْ كَانُوا عِندَ تَامَا تَأْتُوا وَمَا يَشْعُرُونَ بِشَيْءٍ
 اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةٌ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُبْصِرُ وَيُبَيِّنُ وَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْفَوْا لَهُمْ قَاتِلِينَ اللَّهُ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١١١﴾

غەمدىن كېيىن اللە سىلەرگە ئەمىنلىك چۈشۈرۈپ بەردى، سىلەرنىڭ بىر قىسىملىرىنى (يەنى ھەقىقىي مۆمىنلەرنى) مۇگدەك باستى، يەنە بىر قىسىملىرى (يەنى مۇناپىقلار) ئۆزلىرى بىلەن بولۇپ كەتتى (يەنى كۇففارلار قايتا ھۇجۇم قىلارمۇ، دەپ جان قاينغۇسى بىلەن بولۇپ كەتتى)، بۇلار، جاھىلىيەت دەۋرى كىشىلىرىگە ئوخشاش، اللەغا قارىتا ناتوغرا كۇمانلاردا بولدى، ئۇلار: «بىزگە اللە ۋەدە قىلغان غەلبىدىن نېسۋە بارمۇ؟» دەيدۇ. ئىيتى-قىنىكى، «ھەممە ئىش ھەقىقەتەن اللەنىڭ ئىلگىدە». ئۇلار ساڭا ئاشكارا قىلمايدىغان نەرسىلەرنى ئۆز ئىچىدە يوشۇرۇشىدۇ؛ ئۇلار: «ئەگەر بىزگە غەلبە بىدىن ئازراق نېسۋە بولسا ئىدى، بۇ يەردە ئۆلتۈرۈلمەيتتۇق» دەيدۇ. (ئى مۇھەممەد!) ئىيتى-قىنىكى، «ئەگەر سىلەر ئۆيلىرىڭلاردا بولغان تەقدىر-

دىمۇ (ئارڭلاردىكى) ئۆلتۈرۈلۈشى پۈتۈۋېتىلگەن كىشىلەر چوقۇم ئۆزلىرىنىڭ ئۆلىدىغان جايلرىغا بېرىشىدۇ (اللەنىڭ قازىسىدىن قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدۇ). (اللەنىڭ مۇنداق قىلىشى) كۆڭلۈڭ-لاردىكىنى سىناش ۋە قەلبىڭلاردىكى نەرسىلەرنى پاكلاش ئۈچۈندۇر. اللە كۆڭۈللىرىدىكىنى (ياخشىلىق بولسۇن، يامانلىق بولسۇن) بىلگۈچىدۇر» [154]. ئىككى قوشۇن (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن مۇشرىكلار) بىر-بىرى بىلەن ئۇچراشقان كۈندە، ئىچكىلاردىكى (جەڭدىن) ھەقىقەتەن يۈز ئۆرۈگەن كىشى-لەرنى، بەزى قىلمىشلىرى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك قىلغانلىقى) تۈپەيلىدىن، شەيتان تەيىلدۈرۈشقا ئۇرۇندى؛ اللە ھەقىقەتەن ئۇلارنى ئەپۇ قىلدى. اللە ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى ھەلىمدۇر (يەنى ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ) [155]. ئى مۆمىنلەر! سەپەرگە چىققان ياكى غازاتقا چىققان قېرىنداشلىرى ھەققىدە، ئۇلار يېنىمىزدا بولغاندا ئۆلمەيتتى ۋە ئۆلتۈرۈلمەيتتى، دېگەن كاپىرلارغا ئوخشاش بولماڭلار، اللە بۇنى ئۇلارنىڭ دىلىلىرىدا ھەسرەت قىلسۇن. اللە تىرىلدۈرسۇدۇ ۋە ئۆلتۈرسۇدۇ (ئۇلارنىڭ غازاتقا چىقماسلىقى ئۇلارنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرمايدۇ). اللە قىلمىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر [156]. شۇبھىسىزكى، ئەگەر سىلەر اللە يولىدا (يەنى غازاتتا) ئۆلتۈرۈلسەڭلار ياكى (غازاتقا كېتىپ بېرىپ ئۆز ئەجلىڭلار بىلەن) ئۆلسەڭلار، سىلەرگە اللە تەرىپىدىن بولغان مەغپىرەت ۋە رەھمەت، ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ توپلايدىغان دۇنياسىدىن ئارتۇقتۇر [157].

وَأَيُّكُمْ أَوْفَىٰ تِلْمَاحًا إِلَى اللَّهِ تُحْسِرُونَ ﴿١٥٨﴾ هَيْمًا حَمِيمًا
 اللَّهُ لَبِثَ لَكُمْ وَأَوَدَّكُمْ تِلْمَاحًا عَظِيمًا ﴿١٥٩﴾ الْقَلْبَ لَا تَقْضُوا مِنْ
 حَوْلِكُمْ قَاعْفَ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
 فَإِذْ عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾
 إِنْ يَتُحَرَّكُوا اللَّهُ فَلَا قَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخُذْ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
 يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾ وَمَا
 كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْتُمَ وَمَنْ يَكْتُمْ يَأْتِ بِمَا عَلَى نَفْسِهِ يُجَاهِدُ
 تَكْتُمُ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾ آمِينَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وَيُضَاهَى اللَّهُ كَيْفَ يَأْتِي بِسَحَابٍ مِمَّنْ اللَّهُ وَمَا لَهُ جَهَنَّمُ وَ
 بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِرَاتِهِ بِلَا
 يُعْلَمُونَ ﴿١٦٤﴾ الْقَدَمِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِيذَابٌ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ
 مِنَ الْأَعْيُنِ يَتَأَوَّعُونَ بِأَعْيُنِهِمْ وَيَرْجِعُونَ وَيَحْمِلُهَا الْكُتُبُ
 وَالْحِكْمَةُ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَيْلٍ ضَلُّوا سُبُلًا ﴿١٦٥﴾ وَأَلَمَّا
 أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدَّأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ آخَرًا قُلْ هَذَا الَّذِي
 هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٦﴾

ئەگەر سەلەر (ئۆز ئەجلىڭلار بىلەن) ئۆلسەڭلار ياكى (جەڭ مەيدانىدا) ئۆلتۈرۈلسەڭلار، (ئاخە- رەتتە) چوقۇم اللە نىڭ دەرگاھىغا توپلىنىسىلەر (اللە سىلەرنى ئەمەلىڭلارغا قاراپ مۇكاپاتلايدۇ) (158). اللە نىڭ رەھىمىتى بىلەن سەن ئۇلارغا مۇلايىم بولدۇڭ؛ ئەگەر قوبال، باغرى قاتتىق بولغان بولساڭ، ئۇلار چۆرەڭدىن تارقاپ كېتەتتى؛ ئۇلارنى ئەبۇ قىل، ئۇلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىگىن، ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن؛ (كېڭەشكەندىن كېيىن) بىر ئىشقا بەل باغلىساڭ، اللە غا تەۋەككۈل قىلغىن. اللە ھەقىقەتەن تەۋەككۈل قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ (159). ئەگەر اللە سىلەرگە ياردەم بەرسە، سىلەرنى ھېچ كىشى يېڭەلمەيدۇ. ئەگەر اللە سىلەرگە ياردەم بېرىدۇ؟ مۆمىنلەر يالغۇز اللە غا تەۋەككۈل قىلسۇن! (يەنى ھەممە ئىشنى اللە غا تاپشۇرسۇن) (160) ھېچقانداق بىر پەيغەم- بەر غەنىمەتكە خىيانەت قىلمايدۇ (يەنى بۇنى

تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ). كىمكى غەنىمەتكە خىيانەت قىلىدىكەن، قىيامەت كۈنى ئۇ خىيانەت قىلغان نەرسىسى بىلەن (يەنى خىيانەت قىلغان نەرسىسى گەجگىسگە ئارتىلغان ھالدا) كېلىدۇ. ھەر كىشىنىڭ قىلغان ئەمەلىگە تولۇق مۇكاپات، (ياكى) تولۇق جازا بېرىلىدۇ، ئۇلارغا (ياخشىلارنىڭ ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىپ، ئاسىيلارنىڭ جازاسىنى ئاشۇرۇۋېتىپ) زۇلۇم قىلىنمايدۇ (161). اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدىگەن كىشى اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچراشقا تېگىشلىك بولغان كىشىگە ئوخشامدۇ؟ اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچراشقا تېگىشلىك بولغان كىشىنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر، جەھەننەم نېمىدېگەن يامان جاي! (162) اللە نىڭ دەرگاھىدا ئۇلارنىڭ دەرىجىسى تۈرلۈك بولىدۇ. اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (163). اللە مۆمىنلەرگە اللە نىڭ ئايەتلىرىنى تىلاۋەت قىلىدىغان، ئۇلارنى (كۇنھىلاردىن) پاك قىلىدىغان، ئۇلارغا كىتابىنى ۋە ھېكمەتنى (يەنى قۇرئان بىلەن سۈننەتنى) ئۆگىتىدىغان، ئۆزلىرىدىن بولغان بىر پەيغەمبەر ئەۋەتىپ، ئۇلارغا چوڭ ئېھسان قىلدى؛ ھالبۇكى، ئۇلار بۇرۇن ئوچۇق گۇمراھلىقتا ئىدى (164). سىلەرگە يەتكەن مۇسەبەت سىلەر دۈشمەنگە يەتكۈزگەن مۇسەبەتنىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلە- دىغان تۇرسا (يەنى ئۇھۇد غازىتىدا سىلەردىن 70 كىشى شېھىت بولغان تۇرسا، بەدرى غازىتىدا بولسا مۇشرىكلاردىن 70 كىشىنى ئۆلتۈرگەن، 70 كىشىنى ئەسىر ئالغان تۇرساڭلار)، سىلەر يەنە: «بۇ مۇسەبەت قەيەردىن كەلدى؟» دېدىڭلار. ئېيتقىنكى، «ئۇ سىلەرنىڭ ئۆزلىرىڭلاردىن (يەنى پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلىقىڭلار ۋە غەنىمەتكە ھېرىس بولغانلىقىڭلاردىن) بولدى». اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر (165).

ئىككى قوشۇن ئۇچراشقان كۈندە (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن مۇشرىكلار توقۇنۇشقان ئۇھۇد جېڭىدە) سىلەرگە كەلگەن مۇسەبەت اللەنىڭ ئىرادىسى بىلەن كەلگەندۇر، بۇ ھەقىقىي مۇسەبەتلەرنى بىلىش (يەنى ئايرىش) ئۈچۈندۇر [166] ۋە مۇناپىقلارنى بىلىش (يەنى ئايرىش) ئۈچۈندۇركى، ئۇلارغا: «كېلىڭلار، اللە يولىدا ئۇرۇش قىلىڭلار ياكى (ئۆزۈڭلارنى) قوغداڭلار» دېيىلسە، ئۇلار: «ئۇرۇشتىن خەۋەر تاپقان بولساق، ئەلۋەتتە، سىلەرگە ئەگىشەتتۇق (يەنى سىلەر بىلەن بىر سەپتە تۇرۇپ ئۇرۇش قىلاتتۇق)» دېدى. ئۇ كۈندە ئۇلار ئىمانغا قارىغاندا كۇفرغا يېقىن ئىدى. ئۇلار كۆڭۈللىرىدە يوق نەرسىلەرنى ئېغىزلىرىدا دېدى، ئۇلار يوشۇرغاننى (يەنى نىفاق بىلەن مۇشرىك-لىكىنى) اللە ئوبدان بىلىدۇ [167]. (بۇ يەنە اللەنىڭ) ئۇرۇشقا چىقىشنى خالىمىغان (مۇناپىقلارنى ئايرىش ئۈچۈندۇركى، ئۇلار ئۆيلىرىدە) ئولتۇرۇپ قېرىنداشلىرىغا: «ئەگەر ئۇلار (يەنى مۇسەبەتلەر) بىزگە

بويۇنغان بولسا (يەنى نەسەتسىزنى ئاڭلاپ ئۇرۇشتىن قايتقان بولسا)، ئولتۇرۇلۇپ يېتىمىز» دېدى. (ئۇ مۇھەممەد! بۇ مۇناپىقلارغا) ئېيتقىنكى، «ئەگەر ئۇرۇشقا چىقسا سىلەر ئۆلۈمىدىن قۇتۇلدۇردىغان بولسا) ئۆلۈمنى ئۆزۈڭلاردىن دەپشۇ قىلىپ بېقىڭلار، ئەگەر (دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار» [168]. اللەنىڭ يولىدا شېھىت بولغانلارنى ئۆلۈك دەپ كۇمان قىلمىغان، بەلكى ئۇلار تىرىك بولۇپ، اللەنىڭ دەرگاھىدىكى رىزىقتىن بەھرىمەن قىلىندۇ (يەنى جەننەتنىڭ نېمەتلىرىدىن ئەتىگەن-ئاخشامدا مەڭگۈلۈك رىزىقلاندۇرۇپ تۇرۇلدۇ) [169]. ئۇلار اللەنىڭ ئۆزلىرىگە بەرگەن پەزىلىدىن خۇرسەندۇر، ئۆزلىرىنىڭ ئارقىسىدىن تېخى يېتىپ كەلمىگەن (يەنى شېھىت بولماي تىرىك قالغان) قېرىنداشلىرىغا (ئاخىرەتتە) نە قورقۇنچ، (دۇنيادىن ئايرىلغانلىقىغا) نە قايغۇ يوق ئىكەنلىكى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىشنى تەلەپدۇ [170]. ئۇلار اللە تەرىپىدىن بېرىلگەن نېمەت ۋە پەزىلىنى، مۇسەبەتلەرنىڭ ئەجرىنى اللەنىڭ بىكار قىلىۋەتمەيدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىشنى تەلەپدۇ [171]. (ئۇھۇد غازىتىدا) يارىلانغاندىن كېيىن اللەنىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشقانلار، ئۇلار (يەنى مۇسەبەتلەر) دىن ياخشى ئەمەللىرىنى قىلغانلار ۋە تەقۋادارلىق قىلغانلار چوڭ ساۋابقا ئېرىشىدۇ [172]. (مۇشرىكلار تەرەپ-دارى بولغان) ئادەملەر ئۇلارغا: «شەك-شۈبھىسىزكى، كىشىلەر (يەنى قۇرەيشلەر) سىلەرگە قارشى قوشۇن توپلىدى، ئۇلاردىن قورقۇڭلار» دېدى. بۇ سۆز ئۇلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتتى. ئۇلار: «بىزگە اللە كۇپايە، اللە نېمەتدېگەن ياخشى ھامىي!» دېدى [173].

ئۇلار اللەنىڭ نېمىتى ۋە پەزىلى بىلەن قايتىپ كەلدى، ھېچقانداق زىيان-زەخمەتكە ئۇچرىمىدى، ئۇلار اللەنىڭ رازىلىقىنى ئىزدىدى. اللە ئۇلۇغ پەزىل ئىگىسىدۇر^[174]. ئەنە شۇ شەيتان ئۆز دوستلىرىنى (يەنى كۇفسارلارنى) قورقىتىدۇ. ئەگەر مۇمىن بولساڭلار، ئۇلاردىن قورقماڭلار، مەندىن قورقۇڭلار^[175]. (ئى مۇھەممەد!) كۇفرغا ئۆزلىرىنى ئاتىغانلار (يەنى سۆزلىرى ۋە ھەرىكەتلىرى بىلەن كۇفرغا شاپاشلايدىغان مۇناپىقلار) سېنى غەمكىن قىلىمىسۇن، ئۇلار ھەقىقەتەن (كۇفرى بىلەن) اللەغا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. اللە ئاخىرەتتە ئۇلارغا (ساۋابتىن) ھېچبىر نېسۋە بەرمەسلىكىنى خالايدۇ؛ ئۇلار چوڭ ئازابقا دۇچار بولىدۇ^[176]. ئىماننى كۇف-رىغا تېگىشكەنلەر (يەنى مەزكۇر مۇناپىقلار) (كۇفرى

بىلەن) اللەغا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ، ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ^[177]. كاپىرلار ئۆزلىرىگە (جازا بەرمەستىن) مۇھەلت بېرىشمىزنى (يەنى ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلىشمىزنى) ھەرگىز ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىق دەپ گۇمان قىلىمىسۇن، ئۇلارغا مۇھەلت بېرىشمىز (ۋە ئەجلىنى كېچىكتۈرۈشمىز) پەقەت ئۇلارنىڭ گۇناھىنىڭ كۆپىيىشى ئۈچۈندۇر. ئۇلار (ئاخىرەتتە) خار قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ^[178]. اللە يامانى (يەنى مۇناپىقنى) ياخشىدىن (يەنى مۇمىندىن) ئايرىمىغىچە مۇئەللىمىنى (يەنى سىلەرنى) ھازىرقى پېتىڭلارچە قويمايدۇ. اللە سىلەرنى غەيبىدىنمۇ خەۋەردار قىلمايدۇ ۋە لېكىن اللە پەيغەمبەرلىرىدىن خالىغىنىنى تاللاپ، ئۇنىڭغا (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا مۇناپىقلارنىڭ ھالىنى بىلدۈرگەندەك) غەيبىنى بىلدۈرىدۇ؛ اللە غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان ئېيتىڭلار، ئەگەر سىلەر ئىمان ئېيتساڭلار ۋە (پەرۋەردىگارنىڭلاردىن) قورقساڭلار، چوڭ ساۋابقا ئېرىشىسىلەر^[179]. اللە ئۆز پەزىلىدىن بەرگەن نەرسىلەرگە (يەنى پۇل-مالغا) بېخىللىق قىلىدىغانلار بېخىللىقىنى ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىلىق دەپ گۇمان قىلىمىسۇن، ئەمەلدە بۇ ئۇلار ئۈچۈن زىيانلىقتۇر؛ ئۇلارنىڭ بېخىللىق قىلغان نەرسىسى قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ بويىنىغا تاقاق قىلىپ سېلىنىدۇ. ئاسمانلارنىڭ ۋە يەرنىڭ مىراسى اللەنىڭدۇر (يەنى كائىناتتىكى ھەممە نەرسە اللەنىڭ مۈلكى بولۇپ، ئۇلار پانىي بولغاندىن كېيىن اللەنىڭ دەرگاھىغا قايتىدۇ). اللە قىلغان ئەمەللىرىڭلاردىن خەۋەرداردۇر^[180].

«الله بولسا ھەققەتەن پېقىر، بىز بولساق باي» دېگەن كىشىلەر (يەنى يەھۇدىيلار) نىڭ سۆزىنى اللە ھەققەتەن ئاڭلىدى، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە پەيغەمبەرلەرنى ناھەق ئۆلتۈرگەنلىكىنى خاتىرىلەپ قويمىز (يەنى نامە - ئەمالغا مۇئەككەل پەرىشتىلەرگە بۇنى ئۇلارنىڭ نامە - ئەمالغا يېزىشنى بۇيرۇيمىز) ھەمدە ئاخىرەتتە پەرىشتىلەر تىلى ئارقىلىق، كۆيدۈرگۈچى ئازابنى تېتىڭلار، دەيمىز^[181]. بۇ سىلەرنىڭ قىلمىشڭلار تۈپەيلىدىندۇر، اللە بەندىلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچى ئەمەستۇر^[182]. ئۇلار: «(تەۋراتتا) اللە بىزنى (ئاساندىن چۈشكەن) ئوت يەپ كېتىدىغان بىر قۇربانلىق كەلتۈرمىگىچە ھەققەتەن ھېچبىر پەيغەمبەرگە ئىمان كەلتۈرمەسلىككە بۇيرۇدى» دېدى (بۇ ئىپتىرا بولۇپ، اللە ئۇلارنى بۇيرۇغان ئەمەس). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئىپتىقنىكى، «سىلەرگە مۆجىزىلەر ۋە سىلەر ئىپتىقان مۆجىزە بىلەن ھەققەتەن نۇرغۇن پەيغەمبەر كەلدى؛ ئەگەر سىلەر (دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، ئۇلارنى نېمىشقا ئۆلتۈردۈڭلار؟»^[183] (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار سېنى يالغانغا چىقارغان بولسا (قايغۇرۇپ كەتمىگىن)، سەندىن ئىلگىرى ئۆتكەن، مۆجىزىلەرنى، كىتابلارنى (يەنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان سەھىپىلەرگە ئوخشاش ساماۋى كىتابلارنى) ۋە نۇرلۇق كىتابنى (يەنى تەۋرات، ئىنجىلغا ئوخشاشلارنى) ئېلىپ كەلگەن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرمۇ يالغانغا چىقىرىلغان ئىدى^[184]. ھەر بىر جان ئىگىسى ئۆلۈمنىڭ تەمىنى تېتىغۇچىدۇر. سىلەرنىڭ ئىجىرىڭلار (يەنى ئەمەللىرىڭلارنىڭ ساۋابى) قىيامەت كۈنى تولۇق بېرىلسۇن، كىمكى دوزاختىن يىراق قىلىنغان ۋە جەننەتكە كىرگۈزۈلگەن ئىكەن، ئۇ مۇرادىغا يەتكەن بولىدۇ. دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت ئالدايدىغان مالدىنلا ئىبارەتتۇر (يەنى ئالدايدىغان نەرسە بولۇپ، ئازغىنا بەھرىمەن بولغاندىن كېيىن تۈگەيدۇ)^[185]. سىلەر ماللىرىڭلاردا (سەدىقە بۇيرۇلۇش ۋە ئاپەت يېتىشى بىلەن) ۋە جانلىرىڭلاردا (قەتل قىلىنىش، ئەسر ئېلىنىش، كېسەل بولۇش بىلەن) چوقۇم سىنىلىسىلەر، سىلەردىن ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دىن، مۇشرىكلاردىن چوقۇم نۇرغۇن يامان سۆز ئاڭلايسىلەر، ئەگەر (يۇقىرىقى ئەھۋاللار يۈز بەرگەندە) سەۋر قىلساڭلار (سۆزۈڭلار ۋە ھەرىكىتىڭلاردا اللەدىن) قورقساڭلار، ئۇنداقتا بۇ ھەققەتەن ئىرادە بىلەن قىلىنىشقا تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر^[186].

ئۆز ۋاقتىدا، اللە كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيە-
لار) دىن كىتابنى (يەنى كىتابتىكى اللەنىڭ ئەھ-
كاملىرىنى) كىشىلەرگە چوقۇم بايان قىلىپ بېرىشكە
ۋە يوشۇرما سىلىققا ئەھدە ئالدى، لېكىن بۇنى
(يەنى ئەھدىنى) ئۇلار ئارقىسىغا چۆرۈۋەتتى ۋە
ئۇنى ئازغىنا بەدەلگە (يەنى دۇنيانىڭ ئەرزىمەس
نەرسىسىگە) تېگىشتى. ئۇلارنىڭ تېگىشىپ ئالغىنى
نېمىدېگەن يامان! [187] (ئى مۇھەممەد!)
قىلغان ئىشلىرىدىن (يەنى ھەقىقىي ياپقانلىقىدىن)
خۇشال بولىدىغان، قىلىنغان ئىشلىرى بىلەن مەدەھ-
يىلىنىشنى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەرنى ھەرگىز
اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇ دەپ گۇمان قىلىنغان،

وَأَذَاكَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ آوَوْا الْكِتَابَ لَتَنِيَّتُهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَ كُفْرًا وَرَأَى ظُهُورَهُمْ وَ
أَشْرَوْا بِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا فَيَمْسُ مَا يَشْرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَتَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا حُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحْسِنُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَادِرَ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَبَلَىٰ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهَا وَقُودًا أَوْ عَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ قَوْلًا عَذَابَ الثَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَاللَّذِينَ
مِنْ أَضْغَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنا مَعَ الْآبِرَارِ ﴿١٩٣﴾

ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ [188]. ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللەغا خاستۇر،
اللە ھەممە نەرسىگە قادر دۇر [189]. شۇبھىسىزكى، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ يارىتىلىشىدا، كېچە
بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىپ تۇرۇشىدا ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن، ئەلۋەتتە، روشەن دەلىللەر
بار [190]. ئۇلار ئۆرە تۇرغاندىمۇ، ئولتۇرغاندىمۇ، ياتقاندىمۇ اللەنى ئەسەپ تۇردۇ، ئاسمان-
لارنىڭ ۋە زېمىننىڭ يارىتىلىشى توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈزدى. (ئۇلار ئېيتىدۇ) «پەرۋەردىگارىمىز!
بۇنى بىكار ياراتمىدىڭ. سەن پاك تۇرسەن، بىزنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن [191]. پەرۋەردى-
گارىمىز! سەن كىمنىكى دوزاخقا كىرگۈزدىڭكەن سەن، ئۇنى ئەلۋەتتە خار قىلغان بولسەن. زالىم-
لارغا ھېچقانداق ياردەمچى بولمايدۇ [192]. پەرۋەردىگارىمىز! بىز ھەقىقەتەن بىر
چاقىرغۇچىنىڭ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ) 'رەببىڭلارغا ئىمان ئېيتىڭلار' دەپ ئىمانغا
چاقىرغانلىقىنى ئاڭلىدۇق، ئىمان ئېيتتۇق، پەرۋەردىگارىمىز! بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى مەغپىرەت
قىلغىن، يامانلىقلىرىمىزنى يوققا چىقارغىن، بىزنى ياخشىلارنىڭ قاتارىدا قەبىزى روھ قىلغىن [193].

پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە پەيغەمبەرلىرىڭ ئارقىلىق ۋەدە قىلغان نەرسىنى (يەنى ئىتائەت قىلغانلارغا خاس بولغان جەننەتنى) بەرگىن، قىيامەت كۈنى بىزنى رەسۋا قىلمىغىن. سەن ھەقىقەتەن ۋەدەڭگە خىلاپلىق قىلمايسەن» (194). ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى پەرۋەردىگارى ئىجابەت قىلدى: «مەن سىلەردىن ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن، ھەرقانداق بىر ياخشى ئىش قىلغۇچىنىڭ قىلغان ئەمەلىنى بىكار قىلىۋەت- مەيەن، سىلەر بىر- بىرىڭلاردىن تۆرەلگەن. ھىج- رەت قىلغانلار، يۇرتلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىل- خانلار، مېنىڭ يولۇمدا (يەنى اللە نىڭ دىنى ئۈچۈن) ئەزىيەت تارتقانلار، ئۇرۇشقا قاتناشقان- لار (يەنى مېنىڭ يولۇمدا ئۇرۇشقانلار) ۋە مېنىڭ يولۇمدا ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ گۇناھ- لىرىنى (مەغپىرىتىم ۋە رەھىمىتىم بىلەن) ئەل- ۋەتتە يوققا چىقىرىمەن. ئەلۋەتتە، ئۇلارنى ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزد- مەن». بۇ (ئۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرى ئۈچۈن)

رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعَدْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ نَأْتِيكَ الْقِيَامَةَ
 إِنَّكَ لَتَخْلِفُ الْوَعْدَ مَا تَشَاءُ لَمْ يَلْمِكَ أَئِمَّةٌ لَّا نَضِيعُ
 عَمَلٌ عَامِلٍ تَمَنَّى مِنْ دُونِ أَوْلَانِي بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ
 فَالَّذِينَ هَاهُنَا وَأَخْرُهَا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوْدُوا فِي سَبِيلِ
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 جَدِّتِ حَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَكْثَرُ تَوَّابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ عِنْدَ فَحْشِنُ الْعَوَابِ لَرَّيْفٌ إِنَّكَ تَقَابُطُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فِي الْيَلْدِ مَتَّعْتَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَ
 بِئْسَ الْيَهَادُ لَكِن الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا تِلْكَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا
 عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَن يَرَى مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكِن
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لِيُذْهِبَ
 بِلُغَةِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ بَالِغًا لِلَّذِينَ آمَنُوا الْحَمْدُ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

اللە تەرىپىدىن بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر. اللە نىڭ دەرگاھىدا ياخشى مۇكاپات (يەنى جەننەت) بار (195). كاپىرلارنىڭ (پۇل- مال، ئابىروي، مەرتىۋە ئىزدەش يۈزىسىدىن) شەھەرلەردە كېزىپ يۈرۈشلىرى سېنى ئالدىمىسۇن (196). بۇ ئازغىنا بەھرىمەن بولۇشتۇر، كەلگۈسىدە ئۇلارنىڭ جايى جەننەتتە بولىدۇ. ئۇ نېمىدېگەن يامان تۆشەك! (197) پەرۋەردىگارغا تەقۋادارلىق قىلغان كىشىلەر ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەردىن بەھرىمەن بولۇپ، ئۇ يەردە مەڭگۈ قالىدۇ. بۇ، اللە تەرىپىدىن بولغان كۈتۈۋېلىشتۇر. اللە نىڭ دەرگاھىدىكى نەرسىلەر (يەنى مۇكاپات ۋە ھۈرمەت) ياخشى بەندىلەر ئۈچۈن (كۆڭۈللەر بەھرىمەن بولغان باقاسى يوق ئازغىنا راھەتتىن) ئارتۇقتۇر (198). ئەھلى كىتاب ئارىسىدا ھەقىقەتەن اللە غائىبان كەلتۈرىدىغان، سىلەرگە نازىل بولغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا)، ئۆزلىرىگە نازىل بولغان كىتابقا (يەنى تەۋراتقا ۋە ئىنجىلغا) ئىشىنىدىغانلار بار؛ ئۇلار اللە دىن قورقۇدۇ، اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئازغىنا بەدەلگە تېگىشەيدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ كىتابلىرىدىكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرى ۋە شەرىئەت ئەھكاملىرىنى، راھىبلارغا ئوخشاش، دۇنيانىڭ ئەرزىمەس نەرسىلىرىنى دەپ ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ)، ئۇلارغا پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ساۋاب بېرىلىدۇ. اللە ھەقىقەتەن تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر (199). ئى مۇمىنلەر! تائەت- ئىبا- دەتنىڭ مۇشەققەتلىرىگە ۋە سىلەرگە يەتكەن ئېغىرچىلىقلارغا سەۋر قىلىڭلار، دۈشمەن- لەرگە زىيادە چىداملىق بولۇڭلار، (چېگرالىرىڭلارنى ساقلاپ) جىھادقا تەييار تۇرۇڭلار، مەقسىتىڭ- لارغا يېتىش ئۈچۈن اللە دىن قورقۇڭلار (يەنى ئۇنىڭ ئەمرىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلماڭلار) (200).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىكَ الْكِتَابَ
 وَالَّذِي يُؤْتِي مَن يَشَاءُ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ
 أَجْرًا كَثِيرًا ۚ وَلَقَدْ جَاءتْ رُسُلًا
 مِن قَبْلِكَ بِآيَاتِنَا ۚ فَكُفِرُوا بِهَا
 فَكُنَّا مُسَدِّدِينَ لَهَا ۚ إِنَّ إِلَهَنَا
 لَأَحَدٌ ۚ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي
 كُنَّا نُنزِّلُهَا عَلَيْكَ لَعَلَّ لَئِن جَاءتْ
 سُرُورًا لَّيَكْفُرَ بِهِ الْمُؤْمِنُ الْمُبِينُ

4- سۇرە نەسا

مەدەنىدە نازىل بولغان، 176 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىر ئىنساندىن (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن) ياراتقان، شۇ ئىنساندىن (يەنى ئۆز جىنسىدىن) ئۇنىڭ جۈپتىنى (يەنى ھەۋۋانى) ياراتقان ۋە ئۇلاردىن (يەنى ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن) نۇرغۇن ئەر-ئاياللارنى ياراتقان پەرۋەردىگار، ئىڭلاردىن قورقۇڭلار، بىر-بىرىڭلاردىن نەرسە سورىغاندا نامى بىلەن سورايدىغان اللە دىن قورقۇڭلار، سىلە-

رەھىمىنى ئۈزۈپ قويۇشتىن ساقلىنىڭلار. اللە ھەقىقەتەن سىلەرنى (يەنى پۈتۈن ئەھۋالڭلارنى) كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر⁽¹⁾. يېتىملىرىڭ مال-مۈلكىنى (ئۇلار بالاغەتكە يەتكەن چاغدا) بېرىڭلار، ياخشىنى يامانغا (يەنى ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ ياخشىنى ئۆزەڭلارنىڭ ماللىرىڭلارنىڭ يامىنىغا) تېگىشۋالماڭلار؛ ئۇلارنىڭ مال-مۈلكىنى ئۆزەڭلارنىڭ مال-مۈلكىگە قوشۇپ يەۋالىماڭلار. بۇ ھەقىقەتەن چوڭ گۇناھتۇر⁽²⁾. ئەگەر يېتىم قىزلارغا (ئۆيلىنىپ) ئادىل مۇئامىلىدە بولالمايسىز، ئۇلاردىن (يەنى تەربىيەڭلاردا بىرەر يېتىم قىز بولۇپ، ئۇنىڭغا شۇ قىزغا باراۋەر تۇرىدىغان قىزغا بېرىلىدىغان مەھرىنى بېرىلمەسلىكىڭلاردىن) قورقماڭلار، ئۇنى تەرك ئېتىپ، ئۆزەڭلار ياقىتۇرىدىغان باشقا ئاياللاردىن ئىككىنى، ئۈچىنى ۋە تۆتىنچىنى ئېلىشىڭلارغا بولىدۇ، ئەگەر (ئۇلارنىڭ ئارىسىدا) ئادىل بولالمايسىز، ئۇلاردىن قورقماڭلار، بىر خوتۇن بىلەن ياكى قول ئاستىڭلاردىكى چۆرىلەر بىلەن كۆپ-يىلەنەڭلار بولىدۇ. بىر خوتۇن بىلەن كۆپايلىنىش زۇلۇم قىلماسلىققا ئەڭ يېقىندۇر⁽³⁾. ئاياللارغا ئۇلارنىڭ مەھرىلىرىنى خۇشاللىق بىلەن سوغا قىلىپ بېرىڭلار. ئەگەر ئۇلار ئۇنىڭدىن بىر قىسمىنى سىلەرگە ئۆتۈنۈپ بەرسە، ئۇنى مەززىلىك، سىڭىشلىق (يەنى پاك-ھالال بىلىپ) يەڭلار⁽⁴⁾. اللە تىرىكچىلىكىڭلارنىڭ ئاساسى قىلغان ماللىرىڭلارنى ئەخەقەرگە تۇتقۇزۇپ قويماڭلار، ئۇلارنى يېمەك-ئىچمەك، كىيىم-كېچەكلەر بىلەن تەمىنلەڭلار. ئۇلارغا چىرايلىق سۆز قىلىڭلار⁽⁵⁾.

یېتىملەرنى بالاغەتكە يەتكەنگە قەدەر سىناپ تۇرۇڭلار، ئۇلاردا ماللىرىنى باشقۇرالايدىغان ھالەتنى بايقىساڭلار، ئۇلارغا مال - مۈلكىنى تاپشۇرۇپ بېرىڭلار؛ ئۇلارنىڭ چوڭ بولۇپ قېلىشىدىن قورقۇپ مال - مۈلكىنى بۇزۇپ - چېچىپ يەۋالماڭلار. (يېتىمگە ۋەسى بولغانلاردىن) كىمكى باي ئىكەن، (ۋەسى بولغانلىق ھەققى ئۈچۈن) يېتىمنىڭ مال - مۈلكىنى يېيىشتىن ئۆزىنى ساقلىسۇن، (سىلەردىن) كىمكى يوقۇل ئىكەن، ئۇ (ئۆز ئەمگىكىنىڭ ھەققى ئۈچۈن) مۇۋاپىق رەئىيەتتە يېسۇن، ئۇلار (يەنى بالاغەتكە يەتكەن يېتىملەرنىڭ مال - مۈلكىنى تاپشۇرۇپ بېرىدىغان چاغدا باشقىلارنى گۇۋاھ قىلىپ قويۇڭلار، اللە ھېساب ئېلىشقا يېتەرلىكتۇر⁽⁶⁾. ئانا - ئانىسى

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا أَبْعَثُوا الْبَيْكَارَ فَإِنِ اسْتَمَرُّوهُمُ رُسُلًا فَادْعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝
 وَاللَّذِينَ فِي الْأَرْحَامِ إِلَىٰ سِتَّةِ أَشْهُارٍ مِّنْهُنَّ مَيِّتٌ فَاسْتَحْسِنُوا ۚ ذَٰلِكُمْ صِغِيرَاتٌ ۚ وَالَّذِينَ يُضَاهَوْنَ أُمَّةً مِنِّي لَمْ يَلِدْوهَا وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ مِّنْهُنَّ مَيِّتٌ فَاسْتَحْسِنُوا ۚ ذَٰلِكُمْ صِغِيرَاتٌ ۚ وَالَّذِينَ يُضَاهَوْنَ أُمَّةً مِنِّي لَمْ يَلِدْوهَا وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ مِّنْهُنَّ مَيِّتٌ فَاسْتَحْسِنُوا ۚ ذَٰلِكُمْ صِغِيرَاتٌ ۚ وَالَّذِينَ يُضَاهَوْنَ أُمَّةً مِنِّي لَمْ يَلِدْوهَا وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ مِّنْهُنَّ مَيِّتٌ فَاسْتَحْسِنُوا ۚ ذَٰلِكُمْ صِغِيرَاتٌ ۚ وَالَّذِينَ يُضَاهَوْنَ أُمَّةً مِنِّي لَمْ يَلِدْوهَا وَلَا يَخْتَلِفُ فِيهَا شَيْءٌ مِّنْهُنَّ مَيِّتٌ فَاسْتَحْسِنُوا ۚ ذَٰلِكُمْ صِغِيرَاتٌ ۚ

ۋە تۇغقانلىرى قالدۇرغان مىراستا (يەنى مېيىتنىڭ تەرەكسىدە) * ئەرلەرنىڭ ھەسسى بار، ئانا - ئانىسى ۋە تۇغقانلىرى قالدۇرغان مىراستا ئاياللارنىڭمۇ ھەسسى بار. مەيلى ئۇ (يەنى تەرەكە) ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن، ھەر ئادەم (اللە نىڭ ئادىل شەرىئىتىدە) بەلگىلەنگەن ھەسسىنى ئالدۇ⁽⁷⁾. تەقسىمات ۋاقتىدا (ۋارىسى ئەمەس) تۇغقانلار، (تۇغقان ئەمەس) يېتىملەر ۋە مىسكىنلەر ھازىر بولسا، ئۇلارغا بۇنىڭدىن (يەنى تەرەكسىدىن) ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن بىرئاز نەرسە) بېرىڭلار، ئۇلارغا چىرايلىق سۆز قىلىڭلار (يەنى بۇ كىچىكلەرنىڭ مېلى، بىزنىڭ ئەمەس دىگەنگە ئوخشاش ئۆزىنى ئېيتىڭلار)⁽⁸⁾. (كىملىرىكى) ئۆزلىرىدىن قېلىپ قالدۇرغان كىچىك بالىلىرى بولۇپ، ئۇلاردىن قانداق ئەندىشە قىلىدىغان بولسا، باشقىلارنىڭ قېلىپ قالغان كىچىك بالىلىرى ئۈچۈنمۇ شۇنداق ئەندىشە قىلىسۇن، (يېتىملەرنىڭ ئىشىدا) اللەدىن قورقسۇن ۋە توغرا سۆزنى ئېيتسۇن⁽⁹⁾. زۇلۇم قىلىپ يېتىملەرنىڭ مال - مۈلكىنى (ناھەق) يەۋالدىغانلار، شۈبھىسىزكى، قورساققا (قىيامەت كۈنى يېنىپ تۇرىدىغان) ئوتنى يەۋالغان بولىدۇ، ئۇلار يېنىپ تۇرغان ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ⁽¹⁰⁾.

• جاھىلىيەت دەۋرىدىكى بەزى ئەرەبلەر ئاياللارغا ۋە كىچىك بالىلارغا مىراس بەرمەيتتى. جاھىلىيەت دەۋرىنىڭ بۇ ئادىتى مۇشۇ ئايەت نازىل بولۇش بىلەن ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان.

الله باللىرىڭلار (غا تېگىدىغان مېراس) ھەققىدە تەۋسىيە قىلىدۇكى، بىر ئەرگە ئىككى ئايالنىڭ ھەسسى تېگىدۇ، ئەگەر مېيىتىڭ قىزى (ئىككى ياكى) ئىككىدىن كۆپ بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلارغا مېراسنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسى تېگىدۇ. ئەگەر (ۋارىس) بىر قىز بولسىغان بولسا، ئۇنىڭغا مېراسنىڭ يېرىمى تېگىدۇ، ئەگەر مېيىتىڭ بالىلىرى بولسا، بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ ھەربىرىگە مېراسنىڭ ئالتىدىن بىرى تېگىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ بالىلىرى بولماي مېراسقا پەقەت ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى ۋارىسلىق قىلىدىغان بولسا، بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئانىسىغا مېراسنىڭ ئۈچتىن بىرى تېگىدۇ (قالغىنى ئانىسىغا تېگىدۇ). ئەگەر مېيىتىڭ (ئاتا-ئانىسىدىن باشقا يەنە) قېرىنداشلىرى بولسا، ئانىسىغا مېراسنىڭ ئالتىدىن بىرى تېگىدۇ (قالغىنى ئانىسى ئالىدۇ). (بۇ تەقسىمات) مېيىتىڭ ۋەسىيىتى ئورۇنلانغان ۋە قەرزى تۆلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئاتا-ئاناڭلار ۋە بالىلىرىڭلاردىن (يەنى

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي كَرِهْتُمُ حَقَّ الْوَالِدَيْنِ وَاللَّذِي لَكُمْ
يَسَافِرُونَ الْوَالِدَيْنِ كَمَا لَكُمْ لَكُمْ تَارِكًا وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَهِيَ
الْحِصْفُ وَلِأَوْلَادِكُمْ وَالْحِصْفُ مِنْهُمَا الشُّسُ وَمَتْرَكًا إِنْ
كَانَ لَهُ وَلَدًا فَإِنْ كَرِهْتُمْ لَهُ وَلَدًا وَوَدَّ ابْنَهُ فَلَا يَرِي الشُّسُ
وَإِنْ كَانَ لَكُمْ الْحَقُّ فَلَا يَرِي الشُّسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِي
بِهَا أَوْلَادِيكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُم أَقْرَبُ لَكُمْ
تَعَاوِيضًا مِنْ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَكَلِمَةٌ
يَضَعُ مَا تَرَكَ أَوْلَادِكُمْ إِنْ كَرِهْتُمْ لَهُ وَلَدًا فَإِنْ كَانَ
لَهُنَّ وَلَدًا فَلَهُنَّ الرُّيُومُ وَمَتْرَكًا مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِي بِهَا
أَوْلَادِيكُمْ وَهَلَنْ الرُّيُومُ وَمَتْرَكًا لَكُمْ إِنْ كَرِهْتُمْ لَهُ وَلَدًا فَإِنْ
كَانَ لَكُمْ وَلَدًا فَلَهُنَّ الثُّلُومُ وَمَتْرَكًا مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ
تُوصُونَ بِهَا أَوْلَادِيكُمْ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلِمَةً أَوْ مَرَاةً
وَلَا أَوْلَادًا فَالْحِصْفُ وَالْحِصْفُ مِنْهُمَا الشُّسُ وَإِنْ كَانُوا كَثْرًا
مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُومِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِي بِهَا
أَوْلَادِيكُمْ عَيْرِ مَضَارٍ وَوَصِيَّتِهِ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٢٢﴾

بۇ ئىككىدىن) قايسىسىنىڭ مەنپەئەت جەھەتتىن ئۆزەڭلارغا ئەڭ يېقىن ئىكەنلىكىنى بىلىمەي-سىلەر، بۇلار الله تەرىپىدىن بېكىتىلگەن بەلگىلىمىدۇر. الله ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچى، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (121). ئەگەر ئاياللىرىڭلارنىڭ بالىلىرى بولمىسا، بۇ چاغدا ئۇلار قالدۇرغان مېراسنىڭ يېرىمى (ئى ئەرلەر!) سىلەرگە تېگىدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ بالىلىرى بولسا، ئۇلار قالدۇرغان مېراسنىڭ تۆتتىن بىرى سىلەرگە تېگىدۇ. (بۇ تەقسىمات) مېيىتىڭ ۋەسىيىتى ئورۇنلانغان ياكى مېيىتىڭ قەرزى تۆلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئەگەر سىلەرنىڭ بالىلىرىڭلار بولمىسا، بۇ چاغدا ئاياللىرىڭلارغا سىلەر قالدۇرغان مېراسنىڭ تۆتتىن بىرى تېگىدۇ. ئەگەر سىلەرنىڭ بالىلىرىڭلار بولسا، بۇ چاغدا ئاياللىرىڭلارغا سىلەر قالدۇرغان مېراستىن سەككىز-دىن بىرى تېگىدۇ. (بۇ تەقسىمات) مېيىتىڭ ۋەسىيىتى ئورۇنلانغان ياكى قەرزى تۆلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئەگەر مېراس قالدۇرغۇچى ئاتا-ئانىسىز، بالىسىز ئەر ياكى ئايال بولۇپ، ئۇنىڭ پەقەت ئانا بىر قېرىندىشى ۋە ئانا بىر ھەمىشىسى بولسا، ئۇلار-نىڭ ھەربىرىگە مېراسنىڭ ئالتىدىن بىرى تېگىدۇ. ئەگەر مېراس قالدۇرغۇچىنىڭ (يەنى مېراس قالدۇرغۇچى مېيىتىڭ ئانا بىر، ئاتا باشقا) قېرىنداشلىرى ۋە ھەمىشىلىرى بۇنىڭدىن (يەنى بىردىن) كۆپ بولسا، ئۇ چاغدا مېراسنىڭ ئۈچتىن بىرى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئورتاق تەقسىم قىلىنىدۇ. (بۇ تەقسىمات) مېيىتىڭ ۋەسىيىتى ئورۇنلانغان ياكى قەرزى تۆلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. (مېراس قالدۇرغۇچى ئادەمنىڭ) ۋەسىيىتى ۋارىسلىرىغا زىيان يەتكۈزمەيدىغان بولۇشى كېرەك. ئۇ الله تەرىپىدىن قىلىنغان تەۋسىيىدۇر، الله ھەممىنى بىلگۈ-چىدۇر، ھەلىمىدۇر (يەنى ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى جازالاشقا ئالىدىراپ كەتمەيدۇ) (122).

ئەنە شۇلار (يەنى اللە بەندىلىرىنىڭ ئەمەل قىلىشى ئۈچۈن بەلگىلەپ بەرگەن يۇقىرىدىكى ئەھكاملار) اللە نىڭ قانۇنلىرىدۇر، كىمكى اللە غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدىكەن، اللە ئۇنى ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەت-لەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇ ئۇ يەرلەردە مەڭگۈ قالدۇ. بۇ چوڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشتۇر [13]. كىمكى اللە غا ۋە پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلىپ، اللە نىڭ قانۇنلىرىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتىدىكەن، اللە ئۇنى دوزاخقا كىرگۈزىدۇ، ئۇ دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ، خورلىغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ [14]. ئاياللىرىڭلاردىن پاھىشە قىلغانلارنى (ئىسپاتلاش ئۈچۈن) ئاراڭلاردىن تۆت گۇۋاھچى كەلتۈرۈڭلار؛ ئەگەر ئۇلار گۇۋاھلىق بەرسە (يەنى ئۇلار گۇۋاھلىق بېرىپ ئايالنىڭ جىنايىتىنى ئىسپاتلىسا)، تاكى ئاياللىرىڭلار ۋاپات بولغانغا ياكى اللە ئۇلارغا بىر چىقىش يولى بەرگەنگە قەدەر ئۇلارنى ئۆيدە تۇتۇڭلار [15]. ئاراڭلاردا ئىككى كىشى (يەنى ئەر بىلەن ئايال) پاھىشە قىلسا، ئۇلارنى ئەيىبلەڭلار؛ ئەگەر ئۇلار تەۋبە قىلىپ تۈزەلسە، ئۇلارنى كەچۈرۈڭلار. اللە تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، تولىمۇ مېھرىبانىدۇر [16]. اللە قوبۇل قىلىشنى ۋەدە قىلغان تەۋبە يامانلىقنى نادانلىقتىن قىلىپ سېلىپ، ئاندىن ئۇزۇنغا قالماي (يەنى ئۆلۈم كېلىشتىن بۇرۇن) تەۋبە قىلغانلارنىڭ تەۋبىسىدۇر؛ اللە ئەنە شۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىدۇ، اللە ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [17]. داۋاملىق يامان ئىشلارنى قىلىپ بېشىغا ئۆلۈم كەلگەن چاغدا، ئەمدى تەۋبە قىلىدىم دېگۈچىلەرنىڭ تەۋبىسى ۋە كاپىر پېتى ئۆلگۈچىلەرنىڭ تەۋبىسى (يەنى ئۆلۈم ئالدىدا ئىمان ئېيتىم دېگۈچىلەرنىڭ ئىمانى) قوبۇل قىلىنمايدۇ. ئەنە شۇلارغا قاتتىق ئازاب تەييارلىدۇق [18].

(بەشنجى پارە)

ئەرلىك ئايالارنى ئېلىشۇ سىلەرگە ھارام قىلىندى، پەقەت سىلەرنىڭ باشقۇرۇشۇڭلار ئاستىدىكى چۆرد-لەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا. بۇ اللە نىڭ سىلەرگە پەرز قىلغان ھۆكىملىرىدۇر، بۇلاردىن (يەنى يۇقىرىدىكى ئېلىش دۇرۇس بولمايدىغان ئاياللاردىن) باشقىلىرىنى زىندان ساقلىنىپ، ئىپپەتلىك بولغىنىڭلار ھالدا، ماللىرىڭلارنى سەرپ قىلىپ (يەنى مەھرىنى بېرىپ) نىكاھلاپ ئېلىشۇڭلار ھالال قىلىندى. قايدىسىكى ئايالارنى (نىكاھلاپ ئېلىپ) پايدىلانساڭلار، ئۇلارغا (نىكاھ ۋاقتىدا) بېكىتىلگەن مەھرىلىرىنى بېرىڭلار، مەھرى بېكىتىلگەندىن كېيىن، ئۆزئارا پۈتۈشكەن نەرسەڭلار توغرىسىدا (يەنى ئايالنىڭ رازىلىقى بىلەن ساقىت قىلىنغان مەھرى ئۈچۈن) سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. اللە ھەقىقەتەن ھەم-

جىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (24). سىلەردىن مۇسنى ئاياللارنى ئېلىشقا قۇربى يەتمەيدىغانلار قول ئاستىدىكى مۇسنى چۆرىلەردىن ئالسۇن. اللە ئىمانىڭلارنى ئوبدان بىلىدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ سىرتقى كۆرۈنۈشىگە قاراپ ئېلىۋېرىڭلار، ئىچكى ئەھۋالىنى اللە غا تاپشۇرۇڭلار). سىلەر بىر-بىرىڭلار بىلەن دىنداشسىلەر، ئۇلارنىڭ خوجىلىرىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ئۇلارنى خوتۇنلۇققا ئالسائڭلار بولىدۇ، ئۇلارغا مەھرىلىرىنى كېمە يىتۈۋەتمەستىن ۋە كېچىكتۈرمەستىن بېرىڭلار. لېكىن ئۇلار ئاشكارا زىنا قىلمايدىغان، يوشۇرۇن ئاشنا تۇتمايدىغان ئەفسە بولۇشلىرى كېرەك. ئەگەر ئۇلار ئەرگە تەككەندىن كېيىن پاھىشە قىلسا، ئۇلارغا ھۇر ئاياللارغا بېرىلىدىغان جازانىڭ يېرىمى بېرىلىشى كېرەك. بۇ (يەنى چۆرىلەرنى نىكاھلاپ ئېلىش)، ئاراڭلاردا زىناغا مۇپتىلا بولۇپ قېلىشتىن قورققان كىشى ئۈچۈندۇر. سەۋر قىلالساڭلار سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر. اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (25). اللە سىلەرگە (ھالال ۋە ھارامغا دائىر ئەھكاملارنى) بايان قىلىشنى، سىلەردىن بۇرۇنقىلار (يەنى پەيغەمبەرلەر ۋە ياخشىلار) نىڭ يوللىرىغا سىلەرنى ھىدايەت قىلىشنى، (گۇناھىڭلاردىن قىلغان) تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلىشنى خالايدۇ. اللە ھەممىنى (يەنى بەندىلىرىنىڭ ھەممە ئەھۋالىنى) بىلگۈچىدۇر ۋە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (26). اللە سىلەرنىڭ تەۋبەڭلارنى قوبۇل قىلىشنى خالايدۇ (بۇ اللە نىڭ رەھىمىتىنىڭ كەڭلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن تەكرارلاندى). شەھۋەتلەرگە ئەگىشىدىغانلار (يەنى شەيتانغا ئەگىشىدىغان فاجىرلار) توغرا يولدىن بۇرۇلۇپ كېتىشىڭلارنى (شۇلارغا ئوخشاش فاجىر بولۇشۇڭلارنى) خالايدۇ (27). اللە سىلەرنىڭ يۈكۈڭلارنى يېنىكلىتىشنى (يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى سىلەرگە ئاسانلاشتۇرۇشنى) خالايدۇ. ئىنسان (نەپسى خاھىشىغا خىلاپلىق قىلىشتىن) ئاجىز يارىتىلدى (28).

ئى مۆمىنلەر! بىر- بىرىڭلارنىڭ ماللىرىنى (ئوغرىد-
لىق، خىيانەت قىلىش، بۇلاش، جازانسخورلۇق،
قىمار ئويناش قاتارلىق) ناھەق يول بىلەن يەۋال-
ماڭلار، ئىككى تەرەپ رازى بولۇشۇپ قىلىشقان
سودا- سېتىق ئارقىلىق ئېرىشكەن نەرسە بۇنىڭدىن
مۇستەسنا. سىلەر ئۆزۈڭلارنى (يەنى بىر- بىرىڭ-
لارنى) ئۆلتۈرمەڭلار، اللە ھەقىقەتەن سىلەرگە
ناھايىتى مېھرىباندۇر^[29]. كىمكى چەكتىن ئېشىپ
ۋە زۇلۇم قىلىپ ئۇنى (يەنى اللە چەكلىگەن ئىش-
لارنى) قىلىدىكەن، ئۇنى دوزاخقا كىرگۈزىمىز، بۇ
اللە غا ئاساندۇر^[30]. ئەگەر سىلەر مەنى قىلىنغان
چوڭ گۇناھلاردىن ساقلانساڭلار، (كەرىمىمىزگە
ئېلىپ) كىچىك گۇناھلىرىڭلارنى يوققا چىقىرىمىز ۋە
سىلەرنى ئېسىل ماكانغا (يەنى جەننەتكە) كىرگۈ-
زىمىز^[31]. ئى مۆمىنلەر! اللە سىلەردىكى بىر-
بىرىڭلاردىن ئارتۇق قىلغان نەرسىلەرنى (ھەسەت
قىلىش يۈزىدىن) ئارزۇ قىلماڭلار، ئەرلەر قىلغان

ئەمەللىرىدىن ھەسساد بولىدۇ، ئاياللارمۇ قىلغان ئەمەللىرىدىن ھەسساد بولىدۇ. اللە دىن
ئۇنىڭ پەزىلىتى تىلەڭلار (اللە بېرىدۇ). اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر^[32]. ھەر بىر
ئادەمنىڭ قالدۇرغان تەرەككىسى ئۈچۈن ۋارىسلىرى تەيىنلىنىدۇ، ئۇلار ئاتا- ئانىلار ۋە يېقىن-
لاردۇر. سىلەر بىلەن (ئۆزئارا ياردەم بېرىش ۋە مىراسخور بولۇشقا) ئەھدۇپەيمان قىلىشقان
كىشىلەرگە ئۇلارنىڭ (مىراستىن) ھەسسىنى بېرىڭلار*. اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى بايقاپ
تۇرغۇچىدۇر^[33]. ئەرلەر ئاياللارنىڭ ھامىلىرىدۇر، بۇ اللەنىڭ ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن
(يەنى ئەرلەرنى كۈچ- قۇۋۋەت، غازاتقا چىقىش قاتارلىق جەھەتلەردە ئاياللاردىن) ئارتۇق قىلغان-
لىقىدىندۇر ۋە ئەرلەرنىڭ ئۆز پۇل- ماللىرىنى سەرپ قىلغانلىقىدىندۇر (يەنى ئاياللارنىڭ نەپىقىسى
ئەرلەرنىڭ زىمىسىگە يۆكلەنگەنلىكىدىندۇر). ياخشى ئاياللار ئىتائەت قىلغۇچىلاردۇر، ئەرلىرى
يېنىدا بولمىغان چاغلاردا اللەنىڭ پاناھىدا ئەرلىرىنىڭ ھەقىقىتىنى ساقلىغۇچىلاردۇر،
سىلەر سەركەشلىك قىلىشلىرىدىن قورقىدىغان ئاياللارغا نەسەت قىلىڭلار، (بۇ ئۈنۈم
بەرمىسە) بىر تۆشەكتە بىللە ياتماڭلار، (بۇمۇ ئۈنۈم بەرمىسە) ئۇلارنى
ئەدەپلەش مەقسىتىدە ئاستىراق ئۇرۇڭلار. ئەگەر سىلەرگە ئىتائەت
قىلسا، ئۇلارنى بوزەك قىلىش خىيالىدا بولماڭلار. اللە ھەقىقەتەن سىلەر-
دىن ئۈستۈندۇر، بۇيۇكتۇر (اللە ئاياللارغا زۇلۇم قىلغاننى جازالايدۇ)^[34].

*بۇ ئىسلامنىڭ دەسلەپكى مۇكۈم بولۇپ، كېيىن ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان.

ئەگەر ئەر - خوتۇن ئىككىلىھەنسىڭ ئىناقسىز بولۇپ قېلىشىدىن قورقساڭلار، ئەرلىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر ھەققانى كىشىنى، خوتۇننىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر ھەققانى كىشىنى ئەۋەتىڭلار، اللە ئەگەر بۇ ئىككى كىشىنى ئەپلەشتۈرۈشى خالىسا، ئەر - خوتۇن ئىككىسىڭ ئارىسىغا ئىناقلىق سالدۇ. اللە ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر (365).

اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭغا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەڭلار، ئاتا - ئاناڭلارغا، غىشى - ئەقرباللىرىڭلارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، يېقىن قوشنىغا، يىراق قوشنىغا، ياندىكى ھەمراھقا (يەنى سەپەرداشقا، ساۋاقداشقا)، مۇساپىرغا، قول ئاستى - لاردىكى قول - چۆرىلەرگە ياخشىلىق قىلىڭلار، شۈبھىسىزكى، اللە مۇتەكەببىسر، ماختانچاقنى ياقتۇر -

وَرَأَى جَفَّتُ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِمْ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا لِلْيَوْمِ وَاللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَالْقُرْآنَ وَالْيَتِيمَ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتِيمَ وَالسَّكِينِ وَالْيَتِيمَ وَالسَّكِينِ وَالسَّكِينِ ۝ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَبْعَثُونَ رِجَالًا أَنْ يَبْحِثُوا فِي السَّاسِ بِالْأَهْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَهُ اللَّهُ مِنْ قُرْآنِهِ وَاعْتَدُوا تَالْفُكْرِ ۝ عَنَ إِيمَانِيًّا ۝ وَالَّذِينَ يُضْفَوْنَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْتُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۝ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَا دَا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ مَنُورًا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَعُوا مَنَ رِئَاءَ اللَّهِ ۝ وَكَانَ اللَّهُ بِرِجْمِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنْ اللَّهُ لَا يُظَاهِرُ الْمُشْرِكِينَ ۝ كَذَرًا قُرْآنُكَ حَسَنَةً يُضْفَعُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ قَلِيلٌ إِذَا جَاءَتْكُمْ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ رِجَالٌ لِيُحَدِّثَ عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ

مايدۇ (366). ئۇلار (يەنى مۇتەكەببىسرلەر، ماختانچاقلار) بېخىللىق قىلدۇ، كىشىلەرنى بېخىللىققا بۇيرۇيدۇ، اللە ئۇلارغا ئۆز پەزىلىدىن بەرگەن نەرسىلەرنى (يەنى پۇل - مالنى، ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋراتتىكى سۈپىتىنى) يوشۇرىدۇ، (اللە نىڭ نېمىستىنى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا خورلىغۇچى ئازابىنى تەييارلىدۇ (367). ئۇلار ماللىرىنى كىشىلەرگە كۆرسىتىش ئۈچۈن سەرپ قىلدۇ، ئۇلار اللە غا ئىشەنمەيدۇ، ئاخىرەت كۈنىگىمۇ ئىشەنمەيدۇ. كىمكى ئۆزىگە شەيتاننى ھەمراھ قىلىدىكەن (ئۇ شەيتاننىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئىش قىلدۇ)، شەيتان نېمىدېگەن يامان ھەمراھ! (368) ئەگەر ئۇلار اللە غا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمە ۋە اللە ئۆزلىرىگە بەرگەن مالدىن سەرپ قىلسا، ئۇلارغا نېمە زىيىنى بولاتتى؟ اللە ئۇلارنى ئوبدان بىلىدۇ (قىلمىشقا قاراپ جازا لايىدۇ) (369). اللە ھەقىقەتەن زەررىچە زۇلۇم قىلمايدۇ. ئەگەر كىشىنىڭ زەررىچە ياخشىلىقى بولسا، اللە ئۇنى ھەسەلەپ زىيادە قىلدۇ، ئۆز دەركاھىدىن بۈيۈك ئەجىر (يەنى جەننەت) ئاتا قىلىدۇ (40)، بىز ھەربىر ئۈمىدەتتىن بىر گۇۋاھچىنى كەلتۈرگەن ۋە (ئى مۇھەممەد!) سېنى بۇلارغا (يەنى ئۈمىتىڭ ئىچىدىكى ئىمانسىزلارغا ۋە گۇناھكارلارغا) گۇۋاھچى قىلىپ كەلتۈرگەن چېغىمىزدا ئۇلارنىڭ ھالى قانداق بولىدۇ؟ (41)

يَوْمَئِذٍ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ كُونُوا
 بِهِمُ الْأَرْضِ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَيْثُ بَيَّنَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا
 مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا
 وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلٰى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدًا مِنْكُمْ مِنَ
 الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ فَكُلُوا مِنَّمَا وَأَمَّا فِتْمِمُوا
 صَوْبَكُمْ حَتَّىٰ تَقَامُوا وَتُؤَدُّوا أَيْدِيَكُمْ إِلَىٰ الْمَوَازِنِ
 عَمَّا وَعَدْتُمْ لَا خَيْرَ لِمَنِ الْيَدَيْنِ أَوْ تَوَلَّيْتُم مِّنَ الْكِتَابِ
 يُشَادُّونَ الصَّلَاةَ وَبَرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَصِيًّا
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَيَمْضُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاقِعِهِ وَ
 يَقُولُونَ سَهْمًا وَعَصِيًّا وَأَسْمَعُ غَيْرِ مَسْمَعٍ وَرَاعِنَا
 لِيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا
 وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَالنَّظْرَ تَاكَانَ خَيْرًا أَنَّهُمْ وَأَقْرَبُوا
 لَكِنَّ أَعْتَمَهُمُ اللَّهُ يَكْفُرُ هُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

كاپرلار ۋە پەيغەمبەرگە ئاسىلىق قىلغانلار
 ئۇ كۈندە (ئۇلار قىيامەتنىڭ دەشتىنى كۆرگەنلىك-
 تىن) يەر بىلەن تۈپتۈز قىلىۋېتىلىشى (يەنى
 يەرگە كۆمۈلۈپ توپراققا ئايلىنىپ كېتىشى)
 ئارزۇ قىلىدۇ، (ئۇلارنىڭ ھەممە ئەزاسى گۇۋاھ
 بولغانلىقتىن) اللە دىن ھېچبىر سۆزنى يوشۇرال-
 مايدۇ (42). ئى مۆمىنلەر! سىلەر مەس بولساڭلار*،
 نېمە دەۋاتقىنىڭلارنى بىلگىنىڭلارغىچە، جۈنۈپ
 بولساڭلار، — يول ئۈستىدە بولغانلار (بۇنىڭدىن)
 مۇستەسنا، — غۇسلى قىلمىغىچە نامازغا يېقىنلاشماڭلار،
 ئەگەر كېسەل (يەنى كېسەلگە سۇ زىيان قىلىدىغان
 بولسا) ياكى سەپەر ئۈستىدە بولساڭلار، ياكى
 ھاجەت قىلساڭلار، ياكى ئاياللار بىلەن مۇناسىۋەت
 ئۆتكۈزسەڭلار، (مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا)
 سۇ تاپالماساڭلار، پاك تۇپراقنى يۈزۈڭلارغا، قولۇڭلارغا سۈرتۈپ تەيەممۇم قىلساڭلار،
 اللە ھەقىقەتەن ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (يەنى اللە بەندىلىرىگە ھەر جەھەتتە بولماسلىقى
 ئۈچۈن ئىبادەتنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگۈچىدۇر) (43). (ئى مۇھەممەد!) كىتابتىن (يەنى
 تەۋراتتىن) نېسىۋە بېرىلگەن كىشىلەر (يەنى يەھۇدىي موللىسىرى) نىڭ گۇمراھلىقىنى
 سېتىۋالغانلىقىنى ۋە سىلەرنىڭ توغرا يولدىن ئېزىشىڭلارنى خالايدىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (44)
 اللە سىلەرنىڭ دۈشمەنلىرىڭلارنى ئوبدان بىلىدۇ. اللە سىلەرنى ساقلاشقا يېتەرلىكتۇر
 ۋە سىلەرگە مەدەتكار بولۇشقا يېتەرلىكتۇر (يەنى سىلەرنى يەھۇدىيلارنىڭ مەكرىدىن
 ساقلاشقا اللە كۇپايدۇر) (45). يەھۇدىيلارنىڭ ئىچىدە كىتابنىڭ (يەنى تەۋراتنىڭ)
 سۆزلىرىنى ئۆزگەرتىۋېتىدىغانلارمۇ بار، ئۇلار: «بىز (سۆزۈڭنى) ئاڭلىدۇق،
 (ئەمىرىڭگە) بويسۇنىدۇق، بىزگە قۇلاق سال، بىز ساڭا قۇلاق سالمايمىز» دەيدۇ، دىنغا
 تەنە قىلىش يۈزىدىن، رائىنا دېگەن سۆزنى تىللىرىنى ئەگىرى قىلىپ ئېيتىدۇ. ئەگەر ئۇلار
 (يۇقىرىقى سۆزلىرىنىڭ ئورنىغا) ئاڭلىدۇق ۋە بويسۇندۇق، قۇلاق سال، ئۇنۇزۇرنا دېسە،
 ئۇلار ئۇچۇن (اللەنىڭ دەرگاھىدا) تېخىمۇ ياخشى، تېخىمۇ توغرا بولاتتى، لېكىن كۇفرى سەۋەبلىك
 اللە ئۇلارنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى. ئۇلارنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسى ئىمان ئېيتمايدۇ (46).
 * بۇ ھاراق ھارام قىلىنىشتىن بۇرۇنقى ھۆكۈم ئىدى.

ئى كىتاب بېرىلگەنلەر! (يەنى يەھۇدىيلار) بىز نۇرغۇن يۈزلەرنى ئۆزگەرتىپ ئارقىسىغا قىلىپ قويۇشىمىزدىن (يەنى يۈزدىكى بۇرۇن، كۆز، قاش قاتارلىق سەزگۈ ئەزالىرىنى ئۆز جايلىرىدىن يوق قىلىۋېتىپ، ئۇلارنى ئارقا تەرەپكە پەيدا قىلىپ قويۇشىمىزدىن، سۈرە تلىرىنى مۇبەددەل قىلىشىمىز- دىن) ئىلگىرى، ياكى ئۇلارغا شەنبە كۈنىنىڭ ھۈرمىتىنى ساقلىمىغانلارغا لەنەت قىلغاندەك لەنەت قىلىشىمىزدىن ئىلگىرى، ئۆزەڭلاردىكى كىتابنى (يەنى تەۋراتنى) تەستىق قىلىدىغان، بىز نازىل قىلغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ئىمان كەلتۈ- رۇڭلار (بولمىسا يۇقىرىقى ئىككى بالانىڭ بىرىگە ئۇچرايسىلەر). اللە نىڭ ھۆكىمى ئىجرا قىلىنىدۇ (يەنى اللە بىرەر ئىشقا ئەمر قىلسا، ئۇ ئىش چوقۇم بولماي قالمايدۇ)^[47]. اللە ھەقىقەتەن اللەغا شېرىك كەلتۈرۈش گۇناھىنى مەغپىرەت قىل-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكُفْبُ أَمْؤُوبًا إِنَّكُم مَصَدِّقَاتُ مَا مَكَرْتُمْ قَبْلَ أَنْ نَنْفِيسَ وَنُوحًا فَذَرُوا عَلَآ أَدْبَارَهَا
أَوَلَمْ تَعْلَمُوا كَمَا لَمَسَا مَصِيبَ السَّبْبِ وَكَانَ أَمْرُ اللّهِ مَقْعُولًا
إِن اللّهُ لَکَيْفٌ إِنَّ يُشْرِكْ بِهِ وَيَعْفُور مَا دُونَ ذَلِكَ لَيْسَ
يُشْرِكُ مَن يُشْرِكُ بِاللّهِ فَتَعْبَأْ فَأْتِنَا إِنَّمَا عَظِيمًا
اللّهُ تَرَالَى الْإِنِّ يَرُؤُونَ أَنفُسَهُمْ رِبَالِ اللّهِ يُزَيِّنُ مَن
يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ قَبِيلًا أَنْظَرَكَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَآ
اللّهِ الْكِبَّ وَكَفَى بِهِ إِنَّمَا مُبِينًا اللّهُ تَرَالَى الْإِنِّ
أَوْتُوا صَبِيحًا مِّنَ الْكُفْبِ يُؤْمُونَ بِالْبَيْتِ وَالطَّاعُونِ
وَيَعْفُورُونَ بَلَدَيْنِ كَفْرًا وَهُؤُلَاءِ أَهْدَى مِّنَ الْإِنِّ
أَمْؤُوسِيئِلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّهُ وَمَن يَلْعَنِ
اللّهُ فَلَن يَجِدَ لَهُ نَصِيرًا أَمْ لَمْ تُنصِبُوا مِّنَ الْمَلِكِ
قَادًا أَلَا يُؤْتُونَ النَّاسَ قَبِيلًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ
عَلَى مَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ
إِبْرَاهِيمَ الْكُفْبَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُم مَّلَكًا عَظِيمًا

مايدۇ، خالىغان ئادەمنىڭ ئۇنىڭدىن باشقا گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىدۇ. كىمكى اللەغا شېرىك كەلتۈرىدىكەن، چوڭ گۇناھ قىلغان بولىدۇ^[48]. ئۆزلىرىنى پاك دەپ قارايدىغانلار (يەنى ئۆزلىرىنى تەقۋادارلىق بىلەن مەدھىيەلەيدىغانلار) نى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئىش ئۇلارنىڭ دېگىنىدەك ئەمەس)، اللە خالىغان بەندىسىنى پاك قىلىدۇ، ئۇلارغا قىلچىلىكىمۇ زۇلۇم قىلىنمايدۇ^[49]. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ اللەغا تۆھمەت چاپلاۋاتقانلىقىغا قارىغىن! بۇ ئوپىئوچۇق گۇناھتۇر^[50]. كىتابتىن نېسۋە بېرىل- گەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار) نى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار بۇتقا ۋە شەيتانغا ئىشىنىدۇ، كاپىرلارنى كۆرسىتىپ: «بۇلار (يەنى قۇرەيش كۇففارلىرى) نىڭ يولى ئىمان ئېيتقانلارنىڭكىدىن تېخىمۇ توغرىدۇر» دەيدۇ^[51]. ئەنە شۇلار اللە رەھىمىتىدىن يىراق قىلغان كىش- لەردۇر؛ اللە كىمنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا (اللە نىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچبىر مەدەتكار تاپالمايسەن^[52]. ياكى ئۇلارنىڭ پادىشاھ- لىقتىن نېسۋىسى بارمۇ؟ (ھېچقانداق نېسۋىسى يوق) ئەگەر بولىدىغان بولسا، (زىيادە بېخىللىقتىن) ئۇلار كىشىلەرگە قىلچىلىك نەرسە بەرمەيدۇ^[53]. ياكى ئۇلار اللە ئۆز پەزىلىدىن كىشىلەرگە بەرگەن نەرسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بېرىلگەن پەيغەمبەرلىككە) ھەسەت قىلىشامدۇ؟ بىز ھەق- قەتەن ئىبراھىم ئەۋلادىغا كىتاب، ھېكمەت بەردۇق ۋە ئۇلارغا بۇيۇك پادىشاھلىق بەردۇق^[54].

فَيُؤْتِيهِمْ مِنْ أَمْنٍ يَوْمَ يُنْفَخُ عَنْهُمْ صُدُوعُهُمْ وَكُلٌّ فِيهِمْ
سَعِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْإِيمَانِ سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلِمًا
كَقَبْحَتٍ جُلُودُهُمْ بَكَرًا نُفَعِلُهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا آرزاءٌ مطهرةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ وَإِنَّ اللَّهَ
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَعْلَمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
سَمِيعًا بَصِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّعُوا اللَّهَ وَاطِّعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ
أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
أَنْ يَتَّخِذُوا كَلِمَاتِ الْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا رِزْقٌ
يَأْتِيهِمْ مِنَ السَّمَاءِ لَافْتَدَوْا بِهِمْ فَلَا تُفْسِدُوا

ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) نىڭ ئىچىدە ئۇنىڭغا
(يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئىمان ئېيتقانلارمۇ
بار، ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈگە نىلەرمۇ بار، ئۇلارغا
(ئۇلارنىڭ كۇفرىغا جازا بېرىش يۈزىسىدىن)
جەھەننەمنىڭ يېنىپ تۇرغان ئوتى يېتەرلىكتۇر^[55].
شۈبھىسىزكى، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار
قىلغانلارنى دوزاخقا كىرگۈزىمىز، ئۇلارنىڭ تېرە-
لىرى پىشىپ تۈگىگەن چاغدا ئازابىنى تېتىتىش
ئۈچۈن ئورنىغا باشقا تېرە يەڭگۈشلەيمىز. اللە
ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇ-
چىدۇر^[56]. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى
قىلغانلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان
جەننەتلەرگە كىرگۈزىمىز، ئۇلار جەننەتلەردە
مەڭگۈ قالىدۇ. ئۇ يەردە ئۇلارغا پاك چۈپتىلەر

بولدۇ، ئۇلارنى جەننەتنىڭ مەڭگۈلۈك سايىسىگە داخىل قىلىمىز^[57]. شۈبھىسىزكى،
اللە سىلەرنى ئامانەتلەرنى ئىگىسىگە قايتۇرۇشقا، كىشىلەر ئارىسىدا ھۆكۈم قىلغاندا ئادىل
ھۆكۈم قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، اللە سىلەرگە نەسىھەت قىلغان ئىشلار نېمىدېگەن ياخشى،
اللە ھەقىقەتەن (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىشىڭلارنى) كۆرۈپ
تۇرغۇچىدۇر^[58]. ئى مۆمىنلەر! اللە غا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزەڭلاردىن بولغان
ئىش ئۈستىدىكىلەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئەگەر سىلەر بىر شەيئىدە ئىختىلاپ قىلىشىپ
قالساڭلار، بۇ توغرىدا اللە غا ۋە پەيغەمبەرگە مۇراجىئەت قىلىڭلار، ئەگەر سىلەر
اللە غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە (ھەقىقىي) ئىشىنىدىغان بولساڭلار، بۇ (يەنى اللە نىڭ
كىتابىغا ۋە پەيغەمبىرىنىڭ سۈننىتىگە مۇراجىئەت قىلىش) سىلەر ئۈچۈن پايدىلىقتۇر، نەتىجە
ئېتىبارى بىلەن گۈزەلدۇر^[59]. ساڭا نازىل قىلىنغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ۋە سەندىن
بۇرۇن نازىل قىلىنغان كىتابلارغا (يەنى تەۋراتقا ۋە ئىنجىلغا) ئىمان كەلتۈردۈق دەۋالغان كىشىلەر
(يەنى مۇناپىقلار) نى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار ئەرزىنى شەيتاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارماقچى بولۇۋاتىدۇ؛ ھال-
بۇكى، ئۇلار شەيتاننى ئىنكار قىلىشقا بۇيرۇلغان، شەيتان ئۇلارنى چوڭقۇر ئازدۇرۇشنى خالايدۇ^[60].

ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار)غا: «اللە نازىل قىلغان كىتاب تەرەپكە ۋە پەيغەمبەر تەرەپكە كېلىڭلار» دېيىلسە، مۇناپىقلارنىڭ سەندىن قاتتىق يۈر تۈرۈگەنلىكىنى كۆرسەن^[61]. قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن ئۆز بېشىغا بىرەر مۇسەبەت كەلگەن چاغدا، سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىپ اللە بىلەن قەسەم قىلغان ھالدا: «بىز پەقەت ياخشىلىق ۋە يارىشىشنىلا ئىرادە قىلغان ئىدۇق» دېگەنلەرنىڭ ھالى قانداق بولىدۇ؟^[62] ئەنە شۇلار (يەنى مۇناپىقلار) (يالغان ئېيتىدۇ)، اللە ئۇلارنىڭ دىلىمىزدىكى (يەنى مۇناپىقلىقىنى، مىكرىنى) بىلىدۇ، ئۇلاردىن يۈز تۈرۈگىن، ئۇلارغا نەسەت قىلىن، ئۇلارغا تەسرىك سۆزلەرنى قىلىن^[63]. بىز ھەرقانداق پەيغەمبەرنى پەقەت ئىتائەت قىلىش

ئۈچۈنلا ئەۋەتتۇق (ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغانلىق اللەغا ئىتائەت قىلغانلىق بولىدۇ)، ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) (سېنىڭ ھۆكۈمىنى قوبۇل قىلماي) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغاندا، سائا كېلىپ اللەدىن مەغپىرەت تىلىسە، پەيغەمبەر مۇ ئۇلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىسە ئىدى، ئەلۋەتتە، ئۇلار اللەنى كەچۈرۈم قىلغۇچى، ناھايىتى مېھرىبان تاپاتتى^[64]. (ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارنىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۆز ئارىسىدىكى دەتالاشقا سېنى ھۆكۈم چىقىرىشقا تەكلىپ قىلىدۇ. ئاندىن سېنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىڭگە ئۇلارنىڭ دىلىرىدىكى قىلچە غۇم بولسىمۇ يوقالمىغىچە ۋە ئۇلار پۈتۈنلەي بويۇنسىغىچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ^[65]. ئەگەر بىز ئۇلارغا: «ئۆزۈڭلارنى ئۆلتۈرۈڭلار ياكى يۈرتۈڭلاردىن چىقىپ كېتىڭلار» دەپ ئەمر قىلغان بولساق (يەنى ئىلگىرىكىلەرگە يۈكلىگەندەك ئېغىر تەكلىپنى ئۇلارغا يۈكلىسەك) ئىدۇق، ئۇلارنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسى بۇنى ئىسجرا قىلمايتتى، ئەگەر ئۇلار قىلىنغان ۋەز-نەسەتكە ئەمەل قىلسا ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارغا ياخشى بولاتتى ۋە ئىمانى مۇستەھكەم بولغان بولاتتى (گۇمراھلىق ۋە نىفاقتىن ئەڭ يىراق بولغان بولاتتى)^[66]. ئۇ چاغدا دەرگاھىمىزدىن ئۇلارغا ئەلۋەتتە بۈيۈك ئەمىر (يەنى جەننەت) ئاتا قىلاتتۇق^[67]. ئۇلارنى ئەلۋەتتە توغرا يولغا ھىدايەت قىلاتتۇق^[68].

كىملىرىكى اللە غا ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدەن، ئۇلار (ئاخىرى تەتە) اللە نىڭ نېمىتىگە ئېرىشكەن پەيغەمبەرلەر، سىددىقار (يەنى يۇقىرى دەرىجىلىك پەيغەمبەرلەر ۋە شېھىتلەر)، شېھىتلەر ۋە ياخشىلار بىلەن بىللە بولسۇن، ئۇلار نېمىدىگەن ياخشى ھەمراھلار (69). بۇ پەزىلەتتە اللە تەرىپىدەن دىندۇر، اللە (پەزىلەت - ئېھسانغا تېگىشلىك بولغانلارنى) بىلىشتە يېتەرلىكتۇر (70). ئى مۇمىنلەر! (دۇشمەنلەرنىڭ شەرىپىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن) تەييارلىق ھالىتىدە تۇرۇڭلار، ئۇرۇشقا تۈركۈم - تۈركۈم بولۇپ ياكى ھەممەڭلار بىر بولۇپ چىقىڭلار (71). شۈبھىسىزكى، ئاراملىقلاردا ئۇرۇشقا چىقماي قېلىپ قالغانلار (يەنى مۇناپىقلار) بار، ئەگەر سىلەرگە بىرەر مۇسەبەت (يەنى مەغلۇبىيەت ياكى قىرغىنلىق) كەلسە، (ئۇ

مۇناپىق) «اللە ماڭا ھەقىقەتەن مەرھەمەت قىلدى، چۈنكى مەن ئۇلار بىلەن (ئۇرۇشتا) بىللە بولىدىم (بولمىسا ئۆلتۈرۈلگەنلەر قاتارىدا ئۆلتۈرۈلگەن بولاتتىم)» دەيدۇ (72). ئەگەر سىلەرگە اللە نىڭ پەزىلى (يەنى غەلبە ۋە غەنىمەت) يەتسە، گويىا سىلەر بىلەن ئۇ (يەنى مۇناپىق) نىڭ ئارىسىدا ھېچقانداق دوستلۇق يوقتىكىدەك، «كاشكى مەن (ئۇرۇشتا) ئۇلار بىلەن بىللە بولغان بولسام، چوڭ بىر مۇۋەپپەقىيەتتە (يەنى غەنىمەتتىن زور نېسىۋىگە) ئېرىشكەن بولاتتىم» دەيدۇ (73). دۇنيا تىرىكچىلىكىنى ئاخىرەتكە تېگىشىدىغانلار اللە يولىدا (جېنىنى، پۇل - مېلىنى پىدا قىلىپ) جىھاد قىلسۇن، كىمكى اللە يولىدا جىھاد قىلىپ ئۆلتۈرۈلسە ياكى غەلبە قىلسا، بىز ئۇنىڭغا كاتتا ئەجر ئاتا قىلىمىز (74). (ئى مۇمىنلەر!) سىلەرگە نېمە بولىدىكى، اللە نىڭ يولىدا جىھاد قىلمايسىلەر ۋە (دۇئا قىلىپ): «ئى پەرۋەردىگار - رىمىز! بۇ ئاھالىسى زالىم شەھەردىن * بىزنى چىقارغىن، ئۆز دەركاھىڭدىن بىزگە بىر ئىگىدارچىلىق قىلغۇچىنى مۇيەسسەر قىل، ئۆز دەركاھىڭدىن بىزگە بىر مەدەتكارنى مۇيەسسەر قىل» دەيدىغان ئاجىز ئەرلەر، ئاجىز ئاياللار ۋە بالىلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن جىھاد قىلمايسىلەر (75).

* بۇ يەردە مەككە كۆزدە تۇتۇلدى، چۈنكى بۇ چاغدا مەككە كۆفرىنىڭ ماكانى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىن ھىجرەت قىلغان ئىدى.

مۆمىنلەر اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلىدۇ، كاپىرلار شەيتاننىڭ يولىدا ئۇرۇش قىلىدۇ؛ شەيتاننىڭ دوستلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلغۇلار (سىلەر ئۇلارنى يىڭىسىلەر)، شەيتاننىڭ تەدبىرى ھەقىقەتەن ئاجىزدۇر (76). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا (يەنى مەككىدە تۇرۇپ ئۇرۇشۇشنى تەلەپ قىلغانلارغا): «ئۇرۇشتىن قولىڭلارنى يىغىڭلار، ناماز ئوقۇڭلار، زاكات بېرىڭلار» دېگەن كىشىلەرنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (يەنى ئۇلاردىن ئەجەبلەنمەسەن؟) بۇلارغا جىھاد پەرز قىلىنغان چاغدا، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەر دۈشمەندىن گويا اللە (نىڭ ئازابى)دىن قورققاندىك بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەررەك قورقسۇن. ئۇلار (ئۆلۈمدىن قورقۇپ): «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە نېمە ئۈچۈن جىھادنى پەرز قىلدىڭ؟ نېمە ئۈچۈن بىزنى ئۇزاققا قالماي كېلىدىغان ئەجەلگىچە تەخىر قىلىدىسىڭ؟ (يەنى ئەجىلىمىز يەتكۈچە تەخىر قىلساڭ، ئۇرۇشتا

الَّذِينَ آمَنُوا يَتْلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُعَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَفَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۗ لَمَّا تَرَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ عَشُونَ النَّاسَ لَمْ تَشِيعَ اللَّهُ أَوْ أَشَدَّ حَشِيَّةً وَقَالُوا لَنْ نَبْرَأَ عَلَيْهَا الْقِتَالَ لَوْ لَا أَخَّرْنَا آلَ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۗ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نُبَأُ يَوْمَ يَدْعُوكُمُ الْمَوْتَ وَلَكُمْ فِي بَرٍّ مِنْ شِيبَةٍ أَنْ تُنَبِّئَهُمْ حَسَنَةً يَقُولُوهَا هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ لَبِثْتُمْ سِنِينَ يَتْلُوهُ هَذَا مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَسَمِعَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ لَأَيُّكُمْ دُونَ يَقْفُونَ حَدِيثًا صَاحِبًا مِنْ حَسَنَةٍ مِنَ اللَّهِ وَصَاحِبًا مِنْ سِنِينَ فَمَنْ نَبِّئِكُمْ وَأَنْتُمْ لِلنَّاسِ رَسُولٌ وَكُنْ يَأْتِلُهُمْ شَهِيدًا مِنْهُمْ يُطِيعُ الرَّسُولَ فَفَدَاكَ اللَّهُ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ

ئۆلتۈرۈلمەسەك بولماسىدى؟)» دېدى. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنى، «دۇنيانىڭ مەنپەئىتى ئازدۇر (يەنى دۇنيانىڭ نېمىتى پانىيدۇر)، (اللەدىن) قورققان (ۋە ئۇنىڭ ئەمرىنى تۇتقانلار) ئۈچۈن ئاخىرەت ياخشىدۇر، سىلەرگە قىلچىلىك زۇلۇم قىلىنمايدۇ (يەنى قىلغان ئەمەلگە لارنىڭ ساۋابى كېسەيتىلمەيدۇ)» (77). قەيەردە بولماڭلار، (ئەجەل كەلگەندە) ئۆلۈم سىلەرنى تاپىدۇ، سىلەر مۇستەھكەم قەلئەلەردە بولغان تەقدىردىمۇ. ئەگەر ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) بىرەر ياخشىلىققا ئېرىشسە، «بۇ اللەدىن بولدى» دەيدۇ، ئەگەر ئۇلار بىرەر زىيان-زەخمەتكە ئۇچرسا، «بۇ سەندىن (يەنى سېنىڭ دىنىڭغا كىرگەنلىكىمىزدىن) بولدى» دەيدۇ. (ئى مۇھەممەد!) بۇ ئەخەقلەرگە) ئېيتقىنى، «(ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ) ھەممىسى اللە تەرىپىدىندۇر (يەنى ھەممىسىنى اللە ياراتقاندۇر)». بۇ قەۋمگە نېمە بولدىكىن، ئۇلار ھېچبىر سۆزنى (يەنى ھەممە شەيئىنىڭ اللەنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغانلىقىنى) چۈشەنمەيدۇ (78). (ئى ئىنسان!) ساڭا يەتكەن ياخشىلىق (مەرھەمەت قىلىش يۈزىدىن) اللە تەرىپىدىندۇر، ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزۈڭدىندۇر. (ئى مۇھەممەد!) سېنى بىز (پۈتۈن) ئىنسانلارغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق، (سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە) شاھىتلىققا اللە يېتەرلىكتۇر (79). كىمكى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇ اللەغا ئىتائەت قىلغان بولىدۇ (چۈنكى پەيغەمبەر اللەنىڭ ئەمرىنى يەتكۈزىدۇ). كىمكى (ئى مۇھەممەد!) سەندىن يۈز ئۆرۈيدىكەن، (بىلگىنىكى) بىز سېنى ئۇلارغا كۆزەتچى (يەنى ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى كۆزىتىپ، ئەمەللىرىگە قاراپ ھېساب ئالغۇچى) قىلىپ ئەۋەتمىدۇق (80).

ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار): «ئەمىرىڭگە ئىتائەت قىلدۇق» دەيدۇ، سېنىڭ يېنىڭدىن چىقىپ كەتكەن چاغدا، ئۇلارنىڭ بىر تۈركۈمى ئۆزلىرىدىن ئىتائەت قىلغان ئۆزگەرتىشنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ (يەنى ئەمىرىڭگە خىلاپلىق قىلىدۇ)، اللە ئۇلارنىڭ ئۆزگەرتكەنلىرىنى خاتىرىلەپ تۇرىدۇ (يەنى پەرىشتىلەرنى ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى يېزىشقا بۇيرۇيدۇ). سەن ئۇلاردىن يۈز ئۈرۈگىن (يەنى كەچۈرگىن)، اللەغا تەۋە ككۈل قىلغىن (تەۋە ككۈل قىلغۇچىغا) اللەنىڭ ھامىيلىقى يېتەرلىكتۇر ^[81].

ئۇلار قۇرئان ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزمەيدۇ؟ ئەگەر قۇرئان (مۇشرىكلار بىلەن مۇناپىقلار كۇمان قىلغاندەك) اللەدىن غەيرىنىڭ تەرىپىدىن بولغان بولسا، ئەلۋەتتە، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن زىددىيەتلەرنى تاپقان بولاتتى ^[82]. (مۆمىنلەرگە ئائىت) ئامانلىق-نىڭ ياكى قورقۇنچىنىڭ بىرەر خەۋىرى ئۇلارغا (يەنى مۇناپىقلارغا) يەتسە، ئۇنى تارقىتىدۇ، ئەگەر ئۇنى پەيغەمبەرگە ۋە ئۇلار (يەنى مۆمىنلەر) نىڭ

وَيَوْمَئِذٍ نَسُوا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٠١﴾ وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَن صَلِّ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ لَعَلَّهُمْ رَضُوا ﴿١٠٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَبْنِي الْعِزَّةَ أَن سَلِّ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ لَعَلَّهُمْ رَضُوا ﴿١٠٣﴾ وَإِذْ بَدَّءْنَا نوحًا وَقولنا لَهُ اصْرِبْ وَارْتَسِلْ إِنَّك وَرَحُلُكُم مِّنْ دُونِ آلِ قُلُوبِ بْنِ إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٤﴾ وَإِذْ نَادَىٰ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ يَا حَبِيبُ انْزِلْ بِنورٍ مِّن سَمَاءٍ وَاتَّخِذْ إِلَٰهًا لَهُٓ وَاحِدًا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١٠٥﴾ وَإِذْ نَادَىٰ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ يَا حَبِيبُ انْزِلْ بِنورٍ مِّن سَمَاءٍ وَاتَّخِذْ إِلَٰهًا لَهُٓ وَاحِدًا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١٠٦﴾ وَإِذْ نَادَىٰ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ يَا حَبِيبُ انْزِلْ بِنورٍ مِّن سَمَاءٍ وَاتَّخِذْ إِلَٰهًا لَهُٓ وَاحِدًا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١٠٧﴾ وَإِذْ نَادَىٰ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ يَا حَبِيبُ انْزِلْ بِنورٍ مِّن سَمَاءٍ وَاتَّخِذْ إِلَٰهًا لَهُٓ وَاحِدًا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١٠٨﴾

ئىچىدىكى ئىش ئۈستىدىكىلەرگە مەلۇم قىلسا، (شۇ) خەۋەرنى چىقارغۇچىلار ئۇنى (يەنى شۇ خەۋەر-نىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى) ئۇلاردىن ئەلۋەتتە بىلىۋالاتتى. (ئى مۆمىنلەر!) ئەگەر سىلەرگە اللەنىڭ پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، سىلەرنىڭ ئازغىنا كىشىدىن باشقىلىرىڭلار، ئەلۋەتتە، شەيتانغا ئەگىشىپ كېتەتتىڭلار ^[83]. (ئى مۇھەممەد!) اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغىن (يەنى ئۆزۈڭ يالغۇز بولماڭمۇ جىھاد قىلغىن، ساڭا غەلبە ۋەدە قىلىنغان. مۇناپىقلارنىڭ جىھادىدىن قېلىپ قالغانلىقىغا ئەھمىيەت بېرىپ كەتتە). سەن پەقەت ئۆزۈڭگىلا جاۋابكار سەن، مۆمىنلەرنى (جىھادقا) قىزىقتۇرغىن، اللەنىڭ كاپىرلار كۈچىنى توسىدىغانلىقىمۇ ھەقىقەتتۇر. اللەنىڭ كۈچى ئەڭ زور دۇر اللەنىڭ جازاسى ئەڭ قاتتىقتۇر ^[84]. كىمكى (كىشىلەر ئارىسىدا) ياخشى (ئىش ئۈچۈن) شاپائەت قىلسا، ئۇنىڭدىن (يەنى ياخشى ئىشتىن) ئۇنىڭ نېسۋىسى بولىدۇ؛ كىمكى بىر يامان (ئىش ئۈچۈن) شاپائەت قىلسا، ئۇنىڭدىن (يەنى يامان ئىشتىن) ئۇنىڭ نېسۋىسى بولىدۇ. اللە ھەممە ئىشقا قادىردۇر ^[85]. سىلەرگە بىر كىشى سالام بەرسە، ئۇنىڭغا تېخىمۇ ياخشى سالام بىلەن جاۋاب قايتۇرۇڭلار (يەنى بىر كىشى ئەسالامۇ ئەلەيكۇم دەپ سالام بەرسە، ئۇنىڭغا ئەسالامۇ ئەلەيكۇم ۋە رەھمەتۇللاھى ۋە بەرەكاتۇھۇ دەڭلار)، ياكى ئۇنىڭ سالامىنى ئەينەن قايتۇرۇڭلار (يەنى ۋە ئەلەيكۇم ئەسالام دەڭلار). اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىدىن (يەنى بەندىلىرىنىڭ چوڭ-كىچىك ئىشلىرىدىن) ھېساب ئالغۇچىدۇر ^[86]. اللەدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. اللە شەكسىز بولىدىغان قىيامەت كۈنىدە سىلەرنى (ھېساب ئېلىش ئۈچۈن مەھشەرگاھقا) جەزمەن يىغىدۇ. اللەدىنمۇ توغرا سۆزلۈك كىم بار؟ (يەنى سۆزىدە، ۋەدىسىدە اللەدىنمۇ سادىق ھېچكىم يوق) ^[87]

ئى مۆمىنلەر! سىلەر نېمىشقا مۇناپىقلار توغرىسىدا ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كېتىسىلەر؟ اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارنى كاپىرلار ھۆكىمدە قىلدى، اللە ئازدۇرغان كىشىلەرنى سىلەر ھىدايەت قىلماقچى بولامسىلەر؟ كىمىنىكى اللە گۇمراھ قىلىدىكەن، سەن ئۇنىڭغا ھەرگىز توغرا يول تېپىپ بېرەلمەيسەن [88]. ئۇلار سىلەرنىڭ ئۆزلىرىدەك كاپىر بولۇشۇڭلارنى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىگە ئوخ- شاش بولۇشۇڭلارنى ئۈمىد قىلىدۇ، ئۇلار اللە يولدا ھىجرەت قىلمىغىچە (يەنى ھىجرەت قىلىش ئارقىلىق ئىمانىنى ئىسپات قىلمىغىچە) ئۇلارنى دوست تۇت- ماڭلار، ئەگەر ئۇلار اللە يولدا ھىجرەت قىلىشتىن يۈز ئۆرۈسە، ئۇلارنى قەيەردە تاپساڭلار شۇ يەردە تۇتۇپ ئۆلتۈرۈڭلار، ئۇلارنى دوستىمۇ تۇتماڭلار، ياردەمچىمۇ قىلماڭلار [89]. پەقەت سىلەر بىلەن ئۆزلىرى ئارىسىدا ئەھدە بولغان بىر قەۋمگە سېغىن-

قَمَالِكُمْ فِي الْمُنْفِقِينَ وَعَتَبَنِ وَاللَّهُ اَرَاكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ اُولَئِكَ لَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيْلًا وَاَقْتُلُوهُمْ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَاءً فَلَا تَجِدُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ خَلَفْتُمْ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءَ بَعْضٍ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ اَنْ تَكُوْلُوْا اَفْحَادًا وَّهُمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوْهُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنْهُمْ وَاِيَّاكُمْ لَا تُصَيِّرُوْا الْاَكِلِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلَى قُوْرٰئِيْنِكُمْ وَيَبْهَمُوْنَ بِيْنِيْكُمْ اَوْ جَاءَكُمْ حَيْثُ كُنْتُمْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ وَاَوْشَاءَ اللّٰهُ اَسْلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ وَكَلَّفَتْهُمْ لُوْاْئِيْنَ اَعْتَرَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَالْقَوٰلِيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا سَيَجِدُوْنَ الضَّالِّيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَأْمَنُوْكُمْ وَيَأْمَنُوْكُمْ قَوْمَهُمْ كَلِمَاتٍ وَّالِى الْاٰمِنَةِ اَرَاكُمُ يَهَابُوْنَ اَنْ لَّمْ يَعْزِلُوْكُمْ وَيَلْمِزُوْا اِيْكُمْ السَّلَامَ وَيَلْمِزُوْا اِيْبَهُمْ فَخَذُوْهُمْ وَاَقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ نَفَقْتُمُوْهُمْ وَاُولٰٓئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مَّبِيْنًا ﴿٩٠﴾

خانلار ياكى سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىشتىن ياكى ئۆز قەۋمىگە قارشى ئۇرۇش قىلىشتىن يۈرەكلىرى سىقىلىپ (يەنى سىلەر تەرەپمۇ ئەمەس، ئۆز قەۋمى تەرەپمۇ ئەمەس بولۇپ) سىلەرگە كەلگەنلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى مۇنداقلارنى ئۆلتۈرمەڭلار ۋە ئەسر ئالماڭلار). ئەگەر اللە خالىسا، ئۇلارنى سىلەرگە مۇسەللەت قىلاتتى، ئۇلار، ئەلۋەتتە، سىلەر بىلەن ئۇرۇشاتتى (يەنى اللە ئۇلارنى كۈچلۈك قىلىپ سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىشقا جۈرئەتلىك قىلاتتى)، ئەگەر ئۇلار سىلەردىن يىراق تۇرسا (يەنى سىلەرگە چېقىلمىسا)، سىلەر بىلەن ئۇرۇشمىسا ۋە سىلەرگە تەسلىم بولسا، اللە سىلەرنىڭ ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىشۇڭلارغا ھەرگىز رۇخسەت قىلمايدۇ [90]. ئىمانى ئىزھار قىلىش بىلەن سىلەردىنمۇ ئامانلىققا ئېرىشمەكچى ۋە قەۋمىگە قايتقاندا (كۇفرىنى ئىزھار قىلىش بىلەن) ئۆز قەۋمىدىنمۇ ئامانلىققا ئېرىشمەكچى بولغان ئىككىنچى بىر خىل كىشىلەر (يەنى مۇناپىقلار) نى كۆرسىلەر، ئۇلار ھەرقاچان پىتنە- پاساتقا (يەنى كۇفرغا ياكى مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا) چاقىرىلسا ئۆزلىرىنى ئۇنىڭدىن تارتىدۇ، ئەگەر ئۇلار سىلەردىن يىراق تۇرمىسا، سىلەرگە تەسلىم بولمىسا، (سىلەر بىلەن) ئۇرۇشۇشتىن قول يىغىمىسا، بۇچاغدا ئۇلارنى قەيەردە كۆرسەڭلار شۇ يەردە (ئەسر ئېلىڭلار) تۇتۇپ ئۆلتۈرۈڭلار، (ئۇلارنىڭ خىيانىتى سەۋەبلىك) سىلەرگە ئۇلارغا قارشى (يەنى ئۇلارنى ئەسر ئېلىشقا، ئۆلتۈرۈشكە) روھەن پاكىت ئاتا قىلدۇق [91].

وَكَانَ يُؤْمِنُ أَنْ يَقُولَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً
 فَحَرِيْرُهُ قَتْلُ مُؤْمِنٍ وَدِيَةٌ مَسْكُومَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِنِّي لَنَصْرٌ لِّقَوْمٍ
 كَانَ مِنْ قَوْمِ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَحَرِيْرُهُ قَتْلُ مُؤْمِنٍ وَإِن
 كَانَ مِنْ قَوْمِ يَدْعُونَ بِدِينِكُمْ يُبَايِعُوكُمْ وَيَتَّخِذُونَ أَهْلِيكُمْ
 حَرِيْرًا فَحَرِيْرُهُ قَتْلُ مُؤْمِنٍ مِمَّنْ لَمْ يَحِدُوا فِي دِينِهِمْ وَمِمَّنْ
 يُؤْتُونَ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ جَلِيْلًا حَكِيْمًا ﴿۹۲﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا
 فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَكَفِّرْنَا عَنْهُ لُحْمَهُ وَأَعْيُنَهُ وَاعْدِلْ لَه
 عَدْلًا بَيْنَنَا ﴿۹۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَتَيَبَّأُوا وَلَا كُفِّرُوا بِلَهْمِكُمْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلَسْتُمْ مُؤْمِنًا يَتَّبِعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِقَوْلِ اللَّهِ مَعَارِفًا كَرِيْمًا ﴿۹۴﴾ كَذَلِكَ لَنُنْفِثَنَّ مِنْ
 قَبْلِ فِتْنَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَيَنبُؤُنَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيْرًا ﴿۹۵﴾
 لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْعُرَىٰ وَالْمُجَاهِدِينَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسُهُمْ أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسُهُمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَجَبًا وَكَلَّا وَعَدَلْنَا
 الْحِسْبَىٰ وَأَفْضَلُ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۹۶﴾

مۆمىن ئادەمنىڭ مۆمىن ئادەمنى سەۋەنلىك بىلەن ئەمەس، قەستەن ئۆلتۈرۈشى ھېچ دۇرۇس ئەمەس، كىمكى بىرەر مۆمىننى سەۋەنلىك بىلەن ئۆلتۈرۈپ قويدىكەن، ئۇ بىر مۆمىن قۇلنى ئازاد قىلىشى ۋە ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرىغا دىيەت تۆلىشى كېرەك، ئۇلار (يەنى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرى) دىيەتنى كەچۈرۈم قىلسا، (شۇنىڭ بىلەن قاتىل ئۇنى) تۆلىمە ھېچ باق يوق، ئەگەر ئۆلتۈرۈلگۈچى مۆمىن سىلەرگە دۈشمەن (كۇفشار) قەۋمىدىن بولسا، بۇ چاغدا ئۆلتۈرۈپ قويغۇچى بىر نەپەر مۆمىن قۇلنى ئازاد قىلىشى لازىم (دىيەت كەلمەيدۇ، چۈنكى ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ئىگىسى مۇسۇلمان بولمىغاچقا ئۇنىڭغا ۋارىس بولمايدۇ)، ئەگەر ئۆلتۈرۈلگۈچى ئاراڭلاردا مۇئاھىدە بولغان (كۇفشار) قەۋمىدىن بولسا، ئۇنىڭ ۋارىسلىرىغا دىيەت تۆلەش ۋە بىر نەپەر قۇلنى ئازاد قىلىش كېرەك، ئازاد قىلىدىغان قۇل تاپالمىغان ئادەم

(يەنى قۇل ئازاد قىلىشقا قادىر بولالمىغان ئادەم) (تەۋبىسىنى اللەنىڭ قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن) ئۈزۈلدۈرمەي ئىككى ئاي روزا تۇتۇشى لازىم. اللە ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچى، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (92). كىمكى بىر مۆمىننى قەستەن ئۆلتۈرىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسى جەھەننەم بولىدۇ، ئۇ جەھەننەمدە مەڭگۈ قالىدۇ، اللەنىڭ غەزىپىگە ۋە لەنتىگە دۇچار بولىدۇ. اللە ئۇنىڭغا (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازاب تەييارلايدۇ (93). ئى مۆمىنلەر! اللە يولغا (يەنى غازاتقا) ئاتلانغان ۋاقىتتىكىلاردا ھەقىقەتەن ئىش قىلىڭلار (يەنى مۆمىن ياكى كاپىرلىقى ئېنىق بولغۇچە ئۆلتۈرۈشكە ئالدىراپ كەتمەڭلار)، سىلەرگە مۇسۇلمان بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ سالام بەرگەن ئادەمگە — دۇنيانىڭ مال — مۈلكىنى (غەنىمەتنى) كۆزلەپ — سەن مۆمىن ئەمەسمەن دېمەڭلار (يەنى ئۆلۈشتىن قورقۇپ سالام بەردىڭ دەپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتمەڭلار). اللە نىڭ دەركاھىدا (مۇنداق — لارنى ئۆلتۈرۈشتىن سىلەرنى بىھاجەت قىلىدىغان) نۇرغۇن غەنىمەتلەر (يەنى ساۋاب) بار، ئىلگىرى سىلەرمۇ ئەنە شۇنداق (كاپىر) ئىدىڭلار، كېيىن اللە سىلەرگە (ئىماننى) ئىلتىپات قىلدى، (ئۇلارنى ئۆزەڭلارغا سېلىشتۇرۇپ) ھەقىقەتەن ئىش قىلىڭلار. اللە سىلەرنىڭ قىلمىشلىرىدىن خەۋەر — داردۇر (94). مۆمىنلەردىن ئۆزىسىز (ئەما، توكۇر، كېسەلگە ئوخشاش ئۆزىسى بارلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا) جىھادقا چىقمىغانلار اللە يولىدا ماللىرىنى، جانلىرىنى تىكىپ جىھاد قىلغۇچىلار بىلەن باراۋەر بولمايدۇ. اللە ماللىرىنى، جانلىرىنى تىكىپ جىھاد قىلغۇچىلارنى جىھادقا چىقمىغانلاردىن بىر دەرىجە ئۈستۈن قىلدى. بۇ ئىككى خىل كىشىلەر (يەنى ئۆزىسى بولۇپ جىھادقا چىقالمىغانلار ۋە جىھادقا چىققۇچىلار) نىڭ ھەممىسىگە اللە جەننەتنى ۋەدە قىلدى. اللە جىھاد قىلغۇچىلارغا بۈيۈك ئەجىر ئاتا قىلىپ، ئۇلارنى (ئۆزىسىز تۇرۇپ جىھادقا چىقمىغانلاردىن ئارتۇق) قىلدى (95).

الله (ئۇلارغا) بىلەن مەرتسۇنلەر، مەغپىرەت ۋە رەھمەت ئاتا قىلدى، اللە مەغپىرەت قىلغۇ-چىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر^[96]. ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى ھىجرەتنى تەرك ئېتىپ كۇففارلار بىلەن بىللە تۇرغۇچىلار) نىڭ جانلىرى پەرىشتىلەر تەرىپىدىن ئېلىنىدىغان چاغدا، پەرىشتىلەر ئۇلاردىن: «(دىنىڭلارنىڭ ئىشىدا) قايسى ھالەتتە ئىدىڭلار؟» دەپ سورىدۇ. ئۇلار: «زېمىندا (يەنى مەككە زېمىنىدا) بىز (دىننى بەرپا قىلىش-تىن) بوزەك قىلىنغان ئىدۇق» دەيدۇ. پەرىشتىلەر: «ھىجرەت قىلىڭلار، اللە نىڭ زېمىنى كەڭرى ئەمەسىدى؟» دەيدۇ. ئەنە شۇ (ھىجرەت قىلىنغان)

ذَرِيَّةٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ۝ إِنَّا الَّذِينَ تَوَلَّيْنَا مِنْ قَبْلِكَ ظَالِمِينَ
أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَهَاجِرُوا
فِيهَا قَالُوا لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ وَسَادَّتْ عَلَيْكُمُ
الْأَرْضُ لَآتَيْتُمُوهَا جُحُومًا ۗ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝
قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا أَلُومَةٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا غَفُورًا ۝ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۗ وَمَنْ يَخْرُجْ
مِنْ بَيْتِهِ مَهِاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ
الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ۝ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۗ إِنَّ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَكُمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا كَالْمُدَّاعِيَاتِ ۝

لارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر. جەھەننەم نېمىدىگەن يامان جاي!^[97] پەقەت ئەرلەردىن، ئاياللاردىن، بالىلاردىن چارىسىز قالغان (يەنى ھىجرەت قىلىشقا چارە تاپالمىغان)، يول بىلمەيدىغان ئاجىزلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا^[98]. ئەنە شۇلارنى اللە ئەپۇ قىلغاي. اللە ناھايىتى ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر^[99]. كىمكى اللە يولىدا ھىجرەت قىلىدىكەن، ئۇ زېمىندا چىقىش يولى ۋە كەڭچىلىك تاپىدۇ. كىمكى ئۆيىدىن اللە نىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ تەرىپىگە ھىجرەت قىلىپ چىقسا، ئاندىن يولدا ئۆلسە، ئۇنىڭ ئەج-رىنى چوقۇم اللە بېرىدۇ. اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر ۋە ناھايىتى مېھرىبانىدۇر^[100]. سەپەرگە چىققان ۋاقىتىڭلاردا كاپىرلارنىڭ ئۆزەڭلارغا زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈپ قويۇشىدىن قورقۇپ، نامازنى قەسر قىلىپ (يەنى تۆت رەكئەتنى ئىككى رەكئەت قىلىپ) ئوقۇساڭلار سىلەرگە ھىج گۇناھ بولمايدۇ. كاپىرلار سىلەرگە ھەقسەتەن ئويۇچۇق دۈشمەن-دۇر (ناماز ئوقۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ سىلەرنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتىن يانمايدۇ)^[101].

ئۇلارنىڭ يوشۇرۇن سۆھبىتىنىڭ تولسىدا خەيرىيەت يوقتۇر. پەقەت سەدىقىغە ياكى ياخ-شلىققا ياكى كىشىلەرنى ئەپلەشتۈرۈشكە ئەمىر قىلغان كىشىلەر(نىڭ يوشۇرۇن سۆھبىتى) بۇنىڭدىن مۇستەسنا. كىمكى ئۇ (ئىش)لارنى اللە نىڭ رازىلىقىنى تىلەش يۈزىسىدىن قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا بۈيۈك ئەجر ئاتا قىلىمىز(114).

كىمكى ئۆزىگە (مۆجىزىلەر ئارقىلىق) توغرا يول ئېنىق بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبەرگە (يەنى ئۇنىڭ ئەمرىگە) مۇخالىپەتچىلىك قىلىدىكەن، مۇمىنلەرنىڭ يولىدىن غەيرىيەگە ئەگىشىدىكەن، ئۇنى ئۆز يولىغا قويۇپ بېرىمىز، ئۇنى (ئاخ-رەتتە) جەھەننەمگە كىرگۈزۈمىز، جەھەننەم نېمىدېگەن يامان جاي! (115) اللە ئۆزىگە بىرەر نەرسىنىڭ شېرىك كەلتۈرۈلۈشىنى (يەنى مۇشرىكلىك گۇناھىنى) ئەلۋەتتە مەغپىرەت

قىلمايدۇ، بۇنىڭدىن باشقىنى (اللە ئۆزى) خالىغان ئادەمگە مەغپىرەت قىلىدۇ، كىمكى اللەغا شېرىك كەلتۈرىدىكەن، ئۇ ھەقىقەتەن قاتتىق ئازغان بولىدۇ(116). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) اللەنى قويۇپ، پەقەت (ئۆزلىرى) چىشى (ناملار بىلەن ئاتىۋال-غان) بۇتلارغا ئىبادەت قىلىدۇ، پەقەت اللە نىڭ ئىبادىتىدىن باش تارتقان شەيتانغا ئىبا-دەت قىلىدۇ(117). اللە شەيتاننى رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى، شەيتان ئېيتتى: «مەن ئەلۋەتتە سېنىڭ بەندىلىرىڭدىن مۇئەييەن ساندىكىلەرنى ئىسكەللەيمەن(118). شۇنداقلا چوقۇم ئۇلارنى ئازدۇرىمەن، ئۇلارنى خام خىيال قىلدۇرىمەن (يەنى ھايات ئۇزۇن، قىيامەت، ھىساب ئېلىش يوق دېگەندەك باتىل ئەقىدىلەرنى كۆڭلىگە سالىمەن)، ئۇلارنى چوقۇم چاھارپايلارنىڭ (بۇتلارغا نەزرە قىلىپ بەلگە ئۇچۇن) قۇلاقلىرىنى يېرىشقا بۇيرۇيمەن، ئۇلارنى چوقۇم اللە-نىڭ مەخلۇقاتىنى ئۆزگەرتىۋېتىشكە (يەنى قۇللارنى ئاختا قىلىش، ئۇلارغا مەڭ ئويدۇرۇشقا ئوخشاش) ئىشلارغا بۇيرۇيمەن». كىمكى اللەنى قويۇپ شەيتاننى دوست تۇتىدىكەن، ئۇ (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) ئوپىچۇقۇ زىيان تارتقان بولىدۇ(119). شەيتان ئۇلارغا (يالغان) ۋەددە-لەرنى بېرىدۇ ۋە ئۇلارنى خام خىيالغا سالىدۇ (يەنى ئەمەلدە ئىشقا ئاشمايدىغان ئارزۇ-لارنى كۆڭلىگە سالدۇ)، شەيتان ئۇلارغا پەقەت يالغاننىلا ۋەدە قىلىدۇ(120). ئەنە شۇلارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر، ئۇلار جەھەننەمدىن قاچىدىغان جاي تاپالمايدۇ(121).

ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتكە كىرگۈزىمىز. ئۇلار جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇ. اللە - نىڭ ۋەدىسى ھەقتۇر، اللە دىنىمۇ راست سۆزلۈك كىم بار؟ (يەنى اللە دىنىمۇ راست سۆزلۈك ھېچ ئەھدى بولمايدۇ) ^[122] (اللە ۋەدە قىلغان ساۋاب) سىلەرنىڭ قۇرۇق ئارزۇيۇڭلار ۋە ئەھلى كىتابنىڭ قۇرۇق ئارزۇسى بىلەن قولغا كەلمەيدۇ، كىمكى بىر يامانلىق قىلىدىكەن، بۇنىڭ ئۈچۈن (دۇنيادا ياكى ئاخىرەتتە) جازالىنىدۇ، ئۇ ئۆزى ئۈچۈن اللەدىن باشقا (اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدۇ - ھېچقانداق دوست ۋە ھېچقانداق مەدەتكار تاپالمايدۇ) ^[123]. ئەر - ئاياللاردىن مۇمىن بولۇپ تۇرۇپ ياخشى ئىشلارنى قىلغانلار جەننەتكە داخىل بولىدۇ، ئۇلارغا قىلچە زۇلۇم قىلىنمايدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنىڭ ساۋابى قىلچە

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۗ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا مَأْتِيًا أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْرِبْهُ وَكَانَ كَانِفًا لَنْ نُجِِدَ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۗ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَؤْتِيهِنَّ وَهُمُومُونَ قَدْ أَتَىكَ الْيَدِائُنَ مِنْ خِزْيَانِ الْجَنَّةِ وَلَا تَبْلُغُونَ بِقَدْرِهِمْ وَأَنْتُمْ أَحْسَنُ دِينًا ۗ وَمَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۗ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِشَيْءٍ عَظِيمًا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ فِي النَّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِنُكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَى الْنِسَاءِ الَّتِي لَكُمْ تُوْتُوهُنَّ مَا لَيْبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا إِلَيْهِمْ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَالِمًا ۗ

كېمەيتۈپتەلمەيدۇ) ^[124]. ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ھالدا ئۆزىنى اللە غا تاپشۇرغان (يەنى اللەنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇپ ئەمەلنى خالىسى اللە ئۈچۈن قىلغان)، باتىل دىنلاردىن بۇرالىغان ھالدا ئىبراھىمنىڭ دىنىغا ئەگەشكەن كىشىدىن (دىنىي جەھەتتە) ياخشىراق ئادەم بارمۇ؟ اللە ئىبراھىمنى دوست تۇتتى ^[125]. ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى شەيئىلەرنىڭ ھەممىسى اللەنىڭدۇر (يەنى اللەنىڭ مۈلكىدۇر، بەندىلىرىدۇر، مەخلۇقاتلىرىدۇر). اللە ھەممە نەرسىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر ^[126]. (ئى مۇھەممەد!) سەندىن ئاياللار توغرىسىدا پەتۋا سورايدۇ، ئېيتقىنكى، ئۇلار توغرىسىدا اللە سىلەرگە پەتۋا بېرىدۇ. قۇرئاندا سىلەرگە تىلاۋەت قىلىنىدىغان (ئاياللار - نىڭ مىراسىغا ئائىت) ئايەتلەرمۇ پەتۋا بېرىدۇ. شۇنداق يېتىملىرى توغرىسىدا پەتۋا بېرىدۇكى، ئۇلارنىڭ تەيىن قىلىنغان مىراسىنى بەرمەيسىلەر، (ئۇلارنىڭ مىراسى قولىمىزدىن چىقىپ كېتىپ قالدۇ دەپ) ئۇلارنى ئەرگە بەرمەيسىلەر (يەنى مۇنداق قىلماسلىقىڭلارغا پەتۋا بېرىدۇ)، بوزەك قىلىنغان بالىلارنىڭ ھەققىنى بېرىشىڭلار) ۋە يېتىملىرىگە ھەققانىي بولۇشىڭلار ھەققىدە پەتۋا بېرىدۇ*. (ئاياللارغا ۋە يېتىملىرىگە) قانداقلا ياخشىلىق قىلساڭلار، شۈبھىسىزكى، اللە ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ (يەنى شۇنىڭغا ئاساسەن اللە سىلەرنى مۇكاپاتلايدۇ) ^[127].

* جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئەربەلەر كىچىك بالىلارغا ۋە ئاياللارغا مىراس بەرمەيتتى، اللە بۇنى مەنى قىلىپ، ئۇلارنىڭ مىراسىنى بېرىشىنى بۇيرۇدى.

ئەگەر بىرەر ئايال ئېرىنىڭ كۆڭۈلسىز بولۇشىدىن ياكى يۈز ئۆرۈشىدىن ئەندىشە قىلسا، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا كېلىشىشى ھېچ گۇناھ ئەمەس، كېلىشىش (ئۆزلۈشۈپ كېتىشتىن) ياخشى. ئىنسانلارنىڭ تەبىئىتىگە بېخىللىق سىڭىپ كەتكەن، ئەگەر (ئاياللىرىڭلارغا) ياخشىلىق قىلساڭلار، (ئۇلارغا زۇلۇم قىلىشتىن) ساقلانسىڭلار (اللە سىلەرنى مۇكاپاتلايدۇ). اللە ھەقىقەتەن قىلمىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر ^[128]. قانچە تىرىشساڭلارمۇ ئاياللىرىڭلارغا (مۇھەببەتتە ۋە دىلىنىڭ مايىللىقىدا) باراۋەر مۇئامىلىدە بولۇشقا ھەرگىز قادىر بولالمايسىلەر، شۇنىڭ ئۈچۈن بىرسىگە پۈتۈنلەي مايىل بولۇپ، ئىككىنچىسىنى (ئېرى باردەكمۇ ئەمەس، يوقتەكمۇ ئەمەس) ئېسىپ قويۇلغان ئايالدىكى تاشلاپ قويماڭ. لار، ئەگەر (بۇ جەھەتتىكى قۇسۇرلىرىڭلارنى)

وَأَمَّا عَائِشَةُ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْبِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحْرَ وَإِنْ عُثِرُوا بِتَعَوُّذٍ وَإِنْ اللَّهُ كَانَ بِمَا وَعَمَلُونَ خَبِيرًا وَلَنْ نَسْتَعِينَهُمْ أَنْ يُعْذِلُوا بَيْنَ الْقِسْمَاتِ أَوْ لَوْعَضُوهُمْ فَلَا يُعِينُهُمْ اللَّهُ قَدَّ ذَرْبًا كَالْمَعْقُودِ وَإِنْ نَضَاهُمْ أَوْتَعَوْا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَلَنْ يَتَخَفَتَا بَيْنَ اللَّهِ فَلَاحِظِينَ سَعَتِهِمْ وَكَانَ اللَّهُ أَسْعَىٰ عَلَيْهِمَا وَاللَّهُ مَعَانِي السَّمَوَاتِ وَمَعَانِي الْأَرْضِ وَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ تَوَّانًا تَلَوُّوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَعَانِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا وَاللَّهُ مَعَانِي السَّمَوَاتِ وَمَعَانِي الْأَرْضِ وَكَلَّمَ بَابَهُمُ وَيَكِيلًا إِنَّ يَسْأَلُونَكَ عَنْ ذُنُوبِكُمْ أَكْفَأُ مَا عَلَىٰ النَّاسِ وَيَأْتِي الْيَاقِينُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَجَدَا اللَّهَ سَائِعًا يُبْعَثُ وَإِنْ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ كَانَ اللَّهُ سَائِعًا يُبْعَثُ ۝

تۈزەتسەڭلار، (يەنى ئۇلارغا زۇلۇم قىلىشتىن) ساقلانسىڭلار، اللە ئەلۋەتتە (سىلەرگە) مەغپىرەت قىلىدۇ، رەھىم قىلىدۇ ^[129]. ئەگەر ئىككىسى ئۆزلۈشۈپ كەتسە، اللە ئۆز پەزىلى بىلەن ئۇلارنىڭ بىرسىنى ئىككىنچىسىدىن بەھاجەت قىلىدۇ، اللە (نىڭ پەزىلى) كەڭدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇ-چىدۇر ^[130]. ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى شەيئىلەر اللەنىڭدۇر (يەنى اللەنىڭ مۈلكىدۇر، مەخلۇ-قاتىدۇر). سىلەردىن ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەرگە (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارغا) ۋە سىلەرگە اللە غا تەقۋادارلىق قىلىشنى تەۋسىيە قىلدۇق، ئەگەر كاپىر بولساڭلار (كۇفرىڭلار اللە غا زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ)، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى شەيئىلەر اللەنىڭ (مۈلكىدۇر، مەخلۇقاتىدۇر). اللە (مەخلۇقاتتىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر ^[131]. ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى شەيئىلەر اللەنىڭدۇر (يەنى اللەنىڭ مۈلكىدۇر، مەخلۇقاتىدۇر). ھەممە ئىشنى باشقۇرۇشقا اللە يېتەر-لىكتۇر ^[132]. ئى ئىنسانلار! ئەگەر اللە خالسا، سىلەر يوق قىلىپ ئورنۇڭلارغا باشقىلارنى كەلتۈرىدۇ، اللە بۇنىڭغا قادىردۇر ^[133]. كىمكى (قىلغان ئەمەلى بىلەن) دۇنيانىڭ نېمىتىنى تەلەيدىكەن، (ئۇنىڭغا ئېيتىپ قويغىنىكى) دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ نېمىتى اللە نىڭ دەركا-ھىددۇر (بەندە ئۆز پەرۋەردىكارىدىن دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ نېمىتىنى تىلسۇن). اللە (بەندىلىرىڭلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (بەندىلىرىڭلارنىڭ ئەمەللىرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر ^[134].

تۇلار (يەنى مۇناپىقلار) سىلەرگە ھادىسە كېلىشى كۈندۈ، ئەگەر سىلەر اللە نىڭ نۇستىگە ئېرىش- سەڭلار، تۇلار: «بىز سىلەر بىلەن بىللە ئەمەسم- دۇق؟ (كاپىرلاردىن ئالغان غەنىمەتلەردىن بىزگىمۇ بېرىڭلار)» دەيدۇ. ئەگەر كاپىرلار زەپەر تاپسا، تۇلار (كاپىرلارغا): «بىز سىلەردىن غالىب بولۇپ تۇرۇپ (سىلەرنى ئۆلتۈرمەدۇق) ئەمەسمۇ؟ سىلەرنى مۇمىنلەردىن ساقلىمىدۇقمۇ؟» دەيدۇ. اللە قىيامەت كۈنى ئاراڭلاردا (ھەققانىي) ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە كاپىرلارغا ھەرگىز مۇمىنلەرگە قارشى يول بەرمەيدۇ^[141]. شۇبھىسىزكى، مۇناپىقلار اللە نى ئالدىماقچى بولۇشىدۇ، اللە تۇلانىڭ ئالدىماچىلىقىغا يارىشا جازا بېرىدۇ، تۇلار ناماز ئۈچۈن تۇرغاندا،

لَا يَذِينَ يَرَبُصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ صِرْمٌ مِنَ اللَّهِ قَالَؤُا
 أَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ وَلَئِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالَؤُا أَلَمْ
 نَسْتَحِذْكُمْ وَعَسْتَحِذْ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ قَالَهُ يَحْذَرُونَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخُذُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذْ قَامُوا
 إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يُرُونَ
 اللَّهَ الْإِلَهَ الَّذِي مُدَّبَّرُوا فِي ذَلِكَ أَزَلَالٍ هُوَ أَهْلٌ وَلَا
 إِلَى هُوَ أَهْلٌ وَمَنْ يَفْضِلْ اللَّهُ فَمَا كَانَ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَتَّخِذُوا إِلَهًا عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مِثْلًا
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَجَاتِ الْأَعْلَى مِنَ الْعِلْمِ وَلَنْ يَجْعَلَ
 لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
 وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي
 اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدُوِّهِ
 إِنَّ شَرَّكُمْ وَأَمَّاكُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاحِكًا عَظِيمًا

خۇش ياقىمىلىق بىلەن تۇرىدۇ (ساۋاب ئۈمىد قىلمايدۇ)، (نامازنى) كىشىلەرگە كۆرسىتىش ئۈچۈن ئوقۇيدۇ (يەنى دىياكارلىق قىلىدۇ)، اللەنى پەقەت ئازغىنا ياد ئېتىدۇ^[142]. مۇناپىقلار كۇفرى بىلەن ئىمان ئارىسىدا ئارىسالدى بولۇپ تۇرىدۇ، نە تۇلارغا، نە بۇلارغا مەنسۇپ ئەمەس (يەنى مۇمىن- لەرگىمۇ، كاپىرلارغىمۇ مەنسۇپ ئەمەس)، كىمنى اللە گۇمراھ قىلغان ئىكەن، ئۇنىڭغا ھەرگىزمۇ توغرا يول تاپالمايسەن^[143]. ئى مۇمىنلەر! مۇمىنلەرنى (دوست تۇتۇشنى) قويۇپ، كاپىرلارنى دوست تۇتماڭلار، سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارغا (يەنى مۇناپىق ئىكەنلىكىڭلارغا) اللە نىڭ روشەن پاكىتى بولۇشىنى خالامسىلەر؟^[144] مۇناپىقلار چوقۇم دوزاخنىڭ ئەڭ ئاستىنقى قەۋىتىگە (يەنى قەئىرىگە) تاشلىنىدۇ، تۇلارغا ھەرگىزمۇ (ئازابىتىن قۇتقۇزىدىغان) مەدەتكار تاپالمايسەن^[145]. پەقەت (مۇنا- پىقلىقتىن) تەۋبە قىلغان، (ئەمەللىرىنى) تۈزەتكەن، اللە (نىڭ كىتابى) غا چىڭ يېپىشقان، دىننى اللە ئۈچۈن خالىس قىلغان (يەنى قىلغان ئەمەلدىن پەقەت اللە نىڭ رازىلىقىنى كۆزلىگەن) كىشىلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئەنە شۇلار مۇمىنلەر بىلەن بىللە (يەنى تۇلانىڭ قاتارىدا) دۇر. اللە مۇمىنلەرگە (ئاخىرەتتە جەننەتتىن ئىبارەت) بۈيۈك ئەجر ئاتا قىلىدۇ^[146]. ئەگەر اللە نىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلساڭلار ۋە ئىمان ئېيتساڭلار، اللە سىلەرگە ئازاب قىلىپ نېمە قىلىدۇ؟ اللە شۈكۈر قىلغۇچىنى مۇكاپاتلىغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر^[147].

(ئالتىنچى پارە)

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَرِ مِنَ الْقَوْلِ الْأَمَنَ ظَلْمًا
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا إِنْ تَدْرَأُونَ خَيْرًا أَوْ تَعْصُونَ أَوْ تَعْفَوْنَ
 عَنْ سُورِهِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوفًا قَدِيرًا إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ يُرِيدُونَ أَنْ يَفْرَقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَيُقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُفِرُ بِبَعْضٍ فَزَيِّدُوا أَنْ
 يَتَّخِذَ الَّذِينَ ذَلِكُمْ سِبْغًا وَلَيْكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا
 وَاعْتَدُوا لِلَّذِينَ يَنْبَغِي عَذَابُهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
 رَسُولِهِ وَلَمْ يُؤْمَرُوا بِنِهَايَةِ أَلْيِكُمْ سَوْرَةٌ يُؤْتِيهَا الْكُفْرُ
 وَكَانَ اللَّهُ عَفُوفًا رَحِيمًا لَيْسَ لَكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ يَنْزِلَ
 عَلَيْهِمْ كِتَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى الْأَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَقَالُوا ارزَأْنَا لِلَّهِ جَهَنَّمَ فَأَخَذَ اللَّهُ مِنَ الْجَهَنَّمَ لُطْمًا يَظُنُّوهُمْ
 أَنْتَدُوا وَالْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ النَّبِيُّ فَقَالُوا تَنْزِيلُ
 ذَلِكَ وَالنَّبِيُّ مَوْسَى سُلْطَانًا نَبِيًّا وَرَعَيْنَا قَوْلَهُمْ
 الظُّرُوبِ بَيْنًا فِيهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىدىن باشقا (ھەرقانداق كىشى-
 نىڭ) ئاشكارا يامان سۆز قىلىشىنى اللە ياقتۇر-
 مايدۇ (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ زالىمدىن شىكايەت
 قىلىشىغا ۋە ئۇنىڭغا دۇئا ئېيتىپ قىلىشىغا بولىدۇ)،
 اللە (زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىنىڭ دۇئاسىنى) ئاڭلىغۇ-
 چىدۇر، (زالىمنى) بىلگۈچىدۇر^[148]. سىلەر ئاشكارا
 ياكى يوشۇرۇن بىر ياخشىلىقنى قىلساڭلار ياكى بىرەر
 يامانلىقنى كەچۈرسەڭلار (ساۋاب تاپسىلەر). شۇب-
 ھىسىزكى، اللە ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، قۇدرەتلىكتۇر^[149].
 شۇبھىسىزكى، اللەنى ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى
 ئىنكار قىلغانلار، اللە بىلەن ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرى-
 نىڭ ئارىسىنى (اللە غا ئىشىنىپ پەيغەمبەرلىرىگە
 ئىشەنمەيمىز دېيىش بىلەن) ئاجرىتىۋەتمەكچى بولغان-

لار، (پەيغەمبەرلەرنىڭ) بەزىسىگە ئىشىنىمىز، بەزىسىگە ئىشەنمەيمىز دېگۈچىلەر - ئۇنىڭ (يەنى
 ئىمان بىلەن كۇفرنىڭ) ئارىسىدا (ئوتتۇرا) يول تۇتماقچى بولغانلار^[150]. ئەنە شۇلار (ئىماننى
 دەۋا قىلغان تەقدىردىمۇ) راستلا كاپىرلاردۇر، كاپىرلارغا خورلىغۇچى ئازاب تەييارلىدۇق^[151].
 اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان ئېيتقان، ئۇلاردىن ھېچبىرىنىڭ ئارىسىنى ئاجرىتىۋەت-
 مەكەن (يەنى ھەممىسىگە ئىمان ئېيتقان) كىشىلەرگە اللە ئۇلارنىڭ (تېگىشلىك) ئەجىرلىرىنى ئاتا
 قىلىدۇ، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەھربان دۇر^[152]. ئەھلى كىتاب (يەنى
 يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) سەندىن ئۆزلىرىگە ئاسماندىن بىر كىتاب چۈشۈرۈشنى سورايدۇ، ئۇلار
 مۇسادىن بۇنىڭدىنمۇ چوڭراقىنى سوراپ: «بىزگە اللەنى ئاپئاشكارا كۆرسەتكىن» دېگەن ئىدى.
 شۇنىڭ بىلەن، ئۇلارنىڭ زۇلمى سەۋەبلىك ئۇلارنى چاقماق سوقتى (يەنى ئاسماندىن بىر ئوت
 كېلىپ ئۇلارنى ھالاك قىلدى). ئۇلار روشەن مۆجىزىلەر كەلگەندىن كېيىن موزايىنى (مەبۇد)
 قىلىۋالدى. كېيىن بىز ئۇلارنى ئەپۇ قىلدۇق. بىز مۇساغا (ئۇنىڭ راست پەيغەمبەرلىكىنى ئىسپات-
 لايدىغان مۆجىزىلەردىن) روشەن پاكىت ئاتا قىلدۇق^[153]. (تەۋرات شەرىئىتىنى قوبۇل قىلمىغان-
 لىقلىرى سەۋەبلىك) ئۇلاردىن ئەھدە ئالماق ئۈچۈن ئۈستىگە تۇر (تېغى) نى تىكلەپ قويدۇق، ئۇلارغا:
 «(بەيتۈلمۈقەددەس) دەۋرۈزىسىدىن سەجدە قىلغان ھالدا كىرىڭلار» دېدۇق ھەمدە
 ئۇلارغا: «شەنبىنىڭ ھۈرمىتىنى ساقلاڭلار (يەنى شەنبىدە بېلىق تۇتۇش بىلەن
 ھەددىڭلاردىن ئاشماڭلار)» دېدۇق. ئۇلاردىن (بۇ ھەقتە) مەھكەم ۋەدە ئالدىق^[154].

إِنَّا وَجَدْنَا لِإِيكَ كَمَا وَجَدْنَا لِي نُورٍ وَاللَّيْلُ مِنَ الْعَيْدِ
 وَأَوْحَيْنَا لِي أِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَاتَّبَعْنَا آدَمَ تَبْوَةً وَرَسُولًا قَدْ قَضَيْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
 قَبْلُ وَرَسُولًا لَمْ نَقْضِ لَهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَحْتِ الْمَاءِ رَسُولًا فَتُبَيِّنْ مِنْ وَمُنْذِرِينَ لِقَالِ لَوْ كُنَّا لِلنَّاسِ
 عَلَى اللَّهِ حُجَّةً بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ عَلَيْكَ وَالْمَلَائِكَةُ
 يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 صَدَّقُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيُؤْتِيَهُمْ
 طَرِيقًا إِلَى الْكَافِرِينَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
 عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ قَامُوا خَيْرَ الْكُفْرَانِ تَقَرُّوا قَانَ بِلَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

(ئى مۇھەممەد!) بىز نۇھقا ۋە ئۇنۇڭدىن كېيىنكى پەيغەمبەرلەرگە ۋەھى قىلغاندەك، ھەقىقەتەن ساڭا ۋەھى قىلدۇق ھەمدە ئىبراھىمغا، ئىسمائىلغا، ئىسماھىلغا، ئەيىقۇبغا، يەئقۇبغا، ئەيىقۇبىنىڭ ئەۋلادلىرىغا، ئىساغا، ئەيىقۇبغا، يۇنۇسقا، ھارۇنغا، سۇلايمانغا ۋەھى قىلدۇق، داۋۇدقا زەبۇرنى ئاتا قىلدۇق [163]. بىز نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىلگىرى (ئى مۇھەممەد!) ساڭا بايان قىلغانلىرىمىزمۇ بار، ساڭا بايان قىلمىغانلىرىمىزمۇ بار، اللە مۇساغا (بىۋاستە) سۆز قىلدى [164]. ئەۋەتلىگەن پەيغەمبەرلەردىن كېيىن اللە نىڭ ئالدىدا كىشىلەر (يەنى پەيغەمبەر ئەۋەتلىگەن بولسا ئەلۋەتتە ئىمان ئېيتاتتىم ۋە ئىتائەت قىلاتتىم دېگۈچىلەر) گە باھانە بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن، (ئىتائەت قىلغۇ-چىلارغا جەننەت بىلەن) خوش خەۋەر بەرگۈچى، (ئاسىيلىق قىلغۇچىلارنى دوزاختىن) ئاگاھلاندۇرغۇچى پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [165]. (يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە گۇۋاھلىق بەرمىسە گۇناھى ئۆزىگە) لېكىن اللە ساڭا نازىل قىلغان قۇرئان ئارقىلىق (پەيغەمبەرلىكىڭگە) گۇۋاھلىق بېرىدۇ، اللە قۇرئاننى (باشقىلار بىلمەيدىغان ئۆزىگە خاس) ئىلمى بىلەن نازىل قىلدى. پەرىشتىلەرمۇ (اللە ساڭا نازىل قىلغان قۇرئانغا ۋە پەيغەمبەرلىكىڭگە) گۇۋاھلىق بېرىدۇ، (باشقىلار گۇۋاھلىق بەرمىگەندىمۇ) اللە نىڭ گۇۋاھلىقى يېتەرلىكتۇر [166]. شۈبھىسىزكى، كاپىر بولغانلار ۋە (كىشىلەرنى) اللە نىڭ يولىدىن توسقانلار ھەقىقەتەن قاتتىق ئازدى [167]. شۈبھىسىزكى، كاپىر بولغانلار ۋە زۇلۇم قىلغانلارنى اللە مەغپىرەت قىلمايدۇ، توغرا يولغىمۇ (يەنى جەننەتنىڭ يولغىمۇ) باشلىمايدۇ [168]. (ئۇلارنى) پەقەت جەھەننەمنىڭ يولىغا باشلايدۇ، ئۇلار جەھەننەمدە مەڭگۈ قالدۇ، بۇ (يەنى ئۇلارنى جەھەننەمدە مەڭگۈ قالدۇرۇش) اللەغا ئاسان [169]. ئىنسانلار! پەيغەمبەر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) سىلەرگە پەرۋەردىگار، ئىڭلاردىن ھەق (دىن) ئېلىپ كەلدى، ئىمان ئېيتىڭلاركى، (بۇ) سىلەر ئۈچۈن پايدىلىق، ئەگەر ئىنكار قىلساڭلار (يەنى كۇفرنى داۋاملاشتۇرساڭلار) (اللە سىلەردىن بىھاجەت). چۈنكى ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى شەيئىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭدۇر (يەنى اللە نىڭ مەخلۇقاتىدۇر، مۈلكىدۇر). اللە (بەندىلىرىنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [170].

يَا هَلْ الْكَيْفَ لَا تَعْلَمُونَ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا السَّبِيحُ عِنْدِي ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ وَطَيْبَتُهُ
الْقَهْرُ إِلَى مَرِيَمَ وَرُودُ مَنَّةَ فَأَمَّا يَا إِلَهَ وَرُسُلِهِ وَلَا
تَقُولُوا كَلِمَةً إِذْ هُمْ أَحْبَبُوا إِلَهُكُمْ إِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ
سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَفَى يَا إِلَهَ وَيَكْفَى لَنْ يَسْتَكْفِفَ السَّبِيحُ أَنْ
يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَكْفِفُ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْفِفُ قَسِيحُ رُحْمِهِمُ الْيَوْمَ جَمِيعًا فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَمِنْهُمْ أُولَئِكَ هُمْ
يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَعَلَيْهِمْ عَذَابُ الْعَذَابِ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ تَوْرًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
مِنَهُ وَقَضَى وَيَهْدِي إِلَيْهِمْ أَلْوَابًا مُتَوَسِّمِينَ ۝

ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى ناسارالار جامائەسى) دىنىڭلاردا ھەددىدىن ئاشماڭلار، اللەنىڭ شەنىگە ھەق (سۆز) دىن باشقىنى ئېيتماڭلار (يەنى اللەغا شېرىكى ۋە بالىسى بولۇشتىن پاك دەپ ئېتىقاد قىلماڭلار). مەسە ئىسا - مەريەمنىڭ ئوغلى، پەقەت اللەنىڭ رەسۇلىدۇر (سەلەر كۇمان قىلغاندەك اللەنىڭ ئوغلى ئەمەستۇر)، مەريەمگە اللەنىڭ ئىلقا قىلغان كەلىمىسىدۇر (يەنى ئاتىنىڭ ۋاستىسىز، اللەنىڭ «ۋۇجۇتقا كەل» دېگەن سۆزدىن يارىتىلغاندۇر)، اللە تەرىپىدىن كەلگەن بىر روھتۇر، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىرىگە ئىمان ئېيتىڭلار، (اللە ئىسا، مەريەمدىن ئىبارەت) ئۇچتۇر دېمەڭ. لار، (خۇدا ئۇچ دەيدىغان ئېتىقادتىن) قايتىڭلار، (بۇ) سەلەرگە پايدىلىقتۇر، اللە پەقەت بىر ئىلاھتۇر، بالىسى بولۇشتىن اللە پاكتۇر، ئاسمانلاردىكى

ۋە زېمىندىكى شەيئىلەرنىڭ ھەممىسى اللەنىڭدۇر (يەنى اللەنىڭ مۈلكىدۇر، مەخلۇقاتىدۇر)، اللە يېتەرسىزلىك ھامىيدۇر [171]. مەسەمۇ، (اللە غا) يېقىن پەرىشتىلەرمۇ اللەغا بەندە بولۇشتىن ھەرگىز باش تارتمايدۇ، كىملىرىكى اللەغا بەندىچىلىك قىلىشتىن باش تارتىدىكەن ۋە كۆرۈنمەپ كېتىدىكەن، (بىلىۋىنكى) اللە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى (قىيامەت كۈنى ھېساب ئېلىش ۋە جازالاش ئۈچۈن) ئۆز دەرگاھىغا توپلايدۇ [172]. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا كەلسەك، اللە ئۇلارنىڭ (ئەمەللىرىنىڭ) ئەجىرىنى تولۇق بېرىدۇ، نېمىتىنى ئۇلارغا ئاشۇرۇپ بېرىدۇ، (اللەغا قۇلچىلىق قىلىشتىن) باش تارتقان ۋە كۆرۈنمەپ كەتكەنلەرگە كەلسەك، اللە ئۇلارغا قاتتىق ئازاب قىلىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن اللەدىن باشقا (اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچقانداق دوست ۋە ھېچقانداق مەدەتكار تاپالمايدۇ [173]. ئى ئىنسانلار! سەلەرگە پەرۋەردىگارنىڭلار تەرىپىدىن (شانلىق مۆجىزىلەر بىلەن كۈچلەندۈرۈلگەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدىن ئىبارەت) ئوچۇق دەلىل كەلدى، سەلەرگە روشەن نۇرنى (يەنى قۇرئاننى) نازىل قىلدۇق [174]. اللەغا ئىمان ئېيتقان ۋە ئۇنىڭغا (يەنى قۇرئانغا) چىڭ يېبىشقانلارغا كەلسەك، اللە ئۇلارنى ئۆز رەھمىتىگە ۋە نېمىتىگە (يەنى جەننىتىگە) داخىل قىلىدۇ ۋە ئۇلارنى توغرا يولغا باشلايدۇ [175].

(ئى مۇھەممەد!) سەندىن (ئاتا-ئانىسى، بالىسى يوق مېيىتىنىڭ مىراسى توغرىلۇق) پەتۋا سورىشىدۇ، ئېيتىپ-قىنىكى، «الله ئاتا-ئانىسى، بالىسى يوق كىشى (قالا-دۇرغان مىراس) توغرىسىدا پەتۋا بېرىدۇ، ئەگەر بىر كىشى ۋاپات بولسا، بالىسى بولمىسا، پەقەت بىر ھەمشىرىسى بولسا، ئۇ تەرەپتىكى كىشىنى ئالىدۇ، ئەگەر ئۇ ئايالىنىڭ بالىسى بولمىسا، ئەر بىر تۇغىنىنى ئۇنىڭ ۋارىسى بولىدۇ (يەنى مىراسنىڭ ھەممىسىنى ئالىدۇ)، ئەگەر ئىككى ھەمشىرىسى بولسا، ئۇلار تەرەپتىكى ئۇچتىن ئىككى ھەممىسىنى ئالىدۇ، ئەگەر ۋارىسلار ھەم ئەر، ھەم ئايال بىر تۇغقانلار بولسا (ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى) بىر ئەرگە ئىككى ئايالىنىڭ ھەممىسى بېرىلىدۇ، ئاداشماسلىقچىلار ئۈچۈن اللە سىلەرگە (شەرىئەت ئەھكاملىرىنى) بايان قىلىپ بېرىدۇ. اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر» (176).

5- سۇرە مائىدە

مەدىنىدە نازىل بولغان، 120 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى مۆمىنلەر! ئەھدىلەرگە (يەنى اللە بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ۋە سىلەرنىڭ ئۆز ئاراڭلاردىكى ئەھدىلەرگە) ۋاپا قىلىڭلار. سىلەرگە (بۇ سۈرىدە تۆۋەندە) ئوقۇپ بېرىلىدىغانلاردىن باشقا، ھايۋانلار (يەنى تۆگە، كالا، قويلار) نىڭ ھەممىسىنى (زەبىھى قىلىنغاندىن كېيىن يېيىش) ھالال قىلىندى. لېكىن سىلەر ئىھرام (ياكى ھەرەم) دە بولغىنىڭلاردا شىكارنى ھالال سانماڭلار، شۈبھىسىزكى، اللە (ھالال-ھارام توغرىلۇق) خالىغان نەرسىنى ھۆكۈم قىلىدۇ (21). ئى مۆمىنلەر! اللەنىڭ دىنىنىڭ ئالامەتلىرىنى (يەنى ھەجىدە تائەتنىڭ بەلگىسى ھېسابلانغان ئىشلارنى) تەرك ئېتىش بىلەن) شەھىرى ھەرام (دا ئۇرۇش قىلىش)نى، ھەدىيىنى (يەنى كەبىگە ئاتالغان قۇربانلىققا دەخلى-تەرۇز قىلىشنى)، قەلادە (يەنى ھەجىدە قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھايۋانغا ئېسىپ قويۇلغان نەرسە)لەرگە (چېقىلىشنى)، پەرۋەردى-گارىنىڭ پەزىلىتى ۋە رازىلىقىنى ئىلەپ بەيتۇللاغا (ھەج ئۈچۈن ياكى ئۆمرە ئۈچۈن) گەلگۈچى-لەرگە (چېقىلىشنى) ھالال سانماڭلار، ئىھرامدىن چىققان چېغىڭلاردا شىكار قىلساڭلار بولىدۇ، بىرەر قەۋم (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ سىلەرنى مەسجىدى ھەرام (زىيارىتى)دىن توسقانلىقتىن ئىبارەت دۈشمەنلىكى ھەرگىزمۇ سىلەرنىڭ ئۇلارغا چېقىلىشىڭلارغا سەۋەبچى بولمىسۇن، ياخشى ئىشقا ۋە تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار، گۇناھقا ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەڭلار، اللە (نىڭ ئازابى)دىن قورقۇڭلار، اللەنىڭ ئازابى ھەقىقەتەن قاتتىق (22).

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلِمَاتِ إِنَّ أَمْرًا هَكَذَا
 لَكُن لَكُمْ وَلَدًا وَأَخْتًا فَهَٰذَا ضَرْبُ مَا تَرَكَ وَهُوَ مِنْهَا
 إِنْ كُنْتُمْ لَهَا وَكَالًا فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْبَانِ مِمَّا
 تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا أَوْلَادًا فَالَّذِينَ تَرَكَوهُمْ كَرِهُوا حَرَصَ
 الرَّثِيمِينَ يَبْتَغِي اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِشَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٠﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُوبِ ۗ إِنَّكُمْ لَكُمْ بِهِمْ
 أَرْكَامٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَكُمْ فِي الصِّدْقِ وَآخِرُ حَرْمٍ وَإِنَّ اللَّهَ
 يَخْتَصُمُ مَا يُرِيدُ ﴿٢١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيُحْلِلُوا شَعْرًا لِلَّهِ وَلَا
 لِلشَّهْرِ الْحَرَامِ وَلَا لِلْهَدْيِ وَلَا لِلْقَلْبَانِ وَلَا لِلَّذِينَ هَبْتُمُ الْحَرَامَ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَحْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُورٍ أَنْ صَدَّقْتُمْ مَنِ السَّجْدِ الْحَرَامِ أَنْ
 كُنْتُمْ وَأَوْفُوا وَعَلَى الْيَوْمِ الْقَوِيِّ وَالْأَعْوَابِ وَعَلَى الْأَجْرِ
 وَالْعَدْوَانِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
 وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأرجُلَكُمْ
 إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
 أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ فَكُمُوتًا أَوْ مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
 طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
 لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
 وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِذْ أَوْأَىٰ
 إِلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَمِمَّا قَرَأَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
 فَذُكِّرُوا شَبَّانًا وَأَطْعَمُوا وَقَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ قُرْآنٌ
 الصُّدُورِ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
 شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُورٍ عَلَىٰ
 أَكْرَهٍ لَوْ إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

ئى مۆمىنلەر! (سەلەر تاھارەتسىز بولۇپ) ناماز
 (ئوقۇماقچى بولۇپ) تۇرغىنىڭلاردا، يۈزۈڭلارنى
 يۇيۇڭلار، قولۇڭلارنى جەينىكىڭلار بىلەن قوشۇپ
 يۇيۇڭلار، بەشىڭلارغا مەسھى قىلىڭلار، پۈتۈڭلارنى
 ئوشۇقۇڭلار بىلەن قوشۇپ يۇيۇڭلار، ئەگەر جۈنۇپ
 بولساڭلار پاكلىنىڭلار (يەنى غۇسلى قىلىڭلار)، ئەگەر
 كېسەل بولساڭلار (سۇ زىيان قىلىدىغان بولسا)،
 ياكى سەپەر ئۈستىدە بولۇپ (سۇ تاپالماساڭلار)، ياكى
 سەلەرنىڭ بىرسىڭلار ھاجەتخانىدىن كەلگەن (يەنى
 تاھارەت سۇندۇرغان) بولساڭلار، ياكى ئاياللىرىڭلار
 بىلەن يېقىنچىلىق قىلغاندىن كېيىن (غۇسلى تاھارەت
 ئۈچۈن) سۇ تاپالماساڭلار، پاك تۇپراققا تەيەممۇم
 قىلىڭلار، ئۇنىڭ بىلەن يۈزۈڭلارغا، قولۇڭلارغا مەسھى

قىلىڭلار، اللە سەلەرگە مۇشەققەتنى خالىمايدۇ، لېكىن اللە شۇكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن سەلەرنى پاك
 قىلىشنى، (ئىسلام شەرىئىتىنى بايان قىلىش بىلەن) نېمىتىنى سەلەرگە تاماملاشنى خالايدۇ ﴿65﴾ .
 (ئى مۆمىنلەر!) اللەنىڭ سەلەرگە بەرگەن (ئۇلۇغ) نېمىتىنى ۋە سەلەر بىلەن قىلغان مۇئامىلەدە
 سىنى ئەسەڭلار، ئەينى زاماندا سەلەر: «ئانكىلۇق ۋە ئىتائەت قىلدۇق» دېگەن ئىدىڭلار، اللە دىن
 قورقۇڭلار (يەنى اللەغا بەرگەن ئەھدىنى بۇزۇشتىن ساقلىنىڭلار). اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىدە
 نىڭ) دىللىرىدىكى سىرلىرىنى بىلگۈچىدۇر ﴿66﴾. ئى مۆمىنلەر! اللەنىڭ (ھەقىلىرىنى) ئادا
 قىلىشقا تىرىشىڭلار، ئادىللىق بىلەن گۇۋاھلىق بېرىڭلار، بىرەر قەۋمگە بولغان ئۆچمەنلىكىڭلار
 (ئۇلارغا) ئادىل بولماسلىقىڭلارغا سەۋەب بولمىسۇن، (دۈشمىنىڭلارغا) ئادىل بولۇڭلار، بۇ (يەنى
 ئۇلارغا ئۆچمەن تۇرۇپ ئادىل بولۇشۇڭلار) تەقۋادارلىققا ئەڭ يېقىندۇر، اللە دىن
 قورقۇڭلار، اللە ھەقىقەتەن قىلىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر ﴿67﴾ . اللە ئىمان ئېيتقان
 ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا مەغپىرەت ۋە كاتتا ساۋاب ۋەدە قىلدى ﴿68﴾ .

كاپم بولغان ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى يالغانغا چىقارغان كىشىلەر ئەھلى دوزاختۇر (10). ئى مۇمىن- لەر! اللە نىڭ سىلەرگە بەرگەن (يەنى سىلەرنى دۈشمىنىڭلاردىن ساقلىغانلىق) نېمىتىنى ئەسلەڭلار، ئەينى زاماندا بىر جامائە سىلەرگە قوللىرىنى ئۇزاتماقچى (يەنى سىلەرنى ئۆلتۈرمەكچى) بولغان ئىدى، اللە ئۇلارنىڭ قوللىرىنى سىلەردىن توستى (يەنى سىلەرنى ئۇلارنىڭ زىيانكەشلىك قىلىشىدىن ساقلىدى). اللە دىن (اللە نىڭ ئەمرىنى ئورۇنلاش، مەنىنى قىلغان ئىشلىرىدىن چەكلەش بىلەن) قورقۇڭلار، مۇمىنلەر اللەغا تەۋە ككۈل قىلسۇن (11). شۈبھىسىزكى، اللە ئىسرائىل ئەۋلادىدىن مەھكەم ئەھدە ئالدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن (يەنى ئون ئىككى ئايماقنىڭ ھەربىرىدىن بىرىدىن) ئون ئىككى

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا بَعَثْنَا اللَّهُ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُكُمْ
الْمُؤْمِنُونَ ۗ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْ أَوْلِيَاءِي فَأَبْرَأْتُمْ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا
لَأُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَأَلْزَمَ لَكُمْ جِبْتًا يَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۖ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ
لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ
تُكَلِّمُهُمْ عَلَى خَلْقِهِ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

باشلىقنى (كېيىلىك ئۈچۈن جەبارلارغا يەنى ئەمالقەلەرگە) ئەۋەتتۇق ھەمدە اللە: «مەن سىلەرگە ياردەم بېرىمەن، (ئى ئىسرائىل ئەۋلادى! اللە بىلەن قەسەمكى) ئەگەر سىلەر نامازنى (تەئىدل ئەركان بىلەن) ئۆتسەڭلار، زاكات بەرسەڭلار، پەيغەمبەرلىرىڭىزگە ئىمان ئېيتساڭلار ۋە ئۇلارغا ياردەم بەرسەڭلار، اللەغا قەرزى ھەسەنە بەرسەڭلار (يەنى اللەنىڭ يولىدا پۇل-مېلىڭلارنى سەرپ قىلساڭلار)، ئەلۋەتتە سىلەرنىڭ گۇناھىڭلارنى يوققا چىقىرىمەن، سىلەرنى ئەلۋەتتە ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزۈمەن. شۇنىڭدىن (يەنى مەھكەم ئەھدىدىن) كېيىن سىلەردىن كىمكى (ئەمىر قىلغان نەرسىلىرىمنى) ئىنكار قىلىدىكەن، ئۇ ئەلۋەتتە توغرا يولدىن ئازغان بولىدۇ» دېدى (12). ئەھدىنى بۇزغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارنى رەھىمت-مىزدىن يىراق قىلدۇق، ئۇلارنىڭ دىللىرىنى (ئىماننى قوبۇل قىلىشقا يۇمشايدىغان دەرىجىدە) قاتتىق قىلدۇق، ئۇلار (تەۋراتنىڭ) سۆزلىرىنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ، ئۇلار (تەۋراتتا) ئۆزلىرى ئۈچۈن قىلىنغان نەسەھەتنىڭ بىر قىسمىنى ئۇنتۇدى. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىنىڭ خىيانەت قىلغانلىقىنى بايقاپ تۇرىمەن، (ئەگەر تەۋبە قىلسا) ئۇلارنى ئەپۇ قىلىمەن، (ئەگەر ئىمان ئېيتسا) ئۇلارنى كەچۈرگەن، اللە ھەقىقەتەن ياخشىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ (13).

بىز ناسارامىز دېگەنلەردىنمۇ (اللەنى بىر دەپ تونۇشقا ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتىشقا) مەھكەم ئەھدە ئالدۇق، ئۇلار (ئىنجىلدا) ئۆزلىرىگە قىلىنغان نەسەھەتنىڭ بىر قىسمىنى ئۇنتۇدى، (بۇنىڭ جازاسى ئۈچۈن) ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قىيامەتكىچە ئاداۋەت ۋە دۈشمەنلىك سالدۇق، (شۇ چاغدا) اللە ئۇلارغا قىلمىشلىرىنى ئېيتىپ بېرىدۇ (يەنى ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قەبە ئەمەللىرىنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ) (14). ئى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) سىلەرگە سىلەر كىتابتا (ئىنجىلدا ۋە تەۋراتتا) يوشۇرغان نۇرغۇن نەرسىلەرنى بايان قىلىپ بېرىدۇ.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِيَدِ اللَّهِ مِنَ الْظُلُمَاتِ إِلَى النُّورِ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخُو وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

دىغان ۋە (يوشۇرغان نەرسىلەردىن) نۇرغۇننى كەچۈرىدىغان (ئاشكارىلاپ سىلەرنى پاش قىلمايدىغان) رەسۇلىمىز كەلدى، سىلەرگە اللە تەرىپىدىن نۇر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ۋە روشەن كىتاب (يەنى قۇرئان) كەلدى (15). اللە شۇ كىتاب (يەنى قۇرئان) ئارقىلىق رازىلىقنى تىلگەنلەرنى سالامەتلىك يوللىرى (اللەنىڭ شەرىئىتى ۋە ئۇنىڭ ئەھكاملىرى) غا يېتەكلەيدۇ، ئىرادىسى بويىچە ئۇلارنى (كۇفرى) قاراڭغۇلۇقتىن (ئىماننىڭ) نۇرىغا چىقىرىدۇ ۋە ئۇلارنى توغرا يولغا ھىدايەت قىلىدۇ (16). مەريەم ئوغلى مەسە (يەنى ئىسا) اللە دۇر دېگەن كىشلەر (يەنى ناسارالارنىڭ بىر پىرقىسى) ھەقىقەتەن كاپىر بولدى. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئەگەر اللە مەريەم ئوغلى مەسەنى، مەسەنىڭ ئانىسىنى (يەنى مەريەمنى) ۋە يەر يۈزىدىكى بارلىق كىشلەرنى ھالاك قىلىشنى ئىرادە قىلسا، اللە (نىڭ ئىرادىسى) دىن بىرەر نەرسىنى توسۇشقا كىم قادىر بولالايدۇ؟» ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر، اللە خالىغىنىنى خەلق ئېتىدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (17).

ئۇلار: «ئى مۇسا! مادامكى، ئۇلار مۇقەددەس يەردە ئىكەن، بىز ھەرگىز ئۇ يەرگە كىرمەيمىز، سەن پەر-
ۋەردىكارنىڭ بىلەن بىللە بېرىپ ئىككىڭلار ئۇرۇ-
شۇڭلار، بىز بۇ يەردە ئۆلتۈرۈپ تۇرايلى» دېدى (24).
مۇسا دېدى: «پەرۋەردىگار سەن! مەن پەقەت
تۈزەتكەن ۋە قېرىنداشلىرىمغا ئىگەن، سەن بىز
بىلەن (ئىتائىتىڭدىن باش تارتقان) قەۋمنىڭ
ئارىسىنى ئايرىۋەتكەن» (25). اللە دېدى: «ئۇلارنىڭ
مۇقەددەس يەرگە كىرىشى 40 يىلغىچە ھارام
قىلىندى، (بۇ جەرياندا) ئۇلار زېمىندا ئادىشىپ
يۈردى. پاسىق قەۋم ئۈچۈن قاينۇرغىن» (26).
(ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا (يەنى ئەھلى كىتابقا ۋە
قەۋمىڭگە) ئادەمنىڭ ئىككى ئوغلى (يەنى ھابىل
بىلەن قابىل) نىڭ ھېكايىسىنى راستلىق بىلەن ئوقۇپ
بەرگەن، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (يەنى ھابىل بىلەن
قابىل) ئىككىلەن قۇربانلىق قىلغان ئىدى. بىرى

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنَدْعُكَ لَمَّا اٰتٰنَا دَامُورًا فَذَهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا لَمُهَيَّبُونَ وَقَالَ رَبِّ اِنِّى
لَا اَمِيْكُ اِلَّا نَفْسِىْ وَآخِى قَاتِلُى بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفٰسِقِيْنَ ۝ قَالَ قَاتِلْهُمَا اَعْرَضَ عَلَيْهِمُ ارْبَعِيْنَ سَنَةً
يَبْقِيُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَا اٰبِى اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبٰنًا فَتَقَبَّلَ
مِنْ اٰدَمَآءِهَا وَاَلْمُرْتَبِلَ مِنَ الْاٰخِرِ قَالَا لَقَدْ نَسَبْنَاكَ قَالَ
اِنَّمَا تَقْبَلُ اللّٰهُ مِنَ الْعَمَلِىْنَ ۝ لَمِنَ سَطَكِ اِلَى يَدِكَ
لِنَقْتُلِيْكَ مَا اَنَا بِسَاطِىْ يَدِيْ اِلَيْكَ لَقَدْ نَسَبْنَاكَ اِلَى اَخَاى
اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اِنِّىْ اَرِيْبُ اَنْ تَتَّبِعُوْا بِرَآئِىْ وَا
اِسْمِكَ فَتَكُوْنُ مِنْ اَصْحٰبِ الْكٰذِبِ ۝ ذٰلِكَ جَزَاؤُ الْظٰلِمِيْنَ ۝
فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتَلَ اٰخِيَهٗ فَصَبَّهٗ قٰصِمٌ مِنَ الْحَمِيْرِ ۝
فَبَعَثَ اللّٰهُ عٰرَآءَ بَيْحٰثٍ فِى الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يٰوَارِى
سُوْمَةَ اٰخِيَهٗ ۝ قَالَ يٰوَيْلِيْ اَعْجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا
الْعَرٰبِ قٰوَارِى سُوْمَةَ اٰخِي قٰصِمٌ مِنَ الْثِيْرِ ۝

(يەنى ھابىل) نىڭ قوبۇل بولدى، يەنە بىرى (يەنى قابىل) نىڭ قوبۇل بولدى. (قابىل ھابىلغا)
«مەن سېنى چوقۇم ئۆلتۈرمەن» دېدى، ھابىل نېمىشقا دېۋىدى، قابىل: «اللە سېنىڭ قۇربانلىق-
قىڭنى قوبۇل قىلىپ، مېنىڭكىنى قوبۇل قىلمىدى» دېدى. (ھابىل) ئېيتتى: «اللە پەقەت تەقۋادار-
لارنىڭ (قۇربانلىقىنى) قوبۇل قىلىدۇ (27). ئەگەر سەن مېنى ئۆلتۈرۈشكە قولۇڭنى سوزىدىغان
بولساڭ، مەن سېنى ئۆلتۈرۈشكە قولۇمنى سوزمايمەن، مەن ھەقىقەتەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەر-
دىگارى اللەدىن قورقەن» (28). مەن ھەقىقەتەن سەن بىلەن بولغان گۇناھنى (يەنى مېنى
ئۆلتۈرگەنلىك گۇناھىڭنى) ۋە سېنىڭ (ئىلگىرىكى) گۇناھىڭنى (يەنى ئاتاڭ ئادەمنىڭ ئەمرىگە
ئاساسلىق قىلغانلىق گۇناھىڭنى) ئۈستۈڭگە ئېلىپ ئەھلى دوزاخلاردىن
بولۇشۇڭنى تەلەيمەن، (كىشىلەرگە) زۇلۇم قىلغۇچىلارنىڭ جازاسى
شۇدۇر» (29). ئۇ (يەنى قابىل) نىڭ نەپسى ئۇنىڭغا قېرىندىشىنى (يەنى ھابىلنى)
ئۆلتۈرۈشنى چىرايلىق كۆرسەتتى، شۇنىڭ بىلەن، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ (دۇنيا
ۋە ئاخىرەتتە) زىيان تارتقۇچىلاردىن بولدى (30). اللە ئۇنىڭغا قېرىندىشىنىڭ جەستىنى قانداق
كۆمۈشنى كۆرسىتىش ئۈچۈن بىر قاغا ئەۋەتتى. ئۇ (تۈمشۈقى ۋە ئىككى پۈتى بىلەن)
يەرنى كولىدى. ئۇ (بۇنى كۆرۈپ): «ۋاي مەن قېرىندىشىمنىڭ جەستىنى كۆمۈشتە مۇشۇ قاغ-
چىلىك بولۇشتىن ئاجىز كەلدىمۇ؟» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ نادامەت قىلغۇچىلاردىن بولدى (31).

* مۇسا ئەلەيھىسالامنىڭ دۇئاسى اللە ئىجابەت قىلدى، ئۇلارنى زېمىندا 40 يىل ئاداشتۇردى.

شۇ (يەنى قابىلىنىڭ ھابىلىنى ناھەق ئۆلتۈرگەنلىكى) سەۋەبتىن (تەۋراتتا) ئىسرائىل ئەۋلادىغا ھۆكۈم قىلدۇقكى، كىمكى ناھەق ئادەم ئۆلتۈرمىگەن ياكى يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلمىغان بىر ئادەمنى ئۆلتۈرسە، ئۇ پۈتۈن ئىنسانلارنى ئۆلتۈرگەندەك بولىدۇ، كىمكى بىر ئادەمنى تىرىلدۈرسە (يەنى قۇتقۇزسا ياكى ھايات قىلىشقا سەۋەبچى بولسا)، ئۇ پۈتۈن ئىنسانلارنى تىرىلدۈرگەندەك بولىدۇ، پەيغەمبەر-لىرىمىز بەنى ئىسرائىلغا راستلا (شانلىق) مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلارنىڭ (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ) تولىسى (كۆپىرىدا، ئادەم ئۆلتۈرۈشتە) زېمىندا ھەددىدىن

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يُرَفِقُوا ۗ إِنَّمَا جُزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأرجُلُهُمْ مِنْ خِلْفِ أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جزاءُ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۗ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ الْقَوْلَ فَاذْعَبُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَتْرَفًا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ

ئاشقۇچىلاردىن بولدى^[32]. اللہ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلى بىلەن ئۇرۇش قىلىدىغانلارنىڭ، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغانلارنىڭ جازاسى شۇكى، ئۇلار ئۆلتۈرۈلۈشى ياكى دارغا ئېسىلىشى ياكى ئوڭ قوللىرى ۋە سول پۇتلىرى كېسىلىشى ياكى سۈرگۈن قىلىنىشى كېرەك. بۇ (يەنى جازا) ئۇلار ئۈچۈن بۇ دۇنيادا رەسۇلىنىڭ (ئېلىپ كەلگۈچىدۇر)، ئاخىرەتتە ئۇلار چوڭ ئازابقا دۇچار بولىدۇ^[33]. سىلەر تۇتۇۋېلىشتىن ئىلگىرى تەۋبە قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا، بىلىڭلاركى، اللہ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر^[34]. ئى مۇمىنلەر! مەقسەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن اللہ (نىڭ ئازابى)دىن قورقۇڭلار، اللہ غا (تائەت-ئىبادەت قىلىش، گۇناھتىن ساقلىنىش بىلەن) يېقىنچىلىقنى تىلەڭلار، اللہ يولىدا جىھاد قىلىڭلار^[35]. يەر يۈزىدىكى بارلىق نەرسىلەر، يەنە شۇنىڭدەك بىر ھەسسە كېلىدىغان نەرسىلەر كاپىرلارنىڭ بولۇپ، ئۇلار قىيامەت كۈنى (اللە)نىڭ ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۇنى قىدىيە قىلىپ بەرگەن تەقدىر-دىمۇ، ئۇلارنىڭ (بۇ قىدىيىسى) قوبۇل قىلىنمايدۇ، ئۇلار قىيىنغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ^[36].

ئۇلار دوزاختىن چىقماقچى بولسۇدۇ، ئەمما ھەرگىز چىقالمايدۇ، ئۇلار (ئۆزۈلۈپ قالمايدىغان) دائىملىق ئازابقا قالدۇ(37). ئوغرىلىق قىلغۇچى ئەرنىڭ ۋە ئوغرىلىق قىلغۇچى ئايالىنىڭ قىلمىشىنى جازا، اللە تەرىپىدىن ئىبەرەت قىلىش يۈزىدىن قوللىرىنى كېسىڭلار، اللە (ئۆز ئەمرىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتا) غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر(38). كىمكى (ئوغرىلىق قىلىپ كىشىلەرگە) زۇلۇم قىلغاندىن كېيىن تەۋبە قىلسا، (ئەمەلىنى) تۈزسە (يەنى ئوغرىلىق قىلىشتىن يانسا)، اللە ئۇنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىدۇ، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر(39). بىلەمسەنكى، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ

پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر، اللە خالىغان ئادەمگە ئازاب قىلىدۇ، خالىغان ئادەمگە مەغپىرەت قىلىدۇ، اللە ھەممە نەرسىگە قادىردۇر(40). ئى پەيغەمبەر! دىللىرىدا ئىشەنمەي، ئېغىزلىرىدا: «ئىمان ئېيتتۇق» دەپ قويدىغانلار (يەنى مۇناپىقلار) دىن ۋە يەھۇدىيلاردىن كۇفرغا (بۇرسەت تاپسلا كۇفرنى ئىسزھار قىلىشقا) ئالدىرايدىغان كىشىلەر سېنى غەمكىن قىلمسۇن، ئۇلار (ئەھبارلىرى توقۇغان) يالغانغا قۇلاق سالىدۇ، ساغدا كەلمىگەن (يەنى ئۆچلۈك قىلىپ سېنىڭ سۆھبىتىڭگە ھازىر بولمىغان) باشقا بىر قەۋمگە (يەنى خەيبەر يەھۇدىيلىرىنىڭ سۆزىگە) قۇلاق سالىدۇ، ئۇلار (تەۋراتنىڭ) سۆزلىرىنى جايلىرىدىن ئۆزگەرتىۋېتىدۇ (يەنى اللە نىڭ ئەھكاملىرىنى باشقىلارغا ئالماشتۇرۇۋېتىدۇ). ئۇلار: «ئەگەر سىلەرگە بۇ (ھۆكۈم) بېرىلسە، ئۇنى قوبۇل قىلىڭلار، ئەگەر ئۇ بېرىلمەسە قوبۇل قىلماڭلار» دەيدۇ، اللە بىركىمنىڭ گۇمراھلىقىنى ئىرادە قىلىدىكەن، ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە غا قارشى قولۇڭدىن ھېچ ئىش كەلمەيدۇ (يەنى ھېچ ئادەم ئۇنىڭدىن گۇمراھلىقىنى دەپنى قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ). دىللىرىنى (قىلمىشى قەبىھ بولغانلىقتىن كۇفردىن) پاك قىلىشنى اللە خالىمىغان كىشىلەر ئەنە شۇلاردۇر، ئۇلار دۇنيادا رەسۇللىقا، ئاخىرەتتە چوڭ ئازابقا قالدۇ(41).

تۇلار يالغانغا قۇلاق سالغۇچىلاردۇر، (پارا ۋە جازانغا ئوخشاش) ھارامنى يىگۈچىلەردۇر. (ئى مۇھەممەد!) ئەگەر تۇلار سېنىڭ ئالدىڭغا (دەۋالشىپ كەلسە)، تۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم قىلىپ قويماڭ، ياكى ئۇنى رەت قىلساڭ بولىدۇ (يەنى تۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش ياكى تۇلاردىن يۈز ئۇرۇش سېنىڭ ئىختىيارىڭ)، ئەگەر تۇلارنى رەت قىلساڭ، تۇلار ساڭا قىلچە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ (چۈنكى اللە سېنى كىشلەرنىڭ شەرىدىن ساقلايدۇ)، ئەگەر تۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم قىلساڭ، ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم قىلغىن، اللە ھەقىقەتەن ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ (42). تۇلارنىڭ يېنىدا اللە نىڭ ھۆكىمىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تەۋرات تۇرسا (يەنى تەۋراتتىكى ھۆكۈملەرنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئەمەل قىلمايۋاتسا)، (ئى مۇھەممەد) قانداقچە سېنى ھۆكۈم چىقىرىشقا تەكلىپ قىلىدۇ؟ ئاندىن كېيىن (يەنى ھەقىقەت ئاشكارا بولغاندىن كېيىن) سېنىڭ

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلْحَقِّ تِلْكَ جَاءَتْ قَائِلَةٌ
بَيْنَهُمْ وَأُخْرَىٰ عَنْهُمْ وَأَنَّ أَعْرَضَ عَنْهُمْ فَنَقَرُوا
شَيْئًا وَإِنَّ حَكِيمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِأُتْرُقِ إِنْ أَلَّهِ يُحِبُّ
الْمُطِيبِينَ ۝ وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ وَجَدْتَهُمُ التَّوْرَةَ وَإِنَّا
حُكْمُ اللَّهِ تَعْلِيمًا لَمَّا كُنْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا مِنَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ
الَّذِينَ هَدَيْنَا وَآلِ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّا أَنْزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ
اللَّهُ وَكَانُوا عَلَيْكُمْ شُهَدَاءَ فَلَا تَحْمِلُوا كُفْرَهُمْ إِنَّمَا
وَأَنْتُمْ قَائِلُونَ ۝ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَادْنَا
أَنْزِلَ اللَّهُ فَآوَاءُ كَمَا نَحْنُ نُنزِّلُ الْكُتُبَ وَإِنَّمَا كُنَّا
فِيهَا أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ وَالْعَيْنُ يَأْتِينِي وَالْأَنْفُ
يَأْتِيهِ وَالْأُذُنُ يَأْتِيهِ وَاللِّسَانُ يَأْتِيهِ وَالْجُرُومُ
قِصَاصٌ مِمَّنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمِمَّنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَآوَاءُ كَمَا نَحْنُ نُنزِّلُ الْكُتُبَ

ھۆكىمىڭدىن يۈز ئۇرۇيدۇ، ئەنە شۇلار (تەۋراتقىمۇ، ساھىبۇ) ئىشەنمىگۈچىلەردۇر (43). بىز ھەقىقەتەن (مۇساغا) تەۋراتنى نازىل قىلدۇق، تەۋراتتا (توغرا يولغا يېتەكلەيدىغان) ھىدايەت ۋە نۇر بار، (اللە نىڭ ھۆكىمىگە) بويىنىغان پەيغەمبەرلەر يەھۇدىيلار ئارىسىدا (تەۋرات بىلەن) ھۆكۈم قىلىدۇ، (يەھۇدىيلارنىڭ) زاھىتىلىرى ۋە ئۆلىمالىرىمۇ (ئۆزگەرتىشتىن) ساقلاشقا بۇيرۇلغان كىتابۇللا (يەنى تەۋرات) بويىچە ھۆكۈم قىلىدۇ، تۇلار تەۋراتنى (ئۆزگەرتىشتىن ساقلاشقا) نازارەتچى ئىدى. (ئى يەھۇدىيلارنىڭ ئۆلىمالىرى!) كىشلەردىن قورقماڭلار، مەندىن قورقۇڭلار. مېنىڭ ئايەتلىرىمنى ئاز يۇلغا تېگىشەڭلار (يەنى پۇل-مال، مەنەپ ۋە پارا ئۈچۈن ئايەتلىرىمنىڭ ھۆكىمىنى ئۆزگەرتىۋەتمەڭلار)، كىلەركى اللە نازىل قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمايدىكەن، تۇلار كاپىرلاردۇر (44). تۇلار (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادى) غا تەۋراتتا شۇنداق بەلگىلىدۇكى، جانغا جان (يەنى ناھەق ئادەم ئۆلتۈرگەن ئۆلتۈرۈلىدۇ)، كۆزگە كۆز (يەنى كىشىنىڭ كۆزىنى ناھەق قۇيۇۋەتكەن ئادەمنىڭ كۆزى قۇيۇۋېتىلىدۇ)، بۇرۇنغا بۇرۇن (يەنى كىشىنىڭ بۇرۇنى ناھەق كەسكەننىڭ بۇرۇنى كېسىلىدۇ)، قۇلاققا قۇلاق (يەنى كىشىنىڭ قۇلقىنى ناھەق كەسكەننىڭ قۇلقى كېسىلىدۇ)، چىشقا چىش (يەنى كىشىنىڭ چىشىنى ناھەق تۆككەننىڭ چىشى تۆكۈلىدۇ) ۋە (كىشىنى) قانداق يارىدار قىلغان بولسا شۇنداق يارىدار قىلىنىش بىلەن قىساس ئېلىنىدۇ، كىمكى (جىنايەتچىنى) ئەپۇ قىلسا (يەنى ئۇنىڭدىن قىساس ئالمىسا)، بۇ ئۇنىڭ (كۇناھى) غا كەفارىت بولىدۇ، اللە نازىل قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلمايدىغان كىشلەر زالمىلاردۇر (45).

ئۇلارنىڭ (يەنى بەنى ئىسرائىل پەيغەمبەرلىرىنىڭ) ئارقىسىدىن ئۆزىدىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان تەۋراتنى (يەنى ئۇنىڭ اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىنغانلىقىنى) ئېتىراپ قىلغۇچى ئىسا ئىبن مەرىيەم ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلدى. ئۇنىڭغا ھىدايەت بىلەن نۇرى تۇز ئىچىگە ئالغان ئىنجىلنى ئاتا قىلدۇق، (ئىنجىل) ئۆزىدىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان تەۋراتنى ئېتىراپ قىلغۇچىدۇر (يەنى ئۇنىڭغا مۇۋاپىقتۇر)، تەقۋادار-لارغا ھىدايەت ۋە پەندە-نەسىھەتتۇر. [46]. ئەھلى ئىنجىلدار (يەنى ناسارالار) اللە ئىنجىلدا نازىل قىلغان ئەھكاملار بويىچە ھۆكۈم قىلسۇن، اللە نازىل قىلغان ئايەتلەر بويىچە ھۆكۈم قىلىشىڭلار پاسقىلدۇر. [47]. (ئى مۇھەممەد!) بىز ساڭا ئۆزىدىن ئىلگىرىكى (ساماۋىي) كىتابلارنى ئېتىراپ قىلغۇچى ۋە ئۇلارغا شاھىت بولغۇچى ھەق كىتابىنى (يەنى قۇرئاننى) نازىل قىلدۇق. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ئارىسىدا اللە ساڭا نازىل قىلغان

وَقَفِينَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ يَعْنِي ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْأَرْضِ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۝ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَابِدِينَ ۝ مَنْ أَحْبَبَ الْحِلَّ جَعَلْنَا مَلَكًا شَهِيدًا ۝ وَمَنْ سَأَلَ وَنُوشَأَ اللَّهُ يَجْعَلْكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۝ وَلَا كُنْ لَكُمْ لِيكُوفُكُمْ فِي نَأْتِكُمْ ۝ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ ۝ وَاللَّهُ مُجْتَمِعٌ عَلَيْهِمْ وَيَتَذَكَّرُ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ فَاعْتَدُوا ۝ مَنْ أَحْبَبَ بَيْنَهُمْ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدًا ۝ هُمْ أَنْ يُفْتَنُوا كُنْ مِنْ بَعْضِ مَا أُنزِلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۝ قَاتِلُوا قَاتِلَكُمْ أَلَمْ يَرِئِدِ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَكُمْ بَعْضٌ مِنْ بَعْضٍ ۝ دُونَ بَعْضٍ ۝ مَنْ كَفَرَ مِنَ النَّاسِ لَفِئْتُونَ ۝ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِبَيِّنَاتٍ ۝ وَمَنْ أَحْسَنَ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا فَلَمْ يَوْجِدُوا ۝

قۇرئان (ئەھكامى) بويىچە ھۆكۈم قىلىش، ساڭا كەلگەن ھەقتىن بۇرۇلۇپ، ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگەن. (ئى مۇھەممەت!) سىلەرنىڭ ھەربىرىڭلارغا بىر خىل شەرىئەت ۋە ئوچۇق يول تەيىن قىلدۇق. ئەگەر اللە خالىسا، ئەلۋەتتە، سىلەرنى بىر ئۈممەت قىلاتتى (يەنى پۈتۈن ئىنسانلارنى بىر دىندا قىلاتتى). لېكىن اللە سىلەرگە بەرگەن شەرىئەتلەر بارىسىدا سىلەرنى سىناش ئۈچۈن (كۆپ ئۈممەت قىلىپ ئايرىدى). ياخشى ئىشلارغا ئالدىراڭلار. ھەممىڭلار اللەنىڭ دەركاھىغا قايتىسىلەر، سىلەر ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلەرنى (ئۇنىڭ قايسى ھەق، قايسى ناھەق ئىكەنلىكىنى) اللە سىلەرگە ئېيتىپ بېرىدۇ [48]. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) نىڭ ئارىسىدا اللە ساڭا نازىل قىلغان قۇرئاننىڭ (ئەھكامى) بويىچە ھۆكۈم قىلىش، ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگەن، ئۇلارنىڭ اللە ساڭا نازىل قىلغان قۇرئاننىڭ بىر قىسمىدىن سېنى ۋازكەچۈرۈشىدىن ساقلانغىن. ئەگەر ئۇلار (اللە ساڭا نازىل قىلغان ھۆكۈمدىن) يۈز ئۆرۈسە، (ئى مۇھەممەد!) بىلگىنىكى، ئۇلارنىڭ بىر قىسىم گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن اللە ئۇلارنى جازالاشنى ئىرادە قىلدۇ. شەك-شۈبھىسىزكى، كىشىلەردىن نۇرغۇنى پاسقىتۇر (يەنى پەرۋەردىگارىڭنىڭ تائىتىدىن باش تارتىپ، ھەقىقە خىلاپلىق قىلىپ گۇناھقا چۆمگۈچىلەردۇر) [49]. ئۇلار جاھىلىيەت دەۋرىنىڭ ھۆكۈمىنى تەلەپ قىلامدۇ؟ (اللەغا) چىن ئىشىنىدىغان قەۋمنىڭ نەزىرىدە ھۆكۈمدە اللە دىنىمۇ ئادىل كىم بار [50].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنَّهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ
تُؤَيِّبَنَا دَارَ بَرَاءةٍ فَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَا بِالْفِتْنَةِ أَوْ أَنْ
يُؤَيِّبَنَا مِنْ عِنْدِهِ
فَيُصِيبُوا عَلَىٰ آسَافٍ وَآسَافٍ أَنْفُسَهُمْ لِيُذَمِّعُوا
أَمْثَلَهُمْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ بَدَأَ خَلْقَ
الْبَشَرِ مِن تَرَاتُومٍ مِنكُمْ مِنْ دُونِهَا يُوقِنُونَ أَنَّ
أَمْثَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلْفَ أَضعٍ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا
مِّنَ النُّجُومِ فَذَكَرُوا عَلَىٰ الْكُفْرِ عَزَائِمًا عَلَىٰ الظَّالِمِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ لِلَّذِينَ يُؤْتِيهِمْ مِنْ شَاءِ اللَّهُ وَأَسْرِعُ عَلِيمًا
اللَّهُ يُؤْتِيهِمُ الرِّزْقَ وَلَا يَحْسَبُونَ الْقِيَامَةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رُكُوعُونَ ﴿٥٨﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ
رُسُلَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الغَابِرُونَ ﴿٥٩﴾

ئى مۆمنلەر! يەھۇدىي ۋە ناسارالارنى دوست تۇت-
ماڭلار. ئۇلار بىر-بىرىنى دوست تۇتۇدۇ. سىلەردىن
كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتسىدىكىن، ئۇمۇ ئۇنە
شۇلاردىن سانلىدۇ، اللە زالىم قەۋمنى ھەقىقەتەن
ھىدايەت قىلمايدۇ^[57]. دىللىرىدا كېسەللىك (يەنى
مۇناپىقلىق) بارلارنىڭ (زامان ئۆزگىرىپ كاپىرلار
زەپەر تاپسا) ئۆزىمىزگە بىر پالاكەتچىلىك كېلىش-
دىن قورقىمىز دەپ، ئۇلار بىلەن دوست بولۇشقا
ئالدىرىغانلىقىنى كۆرسەن، اللە (رەسۇلۇللاغا،
مۇسۇلمانلارغا) غەلبە (يەنى مەككىنى پەتىھى
قىلىشنى) ئاتا قىلىدۇ، ياكى بىر ئىشنى (يەنى
ئۇلارنىڭ مۇناپىقلىقىنى پاش قىلىشنى) مەيدانغا
كەلتۈرىدۇ- دە، كۆڭلىدە يوشۇرغىنى (يەنى مۆمىن-
لەرنىڭ دۈشمەنلىرىنى دوست تۇتقانلىقى) ئۈچۈن
ئۇلار نادامەت چېكىدۇ^[58]. (بۇ مۇناپىقلارنىڭ

مۇسۇلمانلارغا قىلغان ھىيلە-مىكرى پاش قىلىنغاندا) مۆمىنلەر (بىر-بىرىگە): «سىلەر بىلەن
چوقۇم بىللە ئىكەنلىكىرىگە اللە نامى بىلەن قاتتىق قەسەم ئىچىشكەنلەرمۇ شۇ كىشىلەرمۇ؟»
دەيدۇ. ئۇلارنىڭ (يەنى مۇناپىقلارنىڭ) قىلغان ئەمەللىرى بىكار بولدى، ئۇلار (دۇنيا ۋە ئاخى-
رەتتە) زىيان تارتقۇچى بولدى^[58]. ئى مۆمىنلەر! سىلەردىن كىمكى مۇرتەد بولسىدىكىن، اللە
(ئۇنىڭ ئورنىغا) اللە ئۇلارنى دوست تۇتىدىغان، ئۇلارمۇ اللەنى دوست تۇتىدىغان، مۆمىنلەرگە
كۆيۈنىدىغان، كاپىرلارغا شەپقەتسىز، اللەنىڭ يولىدا جەھاد قىلىدىغان ۋە مالامەت قىلغۇچىنىڭ
مالامىتىدىن قورقمايدىغان بىر قەۋمنى كەلتۈرىدۇ. بۇ (يەنى يۇقىرىدىكى سۈپەتلەر بىلەن سۈپەت-
لىنىش) اللەنىڭ پەزىلىدۇركى، (اللە) ئۇنى (بەندىلىرىدىن) خالىغان كىشىگە بېرىدۇ، اللە (نىڭ
پەزىلى) كەڭدۇر، (اللە) ھەممىنى بىلگۈچىدۇر^[54]. شۈبھىسىزكى، سىلەرنىڭ دوستۇڭلار اللە
دۇر، اللە نىڭ رەسۇلىدۇر ۋە مۆمىنلەردۇركى، مۆمىنلەر تەئىدىل ئەركان بىلەن ناماز
ئۆتەيدۇ، زاكات بېرىدۇ، ئۇلار (اللە نىڭ ئەمرىگە) كەمتەرلىك بىلەن بويسۇنغۇچى-
لاردۇر^[55]. كىمكى اللەنى، اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ۋە مۆمىنلەرنى دوست تۇتسىدىكىن،
(ئۇ اللەنىڭ جامائەسىدىن دۇر). اللەنىڭ جامائەسى (ئەلۋەتتە) غالىبتۇر^[56].

ئى مۆمىنلەر! سىلەردىن ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەن-
 لەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دىن دىنىڭ-
 لارنى مەسخىرە ۋە ئويۇنچۇق قىلغانلارنى دوست
 قىلىۋالماڭلار. ئەگەر (ھەقىقىي) مۆمىن بولساڭلار،
 اللەدىن قورقۇڭلار^[57]. سىلەر نامازغا چاقىرىغان
 (يەنى ئەزان ئېيتقان) چېغىڭلاردا، ئۇلار نامازنى
 (ھەم سىلەرنى) مەسخىرە ۋە ئويۇنچۇق قىلدۇ، بۇ
 شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار (نامازنىڭ ھېكمىتىنى ۋە
 نامازنىڭ نەپسىنى پاكلاشتىكى غايىسىنى) چۈشەن-
 مەس قەۋمىدۇر^[58]. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى،
 دىنى ئەھلى كىتاب! (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار
 جامائەسى) پەقەت بىزنىڭ اللە غا، بىزگە نازىل
 قىلىنغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا)، بۇنىڭدىن ئىلگىرى
 (پەيغەمبەرلەرگە) نازىل قىلىنغان كىتابلارغا ئىمان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ آمَنُوا دِينَكُمْ
 هُزُوءًا وَلَا يَهَابًا مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 وَالْكَافِرَ أَهْلِيًا وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْلَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَ
 إِذَا تَادَبْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْتَسُوا بِمَاءٍ مِنْ حَيْثُ
 بَدَأْتُمْ فِي كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَابِعُوا فِي
 مَسَاجِدِ اللَّهِ وَإِنَّمَا يُؤْمِنُ بِمَا جَاءَ بِكُمْ مِنَ
 الْبُحُورِ وَإِن كُنْتُمْ لَمْ تَعْلَمُوا سُبُوحَ اللَّهِ
 وَمَوَاقِدَ الْقُرْآنِ وَالْخُتُوبِ وَهَذَا الظَّاهِرُ أَوْلَىكَ سُبُوحًا
 تَكَاثُرًا وَأَهْلًا عَنْ سِوَاهِ السَّبِيلِ ۗ وَإِذَا جَاءَ زُكُوفُ يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ فَقَدْ أَتَى الْكُفْرَ وَهُوَ قَدْ حَرَّجُوا بِهِ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۗ قَوْلُهُمْ كُنْتُمْ يَسَارِعُونَ
 فِي الْإِكْرَامِ وَالْعَدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّمْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۗ كَوْلَا يَنْظُرُهُمُ الرَّبُّ يَتَوَّانُ وَالْأَكْبَادُ عَنْ
 قَوْلِهِمُ الْأَشْرَ وَأَكْلِهِمُ السَّمْتَ لَيْسَ مَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۗ

ئېيتقانلىقىمىز ئۈچۈن ۋە سىلەرنىڭ كۆپچىلىكىڭلار پاسىق بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن، بىزنى ئەيىبلەم-
 سىلەر؟»^[59] (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «سىلەرگە اللە نىڭ نەزىرىدىكى بۇنىڭدىنمۇ يامان جازانى
 ئېيتىپ بېرىمۇ؟ (ئۇ شۇنداق) كىشىلەرنىڭ (جازاسىكى)، اللە ئۇلارنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى ۋە
 ئۇلارغا غەزەپ قىلدى، اللە ئۇلارنىڭ بىر قىسمىنى مايىۋن ۋە چوشقا قىلدى، بىر قىسمىنى شەيتانغا
 ئىبادەت قىلىدىغان قىلدى، ئەنە شۇلارنىڭ ئورنى ئەڭ ياماندۇر (يەنى دوزاختۇر)، (ئۇلار)
 توغرا يولدىن ئەڭ ئاداشقاندۇر»^[60]. (يەھۇدىيلارنىڭ مۇناپىقلىرى) يېنىڭلارغا كەلگەن
 چاغدا، بىز ئىمان ئېيتتۇق، دەيدۇ، ۋاھالەنكى، ئۇلار (ئى مۇھەممەد! يېنىڭغا) كۇفىرى
 بىلەن كىرىپ كۇفىرى بىلەن چىقىپ كەتتى (يەنى سەندىن ئاڭلىغان ئىلىمىدىن پايدىلان-
 مىدى). اللە ئۇلارنىڭ يوشۇرغان نەرسىسىنى (يەنى نىفاقىنى ۋە كۇفىرىنى) ئوبدان
 بىلىدۇ^[61]. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) نىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ گۇناھقا،
 زۇلۇم سېلىشقا ۋە ھارام يېيىشكە ئالدىرايدىغانلىقىنى كۆرسەن، ئۇلارنىڭ قىلىمىش-
 لىرى نېمىدېگەن يامان!^[62] ئۇلارنىڭ زاھىتىلىرى، ئەھبارلىرى نېمىشقا ئۇلارنى
 يالغان سۆزلەشتىن، ھارام يېيىشتىن توسمايدۇ؟ ئۇلارنىڭ قىلىمىشلىرى نېمىدېگەن يامان!^[63]

مؤمنلەردىن، يەھۇدىيلاردىن، پەرىشتەلەرگە ۋە يۇل-
 نۇزلارغا چوقۇنغۇچىلاردىن، ناسارالاردىن اللەغا ۋە
 ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىل-
 ھانلارغا (كەلگۈسىدىن) غەم قىلىش، (كەتكەنگە) قايم-
 غۇرۇش يوقتۇر [69]. بىز بەنى ئىسرائىلدىن ھەقىقەتەن
 چىن ئەھدە ئالدۇق. ئۇلارغا (دېنىڭ ئىشلىرىنى
 بايان قىلىپ بېرىش ئۈچۈن) پەيغەمبەرلەرنى
 ئەۋەتتۇق، ئۇلارغا ھەرقاچان بىرەر پەيغەمبەر
 ئۇلار ياقۇتۇرمايدىغان ئەھكامنى ئېلىپ كەلسە، (ئۇلار
 پەيغەمبەرلەرنىڭ) بىر بۆلۈكىنى يالغانچى قىلدى،
 بىر بۆلۈكىنى ئۆلتۈردى [70]. ئۇلار، (بىز ئىسرائىل
 ئەۋلادى پەيغەمبەرلەرنى ئۆلتۈرۈش بىلەن)
 ئازابقا دۇچار بولمايمىز، دەپ ئويلىدى. ئۇلار
 كور بولدى (يەنى ھەقىقەتنى كۆرمىدى)، ئۇلار
 گاس بولدى (يەنى ھەقىقەتنى ئاڭلىمىدى)،
 ئاندىن كېيىن (ئۇلار تەۋبە قىلدى)، اللە ئۇلار-
 نىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. ئاندىن ئۇلارنىڭ
 نۇرغۇنى يەنە (ھەقىقىي كۆرۈشتىن) كور بولدى،

يەنە (پەندە-نەسەت ئاڭلاشتىن) گاس بولدى، اللە ئۇلارنىڭ قىلۋاتقان ئىشلىرىنى كۆرۈپ
 تۇرغۇچىدۇر [71]. شۈبھىسىزكى، اللە مەريەمنىڭ ئوغلى ئىسادۇر، دېگۈچىلەر كاپىر بولدى،
 ئىسا: دىنى بەنى ئىسرائىل! مېنىڭ پەرۋەردىگارىم ۋە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار بولغان
 اللەغا ئىبادەت قىلغىلار، كىمكى اللەغا شېرىك كەلتۈرىدىكەن (يەنى اللە دىن غەيرىگە
 ئىلاھ دەپ ئېتىقاد قىلىدىكەن)، اللە ئۇنىڭغا جەننەتنى ھارام قىلدۇ، ئۇنىڭ جايى دوزاخ
 بولىدۇ، زالىملارغا ھېچبىر مەدەتكار (يەنى اللە نىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرغۇچى) بولمايدۇ دەيدى [72].
 اللە ئۈچ ئىلاھنىڭ بىرىدۇر، دېگۈچىلەر شەكسىز كاپىر بولدى. بىر ئىلاھتىن باشقا
 ھېچ ئىلاھ يوقتۇر. ئەگەر ئۇلار ئېيتىۋاتقان سۆزلىرىدىن قايتىسا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى كاپىر
 بولغانلار (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا قالدۇ [73]. ئۇلار اللەغا تەۋبە قىلمايدۇ؟
 اللەدىن مەغپىرەت تەلەپ قىلمايدۇ؟ اللە (تەۋبە قىلغۇچىلارغا) ناھايىتى مەغپىرەت
 قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر [74]. مەريەم ئوغلى ئىسا پەقەت (ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرگە
 ئوخشاش) پەيغەمبەردۇر، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر ئۆتكەن، ئۇنىڭ ئانىسى
 ناھايىتى راستچىل خوتۇندۇر، ئۇ ئىككىسى تاماق يەيتتى (يەنى ئۇلارمۇ باشقا مەخلۇقلارغا
 ئوخشاشلا گۆش، سۆڭەك، تومۇر ۋە پەيىلەردىن تەركىب تاپقان ئىدى). ئۇلارغا
 (يەنى ئۇلارنىڭ ئېتىقادىنىڭ باتىللىقىغا) ئايەتلىرىمىزنى قانداق بايان قىلىدىغان-
 لمىقىمىزغا قارىغىن؛ ئاندىن ئۇلارنىڭ ھەقىقەت قانداق باش تارتقانلىقىغا قارىغىن [75].

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَكُمْ بِأَعْيُنِكُمْ قَدَرًا وَلَا قَلْفًا
 وَلِلَّهِ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَآتَعُوا فِي
 دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن
 قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لَعْنَةُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
 ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا إِلا
 يَتَذَكَّرُونَ عَن مَّنْذِرٍ فَعَلُوا غَيْرَ تَمَرُّنَ ﴿٧٩﴾ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٠﴾
 تَرَى كَيْفَ إِتَّخَذُوا لِمَن يَخُولُونِ الَّذِينَ كَفَرُوا آلِيْنَ مُؤَمَّقَاتٍ
 لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ لَهُمْ
 خُلْدٌ ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآتَوْا
 إِلَيْهِم مَّا آتَوْهُمُ مِنْهُم أَوْلِيَاءَ وَلَكِن كَثُرُوا بَيْنَهُمْ
 فَيَسْخَرُونَ ﴿٨٢﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
 الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ سَوَادًا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَلِكَ يَأْنِ
 مِنْهُمْ فَيُتْرَكُونَ وَرَهْبَانِيَآءَ وَأَكْهَمَ لَا يَتَخَبَّروْنَ ﴿٨٣﴾

(ئى مۇھەممەد!) «سەلەر اللە دىن باشقا، سەلەرگە
 پايدا-زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر بولالمايدىغان نەرسە-
 لەرگە چوقۇنامسەلەر؟» دېگىن. اللە بولسا (سۆزۈڭ-
 لارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھۋالڭلارنى) بىلىپ
 تۇرغۇچىدۇر. (ئى مۇھەممەد!) «ئى ئەھلى كىتاب!
 (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دىنىڭلاردا ھەقسىز
 رمۇشتە چەكتىن ئېشىپ كەتمەڭلار، ئىلگىرى ئۆزلىرى
 ئازغان، نۇرغۇن كىشىلەرنى ئازدۇرغان ۋە توغرا
 يولدىن ئاداشقان قەۋمنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا
 ئەگەشمەڭلار» دېگىن. (77). بەنى ئىسرائىلدىن
 كاپىر بولغانلارغا داۋۇدنىڭ ۋە مەريەم ئوغلى
 ئىسائىنىڭ تىلى بىلەن (يەنى زەبۇردا ۋە ئىنجىلدا)
 لەنەت قىلىندى. بۇ (يەنى ئۇلارنىڭ لەنەتكە

ئۇچرىشى) ئۇلارنىڭ ئاسىيلىق قىلغانلىقلىرى ۋە ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكلىرىدىن بولدى (78).
 ئۇلار ئۆزلىرى قىلغان يامان ئىشلاردىن بىر-بىرىنى توسمايتتى؛ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمە-
 دېگەن يامان! (79) ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) نىڭ ئىچىدە نۇرغۇنلىرىنىڭ كاپىرلارنى
 (يەنى رەسۇلۇللانى ۋە مۇسۇلمانلارنى ئۆچ كۆرۈش يۈزىسىدىن، مۇشرىكلارنى) دوست
 تۇتقانلىقىنى كۆرسەن. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن ئالدىن تەييارلىغان ئەمەللىرى نېمىدېگەن
 يامان! (بۇ ئەمەللەر) ئۇلارغا اللە نىڭ غەزىپىنى ئېلىپ كەلدى. ئۇلار مەڭگۈ
 ئازابقا قالغۇچىلاردۇر. (80). ئەگەر ئۇلار اللە غا، پەيغەمبەرگە ۋە پەيغەمبەرگە نازىل
 قىلىنغان كىتابقا ئىمان ئېيتسا ئىدى، كاپىرلارنى دوست تۇتمايتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ تولىسى پاسقە-
 لاردۇر. (ئى مۇھەممەد!) يەھۇدىيلار ۋە مۇشرىكلارنىڭ مۆمىنلەرگە ھەممىدىن قاتتىق دۈشمەن
 ئىكەنلىكىنى چوقۇم بايقايسەن، بىز ناسارا دېگەن كىشىلەرنىڭ دوستلۇق جەھەتتە مۆمىنلەرگە
 ھەممىدىن يېقىن ئىكەنلىكىنىمۇ چوقۇم بايقايسەن؛ بۇ، ناسارالارنىڭ ئىچىدە ئۆلىمالار، راھىبلار
 بولغانلىقى ۋە (ھەقىنى قوبۇل قىلىشتا) تەكەببۇرلۇق قىلمايدىغانلىقلىرى ئۈچۈندۇر. (82).

(بەتەنچى پارە)

ئۇلار بەيغەمبەرگە نازىل قىلىنغان قۇرئانى ئاڭلىغان چاغلىرىدا ھەقىقەتنى تونۇغانلىقىرىدىن، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن ياش قۇيۇلغانلىقىنى كۆرسەن، ئۇلار ئېيتىدۇ: «رەببىمىز، بىز ئىمان ئېيتتۇق، بىزنى (بەيغەمبەرگىنى، كىتابىڭنى) ئېتىراپ قىلغۇچىلار قاتارىدا قىلغىن»⁽⁸³⁾. بىز نېمىشقا اللەغا، بىزگە كەلگەن ھەقىقەتكە ئىشەنمەيلى؟ ھالبۇكى، بىز پەرۋەردىگار بىزنى ياخشى كىشىلەر قاتارىدا (جەننەتكە) كىرگۈزۈشنى ئۈمىد قىلىمىز»⁽⁸⁴⁾. بۇ سۆزلىرى ئۈچۈن اللە ئۇلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەر بىلەن مۇكاپاتلايدۇ. ئۇلار جەننەتلەردە

مەڭگۈ قالدۇ. ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان مۇكاپات ئەنە شۇ⁽⁸⁵⁾. كاپىر بولغانلار، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى يالغانغا چىقارغانلار دوزاخ ئەھلىدۇر⁽⁸⁶⁾. ئى مۇمنلەر! اللە سىلەرگە ھالال قىلغان پاك نەرسىلەرنى (تەركى دۇنيا بولۇش يۈزىسىدىن ئۆزەڭلارغا) ھارام قىلماڭلار، (اللە بەلگىلەپ بەرگەن) چەكتىن ئاشماڭلار، اللە چەكتىن ئاشقۇچىلارنى ھەقىقەتەن دوست تۇتمايدۇ*⁽⁸⁷⁾. اللە سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن ھالال، پاك نەرسىلەردىن يەڭلار، سىلەر ئىمان ئېيتقان اللەغا تەقۋادارلىق قىلغۇلار⁽⁸⁸⁾. اللە سىلەرنى سەھۋەنلىك بىلەن قىلغان قەسىمىڭلار ئۈچۈن جاۋابكارلىققا تارتمايدۇ، لېكىن سىلەرنى قەستەن قىلغان قەسىمىڭلار ئۈچۈن جاۋابكارلىققا تارتىدۇ (مۇنداق قەسىمىڭلارنى بۇزساڭلار) ئۇنىڭ كەفارىتى ئائىلەڭلارغا بېرىدىغان ئوتتۇرا دەرىجىلىك تاماق بىلەن ئون مىسكىننى بىر ۋاخ غىزالاندۇ. رۇشتۇر، ياكى ئۇلارغا (يەنى ئون مىسكىنگە بەدىنىنى يېيىپ تۇرىدىغان) بىر قۇر كىيىم بېرىشتۇر، ياكى بىر قۇل ياكى بىر چۆرىنى ئازاد قىلىشتۇر، كىمكى بۇنداق قىلىشقا كۈچى يەتمىسە، ئۈچ كۈن روزا تۇتۇشى لازىم. بۇ ئەنە شۇ ئىچكەن قەسىمىڭلارنى بۇزغانلىقىڭلارنىڭ كەفارىتىدۇر، قەسىمىڭلارغا رىئايە قىلغۇلار (يەنى كەلسە-كەلمەس قەسىم ئىچمەڭلار). سىلەرنىڭ شۈكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن اللە ئايەتلىرىنى سىلەرگە ئەنە شۇنداق بايان قىلىدۇ⁽⁸⁹⁾.

• بەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن بىر قىسىم كىشىلەر ئۆزلىرىنى ئاختا قىلىۋېتىش، گۆش يېمەسلىك، ئاياللارغا يولىمىسلىق نىيىتىگە كەلگەن ئىدى، بۇ توغرىدا بۇ ئايەت نازىل بولغان.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمِيرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْدَامُ
 رِجْسٌ مِّنْ عِندِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۹۱﴾ إِنَّمَا
 بَرِيدُ الشَّيْطَانِ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعِدَاةَ وَالْبَعْضَاءُ فِي الْحَمِيرِ
 وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ قَوْلَ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۹۲﴾
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا أَن تَوَلَّيْتُمْ قَوْلًا كَلِمًا
 عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿۹۳﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَبُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 أَلَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ يَسْمَعُ الْكَلِمَ الْتَمَتَّةَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 وَمَا كَلِمَةٌ يَعْلَمُهُ اللَّهُ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ
 ذَلِكَ قُلَّةٍ عَدَاةٍ إِلَى اللَّهِ أَلَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا لَهْجَتُهُمْ وَتَأْتِيهِمْ
 حُرُورٌ مِنْ قَلْبِهِمْ وَمِنْهُمُ الْمُعَذَّبُونَ ﴿۹۴﴾ وَمَنْ قَتَلَ مَقْتَلًا مِنَ النَّسْرِ
 يَكْفُرُ بِهِ ذُو عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا إِلَهُ الْعَبِيدِ أَوْ لِقَارٍ أَوْ طَعْمًا
 مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلًا ذَلِكَ هَيْبَةُ الْيَدِ وَقِيَالٍ أَمْرٌ وَعَدَاةٌ
 كَمَا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَعِزْهُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۹۵﴾

ئى مۆمىنلەر! ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلار (يەنى چوقۇنۇش ئۈچۈن تىكلەنگەن تاشلار) غا چوقۇ-
 نۇش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ
 ئىشى، پاسكىنا قىلقلاردۇر، بەختكە ئېرىشىشكۇلار
 ئۈچۈن شەيتاننىڭ ئىشىدىن يىراق بولۇڭلار.⁽⁹⁰⁾
 شەيتان ھاراق، قىمار ئارقىلىق ئارخۇلاردا
 دۈشمەنلىك، ئاداۋەت تۇغدۇرماقچى، سىلەرنى
 نامازدىن ۋە اللەنى ياد ئېتىشتىن توسماقچى بولىدۇ ۋە
 سىلەر ئەمدى (ھاراقىتىن، قىماردىن) يانامسىلەر؟⁽⁹¹⁾
 اللە غا ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، (ئۇلارغا
 مۇخالىپەتچىلىك قىلىشتىن) ھەزەر قىلىڭلار،
 ئەگەر (ئىتائەت قىلىشتىن) باش تارتساڭلار،
 بىلىڭلاركى، رەسۇلىمىزنىڭ مەسئۇلىيىتى پەقەت
 ئوچۇق تەبلىغ قىلىشتۇر.⁽⁹²⁾ ئىمان ئېيتقان ۋە
 ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەر (ھارام
 قىلىنمىغان نەرسىلەرنى) يېسە، ئىچسە ھېچ

گۇناھ بولمايدۇ، قاچانكى ئۇلار (ھارام نەرسىلەردىن) ساقلىنسا، ئىماندا ۋە ياخشى ئەمەللىرىدە
 ئىزچىل بولسا، ئاندىن (ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) يەنە ساقلىنسا ۋە ھارام دەپ ئېتىقاد قىلسا،
 ئاندىن (ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن داۋاملىق) ساقلىنسا ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلسا. اللە ياخشى
 ئىش قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ.⁽⁹³⁾ ئى مۆمىنلەر! كۆرمەي تۇرۇپ اللە دىن قورقۇدىغان-
 لارنى بىلىش ئۈچۈن، قولۇڭلار ۋە نەيزەڭلار بىلەن ئوۋلىنىدىغان بىرئاز ئوۋ بىلەن اللە سى-
 لەرنى چوقۇم سىنايدۇ، كىمكى بۇنىڭدىن كېيىن ھەددىدىن ئاشسا (يەنى ئىھرامدا تۇرۇپ ئوۋ
 ئوۋلىسا)، ئۇ قىيىنغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ.⁽⁹⁴⁾ ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئوۋلىغان ھايۋانلارنى
 ئىھرامدا ياكى ھەرەمدە تۇرۇپ ئوۋلىتىۋەرسەڭلار. سىلەردىن كىمكى ئۇنى قەستەن
 ئوۋلىۋېرىدىكەن، ئىشنىڭ ۋابالىنى تېتىشى ئۈچۈن، ئۇنىڭ جازاسى ئىككى ئادىل كىشىنىڭ
 باھالىشى بويىچە ھېلىقى ئوۋلىۋېلىنكەن ئوۋغا ئوخشاش ئوۋ ھايۋانلىرىدىن بىرنى كەبىگە ئېلىپ
 بېرىپ قۇربانلىق قىلىشتۇر، ياكى كەفقارەت بېرىش يۈزىسىدىن مەسكىنلەرگە ئاش
 بېرىشتۇر، ياكى ھەر مەسكىنگە بېرىدىغان ئاشنىڭ باراۋىرىگە بىر كۈن روزا تۇتۇشتۇر.
 ئۆتكەنكى گۇناھنى (يەنى بۇ ئايەت چۈشۈشتىن بۇرۇن ئىھرامدا تۇرۇپ ئوۋ ئوۋلىۋېرىدىكەن
 بولساڭلار، بۇنى) اللە ئەپۋ قىلدى، كىمكى قايتا گۇناھ ئۆتكۈزسە (يەنى قايتىدىن ئوۋ
 ئوۋلىۋېرىسە)، اللە ئۇنى جازا لايىدۇ، اللە غالىبتۇر، (ئاسىيلىق قىلغۇچىلارنى) جازالىغۇچىدۇر.⁽⁹⁵⁾

أَحَلَّ اللَّهُ صِيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ وَحَرَّمَ
 عَلَيْكُمْ صِيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَرْتَوْنَ إِلَيْهِ
 عَشْرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ السَّرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ
 وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيَعْلَمُو أَنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا فِي السُّبُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْبَيْدُ وَالظَّيْبُ وَلَاؤُ
 أَحْبَبُ لَكُمْ ذِكْرُ الْبَيْدِ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْهَمُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ شَيْءٍ مِّنَ
 بُدْعِ اللَّهِ سَأَلْتُمُوهُ وَإِن سَأَلْتُمُوهُنَّ لَيَكُنَّ مِنَ الْفِتْنِ
 لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ
 مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ
 بَيِّنَةٍ وَلَا سَلْبَةٍ وَلَا مِجْلَ وَلَا حِجَابٍ وَلَا لَئِنِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يَفْقَهُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِنْدَ وَالْأَثَرُوكَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٠٣﴾

سىلەرنىڭ ۋە يولۇچىلارنىڭ مەنپەئەتلىنىشى ئۈچۈن
 سىلەرگە دېڭىز ھايۋانلىرى، دېڭىزدىن چىقىدىغان
 يېمەكلىكلەر ھالال قىلىندى، مادامكى سىلەر
 ئېھرامدا ياكى ھەرەمدە ئىكەنسىلەر، قۇرۇقلۇق
 ھايۋانلىرىنى ئوۋلاش سىلەرگە ھارام قىلىندى،
 سىلەر (قىيامەت كۈنى) دەرگاھىغا توپلىنىدىغان
 اللەدىن قورقۇڭلار،^[96] اللە بەيتۈلھەرام بولغان
 كەبىنى، ھەج ئېيىنى، ھەج دە جەدە قىلىنىدىغان قۇربان-
 لىقىنى، (قۇربانلىقنىڭ ئالاھىتى سۈپىتىدە) بويۇنلىرىغا
 بەلگە ئېسىلغان تۆگىلەرنى ئىنسانلارنىڭ دۇنيا ۋە
 ئاخىرەتلىك ئىشلىرىنىڭ تۇتقۇسى قىلدى، بۇ، اللەنىڭ
 ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنى بىلىپ
 تۇرىدىغانلىقىنى ۋە اللەنىڭ ھەر شەيئىنى بىلگۈچى
 ئىكەنلىكىنى سىلەرنىڭ بىلىشىڭلار ئۈچۈندۇر^[97].
 بىلىڭلاركى، اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر، (ئىتائەت
 قىلغۇچىلارغا) اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر،
 ناھايىتى مېھرىباندۇر^[98]. پەيغەمبەرنىڭ مەسئۇ-
 لىيىتى پەقەت تەبلىخ قىلىشۇر. اللە سىلەرنىڭ

ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن قىلىپ يۈرگەن ئىشلىرىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ^[99]. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى،
 گەرچە ھارامنىڭ كۆپلۈكى (ئى تىڭشغۇچى) سېنى ئەجەبلەندۈرسىمۇ، ھارام بىلەن ھالال باراۋەر
 ئەمەس. ئى ئەقىل ئىگىلىرى! نىجات تېپىشىڭلار ئۈچۈن اللەدىن قورقۇڭلار^[100]. ئى مۆمىنلەر!
 ئەگەر سىلەرگە ئاشكارا قىلىنسا سىلەرنى بىئارام قىلىپ قويدىغان نەرسىلەر توغرىلۇق (پەيغەم-
 بەردىن) سورىماڭلار. ئەگەر قۇرئان نازىل قىلىنىۋاتقان چاغدا ئۇلار توغرىلۇق سورىماڭلار،
 سىلەرگە بىلدۈرۈلىدۇ، ئۆتكەندە سورىغانلىرىڭلارنى اللە ئەپۇ قىلدى. اللە ناھايىتى مەغپىرەت
 قىلغۇچىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى ئاسىيلىق قىلغۇچىلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ)^[101].
 سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن بىر قەۋم (پەيغەمبەرلىرىدىن) شۇنداق مەسىلىلەرنى سورىغان
 ئىدى، كېيىن بۇنىڭ سەۋەبىدىن (يەنى سورىغان ئىشلىرى بايان قىلىنىپ ئۇلار ئەمەل
 قىلىمىغانلىقتىن) كاپىر بولۇپ كەتتى^[102]. بەھىرە (سەككىزىنى تۇتقان، بەشىنچىسىنى
 ئەركەك تۇتقان تۆگە بولۇپ، جامىلىيەت ئەرەبلىرى بۇ تۆگىنىڭ قۇلىقىنى يېرىپ قويۇپ
 ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرەتتى، مىنمەيتتى، يۈك ئارتمايتتى)، سائىبە (چىشىدىن ئوننى تۇتقان
 تۆگە بولۇپ، مىنمەيتتى، قىرقلمايتتى، سۈتى مۇساپىرلارغا بېرىلەتتى)، ۋەسە (بىرىنچىنى ۋە
 ئىككىنچىنى چىشى تۇتقان، بۇلار ئۈچۈن ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىلگەن تۆگە)، ھام (ئون تۆگىگە
 ئاتا بولغان بۇغا تۆگە بولۇپ، ئۇلار ئوننى مىنمەي، يېمەك-ئىچمەكتە ئۆز مەيلىگە قويۇپ
 بېرەتتى)لارغا اللە (يۇقىرىقىدەك قىلىشنى) بۇيرۇغىنى يوق، (لېكىن كاپىرلار اللەغا
 يالغاننى چايللايدۇ، ئۇلارنىڭ تولىسى بۇنىڭ يالغانلىقىنى) چۈشەنمەيدۇ^[103].

اللّٰه قىيامەت كۈنى پەيغەمبەرلەرنى يىغىپ:
 «قەۋمىڭلارنى ئىمانغا دەۋەت قىلىغىنىڭلاردا) قانداق جاۋابقا ئىگە بولدۇڭلار؟» دەپ سورايدۇ، ئۇلار: «سېنىڭ بىلگىنىڭگە سېلىشتۇرغاندا) بىز ھېچ نەرسە بىلمەيمىز، سەن غەيبىلەرنى ناھايىتى ئوبدان بىلسەن» دەيدۇ [109]. ئۆز ۋاقتىدا اللە ئېيتتى: ئى مەريەم ئوغلى ئىسا! ۋە سېنىڭ ئاناڭغا بەرگەن نېمىتىمنى ئەسلىگەن، ئەينى زاماندا ساڭا روھۇلقۇدۇس (يەنى جىبرىئىل) بىلەن مەدەت بەردىم، (كېچىكىڭدە) بۆشۈكتە ۋە (پەيغەمبەر بولغان) ئوتتۇرا ياش ۋاقتىڭدا كىشلەرگە سۆزلەيتتىڭ، ئەينى زاماندا

ساڭا كىتابنى، ھېكمەتنى، تەۋراتنى ۋە ئىنجىلنى ئۆگەتتىم، ئەينى زاماندا مېنىڭ ئىزنىم بىلەن لايدىن قۇشنىڭ شەكلىدە بىرنەرسە ياسايتتىڭ-دە، ئۇنى پۈۈلسەڭ ئىزنىم بىلەن ئۈچە-دىغان قۇش بولاتتى، مېنىڭ ئىزنىم بىلەن تۇغما كورنى، بەرەس كېسىلنى ساقايتاتتىڭ، ئەينى زاماندا، مېنىڭ ئىزنىم بىلەن ئۆلۈكلەرنى (تىرىلدۈرۈپ قەبرىلىرىدىن) چىقىراتتىڭ، ئەينى زاماندا بەنى ئىسرائىلنى ساڭا چىقىلىشتىن توستۇم، سەن ئۇلارغا مۆجىزىلەر بىلەن كەلگەن چېغىڭدا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى كاپىرلار: «بۇ پەقەت روشەن سېھىردۇر» دېدى [110]. ئەينى زاماندا مەن ھەۋارىلارغا: «ماڭا ۋە مېنىڭ پەيغەمبىرىمگە ئىمان ئېيتىڭلار» دەپ ۋەھىي قىلدىم. ئۇلار: «بىز ئىمان ئېيتتۇق، گۇۋاھ بولغىنىكى، بىز (ئەمرىڭگە) بويسۇنغۇچىلارمىز» دېدى [111]. ئۆز ۋاقتىدا ھەۋارىلار: «ئى مەريەم ئوغلى ئىسا! رەببىڭ بىزگە ئاسماندىن ئۈستىدە تاماق بار داستىخان چۈشۈرۈپ بېرەلمەيدۇ؟» دېدى. ئىسا: «ئەگەر (اللە نىڭ قۇدرىتىگە) ئىشەنسەڭلار (مۇنداق سوئاللارنى بېرىشتە) اللە دىن قورقۇڭلار» دېدى [112]. ئۇلار: «بىز ئۇنىڭدىن يېيىشنى، كۆڭلىمىزنىڭ تىنچلىنىشىنى، سۆزۈڭنىڭ راستلىقىنى بىلىشنى ۋە پەيغەمبەرلىكىڭگە گۇۋاھچىلاردىن بولۇشنى ئىرادە قىلىمىز» دېدى [113].

مەريەم ئوغلى ئىسا: «ئى پەرۋەردىگار، سىمىز اللە! بىزگە ئۈستىدە تاماق بار داستىخان چۈشۈرگىن، بۇ كۈن بىزلەرگە ۋە بىزدىن كېيىنكىلەرگە بايرام بولۇپ قالسۇن، ئۇ داستىخان سەندىن بىزگە (قۇدرىتىڭنى ۋە پەيغەمبەرلىكىمنى كۆرسىتىدىغان) بىر مۆجىزە بولۇپ قالسۇن. بىزگە رىزىق بەرگىن، سەن رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ياخشىسى» دەدى (114).

اللە (ئىسانىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ): «ئۇنى مەن سىلەرگە چوقۇم (ئاسماندىن) چۈشۈرمەن، سىلەردىن كىمكى شۇنىڭدىن كېيىن كاپىر بولسا، ئۇنى شۇنداق بىر ئازاب بىلەن ئازابلايمەنكى، ئەھلى جاھاندىن ھېچ كىشىنى مۇنداق ئازابلايمەن» دەدى (115). ئۇز ۋاقتدا اللە ئېيتتى: «ئى مەريەم ئوغلى ئىسا! سەن كىشلەرگە، اللەنى قويۇپ مەن بىلەن ئانامنى ئىككى ئىلاھ قىلىۋېلىڭلار، دېدىڭمۇ؟ ئىسا ئېيتتى: «(رەببىم!) شەنىڭگە لايىق ئەمەس نەرسىلەردىن سېنى پاك

دەپ ئېتىقاد قىلمەنكى، مانا ئېيتىشقا تېگىشلىك بولمىغان سۆزلەرنى مەن ئېيتمايمەن، ئەگەر مەن بۇ سۆزنى ئېيتقان بولسام، ئۇنى سەن چوقۇم بىلسەن (يەنى مېنىڭ ئۇنداق دېمىگەنلىكىم ساڭا مەلۇملۇق). سەن مېنىڭ زاتىدىكىنى بىلسەن، مەن سېنىڭ زاتىڭدىكىنى بىلمەيمەن، سەن غەيبىلەرنى ناھايىتى ئوبدان بىلسەن (116). مەن ئۇلارغا پەقەت سەن مېنى ئېيتىشقا بۇيرۇغان سۆزنى، يەنى، مېنىڭ پەرۋەردىگارم ۋە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار بولغان اللەغا ئىبادەت قىلىڭلار، دېدىم. مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بولغان مۇددەتتە، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى كۆزىتىپ تۇرغان ئىدىم، مېنى قەبىزى روھ قىلغىنىڭدىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى سەن كۆزىتىپ تۇرغان ئىدىڭ، سەن ھەممە نەرسىدىن خەۋەردارسەن (117). ئەگەر ئۇلارغا ئازاب قىلساڭ، ئۇلار سېنىڭ بەندىلىرىڭدۇر (ئۇلارنى خالىغىنىڭچە تەسەررۇپ قىلسەن)، (ساڭا ھېچ ئەھدى تەئەررۇز قىلالمايدۇ)، ئەگەر ئۇلارغا (يەنى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى تەۋبە قىلغانلارغا) مەغپىرەت قىلساڭ، سەن (ئىشىڭدا) غالىب، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇرسەن» (118). اللە ئېيتىدۇ: «بۇ كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) راستچىلارنىڭ راستچىللىقى ئۆزىگە پايدا قىلىدىغان كۈندۇر، ئۇلار ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، اللە ئۇلاردىن رازى بولىدۇ، ئۇلار اللەدىن مەمنۇن بولىدۇ، بۇ زور بەختتۇر» (119). ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلاردىكى پۈتۈن مەۋجۇداتنىڭ پادىشاھلىقى اللەغا مەنسۇپتۇر، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (120).

6- سۇرە ئەنئام

مەككىدە نازىل بولغان. 165 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

جىمى ھەمدۇسانا ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقان، زۈلەتلەرنى ۋە نۇرنى پەيدا قىلغان اللە غا خاستۇرا ئاندىن (يەنى مۇشۇنداق دەلىللەرنى كۆرۈپ تۇرۇپ) كاپىرلار پەرۋەردىكارغا باشقىلارنى شېرىك كەلتۈرىدۇ⁽¹⁾. اللە سىلەرنى (يەنى سىلەرنىڭ ئاتاڭلار ئادەمنى) لايدىن ياراتتى، ئاندىن ئەجلىڭلارنى بېكىتتى، (سىلەرنىڭ تىرىلىدەن-خان) ۋاقتىڭلار اللە نىڭ دەرگاھىدا مەلۇمدۇر، ئاندىن سىلەر — ئى كۇففارلار! (ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە) شەك كەلتۈرسىلەر⁽²⁾. ئاسمانلاردا ۋە

زېمىندا (ئىبادەت قىلىشقا تېگىشلىك) اللە ئەنە شۇدۇر، ئۇ سىلەرنىڭ يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ئىشىڭلارنى، (ياخشى-يامان) قىلمىشڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ⁽³⁾. ئۇلار پەرۋەردىكارنىڭ ئايەتلىرىدىن بىرەر ئايەت كەلسە ئۇنىڭدىن باش تارتىدۇ⁽⁴⁾. ئۇلارغا (اللە تەرىپىدىن) ھەق كىتاب (يەنى قۇرئان) كېلىۋىدى، ئۇلار ئۇنىڭغا چىنىپۈتمىدى، ئۇزاققا قالماي ئۇلارغا ئۆزلىرى مەسخىرە قىلغان نەرسىنىڭ خەۋەرلىرى كېلىدۇ (يەنى ئۇلارغا ئازاب نازىل بولۇپ، ئۆزلىرى مەسخىرە قىلغان نەرسىنىڭ خەۋىرى ئېنىق بولىدۇ)⁽⁵⁾. ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتسەن نۇرغۇن ئۈمىمەتلەرنى ھالاك قىلغانلىقىمىزنى ئۇلار كۆرمىدىمۇ؟ (يەنى ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئالمىدىمۇ؟) ئۇلارنى زېمىندا سىلەرنى يەرلەشتۈرمىگەن بىر شەكىلدە يەرلەشتۈرگەن ئىدۇق، ئۇلارغا مول يامغۇرلار ياغدۇرۇپ بەرگەن ئىدۇق، ئۆستەڭلارنى ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئېقىپ تۇرىدىغان قىلغان ئىدۇق، ئاندىن كېيىن ئۇلارنى قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن ھالاك قىلدۇق، ئۇلاردىن كېيىن باشقا خەلقنى پەيدا قىلدۇق⁽⁶⁾. (ئى مۇھەممەد!) بىز ساڭا (ئۇلار تەلەپ قىلغاندەك) قەغەزگە يېزىلغان بىر كىتابنى نازىل قىلغان، كاپىرلار ئۇنى قوللىرى بىلەن تۇتۇپ كۆرگەن تەقدىردىمۇ، ئۇلار، شەكسىزكى، بۇ پەقەت روشەن سېھىردۇر، دەيتتى، چۈنكى ئۇلارنىڭ غەربى ئىكەنلىكى دەلىل كەلگەندىمۇ ئىمان ئېيتماستىن تۇر⁽⁷⁾. ئۇلار: «ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە گۇۋاھ بولۇپ) نېمىشقا بىر پەرىشتە چۈشمىدى؟» دەيدۇ، ئەگەر ئۇنىڭغا بىرەر پەرىشتە چۈشۈرگەن بولساق، ئۇلارنىڭ ئىشى تۈگىگەن بولاتتى (يەنى بۇ چاغدا ھەقىقىي ئىنكار قىلسا، ھالاك قىلىناتتى)، ئۇلارغا مۇھەلت بېرىلمەيتتى⁽⁸⁾.

بىز پەيغەمبەرنى پەرىشتىدىن قىلغان تەقدىردىمۇ، ئەلۋەتتە، ئۇنى ئىنسان شەكلىدە قىلانتۇق، ئۇلارنى يەنە شۈبھىگە چۈشۈرەتتۇق (يەنى ئۇلار پەرىشتىنى ئىنسان شەكلىدە كۆرگەندە: «بۇ ئىنسان، ئەمما پەرىشتە ئەمەس» دەيتتى) (9). سەندىن ئىلگىرى تۆتكەن پەيغەمبەرلەر (كاپىرلار تەرىپىدىن) مەسخىرە قىلىندى، مەسخىرە قىلغۇچىلار مەسخىرە قىلغانلىقىمۇ. لىرىنىڭ ئاقۋىتىنى كۆردى (10). (ئى مۇھەممەد! بۇ مەسخىرە قىلغۇچىلارغا) ئېيتقىنكى، «زېمىندا سەير قىلىڭلار، ئاندىن پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغانلار. نىڭ ئاقۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆزدىن كەچۈرۈڭلار» (11). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى مەۋجۇداتلار كىمنىڭ؟» (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللەنىڭ». اللە (ئېھسان قىلىش يۈزىدىن بەندىلىرىگە) رەھمەت قىلىشنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى، ھېچقانداق كۇمان بولمىغان

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَنًا
يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم مَّا كَانُوا بِشَيْءٍ مِّنْ قِبَالِكُمْ لَئِن
يَأْتِيَنَّ سَحَابًا مَّرْكُومًا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ
سَيُرَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَحَرًّا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَيَخْرُجُونَ
قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِّلَّهِ كُتُبٌ عَلَيَّ
نَفْسِيهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ لِلَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَيْمَنِ
وَالْأُخْرَىٰ وَهُوَ اللَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢﴾ قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنِ الْغَنَىٰ وَالْغِنَىٰ
قَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَخْشَىٰ قُلْ
إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُوَدِّعَ مَنْ آذَنَ مِنِّي إِلَّا مَن عَاقَبْتَنِي مِن
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ وَعِظِيمٍ ﴿١٤﴾ مَن يَصْرَفْ عَنهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْنَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْلُ الْمِيمِيُّ ﴿١٥﴾ وَإِن يَسْسُكِ اللَّهُ بَصِيرًا فَلَا تُكْشِفُ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُسْسُكِ بِغَيْرِ فِعْلٍ عَلَيَّ كُتُبٌ مِّنْ
قَدِيرٍ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْخَبِيرُ الْخَبِيرُ ﴿١٧﴾
قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِّلَّهِ كُتُبٌ عَلَيَّ
نَفْسِيهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ لِلَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَيْمَنِ
وَالْأُخْرَىٰ وَهُوَ اللَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢﴾ قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ عَنِ الْغَنَىٰ وَالْغِنَىٰ
قَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَخْشَىٰ قُلْ
إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أُوَدِّعَ مَنْ آذَنَ مِنِّي إِلَّا مَن عَاقَبْتَنِي مِن
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ وَعِظِيمٍ ﴿١٤﴾ مَن يَصْرَفْ عَنهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْنَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْلُ الْمِيمِيُّ ﴿١٥﴾ وَإِن يَسْسُكِ اللَّهُ بَصِيرًا فَلَا تُكْشِفُ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُسْسُكِ بِغَيْرِ فِعْلٍ عَلَيَّ كُتُبٌ مِّنْ
قَدِيرٍ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْخَبِيرُ الْخَبِيرُ ﴿١٧﴾

قىيامەت كۈنى اللە سىلەرنى ئەلۋەتتە يىغىدۇ، (كۆڭرىنى ئىختىيار قىلىشى بىلەن) ئۆزىگە ئۆزى زىيان سالغانلار ئىمان ئېيتمايدۇ (12). كېچە ۋە كۈندۈزدە جىم تۇرغان (ياكى ھەرىكەتلىنىپ تۇرغان) شەيئىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ مۈلكىدۇر، اللە (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچى-دۇر (13). (ئى مۇھەممەد!) بۇ مۇشرىكلارغا ئېيتقىنكى، «ئاسمانلارنى، زېمىننى يوقىتىش بار قىلغۇچى اللەدىن غەيرىنى مەبۇد تۇتامدىم؟ اللە رىزىق بېرىدۇ، ئۆزى رىزىققا موھتاج ئەمەس». (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مەن (بۇ ئۈمەت ئىچىدە خۇدانىڭ ئەمرىگە) بويىۋىدۇم. غۇچىلارنىڭ ئەۋۋىلى بولۇشقا بۇيرۇلدۇم. (ماڭا دېيىلىدىكى) سەن ھەرگىز مۇشرىكلاردىن بولمىغىن» (14). (ئۇلارغا يەنە) ئېيتقىنكى، «ئەگەر مەن رەببىمگە ئاسىيلىق قىلسام (يەنى پەرۋەردىگارىمدىن غەيرىگە ئىبادەت قىلسام)، بۈيۈك كۈننىڭ (يەنى قىيامەت كۈنىنىڭ) ئازابىدىن ئەلۋەتتە قورقىمەن» (15). مۇشۇ كۈندە كىمكى ئازابتىن قۇتۇلىدىكەن، اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلغان بولىدۇ، ئەنە شۇ روشەن نىجات تاپقانلىقتۇر (16). ئەگەر اللە ساڭا بىرەر كۈلپەت يەتكۈزسە، ئۇنى اللەدىن باشقا ھېچكىم كۆتۈرۈۋېتەلمەيدۇ، ئەگەر اللە ساڭا بىرەر ياخشىلىق يەتكۈزسە (ئۇ چاغدا ئۇنىڭغا ھېچكىم ئارىلىشالمايدۇ)، چۈنكى اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (17). اللە بەندىلىرىنىڭ ئۈستىدە قاھىردۇر (يەنى اللە بەندىلىرىنى تىزگىنلەپ تۇرغۇچىدۇر)، ئۇ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر (18).

(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مېنىڭ پەيغەمبەر-
لىكىمنىڭ راستلىقى ئۈچۈن) قايسى نەرسە ئەڭ
چوڭ گۇۋاھ؟» ئېيتقىنكى، «اللە مەن بىلەن
سەلەرنىڭ ئاراڭلاردا گۇۋاھتۇر (ماڭا اللە نىڭ
گۇۋاھلىقى كۇپايدۇر). بۇ قۇرئان ماڭا سەلەرنى
ۋە (قىيامەتكىچە) قۇرئان يەتكەن كىشىلەرنى
ئاگاھلاندىرۇش ئۈچۈن ۋەھىي قىلىندى. (ئى
مۇشرىكلار!) سەلەر اللە بىلەن باراۋەر باشقا ئىلاھ
بار دەپ چوقۇم گۇۋاھلىق بېرەمسەلەر؟» (ئۇلارغا)
ئېيتقىنكى، «مەن (مۇنداق دەپ) گۇۋاھلىق بەرمەي-
مەن». (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئۇ ھەقىقەتەن
بىر ئىلاھتۇر، سەلەر شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلاردىن
مەن ھەقىقەتەن ئادا-جۇدامەن» (19). بىز كىتاب
بەرگەن كىشىلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار)
ئۇنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) (تەۋرات
ۋە ئىنجىلدىكى سۈپىتى بويىچە) خۇددى ئۆزلىرىنىڭ
ئوغۇللىرىنى تونۇغاندەك تونۇيدۇ، ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زىيان سالغانلار (ئېنىق) پاكىتلار
تۇرسىمۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئىمان ئېيتمايدۇ (20). اللەغا يالغان چاچلىغان ياكى
اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلاردىنمۇ زالىم ئادەملەر بارمۇ؟ زالسىلار ھەقىقەتەن
مەقسىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ (21). قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى (ھېساب ئېلىش ئۈچۈن)
يىغىمىز، ئاندىن مۇشرىكلارغا: «اللە نىڭ شېرىكلىرى دەپ ئېتىقاد قىلغان مەبۇدلىرىڭلار
قەيەردە؟ دەيمىز (22). ئاندىن ئۇلار پەقەت ئۆزى ئېيتىپ (دۇنيادىكى چاغلاردىكىگە
ئوخشاش يالغانغا ئىلتىجا قىلىپ): «بەرۋەردىكارىمىز! اللە بىلەن قەسەم قىلىمىزكى، بىز
مۇشرىك بولمىغان ئىدۇق» دەيدۇ (23). ئۇلارنىڭ (بىز مۇشرىك بولمىغان دەپ) ئۆزلىرىگە
قارشى قانداق يالغان سۆزلىگەنلىكىگە قارىغىن، ئۇلارنىڭ (اللە نىڭ شېرىكلىرى دەپ) بوھتان
چاچلىغان بۇتلىرى ئۇلاردىن قاچىدۇ (24). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ئىچىدە (قۇرئان
ئوقۇغان چىغىڭدا) ساڭا قولاق سالىدىغانلار بار، قۇرئاننى چۈشەنمەسلىكلىرى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ
دىللىرىنى پەردىلىدۇق، قولاقلىرىنى ئېغىر قىلدۇق. ئۇلار ھەممە مۆجىزىلەرنى كۆرگەن
تەقدىردىمۇ ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتمايدۇ. ھەتتا كاپىرلار سېنىڭ يېنىڭغا مۇنازىرىلىشىپ
كەلگەندىمۇ: «بۇ پەقەت بۇرۇنقىلاردىن قالغان ئەپسانىلاردۇر» دەيدۇ (25). ئۇلار كىشىلەرنى
قۇرئاندىن (ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىشتىن) توسىدۇ، ئۆزلىرىمۇ ئۇنىڭدىن
يىراق قاچىدۇ، ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىلا ھالاك قىلىدۇ، ھالبۇكى، ئۇلار (بۇنى) تۇيمايدۇ (26).

ئەگەر ئۇلارنى دوزاخ ئۈستىدە توختىتىلغان چاغدا كۆرسەڭ (دەھشەتلىك بىر ھالىنى كۆرەتتىڭ). ئۇلار: «كاشكى دۇنياغا قايتۇرۇلساق ئىدۇق، پەرۋەردىگار بىزنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلمايت تۇق ۋە مۇمىنلەردىن بولاتتۇق» دەيدۇ (27). ئۇنداق ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئىلگىرى يوشۇرغان ئىشلىرى (قەبىھ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن شۇنداق ئارزۇ قىلىشىدۇ) ئۇلارغا ئاشكارا بولدى، ئۇلار دۇنياغا قايتۇرۇلغان تەقدىردىمۇ مەنىسى قىلىنغان ئىشلارنى ئەلۋەتتە يەنە قىلاتتى. شۈبھىسىزكى، ئۇلار (ئىمان ئېيتاتتۇق دېگەن ۋەدەسىدە) يالغانچىلاردۇر (28). ئۇلار: «ھاياتلىق پەقەت مۇشۇ دۇنيادىكى ھاياتىمىزدۇر، ئۇلار گەندىن كېيىن تىرىلدۈرۈلمەيمىز» دەيدۇ (29).

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِقُوا عَلَىٰ النَّارِ قَالُوا لَوْلَا جِئْتَنَا مُبَدَّلًا لِّمَا كُنَّا بِنَآئِيبٍ رَبَّنَا وَنُحَدِّثُكَ عَنِ الْمُنْمِقِينَ ﴿٢٧﴾ كَيْلَ يَدَّبُّ هُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا لَئِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا كُنَّا بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقِقُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالنَّارِ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي كَفَرْتُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ كَيْلَ يَدَّبُّ هُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾ إِذْ جَاءَهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لَوْ إِنَّا سَمِعْنَا لَعَلَّا نَكْفُرُ بِمَا كُنَّا نَكْفُرُ بِهِمْ وَمَا كُنَّا بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٢﴾ كَيْلَ يَدَّبُّ هُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٣﴾ إِذْ جَاءَهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لَوْ إِنَّا سَمِعْنَا لَعَلَّا نَكْفُرُ بِمَا كُنَّا نَكْفُرُ بِهِمْ وَمَا كُنَّا بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٤﴾ كَيْلَ يَدَّبُّ هُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

ئەگەر ئۇلارنى پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا توختىتىلغان چاغدا كۆرسەڭ (غايبەت چوڭ ئىشنى كۆرسەن). اللہ ئۇلارغا: «بۇ (ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش) راست ئەمەسمەن؟» دەيدۇ. ئۇلار: «پەرۋەردىگار بىز بىلەن قەسەمكى، راست ئىكەن» دەيدۇ. اللہ: «كاپىر بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن ئازابىنى تېتىڭلار» دەيدۇ (30). اللہغا مۇلاقات بولۇشنى (يەنى قايتا تىرىلىشنى) ئىنكار قىلغانلار ھەقىقەتەن زىيان تارتتى. قىيامەت تۈپۈقسىز كەلگەن چاغدا، ئۇلار: «ئۇ دۇنيادىكى بىپەرۋالىقىمىزدىن نادامەت» دەيدۇ. گۇناھلىرىنى ئۈستىلىرىگە يۈكلىۋالدى، ئۇلارنىڭ (گۇناھلارنى) يۈكلىگىنى نېمىدېگەن يامان! (31) دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت ئويۇن، غەپلەتتىنلا ئىبارەت، تەقۋادارلىق قىلىدىغانلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئۇ دۇنيا ياخشىدۇر، (بۇنى) چۈشەنمەمسىلەر؟ (32) ئۇلارنىڭ سۆزى سېنى قاينۇغا سالىدىغانلىقىنى بىز ئوبدان بىلىمىز، ئۇلار سېنى (ئىچىدە) ئىنكار قىلمايدۇ (لېكىن ئۇلار تەرسا- لىقتىن ئىنكار قىلىدۇ)، (ھەقىقەتتە) زالىملار اللہنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلىدۇ (33). سەندىن بۇرۇن ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرمۇ ئىنكار قىلىندى، ئۇلار ئىنكار قىلىنغانلىقىغا ۋە ئۆزلىرىگە يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلدى، ئاخىر ئۇلار بىزنىڭ ياردىمىمىزگە ئېرىشتى، اللہنىڭ سۆزلىرىنى ھەر- قانداق ئادەم ئۆزگەرتەلمەيدۇ، شۈبھىسىزكى، پەيغەمبەرلەرنىڭ قىسلىرى ساڭا نازىل بولدى (34).

(ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ (ئىسلامدىن) يۈز تۈرۈگە ئىلگىرى ساڭا ئېغىر كەلگەن بولسا، ئۇنداقتا يەر ئاستىغا كىرىشكە يول ياكى ئاسمانغا چىقىشقا شۇنچە تەييار بىر مۆجىزە كەلتۈرەلسەڭ (كەلتۈر-گىن)، ئەگەر اللە خالىسا، ئەلۋەتتە ئۇلارنى ھىدايەتكە بىرلەشتۈرەتتى، سەن ھەرگىز (اللەنىڭ ھېكمىتىنى) چۈشەنمەيدىغانلاردىن بولمىغىن^[36].

(سۆزۈڭگە) ھەقىقىي قۇلاق سالىدىغانلار (سېنىڭ دەۋىتىڭنى) قوبۇل قىلىدۇ (سۆزۈڭگە قۇلاق سال-مىغانلار ئۆلۈكلەرنىڭ ئورنىدا)، ئۆلۈكلەرنى اللە تىرىلدۈرىدۇ، ئاندىن ئۇلار اللەنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلىدۇ^[36]. ئۇلار (يەنى مەككە كۇففارلىرى): «نېمىشقا مۇھەممەدكە پەرۋەردىگارىدىن بىر مۆجىزە چۈشۈرۈلمىدى؟» دەيدۇ، ئېيتقىنكى، «اللە مۆجىزە چۈشۈرۈشكە ھەقىقەتەن قادىر». لېكىن ئۇلارنىڭ تولىسى (مۆجىزە نازىل بولۇپ ئىمان ئېتىمىسا بالاغا دۇچار بولىدىغانلىقىنى) بىلمەيدۇ^[37].

مەيلى يەر يۈزىدە ماڭىدىغان ھايۋان بولسۇن، مەيلى ئىككى قانىتى بىلەن ئۇچىدىغان ئۇچار قۇش بولسۇن، ھەممىسى سىلەرگە ئوخشاش ئۈمەتلىرىدۇر (يەنى اللە تەرىپىدىن يارىتىلغان مەخلۇقلاردۇر). لەۋھۇلمەھپۇزدا ھېچ نەرسىنى چۈشۈرۈپ قويمىدۇق (يەنى ھەممىنى تولۇق پۈتتۈق)، كېيىن ئۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىغا يىغىلىدۇ (اللە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىدۇ)^[38]. بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار كاسلاردۇر (يەنى قوبۇل قىلىش يۈزىسىدىن ئاڭلىمايدۇ)، گاچىلاردۇر (يەنى ھەقىنى سۆزلىمەيدۇ). ئۇلار (كۇفۇرنىڭ) قاراڭغۇلۇقى ئىچىدە قالغانلاردۇر، اللە خالىغان ئادەمنى ئازدۇرىدۇ، خالىغان ئادەمنى توغرا يولغا سالىدۇ^[39]. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئەگەر سىلەر راستچىل بولساڭلار ئېيتىپ بېقىڭلار، ئەگەر سىلەرگە اللە نىڭ ئازابى ياكى قىيامەت كەلسە، اللە دىن غەيرىگە ئىلتىجا قىلامسىلەر؟»^[40] ئۇنداق ئەمەس، سىلەر پەقەت اللە غا ئىلتىجا قىلسىلەر، ئەگەر اللە خالىسا، سىلەر اللە نىڭ كۆتۈرۈۋېتىشىنى ئىلتىجا قىلغان بالانى اللە كۆتۈرۈۋېتىدۇ، سىلەر اللە نىڭ شېرىكلىرى قىلىۋالغان بۇتلارنى ئۇنتۇپسىلەر (يەنى بۇتلارغا ئىلتىجا قىلمايسىلەر)^[41]. شەك-شۈبھىسىزكى، سەندىن ئىلگىرىكى ئۈمەتلىرىگە (نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى) ئەۋەتتۈق (ئۇلار پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى). ئۇلارنى اللە غا تەۋبە قىلىپ) يېلىنسۇن دەپ نامراتلىق ۋە ئاغرىق-سېلىق بىلەن جازالىدىق^[42]. ئۇلارغا بىزنىڭ ئازابىمىز چۈشكەن چاغدا نېمىشقا يېلىنمىدى؟ لېكىن ئۇلارنىڭ دىللىرى قەساۋەت-لەشتى (ئىمانغا يۈشمىدى)، شەيئان ئۇلارغا قىلمىشلىرىنى چىرايلىق كۆرسەتتى^[43].

ئۇلار ئۆزلىرىگە قىلىنغان نەسىھەتنى ئۇنتۇغان چاغدا، ئۇلارغا (سىناش ئۈچۈن) پاراۋانلىقىڭىزنىڭ ھەممە ئىشكىلىرىنى ئېچىۋەتتۇق، ئۇلار تاكى ئۆزلىرىگە بېرىلگەن نېمەتلەردىن خۇشال-خۇرام تۇرغاندا (ئۇلارنى ئۇشتۇمۇتۇت جازالسۇق)، ئۇلار ھەسرەتتە قالدى(44). زۇلۇم قىلغان قەۋمنىڭ يىلتىزى قۇرۇتۇلدى (يەنى ئۇلار پۈتۈنلەي ھالاك قىلىندى). جىمى ھەمدۇسانا (پەيغەمبەرلىرىگە ياردەم بېرىپ، كۆف-قارلارنى ھالاك قىلغانلىقى ئۈچۈن) ئالەملەرنىڭ پەر-ۋەردىگارى اللە غا خاستۇر! (45) (ئى مۇھەممەد!) ئىبتى-قىنىكى، «ئىبتىپ بېقىڭلارچۇ، ئەگەر اللە سىلەرنىڭ قۇلىقىڭلارنى گاس، كۆزۈڭلارنى كور قىلىپ قويسا، دىلىلىرىڭلارنى پېچەتلىۋەتسە (يەنى سىلەرنى ھېچ نەرسىنى چۈشەنمەيدىغان قىلىپ قويسا)، ئۇلارنى اللە دىن باشقا يەنە قايسى ئىلاھ ئەسلىگە كەلتۈرەلەيدۇ؟»

قارىغىنىكى، بىز (قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئايەتلىرىمىزنى قانداق بايان قىلغانىمىز، ئەمما ئۇلار (شۇ ئايەتلەردىن) يۈز ئۆرۈيدۇ (يەنى ئىمان ئىبتىمايدۇ) (46). (ئى مۇھەممەد!) ئىبتىقىنىكى، «ئىبتىپ بېقىڭلارچۇ، ئەگەر سىلەرگە اللە نىڭ ئازابى ئۇشتۇمۇتۇت ياكى ئاشكارا كەلسە، زالىم قەۋمدىن باشقا يەنە كىملىرى ھالاك قىلىندۇ؟» (47) بىز پەيغەمبەرلىرىنى پەقەت (ساۋاب بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (نازابىتىن) ئاگاھلاندۇرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتىمىز، ئىمان ئىبتىقان ۋە (ئەمەللىرىنى) تۈزىگەن كىشىلەرگە (كەلگۈسىدىن) غەم قىلىش، (كەتكەنگە) قايغۇرۇش يوقتۇر (48). بىزنىڭ ئايەت-لىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار، (اللە غا) ئىستائەتسىزلىكلىرى تۈپەيلىدىن، ئازابقا دۇچار بولىدۇ(49). (ئى مۇھەممەد! سەندىن ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلارنى تەلەپ قىلغۇچى كۇفشارلارغا) ئىبتىقىنىكى، «مەن سىلەرگە، مەندە اللە نىڭ خەزىنىلىرى بار، دېمەيمەن، مەن غەيىبىمۇ بىلمەيمەن، سىلەرگە، مەن بولسام ھەقىقەتەن بىر پەرىشتە، دەپمۇ ئىبتىمايمەن، مەن پەقەت ماڭا قىلىنغان ۋەھىگلا ئەمەل قىلىمەن». ئىبتىقىنىكى، «كور ئادەم بىلەن كۆزى ساق ئادەم باراۋەرمۇ؟ (يەنى كاپىر بىلەن مۇمىن باراۋەرمۇ؟) ئويلاپ باقماسلىرى؟» (50) پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا يىغىلىشتىن قورقۇدىغانلارنىڭ (كۇفرىدىن، گۇناھتىن) ساقلىنىشىلىرى ئۈچۈن، ئۇلارنى قۇرئان بىلەن ئاگاھلاندۇرغىن، ئۇلارغا اللە دىن غەيرىي دوست ۋە شاپائەت قىلغۇچى يوقتۇر (51).

اللّٰه نىڭ رازىلىقىنى دەپ ئەتىگەندە، تاخاشامدا پەرۋەردىگارغا ئىبادەت قىلىدىغانلارنى (يېنىڭدىن) قوغلىۋەتسەن، ئۇلارنىڭ ھېسابىدىن ساخا ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ئۈچۈن سەن جاۋابكارلىققا تارتىلمايسەن). سېنىڭ ھېسابىڭدىنمۇ ئۇلارغا ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ، ئۇلارنى قوغلىۋەتسەڭ، زالىملاردىن بولۇپ قالسىن (52). ئۇلارنىڭ: «اللّٰه ئارىمىزدىن (ھىدايەت قىلىش بىلەن) ئىنتام قىلغان كىشىلەر مۇشۇلارمۇ؟» دېيىشلىرى ئۈچۈن، ئۇلارنى بىر-بىرى بىلەن مۇشۇنداق سىندۇق (يەنى يېقىر، ئاجىز كىشىلەرنى ئىمان ئېيتقۇزۇش بىلەن، باي، چوڭ كىشىلەرنى سىندۇق). اللّٰه شۈكۈر قىلغۇچىلارنى ئوبدان بىلىدۇ ئەمەسمۇ؟ (يەنى شۈكۈر قىلغۇچىلارنى اللّٰه ھىدايەت قىلىدۇ) (53) بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتقانلار يېنىڭغا كەلگەن چاغدا: «سىلەرگە ئامانلىق بولسۇن، پەرۋەردىگارنىڭلار (بەندىلىرىگە)

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَ مَا عَدَيْتَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُتَّكِنُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنِ اللَّهُ عَلَيْهِمُ مِنَ الْبَيِّنَاتِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَذَلِكَ لِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا قَتَلَ سَلْمَةَ عَلَيْهَا كَتَبَ رَسُولٌ مِنْ قَوْمِهَا الرِّبَا أَنَّهُ مَنْ حَبِلَ بِكُمْ سَوَاءَ لِبِحَابِهَا لَمْ تَمُوتْ وَأَنْ يَمُوتَ وَأَصْلُهُ قَاتِلَةٌ عَلَى رَجُلَيْهِ ﴿٥٤﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَنْبِيَاءَ وَالْمَنْجِبِينَ سَيِّئُ الْمُعْرِضِينَ ﴿٥٥﴾ قُلْ لِي أُنَبِّئُكُمْ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبَ الْأَنْبِيَاءِ أَهْوَاءُكُمْ فَتَدَّخَلْتُمْ إِذَا قَامَ أَنَّ مِنَ الْمُتَعَدِّينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ لِي أُنَبِّئُكُمْ أَنَّ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا حُدِّثْتُمَا عَنِ النَّبِيِّ تَمَتَّعْتُمْ بِهِ مِنْ آيَاتِنَا فَالْآنَ نَقُصُّ عَلَيْكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِيحِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِدَائِي مَا تَسْتَعْتَبُونَ بِهِ لَقُوِيَ الرَّمِيمِيُّ وَيُبَيِّنُكَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

رەھمەت قىلىشنى (ئېھسان قىلىش يۈزىسىدىن) ئۈز قۇستىگە ئالدى، سىلەردىن كىمكى بىلەستىن بىرەر يامانلىق قىلىپ قويۇپ، ئاندىن كېيىن تەۋبە قىلسا ۋە (ئەمەلىنى) تۈزسە، اللّٰه ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا مەغپىرەت قىلىدۇ ۋە رەھىم قىلىدۇ، دېگىن (54). (بۇ سۈرىدە مۇشرىكلارنىڭ گۇمراھلىقىنى كۆرسىتىدىغان دەلىللەرنى بايان قىلغىنىمىزدەك) گۇناھكارلارنىڭ يولى ئاشكارا بولسۇن ئۈچۈن، ئايەتلىرىمىزنى روشەن بايان قىلىمىز (55). (ئى مۇھەممەد! مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنكى، «سىلەر اللّٰه نى قايرىپ قويۇپ ئىبادەت قىلغان بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشتىن مەن ھەقىقەتەن مەنئى قىلىندىم». ئېيتقىنكى، «مەن سىلەرنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمەيمەن، بولمىسا مەن ئازغان بولمەن ۋە ھىدايەت تاپقۇچىلاردىن بولالماي قالمەن» (56). ئېيتقىنكى، «ھەقىقەتەن مەن پەرۋەردىگارم تەرىپىدىن نازىل بولغان روشەن دەلىلگە (يەنى قۇرئانغا ھەم ۋەھىگە) ئاساسلىنىمەن، ھالبۇكى، سىلەر ئۇنى ئىنكار قىلىدىڭلار، سىلەر بالدۇر يۈز بېرىشنى تەلەپ قىلغان ئازاب مېنىڭ ئىگىدارچىلىقىمدا ئەمەس، بارچە ھۆكۈم اللّٰه غا خاس، اللّٰه ھەق ھۆكۈم قىلىدۇ، اللّٰه ھۆكۈم قىلغۇچىلارنىڭ ياخشىسىدۇر» (57). ئېيتقىنكى، «سىلەر بالدۇر يۈز بېرىشنى تەلەپ قىلغان ئازاب مېنىڭ قولىمىدىن كەلسە ئىدى، ئۇ چاغدا مەن بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئىش چوقۇم ھۆكۈم قىلىنىپ بولغان بولاتتى (يەنى سىلەردىن ئارام تېپىش ئۈچۈن، سىلەرنى ھالاك قىلغان بولاتتىم)». اللّٰه زالىملارنى ئوبدان بىلىدۇ (58).

غەيىبىڭ خەزىنىلىرى اللە نىڭ دەرگاھىدە، ئۇنى پەقەتلا اللە بىلىدۇ، قۇرۇقلۇقتىكى، دېڭىزدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى اللە بىلىدۇ، (دەرەختىن) تۆكۈلگەن ياپراقتىن اللە بىلمەيدىغان بىرەرسىمۇ يوق، مەيلى قاراڭغۇ يەر ئاستىدىكى بىرەر دانە ئۇرۇق بولسۇن، مەيلى ھۆل ياكى قۇرۇق نەرسىلەر بولسۇن، ھەممىسى (اللەغا مەلۇم بولۇپ) لەۋھۇلەھىۋۇزدا يېزىقلىقتۇر^[659]. اللە سىلەرنى كېچىسى ئۇخلىتىدۇ، كۈندۈزدىكى قىلغان ئىشلىرىڭىزنى لارنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئاندىن بەلگىلەنگەن مۇددەتكىچە ياشىشىڭلار ئۈچۈن، كۈندۈزدە سىلەرنى ئويغىتىدۇ، ئاندىن اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىسىلەر، ئاندىن قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى اللە سىلەرگە ئېيتىپ بېرىدۇ^[660]. اللە بەندىلىرىنىڭ ئۈستىدە قاھىرىدۇر (يەنى اللە بەندىلىرىنى تىزگىنلەپ تۇرغۇچىدۇر)، ئۇ سىلەرگە ساقلىغۇچى پەرىشتىلەرنى (يەنى قىلغان - ئەتكەننى خاتىرىلەپ تۇرىدىغان پەرىشتىلەرنى) ئەۋەتىدۇ، بىرىڭلارغا ئۆلۈم كەلسە، ئۇنى بىزنىڭ

وَعَدْنَا مَفَاحِرَ الْغَيْبِ لَإِعْلَمَهَا أَالَهُم يَعْلَمُونَ بِأَيِّ إِلَهٍ غَيْبُوا
سَعْتُمْ مِنْ وَدَعَةِ الْإِلَهِمَا وَالْحَقَّ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَكَانَ
فِي الْأَرْضِ الْأَنْبِيَاءُ كَذِبًا عَمِينَ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ فَأَيُّ الْإِلَهِ
يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَاضَىٰ أَجَلَ أَمْ تُنسىٰ
تَعْمَلُونَ مِمَّا كَفَرْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ
الْقَوِيُّ الْعَبِيدُ ۚ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً نَحْنُ وَإِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ
الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ أَفْوَاهٌ مُّسْمِئُونَ ۗ تَعْمَلُونَ وَاللَّهُ
مَوْلَاهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۗ قُلْ مَنْ
يُبَدِّلُ كَلِمَاتِ الْغَيْبِ وَالنَّهَارِ مِنَ الْغَيْبِ عِنْدَ رَبِّهِ لَيْسَ
أَعْبَادًا مِنْ هُنَا ۚ لَنْ نَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۗ قُلْ اللَّهُ يُبَدِّلُ
مِمَّا يَشَاءُ وَيَسْمَعُ لِكَلِمَةٍ تَعْمَلُونَ ۗ قُلْ مَا أَعْلَمُ بِشَيْءٍ
أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْهِمْ عَلَيْهَا آيَاتٍ مِّنْ قَوْلِكُمْ إِذْ نَسَّيْتُمْ آيَاتِهِمْ
أَوْ يُبَدِّلُ مَا يَشَاءُ مِنْ آيَاتِهِ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
الَّذِينَ لَعَنَهُمُ الرَّسُولُ ۗ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِكَلِيمٍ ۗ لَكِنَّ نِيَّاسًا مِّنْ أَسْفَلَ سَوَاتِلِ الْعَالَمِينَ ۗ

پەرىشتىلىرىمىز قەبىزى روھ قىلىدۇ. ئۇلار (اللە نىڭ ئەمرىنى ئورۇنلاشتا) بىپەرۋالىق قىلمايدۇ^[661]. ئاندىن ئۇلار (يەنى بەندىلەر) ھەق ھۆكۈم قىلغۇچى، ئىككىسى اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىدۇ، تۇرۇلۇدۇ (قىيامەت كۈنى) ھۆكۈم قىلىش يالغۇز اللە غىلا خاستۇر، اللە ئەڭ تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر^[662]. (ئى مۇھەممەد! بۇ كۇفۇرلارغا) ئېيتقىنكى، «قۇرۇقلۇقنىڭ ۋە دېڭىزنىڭ قاراڭغۇلۇقلىرى (يەنى بالايى - ئايەتلىرى)دىن سىلەرنى كىم قۇتقۇزىدۇ؟ (بۇ قاراڭغۇلۇقلارنى كۆرگەن چېغىڭلاردا) ئەگەر اللە بىزنى بۇنىڭدىن قۇتقۇزسا چوقۇم شۈكۈر قىلغۇچىلاردىن بولىمىز، دەپ اللەغا ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ئىلتىجا قىلىسىلەر»^[663]. ئېيتقىنكى، «(يالغۇز) اللە سىلەرنى ئۇلاردىن ۋە بارلىق غەمىدىن قۇتقۇزىدۇ، ئاندىن سىلەر (بۇنى) تونۇغۇنۇڭلاردىن كېيىن، ئىمان ئېيتماي اللەغا شېرىك كەلتۈرسىلەر»^[664]. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللە سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن (نۆھ ۋە لۇت ئەلەيھىسسالاملارنىڭ قەۋمىگە، ئەسھابۇلپىلىگە ئەۋەتىلگەن نازايىقا ئوخشاش) ياكى ئايىغىڭلار ئاستىدىن (پىرئەۋن ۋە قارۇنلارغا ئەۋەتىلگەن نازايىقا ئوخشاش) نازاب ئەۋەتىشكە، ياكى سىلەرنى پىرقىلەر قىلىپ، ئارىلاشتۇرۇپ (يەنى ئۇرۇشقا سېلىپ) بىرىڭلارغا بىرىڭلارنىڭ نازابىنى تېتىتىشقا قادىردۇر». ئۇلارنى چۈشەنسۇن دەپ، ئايەتلىرىمىزنى تۈرلۈك شەكىللەردە قانداق بايان قىلىدىغانلىقىمىزغا قارىغىن^[665]. قۇرئان ھەق تۇرسا، ئۇنى قەۋمىڭ ئىنكار قىلدى. «مەن سىلەرگە ھامىي ئەمەس» دېگىن^[666]. (اللە تەرىپىدىن) ئالدىنقىلا بېرىلگەن ھەربىر خەۋەرنىڭ مەيدانغا كېلىدىغان ۋاقتى بار، ئۇزاققا قالماي بىلىسىلەر^[667].

بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز توغرىسىدا (تەنە ۋە مەسخىرە قىلىپ) پاراك سېلىشۋاتقان كىشىلەرنى كۆرگىنىڭدە، ئۇلار بۇنىڭدىن باشقا پاراڭغا چۈشمىگىچە ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرمىغىن، ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرماستىن شەيتان ساڭا ئۇنتۇلدۇرغان بولسا، ئېسىڭگە كەلگەندىن كېيىن، زالىم قەۋم بىلەن بىللە ئولتۇرمىغىن (68)، تەقۋادارلارغا (قۇرئاننى مەسخىرە قىلغۇچى) كاپىرلارنىڭ ھېسابىدىن ھېچ نەرسە يۈكلەنمەيدۇ، لېكىن تەقۋادارلار ئۇلارغا ۋەز - نەسەت قىلىشلىرى كېرەك. (شۇنداق قىلغاندا) ئۇلار (قۇرئاننى مەسخىرە قىلىشتىن) ساقلىنىشلىرى مۇمكىن (69). دىننى ئويۇن - كۈلكە قىلسۇالغان، دۇنيا تىرىكچىلىكىگە ئالدىنغانلارنى تەرك ئەت. ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئۆز قىلمىشى تۈپەيلى ھالاك

بولۇشتىن ساقلىنىشى ئۈچۈن، (كىشىلەرگە) قۇرئان بىلەن نەسەت قىلغىن، ئۇنىڭغا اللە دىن باشقا دوست ۋە شاپائەت قىلغۇچى بولمايدۇ، ئۇ ھەرقانداق فىدىيە بەرمىسۇ قوبۇل قىلمايدۇ. ئەنە شۇلار قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن ھالاك بولىدىغانلاردۇر، ئۇلار كۇفرى تۈپەيلىدىن (ئۇچەيلىرىنى ئۆرتە - ئۆپتىدىغان) قايناقۇدىن بولغان شارباقا ۋە قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (70). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، بىز اللەنى قوبۇپ، بىزگە پايدا - زىيان يەتكۈزەلمەيدىغان بۇتلارغا ئىبادەت قىلامدۇق؟ بىزنى اللە ھىدايەت قىلغاندىن كېيىن، ئارقىمىزغا چىكىنەمدۇق؟ (يەنى مۇرتەد بولامدۇق؟) (مۇبادا بىز شۇنداق قىلىدىغان بولساق، مۇنداق) بىر ئادەمگە: شەيتانلار ئۇنى بىر چۆلگە باشلاپ بارغان، (چۆلدە ئۇ) تېڭىرقاپ قالغان، دوستلىرى ئۇنى بېرى كەل دەپ توغرا يولغا چاقىرىۋاتقان (ئۇ چاقىرىقنى قوبۇل قىلماي ئاخىر ھالاك بولغان ئادەمگە) ئوخشاپ قالمىز. (بۇ كۇفۇرلارغا) ئېيتقىنكى، اللە نىڭ ھىدايىتى ھەقىقەتەن ھەقىقىي ھىدايەتتۇر، بىز ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا بويسۇنۇشقا بۇيرۇلدۇق (71). ناماز ئوقۇشقا ۋە اللە دىن قورقۇشقا بۇيرۇلدۇق، (قىيامەت كۈنى) اللە نىڭ دەرگاھىغا (ھېساب ئۈچۈن) يىغىلىسىلەر (72). اللە ئاسمانلارنى، زېمىننى ھېكمەت بىلەن ياراتتى، اللە (بىرەر شەيئىگە) «ۋۇجۇتقا كەل» دېسە (دەرھال) ۋۇجۇتقا كېلىدىغان كۈندىكى (يەنى قىيامەت كۈنىدىكى) ئازابتىن قورقۇڭلار .

قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۷۶﴾ رَأَى قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى
 اسْتَحْيَا أَصْنَامًا مَلَهَةً إِنْ أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۷۷﴾
 وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۸﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا مَقَالًا هَذَا
 رَبِّيَ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَحِبُّ الْأَزْلَقِينَ ﴿۷۹﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَاطِنًا
 قَالَ هَذَا رَبِّيَ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
 مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿۸۰﴾ فَلَمَّا رَأَى النُّجُومَ بَاطِنًا قَالَ هَذَا رَبِّيَ
 هَذَا الْكَبِيرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُرَى رَبِّيَ فِي سَمَائِهِ لَمُبِينٌ ﴿۸۱﴾
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا
 أَكُنُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۲﴾ رَحِمَهُ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَذُوا فِي اللَّهِ
 وَقَدَّ هَذِينَ وَلَا تَحْسَبُ مَا نَشْرُؤُ بِهِ إِلَّا بَشْرًا مَبْنُوعًا
 وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸۳﴾ وَكَيْفَ احْتَأَمَّا
 أَشْرَكُوكُمْ وَلَا تَحْفَاقُونَ ﴿۸۴﴾ أَشْرَكُوكُمْ بِاللَّهِ مَا يَنْزِيلُ بِهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا فَاقْبَلُوا الضَّرِيْعَةَ الْحَقِيْقَةَ مِنَ الرَّحْمَنِ إِنَّ كُفْرَكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۵﴾

اللەنىڭ سۆزى ھەقتۇر، سۇر چېلىنىدىغان كۈندىكى
 (يەنى قىيامەت كۈنىدىكى) پادىشاھلىق اللە غا خاستۇر،
 اللە يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا نەرسىلەرنى بىلگۈچىدۇر،
 اللە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، (يەنى دە-
 لىرىنىڭ ئەھۋالىدىن) خەۋەرداردۇر ﴿76﴾. ئۆز ۋاق-
 تىدا، ئىبراھىم ئۆز ئاتىسى ئازەرگە: «سەن
 ئۆزەڭنى ياراتقان اللەنى قويۇپ) بۇتلارنى مەبۇد
 قىلىۋالامسەن؟ مەن سېنى ۋە قەۋمىڭنى ھەقىقەتەن
 ئېنىق كۆمراھلىقتا كۆرىمەن» دېدى ﴿74﴾. ئىبراھىم-
 نىڭ (تەۋھىد بارىسىدا) قەتئى ئىشەنگۈچىلەردىن
 بولۇشى ئۈچۈن، (ئۇنىڭغا ئاتىسى بىلەن
 قەۋمىنىڭ كۆمراھلىقىنى كۆرسەتكىنىمىزدەك)
 بىز ئىبراھىمغا ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ئاجايىپلىرىنى
 كۆرسەتتۇق ﴿75﴾. ئىبراھىم كېچىنىڭ قاراڭغۇلۇقى
 باسقاندا بىر يۇلتۇزنى كۆرۈپ (قەۋمىنىڭ سۆزىنى
 دەلىل كەلتۈرۈپ، ئۇلارنى مات قىلىش ئۈچۈن):
 «بۇ مېنىڭ پەرۋەردىگارىمدۇر» دېدى. يۇلتۇز
 پېتىپ كېتىۋىدى، «مەن پېتىپ كەتكۈچىلەرنى

(يەنى يۇلتۇزلارغا ئىبادەت قىلىشنى) ياقىتۇرمايمەن» دېدى ﴿76﴾. ئۇ ئاينىڭ تۇغقانلىقىنى
 كۆرۈپ (يۇقىرىقى ئۇسۇل بويىچە): «بۇ مېنىڭ پەرۋەردىگارىمدۇر» دېدى. ئاي پېتىپ كېتىۋىدى،
 «ئەگەر پەرۋەردىگارىم مېنى ھىدايەت قىلمىغان بولسا، مەن چوقۇم ئازغۇچى قەۋمنىڭ قاتارىدا
 بولىدىكەنمەن» دېدى ﴿77﴾. ئۇ قۇياشنىڭ چىقىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ (يۇقىرىقى ئۇسۇل
 بويىچە): «بۇ مېنىڭ پەرۋەردىگارىمدۇر، بۇ ھەممىدىن (يەنى يۇلتۇز بىلەن ئايدىن) چوڭدۇر»
 دېدى. قۇياش پېتىپ كېتىۋىدى، ئۇ ئېيتتىكى: «ئى قەۋم! مەن ھەقىقەتەن سىلەر شېرىك
 كەلتۈرگەن مەبۇدلاردىن ئادا-جۇدامەن ﴿78﴾. مەن ھەقىقەتەن، باتىل دىنلاردىن ھەق
 دىنغا بۇرۇلۇپ، ئاسمانلارنى، زېمىننى ياراتقان زاتقا يۈزلەندىم، مەن مۇشربكلاردىن
 ئەمەسمەن» ﴿79﴾. ئىبراھىمنىڭ قەۋمى ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرىلەشتى، ئىبراھىم
 ئېيتتىكى، «مېنى اللە ھىدايەت قىلغان تۇرسا، مەن بىلەن اللە (نىڭ مەۋجۇتلۇقى
 ۋە بىرلىكى) توغرىلۇق مۇنازىرىلەشمەسلىرىم؟ مەن سىلەرنىڭ اللە غا شېرىك كەلتۈرگەن
 بۇتلىرىڭلاردىن قورقمايمەن، پەقەت پەرۋەردىگارىمىڭلا خالىغان نەرسىسى بولىدۇ،
 پەرۋەردىگارىمىڭ بىلىمى ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، (مەبۇدلىرىڭلارنىڭ ماڭا
 ھېچبىر زىيان يەتكۈزۈلمەيدىغانلىقىنى) ئويلىمىمىسىلەر! ﴿80﴾ اللە نىڭ شېرىكى بولۇش ھەققىدە اللە
 سىلەرگە ھېچقانداق دەلىل چۈشۈرمىگەن بۇتلارنى اللە غا شېرىك كەلتۈرۈشتىن قورقماۋاتساڭلار،
 سىلەرنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلىرىڭلاردىن مەن قانداقمۇ قورقاتتىم! ئەگەر سىلەر بىلسەڭلار
 (ئېيتىڭلارچۇ)، بىز بۇنىڭكى گۇرۇھ ئادەمدىن زادى قايسىمىز ئەڭ قورقمايلىققا تېگىشلىك» ﴿81﴾.

تازا بىتىن ئەمىن بولۇش ئىمان ئېيتقان، ئىمانغا مۇشركلىكنى ئارىلاشتۇرمىغان ئادەملەرگە مەنسۇپتۇر، ئۇلار ھىدايەت تاپقۇچىلاردۇر (82). ئۆز قەۋمىگە رەددىيە بېرىش ئۈچۈن ئىبراھىمغا بەرگەن دەلىلىمىز ئەنە شۇدۇر، خالىغان كىشىمىزنى بىرقانچە دەرىجە كۆتۈرمىز، پەرۋەز-دىگارىڭ ھەقىقەتەن ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (83). بىز ئىبراھىمغا ئىسھاقنى، يەئقۇبنى ئاتا قىلدۇق. ئۇلارنىڭ ھەربىرىنى ھىدايەت قىلدۇق. (ئىبرا-ھىمدىن) ئىلگىرى نۇھنى ھىدايەت قىلدۇق، ئىبراھىمنىڭ ئەۋلادىدىن داۋۇد سۇلايمان، ئەيىۈب، يۇسۇق، مۇسا، ھارۇنلارنى ھىدايەت قىلدۇق، ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق

مۇكاپاتلايمىز (84). زەكەرىيا، يەھىيا، ئىسا ۋە ئىلىياسلارنى ھىدايەت قىلدۇق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ياخشىلاردىندۇر (85). ئىسمائىل، ئىلىئەسە، يۇنۇس ۋە لۇتلارنى ھىدايەت قىلدۇق، ئۇلارنى (ئۆز زامانىدىكى) تامامى جاھان ئەھلىدىن ئۈستۈن قىلدۇق (86). ئۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىدىن، ئەۋلاتلىرىدىن، قېرىنداشلىرىدىن بەزىلىرىنى ھىدايەت قىلدۇق، ئۇلارنى تاللىدۇق، ئۇلارنى توغرا يولغا يېتەكلىدۇق (87). اللە نىڭ توغرا يولى ئەنە شۇدۇر، اللە بەندىلىرىدىن خالىغان كىشىلەرنى شۇ يولغا باشلايدۇ. ئەگەر ئۇلار (يەنى شۇ پەيغەمبەرلەر) شېرىك كەلتۈرسە ئىدى، ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشى ئەمەللىرى، ئەلۋەتتە، بىكار بولۇپ كېتەتتى (88). ئۇلارغا كىتابنى، ھېكمەتنى ۋە پەيغەمبەرلىكنى ئاتا قىلدۇق، ئەگەر بۇ مۇشركلار ئۇلارنى (يەنى كىتاب، ھېكمەت ۋە پەيغەمبەرلىكنى) ئىنكار قىلسا، ئۇلارنى ئىنكار قىلمايدىغان باشقا بىر قەۋمگە تاپشۇرمىز (89). ئەنە شۇلار (يەنى مەزكۇر پەيغەمبەرلەر) اللە ھىدايەت قىلغان كىشىلەردۇر، ئۇلارنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنكى، «قۇرئاننى تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سىلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلمايمەن، قۇرئان پەقەت پۈتۈن جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز-نەسىھەتتۇر» (90).

ئۇلار اللہنى ھەقىقىي رەۋىشتە تونۇمسىدى. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) ئۆز ۋاقتىدا: «اللە ھېچ كىشىگە ھېچ نەرسە نازىل قىلمىدى» دەيدى (يەنى ۋەھىينى ۋە پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، مۇسا ئېلىپ كەلگەن ۋە كىشىلەرگە نۇر، ھىدايەت بولغان كىتابىنى كىم نازىل قىلدى؟ ئۇ كىتابىنى پارچە-پارچە قەغەزلىرىگە كۆچۈرۈپ، بىر قىسمىنى ئاشكارىلاپ، كۆپ قىسمىنى يوشۇرسىلەر. (ئى يەھۇدىيلار!) سىلەرگە ئۆزەڭلار ۋە ئاتا-بوۋاڭلار بىلىمگەن نەرسىلەر بىلدۈرۈلدى، (بۇ قۇرئاننى) اللہ (نازىل قىلدى). ئاندىن، ئۇلارنى تەرك ئەتكىنكى، ئۇلار باتىلىرىدا (يەنى قالايمىقان سۆزلىرىدە) ئويناپ يۈرسۈن⁽⁹¹⁾. بۇ (قۇرئان) مەككە ئاھالىسىنى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلىرىنى ئاگاھلاندۇرۇشۇڭ ئۈچۈن بىز نازىل قىلغان، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان (تەۋرات

ۋە ئىنجىلغا ئوخشاش) كىتابلارنى ئېتىراپ قىلغۇچى مۇبارەك كىتابتۇر، ئاخىرىدە تەكىم ئىمان ئېيتىدىغانلار ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىدۇ، ئۇلار نامازلىرىنى ئۆز ۋاقتىدا تولۇق ئادا قىلىدۇ⁽⁹²⁾. اللہ غا يالىغان چاپلىغان ياكى ئۆزىگە ھېچ نەرسە ۋەھىي قىلىنمىغان تۇرۇقلۇق، ماڭا ۋەھىي قىلىندى دېگەن، ياكى اللہ نازىل قىلغاندەك مەنىمۇ كىتاب نازىل قىلالايمەن دېگەن كىشىلەردىنمۇ زالىم كىشىلەر بارمۇ؟ (ئى مۇھەممەد!) زالىملارنى سەكراتقا چۈشكەن ۋاقتىلىرىدا كۆرسەڭ (ئەلۋەتتە، قورقۇنچلۇق ھالىنى كۆرسەن)، پەرىشتىلەر (يەنى ئازاب پەرىشتىلىرى) قوللىرىنى سوزۇپ: «سىلەر جانلىرىڭلارنى چىقىرىڭلار! سىلەر اللہ توغرىسىدا ھەقىقىي سۆزلەرنى قىلغانلىقىڭلار (يەنى ئېتىرا قىلغانلىقىڭلار، شېرىك كەلتۈرگەنلىكىڭلار، بالا نىسبەت بەرگەنلىكىڭلار) ۋە اللہ نىڭ ئايەتلىرىنى مەنىستىمگەنلىكىڭلار ئۈچۈن، بۈگۈن خورلىغۇچى ئازاب بىلەن جازالىنىسىلەر» دەيدۇ⁽⁹³⁾. بىز دەسلەپتە سىلەرنى قانداق خەلق ئەتكەن بولساق دەرگاھىمىزغا شۇنداق تەنھا كەلدىڭلار، سىلەرگە بىز ئاتا قىلغان نەرسىلەرنى ئارقا-ئارقىدا (يەنى دۇنيادا) قويۇپ كەلدىڭلار، (ئىبادەت قىلىنىشقا تېگىشلىك بولۇشتا) اللہ نىڭ شېرىكلىرى دەپ گۇمان قىلغان شاپائەتچىڭلارنى سىلەر بىلەن بىللە كۆرمەيمىزغۇ؟ ئۇلار بىلەن سىلەرنىڭ ئارڭلاردىكى مۇناسىۋەت ھەقىقەتەن ئۈزۈلدى، سىلەر (شاپائەت قىلىدۇ) دەپ گۇمان قىلغان بۇتلار بەربات بولدى⁽⁹⁴⁾.

ذَلِكَ اللَّهُ تَعَالَى الْإِلَهُ الْوَاحِدُ كُلِّ شَيْءٍ قَائِدٌ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَيْلٌ ﴿۱۰۱﴾ لَكَ نِدَاءُ الْإِنصَارِ وَهُوَ يَدْرِكُ
 الْإِنصَارَ وَهُوَ الْبَاطِنُ الْخَبِيرُ ﴿۱۰۲﴾ قَدْ جَاءَ لَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ
 رَبِّكُمْ قَبْلَ أَنْ تَبْصُرُوا لَنْفُسِكُمْ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا تَأْتِيكُمْ
 بِحُجُبٍ ﴿۱۰۳﴾ وَكَذَلِكَ نَعْرِفُ الْآيَاتِ وَيَقُولُوا دَرَسْتَ
 وَلَقَدْ نَبَأْنَا لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ﴿۱۰۴﴾ أَيْعَمَ مَا أَعْجَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَوْ
 أَرَادَ الْإِنصَارُ أَنْ يُعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۵﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
 أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿۱۰۶﴾ وَلَا تَسْتَبِئُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قِسْمًا
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يُعَذِّبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۰۷﴾
 إِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۰۸﴾ وَأَسْمِعُوا
 بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَبْلُغَهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۰۹﴾
 إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشِيرُكُمْ أَنَّهَا إِذْ جَاءَتْكُمْ
 يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۰﴾ وَنَعْلَمُ الْآيَاتِ نَعْمَ وَأَنْصَارُهُمْ كَمَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَكَذَلِكَ نَمُنُّ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۱۱﴾

ئەنە شۇ اللہ سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارنىڭلاردۇر، اللہ دىن بۆلەك ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۇ ھەممە نەرسىنى ياراتقۇچىدۇر، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىڭلار ئۇ ھەر نەرسىگە ھامىيدۇر ﴿102﴾. كۆزلەر اللہنى كۆرمەيدۇ، اللہ كۆزلەرنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، اللہ (بەندىلىرىگە) مېھرىبانىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر ﴿103﴾. (ئى پەيغەمبەر ئېيتقىنىكى) سىلەرگە پەرۋەردىگارنىڭلار تەرىپىدىن (ھىدايەتنى ئازغۇنلۇقتىن ئايرىپ كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر كەلدى، كىمكى ھەقىنى كۆرۈپ ئىمان ئېيتسا ئۆزىگە پايدا، كىمكى ئۇنىڭدىن كۆز يۇمسا (يەنى باش تارتسا) ئۆزىگە زىيان. مەن سىلەرگە (ئەمەللىڭلارنى كۆزىتىپ تۇرىدىغان) كۆزەتچى ئەمەسمەن (پەقەت سىلەرنى ئاگاھلاندۇرغۇچى پەيغەمبەرمەن) ﴿104﴾. ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار): (ئى مۇھەممەد!) سەن (قۇرئاننى باشقىلاردىن) ئۆگەندىڭ دەيدۇ دەپ، ھەقىنى

بىلىدىغان قەۋمگە بايان قىلىمىز دەپ، ئايەتلەرنى مۇشۇنداق شەكىللەردە بايان قىلدۇق ﴿106﴾. (ئى مۇھەممەد!) ساڭا پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن ۋەھىي قىلىنغان قۇرئانغا ئەمەل قىلىش؛ اللہدىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، مۇشرىكلار بىلەن تەڭ بولمىغىن ﴿106﴾. ئەگەر اللہ (ئۇلارنىڭ ھىدايەت تېپىشىنى) خالىسا، ئۇلار شېرىك كەلتۈرمەيتتى، سېنى ئۇلارغا كۆزەتچى قىلىشىمىز يوق، سەن ئۇلارغا ھامىيۇ ئەمەسمەن ﴿107﴾. مۇشرىكلارنىڭ خۇدانى قويۇپ ئىبادەت قىلىدىغان بۇتلەرنى تىللىماڭلار، (ئۇنداق قىلساڭلار) ئۇلار بىلىمىگە ئىلىكىرىدىن ھەددىدىن ئېشىپ اللہنى تىللايدۇ. شۇنىڭدەك بىز ھەر ئۈمىتتە ئۆزلىرىنىڭ ئەمەلىنى چىرايلىق كۆرسەتتۇق، ئاندىن ئۇلارنىڭ قايتىپ بارىدىغان جايى اللہ نىڭ دەرگاھىدۇر، اللہ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئۇلارغا ئېيتىپ بېرىدۇ (يەنى ياخشىغا مۇكاپات بېرىدۇ، يامانىنى جازا لايىدۇ) ﴿108﴾. ئەگەر ئۇلارغا بىرەر مۆجىزە كەلسە، ئۇنىڭغا چوقۇم ئىشىنىدىغانلىقلىرىنى (بىلدۈرۈپ) اللہ نىڭ نامى بىلەن قاتتىق قەسەم ئىچىشىدۇ. (ئى مۇھەممەد!) مۆجىزىلەر (مېنىڭ ئەمەس)، اللہ نىڭ دەرگاھىدىكى ئىش، دېگىن. (ئى مۇمىنلەر!) سىلەر نېمىنى بىلىسىلەر؟ مۆجىزىلەر كەلسە، ئۇلار، ئېھتىمال، ئۇنىڭغا ئىشەنمەسلىكلىرى مۇمكىن ﴿109﴾. ئۇلارنىڭ دىلىلىرىنى، كۆزلىرىنى ھەق (نى چۈشىنىش ۋە كۆرۈش) تىن بۇرۇۋېتىمىز، ئۇلار دەسلەپتە مۆجىزىلەرگە ئىشەنمىگەندەك (يەنە ئىشەنمەيدۇ)، ئۇلارنى گۇمراھلىقلىرىدا تېڭىرقاپ يۈرۈشكە قويۇۋېتىمىز ﴿110﴾.

(سەككىزىنچى پارە)

بىز ئۇلارغا (يەنى كۇففارلارغا) پەرىشتىلەرنى چۈشۈرگەن، ئۆلۈكلەرنى ئۇلار بىلەن سۆزلەش- تۈرگەن، بىز ھەممە نەرسىنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا يىغىپ بەرگەن (يەنى ئۇلارنىڭ يۇقىرىقى تەلەپ- لىرىنى ئورۇنلىغان) تەقدىردىمۇ، اللە خالىمىغىچە ئۇلار ئىمان ئېيتمايدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تولىسى (بۇنى) ئوقمايدۇ(111). شۇنىڭدەك (يەنى بۇ مۇشرىكلارنى ساڭا دۈشمەن قىلغاندەك) ئىنسانلار ۋە جنىلارنىڭ شەيتانلىرىنى ھەربىر پەيغەمبەرگە دۈشمەن قىلدۇق، ئۇلار ئالداش ئۈچۈن شېرىن سۆزلەر بىلەن بىر-بىرىگە ۋەسۋە قىلىدۇ، ئەگەر پەرۋەردىكارنىڭ خالىسا، ئۇلار بۇ ئىشنى

(يەنى پەيغەمبەرلىرىگە دۈشمەنلىكىنى) قىلمايتتى، ئۇلارنى ئۆزلىرى تۈزگەن ھىيلە-مىسكىنلىرى بىلەن قويۇپ بەرگەن (اللە ساڭا ئۇلارغا قارشى ياردەم بېرىدۇ)(112). ئاخىرەتكە ئىمان ئېيتماي- دىغانلارنىڭ دىللىرى ئۇلارنىڭ شېرىن سۆزلىرىگە مايىل بولسۇن، ئۇنىڭدىن خۇرسەن بولسۇن ۋە ئۇلار قىلىۋاتقان گۇناھلارنى بۇلارمۇ قىلسۇن، دەپ ۋەسۋە قىلىدۇ(113). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا ئېيتتىكى، «اللە سىلەرگە روشەن كىتاب نازىل قىلغان تۇرسا، (ئارىمىزدىكى ئىختىلاپى ھەل قىلىش ئۈچۈن) اللە دىن غەيرى ھۆكۈم قىلغۇچىنى تەلەپ قىلامدۇ؟» بىز كىتاب ئاتا قىلغان- لار (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارنىڭ ئۆلىمالىرى) ئۇنىڭ (يەنى قۇرئاننىڭ) پەرۋەردىكارنىڭ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان ھەق كىتاب ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ، سەن ھەرگىزمۇ شەك قىلغۇچىلاردىن بولمىغىن(114). پەرۋەردىكارنىڭ سۆزى ناھايىتى راستۇر، ناھايىتى توغرىدۇر، ئۇنىڭ سۆزىنى تۈزگەرتەلەيدىغان ھېچ كىشى يوقتۇر. اللە (بەندىلەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھ- ۋالنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر(115). ئەگەر سەن يەر يۈزىدىكى كۆپچىلىك كىشىلەر (يەنى كۇففارلار) گە ئىتائەت قىلساڭ، ئۇلار سېنى اللە نىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ئەگىشىدۇ، ئۇلار پەقەت يالغاننىلا سۆزلەيدۇ(116). (ئى مۇھەممەد!) سېنىڭ پەرۋەردىكارنىڭ ئۆزىنىڭ يولىدىن ئازغانلارنى ھەقىقەتەن ئوبدان بىلىدۇ، توغرا يول تاپقانلارنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ(117). اللە نىڭ نايەتلىرىد- گە ئىمان كەلتۈرگۈچى بولساڭلار، اللە نىڭ ئىسمى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان ھايۋانلارنى يەڭلار(118).

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاكْفُرُوا بِمَا كَفَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَوَدَّ تَصَلَّ
 لَكُمْ مَا حَوَّرَ عَلَيْكُمْ اَلَا مَا اضْطُرُّكُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ كَثُرَتْ
 لِيُضِلُّوْنَ يَا هُوَ اَوْ يَهْتَدُوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
 بِالْمُضْتَرِّينَ ۗ وَذَرُوْا مَا هَلَّاكُمْ مِنَ الشُّرُوْكِ وَبِاطْنِ اِنَّ الْاِنْسَانَ
 يَكْسِبُوْنَ اِلَآئِهٖمْ سِيْرُوْنَ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۗ وَلَا تَاكْفُرُوْا
 بِمَا لَمْ يَدْكُرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفُسْقٌ وَّرَانَ الشَّيْطٰنِ
 لِيُوْحِنَ اِلَىٰ اُولٰٓئِهٖمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ وَاَنْ اَطَعْتُمْوهُمْ اِنَّكُمْ
 لَشٰكِرُوْنَ ۗ وَاَمَّا كَانْ مِيْنًا فَاحْبِسِيْهٖ وَجَلَّتْ اَلَهٗ تُوْمَرًا
 يَكْتُمُوْنَ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
 مِنْهَا كَذٰلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۗ وَكَذٰلِكَ
 جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اَلْبُرْحٰنَ لِيُبَيِّنَ لَهَا وَيُخَوِّفَهَا وَاَمَّا
 يَبْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۗ وَاِذَا جَاءَ تُوْمَرًا
 اِيَّهٗ قَالُوْا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتٰى مِثْلَ مَا اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ
 اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسٰلَتَهٗ لِيُبَيِّنَ لِّلَّذِيْنَ اٰجْرَمُوْا
 صَعَارِعُوْا عِنْدَ اللّٰهِ وَعَدَابٌ شَدِيْدٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۗ

لارنى) سىلەر بىلەن دەتالاش قىلىشقا ۋە سەۋەسە قىلىدۇ، ئەگەر ئۇلارغا ئىتائەت قىلساڭلار،
 سىلەر چوقۇم مۇشرىك بولۇپ قالسىلەر (121). ئەسلىدە ئۆلۈك (يەنى كاپىر) بولۇپ، بىز ئۇنى
 (يەنى ئۇنىڭ قەلبىنى ئىمان بىلەن) تىرىلدۈرگەن، بىز ئۇنىڭغا كىشىلەر ئارىسىدا ھىدايەت
 تېپىشقا نۇر بەرگەن بىر ئادەم زۇلمەتتە (يەنى كۇفرنىڭ قاراڭغۇلۇقىدا) قالغان ۋە ئۇنىڭدىن
 قۇتۇلالمىغان بىر ئادەم بىلەن ئوخشاشمۇ؟ كاپىرلارغا ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ئەنە شۇنداق
 چىرايلىق كۆرسىتىلدى (122). ھىيلە-مىكر ئىشلىتىشلىرى ئۈچۈن (مەككىدە قۇرەيشنىڭ چوڭلىرى-
 نى باش گۇناھكار قىلغىنىمىزدەك)، ھەر بىر شەھەرنىڭ چوڭلىرىنى باش گۇناھكار
 قىلدۇق، ئۇلارنىڭ ئىشلەتكەن ھىيلە-مىكرلىرى ئۆزلىرىگە ياندى (يەنى ئۇلار شۇ
 ھىيلە-مىكرلەرنىڭ ۋابالىغا قالدۇ)، ئۇلار (بۇنى) سەزمەيدۇ (123). ئۇلارغا (مۇھەممەد
 ئەلەيھىسسالامنىڭ راست پەيغەمبەرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) بىرەر مۆجىزە كەلگەن چاغدا، (ئۇلار)
 بىزگە پەيغەمبەرلەرگە بېرىلگەن مۆجىزە بېرىلمىگىچە (ئۇنىڭغا) ھەرگىز ئىشەنمەيمىز، دەيدۇ.
 اللّٰھ پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى قەيەرگە ئورنىتىشنى (يەنى كىمنىڭ ئۇنىڭ ئەھلى
 بولىدىغانلىقىنى) ئوبدان بىلىدۇ، (بۇ) گۇناھكارلار ئۆزلىرى ئىشلەتكەن ھىيلە-مىكرلەر
 تۈپەيلىدىن اللّٰھنىڭ دەرگاھىدا خورلۇققا ۋە قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (124).

اللہ کمنی ہدایہت قلمماچپی بولسا، ئۇنىڭ كۆكسىنى ئىسلام ئۇچۇن ئاچىدۇ (يەنى ئۇنىڭ قەلبىنى ئىمانغا كېڭەيتىپ بېرىدۇ)، اللہ كمنى ئازدۇرماچپی بولسا، ئۇنىڭ كۆكسىنى شۇنچە تاراي-ئىئۇبتىدۇكى، (ئىمان ئېيتىش) ئۇنىڭغا گويا ئاسانغا چىقىشتىنمۇ قىيىن تۇيۇلدۇ، ئىمان ئېيتىمغانلارنى اللہ مۇشۇنداق ئازابلایدۇ (125). بۇ (يەنى ئىسلام دىنى) پەرۋەردىكارىڭنىڭ توغرا يولدۇر، ئىبىرەت ئالىدىغان قەۋم ئۇچۇن ئايەتلەرنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلدۇق (126) پەرۋەردىكارىڭنىڭ دەرگاھىدا ئۇلارغا دارۇسسالام (يەنى جەننەت) بار، ئۇلارنىڭ قىلغان (ياخشى) ئەمەللىرى ئۇچۇن

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرْمًا كَأَنَّ
يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ۗ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ حُرْمًا كَرِيمًا ۗ لَكُمْ فِي السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
وَهُوَ إِلَهُكُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ
جَمِيعًا يُعْشَرُ الَّذِينَ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
أَقْبِلْهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضًا مِنْ بَعْضٍ وَفَلَنَّا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ الْكَاذِبُونَ كُنْتُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا أَلَمْ نَشَاءَ اللَّهُ لَنْ رَبِّكَ حَيْثُمْ عَلَيْكُمْ ۗ وَكَذَلِكَ
تُؤْتَى بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۗ
يُعْشَرُ الَّذِينَ وَالِ الَّذِينَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقْضُونَ عَلَيْهِمُ الْيَتَى وَيُؤْتُونَ لِقَاءَ رُسُلِهِمْ
هَذَا قَوْلُ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْا نُصُوحَهُمْ
الَّذِينَ آمَنُوا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۗ

اللہ ئۇلارغا مەدەتكار دۇر (127). اللہ (ئىنسانلارنى، جىنلارنى ھېساب ئۇچۇن) تولۇق يىغىدىغان كۈنى ئەسلىگىن، (بۇ كۈندە اللہ ئېيتىدۇكى) «ئى جىنلار جامائەسى! سىلەر نۇرغۇن ئادەملەرنى ئازدۇردۇڭلار». ئۇلارنىڭ ئىنسانلاردىن بولغان دوستلىرى: «ئى پەرۋەردىكارىمىز! بىز بىر-بىرىمىزدىن پايدىلاندىق، بىز ئەمدى سەن بەلكىگەن ۋاقتقا (يەنى قىيامەت كۈنىگە) يەتتۇق» دەيدۇ، اللہ: «دوزاخ سىلەرنىڭ جايىڭلاردۇر، سىلەر اللہ نىڭ خاھىشىغا باغلىق ھالدا ئۇ يەردە مەڭگۈ قالسىلەر» دەيدۇ. شۇبھىسىزكى، سېنىڭ پەرۋەردىكارىڭ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (128). شۇنىڭغا (يەنى ئىنسانلار بىلەن جىنلارنى ئۆزئارا پايدىلاندىرغى-نىمىزغا) ئوخشاش، قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن زالىملارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىگە مۇسەللەت قىلىمىز (129). «ئى جىنلار ۋە ئىنسانلار جامائەسى! سىلەرگە ئۆز ئىچىڭلاردىن مېنىڭ ئايەتلىرىمنى بايان قىلىپ بېرىدىغان، بۇ كۈنۈڭلاردىكى ئۇچرىشىشتىن سىلەرنى ئاگاھلاندىرۇدىغان پەيغەم-بەرلەر كەلمىدىمۇ؟» ئۇلار: «كۇناھلىرىمىزنى ئېتىراپ قىلدۇق» دەيدۇ. ئۇلارنى دۇنيا تىرىكچىلىكى ئالدىغان، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەقىقەتەن كاپىر بولغانلىقلىرىنى ئېتىراپ قىلىدۇ (130).

بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، پەرۋەردىگارنىڭ شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسىنى (ئۇلارغا بەيغەمبەرلەر ئەۋەتىپ ئاگاھ- لاندۇرماستىن) غەپلەتتىكى ۋاقتىلىرىدا زۇلۇم قىلغانلىقلىرى تۈپەيلىدىن ھالاك قىلغىنى يوق [131]. (ئاخىرەتتە) ھەر ئادەمنىڭ قىلغان ئەمەلىگە يارىشا دەرىجىسى بولىدۇ، پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن غاپىل ئەمەس [132]. پەرۋەردىگارنىڭ (خالىقتىن ۋە ئۇلارنىڭ ئىبادەتلىرىدىن) بەھاجەتتۇر، رەھىمەت ئىگىسىدۇر. ئەگەر ئۇ خالىسا، سىلەرنى ھالاك قىلىپ، سىلەرنى باشقا بىر قەۋمنىڭ ئەۋلادىدىن پەيدا قىلغاندەك، سىلەرنىڭ ئورنۇڭلارغا ئۆزى خالىغان (ئىئائەتمەن) باشقا بىر قەۋمنى قويىدۇ [133]. سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان (قىيامەت، ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش قاتارلىق) ئىشلار چوقۇم مەيدانغا كېلىدۇ، سىلەر قېچىپ قۇتۇلالمايسىلەر [134]. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى،

ذٰلِكَ اَنْ كَمْ يَكُنْ رُبَّكَ مُهْلِكًا لِّقَوْمٍ يُظَلَمُوْنَ ۗ وَاهْلُمَا غَفْلُوْنَ ۝ وَيَجْعَلُ رَبِّيْكَ مِمَّا يَكْفُرُ بِغَافِلِيْنَ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَرَبُّكَ الْعَلِيْمُ ذُو الرَّحْمٰتِ ۝ اِنْ كَيْسًا اِيْنُ مِثْلِكُمْ وَيَسْتَحْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مٰيْشًا اَكْبٰرًا اَنْتُمْ كُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخِرِيْنَ ۝ اِنْ مَّا تُوْعَدُوْنَ لَا يٰۤا وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ قُلْ يَوْمًا عَمِلُوْا اَعْلٰ مَكَاتِبِكُمْ اِنِّيْ عٰمِلٌ فَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عٰقِبَةُ الْاٰدٰا اِنَّهٗ لَا يَرٰغِبُ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَجَعَلُوْا لِهٖ مِثًا ذٰرًا مِنْ الْحَرْثِ وَالْاَنْعٰمِ نَصِيْبًا قَمًا لَوْ اٰ هٰذَا لِلّٰهِ بِرِغْبٰهٖمْ وَهٰذَا الشَّرْكَ اِيْنًا قَمًا كَانَ لِيْشْرَآكِهِمْ فَلَا يَصِيْلُ اِلَى اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهٗو يَصِيْلُ اِلَى شُرْكَآئِهِمْ سَآءًا مَّا يَحْكُمُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ زَكَّيْنًا لِكثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتَلَ اَوْلَادِهِمْ شُرْكَآؤُهُمْ لِيُرْزُوْهُمْ وَلِيَلْمِمْسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۗ وَلَوْ سَآءَ اِلٰهٌ مَّا فَعَلُوْا فَدَّرُوْهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝

«ئى قەۋمىم! سىلەر كۈچۈڭلارنىڭ يېتىشىچە ئىشلەڭلار (يەنى كۈفرىڭلاردا چىڭ تۇرۇڭلار). مەنمۇ چوقۇم كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە ئىشلەيمەن (يەنى مەنمۇ ئۆز دەۋىتىمدە چىڭ تۇرىمەن). ئاخىرەتتە كىمنىڭ ئاقۋىتى ياخشى بولىدىغانلىقىنى ئۇزۇنغا قالماي بىلىسلەر، زالىملار ئەلۋەتتە مەقسىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ» [135]. مۇشرىكلار اللە ياراتقان ئېكىنلەردىن ۋە چاھارپايىلاردىن (يەنى تۆگە، كالا، قويلاردىن) اللە ئۈچۈن بىر ھەسسە (بۇتلىرى ئۈچۈن بىر ھەسسە) ئايرىپ قويۇپ، ئۆز گۇمانلىرىچە (ھېچقانداق دەلىللىرىلا): «بۇ اللە ئۈچۈندۇر، بۇ مەبۇدلىرىمىز ئۈچۈندۇر» دېدى. بۇتلىرىنىڭ نېسۋىسىدىن اللە نىڭكىگە قوشۇشقا بولمايتتى، اللەنىڭ نېسۋىسىدىن بۇتلىرىمىزنىڭكىگە قوشۇشقا بولاتتى (مۇشرىكلار اللەغا ئاتىغان ھەسسەدىن بۇتلارغا ئاتىغان ھەسسەگە بىرەر نەرسە قوشۇلۇپ قالسا، ئۇنى بۇتلىرىنىڭ ھەسسەسى ئىچىدە قالدۇراتتى ۋە اللە باي، بۇنىڭغا موھتاج ئەمەس، دەيتتى. بۇتلىرىغا ئاتىغان ھەسسەدىن اللەغا ئاتىغان ھەسسەگە بىرەر نەرسە قوشۇلۇپ قالسا، ئۇنى بۇتلىرىنىڭ ھەسسەسىگە قايتۇرۇۋېتەتتى). ئۇلارنىڭ قارارى نېمىدېگەن قەبىل [136] مۇشرىكلارنىڭ شېرىكلىرى (يەنى شەيتانلار) مۇشرىكلارنى ھالاك قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ دىنىنى قالايمىقانلاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنلىرىغا بالىلىرىنى ئۆلتۈرۈشنى، شۇنىڭدەك (يەنى اللەغا ۋە بۇتلارغا ھەسسە ئايرىپ قويۇشتەك تەقسىماتنى شەيتانلارغا ۋە مۇشرىكلارغا چىرايلىق كۆرسەتكەندەك) چىرايلىق كۆرسەتتى. ئەگەر اللە خالىغان بولسا ئىدى، ئۇلار بۇ (قەبىل) ئىشنى قىلمايتتى، ئۇلارنى اللەغا چاپلىغان يالغانلىرى بىلەن بىللە تەرك ئەت [137].

ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ گۇمانىچە: «بۇ ھايۋانلار ۋە ئېكىنلەر (مەبۇدلىرىمىزغا خاس بولۇپ، باشقىلارغا) ھارامدۇر، ئۇلارنى پەقەت بىز خالىغان ئادەملەرلا يەيدۇ، بۇ ھايۋانلارنى مىنىشى ھارامدۇر، بۇ ھايۋانلارنى بوغۇزلىغاندا اللەنىڭ ئىسمىنى ئېيتىشقا بولمايدۇ» دېدى. ئۇلار اللەغا يالغان چاپلىدى، اللە ئۇلارنى يالغان چاپلىغانلىقىلىرى ئۈچۈن جازالايىدۇ^[138]. ئۇلار: «بۇ ھايۋانلارنىڭ قورساق-لىرىدىكى بالىلىرى بىزنىڭ ئەر كىشىلىرىمىزگە خاستۇر، بىزنىڭ خوتۇن كىشىلىرىمىزگە ھارامدۇر» دېدى. ئەگەر تۇغۇلغان ھايۋان ئۆلۈك بولسا، بۇ ئەر كىشىلەر بىلەن خوتۇن كىشىلەر ئارىسىدا ئور-تاقتۇر (يەنى ئۇنى ھەممەيلەن تەڭ يەيدۇ) دەپ

(ھالال-ھارامنى تەيىنلەشتى). اللەغا يالغان چاپلىغانلىقىلىرى ئۈچۈن اللە ئۇلارنى جازالايىدۇ. شۇبھىسىزكى، اللە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر^[139]. ھاماقەتلىك ۋە نادانلىقلىرىدىن بالىلىرىنى ئۆلتۈرگەن ۋە اللە نامىدىن يالغان ئېيتىپ، اللە رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەرنى ھارام بىلگەن كىشىلەر ھەقىقەتەن زىيان تارتتى، ئۇلار ھەقىقەتەن (توغرا يولدىن) ئادا-شى، ھىدايەت تاپمىدى^[140]. اللە بىدىشلىك ۋە بىدىشىز باغلارنى بەرپا قىلدى، مېۋىلىرى، دانلىرى (رەڭگى، تەمى، ھەجىمى ۋە پۇرىقى) بىر-بىرىگە ئوخشىمايدىغان خورما دەرەخلىرىنى، زىرائەت-لىرىنى، (رەڭگى ۋە شەكلى) بىر-بىرىگە ئوخشايدىغان، (تەمى) ئوخشىمايدىغان زەيتۇن ۋە ئانارنى ياراتتى، مېۋىسى پىشقاندا، ئۇلاردىن يەڭلار، مېۋە (نىڭ ھوسۇلى)نى يىغقان كۈندە (يەنى يىغقان ۋاقىتتا)، ئۇنىڭ ئۆشۈرىسىنى ئادا قىلىڭلار، ئىسراپ قىلماڭلار، اللە ھەقىقەتەن ئىسراپ قىلغۇچىلارنى ياقىتۇرمايدۇ^[141]. اللە چاھارپايىلارنى (يەنى تىۋىگە، كالا، قويلارنى)، يۈك كۆتۈرىدىغانلارنى، بوغۇزلىنىدىغانلارنى ياراتتى. اللە سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن يەڭلار، شەيتاننىڭ ئارقىسىغا كىرمەڭلار، شەيتان سىلەرگە ھەقىقەتەن ئوچۇق دۈشمەندۇر^[142].

ثَبِيْثَةَ اَزْوَاجٍ مِنَ الصَّانِ اَثْنَيْنِ وَوَيْنَ الصَّعْرَانِ اثْنَيْنِ
 قُلْ اَلَّذِيْنَ كَرِهْتَ حَرَمٌ اَمَّا الْاَثْنَيْنِ اَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ
 اَسْحَامُ الْاَثْنَيْنِ يُتُوْنِيْ بِوَالِهَانِ كُنْتُمْ صِدْقِيْنَ ۗ
 وَوَيْنَ الْاِبِلِ اَثْنَيْنِ وَوَيْنَ الْبَقَرِ اَثْنَيْنِ قُلْ اَلَّذِيْنَ
 حَرَمٌ اَمَّا الْاَثْنَيْنِ اَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَسْحَامُ الْاَثْنَيْنِ
 اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَضَعَكَ اللّٰهُ يَهْدًا اَفَنْ اَظْلَمُ مِنْ
 اَفْتَرَىٰ حَلٰى اللّٰهُ كَذٰبًا لِّبَصُلِ النَّاسِ يَفْعَلُوْنَ اِلٰهًا لَّا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۗ قُلْ لَّا اَجِدُ فِيْ مَا رُوِيَ اِلَّا
 مَعْرُومًا عَلٰى طٰوِيعٍ يُطْعَمُهُ اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ مِيْثَةً اَوْ
 دِمًا مَّقْسُومًا اَوْ لَحْمَ خَيْزُرٍ قَالَتْ رَجِسُ اَوْ قِسْقَا
 اِهْلٍ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ كَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ قَانَ
 رَبِّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۗ وَعَلَى الْاِيْمَانِ هَادٍ وَّحَرَمًا كُلِّ
 ذِي طَيْرٍ وَوَيْنَ الْبَقَرِ وَالْعَنَةِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شَحْمُهُمَا
 اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوِ الْحَوَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزِيْلٌهُمْ يَبْعُوْهُ وَاِنَّ الصّٰدِقُوْنَ ۗ

(اللہ سەلەرگە يېيىش ھالال قىلىنغان) سەككىز خىل چاھار ياپىنى ياراتتى: قويدىن ئىككى (قوچقار ۋە ساغلىق)، ئۆچكىدىن ئىككى (تېكە ۋە ئۇرغاچسى). (ئى مۇھەممەد! مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنىكى، «اللە (قوي بىلەن ئۆچكىدىن) ئىككى ئەركەكنى ھارام قىلدىمۇ؟ ياكى ئىككى چىشىنىمۇ ۋە ياكى ئىككى چىشىنىڭ قورسىقىدىكى قوزا بىلەن ئوغلاقنىمۇ؟ ئەگەر (سەلەر اللە بۇلارنى بىزگە ھارام قىلدى دېگەن سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، قېنى مانا بىلىپ ئېيتىپ بېرىڭلار!» [143]. (اللە سەلەرگە) تۆگىدىن ئىككىنى (يەنى ئەركەك بىلەن چىشىنى)، كالىدىن ئىككىنى (يەنى ئەركەك بىلەن چىشىنى) ياراتتى، (مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنىكى، «اللە ئىككى ئەركەكنى ھارام قىلدىمۇ؟ ياكى ئىككى چىشىنىمۇ ۋە ياكى ئىككى چىشىنىڭ قورسىقىدىكى بوتسلاق بىلەن موزايلىنىمۇ؟ ياكى اللە بۇنى سەلەرگە

تەۋسىيە قىلغان چاغدا سەلەر ھازىرىمىدىڭلار؟ كىشلەرنى ئازدۇرۇش ئۈچۈن، بىلمەي تۇرۇپ اللە نامىدىن يالغان ئېيتقان ئادەمدىنمۇ زالىم كىشى بارمۇ؟ شۈبھىسىزكى، اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ» [144]. (ئى مۇھەممەد! مەككە كۇفۇنلىرىغا) ئېيتقىنىكى، ساڭا ۋەھىي قىلىنغان ئەھكاملار ئىچىدە، ئۆزى ئۇلۇپ قالغان نەرسە ياكى ئېقىپ چىققان قان ۋە ياكى چوشقا كۆشى — چوشقا نىجىسى يېمەكلىكلەرگە ئادەتلەنگەنلىكى ئۈچۈن چوشقا كۆشى پاكسىنىدۇر — ۋە اللەدىن غەيرىنىڭ ئىسمى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان گۇناھ مالدىن غەيرىنى ھەرقانداق ئادەم ئۈچۈن ھارام كۆرمەيمەن. كىمكى ئۇلاردىن (يەنى يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ئائىلاج ۋە ئىختىيارسىز ھالدا ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك يېسە (ھېچ گۇناھ بولمايدۇ)، چۈنكى پەرۋەردىكارىڭ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىباندۇر [145]. يەھۇدىيلارغا توم تۇياقلىق (يەنى تۆگە، تۆگىقۇشقا ئوخشاش ئاچا تۇياقلىق بولماي توم تۇياقلىق بولغان) ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىنى ھارام قىلدۇق، ئۇلارغا كالا، قويلارنىڭ دۈمبىسىدىكى ياكى ئۈچەيلەردىكى ياكى سۆڭىكىگە چاپلىشقىلىق ياغلىرىدىن باشقا ياغلىرىنى ھارام قىلدۇق، بۇ ئۇلارنىڭ (پەيغەمبەرلەرنى ئۆلتۈرۈش، جازانە قىلىش، كىشىلەرنىڭ مال-مۈلكىنى ناھەق يەۋىلىش قاتارلىق) زۇلۇملىرى تۈپەيلىدىن، ئۇلارغا بەرگەن جازايسىزدۇر، بىز ئەلۋەتتە (بەرگەن خەۋەرلىرىمىزدە) راستچىلىمىز [146].

(ئى مۇھەممەد!) ئەگەر ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) سېنى ئىنكار قىلسا، سەن: «پەرۋەردىگار، ئىنكار قىلما. مەشكۇلار ئۈچۈن، سەلەرنى ئالدىراپ جازا سىمغا. لىقتىن) كەڭ رەھىمەت ئىگىسىدۇر، (اللە نىڭ رەھىمىتىگە مەغرۇر بولماڭلاركى) اللە نىڭ ئازابى كۈناھكار قەۋمىدىن قايتۇرۇلمايدۇ» دېگىن [147].

مۇشۇرىكلار: «ئەگەر اللە خالىسا ئىدى، بىز ۋە ئاتا-بوۋىلىرىمىز شېرىك كەلتۈرمەيتتۇق ۋە ھېچ نەرسىنى ھارام قىلمايتتۇق» دەيدۇ. ئۇلاردىن بۇرۇنقى كىشىلەر تاكى (بىزنىڭ ئازابىمىز نازىل بولۇپ) ئازابىمىزنى تېتىغانغا قەدەر (ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى) مۇشۇنداق (يەنى مۇشۇرىكلار سېنى ئىنكار قىلغاندەك) ئىنكار قىلغان ئىدى. (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «سۆزۈڭلارنىڭ راستلىقىغا پاكىتىڭلار

بولسا، بىزگە چىقىرىپ كۆرسىتىڭلار، سەلەر پەقەت كۇمانغىلا ئاساسلىنىسىلەر، اللە غا پەقەت يالغاننى چاپلايسىلەر» [148]. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «سەلەرنىڭ پاكىتىڭلار بولمىسا) اللە نىڭ ئېنىق پاكىتى بار، ئەگەر ئۇ خالىسا ھەممىڭلارنى، ئەلۋەتتە، ھىدايەت قىلاتتى» [149]. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) «اللە بۇنى ھارام قىلدى، دەپ كۇۋاھلىق بېرىدىغان كۇۋاھچىلىرىڭلارنى چاقىرىپ كېلىڭلار» دېگىن، ئەگەر ئۇلار (ھازىر بولۇپ يالغاندىن) كۇۋاھلىق بەرسە، ئۇلارغا قوشۇلۇپ كۇۋاھلىق بەرمىگىن (چۈنكى ئۇ پۈتۈنلەي يالغاندۇر). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان ۋە ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدىغانلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگىن، ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭغا شېرىك كەلتۈرىدۇ [150]. ئېيتقىنكى، «سەلەر كېلىپ (ئاڭلاڭلار)، اللە ھارام قىلغان نەرسىلەرنى سەلەرگە ئوقۇپ بېرى: سەلەر اللە غا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەڭلار، ئاتا-ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار، نامراتلىقتىن قورقۇپ بالاڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، بىز ئۇلارغا ۋە سەلەرگە رىزىق بېرىمىز، ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن يامان ئىشلارغا يېقىن كەلمەڭلار، اللە نىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىپ (ناھەق) ئادەم ئۆلتۈرمەڭلار، ھەقىقەت رەۋىشتە ئۆلتۈرۈش بۇنىڭدىن مۇستەسنا. سەلەرنىڭ چۈشىنىشىڭلار ئۈچۈن، اللە سەلەرگە بۇ ئىشلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ» [151].

يبتسناك مېلىنى تاكى ئۇ بالاغەتكە يەتكەنگە قەدەر ئۇنىڭغا ئەڭ پايدىلىق ئۇسۇلدا تەسەررۇپ قىلىڭلار، ئۆلچەمنى ۋە تارازىنى توغرا قىلىڭلار، ھېچقانداق ئادەمنى كۈچى يەتسەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايمىز. سۆز قىلغان (ھۆكۈم چىقارغان ياكى گۇۋاھلىق بەرگەن) چېغىڭلاردا ئادىل بولۇڭلار، (ھۆكۈم چىقىرىلغان ياكى گۇۋاھلىق بېرىلگەن ئادەم) تۇغىنىڭلار بولغان تەقدىردىمۇ، اللەغا بېرىلگەن ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، ئىبەرەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە بۇ ئىشلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ» (152). بۇ مېنىڭ توغرا يولۇمدۇر، شۇ يولدا مېنىڭلار، ناتوغرا يوللاردا ماڭماڭلار، ئۇلار سىلەرنى اللە نىڭ يولىدىن ئايرىۋېتىدۇ، (ئاللاننىڭ ئەمرىنى تۇتۇپ دوزاختىن) ساقلىنىشىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە بۇ ئىشلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ» (153).

ئاندىن ئۇلار (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادى) ئۆز پەرۋەردىگارىغا مۇلاقات بولىدىغانلىقىغا ئىشەنسۇن دەپ، ياخشىلىق قىلغان ئادەمگە بېرىدىغان نېمىتىمىزنى مۇكەممەللەشتۈرۈش، (ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ دىنىي ئىشلىرىدا ئېھتىياجلىق بولغان) ھەر بىر نەرسىنى تەپسىلىي بايان قىلىش، (ئىسرائىل ئەۋلادىنى) ھىدايەت قىلىش ۋە (ئۇلارغا) رەھمەت قىلىش يۈزسىدىن، مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋرات) ئاتا قىلدۇق (154). بۇ بىز نازىل قىلغان (قۇرئان) مۇبارەك كىتابتۇر، اللە نىڭ رەھىمىتىنى ئۈمىد قىلغۇچىلاردىن بولۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئەگىشىڭلار، (ئۇنىڭغا مۇخالىپەتچىلىك قىلىشتىن) ساقلىنىڭلار (155). (مېنىڭ قۇرئان نازىل قىلىشىم) سىلەرنىڭ، پەقەت بىزدىن ئىلگىرىكى ئىككى تائىپىگىلا (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارغىلا) كىتاب نازىل قىلىنغان، ئۇلارنىڭ ئوقۇغان كىتابلىرىدىن بىزنىڭ زادىلا خەۋىرىمىز يوق، دېمەسلىكىڭلار ئۈچۈندۇر (156). ياكى سىلەرنىڭ، ئەگەر بىزگە كىتاب نازىل قىلىنغان بولسا، بىز ئەلۋەتتە ئۇلاردىن ئارتۇق ھىدايەت تاپقان بولاتتۇق، دېمەسلىكىڭلار ئۈچۈندۇر. سىلەرگە پەرۋەر-دىگارىڭلار تەرىپىدىن ھەقىقەتەن پاكىت، ھىدايەت ۋە رەھمەت نازىل بولدى، اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈگەن كىشىدىنمۇ زالىم ئادەم بارمۇ؟ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزدىن يۈز ئۆرۈگەنلەرنى ئۇلارنىڭ يۈز ئۆرۈگەنلىكلىرى ئۈچۈن قاتتىق ئازاب بىلەن جازا لايىمىز (157).

ئۇلار پەقەت (ئۆلۈم) پەرىشتىلىرىنىڭ ياكى پەرۋەردىگار، ئىگىنىڭ ياكى پەرۋەردىگار، ئىگىنىڭ (قۇياشنىڭ مەغرىبتىن چىقىشىدىن ئىبارەت) بەزى ئالامەتلىرىنىڭ كېلىشىنىلا كۈتىدۇ. پەرۋەردىگار، ئىگىنىڭ بەزى ئالامەتلىرى كەلگەن كۈنىدە ئىلگىرى ئىمان ئېيتىمغانلارنىڭ ياكى ئىمان ئېيتىپ ياخشى ئىش قىلمىغانلارنىڭ ئېيتقان ئىمانى پايدىسىز بولىدۇ. «(سەلەر ئۆزۈڭلارغا كېلىدىغان ئىشلارنى) كۈتۈڭلار، بىزمۇ ئەلۋەتتە كۈتمىز» دېگىن [158]. دىنىدا بۆلگۈنچىلىك قىلىپ تۈ. لۈك پىر- نىڭ ئىشى پەقەت اللە غىلا خاستۇر (يەنى اللە نىڭ باشقۇرۇشىدۇر)، كېيىن (يەنى ئاخىرەتتە) اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئۆزىگە ئېيتىپ بېرىدۇ [159]. بىرەر ياخشىلىق قىلغان ئادەم ئون ھەسسە ئارتۇق ساۋابقا ئىگە بولىدۇ، بىرەر يامانلىق قىلغان ئادەمگە پەقەت ئۇنىڭ يامانلىقىغا باراۋەرلا جازا بېرىلىدۇ.

ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ [160]. (ئى مۇھەممەد! بۇ مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگارم مېنى توغرا يولغا يەنى توغرا دىنغا، باتىل دىنلاردىن توغرا دىنغا بۇرالىغان ئىبراھىمنىڭ دىنىغا باشلىدى، ئىبراھىم مۇشرىكلاردىن ئەمەس ئىدى» [161]. (ئى مۇھەممەد! ئېيتقىنكى، مېنىڭ نامىزىم، قۇربانلىقىم، ھاياتىم ۋە ماماتىم (دۇنيادا قىلغان ياخشىلىقىم ۋە تائەت- ئىبادەتلىرىم) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە ئۈچۈندۇر [162]. اللەنىڭ شېرىكى يوقتۇر، مەن مۇشۇنىڭغا (يەنى يالغۇز اللە غىلا خالىس ئىبادەت قىلىشقا) بۇيرۇلدۇم، مەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەۋۋىلىمەن» [163]. (ئى مۇھەممەد! ئېيتقىنكى، «ئالا ھەممە نەرسىنىڭ پەرۋەردىگارى تۇرسا، ئۇنىڭدىن باشقا پەرۋەردىگار تەلەپ قىلامدەن؟» ھەر ئادەم ئۆزى قىلغان گۇناھقا ئۆزى جاۋابكار، بىر گۇناھكار ئادەم باشقا ئادەمنىڭ گۇناھىغا جاۋابكار ئەمەس (يەنى بىر ئادەمنىڭ گۇناھى بىلەن باشقا بىر ئادەم جازاغا تارتىلمايدۇ). كېيىن پەرۋەردىگار، ئىگىلارنىڭ دەرگاھىغا قايتىسەلەر، سەلەر دەتالاش قىلىشقان ھەق بىلەن ناھەقنى ئۇ سەلەرگە ئېيتىپ بېرىدۇ [164]. اللە سەلەرنى (ئۆتكەنكى ئۈمەتلىرىنىڭ) ئورۇنباشارلىرى قىلدى، اللە سەلەرنى بەرگەن نېمىتىگە شۈكۈر قىلىشۇن دەپ، بەزىڭلارنى بەزىڭلاردىن بىرقانچە دەرىجە يۇقىرى قىلدى، پەرۋەردىگارنىڭ (ئاسىيلىق قىلغۇچىلاردىن) ئەلۋەتتە تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر، (ئىتائەت قىلغۇچىلارنى) ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايىتى مېھرىبانىدۇر [165].

7- سۇرە ئەئراف

مەككەدە نازل بولغان، 206 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلىق، لام، مەم، صاد (1). (ئى مۇھەممەد! كاپىر- لارنى) ئاكاھلاندۇرۇشۇڭ، مۆمىنلەرگە ۋەز- نەسەت قىلىشىڭ ئۈچۈن، بۇ كىتاب (يەنى قۇرئان) ساڭا نازل قىلىندى، ئۇنىڭدىن (يەنى ئۇنى تەبلىغ قىلىشتا قەۋمىڭ- نىڭ ئۇنى ئىنكار قىلىشىدىن ئەنسىرەپ) يۈرىكىڭ سىقىلمىسۇن (2). (ئى ئىنسانلار!) سىلەر پەرۋەردى- گارنىڭلار تەرىپىدىن سىلەرگە نازل قىلىنغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ئەگىشىڭلار، اللەنى قويۇپ، (جىن-

لاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان، سىلەرنى ئازدۇرىدىغان) دوستلارغا ئەگەشمەڭلار، سىلەر ۋەز- نەسەتتىن ئاز قوبۇل قىلىسىلەر (8). بىز نۇرغۇن شەھەر (ئاھالىسىنى)نى ھالاك قىلدۇق، بىزنىڭ ئازابىمىز ئۇلارغا كىچىسى ياكى چۈشلۈكى ئۇخلاۋاتقان چاغلىرىدا كەلدى (4). بىزنىڭ ئازابىمىز كەلگەن چاغدا، ئۇلارنىڭ چەككەن پەريادى: بىز ھەقىقەتەن زالم ئىدۇق، دېيىشتىنلا ئىبارەت بولدى (5). بىز ئەلۋەتتە پەيغەمبەر ئەۋەتلىگەن ئۈمەتلەردىن (پەيغەمبەرلەر تەبلىغ قىلىدىمۇ؟ سىلەر قانداق جاۋاب بەردىڭلار؟ دەپ) سورايمىز، پەيغەمبەرلەردىنمۇ ئەلۋەتتە (اللە تاپشۇرغان ۋەزىپىنى ئادا قىلىدىڭلارمۇ؟ دەپ) سورايمىز (6). (قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى) ئۇلارغا ھەقىقىي بىلىش ئاساسدا ئېيتىپ بېرىمىز، بىز ئۇلاردىن ئايرىلمىغان ئىدۇق (يەنى ئۇلارنىڭ ھەممە ئەھۋالىدىن خەۋەردارىمىز) (7). بۇ كۈندە بەندىلەرنىڭ (ياخشى- يامان ئەمەللىرىنىڭ) ئۆلچىنىدىغانلىقى ھەقتۇر. ياخشى ئەمەللىرى ئېغىر چىققانلار نىجات تاپقۇچىلاردۇر (8). ياخشى ئەمەللىرى يېنىك چىق- قانلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى تۈپەيلىدىن ئۆزلىرىگە زىيان سالغۇچىلاردۇر (9). شۈبھىسىزكى، سىلەرنى زېمىندا يەرلەشتۈردۇق، زېمىندا سىلەرگە تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى پەيدا قىلدۇق، (سىلەرگە پەرۋەردىگارنىڭلارنىڭ مۇشۇنداق نېمەتلىرى بار تۇرۇقلۇق ئۇنىڭغا) ناھايىتى ئاز شۇكۇر قىلىسىلەر (10). شۈبھىسىزكى، بىز سىلەرنى ياراتتۇق، ئاندىن سىلەرنى شەكىلگە كىرگۈزدۇق، ئاندىن پەرىشتىلەرگە: «سىلەر ئادەمگە (ھۆرمەت بىلدۈرۈش يۈزىدىن) سەجدە قىلىڭلار» دېدۇق، ئىبلىستىن باشقىسى سەجدە قىلدى. ئۇ سەجدە قىلغۇچىلاردىن بولمىدى (11).

قَالَ مَا مَنَّكَ اَلَا تَعْبُدُ اِذَا مَرَّكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي
 مِنْ تَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ؕ قَالَ قَاهِبٌ مِنْهَا قَمَا لِيْكَوْنُ اَنَّكَ
 اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاحْزِرْ اِنَّكَ مِنَ الصَّغِيْرِيْنَ ؕ قَالَ اَنْظُرْنِيْ
 اِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُنِيْ ؕ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ؕ قَالَ يَا اَعُوْبِيْ
 لَاقَعْدَانَ لَهْمُ وَرَاكُ الْمُسْتَوِيْنَ ؕ تَكَرَّرَ اِيْضًا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ سَمَائِهِمْ وَارْتِجَادِ الْكُرْهُمُ
 شَكِيْرِيْنَ ؕ قَالَ احْزِرْ مِنْهَا مَمْدُودًا تَدْحُوْرُ اَلْمَنْ يَتَكَبَّرُ مِنْهُمْ
 اَلْمُنْجَنُ حَهْمٌ مِنْهُمْ اَجْبَعِيْنَ ؕ وَيَا اَدَمُ اِسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ
 الْجَنَّةَ كُلًّا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَمْرًا يَاهُذِهِ الشَّجَرَةُ فَتَكُوْنَا
 مِنَ الظَّالِمِيْنَ ؕ وَتَوَسَّسَ لَهَا الشَّيْطَانُ لِيَلْبِسَ لَهَا مَوَارِيْ
 عَمَّامِيْنَ سَوِيًّا لَهَا وَقَالَ يَا اَهْلِيْمَا اِيْذَا هَرَبْتُمَا فَجَعَلَا
 اِلَّا اَنْ تَكُوْنَا مَمْلِكِيْنَ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخَالِدِيْنَ ؕ وَقَالَتْ لَهَا اِيْ
 لَمَا لِيْنَ النَّصِيْحِيْنَ ؕ نَدَبَهَا يَعْزُوْرُ فَعَلِمَا اِذَا الشَّيْطَانُ يَدْبُرُ لَهَا
 سَوِيًّا فَمَا وَطِقَا اِيْحَاضِيْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ رِيْقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا اَللّٰهُ
 اَنْهَلِمَا عَنِ اِيْلِكُمَا الشَّيْطَانُ وَاَقْلُ لِكُلِّ اَنَّ الشَّيْطَانَ لِيُفْتِنَا وَهُمَا يَنْ

الله (ئىلسقا): «سېنى سەجدە قىلىشقا بۇيرۇغان
 چېغىدا نېمىشقا سەجدە قىلىدىك؟» دەدى.
 ئىبلىس: «مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق. مېنى ئوتتىن،
 ئۇنى لايدىن ياراتتىڭ» دەدى(12). اللّٰه (ئىبلىسقا)
 ئېيتتى: «سەن بۇ يەردىن (يەنى جەننەتتىن)
 چۈشۈپ كەت، بۇ يەردە ئۆزەڭنى چوڭ تۇتۇشۇڭغا
 بولمايدۇ، يوقال، سەن ھەقىقەتەن پەسكەش-
 لەردىن سەن»(13). ئىبلىس: «ماڭا كىشىلەر قايتا
 تىرىلدۈرۈلىدىغان كۈنىگىچە (يەنى قىيامەت
 كۈنىگىچە) مۆھلەت بەرگىن» دەدى(14). اللّٰه:
 «ساڭا مۆھلەت بېرىلدۇ» دەدى(15). ئىبلىس
 ئېيتتى: «سېنىڭ مېنى ئازدۇرغانلىقىڭدىن ئۇلار
 (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا
 ۋەسۋە قىلىش) ئۈچۈن چوقۇم سېنىڭ توغرا
 يولۇڭ ئۈستىدە ئولتۇرىسەن»(16). ئاندىن ئۇلارغا
 چوقۇم ئالدىدىن، ئارقىسىدىن، ئوڭىدىن،

سولدىن ھۇجۇم قىلىمەن، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكىنىڭ (نېمىتىگە) شۇكۇر قىلغۇچىلار ئەمەسلىكىنى
 كۆرسەن»(17). اللّٰه ئېيتتى: «جەننەتتىن ئەيىبلەنگەن ۋە (رەھىمىتىدىن) مەھرۇم قىلىنغان
 ھالدا چىق، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ساڭا ئەگەشكەنلەرنى قوشۇپ، ھەممىڭلار بىلەن چوقۇم جەھەن-
 نەمنى تولدۇرىمەن»(18). «ئى ئادەم! سەن ئايالىڭ بىلەن ئىككىڭلار بىللە جەننەتتە تۇرۇڭلار،
 جەننەتنىڭ مېۋىلىرىدىن خالىغىنىڭلارچە يەڭلار، بۇ دەرهخكە يېقىنلاشماڭلار، (ئۇنىڭغا يېقىن-
 لاشاڭلار) زالىملاردىن بولۇپ قالسىلەر»(19). لېكىن شەيتان ئۇلارنىڭ يېپىقلىق ئەۋرەت-
 لىرىنى ئېچىۋېتىش ئۈچۈن، ئۇلارغا ۋەسۋە قىلدى، شەيتان ئېيتتى: «پەرۋەردىگار، ئىڭلارنىڭ
 سىلەرگە بۇ دەرهخنىڭ مېۋىسىنى يېيىشنى مەنى قىلغانلىقى پەقەت سىلەرنىڭ پەرىشتە
 بولۇپ كەتمەسلىكىڭلار ياكى (جەننەتتە) مەڭگۈ تۇرۇپ قالماسلىقىڭلار ئۈچۈندۇر»(20).
 شۇنىڭدەك ئۇلارغا: «مەن چوقۇم سىلەرگە سادىقمەن» دەپ قەسەم ئىچىپ بەردى(21).
 ئالدامچىلىق ئۇسۇللىرى ئارقىلىق ئۇلارنى (يۇقىرى مەرتىۋىدىن تۆۋەن مەرتىۋىگە)
 چۈشۈردى. دەرهخنىڭ مېۋىسىنى يىگەندىن كېيىنلا ئۇلارنىڭ ئەۋرەتلىرى ئېچىلىپ
 قالدى، ئۇلار جەننەتتىكى دەرهخلەرنىڭ ياپراقلىرى بىلەن ئەۋرەتلىرىنى يېپىشقا
 كىرىشتى، ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى (ئۇلارغا كايىپ): «مەن سىلەرگە بۇ دەرهخنى
 (يەنى مېۋىسىنى) يېيىشنى مەنى قىلمىغانىدىم؟ شۇبھىسىزكى، شەيتان
 سىلەرگە ھەقىقەتەن ئاشكارا دۈشمەندۇر، دېمىگەنمىدىم؟» دەپ نىدا قىلدى(22).

ئۇلار: «پەرۋەردىگار، بىز ئۆزىمىزگە ئۆزىمىز زولۇم قىلدۇق، ئەگەر سەن بىزگە مەغپىرەت قىلمەسەڭ، بىزگە رەھىم قىلمىسەڭ، بىز چوقۇم زىيان تارتقۇچىلاردىن بولىمىز» دەدى (23). اللە ئېيتتى: «سەلەر بىر-بىرىڭلارغا (يەنى شەيتان ئىنسانغا، ئىنسان شەيتانغا) دۈشمەن بولغان ھالدا چۈشۈڭلار، ئەجلىڭلار پۈتكەنگە قەدەر يەر يۈزىدە تۇرىسىلەر ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىسىلەر» (24). اللە ئېيتتى: «يەر يۈزىدە ياشايسىلەر، يەر يۈزىدە ئۆلۈسىلەر، (قىيامەت كۈنى) يەنە يەر ئاستىدىن چىقىرىلىسىلەر» (25). ئى ئادەم بالىلىرى! سەلەرگە بىز ھەقىقەتەن ئەۋرىتىڭلارنى ياپىدىغان لباسنى ۋە زىننەتلىنىدىغان لباسنى چۈشۈردۇق، تەقۋادارلىق لباسى ئەڭ ياخشىدۇر، ئەنە شۇلار (يەنى ئىنسان بالىلىرىغا سەتتى ئەۋرەت ئۈچۈن لباس ياراتماق) ئۇلارنىڭ ئىبرەت ئېلىشى ئۈچۈن اللە نىڭ (بەندىلىرىگە بولغان پەزىلى-مەرھەمىتىنى كۆرسىتىدۇ-

خان) ئالامەتلىرىدىندۇر (26). ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتان سەلەرنىڭ ئاتا-ئاناڭلارنى (ئازدۇ-رۇپ) جەننەتتىن چىقىرىۋەتكەندەك، سەلەرنىمۇ ئازدۇرمىسۇن، شەيتان ئۇلارنىڭ ئەۋرەت-لىرىنى ئۆزلىرىگە كۆرسىتىش ئۈچۈن كىيىملىرىنى سالغۇزۇۋەتكەن ئىدى (يەنى ئۇلارنىڭ يالىڭاچ بولۇپ قېلىشىغا شەيتان سەۋەبچى بولغان ئىدى). شەيتان ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكىلىرى سەلەرنى كۆرەلەيدۇ، سەلەر ئۇلارنى كۆرەلمەيسىلەر، شۈبھىسىزكى، بىز شەيتانلارنى ئىمان ئېيتمايدىغانلارنىڭ دوستى قىلدۇق (27). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) بىرەر يامان ئىشنى قىلغان چاغلىرىدا «ئاتا-بوۋىلىمىزنىڭ مۇشۇنداق قىلغانلىقىنى كۆرگەن ئىدۇق، اللە بىزنىمۇ شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇغان» دەيدۇ. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللە (بەندىلىرىنى) ھەقىقەتەن يامان ئىشقا بۇيرۇمايدۇ، ئۆزلىرىڭلار بىلمەيدىغان نەرسەلەرنى اللە نامىدىن يالغان ئېيتامسىلەر؟» (28) (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگار بىزنى ئادىل بولۇشقا بۇيرۇدى. ھەر بىر سەجدە قىلغاندا پۈتۈنلەي اللە غا يۈزلىنىڭلار، اللە غا ئىخلاىس بىلەن ئىبادەت قىلىڭلار، سەلەر اللە دەسلەپتە پەيدا قىلغان ھالىتىڭلاردا (ئەسلىگە) قايتىسىلەر» (29). اللە (سەلەردىن) بىر گۇرۇھنى ھىدايەت قىلدى؛ يەنە بىر گۇرۇھقا گۇمراھلىق تېگىشلىك بولدى. شۈبھىسىزكى، ئۇلار اللەنى قويۇپ، شەيتانلارنى دوست تۇتقان تۇرۇقلۇق ئۆزلىرىنى توغرا يولدا دەپ گۇمان قىلدۇ (30).

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْبَنِي وَالْأَنْبِيَاءِ
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَخَلُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَادِهِمْ رَبِّيَاهُمْ أَصْلُوا نَارًا فَابْتِئِمُّوا
 عَذَابَهَا ضَعِيفِينَ النَّارُ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَتْ أُولَاهُمُ اخْرُجْهُمْ قَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلٍ
 فَنَزَّلْنَا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا نُفَعِّمُ لَهُمْ آيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا
 يَدْرُسُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغُوا الْجَمَلَ فِي سَعَةِ الْجَنَّةِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوَاعِمَ يَمْعُونَ
 وَكَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٤١﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ نُجْزِي مِنَ
 نَجْمِهِمْ أَالنَّهْرَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنُشْكِرَ لَهُ إِلَّا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ نَزَّلْنَا الْحَقَّ
 وَوَدَّوْنَا أَنْ نَكْفُرَ بِالْحَقِّ أَذْرَبْتُمْ شُهُوبًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

اللَّهِ (ئايە تىلەرنى ئىنكار قىلغانلارغا) ئېيتىدۇ: «سىلەر دىن ئىلگىرى ئۆتكەن، جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان (كاپىر) ئۆمە تىلەر بىلەن بىرلىكتە دوزاخقا كىرىڭلار». ھەرقاچان بىر ئۆمەت دوزاخقا كىرىدىكەن، ئۇ ئۆزىدىن ئىلگىرىكى ئۆمەتكە (ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كۆمراھ بولغانلىقى ئۈچۈن) لەنەت ئوقۇيدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى دوزاخقا كىرىپ بولۇپ جەملەشكەندە، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى كېيىن كىرگەنلەر (يەنى ئەگەشكۈچىلەر) ئىلگىرى كىرگەنلەرگە (يەنى باشلىقلىرىغا) قارىتىپ: «ئى پەرۋەردىگار بىزنى بۇلار بىزنى ئازدۇرغان. ئۇلارغا ئىككى ھەسە دوزاخ ئازابى بەرگىن» دەيدۇ. اللّٰه: «ھەممىگە ئىككى ھەسە ئازاب بېرىلىدۇ، لېكىن سىلەر (ئازابىڭىز دەھشەتلىكىنى) بىلمەيسىلەر» دەيدۇ (38). ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىلگىرىكىلەر كېيىنكىلەرگە: «سىلەرنىڭ بىزدىن ھېچقانداق ئارتۇقچىلىقىڭلار يوق (يەنى

كۆمراھلىقتا ۋە ئازابقا تېگىشلىك بولۇشتا بىر-بىرىمىزگە ئوخشاشمىز)، قىلىشىمىز لىرىڭلار تۈپەيلىدىن ئازابىنى تېتىڭلار» دەيدۇ (39). شۈبھىسىزكى، بىزنىڭ ئايە تىلەرنى ئىنكار قىلغان ۋە ئۇلارغا ئىمان ئېيتىشقا گەدەنكەشلىك قىلغانلارغا ئاسماننىڭ دەۋرۋازىسى ئېچىلمايدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ ياخشى ئەمەلى ۋە دۇئاسى قوبۇل بولمايدۇ)، تاكى تۆگە يىغىنىنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆتكۈچە ئۇلار جەننەتكە كىرمەيدۇ (يەنى ئۇلار ھەرگىزمۇ جەننەتكە كىرمەيدۇ)، گۇناھكارلارغا مۇشۇنداق جازا بېرىمىز (40). دوزاخقا ئۇلارنىڭ ئاستىغا سالىدىغان كۆرپىسىمۇ ئوتتىن، ئۈستىگە يېپىنىدىغان يوتقىنىمۇ ئوتتىن بولىدۇ، زالىملارغا مۇشۇنداق جازا بېرىمىز (41). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار — كىشىنى پەقەت كۈچى يېتىدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلىمىز — ئەنە شۇلار ئەھلى جەننەتتۇر، ئۇلار جەننەتتە ھەمىشە قالىدۇ (42). ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدىكى ئۆچمەنلىكنى ئېلىپ تاشلىدۇق (يەنى جەننەتكە كىرگەنلەر ئارىسىدا ئۆزئارا تاغرىق-ئاداۋەت بولمايدۇ). ئۇلارنىڭ (سارايلىرى) ئاستىدىن (جەننەتنىڭ) ئۆستەڭلىرى ئېقىپ تۇرىدۇ، ئۇلار: «جىمى ھەمدۇ سانا بىزنى بۇ (نېمە تىلەرنى ھاسىل قىلىشقا) يېتەكلىگەن اللّٰه غا بولسۇنكى، اللّٰه بىزنى يېتەكلىگەن بولسا، توغرا يول تاپىمىغان بولاتتۇق، پەرۋەردىگار بىزنىڭ يەيغەمبەرلىرى بىزگە ھەقىقىي ئېلىپ كەلدى» دەيدۇ، ئۇلارغا: «قىلغان ئەمەلىڭلار ئۈچۈن سىلەرگە بېرىلگەن جەننەت مانا مۇشۇ» دەپ ئىنسا قىلىنىدۇ (يەنى پەرىشتىلەر شۇنداق دەپ ئىنسا قىلىدۇ) (43).

ئۇلارغا كىتاب (يەنى قۇرئان) بەردۇق، ئۇنى (يەنى قۇرئاننىڭ مەنلىرىنى) بىلىشى ئاساسىدا بايان قىلدۇق، ئۇنى ئىمان ئېيتقان قەۋمگە ھىدايەت ۋە رەھمەت قىلدۇق^[62]. ئۇلار (يەنى كۇففارلار) پەقەت (ئۆزلىرىگە ۋەدە قىلىنغان ئازابىنىڭ) نەتىجىسىنىلا كۈتسەن، ئۇنىڭ نەتىجىسى كەلگەن كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى)، ئىلگىرى كىتابقا ئەمەل قىلمىغانلار: «پەرۋەردىگار بىزنىڭ ئەلچىلىرى ھەقىقەتنى ئېلىپ كەلگەن ئىدى (بىز ئۇلارغا ئىمان ئېيتىمىدۇق، بۈگۈن بىزگە شاپائەت قىلىدىغان شاپائەتچىلەر بارمىدۇ؟ ياكى گۇناھ قىلىشتىن قول تۇتۇپ، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىش ئۈچۈن دۇنياغا قايتۇرۇلۇشىمىزغا بولامدۇ خاندۇ؟» دەيدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىگە زىيان سالىدى، ئۇلارنىڭ اللەنىڭ شېرىكلىرى دەپ ئېيتىرا قىلغان مەبۇدلىرى ئۇلارنىڭ كۆزىدىن غايىب بولدى^[63]. شۈبھىسىزكى، پەرۋەردىگار ئىگىلەر

اللە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئالتە كۈندە (يەنى ئالتە دەۋردە) ياراتتى، ئاندىن (ئۆزىنىڭ ئۇلۇغلۇقىغا لايىق رەۋىشتە) ئەرش ئۈستىدە قارار ئالدى، اللە كېچە بىلەن (يەنى كېچىنىڭ قاراڭغۇلۇقى بىلەن) كۈندۈزنى ياپىدۇ، كېچە بىلەن كۈندۈز بىر-بىرىنى قوغلىشىدۇ (يەنى داۋاملىق ئورۇن ئالمىشىپ تۇرىدۇ): اللە قۇياش، ئاي ۋە يۇلتۇزلارنى اللە نىڭ ئەمرىگە بويسۇندۇرۇلغۇچى قىلىپ ياراتتى، يارىتىش ۋە ئەمىر قىلىش (يەنى كائىناتنى تەسەۋررۇپ قىلىش) راستىنلا اللە نىڭ ئىلگىرىدۇر. ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە نىڭ دەرىجىسى كاتتىدۇر^[64]. پەرۋەردىگار ئىگىلەرگە تۆۋەنچىلىك بىلەن يوشۇرۇن دۇئا قىلىڭلار، (دۇئا قىلغاندا كەلسە-كەلمەس سۆزلەپ، توۋلاپ) ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنلەرنى اللە ياقتۇرمايدۇ^[65]. اللە (پەيغەمبەرلەر ئەۋەتىپ) يەر يۈزىنى تۈزىگەندىن كېيىن، يەر يۈزىدە بۇزۇقچىلىق قىلماڭلار، (اللەنىڭ ئازابىدىن) قورققان ۋە (رەھمىتىنى) ئۈمىد قىلغان ھالدا دۇئا قىلىڭلار، شۈبھىسىزكى، اللە نىڭ رەھمىتى ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا يېقىندۇر^[66]. اللە نىڭ رەھمىتى (يەنى يامغۇر) مەيدانغا كېلىش ئالدىدا، اللە بىشارەتچى قىلىپ شاماللارنى ئەۋەتسۇن، شاماللار ئېغىر بۇلۇتلارنى كۆتۈرگەن چاغدا، ئۇلارنى ئۆلۈك (يەنى قاغىراپ ياتقان گىياسىز) جايلارغا سۈرمىز، ئۇنىڭدىن يامغۇر ياغدۇرۇپ تۈرلۈك-تۈرلۈك مېۋىلەرنى چىقىرىمىز، ئىبىرەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (زېمىندىن مېۋىلەرنى چىقارغاندەك، قىيامەتتە) ئۆلۈكلەرنى قەبرىلىرىدىن چىقىرىمىز^[67].

مۇنبەت يەرنىڭ گىياسى اللە نىڭ ئىزنى بىلەن تولۇق ئۇندۇ (بۇ ۋەز - نەسەتتە قۇلاق سېلىپ، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىدىغان مۆمىنىڭ مسالدۇر)، ناچار يەرنىڭ گىياسى ئاز ئۇندۇ (بۇ ۋەز - نەسەتتىن پايدىلانمايدىغان كاپىرنىڭ مسالدۇر)، شۇكۈر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئايەتلىرىمىزنى مۇشۇنداق شەكىللەردە بايان قىلىمىز^[58]. شەك - شۈبھىسىزكى، نۇھنى ئۆز قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق، ئۇ: «ئى قەۋمىم! اللەغا ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەرگە اللە دىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ بۈيۈك كۈنىنىڭ (يەنى قىيامەت كۈنىنىڭ) ئازابىغا قېلىشىڭلاردىن قورقىمەن» دېدى^[59]. قەۋمنىڭ چوڭلىرى: «بىز سېنى ھەقىقەتەن روھەن گۇمراھلىقتا كۆرمىز» دېدى^[60]. نۇھ ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! مەن قىلچىمۇ گۇمراھ ئەمەسمەن، لېكىن مەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرمەن^[61]. سىلەرگە پەرۋەردىگارىڭىزنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈپمەن، سىلەرگە نەسەت قىلىمەن، مەن اللەنىڭ ۋەھى قىلىشى بىلەن سىلەر بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى بىلىمەن^[62]. سىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن، (كۈفردىن) ساقلىنىشىڭلار ۋە اللە نىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن، سىلەرگە ئارخىلاردىكى بىر كىشى ئارقىلىق پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ ۋەھىسى كېلىشىدىن ئەجەبلىنەمسىلەر؟»^[63] ئۇلار نۇھنى ئىنكار قىلدى، نۇھنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن كېمىدە بولغانلارنى قۇتقۇزدۇق، ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلارنى پۈتۈنلەي (سۇغا) غەرق قىلدۇق. شۈبھىسىزكى، ئۇلار (ھەقىقىي كۆرۈشتىن دىلىلىرى) كور قەۋم ئىدى^[64]. ئاد (قەۋمى)گە ئۇلارنىڭ قېرىندىشى ھۇدى ئەۋەتتۇق، ھۇد: «ئى قەۋمىم! اللەغا ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەرگە اللە دىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. (ئۇنىڭ ئازابىدىن) قورقىمامسىلەر؟» دېدى^[65]. ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ ئىمان ئېيتىمىغان چوڭلىرى: «بىز سېنى ھەقىقەتەن ئەخمەق ھېسابلايمىز، بىز سېنى، ئەلۋەتتە، (پەيغەمبەرلىك دەۋايىڭدا) يالغانچىلاردىن دەپ گۇمان قىلىمىز» دېدى^[66]. ھۇد ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! مەن ئەخمەق ئەمەسمەن، لېكىن مەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرمەن^[67].

سلەرگه پەرۋەردىگارنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈپ-
مەن، مەن سلەرگە ئىشەنچلىك نەسەھەتچىمەن (68).
پەرۋەردىگار، ئىلارنىڭ ۋەھىسى سلەرنى ئاگاھ-
لاندۇرۇش ئۈچۈن ئۆز ئىچىڭلاردىكى بىر كىشى
ئارقىلىق كەلگەنلىكىدىن ئەجەبلىنەمسىلەر؟» ئۆز
ۋاقتىدا نۇھنىڭ قەۋمى ھالاك بولغاندىن كېيىن،
اللەنىڭ سلەرنى ئۇلارنىڭ ئورۇنباسارلىرى قىلغان-
لىقىنى، ۋە ئۇلارنى قامەتلىك، بەستلىك
قىلغانلىقىنى ياد ئېتىڭلار، سلەر بەختكە ئېرىشىڭ-
لار ئۈچۈن اللە نىڭ نېمەتلىرىنى ياد ئېتىڭلار (69).
ئۇلار: «ئى ھۇدا! ئاتا-بوۋىلىرىمىز ئىبادەت
قىلىپ كېلىۋاتقان مەبۇدلارنى تاشلاپ، يالغۇز
بىر اللە غا ئىبادەت قىلىشىمىزغا دەۋەت
قىلغىلى كەلدىڭمۇ؟ ئەگەر راست سۆزلىگۈچىلەردىن

أَلْيَعْلَمُ رِسَالَتِي وَأَتَاكُمْ تَامِعًا آمِينَ ۝ أَوْحَيْنَا
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَأَذِّنُ لَكُمْ آيَاتِنَا فَخَلَفَ مِنْ بَعدِ قَوْمِ نُوحٍ وَرَادَكُمْ
فِي الْغَلَقِ بِضَلَّةٍ مِّنْ أَذْوَادِ الْأَعْمَالِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝
قَالُوا أَجِئْنَا بِبُرْءَانٍ بَلَدًا بَدِيدًا ۝ أَأَبَاؤُنَا
أَبَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُهُمْ وَنِسَاءُكُمْ وَالْبَنُونَ
الَّذِينَ فِيكُمْ قَدِ وَقَعُوا عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۝ أَتَمَّارًا وَمُكْرِبِينَ ۝
قَالَ اللَّهُ بَعْهَ مِنْ سُلْطَانٍ فَإِنظُرُوا إِلَى مَعَكُمْ
الَّذِينَ ظَنَرْتُمْ أَنَّهُمْ كَذَّابُونَ ۝ فَالَّذِينَ
كَفَرُوا قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَدًى وَنُورًا ۝ قَالُوا اللَّهُ لَكُمُ آيَةٌ فَنذَرُونَهَا
أَتَاكُلُ فَنَجَّ اللَّهُ الْأَمْمَةَ إِذْ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

بولساڭ، بىزگە ۋەدە قىلغان ئازابىنى كەلتۈرگىن» دېدى (70). ھۇدا: «سلەرگە چوقۇم پەرۋەر-
دىگار، ئىلارنىڭ ئازابى ۋە غەزىپى نازىل بولىدۇ، سلەر ئۆزۈڭلار ۋە ئاتا-بوۋاڭلار ئات
قويۇۋالغان، بۇ ھەقتە (ئۇلارغا ئىبادەت قىلىشقا) اللە ھېچقانداق دەلىل نازىل قىلىنغان
(بۇتلارنىڭ) ئىسىملىرى ئۈستىدە مەن بىلەن مۇنازىرىلىشەمسىلەر؟ (اللە نىڭ ئازابىنى)
كۈتۈڭلار، مەنمۇ ھەقىقەتەن سلەر بىلەن بىرلىكتە (سلەرگە نازىل بولىدىغان ئازابىنى) كۈتمەن»
دېدى (71). بىز ھۇدىنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغۇچىلارنى (يەنى مۆمىنلەرنى) رەھمىتىمىز بىلەن
قۇتقۇزدۇق، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلارنى تەلۈككۈس ھالاك قىلدۇق، ئۇلار ئىمان
ئېيتىمىغان ئىدى (72). سەمۇدقا ئۇلارنىڭ قېرىندىشى سالىھنى (پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق).
ئۇ: «ئى قەۋم! اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار، سلەرگە اللە دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق)
يوقتۇر. سلەرگە ھەقىقەتەن پەرۋەردىگار، ئىلار تەرىپىدىن (مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمنى ئىسپاتلايدىغان)
روشن مۆجىزە كەلدى، مانا بۇ- اللە (بىسۋاستە) ياراتقان چىشى تۆگىمۇ
سلەرگە مېنىڭ مۆجىزەمدۇر، ئۇنى اللە نىڭ زېمىنىغا قويۇۋېتىڭلار، ئىختىيارى ئوتلە-
سۇن، ئۇنىڭغا زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈمەڭلار، بولمىسا، سلەرنى قاتتىق ئازاب ھالاك قىلدۇ (73).

ياد ئېتىڭلاركى، ئۆز ۋاقتىدا اللە سىلەرنى ئاد قەۋمىدىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئورۇنبا سارلسرى قىلدى، سىلەرنى (ھىجر) زېمىنىغا ئورۇنلاشتۇردى، ئۇنىڭ تۈزلەڭلىكلىرىگە ئىمارەتلەر سالدىڭلار، تاغلارنى تېشىپ ئۆيلەر ياسىدىڭلار. اللە نىڭ نېمەتلىرىنى ياد ئېتىڭلار، زېمىنىدا بۇزغۇنچىلىق قىلماڭلار» دېدى (74). ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ تەكەببۇر چوڭلىرى بوزەك قىلىنغانلارغا يەنى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى مۇمىنلەرگە: «سىلەر سالىھى ئۇنىڭ پەرۋەر-دىگارى تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر دەپ بىلەمسىلەر؟» دېدى. ئۇلار: «بىز ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە ئەۋەتتە ئىشىنىمىز» دېدى (75). ھېلىقى

تەكەببۇرلار: «سىلەر ئىشەنگەنگە بىز ھەركىز ئىشەنمەيمىز» دېدى (76). ئۇلار چىشى تۆككىنى بوغۇزلىدى، پەرۋەردىگارىنىڭ ئەمرىنى تۇتۇشتىن باش تارتتى ۋە ئى سالىھ: «راستىلا پەيغەمبەر-لەردىن بولساڭ، بىزگە ۋەدە قىلغان ئازابىنى كەلتۈرۈپ باق» دېدى (77). ئۇلارغا قاتتىق زىلزىلە يۈزلەندى-دە، ئۇلار ئۆيلىرىمدە ئولتۇرغان پېتى قېتىپ قالدى (78). ئۇ (ئۇلار ھالاك بولغاندىن كېيىن) ئۇلارغا ئارقىسىنى قىلدى ۋە: «ئى قەۋمىم! سىلەرگە ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىمىنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزدۈم، سىلەرگە نەسىھەت قىلدىم، لېكىن سىلەر نەسىھەت قىلغۇچىلارنى ياقتۇرمىدىڭلار» دېدى (79). لۇتىنى (ئەھلى سەدومغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق)، ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئۆز قەۋمىگە (ئۇلارنى ئەيىبلەش يۈزىدىن) مۇنداق دېگەن ئىدى: «سىلەر شۇنداق قەبىئى ئىشنى قىلامسىلەر؟ مۇنداق قەبىئى ئىشنى سىلەردىن ئىلگىرى جاھان ئەھلىدىن ھېچقانداق ئادەم قىلمىغان ئىدى (80). سىلەر ھەقىقەتەن ئاياللارنى تاشلاپ قويۇپ، ئەرلەر بىلەن جىنسى تەلىۋىڭلارنى قاندۇرىسىلەر، سىلەر ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمىسىلەر» (81).

لۇتىنىڭ قەۋمىنىڭ بىر دىنى بىر جاۋابى: «لۇتىنى ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن قوشۇپ شەھەرلىكلەر- دىن چىقىرىۋېتىڭلار، چۈنكى ئۇلار پاك كىشىلەردۇر» دېيىشتىن ئىبارەت بولدى⁽⁸²⁾. لۇتىنى، ئۇنىڭ خوتۇنىدىن باشقا، تەۋە كىشىلىرى بىلەن بىللە (ئۇنىڭ قەۋمىگە نازىل بولغان ئازابىتىن) قۇتقۇز- دۇق، پەقەت خوتۇنلا (شەھەردە) قېلىپ ھالاك بولغۇچىلاردىن بولدى⁽⁸³⁾. ئۇلارغا بىر تۈرلۈك يامغۇر (يەنى تاش) ياغدۇردۇق، گۇناھكارلارنىڭ ئاقۇبتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قارىغىن⁽⁸⁴⁾. مەدەيەن (خەلقىگە) ئۇلارنىڭ قېرىندىشى شۇئەيبنى (پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق)، ئۇ (ئۆز قەۋمىگە) ئېيتتى: «ئى

قەۋمىم! اللہ غا ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەرگە اللہ دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. سىلەرگە پەر- ۋەردىكارلىقلاردىن ھەقىقەتەن (مېنىڭ راستلىقىمنى ئىسپاتلايدىغان) مۆجىزە كەلدى، ئۆلچەمنى ۋە تارا- زىنى توغرىلاڭلار، كىشىلەرنىڭ نەرسىلىرىنى كەم بەرمەڭلار. (اللہ پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتىپ) زېمىننى تۈزىگەندىن كېيىن، زېمىندا (گۇناھلار قىلىپ) بۇزغۇنچىلىق قىلماڭلار، ئەگەر مۇمىن بولساڭلار، ئەنە شۇ سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر⁽⁸⁵⁾. سىلەر اللہ غا ئىمان ئېيتقانلارنى قورقۇتقان، اللہ نىڭ يولىدىن توسقان ۋە ئۇ يولىنىڭ ئەگرىلىكىنى تىلىگەن ھالدا يوللاردا ئولتۇرماڭلار، ئەسلىدە سىلەر ئاز ئىدىڭلار، اللہ نىڭ سىلەرنىڭ سانىڭلارنى كۆپەيتكەنلىكىنى ياد ئېتىڭلار، بۇزۇقچىلىق قىلغۇ- چىلارنىڭ ئاقۇبتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قاراڭلار⁽⁸⁶⁾. ئەگەر سىلەردىن بىر گۇرۇھ ئادەم مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمگە ئىشەنگەن، يەنە بىر گۇرۇھ ئادەم ئىشەنمىگەن بولسا، اللہ بىزنىڭ ئارىمىزدا ھۆكۈم چىقارغىچە سەۋر قىلىپ تۇرۇڭلار. اللہ ھۆكۈم چىقارغۇچىلارنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر»⁽⁸⁷⁾.

اللّٰه نامىدىن پەقەت ھەقىقەتتىن باشقىنى ئېيتما-
 لىققا لايىقەمەن، راستىنلا پەرۋەردىگارنىڭلار تەرىپىدىن
 سىلەرگە (مېنىڭ راستلىقىمنى ئىسپاتلايدىغان) بىر
 مۆجىزە ئېلىپ كەلدىم، شۇنىڭ ئۈچۈن، ئىسرائىل
 ئەۋلادىنى مەن بىلەن قويۇپ بەرگىن (مەن بىلەن
 بىللە ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ ۋەتىنى مۇقەددەس زېمىنغا
 بارسۇن) ﴿106﴾. پىرئەۋن (مۇساغا): «ئەگەر سەن
 (پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن) بىر مۆجىزە ئېلىپ
 كەلگەن بولساڭ، (بۇ دەۋايىڭدا) راستچىلاردىن
 بولساڭ، ئۇنى بىزگە كۆرسەتكىن» دېدى ﴿106﴾. مۇسا
 ھاسسىنى تاشلىۋېدى، ئۇ ناگاھان ئاشكارا بىر
 ئەجدىھاغا ئايلىنىدى ﴿107﴾. قولىنى (ياقىسىدىن) چىقى-
 رىۋىدى، ئۇ ناگاھان قارىغۇچىلارغا (نۇر چاقتىتىپ
 تۇرىدىغان) ئاپئاق بولۇپ كۆرۈنىدى ﴿108﴾. پىرئەۋن
 قەۋمنىڭ چوڭلىرى ئېيتتى: «بۇ ھەقىقەتەن ناھايىتى
 ئۇستا سېھىرگەر ئىكەن» ﴿109﴾. ئۇ سىلەرنى زېمىنىڭ-

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى الْمُلُوكِ إِنَّكُمْ قَدْ جِئْتُمْ بِيَدِهِ
 قُرْآنًا كَرِيمًا فَارْتَدِىْ سَعَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالُوا أَن مَّا جِئْتُمْ
 بِآيَةٍ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأِئِمَّةُ إِن مَّا إِلَّا آيَاتُ عَصَا
 قَادَاهِ نَعْبَانِ مِثْلَ مِثْلِهِ نَزَّازِيذَةً قَادَاهِ بِيضَاءُ
 لِلنَّظِيرِ قَالُوا الْمَلَأِئِمَّةُ تَوَفَّرِعُونَ إِن هَذَا سِحْرٌ
 عَرِيضٌ يُؤْتِيكَ أَنْ يُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِكَ مَهَادًا تَأْمُرُونَ
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ وَأَن نَّارِئِينَ فِي الْمَلَأِئِمَّةِ خَشِيرِينَ يَا أَيُّهَا
 بَطْنِ إِسْرَائِيلَ إِن مَّا إِلَّا آيَاتُ عَصَا قَالُوا إِنَّا لَنَأْكُلُهَا
 إِن كُنَّا نَحْنُ الْعَالِمِينَ قَالُوا نَعْمُ وَإِن كُنَّا لَمِنَ الْعَالِمِينَ
 قَالُوا يَا مَوْسَىٰ إِن مَّا نَأْكُلُ وَإِن مَّا نَأْكُلُونَ عَنِ الْمَلَأِئِمَّةِ
 قَالُوا لَقَدْ عَلِمْنَا لَاقُوا سِحْرًا وَإِن مَّا نَأْكُلُونَ وَإِن مَّا نَأْكُلُونَ
 وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَرِيضٌ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مَوْسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
 قَادَاهِ تَلَقَّتْ مَأْيَا فُكُونٌ تَوَفَّرِعَ الْحَقُّ وَيُظَلِّ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ فَعَلِبَاهُنَا لَكَ وَأَنْتَلِبُوا صِغِيرِينَ وَ
 أَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدِينَ قَالُوا الْمَلَأِئِمَّةِ الْعَالِمِينَ

لار (يەنى مىسىر زېمىنى)دىن ھەيدەپ چىقىرىۋەتمەكچى. نېمە مەسلىھەت بېرىسىلەر؟ ﴿110﴾ ئۇلار
 ئېيتتى: «ئۇلارنىڭ ئىشىنى ئۆزۈڭ بىر پىكىرگە كەلگۈچە تەخىر قىلغىن، شەھەرلەرگە (سېھىر-
 گەرلەرنى) يىققۇچى كىشىلەرنى ئەۋەتكىن» ﴿111﴾. ئۇلار بارلىق ئۇستا سېھىرگەرلەرنى سېنىڭ ھۇزۇ-
 رۇڭغا ئېلىپ كەلسۇن» ﴿112﴾. (پىرئەۋن سېھىرگەرلەرنى يىغىشقا ئادەملىرىنى ئەۋەتتى) سېھىرگەرلەر
 پىرئەۋننىڭ قېشىغا كەلدى، ئۇلار: «ئەگەر بىز غەلبە قىلساق، بىزگە چوقۇم مۇكاپات بېرى-
 لەمدۇ؟» دېدى ﴿113﴾. پىرئەۋن: «ھەئە، (مۇكاپات بېرىلدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە) سىلەر چوقۇم مېنىڭ
 يېقىن كىشىلىرىم بولۇپ قالسىلەر» دېدى ﴿114﴾. ئۇلار (يەنى سېھىرگەرلەر): «ئى مۇسا!
 (ھاساننى) سەن ئاۋال تاشلامسەن، ياكى بىز (ئۆزىمىزنىڭكىنى) ئاۋال تاشلامدۇق؟»
 دېدى ﴿116﴾. مۇسا: «سىلەر تاشلاڭلار!» دېدى. ئۇلار ھاسا، ئارغامچىلارنى تاشلاپ كىشىلەرنىڭ
 كۆزلىرىنى باغلىدى، ئۇلارنى (يەنى كىشىلەرنى) قاتتىق چۆچۈتۈۋەتتى، ئۇلار (كىشىلەرنىڭ
 كۆزلىرىگە) چوڭ (كۆرۈنىدىغان) سېھىرنى كۆرسەتتى ﴿116﴾. مۇساغا: «ھاساننى تاشلە-
 ۋىن» دەپ ۋەھى قىلدى، (مۇسا ھاسسىنى تاشلىۋىدى، ئۇ ئەجدىھاغا ئايلىنىپ) ئۇلار-
 نىڭ ئويدۇرما نەرسىلىرىنى دەرھال يۇتۇۋەتتى ﴿117﴾. ھەقىقەت ئاشكارا بولدى، ئۇلارنىڭ
 كۆرسەتكەن سېھىرلىرى بەربات بولدى ﴿118﴾. بۇ يەردە ئۇلار (يەنى پىرئەۋن بىلەن قەۋمى)
 مەغلۇپ بولدى، خار بولغان ھالدا (شەھەرگە) قايتتى ﴿119﴾. سېھىرگەرلەر سەجدىگە
 باردى ﴿120﴾. ئۇلار دېدى: «ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىمان ئېيتتۇق» ﴿121﴾.

موسا ۋە ھارۇننىڭ پەرۋەردىگارغا (ئىمان ئېيتىپ-
 تۇق)» (122). پىرئەۋن ئېيتتى: «سەلەر مەن رۇخسەت
 قىلماي تۇرۇپ موساغا ئىمان ئېيتىڭلار، بۇ چوقۇم
 سەلەرنىڭ شەھەر (يەنى مىسىر)دىكى چېغىڭلاردا
 ئاھالىنى شەھەردىن ھەيدەپ چىقىرىش ئۈچۈن (موسا
 بىلەن بىرلىشىپ) ئالدىن پىلانلىغان ھەيلىڭلاردۇر
 (سەلەرنى قانداق جازا لايىدىغانلىقىمنى) ئۇزاققا قالماي
 بىلسىلەر» (123). سەلەرنىڭ قولۇڭلارنى، پۈتۈڭلارنى
 چوقۇم ئوڭ-چەپ قىلىپ (ئوڭ قولۇڭلار بىلەن
 سول پۈتۈڭلارنى ياكى ئوڭ پۈتۈڭلار بىلەن سول
 قولۇڭلارنى) چوقۇم كېسىمەن، ئاندىن ھەممىڭلارنى
 چوقۇم دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرىمەن» (124). سەھەرگەرلەر
 ئېيتتى: «بىز، ئەلۋەتتە، پەرۋەردىگار بىزنىڭ
 دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز» (125). سەن بىزنى پەقەت

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۖ قَالَ فِرْعَوْنُ أَنَّمَا يُرِيدُ أَن
 أَذْنُ لَكُمْ إِنَّ هَذَا كِبْرٌ مَّا كُنْتُمْ فِي الْبَدَايَةِ يُخْرِجُوا مِنْهَا
 أَهْلَهَا سَبُونَ تَعْلَمُونَ ۖ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
 مِنْ خِلَافِ نَوْمِكُمْ لَعَلَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ قَالُوا إِنَّا لِرَبِّنَا
 مُنْقَلِبُونَ ۖ وَمَا نَعْبُدُ إِلَّا إِلَهًا إِنَّمَا يَأْتِي رَبَّنَا
 بِمَا تَشَاءُ إِنَّنَا قَوْمٌ فَهْرُونَ ۖ وَقَالَ
 الْكَاذِبُ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ أَتَدْرُسُونِي وَقَوْمًا لَّيْسُوا
 فِي الْأَرْضِ وَبَدْرُكُمْ وَاللَّهْتُكَ قَالَ سَفْهَانٌ أَبْنَاءَهُمْ
 وَسَدَّجَىٰ بِنِسَاءِهِمْ وَإِنَّا لَفَوْقَهُمْ فَهْرُونَ ۖ قَالَ مُوسَىٰ
 لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ
 يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۖ
 قَالُوا أَوْ رَبِّنَا مَن قَبْلُكَ إِنَّا نَرَىٰكَ بَعْدَ مَا جِئْتَنَا
 قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرَكُمْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۖ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ
 فِرْعَوْنَ بِاللَّيْنِ وَفَهَّصْنَا مِنَ التَّأْرِبِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۖ

پەرۋەردىگار بىزنىڭ بىزگە نازىل قىلغان ئايەتلىرىگە ئىمان ئېيتقانلىقىمىز ئۈچۈنلا ئەيىبلەۋاتسىمەن،
 پەرۋەردىگار بىز! بىزگە سەۋر ئاتا قىلغىن، بىزنى مۇسۇلمان پېتىمىزچە قەبىزى روھ قىلغىن» (126).
 پىرئەۋن قەۋمنىڭ چوڭلىرى (پىرئەۋنگە): «موسا بىلەن ئۇنىڭ قەۋمىنى زېمىندا پىتىنە-پاسات
 تۇغدۇرۇشقا، سېنى ۋە سېنىڭ ئىلاھلىرىڭنى تاشلاشقا قويۇۋېتەمسەن؟» دېدى. پىرئەۋن: «ئۇلار-
 نىڭ بالىلىرىنى ئۆلتۈرىمىز، ئاياللىرىنى بولسا (خىزمەتكە سېلىشقا) قالدۇرۇپ قويىمىز، بىز ئەل-
 ۋەتتە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىمىز» دېدى (127). موسا ئۆز قەۋمىگە: «اللەدىن مەدەت
 تىلەڭلار، سەۋر قىلىڭلار، يەر يۈزى ھەقىقەتەن اللەنىڭ مۈلكىدۇر، (اللە) ئۇنىڭغا بەندىلىرىدىن
 ئۆزى خالىغان كىشىلەرنى ۋارىس قىلىدۇ؛ ياخشى ئاقىۋەت تەقۋادارلارغا مەنسۇپ» دېدى (128).
 ئۇلار: «سەن بىزگە كېلىشتىن بۇرۇنمۇ، كەلگەندىن كېيىنمۇ ھامان خارلىنىپ كەلدۇق» دېدى.
 موسا: «پەرۋەردىگار بىزنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ھالاك قىلىشى، (مىسىر) زېمىندا ئۇلارنىڭ ئورنىغا
 سەلەرنى دەستىشى، سەلەرنىڭ قانداق ئىش قىلىدىغانلىقىڭلارغا قارشى مۇھەققەتتۇر» دېدى (129).
 اللەغا قەسەمكى، بىز ھەقىقەتەن پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرىنىڭ ئىبرەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن،
 ئۇلارنى قەھەتچىلىك بىلەن، مېۋىلىرىنىڭ ھوسۇلىنى كېسەيتىۋېتىش بىلەن سىندۇق» (130).

ئىسرائىل ئەۋلادىنى بىز (قولۇمۇ) دېگىزىدىن ئۆتە-
كۈزۈۋەتتۇق، ئۇلار بۇتلىرىغا چوقۇنۇۋاتقان بىر
قەۋمنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندە: «ئى مۇسا! بىزگىمۇ
ئۇلارنىڭ بۇتلىرىغا ئوخشاش بۇت ئورنىتىپ بەر-
گىن» دېدى. مۇسا: «سەلەر ھەقىقەتەن نادان قەۋم
ئىكەنسىلەر» دېدى (138). شۈبھىسىزكى، ئاشۇ كىشى-
لەرنىڭ باتىل دىنلىرى گۇمراڭ بولغۇسىدۇر، ئۇلار-
نىڭ قىلغان ئەمەللىرى بىكاردۇر (139). مۇسا: «اللە
سىلەرنى (زامانىڭلاردىكى) جاھان ئەھلىدىن ئار-
تۇق قىلغان تۇرسا، سەلەرگە ئۇنىڭدىن باشقا ئىلاھ
ئىزدەمدىم؟» دېدى (140). ئۆز ۋاقتىدا سەلەرنى
پەرىئەۋنىڭ قەۋمىدىن قۇتقۇزدۇق، ئۇلار سەلەرگە
قاتتىق ئازابنى تېتىتاتتى، ئوغۇللىرىڭلارنى ئۆلتۈ-

رەتتى، ئاياللىرىڭلارنى (خورلاپ ئىشلىتىشكە) ئېلىپ قالاتتى، بۇنىڭدا پەرۋەردىكارىڭلاردىن
سەلەرگە زور سىناق بار ئىدى (141). مۇساغا (بىزگە مۇناجات قىلىشقا) ئوتتۇز كېچىنى ۋەدە
قىلدۇق. ئۇنىڭغا يەنە ئون كېچىنى قوشتۇق، شۇنىڭ بىلەن، پەرۋەردىكارىڭنىڭ ۋەدە قىلغان
ۋاقتى 40 كېچە بولدى. مۇسا قېرىندىشى ھارۇنغا: «(مەن قايتىپ كەلگەنگە قەدەر) قەۋمىگە
مېنىڭ ئورۇنباىسارم بولۇپ تۇرغىن، (ئۇلارنىڭ ئىشىنى) تۈزىگىن، بۇزۇقچىلىق قىلغۇچىلارنىڭ
يولىدا ماڭمىغىن» دېدى (142). مۇسا بىز ۋەدە قىلغان ۋاقىتتا كەلگەن ۋە پەرۋەردىكارى ئۇنىڭغا
(بىۋاستە) سۆز قىلغان چاغدا: «پەرۋەردىكارم! ماڭا ئۆزەڭنى كۆرسەتكىن، سېنى بىر كۆرۈپ
ئالاي» دېدى. اللە: «مېنى (بۇ دۇنيادا) ھەركىز كۆرەلمەيسەن (چۈنكى ئىنساننىڭ بۇ ئاجىز
تېنى بۇنىڭغا تاقەت قىلالمايدۇ). لېكىن تاغقا قارىغىن، ئەگەر تاغ ئورنىدا مەھكەم تۇرالىسا،
مېنى كۆرەلمەيسەن» دېدى. پەرۋەردىكارى تاغقا تەجەللى قىلىش بىلەن، تاغنى تۈپتۈز قىلىۋەتتى،
مۇسا بەھوش بولۇپ يىقىلدى. ئۇ ھوشغا كېلىپ: «(پەرۋەردىكارم!) سەن پاكىتۇرسەن، ساڭا
تەۋبە قىلىدىم، مەن (سېنىڭ ئۇلۇغلۇقۇڭغا) ئىشەنگۈچىلەرنىڭ ئەۋۋىلىمەن» دېدى (143).

اللہ ئىيتتى: «ئى مۇسا! مەن ھەقىقەتەن سېنى (زامانىڭدىكى) كىشىلەر ئارىسىدىن پەيغەمبەرلىككە ۋە مەن بىلەن (بىۋاستە) سۆزلىشىشكە تاللىدىم، ساڭامەن ئاتا قىلغان پەيغەمبەرلىكنى قوبۇل قىلغىن ۋە شۇكۈر قىلغۇچىلاردىن بولغىن» (144). بىز ئۇنىڭ ئۈچۈن (تەۋرات) تاختىلىرىغا (ئىسرائىل ئەۋلادى دىنىدا موھتاج بولغان) ۋەز-نەسەھەت، (دىنىي) ئەھكام-لارنىڭ ھەممىسىنى تەپسىلىي يازدۇق. (ئى مۇسا) ئۇنى (يەنى تەۋراتنى) مەھكەم تۇتقىن ھەمدە قەۋمىڭنى ئۇنىڭدىكى ئەڭ گۈزەل ئەھكاملارغا ئەمەل قىلىشقا بۇيرۇغىن، سىلەرگە پاسىقلار (يەنى پىرىنئۇن ۋە ئۇنىڭ قەۋمى) نىڭ دىيارىنى كۆرسە-تىمەن (145). يەر يۈزىدە ناھەق تەكەببۇرلۇق قىلىدىغانلارغا مېنىڭ ئايەتلىرىمنى پەھىم قىلدۇر-

قَالَ يُوسُفُ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَ
يَكْفُرُوا بِحُكْمِي فَكُنْ مِمَّنْ يَكْفُرُونَ وَنَبِيًّا
لَهُ فِي الْأَوَّلِينَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُوعِظَةً وَنَقِصِيلاً لِكُلِّ
شَيْءٍ فَخَذْنَاهَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرٍ قَوْمِكَ بِأَخْذِهَا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكَ دَارَ الْفَيْقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
لَا تُؤْمِنُ بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّبِعُوهُ سَبِيلًا
وَلَنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعَقْبِ يُتَخَذُونَ سَبِيلًا ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ
كَلِمًا بِلَا بَيِّنَاتٍ كَانُوا عَمَّا غَفِلِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أُعْيُنُهُمْ هَلْ يَجْرُونَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مَوْلَى مِنْ بَعْدِهِمْ
حُدَيْبِيٍّ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خِرَافٌ كَرِيمٌ أَلَمْ يَكْفُرْهُمُ
وَلَا يَدْعُوهُمْ سَبِيلًا فَاتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝ وَلَمَّا
سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا لَوْ لَئِن
لَمْ يَرْحَمْنَا رَبَّنَا وَيَغْفِرْ لَأَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

مايمەن، ئۇلار بارلىق مۆجىزىلەرنى كۆرگەندىمۇ ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ، ئۇلار ئەگەر توغرا يولنى كۆرسە، ئۇنىڭدا ماڭمايدۇ، گۇمراھلىق يولنى كۆرسە ئۇنىڭدا ماڭىدۇ، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلدى ۋە ئۇنىڭدىن غاپىل بولدى (146). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ۋە ئاخىرەتتە اللەغا مۇلاقات بولۇشنى ئىنكار قىلغانلارنىڭ قىلغان (ياخشى) ئەمەللىرى (ئىمانى بولمىغانلىقى ئۈچۈن) بىكار بولۇپ كېتىدۇ، ئۇلارغا پەقەت قىلغان ئەمەللىرىگە يارىشا جازا بېرىلىدۇ (147). مۇسا نىڭ قەۋمى مۇسادىن كېيىن (يەنى مۇسا پەرۋەردىگارىغا مۇناجات قىلىش ئۈچۈن تۇر تېغىغا كەتكەندىن كېيىن)، زىننەت بۇيۇملىرىدىن موزايدەك ئاۋاز چىقىرىدىغان بىر جانسىز موزاي ياسىدى. ئۇلار موزاينىڭ ئۆزلىرىگە سۆزلىمەيدىغانلىقىنى، يول كۆرسەتمەيدىغانلىقىنى كۆرمىدىمۇ؟ ئۇلار ئۇنى مەبۇد قىلۋالدى، ئۇلار (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغۇچى بولدى (148). ئۇلار (موزايغا چوقۇنغانلىقىلىرىغا) پۇشايمان قىلغان ۋە راست ئازغانلىقلىرىنى چۈشەنگەن چاغدا: «ئەگەر پەرۋەردىگارىمىز بىزگە رەھىم قىلمىسا ۋە مەغپىرەت قىلمىسا، بىز ئەلۋەتتە زىيان تارتقۇچىلاردىن بولىمىز» دېدى (149).

مۇسا غەزەپلەنگەن، غەمگىن ھالدا قايتىپ كېلىپ، قەۋمىگە: «مەن يوق چاغىدا (موزايغا چوقۇنۇپ) نەقەدەر يامان ئىش قىلىدىڭلار. ھە! (كۈتۈپ تۇرماي) پەرۋەردىگار، ئىڭلارنىڭ ئەمرىگە ئالدىراپ كەتتىڭلارمۇ؟» دېدى ۋە (غەزەپلەنگەنلىكتىن تەۋرات) تاختىلىرىنى (يەرگە) تاشلىدى، قېرىندى. شىنڭ چېچىدىن تۈتۈپ ئۆز تەرىپىگە تارتتى. (ھارۇن) ئېيتتى: «ئى قېرىندىشىم! (بۇ) قەۋم مېنى بوزەك تاپتى، مېنى ئۆلتۈرۈۋەتكىلى تاس قالدى. مېنى دۈشمەنلەرگە تەپەردۇج قىلىپ بەرمىگىن؟ مېنى زالىم قەۋم (يەنى موزايغا چوقۇنغانلار) قاتارىدا سانمىغىن» (150). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ماڭا ۋە مېنىڭ قېرىندىشىمغا مەغپىرەت قىلغىن، بىزنى رەھىمتىڭ دائىرىسىگە

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا رَّبِّي الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَفْتَكُونُونِي فَلَا تُخِشِيَنِي الْكَفَّةَ أَوْ لَأَجْعَلَنَّ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِرَبِّیْ وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْوَجَالَ سَيئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ مِّمَّا كَانُوا مِن بَعْدِي آيَاتٍ لِّمَنْ عَلِمَ السَّمَاءَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِي مَا وَاعَدْنَا رَبَّنَا مِن بَعْدِ مَا الْغَفُورَ رَحِيمًا ۝ وَلَمَّا سَأَلْتَعْنِ مَوْسَىٰ الْعِصْبَ أَخَذَ الْأَلْوَابَ فَوَقَىٰ لِسْتَحْيَا هُدًى وَرِضَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَتُوبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّحَابِلِيْنَ عَيْنَانَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْمَةَ قَالَ رَبِّ أَوْشِكْتِ أَهْلَكَ هَهُم مِّن قَبْلِ ذَٰلِكَ أَهْلِكْنَا بِمَا كُنَّا نَعْمَلُ الشُّعْثَةَ وَمَا أَن مِّنِي إِلَّا قُرْبَانُكَ نُضَلُّ بِهَا مَن نَّشَاءُ وَنَهْدِي مَن نَّشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَفُورِينَ ۝

كىرگۈزگىن، سەن ئەڭ رەھىم قىلغۇچى زاتتۇرسەن» (151). شۇبەسىزكى موزايىنى مەبۇد قىلىۋالغانلار پەرۋەردىگارنىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدۇ، بۇ دۇنيادا خارلىققا قالدۇ، (اللەغا) بوھتان قىلغۇچىلارغا بىز مۇشۇنداق جازا بېرىمىز (152). يامان ئىشلارنى قىلىپ قويۇپ، كېيىن تەۋبە قىلغان ۋە ئىماندا سەمىمى بولغانلارنى تەۋبىسىدىن كېيىن پەرۋەردىگارنىڭ ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلىدۇ، (ئۇلارغا) رەھىم قىلىدۇ (153). مۇسا غەزىپى بېسىلغاندىن كېيىن (يەردە ياتقان تەۋرات) تاختىلىرىنى ئالدى. ئۇنىڭدا پەرۋەردىگار بىزنى قورققۇچىلارغا ھىدايەت قىلىنىدۇ ۋە رەھىمەت قىلىنىدۇ دەپ يېزىلغان ئىدى (154). مۇسا، بىز بەلگىلەپ بەرگەن ۋاقىتتا ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن، ئۆز قەۋمىدىن 70 كىشىنى تاللىدى؛ ئۇلارغا زىلزىلە يۈزلەنگەندە، مۇسا: «پەرۋەردىگارم! خالىغان بولساڭ ئۇلارنى ۋە مېنى بۇرۇنلا ھالاك قىلغان بولاتتىڭ. ئارىمىزدىكى ئەخمەقلەرنىڭ قىلمىشى تۈپەيلىدىن بىزنى ھالاك قىلامسەن؟ بۇ پەقەت سېنىڭ سىنىقىڭدۇر، شۇ ئارقىلىق خالىغان بەندەڭنى ئازدۇرسەن، خالىغان بەندەڭنى ھىدايەت قىلسەن، سەن بىزنىڭ ئىگىمىزسەن، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، رەھىم قىلغىن، سەن ئەڭ ياخشى مەغپىرەت قىلغۇچىسەن» (155).

بىزگە بۇ دۇنيادا ۋە ئاخىرىدا تېگىشلىك ياخشىلىق قىلغىن، بىز ھەقىقەتەن ساڭا تەۋبە قىلدۇق» دېدى. اللہ ئېيتتى: «ئازابىم بىلەن (بەندىلىرىمدىن) خالىغان كىشى ئازابلايمەن، مېنىڭ رەھىمىتىم مەخلۇقاتىڭ ھەممىسىگە ئورتاق تۇر. رەھىمىتىمنى (كۆرىدىن ۋە گۇناھتىن) ساقلانغۇچىلارغا، (ماللىرىدىن) زاكىتىنى بېرىدىغانلارغا ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتىدىغانلارغا تېگىشلىك قىلىمەن» (156). ئۇلار ئەلچىگە — ئۈمىمى پەيغەمبەرگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئەگىشىدۇ، ئۇلار ئۆز ئىلگىدىكى تەۋرات، ئىنجىللاردا ئۇنىڭ (سۈپىتىنىڭ) يېزىلغاندا

وَكَتُبْتُ لَكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا نَالِيكَ قَالَ عَدَائِي أَصِيبُ بِهِ مِنْ آسَاءِ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاءَ لِكُلِّ الْكَافِرِينَ يَتَقَوْنَ وَيُؤْتُونَ الزُّكُوتَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۗ أَكْفَرْتُمْ يَكْفِعُونَ الرِّسُولَ الْبَشَرِ الْأُنْثَى الَّذِي يَخْدُوهُ مَلَكُوتِيَا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَبْهَهُمْ عَنِ الذِّكْرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ قَالَتِ ابْنُ امْمُؤْمِنِينَ وَعِزُّرُوعَةَ وَنَصْرُوعَةَ وَابْنُ التَّوْرَةِ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ ۗ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا يَا أَيُّهَا كَلِمَةُ الْمَلِكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ قَامُوا يَا أُولَئِكَ وَسُئِلَهُ الْبَشَرِ الْأُنْثَى الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَأَكْفَرُوا لَكُمْ تَهْتَدُونَ ۗ وَمَنْ قَوْمٍ مُوسَى آتَاهُ الْبُحْرَانُ فَاخْتَبَا مِنْهُ فَيُخَالِفُونَ ۗ

لىقنى كۆرىدۇ. ئۇ ئۇلارنى ياخشى ئىش قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىش قىلىشتىن توسىدۇ، ئۇلارغا پاك نەرسىلەرنى ھالال قىلىدۇ، ناپاك نەرسىلەرنى ھارام قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئېغىر يۈكىنى يېنىكىلىتىدۇ، ئۇلارنى سېلىنغان تاقاق، كويىزا-كەشەنلەردىن بوشىتىدۇ (يەنى ئۇلارغا يۈكلەنگەن ئېغىر ۋە زىپىلەرنى ئېلىپ تاشلايدۇ)، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتقانلار، ئۇنى ھۈرمەتلىگەنلەر، ئۇنىڭغا ياردەم بەرگەنلەر، ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان نۇر (يەنى قۇرئان) غا ئەگەشكۈچىلەر بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى، «ئى ئىنسانلار! مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ھەممىڭلارغا اللە تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن ئەلچىمەن، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، اللە تىرىلدۈرىدۇ ۋە ئۆلتۈرىدۇ، اللە غا ۋە ئۇنىڭ اللە غا ۋە اللە نىڭ سۆزلىرىگە ئىمان كەلتۈرىدىغان ئەلچىسى ئۈمىمى پەيغەمبەرگە ئىمان كەلتۈرۈڭلار، ھىدايەت تېپىشىڭلار ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئەگىشىڭلار» (158). مۇسانىڭ قەۋمىنىڭ (يەنى بەنى ئىسرائىلنىڭ) ئىچىدە (كىشىلەرنى) ھەق بىلەن توغرا يولغا باشلايدىغان، ھەق بىلەن توغرا ھۆكۈم قىلىدىغان بىر جامائە بار (159).

وَقَطَعَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيبًا وَقَالُوا آمَنَّا وَأُوْحَيْنَا إِلَىٰ
 مَوْسَىٰ إِذْ أَنَسْنَا قَوْمَنَا أَن يُضْرَبُوا بِعَصَاكَ الْحَجَرِ
 فَأَنجَحْتَنَا مِنْهَا اثْنَتَا عَشْرَةَ نَبِيبًا قَالَ عَلِيمٌ
 مَشَرْتُمْ وَظَلَمْنَا عَلَيْهِمُ الْقَوَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ
 الْعَنَقَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَارِزٍ قَنَعْتُمْ وَ
 مَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾ وَإِذْ قِيلَ
 لَهُمْ اسْكُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ وَلَا تُولُوا حِطْلَةً قَدَاً وَخَلُّوا بَابَ سَعْدٍ أَتَقِفُونَ
 لَهُمْ حِيلَتَكُمْ سَازِيهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٢﴾ قِيلَ لَـ
 الَّذِينَ كَلِمَاتٌ عَلَيْهِمْ رَجُوعًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْعَجْرَ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِينَتُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّاءَ يَوْمَ لَا يَمُوتُونَ لَـ
 تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَمَا كَانُوا يَشْقُونَ ﴿١٦٤﴾

بىزگە زىيان سالغىنى يوق، (ئۆزلىرىنى اللە نىڭ ئازابىغا دۇچار قىلىشلىرى بىلەن) ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم سالىدى⁽¹⁶⁰⁾. ئۆز ۋاقتىدا (بىز ئۇلارغا) (يەنى بەنى ئىسرائىلنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىغا): «سەلەر بۇ شەھەر (يەنى بەيتۇلمۇقەددەس)دە تۇرۇڭلار، ئۇ يەردىكى يېمەكلىكلەردىن خالىغىنىڭلارچە يەڭلار، شەھەر دەۋازىسىدىن سەجدە قىلغان ھالدا كىرىڭلار، (كىرىۋاتقان چېغىڭلاردا) ئى اللە! گۇناھلىرىمىزنى كەچۈرگىن، دەڭلار، جىمى گۇناھلىرىڭلارنى مەغپىرەت قىلىمىز، ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا (ساۋابىنى) زىيادە بېرىمىز» دېدى⁽¹⁶¹⁾. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زالىملار ئۇلارغا ئېيتىلغان سۆزلەرنى (يەنى اللە نىڭ ئەمرىنى) باشقا سۆزلەرگە ئۆزگەرتىۋەتتى. ئۇلار زۇلۇم قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇلارغا ئاسماندىن ئازاب ئەۋەتتۇ⁽¹⁶²⁾. ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار)دىن دېڭىز (يەنى قۇلۇزۇم دېڭىزى) بويىدىكى (ئەيلە) شەھىرىنىڭ ئەھۋالىنى سورىغىن. (ئۇنىڭ ئاھالىسى بېلىق تۇتۇش چەكلەنگەن كۈن) شەنبەدە اللە نىڭ چەكلىمىسىدىن چىقاتتى. چۈنكى شەنبە كۈنى بېلىقلار سۇ ئۈستىدىن ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلەتتى. شەنبەدىن غەيرىي كۈنلەردە ئۇلارنىڭ ئالدىغا كەلمەيتتى. پاسىق بولغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارنى مۇشۇنداق سىنايمىز⁽¹⁶³⁾.

وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۱﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۲﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۳﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۴﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۵﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۶﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۷﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۸﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۷۹﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۰﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۱﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۲﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۳﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۴﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۵﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۶﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۸﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۰﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۱﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۲﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۳﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۴﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۵﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۶﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۷﴾
 وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۸﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۹۹﴾ وَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۰۰﴾

ئۆز ۋاقتىدا (تۈر) تاغنى قومۇرۇپ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە سايىۋەندەك تىكلەيدۇ، ئۇلار تاغنى ئۈستىلىرىگە چۈشۈپ كېتىدۇ دەپ ئويلىدى. (ئۇلارغا ئىيتتۇكى) «تەقۋادارلار قاتارىدا بولۇشۇڭلار ئۈچۈن، ئۆزەڭلارغا بېرىلگەن كىتابنى (يەنى تەۋراتنى) مەھكەم تۇتۇڭلار، ئۇنىڭدىكى ئەھكاملارغا ئەمەل قىلىڭلار» (171). ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارنىڭ ئادەم بالىلىرىنى (يەنى نەسلىنى) ئۇلارنىڭ (ئاتلىرىنىڭ) پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە كۆۋاھ قىلىپ: «مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارلىرىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى (يەنى اللە ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىگە ۋە بىرلىكىگە ئادەم بالىلىرىنى ئىقرار قىلدۇردى، ئۇلار ئىقرار قىلىپ بۇنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى). ئۇلار: «ھەئە، سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىز دۇرسەن، كۆۋاھلىق بەردۇق» دېدى. (ئۇلارنى كۆۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ: «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە

قالغان ئىكەنمىز». دېمەسلىكلىرى، ياكى «ئاتا-بوۋىلىرىمىز ئىلگىرى (ساڭا بۇتلارنى) شېرىك كەلتۈرگەن ئىدى، بىزنىڭ پەقەت ئۇلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ قالغان يېرىمىز بار (يەنى بىزنىڭ ئۆزىمىز بار) كۆمراھلارنىڭ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن بىزنى ھالاك قىلامسەن؟» دېمەسلىكلىرى ئۇچۇندۇر (172-173). ئۇلارنىڭ (كۆمراھلىقتىن، ئاتا-بوۋىلىرىغا ئەگىشىشتىن) قايتىشلىرى ئۈچۈن، ئايەتلىرىمىزنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلىمىز (174). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) غا شۇنداق بىر ئادەمنىڭ قىسسىنى ئوقۇپ بەرگىنىكى، ئۇنىڭغا ئايەتلىرىمىزنى بەردۇق (يەنى كىتابۇلانىڭ بەزى ئىلمىلىرىنى ئۆگەتتۇق). ئۇ ئايەتلىرىمىزدىن ئۆزىنى تارتتى، ئۇنىڭغا شەيتان ئاپىرىدە بولۇشى بىلەنلا كۆمراھلاردىن بولۇپ كەتتى (175). ئەگەر بىز خالىساق، ئۇنى (تەقۋادار ئۆلىمالار دەرىجىسىگە) كۆتۈرەتتۇق، لېكىن ئۇ دۇنياغا بېرىلىپ كەتتى، نەپسى خاھىشىغا بويسۇندى، ئۇ گويىا بىر ئىتقا ئوخشايدۇكى، ئۇنى قوغلىۋەتسەڭمۇ تىلىنى چىقىرىپ ھەسرەيدۇ، قوغلى-ۋەتمەسەڭمۇ تىلىنى چىقىرىپ ھەسرەيدۇ، بۇ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان ئەنە شۇ قەۋمنىڭ مىسالدۇر، ئويلاپ بېقىشلىرى ئۈچۈن، بۇ قىسسىنى (قەۋمىڭىگە) سۆزلەپ بەرگىن (176). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلىپ ئۆزلىرىگە زىيان سالغان قەۋمنىڭ مىسالى نېمىدېگەن يامان! (177) اللە ھىدايەت قىلغان ئادەم ھىدايەت تاپقۇچىدۇر، اللە كۆمراھ قىلغان ئادەم زىيان تارتقۇچىدۇر (178).

اللہ خالصمغان ئىكەن، ئۆزەمگە پايىدا يەتكۈزۈش، زىياننى ئۆزەمدىن دەپىنى قىلىش قولۇمدىن كەل- مەيدۇ، (قىيامەتنىڭ قاچان بولۇشىنى قانداقمۇ بىلەي؟) ئەگەر مەن غەيبنى بىلىدىغان بولسام (دۇنيا مەنپەئەت- لىرىدىن) نۇرغۇن مەنپەئەت ھاسىل قىلغان بولاتتىم، زىيان- زەخمەتكىمۇ ئۇچرىمىغان بولاتتىم (لېكىن مەن غەيبنى بىلمەيمەن. شۇڭا ماڭا تەقدىر قىلىنغان ياخشى- يامانلىق يېتىپ تۇرىدۇ). مەن پەقەت ئىمان ئېيتىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئاگاھلاندىرغۇچى ۋە خۇش خەۋەر بەرگۈچى قىلىپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرمەن» (188). ئۇ سىلەرنى بىر جاندىن (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن) ياراتتى، ئادەم ئەلەي- ھىسسالامنىڭ) ئۇنىسى- ئۆلپەت ئېلىشى ئۈچۈن، خوتۇنىنى (يەنى ھەۋۋانى) ئۇنىڭ ئۆز جىنىسىدىن ياراتتى، خوتۇنى بىلەن يېقىنچىلىق قىلغاندىن كېيىن، خوتۇنى يېنىكىگە قورساق كۆتۈرۈپ ئېغىر- بوي يۈردى، ئۇ (بالىنىڭ قورساققا ئۇسۇپ چۈك- ىشى بىلەن) ئېغىرلاشقاندىن كېيىن، (ئەر- خوتۇن)

قُلْ لَا أَمْرَ لِكَيْفَى نَفَعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُمْ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَائِرِينَ وَمَا مَسْنَى السُّوءِ إِنْ آتَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيضًا فَهَمَزَتْ مِنْهُ قَلْبًا أَفْتَاتٌ ۝ دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا إِلَيْنَا إِنِّي نَتَنَا صَالِحًا إِنَّا نَحْنُ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهَا ضَالِحًا جَمَلًا لَهُ شُرَكَاءُ فِيمَا أُتِيهَا فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَلَيْسَ لَكُمْ مَا لَا يُخْلِقُ سَيِّئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْتِيهِمْ مِنْ أَجْرٍ لَيْسَ لَهُم مِمَّا يُخْلِقُونَ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ أَرَادْتُمْ صَاحِبُونَ أَهْمَ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصُدُّونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوهُمْ سِوَا عَلِيِّهِمْ إِذْ دَعَوْهُمْ ۝ أَمْ أَرَأَيْتُمْ صَاحِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْمِعُوا كَمَا تَدْعُونَ ۝ صِدْقًا قَبْلَ ۝ أَلَمْ يَأْرَاجِلْ يَمْشُونَ بِهَا آمُرُكُمْ أَنْ يَتَّبِعُونَ بِهَا آمُرُكُمْ أَنْ يَتَّبِعُونَ بِهَا آمُرُكُمْ أَنْ يَتَّبِعُونَ بِهَا آمُرُكُمْ أَنْ يَتَّبِعُونَ بِهَا قُلْ إِذْ دَعَا شُرَكَاءُكُمْ تَمَكِدُونَ فَلَا تَنْتَوُونَ ۝

ئىككىلەن پەرۋەردىگارى اللہ غا: «ئەگەر بىزگە (ئەزالىرى) بېجىرىم پەرزەنت ئاتا قىلساڭ، نېمىتىڭگە ئەلۋەتتە شۇكۇر قىلغۇچىلاردىن بولمىز» دەپ دۇئا قىلدى (189). اللہ ئۇلارغا بېجىرىم ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلغان ئىدى، ئۇلارنىڭ ئەۋلادى اللہ غا شېرىك كەلتۈ- رۇپ (بۇتلارغا چوقۇندى)، اللہ ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن مەبۇدلىرىدىن پاكىتۇر (190). ئۆزلىرى يارىتىلغان، ھېچ نەرسىنى يارىتالمىدىغان نەرسىلەرنى (يەنى بۇتلارنى) اللہ غا شېرىك كەلتۈرەمدۇ! (191) ئۇ نەرسىلەر چوقۇنغۇچىلىرىغا ياردەم بېرەلمەيدۇ، ئۆزلىرىگىمۇ ياردەم بېرەلمەيدۇ (192). ئۇلارنى توغرا يولغا چاقىرساڭلار، ئۇلار سىلەرگە ئەگەشمەيدۇ. مەيلى ئۇلارنى دەۋەت قىلىڭلار، ياكى جىم تۇرۇڭلار، بۇ ئۇلار ئۈچۈن بەرسىر ئوخشاش (يەنى سىلەر قايسى ھالەتتە بولماڭلار، ئۇلار سىلەرنىڭ دەۋستىڭلارغا جاۋاب قايتۇرۇشقا قادىر ئەمەستۇر) (193). سىلەر اللہ نى قويۇپ ئىبادەت قىلغان بۇتلار سىلەرگە ئوخشاش مەخلۇقلاردۇر، (ئۇلارنى ئىلاھ دېگەن دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، ئۇلارغا دۇئا قىلىپ بېقىڭلار، دۇئاڭلارنى ئىجابەت قىلىپ باقسۇن (194). ئۇلار (يەنى بۇتلار) نىڭ ماڭىدىغان پۈتلىرى بارمۇ؟ ياكى تۇتىدىغان قوللىرى بارمۇ؟ ياكى كۆرىدىغان كۆزلىرى بارمۇ ۋە ياكى ئاڭلايدىغان قۇلاقلىرى بارمۇ؟ (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «شېرىكلىرىڭلارنى (يەنى بۇتلىرىڭلارنى ماڭا قارشى) چاقىرىڭلار، ئاندىن (قولۇڭلاردىن كېلىشىچە) ماڭا زىيانكەشلىك قىلىڭلار، ئازراقمۇ مۇھەت بەرمەڭلار (مەن اللہ غا يۈلەنگەنلىكىم ئۈچۈن سىلەرگە پەرۋا قىلمايمەن)» (195).

ھەقىقەتەن كىتابىنى (يەنى قۇرئانىنى) نازىل قىل-
 خان اللہ مېنىڭ ئىگەمدۇر، ئۇ ياخشىلارغا ئىگىدار-
 چىلىق قىلىدۇ(196). سىلەرنىڭ اللہ نى قويۇپ
 ئىبادەت قىلىدىغان بۇتلىرىڭلار سىلەرگە ياردەم
 بېرەلمەيدۇ، ئۆزلىرىڭمۇ ياردەم بېرەلمەيدۇ(197).
 ئەگەر ئۇلارنى ھىدايەتكە دەۋەت قىلساڭلار، ئۇلار
 (ھىدايەت تاپماق تۈگۈل دەۋىتىڭنى) ئاڭلىمايدۇ،
 ئۇلار ساڭا قاراپ تۇرغاندەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ئۇلار
 كۆرمەيدۇ(198). ئەپۋىنى دوست تۇتقىن، ياخشىلىققا
 (يەنى ياخشى سۆز قىلىشقا، ياخشى ئىش قىلىشقا)
 بۇيرۇغىن، نادانلار بىلەن تەڭ بولمىغىن (يەنى
 نادانلارنىڭ قىلغىنىنى قىلماي، ئۇلارغا مۇلايىم
 بولمىغىن)(199). ئەگەر شەيتان ساڭا ۋەسۋە
 قىلسا، (شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىدىن) اللہغا سېغىنىپ
 پاناھ تىلىگىن. اللہ ھەقىقەتەن (سۆزۈڭنى) ئاڭلاپ
 تۇرغۇچىدۇر (ئىشنىڭنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر(200).

تەقۋادار كىشىلەر شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىگە ئۇچرىسا، اللہ نى ئەسلىيدۇ-دە، ھەقىقەتنى كۆرۈۋې-
 لىپ، (شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىدىن) خالاس تاپىدۇ(201). شەيتانلار (كۇفغار) بۇرادەرلىرىنى
 بولۇشچە ئازدۇرىدۇ، ئۇلارنى ئازدۇرۇشتىن بوشىشىپ قالمايدۇ(202). (ئۇلار تەلەپ
 قىلغان مۆجىزىلەردىن) بىرەر مۆجىزىنى كەلتۈرمىسەڭ، ئۇنى نېمىشقا (ئۆزەڭ)
 ئىجاد قىلىدىڭ؟ دېيىشىدۇ، (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا ئېيتقىنكى، «ئىش
 مېنىڭ ئىلگىمدە ئەمەس) مەن پەقەت پەرۋەردىگارم تەرىپىدىن مانا ۋەھىي قىلىنغانغىلا ئەمەل
 قىلىمەن (ئۆزۈڭۈمدىن مۆجىزە يارىتالمايمەن)، بۇ (قۇرئاندا سىلەرگە) پەرۋەردىگارڭلار
 تەرىپىدىن كەلتۈرۈلگەن دەلىللەردۇر (قۇرئان باشقا مۆجىزىلەرگە ئېھتىياج قالدۇرمايدۇ)،
 ئىمان ئېيتقان قەۋم ئۈچۈن ھىدايەتتۇر ۋە رەھمەتتۇر(203). اللہ نىڭ رەھىمىتىگە
 ئېرىشىشڭلار ئۈچۈن، قۇرئان ئوقۇلغان چاغدا، ئۇنى دىققەت بىلەن ئاڭلاڭلار ۋە
 جىم تۇرۇڭلار (يەنى سۆز قىلماڭلار)(204). پەرۋەردىگارڭنى بىلىنغان
 ۋە ئۇنىڭدىن قورققان ھالدا ئىچىڭدە ياد ئەتكىن، ئەتىگەندە-
 ئاخشامدا ئۇنى پەس ئاۋازدا زىكرى قىلغىن، غاپىللىاردىن بولمىغىن(205).
 پەرۋەردىگارڭنىڭ دەرگاھىدىكىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) اللہ غا ئىبادەت
 قىلىشتىن باش تارتمايدۇ، اللہ غا تەسبىھ ئېيتىدۇ ۋە ئۇنىڭغا سەجدە قىلىدۇ(206).

إِنَّ مَلِيحَ اللَّهِ الَّذِي تَزَلُ الْكَلْبُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۝
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْمَعُونَ نَعْوَكُمْ وَلَا
 أُنصِتُمْ يَوْمَئِذٍ ۝ وَإِنَّ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَهْتَمُّوا
 بِكُمْ وَلَا يَنْظُرُونَ إِلَيْكُمْ وَهُمْ لَا يُصِغِرُونَ ۝ خذِ الْعَقْبَ وَأَمْرُ
 بِالْعُرْبِ وَأَعْرَضْ عَنِ الْجِيلِينَ ۝ وَإِنَّمَا تَرْتَدُّكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ تَرْتَدُّ فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَدْرَكُوا فَإِذَا هُمُ
 مُبْصِرُونَ ۝ وَإِنَّمَا هُمْ يُبَدِّلُونَ فِي الْأَلْسِنَةِ الْيَهُودُونَ ۝
 وَإِذَا أَلَمْتَهُمْ آيَاتُ اللَّهِ قَالَ الْوَالِدُ الْجَاهِلُ لِمَا كَانُوا
 مَا يُدْعَى إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ
 رَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْمِعُوا
 لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَإِذْ لَرَزَّكَ فِي نَفْسِكَ
 نَعْمَ مَا وَصَّيْتَهُ وَدَدُونَ الْجَهْرُ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْمَعُونَ عَنِ عِبَادَتِكَ وَسَيُحَوِّثُهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۝

8- سوره نفال

مەدەندە نازىل بولغان، 75 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد! ساھابىلىرىڭ غەنىمەتلەر نى قانداق تەقسىم قىلىشىڭ توغرىلۇق سەندىن سورىشىدۇ، ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «غەنىمەتلەر (توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىشى) اللە غا ۋە ئۇنىڭ بەيغەمبىرىگە خاستۇر، اللە دىن قورقۇڭلار، (ئىختى- لاپ قىلماي ئىتتىپاق بولۇپ) ئاراكلىرىنى تۈزەڭلار، ئەگەر سىلەر مۇمىن بولساڭلار، اللە غا ۋە اللە نىڭ بەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار»⁽¹⁾. پەقەت اللە ياد ئېتىلىسە دىللىرىدا قورقۇنۇپ پەيدا بولىدىغان، اللە نىڭ ئايەتلىرى تىلاۋەت قىلىنسا ئىمانى كۈچە-

يىدىغان، پەرۋەردىگارىغا تەۋە ككۈل قىلىدىغان كىشىلەرلا (كامل) مۇمىنلەردۇر⁽²⁾. ئۇلار (مۇكەممەل رەۋىشتە) ناماز ئوقۇيدۇ، بىز ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگەن پۇل- مالدىن (خۇدا يولىدا) سەرىپ قىلىدۇ⁽³⁾. ئەنە شۇلار ھەقىقىي مۇمىنلەردۇر، ئۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ دەرىگاھىدا يۇقىرى مەرتىۋىلەرگە، مەغپىرەتكە ۋە ئېسىل رىزىققا (يەنى جەننەتنىڭ تۈگمەس نېمەتلىرىگە) ئېرىشىدۇ⁽⁴⁾. (غەنىمەت تەقسىماتى توغرىسىدىكى ھۆكۈمنىڭ اللە غا ۋە ئۇنىڭ بەيغەمبىرىگە خاس قىلىنغانلىقىنى ئۇلارنىڭ ياقىتۇرمىغانلىقى) پەرۋەردىگارىڭنىڭ سېنى ھەقىقەت رەۋىشتە ئۆيۈڭدىن (يەنى ئۆيۈڭ جايلاشقان مەدەندىن ئۇرۇشقا) چىقارغانلىقىنى (ئۇلارنىڭ ياقىتۇرمىغانلىقىغا) ئوخشايدۇ، مۇمىنلەردىن بىر گۇرۇھ ئادەم (دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇشقا چىقىشنى) ئەلۋەتتە يامان كۆرىدۇ⁽⁵⁾. ئۇلار گويىا (ئالامەتلىرى) كۆرۈنۈپ تۇرۇۋاتقان ئۆلۈمگە ھەيدىلىۋاتقاندا، ھەقىقەت ئايدىڭلاش- قاندىن كېيىن، ھەقىقەت (يەنى ئۇرۇشقا چىقىش مەسىلىسى) ئۈستىدە سەن بىلەن مۇنازىرىلىشىدۇ⁽⁶⁾. ئۆز ۋاقتىدا اللە ئىككى گۇرۇھ (بىرى مۇشرىكلار كارۋانى، يەنە بىرى مۇشرىكلار قوشۇنى) دىن بىرىنىڭ قولۇڭلارغا كەلتۈرۈلۈشىنى ۋەدە قىلدى، سىلەر قورالسىز گۇرۇھنىڭ (يەنى كارۋاننىڭ) قولۇڭلارغا كەلتۈرۈلۈشىنى ياقىتۇر- دىڭلار. اللە ئۆز سۆزلىرى ئارقىلىق ھەقىقەتنى ھەق قىلىشنى (يەنى ئىسلام دىنىنى ئۈستۈن قىلىشنى)، كاپىرلارنىڭ يىلتىزىنى قۇرۇتۇشنى خالايدۇ⁽⁷⁾. اللە گۇناھكار ئادەملەرنىڭ ياقىتۇرمىغانغا قارىماي، ھەقىقەت ھەق (يەنى ئىسلامنى ئاشكارا) قىلىدۇ، باتىل (يەنى كۇفرى) نى بەربات قىلىدۇ⁽⁸⁾.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 یَسْتَلُوْكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ قَاتِلُوْا
 اللّٰهَ وَاَصْرُوْا اَدَاتِیْكُمْ وَاَطِیْعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اِنْ كُنْتُمْ
 مُّوْمِنِیْنَ ۝ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِیْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحُجَّتْ
 اَمْرُهُمْ وَاِذَا اُنۢبِیْتُ عَلَيْهِمْ اَلِیۡتُهُ رَاَدُوْهُ اِیۡمَانًا وَعَلٰی
 رِیۡبِهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ ۝ الَّذِیْنَ یَقِیۡمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ
 دَرَجَاتٌ عِنۡدَ رَبِّهِمْ وَمَعۡمَرًاۙ وَّرِیۡقًاۙ كَرِیۡمًاۙ
 اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَیۡتِكَ بِالْحَقِّ وَاَنْ تَرٰیۡمَنِ الْمُؤْمِنِیۡنَ
 لَكَرِهُوْنَ ۝ یٰۤاُدُوْا نَبۡیۡكَ فِی الْحَیۡۤیِّ جَمَعًا مَّتَابِعًاۙ كَمَا نَزَّلْنَا
 اِلَیۡكَ الْبُحُوْرَ وَهُمۡ یُظۡهَرُوْنَ ۝ وَاِذَا یَعِیۡذُكَ اللّٰهُ اِحۡدٰی
 الصَّلٰةِ فَمُنۡتَبِۡهِنَّ اِنَّمَا لَكُمُ التَّوَكُّوْۤیۡنُ اِنَّ عِبَادَاتِ الشُّوۤكَةِ
 تَكُوْنُ لَكُمۡ وَیُرِیۡدُ اللّٰهُ اَنْ یُّحِیۡیَ الْحَیۡۤیِّ كَلِمٰتِهٖ وَیَقۡطَعُ دَابِیۡرَ
 الْكٰفِرِیۡنَ ۝ لَیۡحِیۡقُ الْحَقُّ وَیُرۡجِلُ الْبَاطِلَ وَاَلُوۤكِرَةُ الْمَعۡرِیۡوُنَ ۝

تۆز ۋاقتدا (دۇئا قىلىپ) پەرۋەردىگارنىڭلاردىن ياردەم تىلىدىڭلار، اللە : «سەلەرگە ئارقىسىمۇ- ئارقا (چۈشىدىغان) مىڭ پەرىشتە بىلەن ياردەم بېرىمەن» دەپ دۇئاڭلارنى ئىجابەت قىلدى (9). اللە سەلەرگە پەقەت (غەلبە قىلىدىغانلىقىڭلارغا) بىشارەت بېرىش ۋە كۆڭلۈڭلارنى ئارام تاپقۇزۇش ئۈچۈنلا ياردەم بەردى. ياردەم پەقەت اللە تەرىپىدىنلا كېلىدۇ. اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (10). تۆز ۋاقتدا اللە تىنچلاندۇرۇش يۈزىدىن سەلەرگە ئۇيقۇ بېغىشلىدى؛ (تاھارەت ئېلىپ، غۇسلى قىلىپ) پاك بولۇشۇڭلار ئۈچۈن، سەلەردىن شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىنى كەتكۈزۈش ئۈچۈن، (اللە نىڭ ياردىمىگە ئىشەنچ قىلىپ) كۆڭلۈڭلارنىڭ

إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبُّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْعَفْوِ
 مِنَ الْمَلِكَةِ مُرَدًّا وَمَنْ أَوْجَعَهُ اللَّهُ أَضْيُقَ الْأُذُنَىٰ وَكَانَ فِي
 يَهُدَىٰ قُلُوبِكُمْ وَمَا يُضِلُّ إِلَّا أُمَّةً عَنِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ إِذْ يَخْتَصِمَكَ النَّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُزَالُ عَلَيْكُمْ
 مِنِ السَّمَاءِ مَاءٌ لِّيُطَهِّرَ كُفْرًا بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
 الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُكَيِّدَ بِهِ الْأَعْدَاءَ إِذْ
 يُؤَيِّدُ بَازِيًّا إِلَى الْمَلِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَخَيَّبُوا الَّذِينَ آمَنُوا
 سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَأَضْرِبُوا صُوقَ
 الْأَعْتَابِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۗ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ
 سَأْفَاؤُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ آيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
 وَجَّهَ اللَّهُ سَبِيلَ الْوَعْدِ ۗ ذَلِكَ قَدْ وُفِّيَ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ أَلْيَسْتُمْ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَأَصْحَابًا قَلِيلًا تُولُواهُمْ الْأَكْبَابَ ۗ وَمَنْ يُؤَلِّمَهُمُ التَّوْحِيدَ
 دُبُرًا إِلَّا أُمَمًا قَلِيلًا أَدْمَسُوا إِلَىٰ رِجَّةٍ فَعُدَّ بَاءً
 بِقَضَيْبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَبَهُ جَعَلْنَا رِيشَ الْبَصِيرِ ۗ

توق تۇرۇشى ئۈچۈن، قەدىمىڭلارنىڭ (قۇمغا پېتىپ كەتمەي) مەزمۇت تۇرۇشى ئۈچۈن، اللە سەلەرگە بۆلۈتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ بەردى (11). تۆز ۋاقتدا پەرۋەر- دىگارنىڭ پەرىشتەلەرگە: «مەن سەلەر بىلەن بىللە، مۆمىنلەرنى (تۇرۇش مەيدانىدا) ساباتلىق قىلىڭلار، كاپىرلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنچ سالسەن» دەپ ۋەھىي قىلدى. (قىلىچ بىلەن كاپىرلارنىڭ) گەدەنلىرىگە چېپىڭلار (يەنى باشلىرىنى كېسىڭلار)، ئۇلارنىڭ بارماقلىرىغا (ھەممە ئەزاسىغا) چېپىڭلار (12). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشىلىق قىلدى. كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشىلىق قىلىدىكەن، اللە ئۇنى قاتتىق جازالایدۇ (13). (ئى كاپىرلار جامائەسى! بۇ دۇنيادا) مۇشۇنداق جازانى تېتىڭلار. كاپىرلار (ئاخىرەتتە) دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ (14). ئى مۆمىنلەر! كاپىرلارنىڭ ھۇجۇمىغا دۇچ كەلگەن چېغىڭلاردا، ئۇلارغا ئارقاڭلارنى قىلماڭلار (يەنى قاچماڭلار) (15). كىمكى قايتا تۇرۇشۇش ياكى (ياردەم تىلەش) ئۈچۈن مۇسۇلمانلار جامائەسىگە قوشۇلۇش مەقسىتىدە بىر تەرەپكە يۆتكىلىش قىلماستىن، بەلكى دۈشمەنگە ئارقىسىنى قىلىدىكەن (يەنى قاچىدىكەن)، ئۇ ھەقىقەتەن اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدۇ. ئۇنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ. دوزاخ نېمىدېگەن يامان جاي (16)

قَالَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ النَّارِ مِن مَّاءٍ كَمَا كَسَىٰ
سَيْحٌ عَلَيْهِمْ ۖ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُؤَمِّنٌ كَذِٰلِكَ الْكَلِمَاتِ ۗ إِنَّ
تَسْتَفْتِيهِمْ خَوَّافَةٌ ۚ إِنَّهُمْ غَمٌّ ۚ وَإِنَّ تَدْمُهُمْ فَهَوَّافٌ كَثِيرٌ
إِنَّ تَعُودُوا لَأَنتُمْ قَوْمٌ سَوِيًّا وَلَوْ كُنْتُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عِزَّةً ۚ إِنَّكُمْ تَسْبِعُونَ ۚ وَلَا
تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۗ إِنَّ
شَرَّ الْأَوْثَانِ عِندَ اللَّهِ الضُّرُّ الْبُكْمُ ۗ الَّذِينَ لَا
يَقُولُونَ ۖ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّكَسَبَهُمْ وَكَوَّ
أَسْمَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ يُعْرَضُونَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ۚ وَأَنَّهُ إِلَهُهُ
مُخْتَرُونَ ۗ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الْأَعْيُنِ ۗ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَافَتَهُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ

(ئى مۇسۇلمانلار! بەدرىدە) ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلارنى) سىلەر (ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن) ئۆلتۈرگۈنۇڭلار يوق، بەلكى ئەمەلدە ئۇلارنى (سە- لەرگە ياردەم بېرىپ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا قور- قۇنچ پەيدا قىلىش بىلەن) اللە ئۆلتۈردى، (ئى مۇھەممەد بىر سىقىم توپىنى مۇشرىكلارغا) ئاتقىنىڭدا سەن ئاتىدىڭ، بەلكى ئەمەلدە ئۇنى (مۇشرىكلار- نىڭ كۆزلىرىگە) اللە ئاتتى. (اللە نىڭ مۇنداق قىلىشى) مۆمىنلەرگە (ساۋاب، غەلىبە، غەنىمەتلەر- دىن ئىبارەت) چىرايلىق ئىنئاملارنى ئاتا قىلىش ئۈچۈن ئىدى. اللە ھەقىقەتەن (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيەتلىرىنى، ئەھۋاللىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر ^[17]. بۇ (اللە- نىڭ مۆمىنلەرگە بەرگەن ئىنئامدۇر). اللە كاپىر- لارنىڭ ھىيلىسىنى چوقۇم مەغلۇپ قىلغۇچىدۇر ^[18]. (ئى كۇفغارلار جامائەسى!) ئەگەر سىلەر غەلىبىنى تىلىسەڭلار، غەلىبە ئاللىقاچان سىلەرگە كەلدى (يەنى ئۇ سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارغا كەلدى). ئەگەر

(پەيغەمبەر بىلەن دۈشمەنلىشىشتىن) يانساڭلار، بۇ سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر، ئەگەر ئۇنىڭ بىلەن يەنە ئۇرۇشاڭلار، بىز ئۇنىڭغا يەنە ياردەم بېرىمىز. قوشۇنۇڭلار كۆپ بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇ سىلەردىن ھېچ نەرسىنى دەپىسى قىلىپ بېرەلمەيدۇ، اللە ھەقىقەتەن مۆمىنلەر بىلەن بىلىدۇر ^[19]. ئى مۆمىنلەر! اللە غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار، سىلەر (قۇرئاننى) ئاڭلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈمەڭلار ^[20]. ئاڭلىماي تۇرۇپ ئاڭلىدۇق دېگەن كىشىلەرنى (يەنى كاپىرلارنى) دورىماڭلار ^[21]. شۇبھىسىزكى، اللە نىڭ نەزىرىدە ھايۋانلارنىڭ ئەڭ يامىنى (ھەقىقىي ئاڭلىماي) گاس بولۇۋالغان، (ھەقىقىي سۆزلىمەي) گاچا بولۇۋالغان، (ياخشى- يامانىنى پەرق ئەتمەي) ئەقىلىنى يوقاتقان كىشىلەردۇر ^[22]. ئەگەر اللە ئۇلاردا بىرەر ياخشىلىق بار دەپ بىلسە ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارغا (ھەقىقىي) ئاڭلىناتتى؛ ئۇلارغا ئاڭلات- قان تەقدىردىمۇ، ئۇلار ھەقىقىي ئەلۋەتتە يۈز ئۆرۈگەن ھالدا باش تارتاتتى ^[23]. ئى مۆمىنلەر! اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى سىلەرنى تىرىلدۈرىدىغان (يەنى ئەبەدىي ھاياتقا ئېرىشتۈرىدىغان) ئىمانغا دەۋەت قىلسا، ئۇنى قوبۇل قىلىڭلار. بىلىڭلاركى، اللە كىشى بىلەن ئۇنىڭ قەلبى ئارىسىدا توسالغۇ بولالايدۇ (يەنى كىشىنىڭ دىلىنى ئىگىسىنىڭ خاھىشى بويىچە ئەمەس، بەلكى ئۆز خاھىشى بويىچە تەسەررۇپ قىلىدۇ). (قىيامەت كۈنى) سىلەر اللە نىڭ دەرگاھىغا يىغىلى- سىلەر ^[24]. سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى زۇلۇم قىلغانلارنىڭ بېشىغا كېلىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدىغان بالا- قازادىن ساقلىنىڭلار، بىلىڭلاركى، اللە نىڭ ئازابى قاتتىقتۇر ^[25].

ياد ئېتىڭلاركى، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر (مەككە) زېمىنىدا ئاز سانلىق بولۇپ، بوزەك قىلىنغان ئىدىڭلار، كىشىلەر (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ تالان-تاراج قىلىشىدىن قورقاتتىڭلار، شۇڭۇر قىلىشىڭلار ئۈچۈن اللە سىلەرنى (مەدىنىدە) يەرلەش-تۈردى، (بەدرى ئۇرۇشىدا) ئۆز ياردىمى بىلەن سىلەرنى كۈچلەندۈردى. سىلەرگە ھالال نەرسىلەر (يەنى غەنىمەتلەر) نى رىزىق قىلىپ بەردى^[28]. ئى مۆمىنلەر! اللەغا، پەيغەمبەرگە خىيانەت قىلماڭلار، سىلەرگە قويۇلغان ئامانەتلەرگە بىلىپ تۇرۇپ خىيانەت قىلماڭلار^[27]. بىلىڭلاركى، سىلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن بىر تۈرلۈك سىناقتۇر، اللە نىڭ دەرگاھىدا چوڭ ساۋاب بار^[28]. ئى مۆمىنلەر! ئەگەر اللە دىن قورقساڭلار، اللە سىلەرگە ھەق بىلەن باتلىنى ئايرىيدىغان ھىدايەت ئاتا قىلىدۇ، كۇناھىڭلارنى كەچۈرىدۇ، سىلەرگە مەغپىرەت قىلىدۇ. اللە كاتتا پەزىل ئىگىسىدۇر^[29]. (ئى مۇھەممەد!) ئۆز ۋاقتىدا كاپىرلار سېنى قاماققا ئېلىش، ياكى ئۆلتۈرۈش ۋە ياكى (مەككىدىن) ھەيدەپ چىقىرىش ئۈچۈن مىكەر ئىشلەتتى، ئۇلار مىكەر ئىشلىتىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ مىكەرنى بەربات قىلىدۇ، اللە نىڭ تەدبىرى ئۇلارنىڭ مىكەردىن ئۈنۈملۈكتۇر^[30]. ئۇلارغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، ئۇلار: «بىز (بۇ سۆزلەرنى) ئاللىقاچان ئاڭلىغان ئىدۇق، ئەگەر خالىساق ئۇنىڭغا ئوخشاش سۆزلەرنى بىزمۇ ئەلۋەتتە قىلالايتتۇق، بۇ پەقەت بۇرۇنقىلاردىن قالغان ئەپسانىلەردۇر» دېدى^[31]. ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار: «ئەگەر بۇ (يەنى قۇرئان) سېنىڭ تەرىپىڭدىن نازىل بولغان ھەقىقەت بولمىسا، ئاسماندىن ئۈستىمىزگە تاش ياغدۇرغىن، ياكى بىزنى قاتتىق ئازاب بىلەن جازالىغىن!» دېدى^[32]. سەن ئۇلارنىڭ ئىچىدە تۇرغان چېغىڭدا (سېنى ھۈرمەتلەش يۈزىدىن) اللە ئۇلارغا ئازاب قىلمايدۇ، ئۇلار ئىستىغپار ئېيتىپ تۇرغان چاغدا اللە ئۇلارغا ئازاب قىلمايدۇ^[33].

وَمَا لَهُمُ الْأَيْدِيَّ بِهَمِّ اللَّهِ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أَوْلِيَاءُ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمَّاءَ وَتَصَدِيْقَهُ فَمَا وَفَّوْا الْعِدَّةَ اب
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفُذُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْضِقُونَهَا شُر
 تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً كَمَا يَكُونُ لَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ يَحْسِرُونَ ﴿۳۶﴾ إِيَّيْزِلَ اللَّهُ الْخَيْدَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
 يَجْعَلُ الْخَيْدَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهَا جَمِيعًا
 فَيَجْعَلُ فِي جَهَنَّمَ أَوْلِيَاءَ هُمُ الْخَيْرُونَ ﴿۳۷﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَدْنُوهُمْ أَعْمُرُوا لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۸﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا
 تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
 قَاتِلُ اللَّهِ بِمَا يَعْمَلُونَ بِصِيْرَةٍ وَإِنْ تَوَلَّوْا قَاعِلْمُوا
 أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۳۹﴾

ئۇلار (باشقىلارنىڭ) مەسجىدى ھەرامغا كىرىشىنى
 توسۇۋاتسا، اللە ئۇلارغا نېھىشقا ئازاب قىلىسۇن؟
 ئۇلار مەسجىدى ھەرامنىڭ ئىگىلىرى ئەمەس،
 مەسجىدى ھەرامنىڭ ئىگىلىرى تەقۋادارلاردىن
 باشقىلار ئەمەستۇر، لېكىن (بۇنى) ئۇلارنىڭ
 تولىسى بىلمەيدۇ⁽³⁴⁾. ئۇلارنىڭ مەسجىدى ھەرام-
 نىڭ يېنىدىكى ئىبادىتى پەقەت ئىسقىرتماق،
 چاۋاك چالماقتىنلا ئىبارەت بولدى. (ئى
 كاپىرلار!) كاپىر بولغانلىقتىن ئۇپەيلىدىن
 (دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ) ئازابىنى تېتىڭلار⁽³⁵⁾.
 شۇبھىسىزكى، كاپىرلار مال-مۈلۈكلىرىنى (باشقى-
 لارنى) اللە نىڭ يولىدىن توسۇش ئۈچۈن
 سەرپ قىلىدۇ، سەرپ قىلىنغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ

مال-مۈلۈكلىرى ئۇلارغا ھەسرەت ئېلىپ كېلىدۇ، ئاخىر ئۇلار يېڭىلىدۇ. كاپىرلار جەھەننەمگىلا
 ھەيدەپ كىرگۈزۈلسىدۇ⁽³⁶⁾. اللە نىڭ (ئۇلارنى دۇنيادا مەغلۇپ قىلىشى، ئاخىرەتتە
 جەھەننەمگە ھەيدىشى) كاپىرنى مۆمىندىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈندۇر، اللە ھەممە كاپىرلارنى
 ئۈستى-ئۈستىگە دۆۋىلەپ توپلىغاندىن كېيىن، دوزاخقا تاشلايدۇ، ئەنە شۇلار زىيان
 تارتقۇچىلاردۇر⁽³⁷⁾. (ئى مۇھەممەد!) كاپىرلارغا ئېيتقىنكى، ئەگەر ئۇلار (كۆپىرىدىن،
 پەيغەمبەر بىلەن دۈشمەنلىشىشتىن) يانسا، ئۇلارنىڭ ئۆتكەنكى گۇناھلىرى مەغپىرەت
 قىلىنىدۇ، ئەگەر ئۇلار پەيغەمبەر بىلەن قايتا دۈشمەنلەشسە، ئۆتكەنكى پەيغەمبەرلىرىمنى
 ئىنكار قىلغانلارنى ھالاك قىلىش مېنىڭ تۇتقان يولۇم بولۇپ كەلدى (ئۇلارنىمۇ شۇنداق
 قىلىمەن)⁽³⁸⁾. پىتىنە تۈگىگەن، دىن پۈتۈنلەي اللە ئۈچۈن بولغانغا قەدەر ئۇلار
 بىلەن ئۇرۇشۇڭلار! ئەگەر ئۇلار (كۆپىرىدىن) يانسا، اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى
 كۆرىدۇ⁽³⁹⁾. ئەگەر ئۇلار (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈسە، (ئى مۇمىنلەر!) بىلىڭلاركى، اللە سىلەرنىڭ
 مەدەتكارىڭلاردۇر، اللە نېمىدىگەن ياخشى مەدەتكار، نېمىدىگەن ياخشى ياردەمچى!⁽⁴⁰⁾

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ
 لِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَٰی عَبْدِنَا يَوْمَ
 الْعُرْقَانِ يَوْمَ الَّذِي جُمِعَ فِيهِ اللَّهُ عَلَٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْذِيَّانِ وَهُمُ بِالْعُدُوِّ وَالْقُصُوفِ وَ
 الرُّكُوبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخَشَفْتُمْ فِي
 الْبَيْحِ وَإِن لَّكِن لَّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لَّيُبْهِكَ
 مَنْ هَاك عَنْ بَيْتَةٍ وَيَعْبَىٰ مَنْ حَىٰ عَنْ بَيْتَةٍ وَإِن
 اللَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ إِذْ دُرِّيَهُمْ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَنَّهُمْ كَفَّيْتُمُ الْفَيْسِلَةَ وَآتَيْنَاكُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَالْحِكْمِ اللَّهُ سَكَمٌ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥٢﴾ وَ
 إِذْ دُرِّيَهُمْ هَرَمُ الذَّقِيمِ فِي آعِينِكُمْ قَلِيلًا وَيَقْلِبُكُمْ
 فِي آعِينِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيضتُمْ فِتْنَةٌ
 فَاتَّبِعُوا وَأَدْرِكُوا وَاللَّهُ كَشِيفُ الْعَاكِمِ تَقْلِحُونَ ﴿٥٤﴾

(مۆنبجى پارە)

(ئى مۆمنلەر!) بىلىڭلاركى، سىلەر ئالغان غەنە-
 مەتنىڭ بەشتىن بىرى اللە غا، يەيغەمبەرگە، يەيغە-
 بەرنىڭ خىش-ئەقربالرىغا، يېتىملەرگە، مسكىن-
 لەرگە، ئىبن سەبىلىلەرگە خاستۇر. ئەگەر سىلەر
 اللە غا، ئىككى گۇرۇھ (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن
 كاپىرلار) ئۇچرىشىپ ھەق بىلەن ناھەق ئايرىلغان
 كۈندە (يەنى بەدرى تۇرۇشى بولغان كۈندە)
 بەندىمىزگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) بىز
 نازىل قىلغان نەرسىلەر (يەنى ئايەتلەر ۋە پەرىش-
 تىلەر) گە ئىشەنسەڭلار (اللە نىڭ غەنىمەت توغرىد-
 ىدىكى ھۆكىمىنىڭ ئەنە شۇ ئىكەنلىكىنى بىلىڭلار).
 اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر^[41]. ئۆز ۋاقتىدا سىلەر
 ۋادىنىڭ (مەدىنىگە) يېقىن تەرىپىدە ئىدىڭلار،
 ئۇلار ۋادىنىڭ (مەدىنىگە) يىراق تەرىپىدە ئىدى.

(قۇرەيشنىڭ) سودا كارۋىنى بولسا سىلەرنىڭ تۆۋىنىڭلاردا ئىدى. (مۇشرىكلار بىلەن ئۇچرىش-
 شىنى) ۋەدىلەشكەن بولساڭلار، سىلەر (ئۆزەڭلارنىڭ نازلىقىنى، مۇشرىكلارنىڭ كۆپلۈكىنى كۆرۈپ)
 ئەلۋەتتە بۇنىڭغا خىلاپلىق قىلغان بولاتتىڭلار، لېكىن اللە بولۇشقا تېگىشلىك ئىشنى (يەنى مۇسۇ-
 مانلارنى ئەزىز، مۇشرىكلارنى خار قىلىشنى) ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن (سىلەرنى بەدرىدە
 مۇشرىكلار بىلەن ۋەدىسىز ئۇچراشتۇردى). اللە نىڭ مۇنداق قىلىشى ھالاك بولىد-
 ىغانلارنىڭ روشەن دەلىلىنى كۆرۈپ ئاندىن ھالاك بولۇشى، ياشايدىغانلارنىڭ روشەن
 دەلىلىنى كۆرۈپ ئاندىن ياشىشى ئۈچۈن ئىدى. اللە (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى)، ئەلۋەتتە،
 ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر^[42]. (ئى مۇھەممەد!) ئۆز
 ۋاقتىدا، اللە چۈشۈڭىدە ساڭا ئۇلارنى (يەنى دۈشمەنلىرىڭنى) ئاز كۆرسەتتى، ئەگەر
 ساڭا ئۇلارنى كۆپ كۆرسەتكەن بولسا، سىلەرگە چوقۇم قورقۇنچ چۈشەتتى ۋە جەڭ
 ئىشىدا چوقۇم دەتالاش قىلاتتىڭلار، لېكىن اللە (سىلەرنى مۇنداق قىلىشتىن) ساقلىدى.
 اللە دىللاردىكى ئەلۋەتتە بىلىپ تۇرغۇچىدۇر^[43]. اللە بولۇشقا تېگىشلىك ئىشنى ئىشقا
 ئاشۇرۇش ئۈچۈن، دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقان چېغىڭلاردا، (دۈشمەنلەرگە قارشى تۇرۇشقا
 جۈرئەت قىلسۇن دەپ) ئۇلارنى سىلەرنىڭ كۆزۈڭلارغا ئاز كۆرسەتتى ۋە سىلەرنى ئۇلارنىڭ
 كۆزلىرىگە (سىلەرگە قارشى تەييارلىقتا بولمىسۇن دەپ) ئاز كۆرسەتتى. ھەممە ئىش
 اللە غا قايتۇرۇلسۇن (اللە ئۆزى خالىغانچە ھۆكۈم قىلىدۇ)^[44]. ئى مۆمنلەر! (مۇش-
 رىكلاردىن) بىر جامائەگە (يەنى دۈشمەن قوشۇنىغا) ئۇچراشقان چېغىڭلاردا ساپات-
 لىق كۆرسىتىڭلار، مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىڭلار ئۈچۈن اللەنى كۆپ ياد ئېتىڭلار^[45].

(پۈتۈن سۆز - ھەرىكەتلىرىڭلاردا) اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، بولمىسا، (دۈشمەن بىلەن ئۇچرىد- شىشتىن) قورقۇپ قالسىلەر، كۈچ - قۇۋۋىتىڭلار كېتىپ قالدۇ؛ سەۋر قىلىڭلار، اللە ھەقىقەتەن سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىلىمدۇر [46]. يۇرتلىرىدىن چوڭچىلىق ۋە رىيا بىلەن چىققان كىشىلەر (يەنى قۇرەيش مۇشرىكىلىرى) گە ئوخشاش بولماڭلار، ئۇلار (كىشىلەرنى) اللەنىڭ يولىدىن توسدۇ، اللە ئۇلارنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى بىلگۈچىدۇر [47]. ئۆز ۋاقتىدا شەيتان ئۇلارغا (قەبىھ) ئەمەللىرىنى چىرايلىق كۆرسىتىپ: «ھېچقانداق كىشى سىلەرنى يېڭەلمەيدۇ، مەن ھەقىقەتەن سىلەرگە مەدەتكار» دېگەن ئىدى. ئىككى قوشۇن ئۇچراشقان چاغدا شەيتان ئارقىسىغا

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا يَتَّبِعُونَ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرَأَى النَّاسُ وَ يُضْطَرُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَظِيمٌ ۝
وَأَذْرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفَيْتِنَ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِحْتُ مِيثَلَهُ إِنِّي كَارِهُونَ ۝
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّاهُمْ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝
لَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا كَفَرْتُمْ أَذْيَبْتُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لَعَلِّمِدَى ۝
كَذَابِ الْإِنْفِرُونَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

چېكىندى ۋە: «مەن سىلەردىن ئادا-جۇدامەن، سىلەر كۆرمەيۋاتقانى ھەقىقەتەن كۆرۈپ تۇرۇۋاتمەن، مەن راستلا اللەدىن قورقسەن، اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر» دېدى [48]. ئۆز ۋاقتىدا مۇناپىقلار ۋە دىللىرىدا كېسىلى (يەنى شەك) بارلار: «بۇلارنى (يەنى مۇسۇلمانلارنى) ئۇلارنىڭ دىنى ئالدىدى (يەنى مۇسۇلمانلار ئۆز دىنىغا مەغرۇر بولۇپ، ئۆزلىرىنى يېڭىلەس دەپ گۇمان قىلىپ، ئاز سانلىق تۇرۇقلۇق كۆپ سانلىقلار بىلەن ئۇرۇ- شۇشقا چىقتى)» دېدى. كىمكى اللەغا يۆلىنىدىكەن (اللە ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە ياردەم بېرىدۇ): چۈنكى اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [49]. پەرىشتىلەر (بەدرى ئۇرۇ- شدا) كاپىرلارنىڭ جانلىرىنى ئېلىۋاتقاندا، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىگە ۋە ئارقىلىرىغا ئۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرسەڭ ئىدىڭ (ئەلۋەتتە قورقۇنچىلۇق ھالىنى كۆرگەن بولاتتىڭ). (پەرىشتىلەر ئۇلارغا) «دوزاخنىڭ كۆيدۈرگۈچى ئازابىنى تېتىڭلار!» (دەپتىتى) [50]. بۇ (ئازاب) سىلەرنىڭ قىلىش جىنايىتىڭلار تۈپەيلىدىندۇر، اللە بەندىلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچى ئەمەستۇر [51]. (بۇ كاپىرلارنىڭ گۇناھ قىلىش ئادىتى) پىرىئەن جامائەسى ۋە ئۇلاردىن بۇرۇنقىلار- نىڭ ئادىتىگە ئوخشايدۇ، ئۇلار اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلدى، گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن، اللە ئۇلارنى ھالاك قىلدى. اللە ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر [52].

بۇ (يەنى ئۇلارغا نازىل بولغان ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بىرەر قەۋم ئۆزلىرىنىڭ ھالىتىنى (كۇفرى ۋە گۇناھ بىلەن) ئۆزگەرتىمىگىچە اللە ئۇلارغا بەرگەن نېمىتىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ، اللە (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (قىلمىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [563]. (ئۇلارنىڭ ئادىتى) پىرىئەن جامائەسىنىڭ ۋە ئۇلاردىن بۇرۇن-قىلارنىڭ ئادىتىگە ئوخشايدۇكى، ئۇلار پەرۋەردىگا-رىنىڭ نايەتلىرىنى ئىنكار قىلغان ئىدى. گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇق، پىرىئەن جامائەسىنى (دېڭىزغا) غەرق قىلىدۇق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى (كۇفرىلىق ۋە گۇناھ قىلىپ، ئۆزلىرىنى ئازابقا دۇچار قىلىش بىلەن) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچى (قەۋم) بولدى [564]. اللە نىڭ نەزىرىدە ھايۋانلارنىڭ ئەڭ يامىنى كۇفرىدا چىڭ تۇرغانلار-دۇركى، ئۇلار ھەقىقەتەن ئىمان ئېيتمايدۇ [565]. (ئى مۇھەممەد!) سەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى مەلۇم كىشىلەر بىلەن (مۇشرىكلارغا ياردەم بەرمەسلىكلىرى

ئۈستىدە) مۇئامىدە تۈزدۈڭ، ئۇلار بولسا ھەر قېتىمدا مۇئامىدىسىنى بۇزىدۇ، ئۇلار اللەدىن قورقمايدۇ [566]. ئەگەر ئۇرۇشتا ئۇلار ئۈستىدىن غەلبە قىلساڭ، ئارقىدىكىلىرىنىڭ قېچىشى ۋە ئىبەرەت ئېلىشى ئۈچۈن ئۇلارنى قاتتىق جازالىغىن (يەنى ئۇلارنى باشقىلارغا ئىبەرەت قىلغىنىكى، ئۇلارنىڭ سەن بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا دەرمانى قالماستىن) [567]. ئەگەر سەن (مۇئامىدە تۈزگەن) قەۋمدىن خىيانەت (ئالامەتلىرىنى) سەزسەڭ، مۇئامىدىسىنى ئۇلارغا ئوچۇق-يورۇقلۇق بىلەن تاشلاپ بەرگىن (يەنى سەن بىلەن مۇئامىدە تۈزۈشكەن قەۋمدىن خىيانەت شەپسى كۆرۈلسە، ئۇلارغا تۈيۈقسىز ھۇجۇم قىلماستىن، مۇئامىدىنىڭ ئەمەلدىن قالغانلىقىنى ئالدى بىلەن ئۇلارغا ئۇقتۇرۇپ قويغىن). اللە ھەقىقەتەن خائىنلارنى دوست تۇتمايدۇ [568]. (بەدرى ئۇرۇشىدا ئۆل-تۈرۈلمەي قالغان) كاپىرلار قۇتۇلدۇق دەپ ئويلىمىسۇن، ئۇلار (پەرۋەردىگارنىڭ جازاسىدىن) ھەقىقەتەن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ [569]. دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قولۇڭلاردىن كېلىشىچە قورال كۈچى، جەڭ ئېتى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ دۈشمىنىنى، ئۆزەڭلارنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا دۈشمەنلەرنى قورقتىسىلەر، ئۇلارنى سىلەر تونۇ-مايسىلەر، اللە تونۇيدۇ، سىلەرنىڭ اللە يولىدا سەرپ قىلغىنىڭلار مەيلى نېمە بولسا بولسۇن، سىلەرگە ئۇنىڭ ساۋابى تولۇق بېرىلىدۇ، سىلەرگە زۇلۇم قىلىنمايدۇ (يەنى بۇ ساۋابتىن ھېچ نەرسە كېمەيتىلمەيدۇ) [60]. ئەگەر ئۇلار تىنچلىققا مايىل بولسا، سەنمۇ تىنچلىققا مايىل بولغىن، اللە غا تەۋەك-كۈل قىلغىن اللە (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نېيەتلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر [61].

وَلَنْ يُرِيدَ أَنْ يَمُدَّ عُنُقَكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي
 آتَاكَ بِصِرَاةٍ وَإِلَى الْمُؤْمِنِينَ ۖ آتَاكَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِمَّا آتَاكَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 آتَاكَ بِدِينِهِ لَأَنْتَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ
 مِنَ النَّبِيِّينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُمْ حَضِرَ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ يَعْلَمُوا
 بِمَا صَبَرُوا ۖ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَعْلَمُوا الْقَائِمِينَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يَا أَيُّهَا قَوْمِ لَا يَفْقَهُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ خَفَقَ اللَّهُ عَنكَ
 وَعَمْرَأَن فَيَكْفُرُ بِمَا صَعَفَا ۖ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَعْلَمُوا
 بِمَا صَبَرُوا ۖ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَعْلَمُوا الْقَائِمِينَ يَا أَيُّهَا
 اللَّهُ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۖ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
 يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ ۖ يُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
 الْآخِرَةَ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ كَلَّا لَمُبَشِّرٌ مِنَ اللَّهِ سَبِقَ
 لِمَنْ كَفَرَ ۖ فَمَا أَخَذَ اللَّهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۖ فَكَلَّا لَمُبَشِّرٌ
 حَلَّالٌ لِيَلْبَسُوا ۖ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ

ئەگەر ئۇلار (تەييارلىق قىلىۋېلىش ئۈچۈن سۈلھ بىلەن) سېنى ئالدىماقچى بولسا، اللە (ئۇلارنىڭ شەرىئەتتىن) شەكسىز ساڭا كۆپايە قىلغۇچىدۇر. اللە سېنى ئۆزىنىڭ ياردىمى بىلەن ۋە مۆمىنلەر بىلەن كۈچلەندۈرىدۇ (62). اللە مۆمىنلەرنىڭ دىلىنى بىرلەشتۈردى. سەن يەر يۈزىدىكى پۈتۈن بايلىقنى سەرپ قىلىپمۇ ئۇلارنىڭ دىلىنى بىرلەشتۈرەلمەيتتىڭ؛ لېكىن اللە (ئۆزىنىڭ قۇدرەت كۈچى بىلەن) ئۇلارنى ئىناق قىلدى. شۈبھىسىزكى، اللە غالبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (63). ئى پەيغەمبەر! (يالغۇز) اللە ساڭا ۋە ساڭا ئەگەشكەن مۆمىنلەرگە كۆپايە قىلغۇچىدۇر (64). ئى پەيغەمبەر! مۆمىنلەرنى (مۇشەرىكەتلەر بىلەن) ئۇرۇش قىلىشقا رىغبەتلەندۈرگەن، ئەگەر سەلەردە چىداملىق يىگىرمە ئادەم بولىدىغان بولسا، (دۈشمەندىن) 200 نى

يېڭەلەيدۇ؛ ئەگەر سەلەردە (چىداملىق) 100 ئادەم بولىدىغان بولسا، كاپىرلاردىن 1000 نى يېڭەلەيدۇ؛ چۈنكى ئۇلار (جاھىل) قەۋم بولۇپ، (اللە نىڭ ھېكمىتىنى) چۈشەنمەيدۇ (65). اللە ئەمدى سەلەرنىڭ (يۈكۈڭلارنى) يېنىكەلتتى، سەلەرنىڭ ئاجىزلىقىڭلارنى بىلدى، ئەگەر سەلەردە چىداملىق 100 ئادەم بولىدىغان بولسا، 200 (دۈشمەن) نى يېڭەلەيدۇ، ئەگەر سەلەردە (چىداملىق) 1000 ئادەم بولىدىغان بولسا، اللە نىڭ ئىزىنى بىلەن 2000 (دۈشمەن) نى يېڭەلەيدۇ. اللە چىداملىقلار بىلەن بىلىدۇر (66). پەيغەمبەرگە زېمىندا دۈشمەننى كۆپرەك ئۆلتۈرمەي تۇرۇپ (يەنى مۇشرىكلىكنىڭ ھەيۋىسىنى يوقىتىپ، ئىسلامغا قۇۋۋەت بەرمەي تۇرۇپ)، ئەسەرلەر-دىن قىلىش ئېلىش لايىق ئەمەس ئىدى. (ئى مۆمىنلەر! سەلەر قىلىش بىلەن) دۇنيا مەنپەئىتىنى كۆزلەيسىلەر، اللە سەلەرگە ئاخىرەتنى (يەنى ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى) تىلەيدۇ. اللە غالبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (67). اللە نىڭ (ئوچۇق چەكلەنمىگەن ئىشنى قىلغانلارنى جازالىماقلىق دېگەن) ھۆكۈمى ئەزىلىسى بولمىسا ئىدى، (ئەسەرلەردىن) قىلىش ئالغانلىقىڭلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە زور ئازابقا دۇچار بولاتتىڭلار (68). (ئى جىھاد قىلغۇچىلار جامائەسى!) غەنىمەت ئالغان نەرسەڭلارنى ھالال ۋە پاك بىلىپ يەڭلار، اللە (نىڭ ئەمرىگە مۇخالىپەتچىلىك قىلىش) دىن قورقۇڭلار. اللە ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىباندۇر (69).

9- سوره تهؤبه

مهدينده نازل بولغان، 129 نايهت.

(بۇ) الله ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ سەلەر بىلەن مۇئاھىدە تۈزۈشكەن مۇشرىكلارغا قاراتقان ئادا-جۇدا بولۇش (يەنى مۇئاھىدىنى بىكار قىلىش) ئېلانئىدۇر (1). (ئى مۇشرىكلار!) يەر يۈزىدە (خالغىنىڭلارچە) تۆرت ئاي يۈرۈڭلار، بىلىڭلاركى، سەلەر الله (نىڭ ئازابى) دىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەلەر، (بىلىڭلاركى) الله كاپىرلارنى خار قىلغۇچىدۇر (2). (بۇ) چوڭ ھەج كۈنىدە الله ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى تەرىپىدىن كىشلەرگە چىقىرىلغان ئېلانئىدۇركى، الله ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى مۇشرىكلاردىن ئادا-جۇدادۇر. ئەگەر (كۇف-رىدىن)

تەۋبە قىلساڭلار، بۇ سەلەرگە (گۇمراھلىقتا كېتىۋېرىشتىن) ياخ-شىدۇر، ئەگەر (ئىسلامدىن) يۈز ئۆرۈسەڭلار، بىلىڭلاركى، الله (نىڭ ئازابى) دىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەلەر. كاپىرلارغا قاتتىق ئازاب بىلەن بىشارەت بەرگىن (3). ئەمما مۇشرىكلار ئىچىدىكى سەلەر بىلەن مۇئاھىدە تۈزگەن، مۇئاھىدىگە ھېچقانداق خىلاپلىق قىلمىغان، سەلەرگە قارشى ھېچقانداق ئادەمگە ياردەم بەرمىگەنلەرگە كەلسەك، ئۇلار بىلەن تۈزگەن بۇ مۇئاھىدىگە ئۇنىڭ ۋاقتى توشقانغا قەدەر رىئايە قىلىڭلار، شۈبھىسىزكى، الله تەقۋادارلارنى دوست تۇتىدۇ (4). (ئۇرۇش قىلىش) ھارام قىلىنغان ئايلار ئۆتۈپ كەتكەندە، مۇشرىكلارنى قەيەردە ئۇچراتساڭلار، شۇ يەردە ئۆلتۈرۈڭلار، ئەسەرگە ئېلىڭلار، قورشاڭلار، ئۇلارنىڭ ئۆتىدىغان يوللىرىنى كۆزىتىپ تۇرۇڭلار، ئەگەر ئۇلار تەۋبە قىلسا، ناماز ئوقۇسا، زاكات بەرسە، ئۇلارنى قويۇپ بېرىڭلار، شۈبھىسىزكى، الله (تەۋبە قىلغۇچىلارغا) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، رەھىم قىلغۇچىدۇر (5). ئەگەر مۇشرىكلاردىن بىرەر كىشى سەندىن ئامانلىق تىلەسە، تاكى ئۇ الله نىڭ كالامىنى (يەنى قۇرئانىنى) ئاڭلىغانغا (يەنى پىكىر قىلىپ، ئۇنىڭ ھەقىقىتىگە يەتكەنگە) قەدەر، ئۇنىڭغا ئامانلىق بەرگىن، ئاندىن (ئۇ ئىمان ئېيتىمسا)، ئۇنى (جېنى، مېلى) ئامان تاپىدىغان جايغا يەتكۈزۈپ قويغىن، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار (ئىسلام دىنىنىڭ ھەقىقىتىنى) ئوقمايدىغان قەۋمدۇر (6).

اللەنىڭ ۋە ئۇنىڭ بەيغەمبىرىنىڭ قارىشىچە،
 (ئەھدىسىگە ۋاپا قىلمايدىغان) مۇشرىكلاردا
 قانداقمۇ مۇئاھىدە دېگەن نەرسە بولسۇن؟ ئەمما
 مەسجىدى ھەرام قېشىدا سىلەر بىلەن ئەھدە
 تۈزۈشكەن مۇشرىكلار ئەگەر ئەھدىسىگە ۋاپا
 قىلىدىكەن، سىلەرمۇ ۋاپا قىلىڭلار، شۈبھىسىزكى،
 اللە تەقۋادارلارنى (يەنى پەرۋەردىگاردىن
 قورققان، ئەھدىسىگە ۋاپا قىلغان، خىيانەت
 قىلمىغانلارنى) دوست تۇتىدۇ⁽⁷⁾. مۇشرىكلار
 ئەھدىسىگە قانداقمۇ ۋاپا قىلسۇن؟ ئەگەر ئۇلار
 سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىن غەلبە قىلسا، سىلەرنىڭ
 توغراڭلاردا نە تۇغقانچىلىققا، نە ئەھدىگە رىئايە
 قىلمايدۇ. سىلەرنى ئېغىزلىرىدا خۇش قىلىدۇ،
 دىللىرىدا (ۋەدىسىدە تۇرۇشنى) خالىمايدۇ (يەنى

كَيْفَ يَكُونُ الْمُشْرِكِينَ عَهْدًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
 لَهُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْآمِنِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ
 يَظْهَرُونَ عَلَيْكُمْ لَيَنْبَغُوا فِيكُمْ إِلَّا لِزِمَّةٍ يَبْرُؤُوكُمْ
 بِأَقْوَامِهِمْ وَأَتَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَيَسُونُ ﴿٨﴾
 إِشْرَاؤُا يَا أَيُّهَا اللَّهُ كُنْمَا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَيَرْيَبُونَ فِي مَوْمِنٍ إِلَّا
 وَلَا ذِمَّةَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا بِمَا فِي الدِّينِ وَتَقَبَّلُوا
 إِلَيْنَا يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ نَكَثُوا آيَاتِنَا هُمْ
 مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا
 آيَاتِنَا الْكُفْرَ إِنَّهُمْ لَا آيْمَانَ لَهُمْ لَكُمْ لَكُمْ
 يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ إِلَّا تَقَاتِلُوا فَمَا تَكُونُوا آيَاتِنَا هُمْ
 وَهُمْ يُبَايِعُوا خِرَاجَ الرُّسُولِ وَهُمْ يَدَّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاتْلُوا حَتَّىٰ أَنْ تُخْشَوْهُ أَنْ تُكْفَرُوا مِنْكُمْ يَوْمَ نُنزِّلُ

ئاغزىدا چىرايلىق سۆزلىگىنى بىلەن، كۆڭۈللىرى ئاداۋەت، نىفاق بىلەن تولغان).
 ئۇلارنىڭ تولىسى پاسىقلاردۇر⁽⁸⁾. ئۇلار اللەنىڭ ئايەتلىرىنى (دۇنيانىڭ مال-
 مۈلۈكلىرىدىن) نەرزىمەس نەرسىلەرگە تېگىشتى، (كىشىلەرنى) اللەنىڭ يولىدىن
 توستى. ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدېگەن يامان!⁽⁹⁾ ئۇلار مۆمىنلەر ھەققىدە نە
 تۇغقانچىلىققا، نە ئەھدىگە رىئايە قىلمايدۇ. ئەنە شۇلار (سىلەرگە زۇلۇم قىلىشتا) ھەددىدىن
 ئاشىقۇچىلاردۇر⁽¹⁰⁾. ئەگەر ئۇلار (كۆپىرىدىن) تەۋبە قىلسا، ناماز ئۆتىسە، زاكات بەرسە،
 دىنىي جەھەتتە سىلەرنىڭ قېرىندىشىڭلار بولىدۇ (يەنى ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتتە
 ئۇلار سىلەر بىلەن ئوخشاشتۇر). ئۇقىدىغان قەۋم ئۈچۈن، ئايەتلەرنى تەپسىلىي بايان
 قىلىمىز⁽¹¹⁾. ئەگەر ئۇلار ئەھدە بەرگەندىن كېيىن، قەسەملىرىنى بۇزسا ۋە دىنىڭ-
 لارنى ئەيىبلەسە، ئۇلارنىڭ (بۇنىڭدىن) چەكلىنىشلىرى ئۈچۈن، كۆپىرىنىڭ كاتتىباش-
 لىرىغا ئۇرۇش ئېچىڭلار. ئۇلارنىڭ قەسىمىنىڭ ھەقىقەتەن ئېتىبارى يوق⁽¹²⁾. (ئى مۆمىنلەر
 جامائەسى! ئەھدە بەرگەندە) ئىچكەن قەسىمىنى بۇزغان، بەيغەمبەرنى (مەككە)دىن ھەيدەپ
 چىقىرىشنى قەستلىگەن ۋە سىلەرگە ئالدى بىلەن ھۇجۇم قىلغان قەۋمگە ئۇرۇش ئاچمامسىلەر؟
 ئۇلاردىن قورقامسىلەر؟ ئەگەر مۆمىن بولساڭلار، قورقۇشۇڭلارغا اللە ئەڭ لايىقتۇر⁽¹³⁾.

ئۇلارغا ئۇرۇش ئېچىڭلار، اللہ ئۇلارنى سىلەرنىڭ قولۇڭلار بىلەن جازا ئايدۇ. اللہ ئۇلارنى خار قىلدۇ، اللہ سىلەرنى ئۇلار ئۈستىدىن غالب قىلدۇ. (ئىسلام دىنىنى ئۈستۈن قىلىپ، كاپىرلارنى جازا لاپ) مۇمىن قەۋمىنىڭ كۆڭلىگە شىپالىق (يەنى تەسەللى) بېرىدۇ^[14]. ھەم ئۇلارنى دىن-لىرىدىكى ئاچچىقتىن خالاس قىلدۇ. اللہ خالىغان ئادەمنى تەۋبىگە مۇۋەپپەق قىلدۇ. اللہ ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇ-چىدۇر^[15]. اللہ سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى جىھاد قىلغانلارنى، اللە دىن، اللەنىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە مۇمىنلەردىن باشقىنى سىرداش قىلىۋالمايدۇ. لارنى بىلىمىي (يەنى ئوتتۇرىغا چىقارماي) تۇرۇپ سىلەر ئۆز ھالىمىزغا قويۇپ بېرىلىمىز، (يەنى

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخِزُّهُمْ وَيَهْزَأُ مِنْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيُشْفِي صُدُورَهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيَذِيبُ عَنْ قُلُوبِهِمْ
يَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّ
تُرِكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ يَنْجُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَجِيعَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بِمَاتَعْبَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ كَيْفَ أَنْ يَحْمُرُوا عَلَىٰ اللَّهِ
شَهِيدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ الْمُؤْمِنِينَ مَنْ
يَأْتِيهِمُ الْخَيْرُ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَمَسَّ
الْأَلْبَانَةَ ۝ أُولَٰئِكَ يَكُونُونَ مِنَ الْهَادِينَ ۝ أَعْبَلْتُمْ سَفَايَةَ
الصَّالِحِ وَجَمَاعَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ مَنْ يَأْتِيهِمُ الْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجْهًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِ عِبَادُ اللَّهِ وَ
اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أَلَمْ يَنْ مَنُوا وَ
هَاجَرُوا وَجْهَهُمْ لِلدِّينِ سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝

سىنايلىمىز) دەپ ئويلايمىز؟ اللە سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن خەۋەرداردۇر^[16]. مۇشرىكلار ئۆزلىرىنىڭ كۆپىنى ئىقرار قىلىپ تۇرۇقلۇق (يەنى كاپىرلىق بىلەن اللەنىڭ مەسجىد-لىرىنى ئاۋات قىلىش بىر-بىرى بىلەن سىغىشالمايدۇ)، (ئۇلارنىڭ) اللەنىڭ مەسجىدلىرىنى ئاۋات قىلىشى توغرا ئەمەس، ئۇلارنىڭ قىلغان (ياخشى) ئەمەللىرىنىڭ نەتىجىسى بولمايدۇ، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ^[17]. اللەنىڭ مەسجىدلىرىنى پەقەت اللە غا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان، ناماز ئۆتكەن، زاكات بەرگەن، اللە دىن باشقىدىن قورقىمىغان كىشىلەرلا ئاۋات قىلدۇ (يەنى مەسجىدنى رېپون قىلىش، سەرەمجانلاشتۇرۇش، تازىلاش، مەسجىد تە داۋاملىق ناماز ئۆتەش، قۇرئان تىلاۋەت قىلىش قاتارلىق ئىشلارنى قىلدۇ)، ئەنە شۇلارنىڭ ھىدايەت تاپقۇ-چىلاردىن بولۇشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ^[18]. سىلەر ھاجىلارنى سۇ بىلەن تەمىنلەشنى، مەسجىدنى ھەرمانى ئاۋات قىلىشنى اللە غا، ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقان ۋە اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغان-لارنىڭ (ئىمانغا) ئوخشاش ھېسابلامىز؟ اللەنىڭ نەزىرىدە ئۇلار ئوخشاش ئەمەس. اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ^[19]. ئىمان ئېيتقانلارنىڭ، ھىجرەت قىلغانلارنىڭ ۋە ماللىرى ھەم جانلىرى بىلەن اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلارنىڭ دەرىجىسى اللەنىڭ دەرىجىسىدە ۋە ئۇنىڭ كاتتىدۇر؛ ئەنە شۇلار (ساۋاب تېپىش بىلەن) مەقسىتىگە ئېرىشكۈچىلەردۇر^[20].

پەرۋەردىگارنى ئۇلارغا ئۆزىنىڭ رەھىمىتى، رازى-
لىقى ۋە جەننەتلىرى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىدۇ،
ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈلۈك نېمەتكە ئېرىشىدۇ⁽²¹⁾.
ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ. شۈبھىسىزكى،
الله نىڭ دەرگاھىدا (ئۇلارغا) كاتتا ساۋاب
بار⁽²²⁾. ئى مۆمىنلەر! ئەگەر ئاتىلىرىڭلار، قېرىندەش-
دوستانىڭلار ئىماندىن كۆفرىنى ئارتۇق كۆرسە (كۆف-
رىدا مەھكەم تۇرسا)، ئۇلارنى دوست تۇتماڭلار.
ئىچكىڭلاردىن كىملىرىكى، ئۇلارنى دوست تۇتىدە-
كەن، ئۇلار زالىملاردۇر (يەنى ئۇلارغا ئوخشاش
مۇشركتۇر، چۈنكى مۇشركلىككە رازى بولغان
ئادەممۇ مۇشرك ھېسابلىنىدۇ)⁽²³⁾. ئېيتقىنىكى،
ئەگەر سىلەرنىڭ ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، قېرىندەش-
دوستانىڭلار، خوتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىڭلار
(ھەمدە ئۇلاردىن باشقىلار)، تاپقان پۇل-ماللىرىڭلار،
ئاقماي قېلىشىدىن قورققان تىجارىتىڭلار، ياخشى

كۆرىدىغان ئۆيلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن الله دىن، الله نىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە الله نىڭ
يولىدا جىھاد قىلىشتىنمۇ سۆيۈملۈك بولسا (يەنى شۇلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، الله نىڭ پەيغەم-
بىرىگە ياردەم بەرمىسەڭلار)، ئۇ ھالدا سىلەر تاكى الله نىڭ ئەمرى (يەنى مەككىنى پەتە قىلىش
ئىزىنى) كەلگۈچە كۈتۈڭلار، الله پاسىق قەۋمنى (يەنى الله نىڭ دىنىنىڭ چەك-چېگرىسىدىن
چىقىپ كەتكۈچىلەرنى) ھىدايەت قىلمايدۇ⁽²⁴⁾. الله سىلەرگە نۇرغۇن جەڭ مەيدانلىرىدا
ۋە ھۈنەين كۈنىدە (يەنى جېڭىدە) ھەقىقەتەن ياردەم بەردى. ئەينى ۋاقىتتا سانىڭ-
لارنىڭ كۆپلۈكىدىن خۇشاللىنىپ كەتتىڭلار (يەنى بۈگۈن بىزنىڭ سانىمىز كۆپ،
مەغلۇپ بولمايمىز دېدىڭلار، بۇ چاغدا سىلەرنىڭ سانىڭلار 12 مىڭ، دۈشمىنىڭلارنىڭ
سانى 4000 ئىدى)، سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكى سىلەرگە قىلچە ئەسقاتمىدى. (قاتتىق
قورققىنىڭلاردىن) كەڭ زېمىن سىلەرگە تار تۈيۈلدى. ئاندىن (مەغلۇپ بۇلۇپ، رەسۇلۇللانى
ئازغىنا مۆمىنلەر بىلەن تاشلاپ) ئارقاڭلارغا قاراپ قاچتىڭلار⁽²⁵⁾. ئاندىن الله پەيغەم-
بىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە (مەرھەمەت قىلىپ) خاتىرجەملىك بېغىشلىدى، سىلەرگە قوشۇنلارنى
(يەنى سىلەرگە ياردەمگە پەرىشتىلەرنى) چۈشۈردى، ئۇلارنى سىلەر كۆرمىدىڭلار
(شۇنىڭ بىلەن سىلەر غەلبە قىلدىڭلار)، الله كاپىرلارنى (ئۆلتۈرۈلۈش
ۋە ئەسىر ئېلىنىش بىلەن) ئازابلىدى، كاپىرلارنىڭ جازاسى ئەنە شۇ⁽²⁶⁾.

شۇنىڭدىن كېيىن، اللە خالىغان ئادەمگە تەۋبىنى نېسىپ قىلىدۇ (يەنى ئىسلام دىنىغا كىرىشكە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ). اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى. دۇر، ناھايىتى مېھرىبان دۇر (27). ئى مۇمىنلەر! مۇشرىك-لار (اللە نى ئىنكار قىلغانلىقىمىز ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى بۇزۇق بولغانلىقىمىز ئۈچۈن) پەقەت نىجىستۇر، مۇشۇ يىلدىن (يەنى ھىجرىيىنىڭ 9-يىلدىن) كېيىن ئۇلار مەسجىدى ھەرامغا (يەنى ھەرەمگە) بېقىنلاش-مىسۇن (يەنى ھەج قىلمىسۇن، تۆمرە قىلمىسۇن). ئەگەر سىلەر (ئى مۇمىنلەر! مۇشرىكلارنىڭ ھەرەمگە كىرىشتىن مەنئى قىلىنىشى بىلەن) بېقىرلىقتىن قورقساڭلار، اللە خالىسا ئۆز بەزىلى بىلەن سىلەرنى باي قىلىدۇ. شۇبھىسىزكى، اللە (سىلەرگە پايدىلىق ئىشلارنى) بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (28). سىلەر ئەھلى كىتابتىن اللە غا ۋە

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فلا يقبلوا السجدة الحرام بعد علمهم بهذا وإن خفتم عيلة فسوف يغفر لكم الله من قبل إن شاء إن الله عليه حكيم ﴿٢٨﴾ قالوا الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر ولا يحرمون ما حرم الله ورسوله ولا يكيبون دِين الحق من الذين أتوا الكتاب حتى يظنوا الجزية عن يدي وهم طغرون ﴿٢٩﴾ وقالت اليهود عذربن الله وقالوا النصرى السبي إن الله ذلك قولهم يا قواهم يضاهون قول الذين كفروا من قبل قات لهم الله أن يوفكون ﴿٣٠﴾ اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا لها واحداً لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون ﴿٣١﴾

ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمەيدىغانلار (يەھۇدىيلار ئۆزەيرىنى اللە نىڭ ئوغلى، ناسارالار ئىنانى اللە نىڭ ئوغلى دەپ ئېتىقاد قىلغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئۇلار اللە غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئېتىقاد قىلىمىز دىگەن بىلەنمۇ ئېتىقاد قىلمىغاننىڭ ئورنىدۇر) بىلەن، اللە (ئۆزىنىڭ كىتابىدا) ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى (سۇننىتىدە) ھارام قىلغان نەرسىلەرنى ھارام بىلمەيدىغانلار ۋە ھەق دىن (يەنى ئىسلام دىنى) غا ئېتىقاد قىلمايدىغانلار بىلەن، تاكى ئۇلار سىلەرگە بويسۇنۇپ خار ھالدا جىزىيە تۆلىگەنگە قەدەر، ئۇرۇش قىلىڭلار (29). يەھۇدىيلار: «ئۆزەير اللە نىڭ ئوغلىدۇر» دېدى، ناسارالار: «مەسىھ (يەنى ئىسا) اللە نىڭ ئوغلىدۇر» دېدى، بۇ، ئۇلارنىڭ ئاغزىدىكى (دەلىللىرى) سۆزدۇر، (ئۇلارنىڭ سۆزلىرى) ئىلگىرىكى كاپىرلارنىڭ (يەنى مۇشرىكلارنىڭ: «پەرىشتىلەر اللەنىڭ قىزلىرىدۇر» دېگەن) سۆزلىرىگە ئوخشايدۇ. اللە ئۇلارغا لەنەت قىلمىسۇنكى، (اللە نىڭ بالىسى يوقلۇقىغا روشەن دەلىل تۇرسا، ھەقىقەتتىن باتلىغا بۇرۇلۇپ) ئۇلار قانداقمۇ (اللەنىڭ بالىسى بار دەپ) اللە غا يالغان چاپلايدۇ (30). ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھىبىرلىرىنى، راھىبلىرىنى (يەھۇدىيلار بىلەن ناسارالارنىڭ دىنى باشلىقلىرىنى، ئۆلىمالىرىنى) ۋە مەريەم ئوغلى مەسھنى مەبۇد قىلىۋالدى. (ھالبۇكى) ئۇلار (پەيغەمبەرلەر ئارقىلىق) پەقەت بىر ئىلاھقا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلغان ئىدى، ئۇنىڭدىن باشقا (يەنى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە دىن باشقا) ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، اللە ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەنلىرىدىن پاكىتۇر (31).

ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار، يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) اللەنىڭ نۇرسىنى (يەنى ئىسلام دىنىنى) ئېغىزلىرى (يەنى يالغان-ياپەداق بوھتانلىرى) بىلەن ئۆچۈر-مەكچى بولىدۇ، اللە ئۆز نۇرسىنى ئۈستۈن قىلماي قالمايدۇ، كاپىرلار (بۇنى) يامان كۆرگەن تەقدىردىمۇ⁽³²⁾، اللە ھەق دىن (ئىسلام) نى بارلىق دىنلاردىن ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ بەيغەمبىرىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى تولۇق) ھىدايەت ۋە ھەق دىن بىلەن ئەۋەتتى، مۇش-رىكلار ئۇنىڭ (ئۈستۈن بولۇشىنى) يامان كۆرگەن تەقدىردىمۇ⁽³³⁾، ئى مۆمىنلەر! ھىبىرلەر ۋە راھىب-لەردىن (يەھۇدىي ۋە ناسارا ئۆلىمالىرىدىن) نۇر-غۇنلىرى كىشىلەرنىڭ پۇل-ماللىرىنى ھەقىقەتەن ھارام يەيدۇ، (كىشىلەرنى) اللەنىڭ دىنىغا كىرىشتىن توسىدۇ، ئالتۇن-كۈمۈش يىغىپ، ئۇنى اللەنىڭ

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى
اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُنْفِثَهُ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ
الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَا كْفُونَ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّبِعُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ نَحْمِي عَنْهَا
فِي آرَائِهِمْ قَتْلَهُمْ فِيهَا جِثَاهُمْ ذُجَّاجُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾
إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ أَشَدُّ عَذَابِ سَهْرٍ ﴿٣٦﴾
كَيْتَبُ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا
أَرْبَعَةَ حُرُمٍ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَائِمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَأَقَاتُوا الْمَشْرُوكِينَ كَقَاتِئِهِ كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَقَاتِيهِمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

يولدا سەرپ قىلمايدىغانلارغا (دوزاختا بولىدىغان) قاتتىق ئازاب بىلەن بىشارەت بەرگىن⁽³⁴⁾، ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئۇ ئالتۇن-كۈمۈشلەر جەھەننەمنىڭ ئوتىدا قىزىتىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ پىشانىلىرى، يانىلىرى ۋە دۈمبىلىرى داغلىنىدۇ. ئۇلارغا: «بۇ سىلەرنىڭ ئۆزەڭلار ئۈچۈن يىغقان ئالتۇن-كۈمۈشۈڭلار (سىلەر بۇ دۇنيا-يىڭلاردىكى اللەنىڭ ھەقىقىتى ئادا قىلىدىڭلار). يىغقان ئالتۇن-كۈمۈشۈڭلارنىڭ ۋابالىنى تېتىڭلار» دېيىلىدۇ⁽³⁵⁾، شۈبھىسىزكى، ئاسمان ۋە زېمىن يارىتىلغاندىن تارتىپ (قەمەرى) ئايلارنىڭ سانى اللەنىڭ دەرگاھىدا (يەنى لەۋھۇلمەھپۇزدا) 12 دۇر، ئۇلاردىن تۆتى (يەنى زۇلقەئدە، زۇلقەججە، مۇھەررەم، رەجەپ) ئۇرۇش قىلىش ھارام قىلىنغان ئايلاردۇر، بۇ توغرا دىندۇر (يەنى مەزكۇر تۆت ئايدا ئۇرۇشنىڭ ھارام قىلىنىشى اللەنىڭ توغرا دىندۇر)، بۇ ئايلاردا (ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلىماسلىق بىلەن، اللە چەكلىگەن گۇنا ئىشلارنى قىلىش بىلەن) ئۆزەڭلارغا زىيان سالماڭلار، مۇشرىكلار سىلەرگە بىرلىكتە ھۇجۇم قىلغاندەك، سىلەرمۇ ئۇلارغا قارشى بىرلىكتە ئۇرۇش قىلىڭلار. بىلىڭلاركى، اللە تەقۋادارلار بىلەن بىللەدۇر (يەنى اللەنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈرۈش، مەنئى قىلغان ئىشلىرىدىن چەكلىنىش بىلەن اللەدىن قورققۇچىلارغا اللەنىڭ ياردەم بېرىدىغانلىقىغا ئىشەنچىدە بولۇڭلار)⁽³⁶⁾.

إِنَّمَا النَّسِيئُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُخُونُونَ عَمَّا وُصِفُوا بِهِمْ وَمَا لَهُمْ أَنْ يَعْلَمُوا مَا خَبَرَ
 اللَّهُ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ بِظَاهِمٍ لِعَمَلِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
 إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَالْنَا إِلَى الْأَرْضِ
 ارْجِعِي بِلِقَا رَبِّكِ إِنَّكِ وَرَجَعِ إِلَى الْأَرْضِ قَبْلَ مَا تَخْرُجِينَ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا لِقَلِيلٍ ۖ الْآتِفُونَ وَيَجِدَنَّهُمْ فِي الْآيَاتِ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۚ قَوْمًا مَغْرِبُونَ لَا تَضُرُّهُمْ شَيْئًا ۚ وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ ﴿الْآتِفُونَ فَفَعَلْنَا نَصْرَ اللَّهِ إِذْ أَخْرَجَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتَيْنَاهُم بِطَائِفٍ مِّنَ الْأَعْرَابِ
 لِيُضِلَّوهُم وَيَأْتِيَهُمُ الْغَارُ إِذْ يَقُولُ
 لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَ الْآتِفِينَ ۚ وَاللَّهُ سَكِينَتُهُ
 عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ لِكُلِّمَّةٍ مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا
 السُّنَّةَ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿
 إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿

ئاينى ئارقىغا سۈرۈش (يەنى تۈرۈش ھارام قىلىنغان ئاينى باشقا بىر ئايغا ئۆزگەرتىپ، يىلىنىڭ 12 ئېيىنى 13 ئايغا كۆپەيتىش) كۈفرىنى زىيادە قىلىشتۇر، بۇنىڭ بىلەن كاپىرلار ئازدۇ-رۈلىدۇ؛ ئۇلار اللە ھارام قىلغان ئايلارنىڭ سانىغا مۇۋاپىقلىشىش ئۈچۈن، ئۇنى بىر يىل ھالال قىلسا، ئىككىنچى يىلى ھارام قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار اللە ھارام قىلغان ئاينى ھالال قىلىدۇ، ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ يامان ئەمەللىرى چىرايلىق كۆرسىتىلدى. اللە كاپىر قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ^[37]. ئى مۆمىنلەر! سىلەرگە اللە نىڭ يولىدا جىھاد قىلىشقا چىقىڭلار دېيىلسە، نېمىشقا يۈرتۈڭلاردىن ئايرىلغىڭلار كەلمەيدۇ؟ دۇنيا ھاياتىنى ئاخىرەتتىكى (بەخت) بىلەن تېڭىشىشكە رازى بولدۇڭلارمۇ؟ دۇنيا ھاياتىدىن بەھرىمەن بولۇش ئاخىرەتنىڭ نېمە تىلىرى

بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئەر زىمىنى نەرسىدۇر^[38]. ئەگەر سىلەر جىھادقا چىقىمىڭلار اللە سىلەرگە قاتتىق ئازاب قىلىدۇ. (سىلەرنى ھالاك قىلىپ) ئورنۇڭلارغا سىلەردىن باشقا قەۋمنى كەلتۈرىدۇ، سىلەر اللەغا قىلچە زىيان يەتكۈزۈلمەيسىلەر، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر^[39]. ئەگەر سىلەر اللە نىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم قىلمىڭلار (اللە ياردەم قىلىدۇ)، اللە ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا ياردەم قىلغان ئىدى. ئۆز ۋاقتىدا كاپىرلار ئۇنى (مەككىدىن) ھەيدەپ چىقارغان ئىدى. ئۇنىڭغا پەقەت بىر كىشى (يەنى ئەبۇبەكرى سىدىق) ھەمرا ئىدى. ئەينى زاماندا ئۇ ئىككىسى غاردا ئىدى. (رەسۇلۇللا) ھەمراھىغا: «غەم قىلمىغىن، اللە ھەقىقەتەن بىز بىلەن بىللە» دەيتتى، اللە ئۇنىڭغا (يەنى پەيغەمبىرىگە) خاتىرجەملىك بېغىشلىدى، ئۇنىڭغا (بەرىشتىلەردىن بولغان) قوشۇنلار بىلەن مەدەت بەردى، ئۇلارنى سىلەر كۆرمىدىڭلار، كاپىرلارنىڭ سۆزىنى (يەنى شېرىك كەلىمى-سىنى) پەس قىلدى، اللە نىڭ سۆزى (يەنى كەلىمە تەۋھىد) ئۈستۈندۇر، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر^[40]. (ئى مۆمىنلەر جامائەسى!) سىلەر يېنىڭ بولغان ياكى ئېغىر بولغان ھالەتتە (يەنى مەيلى ياش-قېرى، پىيادە، ئۇلاغلىق بولۇڭلار، ئوڭۇشلۇق ۋە قىيىن شارائىتتا بولۇڭلار، ئىختىيارى ۋە ئىختىيارسىز بولۇڭلار، ھەممە ئەھۋالدا) جىھادقا چىقىڭلار، اللە نىڭ يولىدا مېلىڭلار بىلەن، جىنىڭلار بىلەن جىھاد قىلىڭلار، ئەگەر بىلسەڭلار مۇنداق قىلىش سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر^[41].

ئەگەر (ئۇلارنىڭ دەۋەت قىلىنغىنى) ئاسان قولغا كېلىدىغان غەنەمەت ۋە (يىراق ئەمەس) ئوتتۇراھال سەپەر بولىدىغان بولسا، ئۇلار چوقۇم ساڭا ئەگىشىپ (غەنەمەت ئېلىش مەقسىتىدە) چىقاتتى. لېكىن، بۇ ئارىلىق ئۇلارغا يىراق بىلىندى. ئۇلار اللە بىلەن قەسەم ئىچىپ: «ئەگەر چىقىشقا قادىر بولالغان بولساق، ئەلۋەتتە سىلەر بىلەن بىللە چىقاتتۇق» دەيدۇ، ئۇلار (يالغان قەسەملىرى تۈپەيلىدىن) ئۆزلىرىنى ئۆزلىرى ھالاك قىلىدۇ، اللە بىلىدۇكى، ئۇلار شەك-شۈبھىسىز يالغانچىلاردۇر (442). (ئى مۇھەممەد!) اللە سېنى كەچۈردى، (ئۆزىسىدە) راستچىلار بىلەن يالغانچىلار (ساڭا ئېنىق بولمىغىچە نېمىشقا ئۇلارغا چىماسلىققا) رۇخسەت بەردىك (443).

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ
وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّفَرُ وَصَحَّ حَلْفُونَ يَا أَللهُ
لِيَأْتِيَكُمُ الْكَرْجُ مَتَاعًا مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسُهُمْ
وَاللهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۖ عَفَا اللهُ عَنْكَ اللهُ
إِذْ نَتَّيْتُمْ لَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَعَلَّمَ
الْكَاذِبِينَ ۗ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَاللهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۗ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا يَتَرَدَّدُونَ ۗ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
لَعَدَاؤُهُ عَدَاةً ۚ وَلَكِنْ كَرِهَ اللهُ انْتِحَابَهُمْ
فَتَبَطَّوهُمْ وَقِيلَ لَهُمْ قَاتِلُوا أَمَّةَ الْفَاجِرِينَ ۖ ۝
لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا تَرَأَوْكُمْ إِلَّا جَبَالًا
وَلَا أَوْصَعًا ۗ إِنْ خَلَّكُمْ يَمِينُونَ كُمْ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۖ

(ئى مۇھەممەد!) اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغانلار سەندىن ماللىرى بىلەن ۋە جانلىرى بىلەن جىھاد قىلىشقا رۇخسەت سورىمايدۇ. اللە تەقۋادارلارنى ئوبدان بىلىدۇ (444). (ئى مۇھەممەد) سەندىن پەقەت اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشەنمەيدىغانلار، دىللىرىدا اللە نىڭ بىرلىكىگە ۋە سېنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭگە كۇمانى بارلار رۇخسەت سورىيدۇ، ئۇلار ئۆز كۇمانىدا تېڭىرقاپ يۈرىدۇ (445). ئەگەر ئۇلارنىڭ جىھادقا چىقىش نىيىتى بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا تەييارلىق قىلاتتى، لېكىن اللە ئۇلارنىڭ چىقىشىنى ياقىتۇرمىدى، (ئۇلارنىڭ دىللىرىغا ھورۇنلۇقنى سېلىپ) ئۇلارنىڭ ئىرادىسىنى سۇندۇردى. (ئۇلارغا) «ئۆيلىرىدە قېلىپ قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كىچىك بالىلار، ئاجىزلار) بىلەن قېلىڭلار» دېيىلدى (446). ئەگەر ئۇلار سىلەر بىلەن بىرلىكتە چىققان بولسا، ئاراڭلاردا پەقەت پىمتنە-پاساتنى كۆپەيتەتتى، ئاراڭلارغا بۆلگۈنچىلىك سېلىش ئۈچۈن چوقۇم سۇخەنچى-لىك بىلەن شۇغۇللىناتتى، ئاراڭلاردا ئۇلار ئۈچۈن تىك-تىڭلايدىغانلار بار، اللە زالىملارنى (يەنى مۇناپىقلارنىڭ ئىچى-تېشىنى) ئوبدان بىلىگۈچىدۇر (447).

ئۇلارنىڭ مال-مۈلكى ۋە ئەۋلادى سېنى ئەجەب-ئەندۈرمىسۇن، اللە ئۇلارنى بۇ دۇنيادا شۇ نەرسە-لەر بىلەن ئازابلاندى ۋە ئۇلارنىڭ كاپىر پېتى جان ئۈزۈشىنى ئىرادە قىلىدۇ (555). ئۇلار: «بىز چوقۇم سىلەر (يەنى سىلەرگە ئوخشاش مۇسۇل-مانلار)دىن» دەپ، اللە بىلەن قەسەم ئىچىدۇ. ئۇلار سىلەردىن ئەمەس، لېكىن ئۇلار (زىيان-زەخمەتكە ئۇچراشتىن قورقۇپ، ئاغزىدا مۇسۇلمان بولغان) قورقۇنچاق قەۋمدۇر (566). ئەگەر ئۇلار بىرەر قورغان ياكى غار ۋە ياكى گەمىنى تاپسا ئىدى، ئۇلار شۇ تەرەپكە قاراپ ئەلۋەتتە يۈگۈرۈش-كەن بولاتتى (567). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ بەزىسى سېنىڭ سەدىقە (ۋە غەنىمەت)لەرنى تەقسىم قىلىشنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارغا ئۇنىڭدىن بېرىلسە خۇش بولۇشىدۇ، بېرىلمىسە خاپا بولۇشىدۇ (568).

ئەگەر ئۇلار اللەنىڭ ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگىنىگە رازى بولسا ۋە: «اللە بىزگە كۇپايە قىلىدۇ، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىزگە ئۆز پەزىلىدىن ئاتا قىلىدۇ، بىز ھەقىقەتەن اللەدىن (اللەنىڭ پەزىلىنى، ئېھسانىنى) ئۆتۈنۈپ سورىغۇچىلارمىز» دېسە، ئەلۋەتتە، ئۇلار ئۈچۈن ياخشى بولاتتى (569). زاكات پەقەت پېقىرلارغا، مىسكىنلەرگە، زاكات خادىملىرىغا، دىللىرىنى ئىسلامغا مايىل قىلىش كۆزدە تۇتۇلغانلارغا، قۇللارنى ئازات قىلىشقا، قەرزدارلارغا، اللەنىڭ يولغا، ئىبن سەبىللەرگە بېرىلىدۇ، بۇ اللەنىڭ بەلگىلىمىسىدۇر، اللە (بەندىلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (600). ئۇلارنىڭ بەزىلىرى پەيغەمبەرگە (سوزى ۋە ھەرىكىتى ئارقىلىق) ئەزىيەت يەتكۈزىدۇ ۋە (پەيغەمبەرنى) «ئاڭلىغان نەرسىسىنىڭ ھەممىسىگە ئىشىنىدۇ» دەيدۇ. ئېيتقىنىكى، «(دۇرۇس، ئۇ) سىلەرگە پايدىلىق سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئىشىنىدۇ، اللەنىڭ سۆزلىرىگە ئىشىنىدۇ، مۇمىنلەرنىڭ سۆزىگە (ئۇلارنىڭ ئىخلاسىنى بىلگەنلىكتىن) ئىشىنىدۇ، ئۇ سىلەردىن ئىمان ئېيتقانلار ئۈچۈن رەھمەتتۇر». اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغانلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (611).

(ئى مۇناپىقلار، سىلەرنىڭ ھالىڭلار) سىلەردىن بۇرۇن تۇتكن (ھالاك بولغان ئۈمىتلىرىڭ ھالىغا) ئوخشايدۇ، ئۇلار كۈچ-قۇۋۋەتتە سىلەردىن كۈچ-سۈك، مال-مۈلكى ۋە ئەۋلادى سىلەرنىڭكىگە قارىغاندا كۆپ ئىدى. سىلەردىن بۇرۇن تۇتكنلەر (دۇنيانىڭ لەززەتلىرى جەھەتتىكى) نېسۋىسىدىن بەھرىمەن بولغاندەك، سىلەرمۇ (دۇنيانىڭ لەززەت-لىرى جەھەتتىكى) نېسۋەڭلاردىن بەھرىمەن بول-دۇڭلار؛ ئۇلار باتىلغا چۆمگەندەك، سىلەرمۇ باتىلغا چۆمدۇڭلار؛ ئەنە شۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئىتبارسىزدۇر، ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر⁽⁶⁹⁾. ئۇلارغا ئۇلاردىن بۇرۇن تۇتكنلەرنىڭ، نۇھ، ئاد ۋە سەمۇد قەۋملىرىنىڭ،

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشْدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِحُلَاغِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِحُلَاغِهِمْ مِمَّا اسْتَمْتَعْتُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِحُلَاغِهِمْ
وَحَضَمْتُمْ كَالَّذِينَ خَافُوا أَوْلِيَّكَ حَيْثُ أَغْبَا اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۗ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قُومُوا وَعَدُوا تَبٰوَدُوا وَقُورٌ
إِزْهِيمٌ وَأَصْحٰبُ مَدْيَنَ وَاللُّؤَيُّكِيَاتِ أَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ
يَأْتِيهِمْ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِيَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۗ وَاللُّؤَيُّونَ وَالْمُؤَيْذِيْنَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاؤُ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُؤْتُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۗ
وَعَدَا اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جُنُبًا مِمَّنْ جَاءُوا
الْأَنْفُسَ خٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۗ

ئىبراھىم قەۋمىنىڭ، مەدىيەن ئاھالىسىنىڭ، كۆمتۈرۈۋېتىلگن قىشلارنىڭ (يەنى لۇت ئەلەيھىس-سالام قەۋمى قىشلىقلىرىنىڭ) خەۋەرلىرى كەلمىدىمۇ؟ ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى مۆجىزىلەر ئېلىپ كەلدى (بۇ مۆجىزىلەرنى ئۇلار ئىنكار قىلدى). اللە ئۇلارغا زۇلۇم قىلغىنى يوق، لېكىن ئۇلار (كاپىر بولۇش ۋە گۇناھ قىلىش بىلەن) ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى⁽⁷⁰⁾. مۆمىن ئەرلەر، مۆمىن ئاياللار بىر-بىرى بىلەن دوستتۇر، ئۇلار (كىشىلەرنى) ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، يامان ئىشلاردىن توسىدۇ، نامازنى (تولۇق) ئادا قىلىدۇ، زاكات بېرىدۇ، اللە غا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدۇ، ئەنە شۇلارغا اللە رەھىم قىلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽⁷¹⁾. اللە مۆمىن ئەرلەر ۋە مۆمىن ئاياللارغا ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى ۋەدە قىلدى. ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ، ھەمىشە تۇرىدىغان جەننەتلەردە گۈزەل جايلارنى ۋەدە قىلدى. (ئۇلار ئېرىشىدىغان) اللەنىڭ رازىلىقى (جەننەت نېمەتلىرىنىڭ ھەممىسىدىن) كاتتىدۇر، بۇ چوڭ بەختتۇر⁽⁷²⁾.

ئى پەيغەمبەر! كاپرلارغا ۋە مۇناپىقلارغا قارشى جەھاد قىلغىن، ئۇلارغا (قارشى غازات قىلىش ۋە قورقۇنچ سېلىش بىلەن) قانتىق مۇئامىلە قىلغىن، ئۇلارنىڭ جايى جەھەننەمدۇر، ئۇ نېمىدېگەن يامان جاي! (73) ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ھېچنەمە دەپمىگەنلىكى توغرىسىدا اللە بىلەن قەسەم قىلىدۇ، ئۇلار ھەقىقەتەن كۇفرى سۆزىنى ئېيتتى، ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئىپادىلىگەندىن كېيىن كاپىر بولدى، ئۇلار ئىشقا ئاشمايدىغان ئىشنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئۇرۇندى (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرۈشنى قەستلىدى)، ئۇلارنىڭ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى) يامان كۆرۈشى پەقەت اللە نىڭ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئۇلارنى ئۆز پەزىلىتىدىن باي قىلغانلىقى ئۈچۈندۇر، ئەگەر ئۇلار (مۇناپىقلىقتىن) تەۋبە قىلسا، ئۆزلىرىگە ياخشىدۇر،

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَأْمُرْهُمْ بِجَهْتِهِمْ وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا قَالُوا وَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بِعَدْلِ اللَّهِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ قَوْلَهُ وَمَا تَقْبُولُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَبَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ قَبْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا لَكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا يَمُودِبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ قَلِيلٍ وَلَا تَصِدَّقُوا مَن مِّنْهُمْ مِنْ عَهْدِ اللَّهِ لَئِنْ أَتَاكُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَتَصَدَّقَنَّ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا اللَّهُمَّ مِنْ قَبْلِهِ بَخُلُؤُا۟ بِهِ وَكَوَلُوا لَهُمْ مُمْرِسُونَ ﴿٧٤﴾ فَأَعْبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَقُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٥﴾ أَلَمْ يَكْفُرُوا أَنَّهُمْ يُعْبُدُونَ اللَّهَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٦﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

ئەگەر ئۇلار (ئىماندىن داۋاملىق) يۈز ئۆرۈسە، اللە ئۇلارنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە قانتىق ئازاب بىلەن جازالايىدۇ، يەر يۈزىدە ئۇلارغا (ئۇلارنى ئازابىتىن قۇتۇلدۇرىدىغان) بىرەر دوست ۋە بىرەر مەدەتكار تېپىلمايدۇ (74). ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزىلەر: «ئەگەر اللە بىزگە ئۆز پەزىلىتىدىن ئانا قىلسا (يەنى رىزقىمىزنى كەڭ قىلسا) ئەلۋەتتە سەدىقە بېرەتتۇق، ئەلۋەتتە ياخشىلاردىن بولاتتۇق» دەپ اللەغا ئەھدە قىلدى (75). اللە ئۇلارغا ئۆز پەزىلىتىدىن ئانا قىلغان (يەنى باي قىلغان) چاغدا، بېخىللىق قىلىشتى (يەنى ئەھدىنى بۇزۇپ، اللەغا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىشتىن يۈز ئۆرۈشتى) (76). ئۇلار (سەدىقە قىلمىز، ياخشىلاردىن بولمىز دەپ) اللەغا بەرگەن ئەھدىسىگە خىلاپلىق قىلغانلىقى، (ئىمانىنى، ئېھسانىنى دەۋا قىلىشتىكى) يالغانچىلىقلىرى ئۈچۈن، اللەغا مۇلاقات بولىدىغان كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى)گە قەدەر مۇناپىقلىقىڭ دىللىرىدا (يىلتىز تارتىپ) تۇرۇشنى اللە ئۇلارنىڭ (ئىشىنىڭ) ئاقۇستى قىلدى (77). اللەنىڭ ئۇلارنىڭ ئىچكى سىرلىرىنى، (ئۆز ئارا قىلىشقان) يوشۇرۇن سۆزلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى، پۈتۈن غەيبىلەرنى چوڭقۇر بىلىدىغانلىقىنى ئۇلار ئۇقمامدۇ؟ (78) (مۇناپىقلار) مۆمىنلەرنىڭ ئىچىدىكى مەردلىك بىلەن (كۆپ) سەدىقە قىلغۇچىلارنى، ئاقىتىنىڭ يېتىشىچە (يەنى كەمبەغەل بولغانلىقتىن ئاز) سەدىقە قىلغۇچىلارنى ئەيىبلەيدۇ، ئۇلارنى مەسخىرە قىلىدۇ، اللە ئۇلارنى مەسخىرە قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن جازالايىدۇ، ئۇلار قانتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (79).

(ئى مۇھەممەد!) ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۈچۈن مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىل، مەيلى مەغپىرەت تەلەپ قىلما (بەربىر ئوخشاش)، ئۇلار ئۈچۈن 70 قېتىم مەغپىرەت تەلەپ قىلساڭمۇ، اللە ھەرگىز ئۇلارنى مەغپىرەت قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلدى، اللە پاسق قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ⁽⁸⁰⁾. رەسۇ-لۇلغا خىلاپلىق قىلىپ (تەبۈك غازىتىغا چىقماي) قېلىپ قالغانلار (يەنى مۇناپىقلار) ئۆيلىرىدە-بخى-رامان ئولتۇرغانلىقلىرى بىلەن خۇشال بولۇشتى، ئۇلار اللەنىڭ يولىدا ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن جىھاد قىلىشنى ياققۇرمىدى، ئۇلار (بىر-بىرىگە): «ئىسسىقتا چىقماڭلار» دېيىشتى. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «جەھەننەم-نىڭ ئوتى تېخىمۇ قىزىقتۇر. ئەگەر ئۇلار چۈش-نىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئىسسىقتا رەسۇلۇللا بىلەن بىرگە چىقاتتى»⁽⁸¹⁾. ئۇلار قىلىش (كۇناھ)

لىرىنىڭ جازاسى ئۈچۈن، ئاز كۈلسۈن، كۆپ يىغلىسۇن⁽⁸²⁾. ئەگەر اللە سېنى (تەبۈك غازىتى-دىن) قايتۇرۇپ (ئۆزىسىز قېلىپ قالغان مۇناپىقلاردىن) بىر تۈركۈمنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارسا، ئۇلار (ئىككىنچى بىر غازاتقا) چىقىشقا سەندىن ئىزنى سورىسا: (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «سەلەر مەن بىلەن بىللە مەڭگۈ (غازاتقا) چىقماڭلار، ھەرگىز مەن بىلەن بىللە چىقىپ ئۇرۇش قىلماڭلار، شۇبھىسىزكى، سەلەر دەسلەپكى قېتىمدا (چىقماي، ئۆيۈڭلاردا بىخىرامان) ئولتۇرۇشقا رازى بولدۇڭلار، ئەمدى (غازاتقا چىقماي) قېلىپ قالغۇچىلار (يەنى ئاياللار، كىچىك بالىلار) بىلەن ئولتۇرۇڭ-لار»⁽⁸³⁾. (ئى مۇھەممەد!) سەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆلگەن ھېچبىر ئادەمنىڭ نامىزىنى چۈشۈرمىگەن، (دەپنە قىلىش، زىيارەت ياكى دۇئا ئۈچۈن) ئۇنىڭ قەبرىسى ئۈستىدىمۇ تۇرمىغىن، چۈنكى ئۇلار اللەنى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلدى. ئۇلار پاسق ھالىتى بىلەن ئۆلدى⁽⁸⁴⁾. ئۇلارنىڭ ماللىرى ۋە ئەۋلادلىرى سېنى ئەجەبلەندۈرمىسۇن. اللە دۇنيادا بۇلار ئارقىلىق ئۇلارنى جازالاشنى، ئۇلارنىڭ كاپىرى پېتى جان ئۇزۇشىنى ئىرادە قىلىدۇ⁽⁸⁵⁾. بىرەر سۈرە نازىل قىلىنىپ: «اللە غا ئىمان ئېيتىڭلار ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن بىللە جىھاد قىلىڭلار» دېيىلسە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى مالدارلار سەندىن (غازاتتىن قېلىپ قېلىشقا) رۇخسەت سورايدۇ، ئۇلار: «بىزنى قوي، (غازاتقا چىقماي، ئۆيلىرىدە بىخىرامان) ئولتۇرغۇچىلار بىلەن بىللە بولايلى» دەيدۇ⁽⁸⁶⁾.

إِسْتَفْرَأَهُمْ أَوْلَادُ تَتَنُورَ لَهُمْ لَنْ تَسْتَفْرَأَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَمَا يَأْتِي اللَّهَ وَمَا سَأَلْتَهُ
وَاللَّهُ لَإِيْهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ قِرْمَ الْفَاسِقِينَ بِمَقْدِمِهِمْ
خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهَ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَنْ نَقْرَبُكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ كُنَّا نَرَى
حَرْأَتِنَا كَأَنَّا كَائِبُونَ ﴿٨١﴾ قَرَأَ نَجْمَكَ اللَّهُ إِلَى طَلْحَةَ
مِنْهُمْ قَالُوا قَدْ نَأْتِيكَ بِالْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ نَخْرُجَ مَعَكُمْ أَبَدًا
وَلَنْ نَقَاتِلَ مَعَكُمْ عَدُوَّكُمْ صِلَيْتُمْ بِالْقَعْرِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَأَعَدُوا مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ
أَبَدًا وَلَا تَقْرَبْ عَلَى قَبْرِكُمْ كَمَا وَرَأَى اللَّهُ وَسَمِعَهُ وَرَأَى
وَهُمْ قِيَمُونَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَجْعَلْ أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ أَلْمَامًا يَرِيءُ
اللَّهَ أَنْ يُعْطِيََهُمْ بِهَآئِنِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ لَكَاِبُونَ ﴿٨٤﴾
وَأَذَانُكَ سَوْرَةً أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
اسْتَأْذَنَكَ أَوْلَادُ الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا لَنْ نَمَّ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٥﴾

ئۇلار ئۆيلەردە قالدۇرۇلغان (يەنى ئاياللار، كېسەل- لەر ۋە ئاجىزلار) بىلەن بىللە بولۇشقا رازى بولدى، ئۇلارنىڭ دىللىرى پېچەتلەندى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلار (جەھادتىكى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىشتىن كېلىدىغان بەختنى) چۈشەنمەيدۇ⁽⁸⁷⁾. لېكىن، پەيغەمبەر ۋە پەيغەمبەر بىلەن بىللە ئىمان ئېيتقانلار، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن جەھاد قىلدى، ئەنە شۇلار (ئىككىلا دۇنيانىڭ) ياخشىلىقى- لىرىغا ئائىل بولدۇ، ئەنە شۇلار مەقسەتكە يەتكۈ- چىلەردۇر⁽⁸⁸⁾. اللە ئۇلارغا ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى تەييارلىدى. ئۇلار ئۇنىڭدا مەڭگۈ قالدۇ، بۇ چوڭ بەختتۇر⁽⁸⁹⁾. ئەترا- بلاردىن ئۆزىزە بايان قىلغۇچىلار (جەھادقا چىقما- لىقتا) رۇخسەت سوراپ كەلدى. (ئىمانى دەۋا

رَضُوا يَأْنِ يَكُونُوا مَعَ الْغَوَالِقِ وَطِيعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۗ لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّةً جَزَىٰ مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۗ وَ
جَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ كَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا
عَلَى الَّذِينَ كَانُوا يَدْعُونَ مَا يَدْعُونَ سَرًّا إِذْ أَنْصَرُوا لِلَّهِ
رَسُولًا مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۗ
وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لَيَحْسَبُنَّهُمْ ثَلَاثًا أَجْدًا
مَا أَحْمَلَهُمْ عَلَيْهِمْ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الْكُفْرِ
حِزَابًا لِأَرْحَامِهِمْ وَإِنَّا لَنَسْفَعُ بِالنَّارِ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
مَعَ الْغَوَالِقِ وَطِيعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۗ

قىلىپ) اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە يالغانچىلىق قىلغانلار جەھادقا چىقىمىدى (يەنى ئەتراپلار- دىن يەنە بىر تۈركۈمى جەھادقا چىقىمىدى، ئۆزىزە بايان قىلىپمۇ كەلمىدى). ئۇلاردىن كاپىر بولغانلار قاتتىق ئازىبا دۇچار بولىدۇ⁽⁹⁰⁾. ئاجىزلار (يەنى ياشانغان بوۋايىلار)، كېسەللەر، (جەھادقا چىقىشقا) خىراجەت تاپالمايدىغانلار اللەغا ۋە اللەنىڭ پەيغەمبەرگە سادىق بولسىلا، جەھادقا چىقىمىغا كۇناھ بولمايدۇ، ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى ئەيىبلەشكە يول يوقتۇر، اللە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەھربان دۇر⁽⁹¹⁾. يەنە مۇنداق كىشىلەرنىمۇ ئەيىبلەشكە يول يوقتۇر، ئۇلار (جەھادقا چىقىش ئۈچۈن) سەندىن ئۇلاغ سوراپ كەلگەندە، (ئۇلارغا سەن) «مېنىڭ سىلەرنى تەمىنلەيدىغان ئۇلاغلىرىم يوق» دېدىڭ؟ ئۇلار (جەھادقا چىقىشقا) سەرىپ قىل- دىغان نەرسە تاپالمايدىغانلىقى ئۈچۈن غەمكىن، كۆزلىرىدىن ياش تۆككەن ھالدا قايتىشتى⁽⁹²⁾. ئۆزلىرى باي تۇرۇپ، (جەھادقا چىقىمىسىغا) رۇخسەت سورىغانلار ئەيىبلەنشى كېرەك، ئۇلار (جەھادقا چىقىمىغان ئاياللار، كېسەللەر، ئاجىزلار) بىلەن بىللە بولۇشقا رازى بولدى، اللە ئۇلار- نىڭ دىللىرىنى پېچەتلىۋەتتى، (شۇنىڭ ئۈچۈن) ئۇلار (اللەنىڭ ئەمرىنى) بىلمەيدۇ⁽⁹³⁾.

(ئون بىرىنچى پارە)

ئۇلارنىڭ يېنىغا (يەنى مەدىنىگە تەبۇك غازىتە-دىن) قايتىپ كەلگەن چېغىڭلاردا، ئۇلار سىلەرگە (غازاتتىن قېلىپ قالغانلىقلىرى توغرىسىدا) ئۆزۈرە بايان قىلىدۇ، (ئى مۇھەممەدا) ئۇلارغا: «ئۆزۈرە بايان قىلماڭلار، سىلەرنىڭ (سۆزۈڭلارغا) ئىشەنمەيمىز، اللە سىلەرنىڭ ئەھۋالىڭلارنى (ۋە دىلىڭلاردىكى مۇناپىقلىقنى) بىزگە خەۋەر قىلدى، اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى سىلەرنىڭ (بۇنىڭدىن كېيىنكى) ئەمەلىڭلارنى كۆرۈپ تۇرىدۇ (مۇناپىقلىقتىن تەۋبە قىلامسىلەر؟ ياكى ئۇنىڭدا چىڭ تۇرامسىلەر؟)، ئاندىن كېيىن (يەنى ئۆلگىنىڭلاردىن كېيىن)، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ئىشلارنى بىلگۈچى (اللە) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، اللە سىلەرگە پۈتۈن قىلمىشڭلارنى

ئېيتىپ بېرىدۇ» دېگەن^[94]. ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) نىڭ يېنىغا قايتىپ بارغىنىڭلاردا، ئۇلار سىلەرنىڭ ئۇلارنى ئەيىبلەمەسلىكىڭلار ئۈچۈن (يالغان ئۆزۈرلەر بايان قىلىپ)، اللە بىلەن قەسەم قىلىدۇ، ئۇلاردىن يۈز ئۇرۇڭلار (يەنى ئۇلار بىلەن سۆزلەشەڭلار ۋە سالاملاشاڭلار)، ئۇلار ھەقىقەتەن ئىنجىستۇر، قىلمىشلىرىنىڭ جازاسى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر^[95]. سىلەرنىڭ رازىلىقىڭلارغا ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۇلار سىلەرگە قەسەم ئىچىپ بېرىدۇ، سىلەر ئۇلاردىن رازى بولساڭلار (بۇ ئۇلارغا پايدا بەرمەيدۇ)، چۈنكى اللە پاسىق قەۋمدىن رازى بولمايدۇ^[96]. ئەترا-بىلارنىڭ كۇفرى ۋە مۇناپىقلىقى تېخىمۇ زىيادىدۇر، اللە پەيغەمبىرىگە نازىل قىلغان شەرىئەت ئەھكاملىرىنى بىلمەسلىككە ئۇلار ئەڭ لايىقتۇر، اللە (مەخلۇقاتىنىڭ ئەھۋالىنى) بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر^[97]. ئەتراپلاردىن بەزىلىرى (اللە يولىدا) بەرگەن نەرسىلىرىنى جەرىمانە ھېسابلايدۇ، سىلەرنىڭ ھادىسىگە ئۇچرىشىڭلارنى كۈتىدۇ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ھالاكەتكە ئۇچرىسۇن، اللە (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچى، (ئىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر^[98]. ئەتراپلارنىڭ بەزىلىرى اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىدۇ، (اللە يولىدا) بەرگەن نەرسىلىرىنى اللەغا يېقىن بولۇشنىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ دۇئاسىغا ئېرىشىشنىڭ ۋاسىتىسى قىلىدۇ، ئۇلار بۇ ئارقىلىق راستلا اللەغا بولغان يېقىنلىققا ئېرىشەدۇ، اللە ئۇلارنى ئۆزىنىڭ رەھىمىتى دائىرىسىگە كىرگۈزىدۇ، اللە ھەقىقەتەن (مۆمىن بەندىلىرىگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) تولىمۇ مېھرىبانىدۇر^[99].

وَالشَّيْقُونَ الْأَكْلُونَ مِنَ الْمُهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانَةُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾ وَمِمَّنْ حُكِمَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ قَامَ وَالْمَدِينَةَ
 وَأَهْلَ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى الرَّغَاقِ فَاتَّعَلَمَهُمْ نَحْنُ
 نَعْلَمُهُمْ سَاعِدًا بِهِمْ مَقْتَدِينَ تُنَزِّلُونَ إِلَيْنَا آيَاتٍ عَظِيمًا ﴿۱۰۱﴾
 وَأَخْرَجْنَا مَنِ اتَّبَعْتُمْ فَهُمْ حَاكِمُونَ عَلَى أَصْحَابِ الْكُفْرِ سَيِّئًا
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰۲﴾ خُنِ
 مِنْ أَمْرِ آلِهِمْ صِدْقَةً نَطَّهَرُهُمْ وَيُطَهِّرَهُمُ اللَّهُ بِصَلَاتِهِمْ
 وَإِنْ صَلَوَاتُكَ سَكُنَ لَهُمُ وَاللَّهُ سَمِيمٌ عَلَيْهِمُ الْكُفْرُ يَكْفُرُونَ
 اللَّهُ هُوَ يَهْدِي الْقَوْمَ التَّوَّابِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
 إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ وَرَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَيُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْعَلِيِّ
 وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾ وَالْقُرُونُ سَرُوحٌ
 لَكُمْ وَاللَّهُ آتَايَعُ بِكُمْ وَأَمَّا تَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۰۶﴾

ھەممىدىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلاردىن، ياخشىلىق قىلىش بىلەن ئۇلارغا ئەگەشكەنلەر (يەنى تابىئىنلار ۋە قىيامەتكىچە ئۇلارنىڭ يولىدا ماڭغانلار) دىن اللە رازى بولدى، ئۇلارمۇ اللە دىن مەمنۇن بولدى. اللە ئۇلارغا ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرنى تەييارلىدى، ئۇلار جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇ، بۇ چوڭ بەختتۇر^[100]. ئەتراپىڭلاردا ئەتراپلاردىن مۇناپىق-لار بار، مەدىنە ئاھالىسىدىنمۇ مۇناپىقلىقتا چىڭ تۇرغانلار بار، ئۇلارنى سەن بىلمەيسەن، بىز بىلەمىز، ئۇلارنى ئىككى قېتىم (يەنى دۇنيادا قەتل قىلىش ۋە ئەسىر ئېلىش بىلەن، ئۆلگەندە كۆر ئازابى بىلەن) جازا لايىمىز. ئاندىن ئۇلار (ئاخىرەتتە) چوڭ ئازابقا (يەنى دوزاخ ئازابىغا) قايتۇرۇلدى^[101]. يەنە بىر قىسىم كىشىلەر كۇناھلىرىنى ئېتىراپ قىلدى (يەنى باشقىلارغا ئوخشاش جىھادقا چىقىمغانلىقىغا يالغان ئۆزۈر ئېيتىمىدى). ئۇلار

ياخشى ئىشقا يامان ئىشنى ئارىلاشتۇرۇپ قويدى، اللەنىڭ ئۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىشى ئۈمىدلىكتۇر، اللە ھەقىقەتەن (تەۋبە قىلغۇچىلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر^[102]. (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى كۇناھلىرىدىن پاڭلىغايىسەن ۋە (ياخشىلىقلىرىنى) كۆپەيتىكەيسەن، ئۇلارغا دۇئا قىلغىن، شۇبھىسىزكى، سېنىڭ دۇئاڭنىڭ ئۇلارغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ (سۆزىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچى، (نىيەتلىرىنى) بىلىپ تۇر-غۇچىدۇر^[103]. ئۇلار (يەنى تەۋبە قىلغۇچىلار) اللەنىڭ ئۆز بەندىلىرىنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى، (خالىس نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ) سەدىقىسىنى قوبۇل قىلىدۇ-غانلىقىنى ۋە اللەنىڭ تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى، ناھايىتى مېھرىبان ئىكەنلىكىنى بىلمەمدۇ؟^[104] (ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «(خالىغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىڭلارنى اللە، اللەنىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۆمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (اللە) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، اللە قىلمىشىڭلارنى سىلەرگە خەۋەر قىلىدۇ»^[105]. يەنە بىر قىسىم (جىھادقا چىقىمىغان) كىشىلەر (نىڭ ئىشى) اللەنىڭ ئەمرىگە قالدۇرۇلدى، اللە يا ئۇلارنى (تەۋبە قىلمىسا) جازا لايىدۇ، يا ئۇلارنى تەۋبىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ (ۋە مەغپىرەت قىلىدۇ). اللە ئۇلارنى (يەنى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر^[106].

بەزى كىشىلەر مۆمىنلەرگە زىيان يەتكۈزۈش، كۇفرىنى كۈچەيتىش، مۆمىنلەرنىڭ ئارىسىنى پارچىلاش، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشى تۇرغان ئادەم (يەنى ئەبۇئامىر رەھىب) نىڭ كېلىشىنى كۈتۈش مەقسىتىدە مەسجىد بىنا قىلدى. ئۇلار: «بىز پەقەت ياخشىلىقنىلا ئىرادە قىلدۇق» دەپ چوقۇم قەسەم قىلىدۇ، اللە گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، ئۇلار شەك-شۈبھىسىز يالغانچىلار. دۇر [107]. ئۇ مەسجىد تەڭگۈ ناماز ئوقۇمىغىن، بىرىنچى كۈندىن تارتىپلا تەقۋا ئاساسىغا قۇرۇلغان مەسجىد ھەقىقەتەن سېنىڭ ناماز ئوقۇشۇڭغا ئەڭ لايىقتۇر، ئۇنىڭدا (كۇناھلاردىن) پاك بولۇشنى سۆيىدىغان كىشىلەر بار، اللە (ئىچكى ۋە تاشقى جەھەتتىن) پاك بولغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ [108].

(دىنىنىڭ) بىناسىنى اللە نىڭ تەقۋادارلىقى ۋە رازىلىقى ئاساسىغا قۇرغان ئادەم ياخشىمۇ ياكى ئۇنى يىقلاي دەپ قالغان يارنىڭ گىرۋىكىگە قۇرۇپ، ئۆزىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە دوزاخ ئوتىغا ئۆرۈلۈپ چۈشكەن ئادەم ياخشىمۇ؟ اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ [109]. تاكى ئۇلارنىڭ يۈرەكلىرى پارە-پارە بولۇپ ئۆلىمىگىچە، ئۇلارنىڭ سالغان مەسجىدى (يەنى مەسجىدى زىيار) دىللىرىدىكى گۇمان (مۇناپىقلىق) نىڭ يىلتىزى بولۇپ قېلىۋېرىدۇ، اللە (مۇناپىقلارنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، (ئۇلارنىڭ يامان نىيىتىگە ئاساسەن، ئۇلارنى جازالاشتا) ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر [110]. شۈبھىسىزكى، اللە مۆمىنلەردىن ئۇلارنىڭ جانلىرىنى، ماللىرىنى ئۇلارغا جەننەتنى بېرىپ سېتىۋالدى. ئۇلار اللەنىڭ يولىدا ئۇرۇش قىلىپ (دۈشمەنلەرنى) ئۆلتۈرىدۇ ۋە ئۆلتۈرۈلدى (يەنى دۈشمەنلەر بىلەن جىھاد قىلىپ شېھىت بولىدۇ)، (جىھاد قىلغۇچىلارغا جەننەتنى ۋەدە قىلىش) تەۋراتتا، ئىنجىلدا ۋە قۇرئاندا زىكرى قىلىنغان (اللە نىڭ) راست ۋەدىسىدۇر، ۋەدىسىگە اللە دىنىمۇ بەك ۋاپا قىلغۇچى كىم بار؟ (يەنى اللە دىنىمۇ ۋاپادار ئەھدى يوق) قىلغان بۇ سوداكارلاردىن خۇشال بولۇڭلار، بۇ زور مۇۋەپپەقىيەتتۇر [111].

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا مَّا رَأَوْا كُفْرًا وَتَفْرِيضًا لِّبَنِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَادِّعَاءَ لِمَن حَارَبَ اللَّهُ وَسُوْلَهُ مِن قَبْلُ
 وَيَحْلِفُونَ اِنْ اَرَادْنَا اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ
 لَكٰذِبُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا تَقُمْ رِيْءَ اٰبَادًا لِّمَسْجِدٍ اٰمَسٍ عَلَى التَّقْوٰى
 مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اٰخِرٍ اِنَّ تَقْوَمَهُمْ فِيْهِ رِجَالٌ يَّجْحَبُونَ اَنْ
 يَّظْهَرُوْا وَاللّٰهُ يُوْحِبُ الْمُظْهِرِيْنَ ﴿١٠٩﴾ اٰمَنَ اَسَسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِّنْ اَسَسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شِقَاقِ رِجْفٍ هٰذَا قَاتِلًا رِيْءَ فِيْ تَارِيْحِهِمْ نَوَاللّٰهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١٠﴾ اَلَيْزَالَ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ يَبْنُوْنَ
 رِيْءَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اَلَا اَنْ تَنْقَطِعَ قُلُوْبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿١١١﴾
 اِنَّ اللّٰهَ اَشَدُّ رِيْءًا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْشُرُوْهُمْ وَاَمْرًا لَهُمْ
 يٰۤاَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُفْقِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلُوْنَ وَاَوْ
 يُقْتَلُوْنَ تَتَّوَدَعُوْا عَلَيْهِمْ سِقَاقِي الْكُوْرَةِ وَالْاِجْمِيْلِ
 وَالْقُرٰنِ وَمَنْ اَدْنٰى يَّعْمَدُ ۙ مِنَ اللّٰهِ فَاَسْتَبِيْشِرُوْا
 بِرِيْءِكُمْ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهِ ۗ وَذٰلِكَ هُوَ الْقَوْمُ الْعٰلِمُونَ ﴿١١٢﴾

(كۆناھلىرىدىن) تەۋبە قىلغۇچىلار، (ئىخلاس بىلەن) ئىبادەت قىلغۇچىلار، (اللە غا) ھەمدۇسانا ئېيتقۇچىلار، روزا تۇتقۇچىلار، رۇكۇ قىلغۇچىلار، سەجدە قىلغۇچىلار، ياخشى ئىشلارغا دەۋەت قىلىپ، يامان ئىشلاردىن توسقۇچىلار، اللە نىڭ بەلگىلىمىلىرىگە رىئايە قىلغۇچىلار (يەنى اللە نىڭ بېكىتكەن پەرزلىرىنى ئادا قىلىپ، نەھىي قىلغان ئىشلىرىدىن يانغۇچىلار ھەم ئەھلى جەننەتتۇر)؛ مۆمىنلەرگە (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگىن (112).

پەيغەمبەرگە ۋە مۆمىنلەرگە مۇشرىكلارنىڭ ئەھلى دوزاخ ئىكەنلىكى ئېنىق مەلۇم بولغاندىن كېيىن، مۇشرىكلار ئۇلارنىڭ تۇغىقىنى بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلارغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى

الَّذِينَ الْعِيدُونَ الْعِيدُونَ الْحَمْدُونَ السَّاجِدُونَ الرَّكُوعُونَ
 الشُّكْرُونَ الْأَمْوُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَيَبْرُوا الْمُرْتَدِينَ ۝ مَا كَانَ
 لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
 لَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
 إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ وَعَدَايَا ۖ فَمَتَىٰ تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِلَّهِ تَتَابَعْنَا إِنْ إِبْرَاهِيمَ لِأَوَّلِهِ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُسَمِّنَ لَهُم مَّا
 يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ لِّمَا عَمِلُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا أَلَمُ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ عَالِمٌ ۝ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
 النَّبِيِّ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْإِنْسَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوا فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فِرْعَوْنَ
 وَتَمِيمٍ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۝

دۇرۇس ئەمەس (113). ئىبراھىمنىڭ ئاتىسىغا مەغپىرەت تەلەپ قىلىشى ئۇنىڭغا ئىلگىرى قىلغان ۋەدىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئىدى. ئۇنىڭغا ئاتىسىنىڭ اللە نىڭ دۇشمىنى ئىكەنلىكى ئېنىق مەلۇم بولغاندىن كېيىن، ئۇ ئاتىسى بىلەن ئادا-جۇدا بولدى. ئىبراھىم بولسا ھەقىقەتەن كۆپ ئاھ چەككۈچى (يەنى كۆڭلى يۇمشاق)، (يەتكەن ئەزىيەتلەرگە) چىداملىق ئىدى (114). اللە بىرەر قەۋمنى ھىدايەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇلار ساقلىنىشقا تېگىشلىك ئىشلارنى بايان قىلماي تۇرۇپ، ئۇلارنى گۇمراھ قىلمايدۇ (يەنى گۇمراھلىققا ھۆكۈم قىلمايدۇ)، اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (115). شۇبھىسىزكى، ئاسماننىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر، اللە (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرىدۇ، (تىرىكنى) ئۆلتۈرىدۇ، سىلەرگە اللە دىن باشقا ھېچ دوست ۋە مەدەتكار يوق (116). اللە ھەقىقەتەن پەيغەمبەرنىڭ ۋە ئۇنىڭغا قىيىنچىلىق پەيتىدە ئەگەشكەن مۇھاجىرلار ۋە ئەسارلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. (ئەينى زاماندا) ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەرنىڭ دىللىرى ھەقىقەتەن بۇرۇلۇپ كېتىشكە تاس قالغاندىن كېيىن، اللە ئۇلارنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلدى. اللە ئۇلارغا تولىمۇ مەرھەمەتلىك، ناھايىتى مېھرىباندۇر (117).

جهدا قچمىغان ئۈچ كىشىنىڭ تەۋبىسىنىمۇ اللە قوبۇل قىلدى. شۇنچە كەڭ زېمىن ئۇلارغا تار تۇيۇلغان، ئۇلارنىڭ جانلىرى سىقلانغان، ئۇلار اللەغا تەۋبە قىلماي تۇرۇپ اللە نىڭ غەزىپىدىن قوتۇلۇش مۇمكىن ئەمەسلىكىگە ئىشەنگەن ئىدى. ئاندىن ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلغۇ-چىلاردىن بولۇشى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنى تەۋبىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلدى. اللە تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىد-بانىدۇر [118]. ئى مۆمىنلەر! اللەدىن قورقۇڭلار، راستچىلار بىلەن بىللە بولۇڭلار [119]. مەدىنە ئاھالىسى ۋە ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى ئەتراپ-بىلارنىڭ رەسۇلۇللا بىلەن جىھادقا بىللە چىقماي قېلىپ قېلىشى، ئۆزلىرىنىڭ ئارامى بىلەنلا

وَعَلَّ اللَّيْلَةَ الَّذِينَ خَلَعُوا حَتَّىٰ إِذَا صَاحَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَاحَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَمُّوا أَنَّ
لَهُمْ مَلِجًا مِنَ اللَّهِ إِلَىٰ أَلَمٍ لَّمْ تَأْتِبْ عَلَيْهِمُ الْيُتُوبُونَ ﴿١١٨﴾
اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَلْتَوُنَّ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢٠﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَفَتُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ
لَا يُرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكُمْ يَأْتِيهِمْ لَا يُصِيبُهُمْ
ظُلْمٌ وَلَا نُجُوبٌ وَلَا يُغْنِيهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْمَئِنُّونَ
مَرْمِطًا يَتَوَيْطَأُ الْكُفَّارُ وَلَا يَتَالَوْنَ مِنْ عَلَدٍ يُلَاقِيهِمْ أَكْثَبُ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِيهِمْ أَجْرَ الْمُصِيبِينَ ﴿١٢١﴾
وَلَا يُغْنِيهِمْ نَفَقَةُ صَفِيرَةٍ وَلَا كِبْرَةَ وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا وَلَا أَلَاكِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا ذَكَرْنَا
مِنْ كُلِّ قَوْمٍ مَنَّهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ
لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٣﴾

بولۇپ، جاپادا رەسۇلۇللا بىلەن بىللە بولماسلىقى توغرا ئەمەس ئىدى. بۇ (يەنى ئۇلارنى جىھادقا چىقماي قېلىپ قېلىشتىن مەنئى قىلىش) شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار اللەنىڭ يولىدا ئۇچرىغان ئۇسسۇزلۇق، تارتقان جاپا-مۇشەققەت ۋە ئاچلىق، ئۇلارنىڭ كاپىرلارنى خاپىلىققا سالدۇغان ھەربىر قەدىمى، دۈشمەنلەر ئۈستىدىن ئېرىشكەن (ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش، ئەسىر ئېلىش، مەغلۇپ قىلىش قاتارلىق) ھەربىر نەرسىسى ئۈچۈن (اللە نىڭ دەركاھىدا) ئۇلارغا ياخشىلىق (يەنى ساۋاب) يېزىلىدۇ، اللە ئەلۋەتتە ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ ئەجرىنى بىكار قىلىۋەتمەيدۇ [120]. ئۇلارنىڭ (اللە نىڭ يولىدا) مەيلى كىچىك بولسۇن ياكى چوڭ بولسۇن، سەرپ قىلغان نەرسىسى ۋە جىھاد ئۈچۈن باسقان ھەربىر مۇساپىسى ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىگە ئەڭ ياخشى مۇكاپات بېرىش يۈزىسىدىن ئۇلارغا يېزىلىدۇ [121]. مۆمىنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ جىھادقا چىقىشى لايىق ئەمەس (ئۇلارنىڭ بىر تۈركۈمى جىھادقا چىقتى)، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ھەربىر جامائەدىن يەنە بىر تۈركۈمى دىنىي ئالىم بولۇپ، ئۇلار قەۋمىنىڭ قېشىغا قايتقاندىن كېيىن، قەۋمىنىڭ اللەدىن قورقۇشى ئۈچۈن، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇش مەقسىتىدە نېمىشقا (ئىلىم تەلەپ قىلىشقا) چىقىمىدى؟ [122]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ
 الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ
 إِنَّا كَرَّمْنَا هَذِهِ آيَاتِنَا فَاتِمُوا بِهَا وَإِنَّا
 قَرَأْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ فَامْتَسِكُوا ﴿۱۲۶﴾ وَإِنَّمَا
 أُنزِلَتْ فِي قُلُوبِ بَعْضِ مَرْضَىٰ قَرَأْتَهُمْ رَجْسًا لِّ
 رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۲۷﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ
 أَنَّهُمْ يُفَكَّرُونَ فِي كُلِّ عِلْمٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
 يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۲۸﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
 نَّظَرُوا بِهَا إِلَىٰ بَعْضِ أُولَئِكَ مِنْ أَجْلِ ذُنُوبِهِمْ
 أَنْصُرُوا صَوْتِ اللَّهِ فَلْيَرْجِعْ إِلَيْكُمْ قَوْمٌ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿۱۲۹﴾ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَسُولٍ مِنْ أَتْبَاعِهِمْ عَزِيزٍ
 عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ يَا مُؤْمِنِينَ رُدُّوهُ
 حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُ فَقُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳۰﴾

ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئۆزەڭلارغا يېقىن جايدىكى كاپىرلار بىلەن ئۇرۇش قىلىڭلار (يەنى سىلەرگە خەتەر بولماسلىق ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ئەتىراپىڭلاردىكى كۇفۇرلارنى ئۇجۇقتۇرۇڭلار)، سىلەرنى ئۇلار قاتتىق ھېس قىلىنۇ (يەنى ئۇرۇش ئۈستىدە ئۇلارغا قاتتىق قول بولۇڭلار، ئۇلارغا ئىچكىلار ئاغرىسىنۇن)، بىلىڭلاركى، اللە تەقۇدارلار بىلەن بىلىلىدۇر (يەنى اللە تەقۇدارلارغا مەدەتكاردۇر) (123). (قۇرئاندىن) بىرەر سۇرە نازىل قىلىنسا، ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) نىڭ ئارىسىدا (مەسخىرە قىلىش يۈزىدىن): «بۇ (يەنى سۇرە) قايسىڭلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتتى» دەيدىغانلار بار، مۆمىنلەرگە كېلىدىغان بولساق، (ھەر سۈرىدە يېڭى دەلىل-ئىسپاتلار بولغانلىقى ئۈچۈن) بۇ (يەنى سۇرە) ئۇلارنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتتى، ئۇلار (سۈرىنىڭ نازىل بولۇشىدىن) خۇشال بولسۇن (124). دىللىرىدا كېسەل

بارلار (يەنى مۇناپىقلار) غا كېلىدىغان بولساق، بۇ (سۇرە) ئۇلارنىڭ كۇفرىغا كۇفرى قوشتى (يەنى ئۇلار مۇناپىقلىقتا تېخىمۇ ئەزۋەيلىدى، تېخىمۇ كۇمراھلاشتى)، ئۇلار كاپىر پېتى ئۆلدى (125). ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەر يىلى بىر قېتىم ياكى ئىككى قېتىم سىنىلىدىغانلىقىنى (يەنى ئۇلار توغرىسىدا ۋەھىي نازىل بولۇپ، سىرلىرىنىڭ پاش قىلىنىدىغانلىقىنى) بىلمەمدۇ؟ ئاندىن ئۇلار تەۋبە قىلمايدۇ (يەنى نىقاقتىن قايتمايدۇ). ئىبىرەتمۇ ئاللايدۇ (126). (ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدىكى چاغدا، ئۇلارنىڭ ئەيىبىنى ئاچىدىغان قۇرئاندىن) بىرەر سۇرە نازىل قىلىنسا، ئۇلار بىر-بىرىگە قارىشىپ: «سىلەرنى بىرەر كۆرۈپ قالارمۇ» دېيىشىپ تىكىۋېتىدۇ، ئۇلار (ھەقىقەتنى) چۈشەنمەس قەۋم بولغانلىقى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىنى ئۆزگەرتتۈۋەتتى (127). (ئى ئىنسانلار!) شۇبھىسىزكى، سىلەرگە ئۆز ئارائىلاردىن پەيغەمبەر كەلدى. سىلەرنىڭ كۈلپەت چېكىشىڭلار ئۇنىڭغا ئېغىر تۈيۈلىدۇ؛ ئۇ سىلەرنىڭ (ھىدايەت تېپىشىڭلارغا) ھېرىستۇر، مۆمىنلەرگە ئامراق تۇر، ناھايىتى كۆيۈمچاندۇر (128). (ئى پەيغەمبەر!) ئەگەر ئۇلار (ساقا ئىمان ئېيتىشتىن) يۈز ئۆرۈسە، سەن: «اللە ماڭا كۇپايە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلىدىم (يەنى اللە غا يۆلەندىم، اللە دىن باشقا ھېچ ئەھدىدىن ئۈمىد كۈتمەيمەن ۋە ھېچ ئەھدىدىنمۇ قورقمايمەن)، ئۇ بۈيۈك ئەرشنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر» دېگىن (129).

10- سۇرە يۇنۇس

مەككىدە نازىل بولغان، 109 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلنى، لام، را، بۇ، ھېكمەتلىك كىتاب (يەنى قۇرئان) ئايەتلىرىدۇر⁽¹⁾. ئىنسانلارنىڭ بىرىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا): ئىنسانلار (يەنى كاپىرلار) نى (اللە نىڭ ئازابىدىن) ئاگاھ- لاندۇرغىن، مۇمىنلەرگە پەرۋەردىكارىنىڭ دەرگاھىدا (قىلغان ياخشى ئەمەللىرى ئۈچۈن) يۇقىرى ئورۇنغا ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن، دەپ ۋەھى قىلغانلىقىمىزدىن ئۇلار ئەجەبلىنەمدۇ؟ كاپىرلار: «بۇ ھەقىقەتەن

ئاشكارا سېھىرگەردۇر، دېدى⁽²⁾. شۇبھىسىزكى، سىلەرنىڭ پەرۋەردىكارىڭلار اللە دۇر، ئۇ ئاسمانلارنى، زېمىننى ئالتە كۈندە ياراتتى. ئاندىن ئەرەش ئۈستىدە ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە قارار ئالدى. اللە خالايدىڭىز ئىشلىرىنى (ئۆز ھېكمىتىگە مۇۋاپىق) ئىدارە قىلىپ تۇرىدۇ، (قىيامەت كۈنى) ھەرقانداق شاپائەت قىلغۇچى ئالدى بىلەن اللە نىڭ ئىزىنى ئالىدۇ، ئەنە شۇ اللە سىلەرنىڭ پەر- ۋەردىكارىڭلاردۇر، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىڭلار، ۋەز- نەسىھەت ئالمايسىلەر؟⁽³⁾ (قىيامەت كۈنى) ھەممەڭلار اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىسىلەر، اللە نىڭ ۋەدىسى ھەقتۇر، شۇبھىسىزكى، مەخلۇقاتنى دەسلەپتە اللە ياراتقان، (ئۇلارنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن، قىيامەت كۈنى) ئىمان ئېيتقانلارنى ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارنى ئادىللىق بىلەن مۇكاپاتلاش ئۈچۈن قايتا تىرىلدۈرىدۇ، كاپىرلارنىڭ بولسا، ئۆزلىرىنىڭ كۈفرى تۈپەيلىدىن، (دوزاختىكى) ئىچىملىكى قاتتىق قاينىغان سۇ بولىدۇ ھەم- دە ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ⁽⁴⁾. اللە قۇياشنى نۇر چاچقۇچى ۋە ئايىنى نۇرلۇق قىلىپ ياراتتى، يىللارنىڭ سانىنى ۋە (ۋاقىتلارنىڭ) ھېسابىنى بىلىشىڭلار ئۈچۈن، ئايغا مەنزىلەرنى (يەنى بۇرۇچلارنى) تەيىن قىلدى. اللە ئۇلارنى بىكار ياراتقىنى يوق (بەلكى بۈيۈك ھېكمەت ۋە زور پايدىلىق ئۈچۈن ياراتتى)، اللە ئايەتلىرىنى (قۇدرىتى ئىلاھىيىنى) بىلىدىغان (ۋە ئۇنىڭ ھېكمىتىنى پىكىر قىلىدىغان) قەۋم ئۈچۈن تەپسىلىي بايان قىلىدۇ⁽⁵⁾. كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىپ تۇرۇشىدا، اللە ئاسماندا ۋە زېمىندا ياراتقان شەيئىلەردە (اللەدىن) قورقىدىغان قەۋم ئۈچۈن، ھەقىقەتەن، (اللەنىڭ بارلىقىنى ۋە بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن ئالامەتلەر بار⁽⁶⁾.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا جُنُودًا لِقَاءِ تَارٍ وَرُؤَايَا يَحْيَىٰ الدُّنْيَا
 وَالطَّائِفَاتِ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ
 مَا أَوْلَهُمُ التَّارِيبَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ فَيَجْزِيهِمْ مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ
 تَحْمِيحُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُمُ الْحَدِيثَ لِيُذَكِّرُوا
 الْعَالَمِينَ ۝ وَلِيُجْعَلَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ الْفَرَسَ عِجَابًا مُبْتَلًى
 لِقَوْمٍ أَلِيمِينَ ۝ فَذَرِكُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِقَاءَ تَارٍ
 طَائِفًا لَهُمْ يَوْمَئِذٍ ۝ وَإِذْ أَمْسَ الْإِنْسَانُ الضُّرْعَانَا
 لِجَنَّتِهِ أَوْ قَاعِيدًا أَوْ قَائِمًا قَالُوا كَشَفْنَا عَنْهُ صُفْرَهُ مَرَّ
 كَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ صَدِيقَتِهِ كَذَلِكَ رَيْنَ الْمُسْرِفِينَ
 مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَلَّمَ اللَّهُ الْقُرُونَ مِنْ جِبَالِكُمْ
 لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ يُجْزَى الْقَوْمَ الْهَاجِرِينَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلْقًا فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَكُمْ فَتَعْمَلُونَ ۝

شۇبھەسىزكى، بىز بىلەن مۇلاقات بولۇشنى
 ئۈمىد قىلمايدىغانلار (يەنى اللەغا مۇلاقات
 بولۇشنى كۆزلىمەيدىغانلار)، دۇنيا تىرىكچىلىكىدىن
 بەھرىمەن بولۇش بىلەنلا رازى بولغانلار ۋە ئۇنىڭ
 بىلەن ئارام تاپقانلار، بىزنىڭ ئابەتلىرىمىزدىن
 غاپىل بولغانلار⁽⁷⁾، - ئەنە شۇلارنىڭ جايى، قىل-
 مىشلىرى تۈپەيلىدىن، دوزاخ بولىدۇ⁽⁸⁾. شۇب-
 ھەسىزكى، ئىمان ئېيتقانلار ۋە ياخشى ئەمەللەرنى
 قىلغانلارنى پەرۋەردىگارى، ئۇلارنىڭ ئىمانى
 سەۋىيىدىن، ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان
 ناز- نېمەتلىك جەننەتلەرگە يېتەكلەيدۇ⁽⁹⁾. ئۇلارنىڭ
 جەننەتتىكى دۇئاسى: «ئى رەببىمىز، بىز سېنى
 پاك دەپ ئېتىقاد قىلىمىز» دېيىشتىن ئىبارەت،
 ئۇلارنىڭ جەننەتتە (بىر- بىرىگە) بېرىدىغان
 سالامى: «(ئەھلى دوزاخ چېكىۋاتقان ئازابتىن)
 تامان بولغايىمەن (يەنى ئەسسالامۇئەلەيكمۇم)» دېيىش-

تىن ئىبارەتتۇر، ئۇلارنىڭ دۇئاسىنىڭ ئاخىرى: «جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ
 پەرۋەردىگارى اللەغا خاستۇر!» دېيىشتىن ئىبارەتتۇر⁽¹⁰⁾. ئەگەر اللە كىشىلەر تەلەپ قىلغان
 يامانلىقنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئۇلار تەلەپ قىلغان ياخشىلىقنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا
 ئالدىرىغاندەك ئالدىرىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئەجلى چوقۇم يەتكەن بولاتتى (يەنى
 ھالاك بولاتتى). بىز بىلەن مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلارنى گۇمراھلىقتا
 تېڭىرقاپ يۇرۇشكە قويۇپ بېرىمىز⁽¹¹⁾. ئىنسانغا بىرەر زىيان- زەخمەت يەتسە،
 ياتىدۇ، ئولتۇرسىدۇ، تۇرسىدۇ، (ئۇنى دەپىسى قىلىشىمىزنى تىلەپ) بىزگە دۇئا
 قىلدۇ؛ ئۇلارغا يەتكەن زىيان- زەخمەتنى كۆتۈرۈۋەتسەك، گويا ئۇنى كۆتۈرۈۋې-
 تشىمىزنى تىلەپ بىزگە دۇئا قىلىمىغاندەك، يامان ئىشنى يەنە داۋاملاشتۇرىدۇ،
 ھەددىدىن ئاشقۇچىلارنىڭ قىلمىشلىرى ئۇلارغا مۇشۇنداق چىرايلىق كۆرسىتىلدى⁽¹²⁾.
 سىلەردىن ئىلگىرىكى ئۈمىمەتلەر زۇلۇم قىلغاندا (يەنى كاپىر بولغاندا، گۇمراھلىقتا
 ھەددىدىن ئاشقاندا)، ھەقىقەتەن ئۇلارنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى روشەن
 مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلگەن ئىدى. ئۇلار (پەيغەمبەرلەر ئېلىپ كەلگەن مۆجىزىلەرگە) ئىمان
 كەلتۈرمىدى. گۇناھكار قەۋمنى (يەنى مەككە مۇشرىكلىرىنى) شۇنىڭغا ئوخشاش جازا-لايمىز⁽¹³⁾.
 سىلەرنىڭ قانداق قىلىدىغانلىقىڭلارنى كۆرۈش ئۈچۈن، ئۇلارنى (يەنى ئۆتكەن
 ئۈمىمەتلەرنى) (ھالاك قىلغان) دىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئورنىغا سىلەرنى ئورۇنباىار قىلدۇق⁽¹⁴⁾.

ئۇلارغا بىزنىڭ روشەن ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، بىزگە مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدۇ. خاتىلار (يەنى قىيامەتكە ئىشەنمەيدىغانلار): «بۇنىڭدىن باشقا بىر قۇرئاننى كەلتۈرگىن ياكى ئۇنى ئۆز-گەرتكىن (يەنى ئازىقا دائىر ئايەتنى رەھىمەت ئاينىگە ئۆزگەرت، ئىسلاھلىرىمىزنى مۆككەننىڭ ئورنىغا مەدھىيە، ھارامى ھالال قىل)» دەيدۇ. «مەن ئۇنى ئۆزۈمچە ئۆزگەرتەلمەيمەن، مەن پەقەت ماخا قىلىنغان ۋەھىگىلا ئەمەل قىلىمەن؛ ئەگەر مەن پەرۋەردىگارغا ئاسىيلىق قىلسام، ئەلۋەتتە، بۈيۈك كۈننىڭ (يەنى قىيامەت كۈنىنىڭ) ئازابىدىن قورقىمەن» دېگىن^[15]. «ئەگەر اللە ئىرادە قىلسا، سىلەرگە ئۇنى (يەنى قۇرئاننى) تىلاۋەت قىلسا ئىدىم، اللە مۇ ئۇنى (مەن ئارقىلىق) سىلەرگە بىلدۈرمەس ئىدى. ئاراڭلاردا ئۇنىڭدىن (يەنى قۇرئان نازىل بولۇشتىن) ئىلگىرى ئۇزۇن زامان تۇردۇم، (مۆجىزە بولغان بۇ قۇرئاننىڭ پەقەت اللە تەرىپىدىن نازىل

بولغانلىقىنى بىلىشكە) ئەقىلڭلارنى ئىشلەتمەمسىلەر؟» دېگىن^[16]. اللە غا يالغاننى چاپ-لىغان ياكى اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغان ئادەمدىنمۇ زالىم ئادەم بارمۇ؟ كۈناھ-كارلار ھەرگىز بەختكە ئېرىشەلمەيدۇ^[17]. ئۇلار اللە نى قويۇپ، ئۆزلىرىگە پايدا-زىيان يەتكۈزۈلمەيدىغان نەرسىلەرگە چوقۇنىدۇ، «بۇلار (يەنى بۇتلار) اللەنىڭ دەرگاھىدا بىزگە شاپائەت قىلغۇچىلار» دېيىشىدۇ، ئەجەب، ئاسمانلاردا ۋە زېمىندا بۇنداق نەرسە (يەنى اللە نىڭ شېرىكى ياكى شاپائەت قىلغۇچى) بولۇپ، ئۇنى اللە بىلمەي قېلىپ، سىلەر اللە غا ئۇنى ئېيتىپ بېرەمسىلەر؟ اللە ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن پاكىدۇر ۋە يۈكسەك-دۇر^[18]. ئىنسانلار (ئەسلىدە) بىر دىن (يەنى ئىسلام دىنى) دا ئىدى. كېيىن ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشتى (يەنى دىنلار كۆپەيدى، بۇتلارغا چوقۇنۇشتى). پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىنقى ئېيتقان سۆزى (يەنى جازالاشنى قىيامەتكە قالدۇرۇشتىن ئىبارەت تەقدىرى) بولمىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلىرى ئۈستىدە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەلۋەتتە ھۆكۈم چىقىرىلاتتى (يەنى دىندا ئىختىلاپ قىلىشقانلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇلارغا بۇ دۇنيادىلا جازا بېرىلەتتى)^[19]. ئۇلار (يەنى ئەھلى مەككە): «ئېمىشقا ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن (بىز تەلەپ قىلغان مۆجىزىلەردىن) بىر مۆجىزە چۈشۈرۈلمىدى» دەيدۇ. ئېيتقىنكى، «غەيىنى بىلىش پەقەت اللە غا خاس (مۆجىزە-لەرنى اللە كەلتۈرىدۇ، مەن پەقەت تەبلىخ قىلغۇچىمەن)، سىلەر (اللەنىڭ ئارىمىزدا ھۆكۈم چىقىرىشىنى) كۈتۈڭلار، شۈبھىسىزكى، مەنمۇ سىلەر بىلەن (شۇنى) كۈتۈڭۈچىلەردىنمەن»^[20].

كشله، رنىڭ بېشىغا كەلگەن زىيان - زەخمەتنى كۆتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۇلارغا رەھمەتتىن تېتىساق، ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز ئۈستىدە مىكر ئىشلىتىشكە (يەنى ئىنكار قىلىشقا) ئالدىد- رايىدۇ. ئېيتقىنىكى، «اللە ئۇلارنى قىلغان مىكرى ئۈچۈن ئەڭ تېز جازا لايىدۇ». شۈبھەسىزكى، بىزنىڭ پەرشتىلىرىمىز مىكر ئىشلارنى يېزىپ تۇرىدۇ»^[21]. اللە سىلەرنى قۇرۇقلۇقتا (يەنى ئۇلاغلار ئۈستىدە)، دېڭىزدا (يەنى كېمىلەر ئۈستىدە) سەپەر قىلدۇرىدۇ، سىلەر ئۇلتۇرغان كېمە (كىشىلەرنى ئېلىپ) مەيىن شامالدا مېڭىۋات- قان ۋە (بۇ) شامالدىن ئۇلار خۇشاللىنىۋاتقان چاغدا، بىردىنلا بوران چىقىپ (كېمە ئورۇلىدۇ)، ئۇلار تەرەپ- تەرەپتىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان دېڭىز- دولقۇنلىرى ئىچىدە قالىدۇ، كېمىدىكىلەر قورش- ۋېلىنىغانلىقىغا (يەنى ھالاك بولىدىغانلىقىغا)

جەزمى قىلىدۇ، (چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىنى تاشلاپ قويۇپ) «ئى خۇدا! ئەگەر سەن بىزنى بۇنىڭدىن (يەنى بالادىن) قۇتۇلدۇرساڭ، بىز چوقۇم شۇكۇر قىلغۇچىلاردىن بولىمىز» دەپ چىن كۆڭلى بىلەن دۇئا قىلىدۇ»^[22]. اللە ئۇلارنى (ئۇ بالادىن) قۇتقۇزغاندىن كېيىن، ئۇلار يەر يۈزىدە يولىنى- لىق بىلەن بۇزۇقچىلىق قىلىدۇ. ئى ئىنسانلار! بۇزۇقچىلىقىڭلارنىڭ گۇناھى ئۆزەڭلارغا بولىدۇ، (سىلەر) بۇ دۇنيا (نىڭ باقاسى يوق شەھۋەتلىرى)دىن بەھرىمەن بولىسىلەر (بۇنىڭ ھەسرەتى ئاخىرەتكە قالىدۇ)، ئاندىن سىلەر بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى خەۋەر قىلىمىز»^[23]. ھاياتى دۇنيانىڭ مىسالى (تېز ئۆزگىرىشىدە، نېمەتلىرىنىڭ باقاسىزلىقىدا، كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ بىلەن مەغرۇر بولۇشىدا) بىز ئاس- ماندىن چۈشۈرگەن (يامغۇر) سۈيىگە ئوخشايدۇكى، ئۇنىڭ بىلەن زېمىننىڭ ئىنسانلار، ھايۋانلار يەيدىغان تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلىرى (ئۇنۇپ چىقىپ) بىر- بىرى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن، ھەتتا زېمىن گۈزەل تۈسكە كىرگەن، چىرايلىق ياسانغان، زېمىن ئىگىلىرى ئۇنىڭدىن مول ھوسۇل ئېلىشقا جەزمى قىلىپ تۇرغان چاغدا، ناگاھان كېچىسى ياكى كۈندۈزى ئۇنىڭغا قازىمىز يەتتى- دە، (زىرائەتلىرىنى) تۈنۈگۈن (يەنى ئىلگىرى) يوقتەك، (پۈتۈنلەي) ئۇرۇپ تاشلانغاندەك قىلۋەتتۇق (يەنى نابۇت قىلىپ، يوق قىلدۇق)، پىكىر يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئايەتلىرىنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلىمىز»^[24]. اللە (كىشىلەرنى) ئامان جايغا (يەنى جەننەتكە) دەۋەت قىلىدۇ ۋە خالىغان ئادەمنى توغرا يولغا باشلايدۇ»^[25].

قُلْ هَلْ مِنْكُمْ مَنْ يَبْدُؤُا الْحَقَّ ثُمَّ يُبَدِّلُهُ قُلْ اَللّٰهُ
يَبْدُؤُا الْحَقَّ ثُمَّ يُبَدِّلُهُ فَاَنَّى تُؤْمِنُوْنَ قُلْ هَلْ مِنْكُمْ مَنْ
مَنْ يَهْدِيْهِ اِلَى الْحَقِّ قُلْ اَللّٰهُ يَهْدِيْهِ اِلَى الْحَقِّ اَمِنْ يَهْدِيْهِ
اِلَى الْحَقِّ اَحَى اَنْ يَكْفُرَ اَمَنْ اَللّٰهُ يَهْدِيْهِ اِلَّا اَنْ يَهْدِيْهُ فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَعْبُدُوْنَ وَمَا يَكْفُرُ اَكْثَرُهُمُ الْاَكْثَانُ اَلْحَقُّ اَلْبَقِيْ
مِنَ الْحَقِّ شَيْءًا اِنَّ اَللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُوْنَ وَمَا كَانَ هَذَا
الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ وَلَكِنْ تَصْدِيْقٌ لِّذِي
بَيِّنَاتٍ يَدْعُوْنَ بِهَا لِقَابِ الْكٰفِرِيْنَ فِيْهِ مِنْ رَبِّ الْمَلٰٓئِكِيْنَ
اَمْ يَكُوْلُوْنَ اَقْرَبُ قُلْ فَاتَّقُوا اِيْمُوْرًا مِّثْلَهُ وَاذْعَبُوْا
اَسْتَطْعَبُوْا مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ كَلِمًا كَذٰبًا
بِمَا لَمْ يُجِيْطُوْا بِعِلْمٍ وَلٰكِنَّا يٰٓاَيُّهَا تٰوْبُوْا لِهٰذَا الَّذِي كَذَّبْتُمْ
اَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ وَ
مِثْلَهُمْ مِنْ نٰوْمٍ يٰٓه وَيَمِثْلَهُمْ مِنْ لٰوْمٍ يٰٓه وَرَبِّكَ اَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِيْنَ وَاِنَّ كَذٰبَكَ فَعَلَّيْ نَعْلَمُ لَكُمْ عَمَلَكُمْ
اَنْتُمْ تَبْرٰٓئُوْنَ وَمِنَّا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيٌّ وَمِنَّا تَعْمَلُوْنَ

ئېتىقاد قىلىشتا) پەقەت پەرەزگىلا تايىنىدۇ، پەرەز دېگەن ھەقىقەتنى ئىسپاتلاشتا ھەقىقەتەن ھېچ نەرسىگە يارمايدۇ. شۇبھىسىزكى، اللّٰھ ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر⁽³⁶⁾. بۇ قۇرئاننى براۋنىڭ اللّٰھقا ئىپتىرا قىلىشى ئەقىلغە سىغمايدۇ (چۈنكى قۇرئاننى ھېچ ئىنسان ئىجاد قىلالمايدۇ)، لېكىن قۇرئان ئىلگىرى كەلگەن (تەۋرات، ئىنجىل قاتار-لىق ساماۋىي) كىتابلارنى تەستىق قىلغۇچىدۇر، اللّٰھ بەلگىلىگەن ھەكاملارنى بايان قىلغۇچىدۇر، ئۇنىڭدا ھېچ شەك يوقتۇر، (ئۇ) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر⁽³⁷⁾. ئۇلار: «قۇرئاننى مۇھەممەد ئۆزى توقۇپ چىققان» دېيىشەمدۇ؟ ئىپتىنكى، «ئەگەر (بۇ سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، اللّٰھدىن باشقا (باردەمگە) چاقىراالايدىغانلىكى كىشىڭلارنى چاقىرىپ، قۇرئانغا ئوخشاش بىرەر سۆزىنى كەلتۈرۈپ بېقىڭلار»⁽³⁸⁾. ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار قۇرئاننىڭ مەنىسىنى تولۇق چۈشەنمەي ۋە ھەقىقىتىگە تېخى ئەقلى يەتمەي تۇرۇپ ئۇنى ئىنكار قىلىشتى. ئۇلاردىن بۇرۇن تۇتسەن ئۈمىتلىرىمۇ (ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى) مۇشۇلارغا ئوخشاش يالغانغا چىقارغان ئىدى. زالىملارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قاراپ باققىن⁽³⁹⁾. ئۇلارنىڭ ئىچىدە قۇرئانغا ئىشىنىدىغانلار بار، ئىشەنمەيدىغانلارمۇ بار، پەرۋەردىگارنىڭ بۇزغۇنچىلارنى ھەممىدىن ئوبدان بىلىدۇ⁽⁴⁰⁾. ئەگەر ئۇلار سېنى يالغانچى قىلىشتا چىڭ تۇرسا: «مېنىڭ ئەمەلم ئۆزۈم ئۈچۈندۇر، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىمۇ ئۆزۈڭلار ئۈچۈندۇر، مېنىڭ ئەمەلىمىدىن سىلەر ئادا-جۇداسىلەر، سىلەرنىڭ قىلمىشلىرىڭلاردىن مەنمۇ ئادا-جۇدامەن (يەنى براۋ يەنە براۋنىڭ قىلغان گۇناھىغا جاۋابكار ئەمەس)» دېگىن⁽⁴¹⁾.

ئۇلار سەندىن: «ئۇ (يەنى ۋەدە قىلىنغان ئازاب، ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش) راستمۇ؟» دەپ سورىدۇ، سەن: «ھەئە، پەرۋەردىگار سىم بىلەن قەسەمكى، ئۇ ئەلۋەتتە راستتۇر، سىلەر قەچچىپ قۇتۇلالمايسىلەر» دېگەن.^[53] ئەگەر ھەربىر زۇلۇم قىلغان ئادەم (يەنى كاپىر) يەر يۈزىدىكى ھەممە نەرسىگە مالىك بولىدىغان بولسا (اللە نىڭ ئازا- بىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن)، ئەلۋەتتە (ئۇنىڭ ھەممىسىنى) قەدىيە قىلىپ بېرىۋېتتەتتى، ئۇلار ئازابىنى كۆرگەن چاغدا نادامىتىنى يوشۇرۇن تۇتىدۇ (يەنى دۇنيادىكى قىلمىشلىرىغا ئىچىدە پۇشاي- مان قىلىدۇ). ئۇلارنىڭ (يەنى خالايسىنىڭ) ئارىسىدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقىرىلىدۇ، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ.^[54] راستلا ئاسمانلار- دىكى ۋە زېمىندىكى بارلىق نەرسىلەر اللە نىڭ مۈلكىدۇر، راستلا اللە نىڭ ۋەدىسى ھەقتۇر.

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقَّ هَوَاقِلِ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ سَمِيٌّ وَرَءِيفٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾
 وَأَوَّلَ لَحْلِ نَفْسٍ ظَلَمَتْ يَأْتِي الْأَرْضَ لَا تَقْدِرُ بِهَا وَأَسْوَأَ التَّلَاةِ
 لَبَّارًا وَالْعَذَابِ وَقَوِيٌّ بِهِمْ يَوْمَ الْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾
 إِنَّ إِلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْكَرِيمُ وَعَدَا اللَّهُ حَقِّ وَلكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَالْإِيءُ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَسِقَاةٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهَدًى وَرِضْوَانٌ لِّمَن يُؤْمِنُ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَهْدِي اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَضَلُّهُ مَن يَشَاءُ
 قُلْ إِنَّكَ قَالِمٌ حَرِيدٌ ﴿٥٩﴾ هُوَ خَرَجَ مِمَّا يَحْتَسِبُونَ ﴿٦٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا اتَّخَذَ
 اللَّهُ لِكُلِّ فِرْقٍ فِجَعَلَهُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا لِّئَلَّا يُؤْتُونَ
 لِكُلِّ أُمَّةٍ عَلَى اللَّهِ تَفَتُّورًا ﴿٦١﴾ وَمَا ظَنُّوا لِّلَّذِينَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
 الْكَيْدَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَأَمَتًا وَإِذْ مَنَّ مِّنْ
 قُرْبَانٍ لَّا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَابِدِينَ مَشْهُودًا ﴿٦٣﴾ وَنُفِثْنَا
 فِيهِ وَوَمَا يَعْرِضُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ شَيْءٍ لَّا ذَرَفْنَا فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٤﴾

لېكىن ئۇلار (يەنى ئىنسانلار) نىڭ تولىسى (بۇنى) بىلمەيدۇ.^[55] اللە (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرىدۇ، (تىرىكنى) ئۆلتۈرىدۇ، سىلەر اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىسىلەر،^[56] ئى ئىنسانلار! سىلەرگە پەرۋەردىگار ئىلار تەرىپىدىن نەسەت بولغان، دىللاردىكى دەرتكە (يەنى شەك ۋە نادانلىققا) شىپا بولغان، مۆمىنلەرگە ھىدايەت ۋە رەھىمەت بولغان (قۇرئان) كەلدى.^[57] ئېيتقىنىكى، «ئۇلار اللە نىڭ پەزىلى ۋە رەھىمىتىدىن خۇشال بولسۇن، بۇ ئۇلارنىڭ يىغقان (دۇنيا-ماللىرىدىن) ياخشىدۇر»^[58]. ئېيتقىنىكى، «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! سىلەرگە اللە چۈشۈرگەن رىزىقتىن بەزىسىنى ھارام، بەزىسىنى ھالال قىلدىڭلار، اللە سىلەرگە مۇنداق قىلىشقا ئىزنى بەردىمۇ؟ ياكى اللە غا يالغاننى چاپلامسىلەر؟»^[59] اللە غا يالغاننى چاپلايدىغانلار قىيامەت كۈنى قانداق ئويلايدۇ؟ (يەنى جازاغا تارتىلمايمىز، دەپ ئويلايدۇ؟) شۇبھىسىزكى، اللە ئىنسانلارغا مەرھەمەتلىكتۇر (چۈنكى ئۇلارغا بولىدىغان ئازابىنى كېچىكتۈردى)، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (اللە نىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلمايدۇ.^[60] سەن قايسى ھالەتتە بولمىغىن، قۇر- ئالدىن قايسى نەرسىنى ئوقۇمىغىن، سىلەر قايسىبىر ئىشنى قىلماڭلار، ئۇنىڭ بىلەن بولۇۋاتقان ۋاقىتلىقلاردا ھامان بىز سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرىمىز، ئاسمان-زېمىندىكى زەررە چاغلىق نەرسە ۋە ئۇنىڭدىن كىچىك ياكى چوڭ نەرسە بولسۇن، ھېچقايسىسى اللە نىڭ بىلىشىدىن چەتتە قالمايدۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى لەۋھۇلمەھپۇزدا خاتىرىلەنگەندۇر.^[61]

راستلا اللہ نىڭ دوستلىرىغا (ئاخىرىدە) اللہ نىڭ ئازابىدىن قورقۇش، (دۇنيادا) قولدىن كەتكۈزۈپ قويغانغا) قايقۇرۇش يوقتۇر (662). ئۇلار ئسمان ئېيتقان ۋە تەقۋادارلىق قىلغانلاردۇر (663). ئۇلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرىدە خۇش خەۋەر بېرىلىدۇ (يەنى دۇنيادا جان ئۇزۇش ۋاقتىدا، اللہ نىڭ رازىلىقى ۋە رەھىمىتىگە ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن، ئاخىرىدە نازۇنپەتلىك جەننەتكە كىرىدىغانلىقى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىلىدۇ)، اللہ ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ، ئەنە شۇ كاتتا بەختتۇر (664). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ (ساڭا سەن پەيغەمبەر ئەمەسەن دېگەن) سۆزى سېنى قايقۇغا سالىمۇن، پۈتۈن كۈچ-قۇۋ-ۋەت اللہ غا مەنۇپ (اللہ ساڭا مەدەتكار دۇر). اللہ (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەمەللىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (665). راستلا

الْاِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٦٢﴾
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَسْتَعِينُونَ ﴿٦٦٣﴾ هُمُ الْبَشَرُ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ
الْقُوْرُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ
جَمِيْعًا هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٦٥﴾ اَلَا اِنَّ بَلَهٗمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنَّ يَكْفُرُوْنَ اِلَّا الْكُفْرَانَ وَاِنَّهُمْ لَكٰ
يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَيْلًا لِّتَسْكُنُوْا
فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَا يَتَذَكَّرُ
يَسْمَعُوْنَ ﴿٦٦٧﴾ قَالُوْا الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاَلَا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَزِيْزُ
لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ اِنَّ عِنْدَ كُتُبٍ
سُلْطٰنٍ يَهْدِيْهَا اَللّٰهُ لِقَوْمٍ عَلٰى اللّٰهِ مٰلًا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦٨﴾
قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكُذِبَ لَا
يُقَلِّمُوْنَ سِتْرًا فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُنٰزِلُهُمُ الْعَذٰبَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٦٩﴾

ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە نەرسە اللہ نىڭدۇر (يەنى اللہ نىڭ مۈلكىدۇر، بەندىدۇر، مەخلۇقاتىدۇر). اللہ نى قۇيۇپ، بۇتلارغا چوقۇنىدىغانلار پەقەت يوقلاڭ پەرەزگىلا تايىنىدۇ، ئۇلار پەقەت جۈيلىۋىدۇ (666). ئى ئىنسانلار! ئارام ئېلىشىڭلار ئۈچۈن اللہ سىلەرگە كېچىنى ياراتتى، نەرسىلەرنى كۆرۈشۈڭلار ئۈچۈن كۈندۈزنى ياراتتى، (ئىبىرەت قۇلىقى بىلەن) ئاڭلايدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (667). ئۇلار (يەنى كاپىرلار): «اللہ نىڭ بالىسى بار» دېيىشتى، اللہ (بۇنىڭدىن) پاكىتۇر، بەھاجەتتۇر (يەنى بالا قىلىۋېلىش ئېھتىياج ئۈچۈن بولىدۇ، اللہ بولسا ھېچ نەرسىگە موھتاج ئەمەستۇر)، ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى ھەممە نەرسە اللہ نىڭ مۈلكىدۇر، (اللہ نىڭ بالىسى بار دېگەن) بۇ سۆزۈڭلارغا ھېچقانداق پاكىتىڭلار يوق، سىلەر بىلمەيدىغان ئىشلارنى يالغاندىن اللہ غا چاپلامسىلەر؟ (668) (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «اللہ غا يالغاننى چاپلايدىغانلار ھەقىقەتەن (دوزاخ ئازابىدىن) قۇتۇلالمايدۇ» (669). ئۇلار بۇ دۇنيادىن (ئازغىنا ۋاقتىدا) بەھرىدەن بولىدۇ، ئاندىن ئۇلار (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتىدۇ، ئاندىن كاپىر بولغانلىقلىرى سەۋەبىدىن ئۇلارغا قاتتىق ئازابنى تېپىتىمىز (70).

پىرىئەن: «مېنىڭ ئالدىغا بارلىق ئۇستا سېھىر-گەرلەرنى ئېلىپ كېلىڭلار» دېدى (79). سېھىرگەرلەر يېتىپ كەلگەندە، مۇسا ئۇلارغا: «(ئارغامچا ۋە ھاسلىرىڭلاردىن) تاشلىماقچى بولغىنىڭلارنى تاش-لاڭلار» دېدى (80). ئۇلار تاشلىغاندا، مۇسا: «سەلەرنىڭ كۆرسەتكىنىڭلار سېھىردۇر، اللە چوقۇم ئۇنى بەربات قىلدۇ، اللە بۇزغۇنچىلارنىڭ ئىشىنى ئەلۋەتتە تۈزىمەيدۇ» دېدى (81). گۇناھكارلار ياق-تۈرمىغان تەقدىردىمۇ، اللە پاكىتلىرى ئارقىلىق ھەقىقەتنى ئىسپاتلايدۇ (82). مۇساغا پەقەت ئۆز قەۋمىدىن (يەنى بەنى ئىسرائىلنىڭ ئەۋلادىدىن) ئازغىنىسى پىرىئەن ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ چوڭ-كىچىكلىرىنىڭ زىيانكەشلىك قىلىشىدىن قورققان ھالدا ئىمان ئېيتتى. پىرىئەن زېمىندا (يەنى مىسىر

۱۰ وَقَالَ فِرْعَوْنُ اَنْتَوْنِي بِحُلِّ سِحْرِ عَلِيِّ ۙ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
۱۱ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا اَنْتُمْ تَقُولُونَ ۙ فَلَمَّا اَلْفَوْا قَالَ مُوسَى
۱۲ مَا جِئْتُمْ بِهٖ السِّحْرَ اِنَّ اللّٰهَ يَسِيْطِلُهٗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْهُ عَمَلٌ
۱۳ الْمُفْسِدِيْنَ ۙ وَصَبَّحَ اللّٰهُ الْحَقُّ بِجَلْبَابِهٖ ۙ وَذَكَرَ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ
۱۴ فَمَا اَمَرَ لِمُوسَى اِلَّا اَنْ يَخْرُجَ مِنْ قَوْمِهٖ عَلٰى حَوْضٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
۱۵ وَمَا لَهُمْ اَنْ يَفْعَلُوْهُمَ لَمَّا كَانَ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۙ وَاِنَّهٗ
۱۶ لَمِنَ الْمُنْزَلِيْنَ ۙ وَقَالَ مُوسَى يَقُوْمُوْنَ كُنْتُمْ اَنْتُمْ بِاللّٰهِ
۱۷ قٰلِيْكُمْ تَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ۙ فَقَالَ اَوْعَلِ اللّٰهُ تَوَكَّلٰنَا
۱۸ رَبَّنَا اَلَيْحٰثْنَا وَاِنَّهٗ لَلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَصَبَّحَ بِرَحْمَتِكَ مِّنْ
۱۹ الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ۙ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسَى وَاخْبِرْهُ اَنْ تَتَوَكَّلَ
۲۰ اِلٰى قَوْمِكَ بِبَصَرٍ ۙ يَبُوْا وَاَجْعَلُوْا اَبْوَابَكُمْ قِيْلَةً ۙ وَاَجْمَعُوْا
۲۱ الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا اِنَّكَ
۲۲ اَنْتَ اَنْتَ فِرْعَوْنُ وَمَا كُنَّا نَدْرِيْكَ وَاَمْوَالِىْ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
۲۳ رَبَّنَا اَلْيَحْمَلُوْا عَنْ سَيْدِكَ رَبَّنَا طِيْسًا عَلٰى اَمْوَالِهِمْ وَاَشْدُوْا
۲۴ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۙ

زېمىندا) شەك-شۈبھىسىز مۇتەكەببىردۇر، ئۇ ئەلۋەتتە ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردىندۇر (83). مۇسا: «ئى قەۋمىم! ئەگەر اللەغا ئىمان ئېيتقان بولساڭلار، اللەغا بويىسۇنغان بولساڭلار، ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلىڭلار (يەنى ھەممە ئىشىڭلارنى اللەغا تاپشۇرۇڭلار، ھەرقانداق ئەھۋالدا اللەغا يۆلىنىڭلار)» دېدى (84). ئۇلار ئېيتتى: «اللەغا تەۋەككۈل قىلدۇق، پەرۋەردىگارىمىز، زالىم قەۋمنى بىزگە زىيانكەشلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلمىغىن» (85). بىزنى رەھىمىتىڭ بىلەن زالىم قەۋمىدىن قۇتۇلدۇرغىن» (86). بىز مۇسا بىلەن ئۇنىڭ قېرىندىشىغا: «قەۋمىڭلار ئۈچۈن مىسىردا ئۆيلەر ياساڭلار، ئۆيلىرىڭلارنى ناماز ئوقۇيدىغان جاي قىلىڭلار، ناماز ئوقۇڭلار، مۆمىنلەرگە (دۈشمەنلىرى ئۈستىدىن غەلبە قىلىدىغانلىقى بىلەن) خۇش خەۋەر بېرىڭلار» دەپ ۋەھىي قىلدۇق (87). مۇسا ئېيتتى: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! كىشىلەرنى يولۇڭدىن ئازدۇرۇشى ئۈچۈن — ئى پەرۋەردىگار-ىمىز! — پىرىئەن ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ چوڭلىرىغا ھاياتى دۇنيادا زىننەت بۇيۇملىرىنى، تۈرلۈك مال-مۈلۈكلەرنى بەردىڭ. پەرۋەردىگارىمىز! ئۇلارنىڭ مال-مۈلۈكلىرىنى يوق قىلغىن، ئۇلارنىڭ دىللىرىنى قاتتىق قىلغىن، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئىمان ئېيتماي قاتتىق ئازابنى كۆرسۈن» (88).

(ھالاك بولغان شەھەرلەر ئاھالىسى ئىچىدە) يۇنۇس قەۋمىدىن باشقىسىغا (ئازابنىڭ ئالامىتىنى كۆرۈپ) ئېيتقان ئىماننىڭ پايدىسى بولغىنى يوق، يۇنۇس قەۋمى ئىمان ئېيتقاندا، دۇنيا ھاياتىدا رەسۋا قىلىدىغان ئازابىنى ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن كۆتۈرۈۋەتتۇق، ئۇلارنى مەلۇم ۋاقىتقىچە (يەنى ئەجلى يەتكەنگە قەدەر دۇنيادىكى شەيئىلەردىن) بەھرىمەن قىلدۇق [98]. ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ خالىسا ئىدى، ئەلۋەتتە، يەر يۈزىدىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئىمان ئېيتاتتى، سەن كىشىلەرنى مۇسۇل-ھان بولۇشقا مەجبۇرلامسەن؟ [99] ھەرقانداق كىشى پەقەت اللەنىڭ ئىرادىسى بولغاندىلا، ئاندىن ئىمان ئېيتىدۇ، (اللەنىڭ ئايەتلىرى ئۈستىدە) پىكىر يۈرگۈزمەيدىغانلارنى اللە ئازابقا گىرىپتار قىلدۇ [100]. ئېيتقىنىكى، «ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىن-دىكى نەرسىلەرنى كۆزىتىڭلار. مۆجىزىلەر ۋە ئاگاھلاندىرغۇچىلارنىڭ (يەنى پەيغەمبەرلەرنىڭ) ئىمان ئېيتمايدىغان قەۋمگە پايدىسى بولمايدۇ» [101]. ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىدىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرگە كەلگەن كۈنلەرنىڭ (يەنى ئازابنىڭ) (ئۆزلىرىگە كېلىشىنى) كۈتىدۇ. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «سەلەر (زۇلۇمنىڭ ئاقىۋىتىنى) كۈتۈڭلار، مەنۇ سەلەر بىلەن بىرلىكتە ھەقىقەتەن (سەلەرنىڭ ھالاك بولۇشۇڭلارنى) كۈتكۈچىمەن» [102]. ئاندىن كېيىن پەيغەمبەرلىرىمىزنى، مۆمىنلەرنى (ئازابتىن) قۇتقۇزدۇق، مۆمىنلەرنى قۇتقۇزۇشقا مۇشۇنداق مەسئۇل بولىمىز [103]. (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭنىڭ مۇشرىكلىرىغا) ئېيتقىنىكى، «ئى ئىنسانلار! ئەگەر سەلەر مېنىڭ دىنىمدىن گۇمانلىنىدىغان بولساڭلار، سەلەرنىڭ اللەنى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىڭلارغا مەن چوقۇنمايمەن، لېكىن مەن سەلەرنى قەبىزى روھ قىلىدىغان اللەغا ئىبادەت قىلىمەن، مەن مۆمىنلەردىن بولۇشقا بۇيرۇلدۇم» [104]. يەنە (ماڭا): «باتىل دىنلار-دىن بۇرۇلۇپ، توغرا دىنغا يۈزلەنگىن، مۇشرىكلاردىن بولمىغىن» [105]. اللەنى قويۇپ، ساڭا پايدا-زىيان يەتكۈزەلمەيدىغان نەرسىلەرگە ئىبادەت قىلمىغىن، ئەگەر ئۇلارغا ئىبادەت قىلساڭ، چوقۇم (ئۆزۈڭگە) زۇلۇم سالغۇچىلاردىن بولىسەن» [106].

قُلُوا كَانَتْ قَرِيْبًا اَمِنْتُمْ فَفَعَلْنَا اِيْمَانَهُمْ اَلْاَقْوَمُ يُونُسَ لَمَّا
اَسْتَاكْفَعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ فِي الْعِيَةِ الدُّنْيَا وَنَجَّوْنَهُمْ
اِلَ الْجِيْنِ ۝ وَكَلَّمَآءَ رَبِّكَ لَا مَن فِي الْاَرْضِ مُطَاعًا
اَقَانَتْ نَجْوَى النَّاسِ حَتَّىٰ يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تُوْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَجْعَلَ الرِّجْسَ عَلٰى الَّذِيْنَ لَا
يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلِ اَنْظُرُوْا مَا دَفَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُعْنِي
الْاٰيَةُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا
مِثْلَ آيٰتِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ اَنْتَظِرُوْا لِيَّ مَعَكُمْ
مِنَ الْمُنْتَظَرِيْنَ ۝ ثُمَّ نَحْنُ رُوْسُلَانَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُنَّا لَكَ
حَقًّا عَلَيْنَا سِحْرًا مُّؤْمِنِيْنَ ۝ قُلِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي
شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَا عِبَادَةَ لِيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
وَلَكِنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ الَّذِيْ يَخْلُقُكُمْ ۝ وَاُوْرثَ اَنْ اَكُوْنَ مِنْ
اَلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَاَنْ اَقْرَبُ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَقِيْقًا وَاَلَا تَكُوْنُ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ وَلَا تَنْتَظِرُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَا
لَا يَضُرُّكَ قُلْ اَنْتَ اِنَّمَا اِنشَاءتَ الْاٰنْشَاءتَ الْاٰنْشَاءتَ الْاٰنْشَاءتَ ۝

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ
 يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۷۰﴾ وَ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ
 إِنَّكُمْ مَعَهُ لَأَنْتُمْ مُبَعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
 هَذَا إِلَّا كَيْدٌ مُبِينٌ ﴿۷۱﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى آتٍ
 مَعْدُودٍ لَيَقُولُنَّ مَا مَحْبَسَ الْأَكْبَامُ لَأَيُّهُمْ لَيْسَ مَعْرُوفًا
 عَنْهُمْ وَصَاحٌّ بِهِمْ مَكَانٌ غَيْرُ مَسْكُونٍ ﴿۷۲﴾ وَلَئِنْ آدَمُ
 الْإِنْسَانَ مِمَّا خَطَبَاهُ فَمَنْ عَرَفَهَا فَقَدْ خَلَقْنَا مِنْهُ
 وَلَئِنْ آدَمُ نَسَى نِعْمَاءَ اللَّهِ بَعْدَ إِضْرَامٍ وَسَمِعَهَا لَيَقُولَنَّ لَوْ
 لَمْ يَكُنِ اللَّهُ فَمَا لَكُمُ الْفِرْعُ فَيَخْوَى ﴿۷۳﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۷۴﴾
 فَلَمَّا كَانَتْ تَارَةً بِغَضَبٍ مِنْ رَبِّكَ وَضَارِبٍ بِه
 صَدْرِكَ أَنْ يُقُولُوا لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا وَأَجَاءَ مَعَهُ
 مَلَائِكَةٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۷۵﴾

(ئون ئىككىنچى پارە)

يەر يۈزىدىكى ھايۋانلارنىڭ ھەممىسىگە رىزىق
 بېرىشنى اللە (مەرھەمەت يۈزىسىدىن) ئۈستىگە
 ئالغان، اللە ئۇلارنىڭ تۇرار جايىنى ۋە (ئۆلگەد-
 دىن كېيىن) كۆمۈلىدىغان جايىنى بىلىدۇ، ئۇلار-
 نىڭ ھەممىسى روشەن كىتابقا (يەنى لەھۇلەھ-
 پۇزغا) يېزىلغاندۇر⁽⁷⁾. اللە ئاسمانلارنى ۋە
 زېمىننى ئالتە كۈندە ياراتتى. (ئاسمان-زېمىننى
 يارىتىشتىن ئىلگىرى) اللەنىڭ ئەرشى سۇ ئۈستىدە
 ئىدى سىلەرنىڭ قايسىڭلارنىڭ ئەمەلى ياخشى
 ئىكەنلىكىنى سىناش ئۈچۈن اللە (ئۇلارنى ياراتتى).
 (ئى مۇھەممەد!) ئەگەر سەن (مەككە كۇففارلى-
 رىغا): «سىلەر ئۆلگەندىن كېيىن چوقۇم تىرىلىسە-
 لەر!» دېسەڭ، كاپىرلار چوقۇم ئېيتىدۇ: «بۇ (سۆزنى

ئىچىگە ئالغان قۇرئان) پەقەت روشەن سېھىردۇر⁽⁷⁾. ئەگەر بىز ئۇلارغا نازىل بولىدىغان نازابىنى
 چەكلىك ۋاقىت كېچىكتۈرسەك، ئۇلار چوقۇم (مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن): «نازاب نېمىشقا
 چۈشمەيدۇ؟» دەيدۇ، راستلا ئۇلارغا اللەنىڭ نازابى چۈشكەن كۈندە، ئۇلار قاچىدىغان يەر تاپال-
 مايدۇ، ئۇلار مەسخىرە قىلغان نازاب ئۇلارنى قورشىۋالىدۇ⁽⁸⁾. ئەگەر بىز بىرەر ئىنسانغا رەھىم-
 تىمىزنى تېتىتساق (يەنى نېمىتىمىزنى بەرسەك)، ئاندىن ئۇنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالسا، ئۇ چوقۇم
 (اللەنىڭ رەھىمىتىدىن) ئۈمىدسىزلىنىپ كېتىدۇ، كۇفرانى نېمەت قىلىدۇ⁽⁹⁾. ئەگەر بىز (بېقىرلىق،
 كېسەللىك، قاتتىقچىلىق قاتارلىق) بالالارغا مۇپتىلا قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا نېمىتىمىزنى
 تېتىتساق، ئۇ چوقۇم: «مەندىن بالالار كۆتۈرۈلۈپ كەتتى (ئەمدى كەلمەيدۇ)» دەپ
 شەك-شۈبھىسىز خۇشاللىنىپ، مەغرۇرلىنىپ كېتىدۇ⁽¹⁰⁾. پەقەت (بالاغا ئۇچرىغاندا) سەۋر
 قىلغان، (نېمەتكە يولۇققاندا) ياخشى ئىشلارنى قىلغان كىشىلەر (ياخشىلاردۇر).
 ئۇلارنىڭ كۇناھى مەغپىرەت قىلىندۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) چوڭ مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ⁽¹¹⁾. (ئى
 مۇھەممەد!) ئۇلارنىڭ (يەنى مۇشرىكلارنىڭ) «نېمىشقا ئۇنىڭغا بىر خەزىنە چۈش-
 مىدى؟ ياكى ئۇنىڭ بىلەن بىللە (ئۇنى تەستىقلايدىغان) بىرەر پەرىشتە كەلمىدى؟»
 دەيدىغانلىقى ئۈچۈن، ساڭا نازىل قىلىنغان ۋەھىنىڭ بىر قىسمىنى يەتكۈزگۈڭ
 كەلمەيدىغاندۇ، يەتكۈزۈشتىن يۈرىكىڭ سىقىلىدىغاندۇ، سەن پەقەت (ئۇلارنى اللە نىڭ
 نازابىدىن) ئاگاھلاندىرغۇچىسەن، اللە ھەممە نەرسىنى تەسەۋررۇپ قىلغۇچىدۇر⁽¹²⁾.

تۇلار قۇرئاننى (مۇھەممەد) ئۆزى ئىجاد قىلغان
 دېيىشەمدۇ؟ ئېيتتىكى، «(بۇ سۆزۈڭلاردا) راستچىل
 بولساڭلار، اللە دىن غەيرىسى چاقىرا لايدىغانلىكى
 كىشىلىرىڭلارنى (ياردەمگە) چاقىرىپ، (پاساھەت
 ۋە بالاغەت جەھەتتىن) قۇرئاندىكىگە ئوخشايدىغان
 ئون سۈرىنى ئىجاد قىلىپ بېقىڭلار» (13). ئەگەر
 ئۇلار (بۇ چاقىرىقىڭلارغا) ئاۋاز قوشمىسا،
 بىلىڭلاركى، قۇرئان اللەنىڭ ۋەھىي قىلىشى بىلەن
 نازىل قىلىنغان. اللە دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر،
 سىلەر (اللەغا) بويسۇنالمىسىز؟ (14) (قىلغان ياخشى
 ئەمەللىرى بىلەن پەقەت) ھاياتىي دۇنيانى ۋە
 ئۇنىڭ زىبۇزىننىتىنى (يەنى دۇنيانىڭ نېمەتلىرىنى)
 كۆزلەيدىغان كىشىلەرگە ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنىڭ
 ئەجرىنى بۇ دۇنيادىلا تولۇق بېرىمىز، دۇنيادا
 ئۇلارنىڭ ئەجرىدىن ھېچ نەرسە كېمەيتىلمەيدۇ (15).
 بۇنداق كىشىلەرگە ئاخىرەتتە دوزاختىن
 باشقا نەرسە يوقتۇر، ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرى

يوققا چىقىرىلىدۇ، قىلغان (ياخشى) ئەمەللىرى ھېسابقا ئېلىنمايدۇ (16). پەرۋەردىگارى
 تەرىپىدىن كەلگەن روشەن دەلىل (يەنى قۇرئان) غا ئاساسلانغان ئادەم (يەنى
 مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) (ھاياتىي دۇنيانى كۆزلەيدىغان كىشىلەر بىلەن ئوخشاشمۇ؟).
 ئۇنىڭغا اللە تەرىپىدىن كەلگەن گۇۋاھلىق بەرگۈچى (يەنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام) قۇرئاننى
 تىلاۋەت قىلىدۇ، قۇرئاندىن ئىلگىرى مۇساغا نازىل قىلىنغان كىتاب (يەنى تەۋرات) (ئىسرائىل
 ئەۋلادىغا) يېتەكچى ۋە رەھمەت قىلىپ (نازىل قىلىندى)، ئەنە شۇنداق كىشىلەر قۇرئانغا
 (ھەقىقىي) ئىشىنىدۇ، (كۇففار) جامائەلىرىدىن كىمكى قۇرئاننى ئىنكار قىلىدىكەن،
 ئۇنىڭغا ۋەدە قىلىنغان جاي دوزاختۇر، قۇرئانغا شەك كەلتۈرمىگەن، ئۇ ھەقىقەتەن
 پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان ھەقىقەتتۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى
 (قۇرئاننىڭ ئەمەللىرىنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغانلىقىغا) ئىشەن-
 مەيدۇ (17). (اللە نىڭ شېرىكى بار، بالىسى بار دەپ) اللە غا يالغاننى چاپلىغان
 كىشىدىنمۇ زالىم كىشى بارمۇ؟ ئەنە شۇلار (قىيامەت كۈنى) پەرۋەردىگارىغا توغرىلىنىدۇ،
 گۇۋاھچىلار: «بۇلار پەرۋەردىگارى ھەققىدە يالغان سۆزلىگەنلەردۇر» دەيدۇ.
 راستلا اللەنىڭ لەنتى زالىملارغا بولىدۇ (يەنى اللە زالىملارنى رەھىمىتىدىن يىراق
 قىلىدۇ) (18). ئۇلار (كىشىلەرنى) اللە نىڭ يولىدىن (يەنى ئىسلام دىنىدىن) توسىدۇ،
 اللە نىڭ يولىنىڭ ئەگرى بولۇشىنى تىلەيدۇ، ئۇلار ئاخىرەتنى ئىنكار قىلغۇچىلاردۇر (19).

وَيَقَوْمِ لَا تَمْتَلِكْ عَلَيْهِ مَا لَانُ اجْرَىٰ اِلَّا عَلَيَّ اللَّهُ وَمَا أَنَا
 بِبَارِدِ الْمَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا أَمْ يُلْقَوْنَ أَعْيُنُهُمْ وَالْكُفَىٰ أَرْسَلَهُمْ قَوْمًا
 يَعْلَمُونَ وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمُوهُ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ۝ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِي أَعْيُنُكُمْ
 لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا
 لَمِنَ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ الْيَاقُوتُ قَدْ جَاءَ لَنَا فَاكْرٌ فَكَيْفَ جَاءَنَا
 فَأَيُّ بَشَرٍ تَتَّبِعُنَا أَنْ نَكْتُمَ مِنَ الصِّدِّيقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ
 بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَتَعْلَمُ قَضِيَّتِي إِنْ
 أَرَدْتُ أَنْ أُنصِرَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَكُمْ هُوَ الَّذِي
 وَيَلِيُّكُمْ رُجُوعًا ۝ هُمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَبُّهُ قَالَ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ
 فَعَلَّ الْجَارِحِي وَأَنْبَرِي ۝ إِنَّمَا تَجْعَلُونَ كَذِّبَتِي لِئَلْتَمُنَ لِيَ
 أَنَّهُ لَنْ يُؤْتِيَكُمْ مِنْ قَوْمِكِ الْإِمْنُ قَدْ آمَنَ وَلَا تَتَّبِعُنَّ
 بِهِمُكَاتِرًا فَتَقْبَلُونَ ۝ وَأَنْصِرِ الْفَلَكَ يَا عِمِّي يَا وَجِيهَتَا
 وَلَا تَحْطِطِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۝ إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ ۝

ئى قەۋمىم! سىلەرگە (دىننى) تەبلىغ قىلغانلىقىم
 ئۈچۈن سىلەردىن پۇل-مال تەلەپ قىلمايمەن، ماڭا
 ئەجىر بېرىشنى پەقەت اللە ئۆز ئۈستىگە ئالغان،
 مەن ئىمان ئېيتقان كىشىلەرنى (يېنىمدىن) قوغلى-
 ۋەتمەيمەن، (چۈنكى) ئۇلار، شۇبھىسىزكى، پەرۋەر-
 دىگارغا مۇلاقات بولىدۇ، لېكىن مەن سىلەرنى
 نادان قەۋم كۆرىمەن (29). ئى قەۋمىم! ئەگەر مەن
 ئۇلارنى قوغلىۋەتسەم، اللە نىڭ ئازابىدىن مېنى
 كىم قۇتقۇزالايدۇ؟ ئويلىنىپ باقماسىلەر؟ (30) مەن
 سىلەرگە، مەندە اللەنىڭ خەزىنىلىرى بار، دېمەي-
 مەن، غەيبىنى بىلىمەن دېمەيمەن، مەن ئەلۋەتتە
 (ئۆزۈمنى) پەرىشتە دەپمۇ ئېيتمايمەن ھەمدە سىلەر
 كۆزگە ئىلمايدىغان كىشىلەرنى اللە ئۇلارغا ياخشىلىق
 بەرمەيدۇ دېمەيمەن، اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكىنى
 ئوبدان بىلىدۇ، بولمىسا مەن چوقۇم زالىملاردىن

بولۇپ قالسىمەن» (31). ئۇلار (يەنى نۇھنىڭ قەۋمى): «ئى نۇھ! بىز بىلەن مۇنازىرىلەشتىڭ، ناھايىتى
 كۆپ مۇنازىرىلەشتىڭ. ئەگەر راست سۆزلىگۈچىلەردىن بولساڭ، بىزنى قورقۇتقان ئازابىنى چۈشۈرۈپ
 باققىن» دېدى (32). نۇھ ئېيتتى: «ئۇنى (يەنى ئازابىنى) ئەگەر خالسا پەقەت اللە لا چۈشۈرەلەيدۇ،
 سىلەر ھەرگىز قېچىپ قۇتۇلالمايسىلەر» (33). مەن سىلەرگە نەسھەت قىلماقچى بولسام، اللە سىلەرنى
 گۇمراھ قىلماقچى بولسا، ئۇ چاغدا مېنىڭ سىلەرگە قىلغان نەسھىتىمنىڭ سىلەرگە پايدىسى
 بولمايدۇ، اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارلىرىڭلاردۇر، سىلەر اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتىسىلەر» (34).
 ياكى ئۇلار (يەنى قۇرەيشنىڭ كاپىرلىرى) قۇرئاننى ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ئۆزى
 ئىجاد قىلدى دېيىشەمدۇ؟ «ئەگەر ئۇنى مەن ئىجاد قىلغان بولسام، ئۆز گۇناھىمغا ئۆزۈم
 مەسئۇل، مەن سىلەرنىڭ گۇناھلىرىڭلاردىن ئادا-جۇدامەن» دېگىن (35). نۇھقا (مۇنداق)
 ۋەھىي قىلىندى: «قەۋمىڭدىن ئىلگىرى ساڭا ئىمان ئېيتقانلاردىن باشقا يەنە ئىمان
 ئېيتقۇچىلار بولمايدۇ، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن قايغۇرمىغىن» (36). بىزنىڭ كۆز ئوڭىمىزدا
 ۋەھىمىز بويىچە كېمە ياسىغىن، (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغانلار توغرىسىدا ماڭا سۆز ئاچمىغىن
 (يەنى ئۇلارغا شاپائەت قىلمىغىن)، ئۇلار چوقۇم (توپان بالاسىدا) غەرق قىلىنىدۇ» (37).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْعَاهُ مَلَأْنِمْ نُوحًا فَمَجَّوْا وَنُوحًا
 قَالَ إِنَّ مَجْرُؤَافِيْنَا قَالَا كَمْ مَرْوْمِنَا مَا نَسْخَرُونَ ۝ نَسُوفٌ
 تَعْلَمُونَ مِّنْ يَّأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْرِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُّقْرَّبٌ ۝ حَقِّي إِذْ أَجَاءَ امْرَأَتَا وَقَالَ التَّوْرُ كَلِمَا أَجْمَلٍ فَمِنْهَا مِّنْ
 كَلِمٍ زَوْجَيْنِ امْتَنِينَ وَاهْلِكَ الْآمَنُ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِمِ
 طْوَاةٍ مِّنْ يَّحْمِلُهَا وَوَرُسِهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَهِيَ جَارِيَةٌ
 يَّوْمَ فِئْتِمٍ مِّنْ مَّوْجٍ كَأَمْحِالٍ ۝ وَتَادَى نُوحٌ رَّيْبَهُ وَكَانَ فِي
 مَقْوِلٍ يُّدْعَى الْرُّكْبَانَ وَكَانَ مِمَّ الْكٰفِرِيْنَ ۝ قَالَ سَلُوْنِي
 إِلَى جَبَلٍ يُّعِصَمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ كَلِمًا صَاحِبِ الْيَوْمِ مِّنْ أَمْرِ
 اللَّهِ الْآمَنُ نَجِمٌ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝
 وَقِيلَ يَا رَأْسُ الْبَيْتِ مَا مَكَرُكُ وَنِسَاءُ الْبَيْتِ وَغِيصَ اللَّهُ
 وَفُصِّي الْأَمْرُ وَأَسْوَتُ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ اللَّعْمِيْرِ
 الظَّالِمِيْنَ ۝ وَتَادَى نُوحٌ رَّيْبَهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
 أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ۝

نۇھ كېسە ياسىدى، قەۋمنىڭ چوڭلىرى ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە ئۇنى مەسخىرە قىلىشتى، نۇھ ئېيتتى: «ئەگەر سىلەر (بۈگۈن) بىزنى مەسخىرە قىلساڭلار (كېلەچەكتە سىلەر غەرق قىلىنغاندا)، سىلەر بىزنى مەسخىرە قىلغاندەك بىزمۇ سىلەرنى چوقۇم مەسخىرە قىلىمىز» (38). خار قىلغۇچى ئازاب (يەنى توپان بالاسى بىلەن غەرق بولۇش) نىڭ كىمنىڭ ئۈستىگە كېلىدىغانلىقىنى، دائىمىي ئازاب (يەنى جەھەننەم ئازابى) نىڭ كىمگە چۈشىدىغانلىقىنى كېلەچەكتە بىلىسلەر» (39). (توپان بالاسى توغرىسىدىكى) بۇيرۇقىمىز يېتىپ كەلگەن ۋە يەر يۈزىدىن سۇ ئېقىلىپ چىققان چاغدا: «كېمىگە ھايۋاناتلاردىن (ئەرەك، چىشى بولۇپ) بىر جۈپتىن ئېلىۋالغىن، ئائىلەڭدىكىلەر بىلەن — ھالاك بولۇشى ھۆكۈم قىلىنغانلار (يەنى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ۋائىلە بىلەن ئوغلى كەئنان) بۇنىڭ سىرتىدا — ۋە ئىمان ئېيتقانلار بىلەن كېمىگە

چىققىن» دېدۇق، ئۇنىڭ بىلەن پەقەت ئازغىنا كىشىلەر ئىمان ئېيتتى (40). نۇھ (ئىمان ئېيتقان تەۋھلىرىگە) ئېيتتى: «كېمىگە چىققانلار، كېمىنىڭ مېڭىشى ۋە توختىشى اللەنىڭ ئىسمى بىلەندۇر، شۈبھىسىزكى، مېنىڭ پەرۋەر، دىكارىم (تەۋبە قىلغۇچىلارنىڭ گۇناھىنى) ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (مۆمىنلەرگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر» (41). كېسە ئۇلارنى ئېلىپ تاغداك دولقۇنلار ئىچىدە ئۈزۈپ باراتتى، نۇھ كېسە مېڭىشتىن بۇرۇن ئۆزىدىن يىراقتا تۇرغان ئوغلىنى: «ئى ئوغلۇم، بىز بىلەن بىللە كېمىگە چىققىن، كاپىرلار بىلەن بىللە بولمىغىن» دەپ تەۋلىدى (42). ئۇ: «مېنى سۇدا غەرق بولۇشتىن ساقلاپ قالىدىغان بىر تاغنىڭ ئۈستىگە چىققۇلمەن» دېدى. نۇھ: «بۈگۈن اللە رەھىم قىلغان ئادەمدىن باشقا ھېچ ئادەم ئۇنىڭ جازالىشىدىن قۇتۇلۇپ قالالمايدۇ» دېدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىنى دولقۇن ئايرىۋەتتى — دە، ئۇ غەرق بولۇپ كەتتى (43). «ئى زېمىن سۈيىڭنى يۇتقىن، ئى بۇلۇت تارقىغىن» دېيىلدى، سۇ سوغۇلدى، اللەنىڭ (كاپىرلارنى غەرق قىلىشتىن ئىبارەت) ھۆكىمى ئىجرا قىلىندى، كېسە جۈدى تېغىنىڭ ئۈستىدە توختىدى، «زالىم قەۋم ھالاك بولسۇن» دېيىلدى (44). نۇھ پەرۋەردىكارغا دۇئا قىلىپ: «پەرۋەر — دىكارىم! ئوغلۇم مېنىڭ ئائىلەمدىكىلەردىن ئىدى (سەن ماڭا ئۇلارنىڭ نىجات تېپىشىنى ۋەدە قىلغان ئىدىڭ)، سېنىڭ ۋەدەڭ ئەلۋەتتە ھەقتۇر، سەن ھەقىقەتەن ئەڭ توغرا ھۆكۈم قىلغۇچىسىن» دېدى (45).

قَالَ يُؤْمِرُكُمْ أَيُّهَا الْمَلَأَئِكَةُ لِتَتَلَوْنَهُمْ كَرِيمًا ﴿۱۰۷﴾
 قَالُوا بَلْ يَنْذِرُكُم بِآيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ ﴿۱۰۸﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۰۹﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۰﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۱﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۲﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۳﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۴﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۵﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۶﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۷﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۸﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۱۹﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ يُسُفَٰلَ ﴿۱۲۰﴾

اللّٰه ئېيتتى: «ئى نۇھ! ئۇ (مەن نىسجەت تېپىشنى
 ۋەدە قىلغان) ئائىلەڭدىكىلەردىن ئەمەس، ئۇنىڭ
 ئەمەلى ياماندۇر، سەن ئېنىق بىلىمگەن نەرسەڭنى
 مەندىن سورىمىغىن، مەن سېنىڭ جاھىللاردىن
 بولماسلىقىڭنى نەسەت قىلىمەن» (46). نۇھ ئېيتتى:
 «پەرۋەردىگارم! مەن بىلىمگەن نەرسىنى سورا-
 تن سېنىڭ پاناھىڭغا سېغىنىمەن، ئەگەر ماڭا مەغپە-
 رەت قىلمىساڭ ۋە رەھىم قىلمىساڭ، زىيان تارتقۇچىلار-
 دىن بولىمەن» (47). ئېيتىلدى (يەنى اللّٰه ئېيتتى):
 «ئى نۇھ! ساڭا، سەن بىلەن (كېمىدە) بىللە بولغانلار
 نىڭ بىر قىسىم ئەۋلادىغا بىز تەرەپتىن نازىل بولغان
 ئامانلىق ۋە بەرىكەتلەر بىلەن (كېمىدىن) چۈش-
 كىن، ئۇلارنىڭ يەنە بىر قىسىم ئەۋلادىنى (ھاياتى
 دۇنيادىن) بەھرىمەن قىلىمىز، ئاندىن ئۇلار بىزنىڭ

قاتتىق ئازابىمىزغا دۇچار بولىدۇ» (48). (ئى مۇھەممەد!) ئەنە شۇ (قىسسە) غەيبىكە ئائىت
 خەۋەرلەردىندۇر، ساڭا ئۇنى ۋەھىي قىلدۇق، سەن ۋە سېنىڭ قەۋمىڭ بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۇنى
 بىلمەيتتىڭلار، سەۋر قىلغىن، شۇبھىسىزكى، ياخشى ئاقسۆز تەقۋادارلارغا مەنسۇپتۇر (49). ئاد
 قەۋمىگە ئۇلارنىڭ قېرىندىشى ھۇدى ئەۋەتتۇق، ھۇدى ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! اللّٰه غا ئىبادەت
 قىلىڭلار، سىلەرگە اللّٰه دىن باشقا مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، سىلەر (اللّٰه دىن غەيرىگە چوقۇنۇش
 بىلەن) پەقەت (اللّٰه غا) يالغاننى توقۇغۇچىلارسىلەر» (50). «ئى قەۋمىم! مەن تەبلىغ ئۈچۈن
 سىلەردىن ئەجىر سورىمايمەن، ماڭا ئەجىر بېرىشنى پەقەت مېنى ياراتقان اللّٰه ئۈستىگە
 ئالغان، سىلەر چۈشەنمەيسىلەر؟» (51) «ئى قەۋمىم! پەرۋەردىگارنىڭلاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار،
 ئاندىن ئۇنىڭغا تەۋبە قىلىڭلار، سىلەرگە ئۇ كۆپ يېغىن ياغدىرۇپ بېرىدۇ، سىلەرگە
 تېخىمۇ كۈچ-قۇۋۋەت بېرىدۇ، سىلەر گۇناھقا چۆمگەن ھالدا (مېنىڭ دەۋىتىمدىن)
 يۈز ئۆرۈمەڭلار» (52). ئۇلار ئېيتتى: «ئى ھۇدا! سەن بىزگە (ئۆزۈڭنىڭ راستلىقىڭنى
 كۆرسىتىدىغان) ھېچقانداق روشەن دەلىل كەلتۈرمىدىڭ، سېنىڭ سۆزۈڭ بىلەن بىز
 ئىلاھلىرىمىزنى تاشلىۋەتمەيمىز ۋە سېنىڭ (پەيغەمبەرلىكىڭگە) ئىشەنمەيمىز» (53).

قَالَ يَقَوْمِ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَلَئِن مِّنْكُمْ
 رَحْمَةٌ فَمِنْ بَيْنِهِمْ يَوْمَئِذٍ مِنَ الَّذِينَ غَصِبْتُمْ اَمْ تَزِيدُوْنَ عَذَابَ
 عُثْمِيْنَ ۝ وَيَقَوْمِ هٰذَا نَادِيَةُ اللَّهِ لَكُمْ اِيَّاهُ فَذَرُوهَا تَاْكُلْ فِي
 اَرْضِ الْمَثْوٰى وَلَا تَتَّبِعُوْهَا يَسُوْءٌ مَّا خَدَّكُمْ عَنَّا اَبِ قُرَيْبٍ ۝
 فَعَرَفُوْهَا فَقَالَ سَمِعُوْا نِيْ دَارَكُمْ ثَلَاثَةٌ اَيَّاهُ ذٰلِكَ وَعَدَّ عَدُوًّا
 مَلَكًا وَّيَب ۝ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
 بِرَحْمَتِنَا وَاَمِنَ خُرُوجًا يَوْمَئِذٍ اَنَّ رَّبَّكَ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝
 وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصَّيْحَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ يَدِيْهِمْ حَبِيْبِيْنَ ۝
 كَانَ لَمْ يَعْمَلُوْا فِيْهَا اِلَّا اَرَآكَ شُرَكَاءَ وَاَرٰهُمْ اَكْرَبُ عَدَا
 لِشُرُوْدٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا اَبْرٰهِيْمَ بِالْبَشِيْرِ قَالُوْا اَسْلِمْنَا
 قَالِ سَلِمًا فَمَا لِيْتَ اَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَبِيْبِيْنَ ۝ فَلَمَّا رَاَ الَّذِيْنَ يَمُرُّ
 لَرٰحِلٍ اِلَيْهِمْ وَرَبُّهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوْا اَلْخَفِيْءُ اِنَّا
 اُرْسِلْنَا اِلَيْكَ قَوْمِ لُوْطٍ ۝ وَاَمْرًا تَهْتَبُوهٗ فَضَجَّكَتْ فَيَتْرٰهُنَّ
 يٰرٰسِحٰنَ وَاَمِنْ وَاَرٰرَ اِسْحٰنَ يَجْعُوْبُ ۝ قَالَتْ يٰوَيْلَا لِيْ اَلَيْدُ
 وَاَنَا كٰجُوْرٌ وَّهٰذَا اَبِيْنِ شَيْخًا رَاٰنَ هٰذَا الشَّيْءُ عَجِيْبٌ ۝

سالھ ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! ئېيتىڭلارچۇ، ئەگەر مەن پەرۋەردىگارم تەرىپىدىن نازىل بولغان ئېنىق ھىلىگە ئاساسلانمىم ۋە ئۇنىڭ رەھىمىتى (يەنى پەيغەمبەرلىك) گە سازاۋەر بولسام، شۇنداق تۇرۇقلۇق اللەغا قارشىلىق قىلسام، اللەنىڭ ئازابىدىن مېنى كىم قۇتقۇزىدۇ؟ (مېنى ئۆزۈڭلارغا ئەگىشىشكە دەۋەت قىلىش بىلەن) ماڭا پەقەت زىياندىن باشقىنى زىيادە قىلمايسىلەر (63). ئى قەۋمىم! بۇ اللە (بىۋاستە) ياراتقان چىشى تۆگە سىلەرگە مېنىڭ مۆجىزەمدۇر، ئۇنى اللەنىڭ زېمىنىغا قويۇۋېتىڭلار، ئىختىيارى ئوتلىسۇن، ئۇنىڭغا زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈمەڭلار، بولمىسا سىلەرنى پات كېلىدىغان ئازاب ھالاك قىلدۇم» (64). ئۇلار چىشى تۆگىنى بوغۇزلىدى، سالھ ئېيتتى: «ئۇيۇڭلاردا (ھاياتلىقتىن) ئۈچ كۈن بەھرىمەن بولۇۋېلىڭلار. بۇ ۋەدە يالغان ئەمەس» (65). بىزنىڭ (ئازاپ قىلىش) ئەمرىمىز كەلگەندە، سالھنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن

بىللە ئىمان ئېيتقانلارنى رەھىمىتىمىز بىلەن شۇ كۈننىڭ شەرھەندىلىكىدىن قۇتقۇزدۇق، پەرۋەردىگارنىڭ ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، غالىبتۇر (66). زالىملارغا قاتتىق ئاۋاز يۈزلەندى-دە، ئۇلار ئۆيلىرىدە ئولتۇرغان پېتى قېتىپ قالدى (67). گويا ئۇلار ئۆيلىرىدە تۇرمىغاندەك (يەنى ئۇلارنىڭ تۇرغان جايلىرى ئادەمزات تەرىپىدىن ئاۋات قىلىنمىغاندەك) بولۇپ قالدى، بىلىڭلاركى، سەمۇد پەرۋەردىگارىنى ئىنكار قىلدى، سەمۇد ھالاك بولسۇن (68). شۇبھىسىزكى، بىزنىڭ ئەلچىلىرىمىز (يەنى پەرىشتىلەر) ئىبراھىمغا خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدى. ئۇلار: «ساڭا ئامانلىق تىلەيمىز» دېدى. ئىبراھىم: «سىلەرگە ئامانلىق تىلەيمەن» دېدى. ئۇ ئۇزاققا قالماي بىر موزايىنى كاۋاپ قىلىپ ئېلىپ كەلدى (69). ئۇلارنىڭ (يەنى پەرىشتىلەرنىڭ) ئۇنىڭغا قول ئۇزاتمايۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى خۇش كۆرمىدى، ئۇلاردىن قورقۇنۇپ ھېس قىلدى، ئۇلار: «قورقمىغىن (بىز رەببىڭنىڭ پەرىشتىلىرى، تاماق يېمەيمىز)، بىز ھەقىقەتەن لۇتنىڭ قەۋمىنى (ھالاك قىلىش ئۈچۈن) ئەۋەتلىدۇق» دېدى (70). ئۇنىڭ ئايالى (يەنى سارە) بىر تەرەپتە تۇرۇپ (لۇت قەۋمىنىڭ ھالاك بولىدىغانلىقىدىن خۇشاللىنىپ) كۆلدى، بىز ئۇنىڭغا (يەنى سارەگە) ئىسھاق (ئاتلىق بالىسى بولىدىغانلىقى) بىلەن ۋە ئىسھاقتىن كېيىن كېلىدىغان يەئىقۇب (ئاتلىق نەۋرىسى بولىدىغانلىقى) بىلەن خۇش خەۋەر بەردۇق (71). ئۇ (يەنى سارە): «ۋىيەي! مەن بىر موماي تۇرسام، ئېرىم بىر بوۋاي تۇرسا، تۇغامدىمەن؟ بۇ ھەقىقەتەن قىزىق ئىشقا!» دېدى (72).

ئۇلار: «اللەنىڭ ئەمرىدىن (يەنى قۇدرىتىدىن) نەجەبلىنەمسە؟ اللەنىڭ رەھىمىتى ۋە بەرىكەتلىرى سىلەرنىڭ ئائىلەڭلارغا (يەنى ئىبراھىمنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرگە) نازىل بولسۇن. اللە ھەقىقەتەن مەدھىيەلىككە لايىقتۇر، ئۇلۇغلاشقا لايىقتۇر» دېدى (73). ئىبراھىمدىن قورقۇنۇپ يوقالغان ھەمدە خۇش خەۋەر ئۇنىڭغا يەتكەن چاغدا، ئۇ بىز بىلەن لۇتنىڭ قەۋمى توغرىسىدا مۇنازىرىلىشىشىگە كىرىشتى (74). ئىبراھىم بولسا ھەقىقەتەن كۆڭلى-كۆكسى كەڭ، كۆپ ئاھ چەككۈچى (يەنى دىلى يۇمشاق)، (ھەممە ئىشتا) اللە غا مۇراجىئەت قىلىشۇچى زاتتۇر (75). (پەرىشتىلەر ئېيتتى) «ئىبراھىم! بۇنى (يەنى لۇت قەۋمى توغرىسىدا مۇنازىرىلىشىشنى) قويغىن، شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگا-رىڭنىڭ (ئۇلارنى ھالاك قىلىش توغرىسىدىكى) ئەمرى ئاللىقاچان چۈشتى، ئۇلارغا چوقۇم (مۇنازىرىلىشىش ياكى شاپائەت قىلىش بىلەن) قايتۇرغىلى بولمايدۇ.

خان ئازاب چۈشۈدۇ» (76). بىزنىڭ ئەلچىلىرىمىز (يەنى پەرىشتىلەر) لۇتنىڭ يېنىغا كەلگەن چاغدا (لۇت ئۆز قەۋمىنىڭ ئۇلارغا چېقىلىپ قويۇشىدىن قورقۇپ) قىيىن ئەھۋالدا قالدى، ئۇلار توغرىسىدا يۈرىكى سىقىلدى ۋە: «بۇ بىر دىشۋار كۈندۈر» دېدى (77). لۇتنىڭ قەۋمى ئۇنىڭ قېشىغا ئالدىراپ كېلىشتى، ئۇلار بۇرۇنلا يامان ئىشلارنى قىلاتتى (يەنى لۇتاتەت قىلاتتى). لۇت ئېيتتى: «ئى قەۋم! مېنىڭ بۇ قىزلىرىم* سىلەرگە ئەڭ پاكىتۇر، اللە دىن قورقۇڭلار، مېھمانلىرىم ئۈستىدە مېنى رەسۋا قىلماڭلار، ئاراڭلاردا قەبە ئىشتىن توسىدىغان بىرەر كالىسى جايدا ئادەم يوقمۇ؟» (78). ئۇلار (لۇتقا) ئېيتتى: «قىزلىرىڭغا بىزنىڭ ھاجىتىمىز يوق ئىكەنلىكىنى سەن ئوبدان بىلىسەن، شۇنىڭدەك بىزنىڭ مەقسىتىمىزنىمۇ ئوبدان بىلىسەن» (79). لۇت ئېيتتى: «كاشكى مېنىڭ (سىلەرگە قارشى تۇرىدىغان) كۈچ-قۇۋۋىتىم بولسا ئىدى، ياكى ئىلتىجا قىلىدىغان كۈچلۈك جەمەتم بولسا ئىدى (چوقۇم سىلەرگە زەربە بەرگەن بولاتتىم)» (80). ئۇلار (يەنى پەرىشتىلەر): «ئى لۇت! شۇبھىسىزكى، بىز پەرۋەردىگا-رىڭنىڭ ئەلچىلىرىدۇرمىز، ئۇلار ھەرگىزمۇ ساڭا زىيان يەتكۈزۈلمەيدۇ، ئائىلىڭدىكىلەرنى ئېلىپ كېچىنىڭ ئاخىرىدا (ئۇلارنىڭ ئىچىدىن) چىقىپ كەتكىن، ئايالىڭدىن باشقا، سىلەردىن ھېچ كىشى ئارقىسىغا قارىمىسۇن، ئۇ (يەنى ئايالىڭ) ئۇلار بىلەن بىرگە ھالاك بولغۇچىدۇر، شۇبھىسىزكى، ئۇلارغا ئازاب چۈشۈدىغان چاغ تاڭ ۋاقتىدۇر، تاڭ يېقىن ئەمەسمۇ؟» دېدى (81).

* قەۋمدىكى ئاياللارنى دېمەكچى، چۈنكى پەيغەمبەر دېگەن ئۇمىتىنىڭ ئانىسى ئورنىدا بولىدۇ.

بىزنىڭ (جازالاش) ئەمرىمىز چۈشكەندە، ئۇلارنىڭ يۇرتلىرىنى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋەتتۇق (يەنى كۆمۈرۈۋەتتۇق)، ئۇ يۇرتلارغا بىز ئۈستى-ئۈستە-لەپ ساپال تاشلارنى ياغدۇردۇق (82). ئۇ ساپال تاشلارغا پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا بەلگە سېلىنغان ئىدى، ئۇ يۇرتلار زالىملار (يەنى قۇرەيش كاپىرلىرى) دىن يىراق ئەمەس (83). مەدىيەن (ئەھلى) گە ئۇلارنىڭ قېرىندىشى شۇئەيبىنى (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، ئۇ ئېيتتى: «ئى قەۋم! اللہ غا ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەرگە اللہ دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۆلچەمدە ۋە تارازىدا كەم بەرمەڭلار، مەن سىلەرنى ھەقىقەتەن باي ھېسابلايمەن، مەن ھەق-

قَلْبًا جَاءَ أَمْرًا جَعَلْنَا عَلَيَّهَا سَاقِيَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّينٍ لَّمْ يَصُودُ ۖ وَسُومَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَ
مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعَبِيدٍ ۗ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا
قَالَ لِيُقِيمُوا عِبَادَةَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنَ الْوَعْدِ غَيْرُ ۗ وَلَا
تَسْقُطُوا إِلَيْكُمُ الْيَمِينُ ۗ وَإِنِّي أَرَاكُمْ بِغَيْرِ قُرْبَانِ
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّجِيبٍ ۗ وَيَقُولُوا أَوْشُوا
الْيَمِينُ ۗ وَالْهَيْزَانَ يَا لَقُوطٍ وَلَا تَيْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْرَافِي الْأَرْضِ مَقْبُورِينَ ۗ يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ۗ قَالَ الْوَيْسَعِيُّ
أَصْلُوكَ تَامَرَكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا عِبَدْنَا يَا أُوَّانَا ۗ وَأَنْ تَفْعَلَ
فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۗ إِنَّكَ لَكُنْتَ الْحَكِيمَ الرَّشِيدَ ۗ قَالَ
يَقُولُوا أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِن رَّبِّي وَرَدَّقْتُمُوهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ
عَنْهُ ۗ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۗ وَمَا
تُؤْتِيهِ إِلَّا يَدُ اللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاللَّهُ أُنِيبٌ ۗ

قەتەن سىلەرنىڭ ھەممىنى قورشاپ تۇرغۇچى كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) نىڭ ئازابىغا دۇچار بولۇشۇڭلاردىن قورقىمەن (84). ئى قەۋم! سىلەر ئۆلچەمنى توغرا ئۆلچەڭلار، تارازىنى توغرا تارتىڭلار، كىشىلەرگە نەرسىلىرىنى كەم بەرمەڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ پەيتنە-پاسات تېرىماڭلار (85). اللہ سىلەرگە قالدۇرغان ھالال رىزىق (سىلەر يىققان ھارامدىن) ياخشىدۇر، ئەگەر سىلەر مۇمىن بولساڭلار. مەن سىلەرگە مۇھاپىزەتچى ئەمەسمەن» (86). ئۇلار: «ئى شۇئەيب! سېنىڭ نامىزىڭ (يەنى دىنىڭ) سېنى ئاتا-بوۋىلىرىمىز ئىبادەت قىلىپ كېلىۋاتقان نەرسىلەرنى (يەنى بۇتلارنى) بىزنى تاشلاشقۇزۇشقا ياكى ماللىرىمىزنى خالىغىنىمىزچە تەسەررۇپ قىلىشىمىزنى تەرك ئەتكۈزۈشكە بۇيرۇمدۇ؟ سەن تازىمۇ كۆڭلى-كۆڭسى كەڭ، تازىمۇ توغرا يول تاپقان ئادەمسەن-دە» دېدى (87). شۇئەيب ئېيتتى: «ئى قەۋم! ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ، پەرۋەردىگارم ماڭا روشەن پاكىت (يەنى پەيغەمبەرلىك) ۋە كەڭتاشا ھالال رىزىق ئانا قىلغان تۇرسا، (مەن شۇنداق نېمەتلەرنى ئانا قىلغان پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلدىم؟) سىلەرگە قىلىش مەننى قىلىنغان نەرسىنى ئۆزەممۇ قىلىشنى خالىمايمەن. مەن پەقەت (سىلەرنى) قولۇمدىن كېلىشىچە تۈزەشنىلا خالىمايمەن، مەن پەقەت اللہ نىڭ ياردىمى بولغاندىلا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالايمەن، (ھەممە ئىشتا) اللہ غا تايىنىمەن ۋە ئۇنىڭغا يۈزلىنىمەن (88).

ئى قەۋم! سىلەرنىڭ ماڭا قارشى تۇرغانلىقىڭلار سىلەرنى نۆھنىڭ قەۋمى ياكى ھۇدنىڭ قەۋمى ۋە ياكى سالىھنىڭ قەۋمى دۇچار بولغان ئازابقا دۇچار قىلىمىسۇن. لۇت قەۋمى (نىڭ دىيارى) سىلەر (نىڭ جايىڭلار) دىن يىراق ئەمەس (98). پەرۋەردىگار ئىڭلاردىن مەغپىرەت تەلەپ قىلىڭلار، ئاندىن ئۇنىڭغا تەۋبە قىلىڭلار، مېنىڭ پەرۋەردىگارم (تەۋبە قىلغۇچىلارغا) ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىكتۇر، (ئۇلارنى) دوست تۇتقۇچىدۇر» (99). ئۇلار: «ئى شۇئەيب! بىز سېنىڭ ئېيتقانلىرىڭنىڭ نۇرغۇنىنى چۈشەنمەيمىز. بىز ئەلۋەتتە سېنى ئارىمىزدا كۈچسىز ئادەم دەپ قارايمىز، سېنىڭ قەۋم-قېرىنداشلىرىڭ بولمىغاندا ئىدى، بىز سېنى چوقۇم تاش-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرەتتۇق، سەن بىزگە ئەتىۋارلىق ئەمەسمەن»

دېدى (91). شۇئەيب ئېيتتى: «ئى قەۋم! مېنىڭ قەۋم قېرىنداشلىرىم سىلەرگە اللە دىنىمۇ ئەتىۋارلىقمۇ؟ سىلەر اللەنى ئارقاڭلارغا چۆرۈۋەتتىڭلار (يەنى اللە غا ئىستائەت قىلمىدىڭلار ۋە اللەنى ئۇلۇغلىمىدىڭلار)، پەرۋەردىگارم سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن ئەلۋەتتە تولۇق خەۋەردار. دۇر (92). ئى قەۋم! سىلەر ئۆز يولۇڭلار بويىچە ھەرىكەت قىلىڭلار، مەنمۇ ئەلۋەتتە ئۆز يولۇم بويىچە ھەرىكەت قىلاي! ئۇزاققا قالماي كىمنىڭ رەسۋا قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدىغانلىقىنى ۋە كىمنىڭ يالغانچى ئىكەنلىكىنى بىلىسىلەر، (ئىشىڭلارنىڭ ئاقىۋىتىنى) كۈتۈڭلار! شۇبھىسىزكى، مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە كۈتمەن» (93). بىزنىڭ (ئۇلارنى ھالاك قىلىش) پەرمانىمىز چۈشكەن چاغدا، شۇئەيبنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىمان ئېيتقانلارنى مەرھەمەت قىلىپ قۇتۇلدۇردۇق، (ئۆزلىرىدە) گە زولۇم قىلغانلارغا قاتتىق ئاۋاز (دىن پەيدا بولغان زىلزىلە) يۈزلەندى، ئۇلار ئۆز ئۆيلىرىدە ئۆلتۈرۈلگەن پېتى قېتىپ قالدى (94). گويا ئۇلار ئۆيلىرىدە تۇرمىغاندەك (يەنى ياشىمىغاندەك) بولۇپ قالدى. مەدىيەن ئاھالىسى خۇددى سەمۇد قەۋمى ھالاك بولغاندەك ھالاك بولسۇن! (95) بىز مۇسائى ھەقىقەتەن ئايەتلىرىمىز (يەنى اللە دىن نازىل بولغان دىنىي ئەھكاملار) ۋە روشەن دەلىللەر (يەنى مۆجىزىلەر) بىلەن پىرىئەۋنىڭ ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ چوڭلىرىغا (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، ئۇلار پىرىئەۋنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇندى، پىرىئەۋنىڭ بۇيرۇقى توغرا ئەمەس ئىدى (96-97).

وَيَقُولُ لَآ أُخبركم منكم شئاً إِنْ يُبَيِّنهم مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ طٰرِطٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَيِّنٍ ۗ وَاسْتَعْمَرُوا بَنِيكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا الْآيَاتِ إِنْ رَبِّي رَجِيمٌ ۗ وَذُو ۗ قَالَ الْإِسْحٰقُ يَا قَعْقَعُ كَيْفَ آتَيْتَنَا قَوْلَ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فَيُنَاضِيغًا ۗ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ ۗ وَإِنَّا لَعَالِيْنَا بِعَزِيْزٍ ۗ قَالَ يَقُوْمُ آدِهُنَّ أَخْرَجْتُمْ مِّنَ الْمَدِيْنَةِ اتَّخَذْتُمْ مِّنْهُ وَاوَادًا كَرِهَ لِّرَبِّيَ إِنْ رَبِّيَ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيْمٌ ۗ وَيَقُوْمُ لِحَمَلِكُمْ أَعْلَ مَكَاتِكُمْ إِنْ رَبِّيَ عَابِلٌ سَوَّوْا تَعْمَلُوْنَ ۗ مِّنْ يَّأْتِيهِمْ عَدَاوَةٌ يُجِيْبُوْنَ مِنْهُ وَمِنْهُ كَذٰبٌ وَإِنِّيْ لَأَنزِلُ إِلَيْكُمْ مَّعَكُم رَقِيْبٌ ۗ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لِنَجْنِيْنَا شُعَيْبًا وَآلِهِ مِّنْ أُمَّوَا مَعَهُ رِضْوَانٌ مِّمَّنَّا أَلَّذِينَ ظَلَمُوا الْعِيْمَةَ فَاصْبِرْ ۗ إِنَّا بِمَا يَصْعَبُونَ كَانُوا لَنَرِيغُونَ فِيْهَا أَلَا بُعْدَ الْبَدِيْنِ كَمَا بَعْدَتْ لُؤْدُؤُا وَقَلَدْنَا رَيْسَنَا مَوْىٰى يَّأْتِيْنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۗ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ فَاصْبِرْ ۗ إِنَّا بِمَا يَصْعَبُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۗ

پەرىئەۋن قىيامەت كۈنى باشلامچىلىق بىلەن ئۆز قەۋمىنى دوزاخقا باشلاپ كىرىدۇ، ئۇ جاي نېمىدېگەن يامان! (98) ئۇلار بۇ دۇنيادىمۇ، قىيامەت كۈنىدىمۇ لەنەتكە ئۇچرايدۇ، ئۇلارغا بېرىلگەن (ئىككىلا دۇنيادا لەنەتكە ئۇچراشتىن ئىبارەت) بۇ سوغا نېمىدېگەن يامان! (99) مانا بۇلار (ئاھالىسىنى بىز ھالاك قىلغان) يۇرتلارنىڭ خەۋەرلىرىدۇر، ئۇنى ساڭا (ۋەھىيى ئارقىلىق) بايان قىلىمىز. ئۇ يۇرتلاردىن ئىزى قالغانلىرىمۇ بار (يەنى ئاھالىسى ھالاك قىلىنىپ، يۇرتلىرىنىڭ ئورنى قالدۇرۇلغانلىرىمۇ بار)، ئىزى قالمىغانلىرىمۇ بار (يەنى ئاھالىسى بىلەن قوشۇپ ئورۇن-ۋېتىلگەن زىرائەتتەك ۋەيران قىلىنغانلىرىمۇ بار) (100). بىز ئۇلارغا زۇلۇم قىلىمىدۇق، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى. پەرۋەر-دىگارنىڭ (ئۇلارنى ھالاك قىلىش) پەرمىنى

يَعْدَمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْدَهُمُ النَّارَ وَيُصِيبُ الْوَرْدَ
 الْمُرْوَدَّ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ بَشَرًا
 الْوَرْدَ الْمُرْوَدَّ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْغُرَى نَفْثَةُ عَلَيْكَ مِنْهَا
 قَارِحٌ وَحَصِيدٌ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا
 أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 سَمَى لِمَا جَاءَ أَمْرِهِمْ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٌ وَكَذَلِكَ
 أَخَذَرْنَا إِذَا أَخَذْنَا الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذْنَا أَلْبِيبَ
 شَدِيدًا وَإِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ مَجْمُوعٍ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ وَمَا
 نُوحِرُهُ إِلَّا لِأَجْلِ الْمُعَدِّدِ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ فَيَبْصُرُهُمْ رَبُّهُمْ وَسَدِيدٌ فَمَا أَتَى الَّذِينَ سَعَوْا فِي
 النَّارِ لِكُفْرِهِمْ فِيهَا أَزْفَرُ وَشَهِيحٌ خُلِدِينَ فِيهَا مَا مَادَمَتِ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَاشَاءَ رَبِّكَ إِنْ رَيْكَ فَقَالَ لِيَا
 يُرِيدُ وَأَمَّا الَّذِينَ سُدُوا فِي الْحِمَىٰ خُلِدِينَ فِيهَا مَا مَادَمَتِ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَاشَاءَ رَبِّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُورٍ

كەلگەندە، ئۇلارنىڭ اللەنى قويۇپ ئىبادەت قىلغان مەبۇدلىرى ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمىدى، ئۇلارغا پەقەت زىيان سالدى (101). پەرۋەردىگارنىڭ زالىم يۇرتلار (ئاھالىسى)نى ھالاك قىلسا، ئەنە شۇنداق ھالاك قىلىدۇ، اللەنىڭ ئازابى ھەقىقەتەن تولىمۇ قاتتىقتۇر (102). ئاخىرەت ئازابىدىن قورقىدىغان ئادەم بۇ (قىسە)دىن، ئەلۋەتتە ئىبرەت ئالىدۇ، ئەنە شۇ كۈن پۈتۈن خالايتىق (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) يىغىلىدىغان كۈندۇر، ئەنە شۇ كۈن ھەممە ھازىر بولىدىغان كۈندۇر (103). ئۇنى (يەنى قىيامەت كۈنىنى) بىز مۇئەييەن مۇددەتكىچە تەخىر قىلىمىز (104). قىيامەت كۈنى بولغاندا، ھەرقانداق ئادەم پەقەت اللەدىن ئىجازەت بولغاندىلا سۆزلەيدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بەتبەخت بولىدۇ، بەزىلىرى سائادەتمەن بولىدۇ (105). بەتبەختلەرگە كەلسەك، ئۇلار دوزاخقا كىرىدۇ، ئۇلار دوزاخقا (ئېشەك ھاڭرىغاندەك) توۋلاپ نالە-پەرياد چېكىدۇ (106). (دوزاخنىڭ) ئاسمان-زېمىنى يوقالمايلا تۇرسا، ئۇلار دوزاخقا پەرۋەر-دىگارنىڭ خالىغان زامانىغىچە داۋاملىق تۇرۇۋېرىدۇ، پەرۋەردىگارنىڭ، ئەلۋەتتە، خالىغىنىنى قىلغۇچىدۇر (107). سائادەتمەنلەرگە كەلسەك، ئۇلار جەننەتكە كىرىدۇ، (جەننەتنىڭ) ئاسمان-زېمىنى يوقالمايلا تۇرسا، ئۇلار جەننەتتە پەرۋەردىگارنىڭ خالىغان زامانىغىچە داۋاملىق تۇرۇۋېرىدۇ، (بۇ ئۇلارغا قىلىنغان) ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان ئىنىئامدۇر (108).

ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ بۇتلارغا چوقۇنۇشىنىڭ (كۇمراھلىق) ئىكەنلىكىدىن شەكلەنمە، ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىڭ بىز ساڭا قىسسىنى بايان قىلغان ئاتا-بوۋىلىرىغا ئوخشاشلا چوقۇندۇ، بىز ئۇلارنىڭ (ئازابتىن) تېگىشلىك نېسۋە-سىنى چوقۇم كېمەيتىمەي بېرىمىز⁽¹⁰⁹⁾.

شۈبھىسىزكى، بىز مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋرات) بەردۇق، ئۇنىڭ توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىندى (يەنى ئۇنىڭ قەۋمى بۇ كىتاب ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىشتى). پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىن چىقارغان (ئۇلارنى جازالاشنى قىيامەتكە قالدۇرۇش ھەققىدىكى) ھۆكۈمى بولمىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا (مۇشۇ دۇنيادىلا ياخشىغا ياخشىچە، يامانغا يامانچە) چوقۇم ھۆكۈم چىقىرىلاتتى. ھەقىقەتەن ئۇلار ئۇنىڭدىن (يەنى قۇرئاندىن) زور گۇمانىدىدۇر⁽¹¹⁰⁾. پەرۋەردىگارنىڭ ھەربىر ئادەمگە ئۇنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنىڭ مۇكاپاتىنى تولۇق بېرىدۇ، اللە، ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ

قَلَاتَكَ فِي رُبِّيَةٍ وَمَا يَعْبُدُ هُوَ إِلَّا مَا يَعْبُدُونَ وَإِنَّا لَكَنَّا
 يَعْبُدُونَ وَإِنَّا لَكَنَّا مُؤْمِنُونَ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُؤْمِنُونَ صَدِّقَهُمْ خَيْرٌ
 مَّقْصُودٌ ۖ وَاقْتَدُوا نَبِيَّكُمْ مَوْسَىٰ كَمَا خَلَقْتُمْ فِيهِ ذُرِّيَّةَ
 لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكَاغِبٌ
 شَاكٍ وَنَهَ رَبِّيَ ۖ وَإِنِّي كَلَّمَا لُبِّي بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ إِنِّي لَأَكْفَرُ
 إِنَّهُ يَبْأَيُّمَلُونَ خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ
 مَعَكَ وَلَا تَطْوَأْ لِنَا أَن يَبْأَيُّمَلُونَ بِصِيِّ ۖ وَلَا تُنْزِلُوا إِلَى
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَنْذِرُوهُمَا إِنَّا لَمُؤْمِنُونَ ذُرِّيَّةَ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءِ ۖ ثُمَّ لَقِيتُهُم مَّرَّةً أُخْرَىٰ فَصَلُّوا لِحُرِّ النَّارِ وَمَا لَكُم
 مِنَ النَّارِ إِذْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مِنَ النَّارِ نَيْبٌ ۚ ذِكْرُ الَّذِينَ
 لِيَدَّكُرُونَ ۖ وَأَصْرًا فَإِنَّ اللَّهَ لَكَيْبٌ عَمَّا يُشْرِكُونَ قُلْ لَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
 الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَجْبَأْنَاهُمْ وَأَتَمَّ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُضِلَّ الْقُرَىٰ بَطْلُهُمْ وَأَهْلَاهُمْ مَلْعُونَةٌ ۖ

ئەمەللىرىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر⁽¹¹¹⁾. (ئى مۇھەممەد!) اللە سېنى بۇيرۇغاندەك توغرا يولدا بولغىن، ساڭا ئىمان ئېيتقانلارمۇ توغرا يولدا بولسۇن. (مەنىنى قىلىنغان ئىشلارنى قىلىپ) اللەنىڭ چەكلىرىدىن چىقىپ كەتمەڭلار، شۈبھە-سىزكى، اللە قىلمىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر⁽¹¹²⁾. زالىملارغا مايىل بولماڭلار، (مايىل بولساڭلار) دوزاخ ئازابىغا قالىسىلەر، سىلەرگە اللە دىن باشقا (دوزاختىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچ ياردەمچى يوقتۇر، ئاندىن كېيىن ھېچ ياردەمگە ئېرىشەل-مەيسىلەر⁽¹¹³⁾. كۈندۈزنىڭ ئىككى تەرىپىدە (يەنى ئەتىگەندە ۋە كەچقۇرۇن ۋاقتلىرىدا) ۋە كېچىنىڭ دەسلەپكى ۋاقتلىرىدا ناماز ئۆتىگىن*. شۈبھىسىزكى، ياخشى ئىشلار ئارقىلىق يامان ئىشلار يۈيۈلىدۇ. بۇ چۈشەنگۈچىلەر ئۈچۈن ۋەز-نەسەھەتتۇر⁽¹¹⁴⁾. (ئى مۇھەممەد!) مۇشرىكلاردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلغىن، اللە ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ ئەجرىنى بىكار قىلىۋەتمەيدۇ⁽¹¹⁵⁾. سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن ئۈمىمەتلەرنىڭ ئارىسىدا نېمىشقا (يامانلارنى) يەر يۈزىدە بۇزۇقچىلىق قىلىشتىن توسىدىغان ئەقىل ئىگىلىرى بولمىدى؟ ئۇلار ئارىسىدىن بۇزۇقچىلىقنى توسۇپ، بىزنىڭ نىجاتلىقىمىزغا ئېرىشكەن ئازغىنا كىشىلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا. ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغۇچىلار ئەيىب-ئىشەنەنلىك تۇرمۇشنى قوغلىشىدۇ. ئۇلار گۇناھكار ئادەملەردۇر⁽¹¹⁶⁾. پەرۋەردىگارنىڭ ئاھالىسى ياخشى بولغان يۇرتلارنى زۇلۇم سېلىپ ھالاك قىلمايدۇ⁽¹¹⁷⁾.

* بۇ يەردە پەرز نامازلاردىن بامدات، ئىسىر، شام ۋە خۇپتەن نامازلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ خالىسا ئىدى، پۈتۈن ئادەملەرنى ئەلۋەتتە بىر ئۈممەت (يەنى بىر دىندا) قىلاتتى، ئۇلار (دىن توغرىسىدا) داۋاملىق ئىختىلاپ قىلىشقۇچىلاردۇر، پەقەت پەرۋەردىگارنىڭ نىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشكەنلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا. اللہ ئۇلارنى شۇنىڭ ئۈچۈن (يەنى ئىختىلاپ ئۈچۈن) ياراتتى. پەرۋەردىگارنىڭ: «مەن چوقۇم پۈتۈن جىنلار ۋە ئىنسانلار بىلەن دوزاخنى توشقۇزد- مەن» دىگەن سۆزى ئېنىق بەلگىلەندى (118-119). كۆڭلۈڭنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈن، ساڭا پەيغەمبەرلەرنىڭ قىسىللىرىنى بايان قىلىپ بېرىمىز، بۇ قىسىلەر ھەقىقەتنى، مۇمىنلەر ئۈچۈن ۋەز- نەسەت، ئىبرەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان (120). ئىسمان ئېيتىمايدىغانلارغا ئېيتقىنكى، «سىلەر ئۆز يولۇڭلار بويىچە ھەرىكەت قىلىڭلار، بىزمۇ ئۆز يولىمىز بويىچە ھەرىكەت قىلايلى» (121).

سىلەر (ئىشىڭلارنىڭ ئاقىۋىتىنى) كۈتۈڭلار، بىزمۇ ئەلۋەتتە (شۇنى) كۈتىمىز» (122). ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى غەيبىنى بىلىش اللەغا خاستۇر، ھەممە ئىش اللەغا قايتۇرۇلىدۇ، اللەغا ئىبادەت قىلغىن ۋە اللەغا تەۋەككۈل قىلغىن (يەنى ھەممە ئىشىڭنى اللەغا تاپشۇرغىن). پەرۋەردىگارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر (123).

12 - سۈرە يۇسۇف

مەككىدە نازىل بولغان، 111 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك، مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلنى، لام، را، بۇ، روشەن كىتاب ئايەتلىرىدۇر (1). شۇبھىسىزكى، سىلەرنى چۈشەنسۇن دەپ، ئۇنى ئەرەبچە قۇرئان قىلىپ نازىل قىلدۇق (2). بۇ قۇرئاننى ساڭا ۋەھى قىلىش ئارقىلىق ئەڭ چىرايلىق قىسىنى ساڭا بايان قىلىپ بېرىمىز، بۇنىڭدىن بۇرۇن بۇ قىسىدىن ھەقىقەتەن بىخەۋەر ئىدىڭ (3). ئۆز ۋاقتىدا يۇسۇف ئۆز ئاتىسىغا: «ئى ئاتا! مەن ھەقىقەتەن چۈشۈمدە 11 يۇلتۇزنىڭ ۋە ئاي بىلەن كۈننىڭ ماڭسا سەجدە قىلغانلىقىنى كۆردۈم» دېدى (4).

ئاتسى (يەنى يە ئىقۇب ئەلەيھىسسالام): «ئى ئوغلۇم! چۈشۈنكى قېرىنداشلىرىڭغا ئېيتىمىغىن، ساڭا سۆيىقەست قىلىپ سالىمىسۇن، شەيتان ئىنسانغا ھەقىقەتەن ئاشكارا دۈشمەندۇر» دەيدى (5). شۇنىڭغا (يەنى ساڭا ئۇلۇغ چۈش كۆرسەتكەن) ئوخشاش، پەرۋەردىگارىڭ سېنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللايدۇ، ساڭا چۈش تەبىرىنى بىلدۈرىدۇ، ئەجدادلىرىڭ ئىبراھىم، ئىسھاققا ئىلگىرى اللە ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ نېمىتىنى بەرگەنسە، ساڭمۇ، يە ئىقۇب ئەۋلادىغىمۇ ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ نېمىتىنى بېرىدۇ. شۇبەھسىزكى، پەرۋەردىگارىڭ (ئۆز مەرھەمىتىگە كىمىڭ لايىق ئىكەنلىكىنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر. (6). يۈسۈپنىڭ ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ (قىسسەسىدە)

قَالَ يُبْنَىٰ لَكَ قَصْرٌ مِّمَّا عَمِلْتَ خَيْرًا لَّكَ
 كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ
 يَجْتَنِبُ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ
 عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَأَخْوَاتِهِ آيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ۝ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخِي
 إِلَىٰ آيَاتِنَا مِنَّا وَغَنَ حُصْبَةً إِنَّ آيَاتِنَا لِيُضِلُّ الْمُبِينِينَ ۝
 إِذْ قَالُوا يَٰيُوسُفُ أَطَّوْحُوا لَآرَضًا مِثْلَ آتَمِمْ وَأَيُّكُمْ
 نَكُونُوا مِنْ بَعْدِ هَٰذَا قَالُوا أَتَمِّمْ ۝ قَالَ قَالُوا لِمَ أَتَمِّمْ
 يُوسُفَ وَالْقَوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ يَلْتَقِظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
 إِنَّ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا مَا لَكَ لَا تَأْتَمُّ عَلَىٰ يُوسُفَ
 وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ۝ أَرَأَيْتُمْ مَعَانِدًا يُزَيَّرُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
 لَهُ لَحَافِرُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الدِّيبُ وَأَنْ تُعَنِّهَ غُلَّوْنُ ۝ قَالُوا لَئِن
 أَكَلَهُ الدِّيبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا أَكْأَادُ الْخَيْرُونَ ۝

سورەيۇسۇپلار ئۈچۈن اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ھەقىقەتەن نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (7). ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار: «يۈسۈپ ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشى (يەنى بۇنىيا-مىن) ئاتىمىزغا بىزدىنمۇ سۆيۈملۈكتۈر، ھالبۇكى، بىز (كۈچلۈك) جامائەدۇرمىز، ئاتىمىزنىڭ ئۇ ئىككىسىنى بىزدىن ئارتۇق كۆرۈشى) ئەلۋەتتە روشەن خاتادۇر» دەيىشتى (8). (ئۇلار) «يۈسۈپنى ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار، ياكى ئۇنى يىراق بىر چەت جايغا تاشلىۋېتىڭلار، (شۇ چاغدا) ئاناڭلارنىڭ مۇھەببىتى سىلەرگە قالىدۇ، بۇ (كۇناھ) تىن كېيىن (تەۋبە قىلىپ) ياخشى ئادەم بولۇپ كېتىسىلەر» دەيىشتى (9). ئۇلاردىن بىرى سۆز قىلىپ: «يۈسۈپنى ئۆلتۈرمەڭلار، (ئەگەر ئۇنى ئاتىسىدىن يىراق قىلماقچى بولساڭلار، ئۇنى قۇدۇققا تاشلىۋېتىڭلار، ئۇنى يولدىن ئۆتكەن كارۋان ئېلىۋالساڭلار» دەيدى (10). ئۇلار ئېيتتى: «ئى ئاتىمىز! نېمىشقا يۈسۈپ توغرىسىدا بىزگە ئىشەنمەيسىمىز؟ ھالبۇكى، بىز ئۇنىڭغا ھەقىقەتەن ياخشى نىيەتتىمىز (11). ئەتە ئۇنى بىزگە قوشۇپ قويغىن، يەپ-ئىچىپ، ئويناپ-كۈلۈپ كرسۇن، ئۇنى بىز چوقۇم ياخشى مۇھاپىزەت قىلىمىز» (12). يە ئىقۇب: «ئۇنى (يەنى يۈسۈپنى) ئېلىپ كەتسەڭلار راستلا خاتىر-جەم بولالمايمەن، سىلەر غەپلەتتە قېلىپ، ئۇنى بۆرە يەپ قويۇشتىن ئەنسىرەيمەن» دەيدى (13). ئۇلار: «بىز (كۈچلۈك) بىر جامائە تۇرۇقلۇق، ئۇنى بۆرەگە يېگۈزۈپ قويساق، ئۇ چاغدا بىز، ئەلۋەتتە، زىيان تارتقۇچىلاردىن بولىمىز» دەيدى (14).

ئۇلار يۈسۈفنى ئېلىپ چىقىپ كەتكەن ۋە ئۇنى قۇدۇققا تاشلاشنى بىردەك قارار قىلىشقان چاغدا، بىز يۈسۈفكە: «كەلگۈسىدە ئۇلارغا بۇ ئىشنى (سىنىڭ يۈسۈف ئىكەنلىكىنى) ئۇلار ئۇق-مايدىغان پەيتتە ئېيتقن» دەپ ۋەھىي قىلدۇق (15). ئۇلار كەچتە ئاتىسىنىڭ ئالدىغا يىغلاپ كېلىش-تى (16). ئۇلار: «ئى ئاتىمىز! يۈسۈفنى نەرسە-لىرىمىزنىڭ يېنىدا قويۇپ يۈگۈرۈشكىلى كېتىپ قېلىپتۇق، ئۇنى بۆرە يەپ كېتىپتۇ، راست گەپ قىلماقۇ سەن بىزگە ئىشەنمەيسەن» دېيىشتى (17). ئۇلار يۈسۈفنىڭ كۆڭلىكىنى يالغاندىن قانغا بوياپ ئېلىپ كېلىشكەن ئىدى. يەئىقبۇب: «بۇ

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
وَجَاءَ أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَا نَارَ إِذَا هَذَا
كُنْتَنِي وَتَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝ وَجَاءَهُ عَلَى قَمِيصِهِ
بَدَنٌ مِّنْ دَرِيءٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لِكُلِّمْنَا أَنْفُسَنَا أَمْراً قَصِيراً
حَبِيبٌ ۝ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۝ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
قَارِئَةً أَوْارِدُهُمْ قَادِلِي دَلْوَةً قَالَ يُسْرَىٰ هَذَا غُلَامٌ
وَأَسْرُوهُ بِضَاغَةً ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ وَشَرَوْهُ
بِعَشْرِينَ بَعْرًا ۝ دَرَاهِمٍ مَّعْدُودَةٍ ۝ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الْكٰفِرِينَ ۝
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِن مِّتْصَرٍ لَا مَبْرَأَ لَكَ مِنْ أَجْرِي مَثْوًى
عَلَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَكَلَّا ۝ وَكَذٰلِكَ نَكْتَلِيكُمُ الْيَوْسِفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلِيمٌ ۝ وَلَكِن كَرِهَ الْغَالِبِينَ لَا يَتْلُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشَدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۝ وَكَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمُحْسِنِينَ ۝

ئىشنى نەپىسڭلار سىلەرگە چىرايلىق كۆرسىتىپ قىلغۇزۇپتۇ. مەن پەقەت چىراي-لىقچە سەۋر قىلىمەن، سىلەرنىڭ (مۇشۇ يالغان) سۆزۈڭلارنى كۆتۈرۈشۈمگە اللە مەدەتكاردۇر» دېدى (18). بۇ يەردىن بىر كارۋان ئۆتتى، ئۇلار سۇچىسىنى (سۇ ئېلىپ كېلىشكە) ئەۋەتتى، ئۇ سوغىسىنى قۇدۇققا تاشلىدى ۋە: «خۇش خەۋەر! مانا بىر ئوغۇل بالا» دېدى. ئۇلار ئۇنى تىجارەت مېلى سۈپىتىدە مەخپىي تۇتۇشتى، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى اللە بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (19). ئۇلار يۈسۈفنى ساناقلىق بىرقانچە تەڭگىگە ئەرزان باھادا سېتىۋەتتى، چۈنكى ئۇلار يۈسۈفكە قىزىقىمىغان ئىدى (20). ئۇنى سېتىۋالغان مىسىرلىق ئادەم ئايالىغا: «ئۇنى ياخشى كۈتكىن، بىزگە ئەسقاتار، ياكى بالا قىلىۋالار-مىز» دېدى. شۇنىڭدەك (يەنى يۈسۈفنى قۇدۇقتىن قۇتقۇزغىنىمىزدەك) يۈسۈفنى (مىسىر) زېمىنىغا يەرلەشتۈردۈق، ئۇنىڭغا چۈش تەبىرىنى ئۆگەتتۈق، اللە (خالغان) ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا قادىردۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (بۇنى) ئۇقمايدۇ (21). يۈسۈف قىرانغا يەتكەندە، ئۇنىڭغا ھېكمەت بىلەن ئىلىم ئاتا قىلدۇق، ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى شۇنداق مۇكاپاتلايمىز (22).

يۈسۈق تۇرۇۋاتقان ئويدىكى ئايال (يەنى زۇلەيخا) يۈسۈقتىن ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلدى، ئۇ ئىشكەرنى تاقىۋېتىپ: «بېرى كەل!» دېدى. يۈسۈق: «خۇدا پاناھ بەرسۇن! ئۇ (يەنى ئېرىڭ) ھەقىقەتەن مېنىڭ خوجايىنىمدۇر، ئۇ مېنى ياخشى كۈتتى. ئۆزىگە زۈلۈم قىلغۇچىلار ھەقىقەتەن نىجات تاپالمايدۇ» دېدى (23). ئۇ (يەنى زۇلەيخا) يۈسۈفكە (يېقىن-چىلىق قىلىشقا) بەل باغلىدى، پەرۋەردىگارنىڭ روشەن دەلىلىنى كۆرمىگەن بولسا، يۈسۈفمۇ ئۇنىڭغا مايىل بولغان بولاتتى. بىز يۈسۈفنى كۇناھتىن ۋە سەت ئىشتىن ئەنە شۇنداق ساقلىدۇق، شۇبھىسىزكى، يۈسۈق بىزنىڭ سادىق بەندىلىرىمىزدىن ئىدى (24). ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى (يۈسۈق چىقىپ كېتىش ئۈچۈن، زۇلەيخا ئۇنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن)

وَرَادَتْهُ الْكَرْمِيُّ هَوْنِي بَيَّتَهَا عَن نَفْسِهِ وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَى
إِنَّهُ لَا يُلْقِيهِ الظَّالِمُونَ ۝ وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ
رَأَيْتُهَا نَرْبِي كَذَلِكَ لِنَصْرَفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
إِنَّهُ مِن عِبَادِ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَيْبُصَةُ مِن دُورٍ وَالْقِيَاسِيَّةُ هَا كَذَلِكَ الْبَابُ قَالَتْ مَا حَزَا
مَنْ أَرَادَ يَأْتِيكَ سُوءٌ إِلَّا أَنْ يُسَمِّنَ أَوْ عَدَا بَ الْيَمِينِ ۝
قَالَ لِي رَأَوْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدًا مِنْ أَعْلَمَاءِ
إِنْ كَانَ قَيْبُصَةُ قَدْ مَنِّي فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝
وَلَنْ كَانَ قَيْبُصَةُ قَدْ مَنِّي دُورًا فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَيْتُ قَيْبُصَةَ قَدْ مَنِّي دُورًا قَالَ إِنَّهُ مِن
كَيْدِ كُنْزٍ إِنْ كَيْدِ كُنْزٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ أُخْرِجُ عَنْ هَذَا
وَأَسْتَغْفِرُ لِي لِيَذَّبَكَ الْمَلَائِكَةُ مِنَ الْعَظِيمِينَ ۝ وَقَالَ
يَسْمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ سُرُورُودُ فَتَهَا عَن
نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

ئىشكە قاراپ يۈگۈرۈشتى. (بۇ چاغدا) ئۇ (يەنى زۇلەيخا) يۈسۈفنىڭ كۆڭلىكىنى ئارقىسىدىن (تارتىپ) يىرتىۋەتتى، ئىشك ئالدىدا ئۇنىڭ (يەنى زۇلەيخانىڭ) ئېرى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قېلىشتى. ئۇ (يەنى زۇلەيخا): «سېنىڭ ئەھلىيەڭنى دەپسەندە قىلماقچى بولغان ئادەمنى پەقەت زىندانغا تاشلاش ياكى قاتتىق قىناش بىلەن جازالاش كېرەك» دېدى (25). يۈسۈق: «ئۇ (يەنى زۇلەيخا) مەندىن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلدى» دېدى. ئۇ (يەنى زۇلەيخا) نىڭ ئائىلىسىدىكىلەردىن بىرسى گۇۋاھلىق بېرىپ: «يۈسۈفنىڭ كۆڭلىكى ئالدىدىن يىرتىلغان بولسا، ئۇنىڭ (يەنى زۇلەيخا) نىڭ سۆزى راست، يۈسۈفنىڭ سۆزى يالغان (26). يۈسۈفنىڭ كۆڭلىكى ئارقىسىدىن يىرتىلغان بولسا، ئۇنىڭ (يەنى زۇلەيخانىڭ) سۆزى يالغان، يۈسۈفنىڭ سۆزى راست» دېدى (27). ئۇ (يەنى زۇلەيخا) نىڭ ئېرى يۈسۈفنىڭ كۆڭلىكىنىڭ ئارقىسىدىن يىرتىلغانلىقىنى كۆرۈپ: «ئەي ئاياللار جامائەسى! بۇ چوقۇم سىلەرنىڭ ھىيلەڭلاردۇر، سىلەرنىڭ ھىيلەڭلار ھەقىقەتەن چوڭدۇر» دېدى (28). (يەنە ئېيتتى) «يۈسۈق! بۇنى سۆزلەپ يۈرمىگىن. (ئايالىم) سەن ئۆز گۇناھىڭغا كەچۈرۈم سورىغىن، سەن ھەقىقەتەن خاتالاشتىڭ» (29). شەھەردىكى بەزى ئاياللار: «ئەزىز (يەنى مىسىرنىڭ پادىشاسى) نىڭ خوتۇنى قولىغا كۆيۈپ قېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلىپتۇ، بىز ئۇنى، ئەلۋەتتە، ئاشكارا ئازغان دەپ قارايمىز» دېيىشتى (30).

ئۇ (يەنى زۇلەيخا) ئۇلارنىڭ گەپ-سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇلارغا (مېھماندارچىلىققا چاقىرىپ) ئادەم ئەۋەتتى. ئۇلارغا (يوللىنىدىغان) تەكشۈرۈش - باستۇرۇشلارنى تەييارلىدى، ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە بىردىن پىسچاق بەردى. (زۇلەيخا يۈسۈفكە) «سەن چىقىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشكىن» دېدى، ئۇلار يۈسۈفنى كۆرۈپ ھاڭ- تاڭ بولۇپ قېلىشتى ۋە ئۆزلىرىنىڭ قوللىرىنى كېسىۋېلىشتى. ئۇلار: «(بۇنداق چىرايلىق ئىنساننى ياراتقان) اللە پاكىتۇر، بۇ ئادەملەر ئەمەس، پەقەت بىر ئېسىل پەرىشتىدۇر» دېيىشتى (31). ئۇ (يەنى زۇلەيخا): «مانا بۇ سىلەر ئۇنىڭ ئۈچۈن مېنى ئەيىبلەنگەن ھېلىقى ئادەم، مەن ئۇنىڭدىن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلدىم، لېكىن ئۇ ئۆزىنى چىڭ ساقلىدى. ئەگەر ئۇ يەنىلا بۇيرۇقۇمنى قىلمىسا، چوقۇم زىندانغا تاشلىنىدۇ، چوقۇم خار ئادەم بولۇپ قالىدۇ» دېدى (32).

يۈسۈف: «ئى پەرۋەردىگار! ماڭا ئۇلار ئۇندىگەن نەرسىدىن كۆرە زىندان سۆيۈملۈكتۇر، ئەگەر ئۇلارنىڭ ھېلىقى مەندىن دەپتى قىلمىساڭ، (ئىنسانچىلىقتا) ئۇلارغا مايىل بولۇپ قالغىن، نادانلاردىن بولۇپ قالغىن» دېدى (33). پەرۋەردىگارى ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ ئۇلارنىڭ ھېلىقى يۈسۈفنى دەپتى قىلدى. اللە (ئىلتىجا قىلغۇچىلارنىڭ دۇئاسىنى) ھەقىقەتەن ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (34). ئاندىن ئۇلار (يۈسۈفنىڭ بىگۇناھ ئىكەنلىكىگە دائىر) پاكىتلارنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۇنى بىرمەھەل قاماپ قويۇشنى لايىق تاپتى (35). زىندانغا يۈسۈف بىلەن ئىككى يىگىت بىللە كىرگەن ئىدى. ئۇلارنىڭ بىرى: «مەن چۈشۈمدە ئۆزۈمنى ھەقىقەتەن (ئۆزۈمدىن) ھاراق سىقۇتقان كۆرۈپتىمەن» دېدى. ئىككىنچىسى: «مەن چۈشۈمدە ئۆزۈمنى ھەقىقەتەن بېشىمدا نان كۆتۈرۈپ تۇرغان، ناننى قۇشلار يەۋاتقان كۆرۈپتىمەن، تەبىرىنى بىزگە ئېيتىپ بەرسەڭ، بىز سېنى ھەقىقەتەن ياخشىلىق قىلغۇچىلاردىن (يەنى چۈشكە تەبىر بېرەلەيدىغانلاردىن) دەپ قارايمىز» دېدى (36). يۈسۈف ئېيتتى: «ئىككىڭلارغا سىرتتىن تاماق كىرىشتىن بۇرۇن، ئۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سىلەرگە ئېيتىپ بېرەلەيمەن، بۇ پەرۋەردىگار ماڭا بىلدۈرگەن نەرسىلەردىندۇر. شۇبەھ-سىزكى، مەن اللەغا ئىشەنمەيدىغان، ئاخىرەتنى ئىنكار قىلىدىغان قەۋمنىڭ دىنىنى تاشلىدىم (37).

مەن ئەجدادلىرىم — ئىبراھىم، ئىسھاق، يەئقۇب —
 لارىڭىز دىنىغا ئەگەشتىم، ھېچقانداق نەرسىنى
 اللہغا شېرىك كەلتۈرۈش بىزگە لايىق ئەمەس،
 بۇ اللہ نىڭ بىزگە ۋە ئىنسانلارغا قىلغان مەرھە-
 متىدۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى شۈكۈر
 قىلمايدۇ (38). تۈرمىداش ئاغىنىلەر! تارقاق،
 كۆپ مەبۇدلار ياخشىمۇ؟ ياكى قۇدرەتلىك بىر اللہ
 ياخشىمۇ (39). سىلەر نىڭ اللہ نى قويۇپ ئىبادەت
 قىلىۋاتقىنىڭلار پەقەت سىلەر ئۆزىڭلار ۋە ئاتا-
 بوۋاڭلار ئاتىۋالغان (بۇتلارنىڭ ۋە غەيرىنىڭ)
 ناملىرىدىنلا ئىبارەت، اللہ (ئۇلارنىڭ اللہ نىڭ
 شېرىكى بولۇشى توغرىسىدا) ھېچقانداق دەلىل
 چۈشۈرگىنى يوق، ئىبادەت ۋە دىن بارىدىكى
 بارچە ھۆكۈملەر پەقەت اللہ غىلا مەنسۇپ، ئۇ سىلەرنى پەقەت ئۆزىڭلار ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇ-
 غان، بۇ توغرا دىندۇر. لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (بۇنى) بىلىمەيدۇ (40). تۈرمىداش ئاغىنىلەر!
 سىلەرنىڭ بىرىڭلار (زىنداندىن چىقىپ) خوجاينىڭا ھاراق قويۇپ بېرىدۇ (يەنى ساقىيلىق
 ۋە زىيىنىنى ئۆتەيدۇ)، يەنە بىرىڭلار دارغا ئېسىلدۇ، كاللىسىنى قۇشلار يەيدۇ، سىلەر سورىغان
 ئىشلار ھۆكۈم قىلىنىپ بولدى» (41). يۈسۈپ ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئۆزىنىڭ قۇتۇلۇشىغا
 ئىشەنگەن بىرسىگە (يەنى ساقىغا): «مېنى خوجاينىڭنىڭ ئالدىدا ئەسلىپ قويغىن» دېگەن
 ئىدى. خوجاينىڭنىڭ ئالدىدا يۈسۈپنى ئەسلىپ قويۇشنى شەيتان ئۇنىڭغا ئۇنتۇلدۇردى،
 يۈسۈپ زىنداندا بىرنەچچە يىل يېتىپ قالدى (42). پادىشاھ ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن
 چۈشۈمدە يەتتە ئورۇق كاللىنىڭ يەتتە سېمىز كاللىنى يەپ كەتكەنلىكىنى ۋە يەتتە
 يېشىل باشاق بىلەن يەتتە قۇرۇق باشاقنى كۆرۈپتىمەن، ئى ئەر بابىلار! سىلەر
 ئەگەر چۈش تەبرىنى بىلىشىڭلار، بۇ چۈشۈمگە تەبىر بېرىپ بېقىڭلار» (43).

وَاتَّبَعَتْ مَلَكَةَ آيَةَ رَبِّهِمْ وَأَسْحَقُ وَيَعْقُوبُ مَا كَانَ
 لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
 وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾ لِيَصَاحِبِي
 الرَّجِيِّ وَأَرْبَابٌ مُتَمَقِّرُونَ حَيْرًا أَمْرًا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۱۴﴾
 مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَتَيَبَتْهُمُ أَنْتُمْ وَ
 آبَاؤُكُمْ مِمَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ
 آمَرَ الْأَعْيَادِ وَالْآيَةُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْغَيُّو وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۵﴾ لِيَصَاحِبِي الرَّجِيِّ أَمَا أَحَدُكُمْ مَا
 قَسَيْتُمْ رَبَّهُ حَمْرًا أَمَا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ تَتَأَخَّلُ الظِّيرُ
 مِنْ رَأْسِهِ فَفِي الْأَمْثَالِ فِيهِ وَسْتَفْتِيَن ﴿۱۶﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِمَّهْمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ
 الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي الرَّجِيِّ بَضْعَ سِنِينَ ﴿۱۷﴾
 وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَأْكُلْنَ
 سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
 الْمَلِكُ أَتُورِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿۱۸﴾

قَالُوا أَصَفَاتُ أَحْلَامِهِمْ وَمَا عَنَّا بِمَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِ يَاقُونَ
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّيْنَاهُمْ مِنْهُمَا وَآذَرَ بَعْدَ أَمْتِهِ إِنَّا أَنْبِئُكُمْ بِثَبَاتِهِ
 فَأَرْسَلْنَا يُونُسَ إِلَى الْمَدِينَةِ الَّتِي كَفَرَ بِهَا قَوْمٌ فَاتَّبَعْنَاهُ مِنْهُمْ
 بِمِثْرٍ مِمَّا يَخْتَفُونَ مِنْهُ خِطَابًا وَسَبْعًا وَسَبْعِينَ خُضْرًا وَأَخْرَجْنَا
 بِسَبْعَةِ لَيْلٍ الْجَحْمَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ قَالَ نَزَعُونَ
 سَبْعَ مِثْرِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرَوْهُنَّ مِنْهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا
 وَمَا أَنْكَبُوا لَهُمْ قَوْمٌ يَمِينًا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادٍ يَأْتِيهِنَّ مِمَّا
 قَدَّمَ لَهُمْ مِنَ الْأَقْبَالِ فَاصْحَبْنَهُنَّ قَوْمٌ يَمِينًا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامَةً يَفِيءُهَا النَّاسُ وَفِيهَا يُصْعَقُونَ قَالَ الْبَلَاءُ الْبَلَاءُ
 بِمَا قَلَّمَا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأْسُ
 الرِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَا أَيُّدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ
 قَالَ مَا خَطْبُكِ إِذْ رَأَيْتَهُنَّ يُونُسَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سَبْوٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الَّتِي حَصَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنِ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ذَلِكَ لِيُعْلَمَ
 أَنَّ يُونُسَ لَمَّا أَخَذَتْ بِالْعِصْيَانِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ئۇلار ئىيتتى: «بۇ بىر قالايمىقان چۈش ئىكەن، بىز (مۇنداق) قالايمىقان چۈشكە تەبىر بېرىشنى ئۇقمايمىز» (44). ھېلىقى ئىككىسىدىن (تۈرمىدىن) قۇتۇلغان ۋە ئۇزاق مۇددەتتىن كېيىن (يۈسۈفنى) ئەسلىگەن بىرسى: «مەن سىلەرگە بۇ چۈشنىڭ تەبىرىنى ئىيتىپ بېرەلەيمەن، مېنى (يۈسۈفنىڭ يېنىغا) ئەۋەتىڭلار» دېدى (45). (ئۇنى ئەۋەتتى، ئۇ تۈرمىگە بېرىپ يۈسۈفنىڭ يېنىغا كىردى - دە) «ئى راستچىل يۈسۈف! يەتتە ئورۇق كاللىنىڭ يەتتە سېمىز كاللىنى يەپ كەتكەنلىكىنى ۋە يەتتە يېشىل باشاق بىلەن يەتتە قۇرۇق باشاقنى (كۆرۈپ چۈشكەن چۈشنىڭ تەبىرىنى) بىزگە ئىيتىپ بەرسەڭ، مەن ئۇنى كىشىلەرگە (يەنى پادىشاھقا ۋە ئۇنىڭ دۆلەت ئەربابلىرىغا) خەۋەر قىلسام، ئۇلار (سېنىڭ پەزىلىتىنى، بىلىمىڭنى) بىلسۇن» دېدى (46). يۈسۈف ئىيتتى: «يەتتە يىل ئۇزۇلدۇرمەي تېرىقچىلىق قىلىڭلار، ئالغان ھوسۇلۇڭلاردىن پېيىش ئۈچۈن ئازغىنىسىنى خامان تەپكەندىن تاشقىرى، قالغىنىنى (مىتە چۈشۈپ

كەتمەسلىكى ئۈچۈن) باشقى بىلەن قويۇڭلار» (47). شۇنىڭدىن كېيىن قەھەتچىلىك بولىدىغان يەتتە يىل كېلىدۇ، (بۇ يىللاردا) ئىلگىرى توپلىۋالغان ئاشلىقنىڭلاردىن (ئۇزۇقلۇق ئۈچۈن) ساقلاپ قويۇلىدىغان ئازغىنىسىدىن باشقا ھەممىسىنى يەپ تۈگىتىلسە، (48). شۇنىڭدىن كېيىن (مولچىلىق) يىللار كېلىدۇ، ئۇنىڭدا ھۆل - يېغىن كۆپ بولىدۇ، كىشىلەر مېۋىلەردىن تۈرلۈك ئىچمە - لىكىلەرنى سىقىپ چىقىرىدۇ» (49). (ساقىي پادىشاھقا بېرىپ يۈسۈفنىڭ ئۇنىڭ چۈشكە بەرگەن تەبىرىنى ئىيتقاندىن كېيىن) پادىشاھ: «ئۇنى ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار» دېدى. (پادىشاھنىڭ ئەلچىسى يۈسۈفنىڭ يېنىغا بارغاندا، يۈسۈف ئەلچىگە: «خوجايىنىڭغا قايتىپ بېرىپ، ئۇنىڭدىن ھېلىقى قوللىرىنى كېسىۋالغان خوتۇنلارنىڭ ئىشىنى (بىلەمدۇ؟) سوراپ باققىن، شۈبھىسىزكى، مېنىڭ پەرۋەردىگارىم ئۇلارنىڭ ھېلىسىنى ئوبدان بىلىدۇ» دېدى (50). پادىشاھ (ھېلىقى خوتۇنلارنى يىغىپ ۋە ئۆزىنىڭ خوتۇنىنى چاقىرىپ): «سىلەر يۈسۈفنى مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلىشىڭلاردا، ھەقىقىي ئەھۋالنىڭلار قانداق بولغان؟» دېدى. ئۇلار: «اللە پاكئۇر؛ يۈسۈف ئەھۋال ئازراقمۇ گۇناھ بار دەپ بىلمەيمىز» دېدى. ئەزىزنىڭ خوتۇنى: «ئەمدى ھەقىقىي ئەھۋال ئايدىڭلاشتى، مەن ئۇنىڭ بىلەن مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشنى تەلەپ قىلغان ئىدىم، يۈسۈف ھەقىقەتەن راستچىلاردىن ئىدى» دېدى (51). (يۈسۈف ئىيتتى) «بۇ (يەنى پادىشاھنىڭ ئەلچىسىنى قايتۇرۇۋەتكەنلىكىم) ئەزىز يوق چاغدا خوتۇنغا خىيانەت قىلمىغانلىقىمنى ۋە خاتىنىلارنىڭ ھېلىسىنى اللەنىڭ مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتۈرمەيدىغانلىقىنى ئەزىزگە بىلدۈرۈش ئۈچۈندۇر» (52).

(ئون ئۈچىنچى پارە)

«مەن ئۆزەمنى ئاقلمايمەن: نەپسى دېگەن نەرسە ھەقىقەتەن يامان ئىشلارغا كۆپ بۇيرۇيدۇ، پەرۋەر- دىكارىم رەھمەت قىلىپ (ساقلىغان) ئادەم بۇنىڭدىن مۇستەسنا. مېنىڭ پەرۋەردىكارىم ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر؛ ناھايىتى مېھرىباندۇر» (53).

پادىشاھ: «يۈسۈفنى ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار، ئۇنى ئۆزەمنىڭ خاس ئادىمىم قىلىمەن» دېدى. يۈسۈف ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىۋاتقاندا، ئۇ: «سەن بۈگۈن بىزنىڭ ئالدىمىزدا ھەقىقەتەن مەرتىۋىلىك، ئىشەنچلىك ئادەمسەن» دېدى (54). يۈسۈف: «مېنى (مىسىر) زېمىنىنىڭ خەزىنىلىرىنى باشقۇرۇشقا قويغىن، مەن ھەقىقەتەن (ئۇنى) باشقۇرۇش يول- لىرىنى) بىلىدىغان، ئوبدان ساقلىيالايدىغان ئادەم- مەن» دېدى (55). بىز يۈسۈفنى (مىسىر زېمىنىدا

خالغان جايدا تۇرىدىغان (مەملىكەتنى خالغانچە تەسەررۇپ قىلىدىغان) قىلىپ يەرلەشتۈردۈق، رەھىمىتىمىزنى خالغان بەندىلىرىمىزگە ئېرىشتۈرمىز، ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ ئەجرىنى بىكار قىلۇۋەتمەيمىز (56). ئىمان ئېيتقان ۋە تەقۋادارلىق قىلغانلارغا ئاخىرەتنىڭ ساۋابى، ئەلۋەتتە، (بۇ دۇنيانىڭ نېمەتلىرىدىن) ئارتۇقتۇر (57). يۈسۈفنىڭ قېرىنداشلىرى كېلىپ يۈسۈفنىڭ قېشىغا كىردى. يۈسۈف ئۇلارنى تونۇدى، ئۇلار بولسا يۈسۈفنى تونۇمىدى (58). يۈسۈف ئۇلارغا ئېھتى- ياجلىق ئاشلىقنى تەييارلاپ بەرگەندىن كېيىن ئېيتتى: «سىلەر مېنىڭ ئالدىمغا ئاتا بىر ئۇكاڭ- لارنى (يەنى بۇنىيىمىنى) ئېلىپ كېلىڭلار، مېنىڭ (ئاشلىقنى) تولۇق ئۆلچەپ بېرىۋاتقانلىقىمنى ۋە ناھايىتى مېھماندوست ئىكەنلىكىمنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟» (59) ئەگەر ئۇنى مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كەلمىسەڭلار، سىلەرگە بېرىدىغان ئاشلىقىم يوق، مېنىڭ يېنىمغا يېقىن يولماڭلار» (60). ئۇلار: «بىز ئۇنى ئاتىسىدىن سوراپ (سېنىڭ ئالدىڭغا ئېلىپ كېلىشكە) تىرىشىمىز، بىز چوقۇم مۇشۇنداق قىلىمىز» دېدى (61). يۈسۈف خىزمەتچىلىرىگە: «ئۇلارنىڭ (ئاشلىق سېتىۋالغان) مال- مۈلۈكلىرىنى يۈك- تاقلىرىنىڭ ئارىسىغا سېلىپ قويۇڭلار، ئۇلار ئائىلىسىگە قايتىپ بارغاندا، ئۇنى تونۇپ قايتىپ كېلىشى مۇمكىن» دېدى (62). ئۇلار ئاتىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ بارغىنىدا: «ئى ئاتىمىز! (مىسىرنىڭ پادىشاھى) بىزگە قايتا ئاشلىق بەرمەس بولدى، ئۈكۈمىزنى (يەنى بۇنىيىمىنى) بىز بىلەن بىللە ئەۋەتكىن، (شۇنداق قىلساڭ) ئاشلىق ئالالايمىز، ئۇنى بىز چوقۇم ئوبدان مۇھاپىزەت قىلىمىز» دېدى (63).

(يەئىقۇب) ئۇلارغا ئېيتتى: «ئۇنىڭ توغرىسىدا ئىلگىرى سىلەرگە ئۇنىڭ قېرىندىشى (يەنى يۇسۇف) توغرىسىدا ئىشەنگەندەك ئىشەنمەمدىم؟ (مەن سىلەرگە ۋە سىلەرنىڭ ئۇنى ساقلىشىڭلارغا ئىشەنمەيمەن) اللە ياخشى ساقلىغۇچىدۇر، ھەممىدىن مېھرىبانىدۇر» (64). ئۇلار يۈكلىرىنى ئاچقاندا (ئاشلىق سېتىۋالغان) مال - مۈلۈكلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە قايتۇرۇپ بېرىلگەنلىكىنى كۆردى، ئۇلار: «ئاتىمىز! بىز (بۇنىڭدىن ئارتۇق) يەنە نېمە تەلەپ قىلىمىز؟ بۇ مال - مۈلۈكلىرىمىز بىزگە قايتۇرۇپ بېرىلپتۇ. (ئۈكۈمىزنى ئېلىپ يەنە بارساق) ئائىلىمىزگە ئاشلىق ئېلىپ كېلىمىز، ئۈكۈمىزنى مۇھاپىزەت قىلىمىز، بىر تۆگە ئاشلىقنى ئارتۇق ئالىمىز، بۇ (يەنى بىر تۆگە ئاشلىق پادىشاھ ئۈچۈن) ئازغىنا

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ
فَأَلْهَمَنِي خَيْرًا خَيْرًا ۖ وَهُوَ أَحْسَنُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ زَيْدًا ۖ قَالَ أَوْ يَا أَبَتِ
مَاذَا قَالَ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا زَيْدًا ۖ إِنَّمَا وَجَدْنَاهَا مُغْفَضَةً
عِنَّا ۖ وَزَيْدٌ ذَاكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُبَيِّنُونَ لَنَا ۖ قَالُوا بَلَىٰ
ۖ سَعَىٰ عَلَىٰ قَوْمِكَ اللَّهُ لَعَنَهُمْ قَالُوا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾ وَقَالَ لِيُؤْتُوا مِنْ اللَّهِ لَنَا تُبَيِّنُ بِهِ ۖ لَئِن
أَنزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتِيَ رَبَّهُ ۚ وَلَا يَخَافُ
أَنْ يُزَيَّنَ لَهُ الْإِنسَانُ أَيْدِيَهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا مُتَعَبِينَ ﴿٦٦﴾
وَإِن كُنْتُمْ إِلَّا بِلَدِّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٦٧﴾ وَكَانُوا
يَقْتُلُونَ وَيُجَارُونَ ۚ فَتَوَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آلُ لُقْيَىٰ
فِي قَرْيَةٍ ۚ وَلَمَّا نَسُوا لُقْيَىٰ ۖ وَكُنَّا عَنَّا مُرْتَدِّينَ
فَلَمَّا تَوَلَّوْنَا لِلْآيَاتِ ۖ لَمَّا كُنَّا فِيهَا كَانُوا إِكْرَاهًا
فَلَمَّا نَسُوا لُقْيَىٰ ۖ وَكُنَّا عَنَّا مُرْتَدِّينَ
فَلَمَّا تَوَلَّوْنَا لِلْآيَاتِ ۖ لَمَّا كُنَّا فِيهَا كَانُوا إِكْرَاهًا
فَلَمَّا نَسُوا لُقْيَىٰ ۖ وَكُنَّا عَنَّا مُرْتَدِّينَ
فَلَمَّا تَوَلَّوْنَا لِلْآيَاتِ ۖ لَمَّا كُنَّا فِيهَا كَانُوا إِكْرَاهًا

ئاشلىقتۇر» دېدى (65). يەئىقۇب ئېيتتى: «بۇلىيامنىنى قوغداش يولىدا ھەممىڭلار ھالاك بولىدە - ساڭلارلا ئۇنى چوقۇم ماڭا قايتۇرۇپ ئېلىپ كېلىشكە اللەنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ چىڭ ۋەدە بەرمىگىچە ئۇنى سىلەر بىلەن بىللە ئەۋەتمەيمەن». ئۇلار (يەنى ئوغۇللىرى) ئۇنىڭغا قەسەم قىلىپ چىن ۋەدە بەرگەندىن كېيىن، يەئىقۇب: «بىزنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىمىزگە اللە گۇۋاھتۇر» دېدى (66). (ئۇ يەنە) «ئۇ ئوغۇللىرىم! (مىسرغا) ھەممىڭلار بىر دەۋرۋازىدىن كىرمەي، باشقا - باشقا دەۋرۋازىلاردىن كىرىڭلار. اللەنىڭ قازاسى ئالدىدا مەن سىلەردىن ھېچ نەرسىنى دەپتۇ قىلالمايمەن، ھۆكۈم پەقەت اللەغلا خاس، اللەغا تەۋە كىكۈل قىلدىم، تەۋە كىكۈل قىلىغۇچىلار اللەغلا تەۋە كىكۈل قىلسۇن!» دېدى (67). ئۇلار ئاتىسىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە باشقا - باشقا دەۋرۋازىلاردىن كىرگەندە، (بۇ) اللەنىڭ قازاسى ئالدىدا ئۇلار ئۈچۈن ھېچ نەرسىگە دال، بولالمىدى، بۇ پەقەت يەئىقۇبنىڭ كۆڭلىدىكى ئۈمىدىنىلا ئىپادىلىدى، خالاس. بىز يەئىقۇبقا (ۋەھىي ئارقىلىق) بىلدۈرگەن ئىدۇق، شۇڭا ئۇ (كەڭ) بىلىم ئىگىسىدۇر، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (تەقدىرنىڭ سىرنى) بىلمەيدۇ (68). ئۇلار (يەنى يەئىقۇبنىڭ بالىلىرى) يۇسۇفنىڭ ئالدىغا كىرگەندە، يۇسۇف ئۈكۈمىنى قۇچاقلىدى ۋە: «مەن ھەقىقەتەن سېنىڭ قېرىندىشىڭ بولىمەن، ئۇلارنىڭ بىزگە قىلغان ئىشلىرىدىن قاينغۇرۇمىن» دېدى (69).

يۇسۇف ئۇلارنى ئېھتىياجلىق ئاشلىق بىلەن تەمىنلە-
گەندىن كېيىن، قەدەمنى ئۆكسىنىڭ يۈكى ئىچىگە
سېلىپ قويدى. ئاندىن بىر جاكاچى چىقىپ: «ئى
كارۋانلار! سىلەر چوقۇم ئوغرى ئىكەنسىلەر» دەپ
توۋلىدى (70). (كارۋاندىكىلەر) ئۇلارغا قاراپ:
«نېمەڭلارنى يوقىتىپ قويدۇڭلار» دېدى (71).
ئۇلار: «پادىشاھنىڭ (تامغىسى بېسىلغان) قەدەمنى
يوقىتىپ قويدۇق، ئۇنى تېپىپ كەلگەن كىشىگە
(مۇكاپات ئۈچۈن) بىر تۆگە ئاشلىق بېرىلىدۇ،
مەن بۇنىڭغا كېپىل» دېدى (72). ئۇلار: اللەنىڭ
نامى بىلەن قەسەمكى، سىلەر بىلىسىلەر، بىز بۇ
يەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش ئۈچۈن كەلمىدۇق، بىز
ئوغرى ئەمەسمىز» دېدى (73). ئۇلار (يەنى
يۇسۇفنىڭ خىزمەتچىلىرى): «سىلەرنىڭ شەرىئىتىدۇر»

قَلْبًا جَهَرَ هُمْ يَجَاهِرُهُمْ جَعَلَ التَّيَّابَةَ فِي رَحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مَوْزُونٍ أَيَّتَاهَا الْعَبِيرُ أَتَكْمَلُونَ قَالُوا
وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ قَالُوا لَقَدْ فَتِنَا صَوَاعِ
الْمَلِكِ وَلَيْمَنَ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُم بِهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا
كُنَّا لَنُفِقِينَ قَالُوا قَبْرًا وَهُوَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ قَالُوا
جِرْأَوْهَ مَنْ وَجِدْتُمْ فِي رَحْلِهِ فهُوَ جِرْأَوْهَ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ قَبِلَ أَيُّوعَبِيدَهُمْ قَبِلَ وَعَاءُ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كَدَّ نَالِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَن تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ قَالُوا لَئِنْ
يَسِرُّ قَدْتُمْ سِرًّا سِرًّا لَمَنْ قَبْلَ قَاسِرًا هُوَ يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ سَرِيمٌ كَمَا نَأَى اللَّهُ أَعْمَلُ
بِمَا تَصِفُونَ قَالُوا لَئِنْ يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كِبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا نَأَى مَكَانَهُ إِنَّا نَنزِرُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

لاردا ئوغرىنىڭ جازاسى نېمە؟ (ئەگەر قەدەم يۈكۈڭلاردىن چىقىپ قېلىپ) يالغانچى بولۇپ
قالساڭلارچۇ؟» دېدى (74). ئۇلار: «ئۇنىڭ جازاسى يۈكۈدىن قەدەم تېپىلغان ئادەمنى قۇل
قىلىش، زالىملارغا بىز مۇشۇنداق جازا بېرىمىز» دېدى (75). ئۇلار يۇسۇفنىڭ ئۆكسىنىڭ
يۈكىنى ئاخشۇرۇشتىن ئىلگىرى، ئۇلارنىڭ يۈكىنى ئاخشۇرۇشقا باشلىدى، ئاندىن يۇسۇفنىڭ
ئۆكسىنىڭ يۈكىدىن قەدەمنى تېپىپ چىقتى. بىز يۇسۇفكە مۇشۇ تەدبىرنى كۆرسەتتۇق، (مىسر)
پادىشاھنىڭ قانۇنى بويىچە يۇسۇف ئۆكسىنى ئېلىپ قالالمايتتى، لېكىن اللە ئۇنىڭ شۇنداق
قىلىشىنى خالىدى، بىز خالىغان ئادەمنى (يۇسۇفنى كۆتۈرگەندەك) يۇقىرى دەرىجىلەرگە كۆتۈر-
مىز، ھەر بىر بىلىمدار ئۈستىدە ئۇنىڭدىنمۇ بىلىمدار زات بار (76). ئۇلار: «ئەگەر ئۇ ئوغرىلىق
قىلغان بولسا، ئۇنىڭ قېرىندىشىمۇ (يەنى يۇسۇفمۇ) ئىلگىرى ئوغرىلىق قىلغان» دېيىشتى. يۇسۇف
(ئۇلارنىڭ) بۇ سۆزىنى ئىچىدە بىلدى، لېكىن ئۇلارغا مەلۇم قىلمىدى، يۇسۇف. (ئىچىدە):
«سىلەرنىڭ مەۋقەپىڭلار ئەڭ ياماندۇر، سىلەرنىڭ (يۇسۇف ۋە ئۇنىڭ ئۆكسى توغرىسىدا)
قىلغان سۆزۈڭلارنىڭ يالغانلىقىنى اللە ئوبدان بىلىدۇ» دېدى (77). ئۇلار: «ئى ئاليجاناب زات!
ئۇنىڭ (ئۇنىڭدىن ئايرىلالمايدىغان) بىر قېرى ئاتىسى بار، ئۇنىڭ ئورنىغا بىزنىڭ بىرىمىزنى
ئېلىپ قالغىن، بىز سېنى ھەقىقەتەن ياخشىلىق قىلغۇچىلاردىن ھېسابلايمىز» دېدى (78).

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ الْآمِنُ وَجِدًا مِمَّا تَعَاجِلُونَ ﴿۷۸﴾
 إِنَّكَ الْأَعْلَمُونَ ﴿۷۹﴾ فَكَلِمَاتٌ سَبَّحْنَاهُ مِنْهَا خَلَقْنَا سَمَواتِنا
 وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَمَا نُفِثُ مِنْهُنَّ رِجالًا وَمَا نَكْتُمُ
 لَهُنَّ الْكُفْرَانَ ﴿۸۰﴾ وَأَنْتَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ ﴿۸۱﴾ قَالَ يَاسُوفُ
 إِنَّكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۸۲﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا ﴿۸۳﴾ إِنَّ
 رَبَّكَ لَمِنَ الْغَافِرِينَ ﴿۸۴﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا
 تَبْصُرْ بِالْعُيُوبِ ﴿۸۵﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۸۶﴾

يۇسۇف: «خۇدا ساقلىسۇن، نەرسىمىزنى كىمىنىڭ
 يۇكسىدىن تاپقان بولساق، شۇنى ئېلىپ قالسىز،
 بولمىسا بىز چوقۇم زالىملاردىن بولۇپ قالسىز»
 دېدى (79). ئۇلار (بۇنىمىنىڭ ئورنىغا ئۆز ئارى-
 سىدىن بىرسىنى ئېلىپ قېلىشقا يۇسۇفنىڭ ماقۇل
 بولۇشىدىن) ئۈمىدسىزلەنگەندىن كېيىن، چەتەرەك
 يەرگە بېرىپ مەخپىي مەسلىھەتلەشتى، ئۇلارنىڭ
 چوڭى ئېيتتى: «ئاتاڭلارنىڭ سىلەردىن قەسەم
 قىلدۇرۇپ ۋەدە ئالغانلىقىنى ۋە ئىلگىرى يۇسۇف
 توغرىسىدىكى خاتالىقلىرىڭلارنى بىلمەمسىلەر؟ ئاتام
 ماڭا رۇخسەت قىلمىغىچە ياكى اللە مەن ئۈچۈن
 ھۆكۈم چىقارمىغىچە بۇ يەردىن ھەرگىز ئايرىلماي-
 مەن، اللە ئەڭ ئادىل ھۆكۈم قىلغۇچىدۇر» (80).

سىلەر قايتىپ كېتىپ ئاتاڭلار بىلەن كۆرۈشۈڭلار، ئاندىن ئېيتىڭلاركى، ئى ئاتىمىز! سېنىڭ
 ئوغلۇڭ راستلا ئوغرىلىق قىلدى، بىز پەقەت بىلگەن نەرسىمىز ئۈستىدىلا گۇۋاھلىق بېرىۋاتىمىز،
 بىز غەيىبى بىلمەيمىز (يەنى ساڭا ۋەدە بەرگەن چېغىمىزدا ئۇنىڭ ئوغرىلىق قىلىدىغانلىقىنى
 بىلمىدۇق) (81). بىز تۇرغان شەھەردىن (يەنى مىسىردىن) ۋە بىز بىلەن بىللە ماڭغان كارۋاندىن
 سوراپ باققىن، بىزنىڭ سۆزىمىز چوقۇم راست» (82). يەئقۇب ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس، نەپىسڭلار
 سىلەرگە بۇ ئىشنى چىرايلىق كۆرسەتتى، مەن پەقەت چىرايلىقچە سەۋر قىلىمەن، ئۇلارنىڭ
 (يەنى ئۈچ ئوغلۇمنىڭ) ھەممىسىنى ماڭا دەرەقەمتە قىلىپ بېرىشى اللە دىن تەلەيمەن. اللە
 ھەقىقەتەن (مېنىڭ ھالىمنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر» (83).
 يەئقۇب ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈپ: «ئىست يۇسۇف!» دېدى. قاينىغۇدىن (كۆپ يىغلاپ) ئىككى
 كۆزى ئاقىرىپ كەتتى (يەنى ئىككى كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالدى)، ئۇ تولۇپ تاشقان
 ئاچچىقىنى ئىچىگە يۇتقان ئىدى (84). ئۇلار: «اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سەن
 يۇسۇفنى ياد ئېتىۋېرىپ (ھەسرەتتىن) ھالاك بولۇشقا تاس قالىدىغان ياكى ھالاك
 بولىدىغان بولدىڭ» دېدى (85). يەئقۇب ئېيتتى: «مەن قاينىغۇ-ھەسرەتتىن پەقەت اللە غىلا
 ئېيتىمەن، اللە نىڭ بىلىدۇرۇشى بىلەن سىلەر بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى بىلىمەن» (86).

ئى ئوغۇللىرىم! بېرىڭلار، يۈسۈفنى ۋە ئۇنىڭ ئۇكىسىنى ئىزدەڭلار، اللە نىڭ رەھىمىتىدىن ئاتۇ-مد بولماڭلار، شۈبھىسىزكى، پەقەت كاپىر قەۋملا اللە نىڭ رەھىمىتىدىن ئۈمىدسىزلىنىدۇ» (87).

ئۇلار يۈسۈفنىڭ قېشىغا كىرگىنىدە: «ئى ئالىيجاناب زات! بىزگە ۋە ئائىلىمىزگە ئاچارچىلىق يەتتى، (ئالدىنغا) ناچار، ئۆتمەس ماللار بىلەن كېلىپ قالدۇق، بىزگە يېتەرلىك ئاشلىق بەرگىن، بىزگە سەدىقە قىلغىن، اللە سەدىقە قىلغۇچىلارنى ھەقىقەتەن مۇكاپاتلايدۇ» دېدى (88). يۈسۈف: «سىلەر نادان ۋاقىتىڭلاردا يۈسۈفكە ۋە ئۇنىڭ ئۇكىسىغا نېمىلەر قىلغانلىقىڭلارنى بىلمەسلەر؟» دېدى (89). ئۇلار: «سەن راستلا يۈسۈفمۇ؟» دېدى. ئۇ: «مەن يۈسۈف،

يَسْبِيْ اٰذْهُوۡا فَحَسَبُوۡا مِنْ يُۤوسُفَ وَاخِيۡهِ وَاَتَاكُمۡوَا
مِنْ رَّوۡحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَرٰىۤيْسٌ مِّنْ رَّوۡحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوۡنَ ﴿۹۰﴾ قَلِمًا دَخَلُوۡا عَلَيْهِ قَالُوۡا اَيُّهَا الْعَزِيۡزُ مَسْنَا
وَاهَلٰنَا الضَّرۡوَجِبٰنَا بِضَاعَةِ مَرْجُمَةٍ قَاوِيۡ لَنَا الْكَيْلُ
وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجۡزِيۡ الْمُتَصَدِّقِيۡنَ ﴿۹۱﴾ قَالَ
هَلْ عَلِمْتُمۡ مَا فَعَلْتُمۡ بِيُۤوسُفَ وَاخِيۡهِ اِذۡنَعْتُمۡ جُهۡوٰهُنَّ ﴿۹۲﴾
قَالُوۡا اِنَّكَ لَكُنْتَ يُۤوسُفَ قَالَ اَنَا يُۤوسُفُ وَهٰذَا اَخِيۡ
قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهٗ مَنۡ يَّعۡتِقُ وَيَّعۡصِرُ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَرٰكِبِيۡعِۡمِۡ اَجۡرَ الْمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۹۳﴾ قَالُوۡا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرٰكَ
اللّٰهُ عَلِيۡنَا وَاِنَّكَ لَلْخٰطِيۡبُۡنَ ﴿۹۴﴾ قَالَ لَا تَرۡبِيبَ عَلَيْنَا
اَلْيَوْمَ يَغۡفِرُ اللّٰهُ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيۡمِيۡنَ ﴿۹۵﴾ اِذْهَبُوۡا
بِقَوِيۡمِيۡ هٰذَا قَالُوۡهُ عَلٰى وَجۡهِ اِيۡنَ يٰۤاَيُّ بَصِيۡرًا
وَاَتُوۡنِيۡ بِاَهۡلِيۡكُمْ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿۹۶﴾ وَكَلِمًا قَصَلْتِ
الۡعِجۡرَ قَالَ اَبُوۡهُمۡ اِنِّيۡ اَرۡجُوۡ رِيۡحَ يُۤوسُفَ لَوۡلَا اَنْ
تُنۡفِثُوۡنِيۡ ﴿۹۷﴾ قَالُوۡا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيۡ ضَلٰلِكَ لَقَدِيۡرٍ ﴿۹۸﴾

بۇ مېنىڭ ئىسىم. اللە بىزگە مەرھەمەت قىلدى. كىمكى ھەقىقەتەن تەقۋادارلىق قىلىدىكەن، سەۋر قىلىدىكەن (ياخشى مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ)، چۈنكى اللە ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ ئەجرىنى بىكار قىلمۇ، تەبىئەتدە دېدى (90). ئۇلار: «اللەنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، اللە سېنى ھەقىقەتەن بىزدىن ئارتۇق قىلىپتۇ، بىز جەزمەن خاتا قىلىپتۇق» دېيىشتى (91). يۈسۈف ئېيتتى: «بۈگۈن سىلەر ئەيىبلەشكە ئۇچرىمايسىلەر، اللە سىلەرنى كەچۈرسۇن، اللە ئەڭ مەرھەمەتلىك زاتتۇر (92). سىلەر مېنىڭ بۇ كۆڭلىكىمنى ئېلىپ بېرىپ ئاتامنىڭ يۈزىگە تاشلاڭلار، كۆزى ئېچىلىدۇ، پۈتۈن ئائىلەڭلار دىكىلەرنى ئېلىپ مېنىڭ يېنىمغا كېلىڭلار» (93). كارۋان (مىسىردىن شامغا قاراپ) قوزغالغان چاغدا، ئۇلارنىڭ ئاتىسى (يەنى يەتقۇب ئەلەيھىسسالام): «مەن چوقۇم يۈسۈفنىڭ ھىدىنى ئېلىۋاتىمەن، سىلەر مېنى ئالغىپ قالغان دېمەيدىغان بولساڭلار (يۈسۈفنى ئەلۋەتتە ھايات دەيتتىم)» دېدى (94). ئۇلار (يەنى يەتقۇبنىڭ نەۋرىلىرى ۋە يېنىدىكى كىشىلەر): «اللەنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ھەقىقەتەن سەن تېخى يەنىلا بۇرۇنقى قايىمۇقۇشۇڭدا ئىكەنسىن» دېدى (95).

خۇش خەۋەرچى كېلىپ كۆڭلىمنى يەتقۇبىنىڭ يۈزىگە تاشلىدى، ئۇنىڭ كۆزى ئېچىلدى، يەتقۇب: «مەن سىلەرگە، اللەنىڭ بىلدۈرۈشى بىلەن سىلەر بىلىمگەن نەرسىلەرنى بىلىمەن، دېمىگەنمە- دەم» دېدى (96). ئۇلار: «ئى ئاتىمىز! گۇناھلىرىمىز ئۈچۈن بىزگە مەغپىرەت تىلىگەن، بىز ھەقىقەتەن خاتالاشتۇق» دېيىشتى (97). يەتقۇب: «پەرۋەردىگارىمىدىن سىلەرگە مەغ- پىرەت تىلەيمەن. اللە گۇناھلارنى ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىباندۇر» دېدى (98). ئۇلار يۈسۈفنىڭ ئالدىغا كىرگەندە، يۈسۈف ئاتا- ئانىسىنى قۇچاقلىدى ۋە: «خۇدا خالىسا، مىسىرغا ئامان- ئېسەن كىرىڭلار» دېدى (99). ئاتا- ئانىسىنى تەختىدە (يېنىدا) ئولتۇرغۇزدى،

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بِصَيْرَةٍ
 قَالِ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ رَبِّي لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾
 قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾
 قَالِ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾
 فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا
 مَعِيَ لِنَسَاءِ اللَّهِ آمِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ
 وَخَوَّاهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا بَيْتِ هَذَا أَوَّلِ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ
 قَبْلَ قَدْ جَعَلْنَا رَحْمَةً لَكَ إِحْسَنَ فِي آخِرَتِنَا
 مِنَ السَّيِّئِ وَجَاءَ بِكَ مِنَ الْبَدُونِ وَعَدِ أَنْ تُزْرَعَ
 الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ
 وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَنْتَ وَرَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَالْحَقْنِي
 يَا ضَالِّينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
 وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ جُمِعُوا آمُرُهُمْ وَأَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٠٢﴾

ئۇلار (شاھلارغا تازىم قىلىش ئادىتى بويىچە) يۈسۈفكە سەجدە قىلىشتى*. ئۇ: «ئى ئاتا! مانا بۇ، بۇرۇن (كىچىك ۋاقىتىدا) كۆرگەن چۈشۈمنىڭ تەبرىدۇر، ئۇ چۈشۈمنى پەرۋەردىگارم ھەقىقەتەن راستقا چىقاردى. پەرۋەردىگارم مېنى زىنداندىن چىقىرىش بىلەن، قېرىنداشلىرىم بىلەن مېنىڭ ئارامنى شەيتان بۇزغاندىن كېيىن، سىلەرنى سەھرادىن بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىش بىلەن ماڭا ئېھسان قىلدى. پەرۋەردىگارم خالىغىنىنى (ئىشقا ئاشۇرۇش- قا) ھەقىقەتەن تەدبىرلىكتۇر، ئۇ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇ- چىدۇر (100). پەرۋەردىگارم! ماڭا ھەقىقەتەن پادىشاھلىق ئاتا قىلدىڭ، چۈش تەبىرىنى بىلدۈردۈڭ، ئى ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئۆرنەكسىز ياراتقۇچى زات! دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە مېنىڭ ئىگەمسەن، مېنى مۇسۇلمان پېتىمچە قەبىزى روھ قىلغىن، مېنى ياخشى بەندىلەر قاتارىدا قىلغىن» دېدى (101). مانا بۇلار (يەنى يۈسۈف قىسسىسى) بىر قىسىم غەيب خەۋەرلىرى بولۇپ، بىز ئۇنى ساڭا ۋەھىي قىلدۇق. ئۇلار (يەنى يۈسۈفنىڭ قېرىنداشلىرى) (ئۇنىڭغا قارشى) چارە- تەدبىر تۈزۈپ بىر قارارغا كېلىشكەندە، سەن ئۇلارنىڭ يېنىدا يوق ئىدىڭ (102).

* ئۇلارنىڭ ئادىتىدە سەجدە قىلىش ئىبادەت ئەمەس، ھۆرمەت ھېسابلىناتتى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْكُتُبِ وَالَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ سُلَيْمًا
 وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ كَرِهُونَ ۗ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَلٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَمِعَ النَّسَمَ وَالْقَمَرَ
 كُلَّ نَجْوَى إِحْسَانٍ مِمَّنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ يَفْصَلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 يَلْقَاهُمْ لِيَأْذُنُوا ۗ وَهُوَ الَّذِي مَكَدَ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
 رَوَابِي وَأَنْهَارًا وَجَعَلَ فِي السَّمَوَاتِ جَبَلًا فَمَا تَرَوْنَ إِلَّا
 بُيُوتَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ لَدَيْهَا لَقَوْمٍ شَكَّكُونُ ۗ وَ
 فِي الْأَرْضِ قِطْعَةٌ مُّجْتَمِعَاتٌ وَجِذَاتٌ مِنْ عَنَابٍ وَزُرُوعٌ وَنَخِيلٌ
 صِنَوَانٌ وَعَجْرُونَ ۗ لِنُفُوسٍ بَدِيعَةٍ قَبِيحَةٍ وَقَدْ جَعَلْنَا فِيهَا
 عَلَى بَعْضِ فِي الْأَرْضِ لَكُمْ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۗ وَ
 إِنَّ كَثِيرٌ مِّنْ قَوْمٍ قَوْمُهُمْ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَاهُمُ الْبَرَكَاتِ
 جَدِيدَةً ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ وَأُولَئِكَ أَهْلُ
 عَنَابٍ قَبِيحَةٍ ۗ أُولَئِكَ أَصْحَابُ السَّعِيرِ ۗ وَمَا يَخْلَعُونَ ۗ

13 - سوره رعد

مەدەندە نازىل بولغان. 43 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەللىق، لام، مەم، را، بۇ، كىتاب (يەنى قۇرئان) نىڭ ئايەتلىرىدۇر. (قۇرئاندا) ساڭا پەرۋەردىگا- رىڭ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان نەرسىلەر ھەقتۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى ئۇنىڭغا (يەنى قۇر- ئاننىڭ اللە تەرىپىدىن نازىل بولغانلىقىغا) ئىشەن- مەيدۇ⁽¹⁾. اللە ئاسمانلارنى تۈزۈۋەتكىسىز بەرپا قىلدى، سىلەر ئۇنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتسىلەر، ئاندىن ئۇ ئەرش ئۈستىدە (ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە) قارار ئالدى. كۈن بىلەن ئايىنى (بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن) بويىسۇندۇردى، (ئۇلارنىڭ) ھەربىرى

مۇئەييەن مۇددەتكىچە (يەنى دۇنيانىڭ تۈگەيدىغان ۋاقىتىگىچە) سەير قىلىدۇ، اللە (ئۆز ھېكمىتى ۋە قۇدرىتى بىلەن) مەخلۇقاتنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ تۇرىدۇ، سىلەرنى پەرۋەردىگا، رىڭلارغا مۇلاقات بولۇشقا ئىشەنسۇن دەپ، (قۇدرىتىنىڭ) دەلىللىرىنى تەپسىلىي بايان قىلىدۇ⁽²⁾. اللە يەر يۈزىنى (ئۇزۇنسىغا ۋە توغرىسىغا) سوزۇپ كەڭ ياراتتى، يەر يۈزىدە تاغلارنى ۋە دەريالارنى ياراتتى، مېۋىلەرنىڭ ھەربىر تۈرىنى ئەركەك- چىشى - ئىككى جىنسىلق قىلىپ ياراتتى. كېچىنى كۈندۈزگە كىرىشتۈردى (يەنى كېچىنىڭ قاراڭغۇلۇقى بىلەن كۈندۈزنىڭ يورۇقلۇقىنى ياپتى). بۇلاردا تەپەككۈر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر بار⁽³⁾. يەر يۈزىدە بىر- بىرىگە تۇتاشغۇ قىتئەلەر بار ۋە تۈرلۈك زىرائەتلەر بار، كۆپ شاخلىق بولغان ۋە كۆپ شاخلىق بولمىغان (بىر ئۇرۇقتىن بىرقانچە تال ئۇنۇپ چىققان، بىر ئۇرۇقتىن پەقەت بىر تال ئۇنۇپ چىققان) خورما دەرىخىلىرى بار، (ئۇلارنىڭ ھەممىسى) بىر خىل سۇ بىلەن سۇغىرىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن تەمدە ئارتۇق قىلىمىز، بۇلاردا چۈشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن دەلىللەر بار⁽⁴⁾. (ئى مۇھەممەد!) ئەگەر (بىرەر نەرسىدىن) ئەجەبلىنىدىغان بولساڭ، ئۇلارنىڭ (يەنى كۇفكارلارنىڭ): «بىز (ئۆلۈپ) توپا بولۇپ كەتكەندىن كېيىن قايتا تىرىلمەيدۇق؟» دېگەن سۆزى ئەجەبلىنىشىگە لايىقتۇر. ئەنە شۇلار پەرۋەردىگارنى ئىنكار قىلغانلاردۇر، (قىيامەت كۈنى) ئەنە شۇلارنىڭ بويۇنلىرىغا تاقاقلار سېلى- نىدۇ، ئەنە شۇلار دوزاخ ئەھلى بولۇپ، دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر⁽⁶⁾.

ئۇلار سەندىن (اللەنىڭ) ئېھسانىدىن ئىلگىرى ئازابنىڭ چاپسانراق چۈشۈشىنى تەلەپ قىلىدۇ، ئۇلاردىن بۇرۇن اللە نىڭ ئازابىغا دۇچار بولغان ئۈمىمەتلەر ئۆتكەن، ئىنسانلار زۇلۇم قىلىسىمۇ، پەرەۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ئۇلارنى مەغىبەت قىلىدۇ. پەرۋەردىگارىڭ (گۇناھلارغا چۆمۈپ تەۋبە قىلمىغانلارنى) شەك-شۈبھىسىز قاتتىق جازا لايىدۇ (6). كۇفۇقلار نېمىشقا ئۇنىڭغا پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن بىرەر مۆجىزە نازىل بولمىدى؟ دېيىشىدۇ، سەن پەقەت بىر ئاكاھلاندىرغۇچى. ھەر قەۋمنىڭ بىر ھىدايەت قىلغۇچىسى (يەنى پەيغەمبىرى) بولىدۇ (مۆجىزىلەرگە كەلسەك، ئۇ اللەنىڭ ئىلگىدىكى ئىش) (7). ھەر بىر (ھامىلدار) ئايالنىڭ قورسىقىدىكى اللە بىلىدۇ (يەنى ئوغۇلمۇ-قىزىمۇ، بىر-كۆپمۇ، چوڭمۇ-كىچىكمۇ، چىرايلىقمۇ-سەتمۇ، بەختلىكمۇ-بەختسىزمۇ، ئۆمرى ئۇزۇنمۇ-قىسقىمۇ-ھەممىسىنى اللە بىلىدۇ). بەچچىسىدىن ئۇلارنىڭ كىچىكلەپ

كەتكەنلىكى ياكى يوغانپ كەتكەنلىكىنىمۇ (يەنى بالىنىڭ مۇددىتى توشماي تۇغۇلىدىغانلىقىنى ياكى مۇددىتى ئېشىپ كېتىپ تۇغۇلىدىغانلىقىنى) (اللە) بىلىدۇ. اللە نىڭ دەرگاھىدا ھەممە نەرسە ئۆلچەملىكتۇر (8). اللە مەخپىي ۋە ئاشكارا ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن بۈيۈكتۇر، ھەممىدىن ئۈستۈندۇر (9). سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن يوشۇرۇن سۆز قىلغان، ئاشكارا سۆز قىلغان، كېچىسى يوشۇرۇنغان، كۈندۈزى ئاشكارا يۈرگەنلەرنىڭ ھەممىسى (اللە ئۈچۈن ئېيتقاندا) ئوخشاشتۇر (يەنى اللە ھەممىنى بىلىپ تۇرىدۇ) (10). ھەر بىر ئادەمنىڭ ئالدى-كەينىدە اللە نىڭ ئەمرى بويىچە ئۇنى قوغدايدىغان نۆۋەتچى پەرىشتىلەر بار. ھەرقانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە (يەنى ئال-لاننىڭ بەرگەن نېمەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆمىگىچە) اللە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتەيدۇ (يەنى اللە ئۇلارغا بەرگەن نېمەت، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت-ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ)، اللە بىرەر قەۋمنى ھالاك قىلماقچى (ياكى ئازابلىماقچى) بولسا، ئۇنىڭغا قارشى تۇرغىلى بولمايدۇ، ئۇلارغا ئازابى دەپتى قىلىدىغان اللە دىن باشقا ئىككىمۇ بولمايدۇ (11). اللە (چاقماقتىن) قورقۇتۇش، (يامغۇرغا) ئۈمىد تۇغدۇرۇش ئۈچۈن، سىلەرگە چاقماقنى كۆرسىتىدۇ، (قۇدرىتى بىلەن) قويۇق بۇلۇتلارنى پەيدا قىلىدۇ (12). گۈلدۈرماما اللەنى مەدھىيەلەش بىلەن تەسبىھ ئېيتىدۇ، پەرىشتىلەرمۇ اللە دىن قورقۇپ تەسبىھ ئېيتىدۇ، اللە چاقماق چۈشۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۆزى خالىغان ئادەمنى ھالاك قىلىدۇ. ئۇلار اللە توغرىسىدا دەتالاش قىلىشىدۇ، اللە نىڭ تەدبىرى كۈچلۈكتۇر (13).

هەققى قىلىنغان دۇئا للەغا قارىتىلسۇدۇ (يەنى ئىخلاس بىلەن قىلىنغان دۇئانى اللە ئىجابەت قىلىدۇ). كۇففارلارنىڭ اللەنى قويۇپ، دۇئالىرىنى قاراتقان مەبۇدلىرى كۇففارلارنىڭ ھېچقانداق دۇئاسىنى ئىجابەت قىلمايدۇ. ئۇلار (يەنى كاپىرلار) شۇنداق بىر ئادەمگە ئوخشايدۇكى، ئۇ ئاغزىغا سۇ چۈشۈن دەپ (بىرىدىن) ئىككى ئالقىنىسى سۇغا قارىتىپ ئېچىپ تۇرسۇدۇ، ئەمەلىيەتتە سۇ ئالغىمايدىغان، ھېس-تۇيغۇسىز نەرسە بولغاچقا) سۇ ھەرگىز ئۇنىڭ ئاغزىغا چۈشمەيدۇ، كاپىر-لارنىڭ مەبۇدلىرىغا قىلغان دۇئاسى پۈتۈنلەي بىكاردۇر (14). ئاسمانلاردىكىلەر ۋە زېمىندىكىلەر (يەنى پەرىشتىلەر، ئىنسانلار ۋە جىنلار) ئىختىيارىي ۋە مەجبۇرىي يوسۇندا اللەغا بويۇنىدۇ، ئەتىگەن-ئاخشامدا (يەنى داۋاملىق تۈردە) ئۇلارنىڭ سايلىرىمۇ بويۇنىدۇ (15). (ئى مۇھەممەد!

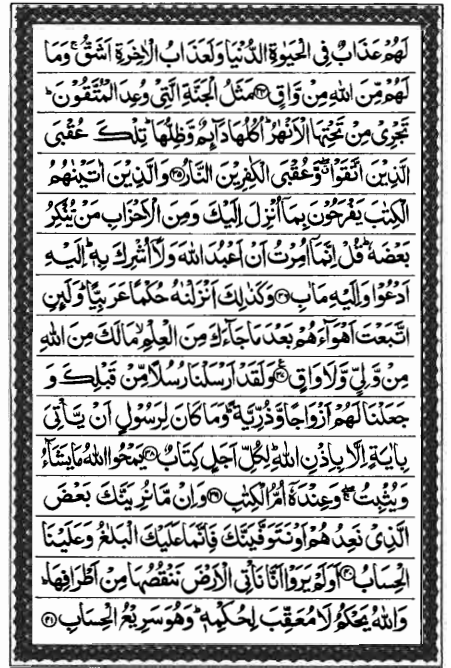
مۇشرىكلارنى مات قىلىش ئۈچۈن ئۇلارغا) «ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ پەرۋەردىگارى كىم؟» دېگەن، «(ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى) اللە» دېگەن. (ئۇلارغا) «سەلەر اللەنى قويۇپ ئۆزەڭلارغا پايدا-زىيان يەتكۈزەلمەيدىغان مەبۇدلارنى (اللەغا شېرىك) قىلىۋالدىڭلارمۇ؟» دېگەن. «كور (يەنى كاپىر) بىلەن كۆزى كۆرىدىغان ئادەم (يەنى مۇمىن) باراۋەر بولامدۇ؟ ياكى قاراڭغۇلۇق (يەنى گۇمراھلىق) بىلەن نۇر (يەنى ھىدايەت) باراۋەر بولامدۇ؟» ئۇلار اللە ياراتقانغا ئوخشاش قانداقتۇر مەخلۇقاتلارنى ياراتقان مەبۇدلارنى پۈتۈن مەخلۇقاتنى ياراتقان اللەغا شېرىك قىلىۋېلىپ اللە نىڭ ياراتقىنى بىلەن مەبۇدلىرىنىڭ ياراتقىنى ئايرىيالماي قالدىمۇ؟ اللە ھەممە نەرسىنى ياراتقۇچىدۇر، اللە بىردۇر، ھەممىگە غالىبتۇر (16). اللە ئاسماندىن يامغۇر ياغدۇردى، (يامغۇر سۈيى) جىلغىلاردا لىپىۋىلىپ ئاقتى، كەلكۈن سۇ ئۆزىنىڭ ئۈستىدە كۆپۈكلەرنى لەيلىتىپ ئاقتى، كىشىلەرنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ، ياكى ئەسۋاب ياساش ئۈچۈن ئوتقا سېلىپ ئېرىتكەن مەدەنلەرنىڭمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش كۆپۈكى بار* (يەنى كۆپۈكىمۇ خۇددى كەلكۈن سۇنىڭ كۆپۈكىگە ئوخشاش پايدىسىزدۇر). اللە ھەق بىلەن باتىلنى بۇ مىسال بىلەن ئەنە شۇنداق بايان قىلىدۇ، كۆپۈك بولسا ئېقىپ تۈگەيدۇ، ئىنسان-لارغا پايدىلىق نەرسە زېمىندا قېلىپ قالىدۇ، اللە مىساللارنى ئەنە شۇنداق بايان قىلىدۇ (17).

* بۇ مىسالدىكى سۇ بولسا زېمىندا قالىدىغان ھەقتىن، كۆپۈك بولسا سابىتى يوق باتىلدىن ئىبارەت.

الله نىڭ (ئىمانغا قىلغان دەۋىستىنى) قوبۇل قىلغانلارغا ئەڭ ئوبدان مۇكاپات بېرىلىدۇ، قوبۇل قىلىنغانلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا يەر يۈزىدىكى پۈتۈن مال-مۈلۈك، يەنە شۇنىڭدەك بىر ھەسسە كېلىدىغان مال-مۈلۈك بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئەلۋەتتە، ئۇنى پىدا قىلغان بولاتتى. ئۇلاردىن قاتتىق ھېساب ئېلىنىدۇ، ئۇلارنىڭ باردىغان جايى دوزاخ بولىدۇ، (دوزاخ) نېمىدېگەن يامان جاي! (18) (ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن ساڭا نازىل قىلىنغان نەرسىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ئادەم (ھەقىنى كۆرمەيدىغان دىلى) كور ئادەم بىلەن ئوخشاش بولامدۇ؟ (اللەنىڭ ئايەتلىرىدىن) پەقەت ئەقىل ئىگىلىرىلا پەندە-نەسىھەت ئالىدۇ (19) ئۇلار اللەنىڭ ئەھدىگە (يەنى اللە تاپشۇرغان ئىشلارغا) ۋاپا قىلىدۇ، بەرگەن ۋەدىسىنى بۇزمايدۇ (20). ئۇلار

اللّٰزِمِ اَسْجَابِ اِلٰهِ هُوَ الْعَسَىٰ وَالَّذِيْنَ كَفَرَ بِحَيْثُ مَوَالِكُ اَوْ اَن
لَّهُمْ فِي الْاَرْضِ حَيٰثًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَكِنَّ اَيَّاهُ وَاللّٰهَ اَلَيْسَ لَكُمْ
سُؤَالُ الْحِسَابِ دَوْمًا وَهُمْ جَهَنَّمُ رِيْسَ الْيَهٰدِ اَلَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ
اَنَّ اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقَّ لَمْ يَهْرَ اَسْمٰى اَلْمَايْتِدَ اَوْلَا اَوْلَا
اَلْاَلْبَابِ اَلَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْبَيْعَاتِ
وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَا مَرَّ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوَصَّلَ وَيَحْتَسِبُوْنَ رَوْمًا
يَخْفُوْنَ سُؤْمَ الْحِسَابِ اَلَّذِيْنَ صَبَرُوا الْبِتَّعَا وَجِهًا رَّبِّهِمْ
وَاقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوْا زَكٰتًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَاوِيَةً وَيَذَرُوْنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَكُمْ عُقْبَى الدَّارِ اَلْحَدَّثُ عَدَنَ
يَدَّ خُلُوْهَا وَمَنْ صَلَّاهُمْ مِنْ اَبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اَللّٰهُ
يَدَّخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِنْ حَيْثُ يَآبُوْا سَلَامًا عَلَيْهِمْ سَبِيْحًا فَيَعْمُ
عُقْبَى الدَّارِ وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ بَيْتَاتِهِمْ
وَيَقْضُوْنَ مَا مَرَّ اللّٰهُ بِهِ اَنْ يُوَصَّلَ وَيَحْتَسِبُوْنَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ
لَهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ سُؤَالُ الدَّارِ اَللّٰهُ يَسْطُرُ الرُّوْحَ لِمَنْ يَشَاءُ رَوِيْفًا
وَيُرِيْحُ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ اِلَّا نَبِيْحٌ اَلْاَرْضُ وَالرَّمَاثُ

اللە نىڭ (خىش-ئەقىبالارغا) سىلە-رەھىم قىلىشتىن ئىبارەت ئەمىرىنى بەجا كەلتۈرىدۇ، اللەدىن قورقۇدۇ، قاتتىق ھېساب ئېلىنىشىدىن قورقۇدۇ (21). پەرۋەردىگارىڭنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ (يەتكەن كۈلپەتلەرگە) سەۋر قىلغانلار، (پەرز) نامازنى ئادا قىلغانلار، بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن مال-مۈلۈكتىن (اللە يولىدا) يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا يوسۇندا سەرىپ قىلغانلار ۋە ياخشىلىقى ئارقىلىق يامانلىقىنى دەپتى قىلىدىغانلار (يەنى بىلىمەستىن يامان ئىش قىلىپ قالسا، ئارقىدىن ياخشى ئىش قىلىدىغانلار، يامانلىق قىلغۇچىلارغا كەڭ قورساق بولۇپ، ياخشى مۇناسىۋەتتە بولىدىغانلار) -ئەنە شۇلارنىڭ ئاخىرەتلىكى ياخشى بولىدۇ (22). ئۇلار مەڭگۈ تۇرىدىغان جەننەتكە كىرىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاتىلىرى، خوتۇنلىرى ۋە ئەۋلادىنىڭ ئىچىدىكى ياخشىلارمۇ جەننەتكە كىرىدۇ. پەرىشتىلەر ئۇلارنى (مۇبارەكلەش ئۈچۈن جەننەتنىڭ) ھەربىر دەۋۋازىسىدىن كىرىدۇ (23). (پەرىشتىلەر ئۇ دۇنيادا) «سەۋرىنى دوست تۇتقانلىقىڭلار ئۈچۈن سىلەرگە ئامانلىق بولسۇن! ئاخىرەتلىكىڭ ياخشى بولۇشى نېمىدېگەن ئوبدان!» دېدۇ (24). اللە غا بەرگەن ۋەدىسىنى مۇستەھكەملىگەندىن كېيىن بۇزغانلار، اللەنىڭ سىلە-رەھىم قىلىشتىن ئىبارەت ئەمىرىنى تۇتىمىغانلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار -ئەنە شۇلار لەنەتكە دۇچار بولىدۇ ۋە (ئۇلارنىڭ) ئاخىرەتلىكى يامان بولىدۇ (25). اللە (ئۆزىنىڭ ھېكمىتىگە ئاساسەن) خالىغان ئادەمنىڭ رىزىقىنى كەڭ قىلىدۇ ۋە (خالىغان ئادەمنىڭ رىزىقىنى) تارقىلىدۇ. (مۇشۇرىكلار) دۇنيا تىرىكچى-لىكىگە خۇش بولۇپ كەتتى، دۇنيا تىرىكچىلىكى ئاخىرەتكە قارىغاندا ئازغىنا نەرسىدۇر (26).

ئۇلار بۇ دۇنيادا ئازابقا دۇچار بولدۇ، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ قاتتىق بولىدۇ. ئۇلارنى اللە نىڭ ئازابىدىن ساقلىغۇچى بولمايدۇ (34). تەقۋادارلارغا ۋەدە قىلىنغان جەننەتنىڭ سۈپىتى شۇكى، ئۇنىڭ ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ مېۋىسى ئىسسىق بولىدۇ، ھەممە سايە چۈشۈپ تۇرىدۇ، ئەنە شۇ تەقۋادارلارنىڭ ئاقسۆزى بارىدىغان جاي. دۇر؛ كاپىرلارنىڭ ئاقسۆزى بارىدىغان جايى دوزاختۇر (35). (ئى مۇھەممەد!) بىز كىتاب (يەنى تەۋرات ۋە ئىنجىل) نازىل قىلغانلار (يەنى ئابدۇللا ئىبنى سالىم ۋە نەجاشىغا ئوخشاشلار) ساڭا نازىل قىلىنغان (قۇرئان) دىن شادلىنىدۇ. (ساڭا قارشى) ئىستىسپاق تۈزۈمىڭلەرنىڭ ئارىسىدا (ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ گەدەنكەشلىكتىن) قۇرئاننىڭ بەزى (جايلىرىنى) ئىنكار قىلىدىغانلارمۇ بار. (ئى مۇھەممەد!) «مەن پەقەت (پالغۇز) اللە غىلا ئىبادەت قىلىشقا، اللە غا (ھېچ نەرسىنى) شېرىك

كەلتۈرمەسلىكىگە بۇيرۇلدۇم، (ئىنسانلارنى) اللە غا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىمەن، اللە نىڭلا دەركاھىغا قايتىمەن» دېگەن (36). شۇنىڭدەك (يەنى ئۆتكەنكى پەيغەمبەرلەرگە ئۆز تىلىدا كىتاب نازىل قىلغىنىمىزدەك)، قۇرئاننى ئەرەب تىلىدا (كىشىلەر ئارىسىدا چىقىرىشقا) ھۆكۈم قىلىپ نازىل قىلىدۇ، سەن ئىلىمگە ئىگە بولۇپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ (يەنى ئەھلى كىتابنىڭ) نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگىشىپ كېتىدىغان بولساڭ، ساڭا ھېچقانداق ياردەم بەرگۈچى ۋە سېنى اللە نىڭ ئازابىدىن ساقلىغۇچى بولمايدۇ (37). بىز سەندىن ئىلگىرى ھەقىقەتنى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارغا خوتۇنلار ۋە بالىلار بەردۇق، ھەرقانداق پەيغەمبەر اللە نىڭ ئىززىتىمىز مۆجىزە كەلتۈرەلمەيدۇ، ھەربىر ۋاقىتنىڭ (ئۆزىگە مۇناسىپ) ھۆكۈمى بولىدۇ (38). اللە (ئەھكاملاردىن) خالىغىنىنى بىكار قىلىدۇ، خالىغىنىنى ئۆز جايىدا قالدۇرىدۇ. لەۋھۈلمەھپۇز اللە نىڭ دەركاھىدىدۇر (39). ئۇلارغا بىز ۋەدە قىلغان ئازابىنىڭ بەزىسىنى ساڭا كۆرسەتسەكمۇ (يەنى سېنىڭ ھايات ۋاقتىڭدا نازىل قىلساقمۇ) ياكى سېنى (مۇشرىكلارغا ئازاب كېلىشتىن بۇرۇن) قەبىزى روھ قىلساقمۇ، سېنىڭ مەسئۇلىيىتىڭ پەقەت تەبلىغ قىلىشتۇر. بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىز ھېساب ئېلىشتۇر (40). ئۇلارنىڭ يېرىنى چۆرىسىدىن تارايىتىپ بېرىۋاتقانلىقىمىز (يەنى كۇنۇفلارنىڭ زېمىنىنى قەدەممۇقەدەم پەتھى قىلىپ، ئىسلام يۇرتىغا قوشۇۋاتقانلىقىمىز) نى ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) كۆرمەيۋاتامدۇ؟ اللە (خالىغانچە) ھۆكۈم قىلىدۇ، اللە نىڭ ھۆكۈمىگە ھېچ كىشى قارشى تۇرالمىدۇ. اللە تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر (41).

موسا تُوڑ و اُقتدا تُوڑ قہومگہ: « اللہ نلک سلہرگہ بہرگن نہمستنی ئەسلہڭلار. اللہ تُوڑ و اُقتدا سلہرنی پسرئەون قہومدسن قوتقۇزدی، ئۇلار سلہرنی قاتنتق قینایتتی، ئوغۇللربڭلارنی بوغۇزلایتتی، خوتون کشہ لربڭلارنی (خزمەت قلدۇرۇشقا) قالدۇراتتی. بۇنڭدا پەرۋەردىگارڭلار تەربىدسن (سلہرگہ) چوڭ سناق بار ئىدى» دەدى (6). تُوڑ و اُقتدا پەرۋەردىگارڭلار: «نہمستمگہ شۇکۇر قلساڭلار، (ئۇنى) تہخسۇمۇ زیادہ قلمەن، ئەگەر (کۇفہ رانى نہمەت) قلساڭلار، مہنڭ ئازابم، ئەلۋەتتہ، بەکمۇ قاتنتق بولسۇ» دەپ جاكالسدى (7). موسا (تُوڑ قہومگہ): «ئەگەر سلہر ۋە پۈتۈن يەر

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِذْ كُرُوا عِبَادَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَخْتَكُم مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُم سُوءَ الْعَذَابِ وَ
يُذَيِّبُونَ آبَاءَكُمْ وَيَسْتَعْبِدُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۖ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ لَشَدِيدٌ ۖ وَقَالَ
مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا أَفَأَن
اللَّهُ لَعَنَ حَبِيبًا ۖ لَمَّا يَأْتِكُم بِنُورٍ مِنَ اللَّهِ فَيَكْتُم
قُورُوبَكُمْ وَعَدَّ بِكُمْ ۖ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ أَكْثَرُ
يَعْلَمُهُمُ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمُ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا
أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَامِهِمْ وَقَالُوا لَا نَنبَأُ بِمَن أَرْسَلْتَهُمْ
وَأَنَّا لَكِن سَائِقٌ مِّن مَّا تَدْعُوْنَ إِلَيْهِ يُرْسِلُ فَكَانَتْ رُسُلُهُمْ
أَنَّى اللَّهُ شَاقٌّ فَأَطْرَقَ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ يَدْعُونَكَ
لِيُغْفَرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّعَكُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَالْوَالُونَ أَنَّهُم بِالْآخِرَةِ شَاكِرُونَ أَن تَصَدَّقُوا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَهُمُ اقْتِرَافًا طَائِفًا مِّن مِّمَّن ۖ

يۈزىدىكى كىشىلەر كاپىر بولۇپ كەتسەڭلارمۇ (اللہ غا قىلچە زىيان يەتكۈزۈلمەيسلەر)، چۈنكى اللہ ئەلۋەتتە (ھەمىدىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيەلەشكە لايىقتۇر» دەدى (8). سلہردىن ئىلگىرى ئۆتكەن نۇھ، ئاد ۋە سەمۇد قەۋملىرىنىڭ ۋە ئۇلاردىن كېيىن كەلگەن، (سانىنى) پەقەت اللہ بىلىدىغان ئۈمەتلەرنىڭ خەۋىرى سلہرگە يەتمىدىمۇ؟ ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى مۆجىزىلەر بىلەن كەلدى، ئۇلار قوللىرى بىلەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ئېغىزلىرىغا ئىشارەت قىلىپ (يەنى ئۇلارنىڭ سۈكۈت قىلىشىنى كۆرستىپ): «بىز سلہرنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭلارنى ھەقىقەتەن ئىنكار قىلىمىز، بىز سلہر دەۋەت قىلىۋاتقان ئىشقا ھەقىقەتەن زور گۇماندىمىز» دەدى (9). پەيغەمبەرلىرى: «ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقۇچى اللہ نىڭ (بىرلىكىدە) شەك بارمۇ؟ اللہ گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلىش ئۈچۈن، سلہرنى (ئىمانغا) دەۋەت قىلىدۇ، سلہرنى (جازالاشنى) مەلۇم مۇددەتكىچە (يەنى ئەجىلڭلار يەتكۈچە) تەخىر قىلىدۇ» دەدى. ئۇلار: «سلہر پەقەت بىزگە ئوخشاشلا ئىنسان، ئاتا-بوۋىلىرىمىز ئىبادەت قىلىپ كېلىۋاتقان (بۇتلار) غا ئىبادەت قىلىشەمىزدىن توسماقچى بولۇسلەر، (راستلىقڭلار ئۈچۈن) بىزگە ئېنىق پاكىت كۆرسىتىڭلار» دەدى (10).

يَعْتَبِرُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۲۷﴾
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ قَدْحًا وَالْكَافِرُوا قَوْمَهُمْ
 ذَارِ الْبَوَارِ ﴿۲۸﴾ سَخَّرَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ قَدْ أَفْسَدُوا الْقُرْآنَ وَجَعَلُوا اللَّهَ
 ائْتَادًا لِلْيُدُوعِ وَأَعْيَنَ سَبِيلَهُ قُلْ تَتَّبِعُوا إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
 إِلَى النَّارِ ﴿۲۹﴾ قُلْ لِيُعَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لِيُعِمُّوا الصَّلَاةَ
 وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَهُمْ مِنْكُمْ بِسَاءِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَأْتِيَ يَوْمَ لَا سِعِيرَ فِيهِ وَلَا جِلْدَانَ ﴿۳۱﴾ اللَّهُ الْغَنِيُّ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَكُمُوتَ بِهِ
 مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ فِي الْبَحْرِ
 يَا مَعْرِبُ ﴿۳۲﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْإِنهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 دَائِبِينَ ﴿۳۳﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۴﴾ وَاللَّهُ مِنْكُمْ
 سَائِغٌ وَرَبٌّ مُبْدِي ﴿۳۵﴾ وَلَنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَذَا أَنْ
 تَقُولُوا كَفَارًا ﴿۳۶﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّهُمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
 الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۷﴾

اللَّهُ مۆمىنلەرنى مۆستەھكەم ئىسمان بىلەن دۇنيادا
 ۋە ئاخىرەتتە مەھكەم تۇرغۇزىدۇ. اللہ زالىملار
 (يەنى كۇففارلار) نى گۇمراھ قىلىدۇ، اللہ
 خالىغىنىنى قىلىدۇ (27) اللہ نىڭ بەرگەن نېمىتىگە
 كۇفرلىق قىلغان ۋە ئۆز قەۋمىنى (ئازدۇرۇش
 بىلەن) ھالاكەت مەۋقەسىگە چۈشۈرۈپ قويغانلارنى
 كۆرمىدىڭمۇ؟ (28) (ھالاكەت مەۋقەسى) جەھەننەم-
 دۇركى، ئۇلار جەھەننەمگە كىرىدۇ، ئۇ نېمىدىگەن
 يامان جاي! (29) ئۇلار (كىشىلەرنى) اللہ نىڭ
 يولىدىن (يەنى ئىسلام دىنىدىن) ئازدۇرۇش ئۈچۈن،
 اللہ غا نۇرغۇن بۇتلارنى شېرىك قىلىۋالدى. ئۇلارغا:
 «دۇنيانىڭ نېمە تىلىرىدىن) بەھرىمەن بولدۇڭلار،

شۈبھىسىزكى، سىلەرنىڭ بارىدىغان جايىڭلار دوزاختۇر» دېگەن (30). مۆمىن بەندىلىرىمگە ئېيتقىنىكى،
 ئۇلار نامازنى ئادا قىلىش، ئالدى-ساتتىمۇ، دوستلۇقمۇ بولمايدىغان كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى)
 كېلىشتىن بۇرۇن، بىز ئۇلارغا بەرگەن مال-مۈلۈكتىن يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا يوسۇندا سەدىقە
 قىلىش (31). اللہ ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتتى، بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ بەردى، يامغۇر
 سۈيى بىلەن سىلەرگە رىزىق قىلىپ نۇرغۇن مېۋىلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى، اللہ سىلەرگە ئۆز
 ئەمرى بويىچە دېڭىزدا قاتنايدىغان كېمىلەرنى بويۇندۇرۇپ بەردى، سىلەرگە دەريالارنى
 بويۇندۇرۇپ بەردى (32). سىلەرگە ئاي بىلەن كۈننى تەرتىپلىك دەۋر قىلىپ تۇرىدىغان قىلىپ
 بويۇندۇرۇپ بەردى، سىلەرگە كېچە بىلەن كۈندۈزنى بويۇندۇرۇپ بەردى (33). اللہ سىلەرگە
 سورىغان نەرسەڭلارنىڭ ھەممىسىنى بەردى، سىلەر اللہ نىڭ نېمىتىنى ساناپ تۇگىتەلمەيسىلەر،
 كاپىر ئادەم، شەك-شۈبھىسىزكى، زۇلۇم قىلغۇچىدۇر، (اللہ نىڭ نېمە تىلىرىگە) كۇفرلىق
 قىلغۇچىدۇر (34). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم ئېيتتى: «بەرۋەردىگارم! بۇ جاينى (يەنى مەككىنى) تىنچ
 (جاي) قىلىپ بەرگەن، مېنى ۋە مېنىڭ ئەۋلادلىرىمنى بۇتلارغا چوقۇنۇشتىن يىراق قىلغىن (35).

پەرۋەردىگارم! ھەقىقەتەن ئۇلار (يەنى بۇتلار) نۇرغۇن كىشىلەرنى ئازدۇردى، كىمكى ماڭا ئەگەش-كەن ئىكەن، ئۇ مېنىڭ دىنىمدىدۇر، كىمكى ماڭا ئاسىيلىق قىلغان ئىكەن، سەن ئەلۋەتتە (ئۇنىڭغا) مەغپىرەت قىلىشقا ۋە مەرھەمەت قىلىشقا (قادر-سەن) (36). پەرۋەردىگارىمىز! ئەۋلادىمىڭ بىر قىسمىنى (يەنى بالام ئىسمائىل بىلەن ئايالىم ھاجەرنى) ناماز ئوقۇسۇن (يەنى ساڭا ئىبادەت قىلسۇن دەپ) سېنىڭ ھۈرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنىسىز بىر ۋادىغا (يەنى مەككىگە) ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارىمىز! بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن،

رَبِّ اِنَّهُمْ اَصْلَكَنْ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ
سَجَعْنِيْ فَاِنَّهٗ مِيْتِيْ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ عَمُوْرٌ
كَثِيْرٌ ۗ رَبَّنَا اِنَّا اَسْأَلُكَ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ يٰوَدَّ غَيْرِيْ
وَيٰ ذُرِّيَّتِيْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقْبِلُوْا
الصَّلٰوةَ فَاَجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوٰى اِلَيْهِمْ
وَاَرْزُقْهُمْ مِّنَ الشَّجَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ۝ رَبَّنَا
اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نَعْتَمِنُ وَمَا يَخْفٰى عَلٰى اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمٰوٰتِ ۗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ
وَهَبَ لِيْ كُلِّ الْكَبِيْرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِنْ رَبِّيْ لَسَمِيْعٌ
الدَّعٰءُ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِيْ مَقِيْمًا الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۙ
رَبَّنَا وَقَبِّلْ دُعَاۗءَنَا ۙ رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْ
وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ۗ وَلَا تَحْزَنْ
اللّٰهُ عَاقِبَةُ اَعْمَالٍ الْعَمَلُ الطَّيْبُ ۙ ذٰلِكَ اَنبَاؤُا خَرُّهُمْ
يَوْمَ سَخَطَ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۗ مَهْطِعِيْنَ مُقْبِرِيْ
رُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ ظُرُوْهُمْ وَاَفِيْدَتُهُمْ هَوَاۗءُ ۙ

ئۇلارنى شۇكۇر قىلسۇن دەپ تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگىن (37). پەر-ۋەردىگارىمىز! سەن بىزنىڭ يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا قىلغانلىرىمىزنى بىلىپ تۇرسەن، ئاسمان-زېمىندىكى ھېچ نەرسە اللەغا مەخپىي ئەمەس (38). جىمى ھەمدۇسانا ياشانغىنىمدا ماڭا ئىسمائىل بىلەن ئىسھاقنى بەرگەن اللەغا خاستۇر! پەرۋەردىگارم! ھەقىقەتەن دۇئانى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر (يەنى دۇئا قىلغۇچىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلغۇچىدۇر) (39). پەرۋەردىگارم! مېنى ۋە بىر قىسىم ئەۋلادىمنى نامازنى ئادا قىلغۇچى قىلغىن، پەرۋەردىگا-رىمىز! دۇئايىمنى قوبۇل قىلغىن (40). پەرۋەردىگارىمىز! ھېساب ئالىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ماڭا، ئاتا-ئامامغا ۋە مۆمىنلەرگە مەغپىرەت قىلغىن (41). زالىملارنىڭ قىلمىشلىرىدىن اللە نى بىخەۋەر دەپ ئويلىمىغىن، اللە ئۇلارنى جازالاشنى (شۇ كۈننىڭ دەھشىتىدىن) كۆزلەر چەكچىيىپ قالىدىغان كۈنگىچە (يەنى قىيامەت كۈنىگىچە) كېچىكتۈرىدۇ (42). (بۇ كۈندە) ئۇلار باشلىرىنى كۆتۈرۈپ، ئالغا قاراپ چاپىدۇ، كۆزلىرى ئېچىلىپ قالىدۇ، (تېڭىرقىغانلىقتىن) دىللىرى (ئەقىل-ئىدراكتىن) خالى بولۇپ قالىدۇ (43).

(ئى مۇھەممەد!) كىشىلەرنى (يەنى كۇففارلارنى) تازاب كېلىدىغان كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) دىن تاگاھلاندىرغىن، (بۇ كۈندە) زالىملار: «پەرۋەر-دىگارمىز! بىزگە قىسقىزنا ۋاقىت مۇھەلت بەرگىن (يەنى دۇنياغا قايتۇرغىن)، دەۋىتىڭنى قوبۇل قىلايلى، پەيغەمبەرلەرگە ئەگىشەيلى» دەيدۇ. (ئۇلارغا) سىلەر ئىلگىرى، بىز ھەرگىز يوقالمايمىز، دەپ قەسەم ئىچىمىگە ئىدىڭلار؟ (دېيىلىدۇ) (44) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغانلارنى (ھالاک قىلىشىمىزدىن كېيىن) سىلەر ئۇلارنىڭ جايلىرىدا تۇردۇڭلار (ئۇلارنىڭ جايلىرىدىن ئىبەرەت ئالساڭلارچۇ)، ئۇلارنى قانداق جازالىغانلىقىمىز سىلەرگە ئېنىق مەلۇم بولدى. سىلەرگە نۇرغۇن مىساللارنى كەلتۈردۇق (يەنى پەيغەمبەرلەرگە چىنپۈتىمىگە نەلەرنىڭ ئەھۋالىنى بايان قىلدۇق) (45). ئۇلار ھەقىقەتەن (پەيغەمبەر-

لەرگە ۋە مۇمىنلەرگە) مىكەر ئىشلەتتى. ئۇلارنىڭ مىكرى تاغنى ئورۇۋەتكۈدەك (چوڭ) بولسىمۇ، اللە ئۇلارنىڭ مىكرىنى بەربات قىلىدۇ (46). اللە نى پەيغەمبەرلىرىگە قىلغان ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلىدۇ دەپ ئويلىشىغىن، اللە ھەقىقەتەن غالبىتۇر، (دوستلىرى ئۈچۈن دۈشمەنلىرىدىن) ئىنتىقام ئالغۇچىدۇر (47). ئۇ كۈندە زېمىنىمۇ باشقا بىر زېمىنغا، ئاسمانلارمۇ باشقا بىر ئاسمانلارغا ئايلىنىدۇ، ئۇلار (يەنى پۈتۈن خالايق قەبىرلىرىدىن چىقىپ) يىگانە، قۇدرەتلىك اللەنىڭ دەرگاھىدا (يەنى مەھشەرگاھىدا) ھازىر بولىدۇ (48). (ئى مۇھەممەد!) ئۇ كۈندە گۇناھكارلار (يەنى كۇففارلار)نى زەنجىرلەر بىلەن بىر-بىرىگە چېتىلىپ باغلانغان ھالدا كۆرسەن (49). ئۇلارنىڭ كۆڭلىكى قارامايدىن بولىدۇ، ئوت ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى ئوربۇلىدۇ (50). اللە ھەر كىشىنىڭ قىلمىشىغا قاراپ شۇنداق جازا بېرىدۇ، اللە ئەلۋەتتە تېز ھېساپ ئالغۇچىدۇر (51). كىشىلەرنىڭ تاگاھلاندىرۇ-لۇشى، اللەنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى، ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ۋەز-نەسەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن، بۇ (قۇرئان) تەبلىغىدۇر (يەنى كىشىلەرگە تەبلىغ قىلىش ئۈچۈن نازىل قىلىندى) (52).

(ئون تۆتىنچى پارە)

15- سۇرە ھىجر

مەككىدە نازىل بولغان، 99 ئايەت.

ئاھىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ

ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلنى، لام، را، بۇ، كىتابنىڭ — روشەن قۇرئانىڭ ئايەتلىرىدۇر (1). كاپىرلار (قىيامەتنىڭ دەھشىتىنى كۆرگەندە، دۇنيادىكى چېغىمىزدا) مۇسۇلمان بولغان بولساقچۇ، دەپ ئارمان قىلىدۇ (2). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارنى (يەنى كۇفۇرلارنى مەيلىگە قويۇۋەت، يەپ — ئىچىپ، ئويناپ — كۈلۈپ يۈرسۇن، ئۇلار بىھۇدە ئارزۇلار بىلەن بولۇۋەرسۇن، ئۇلار ئۇزاققا قالماي (ئۆز قىلمىشلىرى — نىڭ يامانلىقىنى) بىلىدۇ (3). بىز قانداق بىر شەھەرنى

ھالاك قىلمايلى، پەقەت ئۇنىڭ (ھالاك بولىدىغان) مۇئەييەن ۋاقتى بولىدۇ (4). ھەرقانداق ئۈمىدە تىنىڭ (ھالاك بولىدىغان) ۋاقتى ئىلگىرى سۈرۈلمەيدۇ، ھەم كېچىكتۈرۈلمەيدۇ (5). ئۇلار ئىبتىتى: «ئى قۇرئان نازىل قىلىنغان ئادەم! سەن ھەقىقەتەن مەجنۇن سەن (6). ئەگەر سەن (مەن رەسۇلۇللا دېگەن سۆزۈڭدە) راستچىلاردىن بولساڭ، (پەيغەمبەرلىكىڭگە گۇۋاھلىق بېرىدىغان) پەرىشتىلەرنى ئالدىمىزغا ئېلىپ كەلسەڭچۇ؟» (7) پەرىشتىلەرنى پەقەت ھەق ئاساسدا (يەنى ئازاب نازىل قىلىشىمىز مۇقەررەر بولغان چاغدىلا) نازىل قىلىمىز، بۇ چاغدا ئۇلارغا مۆھلەت بېرىلمەيدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ ئازابى كېچىكتۈرۈلمەيدۇ) (8). قۇرئاننى ھەقىقەتەن بىز نازىل قىلدۇق ۋە چوقۇم ئۇنى قوغداي — ھىز (9). شۇبھىسىزكى، سېنىڭدىن ئىلگىرى بۇرۇنقى ھەرقايسى تائىپىلەرگە نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق (10). ئۇلار ئۆزلىرىگە پەيغەمبەر كەلسىلا ئۇنى مەسخىرە قىلىشتى (11). شۇنداق مەسخىرە قىلىشنى بىز گۇناھكارلارنىڭ دىلىرىغا سالدىمىز (12). ئۇلار قۇرئانغا ئىشەنمەيدۇ، بۇ بۇرۇندىن ئادەت بولۇپ قالغان (يەنى بۇرۇندىن تارتىپ پەيغەمبەر — لىرىنى ئىنكار قىلغان قەۋملەرنى اللە نىڭ ھالاك قىلىشى ئادەت بولۇپ كېلىۋاتقان) ئىش (13). بىز ئۇلارغا ئاسماندىن بىر ئىشىك ئېچىپ بەرگەن، ئۇلار ئۇنىڭدىن ئاسمانغا ئۆرلەپ (ئالەمى ئەرۋاھى، پەرىشتىلەرنى كۆرگەن تەقدىردىمۇ) (14)، ئۇلار چوقۇم: «كۆزلىرىمىز باغلىنىپ قالدى، بەلكى سېمىرەلەنگەن قەۋم بولۇپ قالساق كېرەك» دېيىشىدۇ (15). بىز ئاسماندا بۇرۇنلارنى ياراتتۇق ۋە كۆزەتكۈچىلەر ئۈچۈن ئاسماننى (يۇلتۇزلار بىلەن) بېزىدۇق (16). ھەر بىر قوغلاندى شەيتاندىن ئاسماننى قوغدىدۇق (17). لېكىن (ئاسمان خەۋەرلىرىگە) ئوغرىلىقچە قۇلاق سالماقچى بولغان شەيتاننى روشەن ئاقار يۇلتۇز قوغلاپ يېتىدۇ (يەنى ھالاك قىلىدۇ) (18).

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿١﴾
 ذَرَهُمْ يَا كُفُورًا وَيَسْتَعْوَابًا عَلَيْهِمْ الْأَمَلُ سَوَافٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنٍ إِلَّا وَهَلَا كَتَابٌ
 مَعْلُومٌ ﴿٣﴾ مَا تَسْبِيحٌ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا حَلَّتْ بِهَا وَبِأَسْمَاءِ خُرُونٌ ﴿٤﴾ وَ
 قَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٥﴾ لَوْ
 مَا تَأْتِيُنَا بِالْمَلِكِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ مَا نُنزِّلُ
 الْمَلَكَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِلَّا أُمَّةً نَظِيرِينَ ﴿٧﴾ إِنْ أَنْخَسَ
 نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٨﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ فِي شِعْبِ الْأَيْلِينَ ﴿٩﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 كَانُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَخَفُونَ ﴿١٠﴾ كَذَلِكَ نَسَلُكَ فِي قُلُوبِ الْمُخْبِرِينَ ﴿١١﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِمُ الْبَابَ لَاسْتَفْتَرُوا السَّمَاءَ فَظَلُّوا فِيهَا يَعْجُونَ ﴿١٣﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُبُوتٌ
 لِبِصَالٍ أَنِيبِلْ عَنْ قَوْمِهِمْ يُؤَكِّدُونَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ
 بُرُوجًا وَرَبَّاتِنَهَا الْمَلَائِكَةَ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
 رَاجِحٍ ﴿١٥﴾ إِلَّا مِنْ أَسْفَلِ السَّمَاءِ فَاتَّبَعَهَا مِنْهَا شَيْطَانٌ فَسُورًا ﴿١٦﴾

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِيبًا وَابْتِئْنَا فِيهَا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُزْرُونَ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
 لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقَيْنَ ۖ وَإِنَّ مِنَ الشَّيْءِ الرَّعِيدِ تَاخِرَاتُهَا وَبِمَا
 نُزِّلَ فِيهَا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ حِيلَةٍ ﴿٢٠﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَبَرِينَ ﴿٢١﴾ وَ
 إِذَا الْكَلْبُ خَمِي وَصَيَّبَتْ دَاخِرَ الْوَرْثِ وَأَنَّهَا لَكُودٌ ۖ وَجَاءَهَا
 الْمُسْتَقْدِمُونَ مِنَ الْمَاءِ وَالْقَدَمُ حَمِيْلَةٌ ۖ وَالْمُسْتَأْخِرُونَ ۖ وَإِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ حَسْبُكُمْ إِنَّهُ يَكْفِيهِمْ عَيْدُهُمْ ۖ أَفَلَا تَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾ وَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٣﴾ وَالْإِنْسَانَ
 خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ ۖ وَنَحْنُ أَكْبَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَنِي آدَمَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٥﴾
 فَادْأَسِرِّيْهَا وَنَفِثْ فِيهَا مِنْ رَوْحِ فَعَاقِلَةٍ سَجْدِينَ ﴿٢٦﴾
 فَسَجَدَ الْمَلَكَةَ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ كَانَ
 الشَّكِيْرَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا بَنِي آدَمَ اذْكُوا مِنْ مَعْرِ السَّجْدِينَ ۖ وَقَالَ
 لَهُمْ إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا كَفَرْتُمْ ۖ فَاسْتَفْتِهِمْ وَأَنْزَلَ الْجَنَّةَ ۖ وَقَالَ
 لَهَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ كَرِيمًا ﴿٢٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو
 فَضْلٍ عَلَيْنَا ۖ فَأَعِظِيْنَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبَ ۖ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ
 أَنْتَ عِنْدَ رَبِّكَ بِرَأْسِ الْكُرْسِيِّ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو بَرَقَاتٍ ۖ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

يەر يۇزىنى يېيىپ كەڭ قىلدۇق، ئۇنىڭغا تاغلارنى
 ئورناتتۇق، يەر يۇزىدە ھەر خىل تەكشى ئۆلچەملىك
 ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردۇق (19). يەر يۇزىدە
 سىلەر ئۈچۈن ۋە سىلەر رىزىقىنى بېرەلمەيدىغانلار
 (يەنى خادىملار ۋە ھايۋانلار) ئۈچۈن تۇرمۇش لازىم-
 مەتلىكلىرىنى ياراتتۇق (ئۇلارنىڭ يېمەك-ئىچمەك-
 لىرىنى سىلەر ئەمەس، بىز يارىتىمىز) (20). قانداق
 نەرسە بولمىسۇن، ئۇنىڭ خەزىنىسى (يەنى خەزدە-
 نىنىڭ ئاچقۇچى) بىزنىڭ دەرگاھىمىزدىدۇر، بىز
 ئۇنى پەقەت مەلۇم مىقداردا چۈشۈرىمىز (21).
 بىز يامغۇرنى ھەيدەيدىغان شاماللارنى ئەۋەتتۇق،
 بىز بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ سىلەرنى سۇغار-
 دۇق، سىلەر ھەرگىز ئۇنى ساقلاشقا قادىر ئەمەس-
 سىلەر (22). بىز (ھەممىنى) تىرىلدۈرىمىز، (ھەم-
 مىنى) ئۆلتۈرىمىز ۋە (ھەممىگە) ۋارىسلىق
 قىلىمىز (23). بىز سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەرنى

ھەقىقەتەن بىلىمىز ۋە كېيىن كېلىدىغانلارنىمۇ ھەقىقەتەن بىلىمىز (24). پەرۋەر-
 دىگارنىڭ ھەقىقەتەن (ھېساب ئېلىش ۋە جازالاش ئۈچۈن) ئۇلارنى يىغدۇ. اللە ھەقىقە-
 تەن ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (25). شەك-شۈبھىسىزكى، بىز ئىنسان
 (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالام) نى قارا لايدىن ياسىلىپ شەكىلگە كىرگۈزۈلگەن (چەكسە
 جىرىڭلايدىغان) قۇرۇق لايدىن ياراتتۇق (26). جىنلار (يەنى شەيتانلار ۋە ئۇلارنىڭ
 باشلىقى ئىبلىس) نى ئىلگىرى تۇتۇنسىز ئوت يالقۇنىدىن ياراتقان ئىدۇق (27).
 پەرۋەردىگارنىڭ ئۆز ۋاقتىدا پەرىشتىلەرگە ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن قارا لايدىن
 ياسىلىپ شەكىلگە كىرگۈزۈلگەن (چەكسە جىرىڭلايدىغان) قۇرۇق لايدىن ئىنسان
 (يەنى ئادەم ئەلەيھىسسالام) نى يارىتىمەن (28). مەن ئۇنى تۇلۇق ياراتقان (يەنى
 ئۇنى يارىتىپ سۈرەتكە كىرگۈزۈپ، ئەزالىرى تولۇق ۋە مۇكەممەل ئىنسان ھالىتىگە
 كەلتۈرگەن) ۋە ئۇنىڭغا جان كىرگۈزگەن چىغمىدا، سىلەر ئۇنىڭغا سەجدە قىلىڭلار» (29).
 پەرىشتىلەرنىڭ بىرىمۇ ئايرىلىپ قالماي ھەممىسى (ئادەم ئەلەيھىس-
 سالامغا) سەجدە قىلدى (30). پەقەت ئىبلىسلا سەجدە قىلىشتىن باش
 تارتتى (31). اللە: «ئى ئىبلىس! سەن نېمىشقا سەجدە قىلمايسەن؟»
 دېدى (32). ئىبلىس: «قارا لايدىن ياساپ شەكىلگە كىرگۈزۈپ (چەكسە جىرىڭ-
 لايدىغان) قۇرۇق لايدىن يارىتىلغان ئىنسان مېنىڭ سەجدە قىلىشىمغا لايىق ئەمەس» دېدى (33).

قَالُوا لَا تَوْجِأَ اِنَّابِيَّ رَكَ يَعْزِمُ عَلَيْكَ قَالِ اَنْتُمْ تَمُوتُوْنَ
عَلَىٰ اَنْ مَسَّيْنِ الْكِبْرَ فَيَمُوتُ بَعَثُوْنَ ۝ قَالَ اَوْ اَنْتُمْ تَرْكَبُوْنَ
يَا حَقِّ فَاَلَا تَكُنُّنَّ مِنَ الْفٰطِيْنِ ۝ قَالَ وَمَنْ يَّقْنُظُ مِنْ
رَحْمَةِ رَبِّيَ اِلَّا الصّٰلِحُوْنَ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا
الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالُوا اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْكُمْ قَوْمًا مِّنْ قَوْمِنَا
لِيُطَوِّاْ اِنَّا لَنَسُوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ اِلَّا اَمْرًا تَهْتَدُوْنَ ۝ اَلَمْ يَكُنْ
الْفِيْثُوْنِ ۝ كَلِمًا جَاءَ اِلَ لِيُطَوِّاْ اَلْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ
مُّتَكَبِّرُوْنَ ۝ قَالُوا بَلِ اِنْ شِئْنَا لَمَّا كَانُوْا فِيْ سَبِيْلِكُمْ ۝ وَ
اَنْتُمْ كَيْدُ الْيٰحِقِّ ۝ اِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ قَاَسِرًا يٰ اَهْلَكَ يَفْطَحُ مِنْ
الْيَلِ ۝ وَ اَنْتُمْ اِدْبَارُهُمْ وَاَلَيْتُمْ مِنْكُمْ اَحَدًا وَاَمْضُوْا
حَيْثُ كُنْتُمْ ۝ وَ قَضَيْتُمُ الْيَوْمَ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنْ اَدْبُرْهُوْا لَكُمْ
مَقْرُوْعًا مِّنْ مَّحْجُوْبِيْنَ ۝ وَجَاءَ اَهْلَ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبِيْرُوْنَ ۝
قَالَ اِنَّ هٰؤُلَاءِ صٰبِقِيْنَ فَلَا تَقْصُصُوْنَ ۝ وَاَنْتُمْ اَوْلٰى
بَعَثُوْنَ ۝ قَالُوا اَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ قَالَ هٰؤُلَاءِ بَنِي
اِن كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ لَعْنَةُ اَللّٰهِ عَلَيْهِمْ لَمَّا كَانُوْا فِيْ سَبِيْلِكُمْ ۝

ئۇلار: «قورقىغىن، بىز (پەرۋەردىگارنىڭ ئەلچى-لىرىمىز)، ھەقىقەتەن ساڭا (ئۆسۈپ چوڭ بولغىنىدا) ناھايىتى بىلىملىك (بولدىغان) بىر ئوغۇل (يەنى ئىسھاق) بىلەن خۇش خەۋەر بېرىمىز» دېدى (53). ئىبراھىم: «مەن قېرىغان تۇرسام، ماڭا (بالا بىلەن) خۇش خەۋەر بەردىڭلارمۇ؟ ماڭا نېمە بىلەن خۇش خەۋەر بېرىۋاتىسىلەر؟» دېدى (54). ئۇلار: «بىز ساڭا راست خۇش خەۋەر بەردۇق، ئائىمىد بولمىغىن» دېدى (55). ئىبراھىم: «پەرۋەردىگارنىڭ رەھىمىتىدىن گۇمراھلاردىن باشقا كىمىمۇ ئائىمىد بولار؟» دېدى (56). ئىبراھىم: «ئى ئەلچىلەر! نېمە ئىشى بىلەن كەلدىڭلار؟» دېدى (57). ئۇلار ئېيتتى: «بىز ھەقىقەتەن گۇناھكار بىر قەۋم (نى جازالاش) ئۈچۈن ئەۋەتىلدۇق (58). پەقەت لۇتنىڭ تەۋەلىرىلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا. بىز ئۇلار (يەنى لۇتنىڭ تەۋەلىرى ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر) نىڭ ھەممىسىنى (ئازابتىن)

چوقۇم قۇتۇلدۇرمىز (59). پەقەت لۇتنىڭ خوتۇنىلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا، بىز ئۇنىڭ چوقۇم باشقىلار بىلەن بىللە ئازابلىنىدىغانلىقىنى ئالدىن بېكىتتۇق» (60). ئەلچىلەر لۇتنىڭ ئائىلىسىگە كەلگەن چاغدا (61)، لۇت: «سىلەر ھەقىقەتەن ناتونۇش ئادەملەرغۇ؟» دېدى (62). ئۇلار ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس (بىز اللەنىڭ ئەلچىلىرىمىز)، بىز سېنىڭ ئالدىڭغا ئۇلار (يەنى سېنىڭ قەۋمىڭ) شەكىلدە ئىنۋاتقان ئازابىنى ئېلىپ كەلدۇق (63). بىز ساڭا ھەقىقەتنى ئېلىپ كەلدۇق، بىز ئەلۋەتتە (سۆزدە) راستچىلىمىز (64). كېچىنىڭ ئاخىرىدا ئائىلەڭدىكىلەرنى ئېلىپ يولغا چىققىن، ئۆزەڭ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا ماڭغىن، سىلەردىن ھېچبىر ئادەم ئارقىسىغا قارىمىسۇن، سىلەر بۇيرۇلغان يەرگە يەتكۈچە ئالغا قاراپ مېڭىۋېرىڭلار» (65). سەھەردە بۇلار (يەنى لۇتنىڭ قەۋمى) نىڭ يىلتىزى قۇرۇتۇلدى (يەنى تەلتۈكۈس ھالاك قىلىندۇ) دېگەن ھۆكۈمنى لۇتقا ۋەھىي قىلدۇق (66). (سەدۇم) شەھرىنىڭ ئاھالىسى (يەنى لۇتنىڭ قەۋمى) خۇشال بولۇشۇپ يېتىپ كېلىشتى (67). لۇت ئېيتتى: «بۇلار مېنىڭ مېھنىم، (ئۇلارغا چىقىلىپ قويۇپ ئۇلارنىڭ ئالدىدا) مېنى رەسۋا قىلماڭلار (68). اللە دىن قورقۇڭلار (مېھنىمنى خارلاش ئارقىلىق) مېنى خارلىماڭلار» (69). ئۇلار: «بىز سېنى كەلگەن مۇساپىرلارنى ھىمايە قىلىشتىن توسىغانىمىدۇق؟» دېدى (70). لۇت: «بۇلار مېنىڭ قىزلىرىم (يەنى قەۋمىمنىڭ قىزلىرى) دۇر، ئەگەر (قازانى شەھۋەت) قىلماقچى بولساڭلار (ئۇلارنى نىكاھلاپ ئېلىڭلار)» دېدى (71). (ئى مۇھەممەد!) سېنىڭ ھاياتىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلار ئەلۋەتتە گۇمراھلىقلىرىدا تېڭىرقاپ يۈرۈشىدۇ (72).

كۈن چىقار ۋاقتىدا ئۇلارغا قاتتىق چۇقان يۈزلەد-
 دى (73). بىز ئۇ شەھەرنى ئاستىن- ئۈستۈن قىلىۋەت-
 تۇق (يەنى كۆمتۈرۈۋەتتۇق) ۋە ئۇلارنىڭ ئۈستىگە
 (يامغۇردەك) ساپال تاش ياغدۇردۇق (74). ئۇنىڭدا
 (يەنى ئۇلارغا نازىل بولغان ئازابتا) كۆزەتكۈچىلەر
 ئۈچۈن ھەقىقەتەن نۇرغۇن ئىبىرەتلەر بار (75). ئۇ
 شەھەر (قۇرەيشلەر شامغا بارىدىغان) يول ئۈستىدە
 ھەقىقەتەن ھېلىمۇ مەۋجۇت تۇرماقتا (76). بۇنىڭدا
 مۆمىنلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن ئىبىرەت بار (77). ئەيىكە-
 لىكلەر، شۈبھىسىزكى، زالىم ئىدى (يەنى كۈفرىدا
 ھەددىدىن ئاشقانلار ئىدى) (78). (شۇئەيىنىڭ پەي-
 خەمبەرلىكىنى ئىنكار قىلغانلىقى ئۈچۈن) ئۇلارنى
 ھالاك قىلدۇق، ئۇلار (يەنى بۇ ئىككى شەھەر) نىڭ
 ھەر ئىككىلىسى، شۈبھىسىزكى، ئاشكارا يول ئۈستى-
 دىدۇر (ئى مەككە ناھالىسى! ئۇلاردىن ئىبىرەت
 ئالمامسىلەر؟) (79). ھىجرىلىكلەر ھەقىقەتەن پەيغەم-
 بەرلەرنى ئىنكار قىلدى (يەنى ئۇلارنىڭ سالىھ

ئەلەيھىسسالامنى ئىنكار قىلغانلىقى باشقا پەيغەمبەرلەرنىمۇ ئىنكار قىلغانلىقىدۇر) (80). ئۇلارغا
 مۆجىزىلىرىمىزنى كەلتۈردۇق (يەنى تاشتىن چىشى تۈگە چىقىرىشتەك قۇدرىتىمىزگە دالالەت قىلىد-
 غان مۆجىزىلەرنى ئۇلارغا كۆرسەتتۇق)، ئۇلار بۇ (مۆجىزە)لەردىن يۈز ئۆرۈدى (81). ئۇلار (ئازاب-
 تىن) ئەمىن بولغان ھالدا تاغلارنى تېشىپ (بۇ بىزنى اللە نىڭ ئازابىدىن ساقلايدۇ دەپ) ئۆي
 سالاتتى (82). لېكىن قاتتىق چۇقان سەھەردىلا ئۇلارنى ھالاك قىلدى (83). ئۇلارنىڭ قىلغان
 ئەمگەكلىرى ئۆزلىرىگە ئەسقاتمىدى (يەنى ئۇلارنىڭ سالغان بىنالىرى ئۇلارنى اللە نىڭ ئازابىدىن
 ساقلاپ قالالمىدى) (84). بىز ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلاردىكى نەرسىلەرنى پەقەت ھەق
 ئاساسىدىلا ياراتتۇق، قىيامەتنىڭ بولۇشى چوقۇمدۇر، (ئى مۇھەممەد! نادانلار بىلەن تەڭ
 بولمىغىن، ئۇلارغا) چىرايلىق مۇئامىلىدە بولغىن (85). پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ھەممىنى
 ياراتقۇچىدۇر، (بەندىلەرنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (86). (نامازدا) تەكرارلىنىپ
 تۇرىدىغان يەتتە ئايەتنى (يەنى سۈرە فاتىھەنى) ۋە ئۇلۇغ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ساڭا ئاتا
 قىلدۇق (87). بەزى كاپىرلارنىڭ بىز بەھرىمەن قىلغان نەرسىلىرىگە كۆز سالىمىغىن، ئۇلار
 (نىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن) قايغۇرمىغىن، مۆمىنلەرگە كەستەر بولغىن (88). «مەن
 ھەقىقەتەن (سىلەرنى اللە نىڭ ئازابىنىڭ نازىل بولۇشىدىن) ئاشكارا ئاگاھلاندىرغۇچىمەن»
 دېگىن (89). پارچىلىۋەتكۈچىلەرگە (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالارغا تەۋرات بىلەن ئىنجىلنى)
 نازىل قىلغاندەك (ساڭا سۈرە فاتىھە بىلەن ئۇلۇغ قۇرئاننى نازىل قىلدۇق) (90).

ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) قۇرئاننى پارچە-پارچە قىلىۋەتتى (يەنى قۇرئاننىڭ بەزىسىگە ئىشىنىپ، بەزىسىنى ئىنكار قىلدى) (91). پەرۋەردىگارنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ئۇلار (يەنى خالايق) نىڭ ھەممىسىنىڭ (بۇ دۇنيادا) قىلغان ئىشلىرىنى چوقۇم سورايمىز (92-93). ساڭا بۇيرۇلغانى (يەنى پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى) ئاشكارا ئوتتۇرىغا قويغىن، مۇشرىكلار (نىڭ مەسخىرە-لىرىگە) پەرۋا قىلمىغىن (94). سېنى مەسخىرە قىلغۇچىلارغا بىز چوقۇم تەبئىمىز (95). ئۇلار باشقا مەبۇد-لارنى اللەغا شېرىك قىلدۇ، ئۇلار ئۇزاققا قالماي (ئىشنىڭ ئاقسۇستىنى) بىلىدۇ (96). بىز ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىن يۈرىكىڭنىڭ سېقىلىۋاتقانلىقىنى ئوبدان بىلىمىز (97). پەرۋەردىگارغا ھەمدۇ ۋە تەسبىھ ئېيتىمىز، ھەم سەجدە قىلغۇچىلاردىن بولىمىز (98). سەن ئۆزۈڭگە ئۆلۈم كەلگەنگە (يەنى ئەجلىڭ يەتكەنگە) قەدەر پەرۋەردىگارغا ئىبادەت قىلغىن (99).

16- سۈرە نەھل

مەككىدە نازىل بولغان، 128 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
اللە نىڭ پەرمانى (يەنى قىيامەت) چوقۇم كېلىدۇ، ئۇنىڭغا ئالدىراپ كەتمەڭلار، اللە ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر ۋە يۈكسەكتۇر (1). اللە ئۆز ئىرادىسى بويىچە خالىغان بەندىلىرىگە پەرىشتىلەرنى ۋە ھىيى بىلەن نازىل قىلىپ (مۇنداق دەيدۇ): «ئىنسانلارنى ئاگاھلاندۇرۇڭلاركى، مەندىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، مەندىن (يەنى ئازابىم-دىن) قورقۇڭلار» (2). اللە ئاسانلارنى ۋە زېمىننى ھەق ياراتتى، اللە ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن يۈكسەكتۇر (3). ئۇ ئىنساننى ئابىمەندىن ياراتتى، ئاگاھان ئۇ (اللەغا) ئاشكارا خۇسۇمەت قىلغۇچىدۇر (4). اللە چارۋا ماللارنى سىلەرنىڭ مەنپەئەت-لىنىشىڭلار ئۈچۈن ياراتتى، ئۇلار (نىڭ يۇڭى ۋە تېرىسى) بىلەن ئىشىنىسىلەر، ئۇلار (نىڭ نەسلى، سۈتى، سۆڭىكى ۋە قىغى) دىن پايدىلىنىسىلەر ۋە ئۇلار (نىڭ گۆشلىرى) نى يەي-سىلەر (5). ئۇلارنى كەچتە ئوتلاقتىن قايتۇرۇپ كەلگەن ۋە ئەتىگەندە ئوتلاققا ئېلىپ چىققان ۋاقىتتىڭلاردا، چارۋا ماللار سىلەرگە زىننەت بولۇپ (خۇشاللىق بېغىشلايدۇ) (6).

ئۇلار يۈك - تاقلرىنىڭلارنى سىلەر جاپا - مۇشەققەت بىلەن ئاران يېتىپ بارالايدىغان جايلارغا كۆتۈرۈپ بارىدۇ، سىلەرنىڭ پەرۋەردىكارىڭلار سىلەرگە ھەققە - تەن شەپقەتلىكتۇر ۋە مېھرىباندۇر (7). اللە ئاتى، خېچىرنى ۋە ئېشەكنى مىنىشىڭلار ئۈچۈن ۋە زىننەت ئۈچۈن ياراتتى، اللە يەنە سىلەر بىلمەيدىغان نەرسە - لەرنىمۇ يارىتىدۇ (8). توغرا يول كۆرسىتىشى اللە ئۆز ئۈستىگە ئالغان. بەزى يوللار ئەگرى بولىدۇ، مۇبادا اللە خالىسا ئىدى، سىلەرنىڭ ھەممىڭلارنى ئەلۋەتتە توغرا يولغا سالغان بولاتتى (9). اللە سىلەرگە بۇلۇتتىن يامغۇر ياغۇرۇپ بەردى، ئۇنىڭدىن ئىچىسىلەر ۋە شۇ يامغۇر ئارقىلىق ئۆسكەن دەل - دەرەخلەر بىلەن چارۋاڭلارنى باقسىلەر (10). اللە سىلەرگە شۇ يامغۇر بىلەن

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ الْبَلَدِ لِمَ تَكُونُوا لِلرِّبَايَعِ الْأَرَبِ الْأَعْيُنِ أَنْ يَرْبِكُمْ لَكُمْ وَفِي تَحْمِيلِكُمْ وَالْحَبِيبِ الرَّكْبُوهَا وَرَبِّئِنَّهَا مَا لَأَتَقَلِّبُون ۝
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِمَّا جَاءَهُمْ وَأَوْسَاءَ لِمَا كُنْتُمْ آبَحْيِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝ يُبَيِّنُ لَكُمْ رِبْعَ الزَّرْعِ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِمَّا فِي الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ مُغْتَلِقًا أَلْوَانًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا حَلِيبًا تَأْكُلُوهَا وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ قُضْيَاً وَعَلَيْكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

زىرائەتلەرنى ئۆستۈرۈپ بېرىدۇ، زەيتۇن، خورما، ئۈزۈم ۋە تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۆستۈرۈپ بېرىدۇ، چوڭقۇر پىكىر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا ھەققەتەن (اللە نىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر بار (11). اللە سىلەرگە كېچىنى، كۈندۈزنى، كۈننى، ئايىنى بويىندۇرۇپ بەردى، يۇلتۇزلارمۇ اللەنىڭ ئەمرى بىلەن بويىندۇرۇلغاندۇر؛ چۈشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا نۇرغۇن دەلىللەر بار (12). اللە يەنە يەر يۈزىدە سىلەر ئۈچۈن ياراتقان رەڭگارەڭ نەرسىلەرنى (سىلەرگە بويىندۇرۇپ بەردى)، ۋەز - نەسەت ئالىدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا ئەلۋەتتە ئىبرەت بار (13). اللە سىلەرنى دېڭىزنىڭ يېڭى گۆشلىرى (يەنى بېلىقلىرى) نى يېسۇن، تاقايدىغان زىننەت بۇيۇملىرى (يەنى ئۇنچە - مارجانلار) نى چىقارسۇن دەپ، سىلەرگە دېڭىزنى بويىندۇرۇپ بەردى. اللە نىڭ نېمەتلىرىنى تەلپ قىلىشىڭلار ۋە ئۇنىڭغا شۈكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن، (اللە نىڭ بويىندۇرۇشى بىلەن يېمەك - ئىچمەكلەر ۋە يۈك - تاقلار قاچىلانغان) كېمىلەرنىڭ دېڭىزدا دولقۇن يېرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرسەن (14).

وَالْفِي الْأَرْضِ رَوَايَا أَنْ يَمِيدَ يَوْمَ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 أَعْلَمَهُمْ نَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَيْهَا وَالْجِبِّ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ
 يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي يُحِبَّ اللَّهُ الْمُتَّبِعِينَ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَخْتَارُ
 مَا تَلْفِتُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
 شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أُولَئِكَ إِغْوَاءَ وَمَا يُشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اللَّهُمَّ إِنَّكَ اللَّهُ وَاحِدٌ قَالَتِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ أَكْرَهْنَا
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُمْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَكَرِيمٌ مُسْتَكْبِرٌ ﴿٢٣﴾
 وَإِذْ أَيْقِنُ لَهُمْ مَا آذَانُ نَزَلَ مِنْ رَبِّكَ قَالُوا آسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيُحْمَلُوا أَوْ دَرَأَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَمِنْ أَوْلَادِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلِيسَ مَا
 يَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالُوا
 اللَّهُ بَنَى لَهُمُ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
 قَوَائِمِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

زېمىنىڭ سىلەرنى تەۋرىتىۋەتەمسەلىكى ئۈچۈن،
 اللە ئۇنىڭدا تاغلارنى بەرپا قىلدى، (زىرائەتە-
 لىرىڭلارنى، چارۋا ماللىرىڭلارنى سۇغىرىشىڭلار
 ئۈچۈن) ئېرىق-ئۆستەڭلارنى، ئېزىپ قالماسلىقىڭلار
 ئۈچۈن يوللارنى پەيدا قىلدى (15). (يوللارغا)
 بەلگىلەرنى قىلدى. ئۇلار (كېچىسى قۇرۇقلۇقتا ۋە
 دېڭىزلاردا) يۇلتۇزلار بىلەن يول تاپىدۇ (16).
 (پۈتۈن كائىناتنى) ياراتقان اللە بىلەن (ھېچ نەرسى-
 نى) يارىتالمايدىغان (بۇتلار) ئوخشاش بولامدۇ؟ ئوي-
 لىماسىلەر (17). ئەگەر اللە نىڭ (سىلەرگە بەرگەن)
 نېمىتىنى سانسىڭلار، ئۇنىڭ ھېسابىنى ئېلىپ بولال-
 مايسىلەر. شۇبھىسىزكى، اللە سىلەر نىڭ بۇ جەھەت-
 تىكى يېتەرسىزلىكىڭلارنى ئەلۋەتتە مەغپىرەت
 قىلغۇچىدۇر، (بەندىلىرىگە) مېھرىباندۇر (18) اللە
 سىلەر يوشۇرغان ۋە ئاشكارا قىلغاننىڭ ھەممىسىنى
 بىلىپ تۇرىدۇ (19). ئۇلارنىڭ اللەنى قوبۇپ ئىبادەت
 قىلغانلىرى (يەنى بۇتلىرى) ھېچ شەيئىنى يارىتال-

مايدۇ، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى يارىتىلغاندۇر (يەنى ئىنسانلار تەرىپىدىن ياسالغاندۇر) (20).
 ئۇلار (يەنى بۇتلار) تىرىك ئەمەس، ئۆلۈكتۇر، ئۇلار (چوقۇنغۇچىلىرىنىڭ) قاچان قايتا تىرىل-
 دۇرۇلدىغانلىقىنى ئۇقمايدۇ (21). سىلەرنىڭ (ئىبادەت قىلىشقا لايىق) ئىلاھىڭلار بىردۇر، ئاخى-
 رەتكە ئىشەنمەيدىغانلارنىڭ دىللىرى (اللەنىڭ بىرلىكىنى) ئىنكار قىلىدۇ، ئۇلار چوڭچىلىق
 قىلىپ، (ھەقىقىي قوبۇل قىلىشتىن) باش تارتقۇچىلاردۇر (22). اللە ئۇلارنىڭ يوشۇرغانلىرىنى ۋە
 ئاشكارا قىلغانلىرىنى راستلا بىلىپ تۇرىدۇ، اللە تەكەببۇرلۇق قىلغۇچىلارنى ھەقىقەتەن دوست
 تۇتمايدۇ (23). ئۇلارغا (يەنى مۇشرىكلارغا): «پەرۋەردىگارىڭلار (پەيغەمبىرىگە) نېمىلەرنى
 نازىل قىلدى؟» دېيىلسە، ئۇلار (مەسخىرە قىلىپ): «قەدىمكىلەرنىڭ ئەپسانىلىرىنى (نازىل قىلدى)»
 دېيىشىدۇ (24). ئۇلار قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىنىڭ گۇناھلىرىغا تولۇق جاۋابكار بولۇشلىرى ۋە
 ئۆزلىرى تەرىپىدىن بىلمەستىن ئازدۇرۇلغانلارنىڭ بىر قىسىم گۇناھلىرىغا ئۆزلىرى
 جاۋابكار بولۇشلىرى ئۈچۈن (يوقىرىقى بوھتان سۆزلەرنى قىلدى)، ئۇلارنىڭ
 جاۋابكار بولسىغىنى نېمىدىگەن يامان! (25) ئۇلار (يەنى مەككە كاپىرلىرى) دىن
 ئىلگىرى ئۆتكەن كاپىرلار (ئۆز پەيغەمبەرلىرىگە) ھىيلە-مىكەر ئىشلىتىپ (اللە نىڭ
 نۇرسىنى ئۆچۈرمەكچى بولدى). اللە ئۇلارنىڭ (ھىيلە-مىكەر) بىناسىنى تەل-
 تۆكۈس گۇمىران قىلدى، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە (بۇ بىنانىڭ) ئوڭزىسى
 ئۆرۈلۈپ چۈشتى، ئۇلارغا ئۆزلىرى ئويلىمىغان يەردىن ئازاب كەلدى (26).

ئاندىن كېيىن اللە ئۇلارنى قىيامەت كۈنى رەسۋا قىلىدۇ، (ئۇلارغا كايىپ) «مېنىڭ شېرىكلىرىم قېنى قەيەردە؟ سىلەر ئۇلار توغرىسىدا (پەيغەم- بەرلەر بىلەن) مۇنازىرىلىشەتتىڭلارغۇ؟» دەيدۇ. ئىلىم بېرىلگەنلەر (يەنى ئۇلارنى ئىمانغا دەۋەت قىلغان پەيغەمبەرلەر ۋە ئۆلىمالار): «بۈگۈن رەس- ۋالىق ۋە ئازاب ھەقىقەتەن كاپىرلارغا تېگىشلىكتۇر» دەيدۇ(27). ئۇلار (كۆڭلىرىنى ئىختىيار قىلىپ) ئۆزلىرىگە زىيان سالغان شارائىتتا، پەرىشتىلەر ئۇلارنىڭ جانلىرىنى ئالىدۇ. ئۇلار بويىسۇنغانلىق- لىرىنى بىلدۈرۈپ: «بىز ھېچقانداق يامان ئىش قىلمىدۇق» (دەيدۇ). ئۇنداق ئەمەس، اللە سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلارنى ھەقىقەتەن تولۇق بىلگۈچىدۇر(28). سىلەر (ئىچىدە) مەڭگۈ قالىدىغان جەھەننەمنىڭ دەرۋازىلىرىدىن كىرىڭلار، چوڭچىلىق

قىلىپ، (اللەغا ئىتائەت قىلىشتىن) باش تارتقۇچىلارنىڭ بارىدىغان جايى نېمىدېگەن يامان!(29) تەقۋادارلارغا: «پەرۋەردىگار، ئىڭلار (پەيغەمبەرگە) نېمىلەرنى نازىل قىلدى؟» دېيىلسە، ئۇلار: «ياخشى سۆزلەرنى نازىل قىلدى» دېيىشىدۇ. ياخشى ئىش قىلغۇچىلار بۇ دۇنيادا مۇكاپاتلىنىدۇ، ئاخىرەت يۇرتى (ئۇلار ئۈچۈن تېخىمۇ) ياخشىدۇر. تەقۋادارلارنىڭ يۇرتى راستلا نېمىدېگەن كۈزەل!(30) ئۇلار ئاستىدىن ئۈستىڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان ئەدى جەننەتلىرىگە كىرىدۇ، ئۇ يەردە ئۇلارنىڭ كۆڭلى خالىغان نەرسىلەر تېپىلىدۇ، اللە تەقۋادارلارنى ئەنە شۇنداق مۇكاپاتلايدۇ(31). ئۇلار (مۇشېرىكلىك ۋە گۇناھلاردىن) پاك بولغان شارائىتتا پەرىشتىلەر ئۇلارنى قەبىزى روھ قىلىدۇ، پەرىشتىلەر ئۇلارغا: «سالام سىلەرگە! قىلغان ئەمەلىڭلارنىڭ خاسىيىتىدىن جەننەتكە كىرىڭلار» دەيدۇ(32). كاپىرلار پەقەت (ئۆزلىرىنىڭ جېنىنى ئېلىش ئۈچۈن) پەرىشتىلەرنىڭ چۈشۈشىنى ياكى پەرۋەردىگار، ئىڭنىڭ ئەمرىنىڭ (يەنى ئازابىنىڭ) چۈشۈشىنىلا كۈتىدۇ، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەن (كاپىر)لارمۇ ئەنە شۇنداق قىلغان ئىدى. اللە ئۇلارغا زۇلۇم قىلغىنى يوق، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى(33). ئۇلار قىلمىشلىرىنىڭ جازاسىنى تارتتى، ئۇلارغا مەسخىرە قىلغانلىقىلىرىنىڭ جازاسى (يەنى قاتتىق ئازابى) چۈشتى(34).

مۇشرىكلار: «مۇبادا اللە خالىغان بولسا، بىز ۋە بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىز اللە نى قويۇپ ھېچ نەرسىگە ئىبادەت قىلغان بولاتتۇق، اللە ھارام قىلغان (يەنى اللە نىڭ ھۆكىمىسىز) ھېچ نەرسىنى ھارام قىلغان بولاتتۇق» دېدى. ئۇلاردىن ئىلگى-رىكىلەر مۇ ئەنە شۇنداق قىلغان ئىدى. پەيغەمبەر-لەرنىڭ مەسئۇلىيىتى پەقەت روشەن تەبلىغ قىلىشتىنلا ئىبارەت (ھىدايەت قىلىش بولسا اللە نىڭ ئىشىدۇر) (35). بىز ھەقىقەتەن ھەربىر ئۆمىمەتكە: «اللەغا ئىبادەت قىلغۇلار، شەيتاندىن (يەنى شەيتانغا، بۇتلارغا، كاهىنلارغا ئوخشاش ھەرقانداق مەبۇدقا ئىبادەت قىلىشتىن) يىراق بولۇڭلار» دەپ پەيغەمبەر ئەۋەتتۇق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا اللە ھىدايەت قىلغانلىرىمۇ بار، گۇمراھلىققا تېگىشلىك بولغانلىرىمۇ بار. يەر

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْلَا نَزَّلَ اللَّهُ مَائِدًا تَلِينًا دُونَ
 مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَالآبَاءُ وَالْأَبْنَاؤُا وَالْأَخَوَاتُ مِنَّا مَن دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا
 الْبَلَاغُ الْبَيِّنَاتِ ۗ وَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ
 وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ فَبَدَّلُوا فِي الْأَرْضِ قَانِظُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ۗ إِنَّ نَحْوَكُ حَوْلَ هَذَا
 قَدْ قَالَ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ مُصْرِئِينَ ۗ
 أَصْغَرُوا بِاللَّهِ جَهْدًا أَيْمَانِهِمْ لِإِيْمَانِ اللَّهِ مَن يَمُوتْ
 بَيْلٍ وَعَدَا أَعْيُنًا وَهَقَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۗ
 لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُضِلُّونَ فِيهِ وَيُعَلِّمَهُمُ الَّذِي كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۗ رَبَّنَا قَوْلَ الْإِنشَى إِذَا أَرَادْنَا أَن نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۗ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَدِي مَا
 ظَلَمُوا النَّبِيَّ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ
 كَأَن يَأْتِيَهُمُ ۗ الَّذِينَ صَدَقُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۗ

يۈزىدە سەير قىلىپ يۈرۈپ، (پەيغەمبەرلەرنى) ئىنكار قىلغانلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆزىتىڭلار (36). سەن ئۇلارنىڭ ھىدايەت تېپىشىغا ھېرىس بولساڭمۇ، اللە ئۆزى گۇمراھ قىلغان كىشىنى ھىدايەت قىلمايدۇ، ئۇلارنى (اللە نىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچقانداق مەدەتكار يوق (37). ئۇلار: «اللە ئۆلۈكنى تىرىلدۈرمەيدۇ» دەپ قاتتىق قەسەم ئىچىشتى، ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۆلۈكنى تىرىلدۈرىدۇ)، اللە ۋەدىسىنى چوقۇم ئىشقا ئاشۇرىدۇ، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (اللە نىڭ قۇدرىتىنى) بىلمەيدۇ (شۇڭلاشقا ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشىنى ئىنكار قىلىدۇ) (38). اللە ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان ھەق بىلەن ناھەقنى ئۇلارغا ئايرىپ بېرىش ۋە كاپىرلارغا ئۇلارنىڭ يالغانچىلىقلىرىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن (ئۇلارنى قايتىدىن تىرىلدۈرىدۇ) (39). بىز بىرەر شەيئىنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرمەكچى بولساق، ئۇنىڭغا: «ۋۇجۇتقا كەل» دەيمىز-دە، ئۇ ۋۇجۇتقا كېلىدۇ (40). زۇلۇمغا ئۇچرىغىنىدىن كېيىن اللە يولدا ھىجرەت قىلغانلارنى دۇنيادا چوقۇم ياخشى جايغا ئورۇنلاشتۇرىمىز، ئۇلار بىلىدىغان بولسا، ئۇلارغا ئاخىرەتنىڭ ساۋابى تېخىمۇ چوڭدۇر (41). ئۇلار (ئېغىرچىلىقلارغا) سەۋر قىلدى، ئۇلار (ھەممە ئىشتا) پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلىدۇ (يەنى يۆلىنىدۇ) (42).

سەندىن ئىلگىرى بىز پەقەت ئەرلەرگىلا ۋەھىي نازىل قىلىپ، ئۇلارنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق، (ئى قۇرەيش جامائەسى!) بۇنى بىلىمسەڭلار، ئىلىم ئەھلىلىرى (يەنى تەۋرات ۋە ئىنجىلنى بىلگۈچىلەر) دىن سوراڭلار، (44). (ئۇلارنى ئۇلارنىڭ ئۆزىدە رىنىڭ راستلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) دەلىللەر ۋە مۇقەددەس كىتابلار بىلەن (ئەۋەتتۇق)، بىز ساڭا قۇرئاننى ئىنسانلارغا چۈشۈرۈلگەن شەرىئەتنى بايان قىلىپ بەرسۇن، ئۇلار (بۇ قۇرئاننى) پىكىر قىلىپ (ئۇنىڭدىن ۋەز-نەسەت ئالسۇن) دەپ نازىل قىلدۇق (44). ھىيلە-مىكىر ئىشلىتىپ يامان ئىش قىلغانلار اللەنىڭ ئۆزلىرىنى يەرگە يۇتقۇزۇۋېتىدەن شىدىن ياكى ئۆزلىرىگە ئويلىمىغان يەردىن ئازاب كېلىشىدىن قورقمايدۇ؟ (45) ياكى ئۆز-لىرىنى سەپەر ئۈستىدىكى چاغلىرىدا جازاغا يولۇقتۇرۇشىدىن قۇتۇلالمايدۇ (46). ياكى (اللەنىڭ) ئۆزلىرىنى قەدەم-مۇقەدەم جازالىشىدىن قورقمايدۇ؟ سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەلۋەتتە مەرھەمەتلىكتۇر، مېھرىباندۇر (شۇڭا سىلەرنى ئالدىراپ جازالىمىدى) (47). ئۇلار اللە ياراتقان شەيئىلەرنىڭ سايلىرىنىڭ بويىنغان ھالدا اللەغا سەجدە قىلىش يۈزىسىدىن ئوڭ-سولغا مايىل بولۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرمىدىمۇ؟ (48) ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھايۋاناتلار، پەرىشتىلەر اللەغا سەجدە قىلىدۇ، ئۇلار (اللەغا سەجدە قىلىشتىن) چوڭچىلىق قىلىپ باش تارتمايدۇ (49). ئۇلار ئۆز ئۈستىدىكى پەرۋەردىگارىدىن قورقسىدۇ، ئۆزلىرىگە بۇيرۇلغاننى قىلىدۇ (50). اللە: «ئىككى ئىلاھقا ئىبادەت قىلماڭلار، ئۇ پەقەت بىرلا ئىلاھدۇر، مەندىنلا قورقۇڭلار» دېدى (51) ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە نەرسە اللە نىڭ مۈلكىدۇر، ئىبادەت ھەمىشە اللەغا خاستۇر، اللە دىن بۆلەك غەيرىدىن قورقاسىلەر؟ (52) سىلەر بەھرىمەن بولۇۋاتقان نېمەتلەرنىڭ ھەممىسىنى اللە بەرگەن، سىلەرگە بىرەر ئېغىرچىلىق يەتسە، اللەغا يالۋۇرۇپ دۇئا قىلىسىلەر (53). اللە سىلەردىن ئېغىرچىلىقنى كۆتۈرۈۋەتسە، ئاراڭلاردىن بىر بۆلۈك ئادەم دەرھال ئۆز پەرۋەردىگارىغا شېرىك كەلتۈرىدۇ (54).

تۇلار ئۆزلىرىگە بەرگەن (سېشىدىكى ئېغىرچىلىقنى كۆتۈرۈۋەتكەنلىكىمىزدىن ئىبارەت) نېمىتىمىزگە ناشۇكۈرلۈك قىلىدۇ، (سەلەر ئەجلىڭلار يەتكۈچە دۇنيادىن) بەھرىمەن بولۇڭلار، (ئىشىڭلارنىڭ ئاقى-ۋىتىنى) ئۇزاققا قالماي بىلىسىلەر (65). ئۇلار بىز ئۆزلىرىگە بەرگەن مال-مۈلۈكتىن بىلىمىسىز (بۇتە-لارغا) نېسۋە قالدۇرىدۇ، (ئى مۇشرىكلار!) اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سەلەر ئۆزەڭلار ئويدۇرۇپ چىقارغان نەرسەڭلار ئۈچۈن چوقۇم سوراققا تارتىلە-سىلەر (66). ئۇلار اللەغا قىزلارنى نىسبەت بېرىدۇ، اللە (بۇنداق بوھتاندىن) پاكئۇر، ئۇلار ئۆزى ئارزۇ قىلىدىغانلىرىنى ئۆزلىرىگە نىسبەت بېرىدۇ (67). ئۇلار-نىڭ بىرەرسىگە (خوتۇنىنىڭ) قىز تۇغقانلىق خۇش خەۋىرى يەتكۈزۈلسە، چىرايى ئۆزگىرىپ، غەزەپناك بولۇپ كېتىدۇ (68). يەتكۈزۈلگەن يامان خەۋەردىن قورقۇپ، ئۆز قەۋمىگە كۆرۈنمەي يوشۇرۇنۇۋالىدۇ. ئاندىن ئۇ نومۇسقا چىداپ قىزنى ساقلاپ قالامدۇ؟ ياكى ئۇنى توپا ئاستىغا (تىرىك) كۆمەمدۇ؟ (شۇ

ھەقتە ئويلىنىدۇ) ئۇلارنىڭ ھۆكىمى (يەنى ئوغۇللارنى ئۆزلىرىگە نىسبەت بېرىپ، قىزلارنى اللەغا نىسبەت بېرىشى) ھەقىقەتەن نېمىدىگەن قەبىھ! (59) ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدىغانلار (ئوغۇلنى ياخشى كۆرۈپ، قىزنى يامان كۆرۈش، خوتۇنى ئوغۇل تۇغسا خۇشال بولۇپ، قىز تۇغسا ئاچچىقى كېلىش، ئار-نومۇستىن ۋە كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ، قىزلارنى تىرىك كۆمۈشكە ئوخشاش) يامان سۈپەتلەرگە ئىگە، اللە بولسا ئەڭ ئالىي خىسلەتلەرگە ئىگە، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (60). ئەگەر اللە ئىنسانلارنى ئۇلارنىڭ زۇلمى تۈپەيلىدىن (چاپسان) جازا لايدىغان بولسا، يەر يۈزىدە قىمىرلاپ تۇرىدىغان ھېچبىر جان ئىگىسىنى قويمىغان بولاتتى، لېكىن اللە ئۇلارنى مۇئەييەن ۋاقىتقىچە تەخىر قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ (ھالاك بولۇش) ۋاقتى كەلگەندە قىلچە ۋاقىتمۇ كېچىكتۈرۈلمەيدۇ، (ۋاقتى كەلمەسە) قىلچە ۋاقىتمۇ ئىلگىرى سۈرۈلمەيدۇ (61). ئۇلار ئۆز-لىرى يامان كۆرىدىغاننى اللەغا مەنسۇپ قىلىدۇ، ئۇلار ئاقىۋىتىنىڭ ياخشى بولىدىغانلىقى بىلەن جۈپلۈيدۇ، شۈبھىسىزكى، ئۇلار دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، ئۇلار (دوزاختا) تاشلىنىپ قالغۇچىلاردۇر (62). (ئى مۇھەممەد!) اللە نامى بىلەن قەسەمكى، سەندىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئۆمىمەتلەرگە ھەقىقەتەن (پەيغەمبەرلەر) ئەۋەتتۇق، شەيتان ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى ئۆزلىرىگە چىرايلىق كۆرسەتتى، شەيتان بۈگۈن ئۇلارنىڭ ياردەمچىسىدۇر. ئۇلار ئاخىرەتتە قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (63). (ئى مۇھەممەد!) بىز كىتابىنى (يەنى قۇرئانىنى) پەقەت سېنىڭ كىشىلەرگە ئۇلار (دىنىدىكى) دەتالاش قىلىشقان نەرسىلەرنى بايان قىلىپ بېرىشىڭ ئۈچۈن، ئىمان ئېيتىدىغان قەۋمىگە ھىدايەت ۋە رەھىمەت بولسۇن ئۇچۇنلا نازىل قىلدۇق (64).

الە بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ، شۇنىڭ بىلەن قاغجىراپ قالغان زېمىندا (تۈرلۈك زىرائەتلەرنى) ئۇندۇردى، بۇنىڭدا (ۋەز-نەسەت) ئاڭلايدىغان قەۋم ئۈچۈن، ئەلۋەتتە، (الە نىڭ قۇدرىتىنىڭ چوڭلۇقىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەر بار، (65). چاھارپايىلاردا سىلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن بىر ئىبرەت بار. سىلەرنى چاھارپايىلارنىڭ قارىندىكى ماياق-تېزەكتىن ۋە قاندىن ئايرىلىپ چىققان پاكىز ۋە تەملىك سۈت بىلەن سۇغىرىمىز (66). (سىلەر ئۈچۈن يەنە بۇنداق ئىبرەتمۇ باركى) خورمىدىن، ئۈزۈمدىن شارابىلار ۋە پاكىز يېمەكلىكلەر ياسايدىغان سىلەر، ئەقلىنى ئىشلىتىدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا ھەقىقەتەن اللە نىڭ بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان دەلىل بار (67). پەرۋەردىگارنىڭ ھەسەل ھەرىسىگە ئىلھام بىلەن بىلدۈردى: «تاغلارغا، دەرەخلەرگە

ۋە (كىشىلەرنىڭ ھەسەل ھەرىسلىرى ئۈچۈن) ياسىغان ئۆيلىرىگە ئۇۋا تۈزگىن (68). ئاندىن كېيىن، تۈرلۈك مېۋىلەر (يەنى گۈل-چېچەكلەر) دىن يېگىن، پەرۋەردىگارنىڭ يوللىرىغا ئىتائەتەنلىك بىلەن كىرگىن». ئۇنىڭ (يەنى ھەسەل ھەرىسىنىڭ) قارىندىن ئىنسانلارغا شىپا بولىدىغان خىلمۇخىل رەڭلىك ئىچىملىك (يەنى ھەسەل) چىقىدۇ. بۇنىڭدا (اللە نىڭ قۇدرىتىنىڭ چوڭلۇقىنى) پىكىر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئىبرەت بار (69). اللە سىلەرنى ياراتتى، ئاندىن (ئەجىللىكلەر پۈتكەندە) سىلەرنى قەبىزى روھ قىلىدۇ، ئاراڭلاردا ئۆمۈرنىڭ يامان (يەنى ئەڭ قېرىلىق) باسقۇچىغا ئۆلىشىدىغانلارمۇ بار، ئۇلار ھەتتا (بىرنەرسىلەرنى) بىلگەندىن كېيىن، ھېچ نەرسىنى بىلمەس بولۇپ قالىدۇ (يەنى ئىلگىرى بىلىدىغانلىرىنى ئۇنتۇپ، كۈچ-قۇۋۋىتى تۈگەپ، ئەقلى كېمىيىپ كىچىك بالغا ئوخشاپ قالىدۇ). اللە ھەقىقەتەن (مەخلۇقاتنى باشقۇرۇشنى) بىلگۈچىدۇر، (ئۆزى ئىرادە قىلغان نەرسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا) قادىردۇر (70). اللە سىلەرنىڭ بەزىڭلارنى بەزىڭلاردىن رىزىقتا ئۈستۈن قىلدى، رىزىقتا ئۈستۈن قىلىنغانلار ئۆزلىرىنىڭ رىزىقىنى رىزىقتا باراۋەر بولۇش ئۈچۈن قول ئاستىدىكى قۇللارغا بەرمەيدۇ، ئۇلار اللە نىڭ نېمىتىنى ئىنكار قىلىشامدۇ؟ (71) اللە سىلەر (نىڭ ئۇنىسى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار) ئۈچۈن خوتۇنۇڭلارنى ئۆز تېمىڭلاردىن ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن ئۇلاردىن ئوغۇللارنى ۋە نەۋرىلەرنى ياراتتى. سىلەرگە تۈرلۈك شېرىن نەرسىلەرنى رىزىق قىلىپ بەردى. ئۇلار باتلىغا (يەنى بۇتلارغا) ئىشىنىپ اللە نىڭ نېمىتىگە كۈفرىلىق قىلامدۇ؟ (72)

الله سىلەرگە ئۇيۇڭلارنى تۇرالغۇ جاي قىلىپ بەردى، سىلەرگە ھايۋانلارنىڭ تېرىلىرىدىن ئۆي- لەرنى (چىدىرلەرنى) قىلىپ بەردى، سىلەر كۆچ- كەن كۈنۇڭلاردىمۇ، تۇرغان كۈنۇڭلاردىمۇ ئۇنىڭ يېنىكىلىكىنى ھېس قىلسىلەر، سىلەرگە قويلارنىڭ يۇڭلىرىدىن، تۆگىلەرنىڭ يۇڭلىرىدىن، ئۆچكىلەر- نىڭ يۇڭلىرىدىن ئۆي جاھازلىرىنى (يەنى سىلەر كىيىدىغان ۋە ئۇيۇڭلارنى سەرەمجانلاشتۇرىدىغان) ھەم مەلۇم مۇددەتكىچە (يەنى ئۆلۈم كەلگۈچە ياكى ئۇلار كونىراپ تۇگىگىچە) پايدىلىنىدىغان نەرسىلەرنى قىلىپ بەردى (80). الله سىلەرگە ئۆزى ياراتقان نەرسىلەر (يەنى دەرەخلەر، تاغلار ۋە بىنالار)دىن (كۈننىڭ ھارارىتىدىن ساقلىنىد- ىغان) سايىلەرنى قىلىپ بەردى. تاغلاردىن سىلەرگە (غار، ئۆتكۈرگە ئوخشاش) تۇرالغۇ قىلىدىغان جايلارنى قىلىپ بەردى. سىلەرگە ئىسسىقتىن (ۋە سوغۇقتىن) ساقلىنىدىغان

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اقَامَتِكُمْ وَيَوْمَ اَصْوَابِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَا اَتَانَا وَمَتَاعَا اِلٰى حَيٰٓتٍ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ خَلْقِ ظِلَالٍ لَّجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَاسِكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ رِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُشْكِرُوْنَ ۝ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّهَا عَلَيْكُمْ اَلْمَلِئَةُ الْعٰبِسُ ۝ بَعْرُ فُوْنٍ رَّغِمَتْ اِلَيْهِمْ يُتْرُوْنَهَا وَاَلْاَكْرَهُمُ الْاَكْرَهُ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَتٌ مِّنْ حٰلٍ اَمْرًا شَهِدَا لَكُمْ لَا يُؤَدِّنُ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَلْاَكْرَهُمُ يُسْعِدُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَ الْاَلِيْنَ ظَلَمُوْا الْعَدَابَ فَلَا يُخَفُّ عَنْهُمْ وَاَلْاَكْرَهُمُ يَنْظُرُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَ الْاَلِيْنَ اَسْرَكُوْا اَسْرَكَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ اَسْرَكُوْا وَاَلْاَلِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ قَالُوْا اَلَيْسَ هٰذَا الْقَوْلُ اِنْتُمْ لَكِن يُّوْنُ ۝ وَالْقَوْلُ اِلٰى اللّٰهِ يُّؤَمِّنُ اِلَاسْلَمَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝

كىيىمىلەرنى، ئۇرۇشتا سىلەرنى (زىيان- زەخمەتتىن) ساقلايدىغان تۆمۈر كىيىمىلەرنى تەييار قىلدى. الله سىلەرنى ئىتائەت قىلسۇن دەپ، سىلەرگە ئەنە شۇنداق مۇكەممەل نېمەتلەرنى بېرىدۇ (81). ئەگەر ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار ئىماندىن) يۈز ئۆرۈسە (ساڭا ھېچ زىيىنى يوق)، سېنىڭ ۋەزىپەڭ پەقەت روشەن تەبلىغ قىلىشتۇر (82). ئۇلار الله نىڭ نېمىتىنى تونۇيدۇ، ئاندىن (اللهدىن بۆلەك غەبىرىگە ئىبادەت قىلىش بىلەن) ئۇ نېمەتلەرنى ئىسكار قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ تولىسى كاپىردۇر (يەنى كاپىر پېتىچە ئۆلىدۇ) (83). شۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ھەر ئۈممەتتىن (ئۇنىڭغا ئىمان بىلەن ياكى كۇفىرى بىلەن گۇۋاھلىق بېرىدىغان) بىر شاھىت (يەنى پەيغەمبەر) كەلتۈرىمىز، ئاندىن كاپىرلارغا (ئۆزۈرە ئېيتىشقا) رۇخسەت قىلىنمايدۇ ھەمدە ئۇلاردىن پەرۋەردىگارىنى رازى قىلىش (يەنى پەرۋەردىگارىنى رازى قىلىدىغان ئەمەللەرنى قىلىش) تەلەپ قىلىنمايدۇ (84). زالمىلار (يەنى مۇشرىكلار) ئازابنى كۆر- گەن چاغدا، ئۇلاردىن (ئازاب) يېنىكىلىتىلمەيدۇ ۋە كېچىكتۈرۈلمەيدۇ (85). مۇشرىكلار (دۇنيادا چوقۇنغان) بۇتلىرىنى كۆرگەن چاغدا: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بۇلار بولسا بىزنىڭ سېنى قويۇپ ئىبادەت قىلغان بۇتلىرىمىزدۇر» دەيدۇ، بۇتلىرى ئۇلارغا جاۋاپ بېرىپ: «شۈب- ھىسىزكى، سىلەر ھەقىقەتەن يالغانچىسىلەر» دەيدۇ (86). شۇ كۈندە ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ الله غا باش ئەكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ (دۇنيادىكى چاغلىرىدا: «بۇت- لار بىزگە شاپائەت قىلىدۇ» دېگەن) يالغان-ياۋىداقلىرى يوققا چىقىدۇ (87).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّافَهُمْ سَبِيلَ اللَّهِ زُذُومٌ عَدَايَا
 فَوْقَ الْعَدَابِ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ﴿۹۰﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
 عَلَى كُلِّ أُمَّةٍ وَنُزِّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ فِي تَبْيَاطِ الْكُلِّ شَيْءٍ وَ
 هُدًى وَرَحْمَةً وَنُزِّلْنَا لِلْمُتَسَلِّطِينَ ﴿۹۱﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُعَظِّمُ لَكُمْ لَكُمْ تَن كُرُونَ ﴿۹۲﴾ وَ
 أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَمْتَضُوا الرِّسْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَيْفًا إِنْ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۳﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهُمَا
 مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَكَانَا تَتَّوِدُونَ أَيَّامَكُمْ وَخَلَّابَيْتَكُمْ أَنْ
 تَكُونَ أُمَّةٌ مِنْ أُمَّةٍ إِنْمَا آيَاتُكُمْ اللَّهُ يَوْمَ وَلِيَّتَيْنِ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾ وَكُلُوا
 وَالشَّيْءَ مِنْ بَيْتَاتٍ وَأَجَادَةً وَالَّذِينَ يُضِلُّونَ مِنْ بَيْتَاتٍ
 وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَنْهَا لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

كاپر بولغانلارغا ۋە (كشلهرنى) الله نىك يولـ
 دىن (يەنى دىندىن) توسقانلارغا ئۇلارنىك قىلغان
 بۇزغۇنچىلىقلىرى ئۈچۈن ئازاب ئۈستىگە ئازاب
 قوشۇپ، زىيادە ئازاب قىلىمىز (88). شۇ كۈندە بىز
 ھەربىر ئۈمىمىتەكە ئۇلارنىك ئىچىدىن ئۇلارغا
 قارشى (گۇۋاھلىق بېرىدىغان) بىر شاھىت (يەنى
 پەيغەمبەر) كەلتۈرىمىز ۋە (شۇ كۈندە) بىز سېنى
 بۇلارغا (يەنى ئۈمىمىتتىگە) شاھىت قىلىپ كەلتۈردـ
 مىز. ساڭا بىز كىتابىنى (يەنى قۇرئاننى) ھەممە
 نەرسىنى (يەنى كىشىلەر موھتاج بولىدىغان دىنىي
 ئىشلارنىك ھەممىسىنى) چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان،
 (دىلدارغا) ھىدايەت، (بەندىلەرگە) رەھىمەت،
 مۇسۇلمانلارغا مەڭگۈلۈك سائادەت بىلەن خۇش
 خەۋەر يەتكۈزىدىغان قىلىپ نازىل قىلدۇق (89).
 اللە ھەقىقەتەن (كىشىلەر ئارىسىدا) ئادىل بولۇشقا،
 (جىمى خەلققە) ياخشىلىق قىلىشقا، خىش-ئەقرد-

بالارغا سىلە-رەھىم قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، قەبىە (سۆز-ھەرىكەتلەر) دىن، يامان ئىشلاردىن ۋە زۇلۇم
 قىلىشتىن توسىدۇ، نەسەھەتنى قوبۇل قىلىشۇن دەپ، اللە سىلەرگە پەندە-نەسەھەت قىلدۇ (90). سىلەر
 ئەھدە تۈزۈشكەنلىرىڭلاردا، اللە نىك ئەھدىگە ۋاپا قىلىڭلار، قەسىمىڭلارنى (اللە نىك نامىنى
 تىلغا ئېلىپ) پۇختىلىغاندىن كېيىن بۇزماڭلار، چۈنكى سىلەر اللە نى گۇۋاھچى قىلىدىڭلار. شۇبەدە-
 سىزكى، اللە قىلمىشڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ (91). سىلەر پىششىق ئىگىرىگەن يېمىنى چۈۈۈپ پارچە-
 پارچە قىلمۇەتكەن خوتۇندەك بولماڭلار*. بىر جامائە (سان ۋە مال-مۈلۈك جەھەتتە) يەنە بىر
 جامائەدىن كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن، قەسىمىڭلارنى ئالدامچىلىقنىك ۋاستىسى قىلىۋالسىلەر (يەنى
 ئۆزئارا ياردەملىشىش ئۈستىدە بىر جامائە بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشكەندىن كېيىن، سانى، پۇل-مېلى
 كۆپرەك يەنە بىر جامائەنى كۆرۈپلا ئىلگىرىكى جامائە بىلەن تۈزۈشكەن ئەھدىنى بۇزۇپ، كېيىنكى
 جامائە بىلەن ئەھدە تۈزىسىلەر)، اللە سىلەرنى ھەقىقەتەن بۇنىك (يەنى ۋەدىگە ۋاپا قىلىش
 ئەمرى) بىلەن سىنايدۇ، سىلەر دەتالاش قىلىشقان ھەق-ناھەقنى قىيامەت كۈنى سىلەرگە چوقۇم
 ئېنىق ئايرىپ بېرىدۇ (92). مۇبادا اللە خالىغان بولسا ئىدى، سىلەرنى (يەنى پۈتۈن ئىنسانلارنى)
 ئەلۋەتتە بىر ئۈمىمەت (يەنى بىر دىندا) قىلاتتى، لېكىن (اللە نىك ھېكىمىتى ئۇلارنى ئۆز
 ئىختىيارىغا قويۇۋېتىشنى تەقەززا قىلدى)، اللە خالىغان ئادەمنى گۇمراھ قىلدۇ، خالىغان ئادەمنى
 ھىدايەت قىلدۇ، (قىيامەت كۈنى) پۈتۈن قىلمىشڭلار ئۈستىدە سوراق قىلىنىسىلەر (93).

* بۇ، قەسەم ئىچىپ چىك ئەھدە قىلىشقاندىن كېيىن ئۆز ئەھدىنى بۇزغان ئادەمنىك مسالىدۇر.

ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ: «ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) قۇرئاننى بىر ئىنسان تەلىم بېرىدۇ» دېگەن سۆزىنى ئوبدان بىلىمىز، ئۇلار كۆرسەتكەن ئادەمنىڭ تىلى ئەرەب تىلى ئەمەس، بۇ (قۇرئان) بولسا روشەن ئەرەب تىلىدۇر (103). شۇبھىسىزكى، اللە نىڭ ئايەتلىرىگە (يەنى قۇرئانغا) ئىشەنمەيدىغانلارنى اللە ھىدايەت قىلمايدۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (104). پەقەت اللە نىڭ ئايەتلىرىگە ئىشەنمەيدىغانلارلا (اللەغا) يالغان چاپلايدۇ، (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يالغانچى ئەمەس) دەل ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى يالغانچىدۇر (105). كىمكى اللەغا ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن ئىمانىدىن يېنىۋالسا، قەلبى ئىمان بىلەن مۇستەھكەم تۇرسۇمۇ

مەجبۇرلاش ئاستىدا (ئاغزىدىلا) ئىماندىن يانغانلىقىنى بىلدۈرگەنلەر بۇنىڭدىن مۇستەسنا - كۇفىرى بىلەن كۆڭلى ئازادە بولسا (يەنى ئىختىيارىي بوسۇندا مۇرتەد بولغان بولسا)، ئۇ اللە نىڭ غەزىپىگە دۇچار بولىدۇ ۋە چوڭ ئازابقا قالدۇ (106). بۇ (يەنى ئازاب) ئۇلارنىڭ دۇنيا تىرىكچىلىكىنى ئاخىرەتتىن ئارتۇق كۆرگەنلىكلىرى ۋە اللە نىڭ كاپىر قەۋمىنى ھىدايەت قىلمايدىغانلىقى ئۈچۈندۇر (107). ئەنە شۇ كىشىلەر اللە تەرىپىدىن دىللىرى، قۇلاقلىرى ۋە كۆزلىرى بېجەتلىۋېتىلگەن كىشىلەردۇر، ئەنە شۇلار غاپىللاردۇر (108). ئۇلار راستلا ئاخىرەتتە زىيان تارتقۇچىلاردۇر (109). ئاندىن (ئى مۇھەممەد!) زىيانكەشلىككە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ھەقىقەتەن (مەدىنىگە) ھىجرەت قىلغان، ئاندىن (اللەنىڭ يولىدا) جىھاد قىلغان ۋە (جىھادنىڭ مۇشەققەتلىرىگە) چىدىغانلارغا پەرۋەردىگارنىڭ (مەغپىرەت قىلىدۇ)، شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگارنىڭ شۇنىڭدىن (يەنى ئۇلارنىڭ ھىجرەت، جىھاد، سەۋر قىلغىنىدىن) كېيىن ئۇلارغا ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، رەھمەت قىلغۇچىدۇر (110). ھەر ئادەم ئۆزى بىلەن بولۇپ كېتىدىغان، ھەر ئادەمگە قىلغان ئەمەلىنىڭ مۇكاپاتى تولۇق بېرىلىدىغان، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدىغان كۈننى (يەنى قىيامەت كۈنىنى) ئەسلىگەن (111).

الله مۇنداق بىر مىسالنى كەلتۈرسدۇ: بىر شەھەر (يەنى مەككە ئاھالىسى) بولۇپ، (ئەسلىدە) تىنچ-خاتىرجەم ئىدى. ئۇنىڭ رىزقى تەرەپ-تەرەپتىن كەتتاشا كېلىپ تۇراتتى، (ئۇنىڭ ئاھالىسى) اللەنىڭ نېمە تىلىرىگە كۇفرلىق قىلدى، اللە ئۇلارغا قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن ئاچلىقنىڭ ۋە قۇرقۇنچىنىڭ ئەلىمىنى تېتىتى (112). ئۇلارغا ئۆز ئىچىدىن بىر پەيغەمبەر (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) كەلدى، ئۇنى ئۇلار ئىنكار قىلدى. ئۇلارغا ئازاب (يەنى قاتتىقچىلىق ۋە ئوقۇبەت) يۈزلەندى، ئۇلار (گۇناھلارغا چۆمگەنلىك تۈپەيلىدىن) زالىم ئىدى (113). اللە سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَّةً كَانَتْ أُمَّةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ حَيْثُ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ
اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَلَئِنْ لَبِئُوا
فَأَذَقَهُمُ الْعَذَابَ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱۳﴾ فَكُلُوا مِنَّمَا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا لِيَحْمَتَ اللَّهُ إِيَّانَ
كُنْتُمْ آيَاةً يُعَذِّبُونَ ﴿۱۱۴﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ
الذَّمَّ وَاللَّحْمَ الْخَائِضَ وَمَا هَلَكَ مِنْ بَنِي آدَمَ
أَضْطَرُّنَا بِأَفْعَالِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَفِيٌّ ﴿۱۱۵﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ يَكْتُبُ
حَلْلًا وَهَذَا حَرَامٌ لِيُفْتَنُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِّبُ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِّبُ لَا يَفْلِحُونَ ﴿۱۱۶﴾
مَتَاعًا قَلِيلًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾ وَمَنْ
هَادُوا حَرِّمْنَا مَا مَقْصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾

ھالال، شېرىن يېمەكلىكلەردىن يەڭلار، ئەگەر اللە غىلا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار، اللەنىڭ نېمىتىگە شۇكۇر قىلىڭلار (114). اللە سىلەرگە ئۆزى ئۆلۈپ قالغان ھايۋاننى، قاننى، چوشقا گۆشىنى، اللەدىن غەيرىنىڭ (يەنى بۇتلارنىڭ) نامى ئېيتىلىپ بوغۇزلانغان ھايۋاننى يېيىشنى ھارام قىلدى. كىمكى ئىختىيارىچە ئەمەس، ئىلاجىسىزلىقتىن (يۇقىرىقى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) ھاياتىنى ساقلاپ قالغۇدەك مىقداردا (يېسە) اللە (ئۇنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇنىڭغا) كۆيۈنگۈچىدۇر (115). ئاغزىڭلارغا كەلگەن يالغاننى سۆزلەش ئۈچۈن (ھېچقانداق دەلىلسىز) «بۇ ھالال، بۇ ھارام» دېمەڭلار، چۈنكى (مۇنداقتا) اللە نامىدىن يالغاننى ئويدۇرغان بولسىدە، اللە نامىدىن يالغاننى ئويدۇرغۇچىلار ھەقىقەتەن (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) مەقسىتىگە ئېرىشەلەيدۇ (116). (ئۇلار دۇنيادىن پەقەت) ئازغىنا بەھرىمەن بولىدۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (117). ئىلگىرى ساڭا بايان قىلغان نەرسىلەرنى يالغۇز يەھۇدىيلارغا ھارام قىلدۇق، (بۇنىڭ بىلەن) بىز ئۇلارغا زۇلۇم قىلمىدۇق، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى (118).

شۈبھىسىزكى، بىلمەستىن يامان ئىشلارنى قىلغاندىن كېيىن تەۋبە قىلغان ۋە (ئەمەلنى) تۈزەتكەنلەرگە پەرۋەردىگارنىڭ ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، مەرھەمەت قىلغۇچىدۇر (119). ئىبراھىم ھەقىقەتەن (ياخشى خىسەلتلەرنى ئۆزلەشتۈرگۈچى) پېشۋا، اللەغا ئىتائەتەن (باتىل دىنلاردىن ھەق دىنغا بۇرالغۇچى يەنى ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى) ئىدى. ئۇ اللەغا شېرىك كەلتۈرگۈچىلەردىن ئەمەس ئىدى (120). ئىبراھىم اللەنىڭ نېپەتلىرىگە شۈكۈر قىلغۇچى ئىدى. اللە ئۇنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللىدى ۋە ئۇنى توغرا يولغا باشلىدى (121). ئۇنىڭغا دۇنيادا ياخشىلىق ئانا قىلدۇق، شەك - شۈبھىسىزكى، ئاخىرەتتە ئۇ ياخشىلار قاتارىدا بولىدۇ (122). ئاندىن ساڭا: «باتىل دىنلاردىن ھەق دىنغا بۇرالغۇچى (يەنى ھەق دىنغا ئېتىقاد قىلغۇچى) ئىبراھىمنىڭ دىنغا ئەگەشكىن، ئىبراھىم مۇشېرىك - لاردىن ئەمەس ئىدى» دەپ ۋەھىي قىلدۇق (123).

شەنبە كۈنى ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلغۇچىلار ئۈچۈنلا ئۇنى ئۇلۇغلاش بەلگىلەندى (يەنى شەنبە كۈنىنى ئۇلۇغلاش ۋە بۇ كۈندە ئىسلىمەسلىك ئىبراھىمنىڭ شەرىئىتىدە يوق ئىدى، يەھۇدىيلار اللەنىڭ ئەمرىگە ئاسىيلىق قىلىپ دىندا ئىختىلاپ قىلىشقانلىقى سەۋەبىدىن ئۇلارغا ئېغىرچىلىق تۇغدۇرۇش ئۈچۈن شۇنداق بەلگىلىمىنى چىقاردۇق). شۈبھىسىزكى، پەرۋەردىگارنىڭ قىيامەت كۈنى ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان ھەق - ناھەق ئۈستىدە چوقۇم ھۆكۈم چىقىرىدۇ (124). پەرۋەردىگار - رىڭنىڭ يولغا (يەنى ئىسلام دىنغا) ھېكمەتلىك ئۇسلۇبتا ياخشى ۋەز - نەسىھەت بىلەن دەۋەت قىلغىن، ئۇلار (يەنى مۇخالىپەتچىلىك قىلغۇچىلار) بىلەن چىرايلىق رەۋىشتە مۇنازىرىلەشكىن، پەرۋەردىگارنىڭ ھەقىقەتەن ئۇنىڭ يولىدىن ئازغانلارنى ئوبدان بىلىدۇ، ھىدايەت تاپقۇچىلارنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ (125). ئەگەر (ئۆزەڭلارغا يەتكەن زىيان - زەخمەت ئۈچۈن) ئىنتىقام ئالماقچى بولساڭلار، ئۆزەڭلارغا يەتكەن زىيان - زەخمەت قانچىلىك بولسا، شۇنچىلىك ئىنتىقام ئېلىڭلار (يەنى ئاشۇرۇۋەتمەڭلار)، ئەگەر سەۋر قىلساڭلار (يەنى ئىنتىقام ئالماي كەچۈرسەڭلار)، بۇ سەۋر قىلغۇچىلار (يەنى كەچۈرگۈچىلەر) ئۈچۈن (ئەلۋەتتە) ياخشىدۇر (126). (ئى مۇھەممەد!) (اللەنىڭ يولىدا ساڭا يەتكەن ئەزىيەتلەرگە) سەۋر قىلغىن، سەۋرەڭ پەقەت اللەنىڭ ياردىمى بىلەنلا قولغا كېلىدۇ، ئۇلارنىڭ (ئىمان ئېيتىمىغانلىقى) غا قايقۇرمىغىن. ئۇلارنىڭ ھىيلە - مېكرىسىدىن يۈرىكىڭ سىقىل - مسۇن (127). اللە ھەقىقەتەن تەقۋادارلىق قىلغۇچىلار ۋە ياخشى ئىش قىلغۇچىلار بىلەن بىللىدۇر (128).

(ئون بەشىنچى پارە)

17- سۇرە بەننى ئىسرائىل (ئىسرا)

مەككىدە نازىل بولغان، 111 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
اللە (بارچە نۇقساندىن) پاكىتۇر، ئۇ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) قۇدرىتىمىزنىڭ دەلىللىرىنى كۆر-ستىش ئۈچۈن، بەندىسىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) بىر كېچىدە مەسجىدى ھەرامدىن ئەتراپىنى بەرىكەتلىك قىلغان مەسجىدى ئەقساغا ئېلىپ كەلدى. ھەقىقەتەن اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (1). مۇساغا كىتابىنى (يەنى تەۋراتنى) ئاتا قىلدۇق، كىتابىنى ئىسرائىل ئەۋلادىغا يېتەكچى قىلدۇق،

(ئۇلارغا) «مەندىن غەيرىنى ھامىي (يەنى پەرۋەردىگار) قىلىۋالماڭلار!» (دېدۇق) (2). ئى بىز نۆھ بىلەن بىللە كېمىگە چۈشۈرگەنلەرنىڭ ئەۋلادلىرى! (ئەجدادىڭلارنى غەرق بولۇپ كېتىشتىن قۇتقۇزدۇق، اللە نىڭ نېمىتىگە شۈكۈر قىلىڭلار) نۆھ ھەقىقەتەن كۆپ شۈكۈر قىلغۇچى بەندە ئىدى (3). ئىسرائىل ئەۋلادىغا كىتابتا (يەنى تەۋراتتا): «پەلەستىن زېمىنىدا چوقۇم ئىككى قېتىم بۇزغۇنچىلىق قىلسىلەر ۋە زۇلۇم قىلىش بىلەن، اللە چەكلىگەن ئىشلارنى قىلىش بىلەن تولىمۇ ھەددىڭلاردىن ئېشىپ كېتىلسە، دەپ ۋەھىي قىلدۇق (4). بىرىنچى قېتىملىق بۇزغۇنچىلىقنىڭ (جازاسى) ۋەدە قىلىنغان ۋاقىت كەلگەندە، (سەلەرنى جازالاش ئۈچۈن) سەلەرگە كۈچلۈك بەندە لىرىمىزنى ئەۋەتتۇق، (ئۇلار سەلەرنى ئۆلتۈرۈش، بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش ئۈچۈن) ئۆيلەرنى ئاخشۇردى. (سەلەرگە دۈشمەننى مۇسەللەت قىلىش) چوقۇم ئىشقا ئاشىدىغان ۋەدە ئىدى (5). ئاندىن (يەنى تەۋبە قىلىشىڭلاردىن) كېيىن سەلەرنىڭ ئۇلاردىن ئۈستۈنلۈكۈڭلارنى ئەسلىگە كەلتۈردۇق (يەنى دۈشمىنىڭلارنى ھالاك قىلدۇق، سەلەرنى ئۇنىڭ ئۈستىدىن غالىب قىلدۇق)، سەلەرگە نۇرغۇن مال ۋە ئەۋلادلار ئاتا قىلدۇق، سانىڭلارنى كۆپ قىلدۇق (6). (ئى ئىسرائىل ئەۋلادى!) ئەگەر ياخشىلىق قىلساڭلار، ياخشىلىقنىڭلار ئۆزۈڭلار ئۈچۈندۇر، يامانلىق قىلساڭلارمۇ ئۆزۈڭلار ئۈچۈندۇر. ئىككىنچى قېتىملىق بۇزغۇنچىلىق (جازاسىنىڭ) ۋەدە قىلىنغان ۋاقىتى كەلگەندە، (دۈشمەنلەرنىڭ خار قىلىشى بىلەن) يۈزۈڭلاردا قايغۇنىڭ ئالامەتلىرى كۆرۈلۈشى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ بەيتۈلمۈقەددەسكە دەسلەپكى قېتىمدا كىرگەندەك كىرىپ (ئۇنى خاراب قىلىشى) ئۈچۈن، ئىشغال قىلغانلىكى يەرنى ۋەيران قىلىشى ئۈچۈن (ئۇلارنى بىز ئەۋەتتۇق) (7).

(ئەگەر تەۋبە قىلساڭلار) پەرۋەردىگار، ئىڭلارنىڭ سىلەرگە رەھىم قىلىشى مۇھەققەق بېقىنىدۇر، ئەگەر سىلە قايتا ئىڭلار (يەنى قايتا بۇزغۇنچىلىق قىلساڭلار)، بىز قايتىمىز (يەنى بىز سىلەرنى قايتا جازا لايىمىز). بىز جەھەننەمنى كاپىرلار ئۈچۈن زىندان قىلدۇق (8). بۇ قۇرئان ھەقىقەتەن ئەڭ توغرا يولغا باشلايدۇ، ياخشى ئىشلارنى قىلىدىغان مۇمىنلەرگە ئۇلارنىڭ چوڭ مۇكاپاتقا ئېرىشىدىغانلىقىنى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىدۇ (9). (يەنە مۇمىنلەرگە خۇش خەۋەر بېرىدۇكى) ئاخىرى تەك ئىشەنمەيدىغانلارغا قاتتىق ئازاب تەييارلىدۇق (10). ئىنسان (ئۆزىگە ۋە بالا-چاقىلىرىغا) خەيرلىك دۇئا قىلغاندەك، (ئىچكى كەلگەندە) بەتدۇئا قىلدۇ، ئىنسان ئالدىراخچۇدۇر (11). كېچە بىلەن كۈندۈزنى (كامالى قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) ئىككى ئالامەت قىلدۇق، كېچىنىڭ ئالامىتىنى كۆتۈرۈۋەت-تۇق، پەرۋەردىگار، ئىڭلارنىڭ پەزىلىتى تەلەپ قىلىشقا (يەنى تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى تېپىش

عَلَىٰ رَبِّكَ إِن يَزِدَّكَ رِجْلاً وَّإِنْ يُعَدِّدُ نَارًا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَبِيبًا إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَعْزِي لِقَبِي هِيَ أَقْوَمُ وَ
يُبَيِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَصَلُونَ الطُّبْحَاتِ أَنَّ أُمَّ أَمْرٍ كَبِيرًا
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجْوًا
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مِّمَّنْ عَدْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
النَّهَارِ مِجْرًا لِيَتَفَقَّهُوا فَضَلَّ عَنْ رَيْبِهِمْ وَوَعَلُوا أَعْدَادَ الَّذِينَ
وَالْحَسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلًا لَّنَ رَبِّكُمْ وَوَعَلُوا أَعْدَادَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا فِي عُرُوقِهِمْ لَعْنَةُ الْبَرِّ لَعْنَةُ الْإِنْسَانِ الرَّجِيمِ
إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ كَلَّمْنَا بِغَيْبِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا مِّنْ أَهْلِ قَوْمٍ
يَعْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ حَصَلَ وَآتَمَّا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِدُّوا رِجْدًا
وَلَا تَحْزَنُوا وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا وَإِنَّا لَآرَوْنَا
أَنَّ لَكُمْ قُرْبَىٰ مِّنْ أُمَّتِكُمْ فَهَا فَسْفَرُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَذَمَّرْنَا تَارَةً بِتَارَةٍ وَكُنَّا هَاكُنَّا مِنَ الْقُرُونِ مِمَّنْ
بَعْدَ نُوْحٍ وَكُلُّ شَيْءٍ بِرَبِّكَ يُدْرِكُ عِبَادَهُ مَا هِيَ بِيَدِيهِمْ

يولىدا سەئىي ھەرىكەتتە بولۇشۇڭلار) ئۈچۈن، (كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ ئالمىشىشى ئارقىلىق كۈنلەرنىڭ، ئايلارنىڭ) يىللارنىڭ سانىنى ۋە ھېسابىنى بىلىشىڭلار ئۈچۈن، كۈندۈزنىڭ ئالامىتىنى يورۇقلۇق قىلدۇق، (دىنىي ۋە دۇنياۋى) ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى تەپسىلىي بايان قىلدۇق (12). ھەربىر ئىنساننىڭ ئەمەلىنى ئۇنىڭ بويىغا ئېسىپ قويىمىز (يەنى ئىنساننىڭ قىلغان ھەرقانداق ئەمەلى خۇددى بويۇنچاق بويۇندىن ئايرىلمىغىنىدەك ئۇنىڭدىن ھەرگىز ئايرىلمايدۇ، شۇنىڭغا يارىشا جازا بېرىلىدۇ)، قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ نامە-ئەمالىنى كۆرسىتىمىز، ئۇ ئۇنى ئوچۇق كۆرىدۇ (13). (ئۇنىڭغا) «نامە-ئەمالىڭنى ئوقۇغىن! بۈگۈن ئۆزۈڭگە (يەنى بۇ قىلمىشلىرىڭغا) ئۆزۈڭ گۇۋاھ بولۇشۇڭ كۇپايە» دېيىلىدۇ (14). كىمكى ھىدايەت تاپىدىكەن، ھىدايەت تاپقانلىقىنىڭ پايدىسى ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈندۇر. كىمكى ئازىدىكەن، ئازغانلىقىنىڭ زىيىنى ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈندۇر، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنىڭ گۇناھىنى ئۈستىگە ئالمايدۇ. پەيغەمبەر ئەۋەتمەي تۇرۇپ (ھېچ ئادەمنى) جازالىغىنىمىز يوق (15). بىرەر شەھەر (ئاھالىسى)نى ھالاك قىلماقچى بولساق، ئۇنىڭدىكى دۆلەتمەن ئادەملەرنى (بىزگە ئىتائەت قىلىشقا) بۇيرۇيمىز، ئۇلار ئىتائەت قىلماي، پىقى-پاسات قىلىدۇ-دە، ئۇلارغا ئازابىمىز تېگىشلىك بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى قورقۇنچىلىق رەۋىشتە ھالاك قىلىمىز (16). نۇھتىن كېيىن (پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغان) نۇرغۇن ئۈمەتلىرىنى ھالاك قىلدۇق، پەرۋەردىگارنىڭ بەدىلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى تولۇق بىلىپ تۇرۇشتا، كۆرۈپ تۇرۇشتا يېتەرلىكتۇر (17).

بىز دۇنيانى كۆزلىگەنلەر ئىچىدىن خالىغان ئادەمگە (ئۇنىڭ خالىغىنىنى ئەمەس) بىزنىڭ خالىغىنىمىزنى بېرىمىز، ئاندىن ئۇنى (ئاخىرەتتە) جەھەننەم بىلەن جازالايىمىز، جەھەننەمگە ئۇ خارلانغان، (اللەنىڭ رەھىمىتىدىن) قوغلانغان ھالدا كىرىدۇ (18). كىمكى ئاخىرەتنى كۆزلەيدى- كەن ۋە مۇمن بولۇپ ئاخىرەتكە لايىق ئەمەللەرنى قىلىدىكەن، مۇنداق ئادەملەرنىڭ قىلغان ئەمەلى (اللەنىڭ دەرگاھىدا) قوبۇل بولىدۇ (19). بۇلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىگە پەرۋەردىگارنىڭ ئانا قىلغىنىدىن بېرىمىز. پەرۋەردىگارنىڭ ئانا قىلغىنى (ھېچ ئادەمدىن) مەنىنى قىلىنمايدۇ (20). ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن قانداق ئۈستۈن قىلغانلىقىمىزغا قارىغىن، ئاخىرەت دەرىجى- لىرىدىكى (پەرق) ئەلۋەتتە تېخىمۇ چوڭدۇر ۋە ئۈستۈنلۈك (جەھەتتىكى پەرق) زىيادە چوڭدۇر (21). اللەغا باشقا مەبۇدىنى (شېرىك) قىلمىغىن،

(ئۇنداق قىلساڭ اللەنىڭ دەرگاھىدا) ئەيىبلەنگەن، (اللەنىڭ ياردىمىدىن) مەھرۇم بولغان ھالدا (دوزاختا ھەمىشە) قالسىن (22). پەرۋەردىگارنىڭ پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگلا ئىبادەت قىلىشىڭلارنى ۋە ئانا- ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلدى، ئۇلارنىڭ بىرى، يا ئىككىلىسى سېنىڭ قول ئاستىڭدا بولۇپ ياشىنىپ قالسا، ئۇلارغا ئوھوي دېمىگىن (يەنى مالاللىقنى بىلدۈرىدىغان شۇنچىلىك سۆزىنىمۇ قىلمىغىن)، ئۇلارنى دۈشكەلمىگىن، ئۇلارغا ھۈرمەت بىلەن يۇمشاق سۆز قىلغىن (23). ئۇلارغا كامالى مېھرىبانلىقتىن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلىدە بولغىن ۋە: «ئى پەرۋەردىگارم! ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە تەربىيىلىگىنىدەك ئۇلارغا مەرھەمەت قىلغىن» دېگىن (24). پەرۋەردىگا- رىڭلار دىلىڭلاردىكىنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر، ئەگەر سىلەر ياخشى بولساڭلار (يەنى ئانا- ئاناڭلارنى قاخشاتقۇچى بولمىساڭلار، اللە سىلەرنىڭ خاتالىقىڭلارنى كەچۈرىدۇ). اللە ھەقىقەتەن تەۋبە قىلىپ تۇرغۇچىلارنى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (25). تۇغقانغا، مىكىنگە، ئىبن سەبىلىگە (خەير- ساخاۋەت- تىن) ھەققىنى بەرگىن، (پۇل- مېلىكىنى ناتوغرا يوللارغا) ئىسراپ قىلمىغىن (26). ئىسراپ قىلغۇچىلار ھەقىقەتەن شەيتانلارنىڭ قېرىنداشلىرىدۇر، شەيتان پەرۋەردىگارغا تولىمۇ كۇفرانى نېمەت قىلغان ئىدى (27). ئەگەر سەن پەرۋەردىگارنىڭدىن كۈتۈۋاتقان مەرھەمەت نازىل بولغاندىن كېيىن ئاندىن ئۇلارغا خەير- ساخاۋەت قىلماقچى بولساڭ (يەنى قولۇڭدا ئۇلارغا بېرىدىغان بىرنەرسە بولمىسا)، ئۇلارغا چىرايلىق گەپ قىلغىن (28). قولۇڭنى بوينىڭىغا باغلىۋالغىن (يەنى بېخىللىق قىلمىغىن)، قولۇڭنى تولىمۇ ئېچىپمۇ ئەتمىگىن (يەنى ئىسراپ قىلمىغىن)، (ئۇنداق قىلساڭ پۇلسىز قېلىپ) مالاھەتكە، پۇشايمانغا قالسىن (29).

ئۇلارنى ئىبىرەت ئالسۇن دەپ (ۋەز-نەسەھەتنى) قۇرئاندا تۈرلۈك شەكىلدە بايان قىلدۇق، (بۇنىڭ بىلەن) ئۇلار (ھەقىقەتتىن) تېخىمۇ يېراقلاشماق-تا (41). مۇشرىكلار ئېيتقانىدەك، اللە بىلەن بىرگە يەنە باشقا ئىلاھلار بولغان تەقدىرىدە، ئەرەش ئىگىسى (اللە ئۈستىدىن) غەلبە قىلىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە يول ئىزدىگەن بولاتتى (42). اللە پاكئۇر، ئۇلارنىڭ بوھتان سۆزلىرىدىن يۈكسەك دەرىجىدە ئالىيدۇر (43). بەتتە ئاسمان-زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار اللەنى پاك دەپ بىلىدۇ، (كائىناتتىكى) قانداقلىكى نەرسە بولمىسۇن، اللەنى پاك دەپ مەدھىيىلەيدۇ (يەنى اللەنىڭ ئۇلۇغلىقىنى سۆزلەيدۇ)، لېكىن سىلەر (تىلىڭلار ئوخشاش بولمىغانلىقى ئۈچۈن) ئۇلارنىڭ مەدھىيىسىنى سەزمەيسىلەر، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىگە) ھەلىمدۇر (يەنى ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالاشقا

ئالدىراپ كەتمەيدۇ)، (تەۋبە قىلغۇچىلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (44). (ئى مۇھەممەد!) سەن ئاخىرىدە تەك ئىشەنمەيدىغان (مۇشرىكلارغا) قۇرئاننى ئوقۇغان چېغىڭدا ئۇلار بىلەن سېنىڭ ئاراڭدا يوشۇرۇن پەردە پەيدا قىلدۇق (45). قۇرئاننى چۈشەنمىسۇن دەپ ئۇلارنىڭ دىللىرىنى پەردىلە-دۇق، ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرىنى ئىغىر قىلدۇق، قۇرئاندا يالغۇز پەرۋەردىگارنىڭ تىلغا ئالساڭ، ئۇلار ئۈرگۈپ قېچىپ كېتىدۇ (46). تىلاۋىتىڭگە ئۇلارنىڭ نېمە ئۈچۈن (يەنى مەسخىرە ئۈچۈن) قۇلاق سالىدىغانلىقىنى بىز ئوبدان بىلىمىز، ئۇلار قىرائتىڭنى تىڭشىغان چاغلىرىدا (سېنىڭ توغراڭدا) پىچىرلىشىدۇ، ئەينى ۋاقىتتا زالىملار (مۆمىنلەرگە): «سىلەر پەقەت سېھىرلەنگەن ئادەمگىلا ئەگىشىۋاتىسىلەر» دەيدۇ (47). ئۇلارنىڭ سېنىڭ توغراڭدا (بىردەم سېھىرگەر، بىردەم شائىر ۋە بىردەم مەجنۇن دېگەندەك) نۇرغۇن مىساللارنى كەلتۈرگەنلىكىگە قارىغىن، ئۇلار (مۇشۇنداق بوھتانلارنى چاپلاش بىلەن) ئازدى، ئۇلار (ھىدايەتكە) يول تاپالمايدۇ (48). مۇشرىكلار: «بىز قۇرۇق سۆڭەك ۋە چىرىپ توپا بولۇپ كەتكەندىن كېيىن چوقۇم قايتا تىرىلىپ يېڭىدىن ئادەم بولامدۇق؟» دېيىشىدۇ (49). سىلەر تاش ياكى تۆمۈر ياكى ھاياتلىقنى تەسەۋۋۇر قىلىش تېخىمۇ قېيىن بولغان بىرنەرسە بولۇپ كەتسەڭلارمۇ (اللە سىلەرنى تىرىلدۈرىدۇ) ئۇلار: «بىزنى كىم تىرىلدۈرىدۇ؟» دەيدۇ، «سىلەرنى دەسلەپتە ياراتقان اللە تىرىلدۈرىدۇ» دېگىن، ئۇلار ساڭا باشلىرىنى لىگىشىتىپ: «ئۇ قاچان بولىدۇ؟» دېيىشىدۇ، (سەن) «ئۈمىدىكى، ئۇ يېقىندا بولىدۇ» دېگىن (50-51).

ئۆز ۋاقتىدا بىز پەرىشتەلەرگە: «ئادەمگە سەجدە قىلىڭلار!» دېدۇق، ئىبلىستىن باشقا ھەممىسى سەجدە قىلدى. ئىبلىس: «سەن لايدىن ياراتقانغا سەجدە قىلامدەمەن؟» دېدى (61). ئىبلىس: «ماڭا ئېيتىپ بەرگىنە، سەن مەندىن ئۈستۈن قىلغان ئادەم مۇشۇمۇ؟ ئەگەر ماڭا قىيامەتكىچە مۆھلەت بېرىدىغان بولساڭ، ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىنى (ئازدۇرۇپ) تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتۇۋېتىمەن (يەنى ئۇلارنى خالىغانچە يېتە- لەيمەن)» دېدى (62). اللە (ئىبلىسقا) ئېيتتى: «بارغىن (ساڭا مۆھلەت بەردىم)، ئۇلاردىن (يەنى ئادەم بالىلىرىدىن) كىمكى ساڭا ئەگىشىدۇ- كەن، (جەھەننەم ساڭا ۋە ئۇلارغا) بېرىلگەن تولۇق جازادۇر (63). ئۇلارنىڭ ئىچىدىن قوزغىتا- لايدىغانلىكى ئادەمىڭنى ئاۋازىڭ بىلەن (يەنى كۇناھقا چاقىرىشىڭ بىلەن) قوزغاتقىن، ئاتلىق

وَلَدًا قَلْبًا لِلْمَلَكَةِ الْمُجْدَلِ وَاللَّامِ فَجَدَّ وَالْإِبْلِيسَ قَالَ
 أَعْصِي أَمْرًا لِي خَلَقْتُ طِينًا فَهَاتَا لِي أَرْضِيكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْت
 عَلَيَّ لِيْنِ أَخْرَجْتَنِي لِي يَوْمَ الْبَيْعَةِ لَأَكْفِيَنَّكَ دُمِّي يَسَاءَ إِلَا
 قَلْبًا قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ يَبْعُكُ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
 جَزَاءُ عَوْفُورًا وَأَسْتَفْزِزُ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ
 وَأَجِيبْ عَلَيْهِمْ خَبِيرًا وَرَجِلًا وَسَاءَ كُفْرًا فِي الْأَسْوَإِ
 وَالْأَوْلَادِ وَجَدَّ هُمْ وَنَابِعِدُ هُمْ فَالْقَبِيضُ الْأَغْرُورُ وَالْحَنُوجِيُّ
 لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَتَقِي بِرَبِّكَ وَيَا كُفْرًا الْوَالِي
 يُرْجَى لَكُمْ الْعَالَمُ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مَنِ قَضَاهُ إِنَّهُ كَانَ يَكُومُ
 رَجِيمًا هُوَذَا مَسْكُ الضَّرْفِيِّ الْبُحْرُوصُ لَمَنْ تَدْعُونَ
 الْإِنْبِيَاءَ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبُحْرِ عَرَضْتُمْ وَأَنَّ الْإِنْسَانَ
 كَفُورًا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ الْيَحْسَبُ يَكُومُ جَانِبَ الْبَرِّ أَيْ يُوَسِّلُ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُ الْوَالِدُ وَالْأُمَّ وَالْأُمَّ ثُمَّ نَحْنُ
 يُبِيدُ لَكُمْ فِيهِ نَارَهُ الْخَرِي قَيْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مَن
 الرِّيحُ يُفْرِقُكُمْ بِهَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ نَحْنُ لَكُمْ وَالْكَرْمِيَّتَابِيهِ نَبِيْعًا ۝

ۋە پىيادە قوشۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا ھۇجۇم قىلغىن، ئۇلارنىڭ ماللىرىغا ۋە بالىلىرىغا شېرىك بولغىن، ئۇلارغا (يالغان) ۋە دىلەرنى بەرگىن — شەيتاننىڭ ئۇلارغا بەرگەن ۋەدىسى پەقەت ئالدامچىلىق- تۇر (64). شۈبھىسىزكى، مېنىڭ (ئىخلاسمەن) بەندىلىرىم ئۈستىدىن سەن ھۆكۈمرانلىق قىلالمايسەن. پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ھامىي بولۇشقا يېتەرلىكتۇر» (65). پەرۋەردىگارىڭلار، سىلەرنى پەزىلى (يەنى پەزىلىدىن بولغان رىزىقىڭلارنى) تەلەپ قىلسۇن دەپ، كېمىلەرنى سىلەر ئۈچۈن دېڭىزدا ماڭدۇرۇپ بېرىدۇ، ئۇ ھەقىقەتەن سىلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر (66). سىلەر دېڭىزدا بىرەر ئاپەتكە يولۇققان چېغىڭلاردا، ئېسىڭلارغا سىلەر چوقۇنۇۋاتقان مەۋزۇلار كەلمەي، پەقەت اللەلا كېلىدۇ (يەنى ئىنسان مۇنداق چاغدا اللەدىن باشقا ئىلتىجا قىلمايدۇ)، اللە سىلەرنى (غەرق بولۇشتىن) قۇتقۇزۇپ، (ئامان-ئېسەن) قۇرۇقلۇققا چىقارغاندا يۈز ئورۇپسىلەر (يەنى ئىخلاسىڭلار تۈگەپ ئاۋالقى ھالىتىڭلارغا قايتىۋالسىلەر). ئىنسان كۇفرلىق قىلغۇچىدۇر (يەنى اللەنىڭ نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىش ئىنساننىڭ تەبىئىتىدۇر) (67). (دېڭىزدا غەرق بولۇپ كېتىشتىن قۇتۇلغىنىڭلار بىلەن) اللەنىڭ سىلەرنى يەرگە يۇتقۇزۇۋېتىشىدىن، ياكى سىلەرگە ئاسماندىن تاش ياغدۇرۇپ ھالاك قىلىشىدىن، ئاندىن سىلەرنى (اللەنىڭ ئازابىدىن ساقلايدىغان) ھېچ ھامىي تاپالماسلىقىڭلاردىن قورقمامسىلەر؟ (68) ياكى اللەنىڭ سىلەرنى دېڭىزدا قايتا قاتناقتۇزۇپ (دېڭىزدىكى چېغىڭلاردا) قارا بوران چىقىرىپ، كۇفرلىق قىلغانلىقىڭلار تۈپەيلىدىن سىلەرنى غەرق قىلىۋېتىشىدىن، ئاندىن سىلەرگە بىزدىن ئۆچ ئېلىپ بېرىدىغان ھېچ ئەھدى تاپالماسلىقىڭلاردىن قورقمامسىلەر؟ (69)

شەك - شۇبھىسىزكى، بىز ئادەم بالىلىرىنى ھۈرمەتلىك قىلدۇق، ئۇلارنى قۇرۇقلۇقتا (ئۇلاغلارغا) مىندۈردۇق، دېڭىزدا (كېمىلەرگە) چىقاردۇق، ئۇلارنى شېرىم يېمەكلىكلەر بىلەن رىزىقلاندۇردۇق، ئۇلارنى مەخلۇ- قاتلىرىمىزنىڭ نۇرغۇنىدىن ئۈستۈن قىلدۇق (70). بىز ھەممە ئادەمنى ئۇلارنىڭ نامە-ئەمالى بىلەن چاقىرىدىغان كۈنىنى (ئېسىڭدا تۇتقىن)، نامە-ئەمالى ئوڭ قولىدىن بېرىلگەنلەر ئۆزلىرىنىڭ نامە-ئەمالىنى ئوقۇيدۇ، ئۇلارغا قىلچە زۇلۇم قىلىنمايدۇ (71). بۇ دۇنيادا (دىلى) كور بولغان ئادەم ئاخىرەتتىمۇ كور ۋە تېخىمۇ كۇمراھ بولىدۇ (72). ئۇلار سېنى بىز ساڭا ۋەھىي قىلغان قۇرئانغا خىلاپلىق قىلدۇرۇپ، بىزگە قۇرئاندىن غەيرىنى ئىتىرا قىلدۇرۇشقا تاس قالىدى، (ئۇلارنىڭ كوڭلىدىكىدەك قىلىشىڭدا) ئەلۋەتتە ئۇلار سېنى (ئۆزلىرىگە) دوست قىلما- لاتتى (73). سېنى بىز (ھەقىقەتتە تۇرۇشتا) مۇستەھكەم

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ الْحَرُورَةَ فَمَنْ مِّنَ
الْقَابِطِ وَقَضَيْنَاهُمْ عَلٰى كَيْفٍ مِّنْ خَلْقِنَا لَقَدْ اٰتَيْنَا لَكُمْ
نَدْوًا حٰثِلًا اَنْ اٰتَيْنَا بِمَا مَكَّمْتُمْ اَوْ لِي كَتِبْنَاهُ بِمَنْ يَّهْتَدِي
بِقُرْآنٍ كَيْفَهُمْ وَلَا تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ حَتَّىٰ تَقْرَأُوْا فِيْ هٰذَا
اَعْلَىٰ فَهَوٰى فِي الْخُرُوْۤا اَعْلَىٰ وَاَعْلَىٰ سَبِيْلًا لَّهٗ كَانَ كَادًا لِّلَّذِيْنَ
عَنِ الْاَلْبَابِ اَوْ حِيْنَ اَلَيْكَ لَمَّا تَرٰى عَلَيْنَا اٰيَةً وَّ اَلَّا نَحْنُ
حٰثِلًا لِّهٖ لَوْلَا اَنْ كَرَّمْنَا لَقَدْ كَرَّمْنَا لَكُمْ الْاَلْبَابَ لَقَدْ اٰتَيْنَا
اِذَا رَدَدْتُمْ عَلَيْنَا اَوْ يَضَعُ الْاَلْبَابَ لَمَّا تَرٰى لَكَ
عَلَيْنَا نَصِيْرًا لَّهٗ كَانَ كَادًا لِّلَّذِيْنَ تَرٰى مِنَ الْاَرْضِ يٰۤاٰخِرَةُ
مِنْهَا رَاٰ اَلْاَلْبَابُ خَلْفَكَ الْاَلْبَابُ لَمَّا تَرٰى مِنْ قَدَا اَسْلَمْنَا
قَبْلَكَ مِنْ قَدَا اَسْلَمْنَا وَاَلَّا نَحْنُ لَمَّا تَرٰى اَلْمُصَلُوْۤا لَكَ
الشَّيْءِ اَلْحَقِ اَلْبَابُ وَقُرْآنُ الْعَجْرٰنِ اَلْحَقِ اَلْبَابُ
مَشْهُودًا لَّهٗ كَانَ كَادًا لِّلَّذِيْنَ تَرٰى اَلْمُصَلُوْۤا لَكَ
رَبِّكَ مَعًا اَلْحَقِ اَلْبَابُ وَقُرْآنُ الْعَجْرٰنِ اَلْحَقِ اَلْبَابُ
اَلْحَقِ اَلْبَابُ وَقُرْآنُ الْعَجْرٰنِ اَلْحَقِ اَلْبَابُ وَقُرْآنُ الْعَجْرٰنِ اَلْحَقِ اَلْبَابُ

قىلمىغان بولساق، ئۇلارغا مايىل بولۇپ كەتكىلى ھەقىقەتەن تاس قالغان ئىدىك (74). ئەگەر شۇنداق قىلىدىغان بولساق، ئەلۋەتتە ساڭا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ھەسسىلەپ ئازاپ بەرگەن بولاتتۇق، ئاندىن سەن بىزگە قارشى ياردەم بېرىدىغان ھېچ ئادەم تاپالمايتتىڭ (75). (بەھۇدىلار) سېنى (مەدىنە) زېمىنىدىن چىقىرىۋېتىش ئۈچۈن، ئۇ يەردە سېنى خاتىرجەم تۇرغۇزماسلىققا تاس قالىدى، شۇنداق بولغاندا، سەن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار ئازغىنا ۋاقت تۇرايىتىتى (يەنى ئازغىنا ۋاقتتىن كېيىن ھالاك بولاتتى) (76). (بۇ) سەندىن ئىلگىرى بىز ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلىرىمىزنىڭ تۇتقان يولىدۇر (يەنى پەيغەمبەرلىرىنى ئارىسىدىن ھەيدەپ چىقارغان ھەرقانداق ئۇمىتىنى ھالاك قىلىش اللە نىڭ پەيغەمبەرلىرى ھەققىدە تۇتقان يولىدۇر)، تۇتقان يولىمىزدا ئۆزگىرىش تاپالماي- سەن (ئۇ مۇھەممەد!) كۈن قايرىلغان ۋاقتتىن تارتىپ قاراڭغۇ چۈشكەن ۋاقتقا قەدەر ناماز ئوقۇغىن*. بامدات نامىزىنىمۇ ئوقۇغىن، (كۈندۈزنىڭ ۋە كېچىنىڭ پەرىشتىلىرى) چوقۇم بامدات نامىزىدا ھازىر بولىدۇ (78). ساڭا نەپلە (ئىبادەت) بولۇشى ئۈچۈن، كېچىنىڭ بىر قىسمىدا (ناماز ئوقۇشقا، قۇرئان ئوقۇشقا) ئويغانغىن، (ئۇ مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارنىڭ سېنى مەدھىيلى- شىدىغان ئورۇنغا (يەنى بۈيۈك شاپائەت ماقامغا) تۇرغۇزۇشى مۇھەققەتتۇر (79). «پەرۋەردىگارم! مېنى (قەبىرەمگە) ئوڭۇشلۇق كىرگۈزگىن، (قەبىرەمدىن) ئوڭۇشلۇق چىقارغىن، ماڭا دەرگاھىڭدىن ھەققە ياردەم بېرىدىغان قۇۋۋەت ئاتا قىلغىن» دېگىن (80).

* بۇ يەردە پېشىن، ئەسرى، شام، خۇپتەن نامازلىرى كۆزدە تۇتۇلدۇ.

اَوَيْتُونَ لَكَ بَيْتًا مِّنْ دَرَجَاتٍ اَوْ تَرَىٰ فِي السَّمَاءِ اَرْسَالَكَ
 لِقَائِكَ حَتَّىٰ تُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا تَقْرُوهَا قُلْ مَبْعُوثُ لِي هَلْ
 كُنْتُ الْاَلْبَسُ الْاَسْوَدَ اَمْ مَنَعَهُ النَّاسُ اَنْ يُؤْمِرُوا بِالْاَدْبَاعِ مُرَمِّمِ
 الْهَدْيِ الْاَلَانَ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّكَ اللّٰهُ يَمُرُّ بِالْاَسْوَدِ الْاَلْوَانِ فِي
 الْاَرْضِ مَلِكًا مَّالِكًا يَتَسَوَّىٰ مَطْبُوعَيْنِ اَلَمْ نَزَّلْنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ
 مَلَكًا اَنْزِلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنَ بِاللُّغَةِ الْاَرَبِيَّةِ وَيَيَّكُمُ الرَّسُوْلَ كَاَنْ
 يَخْبُرُكُم بِمَا فِي سُدُوْرِكُمْ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاِنْسَانَ مَخْلُوْقًا حَسْبًا
 عَلِيْمًا اَلَمْ نَجْعَلِ الْاِنْسَانَ اَسْمٰنًا اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ يَدًا لِلْعِبَادِ
 اَلَمْ نَجْعَلِ الْوُجُوْهَ غَنِيْمًا وَرَبِّمًا اَوْصَا مَا نُوْحُوْهُم مَّا كَانَتْ
 اَرْسَالُهُمْ عَلَيْهِمْ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاِنْسَانَ اَسْمٰنًا اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ
 يَدًا لِلْعِبَادِ اَلَمْ نَجْعَلِ الْوُجُوْهَ غَنِيْمًا وَرَبِّمًا اَوْصَا مَا
 نُوْحُوْهُم مَّا كَانَتْ اَرْسَالُهُمْ عَلَيْهِمْ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاِنْسَانَ
 اَسْمٰنًا اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ يَدًا لِلْعِبَادِ اَلَمْ نَجْعَلِ الْوُجُوْهَ
 غَنِيْمًا وَرَبِّمًا اَوْصَا مَا نُوْحُوْهُم مَّا كَانَتْ اَرْسَالُهُمْ
 عَلَيْهِمْ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاِنْسَانَ اَسْمٰنًا اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ
 يَدًا لِلْعِبَادِ اَلَمْ نَجْعَلِ الْوُجُوْهَ غَنِيْمًا وَرَبِّمًا

ياكى سېنىڭ ئالتۇندىن ئويۇك بولسۇن، ياكى سەن
 (شوتا بىلەن) ئاسمانغا چىققىن، تاكى (اللە تەرد-
 پىدىن سېنىڭ ئۇنىڭ بەندىسى ۋە پەيغەمبىرى
 ئىكەنلىكىڭ يېزىلغان) بىز ئوقۇيالايدىغان بىر
 كىتابنى ئېلىپ چۈشمىگىچە سېنىڭ ئاسمانغا
 چىققانلىقىڭغا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز». (ئى
 مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللە پاك تۇر، مەن
 پەقەت بىر پەيغەمبەر ئىنسانمەن (اللەنىڭ ئىزنى بول-
 مىسا ھېچ ئادەم بىرەر مۆجىزە كەلتۈرەلمەيدۇ)» (93).
 ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ ئۆزلىرىگە ھىدايەت
 (يەنى پەيغەمبەر بىلەن قۇرئان) كەلگەن چاغدا
 ئىمان ئېيتماسلىقلىرى «اللە ئىنساننى پەيغەمبەر
 قىلىپ ئەۋەتمەيدۇ؟» دېگەنلىكلىرى ئۈچۈندۇر (94).
 (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «مۇبادا زېمىندا
 (يەنى زېمىن ئەھلىدەك) مېڭىپ يۈرۈيدىغان،

ئولتۇراقلاشقان پەرىشتىلەر بولسا ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارغا ئاسماندىن پەرىشتىنى پەيغەمبەر قىلىپ
 چۈشۈرەتتۇق» (95). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «اللە مەن بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا مېنىڭ
 راستلىقىمغا گۇۋاھ بولۇشقا يېتەرلىكتۇر اللە ھەقىقەتەن بەندىلىرىنىڭ (ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر،
 كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر» (96). كىمكى اللە ھىدايەت قىلغان ئىكەن، ئۇ ھىدايەت تاپقۇچىدۇر. اللە
 گۇمراھ قىلغان ئادەمگە اللەدىن باشقا (ئازابىتىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچ ياردەمچىلەرنى تاپال-
 مايىسەن، قىيامەت كۈنى ئۇلارنى دۈم ياتقۇزۇپ (سۆرەلگەن) كور، گاچا، گاس ھالدا يىغىمىز،
 ئۇلارنىڭ جايى جەھەننەم بولىدۇ، (جەھەننەمنىڭ) ئوتى پەسلەپ قالسا، ئۇلارغا (ئوتنى) تېخىمۇ
 يالقۇنچىتىمىز (97). ئۇلارنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى ۋە «چىرىگەن سۆڭەك ۋە توپىغا
 ئايلانغىنىمىزدىن كېيىن راستلا قايتىدىن تىرىلىپ يېڭىدىن ئادەم بولامدۇق؟» دېگەنلىكلىرى ئۈچۈن،
 ئۇلارغا بېرىلگەن جازا ئەنە شۇدۇر (98). ئاسمانلارنى، زېمىننى ياراتقان اللە نىڭ ئۇلارغا
 ئوخشاش ئىنسانلارنى يارىتالايدىغانلىقىنى ئۇلار بىلمەيدۇ؟ اللە ئۇلارنىڭ (ئۆلۈشى ۋە تىرىلىشى
 ئۈچۈن) شەك-شۈبھىسىز مۇئەييەن ۋاقىت بەلگىلىدى، كاپىرلار پەقەت كۇفرىغىلا ئۇنايدۇ (99).
 «ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ رەھمەت خەزىنىلىرى سىلەرنىڭ قولۇڭلاردا بولسا، چىقىمىدىن (يەنى
 تۈگەپ كېتىشتىن) قورقۇپ، چوقۇم بېخىللىق قىلاتتىڭلار، ئىنسان بېخىل كېلىدۇ» دېگەن (100).

بىز مۇساغا ھەقىقەتەن توققۇز روشەن مۇجىزە ئاتا قىلدۇق، مۇسا پىرئەۋنىگە ۋە ئۇنىڭ قەۋمىگە كەلگەن چاغدا (بىز مۇساغا): «ئۇلاردىن ئىسرائىل ئەۋلادىنى (قويۇۋېتىشىنى) سورىغىن» (دېدۇق). پىرئەۋن ئۇنىڭغا: «ئى مۇسا! سېنى مەن چوقۇم جادۇ قىلىنغان دەپ ئويلايمەن» دېدى (101). مۇسا: «ئى پىرئەۋن! بۇلار (يەنى توققۇز مۇجىزە) نى پەقەت ئاسانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پەرۋەردىگارى (مېنىڭ راستلىقىمنى ئىسپاتلايدىغان) دەلىل قىلىپ نازىل قىلغانلىقىنى سەن (گەرچە تىلىڭدا ئىقرار قىلمىساڭمۇ دەلىلگە ئەلۋەتتە) ئوبدان بىلسەن، مەن سېنى، ئى پىرئەۋن، ھەقىقەتەن، ھالاك بولىدۇ دەپ ئويلايمەن» دېدى (102). پىرئەۋن ئۇلارنى (مىسىر) زېمىندىن چىقىرىۋەتمەكچى بولدى، بىز پىرئەۋننى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغانلارنى — ھەممىسىنى (دېڭىزغا غەرق قىلىۋەتتۇق (103). پىرئەۋننى غەرق قىلىۋەتتەن كېيىن، بىز ئىسرائىل ئەۋلادىغا: «(مىسىر) زېمىنىدا تۇرۇڭلار، ئاخىرەت ۋەدىسى (يەنى

قىيامەت) كەلگەن چاغدا سىلەرنى (قەبرەڭلاردىن مەھشەرگاھقا) (كاپىرلار بىلەن مۇمىنلەرنى) ئارىلاش ئېلىپ كېلىمىز» دېدۇق (104). قۇرئاننى بىز ھەقىقەت ئاساسدا نازىل قىلدۇق، قۇرئانمۇ ھەقىقەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا نازىل بولدى، سېنى بىز پەقەت خۇش خەۋەر بەرگۈچى، ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتۇق (105). قۇرئاننى كىشىلەرگە دانە-دانە ئوقۇپ بېرىشكە ئۇچۇن ئۇنى بۆلۈپ-بۆلۈپ نازىل قىلدۇق، ئۇنى تەدرىجى نازىل قىلدۇق (106). «قۇرئانغا ئىشىنىڭلار ياكى ئىشەنمەڭلار (مەيلى، چۈنكى ئىشىنىشىڭلار ئۇنىڭغا كامالەت، ئىشەنمەسلىكىڭلار ئۇنىڭغا نۇقسان ئېلىپ كەلمەيدۇ)» دېگەن. شۇبەھسىزكى، قۇرئان نازىل بولۇشتىن ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەنلەر قۇر-ئاننى ئاڭلىغان چاغلىرىدا (تەسىرلىنىپ) دەرھال سەجدىگە بارىدۇ (107). ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز پاكىتۇر، پەرۋەردىگارىمىزنىڭ ۋەدىسى چوقۇم ئورۇنلىنىدۇ» دېدۇ (108). ئۇلار يىغلىغان ھالدا سەجدە قىلىشقا يىقىلىدۇ (قۇرئاننى ئاڭلاش بىلەن ئۇلار اللەغا) تېخىمۇ تەزەۋرۇ قىلىدۇ (109). «اللە دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، رەھمان دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، قايسىنى ئاتىساڭلار (ھەممىسى ياخشىدۇر). چۈنكى اللە نىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئىسىملىرى بار» دېگەن، نامىزىڭدا (قۇرئاننى) (مۇشۇرىكلار ئاڭلاپ قېلىپ ساڭا ئەزىيەت يەتكۈزمەسلىكى ئۈچۈن) يۇقىرى ئاۋاز بىلەنمۇ ئوقۇمىغىن، (مۇمىنلەر ئاڭلىماي قالماستىكى ئۈچۈن) پەس ئاۋاز بىلەنمۇ ئوقۇمىغىن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئوتتۇرا يول تۇتقىن (110). ئېيتقىنكى، «جىسى ھەمدۇسانا بالىسى بولۇشتىن پاك بولغان، سەلتەنتىدە شېرىكى بولمىغان، خارلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن دوستقا موھتاج بولمىغان (يەنى خار بولمىغان، ياردەمچىگە موھتاج بولمىغان) اللەغا خاستۇر! اللەنى مۇكەممەل رەۋىشتە ئۇلۇغلىغىن» (111).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 ۱۸- سۇرە كەھفی

18- سۇرە كەھفی

مەككەدە نازىل بولغان، 110 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ
 ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

جىمى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇركى، (اللە
 ئىنسانلارنى) ئۆز تەرىپىدىن بولغان قاتتىق ئازابىن
 ئاگاھلاندۇرۇش، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان مۇمىن-
 لەرگە ئوبدان مۇكاپات (يەنى جەننەت) بېرىدۇ-
 خالىسى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىش ئۈچۈن،
 بەندىسى (يەنى پەيغەمبىرى مۇھەممەد) گە توغرا،

ھېچقانداق قىغىرلىق (يەنى ئىختىلاپ، زىددىيەت) بولمىغان قۇرئاننى نازىل قىلدى (1-2).
 ئۇلار (يەنى ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان مۇمىنلەر) جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇقۇمۇ (3). اللە نىڭ بالىسى
 بار دېگۈچىلەرنى ئاگاھلاندۇرىدۇ (4). ئۇلار ۋە ئۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى بۇ بوھتانلىرىدا
 ھېچقانداق مەلۇماتقا ئىگە ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىدىن چىققان سۆز نېمىسىدېگەن چوڭ!
 ئۇلار پەقەت يالغانغا ئېيتىدۇ (5). ئەگەر ئۇلار قۇرئانغا ئىمان ئېيتىمسا، ئەپسۇسلىنىپ، ئۇلارنىڭ
 (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈگەنلىكىدىن ئۆزەڭنى ھالاك قىلىۋېتىشىڭ مۇمكىن (6). ئىنسانلارنىڭ قايىس-
 لىرىنىڭ ئەمەلى ئەڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى سىناش ئۈچۈن، بىز ھەقىقەتەن يەر يۈزىدىكى شەيئە-
 لەرنىڭ ھەممىسىنى يەر يۈزىنىڭ زىننىتى قىلدۇق (7). بىز چوقۇم يەر يۈزىدىكى (دەل-دەرەخ،
 تاغ ۋە بىنا قاتارلىق) نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى يوق قىلىپ، يەر يۈزىنى تۈپتۈز باياۋانغا ئايلاندۇ-
 ردۇمىز (8). ئەسھابۇلسكەھفىنى ۋە رەقىم (يەنى ئەسھابۇلكەھفىنىڭ ئىسىملىرى يېزىلغان تاختا) نى
 (بىزنىڭ قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئالامەتلىرىمىز ئىچىدىكى ئەڭ قىزىقى دەپ قاردۇ-
 دىڭمۇ؟ (9) ئۆز ۋاقتىدا بىرقانچە يىگىت غارنى پانا جاي قىلىۋالدى، ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز!
 بىزگە رەھمەت خەزىنىلىرىڭدىن ئاتا قىلغىن، بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنى تۈزەپ، بىزنى ھىدايەت تاپقۇ-
 چىلاردىن قىلغىن» دېدى (10). ئۇلارنى بىز غاردا ئۇزۇن يىللار ئۇخلاستىپ قويدۇق (11).

ئاندىن ئىككى كۆرۈھ (يەنى ئەسھابۇلكەھف ئىچىدىكى قانچىلىك ئۇخلىغانلىقلىرى ھەققىدە ئىختىلاپ قىلىش قان ئىككى كۆرۈھ) تىن قايسىسىنىڭ غاردا قانچىلىك ئۇزاق تۇرۇشقانلىقلىرىنى ئىنچىكە ھېسابلايدىغان. لىقىنى سىناش ئۈچۈن ئۇلارنى ئويغاتتۇق (12). بىز ساڭا ئۇلارنىڭ ھېكايىسىنى راستى بىلەن ئېيتىپ بېرىمىز، ئۇلار ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىغا ئىمان ئېيتقان، بىز ھىدايەتنى زىيادە قىلغان يىگىتلەردۇر (13). ئۇلارنىڭ دىلىرىنى (يەنى ئىرادىسىنى) مۇستەھكەم قىلدۇق، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (ئىمانسىز زالىم پادىشاھ ئالدىدا) دەس تۇرۇپ ئېيتتى: «بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىز ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، بىز ئۇنى قويۇپ ھەرگىزمۇ باشقا ئىلاھقا ئىبادەت قىلمايمىز، ئەگەر بىز (اللەنىڭ شېرىكى بار) دەيدىغان بولساق، بۇ چاغدا ھەقىقەتتىن تولمۇ يىراقلاشقان بولىمىز (14). بىزنىڭ قەۋمىمىز اللەنى قويۇپ (بۇتلارنى) ئىلاھ قىلىۋالدى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئىلاھلارغا ئىبادەت

قىلىشقا تېگىشلىك ئىكەنلىكىگە نېمىشقا ئېنىق دەلىل كەلتۈرمەيدۇ، اللەغا يالغاننى چاپلىغان ئادەمدىنمۇ زالىم كىم بار؟» (15) (ئى يىگىتلەر!) سىلەر ئۇلاردىن ۋە ئۇلارنىڭ اللەدىن باشقا ئىبادەت قىلىدىغان بۇتلاردىن ئايرىلغان ئىكەنلىرى، غارىنى پانا جاي قىلىڭلار، پەرۋەردىگارىڭلار سىلەرگە كەڭ رەھمەت قىلىدۇ، اللە سىلەرنىڭ ئىشلىرىڭلارنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىدۇ (16). كۈن چىققان چاغدا ئۇلارنىڭ غارىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى، كۈن پاتقان چاغدا ئۇلارنىڭ غارىنىڭ شىمال تەرىپىگە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرسەن (يەنى غارىنىڭ ئىشىكى شىمال تەرەپتە بولغانلىقتىن كۈننىڭ نۇرى غارىنىڭ ئىككى تەرىپىگە چۈشۈپ تۇرىدۇ، اللە ئۇلارنى ھۈرمەتلىگەن. لىكىن، كۈن چىققاندىمۇ، پاتقاندىمۇ ئۇنىڭ نۇرى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە چۈشمەيدۇ)، ئۇلار بولسا غارىنىڭ (ئوتتۇرىسىدىكى) بوشلۇقتىدۇر، بۇ اللەنىڭ (قۇدرىتىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئالامەتلەردىندۇر، كىمكى اللە ھىدايەت قىلىدىكەن، ئۇ (ھەقىقىي) ھىدايەت تاپقۇچىدۇر، كىمكى (قىلغان يامان ئەمەلى تۈپەيلىدىن) اللە ئازدۇرىدىكەن، ئۇنىڭغا يول كۆرسەتكۈچى دوستىنى ھەرگىزمۇ تاپالمايسەن (17). (مۇبادا ئۇلارنى كۆرىدىغان بولساڭ، كۆزلەرنىڭ ئوچۇقلىقى ۋە ئۆرۈلۈپ تۇرىدىغانلىقىدىن) ئۇلارنى ئويغاق دەپ ئويلايسەن، ھالىبۇكى، ئۇلار ئۇيقۇدۇر، ئۇلارنى بىز ئوڭ ۋە سول تەرىپكە ئۆرۈپ تۇرىمىز. ئۇلارنىڭ ئىتى (غار) نىڭ بوسۇغىسىغا ئىككى پۇتىنى سوزۇپ ياتىدۇ، ئەگەر ئۇلارنى كۆرىدىغان بولساڭ، ئەلۋەتتە ئۇلاردىن قاتتىق قورقۇپ، يۈز ئۆرۈپ چوقۇم قاچقان بولاتتىڭ (18).

ئۇلارنى ئۇخلاقتىنمىزدەك، (غاردا قانچىلىك تۇر-
غانلىقلىرىنى) ئۆزئارا سوراۋاتقان دەپ (ئۆلۈمگە
ئوخشاش ئۇزاق ئۇيقۇدىن) ئۇلارنى ئويغاتتۇق،
ئۇلارنىڭ بىرى «بۇ غاردا) قانچە ئۇزاق تۇر-
دۇڭلار؟» دېدى. ئۇلار: «بىر كۈن ياكى بىر
كۈندىنمۇ ئاز تۇردۇق» دېيىشتى. ئۇلارنىڭ
(بەزىسى) دېدىكى، «قانچە ئۇزاق تۇرغانلىقىڭلارنى
پەرۋەردىگارڭلار ئوبدان بىلىدۇ (بۇنى سۈرۈشتۈ-
رۈشنىڭ پايدىسى يوق، بىز ھازىر ئاچ)، بىرىڭلارنى
بۇيرۇڭلار، بۇ تەڭگىلەرنى شەھەرگە ئېلىپ بېرىپ،
كىمنىڭ تامىقى ئەڭ پاكىز بولسا، ئۇنىڭدىن سىلەرگە
سېتىۋېلىپ ئېلىپ كەلسۇن، ئۇ (شەھەرگە كىرىشتە
ۋە تاماق سېتىۋېلىشتا) ئېھتىيات قىلسۇن، سىلەرنى
ھېچ كىشىگە تۇيدۇرمىسۇن (19). ئەگەر شەھەردىكى
كىشىلەر سىلەرنى تۇتۇۋالسا، سىلەرنى چالما كېسەك
قىلىپ ئۆلتۈرىدۇ، ياكى سىلەرنى ئۆزلىرىنىڭ دىنىغا

كىرىشكە مەجبۇرلايدۇ، مۇنداقتا ھەرگىزمۇ مەقسىتىڭلارغا ئېرىشەلمەيسىلەر» (20). ئۇلارنى ئۇنىۋىتسىپ
ئويغاتتىمىز دەك، كىشىلەرگە اللەنىڭ (قايتا تىرىلدۈرۈش توغرىسىدىكى) ۋەدىسىنىڭ ھەقىقىتىنى
ۋە قىيامەتنىڭ بولىدىغانلىقىدا شەك-شۈبھە يوق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، كىشىلەرنى
ئۇلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلدۇق. ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (ئەسھابۇلكەھفى قەبرى روه
قىلىنغاندىن كېيىن) ئەسھابۇلكەھفىنىڭ ئىشى ئۈستىدە دەتالاش قىلىشتى، بەزى كىشىلەر: «ئۇلار-
نىڭ يېنىغا ھېچ كىشىنىڭ كىرمەسلىكى ئۈچۈن) ئەسھابۇلكەھفىنىڭ ئەتراپىغا (يەنى غارنىڭ ئىشىكىگە)
بىر تام ئېتىڭلار» دېدى، اللە ئەسھابۇلكەھفىنىڭ ئەھۋالىنى ھەممىدىن ئوبدان بىلىدۇ، گېپى ئوتتۇرى-
غان باشلىقلار (يەنى پادىشاھ ۋە شەھەر كاتىبلىرى): «غارنىڭ ئەتراپىغا (يەنى غارنىڭ ئىشىكى
ئالدىغا) ئەلۋەتتە بىر مەسجىد سالايلى» دېدى (21). ئۇلار (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
زامانىدىكى ناسارالار): «ئۇلار (يەنى ئەسھابۇلكەھفى) ئۇچ بولۇپ، تۆتىنچىسى ئۇلارنىڭ ئىتىدۇر»
دەيدۇ، بەزىلەر: «ئۇلار بەش بولۇپ، ئالتىنچىسى ئۇلارنىڭ ئىتىدۇر» دەيدۇ، بۇ پۈتۈنلەي ئاساسسىز،
قارىسىغا (ئېيتىلغان سۆزدۇر)، يەنە بەزىلەر: «ئۇلار يەتتە بولۇپ، سەككىزىنچىسى ئۇلارنىڭ
ئىتىدۇر» دەيدۇ، ئېيتىشكى، «ئۇلارنىڭ سانىنى پەرۋەردىگارم ئوبدان بىلىدۇ، ئۇندىن باشقا ئازغىنا
كىشىلەر بىلىدۇ.» ئۇلار توغرىسىدا (ناسارالار بىلەن) پەقەت يۈزەگىنە مۇنازىرىلەشكىن (يەنى
بۇ ھەقتە مۇنازىرىلەشكۈچىلەرنى تەستىق قىلمايدىغان، يالغانغىمۇ چىقارمايدىغان دەرىجىدە
مۇنازىرىلەشكىن). ئۇلارنىڭ ھېچبىرىدىن ئەسھابۇلكەھفى قىسسىسىنى سورىمىغىن (22).

سەن بېغىڭغا كىرگەن چېغىڭدا: اللّٰه نىڭ خالىغىنى بولىدۇ، اللّٰه نىڭ ياردىمى بولمىسا قولۇمدىن ھېچ ئىش كەلمەيدۇ، دېسەڭچۇ! سېنىڭ قارىشىڭچە، مېنىڭ مېلىم ۋە ئەۋلادىم سېنىڭكىدىن ئاز بولسىمۇ (39)، ئۆمدىكى، پەرۋەر-دىگارمى ماڭا سېنىڭ بېغىڭدىن ياخشىراق نەرسە ئاتا قىلغاي. بېغىڭغا ئاسماندىن بىر ئاپەت يۈزلەندۈرۈش بىلەن بېغىڭ تۈپ-تۈز قاقاس يەرگە ئايلىنىپ قالغاي (40)، ياكى ئۇنىڭ سۈيى سىڭىپ كېتىپ ئۇنى ئىزدەش (يەنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش) سېنىڭ قولۇڭدىن كەلمەيدۇ (41). ئۇنىڭ مېۋىلىرى (يەنى بېغى) ۋەيران بولدى، تېلىنىڭ بىدىشلىرى يەرگە يىقىلدى، ئۇ باققا سەرىپ قىلغان چىقىملىرىغا (ھەسرەت چېكىپ) ئىككى ئالقىنىنى ئۇۋۇلغىلى

تۇردى ھەمدە ئۇ: «مەن پەرۋەردىگارغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەسەچۇ» دېدى (42). ئۇنىڭغا اللەدىن باشقا ياردەم قىلىدىغان (يەنى ئۇنىڭدىن بۇ بالانى دەپتى قىلىدىغان) ھېچ جامائە بولمىدى، ئۆزىڭمۇ ئۆزى ياردەم قىلالىمىدى (يەنى بالانى ئۆزىدىن دەپتى قىلالىمىدى) (43). بۇ يەردە (يەنى مۇنداق ھالەتتە) مەدەتكار بولۇش پەقەت بەرھەق اللەغا خاستۇر، اللە (ئۆزىگە ئىمان ئېيتقۇچىلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) ياخشى مۇكاپات بەرگۈچىدۇر، (ئۇنىڭغا يۆلەنگەن ۋە ئۇنى ئۈمىد قىلغانلارنىڭ) ئاقۋىتىنى ياخشى قىلغۇچىدۇر (44). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلارغا (يەنى كىشىلەرگە) دۇنيا تىرىكچىلىكى ھەققىدە مۇنداق مىسالنى كەلتۈر-گىن: (ئۇ شۇنىڭغا) ئوخشايدۇكى، بىز ئاسماندىن يامغۇر ياغدۇردۇق، شۇ سۇ بىلەن زېمىنىڭ ئۆسۈم-لۈكلىرى بىر-بىرىگە چىرىمىشىپ بولۇق ئۆستى، كېيىن ئۇ قۇرۇپ تۆكۈلدى، شامالار ئۇنى (تەرەپ-تەرەپكە) ئۇچۇرۇپ كەتتى، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (45). ماللار ۋە بالىلار دۇنيا تىرىكچى-لىكىنىڭ زىننىتىدۇر، باقى قالدىغان ياخشى ئەمەللەرنىڭ ساۋابى پەرۋەردىگارنىڭ نەزىرىدە تېخىمۇ ياخشىدۇر. ئۈمىد تېخىمۇ چوڭدۇر (46). ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) بىز تاغلارنى يوق قىلىمىز، زېمىننى ئوچۇق، تۈپتۈز كۆرسەن (يەنى ئۇنى توسۇپ تۇرىدىغان تاغ، دەرەخ، بىنالار بولمايدۇ)، ئۇلارنى (يەنى ئىنسانلارنى) (مەھشەرگاھقا) يىغىمىز، ئۇلاردىن بىر كىشىنىمۇ قالدۇرۇپ قويمايمىز (47).

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 إِنَّ رَبِّيَ أَنَا أَقَلُّ مِنكُم مَّا لَا تَوْكَلُونَ ۗ أَلَمْ نَعْمَلْ سَمِيًّا أَنْ
 يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حَبَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
 نَضِيبًا صَهِيبًا أَرْلَقْنَا ۗ وَأَنْصَبِهِمْ مَّا ذُحُّوا وَإِنْ كُنْتُمْ لَمَّ
 لَهُ ظُلْمًا ۗ وَأَلْحَبْتُمْ بِهِمْ ۗ فَأَصْبَحَ يَقَظُونَ ۗ فَكَيْفَ عَمِلْنَا
 أَنْفَقْنَا فِيهَا وَهِيَ غَارِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُوا لَيْسَ لَنَا
 لَهَا شَرِكٌ بِرَبِّي أَحَدًا ۗ وَلَوْ تَكُن لَّهُ فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ
 مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۗ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ تَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۗ وَاضْرِبْ لَهُم
 مَّثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا أَتْرَكْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هُبُوبًا يَلتُوتُونَ
 الرِّيبَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۗ الْأَمْثَالُ وَ
 الْجُبْنَ زِيَّةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَيْتِ الْطِيلِطُ خَيْرٌ
 عِنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا ۗ وَيَوْمَ نُسِزُ الْجِبَالَ وَ
 تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَسْرَتُهُمْ قُلُوبُهُمْ نَغَادِرُ لَهُمْ أَعْدَاءُ ۗ

ياش خادىم: «بىز چوڭ تاش ئاستىدا ئارام ئېلىۋاتقاندا (يۈز بەرگەن ئىشتىن يەنى پىشۇرۇلغان بېلىقنىڭ تىرىلىپ، سېۋەتتىن سەكرەپ چىقىپ دەرياغا كىرىپ كەتكەنلىكىدىن ئىبارەت قىزىق ئىشتىن) خەۋىرىڭ بارمۇ؟ مەن راستلا بېلىقنى ئۈنۈپتەيمەن. بېلىقنىڭ (ئاجايىپ ۋەقەسى) نى ساڭا ئېيتىشنى پەقەت شەيتان ماڭا ئۈنۈلدۈرۈپتۇ، بېلىق دەرياغا ئاجايىپ يول ئالغان ئىدى» دەيدى (63). مۇسا: «بىزنىڭ ئىزدەيدى-غىنىمىز دەل مۇشۇ ئىدى» دەيدى-دە، ئىككىسى كەلگەن ئىزى بويىچە كەينىگە يېنىشى (64). ئۇ ئىككىسى (بېلىقنى ئۈنۈتۈغان چوڭ تاشنىڭ يېنىدا) بىزنىڭ بەندىلىرىمىزدىن چوڭ مەرھەمەتسىزگە ئېرىشكەن ۋە بىزنىڭ ئۆزىمىزگە خاس ئىلىمىمىزنى (يەنى ئىلمى غەيبىنى) بىز بىلىدۇرگەن بىر بەندىنى (يەنى خىزىر ئەلەيھىسسالامنى) ئۇچراتتى (65). مۇسا ئۇنىڭغا: «اللە ساڭا بىلدۈرگەن توغرا ئىلمىنى ماڭا ئۆگىتىشىڭ ئۈچۈن ساڭا نەگەشەيمۇ؟ (يەنى

قَالَ رَبِّي إِذْ أَمَرَنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَ مَا أَتَسْبِينُهُ إِلَّا الْحَيْطَانُ أَنْ أَدْرُوهُ وَأَتَّخَذَ سَيْبِيكَ فِي الْبَحْرِ حَبِيبًا قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَمُوتُ فَانزَلْنَا عَلَيَّ الْآرَاءِهَا فَصَلَّاهُ فَوَجَدْنَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ وَصِيَّةً مِنْ عَدِينَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ وَمِمَّا حَلَلْتَ رُشْدًا قَالَ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ عَلَيَّ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تُصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْخِفْ عَنِّي حَتَّى أَهْدِكَ لَكَ مِثْلَهُ وَإِذْ قَالَ فَاطْلُقْنَا هَذَا رِكَابِي السَّيِّئُ مَرْمَأَةً قَالَ أَعْرِضْهَا لِشُعْرَى أَهْلِكَ لَعَلَّهَا تَجِدُ مِنْهَا لِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَكُنْ لَكَ كُنْتُ عَلَيَّ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْ بِنِآيَتِكُمْ وَلَا تُخْزُوا مِنْ أَمْرِئِكُمْ عَزْمًا قَالَ فَاطْلُقْنَا هَذَا رِكَابًا لَعَلَّهَا تَجِدُ مِنْهَا لِمْرًا فَسَأَلْنَاهُ عَنِ الْغَيْبِ نَحْنُ لَعَلَّهَا تَجِدُ مِنْهَا لِمْرًا

سۆھبىتىڭىدە بولايىمۇ؟» دەيدى (66). ئۇ ئېيتتى: «سەن مەن بىلەن بىللە بولۇشقا سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالمايسەن (67). سەن چوڭقۇر تونۇپ يەتمىگەن (يەنى قارىماققا يامان، ئەمما ماھىيىتىنى سەن چۈشەنمىگەن) ئىشقا قانداقمۇ سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالايسەن؟» (68) مۇسا ئېيتتى: «اللە خالىسا مېنى سەۋر قىلغۇچى كۆرسەن، سېنىڭ بۇيرۇقۇڭغا خىلاپلىق قىلمايمەن» (69). (خىزىر) ئېيتتى: «ئەگەر سەن ماڭا نەگەشەڭ، (بولۇپقان ئىش توغرىسىدا) مەن ئۇنى ساڭا سۆزلەپ بەرگىچە ئۈنۈڭدىن سورىما (يەنى ئۆزۈم سۆزلەپ بەرمىگىچە قىلغان ئىشلىرىمدىن سورىما)» (70). شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى بىرلىكتە مېڭىپ كېلىپ بىر كېمىگە چىقىشتى، (خىزىر) كېمىنى تېشۋەتتى (يەنى كېمىنىڭ بىر تاختىسىنى سۇغۇرۇۋەتتى)، مۇسا (ئۇنىڭغا): «كېمىدىكىلەرنى غەرق بولۇپ كەتسۇن دەپ كېمىنى تەشتىگىمۇ؟ سەن ھەقىقەتەن (قورقۇنچىلۇق) چوڭ بىر ئىشنى قىلىدىڭ» دەيدى (71). (خىزىر) «سەن ھەقىقەتەن مەن بىلەن بىللە بولۇشقا سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالمايسەن دېمىدىمۇ؟» دەيدى (72). مۇسا ئېيتتى: «ئەھدىنى ئۈنۈتۈپ قالغانلىقىمغا مېنى ئەيىبلەسە، سەن بىلەن بىللە بولۇشتا مېنى قىيىن ھالغا چۈشۈرۈپ قويما» (73). ئۇ ئىككىسى يەنە بىرلىكتە ماڭدى، ئۇلار بىر بالىنى ئۇچراتتى، (خىزىر) ئۇنى ئۆلتۈرۈپ قويدى. مۇسا: «سەن بىر بىگۇناھ جاننى ناھەق ئۆلتۈردۈڭ، سەن ھەقىقەتەن ياۋۇز ئىشنى قىلىدىڭ» دەيدى (74).

ئون ئالتىنچى پارە

(خىزىر) ئېيتتى: «ساڭا مەن ھەقىقەتەن مەن بىلەن بىللە بولۇشقا سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالمايمەن دېيىدىمىمۇ؟» (76) مۇسا ئېيتتى: «بۇنىڭدىن كېيىن يەنە سەندىن بىرەر ئىش توغرىلۇق سورىسام (يەنى قىلغان ئىشىڭغا ئېتىراز بىلدۈرسەم)، مېنى ئۆزۈڭگە ھەمراھ قىلىمىغىن، (ساڭا بەرگەن ۋەدەمگە ئۈچ قېتىم خىلاپلىق قىلغانلىقىم ئۈچۈن) مېنىڭ ئالدىدا (ماڭا ھەمراھ بولماسلىقتا) مەزۇرسەن» (76). ئۇ ئىككىسى يەنە بىللە مېڭىپ بىر شەھەرگە يېتىپ كەلدى، شەھەر ئاھالىسىدىن تاماق سورىدى، شەھەر ئاھالىسى ئۇلارنى مېھمان قىلىشتىن باش تارتتى، ئۇلار بۇ شەھەردە ئۇرۇلۇپ چۈشەي دەپ قالغان بىر تامنى ئۇچراتتى، ئۇنى (خىزىر قولى بىلەن سىلاپ) تۈزلەپ قويدى. مۇسا ئېيتتى:

«ئەگەر خالىساڭ بۇ ئىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئىش ھەققى ئالغان بولاتتىڭ» (77). (خىزىر) ئېيتتى: «بۇ، سەن بىلەن مېنىڭ ئايرىلىش (ۋاقىتىمىز)، سەن سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالمايدىغان (يۇقىرىقى ئۈچ ئىشنىڭ) ھەقىقىتىنى ساڭا چۈشەندۈرۈپ بېرىمەن» (78). كېيىنكى كەلسەك، ئۇ دېڭىزدا ئىشلەيدىغان بىر قانچە نەپەر كەمبەغەلنىڭ كېمىسى ئىدى، مەن ئۇنى (تېشىپ) ئىيىنىپ قىلىپ چىقىپ بولدىم، (چۈنكى) ئۇلارنىڭ ئالدىدا (يەنى بارىدىغان يوللىرىدا) ھەرقانداق ساق كېمىنى ئىگىسىدىن (زورلۇق بىلەن) تارتىۋالدىغان بىر پادىشاھ بار ئىدى (79). (ئۆلتۈرۈلگەن) بالغا كەلسەك، ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى مۇمىن ئىدى. (ئۇ ئەسلىدە كاپىر يارىتىلغانلىقتىن، چوڭ بولغاندا) ئۇنىڭ گۇمراھلىق بىلەن كۆفرىنى ئاتا-ئانىسىغا تېڭىشىدىن قورقۇتۇق (80). شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۇلارنىڭ پەرۋەردىكارىنىڭ ئۇلارغا ئۇ بالغا قارىغاندا پاك ۋە كۆيۈملۈك پەرزەنت ئاتا قىلىشىنى ئىرادە قىلدۇق (81). تامغا كەلسەك، ئۇ شەھەردىكى ئىككى يېتىم بالىنىڭ ئىدى، تام ئاستىدا ئۇلارنىڭ (ھەقىقى بولغان) خەزىنىسى بار ئىدى (تام ئۇرۇلۇپ كەتسە، خەزىنىسى ئېچىلىپ قېلىپ كىشىلەر ئۇنى ئېلىپ كېتەتتى)، ئۇلارنىڭ ئاتا-ئانىسى ياخشى ئادەم ئىدى. پەرۋەردىكارنىڭ ئۇلارنىڭ چوڭ بولغاندا تام ئاستىدىكى خەزىنىسىنى چىقىرىۋېلىشىنى ئىرادە قىلدى، بۇ پەرۋەردىكارنىڭ (ئۇلارغا قىلغان) رەھىمىتىدۇر، ئۇنى (يەنى يۇقىرىدىكى ئۈچ ئىشنى) مەن ئۆز خاھىشىم بويىچە قىلىشىم يوق (بەلكى ئۇنى اللەنىڭ ئەمرى ۋە ئىلھامى بىلەن قىلدىم)، سەن سەۋر-تاقەت قىلىپ تۇرالمايدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەقىقىتى ئەنە شۇ» (82). ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) سەندىن زۇلقەرنەينىن توغرىلۇق سورىشىدۇ. «سەلەرگە مەن ئۇنىڭ قىسمىنى (ۋەھىي ئاساسىدا) بايان قىلىمەن» دېگىن (83).

ئۇنىڭغا بىز زېمىندا ھەقىقەتەن كۈچ - قۇدرەت ئاتا قىلدۇق، ئۇنىڭغا ئۆز مەقسىدىگە يېتىشىنىڭ پۈتۈن يوللىرىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردۇق (84). زۇلقەرنەين (اللە ئۇنىڭغا ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگەن) يولغا ماڭدى (85). ئۇ كۈنپېتىش تەرەپكە يېتىپ بارغاندا، كۈننىڭ قارا لايلىق بۇلاققا يېتىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى*. ئۇ بۇلاقنىڭ يېنىدا بىر تۈرلۈك قەۋمنى ئۇچراتتى. بىز: «ئى زۇلقەرنەين! سەن ئۇلارنى جازالىغىن ياكى ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن» دېدۇق (86). زۇلقەرنەين ئېيتتى: «كىمكى زۇلۇم قىلغان بولسا، بىز ئۇنى جازالايمىز، ئاندىن ئۇ پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلىدۇ، پەرۋەردىگارى ئۇنى قاتتىق جازالايدۇ» (87). كىمكى ئىمان ئېيتسا ۋە ياخشى ئەمەل قىلسا، ئۇنىڭغا ئەڭ ياخشى مۇكاپات بېرىلىدۇ، ئۇنى قولاي ئىشقا بوي - رۇيمىز» (88). ئاندىن زۇلقەرنەين (اللە ئۇنىڭغا قولايلىق قىلىپ بەرگەن) يولغا ماڭدى (89). زۇل - قەرنەين كۈنچىقىش تەرەپكە بارغاندا، كۈننىڭ

شۇنداق بىر قەۋمنىڭ ئۈستىگە چۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆردىكى، ئۇ قەۋمگە بىز (كۈننىڭ ھارارىتىدىن) ساقلىنىدىغان (كىيىم، ئىمارەت قاتارلىق) نەرسىلەرنى ئاتا قىلىمىدۇق (90). ئەھۋال شۇنداق بولدى (يەنى زۇلقەرنەين كۈنچىقىش تەرەپتىكى كىشىلەرگىمۇ كۈنچىقىش تەرەپتىكى كىشىلەرگە قىلغان مۇئامىلىنى قىلدى). بىز ئۇنىڭ قولىدىكى نەرسىلەردىن تولۇق خەۋەردار ئىدۇق (91). ئاندىن ئۇ (اللە ئۇنىڭغا قولايلىق قىلىپ بەرگەن) يولغا ماڭدى (92). زۇلقەرنەين ئىككى تاغ ئارىسىغا يېتىپ بارغاندا، ئىككى تاغ ئالدىدا ھېچقانداق سۆزنى چۈشەنمەيدىغان (يەنى ئۆزىنىڭ تىلىدىن غەيرىي تىلنى بىلمەيدىغان) بىر قەۋمنى ئۇچراتتى (93). ئۇلار: «ئى زۇلقەرنەين! يەجۇج بىلەن مەجۇج يەر يۈزىدە ھەقىقەتەن بۇز - غۇنچىلىق قىلغۇچىلاردۇر، بىز بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا بىر تۈسما سېلىپ بېرىشنىڭ ئۈچۈن، ساڭا بىر قىسىم مېلىمىزنى (ياجىغا ئوخشاش) تۆلىسەك بولامدۇ؟» دېدى (94). زۇلقەرنەين ئېيتتى: «اللەنىڭ ماڭا بەرگەن نەرسىلىرى (يەنى كۈچ - قۇۋۋەت ۋە پادىشاھلىق سىلەرنىڭ ماڭا بېرىدىغان مېلىڭلاردىن) ئارتۇقتۇر، ماڭا ئادەم كۈچى ياردەم قىلىڭلار، ئۇلار بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلارغا مۇستەھكەم بىر تۈسما سېلىپ بېرىي (95). ماڭا تۆمۈر پارچىلىرىنى ئېلىپ كېلىڭلار، (تۆمۈر پارچىلىرى دۆۋىلىنىپ) ئىككى تاغنىڭ ئارىسى تەكشى بولغاندا، كۆيۈكلەرنى بېسىڭلار». تۆمۈر پارچىلىرى (قىزىپ) ئوتتەك بولغاندا، ئۇ: «ماڭا (ئېرىتىلگەن مىسنى) بېرىڭلار، ئۈستىگە تۆكەي» دېدى (96).

* ئەمەلىيەتتە بۇنداق بولمىسۇ، كىشىگە كۈن خۇددى دېڭىزغا، تاغقا كىرىپ كېتىۋاتقاندا تۈيۈلدۇ.

(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «مەن پەقەت سىلەرگە ئوخشاش بىر ئىنسانمەن، ماڭا ۋەھىي قىلىنىدۇكى، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار يالغۇز بىر ئىلاھتۇر، كىمكى، پەرۋەردىگارغا مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلىدىكەن (يەنى ساۋابىنى ئۈمىد قىلىپ، ئازابىدىن قورقۇدىكەن)، ياخشى ئىش قىلسۇن. پەرۋەردىگارغا قىلىدىغان ئىبادەتكە ھېچكىمنى شېرىك كەلتۈرمىسۇن» (110).

19- سۈرە مەريەم

مەككەدە نازىل بولغان، 98 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

كافى، ھاء، ياء، عىن، صاد (1). بۇ، پەرۋەردىگار-
رىڭنىڭ بەندىسى زەكەرىياغا قىلغان مەرھەمىتىنىڭ

بايانىدۇر (2). ئۇ ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارغا پەس ئاۋازدا مۇناجات قىلدى (3). ئۇ ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! مەن ھەقىقەتەن كۈچ-قۇۋۋىتىمدىن كەتتىم، چېچىم ئاقاردى. پەرۋەردىگارم! ساڭا دۇئا قىلىپ ئۈمىدىسىز بولۇپ قالغىنىم يوق (4). مەن تاغلىرىمنىڭ بالىلىرىنىڭ ئورنۇمنى باسالماقلىرىدىن (يەنى دىننى قولدىن بېرىپ قويۇشلىرىدىن) ھەقىقەتەن ئەنسىرەيمەن، مېنىڭ ئايالىم تۇغماستۇر، (پەزىلىتىدىن) ماڭا بىر (ياخشى) پەرزەنت ئانا قىلىن (5). ئۇ ماڭا ۋارىس بولغاي ۋە يەتقۇب ئەۋلادىغا ۋارىس بولغاي، پەرۋەردىگارم! ئۇنى سېنىڭ رازىلىقىڭغا ئېرىشىدىغان قىلىن» (6). (اللە ئېيتتىكى) «ئى زەكەرىيا! بىز ھەقىقەتەن ساڭا (پەرىشتىلەر ئارقى-لىق) يەھيا ئىسىملىك بىر ئوغۇل بىلەن خۇش خەۋەر بېرىمىز، ئىلگىرى ھېچ ئادەمنى ئۇنىڭغا ئىسمىداش قىلمىدۇق» (7). زەكەرىيا ئېيتتى: «ئايالىم تۇغماس تۇرسا، مەن قېرىپ مۈكچىسىپ كەتكەن تۇرسام، مېنىڭ قانداقمۇ ئوغلۇم بولسۇن؟» (8) (ئىدا قىلغان پەرىشتە) ئېيتتى: «ئىش ئەنە شۇنداقتۇر، پەرۋەردىگارنىڭ ئېيتتى: بۇ مەن ئۈچۈن ئاساندۇر، سېنى مەن ياراتتىم، ھالبۇكى سەن بۇرۇن يوق ئىدىڭ (يەنى سېنى يوقتىن بار قىلغاندەك، يەھيانى ئىككىڭلاردىن تۆرەلدۈرۈشكە قادىرمەن)» (9). زەكەرىيا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! (ئايالىمنىڭ ھامىلدار بولغان-لىقىغا) ماڭا بىر ئالامەت قىلىپ بەرسەڭ». اللە ئېيتتى: «سېنىڭ ئالامىتىڭ (شۇكى) ساق تۇرۇپ ئۈچ كېچە-كۈندۈز كىشىلەرگە سۆز قىلالمايمەن» (10). زەكەرىيا نامازگاھىدىن قەۋمنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇلارنى ئەتسەن-ئاخشامدا تەسبىھ ئېيتىشقا ئىشارەت قىلدى (11).

(يەھيا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغاندا ئۇنىڭغا) «ئى يەھيا!
 كىتابنى (يەنى تەۋراتنى) تىرىشىپ ئوقۇغىن»
 (دېدۇق). ئۇنىڭغا بالىلىق چېغىدىلا ئەقىل-
 پاراسەت ئاتا قىلدۇق (12). بىز ئۇنىڭغا مەرھەمەت
 قىلىش ۋە ئۇنى (ناچار خىسلەتلەردىن) پاك
 قىلىش يۈزىسىدىن (شۇنداق قىلدۇق)، يەھيا
 تەقۋادار ئىدى (13). ئۇنى ئاتا-ئانىسىغا كۆيۈمچان
 (قىلدۇق)، ئۇ مۇتەكەببىر (يەنى ئاتا-ئانىسىنى
 قاخشاتقۇچى)، (پەرۋەردىگارىغا) ئاسىيلىق قىلغۇچى
 بولىدى (14). ئۇ توغۇلغان كۈنىدە، ۋاپات بولغان
 كۈنىدە، تىرىلىپ (قەبرىدىن) تۇرغۇزۇلغان كۈنىدە
 (اللە تائالا تەرىپىدىن بولغان) ئامانلىققا ئېرىش-
 دۇ (15). (ئۇلارغا) قۇرئاندا مەريەم (قىسىسى)نى
 بايان قىلغىن، ئەينى زاماندا ئۇ ئائىلىسىدىن
 ئايرىلىپ شەرق تەرەپتىكى بىر جايدا باردى (16).
 ئۇ پەردە تارتىپ كىشىلەردىن يوشۇرۇندى، ئۇنىڭغا
 بىزنىڭ روھىمىزنى (يەنى جىبرىئىل ئەلەيھىس-
 سالامنى) ئەۋەتتۇق، ئۇ مەريەمگە بېجىرىم
 «مەن ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىك اللەغا سېغىنىپ سېنىڭ چېقىلىشىڭدىن پاناھ تىلەيمەن، ئەگەر
 سەن تەقۋادار بولساڭ (ماڭا چېقىلمىغىن)» (18). جىبرىئىل ئېيتتى: «مەن ساڭا بىر پاك ئوغۇل
 بېرىش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەلچىسىمەن» (19). مەريەم ئېيتتى: «ماڭا كىشى
 يېقىنلاشمىغان تۇرسا، مەن پاهىشە قىلمىغان تۇرسام، قانداقمۇ مېنىڭ ئوغۇل بالام بولسۇن؟» (20)
 جىبرىئىل ئېيتتى: «ئەمەلىيەت سەن دېگەندەكتۇر، (لېكىن پەرۋەردىگارىڭ ئېيتتى: ئۇ ماڭا ئاساندۇر.
 ئۇنى كىشىلەرگە قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) دەلىل ۋە بىز تەرەپتىن بولغان مەرھەمەت
 قىلدۇق، بۇ تەقدىر قىلىنىپ بولغان ئىشتۇر» (21). مەريەم ھامىلدار بولدى، (ئائىلىسىدىن)
 يىراق بىر جايدا كەتتى (22). تولماقنىڭ قاتتىقلىقى ئۇنى (يۆلىنىۋېلىش ئۈچۈن) بىر خورما
 دەرىخىنىڭ يېنىغا كېلىۋېلىشقا مەجبۇر قىلدى. مەريەم ئېيتتى: «كاشكى مەن بۇنىڭدىن
 ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولسامچۇ! كىشىلەر تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كەتكەن (ئەرزىمەس)
 نەرسىگە ئايلىنىپ كەتسەمچۇ!» (23) جىبرىئىل ئۇنىڭغا خورما دەرىخىنىڭ
 ئاستىدىن نىدا قىلدى: «غەم قىلمىغىن، پەرۋەردىگارىڭ سېنىڭ ئاستىڭدىن
 (ئېقىپ تۇرىدىغان) بىر ئېرىقنى پەيدا قىلدى (24). خورما دەرىخىنى
 ئۆز تەرىپىڭگە ئىرغىتىقسن، ئالدىڭغا پىشقان يېڭى خورمىلار تۆكۈلىدۇ» (25).

فَكُنْ وَاسْرَبِي وَخَرِي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِيحِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
 فَخُطِبَ لِي تَدْرُتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا مَلَكُنْ أَلْكُمْ الْيَوْمَ لِيْبِيَا
 فَأَتَتْ بِهِ نَوْمَهَا عَجَلَةً قَالُوا لِمَ يَرِيحُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيحًا
 يَا خُتْمَ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَحِيحًا
 فَأَشَارَتْ لِيْلِيَّةَ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَهْلِ صَبِيحًا
 قَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ الَّذِي الْكَلْبَ وَجَعَلَنِي بَيْتًا لِي وَجَعَلَنِي
 مُبْرَكًا لِيْنِ مَا كُنْتُ وَأَوْصِيَنِي بِالْقَوْلِ وَالزُّكُوفِ مَا دُمْتُ
 حَيًّا ۖ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَكَلَّمَ جِبْرَائِيلُ سَلَامًا ۖ وَالسَّلَامُ
 عَلَى يَوْمِ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ذَلِكَ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۖ مَا كَانَ
 لِلَّهِ أَنْ يُنْزِلَ مِنْ سَمَاءٍ آيَةً إِذَا قُلْتُمْ آمَنَّا وَأَلْمَا يَقُولُ
 لَئِن كُنَّا مُيْمُونِينَ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَرَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا
 صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ ۖ فَأَخْتَلَعُ الزَّجْرَابُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ فَوَيْلٌ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۖ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْعُرْ
 يَوْمَ يَأْتُوتَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ بَصِلُونَ ۖ

(بۇ شېرىن خورمىدىن) يېسىن، (بۇ تاتلىق
 سۇدىن) ئىچكىن ۋە خۇرسەن بولغىن، بىرەر
 ئادەمنى كۆرسەك (ئۇ بالا توغۇرلۇق سورسا):
 مەن ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىك اللەغا ۋەدە بەردىم،
 بۇگۈن ھېچ ئادەمگە سۆز قىلمايمەن' دېگىن» (26).
 مەريەم بوۋاقتى (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى)
 كۆتۈرۈپ قەۋمنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۇلار ئېيتتى:
 «ئى مەريەم! سەن ھەقىقەتەن غەلىتە ئىش
 قىلدىڭ (27). ئى ھارۇنىڭ ھەمشىرىسى! سېنىڭ
 ئاتاڭ يامان ئادەم ئەمەس ئىدى، ئاناڭمۇ يولدىن
 چىققان خوتۇن ئەمەس ئىدى» (28). مەريەم
 بوۋاقتى كۆرسەتتى، ئۇلار: «بۆشۈكتىكى بوۋاقتا
 قانداق سۆزلەيمىز» دېدى (29). بوۋاق ئېيتتى:
 «مەن ھەقىقەتەن اللەنىڭ بەندىسىمەن، ماڭا
 كىتابنى بەردى (يەنى ئىنجىلنى بېرىدۇ) ۋە

مېنى پەيغەمبەر قىلدى (يەنى قىلىدۇ) (30). قەيەردە بولاي مېنى بەرىكەتلىك قىلدى، ھاياتلا
 بولىدىكەنمەن، ماڭا نامازنى، زاكاتنى ئادا قىلىشنى تەۋسىيە قىلدى (31). مېنى ئانامغا كۆيۈمچان
 قىلدى، مېنى مۇتەكەبىر، شەقى قىلىدى (32). مەن تۇغۇلغان كۈنۈمدە، ۋاپات بولغان
 كۈنۈمدە، تىرىلىپ قەبرەمدىن تۇرغۇزۇلغان كۈنۈمدە (اللە تائالا تەرىپىدىن بولغان) ئامانلىققا
 ئېرىشمەن» (33). ئەنە شۇ ئىسا ئىبن مەريەمنىڭ (قىسىسدۇر). ئىسا ئۇلار دەتالاش
 قىلىۋاتقان ئۆزىنىڭ ئىشىنىڭ (ھەقىقتى) ئۈستىدە ھەق گەپنى قىلدى (34). «اللە نىڭ شەنىگە
 بالسى بولۇش لايىق ئەمەس، اللە (بالدىن، شېرىكتىن) پاكىتۇر، اللە بىرەر ئىشنى ئىرادە
 قىلسا، ئۇنىڭغا 'ۋۇجۇتقا كەل' دەيدۇ-دە، ئۇ ۋۇجۇتقا كېلىدۇ» (35). اللە ھەقىقەتەن مېنىڭ
 پەرۋەردىگارىمدۇر، سىلەرنىڭمۇ پەرۋەردىگارىڭلاردۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئىبادەت
 قىلىڭلار، بۇ توغرا يولىدۇر» (36). ئىسانىڭ ئىشى توغرىسىدا ئۇلار (يەنى ئەھلى كىتاب)
 ئارىسىدىكى پىرقىلەر ئىختىلاپ قىلىشتى، بۈيۈك كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) كەلگەن
 چاغدا، كاپىرلارغا ۋاي! (37) ئۇلار بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا كەلگەن كۈندە (يەنى قىيامەت
 كۈنىدە) قۇلاقلىرى تازا ئاڭلايدىغان، كۆزلىرى تازا كۆرىدىغان بولىدۇ،
 لېكىن زالىملار بۇگۈن (يەنى بۇ دۇنيادا) روشەن گۇمراھلىقتىدۇر (38).

ئۇلارنى (يەنى خالايمىنى) ھەسرەت كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) دىن ئاگاھلاندۇرغىن، ئۇ چاغدا ھەممە ئىش بىر تەرەپ قىلىنغان بولىدۇ. ھالبۇكى، ئۇلار غەپلەتسىدۇر، (قىيامەتنى) ئىنكار قىلماقتىدۇر (38).

زېمىنغا ۋە زېمىن ئۈستىدىكى بارچىگە چوقۇم بىز ۋارىسلىق قىلىمىز. ئۇلار (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتۇرۇلىدۇ (40). (ئى مۇھەممەدا)

كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ئىبراھىم (قىسسى)نى بايان قىلغىن، ئۇ ھەقىقەتەن تولمۇ راستچىل پەيغەمبەر ئىدى (41). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم ئاتىسىغا ئېيتتى:

«ئى ئاتا! نېمىشقا ئاڭلىمايدىغان، كۆرمەيدىغان ۋە ساڭا ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمايدىغان نەرسىلەرگە چوقۇنسىن (42). ئى ئاتا! ماڭا سەن بىلمەيدىغان ئىلىملەر نازىل بولدى، ماڭا ئەگەشكىن، سېنى توغرا يولغا باشلايمەن (43). ئى ئاتا! شەيتانغا

چوقۇنمىغىن، شەيتان مەرھەمەتلىك اللەغا ھەقىقەتەن ئاسىيلىق قىلدى (44). ئى ئاتا! سېنىڭ مەرھەمەتلىك اللەنىڭ ئازابىغا قېلىشكىدىن، شەيتاننىڭ ھەراھىغا ئايلىنىپ قېلىشكىدىن قورقمەن» (45).

ئۇ (يەنى ئازەر) ئېيتتى: «ئى ئىبراھىم! سەن مېنىڭ ئىلاھلىرىمدىن يۈز ئۆرۈمەكچىمۇسەن، ئەگەر سەن (مۇنداق قىلىشتىن) يانمىساڭ، چوقۇم سېنى تاش-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرىمەن، ئۇزاق زامان مەندىن يىراق تۇرغىن» (46). ئىبراھىم ئېيتتى: «ساڭا ئامانلىق بولسۇن، پەرۋەردىگارىدىن ساڭا مەغپىرەت تەلەيمەن، اللە ماڭا ھەقىقەتەن مېھرىبانىدۇر (47).

سەلەردىن ۋە سەلەر اللەنى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان نەرسىلەردىن يىراق بولىمەن، پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىمەن، پەرۋەردىگارىمنىڭ ئىبادىتىدىن مەرھۇم بولۇپ قالمايلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن» (48).

ئۇ ئۇلاردىن ۋە ئۇلارنىڭ اللەنى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان نەرسىلىرىدىن يىراقلاشتى، ئۇنىڭغا بىز ئىسھاق بىلەن يەئقۇبنى ئاتا قىلدۇق، ئۇ ئىككىسىنىڭ ھەربىرىنى پەيغەمبەر

قىلدۇق (49). ئۇلارغا بىزنىڭ رەھمىتىمىزنى ئاتا قىلدۇق، ئۇلارنىڭ نامىنى بەلەن ۋە يۇقىرى قىلدۇق (50). كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) مۇسا (قىسسى)نى بايان قىلغىن، شۇبھە-

سىزكى، ئۇ اللە ئىبادىتىگە خاس قىلغان ھەم رەسۇل (يەنى ئەلچى)، ھەم پەيغەمبەر ئىدى (51).

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّا نَحْنُ رَبُّ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا بِرُوحِنَا وَوَادِّ كُفْرِي الْكَلْبِ بِإِزْمِيرِهِ إِذْ هَا كَانَ صِدْقًا نَبِيًّا ﴿۳۹﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۴۰﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعَالَمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِيكِ سَبِيلًا وَأُنذِرْكِي الْيَوْمَ الَّذِي تَتُوبُنَ إِذْ أَنتَ مِنَ الشَّاكِكِينَ ﴿۴۱﴾ كَانَ لِلرَّحْمَنِ حَصِينًا ﴿۴۲﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُسَكِّتَ عَذَابَ الْجِنَّةِ الرِّجْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبِّيًّا وَلِيًّا ﴿۴۳﴾ قَالَ الْكَلْبُ أَنْتَ عَنِ الرَّحْمَنِ يَا أَبَتِ لِمَ تَتَّبِعُنَا وَمَنْ عَلَى بَيْتِنَا قَالَ سَلِمَ عَلَيْكَ سَأَسْتَعِينُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۴۴﴾ وَأَعِزَّنَا اللَّهُ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلاَّ أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۴۵﴾ لَيْتَا نَعْرَظَهُمَا نَعْبُدُهُمَا إِذْ يَوْمَ يَأْتِي مِنَ اللَّهِ وَهَبْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿۴۶﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿۴۷﴾ وَوَادِّ كُفْرِي الْكَلْبِ مَوْسَىٰ إِذْ هَا كَانَ مَخْلُوعًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۴۸﴾

وَأَدْيَيْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيبًا ۖ وَ
 وَهَبْنَا لَهُ مِنْ نَحْنِبَيْنَا آخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَأَذْكُرُ الْكَتِيبِ
 إِسْمَاعِيلَ إِذْ كَانُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَ
 كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ رَحِيمًا ۖ
 وَأَذْكُرُ الْكِتَابَ إِدْرِيسَ إِذْ كَانُ صِدْقًا نَبِيًّا ۖ وَرَضَعْنَاهُ
 مَكًّا نَا عِلْيَا ۖ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذْ اتَّخَذُوا الْكُتُبَ
 الرُّسُلِينَ خُرُوجًا وَسَجْدًا وَابْتِخَارًا مُخْتَلَفًا مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفًا
 أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَكْفُرُونَ عَمَّا ۖ
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يُلَاقُونَ فِيهَا شَيْئًا ۖ جَدَّتْ عَدْنُ الْيَأْسِيِّ وَعَدَا
 الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدًا لَئِيمًا ۖ لَكَيْسَ عَمْرٍ
 فِيهَا الْخَوَالِدُ الْأَسْلَمَاءُ وَأَكْهَرُ رِزْقُهُمْ فِيهَا بَلْرُةٌ وَعَشِيْنَا ۖ
 تِلْكَ الْحِكْمَةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ

ئۇنىڭغا بىز تۇر تېغىنىڭ ئولكە تەرىپىدىن ندا قىلدۇق،
 ئۇنى بىز مۇناجات ئۈچۈن (دەرگاھىمىزغا) يېقىنلاش-
 تۇردۇق (52). ئۇنىڭغا بىز مەرھەمەت قىلىپ قېرىند-
 دشى ھارۇنى پەيغەمبەر قىلىپ بەردۇق (53). (ئى
 مۇھەممەد!) كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ئىسمائىل (نىڭ
 قىسمى)نى بايان قىلغىن، ئۇ ھەقىقەتەن ۋەدىسىدە
 راستچىل، ھەم رەسۇل، ھەم پەيغەمبەر ئىدى (54).
 ئۇ ئائىلىسىدىكىلەرنى ناماز ئوقۇشقا، زاكات
 بېرىشكە بۇيرۇيتتى، پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا
 ئۇنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشكەن ئىدى (55). كىتابتا
 (يەنى قۇرئاندا) ئىدرىس (قىسمى)نى
 بايان قىلغىن، ئۇ ھەقىقەتەن راستچىل پەيغەمبەر
 ئىدى (56). ئۇنى بىز يۇقىرى ئورۇنغا كۆتۈر-
 دۇق (57). اللە نىڭ نېمىتىگە ئېرىشكەن ئەنە

شۇ پەيغەمبەرلەر ئادەم (ئەلەيھىسسالام) نىڭ نەسلىدىندۇر، بىز نۇھ بىلەن بىللە كېمىگە
 سالغانلارنىڭ نەسلىدىندۇر، ئىبراھىمنىڭ نەسلىدىندۇر، ئىسرائىل (يەنى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام)
 نىڭ نەسلىدىندۇر، بىز (ئىمانغا) ھىدايەت قىلغان، (پەيغەمبەرلىككە) تاللىغانلاردىندۇر،
 ئۇلارغا مەرھەمەتلىك اللە نىڭ ئايەتلىرى تىلاۋەت قىلىنغان چاغدا سەجدە قىلغان ۋە
 يىغلىغان ھالدا (زېمىنغا) يىقىلىدۇ (58). ئۇلار كەتكەندىن كېيىن (ئۇلارنىڭ) ئورنىنى
 باسقان ئورۇنجاپاسارلار نامازنى تەرك ئەتتى، نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشتى، ئۇلار
 (قىيامەتتە) گۇمراھلىقنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ (59). تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل-
 لەرنى قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا، ئەنە شۇلارلا جەننەتكە كىرىدۇ، ئۇلارنىڭ (ئەمەللىرىنىڭ ساۋا-
 بىدىن) ھېچ نەرسە كېمەيتىلمەيدۇ (60). ئۇ دائىمىي تۇرالغۇ بولغان، مەرھەمەتلىك اللە بەندىلىرىگە
 ۋەدە قىلغان، ئۇلار كۆرمەي تۇرۇپ (ئىشەنگەن) جەننەتلەردۇر، اللە نىڭ (جەننەت بىلەن
 قىلغان) ۋەدىسى چوقۇم ئىشقا ئاشىدۇ (61). ئۇلار جەننەتتە بەۋدە سۆز ئاڭلىمايدۇ، پەقەت
 (پەرىشتىلەرنىڭ ئۇلارغا بەرگەن) سالامنىلا ئاڭلايدۇ، ئۇلار جەننەتتە ئەتسگەن-ئاخشامدا
 (كۆڭلى تارتقان يېمەك-ئىچمەكلەردىن) رىزىققا ئىگە بولۇپ تۇرىدۇ (62). بەندىلىرىد-
 مىز ئىچىدىكى تەقۋادارلارغا بىز مىراس قىلىپ بېرىدىغان جەننەت ئەنە شۇ (63).

بیز (دۇنياغا) پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرى بىلەن چۈشمىز، بىزنىڭ ئالدىمىزدىكى، ئارقىمىزدىكى ۋە ئالدى-كەينىمىز ئارىسىدىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ ئىلكىدەدۇر، پەرۋەردىگارنىڭ (بەندە-لىرىنىڭ ئەمەللىرىدىن ھېچ نەرسىنى) ئۇنتۇ-مايدۇ (64). ئۇ ئاسمانلارنىڭ، زېمىن ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنىڭ پەرۋەردىگار، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلغىن، اللە نىڭ ئىبادىتىگە چىداملىق بولغىن، سەن ئۇنىڭ شېرىكى بارلىقىنى بىلمەسەن؟ (65) ئىنسان (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشىگە ئېتىقاد قىلمايدىغان كاپىر): «مەن ئۆلگەندىن كېيىن چوقۇم تىرىلەمدىم؟» دەيدۇ (66). ئىنسان بىز ئۇنى ئىلگىرى يوقتىن بار قىلغان-لىقىمىزنى ئەسلىمەمدۇ؟ (67) پەرۋەردىگارنىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنى ئەلۋەتتە (ئۇلارنى

ئازدۇرغان) شەيتانلار بىلەن قوشۇپ يىغىمىز، ئاندىن ئۇلارنى جەھەننەمنىڭ چۆرىسىدە تىزلاندۇرۇپ ئولتۇرغۇزغان ھالدا ئەلۋەتتە ھازىر قىلىمىز (68). ئاندىن ھەربىر گۇرۇھ-نىڭ ئىچىدىن مەرھەمەتلىك اللە غا ئەڭ ئاسىي بولغانلىرىنى تارتىپ چىقىرىمىز (69). ئاندىن بىز دوزاخ ئازابغا ئەڭ لايىق بولغانلارنى ئەلۋەتتە ئوبدان بىلىمىز (70). سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن دوزاخقا بارمايدىغان بىرەر كىشىمۇ قالمايدۇ، بۇ پەرۋەردىگارنىڭ ئۆزگەرمەس ھۆكۈمدۇر (71). ئاندىن تەقۋادارلارنى (جەھەننەمدىن) قۇتقۇزىمىز، زالىملارنى جەھەننەمدە تىزلىنىپ ئولتۇرغان ھالدا قويمىز (72). ئۇلارغا بىزنىڭ روشەن ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنغان چاغدا، كاپىرلار مۆمىنلەرگە: «ئىككى گۇرۇھتىن قايسىنىڭ ئورنى ياخشى، سورۇنى گۈزەل؟» دېدى (73). ئۇلاردىن بۇرۇن (بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان) نۇرغۇن ئۈممەتلەرنى ھالاك قىلدۇق، بۇلار مەيلى مال-مۈلۈك جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى تاشقى كۆرۈنۈش جەھەتتىن بولسۇن، ئۇلاردىن ئارتۇق ئىدى (74). (ئى مۇھەممەد!) نېيتىنكى، «كىمكى گۇمراھلىقتا بولىدىكەن، مەرھەمەتلىك اللە ئۇنىڭغا مۇھەلت بېرىدۇ، تاكى ئۇلار ئازاب ياكى قىيامەتتىن ئىبارەت اللە ئۇلارغا ۋەدە قىلغان نەرسىلەرنى كۆرگەندە ئاندىن كىمنىڭ ئورنى يامان ۋە كىمنىڭ لەشكىرى ئاجىز ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ» (75).

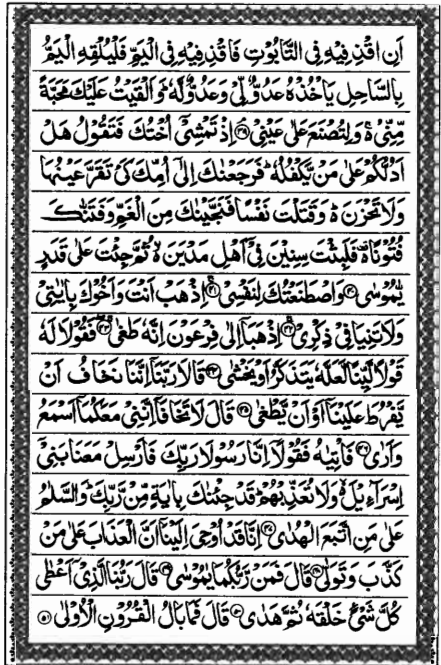
وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغِيثُ الضَّالُّهُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۗ أَقْرَبَتْ الَّذِينَ لَقُوا
 بِأَيِّئِنَّا وَقَالَ الْوَالِدِينَ مَا لَوْ كُنَّا أَكْفَرًا لَمَّا أَخَذْنَا
 عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ كَلَّا سَتَكُنُّنَّ مَأْيُوقًا وَمَعْدَانًا مِنَ
 الْعَذَابِ ۗ مَدَّ الْأَوْتَارُ مَاءً مَيُوقًا وَيَأْتِيَنَّا نُرًا ۗ وَأَخَذْنَا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيَكُونَ لَهُمْ عِزًّا ۗ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ
 بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۗ أَلَمْ نَرَاكَ أَنَا الْمُرْسَلُ الْبَشِيرِ
 عَلَى الْكَافِرِينَ ۗ تَوَّعَّاهُمْ أَزًّا ۗ فَكَلَّمْنَا نَعْلَمُ كَيْفَ تَعْبُدُهُمْ إِذَا
 كَانُوا فِي حُجْرٍ مُمْتَصِفِينَ ۗ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ الْأُولَىٰ ۗ فَكَيْفَ
 يُؤْمِنُونَ ۗ أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ الْحَدِيثَ ۗ لِيُلَاحِظُوا عِبَادَتَهُمْ
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ وَيُرَوُّوا إِلَيْهَا كَالسَّفْعَةِ الْآسِنِ ۗ أَخَذْنَا
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۗ وَوَالُوا أَخَذْنَا الرَّحْمَنَ ۗ وَكَلَّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
 إِيَّاكَ كَذَّابًا ۗ كَذَّابًا يَتَّبِعُونَ ۗ مِنْهُ وَتَنَسَّىٰ الْأَرْضَ ۗ دَعْوَىٰ الْجِبَالِ
 هَذَا ۗ كَذَّابًا ۗ دَعْوَىٰ الرَّحْمَنِ ۗ وَكَلَّا ۗ وَمَا يَشْعُرُونَ إِلَّا أَنَّهُمْ
 أَنْجَيْنَاهُمْ مِنَ الْيَوْمِ ۗ الْأَوَّلِ ۗ إِنَّ جُلُوسَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَالَّذِينَ فِي الْأَرْضِ الرَّحْمَنِ ۗ عِبَادًا ۗ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۗ وَكَلَّمَهُمْ آيَةً ۗ يَوْمَ الْغِيَمَةِ ۗ قَرَأْنَا

الله هدايته تابقۇچىلارنىڭ ھىدايىتىنى زىيادە قىلىدۇ، باقىي قالدىغان ياخشى ئەمەللەر ساۋاب جەھەتتىن ۋە ئاقىمۇت جەھەتتىن پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ئار تۇتقۇر (76). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىد- كار قىلغان ۋە ماڭا (ئاخىرەتتە) ئەلۋەتتە مال - مۈلۈك، ئەۋلاد بېرىلىدۇ دېگەن ئادەمنى كۆردۈمۈ؟ (77) ئۇ غەيىنى بىلگەنمۇ؟ ياكى مەرھەمەتلىك الله نىڭ ئەھدىگە ئېرىشكەنمۇ؟ (78) ھەرگىز ئۇنداق بولغان ئەمەس، ئۇنىڭ دېگەنلىرىنى خاتىرىلەپ قويىمىز، ئۇنىڭغا بېرىدىغان ئازابىنى كۈچەيتىمىز (79). ئۇنىڭ دېگەنلىرىنى (يەنى مېلىنى ۋە ئەۋلادىنى) باشقىلارغا مەراس قىلىپ قالدۇرمىز، ئۇ ئالدىمىزغا تەنھا كېلىدۇ (80). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئىززەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن (يەنى بۇتلىرىنىڭ شاپائىتى بىلەن) اللەنىڭ ئالدىدا ئىززەتلىك بولۇشلىرى ئۈچۈن، اللەنى قويۇپ ئىلاھلار (يەنى بۇتلار) غا چوقۇندى (81). ئىش ئۇلارنىڭ گۇمان قىلغىنىدەك ئەمەس (يەنى بۇتلىرى ئۇلارنىڭ اللە ئالدىدا ئىززەت تېپىشلىرىنىڭ سەۋەبى بولالمايدۇ)، ئۇلارنىڭ (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ دۈشمىنىگە ئايلىنىدۇ (82). بىزنىڭ شەيتانلارنى كاپىرلارغا ئەۋەتكەنلىكىمىزنى (يەنى مۇسەللەت قىلغانلىقىمىزنى) بىلمەمسەن؟ شەيتانلار ئۇلارنى (گۇناھلارغا) قىزىقتۇرىدۇ (83). ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇشىغا ئالدىراپ كەتمىگەن، (ئۇلارنىڭ كۈنى ئاز قالغان بولۇپ) ئۇنى بىز ساناپ تۇرىمىز (84). شۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) تەقۋادارلارنى مەرھەمەتلىك پەرۋەردى- گارنىڭ دەرگاھىغا ئىززەت- ئىكرام بىلەن يىغىمىز (85). گۇناھكارلارنى ئۇلار چاقىغان ھالدا جەھەننەمگە ھەيدەيمىز (86). مەرھەمەتلىك اللەنىڭ ئەھدىگە ئېرىشكەنلەردىن باشقىلار شاپائەت قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ (87). ئۇلار: «اللەنىڭ بالىسى بار» دېيىشتى (88). سىلەر شەك- شۈبھىسىز قەبىر سۆزىنى قىلىڭلار (89). بۇ سۆزنىڭ (يامانلىقىدىن) ئاسمانلار پارچىلىنىپ كەتكىلى، يەر يېرىلىپ كەتكىلى، تاغلار گۇمران بولۇپ كەتكىلى تاس قالدى (90). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار اللەنىڭ بالىسى بار دەپ دەۋا قىلدى (91). بالىسى بولۇش اللە غا لايىق ئەمەستۇر (92). ئاسمانلاردا ۋە زېمىندا اللە غا بەندە بولۇپ بويىسۇن- مايدىغان ھېچ مەخلۇق يوقتۇر (93). شەك- شۈبھىسىزكى، اللە ئۇلارنى تولۇق ئىگەللىدى ۋە سانىنى مۇكەممەل بىلدى (94). قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ھەممىسى اللەنىڭ دەرگاھىغا تەنھا كېلىدۇ (95).

مەن سېنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللىدىم، سەن ۋەھىيگە قۇلاق سالغىن (18). مەن ھەقىقەتەن (ئىبادەتكە لايىق) اللە دۇرمەن، مەندىن باشقا ھېچ مەبود (بەرھەق) يوق، (يالغۇز) ماڭا ئىبادەت قىلغىن، مېنى زىكرى قىلىش ئۈچۈن ناماز ئوقۇغىن (14). قىيامەتنىڭ بولۇشى مۇھەققەقتۇر، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ ئەمەلىگە يارىشا مۇكاپاتلىنىشى ئۈچۈن، ئۇنى (يەنى ئۇنىڭ قاچان بولۇشىنى) مەخپىي تۇتتۇم (15). قىيامەتكە ئىشەنمەيدىغان ۋە نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشكەن ئادەم سېنى ئۇنىڭدىن (يەنى قىيامەتكە تەييارلىق قىلىشتىن ۋە ئۇنى تەستىق قىلىشتىن) توسمىسۇن، ئۇنداقتا ئۆزەڭ ھالاك بولىسەن (چۈنكى ئاخىرەتتىن غاپىل بولۇش، ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدۇ) (16). ئى مۇسا! ئوڭ

وَكَأَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعَ لِمَا يُوحَىٰ ۗ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۗ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيَجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۗ فَلْيَصْطَلِّعْنَهَا مِن لَّيُونٍ بِهَا وَأَلْتَمِعْ هَوْبَهُ فَتَرَىٰ ۗ وَأَنَّا لَنَبِيُّكَ بِمُؤْمِنٍ ۗ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّرُ وَأَعْلِيهَا وَهَشُّ بِهَا عَلَيَّ عَمِّي دَلِي فَمَا مَالِي أُخْرَىٰ ۗ قَالَ أَلَيْهَا لِيُؤْمِسَ ۗ قَالَ قَلْبَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ۗ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُنَبِّئُكَ هَلِ امْتَرْتَهَا الْأَوَّلُ ۗ وَأَهْمُ يَدَاكَ إِلَىٰ جَنَابِكَ فَتَعْرَفُ بِبَصَادَتِهِمْ عَرِفَ أَيْةٍ أُخْرَىٰ ۗ لِيُؤْيِكَ مِنَ الْجِنِّ الْأَكْبَرِ ۗ إِذْ هَبَّ إِلَيْهِ رُجُومَ آتَاكَ طَلْحُ ۗ قَالَ رَبِّ اشْرِكْ لِي صَدْرِي ۗ لِيُؤْيِرَ لِي أُمْرِي ۗ وَأَحْسَلُ عُنْدَهُ مِّن لِّسَانِي ۗ لِيَقْفَهُوا قَوْلِي ۗ وَأَجْمَلُ لِي وَيُؤْمِرُنِي أَهْلِي ۗ لَهْرُونَ أَخِي ۗ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۗ وَأَشْرِكْ لِي أُمْرِي ۗ لِي لِيُسَيِّحَكَ كَثِيرًا ۗ وَنَذْكَرَكَ كَثِيرًا ۗ آهْرَاكَ كُنْتُ بِهَا بَصِيرًا ۗ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ۗ وَلَوْلَدَ مِنَّا عَلَيْكَ مَرَّةٌ أُخْرَىٰ ۗ إِذْ أُوحِيَ نَا إِلَيْكَ مَا يُوحَىٰ ۗ

قولۇڭدىكى نېمە ئۇ؟» (17) مۇسا ئېيتتى: «ئۇ مېنىڭ ھاسام، ئۇنىڭغا تايىنىمەن، ئۇنىڭ بىلەن قوب-لىرىمغا غازاڭ قېقىپ بېرىمەن، ئۇنىڭدا مېنىڭ يەنە باشقا ئېھتىياجلىرىمۇ بار» (18). اللە: «ئى مۇسا! ئۇنى (يەرگە) تاشلىغىن» دېدى (19). مۇسا ئۇنى تاشلىۋىدى، ئۇ ناگاھان مېڭىۋاتقان بىر يىلانغا ئايلاندى (20). اللە ئېيتتى: «ئۇنى تۇتۇۋالغىن، قورقىمغىن، ئۇنى دەسلەپكى (يەنى ھاسلىق) ھالىتىگە قايتۇرىمىز (21). قولۇڭنى قولتۇقۇڭنىڭ ئاستىغا سالغىن (ئاندىن چىقارغىن)، ئۇ ھېچقانداق ئەيىب-نۇقسانسىز ھالدا ئاپئاق (نۇرلۇق بولۇپ) چىقىدۇ، (بۇ) ئىككىنچى مۆجىزىدۇر (22). ساڭا چوڭ مۆجىزىلىرىمىزدىن بەزىسىنى كۆرسىتىمىز (23). پىرئەۋنگە بارغىن، ئۇ ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشتى» (24). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! مېنىڭ قەلبىمنى كەڭ قىلغىن (يەنى ئىمان بىلەن ۋە پەيغەمبەرلىك بىلەن نۇرلاندۇرغىن) (25). مېنىڭ ئىشىمنى ئاسانلاشتۇرغىن (26). تىلىمدىن كېكەچلىكنى كۆتۈرۈۋەتكىن (27). ئۇلار مېنىڭ سۆزۈمنى چۈشەنسۇن (28). ماڭا ئائىلەمدىن قېرىندىشىم ھارۇنى ياردەمچى قىلىپ بەرگىن (29-30). ئۇنىڭ بىلەن مېنى تېخىمۇ كۈچەيتكىن (31). مېنىڭ ئىشىمغا ئۇنى شېرىك قىلغىن (32). بۇنىڭ بىلەن بىز ساڭا كۆپ تەسبىھ ئېيتقايمىز (33). ساڭا كۆپ زىكرى ئېيتقايمىز (34). سەن ھەقىقەتەن بىزنى كۆرۈپ تۇرغۇچىسەن» (35). اللە ئېيتتى: «ئى مۇسا! سېنىڭ سورىغان نەرسىلىرىڭ ساڭا بېرىلدى. (بۇنىڭدىن باشقا) ساڭا يەنە بىر قېتىم ئىنتام قىلغان ئىدۇق (37). ئۆز ۋاقتىدا ئاناڭنىڭ كۆڭلىگە پەقەت ۋەھىي ئارقىلىق بىلىنىدىغان نەرسىلەرنى سالدۇق» (38).

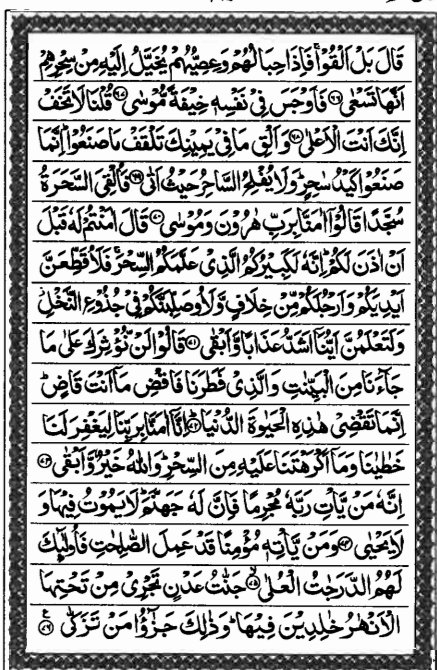

(ئېيتتۇقكى) «ئۇنى (يەنى بالىنى) ساندۇققا سالغىن، ئاندىن ئۇنى (ساندۇق بىلەن) دەرياغا تاشلىغىن، دەريا ئۇنى قىرغاققا تاشلىسۇن، ئۇنى مېنىڭ دۈشمىنىم ۋە ئۇنىڭ دۈشمىنى بولغان (پىرىئۇن) ئېلىپ (باقسۇن)». مېنىڭ قوغدىشىم ئاستىدا تەربىيەلەنمىشك ئۈچۈن، ساڭا مەن تەرەپتىن بولغان مۇھەببەت-بەھتىنى سالدۇم (39). ئۆز ۋاقتىدا سېنىڭ ھەمىشەڭ (پىرىئۇننىڭ ئائىلىسىگە) بېرىپ: «سەلەرگە ئۇنى باقىدىغان بىر كىشىنى كۆرسىتىپ قويمايمۇ؟» دېدى. بىز سېنىڭ ئاناڭنى خۇش بولسۇن، قايغۇرمىسۇن دەپ سېنى ئۇنىڭغا قايىنىدۇرۇپ بەردۇق، سەن بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويدۇڭ، سېنى بىز غەمىدىن خالاس قىلدۇق، سېنى تۈرلۈك بالالار بىلەن سىندۇق، سەن مەدىيەلىكلەر ئارىسىدا كۆپ يىللار تۇردۇڭ، ئاندىن، ئىسىمۇ! تەقدىر بىلەن (بۇ يەرگە) كەلدىڭ (40). سېنى مەن مېنىڭ مۇھەببەت-قىلىشىمغا تاللىدىم (41). (ئىسىمۇ!) سەن ۋە

سېنىڭ قېرىندىشىڭ (ھارۇن) مېنىڭ مۆجىزىلىرىمنى ئېلىپ بېرىڭلار، مېنىڭ زىكرىمگە سۇسۇق قىلىپ قالماڭلار (42). پىرىئۇننىڭ يېنىغا بېرىڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشتى (43). ئۇنىڭغا يۇمشاق سۆز قىلىڭلار، ئۇ ۋەز-نەسىھەتنى قوبۇل قىلىشى، ياكى (ھەددىدىن ئاشقانلىقىڭ ئاقۇد-تىدىن) قورقۇشى مۇمكىن (44). ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز! بىز ھەقىقەتەن ئۇنىڭ بىزنى ئالدىراپ جازالىشىدىن ياكى تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىشىدىن قورقىمىز» دېيىشتى (45). اللە ئېيتتى: «سەلەر قورقماڭلار، مەن ھەقىقەتەن سەلەر بىلەن بىللە (ئۇنىڭ سەلەرگە بەرگەن جاۋابىنى) ئاڭلاپ تۇرىمەن، (ئۇنىڭ سەلەرگە قىلىدىغانلىرىنى) كۆرۈپ تۇرىمەن (46). سەلەر پىرىئۇننىڭ يېنىغا بېرىپ، 'بىز ئىككىمىز پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەلچىسى بولىمىز، ئىسرائىل ئەۋلادىنى قويۇۋەتكەن، بىز بىلەن كەتسۇن، ئۇلارنى قىيىنمىغىن. ساڭا بىز ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ مۆجىزىسىنى ئېلىپ كەلدۇق، توغرا يولغا ئەگەشكەن ئادەم (اللەنىڭ ئازابىدىن) ئامان قالدۇ (47). بىزگە شەك-شۈبھەمىز ۋەھىي قىلىندىكى، (اللەنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلغان، (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈگەن ئادەم (قاتتىق) ئازابقا دۇچار بولدۇ' دەرلار (48). (ئۇلار پىرىئۇننىڭ كېلىپ اللە تائالا تەرىپىدىن ۋەھىي قىلىنغان نەرسىلەرنى يەتكۈزگەندىن كېيىن) پىرىئۇن: «ئىسىمۇ، سەلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار كىم؟» دېدى (49). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارىمىز شۇنداق زاتتۇركى، ھەممە نەرسىگە (ئۆزىگە مۇناسىپ) شەكىل ئاتا قىلدى، (ئاندىن ئۇلارغا ياشاش يوللىرىنى، پايدىلىنىدىغان نەرسىلەرنى) كۆرسەت-تى» (50). پىرىئۇن ئېيتتى: «ئۆتۈپ كەتكەن ئۈمىمەتلەرنىڭ ھالى قانداق؟ (يەنى قانداق بولغان؟)» (51)

مۇسا ئېيتتى: «ئۇلار توغرىسىدىكى مەلۇمات پەرۋەر-
دىگارمىنىڭ دەرىجىسىدە، ھەرگىزدا ھۆكۈمەلەپمۇزدا (خاتىرىدە-
لەكلىكتۇر)، پەرۋەردىگارم ھەم خاتالاشمايدۇ ھەم
ئۇنتۇمايدۇ (62). ئۇ زېمىنى سىلەرگە بسات قىلىپ
بەردى، سىلەر ئۇچۇن نۇرغۇن يوللارنى ئېچىپ
بەردى، بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن
تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى» (63).
(ئۇلاردىن) يەڭلار ۋە مال چارۋىلىرىڭلارنى
بېقىڭلار، ئۇنىڭدا ئەقىل ئىگىلىرى ئۇچۇن (اللەنىڭ
بارلىقى ۋە بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن دەلىللەر
بار (64). سىلەرنى زېمىندىن خەلق ئەتتۇق، (ئۆلگۈ-
ئۇڭلاردىن كېيىن) سىلەرنى يەنە زېمىنغا قايتۇرمىز
(توپىغا ئايلىنىسىلەر)، سىلەرنى (ھېساپ ئېلىش
ئۇچۇن) يەنە بىر قېتىم زېمىندىن چىقىرمىز (65).
شەك-شۈبھىسىزكى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ ھەممە مۆجىزىلەر
رىمىزنى كۆرسەتتۇق. ئۇ ئىنكار قىلدى ۋە (ئىمان

ئېيتىشتىن) باش تارتتى (66). پىرئەۋن ئېيتتى: «ئى مۇسا! سېھىرىڭ بىلەن بىزنى زېمىنمىز (مىسىر)
دىن چىقىرىۋېتىش ئۇچۇن كەلدىڭمۇ؟ (67) ساڭا بىز شۇنىڭغا ئوخشاش سېھىر بىلەن تاقابىل تۇرمىز،
سەن بىزگە ئۇزئارا يىغلىدىغان ۋاقتىنى ۋە مۇئەييەن جاينى بەلگىلەپ بەرگىن، سەنمۇ، بىزمۇ ئۇنىڭغا
خىلاپلىق قىلمايلى» (68). مۇسا ئېيتتى: «سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان چاغ بايرام كۈنى بولۇپ، كىشىلەر
چاشكا ۋاقتىدا يىغلىسۇن» (69). پىرئەۋن قايتىپ كېتىپ ھىيلە-مىكرىنى (يەنى سېھىرگەرلەرنى)
توپلىدى. ئاندىن ئۇ (سېھىرگەرلەرنى ۋە سېھىردە ئىشلىنىدىغان نەرسىلەرنى ئېلىپ ۋە دىلەشكەن
ۋاقتىدا) كەلدى (60). مۇسا ئۇلارغا ئېيتتى: «سىلەرگە ۋاي! اللەغا يالغاننى چاپلىماڭلار (يەنى سېھىر-
رىڭلار ئارقىلىق مۆجىزىلىرىمگە تاقابىل تۇرۇشنى دەۋا قىلماڭلار)، اللە سىلەرنى قاتتىق ئازاب
بىلەن ھالەك قىلدۇ، اللەغا بوھتان چاپلىغان ئادەم مەغلۇپ بولىدۇ» (61). ئۇلار ئۆز ئىشى (يەنى
مۇسا ۋە ھارۇن نىڭ ئىشى) ئۈستىدە دەتالاش قىلىشتى، قىلغان دەتالاشنى يوشۇرۇشتى (62).
ئۇلار ئېيتتى: «بۇ ئىككىسى راستلا سېھىرگەر بولۇپ، سېھىر بىلەن سىلەرنى زېمىنىڭلاردىن
چىقىرىۋەتمەكچى ۋە توغرا دىنىڭلارنى يوقاتماقچى بولىدۇ» (63). ھىيلەڭلارنىڭ ھەممىسىنى جەملەڭلار
(يەنى پۈتۈن چارە-تەدبىرلىرىڭلارنى بىر نۇقتىغا يىغىپ بىر ياقىدىن باش چىقىرىڭلار)، ئاندىن
(قارىغۇچىلارغا ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈش ئۇچۇن مەيدانغا) سەپ تارتىپ كېلىڭلار، بۈگۈن ئۈستۈنلۈك
قازانغان ئادەم راستلا مەقسەتكە ئېرىشىدۇ» (64). ئۇلار ئېيتتى: «ئى مۇسا! (ھاساڭنى) سەن
ئاۋال تاشلامسەن؟ ياكى (ئارغامچا-ھاسىلىرىمىزنى) بىز ئاۋال تاشلامدۇق؟» (65)

مۇسا: «بەلكى سىلەر ئالدىدا تاشلاڭلار!» دېدى. (ئۇلار تاشلىغان ئىدى) ناگاھان ئۇلارنىڭ ئاغامچىلىرى، ھاسىلىرى ئۇلارنىڭ سېھىرىدىن (يەنى سېھىرنىڭ تەسىرىدىن) ئۇنىڭغا ھەرىكەت-لىنىپ مېڭىۋاتقاندا تۈيۈلدى (66). (بۇنىڭدىن) مۇسا ئۆزىدە قورقۇنچ ھېس قىلدى (67). بىز (ئۇنىڭغا) ئېيتتۇڭكى، «قورقىمىغىن، سەن چوقۇم ئۈستۈنلۈك قازىنىسەن (68)، قولۇڭدىكىنى تاش-لىغىن، ئۇ ئۇلارنىڭ كۆرسەتكەن سېھىرلىرىنى دەم تارتىپ يۈتۈۋېتىدۇ، ئۇلارنىڭ كۆرسەتكەن سېھىرگەرلەرنىڭ ھېلىسىدۇر، سېھىرگەرلەر قەيەرگە بارسا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىدۇ» (69). (مۇسا ھاسىسىنى تاشلىۋىدى، ئۇلارنىڭ كۆرسەتكەن سېھىرلىرىنى دەم تارتىپ يۈتۈۋەتتى) شۇنىڭ بىلەن سېھىرگەرلەر (سەجدە قىلغان ھالدا يىقىلىپ): «ھارۋى بىلەن مۇسانىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىمان ئېيتتۇڭ» دېيىشتى (70). پىرئەۋن ئېيتتى: «سىلەرگە مەن رۇخسەت بېرىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭغا

ئىمان ئېيتتىڭلار، شۇبەھسىزكى، ئۇ چوقۇم سىلەرگە سېھىرنى ئۆگەتكەن چوڭۇڭلار ئىكەن، مەن چوقۇم سىلەرنىڭ قوللىرىڭلارنى، يۈزلىرىڭلارنى ئوڭ-چەپ قىلىپ (يەنى ئوڭ قول بىلەن سول يۈزنى، ئوڭ يۈز بىلەن سول قولنى) كېسىپ تاشلايمەن، سىلەرنى چوقۇم خورما دەرەخلىرىگە ئاسىمەن، سىلەر قايسىمىزنىڭ (يەنى مېنىڭ ياكى مۇسانىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ) ئازابىنىڭ ئەڭ قاتتىق ۋە ئەڭ ئۇزۇن ئىكەنلىكىنى چوقۇم بىلىسىلەر» (71). ئۇلار ئېيتتى: «سېنى (يەنى ساڭا ئەگىشىشنى) ئىختىيار قىلىپ، بىزگە كەلگەن (مۇسانىڭ راستلىقىنى كۆرسىتىدىغان) روشەن دەلىللەرنى ۋە بىزنى خەلق ئەتكەن اللەنى ھەرگىز تاشلىمايمىز. (بىزنىڭ ھەقىقىي قىسمىز) نېمىنى ھۆكۈم قىلساڭ، شۇنى ھۆكۈم قىلغىن، سېنىڭ ھۆكۈمىڭ پەقەت بۇ دۇنيادىلا ئۇتىدۇ» (72). بىزنىڭ خاتالىقلىرىمىزنى، سېنىڭ مەجبۇرلىشىڭ ئارقىسىدا بىزنىڭ سېھىر كۆرسەتكەنلىكىمىزدىن ئىبارەت گۇناھىمىزنى مەغپىرەت قىلسۇن دەپ بىز ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىمىزغا ئىمان ئېيتتۇڭ، اللەنىڭ (ساۋابى سېنىڭ مۇكاپاتىڭدىن) ئارتۇق-تۈر: اللەنىڭ (ئازابى سېنىڭ جازايىڭدىن) دائىمىدۇر» (73). كىمكى گۇناھكار ھالدا اللەغا مۇلاقات بولىدىكەن، ئۇ دوزاخقا كىرىدۇ، دوزاخقا ئۇ ئۆلمەيدۇ ۋە (ئوبدان) ياشىمايدۇ (74). كىمكى مۇمىن بولۇپ، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ھالدا اللەغا مۇلاقات بولىدىكەن، ئۇ (اللەنىڭ دەرگاھىدا) يۇقىرى دەرىجىلەرگە ئېرىشىدۇ (75). ئۇ (دەرەجىلەر) دائىمىي تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدۇ، ئۇ يەرلەردە ئۇ مەڭگۈ قالىدۇ، ئەنە شۇ (كۆپىدىن ۋە گۇناھلاردىن) پاك بولغان ئادەمگە بېرىلىدىغان مۇكاپاتتۇر (76).

وَلَقَدْ أَوْعَيْنَا آلَ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِوَيْلَاتِي فَأَصْرَبْتَ
 لَهُمْ ظِلًّا يَمُنُّونَ بِالْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ
 فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِقَوْمِهِ فَغَمَّ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبُحْرِ مَا غَشِيَهم ۗ
 وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَاهِدِي ۗ يَتَّبِعُ لِسِرِّهِمْ قَدًّا
 أَجْمَعِينَ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ الْوَيْلُ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ وَالسَّلْوَى ۗ كَلِمَاتٍ مَّا
 رَزَقْنَاهُمْ وَلَا تَطْعَمُونَ فِيهِ فَيَجِلُّ عَلَيْهِمُ غَضَبِي ۗ وَمَنْ
 يَجِلُّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۗ وَإِنِّي لَأَعْلَمُ الْارْمَنَ
 تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۗ وَمَا أَعْجَلَك
 عَنْ قَوْمِكَ يَكْفُرُ ۗ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَخْرَىٰ وَ
 عَجَلْتُ لِيكَ رَبِّ لِتَرْضَى ۗ قَالَ فَإِنَّا لَمَّا كُنَّا
 قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَصْلَكُمُ السَّامِرِيُّ ۗ فَرَجَعَ
 مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ لِمَ لَا تَدْعُونَ
 رَبَّكُمْ وَعَدًّا كَهَذَا إِنِّي مَخْذُولٌ ۗ عَلَيْهِمُ الْعَهْدُ أَلَمْ يَأْذَنُوا
 لِي لِيَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَاذِبُونَ ۗ فَخَلَقْنَا قَوْمَهُمْ مِن دُونِ

بىز شەك- شۇبھىسىز مۇساغا ۋەھى قىلدۇقكى،
 «سەن مېنىڭ بەندىلىرىمنى كېچىدە (مىسرىدىن)
 ئېلىپ چىقىپ كەت، سەن (ھاساڭنى) دېڭىزغا
 ئۇرۇپ ئۇلارغا بىر قۇرۇق يول ئېچىپ بەرگەن،
 (پىرئەننىڭ ئارقىدىن قوغلاپ) يېتىۋېلىش-
 دىن قورقىمىغىن، (دېڭىزدا غەرق بولۇپ كېتىش-
 تىنىمۇ) قورقىمىغىن» (77). پىرئەن لەشكەرلىرى
 بىلەن ئۇلارنى قوغلىدى، ئۇلارنى (يەنى پىرئەن
 بىلەن ئۇنىڭ لەشكىرىنى) دېڭىزدا دەھشەتلىك
 ھالەت ئورنىۋالدى (يەنى ئۇلار دېڭىزدا غەرق بول-
 دى) (78). پىرئەن ئۆز قەۋمىنى ئازدۇردى، (ئۇلارنى)
 توغرا يولغا باشلىدى (79). ئى ئىسرائىل ئەۋلادى!
 سىلەرنى ھەقىقەتەن دۈشمىڭلاردىن قۇتقۇزدۇق،
 (مۇناجات ئۈچۈن ۋە مۇساغا تەۋراتنى نازىل
 قىلىش ئۈچۈن) سىلەرگە (تۇرسىنا) نىڭ ئوڭ تەرىپىنى ۋەدە قىلدۇق، سىلەرگە
 تەرىنجىسىن بىلەن بۇدۇننى چۈشۈرۈپ بەردۇق (80). (ئېيتتۇقكى) «بىز رىزىق قىلىپ
 بەرگەن پاك-ھالال نەرسىلەردىن يەڭلار، بۇ ھەقتە چەكتىن ئاشماڭلار، (ئۇنداق
 قىلىڭلار) سىلەرگە غەزىپىم نازىل بولىدۇ، كىمگە مېنىڭ غەزىپىم نازىل بولىدىكەن، ئۇ
 چوقۇم ھالاك بولىدۇ (81). تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، ئاندىن
 توغرا يولدا ماڭغان ئادەمنى مەن ئەلۋەتتە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىمەن» (82). «ئى
 مۇسا! ئالدىراپ (تۇرسىناغا) قەۋمىڭدىن ئىلگىرى كېلىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟» دېدۇق (83).
 مۇسا ئېيتتى: «ئۇلار ئىزىمنى قوغلىشىپ كېلىۋاتىدۇ، پەرۋەردىگارم! سېنى رازى بولسۇن
 دەپ بۇ يەرگە ئالدىراپ كەلدىم» (84). اللە ئېيتتى: «سەندىن (يەنى سەن كەتكەندىن)
 كېيىن قەۋمىڭنى ھەقىقەتەن سىنىدۇق، ئۇلارنى سامىرى ئازدۇردى» (85). مۇسا
 قەۋمىگە غەزەپلەنگەن ھالدا خاپا قايتتى، ئۇ ئېيتتى: «سىلەرگە پەرۋەردىگارڭلار
 چىرايلىق ۋەدە قىلمىغانىدى؟ (سىلەر ئەھدىنى ئۇنتۇغۇدەك) ۋاقىت شۇنچە ئۇزۇن بولۇپ
 كەتتىمۇ؟ ياكى سىلەر ئۆزەڭلارغا پەرۋەردىگارڭلارنىڭ غەزىپى چۈشۈشىنى ئىرادە
 قىلىدىڭلارمۇ؟ شۇنىڭ ئۈچۈن سىلەر ماڭا بەرگەن ۋەدەڭلارغا خىلاپلىق قىلىدىڭلارمۇ؟» (86)

ئۇلار ئېيتتى: «ساڭا بەرگەن ۋەدىگە ئۆز-
لۈكىمىزدىن خىلاپلىق قىلغىنىمىز يوق، لېكىن
بىز (پىرىئەۋن) قەۋمىنىڭ زىننەتلىرىدىن
نورغۇن ئېلىپ چىققان ئىدۇق، (سامىرىنىڭ
بۇيرۇقى بويىچە) ئۇلارنى (ئوتقا) تاشلىدۇق،
سامىرىمۇ (ئۆزى ئېلىپ چىققان زىبۇزىننەتلىرىنى)
تاشلىدى» (87). سامىرى (ئېرىتىلگەن زىبۇزىننەت-
لەردىن) ئۇلار ئۈچۈن بىر موزاي ھەيكەل ياسىدى،
ئۇنىڭدىن موزايىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاش ئاۋاز
چىقاتتى، ئۇلار (يەنى سامىرى ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرى)
ئېيتتى: «بۇ سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلاردۇر ۋە مۇساڭىڭ
ئىلاھىدۇر، مۇسا (ئىلاھىنى بۇ يەردە) ئۇنتۇپ
قىلىپ (ئۇنى ئىزدەپ تۇرسىناغا كەتتى)» (88).
ئۇ موزايىنىڭ ئۇلارنىڭ سۆزىگە جاۋاب بېرىپ،
مەيدىغانلىقىنى، ئۇلارغا پايدا-زىيان يەتكۈزەل-
مەيدىغانلىقىنى ئۇلار ئۇقمامدۇ؟ (89) شەك-
شۈبھىسىزكى، ھارۇن ئۇلارغا (مۇسا قايتىپ
كېلىشتىن) بۇرۇن: «ئى قەۋمىم! سىلەر

موزاي بىلەن قايىمۇقتۇرۇلدىڭلار، سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار مەرھەمەتلىك اللەدۇر،
ماڭا بويىسۇنۇڭلار، (موزايغا چوقۇنۇشنى تەرك ئېتىش بىلەن) بۇيرۇقىمغا ئىتائەت
قىلىڭلار!» دېدى (90). ئۇلار: «مۇسا قايتىپ كەلگەنگە قەدەر ئۇنىڭغا چوقۇنۇپىد-
مىز» دېيىشتى (91). مۇسا ئېيتتى: «ئى ھارۇن! ئۇلارنىڭ ئازغانلىقىنى كۆرگەن چېغىڭدا
(خۇدالىق ئۈچۈن غەزەپلىنىشتە) ماڭا ئەگىشىشتىن ساڭا نېمە توسالغۇ بولدى؟ مېنىڭ
بۇيرۇقىمغا خىلاپلىق قىلدىڭمۇ؟» [92-93] ھارۇن ئېيتتى: «ئى قېرىندىشىم! مېنىڭ
ساقلىمىنى ۋە چېچىمىنى تارتىمىغىن، مەن ھەقىقەتەن سېنىڭ، ئىسرائىل ئەۋلادىنى
بۆلۈۋېتىپسەن، سۆزۈمگە دىققەت قىلماپسەن، دېيىشىڭدىن قورقۇم» (94). مۇسا ئېيتتى:
«ئى سامىرى! سەن نېمە بولدۇڭ؟ (يەنى مۇنداق يامان ئىشنى قىلىشتىن غەرىزىڭ
نېمە؟)» (95) سامىرى ئېيتتى: «مەن ئۇلار كۆرمىگەننى كۆردۈم، ئەلچى (يەنى جىبرىئ-
ئىل) نىڭ ئىزىدىن بىر چاڭگال توپىنى ئالدىم-دە، ئۇنى (موزايغا) چاچتىم (شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ-
دىن موزايىنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاش ئاۋاز چىقتى)، شۇنىڭدەك (بۇنى) ماڭا نەپىس چىرايلىق كۆر-
سەتتى» (96). مۇسا (سامىرىغا) ئېيتتى: «سەن بارغىن! سەن ئۆمۈرۋايەت (كۆرگەنلا كىشىگە) ماڭا
يېقىنلاشماڭلار! دېگەيسەن (يەنى سېنىڭ كىشىگە يېقىنلاشماسلىقىڭ، كىشىنىڭ ساڭا يېقىنلاشماسلىقى
بۇ دۇنيادا ساڭا بېرىلگەن جازادۇر)، شۈبھىسىزكى (ئاخىرەتتە جازالىنىدىغان) مۇئەييەن بىر ۋاقىتتا
بار، اللە ساڭا قىلغان بۇ ۋەدىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ، سەن ھامان چوقۇنۇپ كېلىۋاتقان ئىلاھىڭغا
قارىغىن، بىز ئۇنى چوقۇم (ئوتتا) كۆيدۈرمىز، ئاندىن ئۇنىڭ (كۈلىنى) دېڭىزغا چېچىۋېتىمىز» (97).

قَالُوا مَا خَلَقْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا آثْرًا أَتَىٰ رَبِّنَا
الْقَوْمَ فَقَدْ نَفَّخْنَا لَكِنَّكَ الْغَىٰ السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَهُمُ عِيَالًا
جَسَدًا الْخَوَارِقَ فَذَوَاهُ الْأَلْهَمُ وَالْمَوْسَىٰ لَهُ فَبَنَىٰ أَفْكَالًا
يُرُونَ الْأَرْجَمَ الْبَيْهَمَ قَوْلًا وَلَا تَكَلِّمْهُمْ صَرَخًا وَلَا تَقَاعًا
وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ آتَمَاتِ نَحْمِيهِ وَإِن
رَبِّكَ الرَّحْمَنُ فَأَتَىٰ عُرْوَىٰ وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَشُدَّ
عَلَيْكَ عُقُوبِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ الْبِنَامُوسَىٰ قَالَ يَهُرُونَ مَا
مَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَكْرَبْتُمْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَصْغَيْتُمْ أَمْرِي
قَالَ يَسْتَوْمِرُونَ أَتَاخَذُ بِمَلِكِي لَكِرَاتٍ لِيَأْتِيَنِي خَشْيَتُ أَنْ
تَقُولَ قَوْلًا يَبِينُ بَيْنَ أَسْرَائِيلَ وَكَمْ تَرْقُبُ قَوْلِي قَالَ
فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
فَبَصُرْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ
لِي نَفْسِي قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَ وَأَنْتَ عَلَىٰ الْحَمِيَّةِ الْكَلِيمِ
كَلَّمَ عَلَيْهِ عَالِمُ الْخَرِيقَةِ لَمْ تَلْبِسْكَ فِي الْبُرْجِ سَفَا

وَكَذَلِكَ نَحْنُ مِنْ أَسْرَفٍ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَعَدَابِ
 الْآخِرَةِ أَشْكًا وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَدَيْتُمَا آتِيَهُمْ مِنْ
 الْقُرْآنِ يَشْفُونَ فِي سَيِّئِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٢٨﴾
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ آدَمَ أَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾
 فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
 لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَذَكَّرْكَ عَيْنِيكَ إِلَى مَا مَتَّعْتُمَا بِآرَآءِ
 نَبِيِّكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ مَقَامَهُمْ فِي وَرَدِ سَرِّيكَ
 خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣١﴾ وَأَمَّا هَذَا بِالصَّلَاةِ وَالصَّبْرِ عَلَيْهِمَا لَا
 سَعَتَكَ رِزْقًا مِّنْ رِّزْقِكَ وَالْعَارِيفَةَ لِلشُّعْرَى ﴿١٣٢﴾ وَقَالَ
 لَوْلَا يَأْتِيَنَّآ يَا أَيُّهَا الرَّبُّ بِنَبِيٍّ أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بِنَبِيٍّ مَا فِي الضَّمَنِ
 الْأُولَى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُمْ بَعْدَ آيٍ مِنْ قِبَلِكُمْ لَقَالُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا قَدْ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكَ
 أَنْ نَدِينُكَ وَنَحْنُ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ شَيْءٍ فَكْرٌ بِصَوَابٍ
 فَسَمِعْتُمُونِ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾

ھەددىدىن ئاشقان ۋە پەرۋەردىگارنىڭ ئايەتلىرىگە
 ئىمان ئېيتمىغانلارغا شۇنىڭغا ئوخشاش جازا بېرىد-
 ىمىز، ئاخىرى تىنىڭ ئازابى تېخىمۇ قاتتىقتۇر،
 تېخىمۇ باقىدۇر (127). ئۇلاردىن ئىلگىرى تۆتكەن
 (يەنە مەبەلەرنى ئىنكار قىلغان) نۇرغۇن ئۈمەتلەرنى
 ھالاك قىلغانلىقىمىزنى ئۇلار ئوقۇمىدۇ؟ ئۇلار شۇ
 ئۈمەتلەرنىڭ ماكانلىرىدا مېڭىپ يۈرىدۇ، ئەقىل ئىگە-
 لىرى ئۈچۈن ئۇنىڭدا ھەقىقەتەن نۇرغۇن ئىبەرەتلەر
 بار (128). ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ ئازابىنى
 ئۇلاردىن كېچىكتۈرۈشكە قىلۋەتكەن ھۆكۈمى ۋە
 ئالدىنلا بەلگىلەپ قويغان ۋاقتى بولمىسا ئىدى،
 ئۇ چاغدا (ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇشى) چوقۇم
 ئىدى (129). ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، مەمنۇن
 بولۇشۇڭ ئۈچۈن، كۈن چىقىشتىن ئىلگىرى، كۈن
 پېتىشتىن بۇرۇن، كېچە ۋاقتلىرىدا ۋە كۈن-
 دۈزنىڭ دەسلەپكى ۋە ئاخىرقى ۋاقتلىرىدا

پەرۋەردىگارنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن (يەنى ناماز ئوقۇغىن) ۋە ھەمدە
 ئېيتقىن (130). بىز (كۇففارلاردىن) تۈرلۈك جامائەتنى بەھرىمەن قىلغان دۇنيانىڭ
 نېمەتلىرى ۋە زىبۇزىننەتلىرىگە كۆز سالغىن، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى سىنايمىز،
 پەرۋەردىگارنىڭ رىزقى (يەنى ساۋابى بۇ پانىي نېمەتتىن) ياخشىدۇر ۋە ئەڭ
 باقىدۇر (131). (ئى مۇھەممەد!) ئائىلە ئىدىكىلەرنى (ۋە ئۈمىتىڭنى) نامازغا بۇيرۇغىن،
 ئۆزۈڭمۇ ئۇنى ئادا قىلىشقا چىداملىق بولغىن، سەندىن بىز رىزىق تەلەپ قىلمايمىز.
 ساڭا بىز رىزىق بېرىمىز، ياخشى ئاقسۆۋەت پەقەت تەقۋادارلارغا خاستۇر (132). ئۇلار
 (يەنى مۇشرىكلار): «مۇھەممەد) پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن بىزگە بىرەر مۆجىزە
 كەلتۈرسىچۇ!» دەيدۇ، ئۇلارغا بۇرۇنقى ئۈمەتلەرنىڭ خەۋەرلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان
 قۇرئان كەلىمىدىمۇ؟ (133) ئەگەر بىز ئۇلارنى ئۇنىڭدىن (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى
 ئەۋەتتىن) ئىلگىرى ھالاك قىلغان بولساق، ئۇلار چوقۇم: «نېمىشقا بىزگە بىرەر
 پەيغەمبەر ئەۋەتمىدىڭ؟ بىز خار ۋە رەسۋا بولۇشتىن ئىلگىرى سېنىڭ ئايەتلىرىڭگە
 ئەگىشەتتۇق» دەيتتى (134). ئېيتقىنكى، «ھەممە (سەلەرنىڭ ۋە بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنىڭ ئاقۇمىتىنى)
 كۈتمەكتە. سەلەرمۇ كۈتۈڭلار، كىملىرىنىڭ توغرا يول ئىگىلىرى ئىكەنلىكىنى
 ۋە كىملىرىنىڭ ھىدايەت تاپقانلىقىنى (ئۇزاققا قالماي) بىلىسلىر» (135).

(تُون یه تنجی پاره)

21- سوره نه نبیا

مهكده نازل بولغان، 112 ئایهت.

ناهایستی شهبه تلیک وه مهبرسبان الله نلک
تسمی بلهن باشلایمهن.

کشلهرگه تۇلارنلک (ئمه للرسدن) هسباب
ئبلنندنغان و اقسنت (یهنی قسیامهت) یهسناشتی،
هالیوکى، تۇلار غه بله تندور، (قیامهت توغرولوق
ئویلنشتن) یوز تۇرۇمه کتدور (1). تۇلارغا په روه-
دیگارى تهریمیدن (قورئاندا) ییگی وهز- نهسههت
نازل بولسلا، تۇلار تۇننگفا مهسخره قیلغان هالدا
قۇلاق سېلشدو (2). تۇلارنلک دىللسرى (الله نلک
کالامیدن) غه بله تندور، کاپسارلار تۇزئارا: «بۇ

(یهنی موههسهده ئهله یهسالام) پهقات سلهرگه تۇخشاش (ئاددی) بر ئنسان، سلهر سهبه-
رسنى کورۇپ تۇرۇپ تۇنى قوبول قىلا مسلهرا» دهپ یوشورۇن سۆزلىشدو (3). (په یغه مهبر)
ئهییتی: «په روه دیگارىم ئاسمان، زېمندا ئییتلغان سۆزلهرنى بىلسپ تۇرسدو، الله (سۆزلىرىگ-
لارنى) ئاغللاپ تۇرغۇچىدور، (ئه هوالنگلارنى) بىلسپ تۇرغۇچىدور» (4). (کاپسارلار قورئان
سهبردور دهپلا قالماستن) «به لکی تۇ (موههسهده نلک) قالایمقان چوشلرسدور، به لکی تۇنى
تۇزى ئویدورۇپ چقارغاندور، به لکی تۇ شائردور، ئىلگىرىکی په یغه مهبرله رگه تۇخشاش بىزگه
بهره مۆجزه که لتورسۇن» دبیشتی (5). تۇلاردىن ئىلگىرى، بىز هالاك قىلغان شههرله ردىن
(یهنی ئاهالسىدن) هېچقايسىسى ئمان ئییتمغان تۇرسا، (مۆجزىلهرنى کورسه تىسهك) تۇلار ئمان
ئییتامدو؟ (6) (ئى موههسهده) سهندىن ئىلگىرى (په رىشتلهرنى ئه مهس) پهقات ئنسانلارنلا
په یغه مهبر قىلپ ئه وه تتقۇ، ئه گهر (بۇنى) بىلمسه گلار، ئه هلى ئىلمىدن (یهنی تهورات، ئنجىللارنى
بىلىدىغانلاردىن) سورالار (7). په یغه مهبرله رنى تاماق یېمه یدىغان جهسهت قىلغىنمىز یوق (یهنی تۇلار
بارلىق كىشلهرگه تۇخشاش ییدو، ئىچىدو) ههمده تۇلار (دۇنیادا تۆلمه ی) مه گگو قالىدىغان بولغىنى
یوق (یهنی تۇلارمۇ بارلىق كىشلهرگه تۇخشاش واپات بولدى) (8). ئاندىن تۇلارغا (تۇلارغا یاردهم
بېرىش، تۇلارنى ئىنكار قىلغانلارنى هالاك قىلشتن ئىبارهت) وه دىمىزنى راست قىلپ بهردوق،
تۇلارنى وه بىز خالىغانلارنى قۇتقۇزدوق، (كوفریدا وه گومراهلىقتا) همدىدن ئاشقۇچىلارنى
هالاك قىلدوق (9)، سلهر نلک شان- شه رېمىگلارنى تۇز ئىچىگه ئالغان كىتابىنى (یهنی قورئاننى)
سلهرگه هه ققه تهن نازل قىلپ بهردوق. (بۇنى) چۆشه نمه مسلهرا؟ (10) بىز (ئاهالسى) كۇفغار
بولغان نۇرغۇن شههرله رنى هالاك قىلدوق. تۇلاردىن كېيىن (ئورنغا) باشقا قهۇمنى په یدا قىلدوق (11).

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّكُمْ آذَاءٌ هُمْ بِهَا يَرْكُضُونَ ﴿۱۲﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبُوا
 آجُودًا لِلَّهِ مِثْلَ الدُّبَابِ وَالْمَلَائِكَةَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾
 قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ لَأَخَذْنَا مِنْهُمُ الْقَطَّارَ مِمَّا
 جَعَلْنَاهُمْ حَبِيدًا أَخِيذِينَ ﴿۱۴﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبِينَ ﴿۱۵﴾ لَوْ رَدَّوْنَا إِلَى تَنبُوحِ لَهْوِ الْأَرْضِ لَنُحِبُّهُ
 مِنْ كُنْهَاتِهَا إِنَّ كُنَّا لَمُجِلِينَ ﴿۱۶﴾ بَلْ نَقْضُ الْبَاطِلِ عَلَى الْبَاطِلِ
 قِيْدًا مَغْهً فَإِذَا هُوَ لَهِيقٌ وَكَلِمَةُ الْوَيْلِ وَمَا أَتَصِفُونَ ﴿۱۷﴾
 وَلَكِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾
 عَنِ عِبَادَتِهِ وَلَا يُسْمِعُونَ السَّمْعَ الْبَاطِلَ وَالنَّمَاةَ
 لَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۹﴾ أَمْ تَحْتَسِبُ أَنَّ إِلَهًا مِنْ آلِهَاتِنَا لَمْ يَكُنْ
 لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ فَسَدَّ تَقْوِينَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۰﴾ لَا يُسْمِعُ الْغَيْبَ شَيْئًا وَهُمْ
 يُدْعُونَ ﴿۲۱﴾ أَمْ تَحْتَسِبُ أَنَّ دُونَهُ إِلَهٌ قُلُوبُهَا تَوَلَّى
 بَرَاهِئِينَ هَذَا إِذْ كَرِهَ اللَّهُ مُبْدَاهُمْ وَذَكَرَ مِنْ قَبْلِهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۲۲﴾

ئۇلار بىزنىڭ ئازابىمىزنىڭ (كەلگەنلىكىنى) ھېس قىلغان چاغدا ئۇششۇمۇتۇت قاپمىدۇ (12). (پەرىشتىلەر ئۇلارغا مەسخىرە قىلىپ ئېيتتى) «قاچماڭلار، باياشات تۇرمۇشۇڭلارغا، تۇرالغۇ جايلىرىڭلارغا قايتىڭلار، سىلەردىن (مۇھىم ئىشلاردا مەسلىھەت) سورىلىشى مۇمكىن» (13). ئۇلار: «ۋاي ئىست! ھەقىقەتەن بىز زالىم بولۇپتۇق» دېيىشتى (14). ئۇلارنى ئورۇلغان زىرائەتتەك ھالەك قىلىپ، جانلىرىنى ئالغىنىمىزغا قەدەر، ئۇلار يۇقىرىقى پەريادىنى تەكرارلاپ تۇردى (15). بىز ئاسماننى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنى ئويناپ ياراتقىنىمىز يوق (يەنى ئۇلارنى بىكار ياراتماستىن، قۇدرىتىمىزنىڭ ئالامەتلىرى سۈپىتىدە ياراتتۇق) (16). ئەگەر بىز ئىچ پۇشۇقى قىلماقچى بولساق، قېشىمىزدىكى نەرسىلەر بىلەن

قىلاتتۇق، ئەگەر (شۇنى) ئىرادە قىلغان بولساق (لېكىن بۇ ئۇلۇغ زاتىمىزغا مۇھال بولغانلىقتىن ئۇنداق قىلىشنى ئىرادە قىلمىدۇق) (17). بىز ھەق ئارقىلىق باتىلغا ھۇجۇم قىلىمىز، ھەق باتىلنى يوقىتىدۇ، باتىل ناكاھان يوقىلىدۇ، (ئى كۇفۇرلار جامائەسى! اللەنى بالسى بار، خوتۇنى بار دەپ) سۈپەتلىگەن سۆزۈڭلاردىن سىلەرگە ۋاي! (18) ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكىلەرنىڭ ھەممىسى اللەنىڭ ئىلكىدندۇر، اللەنىڭ دەركاھىدىكىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) اللەنىڭ ئىبادىتىدىن تەكەببۇرلۇق قىلىپ باش تارتمايدۇ ۋە ھېرىپمۇ قالمايدۇ (19). ئۇلار كېچە-كۈندۈز تەسبە ئېيتىدۇ، بوشاشمايدۇ (20). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) زېمىندىكى نەرسىلەرنى ئىلاھ قىلىۋالدى، ئۇلار (يەنى بۇ نەرسىلەر) ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرە-لەمدۇ؟ (21) ئەگەر ئاسمان-زېمىندا اللەدىن باشقا ئىلاھلار بولسا ئىدى، (كائىناتنىڭ تەرتىپى) ئەلۋەتتە بۇزۇلاتتى، ئەرشنىڭ پەرۋەردىگارى اللە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىگەن نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر (22). اللەنىڭ قىلغانلىرىدىن سوئال-سوراق قىلىنمايدۇ، ئۇلار اللەنى قويۇپ، باشقا مەبۇدلارنى ئىلاھ قىلىۋالدىمۇ؟ ئېيتقىنكى: «(بۇنىڭغا) دەلىللىڭلارنى كۆرسىتىڭلار، مانا بۇ مەن بىلەن بىلىشە بولغانلارنىڭ كىتابى (يەنى قۇرئان)دۇر ۋە مەندىن ئىلگىرىكىلەرنىڭ (تەۋرات، ئىنجىل قاتارلىق) كىتابىدۇر، ئۇلارنىڭ تولىسى ھەقىقىي ئۇقمايدۇ، ئۇلار (تەۋھىد)تىن يۈز تۇرۇگۈچىلەردۇر» (24).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ آيَاتِنَا أَنْهَ
لِكُلِّ آلَةٍ إِلَّا أَنْفَاقَ عِبَادِنَا ۖ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۖ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَعْيُنِنَا ۖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ
لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۖ
وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَقَدْ لَكَ عَذَابٌ مُجْتَمِعٌ
كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۖ وَأَكْمَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَأَنْتُمْ نَارٌ تَقْفَتْهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ
تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۖ
وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُرْضُونَ ۖ
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۖ وَمَا جَعَلْنَا لِكُلِّ مِثْقَالٍ عُدْلًا
أَفَلَا يَرَوْكَ فَهْمًا عُلْدُونَ ۖ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنُؤَلِّمُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِئْتَهُ وَمَا تَسْأَلُونَ عَنْ

(ئى مۇھەممەد!) سەندىن ئىلگىرى ئەۋەتىلگەن
پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسىگە: «سەندىن باشقا
ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ماڭىلا ئىبادەت
قىلىڭلار» دەپ ۋەھىي قىلدۇق (25). ئۇلار (يەنى
مۇشرىكلار): «اللەنىڭ (پەرىشتىلەردىن) بالىسى
بار» دېيىشتى، ئۇنداق ئەمەس. اللە (بۇنىڭدىن)
پاكتۇر، (پەرىشتىلەر اللەنىڭ) ھۈرمەتلىك
بەندىلىرىدۇر (26). ئۇلار اللە غا ئالدى بىلەن سۆز
قىلىشقا پەتىئالمايدۇ، ئۇلار اللەنىڭ ئەمرى بويىچە
ئىش قىلدۇ (27). اللە ئۇلارنىڭ قىلغانلىرىنى ۋە
قىلماقچى بولغانلىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلار اللە
رازى بولغانلارغىلا شاپائەت قىلىدۇ، اللەنىڭ
ھەيۋىسىدىن تىترەپ تۇرىدۇ (28). ئۇلاردىن كىمكى،
مەن اللە دىن باشقا ئىلاھمەن، دەيدىكەن،

ئۇنى دوزاخ بىلەن جازا لايىمىز، زالىملارنى شۇنداق جازا لايىمىز (29). كاپىرلار بىلمەمدۇكى،
ئاسمانلار بىلەن زېمىن بىر-بىرىگە تۇتاش ئىدى، ئۇلارنى ئايرىۋەتتۇق، ھەممە جانلىق مەۋجۇد-
داتى سۇدىن ياراتتۇق، ئۇلار (اللەنىڭ قۇدرىتىگە) ئىشەنمەمدۇ؟ (30) يەر تەۋرەپ ئۇلارنىڭ
خاتىرجەمسىز بولماسلىقى ئۈچۈن، بىز زېمىندا تاغلارنى ياراتتۇق، ئۇلارنى (سەپەردە) كۆزلىگەن
مەقسەتلىرىگە يېتىۋالسا، دەپ، تاغلاردا كەڭ يوللارنى ياراتتۇق (31). ئاسماننى بىز بىخەتەر ئۆگزە
قىلدۇق، ھالبۇكى، ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئاسماندىكى (كۈن، ئاي، يۇلتۇزلارغا ئوخشاش
اللەنىڭ بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭ قۇدرىتىنى كۆرىشتىن) ئالامەتلەردىن غەپلەتتىدۇر (32). اللە
كېچىنى ۋە كۈندۈزنى، كۈننى ھەم ئاينى ياراتتى. ئۇلارنىڭ ھەربىرى (ئۆزىگە خاس) پەلەكتە
سەيىر قىلىدۇ (33). (ئى مۇھەممەد!) سەندىن ئىلگىرى (ئىنسانلاردىن) ھېچ كىشىنى
مەڭگۈ ياشاتقىنىمىز يوق، سەن ئۆلسەڭ، ئۇلار مەڭگۈ ياشامدۇ؟ (بۇنداق بولۇش ھەرگىزمۇ
ئۇلارغا مۇيەسسەر بولمايدۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆلىدۇ) (34) ھەربىر جان ئۆلۈمىنىڭ
تەمىنى تېتىغۇچىدۇر. سىلەرنى بىز يامانلىققا مۇپتىلا قىلىش، ياخشىلىق بېرىش ئارقىلىق
سنايمىز. سىلەر بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتىسىلەر (ئەمەلىگىلارغا يارىشا جازا لايىمىز) (35).

كایرلار سېنى كۆرگەن چاغدا: «سلەرنىڭ مەبۇد-
لەرڭلارنى ئەيىبلەيدىغان ئادەم مۇشۇمۇ؟» (دېيىشىپ)
سېنى مەسخىرە قىلىشىدۇ، ھالبۇكى، ئۇلار مەرھەمەت-
لىك اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان قۇرئاننى ئىنكار
قىلىشىدۇ (36). ئىنسان ئالدىراخچۇ يارىتىلغان، سلەرگە
ئالامەتلىرىمنى (يەنى ماڭا ئاسسىلىق قىلغانلارنى
جازالىيالايدىغانلىقىمنى) كۆرسىتمەن. (ئۇنىڭ ۋاقتى
سائىتىدىن بۇرۇن) مېنى ئالدىرىتىپ كەتمەڭلار (37).
ئۇلار: «(سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، بۇ ۋەدە
(يەنى بىزگە ۋەدە قىلىنغان ئازابنىڭ يۈز بېرىدىغان
ۋاقتى) قاچان؟» دېيىشىدۇ (38). ئەگەر كاپىرلار ئۇ
چاغدا يۈزلىرىدىن، دۈمبىلىرىدىن ئازابىنى دەپىسى
قىلالمايدىغانلىقلىرىنى ۋە ھېچقانداق ياردەمگە
ئېرىشەلمەيدىغانلىقلىرىنى بىلسە ئىدى (ئازابنىڭ
بالدۇر يۈز بېرىشنى تەلەپ قىلمايتتى) (39). لېكىن

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّبِعُونَكَ إِلَّا هُمْ وَالْأَعْدَاءُ
الَّذِينَ يَدْعُوهُم بِأَسْمَاءِهِمْ وَالْحَمِيمِينَ الرَّحْمَنِ هُمْ كَرِهُوا
خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عَلَقٍ وَإِذْ سَأَلْنَاهُ لَبِيبٌ فَلَأَسْتَعْجِلُونِي
وَيَقُولُونَ سَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ لَوْ يَعْلَمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَعِيبَانِ لَكَيْفَ كُنْتُمْ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا
عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٣٧﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً
فَتَنْهَهُمْ فَلَا يُسْتَعْظِمُونَ رُدَّهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٣٨﴾
وَلَقَدْ اسْتَفْهَمْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخَّرَوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْهِمُونَ ﴿٣٩﴾ قُلْ مَنْ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
وَالنَّبِيِّ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٠﴾
أَمَلُّهُمُ اللَّهُ تَتَّبِعُهُمُ خَيْرٌ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَغِيثُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يَأْتُونَ ﴿٤١﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءَ وَ
آبَاءَهُمْ حَيَاتًا طَالَتْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ نَارَ
الْأَرْضِ بِنَقْصِهَا مِنْ أَظْفَارِهَا أَفَلَمْ الْغَلْبُونَ ﴿٤٢﴾ قُلْ إِنَّمَا
أَنْذَرْتُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَا يَسْمَعُ الضَّمَمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يَنْذَرُونَ ﴿٤٣﴾

قىيامەت ئۇلارغا تۇيۇقسىز كېلىدۇ-دە، ئۇلارنى ھەيرەتتە قالدۇرىدۇ، ئۇلار قىيامەتكە قارشىلىق
كۆرسىتەلمەيدۇ، ئۇلارغا (تەۋبە قىلىۋېلىش ۋە ئۆزۈرە بايان قىلىش ئۈچۈن) مۆھلەتمىمۇ بېرىل-
مەيدۇ (40). سەندىن ئىلگىرى ھەقىقەتەن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر مەسخىرە قىلىندى، ئۇلارنى
مەسخىرە قىلغۇچىلارغا مەسخىرە قىلغانلىقىنىڭ جازاسى بولغان ئازاب نازىل بولدى (41). (ئى
مۆھەممەد! مەسخىرە قىلغۇچىلارغا) «سىلەرنى كېچىدە ۋە كۈندۈزدە مەرھەمەتلىك اللەنىڭ
ئازابىدىن كىم ساقلايدۇ؟» دېگىن، بەلكى ئۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ كالامىدىن يۈز ئۆرۈگۈچ-
لەردۇر (42). ئۇلارنىڭ بىزدىن باشقا ئۆزلىرىنى (قوغدايدىغان) مەبۇدلىرى بارمۇ؟ ئۇلارنىڭ
(چوقۇنۇۋاتقان) مەبۇدلىرى ئۆزلىرىنى قوغداشقىمۇ قادر بولالمايدۇ، بىزنىڭ ياردىمىمىزگىمۇ
ئېرىشەلمەيدۇ (43). بۇلارنى (يەنى مۇشرىكلارنى) ۋە ئۇلارنىڭ ئەجداتلىرىنى (دۇنيانىڭ مال-مۈل-
كىدىن) بەھرىمەن قىلدۇق، ھەتتا (شۇ نېمەت ئىچىدە) ئۇلارنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولدى. ئۇلارنىڭ
زېمىنىنىڭ ئەتراپىنى (مۇسۇلمانلارغا ئىگەللىتىش بىلەن) قەدەممۇ قەدەم تاراپتىپ بېرىۋاتقانلىقى-
مىزنى ئۇلار بىلمەيدۇ؟ (ئەھۋال مۇشۇنداق ئىكەن) ئۇلار غالىب ھېسابلىنامدۇ؟ (مەغلۇپ ھېساب-
لىنامدۇ؟) (44) (ئى مۆھەممەد!) «مەن سىلەرنى پەقەت ۋەھىي ئارقىلىق ئاگاھلاندۇرىمەن» دېگىن.
كاسلار ئاگاھلاندۇرۇلغان چاغدا دەۋەتنى ئاڭلىمايدۇ (ئى مۇشرىكلار! سىلەر سەركەشلىكڭلارنىڭ قات-
تىقلىقىدىن خۇددى گاسقا ئوخشاش دەۋەتنى ئاڭلىمايسىلەر، ۋە - نەسەھەتنى قوبۇل قىلمايسىلەر) (45).

وَلَمَّا مَسَّهُمْ غَمٌّ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ بَلْ كُنَّا
 اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۹﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
 فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
 خَرْدَلٍ اَتَيْنَاهَا وَكفى بِناصِحِينَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ اَتَيْنَا
 مُوسى وَهَارُونَ الْقَوْمَانَ ذُيَاقَانَ وَذَكَرَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾
 الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾ وَهَذَا ذِكْرُ مُرْكُزِكَ اَنْزَلْنَاهُ اَقْرَبَ لَكَ
 مُرْكُزُونَ ﴿۵۳﴾ وَلَقَدْ اَتَيْنَا اِبْرَاهِيْمَ رُسُلَهُ مِنْ قَبْلِ وَ
 كُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ ﴿۵۴﴾ اِذْ قَالَ لِاَيُّهٖ وَقُوْهٖ مَا هٰذِهِ الْقَوْمُ الْغٰثِيْنَ
 الَّذِيْنَ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُونَ ﴿۵۵﴾ قَالُوا وَاَحَدًا نَا اَيُّهَا نَالِكَا
 غِيْبِيْنَ ﴿۵۶﴾ قَالَ لَقَدْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ
 مُّبِيْنٍ ﴿۵۷﴾ قَالُوا اِحْمِلْنَا يَا اَحْمَقُ اِمَّ اَنْتَ مِنَ الْعٰلِيْنَ ﴿۵۸﴾
 قَالَ بَلْ زَيْتُكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي
 فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّٰهِدِيْنَ ﴿۵۹﴾ وَ
 تَاللّٰهِ لَكٰيْدًا اَصْحٰمًا كَعَدٰانٍ تُؤْمِنُوْنَ ﴿۶۰﴾

ئەگەر ئۇلارغا پەرۋەردىگار ئىگىدىن ئازغىنا ئازاب يەتسىلا، ئۇلار چوقۇم: «ۋاي ئىستى! (اللەنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلىپ) ھەقىقەتەن (ئۆزىدىن-ھىزگە) زۇلۇم قىلىپتۇق» دەيدۇ (46). قىيامەت كۈنى بىز (ئەمەللەر تارتىلىدىغان) ئادالەت تارازىسىنى ئورنىتىمىز، ھېچ ئادەمگە قىلچە ئۇۋال قىلىنمايدۇ (يەنى ياخشى ئادەمنىڭ ياخشىلىقى كېمەيتىۋېتىلمەيدۇ، يامان ئادەمنىڭ يامانلىقى ئاشۇرۇۋېتىلمەيدۇ)، ئەگەر ئۇنىڭ قىچا چاغلىق ئەمەلى يولسىمۇ، ئۇنى ھازىر قىلىمىز، (بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىدىن) ھېساب ئېلىشقا بىز يېتەرلىكىمىز (47). بىز ھەقىقەتەن مۇسا بىلەن ھارۇنغا فۇرقانى (يەنى ھەق بىلەن باتىلنى، ھالال بىلەن ھارامنى، ھىدايەت بىلەن گۇمراھلىقنى ئايرىغۇچى تەۋراتنى)، نۇرنى، تەقۋادارلارغا (پايدى-لىنىدىغان) ۋە - نەسەتتىن بەردۇق (48). تەقۋادار-

لار پەرۋەردىگارنى كۆرمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن قورقۇدۇ ھەمدە ئۇلار قىيامەتنىڭ (دەھشتىدىن) تىترىگۈچىلەردۇر (49). بۇ بىز (سىلەرنىڭ تىلىڭلاردا) نازىل قىلغان مۇبارەك قۇرئاندىن. (ئى ئەرەب جامائەسى! ئۇ شۇنچە روشەن تۇرسىمۇ) سىلەر ئۇنى ئىنكار قىلامسىلەر؟ (50) (مۇسا، ھارۇنلاردىن بۇرۇن) بىز ئىبراھىمغا ھەقىقەتەن (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ياخشىلىق يوللىرىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ھىدايەت ئاتا قىلغان ئىدۇق، بىز ئۇنىڭ (پەيغەمبەرلىكىنىڭ ئەھلى) ئىكەنلىكىنى بىلەتتۇق (51). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم (كۇفۇرلار چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارنى مەنستىمەي) ئاتىسىغا ۋە قەۋمىگە: «سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇ بۇتلار نېمە؟ (يەنى نېمە ئۈچۈن بۇ بۇتلارغا چوقۇنۇسىلەر؟)» دېدى (52). ئۇلار: «ئاتا- بوۋىلىرىمىزنىڭ ئۇلارغا ئىبادەت قىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلىمىز (يەنى ئۇلارغا ئاتا- بوۋىلىرىمىزغا تەقلىت قىلىپ چوقۇنىمىز)» دېدى (53). ئىبراھىم: «سىلەرمۇ، ئاتا- بوۋاڭلارمۇ (پايدا- زىيان يەتكۈزۈلەيدىغان، ئاخلىمايدىغان جانسىز بۇتلارغا چوقۇنغانلىقىڭلار ئۈچۈن) ھەقىقەتەن روشەن گۇمراھلىقتا سىلەر» دېدى (54). ئۇلار: «سەن راست دەۋاتامسەن؟ ياكى چاقچاق قىلىۋاتامسەن؟» دېدى (55). ئىبراھىم ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس، سىلەرنىڭ (ئىبادەت قىلىشىڭلارغا لايىق) پەرۋەردىگارڭلار ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، ئۇلارنى ئۇ ياراتقان، مەنمۇ ئۇنىڭغا (قەتئى دەلىللەر بىلەن) گۇۋاھلىق قىلغۇچىلاردىنمەن (56). اللە بىلەن قەسەمكى، سىلەر قايتىپ كەتكەندىن كېيىن چوقۇم بۇتلىرىڭلارنى (چېقىۋېتىشىڭلارنىڭ) ئامالىنى قىلىمەن» (57).

ئىبراھىم بۇتلارنى چېقىپ پارچە - پارچە قىلىۋەتتى، ئۇلارنىڭ قايتىپ كېلىپ (بۇتلارنى كىمنىڭ چاقانلىد - قىنى سورىشى ئۈچۈن) پەقەت چوڭ بۇتنى (چاقماي) قالدۇردى (68). (ئۇلار بايرىمىدىن قايتىپ كېلىپ بۇتلارنىڭ چېقىۋېتىلگەنلىكىنى كۆرۈپ) «بۇتلارد - مېنى مۇنداق قىلغان كىم؟ ئۇ ھەقىقەتەن زالىم ئىكەن» دېدى (69). (ئۇلارنىڭ بەزىسى) «ئىبراھىم ئاتلىق بىر يىگىتنىڭ ئۇلارنى ئەيىبلەگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدۇق (يەنى شۇ قىلغان بولۇشى مۇمكىن)» دېدى (60). ئۇلار (يەنى نەمرۇد ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ چوڭلىرى): «ئىبراھىمنى كىشىلەرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار، (ئىبراھىمنىڭ بۇتلارنى ئەيىبلەگەنلىكىگە) ئۇلار گۇۋاھلىق بەرسۇن» دېدى (61). ئۇلار: «ئىبراھىم! بۇتلارنىمىزنى مۇشۇنداق قىلغان سەنمۇ؟» دېدى (62). ئىبراھىم: «(ياق) بەلكى ئۇلارنىڭ مۇنۇ

چوڭى شۇنداق قىلدى، ئەگەر ئۇلار سۆزلىيەلسە، (كىمنىڭ چاقانلىقىنى) ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىدىن سوراپ بېقىڭلار!» دېدى (63). ئۇلار بىر - بىرىنى ئەيىبلەپ: «(سىلەر بۇتلارغا چوقۇنۇشتا) ھەقىقەتەن زالىملىقلار» دېدى (64). ئاندىن ئۇلار (خىسجالەتچىلىكتىن) باشلىرىنى تۈۋەن سېلىپ: «بۇلارنىڭ گەپ قىلالايدىغانلىقىنى سەن ئوبدان بىلسەنغۇ؟» دېدى (65). ئىبراھىم ئېيتتى: «سىلەر اللەنى قويۇپ سىلەرگە ھېچ پايدا يەتكۈزەلمەيدىغان ۋە زىيان يەتكۈزەلمەيدىغان نەرسە - لەرگە چوقۇنامسىلەر؟» (66) سىلەرگە ۋە اللەنى قويۇپ سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارغا تۇفى! سىلەر چۈشەنمەيسىلەر؟» (67) ئۇلار ئېيتتى: «ئىبراھىمنى كۆيدۈرۈڭلار، ئىلاھلىرىڭلارغا ياردەم بېرىڭلار، ئەگەر ئۇلارغا ھەقىقىي ياردەم بەرمەكچى بولساڭلار» (68). بىز ئوتقا: «ئى ئوت! ئىبراھىمغا سالقىن ۋە ئامانلىق (بەخش ئېتىدىغان) بولۇپ بەرگىن» دېدۇق (69). ئۇلار ئىبراھىمغا زىيانكەشلىك قىلماقچى بولدى، بىز ئۇلارنى ئەڭ زىيان تارتقۇچى قىلدۇق (70). بىز ئىبراھىم بىلەن لۇتنى قۇتقۇزدۇق، ئۇلارنى بىز ئەھلى جاھان ئۈچۈن بەرىكەتلىك قىلغان زېمىنغا كۆچۈردۇق (71). بىز ئۇنىڭغا (يەنى ئىبراھىمغا) ئىسھاقنى بەردۇق، (ئۇ پەرۋەردىگار بىلەن سورىمىسۇمۇ) يەنئۇنى ئوشۇق بەردۇق (يەنى يەئىقۇب ئەلەيھىسسالامنى نەۋرە قىلىپ ياكى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلۋىدىن زىيادە قىلىپ بەردۇق)، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ياخشى ئادەملەر قىلدۇق (72).

ئۇلارنى بىزنىڭ ئەمرىمىز بويىچە (كەشلىرىنى بىزنىڭ دىنىمىزغا) يېتەكلەيدىغان پېشۋالار (يەنى پەيغەمبەرلەر) قىلدۇق، ئۇلارغا بىز ياخشى ئىشلارنى قىلىشنى، ناماز ئوقۇشنى، زاكات بېرىشنى ۋەھىي قىلدۇق، ئۇلار بىزگە خالىس ئىبادەت قىلاتتى (73). لۇتقا پەيغەمبەرلىكنى ۋە ئىلمىنى ئانا قىلدۇق (لۇت ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتقان، ئەگەشكەن ۋە ئۇنىڭ بىلەن ھىجرەت قىلغان ئىدى)، ئۇنى (ئاھالىسى بەچچىۋازلىق، قاراچىلىق قاتارلىق) يامان قىلىقلارنى قىلىدىغان شەھەردىن قۇتقۇزدۇق، ھەقىقەتەن ئۇلار يامان پاسىق قەۋم ئىدى (74). بىز ئۇنى رەھىمىتىمىز دائىرىسىگە كىرگۈزدۇق، ئۇ ھەقىقەتەن ياخشىلاردىن ئىدى (75). ئۇنىڭ (قىسسىنى بايان قىلغىن). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ (مەزكۇر پەيغەمبەرلەردىن) بۇرۇن (قەۋمىگە، پەرۋەردىگارىم يەر يۈزىدە كۇفۇرلاردىن بىرىنىمۇ قويىمىغىن، دەپ بەتدۇئا قىلغان ئىدى)، بىز ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدۇق، ئۇنى ۋە

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْحَدِيثِ وَالْقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَاهُمُ الزُّكُوتَ وَكَانُوا الْمُسْلِمِينَ ۝
وَلَوْطًا اتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرِيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْعَبْثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا ۝
وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصْرَانَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَآخَرُ فَهُمْ أَصْحَابُ عُودٍ وَكَادُودٍ وَسُلَيْمٍ إِذْ يَخْلِكِينَ فِي الْعَرْشِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ عَمَلُ الْقَوْمِ وَكَانَ الْحُكْمُ لَهُمْ شَهِيدِينَ ۝ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمِينَ ۝ وَكُلًّا اتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكَانَ آفِيلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبِيسٍ لَكُمْ لَتَحْسَبَنَّ مِنَ رِيسِكُمْ فَعْملٌ أَنْتُمْ مُشْكِرُونَ ۝ وَاسْلُيْمِينَ الرِّيسِ عَاصِمَةً فِي الْيَمْرِ بِالْمَرْءِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَانَ بَيْنَ يَدَيْ خَلِيلِينَ ۝

ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى (ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەرنى) بۈيۈك بالادىن (يەنى توپان بالاسىدا غەرق بولۇشتىن) قۇتقۇزدۇق (يەنى نۇھنى قەۋمىنىڭ شەرىدىن قۇتقۇزۇپ، ئۇلارنى ھالاك قىلدۇق) (76). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان قەۋمگە قارشى ئۇنىڭغا ياردەم بەردۇق، ئۇلار ھەقىقەتەن يامان قەۋم ئىدى. ئۇلارنىڭ (بىرىنىمۇ قويماي) ھەممىسىنى غەرق قىلدۇق (77). داۋۇد بىلەن سۇلەيماننىڭ (قىسسىنى بايان قىلغىن). ئۆز ۋاقتىدا بىر قەۋمنىڭ قوبى كېچىسى زىرائەتنى يەپ (بۇزۇۋەتكەندە)، ئۇ ئىككىسى زىرائەت توغرىسىدا ھۆكۈم چىقارغان ئىدى* . ئۇلارنىڭ ھۆكۈمىگە بىز شاھىت ئىدۇق (78). قانداق ھۆكۈم قىلىشنى بىز سۇلەيمانغا بىلدۈردۇق، ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە ھېكمەتنى ۋە ئىلمىنى ئانا قىلدۇق، تاغلارنى، قۇشلارنى داۋۇد بىلەن تەسبى ئېيتىشقا مۇسەخخەر قىلدۇق، (شۇنداق قىلىشقا) بىز قانداق ئىدۇق (79). جەڭلەردە سىلەرنى (يارىدار بولۇشتىن) ساقلاش مەقسىتىدە، داۋۇدقا سىلەر ئۈچۈن ساۋۇت ياساشنى ئۆگەتتۇق، سىلەر (بۇنىڭغا) شۈكۈر قىلامسىلەر؟ (يەنى شۈكۈر قىلىڭلار ۋە نېمەتنىڭ قەدرىنى بىلىڭلار) (80) سۇلەيمانغا قاتتىق چىقىدىغان شامالنى مۇسەخخەر قىلىپ بەردۇق، شامال سۇلەيماننىڭ ئەمرى بويىچە، بىز بەرىكەتلىك قىلغان زېمىنغا (يەنى شامغا) باراتتى، بىز ھەممىنى بىلگۈچىمىز (81).

* بىر ئادەمنىڭ قوبىلىرى كېچىسى يەنە بىر ئادەمنىڭ زىرائەتنى پۈتۈنلەي يەپ كەتكەن ئىدى، ئۇلار دەۋالاشىپ داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، داۋۇد ئەلەيھىسسالام بۇزۇلغان زىرائەتنىڭ بەدىلىگە قوبىنى زىرائەتتىن ئىككىگە بېرىشنى بۇيرۇيدۇ، سۇلەيمان ئەلەيھىسسالام مەسىلىگە باشقىچىراق قاراپ، قوبى ئىككىسى زىرائەتنى قايتا تېرىپ بۇرۇنقىدەك ئۆستۈرۈپ بەرگەنگە قەدەر قوبىنىڭ زىرائەت ئىككىگە قالدۇرۇلۇشىنى، ئاخۇچە زىرائەت ئىككىسىنىڭ قوبىنىڭ يۇقى، تېرىسى ۋە تۆلىدىن پايدىلىنىپ تۇرۇشىنى ئېيتىدۇ.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ تَادَى
 رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرَّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٥٨﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَلَّمْنَا مَائِمَةً مِنْ ضُرِّ وَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ
 وَشَلَّمْنَاهُ خَيْرًا مِنْ أُولَى الْأُولَى الَّذِينَ
 وَالسَّعِيلِ وَالْأُذْيَسِ وَكَذَلِكَ نُنزِّلُ الْكُتُبَ مِنَ السَّمَوَاتِ ﴿٥٩﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٦٠﴾ وَ
 ذَا الْقُرْبَىٰ إِذْ ذَهَبَ مُخَاضًا بِظَنِّ أَنْ كُنْ تَقْدِيرًا عَلَيْهِ
 فَتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَوْلَا إِلَهُ الْآلَاتِ سَمِعْنَاكَ
 إِنَّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَتَجَمَّيْنَا
 مِنَ الْعَذَابِ وَكَذَلِكَ نُصَيِّبُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَذَكَرْنَا
 إِذْ تَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَاتَدْرِي قَرَدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْوَارِثِينَ ﴿٦٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ الْيَمَّىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ وَجَعَلْنَا لَهُمُ الْكَاثِرَ يُرْعَوْنَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
 يَدْعُونَ تَارِعًا وَرَهْبًا وَكَانُوا الْخَائِضِينَ ﴿٦٤﴾

سۆلەيمانغا يەنە بىر قىسىم شەيتانلارنى مۇسەخخەر قىلىپ بەردۇق، ئۇلار دېڭىزلارغا چۆكۈپ ئۇنىڭغا ئۈنچە-مارجان (گۆھەرلەرنى سۈزۈپ چىقاتتى)، ئۇلار يەنە (شەھەرلەرنى، ئېگىز سارايلارنى سېلىش-تەك) باشقا ئىشلارنىمۇ قىلاتتى، بىز ئۇلارنى (سۆلەي-ماننىڭ ئىتائىتىدىن چىقىشتىن) ساقلايتتۇق (82). ئەيىبىڭىزنىڭ (قىسىمىنى بايان قىلغىن). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ پەرۋەردىگارغا: «ھەقىقەتەن مېنى بالا (يەنى قات-تىق كېسەل) ئورنىۋالدى، سەن ئەڭ مەرھەمەتلىك-سەن» دەپ دۇئا قىلدى (83). ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجا-بەت قىلدۇق، ئۇنىڭ بېشىغا كەلگەن بالانى كۆتۈرۈ-ۋەتتۇق، ئۇنىڭغا رەھىم قىلغانلىقىمىز، ئىبادەت قىلغۇچىلارغا ئىبەرەت قىلغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئائىلىسىنى ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش بىر باراۋەرنى زىيادە ئانا قىلدۇق (يەنى ئۇنىڭ ئۆلگەن بالىلىرىنىڭ ۋە يوقالغان بالىلىرىنىڭ ئورنىغا بىر ھەسسە كۆپ بالا، بىر

ھەسسە كۆپ مال بەردۇق) (84). ئىسمائىل، ئىدرىس ۋە زۇلكىفلىلارنىڭ (قىسىمىنى بايان قىلغىن). (ئۇلارنىڭ) ھەممىسى سەۋرلىك ئىدى (يەنى اللەغا ئىبادەت قىلىشتا چىداملىق ئىدى ۋە گۇناھلار ئالدىدا ئۆزلىرىنى تۇتۇۋالاتتى) (85). ئۇلارنى رەھىملىتىمىز دائىرىسىگە كىرگۈزدۇق، ئۇلار ھەقىقەتەن ياخشىلاردىن ئىدى (86). يۈنۈسنىڭ (قىسىمىنى بايان قىلغىن). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ (قەۋمنىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن) خاپا بولۇپ (شەھىرىدىن) چىقىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ بىزنى (بېلىقنىڭ قار-نىدا) ئۆزىنى قىسمايدۇ دەپ ئويلىدى، ئۇ قاراڭغۇلۇقتا (يەنى بېلىقنىڭ قارىنىدا): «(پەرۋەردىگار-رىم) سەندىن بۆلەك ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، سەن (جىمى كەمچىلىكلەردىن) پاكئۆرسەن، مەن ھەقىقەتەن (ئۆز نەپسىمگە) زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولدۇم» دەپ نىدا قىلدى (87). ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدۇق، ئۇنى (بېلىق يۇتقان چاغدىكى) غەمدىن خالاس قىلدۇق، شۇنىڭدەك مۆمىنلەرنى (ئېغىرچىلىقلاردىن) خالاس تاپقۇزىمىز (88). زەكەرىيانىڭ (قىسىمىنى بايان قىلغىن). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ: «ئى پەرۋەردىگارم! مېنى (بالسىز، ۋارىسىز) يالغۇز قويىمىساڭ، سەن ئەڭ ياخشى ۋارىستۇرسەن (يەنى ھەممە ئادەم ئۆلگەن، سەنلا باقى قالسەن)» دەپ نىدا قىلدى (89). بىز ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدۇق، ئۇنىڭغا يەھيانى ئانا قىلدۇق، ئۇنىڭغا خوتۇنىنى ئۆزگەرتىپ بەردۇق (يەنى تۇغىدىغان قىلىپ بەردۇق). (يۇقىرىقى پەيغەمبەرلەرنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىشىمىز) شۇنىڭ ئۈچۈن ئىدىكى، ئۇلار ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرايتتى، (رەھىملىتىمىزنى) ئۈمىد قىلىپ، (ئازابىمىزدىن) قورقۇپ بىزگە دۇئا قىلاتتى، بىزگە كەمتەرلىك بىلەن ئىبادەت قىلاتتى (90).

نومۇسىنى ساقلىغان ئايالىنىڭ (يەنى مەريەمنىڭ قىسىسىنى بايان قىلغىن). ئۇنىڭغا (يەنى كىيىمىنىڭ ئىچىگە) بىزنىڭ تەرىپىمىزدىن بولغان روھنى پۈۈ-لىدۇق (پۈۈلەنگەن روھ ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئۇ ئىساغا ھامىلدار بولدى)، ئۇنى ۋە ئوغلىنى (يەنى ئىسا بىلەن مەريەمنى) ئەھلى جاھان ئۈچۈن (بىزنىڭ قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) دەلىل قىلدۇق (91). (ئى ئىنسانلار!) سىلەرنىڭ دىنىڭلار ھەقىقەتەن بىر دىندۇر. مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگا-رىڭلاردۇرمەن، ماڭلا ئىبادەت قىلىڭلار (92). ئۇلار (دىندا ئىختىلاپ قىلىشىپ) پىرقە-پىرقىلەرگە بۆلۈنۈپ كەتتى، ھەممىسى بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتقۇچىلاردۇر (93). كىمكى مۆمىن بولۇپ ياخشى

ئەمەللەرنى قىلىدىكەن، ئۇنىڭ ئەمەلىنىڭ (ساۋابى) زايىا كەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئەمەلىنى (يەنى نامە-ئەمالىنى) چوقۇم خاتىرىلەپ قويسىز (94). بىز ھالاك قىلغان شەھەر (ئاھالىسى) نىڭ دۇنياغا قايتىشى مۇمكىن ئەمەس (95). يەجۇج-مەجۇج (توسىمىسى) ئېچىۋېتىلگەندە، ئۇلار زېمىننىڭ ھەربىر تۆپىلىكلىرىدىن ئالىدىراپ چىقىپ كېلىدۇ (96). راست ۋەدە (يەنى قىيامەتنىڭ ۋاقتى) يېقىنلاشتى، ئۇ كۈندە كاپىرلارنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ قالىدۇ، (ئۇلار) «ۋاي ئىست! بۇنىڭدىن بىز غەپلەتتە قېلىپتۇق، بەلكى بىز ئۆزىمىزگە زۇلۇم قىلىپتۇق» (دېيىد-شۇ) (97). (ئى مۇشرىكلار!) ھەقىقەتەن سىلەر اللە نى قويۇپ ئىبادەت قىلغان نەرسەڭلار بىلەن دوزاخقا يېقىلغۇ بولسىلەر، سىلەر دوزاخقا كىرسىلەر (98). ئەگەر سىلەر ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلار ئىلاھلار بولسىدىغان بولسا، دوزاخقا كىرمىگەن بولاتتى (ئىبادەت قىلغۇچى ۋە ئىبادەت قىلىنغۇچىلارنىڭ) ھەممىسى دوزاخقا مەڭگۈ قالىدۇ (99). ئۇلار دوزاخقا ھەمىشە پەرياد چېكىدۇ، (ئازابىنىڭ قاتتىقلىقىدىن) ئۇلار دوزاخقا ھېچ نەرسىنى ئاڭلىمايدۇ (100). بىز تەرەپ-تىن بېرىلگەن بەخت-سانادەتكە تېگىشلىك بولغانلار (يەنى تائەت-ئىبادەتكە تەۋپىق بېرىلىپ توغرا يولدا ئىبادەت قىلغان سانادەتمەن بەندىلەر) دوزاختىن يىراق قىلىندۇ (101). ئۇلار دوزاخ-نىڭ شەپسىنى ئاڭلىمايدۇ، كۆڭلى تارتقان نازۇنەبەتلەر ئىچىدە مەڭگۈ قالىدۇ (102).

چوڭ قورقۇنچ (يەنى قىيامەتنىڭ دەھشتى) ئۇلارنى قاينۇغا سالمايدۇ، پەرىشتىلەر: «اللہ سىلەرگە ۋەدە قىلغان كۈن مۇشۇ» (دەپ)، ئۇلارنى (جەننەتنىڭ دەرۋازىلىرى ئالدىدا) قارشى ئالىدۇ (103). ئۇ كۈندە ئاسماننى (پۈتۈكچى) نەرسە يېزىلغان قەغەزنى يۈگە-كەندەك يۈگەيىمىز. مەخلۇقاتلارنى دەسلەپتە قانداق ياراتقان بولساق، شۇ ھالىتىدە ئەسلىگە قايتۇرىمىز. (بۇ) بىز ئۈستىمىزگە ئالغان ۋەدىدۇر، (ئۇنى) چوقۇم ئىشقا ئاشۇرىمىز (104). بىز لەھۋلەھپۇزدا (ئەزەلدە) يازغاندىن كېيىن، (داۋۇدقا نازىل قىلىنغان) زەبۇردا زېمىنغا (يەنى جەننەت زېمىنىغا) ھەقىقەتەن مېنىڭ ياخشى بەندىلىرىم ۋارىسلىق قىلىدۇ دەپ يازدۇق (105). بۇ (قۇرئان) دا اللەغا ئىبادەت قىلغۇچى قەۋم ئۈچۈن (خەۋەرلەر، ۋەز-نەسەھەتلەردىن) ئەلۋەتتە يېتەرلىك بار (106). (ئى مۇھەممەد!) سېنى بىز پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن پەقەت رەھمەت قىلىپلا ئەۋەتتۇق (107). (ئى

مۇھەممەد! مۇشرىكلارغا) «مانا ۋەھىيى قىلىندىكى، سىلەرنىڭ ئىلاھىلار بىر ئىلاھتۇر، سىلەر بويۇننامىسىلەر؟» دېگىن (108). ئەگەر ئۇلار (ئىسلامدىن) يۈز ئۈرۈسە، ئېيتقىنىكى، «مەن سىلەرگە (ھەقىقەتنى ھېچ كىشىنى ئايرىماستىن) ئوخشاش ئۇقتۇردۇم، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان (ئازاب) يېقىنىمۇ، يىراقىمۇ؟ ئۇقمايمەن (109). اللە ھەقىقەتەن ئاشكارا سۆزىنىمۇ، سىلەرنىڭ يوشۇرغانلىرىڭلارنىمۇ بىلىپ تۇرىدۇ (110). بىلىسەمسەنكى، ئۇ (يەنى سىلەرگە بېرىلىدىغان جازانىڭ كېچىكىشى) سىلەر ئۈچۈن سىناق ۋە ۋاقتلىق پايدىلىنىش بولۇشى مۇمكىن» (111). (پەيغەمبەر ئېيتتى) «پەرۋەردىگارم! (مېنىڭ بىلەن مەككە كۇففارلىرىنىڭ ئارىسىدا) ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقارغىن، بىزنىڭ پەرۋەردىگارمىز مەرھەمەتلىك اللەدۇر، سىلەرنىڭ بوھتان سۆزلىرىڭلارغا قارشى اللەدىن ياردەم تىلەيمەن» (112).

22 - سۈرە ھەج

مەدىنىدە نازىل بولغان، 78 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئى ئىنسانلار! پەرۋەردىگارڭلاردىن (يەنى ئازابدىن) قورقۇڭلار، قىيامەتنىڭ زىلزىلىسى ھەقىقەتەن چوڭ ئىشتۇر (1).

ئۇ كۈندە ھەربىر سۈت ئېمىستۋاتقان ئايال (فاتىقى قورقۇنچتىن تېخىرقاپ قېلىش بىلەن) ئېمىستۋاتقان بوۋىقىنى ئۈنتۈيدۇ، ھەربىر ھامىلدار ئايالنىڭ بوۋىدىن ئاجراپ كېتىدۇ، ئىنسانلارنى مەس كۆرسەن، ھالبۇكى، ئۇلار (ھەقىقەتتە) مەس ئەمەس (دېمەك، قىيامەت- نىڭ دەھشىتى ئۇلارنى ئەس-ھوشىدىن كەتكۈزۈۋەتكەن)، لېكىن اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر (2). بەزى كىشىلەر اللە (نىڭ قۇدرىتى ۋە سۈپەتلىرى) ئۈستىدە ھېچقانداق دەلىلسىز مۇنازىرىلىشىدۇ، ھەربىر سەركەش شەيتانغا (يەنى ھەقتىن توسقۇچى كۇفۇرلارنىڭ كاتتىباشلىرىغا) ئەگىشىدۇ (3). اللە ھۆكۈم قىلىدۇكى، كىمكى شەيتانغا ئەگىشىدىكەن، شەيتان ئۇنى ئازدۇرىدۇ، ۋە جەھەننەمنىڭ ئازابىغا سۆرەيدۇ (4). ئى ئىنسانلار!

يَوْمَ تَرَوْهَا تَدَاهَل كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَنَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كَلَّ شَيْطٰنٍ مُّرِيدٍ ۗ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَاتَّخِذْهُ شَيْطٰنًا مَّرِيدًا ۗ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاذْكُرُوا مَا كُنتُمْ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَسْمَاءِ اللَّهِ مِن قَبْلُ فَسَأَلْنَا هَٰؤُلَاءِ عَن قَوْمِهِمْ ۖ إِنَّهُمْ مُّكَلَّفُونَ مِثْلَ مَا كُفَرُوا بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ أَجْرًا مِّنْهُم مِّنْ قَبْلِ يَوْمِ الْبَعْثِ لَمْ يَكُن لَّهُمْ فِتْنَةٌ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ۗ وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنْهُ فَاذْكُرُوا إِلَى اللَّهِ عَمْرُومَ ۗ لَكِنَّا لَا نَبْقَرُ مِنْ قَبْلِ يَوْمِ الْبَعْثِ أَشِدًّا وَلَا هَٰمِدَةً ۗ وَإِن نَّازَلْنَا عَلَيْهَا مَاءً هَٰكِمًا مِّن سَمَاءٍ وَرَبِّتْ وَأَنْبَتَتِ مِن كُلِّ رَوْحٍ أَيْهِيحًا ۗ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۗ

ئەگەر سىلەر قايتا تىرىلىشتىن شەكىلەنمەڭلار (گۇمانىڭلارنىڭ تۈگىشى ئۈچۈن ئەسلىدىكى يارىتىلىشىڭلارغا قاراڭلار)، بىز سىلەرگە (اللەنىڭ قۇدرىتىنى بايان قىلىش ئۈچۈن ئاناڭلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى) تۇپراقتىن، ئۇنىڭ ئەۋلادىنى (ئالدى بىلەن) ئابىمەندىن، ئاندىن لەختە قاندىن، ئاندىن شەكىلگە كىرگۈزۈلگەن ۋە كىرگۈزۈلمىگەن پارچە گۆشتىن ياراتتۇق. بىز خالىغان ئادەمنى بەچچىداندە مۇئەييەن مۇددەتكىچە قالدۇرىمىز، ئاندىن سىلەرنى (ئاناڭلارنىڭ قارىندىن) بوۋاقلق ھالىتىڭلاردا چىقىرىمىز (ئاندىن سىلەرنى ئاستا-ئاستا كۈچ-قۇۋۋەتكە تولدۇرىمىز)، سىلەر (كامالەت يېشى) قىران ۋاقىتىڭلارغا يېتىسىلەر، بەزىلىرىڭلار ياشلىقىڭلاردا ۋاپات بولۇپ كېتىسىلەر، بەزىلىرىڭلار، (ئىلگىرى) بىلگەندىن كېيىن ھېچ نەرسىنى بىلمەس ھالىتىڭلارغا قايتۇرۇلۇشىڭلار ئۈچۈن، ناھايىتى قېرىپ كەتكۈچە (ھايات) قالدۇرۇ-لىسىلەر، (اللە ئاناڭلارنىڭ ئۆلگەنلىرىنى قايتا تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان يەنە بىر دەلىل شۇكى) سەن زېمىننى قاقاس كۆرسەن، ئۇنىڭغا بىز يامغۇر ياغدۇرساق، ئۇ جانلىنىدۇ ۋە كۆپىشىدۇ، تۈرلۈك چىرايلىق ئۆسۈملۈكلەرنى ئۈندۈرۈپ بېرىدۇ (5). بۇ (يەنى اللە ئاناڭلارنى ئىنساننى ۋە ئۆسۈملۈكلەرنى يۇقىرىقىدەك يارىتىشى)، اللەنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى، ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرەلەيدىغانلىقىنى ۋە ھەر نەرسىگە قادىر ئىكەنلىكىنى سىلەرگە بىلدۈرۈش ئۈچۈندۇر (6).

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فِيهَا تَأْوِيلٌ وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُثَاوِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُبِينٍ ۚ كَأَنِّي عَظِيمٌ لِيُجِيبَ عَنْ سَيِّئِ اللَّهِ لَهْ فِي الدُّنْيَا خُزْيٌ ۚ وَنَذِيْقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْعَرِيقِ ۚ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَكَ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَيْسٌ بِظَالِمٍ لِّلْعَالَمِينَ ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبِدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۚ فَإِن أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِن أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ لَّانْقِلَابَ لِي وَجْهَهُ ۚ فَخَبِّرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْبَاطِنُ ۚ يَدْعُوا عَمَلًا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَاطِنُ ۚ يَدْعُوا عَمَلًا مِنْ قَرَبٍ ۚ قَرَّبُوا مِنَ تَفَعُّبٍ لِيَكُونَ الْمَوْلَىٰ وَكَيْسَ الْعَبْدِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۚ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمِدُّ ذَيْبَهُ إِلَى السَّمَاءِ ۚ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغْتَبِطُ ۚ

قلمغۇچى ئەمەستۇر» (دېيىلىدۇ) (10). بەزىلەر اللہغا شەك-شۈبھە بىلەن (يەنى تۇراقسىز ھالدا) ئىبادەت قىلىدۇ، ئەگەر ئۇنىڭغا ياخشىلىق يەتسە دىنىدا تۇرىدۇ (مۇنداق ئادەم مۇناپىق بولۇپ، اللہغا دىلى بىلەن ئەمەس، پەقەت تىلى بىلەن ئىبادەت قىلىدۇ)، ئەگەر ئۇنىڭغا بەختسىزلىك يەتسە دىنىدىن يېنىۋالىدۇ، ئۇ، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە زىيان تارتىدۇ، بۇ روشەن زىياندۇر (11). ئۇ اللہنى قويۇپ پايدا-زىيان يەتكۈزۈلەيدىغان بۇتقا چوقۇنىدۇ، بۇ چوڭقۇر گۇمراھلىقتۇر (12). ئۇ (مۇشرىكلارنىڭ قارشى بويىچە بۇت قىيامەت كۈنى شاپائەت قىلىدۇ دېگەندىمۇ) ئەلۋەتتە زىيىنى پايدىسىدىن يېقىن بولغان نەرسىگە چوقۇنىدۇ، (ئۇ بۇت) راستلا يامان مەدەتكار دۇر، راستلا يامان ھەمراھتۇر (13). شۈبھىسىزكى، اللہ ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى ئاس-تىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، اللہ ھەقىقەتەن خالىغىنىنى قىلىدۇ (يەنى خالىغان ئادەمگە ساۋاب بېرىدۇ، خالىغان ئادەمگە ئازاب قىلىدۇ) (14). كىمكى اللہ پەي-غەمبىرىگە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ھەرگىز ياردەم بەرمەيدۇ دەپ گۇمان قىلىدىكەن، ئۇ تورۇسقا ئار-غامچا سېلىپ بوغۇلۇپ ئالسۇن، قارسۇنكى، ئۇنىڭ (بۇ) تەدبىرى غەزىپىنى باسالامدۇ؟ (يەنى اللہ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ياردەم بەرمەيدۇ دەپ ئويلايدىكەن، ئۇ ئېسىلىپ ئۆلۈۋالسۇن، ئەگەر بۇ ئۇنىڭ خاپىلىقىنى باسالايدىغان بولسا. چۈنكى اللہ پەيغەمبىرىگە چوقۇم ياردەم بېرىدۇ) (15)

شۇنىڭغا ئوخشاش (يەنى ئىلگىرىكى كىتابلارنى نازىل قىلىنىشىغا ئوخشاش)، قۇرئاننى (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) روشەن ئايەتلەر قىلىپ نازىل قىلدۇ، اللہ خالىغان ئادەمنى ھىدايەت قىلىدۇ (يەنى اللہ دىن باشقا ھېچ ھىدايەت قىلىغۇچى يوق، اللہ خالىغان ئادەمنى توغرا يولغا باشلايدۇ) (16). مۆمىنلەر، يەھۇدىيلار، يۇلتۇزلارغا چوقۇنغۇچىلار، ناسارالار، مەجۇسىيلەر (يەنى ئاتەشپەرەسلەر) ۋە مۇشرىكلار ئۈچۈن قىيامەت كۈنى اللہ ھەقىقەتەن ھۆكۈم چىقىرىدۇ (يەنى اللہ تائالا مۆمىنلەر بىلەن مەزكۇر بەش پىرقە ئارىسىدا توغرا ھۆكۈم چىقىرىپ، مۆمىنلەرنى جەننەتكە، كۇڧىكلارنى دوزاخقا كىرگۈزىدۇ)، اللہ ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرغۇچە-دۇر (17). بىلىمەسەنكى، ئاسماندىكىلەر (يەنى پەرىشتەتلەر)، زېمىندىكىلەر (يەنى ئىنسانلار، جىنلار ۋە زېمىندا ياشايدىغان بارلىق مەخلۇقاتلار)، كۈن، ئاي،

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنُهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ۖ
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَالصَّالِحِينَ
وَالْمُجْرِمِينَ وَالَّذِينَ اشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۖ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّجَرُ وَالْحِجَارُ وَالصُّمُّ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْحَائِرُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَبَدَّلُوا مَنَاسِكَتَهُمْ
عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُقِمْ اللَّهَ قِبَالَهُ مِنْ فَتْرَةٍ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يُشَاءُ ۖ هَذَانِ حَتَمِينَ اخْتَصَمُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُم
فَأَلَيْنَ لَقْرًا وَفُطِعَتْ لَهُمْ شِيَابٌ مِّنْ ثَلَاثِ نَصَبٍ مِّنْ
قَوْمٍ رُءُوسِهِمْ أَحْمِيمٌ ۗ يَصْهَرُ بِهِ مَن عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ وَالْحَائِرُونَ
وَلَهُمْ مَقَامٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۖ كَلِمًا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا مِنْ غَيْرِ عَيْدٍ وَإِنَّمَا آوَدُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ يَدْعُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ حَتَّىٰ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرٍ مِّنْ ذَهَبٍ لَّوْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۖ

يۇلتۇزلار، تاغلار، دەرمەخلەر، ھايۋاناتلار (اللہغا بويسۇنۇپ، اللہ نىڭ تەسەررۇپ قىلىشى بويىچە ھەرىكەت قىلىدۇ) ۋە نۇرغۇن كىشىلەر اللہغا سەجدە قىلىدۇ، نۇرغۇن كىشىلەر (كۆڧرى سەۋەبلىك) ئازابقا دۇچار بولدى، اللہ نىڭ خارلىشىغا ئۇچرىغان ئادەمگە ھۈرمەتلىگۈچى چىقمايدۇ، اللہ ھەقىقەتەن خالىغىنىنى قىلىدۇ (يەنى ئازاب قىلىش، رەھىم قىلىش، ئەزىز قىلىش، خار قىلىش، باي قىلىش، كەمبەغەل قىلىش اللہ نىڭ خاھىشىدىكى ئىش بولۇپ، اللہغا ھېچ كىشى تەئەررۇز قىلالمايدۇ) (18). (مۆمىنلەر ۋە كۇڧىكلاردىن ئىبارەت) بۇ ئىككى (پىرقە) پەرىشتە دىگارى توغرىسىدا مۇنازىرىلەشتى (يەنى مۆمىنلەر بىلەن كۇڧىكلار اللہ نىڭ دىنى ئۈستىدە بەس-مۇنازىرە قىلىشىپ، مۆمىنلەر اللہ نىڭ دىنىغا ياردەم بەرمەكچى بولدى، كۇڧىكلار اللہ نىڭ نۇرىنى ئۆچۈرمەكچى بولدى)، كاپىرلارغا ئوتتىن كىيىملەر پىچىلىدۇ، ئۇلارنىڭ باشلىرى ئۈستىدىن يۇقىرى ھارارەتلىك قايناقسۇ قۇيۇلىدۇ (19). ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئىچ-باغرى ۋە تېرىلىرى ئېرىتىلىدۇ (20). ئۇلار تۆمۈر توقماقلار بىلەن ئۇرۇلىدۇ (21). ھەر قاچان ئۇلار (يېتىۋاتقان) غەم-قاي-خۇنىڭ قاتتىقلىقىدىن دوزاختىن چىقماقچى بولسا، ئۇلار دوزاخقا قايتۇرۇلىدۇ، (ئۇلارغا) كۆيدۈرگۈچى (دوزاخ) ئازابىنى تېتىڭلار (دېيىلىدۇ) (22) اللہ ھەقىقەتەن مۆمىنلەرنى ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇلار جەننەتلەردە ئالتۇن بىلەيزۈكلەرنى ۋە مەرۋايىتىلارنى زىننەت بۇيۇملىرى قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ كىيىمى يىپەكتىن بولىدۇ (23).

ئۇلار ياخشى سۆزگە (يەنى كەلسە تەۋھىدكە) ھىدايەت قىلىندى. اللہ نىڭ يولغا ھىدايەت قىلىندى (24). كاپىرلارغا، (كىشىلەرنى) اللہ نىڭ يولىدىن توسقۇچىلارغا، — ئۇ ئولتۇرۇشلۇق بولسۇن ياكى سىرتتىن كەلگەن بولسۇن — بىز كىشىلەرگە ئىبا-دەتگاھ قىلغان مەسجىدى ھەرامدىن توسقۇچىلارغا (يەنى ھەج پەرزىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن مەسجىدى ھەرامغا كەلگەن مۆمىنلەرنى توسقۇچىلارغا) قاتتىق ئازابنى تېتىتىمىز، كىمكى مەسجىدى ھەرامدا زۇلۇم بىلەن گۇناھ قىلماقچى بولىدىكەن، ئۇنىڭغا قاتتىق ئازابنى تېتىتىمىز (25) ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىمغا بەيتۇلانىڭ ئورنىنى تەيىنلەپ بەردۇق، (ئۇنىڭغا ئېيتتۇقكى) «ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمە-گىن، تاۋاپ قىلغۇچىلارغا، قىيام قىلغۇچىلارغا، رۇكۇ قىلغۇچىلارغا، سەجدە قىلغۇچىلارغا مېنىڭ

وَمَدَدًا إِلَى الْكَلْبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهُدًى إِلَى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ
فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ شَرِدَ فِيهِ بِأَعْمَارٍ يُظَلِّمُ ثُنُوفَهُ مِنْ
عَدَابِ الْيَوْمِ ۖ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكْ بِي شَيْئًا ۖ وَطَهَّرَ بَيْتَ الْطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ
الرُّكْعَ السُّجُودِ ۖ وَإِذْ نَادَى فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا أُولِي
الْبَالِ كُلِّ اسْمِعُوا لِقَوْلِي ۖ إِنَّ يَوْمَ هَذَا
مَتَّاعٌ لَكُمْ ۖ وَيَذِكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَتْيَارِهِمْ ۖ وَعَلَّمَهُ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَاكْتُوبُهَا
وَأَطْعِمُوا بِالنَّاسِ الْفَقِيرِ ۖ ثُمَّ لَيُقَضَّ أَلْفُهُمْ
وَلَيُؤْتُونَ مِنْهُمْ وَلَيُظَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۖ
ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَذَرُهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
وَاحِدٌ لَكُمْ الْأَعْلَى الْأَمِينُ ۖ عَلَيْهِمْ أَجْرُهُمْ
الرِّجْسِ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبَا قَوْلَ الرَّؤُوفِ ۖ

ئۆيۈمنى پاك قىلغىن (26). كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا (ئۇلارنى) ھەجگە چاقىرىپ ئىدا قىلغىن، ئۇلار پىيادە ۋە ئورۇق تۆگىلەرگە مىنىپ كېلىدۇ، ئورۇق تۆگىلەر يىراق يوللارنى بېسىپ كېلىدۇ (27). كىشىلەر ئۆزلىرىگە تېگىشلىك بولغان (دىنىي ۋە دۇنياۋى) مەنپەئەتلەرنى كۆرسۇن، بەلگىلەنگەن كۈنلەردە (يەنى قۇربانلىق كۈنلىرىدە) اللہ ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگەن چارۋا ماللارنى (يەنى تۆگە، قوي، ئۆچكىلەرنى اللہ نىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلىش يۈزىسىدىن) اللہ نىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ قۇربانلىق قىلسۇن. سىلەر قۇربانلىقلارنىڭ گۆشىدىن يەڭلار، موھتاجغا، پېقىرغا بېرىڭ-لار (28). ئاندىن ئۇلار كىرىلىرىنى تازىلىسۇن (يەنى ئېھرامدىن چىققاندىن كېيىن چاچلىرىنى، تىرىناقلىرىنى ئالسۇن)، ئۆز ئۈستىگە ئالغان ئىبادەتلىرىنى ئادا قىلسۇن، قەدىمىي بەيت (يەنى بەيتۇلانى) تاۋاپ قىلسۇن (29). (ھەج ئىبادىتى) ئەنە شۇدۇر، كىمكى اللہ نىڭ دىنىنىڭ ئەھكام-لىرىنى ئۇلۇغلىسا (يەنى ھەج جەريانىدا اللہ نىڭ بۇيرۇغانلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، مەنىنى قىلغان ئىشلىرىدىن چەكلەنسە)، بۇ، پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ (دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىكى) ئۈچۈن ياخشىدۇر، سىلەرگە چاھارپايالاردىن قۇرئاندا (ھاراملىقى) بايان قىلىنغانلىرىدىن باشقىلىرى ھالال قىلىندى. سىلەر بۇتلاردىن ئىبارەت نىجىستىن ساقلىنىڭلار، يالغان گۇۋاھلىق بېرىشتىن ساقلىنىڭلار (30).

اللہ کا خالص ثباحت قلمسٹلار، ئوننگفا شہرک کەلتورمەڭلار، کىمكى اللہ کا شہرک کەلتورمەڭلار۔ کەن، ئو گویا ئاسماندىن تاشلىنىپ، قۇشلار ئۇنى ئېلىپ قاچقاندەك، ياكى بوران ئۇنى ئېلىپ بېرىپ يىراق جايدا تاشلىسۇمەتكەندەك بولۇپ قالدۇ (31).

ئىش مانا شۇنداق، كىمكى دىنىي ئىشلارنى (جۈملىدىن ھەجنىڭ ئەمەللىرىنى، قۇربانلىقلارنى) ئۇلۇغلايدىكەن، بۇ دىللارنىڭ تەقۋادارلىقىدىن دۇر (32). مۇئەييەن مۇددەتكىچە (يەنى بوغۇزلايدىغان ۋاقىتتىكىچە) قۇربانلىق ماللىرىدىن (سېغىپ، نەسلىلەندۈرۈپ، مىنىپ) پايدىلىنىسىلەر، ئاندىن ئۇنى بوغۇزلاشقا تېگىشلىك جاي بەيتۈللانىڭ يېنىدۇر (يەنى ھەرەمدۇر) (33). ھەر ئۆسمەت. اللہ ئۇلارغا زىنىق قىلىپ بەرگەن چارۋىلارنى (شۈكۈر

قىلىش يۈزىدىن قۇربانلىق قىلغانلىرىدا) اللہ نىڭ ئىسمىنى ئېيتسۇن دەپ، ئۇلارغا قۇربانلىقنى بەلگىلىدۇق، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار بىر ئىلاھتۇر، ئۇنىڭغا بويسۇنۇڭلار، ئىتائەتسەنلەرگە خۇش خەۋەر بەرگىن (34). ئۇلار شۇنداق كىشىلەركى اللہ ياد ئېتىلىسە، ئۇلارنىڭ دىللىرى قورقۇپ (تىترەيدۇ)، ئۆزلىرىگە يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلىدۇ، ناماز ئۆتەيدۇ، ئۇلارغا بىز زىنىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن (ياخشىلىق يوللىرىغا) بېرىدۇ (35). (كەبىگە ئېلىپ بېرىلىدىغان) تۈگىنى اللہ نىڭ (دىنىنىڭ) ئالامەتلىرىدىن (يەنى ھەجنىڭ ئەھكاملىرىدىن) قىلىدۇق، ئۇلاردا سىلەرگە نۇرغۇن پايدا بار، ئۇلارنى قاتار قىلىپ تۇرغۇزۇپ (يەنى ئۇلارنىڭ ئالدى سول پۇتىنى باغلاپ، ئۈچ پۇت بىلەن تۇرغۇزۇپ بوغۇزلىغىنىڭلاردا) اللہ نىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىڭلار (يەنى بىسىمىلا دەڭلار)، ئۇلار بوغۇزلىنىپ جېنى چىققاندا، ئۇلارنى يەڭلار، قانائەتچان موھتاجلارغا ۋە سائىللارغا بېرىڭلار، سىلەرنى شۈكۈر قىلسۇن دەپ ئۇ تۈگىلەرنى سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەردۇق (36). اللہغا ئۇلارنىڭ گۆشلىرى ۋە قانىلىرى يېتىپ بارمايدۇ، اللہغا يېتىدىغىنى پەقەت سىلەرنىڭ تەقۋادارلىقىڭلاردۇر، اللہ نىڭ سىلەرنى ئۆزىنىڭ ئەھكاملىرىغا يېتەكلىگەنلىكىنى ئۇلۇغلىشىڭلار ئۈچۈن، اللہ ئۇلارنى سىلەرگە ئاشۇنداق بويسۇندۇرۇپ بەردى. ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا (ئاخىرەتتە بەختكە ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگىن (37).

(ئى مۇھەممەد!) ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) (مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن) سەندىن ئازابنىڭ تېز نازىل بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ (ئازاب چوقۇم نازىل بولىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ نازىل بولۇشىنىڭ مۇئەييەن ۋاقتى- سائىتى بولىدۇ)، اللہ ۋەدىسىگە ھەرگىز خىسلاپلىق قىلمايدۇ (اللہ بەندىلىرىنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ)، ھەقىقەتەن پەرۋەردىگار، ئىنساننىڭ دەرگاھى- دىكى بىر كۈن سىلەر سانايدىغان مىڭ يىلچىلىكتۇر (47). نۇرغۇن شەھەر ئاھالىلىرى زالىم تۇرۇقلۇق، ئۇلارغا مەن مۆھلەت بەردەم (ئۇلار بۇ مۆھلەتكە مەغرۇر بولۇپ كەتتى)، ئاندىن (يەنى ئۇلارغا ئۇزاق مۇددەت مۆھلەت بەرگىنىدىن كېيىن) ئۇلارنى جازالىدىم، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىم- دۇر (يەنى ئاخىر ھەممىسى ماڭا كېلىدۇ) (48). (ئى مۇھەممەد! اللہ نىڭ ئازابىنىڭ تېز نازىل بولۇشىنى

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَالْأَبْسَاطِ سَوَّاهًا قَدَامًا ﴿٥٠﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
أَمْكَيْتَ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَتَرَخْنَاهَا إِنَّ الْغَيْبَ لَمَّا عِنْدَ
يَاكُمُ النَّاسُ أَلْمَاتُكُمْ أَتَىٰ مِثْقَالَ نَعْتَةٍ ﴿٥١﴾ فَذُرُّوا
عِبَادَ اللَّهِ لِيُحْلِلَ لَهُمْ تَحْفِيرَهُمْ وَذُرُّوا كُرَيْمًا ﴿٥٢﴾ وَالَّذِينَ
سَعَوْا فِي الْآيَاتِ مَعْجُونَينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِن قَبْلِكَ مِنْ نَبِيٍّ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا آتَيْنَاهُ الْقِيَامَةَ بِمَا كَانُوا
فِي الْأُمَمِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٤﴾ فَكَيْفَ نَكْفُرُ اللَّهُ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ ثُمَّ يَحْكُمُ اللَّهُ
الْبَيِّنَاتِ وَاللَّهُ خَالِمٌ بِحُكْمِهِ ﴿٥٥﴾ لِيَجْزَلَ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ
فَتَنَّةٌ لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبَهُمْ وَ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَيَفِي شِقَاقَ بَعِيدٍ ﴿٥٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْحِكْمَةَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْفِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَنَالِمُ الْإِنسَانِ أَلْمَاتُ لِيَوْمِ السَّاعَةِ ﴿٥٧﴾
وَلَا يُزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيضَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقُوبِهِ ﴿٥٨﴾

تەلەپ قىلغۇچىلارغا) ئېيتقىنىكى، «ئى ئىنسانلار! سىلەرگە مەن ھەقىقەتەن ئاشكارا ئاگاھلاندىم- غۇچمەن» (49). ئىمان ئېيتقانلار ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار مەغپىرەتتە ۋە ئېسىل رىزىققا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ (50). بىزنى ئاجىز بىلىپ ئايەتلىرىمىزنى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن تە- رىشقۇچىلار — ئەنە شۇلار ئەھلى دوزاختۇر (51). بىز سەندىن ئىلگىرى ئەۋەتكەن قايسىبىر رەسۇل، قايسىبىر پەيغەمبەر بولمىسۇن، ئۇ (اللە نازىل قىلغان ئايەتلەرنى) ئوقۇغان چاغدا، شەيتان ھامان ئۇنىڭ قىراتىتىگە (شۈبھە) سالىدۇ. اللہ شەيتاننىڭ سالغان شۈبھىسىنى بەربات قىلغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئايەتلىرىنى مۇستەھكەم قىلىدۇ. اللہ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇ- چىدۇر (52). (اللە تائالانىڭ مۇنداق قىلىشى) دىللىرىدا (مۇناپىقلىق) ئىللىتى بارلارنى، دىللىرى قەساۋەتلىشىپ كەتكەنلەرنى (يەنى ئەبۇجەھل، نەزىر، ئۆتبەگە ئوخشاش اللہ نىڭ زىكرىگە دىلى ئېرىمەس كۇفۇرلارنى) شەيتاننىڭ سالغان شۈبھىسى بىلەن سىناش ئۈچۈندۇر، زالىملار (يەنى يۇقىرى- دىكى مۇناپىقلار، مۇشرىكلار) ھەقىقەتەن (اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە) قاتتىق ئاداۋەتتىدۇر (53). (اللە تائالانىڭ مۇنداق قىلىشى) ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ قۇرئانىنىڭ پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن كەلگەن ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىشلىرى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىشلىرى، دىللىرىنىڭ قۇرئانغا بويسۇنۇشى ئۈچۈندۇر. اللہ مۆمىنلەرنى ھەقىقەتەن توغرا يولغا باشلىغۇچىدۇر (54). كاپىرلار تاكى ئۇلارغا قىيامەت ئۇشتۇمۇتۇت كەلگۈچە ياكى ئۇلارغا قىيامەت كۈنىنىڭ ئازابى يەتكۈچە قۇرئاندىن ھامان شەكىلىنىدۇ (55).

أَلَمْ نَكُ يَوْمَ مِثْرَةَ اللَّهِ إِحْكُمُ بَيْنَهُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَ
 عَمَلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حُدُوبِ الْعَيْمِ وَأَلَّذِينَ كَفَرُوا
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَلَّوْا وَمَاتُوا بَرِبْرًا قَتَلَهُمُ
 اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهَوَّ خَيْرٌ لِلرَّزَقِينَ ۝
 لَيْدًا حَلَّتْهُمُ شِدَّةٌ خَالِيَةً وَرَأَى اللَّهُ لَعَلِيمٌ
 حَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
 ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيُصْرَفَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ۝
 ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ يُولِيهِ الْبَيْتَ فِي الْكَلْبَةِ وَيُولِيهِ الْمَكَارِ
 فِي الْبَيْتِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذَلِكَ يَأْتِي اللَّهُ هُوَ
 الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَإِنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَنُصِبَهُ الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا رِزْقًا
 اللَّهُ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَوَّ الْعَنِيِّ الْحَمِيدُ ۝

بۇ كۈندە پادشاھلىق (بالغۇز) اللہ غا خاستۇر، اللہ بەندىلەر ئارىسىدا (ئادىل) ھۆكۈم چىقىرىدۇ، ئىمان ئېتىقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار (تۈرلۈك) نازۇنېمەتلەر بار جەننەتلەردە بولىدۇ (56). كاپىرلار ۋە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار (دوزاختا) خار قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (57). اللہ نىڭ يولدا ھىجرەت قىلغانلارغا، ئاندىن (جەھاد قىلىپ) ئۆلتۈرۈلگەنلەرگە ياكى (كېسەل بىلەن) ئۆلگەنلەرگە اللہ چوقۇم ياخشى رىزىق (يەنى جەننەتنىڭ مەڭگۈلۈك نېمەتلىرىنى) ئاتا قىلىدۇ. رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسى ھەقىقەتەن يالغۇز اللە دۇر (58). اللە ئۇلارنى ئەلۋەتتە ئۇلار مەمنۇن بولىدىغان جايغا (يەنى جەننەتكە) كىرگۈزىدۇ، اللە ھەقىقەتەن (ئۇلارنى مەمنۇن قىلىدىغان نەرسە-لەرنى) بىلگۈچىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىرىنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ) (59). ئىش مانا شۇنداق، كىمكى قانچىلىك زۇلۇمغا ئۇچراپ شۇنچىلىك ئىنتىقامنى ئالغان بولسا، ئاندىن يەنە زۇلۇمغا ئۇچرىسا، اللە ئۇنىڭغا چوقۇم ياردەم بېرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى ئەپۇ قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (60). (شۇ نەرسە اللە نىڭ قۇدرىتىنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇركى) اللە كېچىنى كۆندۈزگە، كۈندۈزنى كېچىگە كىرگۈزىدۇ (شۇنىڭ بىلەن كېچە-كۈندۈزنىڭ ئۆزۈن-قىسقا بولۇشى پەسىللەر بويىچە ئۆۋەتلىشىپ تۇرىدۇ)، اللە (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھۋالىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (61). بۇ (قۇدرەت) شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، اللە ھەقتۇر، (مۇشۇنىڭ ئالدىغا) اللەنى قويۇپ ئىبادەت قىلىدىغان نەرسىلىرى (يەنى بۇتلىرى) باتىل-دۇر، اللە (ھەممە نەرسىدىن) ئۈستۈندۇر، بۈيۈكتۇر (62). اللە نىڭ بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدىرۇپ بېرىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بىلەن زېمىننى يېشىلزارلىققا ئايلاندۇرىدىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مېھرىبانىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر (63). ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى شەيىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭدۇر (يەنى اللە نىڭ مۈلكىدۇر، اللە نىڭ مەخلۇقاتىدۇر، اللە نىڭ تەسەررۇپى ئاستىدۇر)، اللە ھەقىقەتەن ھەممىدىن بەھجەتتۇر، ھەمدۇساناغا لايىقتۇر (64).

الله نىڭ يەر يۈزىدىكى نەرسىلەرنى، ئۆزىنىڭ ئەمرى بويىچە دېڭىزدا يۈرۈۋاتقان كېمىلەرنى سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەرگەنلىكىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (ئاسماننىڭ زېمىنغا چۈشۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، اللە ئاسماننى توختىتىپ تۇردى، پەقەت اللە نىڭ ئىزنى بىلەن) (ئاسماننىڭ قىيامەت بولغان چاغدا) چۈشۈپ كېتىشى بۇنىڭدىن مۇستەسنا. اللە ئىنسانلارغا ھەقىقەتەن ناھايىتى شەپقەتلىكتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (65).

اللە سىلەرگە ھاياتلىق بېرىدۇ، ئاندىن سىلەرنىڭ جېنىڭلارنى ئالىدۇ، ئاندىن سىلەرنى تىرىلدۈرىدۇ، ئىنسان ھەقىقەتەن (اللە نىڭ نېمەتلىرىگە) ناشۇكۈرلۈك قىلغۇچىدۇر (66). ھەر ئۈمىد ئۈچۈن بىر شەرىئەت بېكىتتۇق، ئۇلار شۇ شەرىئەتكە

ئەمەل قىلىدۇ، (مۇشرىكلار) شەرىئەت ئىشىدا سەن بىلەن جىددەلەشمىسۇن، كىشىلەرنى پەرۋەر-دىگارىڭنىڭ (ئىبادىتىگە) دەۋەت قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن شەكسىز توغرا يولدىدۇرسەن (67). ئەگەر ئۇلار سەن بىلەن جىددەلەشسە، ئېيتقىنكى، «اللە سىلەرنىڭ قىلمىشڭلارنى ئوبدان بىلىدۇ» (68). اللە قىيامەت كۈنى سىلەر ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلەر ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىدۇ (69). بىلمەسەنكى، اللە ئاسمان، زېمىندىكى شەيئىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ، بۇ ھەقىقەتەن لەۋھۈلەھىپۇزدا (يېزىلغان)، بۇ (يەنى بىلىش) ھەقىقەتەن اللە غا ئاسان (70). ئۇلار (يەنى قۇرەيش كۇفۇرلىرى) اللە نى قويۇپ، (ئىبادەت قىلىشنىڭ دۇرۇسلىقىغا) اللە ھېچقانداق دەلىل چۈشۈرمىگەن نەرسىلەرگە ۋە ئۆزلىرى بىلمەيدىغان نەرسىلەرگە (يەنى بۇتلارغا) چوقۇندى، زالىملارغا ھېچقانداق مەدەتكار يوق (71). كاپىرلارغا بىزنىڭ روشەن ئايەت-لىرىمىز ئوقۇپ بېرىلسە، ئۇلارنىڭ چېھىرلىرىدە (قوشۇمىسى تۈرۈلگەنلىكتىن) ئىنكار قىلغانلىقىنى كۆرسەن، ئۇلارنىڭ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئوقۇپ بەرگۈچىلەرگە ھۇجۇم قىلغىلى تاس قالغانلىقىنى كۆرسەن، ئېيتقىنكى، «سىلەرگە مەن بۇنىڭدىنمۇ يامانراقىنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟ ئۇ دوزاخ-تۇر. اللە ئۇنى كاپىرلارغا ۋەدە قىلدى، ئۇلار قايتىپ بارىدىغان جاي ئېمىدىگەن يامان (72)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ الْأَرْضِ وَالْقُلُوبَ تَجَرِي
 فِي الْبُحْرِ يَأْمُرُهَا وَيُؤَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
 الْأَلْيَادُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لَئِنْ أَمَرْنَا جَمَلًا أَنْ يُكَلِّمَ الْإِنْسَانَ لَقَدِ لَأُنْبِتَنَّ فِي
 الْأَمْرِ وَادْعُوا إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ
 يَخْتَصِمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ لِنَبِيٍّ
 أَنْ ذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
 لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَإِنَّا لَهُمْ عَدُوٌّ وَإِلَّا تَطْلُبُوهُمْ
 مِنْ نَجْوَاهُمْ ﴿٧١﴾ وَإِن تَسْأَلْ عَلَيْهِمْ آلِ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَجُودَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْفِتْرَةَ كَادُونَ يَسْأَلُونَ بِالَّذِينَ
 يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلِ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مِنَ الذِّكْرِ
 الْتَأْتُونَ وَعَدَّاهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِيَّاكَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ قَاسَمُوهُ اللَّهُ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَا يُكْوِ
اجَهُمْ عَمَالَهُ وَان يَسْلُبَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
مِنْهُ صَعَفَ الظَّالِمِ وَالْمَطْلُوبِ ۝ مَا قَدَّرَ اللَّهُ
حَقَّ قَدْرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ
السَّمَكِ رَسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَقْعُوا الْغَيْدَ لِغَلْمِكُمْ تَقْلُحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا
جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَاقِنَ هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

ئى ئىنسانلار! (يەنى مۇشرىكلار جامائەسى!) بىر مەسال
كەلتۈرۈلۈدۇ، ئۇنىڭغا قۇلاق سىلڭلار، شۈبھىسىزكى،
سەلەر اللە نى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارنىڭ ھەم-
مىسى يىغىلغان تەقدىردىمۇ بىر چۈشنى يارىتالمايدۇ
(ئەقلى بار ئادەم قانداقمۇ مۇشۇنداق بۇتلارنى
مەيۇد قىلىۋېلىپ ئۇلارغا چوقۇنىدۇ!)، چۈش-
ئۇلارنىڭ بەدىنىدىن بىرنەرسىنى (يەنى بۇتقا
سۈركەپ قويۇلغان خۇش پۇراق بىرنەرسىنى) ئېلىپ
قاچسا، ئۇنى چۈشنىدىن تارتىپ تاللايدۇ، بۇتمۇ ۋە
(ئۇنىڭغا) چوقۇنۇۋېتىمۇ ئاجىزدۇر (78). ئۇلار (ئەر-
زەسەس بۇتلارنى اللە غا شېرىك قىلىۋېلىپ) اللەنى
تېگىشلىك رەۋىشتە ئۇلۇغلاشمىدى، شۈبھىسىزكى،
اللە ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، غالىبتۇر (74). اللە
پەرىشتىلەردىنمۇ (پەيغەمبەرلىرىگە ۋەھىي يەتكۈزۈش
ئۈچۈن)، ئىنسانلاردىنمۇ (شەرىئەتنى بەندىلەرگە
يەتكۈزۈش ئۈچۈن) ئەلچىلەرنى تاللايدۇ، اللە

ھەقىقەتەن (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (قىلمىشلىرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇ-
چىدۇر (78). اللە ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى نەرسىلەرنى (يەنى ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىنى ۋە
ھازىرقى ئىشلىرىنى) ۋە ئارقىدىكى نەرسىلەرنى (يەنى كەلگۈسىدىكى ئەھۋالىنى ۋە كەلگۈس-
دىكى ئىشلىرىنى) بىلىدۇ، (بەندىلەرنىڭ) ئىشلىرىنىڭ ھەممىسى اللە غا قايتۇرۇلىدۇ (اللە ئۇلارغا
يا مۇكاپات، يا جازا بېرىدۇ) (76). ئى مۆمىنلەر! بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن رۇكۇ قىلىڭلار، سەجدە
قىلىڭلار (يەنى تەزەررۇ بىلەن ناماز ئوقۇڭلار)، (يالغۇز) پەرۋەردىگارىڭلارغا ئىبادەت قىلىڭلار،
ياخشى ئىشلارنى (يەنى خىش-ئەقىربالارغا سەل-رەھىم قىلىش، يېتىم-يېسىرلەرنىڭ بېشىنى
سلاش، كېچىسى تەھەججۇد نامىزى ئۆتەش قاتارلىق ئىشلارنى) قىلىڭلار (77). اللە نىڭ يولىدا
(پۇل-مېلىڭلار بىلەن، جېنىڭلار بىلەن) ئاقتىڭلارنىڭ يېتىشىچە جىھاد قىلىڭلار، اللە (دىنىغا
ياردەم بېرىشكە ئۈمىدەتلەر ئارىسىدىن) سەلەرنى تاللىدى (ئەڭ مۇكەممەل شەرىئەت ۋە ئۇلۇغ
پەيغەمبەرنى سەلەرگە خاس قىلدى). سەلەرگە دىندا ھېچقانداق مۇشكۈللۈكنى قىلمىدى (سەلەرنى
سەلەر تاقەت قىلالايدىغان ئىشلارنى قىلىشقا تەكلىپ قىلمىدى). (بۇ) ئاتاڭلار ئىبراھىمنىڭ
دىندۇر (بۇ توغرا دىن بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى مەھكەم ئۇچلاڭلار)، اللە سەلەرنى ئىلگىرى
(يەنى قۇرئاندىن ئىلگىرىكى كىتابلاردا) مۇسۇلمان دەپ ئاتىدى. قۇرئاندىمۇ شۇنداق ئاتىدى.
(اللە) پەيغەمبەرنى سەلەرگە گۇۋاھ بولۇشقا ۋە سەلەرنى كىشىلەرگە گۇۋاھ
بولۇشقا (تاللىدى)، ناماز ئوقۇڭلار، زاكات بېرىڭلار، اللە غا يېپىشىڭلار، اللە
سەلەرنىڭ ئىگەڭلاردۇر، اللە نېمىدىگەن ياخشى ئىگە! نېمىدىگەن ياخشى مەدەتكار! (78)

(ئون سەككىزىنچى پارە)

23 - سۈرە مۆئمىنۇن

مەككىدە نازىل بولغان، 118 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

مۆمىنلەر ھەقىقەتەن بەختكە ئېرىشتى (1).

(شۇنداق مۆمىنلەركى) ئۇلار نامازلىرىدا (اللەنىڭ ئۇلۇغلىقىدىن سۈر بېسىپ كەتكەنلىكتىن) ئەيمىنىپ تۇرغۇچىلاردۇر (2). ئۇلار بەھۇدە سۆز، بەھۇدە ئىشتىن يىسراق بولغۇچىلاردۇر (3). ئۇلار زاكات بەرگۈچىلەردۇر (4). ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى (ھارامدىن) ساقلىغۇچىلاردۇر (5). (يەنى ئەۋرەتلىرىنى) پەقەت خوتۇنلىرىدىن، چۆرىلىرىدىن باشقىلاردىن ساقلىغۇچىلاردۇر (بۇلار بىلەن يېقىنچىلىق قىلغۇچىلار مالاھەت قىلىنمايدۇ) (6). بۇنىڭ سىرتىدىن (جىنسى تەلپىنى قاندۇرۇشنى) تەلپ قىلغۇچىلار ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر (7). ئۇلار (يەنى مۆمىنلەر) ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىگە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر (8). ئۇلار نامازلىرىنى (ۋاقتىدا تەئدىل ئەركان بىلەن) ئادا قىلغۇچىلاردۇر (9). ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە مۆمىنلەر نازۇنپەتلىك جەننەتنىڭ) ۋارىسلىرىدۇر (10). ئۇلار (يۇقىرى دەرىجىلىك جەننەت) فىردەۋسكە ۋارىسلىق قىلىدۇ، فىردەۋستە مەڭگۈ قالىدۇ (11). بىز ئىنساننى ھەقىقەتەن لاينىڭ جەۋھىرىدىن ياراتتۇق (12). ئاندىن ئۇنى بىر پۇختا قاراڭگاي (يەنى بەچچىدان) دا (جايلاشقان) ئابىمەنى قىلدۇق (13). ئاندىن ئابىمەنىنى لەختە قانغا ئايلاندۇردۇق، ئاندىن لەختە قانىنى پارچە گۆشكە ئايلاندۇردۇق، ئاندىن گۆشنى سۆڭەككە ئايلاندۇردۇق، ئاندىن سۆڭەككە گۆش قوندۇردۇق، ئاندىن ئۇنى (جان كىرگۈزۈپ) باشقا مەخلۇققا ئايلاندۇردۇق، ئەڭ ماھىر ياراتقۇچى اللە (ھېكمەت ۋە قۇدرەت جەھەتتىن) ئۇلۇغدۇر (14). ئاندىن سىلەر چوقۇم ئۆلۈسۈسلەر (15). ئاندىن سىلەر ھەقىقەتەن قىيامەت كۈنى (قەبرەڭلاردىن) تۇرغۇزۇلسىلەر (16). بىز ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردا يەتتە قەۋەت ئاسماننى ياراتتۇق، بىز مەخلۇقاتتىن غايىل ئەمەسمىز (17).

سەن بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەر بىلەن كېمىگە چىشقان چېغىشىدا: «جىمى ھەمدۇسانا بىزنى زالىم قەۋمىدىن قۇتقۇزغان اللە غا خاستۇر» دېگىن (28) ھەمدە: «ئى پەرۋەردىگارم! مېنى مۇبارەك مەنزىلىگە چۈشۈرگىن، سەن (دوستلىرىمنى) ئەڭ ياخشى ئورۇنلاشتۇرغۇچىسەن» دېگىن (29). ھەقىقەتەن بۇنىڭدا (يەنى نۇھنىڭ ئۈمىتىنىڭ ئىشلىرىدا ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن) نۇرغۇن ئىبىرەتلەر بار، بىز بەندىلەرنى (پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتىش بىلەن) ئەلۋەتتە سىنايمىز (30). ئۇلارنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن باشقا بىر قەۋمنى پەيدا قىلدۇق (31). بىز ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن بىر پەيغەمبەرنى (يەنى

ھۇدىنى) ئەۋەتتۇق. (ئۇ ئىبىتىتى) اللە غىلا ئىبادەت قىلغىلار، سىلەرگە ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر اللە نىڭ (ئازابىدىن) قورقمايسىلەر؟» (32) ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ كاپىر بولغان، ئاخىرەت مۇلاقاتىنى يالغانغا چىقارغان ۋە بۇ دۇنيادا بىز تەرەپتىن باياشات تۇرمۇشقا ئىگە قىلىنغان كاتتىلىرى ئىبىتىتى: «بۇ پەقەت سىلەرگە ئوخشاش بىر ئىنساندۇر، ئۇ سىلەر بېگەننى يەيدۇ، سىلەر ئىچكەننى ئىچىدۇ (33). ئەگەر سىلەر ئۆزۈڭلارغا ئوخشاش بىر ئىنسانغا ئىتائەت قىلغىلار، شۇبھىسىزكى، ئۇ چاغدا سىلەر چوقۇم زىيان تارتقۇچىلارسىلەر (34). ئۇ سىلەرنى 'سىلەر ئۆلۈپ توپىغا ۋە قۇرۇق ئۈستىخانىغا ئايلانغاندىن كېيىن تىرىلىسىلەر' دەپ ئاگاھلاندۇرۇمىدۇ؟ (35) سىلەرگە ئاگاھلاندۇرۇلغان ئىش تولىمۇ يىراقتۇر (36). بىزنىڭ مۇشۇ دۇنيادىكى ھاياتىمىزدىن باشقا ھايات يوقتۇر، بىز ئۆلىمىز ۋە تىرىلىمىز (يەنى بىر تەرەپتىن ئۆلۈپ تۇرىمىز ۋە بىر تەرەپتىن تۇغۇلۇپ تۇرىمىز)، بىز قايتا تىرىل- مەيمىز (37). ئۇ پەقەت اللە نامىدىن يالغاننى توقۇغان ئادەمدۇر، بىز ئۇنىڭغا ئىشەنمەيمىز» (38). ھۇدى ئىبىتىتى: «پەرۋەردىگارم! ئۇلار مېنى يالغانغا چىقارغانلىقىمى ئۈچۈن مانا ياردەم بەرگىن» (39). اللە ئىبىتىتى: «ئۇلار ئۆزۈنغا قالماي (كاپىر بولغانلىقىمىغا) نادامەت چېكىدۇ» (40). ئۇلار ھەقىقەت رەۋىشتە قاتتىق ئاۋاز بىلەن ھالاك بولدى. ئۇلارنى بىز لۆجە قىلىۋەتتۇق، زالىم قەۋم اللە نىڭ رەھىم- تىدىن) يىراق بولسۇن (41). ئۇلارنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن، باشقا بىر قەۋملەرنى پەيدا قىلدۇق (42).

مَا تَسْتَعِينُ مِنْ أُمَّةٍ أَحَبَّهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۖ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
 رَسُولًا نَادَى الْكَلْبَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذِبٌ وَأَبْيَتُ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَعِدَا الْقَوْمِ لِيَوْمِهِمْ ۖ ثُمَّ
 أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۖ
 إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا لِينًا ۖ فَتَلَاوَا
 أَنْفُسَهُمْ يَاسْتَعْزِزِينَ وَيَتْلَوْنَ أَعْيُنُهُمْ الْآخِرُونَ ۖ فَلَمَّا تَوَهَّمَا
 فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ۖ وَجَعَلْنَا آيَاتِنَ مِنْ مِزْمَارٍ وَأَنبَاءٍ آيَةً وَأَوْتَيْنَاهُمَا إِلَى
 رَبِّكَ ذَاتِ قُرْآنٍ وَصَحُفٍ ۖ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ
 عَلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَنُصَلِّقُنَّ
 أَعْيُنَهُمْ بِذَلِكُمْ وَلَعَلَّهَا بَلَاءٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ فَذَرِكُنَّ
 حِينًا ۖ أَفَتَسْمَعُونَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ يَاسِينَ ۖ قَالُوا تَبْ ۖ سُبْحٰنَ
 لَهُمُ فِي الْعُقُبِ رَبِّكَ لِيُشْعِرُونَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ حَشِيَّةٍ
 رَّبِّهِمْ يُشْفِقُونَ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيهِمْ رَّبُّهُمْ يُرْمُونَ ۖ

ھەرقانداق ئۆمىمەت ھالاك بولۇش ۋاقتى كەلمەي
 تۇرۇپ ھالاك بولمايدۇ، ھالاك بولۇش ۋاقتىدىن
 تۆتۈپمۇ كەتمەيدۇ⁽⁴³⁾. ئاندىن بىزنىڭ پەيغەمبەرلەر-
 ىمىزنى ئارقىمۇئارقا ئەۋەتتۇق، ھەر ئۆمىمەتكە
 ئۇنىڭ پەيغەمبىرى كەلگەن چاغدا، ئۇلار ئۇنى ئىنكار
 قىلغانلىقتىن، ئۇلارنى ئارقىمۇئارقا ھالاك
 قىلدۇق، ئۇلارنى (كىشىلەرگە) ھېكايە قىلىپ
 قالدۇردۇق، ئىمان ئېيتمايدىغان قەۋم اللە نىڭ
 رەھىمىتىدىن) يىراق بولسۇن⁽⁴⁴⁾. ئاندىن مۇسا ۋە
 ئۇنىڭ قېرىندىشى ھارۇننى بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز
 بىلەن ۋە روشەن پاكىت بىلەن پىرىئەۋنگە ۋە ئۇنىڭ
 قەۋمىنىڭ چوڭلىرىغا (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق،
 ئۇلار ھاكاۋۇرلۇق قىلىپ (ئىماندىن) باش تارتتى،
 ئۇلارمۇ تەكەببۇر قەۋم ئىدى⁽⁴⁵⁻⁴⁶⁾. ئۇلار:

«بىزگە ئوخشاش ئىككى ئاددى ئىنانغا ئىمان ئېيتامدۇق، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ قەۋمى بىزنىڭ
 (قۇلغا ئوخشاش) خىزمەتچىلىرىمىزدۇر» دېيىشتى⁽⁴⁷⁾. ئۇلار ئۇ ئىككىسىنى (يەنى مۇسا بىلەن
 ھارۇننى) ئىنكار قىلىشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھالاك بولدى⁽⁴⁸⁾. ئۇلار (يەنى بەنى ئىسرائىل) نى
 ھىدايەت تاپسۇن دەپ، بىز ھەقىقەتەن مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋراتنى) ئاتا قىلدۇق⁽⁴⁹⁾. بىز
 مەريەمنىڭ ئوغلىنى (يەنى ئىسانى) ۋە ئۇنىڭ ئانىسىنى (يەنى مەريەمنى) (كامالى قۇدرىتىمىز-
 نىڭ) دەلىلى قىلدۇق، ئۇلارنى تۇپتۇز، ئېقىن سۇلۇق بىر ئېگىز جايغا ئورۇنلاشتۇردۇق⁽⁵⁰⁾. ئى
 پەيغەمبەرلەر! ھالال نەسىلەرنى يەڭلار، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىڭلار، مەن ھەقىقەتەن
 سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى ئوبدان بىلىمەن⁽⁵¹⁾. (ئى پەيغەمبەرلەر جامائەسى!) سىلەر-
 نىڭ دىنىڭلار ھەقىقەتەن بىر دىندۇر، مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلاردۇر مەن، (مېنىڭ
 ئازابىمىدىن) قورقۇڭلار⁽⁵²⁾. ئۇلار (يەنى ئۆمىمەتلەر) دىنىي جەھەتتە نۇرغۇن پىرقىلەرگە
 بۆلۈندى، ھەر پىرقە ئۆز دىنى بىلەن خۇشالدۇر⁽⁵³⁾. ئۇلارنى ئۆلگەنلىرىگە قەدەر
 گۇمراھلىقتا تەرك ئەتكىن⁽⁵⁴⁾. (ئۇلار) بىزنىڭ ئۇلارغا مال-مۈلۈك ۋە ئەۋلادلارنى بەرگەنلىكى-
 مىزنى ئۆللىرىگە تېز ياخشىلىق قىلغانلىق دەپ ئويلامدۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق
 ئەمەس، ئۇلار ئۇقمايدۇ⁽⁵⁵⁻⁵⁶⁾. ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ ھەيۋىسىدىن
 قورققۇچى كىشىلەر⁽⁵⁷⁾، پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ ئايەتلىرىگە ئىشەنگۈچى كىشىلەر⁽⁵⁸⁾،

پەرۋەردىگارغا شېرىك كەلتۈرمەيدىغان كىشىلەر (68). سەدىقە بېرىدىغان ئەمما پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) قايتىپ بارىدىغانلىقىدىن دىللىرى قورقۇپ تۇرىدىغان كىشىلەر - (69) ئەنە شۇلار ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرىغۇچىلاردۇر، ياخشى ئىشلارنى (باشقىلارنىڭ) ئالدىدا قىلىشقا تىرىشقۇچە- لاردۇر (61). بىز ئىنساننى پەقەت تاقىتى يېتىدىغان (ئىش) قىلا تەكلىپ قىلىمىز، بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقىقىي سۆزلەيدىغان كىتاب (يەنى بەندىلەرنىڭ ياخشى-يامان ئىشلىرى خاتىرىلەنگەن نامە-ئەمال) بار، ئۇلارغا (ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىش ياكى ئازابىنى ئاشۇرۇۋېتىش بىلەن) قىلچە زۇلۇم قىلىنمايدۇ (ئۇلار (يەنى گۇناھكار كۇففارلار) نىڭ دىللىرى بۇنىڭدىن (يەنى قۇرئاندىن) غەپلەتتەدۇر، ئۇنىڭدىن (يەنى كۇفرىدىن) باشقا ئۇلار كېلەچەكتە نۇرغۇن (يامان) ئىشلارنى قىلىدۇ (62). ئۇلارنىڭ

بايلىرىنى ئازاب بىلەن جازالىغان ۋاقتىمىزدا ناگاھ ئۇلار پەرياد قىلىدۇ (64). (ئۇلارغا ئېيتىلىدۇ) «بۈگۈن پەرياد قىلماڭلار، ھەقىقەتەن سىلەر بىزنىڭ ياردىمىمىزگە ئېرىشەلمەي-سىلەر» (65). مېنىڭ ئايەتلىرىم سىلەرگە ئوقۇپ بېرىلەتتى، (ئۇنى ئاڭلاشتىن يۈز ئۆرۈپ) ئارقاڭلارغا چېكىنىۋالماڭلار (66). ئۇلار ھەرم ئەھلى بولغانلىقى بىلەن پەخىرلىنىپ ئىماندىن يۈز ئۆرۈيدۇ، كەچلىك پاراخلىرىدا يامان سۆزلەرنى قىلىدۇ، (يەنى قۇرئانغا تەنە قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۆكەدۇ) (67). ئۇلار (ھەق) كالام (يەنى ئۇلۇغ قۇرئان) ئۈستىدە چوڭقۇر پىكىر قىلىدىمۇ؟ ياكى ئۇلارغا (ئۇلارغا ئاللا تەرىپىدىن) ئاتا-بوۋىلىرىغا كەلمىگەن (يېڭى) نەرسە كەلدىمۇ؟ (68) ياكى ئۇلار ئۆزلىرىگە كەلگەن ئەلچىنى تونۇماي ئۇنى ئىنكار قىلىۋاتامدۇ؟ (69) ياكى ئۇلار ئۇنى مەجنۇن دېيىشەمدۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلارغا ئۇ ھەقىقەتنى ئېلىپ كەلدى. ئۇلار-نىڭ تولىسى ھەقىقەتنى يامان كۆرىدۇ (70). ئەگەر ھەقىقەت (يەنى قۇرئان) ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىش-لىرىغا بويۇنىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئاسمانلار، زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار خاراپ بولغان بولاتتى، ئۇنداق بولغىنى يوق، ئۇلارغا (ۋەز-نەسەھەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان) قۇرئاننى ئاتا قىلدۇق، ئۇلار ئۆزلىرىگە (ۋەز-نەسەھەت بولغان) قۇرئاندىن يۈز ئۆرۈيدۇ (71). ياكى سەن ئۇلاردىن (ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىڭگە) ھەق تەلەپ قىلامسەن؟ (يەنى ئۇلار شۇنداق گۇمان قىلامدۇ؟) پەرۋەردىگارنىڭ (ساڭا بەرگەن) ئەجرى ياخشىدۇر، اللە رىزىق بەرگۈچىلەرنىڭ ياخشىسىدۇر (72). سەن ئەلۋەتتە ئۇلارنى توغرا يولغا دەۋەت قىلىسەن (73). ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدىغانلار ھەقىقەتەن توغرا يولدىن چەتلىنىۋېتىلەر (74).

ئۇنداق ئەمەس، ئۇلارغا بىز ھەق سۆزنى ئېلىپ كەلدۇق، ئۇلار چوقۇم يالغانچىلاردۇر (90). اللە نىڭ بالىسى يوق، ئۇنىڭغا باراۋەر باشقا بىر ئىلاھمۇ يوق، ئەگەر بۇنداق بولسا ئىدى، ئۇ چاغدا ھەر ئىلاھ ئۆزى ياراتقان مەخلۇقىنى يالغۇز ئىگەللەيتتى، بەزىسى بەزىسىدىن غالىب كېلەتتى، اللە ئۇلارنىڭ اللە غا نىسبەت بەرگەن نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر (91). اللە غەيىبى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچىدۇر، مۇشەرىكلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن ئۈستۈندۇر (92). ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگارم! ئەگەر ماڭا ئۇلارغا (دۇنيادا) ۋەدە قىلغان نازابىنى كۆرسىتىدىغان بولساڭ (93)، پەرۋەردىگارم! مېنى زالىم قەۋملەر ئىچىدە قىلمىغىن» (94).

بىز ئۇلارغا ۋەدە قىلغان نازابىنى ساڭا كۆرسىتىشكە ئەلۋەتتە قادىرىمىز (95). (ئۇلارنىڭ قىلغان يامانلىقىغا (ئەپۇ قىلىش بىلەن) ياخشىلىق قىلغىن، ئۇلارنىڭ (سېنى) سۈپەتلەشلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ ساڭا قىلغان مەسخىرىسىنى) بىز ئوبدان بىلىمىز (96). ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگارم! ساڭا سېغىنىپ شەيتانلارنىڭ ۋەسۋەسىلىرىدىن پاناھ تىلەيمەن (97). پەرۋەردىگارم! ساڭا سېغىنىپ شەيتانلارنىڭ ماڭا ھەمرا بولۇشىدىن پاناھ تىلەيمەن» (98). ئۇلارنىڭ (يەنى كاپىرلارنىڭ) بىرىگە ئۆلۈم كەلسە ئېيتىدۇركى، «پەرۋەردىگارم! مېنى (دۇنياغا) قايتۇرغىن» (99). مەن قويۇپ كەلگەن مال-مۈلۈكۈم بىلەن ياخشىلىق قىلىشىم مۇمكىن». (ئۇنىڭ دۇنياغا قايتىشى) مۇمكىن ئەمەس، ئۇ چوقۇم شۇ سۆزنى قىلغۇچىدۇر، ئۇلار قەبرىلىرىدىن تۇرغۇزۇلغان كۈنگە قەدەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا (ئۇلارنى دۇنياغا قايتىشتىن توسىدىغان) بىر توسما بولىدۇ (100). سۇر چىلىنغان كۈندە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى تۇغقانچىلىق مەۋجۇت بولماي قالىدۇ. بىر-بىرىنىڭ (ئەھۋال-لىنىمۇ) سورا شايدۇ (101). تارازىسى ئېغىر كەلگەنلەر (يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر) بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (102). تارازىسى يېنىك كەلگەنلەر (يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەنلەر) زىيان تارتقۇچىلاردۇر، جەھەننەمدە مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر (103). ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى ئوت كۆيدۈرىدۇ، كالىپۇكلىرى قورۇلۇپ، چىشلىرى ئېچىلىپ (بەتجىراي) بولۇپ قالىدۇ (104).

اَلرَّحْمٰنِ الَّذِى سَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ رِجْسًا مِنْ دُونِهَا لِيُبْدِيَ لَكُمْ اَخْسَارَكُمْ وَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۝۱۰۵
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۰۶
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۰۷
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۰۸
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۰۹
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۰
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۱
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۲
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۳
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۴
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۵
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۶
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۷
 رَبَّنَا عَلَّمَكُم بَعْدَ اَنْزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ فَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُونَ ۝۱۱۸

(ئۇلارغا) «سەلەرگە (دۇنيادا) مېنىڭ ئايەتلىرىم ئوقۇپ بېرىلگەن، سەلەر ئۇنى (شۇنچە روشەن تۇرۇق-
 لۇق) ئىنكار قىلغان ئەمەسىدىڭلار» دېيىلىدۇ (105).
 ئۇلار ئېيتىدۇ: «پەرۋەردىگارىمىز! بەتەختە-
 لىكىمىز ئۈستىمىزدىن غالىب كېلىپ گۇمراھ قەۋم
 بولۇپ قالغان ئىدۇق (106). پەرۋەردىگارىمىز!
 بىزنى دوزاختىن چىقارغىن (ئاندىن دۇنياغا قاي-
 تۇرغىن)، ئەگەر بىز (شۇنىڭدىن كېيىن) يەنە گۇناھ
 قىلساق، بىز ھەقىقەتەن زالىم بولۇپ قالغىمىز» (107).
 اللە ئېيتىدۇ: «جەھەننەمدە خار ھالدا قېلىڭلار،
 (ئۈستۈڭلاردىن ئازاينىڭ كۆتۈرۈلۈپ كېتىشى
 ھەققىدە) ماڭا سۆز ئاچماڭلار» (108). شۇبەسىزكى،
 بەندىلىرىمىدىن بىر تۈركۈم كىشىلەر: * «پەرۋەردى-
 گارىمىز! بىز ئىمان ئېيتتۇق، بىزگە مەغپىرەت قىلىغىن،
 بىزگە رەھىم قىلىغىن، سەن بولساڭ ئەڭ رەھىم
 قىلغۇچىسىن» دەيتتى (109). ئۇلارنى مەسخىرە قىل-
 دىڭلار، ھەتتا ئۇلار سەلەرگە مېنىڭ زىكرىمنى

ئۇنتۇلدۇردى (يەنى ئۇلارنى مەسخىرە قىلىش بىلەن بولۇپ كېتىپ ماڭا ئىتائەت قىلىشنى ئۇنتۇ-
 دۇڭلار)، سەلەر ئۇلاردىن كۈلەتتىڭلار (110). (سەلەردىن يەتكەن ئەزىيەتلەرگە) سەۋر قىلغانلىق-
 لىرى ئۈچۈن، مەن ئۇلارنى بۈگۈن مۇكاپاتلىدىم، ئۇلار ھەقىقەتەن مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (111).
 اللە (ئۇلارغا): «زېمىنىدا قانچە يىل تۇردۇڭلار؟» دەيدۇ (112). ئۇلار: «بىركۈن ياكى
 بىر كۈندىنمۇ ئاز تۇردۇق، (ئاي-كۈنلەرنى) ھېسابلىغۇچى (پەرىشتە)دىن سورىغىن»
 دەيدۇ (ئۇلار دوزاختا چېكىۋاتقان ئازاب تۈپەيلىدىن، زېمىنىدا قانچىلىك تۇرغانلىقىنى
 ئۇنتۇيدۇ) اللە «ئەگەر سەلەر بىلسەڭلار (دۇنيادا) پەقەت ئازغىنا تۇردۇڭلار» دەيدۇ (114). ئى
 ئىنسانلار! بىزنى سەلەر ئۆزەڭلارنى بىكار ياراتتى (يەنى سەلەر بىزنى ھايۋاناتلارنى ياراتقىنىمىزدەك
 بىز ھېچقانداق ساۋابىمۇ بەرمەيدىغان، جازامۇ بەرمەيدىغان قىلىپ ياراتتى)، ئۆزەڭلارنى بىزنىڭ
 دەرگاھىمىزغا قايتۇرۇلمايدۇ دەپ ئويلايمىسىز؟ (115) ھەق پادىشاھ- اللە ئۈستۈندۇر، ئۇنىڭدىن
 باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، اللە ئۇلۇغ ئەرشىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر (116). كىمكى ھېچقانداق
 دەلىلى بولمىغان ھالدا اللەغا قوشۇپ يەنە بىر مەبۇدقا ئىبادەت قىلىدىكەن، پەرۋەردىگارنىڭ
 دەرگاھىدا ھېساب بېرىدۇ، كاپىرلار ھەقىقەتەن نىجات تاپمايدۇ (117). «پەرۋەردىگارم!
 مەغپىرەت قىلىغىن، رەھىم قىلىغىن، سەن رەھىم قىلغۇچىلارنىڭ ياخشىسىسىن» دېگىن (118).

* ئۇلار بلال، خەبىباب، سۇھەيىلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارنى ئەبۇجەھل ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى مەسخىرە قىلاتتى.

24 - سۇرە نۇر

مەدىنىدە نازىل بولغان، 64 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) بۇ بىر سۇرىدۇركى، ئۇنى بىز (ساخا) نازىل قىلدۇق، ئۇنىڭدىكى (ئەھكاملارنى) پەرز قىلىپ بېكىتتۇق، (ئى مۆمىنلەر!) سىلەرنىڭ ۋەز-نەسەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن، ئۇنىڭدا (سىلەرنى ئەمەل قىلىشۇن دەپ شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان) روشەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدۇق (1).

زىنا قىلغۇچى ئايال ۋە زىنا قىلغۇچى ئەر نىڭ ھەر-بىرىنى يۈز دەرەدىن ئۇرۇڭلار، ئەگەر سىلەر اللە غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىدىغان بولساڭلار،

اللە نىڭ دىنىنىڭ (ئەھكامىنى ئىجرا قىلىشتا) ئۇلارغا رەھىم قىلماڭلار، ئۇلارنى جازالىغان چاغدا مۆمىنلەردىن بىر تۈركۈم كىشى ھازىر بولسۇن (2). زىنا قىلغۇچى ئەر پەقەت زىنا قىلغۇچى ئايالنى ياكى مۇشەرك ئايالنىلا ئالدۇ، زىنا قىلغۇچى ئايال پەقەت زىنا قىلغۇچى ئەرگە ياكى مۇشەرككىلا تېگىدۇ، ئۇ (يەنى زىنا) مۆمىنلەرگە ھارام قىلىندى (3). ئىبپەتلىك ئاياللارنى زىنا بىلەن قارىلىغان، (بۇنىڭ راستلىقىغا ئادىل) تۆت گۇۋاھچىنى كەلتۈرەلمىگەن كىشىلەرنى 80 دەرە ئۇرۇڭلار (يەنى بىراۋغا زىنا بىلەن تۆھمەت چاپلىغان ھەربىر ئادەمنى قامچا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر بىلەن 80 نى ئۇرۇڭلار، چۈنكى ئۇلار ئەنئەنىۋىي ئاياللارغا يالغاندىن تۆھمەت چاپلىغان ۋە كىشىلەرنىڭ ئابرويىنى تۈككەن ئادەملەردۇر)، ئۇلارنىڭ گۇۋاھلىقىنى (ئۇلار يالغانچىلىق ۋە تۆھمەت چاپلاش مەيدانىدا چىڭ تۇرىدىغان بولسا) ھەرگىز قوبۇل قىلماڭلار، ئۇلار پاسىقلاردۇر (يەنى ئۇلار بوھتان چاپلاشتىن ئىبارەت چوڭ گۇناھنى ئىشلىگەنلىكلىرى ئۈچۈن، اللە نىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر) (4). كېيىن تەۋبە قىلغان ۋە (ئەمەللىرىنى) تۈزەتكەنلەر (يەنى ئەنئەنىۋىي ئاياللارغا قايتا تۆھمەت چاپلىمىغانلار) بۇنىڭدىن مۇستەسنا (ئۇلارنى كەچۈرۈڭلار، گۇۋاھلىقىنى قوبۇل قىلىڭلار)، چۈنكى اللە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (يەنى بەندە تەۋبە قىلىپ ئۆزىنى تۈزەتسە، ئۇنى اللە مەغپىرەت قىلدۇ)، تولىمۇ مېھرىباندۇر (5). خوتۇنلىرىنى زىنا بىلەن قارىلىغان ۋە ئۆزلىرىدىن باشقا گۇۋاھچىسى بولمىغانلار گۇۋاھلىق سۆزىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى دەلىللەش ئۈچۈن، اللە نىڭ نامى بىلەن تۆت قېتىم قەسەم قىلسۇن (6). بەشىنچى قېتىمدا: «ئەگەر يالغانچى بولسام ماڭا اللە نىڭ لەنتى بولسۇن» دېسۇن (7).

خوتۇن كىشى ئېرىنىڭ يالغانچى ئىكەنلىكىگە اللە - نىڭ نامى بىلەن تۆت قېتىم قەسەم ئىچسە، جازاغا تارتىلىشتىن ساقلاپ قېلىنىدۇ (8). بەشىنچى قېتىمدا، ئۇ ئەگەر راستچىلا دىن بولسا (يەنى ئېرىنىڭ گېپى راست بولسىدىغان بولسا) ماڭا اللە نىڭ غەزىپى بولسۇن دەپ قەسەم قىلىدۇ (9). ئەگەر سىلەرگە اللە نىڭ پەزىلى ۋە رەھىمىتى بولمىسا ئىدى (چوقۇم رەسۋا بولاتتىڭلار)، اللە تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (10). شۈبھىسىزكى، سىلەردىن بىر گۇرۇھ ئادەم (ئائىمىگە) بوھتان چاپلىدى. بۇ سىلەر ئۈچۈن يامان ئەمەستۇر، (سەۋر قىلغانلىقىڭلار بىلەن ساۋابقا ئېرىشە - دىغانلىقىڭلار ئۈچۈن ۋە ئائىمىگە، سەۋانلارنىڭ پاكلىقى ئاشكارا بولدىغانلىقى ئۈچۈن) بەلكى ياخشىدۇر،

وَيَذُرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ أَنَّهُ لِيَوْمَ الْكَلْبَيْنِ ذُو الْحَمَاسَةِ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِنْ كَانَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ وَلَا تَفْضِلْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِمَّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لِّكُم بَلْ إِمْرُؤٌ مِّنْكُمْ تَأْتَسِبُ مِنَ الْأَثَمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ كَلَنَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ يَأْتِيَهُمْ خَيْرٌ مِّمَّا قَالُوا ۚ هَذَا أَفْكٌ مِّمَّيْنِ ۚ لَوْ كَرِهْتَ عَلَيْهِمْ يَا رِبُّهُمَا شَاهِدَاءُ قَدْ آذَنَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ لِّالَّذِينَ يُؤْنَسُ بِالنَّهْيِ وَالَّذِينَ يَأْتِيَهُمْ خَيْرٌ مِّمَّا قَالُوا ۚ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ إِذْ تَلَقَوْهُ تَالَيْتُمْ وَتَقُولُونَ يَا أَيُّهُم نَا ۚ لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَحَسْبُوهُمُ يَوْمَئِذٍ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا سَمِعْنَا بَيْتَاتٍ مِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ هَذَا بَهْتَانٌ عَظِيمٌ ۚ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُوذُوا بِالْبَيْتَاتِ إِذْ تَسْتَعِينُونَ ۚ وَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ آلِيًّا فَقُلْ آلِيَ اللَّهِ هُمُ الْيَتِيمُونَ ۚ وَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ آلِيًّا فَقُلْ آلِيَ اللَّهِ هُمُ الْيَتِيمُونَ ۚ وَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ آلِيًّا فَقُلْ آلِيَ اللَّهِ هُمُ الْيَتِيمُونَ ۚ وَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ آلِيًّا فَقُلْ آلِيَ اللَّهِ هُمُ الْيَتِيمُونَ ۚ وَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ آلِيًّا فَقُلْ آلِيَ اللَّهِ هُمُ الْيَتِيمُونَ ۚ

بوھتان چاپلىغۇچىلاردىن كىمنىڭ قانچىلىك گۇناھى بولسا، ئۇنىڭغا شۇنچىلىك جازا بېرىلىدۇ، بوھتاد - نىڭ چوڭ قىسمىنى تارقاتقان ئادەم (يەنى ئابدۇللا ئىبن ئۇبەي) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (11). بوھتاننى ئاڭلىغان چاغلىرىڭلاردا ئەر - ئايال مۆمىنلەر نېمىشقا ئۆزلىرىنى ياخشى دەپ قاراپ، بۇ ئېنىق بوھتان دېمىدى؟ (12) ئۇلار نېمىشقا تۆت نەپەر گۇۋاھچىنى كەلتۈرمىدى؟ گۇۋاھچىلارنى كەلتۈرەلمىگەن ئىكەن، ئۇلار اللە نىڭ نەزىرىدە يالغانچى ھېسابلىنىدۇ (13). سىلەرگە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە اللە نىڭ پەزىلى ۋە مەرھەمىتى بولمىسا ئىدى، بوھتان چاپلىغىنىڭلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە چوڭ ئازابقا دۇچار بولاتتىڭلار (14). ئۆز ۋاقتىدا بوھتاننى تىلىڭلار بىلەن تارقاتتىڭلار، بىلمەيدىغان نەرسە - لارنى ئېغىزىڭلارغا ئالدىڭلار، ئۇنى سەل چاغلىدىڭلار، ھالبۇكى، اللە نىڭ نەزىرىدە، ئۇ چوڭ گۇناھتۇر (15). ئۇنى ئاڭلىغان چىغىڭلاردا، نېمىشقا مۇنداق سۆزلەرنى قىلىش بىزگە مۇناسىپ ئەمەس، (ئى اللە سەن پاك تۇرسەنكى، بۇ چوڭ بوھتان دۇر دېمىدىڭلار (16). اللە سىلەرگە نەسەت قىلىدۇكى، ئەگەر مۆمىن بولساڭلار، ھەرگىز قايتا مۇنداق سۆزلەرنى قىلماڭلار (17). اللە سىلەرگە (شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ۋە گۇزەل ئەدەب - ئەخلاقلارنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئايەتلەرنى بايان قىلىدۇ، اللە (بەندىلەرگە پايدىلىق ئىشلارنى) ئوبدان بىلگۈچىدۇر، (تەدبىر قوللىنىشتا ۋە شەرىئەتنى بەرپا قىلىشتا) ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (18).

ئى مۆمىنلەر! باشقىلارنىڭ ئۆيلىرىگە (كىرىشكە) ئىجازەت سورىمىغىچە ۋە ئۆي ئىگىسىگە سالام بەر-
 مىگىچە كىرمەڭلار، ۋەز- نەسەت ئېلىشىڭلار (يەنى
 بۇ كۆزەل ئەخلاق- ئەدەبىكە ئەمەل قىلىشىڭلار)
 ئۈچۈن بۇ (يەنى ئىجازەت سوراپ ۋە سالام بېرىپ
 كىرىش ئۈستۈمۈت كىرىشتىن) سىلەرگە ياخشى-
 دۇر (27). ئەگەر باشقىلارنىڭ ئۆيلىرىدە ھېچ ئادەم
 بولمىسا سىلەرگە ئىجازەت بېرىلمىگىچە
 كىرمەڭلار، ئەگەر سىلەرگە قايتىڭلار دېيىل-
 ىمە، قايتىپ كېتىڭلار، قايتىپ كېتىش سىلەر ئۈچۈن
 ئەڭ ياخشىدۇر، اللە سىلەرنىڭ قىلىدىغان ئەمەل-
 لىرىڭلارنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (28). شەخسى تۇرال-
 خۇ بولمىغان (يەنى دۇكان- سارايلارغا ئوخشاش)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
 وَتُؤَدَّبُوا بِأُخْرَىٰ أُولَٰئِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِن كُنْتُمْ
 فِي مَعَادٍ خِلَافًا فَادَّبُوا عَلَيْكُمْ حَتَّىٰ تَسْمَعُوا كَلِمًا مِّنْكُمْ
 فَارْتَدُّوا عَلَيْكُمْ وَإِن نُّعِدُّوا عَلَيْكُمْ فَلْيَنْصَبُوا عَلَيْكُمْ
 وَسَاوِمُونَ لَكُمْ وَمَا عَلَيْكُمْ فِيهَا مِنَّا حَرَامٌ ﴿٢٨﴾ وَمَا لَكُمْ
 أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ فِي مَا بُنِيَ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا تُبْذَرُونَ ﴿٢٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَن تَقْرَأُوا فِي الْمَسْجِدِ الرَّسُولِ
 قَرَأَ فِيكُمْ وَيَضَعُكَمْ فِي الْأَرْضِ وَيَحْمِلُ حَسْبَهُنَّ فَأُولَٰئِكَ
 يَخْرُجُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣١﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٢﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٣﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٤﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٥﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٦﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٧﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٨﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٩﴾ وَإِن تُرِيدُوا عَمَلَنَاصِرًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٠﴾

ئۆيلەرگە ھاجىتىڭلار چۈشۈپ كىرسەڭلار، سىلەرگە ھېچ گۇناھ يوقتۇر اللە سىلەرنىڭ ئاشكارىلى-
 ىشىڭلارنىمۇ، يوشۇرغىنىڭلارنىمۇ بىلىپ تۇرىدۇ (29). مۆمىن ئەرلەرگە ئېيتقىنكى، (نامەھەملەرگە)
 تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى (زىنادىن) ساقلىسۇن، مۇنداق قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ياخ-
 شىدۇر، اللە ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن تولۇق خەۋەردار (30). مۆمىنلەرگە ئېيت-
 قىنكى، نامەھەملەرگە تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى ياپسۇن، تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا
 زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىسۇن، لېچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن، (تاشقى زىننەتلىرىدىن
 باشقا) زىننەتلىرىنى ئەرلىرىدىن، ئاتىلىرىدىن، يا قېيىن ئاتىلىرىدىن، يا ئوغۇللىرىدىن، يا ئەرلىرىنىڭ
 ئوغۇللىرىدىن، يا ئۆز قېرىنداشلىرىدىن، يا قېرىنداشلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا ھەمىشلىرىنىڭ
 ئوغۇللىرىدىن، يا دىنداش ئاياللاردىن، يا قول ئاستىدىكى چۆرىلەردىن، يا خوتۇنلارغا ئېھتىياجى
 يوق خىزمەتچىلەر (يەنى قېرى، دەلدۈش بولغانلىقتىن جىنسىي شەھۋىتى
 يوقلار)دىن، يا ئاياللارنىڭ ئۇياتلىق جايلىرىنى ئوقمايدىغان (يەنى بالاغەتكە يەتمىگەن)
 بالىلاردىن باشقا كىشىلەرگە كۆرسەتمىسۇن، زىننەتلىرىنى كىشىلەرگە بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئاياغلىرىنى
 يەرگە تۇرمىسۇن، ئى مۆمىنلەر! بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ھەممىڭلار اللە غا تەۋبە قىلىڭلار (31).

ئاراڭلاردىكى بويتاق ئەر، ئاياللارنىڭ ۋە ياخشى قۇل ۋە ياخشى چۆرىلىرىڭلارنىڭ بېشىنى ئوڭلاپ قويۇڭلار؛ ئەگەر ئۇلار يوقسۇز بولسىدىغان بولسا (ئۇلارنىڭ يوقسۇزلۇقى سىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ بېشىنى ئوڭلاپ قويۇشۇڭلارغا توسۇق بولمىسۇن)، اللە ئۇلارنى ئۆز كەرىمى بىلەن باي قىلىدۇ، اللە نىڭ (كەرىمى) كەڭدۇر، اللە بەندىلەرنىڭ مەنپەئىتىنى بىلگۈچىدۇر (32).. ئۆيلىنەلمەيدىغانلار اللە ئۇلارنى ئۆز كەرىمى بىلەن باي قىلغۇچە، ئۆزلىرىنى ئىپ-پەتلىك تۇتسۇن، قۇللىرىڭلاردىن توختام تۈزۈشنى تىلەيدىغانلار (يەنى خوجىسىغا مۇئەييەن پۇل-مال تۆلەش شەرتى بىلەن ئۆزىنىڭ ئازاد قىلىنىشىنى تىلەيدىغانلار) بىلەن، ئەگەر ئۇلارنىڭ ساداقىتىنى بايقىساڭلار، توختام تۈزۈڭلار، سىلەرگە اللە ئاتا قىلغان مال-مۈلۈكىڭىزنىڭ بىر قىسمىنى (ئۆزلىرىنى ئازاد قىلىشقا ياردەم تەرىقىسىدە) ئۇلارغا بېرىڭلار، ئەگەر سىلەرنىڭ چۆرىلىرىڭلار ئىپپەتلىك بولۇشنى خالىسا، بۇ دۇنيانىڭ ئازغىنا مېلىنى دەپ ئۇلارنى

پاھىشىغا مەجبۇرلىساڭلار، كىمكى ئۇلارنى پاھىشىغا مەجبۇرلايدىكەن، مەجبۇرلانغاندىن كېيىن اللە ئۇلارنى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) رەھىم قىلغۇچىدۇر (يەنى پاھىشىغا مەجبۇرلانغان-لىقى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنى جاۋابكارلىققا تارتمايدۇ، مەجبۇرلغۇچىلارنى قاتتىق جازا لايدۇ) (33).
 (ئى مۆمىنلەر!) بىز سىلەرگە روشەن ئايەتلەرنى، سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئۆمەتلەردىن مىساللارنى ۋە تەقۋادار ئۇچۇن ۋەز-نەسەتلەرنى شەك-شۈبھىسىز نازىل قىلدۇق (34). اللە ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ نۇرىدۇر، اللە نىڭ (مۆمىن بەندىسىنىڭ قەلبىدىكى) نۇرى خۇددى (چىراق قويدىغان) ئەككىگە ئوخشايدۇ، ئۇنىڭدا چىراق باردۇر، چىراق شىشىنىڭ ئىچىدەدۇر، شىشە گويا نۇرلۇق يۇلتۇزدۇر، چىراق مۇبارەك زەيتۇن دەرىخىنىڭ (يېغى) بىلەن يورۇتۇلغان، ئۇ (يەنى زەيتۇن دەرىخى) شەرق تەرەپتىمۇ ئەمەس، غەرب تەرەپتىمۇ ئەمەس (سەھرادا ئوچۇقچىلىقتا بولۇپ، كۈن بويى ئۇنىڭغا كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ مېۋىسى پىشىپ يېتىلگەن بولىدۇ)، يېغى (ئەڭ سۈزۈك بولىدۇ، سۈزۈكلۈكىدىن) ئوت تەگمىسىمۇ يورۇپ كېستەيلا دەپ قالىدۇ، (ئوت بىلەن يورۇتۇلسا) نۇر ئۈستىگە نۇر قوشۇلىدۇ، اللە خالىغان كىشىنى ئۇنىڭ نۇرىغا (يەنى قۇرئانغا) (ئەگىشىشكە) مۇۋەپپەق قىلىدۇ، اللە (ئىبىرەت ئالسۇن دەپ) كىشىلەرگە مىساللارنى (ئۇلارنىڭ پەمىگە يېقىنلاشتۇرۇپ) بايان قىلىدۇ، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر (35). اللە نىڭ ئۇلۇغلىنىشى ۋە ئىسمىنىڭ ياد ئېتىلىشى بۇيرۇلغان مەسجىدلەردە (مۆمىنلەر) ئەتىگەن-ئاخامىدا تەسبىھ ئېيتىپ تۇرىدۇ (36).

يَقْبَلُ اللَّهُ التَّائِبَ وَالْمُتَّوِّبَ فِي ذَلِكَ كَبِيرَةً لِأُولِي الْأَرْحَامِ ﴿٤٤٦﴾
 وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ تَابٍ وَجَنَّهُمْ مِنْ كَيْفِيَّتِهِ عَلَىٰ بَيْتِهِمْ وَمِنَ
 مَنْ يَبِيضُ عَلَىٰ رِجَالِهِمْ وَمِنَ مَنْ يَنْبِيضُ عَلَىٰ رِجَالِهِمْ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا
 يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَلِيقٌ قَدِيرٌ ﴿٤٤٧﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَ
 اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٤٨﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا
 بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ قَوْمٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤٩﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٥٠﴾ وَإِنْ يَنْهَكُوا عَنِ
 يَأْتِ الْوَالِدِ وَالْمَوْلَىٰ فَاغْرِبْ فِي أَصْنَافٍ مِنْ أَهْلِ الْأَنْدَالِ
 يَخَافُونَ أَنَّ يَجِيبُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ أَنْ يُقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٤٥١﴾ وَمَنْ
 يُضِرَّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ يُضِرَّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥٢﴾
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا
 تَقْسِمُوا بِاللَّهِ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٥٣﴾

الله كېچە بىلەن كۈلدۈزنى ئالماشتۇرۇپ تۇرىدۇ، بۇنىڭدا ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئىبىرەت بار(444). الله ھەربىر جاندارنى سۇدىن ياراتتى، ئۇلارنىڭ بەزىسى قورسىقى بىلەن ماڭىدۇ، بەزىسى ئىككى پۇت بىلەن ماڭىدۇ، بەزىسى تۆت پۇت بىلەن ماڭىدۇ، ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر(446). شۇبھە-سىزكى، بىز روشەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدۇق، الله ئۆزى خالىغان كىشىلەرنى توغرا يولغا باشلايدۇ(446). (مۇناپىقلار) «اللەغا ۋە پەيغەمبەرگە ئىمان ئېيتتۇق ۋە ئىتائەت قىلدۇق» دېيىشىدۇ، ئاندىن ئۇلاردىن بىر جامائە شۇنىڭدىن (يەنى ئىماننى دەۋا قىلغاندىن) كېيىن، (شەرىئەت ھۆكۈمىدىن) يۈز ئۆرۈيدۇ، ئۇلار (ھەقىقەتتە) مۇمن ئەمەس(447). ئۇلارنىڭ ئارىسىدا (پەيغەمبەر) ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن، ئۇلار، الله نىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ (ھۆكۈمگە) چاقىرىلسا، ئۇلاردىن بىر جامائە (پەيغەمبەرنىڭ ئالدىغا ھازىر بولۇشتىن) باش تارتىدۇ(448). ئەگەر ھەقىقەت ئۇلارنىڭ تەرىپىدە بولىدىغان بولسا (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەق ھۆكۈم چىقىرىدىغانلىقىنى بىلىدىغانلىقلىرى ئۈچۈن)، پەيغەمبەرگە بويسۇنغان ھالدا كېلىشىدۇ(449). ئۇلارنىڭ دىللىرىدا (مۇناپىقلىق) ئىللىتى بارمۇ؟ يا (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىدىن) گۇمانلىنىمامدۇ؟ يا الله نىڭ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئۇلارغا ئادىل بولماسلىقىدىن قورقاردۇ؟ ياق، ئۇلار (رەسۇلۇللانىڭ ھۆكۈمىدىن باش تارتقانلىقلىرى ئۈچۈن) زالىمدۇر(450). (پەيغەمبەر) مۇمىنلەرنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن، ئۇلار، الله غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە چاقىرىلغان چاغدا ئۇلار: «ئائىلىدۇق ۋە ئىتائەت قىلدۇق» دېيىشلىرى كېرەك، مانا شۇنداق كىشىلەر مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر(451). الله غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلغان الله دىن قورققان ۋە ئۇنىڭغا تەقۋادارلىق قىلغان كىشىلەر بەختكە ئېرىشكۈچىلەردۇر(452). (مۇناپىقلار) ئەگەر سەن ئۇلارنى (جىھادغا) چىقىشقا ئەمر قىلساڭ، چوقۇم چىقىدىغانلىقىغا الله بىلەن كۈچلۈك قەسەم قىلدۇ. ئېيتقىنكى، «قەسەم قىلماڭلار، (قەسەمڭلار يالغان، سىلەردىن تەلەپ قىلىنىدىغىنى) سادا-قەتلىك بىلەن ئىتائەت قىلىشتۇر، الله سىلەرنىڭ قىلمىشڭلاردىن ھەقىقەتەن خەۋەرداردۇر»(453).

ئېيتقىنى، اللە غا ئىتائەت قىلغىلار، پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلغىلار، ئەگەر ئۇلار (اللە غا ئىتائەت قىلىشتىن) باش تارتسا، پەيغەمبەرنىڭ ئەلچلىكىنى يەتكۈزۈش مەسئۇلىيىتى بار، سىلەرنىڭ ئىتائەت قىلىش مەسئۇلىيىتىڭلار بار، ئەگەر پەيغەمبەرنىڭ (ئەمرىگە) ئىتائەت قىلساڭلار، ھىدايەت تاپسىلەر، پەيغەمبەرنىڭ پەقەت چۈشىنىشلىك قىلىپ تەبلىغ قىلىش مەسئۇلىيىتى بار» (54). اللە ئىچىڭلاردىكى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرگە، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلغاندەك، ئۇلارنىمۇ چوقۇم ھۆكۈمران قىلىشى، ئۇلار ئۈچۈن تاللىغان دىننى چوقۇم مۇستەھكەم قىلىپ بېرىشى ۋە ئۇلارنىڭ قورقۇنچسىنى

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَأْمَنُوا عَلَىٰ
مَالِكُمْ وَعَلَىٰ أَمْوَالِكُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ مِنْكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
الرِّسُولَ إِلَّا الْبَلَاءَ الْمُبِينُ ﴿۵۴﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خُرُوجِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَ رَبِّيَ الْأَشْرَافَ مِنْ سِوَايَ وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۵۵﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
آتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾ لَكَتَصَدَّقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَعْجُوزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ الْتَارَ وَلَا يُكْسِ
الْمُصِيرُ ﴿۵۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَ كَلِمَاتُ الْمَلَائِكَةِ
أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَدَّ يَدَهُ لَكُمْ فَذَلِكُمُ
مَنْ كَفَرَ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظُّهْرِ
وَعِينَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ذَلِكُمْ كُرْهٌ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّيْكُمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّفُونَّ عَلَيْهِمْ بِعَضْكُمْ عَلَىٰ
بَعْضِ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۸﴾

ئامانلىققا ئايلاندۇرۇپ بېرىشى ۋەدە قىلدى، ئۇلار ماڭا ئىبادەت قىلىدۇ، ماڭا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەيدۇ، شۇ ۋەدىدىن كېيىن كاپىر بولغانلار اللە نىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچى-لاردۇر (55). اللە نىڭ رەھىمىتىگە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ناماز ئوقۇڭلار، زاكات بېرىڭلار، پەيغەم-بەرگە ئىتائەت قىلغىلار (56). كاپىرلارنى زېمىندا اللە نىڭ ئازابىدىن قېچىپ قۇتۇلالايدۇ دەپ ئويلىمىغىن، ئۇلارنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ، دوزاخ نېمىدىيگەن يامان جاي! (57) نى مۆمىنلەر! سىلەرنىڭ قۇللىرىڭلار، چۆرىلىرىڭلار ۋە ئىچىڭلاردىكى بالاغەتسە يەتمىگەن بالىلار ناماز بامداتتىن بۇرۇن، چۈشتە (ئۇخلاش ئۈچۈن) كىيىمىڭلارنى سالغان چېغىڭلاردا ۋە خۇپتەندە-دىن كېيىن (مۇشۇنداق) ئۈچ ۋاقىتتا (يېنىڭلارغا كىرسە) سىلەردىن ئىجازەت سورىسۇن، (بۇ) ئۈچ ۋاقىت سىلەرنىڭ ئەۋرىتىڭلار (ئېچىلىپ قالىدىغان ۋاقىتتۇر)، بۇ ئۈچ ۋاقىتتىن باشقا ۋاقىتلاردا (ئۇلار سىلەرگە كىرسە) سىلەرگىمۇ، ئۇلارغىمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، سىلەر بىر-بىرىڭلار بىلەن بېرىش-كېلىش قىلىپ تۇرسىلەر، اللە سىلەرگە ئايەتلەرنى (يەنى شەرئەت ئەھكاملىرىنى) ئەنە شۇنداق بايان قىلىدۇ، اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (58).

كچىك بالىلىرىڭلار بالاغەتكە يەتكەندە، ئۇلار ئىلگىرىكىلەر (يەنى چوڭلار كىرىشتە) ئىجازەت سورىغاندەك (ئۆيگە كىرىشتە ھەممە ۋاقىت) ئىجازەت سورىسۇن، اللە ئايەتلىرىنى (دىنىڭ ئىشلىرىنى) سىلەرگە شۇنداق بايان قىلىدۇ، اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (59). ياتلىق بولۇشنى خالىمايدىغان ياشانغان ئاياللار زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىغان ھالدا (رىئادە، نىمىچىغا ئوخشاش) تاشقى كىيىملىرىنى سېلىۋەتسە (ئەرلەر) نىڭ ئالدىدا ئادەتتىكى كىيىملىرى بىلەن يۈرسە، ھېچ گۇناھ يوقتۇر، تاشقى كىيىملىرىنى سېلىۋېتىشتىن ساقلىنسا ئۇلار ئۈچۈن ياخشىدۇر اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (60). (جىھادقا چىقالمىسا) ئەمما گۇناھ

يوقتۇر، توكۇرغا گۇناھ يوقتۇر، كېسەلگە گۇناھ يوقتۇر. (ئى ئىنسانلار!) سىلەر ئۆز ئۆيلىرىڭلاردا (يەنى ئەللىرىڭلارنىڭ، ئاياللىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە) ئاتىلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، ئانىلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، ھەمىشەڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، يانا ئاناڭلارنىڭ قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، ئاناڭلارنىڭ ھەمىشەلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، يانا ئاناڭلارنىڭ قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، يانا ئاناڭلارنىڭ ھەمىشەلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە، يانا ئاناڭلارنىڭ قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە (يەنى ئۆي ئىگىسى سىرتقا چىقىپ كېتىپ، ئۆي بىلەن ئاچقۇچنى سىلەرگە تاپشۇرغانلارنىڭ ئۆيلىرىدە)، يانا دوستلىرىڭلارنىڭ ئۆيلىرىدە (ئىجازەتسىز) بىرەر نېمە يېسەڭلار گۇناھ يوقتۇر، سىلەر توپلىشىپ يېسەڭلارمۇ، يانا يەككە يېسەڭلارمۇ گۇناھ يوقتۇر، سىلەر ئۆيلەرگە كىرگەن چېغىڭلاردا ئۆزەڭلارغا (يەنى ئۆيىدىكى كىشىلەرگە) اللە بەلگىلىگەن مۇبارەك، پاك سالامنى بېرىڭلار، (يەنى ئەسالامۇئەلەيكمۇ دەڭلار) اللە سىلەرنى چۈشەنسۇن دەپ ئايەتلەرنى مۇشۇنداق بايان قىلىدۇ (61).

* مۇسۇلمانلار بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە غازاتقا چىققان ۋاقىتلىرىدا ئۆيلىرىنىڭ ئاچقۇچلىرىنى باشقىلارغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىگە قاراپ قويۇشنى ۋە ئۆيلىرىدىكى نەرسىلەردىن يېيىشكە بولىدىغانلىقىنى ئىيتاتتى، لېكىن ئۆيگە قارىغۇچىلار ئۆيلەردىن يېسەك بولمايدۇ دەپ قارايتتى، بۇ توغرىدا بۇ ئايەت نازىل بولغان.

الله غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان ئېيتقان كىشىلەر كامىل مۆمىنلەردۇر، ئۇلار (مۇسۇلمانلارغا پايدىلىق) بىر ئىش ئۈستىدە (مەسىلەمە تلىشىش ئۈچۈن) پەيغەمبەر بىلەن جەم بولغان چاغلىرىدا، پەيغەمبەردىن ئىجازەت سورىمىغىچە كېتىپ قالمايدۇ، سەندىن ئىجازەت سورايدىغانلار، ئۇلارغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان ئېيتىدىغان كىشىلەردۇر، بەزى شەخسى ئىش ئۈچۈن ئۇلار سەندىن ئىجازەت سورىسا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن سەن خالىغان ئادەملەرگە ئىجازەت بەرگىن، ئۇلارغا سەن ئۇلارغا ۋە مەغپىرەت تىلىگىن، ئۇلارغا ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مەھرباندىر (62).

(ئى مۆمىنلەر!) پەيغەمبەرنى سىلەر بىر-بىرىڭلارنى چاقىرىغاندەك چاقىرىماڭلار، سىلەردىن (پەيغەمبەرنىڭ سۆھبىتىدىن) ئاستا سۇغۇرۇلۇپ غىيىپىدە چىقىپ كەتكەنلەرنى ئۇلارغا ئەلۋەتتە بىلىدۇ، پەيغەم-پەرنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغۇچىلار (دۇنيادا چوڭ بىر پىتىنىگە يولۇقۇشتىن، يا ئاخىرەتتە)

قاتتىق بىر ئازابقا دۇچار بولۇشتىن قورقۇن (63). بىلىڭلاركى، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ (يەنى ئۇلارنىڭ مۈلكىدۇر، ئۇلارنىڭ مەخلۇقاتدۇر، ئۇلارنىڭ تەسەررۇپى ئاستىدۇر)، ئۇلارنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ، بەندىلەر ئۇلارنىڭ دەرگاھىغا قاينۇرۇلىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى ئۇلارغا ئېيتىپ بېرىدۇ، ئۇلار ھەممە نەرسىنى بىلىگۈچىدۇر (64).

25 - سۈرە فۇرقان

مەككىدە نازىل بولغان، 77 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان ئۇلارنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

پۈتۈن جاھان ئەھلىنى (ئۇلارنىڭ ئازابىدىن) ئاگاھلاندۇرغۇچى بولۇشى ئۈچۈن، بەندىسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇچى قۇرئاننى نازىل قىلغان ئۇلارنىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر (1). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئۇلارغا خاستۇر، ئۇلارنىڭ بالىسى يوقتۇر، پادىشاھلىقتا شېرىكىمۇ يوقتۇر، ئۇلار ھەممە نەرسىنى ياراتتى، ئاندىن (ئۇلارنىڭ خاھىشى بويىچە) ئۇلارغا مۇناسىپ ئۆلچەمنى بەلگىلىدى (2).

مۇشرىكلار، اللەنى قويۇپ ھېچ نەرسىنى يارىتالمايە-
دىغان ۋە ئۆزلىرى يارىتىلغان ئىلاھلار (يەنى
بۇتلار)غا ئىبادەت قىلدى. ئۇلار (يەنى بۇتلار)
ئۆزلىرىدىن بىرەر زىياننى دەپتى قىلالمايدۇ،
ئۆزلىرىگە بىرەر پايدىنى كەلتۈرەلمەيدۇ، (باشقىلار-
نىڭ) جېنىنى ئېلىشقا، (باشقىلارغا) ھايات
بېغىشلاشقا ياكى (ئۆلۈكلەرنى) تىرىلدۈرۈشكە
قادىر بولالمايدۇ^(۳). كاپىرلار: «بۇ (يەنى
قۇرئان) پەقەت ئۇ (يەنى مۇھەممەد) ئۆزى
توقۇغان يالغاندۇر، ئۇنىڭغا ئۇنى توقۇشقا باشقا
بىر قەۋم (يەنى ئەھلى كىتاب) ياردەم بەرگەن»
دەيدۇ، ئۇلار (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بوھتان
چاپلاش بىلەن ئۇنىڭغا) زۇلۇم قىلدى ۋە يالغاننى
چاپلىدى^(۴). ئۇلار ئېيتتى: «(بۇ) بۇرۇنقى-

لارنىڭ ئەپسانىلىرىدۇر، ئۇلارنى ئۇ يازدۇرۇۋالغان، (ھېزى قىلىۋېلىش ئۈچۈن) ئۇنىڭغا
ئەتىگەن-ئاخىشامدا ئوقۇپ بېرىلىۋاتىدۇ»^(۵). ئېيتقىنى، «ئۇنى ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى سىرنى
بىلىپ تۇرىدىغان اللە نازىل قىلدى، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر،
(بەندىلەرگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر»^(۶). مۇشرىكلار (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى مەسخىرە
قىلىپ) ئېيتتى: «بازارلاردا (بىز تاماق يېگەندەك) تاماق يەيدىغان، (بىز ماڭغاندەك)
مېڭىپ يۈرىدىغان بۇ قانداق پەيغەمبەر؟ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئاكاھلاندىرغۇچى بولۇش ئۈچۈن
اللە ئۇنىڭغا نېمىشقا بىر پەرىشتە ئەۋەتتى^(۷). يا ئۇنىڭغا بىر خەزىنە بېرىلمىدى، يا ئۇنىڭغا
مېۋىلىرىنى يەيدىغان بىر باغ بېرىلمىدى؟» زالىملار (يەنى كاپىرلار): «سىلەر پەقەت
سېھىرلەنگەن بىر ئادەمگە ئەگىشىۋاتىسىلەر» دېدى^(۸). مۇشرىكلارنىڭ سېنىڭ ئۈچۈن
نورغۇن مىساللارنى كەلتۈرگەنلىكىگە قارىغىن، ئۇلار ئازدى، توغرا يول تاپالمايدۇ^(۹). اللەنىڭ
بەرىكىتى بۈيۈكتۈركى، ئەگەر ئۇ خالىسا ساڭا ئۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىدىنمۇ ياخشى، ئاستىدىن
ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان باغلارنى ۋە چوڭ سارايلارنى ئاتا قىلاتتى^(۱۰).
ياق، ئۇلار قىيامەتنى ئىنكار قىلدى، قىيامەتنى ئىنكار قىلغانلارغا بىز دوزاخنى تەييارلىدۇق^(۱۱).

دوزاخ ئۇلارنى يىراقتىن كۆرگەن چاغدا، ئۇلار دوزاخنىڭ غەزەپتىن قاينىغان ۋە (ئېشەكتەك) ھائىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلايدۇ (12). ئۇلار زەنجىر بىلەن باغلانغان ھالدا دوزاخنىڭ تار يېرىگە تاشلانغان چاغدا، بۇ يەردە ئۇلار (ئۆزلىرىنىڭ) ئۆلۈمىنى تەلەيدۇ (13). (ئۇلارغا) بۇگۈن سىلەر بىر ئۆلۈمنى ئەمەس، تالاي ئۆلۈملەرنى تەلەڭلار (دېيىلىدۇ) (14). ئۇلارغا ئېيتقىنى، «شۇ (دوزاخ) ياخشىمۇ يا تەقۋادارلارغا ۋەدە قىلىنغان، (كىرگەن كىشى) مەڭگۈ قالدىغان جەننەت ياخشىمۇ؟» جەننەت تەقۋادارلارغا بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئاخىرى بارىدىغان جايدۇر (15). ئۇلار جەننەتتە خالىغان نېمەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ،

إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ يَبِينُ سَمِعُوا لَهُم أَن تَرْتِيحًا وَرَفِيرًا ۖ
وَإِذَا الْقَوَايِمُ مَأْكَانًا صَبَّحًا مَّقْتَرِينَ دَعَا هَاتِلِكَ
ثُبُورًا ۖ لَآتٍ دَعَا الْيَوْمِ ثُبُورًا وَاجِدًا وَدَعَا ثُبُورًا
كَبِيرًا ۖ قُلْ أَذَلِكْ عَذَابٌ جَدِيدٌ ۖ أَلَمْ يَكُنِ وَعْدًا
الْمُتَّقِينَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيْرًا ۖ لَمْ يَكُنْ فِيهَا مَأْشَاءٌ لِّوَن
خُلْدِيْنَ كَانَ عَلَى رَيْكٍ وَعْدًا اسْتَسْوَلًا ۖ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
وَمَا يَعْجِدُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ يَقُولُ ءَا نُمْ أَضْلَحُكُمْ
عِبَادِيْ هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَالُّو السَّبِيلِ ۖ قَالُوا سُبْحٰنَكَ
مَا كَانَ يَنْبَغِيْ لَكَ أَنْ تَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِن أَوْلِيَاءَ وَ
لَكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا آلَ الَّذِينَ كَانُوا قَوْمًا
يُبُورًا ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَظِيْعُونَ ۖ هَرَقْنَا
وَأَلْأَصْرَاءَ مِن يَّظَلِمُونَكُمْ فَنُذِقْهُم عَذَابًا كَبِيرًا ۖ
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الرُّسُلِ إِلَّا نَهْمًا لِّمَا كَانُوا
الْكٰفِرًا وَيَسْتَوُونَ فِي الْأَسْبَابِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝

جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇ، بۇ، پەرۋەردىگارڭدىن ئىشقا ئاشۇرۇش تىلىنىدىغان ۋەدىدۇر (16). شۇ كۈندە اللّٰه ئۇلارغا قوشۇپ، ئۇلار اللّٰهنى قويۇپ چوقۇنغان نەرسىلەرنى يىغىدۇ، ئاندىن اللّٰه (ئۇلارغا): «مېنىڭ بۇ بەندىلىرىمنى سىلەر ئازدۇردۇڭلارمۇ؟ يا (توغرا) يولدىن ئۇلار ئۆزلىرى ئازدىمۇ؟» دەيدۇ (17). (ئىبادەت قىلىنغۇچىلار) ئېيتىدۇ: «ئى اللّٰه! سەن پاك تۇرسەن، سېنى قويۇپ باشقىلارنى دوست تۇتۇش (يەنى سەندىن باشقىغا چوقۇنۇش) بىزگە (ۋە سېنىڭ مەخلۇقاتىڭدىن ھېچ ئەھەدىگە) لايىق ئەمەس، لېكىن سەن ئۇلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىنى شۇ قەدەر نېمەتكە چۆمدۈردۈڭكى، ئۇلار سېنى ياد ئېتىشىنى ئۇنتۇدى. ئۇلار ھالاك بولغۇچى قەۋم بولدى» (18). شۇبەسىزكى، ئىبادەت قىلىنغۇچىلار سىلەرنىڭ (ئۇلارنى مەبۇد دېگەن) سۆزۈڭلارنى ئىنكار قىلدى، (ئى كۇفكارلار!) سىلەر (ئۆزەڭلاردىن ئازابىنى) دەپتى قىلىشقىمۇ ۋە (بۇ بالادىن ئۆزەڭلارنى قۇتۇلدۇرۇشقا) ياردەم بېرىشكىمۇ قادىر بولالمايسىلەر، سىلەر-دىن كىمكى (اللّٰهغا شېرىك كەلتۈرۈش بىلەن ئۆزىگە) زۇلۇم قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا بىز (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابىنى تېتىتىمىز (19). بىز سەندىن ئىلگىرى ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسىلا ئەلۋەتتە تاماق يەيتتى، بازارلاردا مېڭىپ يۈرەتتى، بەزىڭلارنى بەزىڭلار بىلەن سىندۇق، سەۋر قىلامسىلەر؟ (يەنى سەۋر قىلىڭلار) پەرۋەردىگارنىڭ (سەۋر قىلىغۇچىلار بىلەن سەۋر قىلىغۇچىلارنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (20).

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أُولَئِكَ نَحْمَلُ
 الْمَلَائِكَةَ أَتَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا
 كَبِيرًا يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ
 يَقُولُونَ حَبْرًا مَّحْمُورًا وَقَدْ مَنَّا كَالْمَاعِبُوا مِن مَّعْبُودٍ
 فَجَعَلْنَاهُمْ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝ أَحْصِبْ الْجِبْءَ وَيَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مِّنْ عَمْرٍأ
 وَأَحْسَنُ مِقْيَلًا ۝ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالنَّوَامِ وَيُنزَلُ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ۝ أَلَمْ تَكُ يَوْمَئِذٍ إِذْ أُنزِلَتْ مِنْ رَبِّكَ مِنَ الْمَلَأِ عَلَى
 الْكُفْرَيْنَ عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعْصِي الْأَمْرُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ يَوْمَ يَقُولُ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا الصَّبْرَ الْحَقَّ يُسَبِّحُونَ لِمَا
 كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ۝ لَقَدْ أَصْلَبُ عَنِ النَّارِ يُعْذِرُ أُولَئِكَ
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنسَانِ خَدُولًا وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ
 إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
 قَوْمٍ مَّعْدُورَاتٍ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَكُلِّي بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلَئِكَ نَزَّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ ۚ لِيُنذِرَ بِهِ قَوْمًا كَذَّبُوا وَرَكَعُوا سُتُورًا ۝

(ئون توققۇزىنچى پارە)

بىزگە مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلمايدىغانلار
 (يەنى مۇشرىكلار): «نېمىشقا بىزگە پەرىشتىلەر
 چۈشۈرۈلمەيدۇ، ياكى (بىز نېمىشقا) پەرۋەردىگا-
 رىمىزنى كۆرمەيمىز» دېيىشتى. شۈبھىسىزكى، ئۇلار
 ئۆزلىرىنى چوڭ تۈتتى ۋە تولىمۇ ھەددىدىن
 ئاشتى (21). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) (ئۆزلىرىنىڭ
 جېنىنى ئېلىش ئۈچۈن چۈشكەن) پەرىشتىلەرنى
 كۆرگەن كۈنى گۇناھكارلارغا خۇش خەۋەر
 بولمايدۇ، پەرىشتىلەر ئۇلارغا: «(سەلەرگە جەننەت)
 ھارامدۇر» دەيدۇ (22). بىز ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشى

ئەمەللىرىنى بىر تەرەپ قىلىپ، ئۇنى ئۈچۈپ يۈرگەن توۋاندىك قىلىۋېتىمىز (يەنى ئۇلار ئىمانسىز
 بولغانلىقتىن، قىلغان ياخشى ئەمەللىرىنى يوققا چىقىرىمىز) (23). ئەھلى جەننەت بۇ كۈندە ئەڭ
 ياخشى جايدا ۋە ئەڭ ياخشى ئارامگاھتا بولىدۇ (24). شۇ كۈندە ئاسمان بۇلۇت بىلەن بىرلىكتە
 يېرىلىدۇ، پەرىشتىلەر (بەندىلەرنىڭ نامە- ئەمالىنى ئېلىپ) ئارقىمۇئارقا چۈشىدۇ (25). پادىشاھلىق
 بۇ كۈندە مەرھەمەتلىك اللە غا خاستۇر، بۇ كۈن كاپىرلارغا قىيىندۇر (26). شۇ كۈنى زالىم (يەنى
 كاپىر) ئىككى قولىنى چىشلەپ: «ئىست! پەيغەمبەر بىلەن (نجاتلىق) يولىنى تۇتسامچۇ، ئىست!
 پالانىنى دوست تۇتىمىغان بولسامچۇ؟ قۇرئان ماڭا يەتكەندىن كېيىن، ئۇ (يەنى پالانى) مېنى قۇرئاندىن،
 شەك- شۈبھىسىزكى، ئازدۇردى» دەيدۇ، شەيتان ئىنساننى (ئازدۇرۇپ بولۇپ) تاشلىۋېتىدۇ (27-29).
 پەيغەمبەر ئېيتتى: «ئى پەرۋەردىگارم! شۈبھىسىزكى، مېنىڭ قەۋمىم بۇ قۇرئاننى تاشلاندىق
 قىلىپ قويدى» (30). شۇنىڭدەك (يەنى ساڭا قەۋمىڭنىڭ مۇشرىكلىرىدىن دۈشمەنلەرنى قىلغاندەك)
 ھەربىر پەيغەمبەرگە بىر قىسىم گۇناھكارلارنى ئۇنىڭ دۈشمىنى قىلىدۇق، پەر ۋەردىگارنىڭ يول
 كۆرسەتكۈچى ۋە ياردەمچى بولۇشقا ساڭا يېتەرلىكتۇر (31). كاپىرلار: «قۇرئان نېمىشقا ئۇنىڭغا (يەنى
 مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) بىر قېتىمدا نازىل قىلىنمىدى؟» دېدى. سېنىڭ دىلىڭنى مۇستەھكەم
 قىلىشى ئۈچۈن، ئۇنى پارچە- پارچە نازىل قىلىدۇق، ئۇنى ئايرىم- ئايرىم نازىل قىلىدۇق (32).

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ قَبِيلِكَ الَّذِينَ
يُخْتَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَمِعُوا مَا قَالُوا وَأَسْمَأُ
سَيِّئًا لَّعَلَّ لِقَاءَ آيَاتِنَا مَوْسَىٰ الرَّكْبَ وَجَعَلْنَا مَاءَهُ حَاةً هَارُونَ
وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لَمَّا كَذَّبُوا آيَاتِنَا كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَنَذَرْنَاهُمْ
تَدْبِيرَهُمْ وَنُوحٍ نُوحًا مَّا كَذَّبُوا آيَاتِنَا أَوْ قَوْمَهُمْ وَجَعَلْنَا مَاءَهُ لِبَاسًا
إِيَّاهُ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا اللَّهُ وَعَادًا وَشُعْرًا وَأُو
أَصْحَابِ الرَّيِّسِ وَقَوْمًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا وَلَا تَضْرِبْنَا لَهُ
الْأَمْثَالَ وَكَلَّمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَيَّ الْقَرْيَةَ الْكُوفَى
أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوِيًّا أَقَامُوا كُوفًا يَرَوْنَهَا بَيْتًا كَانُوا لَا
يَرَوْنَهُ شُورًا وَإِذَا رَأَوْا كُنُوزًا يَتَّخِذُونَهَا آلِهَةً وَأَهْلًا هَذَا
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا إِنَّ كَادَ لِيُغْلِبَنَا عَنْ الْقَوْمِ تَالُو
لَآنَ صَدَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مَنْ أَصْلُ سَيْلِكَ أَرَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهًا هَوِيَّةً أَتَانَتْ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَيَكْفُرُ لَمْ يَحْسَبِ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يُسْمَعُونَ
أَوْ يُعْقَلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَصْلُ سَيْلِكَ

ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) قانداق بىر سوتالىنى تاشلىمىسۇن، (ئۇنىڭغا قارىتا) بىز ساڭا ھەق جاۋابىنى ۋە ھەممىدىن گۈزەل چۈشەندۈرۈشنى نازىل قىلدۇق (38). ئۇلار جەھەننەمگە يۈزلىرى بىلەن سۈرۈلىدۇ، ئۇلارنىڭ جايى ئەڭ يامان، يولى ئەڭ ئازغۇندۇر (34). شۈبھىسىزكى، بىز مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋراتنى) ئاتا قىلدۇق ھەمدە ئۇنىڭ قەبرىدىشى ھارۇننى ئۇنىڭغا ياردەمچى قىلدۇق (35). ئۇلارغا: «بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغان قەۋمگە بېرىڭلار» دېدۇق، (ئۇ قەۋم كۇفرىدا چىڭ تۇرغانلىقتىن) ئۇلارنى دەھشەتلىك تۈردە ھالاك قىلدۇق (36). نۇھنىڭ قەۋمى پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغان چاغدا، ئۇلارنى غەرق قىلدۇق ھەمدە

ئۇلارنى كىشىلەرگە ئىبەرەت قىلدۇق، زالىملارغا (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازاب تەييارلىدۇق (37). ئاد قەۋمىنى، سەمۇد قەۋمىنى، رەس ئاھالىسىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن ئۈمىتلىرىنى ھەم (ھالاك قىلدۇق) (38). ھەربىر قەۋمىگە نۇرغۇن مىساللارنى بايان قىلدۇق، (ۋەز- نەسەت ئۇنۇم بەرمىگەنلىكتىن) ھەربىر قەۋمىنى ھالاك قىلدۇق (39). ئۇلار ھەقىقەتەن (شامغا بېرىپ كېلىشتە) يامان يامغۇر (يەنى تاش) ياغدۇرۇلغان شەھەردىن ئۆتسە، ئەجەب ئۇلار ئۇنى كۆرۈپ (ئىبەرەت ئالمايدۇ؟) ياق (يەنى ئىبەرەت ئالمايدۇ)، ئۇلار (قىيامەت كۈنى) قايتا تىرىلىشنى ئۈمىد قىلمايدۇ (40). ئۇلار سېنى كۆرسە پەقەت مەسخىرە قىلىۋېلىپ: «اللہ پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن مۇشۇمۇ؟ ئەگەر دىنىمىزدا چىڭ تۇرمىساق (مۇھەممەد) بىزنى ئىلاھلىرىمىزدىن ئازدۇرۇۋەتكىلى تاس قالاتتى» (دېدى). كىمىنىڭ يولىنىڭ ئەڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئۇلار (ئاخىرەتتە) ئازابىنى كۆرگەن چاغدا بىلدۈر (41-42). ئېيتىپ باقساڭچۇ؟ نەپسى خاھىشىنى ئىلاھ قىلىۋالغان ئادەمگە (نەپسى خاھىشىغا ئەگىشىشتىن ئۇنى ساقلاش ئۈچۈن) ھامىي بولالامسەن (43). ئۇلارنىڭ تولىسىنى (گېپىڭنى) ئاڭلايدىغان ياكى چۈشىنىدىغان ئادەملەر دەپ گۇمان قىلامسەن؟ ئۇلار (چۈشەن- مەسلىكتە) پەقەت چاھارپايلارغا ئوخشاشتۇر، بەلكى ئۇلاردىنمۇ بەتتەر گۇمراھتۇر (44).

أَفَرَأَىٰ لِلرَّيِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلْمَ ۖ وَأَوْشَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِكًا ۖ أَتَمَّ
 جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَٰٓءِ دَرَجَاتٍ ۖ لَعَلَّ قِصَّةُ الْبَيْنَا قِصَّةً لِّبَرِّئَا ۖ ﴿٤٥﴾
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا ۖ وَالنَّوْمَ سُبَاتًا ۖ وَجَعَلَ
 النَّهَارَ نُشُورًا ۖ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَيْنِ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۖ لِيُنزِلَ بِهِ بَلَدًا
 مَّيْبَاتًا ۖ وَنُسُيْبًا ۖ وَمَا خَلَقْنَا أَنْعَامًا ۖ وَأَنْثَىٰ ۖ كَرِيمًا ۖ ﴿٤٦﴾ وَكَفَدَ
 صَرْفُهُ ۖ بَيْنَهُمْ لَمِيمًا ۖ كَرِيمًا ۖ إِنَّا لِلنَّاسِ أَلَكْفُورًا ۖ ﴿٤٧﴾ وَلَوْ
 شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ لَّذِيئَرَةً ۖ فَكَلَّا طِيمَرًا ۖ الْكُفْرَيْنَ ۖ وَ
 جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا ۖ الْكَبِيرًا ۖ وَهُوَ الَّذِي يَرَىٰ الْبَحْرِينَ ۖ هُنَا
 عَذَابٌ مُّرَاتٌ ۖ وَهَذَا أُولَٰئِكَ ۖ أَجَابُوا ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 مَّعْجُورًا ۖ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا ۖ لَجَعَلَهُ نَسَبًا
 وَصِهْرًا ۖ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۖ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۖ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
 ظَهِيرًا ۖ ﴿٤٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكَ إِلَّا مِيرَاثًا ۖ وَإِنِّي لَأَقْرَبُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ الْآخِرِينَ ۖ شَاءَ أَن يَخْتِلِفَ أَلِي رَّبِّهِمْ سَبِيلًا ۖ ﴿٤٩﴾

پەرۋەر دىگار ئىگىنىڭ سايىنى قانداق سوزغانلىقىنى كۆرسىدىڭمۇ؟ ئەگەر خالسا ئۇنى ئەلۋەتتە مۇقىم قىلاتتى، ئاندىن قۇياشنى سايىگە دەسل قىلدۇق (يەنى كۈنىڭ چىققانلىقىنى سايىنىڭ بارلىقىغا دەلىل قىلدۇق) (45). ئاندىن ئۇنى ئاستا-ئاستا يوقاتتۇق (46). اللہ سىلەرگە كېچىنى لىباس، ئۇيقۇنى (بەدىنىڭلار ئۈچۈن) راھەت قىلدى، كۈندۈزنى (تىرىكچىلىك ئۈچۈن زېمىندا) يېيىلىدىغان ۋاقىت قىلدى (47). اللہ رەھىمىتىنى (يەنى يامغۇرنى) ياغدۇرۇش ئالدىدا شامالنى خۇش خەۋەر قىلىپ ئەۋەتتى، يامغۇر بىلەن ئۇلۇك زېمىننى تىرىلدۈرۈش ۋە بىز ياراتقان ھايۋانلارنى، نۇرغۇن ئىنسانلارنى سۇ بىلەن تەمىنلەش ئۈچۈن، بۇلۇتتىن پاك سۇنى چۈشۈرۈپ بەردۇق (48-49). ئۇلارنى

ۋەز- نەسىھەت ئالسۇن دەپ، يامغۇرنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تەقسىم قىلدۇق (يەنى گاه ئۇ يەرگە، گاه بۇ يەرگە ياغدۇردۇق)، ئىنسانلارنىڭ تولىسى (اللہغا) كۆپىلىق قىلىدۇ (50). ئەگەر خالسا ئۇ ئەلۋەتتە ھەر شەھەرگە بىر ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) ئەۋەتەتتۇق (51). شۇنىڭ ئۈچۈن كاپىرلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، قۇرئان ئارقىلىق ئۇلارغا قارشى (پاكىتلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ) بارلىق كۈچۈڭ بىلەن كۈرەش قىلغىن (52). اللہ (قۇدرىتى بىلەن) بىرى تاتلىق بولغان دەريانى، بىرى تۇزلۇق بولغان دېڭىزنى (ئۇلار بىر-بىرىگە تۇتاشقۇ بولغان ھالدا) قويۇۋەتتى، (ئارىلىشىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن) ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پەردە، توسما بەرپا قىلدى (53). اللہ ئىنساننى ئابىمەندىن ياراتتى، ئۇنى بالىلار نىسبەت بېرىلىدىغان ئەر ۋە قۇدا- باجلىق پەيدا قىلىدىغان ئايال (دىن ئىبارەت ئىككى خىل قىلىپ) ياراتتى، پەرۋەردىگارىڭ ھەممىگە قادىردۇر (54). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) اللہنى قويۇپ ئۇلارغا پايدىمۇ يەتكۈزەلمەيدىغان، زىيانمۇ يەتكۈزەلمەيدىغان نەرسىلەرگە چوقۇندۇ، كاپىر پەرۋەردىگارىغا ئاسىيلىق قىلىش بىلەن (شەيتانغا) ياردەم بەرگۈچىدۇر (55). سېنى پەقەت (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (دوزاختىن) ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتۇق (56). ئېيتقىنكى، «مەن (اللەنىڭ ئەمرىنى) تەبلىغ قىلغانلىقىغا سىلەردىن ھېچ ھەق تەلەپ قىلمايمەن، پەقەت (مېنىڭ تىلەيدىغىنىم شۇكى، مېنىڭ دىنىمغا ئەگىشىش بىلەن) پەرۋەردىگارى تەرەپكە يول ئېلىشىنى خالايدىغانلار (يول ئالسۇن)» (57).

(ههههه ئىشكىدا) ئۆلمەيدىغان مەڭگۈ ھايات اللەغا يۆلەنكىن، ئۇنىڭغا ھەمدۇ ئېيتىش بىلەن اللەنى پاك دەپ ئېتىقاد قىلغىن، ئۇ بەندىلەرنىڭ گۇناھلىرىنى تولۇق بىلىشتە يېتەرلىكتۇر (68). اللە ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنى ئالتە كۈندە ياراتتى، ئاندىن ئەرش ئۈستىدە (ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە) قارار ئالدى، اللە ناھايىتى مەركەزىي ھەمەتلىكتۇر، بۇنى (يەنى اللەنىڭ بۈيۈكلۈكىنى) بىلىدىغان ئادەمدىن سورىغىن (ساڭا اللەنىڭ سۈپەتلىرىنى ئېيتىپ بېرىدۇ) (69). ئۇلارغا (يەنى مۇشرىكلارغا): «رەھمانغا (يەنى مەرھەمەتلىك اللەغا) سەجدە قىلغىلار!» دېيىلسە، ئۇلار: «رەھمان دېگەن نېمە؟ سەن بىزنى بۇيرۇغان نەرسىگە سەجدە قىلامدۇق؟» دەيدۇ. بۇ سۆز ئۇلارنى (ئىماندىن)

وَيُوحَىٰ عَلَىٰ الرُّسُلِ أَنذَرُوا النَّاسَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
يَذُوقُوا عَذَابَ عَذَابِ الْآخِرَةِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا لِيَعْلَمَ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَلَىٰ الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ
رَبِّهِمْ حِينَ رَزَقَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنصِبْ لِمَا تَأْمُرُ وَأُذِرْ لِمَا تَنْهَىٰ إِنَّكَ عَلَىٰ
عَجَلٍ فِي السَّمَاءِ بِرُؤُوسِنَا وَعَجَلٌ فِيهَا سِرَاجٌ وَقَمَرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٨﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ حُدُودًا لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذُكُرْ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٩﴾ وَيَعْبَادُ الرَّحْمَنَ الَّذِينَ يَتَذَكَّرُونَ عَلَىٰ الْآرِضِ
هُم نَارُؤَادٌ يَّخْلَعُونَ قَالُوا سَلِّمْ عَلَيْنَا إِنَّنَا نَمُنُّوْنَ
بِرَبِّنَا سَجْدًا أَقْبَمًا مَّا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٧١﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا
وَأَمْعَانًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ لَا اتَّخَذُوا لِمَن دُونِ اللَّهِ وَلَمْ
يَكْفُرُوا وَكَانَ بَيْنَهُمْ ذِكْرًا قَوْمًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَتَّبِعُونَ مَآثِرَ مَن بَعَثَ ذَلِكَ يَلِيقَ أَتَامًا ﴿٧٤﴾

تېخىمۇ يىراقلاشتۇرىدۇ (68). ئاسماندا بۇرۇچلەرنى، يېنىپ تۇرىدىغان چىراقنى (يەنى كۈننى) ۋە نۇرلۇق ئاينى ياراتقان اللەنىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر (69). اللە (ئۆزىنىڭ قۇدرىتىنى) ئەسلىمەكچى بولغانلار ياكى (ئۆزىنىڭ نېمىتىگە) شۈكۈر قىلماقچى بولغانلار ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى ئالمىشىپ تۇرىدىغان قىلىپ بەردى (69). مەرھەمەتلىك اللەنىڭ (ياخشى كۆرىدىغان) بەندىلىرى زېمىندا ئۆزلىرىنى تۆۋەن تۇتۇپ تەمكىنلىك بىلەن ماڭىدۇ، نادانلار ئۇلارغا (ياقتۇر-مايدىغان) سۆز قىلسا، ئۇلار: «سەلەرگە ئامانلىق تىلەيمىز» دەيدۇ (يەنى گۇناھ بولمايدىغان سۆزلەرنى قىلىدۇ) (68). ئۇلار كېچىلەرنى پەرۋەردىكارغا سەجدە قىلىش ۋە قىيامدا تۇرۇش بىلەن (يەنى ناماز ئوقۇش بىلەن) ئۆتكۈزىدۇ (69). ئۇلار (يەنى اللە ياخشى كۆرىدىغان بەندىلەر) ئېيتىدۇ: «پەرۋەردىكارىمىز! بىزدىن جەھەننەم ئازابىنى دەپتى قىلغىن، جەھەننەمنىڭ ئازابى ھەقىقەتەن (سېنىڭ دۈشمەنلىرىڭدىن) ئايرىلمايدۇ (69). جەھەننەم ھەقىقەتەن يامان قارارگاھتۇر، يامان جايدۇر» (69). ئۇلار (يەنى اللە ياخشى كۆرىدىغان بەندىلەر) خىراجەت قىلغاندا، ئىسراپچىلىقمۇ قىلمايدۇ، بېخىللىقمۇ قىلمايدۇ، ئوتتۇرا ھال خىراجەت قىلىدۇ (69). ئۇلار اللەغا ئىككىنچى بىر مەبۇدىنى شېرىك قىلمايدۇ، اللە ھارام قىلغان ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش ئىشىنى قىلمايدۇ، زىنا قىلمايدۇ، كىمكى بۇ (گۇناھلار)نى قىلىدىكەن، (ئاخىرەتتە) ئۇ جازاغا ئۇچرايدۇ (68).

قيامت كۈنى ئۇنىڭغا ھەسسەلەپ ئازاب قىلىنىدۇ، ئۇ مەڭگۈ ئازاب ئىچىدە خارلانغان ھالدا قالىدۇ (69). پەقەت (ئۇلارنىڭ ئىچىدىن) (بۇ دۇنيادىكى چېغىدا) تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارلا بۇ ھالدا قالمايدۇ، اللە ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىنى ياخشىلىققا ئالماشتۇرىدۇ، اللە تولىمۇ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر ۋە مەرھەمەت قىلغۇچىدۇر (70). كىسكى (گۇناھلىرىغا) تەۋبە قىلىدىكەن ۋە ئەمەلنى تۈزەيدىكەن، ئۇ اللەغا يۈزلەنگەن بولىدۇ (يەنى اللە ئۇنىڭ تەۋبىسىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭدىن رازى بولىدۇ) (71). ئۇلار (يەنى اللە ياخشى كۆرىدىغان بەندىلەر) يالغان گۇۋاھلىق بەرمەيدۇ، يامان سۆزنى ئاڭلاپ قالغان چاغدا ئالىجانابلىق بىلەن ئۆتۈپ كېتىدۇ (72). ئۇلارغا پەرۋەردىگارنىڭ ئايەتلىرى بىلەن ۋەز-نەسەت قىلىنسا، گاس، كور بولۇۋالمايدۇ (يەنى ئۇنى بېرىلىپ ئىخلاس بىلەن ئاڭلايدۇ) (73). ئۇلار: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە ئاياللىرىمىز ۋە ئەۋلاتلىرىمىز ئارقىلىق شادلىق بېغىشللىشىڭىنى (يەنى بىزگە ساڭا ئىنتائەتمەن پەرزەنت ئاتا قىلىشىڭىنى) تەلەپسىمىز، بىزنى تەقۋادارلارنىڭ پېشىۋاسى (يەنى تەقۋادارلارنىڭ نەمۇنىسى، ياخشىلىققا دەۋەت قىلغۇچى) قىلىن» دەيدۇ (74). ئەنە شۇلار سەۋرلىك بولغانلىقى ئۈچۈن جەننەت بىلەن مۇكاپاتلىنىدۇ، ئۇلار جەننەتتە (پەرىشتىلەر تەرىپىدىن قىلىنغان) دۇئا ۋە سالام بىلەن قارشى ئېلىنىدۇ (75). ئۇلار جەننەتتە مەڭگۈ قالىدۇ، جەننەت نېمىسىدىگەن گۈزەل قارارگاھ! نېمىسىدىگەن گۈزەل جاي! (76) ئېيتقىنىكى، ئەگەر سىلەرنىڭ دۇئا ئايىتلار بولمىسا، پەرۋەردىگارم سىلەرگە پەرۋا قىلمايدۇ، (ئى كاپىرلار! پەيغەم-بەرنى) ئىنكار قىلىدىڭلار، (ئاخىرەتتە) سىلەر قۇتۇلالمايدىغان ئازابقا دۇچار بولۇسىلەر» (77).

26 - سۈرە شۇئەرا

مەككەدە نازىل بولغان، 227 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 ۱. سەم، مەم (1). بۇ، روشەن كىتاب (يەنى قۇرئان) ئايەتلىرىدۇر (2). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار-
 نىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن ئۆزەڭنى ھالاك قىلىۋېتىشىڭ مۇمكىن (3). ئەگەر بىز ئۇلارنىڭ
 (ئىمان ئېيتىشىنى) خالايدىغان بولساق، ئۇلارغا ئاسماندىن (ئۇلارنى ئىمانغا
 مەجبۇرلايدىغان) بىر ئايەتنى (ئالامەتنى) نازىل قىلاتتۇق، ئەنە ئۇنىڭغا ئۇلار باش ئەگەن بولاتتى (4).

فَأَلْقَوْا حِجَابَهُمْ وَعَبَّرُوا قَالُوا بَعْزَةٌ قَرَعُونَ وَإِنَّا لَنَحْنُ
 الْعَالِيُونَ ﴿۴۴﴾ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُنَّ أَعْمَاءٌ قَدَّاهُنَّ تَلَقَّفْنَ بِأُيُوفِهِنَّ ﴿۴۵﴾
 قَالَتِ الشَّعْرَاءُ لِمُحَمَّدٍ ﴿۴۶﴾ كَالْوَالِدَاتِ الْعَالِيَاتِ ﴿۴۷﴾ رَبِّ مُوسَى
 وَهَارُونَ ﴿۴۸﴾ قَالَ أَمْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمُ الرَّهْءَاءُ لِكَيْ يَكْفُرَ الَّذِينَ
 عَلَيْكُمُ الرِّجْزَ فَتَلْمِزُونَ تَعْلَمُونَ ﴿۴۹﴾ لَا تَطْعَمُونَ أَيْدِيكُمْ وَأَجْسَلَكُمْ
 مِّنْ خِلَافٍ وَلَا رُؤُوسَ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۰﴾ كَالْوَالِدَاتِ إِذَا نَالُوا
 رِيَاءَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَكُمُ اللَّهُ خَطِيئَاتِكُمْ إِن كُنَّا أَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۲﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَمْرِ يَبْقَىٰ لِلَّهِ يُرِيبُ الَّذِينَ
 قَدَّسُوا لِرَبِّهِمْ ﴿۵۳﴾ فَرَسَلْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَ فِي الْمَدْيَنَ خَيْرِينَ ﴿۵۴﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَذُرِّيَّةُ
 قَبْلِكُمْ ﴿۵۵﴾ وَأَوْهَمُوا لَنَا الْعَارِضُونَ ﴿۵۶﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حٰزِنُونَ ﴿۵۷﴾
 فَأَحْرَجَهُمْ مِّنْ حَبِّ وَعَيْبٍ ﴿۵۸﴾ وَكُنُوزٍ وَمَعَارٍ كَثِيرٍ ﴿۵۹﴾ كَذَلِكَ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۶۰﴾ فَأَتَيْنَاهُوهُمْ فُشْرًا قَرِينًا ﴿۶۱﴾ قَالَتْ أُمَّتُهُ
 أَلْحَمِيمِينَ ﴿۶۲﴾ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿۶۳﴾ كَالَّذِينَ كَانُوا يُصَيِّقُونَ
 رَبِّي سَهْرًا ﴿۶۴﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَعْرِضْ بِصَاحِبِ الْبَحْرَيْنِ
 فَأَلْقَا قَوْلَكَ كُلَّ مَنْ فِي الْكَلْبِ وَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿۶۵﴾ وَارْتَمَيْنَا بِالْحَمِيمِينَ ﴿۶۶﴾

ئۇلار ئارغامچىلىرىنى، ھاسىلىرىنى تاشلىدى. ئۇلار: «پىرئەۋنىڭ كاتتىلىقى بىلەن قەسەمكى، بىز شەك-شۈبھىسىز غەلبە قىلىمىز» دېدى (44). مۇسا ھاسىلىنى تاشلىدى، (ئۇ ئېجدىھاغا ئايلىنىپ) ئۇلارنىڭ ئويدۇرما نەرسىلىرىنى يۈتۈۋەتتى (45). سېھىرگەرلەر سەجدىگە باردى (46). ئۇلار: «ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا — مۇسا ۋە ھارۇننىڭ پەرۋەردىگارىغا — ئىمان ئېيتتۇق» دېدى (47-48) پىرئەۋن: «مەن رۇخسەت قىلماي تۇرۇپ سىلەر مۇساغا ئىمان ئېيتتىڭلار، ئۇ چوقۇم سىلەرگە سېھىرنى ئۆگەتكەن باشلىقىڭلار ئىكەن، (سىلەرنى قانداق جازا ئايدىغانلىقىمنى) ئۇزۇنغا قالماي بىلىسىلەر، قولۇڭلارنى پۈتۈڭلارنى چوقۇم ئوڭ-چەپ قىلىپ (يەنى ئوڭ قولۇڭلار بىلەن سول پۈتۈڭلارنى ياكى سول قولۇڭلار بىلەن ئوڭ پۈتۈڭلارنى) كېسىمەن، ھەممىڭلارنى چوقۇم دارغا ئاسمەن» دېدى (49). سېھىرگەرلەر: «(بۇنىڭدىمۇ بىزگە) ھېچ زىيان يوق، بىز ئەلۋەتتە

پەرۋەردىگارىمىزنىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز، بىز مۇساغا ھەممىدىن بۇرۇن ئىمان ئېيتقۇچىلار بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، پەرۋەردىگارىمىزنىڭ خاتالىقلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلىشىنى ئەلۋەتتە ئۈمىد قىلىمىز» دېدى (50-51). بىز مۇساغا: «كېچىدە بەندىلىرىمنى (يەنى بەنى ئىسرائىلنى) ئېلىپ ئاتلانغىن. سىلەر ئەلۋەتتە قوغلىنىسىلەر، (يەنى پىرئەۋن ئۆز قەۋمى بىلەن سىلەرنى قوغلاپ چىقىدۇ)» دەپ ۋەھىي قىلدۇق (52). پىرئەۋن شەھەرلەرگە (ئەسكەر) توپلىغۇچىلارنى ئەۋەتتى (53). (بىر-ئەۋن ئېيتتىكى) «بۇ كىشىلەر ھەقىقەتەن بىر ئوچۇم ئادەملەردۇر (54). ئۇلار ھەقىقەتەن بىزنىڭ ئاچچىقىمىزنى كەلتۈرۈپ قويدى (55). بىز ھەقىقەتەن ئېھتىياتچان جامائەتمىز» (56). بىز ئۇلارنى (يەنى پىرئەۋن بىلەن ئۇنىڭ قەۋمىنى) باغلاردىن، بۇلاقلاردىن، خەزىنىلەردىن ۋە ئېسىل تۇرالغۇدىن ئايرىۋەتتۇق (57-58). شۇنداق قىلىپ ئۇلارنى بەنى ئىسرائىلغا مەراس قىلىپ بەردۇق (59). ئۇلار (يەنى پىرئەۋن بىلەن ئۇنىڭ قوشۇنى) ئۇلارنى كۈن چىققان چاغدا قوغلاپ چىقتى (60). ئىككى توپ (يەنى پىرئەۋن توپى بىلەن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ توپى) بىر-بىرىنى كۆرۈپ تۇرۇشقان چاغدا، مۇسانىڭ ئادەملىرى: «ئۇلار (يەنى پىرئەۋن بىلەن قوشۇنى) بىزگە چوقۇم يېتىشۋالدىغان بولدى» دېدى (61). مۇسا ئېيتتى: «ئۇنداق بولمايدۇ (يەنى ھەرگىز يېتىشەلمەيدۇ)، پەرۋەردىگارىم ھەقىقەتەن مەن بىلەن بىللە، مېنى (قۇتۇلۇش يولىغا) باشلايدۇ» (62). بىز مۇساغا: «ھاساڭ بىلەن دەرياغا ئۇرغىن» دەپ ۋەھىي قىلدۇق، (مۇسا ھاسسى بىلەن ئۇرۇۋىدى) دەريا يېرىلدى، (ھەر بىر يېرىلغان) قىسمى چوڭ تاغداك بولۇپ قالدى (63). ئىككىنچى بىر گۇرۇھنى بۇ يەرگە يېقىنلاشتۇردۇق (يەنى پىرئەۋن بىلەن قوشۇنىنى بەنى ئىسرائىلنىڭ ئارقىسىدىن دەرياغا كىرگۈزدۇق) (64).

مۇسا بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى پۈتۈنلەي قۇتقۇز-
 دۇق (65). ئاندىن ئىككىنچى گۇرۇھنى (يەنى
 پىرئەۋن بىلەن قەۋمنى) غەرق قىلدۇق (66). بۇنىڭدا
 (يەنى پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ غەرق بولۇشىدا)
 ئەلۋەتتە (چوڭ) ئىبرەت بار، ئۇلارنىڭ تولىسى ئىمان
 ئېيتقۇچى بولمىدى (67). سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ
 ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (68).
 ئۇلارغا ئىبراھىمنىڭ قىسسىسى ئوقۇپ بەرگىن (69).
 ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئاتىسىغا ۋە قەۋمىگە: «نېمىگە
 ئىبادەت قىلىسىلەر؟» دېدى (70). ئۇلار: «بۇتلارغا
 ئىبادەت قىلىمىز، بۇ ئىبادەتنى داۋاملاشتۇرمىز»
 دېيىشتى (71). ئىبراھىم ئېيتتى: «دۇئا قىلغان
 چېشىڭلاردا ئۇلار (دۇئا ئېيتقانلارنى ئاڭلامدۇ؟) (72).
 ياسىلەرگە پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ؟ يازىيان يەتكۈزە-

لمەيدۇ؟» (73). ئۇلار ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس، ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ شۇنداق قىلغانلىقىنى
 بايقىدۇق» (74). ئىبراھىم ئېيتتى: «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! سىلەرنىڭ ئىبادەت قىلىشىڭلار نېمە؟ (75)
 سىلەرنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئەجدادلىرىڭلارنىڭ ئىبادەت قىلغىنى نېمە؟ (76) ئۇلار (يەنى بۇتلار)
 مېنىڭ دۇشمىنىمدۇر، پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى (مېنىڭ پەرۋەردىگارىمدۇر) (77). ئۇ مېنى
 ياراتقان، ئۇ مېنى ھىدايەت قىلدۇ (78). ئۇ مېنى تاماق بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇسۇلۇق بىلەن تەمىن-
 لەيدۇ (79). ئاغرىپ قالسام ئۇ مېنى ساقايتىدۇ (80). ئۇ مېنى قەبىزى روھ قىلىدۇ،
 كېيىن يەنە تىرىلدۈرىدۇ (81). قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ مېنىڭ خاتالىقىمىنى مەغپىرەت
 قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن (82). پەرۋەردىگارىم! ماڭا ئىلىم-ھېكمەت ئاتا قىلغىن، مېنى
 ياخشىلارغا قوشقىن (83). كېيىنكىلەر ئارىسىدا ياخشى نامىنى قالدۇرغىن (84). مېنى
 نازۇنپەتلىك جەننەتنىڭ ۋارىسلىرىدىن قىلغىن (85). ئاتامغا مەغپىرەت قىلغىن،
 ئۇ ھەقىقەتەن گۇمراھلاردىن بولدى (86). ئۇلار (يەنى خالايسىقلار) (ھېساب بېرىش
 ئۈچۈن) تىرىلدۈرۈلدىغان كۈندە مېنى رەسۋا قىلمىغىن (87). ئۇ كۈنى (ھېچ كىشىگە)
 مال ۋە ئوغۇللار پايدا يەتكۈزەلمەيدۇ (88). پەقەت (اللەنىڭ دەرگاھى) غا پاك قەلب بىلەن
 كەلگەن ئادەمگىلا پايدا يەتكۈزۈلىدۇ» (89). جەننەت تەقۋادارلارغا يېقىنلاشتۇرۇلىدۇ (90).

وَبَرَزْنَا بِبِجْرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمَا يَا مَعْزُومِينَ ﴿٩٢﴾
 مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَصْرِفُهُمَا وَيُفَعِّرُهُمَا وَيَتَوَكَّرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَلِمَاتٍ أَتَتْهَا
 هُمُ وَالْقَائِلُونَ ﴿٩٤﴾ وَجَبُّوا إِلَيْهِمْ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهَلْ فِئْتَانَا
 يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنَّ لَنَا لَلْغَنِيَّ صَاحِبِي مُبِينًا ﴿٩٧﴾ أَذْشَيْبًا يَكْفُرُ
 الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلُّكُمْ إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَتَأْتِيَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾
 وَلَا تَدْعُوكَ حِينًا ﴿١٠١﴾ لَكَ الْوَكْرَةُ فَتَأْتُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٠٢﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ نَبَأَ الَّذِي أُسْرِيَ أَنَّ لَهُمْ
 آخِرَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١٠٥﴾ إِنِّي لَأَمْرٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٦﴾ كَذَبُوا اللَّهَ وَ
 أَلْبَعْنَهُ ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَنِ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ كَذَبُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ﴿١٠٩﴾ قَالُوا أَأَتُونَا بِالسَّاعَةِ
 إِلَّا نُنذِرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا وَمَا عَلَّمْنَاهُ سِحْرًا وَلَا مِثْرًا ﴿١١١﴾ إِنَّا
 نَنبَأُكَ رَبِّي وَتَسْمَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَمَا آتَاكُم بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ إِتْقَانًا
 إِلَّا أَنْذِرْتُمْ بُرُؤَكُمْ ﴿١١٣﴾ قَالُوا لَيْسَ لَكَ تِلْكَ بِشَيْءٍ أَنْتَ تُكْتَفَى ﴿١١٤﴾
 مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٥﴾ قَالِ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٦﴾

دوزاخ گۇمراھلارغا ئوچۇق كۆرسىتىلسىدۇ (101) . ئۇلارغا: «سەلەر ئىلگىرى اللەنى قويۇپ چوقۇنغان نەرسەڭلار قەيەردە؟ ئۇلار سەلەرگە ياردەم بېرە- لەمدۇ؟ يا ئۆزلىرىگە ياردەم بېرەلەمدۇ؟» دېيىلىدۇ (92-93) . بۇتلار، گۇمراھلار ۋە ئىبلىسنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ ھەممىسى دوزاخقا ئۈستى- ئۈستىلەپ تاشلىنىدۇ (94-95) . ئۇلار دوزاختا جەدەللىشىپ ئېيتىدۇ: «اللە بىلەن قەسەمكى، بىز ئويىڭۇچۇق گۇمراھلىقتا ئىدۇق (96-97) . ئۆز ۋاقتىدا بىز سەلەرنى (ئىبادەتتە) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن ئوخشاش ئورۇندا قوياتتۇق (98) . بىزنى پەقەت گۇناھكارلارلا ئازدۇردى (99) . شۇنىڭ ئۈچۈن بىزگە شاپائەت قىلغۇچىلار يوق (100) ۋە يېقىن دوستىمۇ يوق (101) . ئەگەر بىزگە (دۇنياغا) قايتىشقا بولسا ئىدى، بىز مۇمىنلەردىن بولاتتۇق» (102) . شۇبھىسىزكى، بۇنىڭدا (يەنى ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ قىسسىسىدە) (ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن) ئەلۋەتتە (چوڭ) ئىبىرەت بار، ئۇلارنىڭ تولىسى ئىمان ئېيتقۇچى بولمىدى (103) . سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ناھايىتى غالىبتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (104) . نۇھنىڭ قەۋمى پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى (105) . ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا قېرىندىشى نۇھ ئېيتتى: «سەلەر (اللەدىن) قورقمايىلەر؟ (106) مەن ھەقىقەتەن سەلەرگە سادىق بىر پەيغەمبەر- مەن (107) . سەلەر اللەدىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلڭلار (108) . تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سەلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلمايمەن، ئۇنى پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تەلەيمەن (109) اللە- دىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلڭلار» (110) . ئۇلار: «(ئى نۇھ!) ساڭا تۆۋەن تەبىقىدىكى ئادەملەر ئەگەشكەن تۇرسا، ساڭا بىز ئىمان ئېيتامدۇق؟» دېدى (111) . نۇھ ئېيتتى: «مەن ئۇلارنىڭ نېمە قىلغانلىقىنى ئۇقمايمەن (112) . ئەگەر بىلسەڭلار ئۇلاردىن ھېساب ئېلىشنى پەقەت پەرۋەردىگارىم ئۈستىگە ئالغان (113) . مەن مۇمىنلەرنى قوغلۇۋەتمەيمەن (114) . مەن پەقەت ئوچۇق- ئاشكارا ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» (115) . ئۇلار ئېيتتى: «ئى نۇھ! ئەگەر سەن (پەيغەمبەرلىك دەۋەتمىگەن) يانىساڭ، سەن چوقۇم تاش- كېسەك قىلىنىپ ئۆلتۈرۈلگۈچىلەردىن بولسەن» (116) . نۇھ ئېيتتى: «پەرۋەردىگارىم! قەۋمى مېنى ھەقىقەتەن ئىنكار قىلدى (117) .

فَأَقْرَبِي وَيَدْعُهُمْ تَصَارُفِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
 فَأَعْيَنُهُ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ ذَلِكَ الْمُشْعُونِ ۝ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بِعَدُوِّ
 الْبَاقِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذْ
 نَزَّلْنَا لَكُمْ هُوْدًا مِنَ الرِّجْمِ ۝ كَذَّبْتُمْ عَنْدَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ
 قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُوْدًا أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ آبَائِكُمْ إِذْ جَاءُوا
 الْأَصْلَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَنْبُوْنَ بِحُلِيِّ رَبِّعِيَّةٍ نَعْتَبُونَ ۝ وَإِذْ
 نَبَّأْنَا مَوْلَانَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ إِذْ أَبَشَّكُمْ بَشَرًا مِمَّا
 جَبَّارِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 تَعْمُرِينَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ مِنْ الْوَاعِظِينَ ۝ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَكْلَابِينَ ۝ وَمَا
 آتَانَا عَلَيْهِمْ مَدَابِئُ يَوْمَ نَطِيرُ بِهِ فِي الْأَسْمَانِ ۝ حَلْبَتَنَا أُعْطِطْنَا
 أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَكْلَابِينَ ۝ وَمَا
 كُنْ يَمْعَدُ بَيْنَهُمْ ۝ فَكَلِّمُوهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ حٰمُومُ الْأَسْمَقُونَ

مەن بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقار-
 غىن، مېنى ۋە مەن بىلەن بىللە بولغان مۇمىنلەرنى
 قۇتقۇزغىن» (118). بىز ئۇنى ۋە (ئادەملەر،
 ھايۋانلار بىلەن) لىق تولغان كېسىدە ئۇنىڭ
 بىلەن بىللە بولغانلارنى قۇتقۇزدۇق (119).
 (ئۇلارنى قۇتقۇزغاندىن) كېيىن ئاندىن قالغان-
 لارنى غەرق قىلدۇق (120). بۇنىڭدا (تەپەككۈر
 قىلغۇچىلار ئۈچۈن) ئەلۋەتتە (چوڭ) ئىبىرەت
 بار، ئۇلار (يەنى كىشىلەر) نىڭ تولىسى ئىمان
 ئېيتقۇچى بولىدى (121). سېنىڭ پەرۋەردىگا-
 رىڭ ھەقىقەتەن ناھايىتى غالىبتۇر، ناھايىتى
 مېھرىباندۇر (122). ئاد (خەلقى) پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار
 قىلدى (123). ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا قېرىندىشى
 ھۇد ئېيتتى: «سېلەر (اللەدىن) قورقمامسى-

لەر؟ (124) مەن ھەقىقەتەن سېلەرگە سادىق پەيغەمبەرمەن (125). سېلەر اللەدىن قورقۇڭلار،
 ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار، (126). تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سېلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلمايمەن،
 ئۇنى پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تەلەيمەن (127). سېلەر ھەر بىر ئېگىز جايغا
 ئويۇن-كۈلكە ئۈچۈن بىر ئالامەت (يەنى ئېگىز بىنا) سالامسىلەر (128). (كويىا سېلەر ئۆلمەي-
 ۋاتقاندىن) دۇنيادا مەڭگۈ قېلىشنى ئۈمىد قىلىپ پۇختا سارايلارنى سالامسىلەر (129).
 ئەگەر (بىراۋنى) جازاسىڭلار، زالىملاردەك جازايسىلەر (130). سېلەر اللەدىن قورقۇڭلار،
 ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار (131). سېلەرگە سېلەر بىلىدىغان نېمەتلەرنى ئاتا قىلغان اللەدىن
 قورقۇڭلار (132). ئۇ سېلەرگە چارۋىلارنى، ئوغۇللارنى، باغلارنى، بۇلاقلارنى ئاتا قىلدى (133-134).
 مەن ھەقىقەتەن سېلەرنىڭ بۈيۈك كۈنىنىڭ ئازابىغا قېلىشىڭلاردىن قورقۇمەن» (135).
 ئۇلار ئېيتتى: «نەسەھەت قىلامسەن، قىلامسەن، بەرسىبىر بىزگە ئوخشاش (136). بۇ (يەنى
 بۇتلارغا چوقۇنۇش) پەقەت بۇرۇنقىلاردىن قالغان ئادەت (137). بىز ھەرگىز جازا ئالماي-
 مىز» (138). ئۇلار ئۇنى (يەنى ھۇدىنى) ئىنكار قىلدى، ئۇلارنى بىز ھالاك قىلدۇق، بۇنىڭدا ئەلۋەتتە
 (چوڭ) ئىبىرەت بار، ئۇلارنىڭ تولىسى ئىمان ئېيتقۇچى بولىدى (139). سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ
 ھەقىقەتەن ناھايىتى غالىبتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (140). سەمۇد (خەلقى) پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار
 قىلدى (141). ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا قېرىندىشى سالىھ ئېيتتى: «(اللەدىن) قورقمامسىلەر؟ (142)

إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۳﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿۱۴۳﴾ وَاسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرِهِمْ أَجْرَىٰ الْأَعْلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۳﴾ أَتَأْتِرُونَ فِي نَاهِبِنَا
 آمِينَ ﴿۱۴۳﴾ فِي جَنَّتِ وَعَيُونَ ﴿۱۴۳﴾ وَنَدُّوهُ وَعَلَّ طَلْمَ هَاهُنِي ﴿۱۴۳﴾
 وَتَحْتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بِيُوتِ الْفَرِيدِينَ ﴿۱۴۳﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴۳﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ
 لَا يُصْلِحُونَ ﴿۱۴۳﴾ قَالَ الْوَالِدَانِ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿۱۴۳﴾ مَا أَتَىٰ الْأَبُ
 يَتْلُوهُمَا فَكَانَ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ كُنْتُ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۱۴۳﴾ قَالَ هَذَا نَقِصَةُ
 لَهُمَا رَبِّ وَلَكِنْ نَتَّبِعُهُمْ يَوْمَ يُعْلَمُونَ ﴿۱۴۳﴾ وَلَا تَسْتَوْجِبُوا لِيَوْمٍ تَأْتِيهِمْ
 عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿۱۴۳﴾ فَعَقَرُواهَا فَأَصْحَابُ الْوَالِدِ الْأَيْمَنِ ﴿۱۴۳﴾ فَأَخَذْتُمُ
 الْعَذَابَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۴۳﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 وَمَنْ رَبِّكَ لَهَبْرَ الْعَرَبِ الرَّحِيمِ ﴿۱۴۳﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ الْأَعْزَابِ ﴿۱۴۳﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ ﴿۱۴۳﴾ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۳﴾ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۳﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿۱۴۳﴾ وَاسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِهِمْ أَجْرَىٰ
 الْأَعْلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۳﴾ أَتَأْتِرُونَ الدُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۳﴾ وَ
 تَذَرُونَ مَأْخِذَ لَكُمْ رِبَاهِهِمْ مِنَ آدَمِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۴۳﴾ قَوْمٌ مَدُونٌ ﴿۱۴۳﴾

مەن ھەققەتەن سەلەرگە سادىق پەيغەمبەر -
 مەن (143). سەلەر اللہ دىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار (144). تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سەلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلمايمەن، ئۇنى پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تەلەيمەن (145). سەلەر بۇ يەرلەردە، باغچىلاردىن، بۇلاقلاردىن، زىرائەتلەردىن، يۇمشاق پىشقان خورمىلاردىن بەھرىمەن بولۇپ خاتىرجەم ھالدا داۋاملىق قالمىز (دەپ ئويلايمىز) (146-148). خۇشال ھالدا تاغلىرىنى تېشىپ ئۆي ياسايمىز (149). اللە دىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار (150). زېمىندا بوزغۇنچىلىق قىلىدىغان، ئىسلاھ قىلمايدىغان ھەددىدىن ئاشقۇچى - لارىڭىز ئەرەگە ئىتائەت قىلماڭلار (151-152). ئۇلار

ئېيتتى: «سەن ھەققەتەن سېھىر قىلىنغانلاردىن سەن (153). سەن پەقەت بىزگە ئوخشاش بىر ئىنسان سەن، ئەگەر سەن راستچىلاردىن بولساڭ، بىرەر مۆجىزە كەلتۈرۈپ باققىن» (154). سالىھ ئېيتتى: «بۇ چىشى تۆگە (سۈيىڭلاردىن بىر كۈن) ئىچىدۇ، سەلەرمۇ مۇئەييەن بىر كۈن ئىچىسىلەر (155). ئۇنىڭغا يامانلىق قىلماڭلار، بولمىسا سەلەر بۈيۈك كۈننىڭ ئازابىغا دۇچار بولۇسىلەر» (156). ئۇلار چىشى تۆگىنى بوغۇزلىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار نادامەتكە قالدى (157). ئۇلارغا ئازاب چۈشتى، بۇنىڭدا ئەلۋەتتە (چوڭ) ئىبىرەت بار، ئۇلار - نىڭ تولىسى ئىمان ئېيتقۇچى بولمىدى (158). سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ ھەققەتەن ناھايىتى غالىبتۇر، ناھايىتى مەھىبانىدۇر (159). ئۇنىڭ قەۋمى پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى (160). ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا قېرىندىشى لۇت ئېيتتى: «سەلەر (اللە دىن) قورقماستىلەر؟ (161) مەن ھەققەتەن سەلەرگە سادىق پەيغەمبەرمەن (162). سەلەر اللە دىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار (163). تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سەلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلمايمەن، ئۇنى پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تەلەيمەن (164). سەلەر ئەھلى جاھان ئىچىدىن لۇتە قىلىپ، پەرۋەردىگارىڭلار سەلەر ئۈچۈن ياراتقان ئايالىرىڭلارنى تاشلاپ قويماستىلەر؟ سەلەر ھەققەتەن (بۇزۇقچىلىقتا) ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمىسىلەر» (165-166).

ئەگەر خىش - ئەقربالرىڭ ساڭا ئاسىيلىق قىلسا: «مەن سىلەرنىڭ قىلمىشىڭلاردىن ھەقىقەتەن ئادا - جۇدا - مەن» دېگىن (216). ناھايىتى غالىب، مېھرىبان اللەغا يۈلەنگىن (217). اللە سېنى (نامازغا) قوپقىنىڭدا كۆرۈپ تۇرىدۇ (218). ناماز ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدىكى (سەجدىگە بارغانلىق، رۇكۇغا تۇرغانلىق ۋە قىيامدا تۇرغانلىق) ھەرىكىتىڭنى كۆرۈپ تۇرىدۇ (219). شۈبھىسىزكى، اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (220). (ئى مۇھەممەد! مەككە كۇفئار - لىرىغا ئېيتقىنىكى) سىلەرگە مەن شەيتانلارنىڭ كىمگە چۈشىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىمۇ؟ (221) ئۇلار ھەر بىر ئىغشا توقۇغۇچى، گۇناھكارغا چۈشىدۇ (222). ئۇلار (پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە) ئاڭلايدۇ، ئۇلار (يەنى شەيتانلار) نىڭ تولىسى يالغانچىلاردۇر (223). شائىرلارغا گۇمراھلار ئەگىشىدۇ (224). ئۇلارنىڭ (سۆز) ۋادىلىرىدا تېڭىرقاپ يۈرگەنلىكىنى كۆرمەسەن؟ (225) ئۇلار قىلماي - دىغان نەرسىلەرنى قىلدۇق دەپ سۆزلەيدۇ (226). پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، اللە نى كۆپ زىكرى قىلغان، زۇلۇمغا ئۇچرىغاندىن كېيىن ئۆزىنى قوغدىغان شائىرلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا، زۇلۇم قىلغۇچىلار ئۇزاققا قالماي قايسى جايغا قايتىدىغانلىقىنى بىلىدۇ (227).

27 - سۇرە نەمل

مەككىدە نازىل بولغان، 93 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
طا، سىن. بۇ، قۇرئاننىڭ ۋە روشەن كىتابىنىڭ ئايەتلىرىدۇر (1). مۆمىنلەر ئۈچۈن ھىدايەتتۇر ۋە
خۇش خەۋەردۇر (2). (شۇنداق مۆمىنلەرگى) ئۇلار نامازنى ئادا قىلىدۇ، زاكات بېرىدۇ ۋە
ئاخىرەتكە جەزمەن ئىشىنىدۇ (3). ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدىغانلارغا ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى
ھەقىقەتەن چىرايلىق كۆرسەتتۇق، ئۇلار (گۇمراھلىقلاردا) تېڭىرقاپ يۈرۈشىدۇ (4). ئۇلار
(دۇنيادا) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ. ئاخىرەتتە ئۇلار ئەڭ زىيان تارتقۇچىلاردۇر (6).

وَإِنَّا كُنَّا لَنُكَلِّمُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّكَ حِكْمًا وَعِلْمًا ۚ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ
 لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا خَبِيرًا ۖ وَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ قَبِيلِي
 لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُورًا أَنْ يُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
 مِنْ حَوَاهِيهَا وَسَيِّحِنَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ لِيُؤسَىٰ إِلَيْهِ أَنَا اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ عَصَاكَ أَلْمَنَّا لَهُمْ آثَنًا فَكَانُوا جَانًا
 ۖ وَبِئْسَ مَا يَكْتُمُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ كُنَّا أَهْلَ الْاِخْتِافِ لَكَذَىٰ
 الْأُرْسُلُونَ ﴿٧٠﴾ لَمَّا عَلِمُوا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بَدَلٌ فَسَجَدَ آدَمُ لِلَّهِ
 سُجْدَ الْغُورِ ﴿٧١﴾ وَحَدَّثَ بِهِ لَهُمْ سَبْعَ لَيْلٍ ۖ خِيفَ عَلَيْهِمْ إِذْ
 جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ ۖ وَكُفِرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُمْ مُكْرِمُونَ ﴿٧٢﴾ وَكُلُّ
 شَيْءٍ عِنْدَ اللَّهِ بِعَيْنِهِ ۖ وَأَسْمِعُ أَصْفَارَهُمْ ۖ وَظَلَمَ الْأَعْيُنَ
 وَأَنَّا نَسْمَعُ ۖ وَنَعْلَمُ الْغُيُوبَ ﴿٧٣﴾ وَكَانَ الْبَيْتُ آدَمَ
 سَكَنًا ۖ وَعَلَىٰ ذَاكَ الْقُرْآنَ الْعَمِيدَ ﴿٧٤﴾ لَقَدْ نَزَّلْنَا آلَ
 الْمُوسَىٰ الْوَحْيَ ۖ وَوَرِثَ سُلَيْمَانَ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمِنَا
 مَنطِقُ الْقَابِئِ وَالْإِنشَاءُ لَكُمْ ۖ كُلُّ شَيْءٍ بِأَنَّا هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْبَرُّ ﴿٧٥﴾

ساڭا قۇرئان ئەلۇەتتە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، ھەممىنى بىلگۈچى اللە تەرىپىدىن بېرىلىدۇ (6). ئۆز ۋاقتىدا مۇسا ئەھلىيىسىگە: «مەن ھەقىقەتەن ئوت كۆردۈم، مەن ئوتنىڭ يېنىغا بېرىپ (يول توغرى- لۇق) بىرەر خەۋەر ئوقۇپ كېلەي، ياكى سىلەرنىڭ ئىسسىنىشىڭلار ئۈچۈن ئوتتىن بىر چوغ ئېلىپ كېلەي» دېدى (7). مۇسا ئوتنىڭ يېنىغا كەلگەندە (مۇنداق) نىدا ئاڭلاندى: «اللە ئوتنىڭ يېنىدىكى كىشىنى ۋە ئوتنىڭ ئەتراپىدىكىلەرنى مۇبارەك قىلدى. ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە پاكىتۇر (8). ئى مۇسا! شۇبھىسىزكى، مەن غالىب، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە دۇر مەن (9). ھاساڭنى تاشلىغىن!» مۇسا ھاسسىنىڭ گويىا ئەجدىھادەك تېز ھەرىكەتلىنىدۇ ۋە تاقىلىقىنى كۆرگەندە، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ چېكىندى،

كەينىگە (يەنى قورققىنىدىن ئەجدىھاغا) قارىيالىدى. (اللە ئېيتتى) «ئى مۇسا! قورقمىغىن، مېنىڭ ھۇزۇرۇمدا پەيغەمبەرلەر ئەلۇەتتە قورقمايدۇ (10). لېكىن كىمكى (ئۆزىگە) زۇلۇم قىلسا، ئاندىن يامان ئەمەللىرىنى ياخشى ئەمەلگە ئۆزگەرتسە، مەن (ئۇنىڭغا) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر مەن، ناھايىتى مېھرىبان دۇر مەن (11). قولۇڭنى قويىۋىڭغا سالغىن، ئۇ ھېچقانداق ئىللەتسىز ئاپساق بولۇپ چىقىدۇ، (بۇ) مېنىڭ پىرىئەۋىن ۋە ئۇنىڭ قەۋمىگە ئېلىپ بېرىشىڭ ئۈچۈن بەرگەن توققۇز مۆجىزەمنىڭ ئىچىدىدۇر، ئۇلار ھەقىقەتەن پاسق قەۋم ئىدى» (12). ئۇلارغا بىزنىڭ نۇرغۇن روشەن ئايەتلەرىمىز نازىل بولغان چاغدا، ئۇلار: «بۇ روشەن سېھىر دۇر» دېدى (13). ئۇلار ئۇ ئايەتلەرنى ئىچىدە ئېتىراپ قىلدى، لېكىن ئۇلار ئۇنى زۇلۇم ۋە تەكەببۇرلۇق قىلىش يۈزىدىن ئىنكار قىلدى. بۇزغۇنچە- لارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قارىغىن (14). بىز ھەقىقەتەن داۋۇدقا، سۇلەيمانغا (دۇنيا ۋە دىن ئىلىملىرىدىن كەڭ) ئىلىم ئاتا قىلدۇق، ئۇلار ئېيتتى: «جىمى ھەمدۇسانا بىزنى نۇرغۇن بەندىلىرىدىن ئارتۇق قىلغان اللە غا خاستۇر!» (15) سۇلەيمان (پەيغەمبەرلىكتە، ئىلىمدە، پادىشاھلىقتا ئاتىسى) داۋۇدقا ۋارىسلىق قىلدى. ئۇ: «ئى ئىنسانلار! بىزگە قۇشلىرىڭنىڭ تىلى تەلىم بېرىلدى. (دۇن- ياننىڭ نېمەتلىرىدىن) ھەممە نەرسە ئاتا قىلىندى، بۇ ئەلۇەتتە (اللەنىڭ) روشەن ئېھسانىدۇر» دېدى (16).

سۇلايماننىڭ جىنلاردىن، ئىنسانلاردىن ۋە قۇشلار-
دىن بولغان قوشۇنلىرى توپلاندى (سۇلەيمان ئەلەي-
ھىسسالام ئۇلارنىڭ ئالدىدا دەيدەبە بىلەن ماڭاتتى).
ئۇلار تەرتىپلىك ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئىدى (17).
ئۇلار (شامدىكى بىر) چۈمۈلسلەر ۋادىسىغا يېتىپ
كەلگەندە، بىر چۈمۈلە ئېيتتى: «ئى چۈمۈلسلەر!
ئۇزۇنلىرىڭلارغا كىرىپ كېتىڭلار، سۇلەيمان ۋە ئۇنىڭ
قوشۇنى ئوقماستىن سىلەرنى يەنجۈۋە تېسىمۇن» (18).
سۇلەيمان چۈمۈلىنىڭ سۆزىدىن تەبەسسۇم قىلىپ
كۈلدى ۋە ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! سەن مېنى ماڭا
ۋە ئاتا-ئاناغا بەرگەن نېمىتىڭگە شۇكۇر قىلىشقا،
سەن رازى بولىدىغان ياخشى ئەمەلنى قىلىشقا
مۇۋەپپەق قىلغىن، رەھىمىتىڭ بىلەن مېنى ياخشى
بەندىلىرىڭ قاتارىغا كىرگۈزگىن» (19). ئۇ قۇشلارنى
كۆزدىن كۆچۈرگەندىن كېيىن ئېيتتى: «ماڭا نېمە

بولدى؟ ھۆپۈپنى كۆرمەيمەنغۇ! يا ئۇ يوقاپ كەتتىمۇ» (20). ئۇنى چوقۇم قاتتىق جازالايىمەن، يا
ئۇنى چوقۇم بوغۇزلايمەن، يا چوقۇم (يوقاپ كەتكەنلىكىنى ئاقلايدىغان) بىر روشەن دەلىل
كەلتۈرىدۇ» (21). ئۇزاق ئۆتمەي ھۆپۈپ كەلدى، ئۇ ئېيتتى: «مەن سەن بىلىمگەن ئىشنى بىلىپ
(كەلدىم)، ساڭا مەن سەبەدىن (يەنى يەمەندىكى سەبە شەھىرىدىن) بىر مۇھىم خەۋەر ئېلىپ
كەلدىم (22). مەن ھەقىقەتەن ئۇلارغا (يەنى سەبە ئاھالىسىگە) بىر ئايالنىڭ (يەنى بىلىقنىڭ) پادىشاھ-
لىق قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، ئۇنىڭغا (ئۆزىگە ۋە سەلتەنىتىگە كېرەكلىك) ھەممە نەرسە بېرىلگەن
ئىكەن، ئۇ چوڭ ئەر شەكە ئىكەن (23). ئۇنىڭ ۋە قەۋمىنىڭ اللەنى قويۇپ قۇياشقا چوقۇنىدىغانلىقىنى
بايقىدىم، شەيتان ئۇلارغا قىلمىشلىرىنى (يەنى اللەنى قويۇپ، قۇياشقا چوقۇنىدىغانلىقىنى) چىرايلىق
كۆرسەتتى، ئۇلارنى توغرا يولدىن توستى، ئۇلار ھىدايەت تاپمايدۇ (24). ئۇلار ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىن-
دىكى سىرلەرنى ئاشكارىلىغۇچى، سىلەرنىڭ يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ئىشىڭلارنى بىلىپ تۇرغۇچى اللەغا
سەجدە قىلمايدۇ (25). اللەدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇ بۈيۈك ئەر شىڭ پەرۋەردىگاردۇر» (26).

* سۇلەيمان ئەلەيھىسسالام قوشۇنى بىلەن چۈمۈلسلەر ۋادىسىدىن ئايرىلىپ، سۇسىز بىر قاقاس چۆلكە
كېلىپ چۈشتى، قوشۇنى تەشنا بولۇپ ئۇنىڭدىن سۇ سورىدى. ھۆپۈپ سۇلەيمان ئەلەيھىسسالامغا سۇ
بار جايىنى تېپىپ بېرەتتى، شۇ كۈنى ئۇ ھۆپۈپنى ئىزدەپ تاپالمايدى.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
 أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَعْجِلًا بِعَيْدِهِ قَالَ
 هَذَا مِنْ مَّضِيِّ يَوْمٍ يَلْبَسُونَ أَشْكَرَ أَمْ أَعْقَرُوا مِنْ
 شُكْرٍ فَآتَيْنَاهُمُ الْقَيْسَ وَمَنْ هَؤُلَاءِ سِرَابِي عَسَى
 كَرِيمٌ ۝ قَالَ نَكُرُوا لَهَا عَرَضَهَا نَظَرًا تَهْتَبِي أَمْ تَكُونُ
 مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَلْكَهَا
 عَرَشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَ
 كُنَّا مُسْلِمِينَ ۝ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
 فَلَمَّا أَرَاتَهُ حَبِيبَتَهُ لَحِقَتْ كَيْفَتْ عَنْ سَأْيِهَا قَالَ إِنَّهُ
 صَرْحٌ مُّمَدَّدٌ مِنْ حَوَارِيَّةٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ
 أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى
 نُوحٍ أَخَاهُ صَاحِبًا أَنْ اعْبُدْ اللَّهَ فَاذَاهُمْ كَرِيمِينَ
 يُخَصِّمُونَ ۝ قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالْآيَاتِ قَبْلَ
 الْحِسْتِ لَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ۝

نازل بولغان) كىتابىنى چوڭقۇر بىلىدىغان زات (يەنى ئاسەنى ئىبن بۇرخىيا): «ئۇنى مەن ساڭا كۆزۈڭنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئېلىپ كېلىمەن» دېدى (ئۇ دۇئا قىلىۋىدى، تەخت دەھال ئالدىدا ھازىر بولدى). سۈلەيمان تەختنىڭ يېنىدا تۇرغانلىقىنى كۆرگەندە: «بۇ پەرۋەردىگارنىڭ (ماڭا قىلغان) نېھاندۇر، ئۇ شۇكۇر قىلامدىم، يا تۇزكۈرلۈك قىلامدىم، بۇنىڭ بىلەن مېنى سىنىدى، كىمكى شۇكۇر قىلىدىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈن شۇكۇر قىلىدۇ، كىمكى تۇزكۈرلۈك قىلىدىكەن، (بىلىش كېرەككى) ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارم (ئۇنىڭ شۇكۇر قىلىشىدىن بەھجەتتۇر)، (اللەنىڭ) كەرەمى كەڭ-دۇر» دېدى (40). سۈلەيمان (بىلىقىنىڭ يېتىپ كېلىشى يېقىنلاشقان ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئەقلىنى سىناش يۈزىسىدىن) ئېيتتى: «ئۇنىڭ (يەنى بىلىقىنىڭ) تەختىنىڭ (شەكلىنى) ئۆزگەرتىڭلار، ئۇ تەختىنى تونۇمدۇ، تونۇ-مامدۇ، قارايمىز» (41). بىلىقى كەلگەندە (ئۇنىڭغا): «سېنىڭ تەختىڭ مۇشۇنداقمۇ؟» دېيىلدى. ئۇ: «شۇدەك تۇرىدۇ» دېدى. (سۈلەيمان اللەنىڭ نېمىتىنى سۆزلەش يۈزىسىدىن ئېيتتى) ئۇنىڭدىن (يەنى بىلىقىستىن) بۇرۇن بىزگە (اللەنى ۋە اللەنىڭ قۇدرىتىنى بىلدۈرىدىغان) ئىلىم بېرىلدى، بىز مۇسۇلمان بولدۇق (42). ئۇنى اللەنى قويۇپ چوقۇنغان نەرسىلىرى (اللەغا ئىبادەت قىلىشتىن) توستى. چۈنكى ئۇ كاپىر قەۋمىدىن ئىدى (43). ئۇنىڭغا (يەنى بىلىقىغا): «سارايغا كىرگىن» دېيىلدى، ئۇ (يەنى بىلىقىسى) ساراينى چوڭ سۇ دەپ گۇمانلىنىپ (كىيىمنى كۆتۈرۈپ) ئىككى پاچىقىنى ئاچتى، سۈلەيمان ئېيتتى: «شۈبھىسىزكى، ئۇ ئەينەكتىن ياسالغان سارايدۇر». ئۇ (يەنى بىلىقىسى) ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم، مەن ھەقىقەتەن (اللەغا شېرىك كەلتۈرۈپ، قۇياشقا چوقۇنۇش بىلەن) ئۆزۈمگە زۇلۇم قىلدىم، سۈلەيمان بىلەن بىللە ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللەغا بويسۇندۇم (يەنى سۈلەيماننىڭ دىنىغا ئەگىشىپ ئىسلامغا كىردىم)» (44). بىز ھەقىقەتەن سەمۇدقا (يەنى سەمۇد قەبىلىسىگە نەسەب جەھەتتىن) قېرىندىشى سالھىنى (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، (سالھ) «اللەغا ئىبادەت قىلىڭلار» (دېدى)، ناگاھان ئۇلار جىدەللىشىدىغان (يەنى دىن بارسىدا جىدەللىشىدىغان مۇمىنلەر ۋە كاپىرلاردىن ئىبارەت) ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ كەتتى (45). سالھ ئېيتتى: «ئى قەۋمىم، سىلەر نېمىشقا رەھمەتتىن بۇرۇن ئازابىنىڭ كېلىشىنى تىلەيسىلەر؟ سىلەر رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن نېمىشقا اللەدىن مەغپىرەت تەلەپ قىلمايسىلەر؟» (46)

قَالُوا أَكَلِيبُ نَارِكُمْ وَيَمَن مَّعَكَ قَالَ ظَهَرَ لَكُمْ جُنْدُ اللَّهِ بَلْ
 أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّكَذِّبُونَ ﴿۵۰﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ بَعْضُ رِجَالٍ يُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصِحُّونَ ﴿۵۱﴾ كَأَن لَّوِثَاقُ سُبُوَابِ اللَّهِ لَأُنْبِتَنَّ مِنْ
 أَهْلِهَا نَمْرًا لِّقَوْمٍ لُّوِيٍّ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا هَذَا نَمْرُكُمْ أَهْلَهُ وَالَّذِينَ هُمُ
 وَمَكْرُؤُا مِثْلَهُ أَوْ كَمِثْلَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۲﴾ قَا نَظَرُ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دُومُ مَكْرِهِمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۳﴾ فَمَكَ
 بِيَوْمِهِمْ خَاوِيَةٌ يَأْكُلِ الْبُوتُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ الْقَوْمُ يَعْمَهُونَ ﴿۵۴﴾
 وَأَجْمَعِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۵﴾ وَلَوْ لَدَا قَالِ
 لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿۵۶﴾ أَلَيْسَ لَكُمْ
 لَتَاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 تَجَاهِلُونَ ﴿۵۷﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ أَنَّهُمْ إِنَّا نَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۵۸﴾ قَا تَجْنِبْنَهُ وَ
 أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَتَدْرَبْنَهَا مِنَ الْغَيْرِ مِّنْ رَّامَطْرِنَا
 عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَمَاءٌ مَّطْرًا لِّمَنْ دَرَبْنَا مِنَ الْغَيْرِ مِّنْ رَّامَطْرِنَا
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ لَإِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ ﴿۵۹﴾

ئۇلار ئېيتتى: «(بىزگە كەلگەن قەھەتچىلىك) سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بولغان كىشىلەرنىڭ شۇملۇقىدىن كەلدى». سالىھ ئېيتتى: «سەلەرگە كېلىدىغان ياخشى-يامانلىق اللە تەرىپىدىن كېلىدۇ، بەلكى سەلەرنى اللە سىنايدۇ» (47). شەھەردە (يەنى ھىجرىدە) يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان، ئىسلاھ قىلماي-دىغان توققۇز نەپەر كىشى بار ئىدى (48). ئۇلار: «ئۆزئارا اللە بىلەن قەسەم قىلىڭلار» دېدى. ئۇلار ئېيتتى: «بىر كېچىدە سالىھنى ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرىنى چوقۇم ئۆلتۈرەيلى، ئاندىن چوقۇم ئۇنىڭ (يەنى ئۇلارنىڭ) ئىگىسىگە، ئۇ ئۆلتۈرۈلگەن چاغدا بىز ئۈستىدە ئەمەس ئىدۇق، بىز ھەقىقەتەن راستچىلىمىز، دەيلى» (49). ئۇلار (سالىھقا قارشى) سۈيىقەست پىلانلىدى. ئۇلارنى (ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇشىنى

تېزلىتىش ئۈچۈن) سۈيىقەستى ئۈچۈن تۇيۇقسىز جازالىدى (50). ئۇلارنىڭ سۈيىقەستىنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قارىغىنىكى، ئۇلارنى ۋە ئۇلارنىڭ قەۋمىنى پۈتۈنلەي ھالاك قىلدۇق (51). ئۇلار زۇلۇم قىلغانلىقىلىرى ئۈچۈن، ئەنە ئۇلارنىڭ ئۆيلىرى (ئادەمزاۋاتىن) خالى بولۇپ قالدى. اللەنىڭ قۇدرىتىنى بىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا (چوڭ) ئىبرەت بار (52). (سالىھ بىلەن) ئىمان ئېيتقان ۋە تەقۋادارلىق قىلغانلارنى (ئازابىتىن) قۇتقۇزدۇق (53). (لۇتنىڭ قىسسىسىنى بايان قىلغىن) ئەينى زاماندا لۇت ئۆزىنىڭ قەۋمىگە ئېيتتى: «سەلەر بىلىپ تۇرۇپ قەبىھە ئىشلارنى قىلامسىلەر» (54). سەلەر ئاياللارنى قويۇپ، جىنسى تەلۋىڭلارنى ئەرلەر بىلەن قاندۇرامسىلەر؟ بەلكى سەلەر نادان قەۋمىسىلەر» (55). ئۇلارنىڭ بىردىن-بىر جاۋابى: «لۇتنىڭ تەۋەلىرىنى شەھىرىڭلاردىن ھەيدەپ چىقىرىڭلار، ئۇلار پاك كىشىلەردۇر» دېيىشتىن ئىبارەت بولدى (56). بىز ئۇنى ۋە خوتۇنىدىن باشقا تەۋەلىرىنى قۇتقۇزدۇق، تەقدىرىمىز بىلەن ئۇنى (يەنى خوتۇنىنى ئازابقا) قالدۇرۇپ قىلدۇق (57). ئۇلارنىڭ ئۈستىگە بىز يامغۇر (يەنى تاش) ياغدۇردۇق. ئاگاھلاندۇرۇلغۇچىلارغا ياغدۇرۇلغان يامغۇر نېمىدىگەن يامان! (58) «جىسى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇر! ئۇنىڭ (پەيغەمبەرلىككە) تاللىغان بەندىلىرىگە ئامانلىق تەلەيمەن!» دېگەن. اللە ياخشىمۇ؟ ياكى ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلىرى ياخشىمۇ؟ (59)

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ

السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ

لَكُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ هُمْ يَوْمِيذُونَ ﴿٦٠﴾

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلْفَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ

لَهَا رِوَابِي وَيَجْعَلُ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ

بَلَّ الْأَنْهَارَ لَئِيْلَمُنُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ خُلْفَهُ الْأَرْضَ عَرَالَةً مَعَ الَّذِينَ

فَالِقَ الْأَمَاتِ لَئِيْلَمُنُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْ

بَحْرِ وَمَنْ يُرِيدِ الْرَيْحَ يُنْفِثِ الْبَرْقَ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ مَعَ

عَرَالَةَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ

الْحَيَاتِ لَمْ يُعِدْهَا وَمَنْ يَرُوقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

عَرَالَةَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ لَئِيْلَعَلَّكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْعِيبُ إِلَّا اللَّهُ

وَمَا يَعْلَمُونَ آيَاتِنَا يَبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي

الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ يَمْتَعِبُونَ ﴿٦٦﴾

(يېڭىرىنچى پارە)

ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقان، سىلەرگە بۆلۈشتىن
يامغۇر ياغدۇرۇپ بەرگەن، ئۇنىڭ بىلەن گۈزەل
باغلارنى يېتىشتۈرۈپ بەرگەن كىم؟ ئۇ باغلارنىڭ
دەرەخلىرىنى ئۆستۈرۈش سىلەرنىڭ قولۇڭلاردىن
كەلمەيدۇ، اللەدىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ باشقا
ئىلاھ يوقتۇر، ئۇلار (ھەقىقەتتىن) بۇرۇلۇپ
كەتكەن قەۋمدۇر (60). زېمىننى (ئىنسانلارغا ۋە
ھايۋانلارغا) تۇرغۇ قىلغان، ئۇنىڭ تۈرلۈك
تەرەپلىرىدە دەريالارنى ئاققۇزغان، ئۇنىڭ ئۈستىدە
(تەۋرەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن) تاغلارنى ئورناتقان،

ئىككى دېڭىز ئارىسىدا (يەنى تاتلىق سۇ بىلەن شورلۇق سۇ ئارىسىدا ئارىلىشىپ كەتمەسلىكى
ئۈچۈن) توساقلارنى قىلغان كىم؟ اللەدىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ (باشقا ئىلاھ يوق) ئۇلار (يەنى
مۇشرىكلار) نىڭ تولىسى بىلمەيدۇ (61). بېشىغا كۈن چۈشكەن ئادەم دۇئا قىلسا (ئۇنىڭ دۇئاسىنى)
ئىجابەت قىلىدىغان، ئۇنىڭ بېشىغا كەلگەن ئېغىرچىلىقنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان ۋە سىلەرنى زېمىننىڭ
ئورۇنساپلىرى قىلغان كىم؟ اللەدىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ سىلەر ئازغىنا ۋەز-نەسەت
ئالسىلەر (62). قۇرۇقلۇقنىڭ ۋە دېڭىزنىڭ قاراڭغۇلۇقلىرىدا سىلەرگە يول كۆرسىتىپ بېرىدىغان،
رەھىمىتىدىن (يەنى يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىشتىن) ئىلگىرى شامالارنى بىشارەت قىلىپ ئەۋەتىدىغان
كىم؟ اللەدىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ (ھېچ ئىلاھ يوقتۇر) اللە ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن
نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر (63). (ئىنساننى) دەسلەپتە خەلق ئەتكەن، ئاندىن ئۇنى تىرىلدۈرىدىغان
كىم؟ سىلەرگە ئاساندىن ۋە زېمىندىن رىزىق بېرىدىغان كىم؟ اللەدىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ (ھېچ ئىلاھ
يوقتۇر) ئېيتقىنكى، «(ئەگەر دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولىدىغان بولساڭلار، دەلىللىڭلارنى كەلتۈر-
رۇڭلار» (64) اللەدىن بۆلەك ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكىلەر غەيبىنى بىلمەيدۇ، ئۇلار (يەنى خالايق)
قاچان تىرىلىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ (65). ئۇلارنىڭ ئاخىرەت توغرىسىدىكى ئىلمى پىشىپ يېتىلدىمۇ؟
ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار ئاخىرەت توغرىلۇق گۇماندىدۇر، ئۇلار ئاخىرەت توغرىلۇق كوردۇر (66).

كاپىرلار (يەنى قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇچى مەككە مۇشرىكىلىرى) ئېيتتى: «بىز ۋە بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىز توپا بولۇپ كەتكەندىن كېيىن (قەبرىمىزدىن تىرىلىپ) چوقۇم چىقىرىلادۇق» (67). ھەقىقەتەن بىزگە ۋە ئاتا-بوۋىلىرىمىزغا ئىلگىرى (قايتا تىرىلىش) ۋەدە قىلىنغان ئىدى. بۇ پەقەت بۇرۇنقىلارنىڭ قىسسىلىرىدۇر» (68). سەن (بۇ كۇففار-لارغا) ئېيتقىن: «زېمىندا سەير قىلىڭلار، گۇناھكارلار (يەنى پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغۇچىلار) نىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قاراڭلار» (ئۇلارنى اللە ھالاك قىلمىدىمۇ؟ ئىلگىرىكى كۇففارلارنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈن كېيىنكى كۇففار-لارنىڭ بېشىغىمۇ كېلىدۇ) (69). (ئى مۇھەممەد!) سەن ئۇلارنىڭ (ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن) قايغۇر-مىغن، ئۇلارنىڭ ھىيلە-مكىرىدىن ئىچىك

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّآبَاءُنَا يُرَابًا
لَمْ نُخْرَجُونَ ۖ لَقَدْ وُعدْنَا هَذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِن
قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۗ قُلْ سِيرُوا
فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۗ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَلٰلٍ مِّمَّنْ يَحْزَنُونَ ۗ
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۗ قُلْ
عَلٰمِي اَنْ يَّكُوْنَ رِزْقُكُمْ مَّقْضٰى الَّذِي تَسْتَعْجِلُوْنَ ۗ
وَ اِنْ رَبِّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلٰى النَّاسِ وَاَلَيْسَ الْاَكْثَرُ هُمْ لَآ
يَشْكُرُوْنَ ۗ وَ اِنْ رَبِّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ وُجُوْهُهُمْ وَا
يَعْلَمُوْنَ ۗ وَ مَا مِنْ عَابِدٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ اِلَّا فِى
كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۗ اِنْ هٰذَا الْقُرْاٰنُ بَقِىْضٍ عَلٰى سَخِيْ
اِسْرَآءِيْلَ الْاَكْثَرِ الَّذِيْ هُمْ فِىْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۗ وَ اِنَّهٗ
لَهْدٰى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۗ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِىْ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۗ
فَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ ۗ

پۇشمۇسۇن (اللە سېنى ئۇلارنىڭ شەرىدىن ساقلايدۇ) (70). ئۇلار: «ئەگەر (سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار، (سەلەر بىزگە ۋەدە قىلغان) ئازاب قاچان چۈشىدۇ» دېيىشىدۇ (71). «سەلەر ئالدىراپ كەتكەن ئازابىنىڭ بىر قىسمى سەلەرگە يېقىنلاشقان بولۇشى مۇمكىن» دېگەن (بۇ، بەدىرى سوقۇشىدا ئۇلارنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى ۋە ئەسرگە ئېلىنىشىدۇر) (72). پەرۋەردىگارىڭ ئىنسانلارغا ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىكتۇر، لېكىن ئۇلارنىڭ تولىسى (پەرۋەردىگارىغا) شۇكۇر قىلمايدۇ (73). پەرۋەردىگارىڭ ئۇلارنىڭ دىللىرىدا يوشۇرغانلىرىنى ۋە ئاشكارا قىلغانلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام-غا قارىتا ئاداۋىتىنى ۋە سۈيىقەستىنى) شەك-شۈبھىسىز بىلىدۇ (74). ئاسمان-زېمىندا لەۋھۇل-حەھىۋۇغا يېزىلمىغان ھېچبىر سىر يوق (75). (پەيغەمبەرلەرنىڭ تۈگەنچىسى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولغان) بۇ قۇرئان ھەقىقەتەن ئىسرائىل ئەۋلادىغا ئۇلارنىڭ ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلىرىنىڭ كۆپىنى بايان قىلىپ بېرىدۇ (76). قۇرئان مۇمىنلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن ھىدايەتتۇر ۋە رەھمەتتۇر (77). شۈبھىسىزكى، پەرۋەردىگارىڭ ئۇلار (يەنى ئىسرائىل ئەۋلادى) نىڭ ئارىسىدا (قىيامەت كۈنى) ئادىل ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە غالىبتۇر، (بەندىلەرنىڭ ئىشلىرىنى) بىلگۈچىدۇر (78). اللە غا تەۋەككۈل قىلغىن (يەنى ئىشىكى اللە غا تاپشۇرغىن، ھەممە ئىشىڭدا اللە غا يۈلەنگىن، اللە ساڭا مەدەتكاردۇر)، (ئى مۇھەممەد) شۈبھىسىزكى، سەن روشەن ھەق (دىن) دىسەن (79).

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَوْمَ الدُّعَاءَ إِذْ
 وَكَلُمُوا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا أَنتَ بِإِذِي الْعِيِّ عَنِ صَلَاتِهِمْ
 إِنَّ سُمْعَ الْأَمْنِ يُؤْمِنُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۗ وَإِذَا
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ
 تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَالْحُوقِ يَأْتِنَانَا أَلا يُؤْقِنُونَ ۗ وَ
 يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ
 بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ قَالَ أَكَذَّبْتُمُ
 بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عُلَمَاءُ مِمَّا أَمَاذَأَ أَنْتُمْ تُعْمَلُونَ ۗ
 وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْصِفُونَ ۗ
 الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَا جَعَلْنَا الْآيَةَ لِيَسْئَلُوا فِيهَا وَاللَّهُ شَهِيدٌ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۗ وَيَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ قَفَرٌ مِّنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دُخْرِينَ ۗ وَنَسَى الْجِبَالُ
 تَحْسِبُهَا جَائِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرًّا السَّحَابِ فُضِعَ اللَّهُ
 الَّذِينَ أَتَقَنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۗ

سەن ئۆلۈكلەرگە ۋە يۈز ئۆرۈگەن گاسلارغا (يەنى دىللىرىنىڭ ئۆلۈكلۈكىدە ئۆلۈكلەرگە ۋە ھەقىنى ئاڭلىماسلىقتا گاسلارغا ئوخشايدىغان كۇففارلارغا) دەۋەتنى ئاڭلىتالمايسەن (80). سەن (دىلى) كورلارنى گۇمراھلىقتىن ئايرىپ، ھىدايەت قىلالمايسەن. سەن (دەۋىتىڭنى) پەقەت بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغانلارغىلا ئاڭلىتالمايسەن (81). ئۇلار (يەنى كۇففارلار) غا ئالدىنلا ئېيتىلغان سۆز ئىشقا ئاشقاندا (يەنى ئازاب ۋە قىيامەت يېقىنلاش-قاندا)، ئۇلارغا زېمىندىن بىر تۈرلۈك ھايۋاننى چىقىرىمىزكى، ئۇ ئۇلارغا ئىنسانلارنىڭ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىشەنمىگەنلىكىنى سۆزلەيدۇ (82). ئۇ كۈندە ھەر ئۈمەتنىڭ ئىچىدىن بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلاردىن بىر توپ ئادەمنى (ھېساب ئېلىش ۋە جازالاش ئۈچۈن) يىغىمىز (ئال-دى-كەينى يىغىلغۇچە) ئۇلار توختىتىپ تۇرۇلدۇ (83). ئۇلار (اللەنىڭ دەرگاھىغا) كەلگەن چاغلى-رىدا، اللە ئۇلارغا: «سەلەر تولۇق بىلمەي تۇرۇپ مېنىڭ ئايەتلىرىمنى ئىنكار قىلدىڭلارمۇ؟ سەلەر (ئەمرى قىلىنغان نەرسەلەردىن) زادى نىمىلەرنى قىلدىڭلار؟» دەيدۇ (84). ئۇلار (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇلارغا ئازاب ھەقىلىق بولدى. ئۇلار (ئۆزلىرى بولمىغانلىقى ئۈچۈن) سۆز قىلالمايدۇ (85). ئۇلارغا كېچىنى ئارام ئالدىغان (ۋاقىت) قىلغانلىقىمىزنى، كۈندۈزنى (ھاياتلىق يولىدا ھەرىكەتلىنىش ئۈچۈن) يورۇق قىلغانلىقىمىزنى ئۇلار ئۇقۇمادۇ؟ بۇنىڭدا ئىمان ئېيتىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللە نىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (86). ئۇ كۈندە سۇر چېلىنىدۇ، اللە خالىغانلاردىن (يەنى پەرىشتىلەر، پەيغەمبەرلەر ۋە شېھىتلاردىن) باشقا ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممىنى قورقۇنچ باسدۇ، ھەممە اللە غا بويسۇنغان ھالدا كېلىدۇ (87). تاغلارنى تۇرغۇن ھالەتتە گۇمان قىلىسەن، ھالبۇكى، ئۇلار بۇلۇتتەك چۆگىلەپ تۇرىدۇ، (بۇ) ھەممە نەرسىنى پۇختا ياراتقان اللە نىڭ ھۈنرىدۇر، ئاللا ھەقىقەتەن سەلەرنىڭ قىلمىشلىرىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر (88).

ياخى ئىش قىلغانلار قىلغان ياخشىلىقىدىن ئوبدان-
راق مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ، ئۇلار بۇ كۈندە قورقۇنچ-
دىن ئەمەن بولىدۇ (89). يامان ئىش قىلغانلار دوزاخقا
يۈزى بىلەن تاشلىنىدۇ، سىلەر پەقەت قىلمىشىڭلارغا
يارىشا جازالىنىسىلەر (90). (ئى مۇھەممەد!
ئېيتقىنكى) «مەن پەقەت اللە ھۈرمەتلىك قىلغان بۇ
شەھەر (يەنى مەككە مۇكەررەمە) نىڭ پەرۋەردىگارىغا
ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلدۇم، ھەممە نەرسە اللە نىڭ
مۈلكىدۇر، مەن مۇسۇلمانلاردىن بولۇشقا، قۇرئان
ئوقۇشقا بۇيرۇلدۇم. كىمكى ھىدايەت تاپىدىكەن، ئۇ
ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈندۇر، كىمكى ئازىدىكەن (ئۇ-
نىڭ ۋابالى ئۆزىگە بولىدۇ)، سەن (ئۇنىڭغا) ئېيتقىنكى،
«مەن پەقەت ئاگاھلاندىرغۇچىلاردىنمەن» (91-92).
(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «جىمى ھەمدۇسانا
اللەغا خاستۇر، اللە سىلەرگە (قۇدرىتىنى
كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئالامەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ،
سىلەر ئۇلارنى (تونۇش پايدا بەرمەيدىغان
چاغدا) تونۇيسىلەر، پەرۋەردىگارىڭىز سىلەرنىڭ قىلغان ئەمەللىرىڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر» (93).

28 - سۇرە قەسەس

مەككەدە نازىل بولغان، 88 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
ئاسىن، مەم (1). بۇ، روشەن كىتاب (يەنى قۇرئان) ئايەتلىرىدۇر (2). ئىمان ئېيتقان قەۋم
ئۈچۈن ساڭا مۇسا ۋە پىرئەۋن قىسسىسىنى ھەقىلىق ئاساستا ئوقۇپ بېرىمىز (3).
شۈبھىسىزكى، پىرئەۋن (مىسىر) زېمىنىدا (زومىگەرلىكتە) ھەددىدىن ئاشتى،
ئاھالىسىنى بۆلەكلەرگە بۆلۈپ، ئۇلاردىن بىر تائىپە (يەنى بەنى ئىسرائىل) نى
بوزەك قىلدى. ئۇلارنىڭ ئوغۇللىرىنى ئۆلتۈرۈپ، قىزلىرىنى (خىزمەتكە سېلىش ئۈچۈن)
تىرىك قالدۇردى، پىرئەۋن ھەقىقەتەن بۇزغۇنچىلاردىن ئىدى (4). بىز (مىسىر) زېمىنىدا
بوزەك قىلىنغانلارغا مەرھەمەت قىلىشنى ئىرادە قىلىمىز، ئۇلارنى يولباشچىلاردىن
قىلىشنى، ئۇلارنى پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ (مۈلكىگە) ۋارىسى قىلىشنى ئىرادە قىلىمىز (5).

ئۇلارنى (مىسىر) زېمىندا كۈچ-قۇۋۋەتكە ئىگە قىل-
 ماقچىسىز، پىرئەئۇنگە، (ۋەزىرى) ھامانغا ۋە ئۇلارنىڭ
 قوشۇنىغا ئۇلار (يەنى بوزەك قىلىنغانلار)دىن قور-
 قىدىغان نەرسىنى (يەنى بەنى ئىسرائىلنى مىسىرغا
 ھۆكۈمران قىلىشنى) كۆرسىتىشىمىز (6). مۇسانىڭ
 ئانىسىغا ئىلھام بىلەن بىلدۈردۈڭكى، «مۇسانى ئېمىت-
 كىن، ئۇنىڭ زىيانكەشلىككە ئۇچرىشىدىن قورقساڭ،
 ئۇنى (ساندۇققا سېلىپ) دەرياغا (يەنى نىل دەر-
 ياسىغا) تاشلىغىن، ئۇنى (ھالاك بولارمىكەن دەپ)
 قورقىمىغىن، (ئۇنىڭ پىراقىدىن) قاينغۇرمىغىن، ئۇنى
 ساڭا چوقۇم قايتۇرىمىز ۋە ئۇنى پەيغەمبەرلەردىن
 قىلىمىز» (7). پىرئەئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر مۇسانى
 ئاقسۋەت ئۆزلىرىگە دۈشمەن ۋە خاپىلىق(نىڭ
 مەنبەسى) قىلىش ئۈچۈن (نىل دەرياسىدىن) سۈزۈ-

ۋالدى. شۈبھىسىزكى، پىرئەئۇن، ھامان ۋە ئۇلارنىڭ قوشۇنلىرى خاتالاشقان ئىدى (8). پىرئەئۇنىڭ
 ئايالى: «(بۇبالا) ماڭا ۋە ساڭا كۆز نۇرى (يەنى خۇشاللىق) بولسۇن، ئۇنى ئۆلتۈرمەڭلار، بەلكى
 ئۇ بىزگە پايدا يەتكۈزەر، ياكى ئۇنى ئوغۇل قىلىۋالارمىز» دېدى. ھالبۇكى، ئۇلار (پىرئەئۇنىڭ
 ۋە ئۇنىڭ ياردەمچىلىرىنىڭ ھالاكتىنىڭ مۇسانىڭ قولىدا بولىدىغانلىقىنى) ئۇقمايتتى (9). مۇسانىڭ
 ئانىسى (مۇسانىڭ پىرئەئۇنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ) ئەس-ھوشىنى يوقاتتى، (ئۇنىڭ
 اللەنىڭ بالىنى قايتۇرۇش ۋەدىسىگە) ئىشەنگۈچىلەردىن بولۇشى ئۈچۈن، ئۇنىڭ كۆڭلىنى خاتىر-
 جەم قىلمىغان بولساق، ئۇ بالىنى ئاشكارىلاپ قويغىلى تاس قالغان ئىدى (10). ئانىسى مۇسانىڭ
 ھەمىشىرىسىگە: «(خەۋەرنى ئۇقۇش ئۈچۈن) مۇساغا ئەگەشكىن» دېدى. ھەمىشىرىسى مۇسانى يىراق-
 تىن كۆرۈپ تۇردى. ھالبۇكى، ئۇلار (ئۇنى) تۇيمايتتى (11). (ئۆز ئانىسى كېلىشتىن) ئىلگىرى
 مۇسانى سۈت ئەمگۈزگۈچى ئاياللارنىڭ ئېمىتىشىدىن توسىتۇق، مۇسانىڭ ھەمىشىرىسى: «سەلەرگە
 مۇسانى ئۇيدان باقىدىغان بىر ئائىلىنى كۆرسىتىپ قويمايمۇ؟ ئۇلار مۇسانى ئىخلاس
 بىلەن باقىدۇ» دېدى (12). ئانىسىنىڭ خۇشال بولۇشى، قاينغۇرماسلىقى ۋە اللەنىڭ
 ۋەدىسىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى بىلىشى ئۈچۈن بىز مۇسانى ئۇنىڭغا قايتۇردۇق،
 لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (اللەنىڭ ۋەدىسىنىڭ ھەق ئىكەنلىكىنى) بىلمەيدۇ (13).

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
 نُجَيِّدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
 أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا
 وَمِنَ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ
 عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الْفٰطِنِ
 إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
 فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَصَبْتُ عَلَىٰ
 فُلَانٍ الْيَوْمَ كَظَمِ اللَّيْمَ حَرِيْمِي ﴿۱۷﴾ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ حَاطِبًا
 تَبَرَّؤُا بِمَا آذَى الَّذِي اسْتَضَرَّهُ بِالْأَمْرِ يَسْتَضِرُّهُ قَالَ
 لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾ وَلَمَّا كَانَ آدَامُ عَلَى الْغَيْطِ
 بِأَلَدِيٍّ حَمِيًّا وَبِهِمَا تَالِيبٌ قَالِ يَا رَبِّ إِنَّ نَفْسِي كَانَتْ
 كَمَا أَتَلَّتْ نَفْسَ آدَامَ لَأَمْسِيَنَّ مِنْ رَبِّكَ لَئِن لَّمْ يَكُنْ حَبْرًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَا رَبُّكَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُضِلِّينَ ﴿۱۹﴾ وَكَانَ
 رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَمْنَعُ قَالَ يُنُوسِي إِنَّ الْمَلَكَ
 يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ قَبِيْلَةٍ فَأَخْرِجُوا عِيَالَكُمْ مِنَ الْمَدِينَةِ ﴿۲۰﴾

مۇسا ئۆسۈپ يېتىلگەندە، ئەقلى توشقاندا ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلىكنى ۋە ئىسمىنى ئاتا قىلدۇق، بىز ياخشىلارغا مۇشۇنداق مۇكاپات بېرىمىز (14). مۇسا شەھەر ناھا- لىسىدىن ھېچ كىشىنى كۆرگىلى بولمايدىغان بىر ۋاقىتتا (يەنى چۈشلۈك ئۇيقۇدىكى چاغدا) شەھەرگە كىردى، ئۇ شەھەردە ئىككى كىشىنىڭ ئۇرۇشۇۋاتقانلىقىنى كۆردى. (ئۇرۇشۇۋاتقانلاردىن) بىرى ئۆز قەۋمىدىن بولسا، يەنە بىرى ئۇنىڭ دۈشمىنى ئىدى. ئۆز قەۋمىدىن بولغان ئادەم دۈشمىنىگە قارشى ئۇنىڭدىن ياردەم تىلىدى. مۇسا ئۇنى مۇشت بىلەن بىرنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى. مۇسا ئېيتتى: «بۇ شەيتاننىڭ ئىشىدۇر، شۈبھىسىزكى، شەيتان ئازدۇرغۇچى ئاش- كارا دۈشمەندۇر» (15). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەر- دىگارم! مەن ھەقىقەتەن ئۆزۈمگە زۇلۇم قىلىدىم.

ماڭا مەغپىرەت قىلىن». اللە ئۇنىڭغا مەغپىرەت قىلدى، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر (16). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ماڭا (مەغپىرەت قىلغانلىق) نېمىتىڭ سەۋەبى بىلەن مەن ھەرگىز گۇناھكارلارغا ياردەمچى بولمايمەن» (17). مۇسا ئەتسى ئەتىگەندە قورقۇنچ ئىچىدە ئەتراپىغا قاراپ شەھەر ئارىلاپ يۈرەتتى، ناگاھان تۇنۇگۇن ئۇنىڭدىن ياردەم تىلىگەن ئادەم (بىر قىبىتى بىلەن ئۇرۇشۇپ تۇرغان ھالدا) مۇسادىن يەنە ياردەم تىلىدى، مۇسا ئۇنىڭغا: «سەن ھەقىقەتەن ئاشكارا گۇمراھ ئىكەنسەن» دېدى (18). مۇسا ئىككىسىنىڭ (ئورتاق) دۈشمىنى بولغان ئادەم (يەنى قىبىتى) گە قول ئۇزاتماقچى بولغاندا، ياردەم تىلىگەن ئادەم: «ئى مۇسا! سەن تۇنۇگۇن بىر ئادەمنى ئۆلتۈرگەندەك مېنى ئۆلتۈرمەكچىمۇسەن، سەن زېمىنىدا تۈزىگۈچىلەردىن بولۇشنى خالىماي، پەقەت زومىگەر بولۇشنىلا خالايسەن» دېدى (19). بىر ئادەم شەھەرنىڭ يىراق يېرىدىن ئالدىراپ كېلىپ: «ئى مۇسا! شۈبھىسىزكى، كاتتىلار سېنى ئۆلتۈرۈشنى مەسلىھەت قىلىشۋاتىدۇ، (شەھەردىن دەرھال) چىقىپ كەتكىن، مەن ئەلۋەتتە ساڭا سادىق كىشىلەردىنمەن» دېدى (20).

مۇسا قورقۇنچ ئىچىدە ئەتراپىغا باققان ھالدا شەھەر - دىن چىقتى، ئۇ: «ئى پەرۋەردىگارم! مېنى زالىم قەۋمدىن قۇتقۇزغىن» دەدى (21). ئۇ مەدەين تەرەپكە يۈزلەنگەن چاغدا: «پەرۋەردىگارم مېنى توغرا يولغا يېتەكلىشى مۇمكىن» دەدى (22). مۇسا مەدەيندىكى بىر بۇلاقنىڭ يېنىغا كەلگەندە (مال - لىرىنى) سۇغىرىۋاتقان بىر توپ كىشىلەرنى كۆردى. ئۇلاردىن باشقا يەنە (قويللىرىنى سۇدىن) توسۇپ تۇرغان ئىككى ئايالىنى كۆردى. مۇسا ئۇلارغا: «سىلەرگە نېمە بولدى؟ (يەنى قويللىرىڭلارنى سۇدىن توسۇپ تۇرۇپسىلەرغۇ؟)» دەدى، ئۇلار: «پادىچىلار قويللىرىنى سۇغىرىپ بولغاندىن كېيىن، ئاندىن بىز سۇغىرىمىز، ئاتىمىز بولسا ياشىنىپ قالغان بوۋايدۇر» دەدى (23). مۇسا ئۇلارنىڭ قويللىرىنى سۇغىرىپ بەر -

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِبًا تَائِبًا قَالَ رَبِّ إِنِّي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَبِيلَ
الْيَسِيرِ ۝ وَلَمَّا وُرِدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدَّى الرَّبْعَاءُ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ۚ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي
لَمَّا آنَسْتُ إِلَى مِنَ خَيْرِ نَفْعٍ ۖ فَبَدَأْتُ أَحَدَهُمَا نَتَشَى عَلَى
السَّيِّئَةِ ۖ قَالَتْ إِنَّ ابْنِي يَدْعُوكَ لِيزريكَ آجْرًا مَا سَأَلْتِ لَكَ
فَلَمَّا جَاءَهُ فَكُنْ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۖ قَالَ لَا تَخَفْ حَبِطَ مِنْ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۖ قَالَتْ أَحَدُهُمَا يَا ابْنِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ
مِنِ اسْتَجْرَتِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۖ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَكْفِكَ
أَحَدِي ۖ أَبَدَيْتُ هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجِرَنِي نَتَشَى حَجَجٍ ۖ قَالَتِ امْكُمْتَ
عَسْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سَعْدِي ۖ إِنَّ
شَاءَ اللَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۖ قَالَ ذَلِكَ بَدِئِي وَبَيْنَكَ أَيَّتُهَا الْجَلِيلِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ۖ وَمَا تَقُولُ وَكَيْفَ ۖ

دى، ئاندىن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ (بىر دەرەخنىڭ) سايىسىگە بېرىپ (ئولتۇرۇپ): «پەرۋەردىگارم! ماڭا رىزىقتىن نېمىنىلا بەرسەڭ، مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا موھتاج» دەدى (24). ئۇلارنىڭ (يەنى ئۇ ئىككى ئايالنىڭ) بىرى مۇسانىڭ يېنىغا ئۇياتچانلىق بىلەن مېڭىپ كېلىپ: «(قويللىرىمىزنى) سۇغىرىپ بەرگەن - لىكىڭنىڭ ھەققىنى بېرىش ئۈچۈن ئاتام سېنى راستلا چاقىرىدۇ» دەدى. مۇسا ئۇنىڭ (يەنى شۇ - ئەينىنىڭ) قېشىغا كېلىپ ئەھۋالنى ھېكايە قىلىپ بەردى، شۇئەيب: «قورقمىغىن، زالىم قەۋمدىن قۇتۇل - دۇڭ» دەدى (25). ئۇلارنىڭ (يەنى ئاياللارنىڭ) بىرى ئېيتتى: «ئى ئانا، ئۇنى سەن ئىشلەتكىن، بۇ سەن ئىشلەتكەنلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر، كۈچلۈك، ئىشەنچلىكتۇر» (26). ئۇ (يەنى شۇئەيب) ئېيتتى: «ماڭا سەككىز يىل ئىشلەپ بېرىشنىڭ بەدىلىگە ساڭا بۇ ئىككى قىزىمنىڭ بىرىنى بېرىشنى خالايمەن، ئەگەر ئون يىلنى توشقۇزۇۋەتسەڭ (ئۇمۇ) ئىختىيارىڭ، (ئون يىلنى شەرت قىلىپ) سېنى مۇشەق - قەتەكە سېلىپ قويۇشنى خالىمايمەن، خۇدا خالىسا، مېنىڭ ياخشى ئادەم ئىكەنلىكىمنى بايقايمەن» (27). مۇسا ئېيتتى: «بۇ ئىككىسىمنىڭ ئارىسىدىكى توختامدۇر، ئىككى مۇددەت (يەنى سەككىز يىل بىلەن ئون يىل) نىڭ قايسىسىنى توشقۇزسام توشقۇزاي، ماڭا ئارتۇقچە تەلەپ قويۇشقا بولمايدۇ، ئاللا بىزنىڭ سۆزىمىزگە گۇۋاھتۇر» (28).

مۇسا (ئۆز ئارا كېلىشكەن) مۇددەتنى (يەنى كېلىش-كەن مۇددەتنىڭ تولۇقراقى بولغان ئون يىلنى) توشقۇزغاندىن كېيىن ئايالنى ئېلىپ (مىسرغا قاراپ) يولغا چىقتى، ئۇ تۇر تېغى تەرىپىدە ئوت كۆردى*، ئۇ ئايالغا: «شۈبھىسىزكى، مەن (يىراق-تىن) ئوت كۆردۈم، ئۇ يەردىن مەن سىلەرگە بىر خەۋەر ئېلىپ كېلەي، يا سىلەرنىڭ ئىسسىقلىقىڭلار ئۈچۈن ئوتتىن بىر پارچە چوڭ ئېلىپ كېلەي» دېدى (مۇسا ئەلەيھىسسالام ئوتنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئونىڭ ئوت ئەمەس، نۇر ئىكەنلىكىنى بىلدى) (29).

مۇسا ئونىڭ يېنىغا كەلگەندە ۋادىنىڭ ئوڭ تەرىپى-نىڭ گىرۋىكىگە توغرا كېلىدىغان مۇبارەك جايدىكى دەرەخ تەرەپتىن (مۇنداق) ئىندائاڭلاندى: «ئى مۇسا، (ساڭا سۆز قىلىۋاتقان) مەن، ھەقىقەتەن، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە دۇر مەن (30). سەن ھاساڭنى

تاشلىغىن». مۇسا ھاسسىنىڭ گويا ئەجدىھادىك تېز ھەرىكەتلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قاچتى، كەينىگە قارىدى، (ئىندائاڭلىدىكى) «ئى مۇسا! ئالدىڭغا ماڭغىن، قورقىمىغىن، سەن ھەقىقەتەن (قورقۇنچىتىن) ئەمەن بولغۇچىلاردىن سەن (31). قولۇڭنى قويۇڭغا سالغىن، ئۇ ھېچقانداق ئىللەتسىز (بىر پارچە ئايدەك پارلاپ) ئاپئاق بولۇپ چىقىدۇ، قورقۇنچى دەپتى قىلىش ئۈچۈن، قولۇڭنى يىغىۋالغىن (يەنى قويۇڭغا سېلىۋالغىن)، بۇ ئىككىسى پىرىئۇنىگە (ۋە ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ) چوڭ-لىرىغا پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن كەلگەن پاكىتتۇر، ئۇلار ھەقىقەتەن (بىزنىڭ ئىتائىتىمىزدىن چىق-قۇچى) پاسىق قەۋم ئىدى» (32). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارىم! مەن ھەقىقەتەن ئۇلاردىن بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويدۇم، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ مېنى ئۆلتۈرۈشىدىن قورقىمەن (33). قېرىندىشىم ھارۇننىڭ تىلى مېنىڭدىن راۋاندۇر، ئۇنى مەن بىلەن (پەيغەمبەرلىكىمنى) تەستىقلايدىغان ياردەمچى قىلىپ ئەۋەتكىن، مەن ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ مېنى ئىنكار قىلىشىدىن قورقىمەن» (34). اللە ئېيتتى: «قېرىندىشىڭ ئارقىلىق سېنى كۈچەيتىمىز، ئىككىڭلارنى غالىب قىلىمىز، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئىككىڭلارغا زىيانكەشلىك قىلالمايدۇ، سىلەر ئىككىڭلار ۋە ئىككىڭلارغا ئەگەشكەنلەر بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز ئارقىلىق غەلبە قىلىسىلەر» (35).

* بۇ سوغاق كېچىدە ئۇلار يولدىن ئادىشىپ كەتتى، قاتتىق بوران چىقىپ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ يادىسىنى تارقىتىۋەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئايالنىڭ تولغىقى تۇتۇپ قالدى، مۇشۇنداق چاغدا مۇسا ئەلەيھىسسالامغا يىراقتىن بىر ئوت كۆرۈندى.

مۇسا ئۇلارغا بىزنىڭ روشەن مۆجىزىلىرىمىزنى ئېلىپ كەلگەندە، ئۇلار: «بۇ ئويدۇرۇپ چىقىلغان سېمىردۇر، بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ (زامانىدا) بۇنداق نەرسىلەرنىڭ بارلىقىنى ئاڭلىمىغان ئىدۇق» دەدى (36). مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ئۆزىنىڭ دەرگاھىدىن كىمىنىڭ ھىدايەت ئېلىپ كەلگەنلىكىنى، ئاخىرىدىكى ياخشى ئاقىۋىتىگە كىمىنىڭ ئىگە بولىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ، زالىملار (يەنى اللەغا يالغاننى چاپلىغۇچى فاجىرلار) چوقۇم مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىدۇ» (37). پىرئەتۇن ئېيتتى: «ئى كاتتىلار! مەن ئۆزۈمدىن باشقا يەنە بىر ئىلاھنىڭ بارلىقىنى بىلمەيمەن. ئى ھامان، مېنىڭ ئۈچۈن پىششىق خىش پىشۇرۇپ ئېگىز بىر بىنا سالغىن، مەن مۇساڭنىڭ ئىلاھىنى كۆرۈشۈم مۇمكىن، مەن ھەقىقەتەن ئۇنى (ئاسماندا بىر

پەرۋەردىگار بار دېگەن دەۋاسىدا) يالغانچىلاردىن گۇمان قىلىمەن» (38). پىرئەتۇن ۋە ئۇنىڭ قوشۇنى (مىسىر) زېمىنىدا زۇلۇم قىلىپ (ئىمان ئېيتىشقا) بويۇن تاشلىق قىلدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى بىز تەرەپكە قايتۇرۇلمايمىز (يەنى قىيامەت ۋە قايتا تىرىلىش يوق، ھېساب ئېلىنىشىمۇ، جازاغا تارتىلىشىمۇ يوق) دەپ گۇمان قىلدى (39). بىز پىرئەتۇننى ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرىنى جازالىدىق، ئۇلارنى دېڭىزغا تاشلىۋەتتۇق (يەنى ئۇلارنى دېڭىزدا غەرق قىلىۋەتتۇق، ئۇلاردىن بىر ئادەم ساق قالمىدى (يوق)، (ئى مۇھەممەد!) زالىملارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا (ئىبىرەت كۆزى بىلەن) قارىغىن (40). ئۇلارنى بىز دوزاخقا ئۈندەيدىغان پېشىۋالار قىلدىق (يەنى ئۇلارنى بىز دۇنيادا گۇمراھلار ئەگىشىدىغان كۇفرىنىڭ باشلىقلىرى قىلدىق)، قىيامەت كۈنى ئۇلار ياردەمگە ئېرىشەلمەيدۇ (يەنى قىيامەت كۈنى ئۇلاردىن ئازابىنى دەپتى قىلىدىغان مەدەتكار بولمايدۇ) (41). ئۇلارغا بۇ دۇنيادا لەنەتنى ئەگەشتۈردۈق (يەنى ئۇلارغا بۇ دۇنيادا اللە، پەرىشتىلەر ۋە مۇمىنلەر لەنەت ئوقۇيدۇ)، قىيامەت كۈنى ئۇلار اللەنىڭ رەھىمىتىدىن يىراق قىلىنغۇچىلاردۇر (42). شۈبھىسىزكى، بىز (نۇھنىڭ قەۋمى ئاد، سەمۇد ۋە لۇتنىڭ قەۋمى قاتارلىق) ئىلگىرىكى ئۆمەتلەرنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن، كىشىلەر (يەنى بەنى ئىسرائىل) نىڭ دىلىلىرىغا (ھەقىقەتنى كۆرىدىغان) نۇر بېرىپ، ئۇلارغا ھىدايەت ۋە رەھىمەت قىلدىق، ئۇلار ۋەز-نەسىمەت ئالسۇن دەپ، مۇساغا كىتابىنى (يەنى تەۋراتنى) بەردۇق (43).

(ئى مۇھەممەد!) بىز غەربىي تاغنىڭ بىر تەرىپىدە مۇساغا ۋەھى نازىل قىلغىنىمىزدا سەن يوق ئىدىڭ، (بۇنى) ئۆز كۆزۈڭ بىلەنمۇ كۆرمىگەن ئىدىڭ (44). لېكىن بىز نۇرغۇن ئۈمەتلەرنى ياراتتۇق، ئۇلارنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولدى، سەن مەدىيەن ئاھالىسىنىڭ ئىچىدە ئۇلارغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرغۇچى بولغىنىڭ يوق، لېكىن بىز (سەنى) ئۇلاردىن باشقا بىر قەۋمگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق (45). بىز تۇر تېغىنىڭ بىر تەرىپىدە (مۇساغا) سۆز قىلغىنىمىزدا سەن يوق ئىدىڭ، لېكىن بۇ سەندىن ئىلگىرى ھېچبىر ئاگاھلاندىر-غۇچى كەلمىگەن قەۋمنى ئاگاھلاندىرۇشۇڭ ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ۋەز-نەسەت ئېلىشى ئۈچۈن، پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان رەھىمەتتۇر (46). ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرى (يەنى

كۇفرى ۋە گۇناھلىرى) تۈپەيلىدىن، ئۇلارغا بىرەر ئازاب كەلسە، «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە بىرەر پەيغەمبەر ئەۋەتكەن بولساڭ ئىدىڭ، سېنىڭ ئايەتلىرىڭگە ئەگىشەتتۇق ۋە مۆمىنلەردىن بولاتتۇق» دېيەسلىكلىرى ئۈچۈن (سەنى ئۇلارغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق) (47). ئۇلارغا بىز ۋەھى قىلغان ھەقىقەت نازىل بولغان چاغدا، ئۇلار: «ئۇنىڭغا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) نېمىشقا مۇساغا بېرىلگەن مۆجىزە بېرىلمىدى» دېدى. ئۇلار ئىلگىرى مۇساغا بېرىلگەن مۆجىزىنى ئىنكار قىلىدىمۇ؟ ئۇلار: «(تەۋرات بىلەن قۇرئان) بىر-بىرىنى تەستىق قىلىدىغان سېھىردۇر» دېدى. ئۇلار: «بىز ھەقىقەتەن (ئىككى كىتابىنىڭ) ھەربىرىنى ئىنكار قىلغۇچىمىز» دېدى (48). ئېيتقىنكى، «ئەگەر (ئۇ ئىككى كىتاب سېھىردۇر دېگەن سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولدىغان بولساڭ-لار، ئۇ ئىككى كىتابقا قارىغاندا، اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان تېخىمۇ توغرا بىر كىتاب كەلتۈرۈپ بېقىڭلار، مەن ئۇنىڭغا ئەگىشەي» (49). ئەگەر ئۇلار ساڭا جاۋاب بەرمىسە، بىلىگىنكى، ئۇلار پەقەت ئۆزلىرىنىڭ نەپسى خاھىشىغا ئەگىشىدۇ، اللە ۋەھىي قىلغان توغرا يولنى قويۇپ نەپسى خاھىشىغا ئەگەشكەن كىشىدىنمۇ ئازغۇن ئادەم بارمۇ؟ اللە ھەقىقەتەن زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ (50).

وَمَا أُوذِيَتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعَا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَإِنْتُمْ أَوْمَاءٌ
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ آمَنَ وَعَدَنَهُ وَمَدَا
حَسَنًا فَهَلْ يَرَىٰ فِيهِ لَكُمْ مَمْنَعَةً مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا تَتَّبِعُوا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يَبْدَأُ بِهِمُ يَقُولُ ابْنَ
شُرَكَاءِ يَٰ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِمْ كَمَا أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا
وَاللَّيْلُ مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِمِينَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يَبْدَأُ بِهِمُ يَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَقَعِيدَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا مَن آتَانَا مِن تَابٍ وَآمَن وَعَمِلَ صَالِحًا نَلَسْنَا أَن
يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا
كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْعِنَ اللَّهِ وَتَعَلَىٰ عَالِيَهُمُ الْوُجُوهُ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونَ بِهِ وَمَا كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ بِهِ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ﴿٦٩﴾ وَلَهُ الْحُكْمُ يَوْمَ تَرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

سەلەرگە قانداق نەرسە بېرىلمسۇن، (ئۇ) دۇنيا تىرىكچىلىكىدىكى پايدىلىنىدىغان نەرسىدۇر ۋە دۇنيا تىرىكچىلىكىنىڭ زىننىتىدۇر، اللەنىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب ئەڭ ياخشىدۇر، ئەڭ باقىدۇر، چۈشەنمەمسىلەر؟ (60) بىز ياخشى ۋەدىنى قىلغان (يەنى جەننەتنى ۋەدە قىلغان) ئادەم ئۇنى تاپىدۇ، (ئۇ) دۇنيا تىرىكچىلىكىدىكى پايدىلىنىدىغان نەرسىلەر بىلەن بىز پايدىلىنىدۇرغان، ئاندىن قىيامەت كۈنى ئازابقا دۇچار بولغان ئادەم بىلەن ئوخشاشمۇ (61). شۇ كۈنى اللە ئۇلارغا: «سەلەر گۇمان قىلغان مېنىڭ شېرىكلىرىم قەيەردە؟» دەپ ندا قىلىدۇ (62). ئۆزلىرىگە ئازاب تېگىشلىك بولغانلار (يەنى مۇشرىكلارنىڭ چوڭلىرى): «پەرۋەردىگارىمىز! بىز (سېنىڭ يولۇڭدىن) ئازدۇر-غانلارنى (يەنى ئەگەشكۈچىلىرىمىزنى) ئۆزىمىز ئازغاندەك ئازدۇردۇق، (پەرۋەردىگارىمىز!) ئۇلاردىن يىراقلىشىپ سائىغا يېقىنلاشتۇق، ئۇلار بىزگە ئىبادەت قىلمايتتى (پەقەت نەپسى خاھىشلىرىغا ئىبادەت قىلاتتى)» دېيىشىدۇ (63).

ئۇلارغا: «شېرىك كەلتۈرگەن مەبۇدلىرىڭلارنى چاقىرىڭلار» دېيىلگەن ھامان، ئۇلار شېرىك كەلتۈرگەن مەبۇدلىرىنى چاقىرىدۇ، ئۇلاردىن جاۋاب كەلمەيدۇ، ئۇلار ئازابنى كۆرگەن چاغدا، (كاپىر بولغانلىقىغا نادامەت قىلىپ) (دۇنيادىكى ۋاقىتدا) ھىدايەت تاپقان بولۇشلىرىنى ئارزۇ قىلىدۇ (64). ئۇ كۈندە اللە ئۇلارغا ندا قىلىپ ئېيتىدۇ: «پەيغەمبەرلەرگە نېمە بىلەن جاۋاب بەردىڭلار؟» (65) ئۇ كۈندە ئۇلارغا بارلىق خەۋەرلەر قاراڭغۇ بولىدۇ، ئۇلار ئۆزئارا سوراىمايدۇ (66). تەۋبە قىلغان، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغان ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭ مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلىرىدىن بولۇشى ئۈمىدلىكتۇر (67). اللە (مەخلۇقاتىدىن) خالىغىنى يارىتىدۇ، خالىغان ئادەمنى (پەيغەمبەرلىككە) تاللايدۇ، تاللاش ھوقۇقى ئۇلاردا ئەمەس، اللە پاكىتۇر، ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەنلىرىدىن ئۈستۈندۇر (68). پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارنىڭ دىللىرىدا يوشۇرۇن تۇتقانلىرىنى ۋە (ئېغىزلىرىدا) دېگەنلىرىنى بىلىپ تۇرىدۇ (69). ئۇ اللەدۇر، ئۇنىڭدىن بۆلەك ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە جىمى ھەمدۇسانا اللەغا مەنسۇپتۇر، ھۆكۈم چىقىرىش اللەغا مەنسۇپتۇر، سەلەر اللەنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (70).

»ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! ئەگەر اللہ كېچنى سىلەر ئۈچۈن قىيامەت كۈنىگىچە سوزىدىغان بولسا، اللہ دىن بۆلەك قايسى ئىلاھ سىلەرگە يورۇقلۇق ئېلىپ كېلەيدۇ، سىلەر ئاخلىمامسىلەر؟» دېگىن (771).

»ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ ئەگەر اللہ كۈندۈزنى سىلەر ئۈچۈن قىيامەت كۈنىگىچە سوزىدىغان بولسا، اللہ دىن بۆلەك قايسى ئىلاھ سىلەرگە ئارام ئېلىشىڭلار ئۈچۈن كېچنى ئېلىپ كېلەيدۇ؟ سىلەر كۆرمەيسىلەر؟» دېگىن (772). سىلەرنى كېچىدە ئارام ئالسۇن، كۈندۈزدە (ھاياتلىق يولدا ھەرىكەت-لىنىپ) اللہنىڭ پەزىلىنى تەلەپ قىلىشۇن ۋە (اللەنىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلىشۇن دەپ،

سىلەر ئۈچۈن كېچە بىلەن كۈندۈزنى يارىتىشى اللەنىڭ رەھىمىتىدندۇر (773). ئۇ كۈندە اللە ئۇلارغا نىدا قىلىپ: «سىلەر گۇمان قىلغان مېنىڭ شېرىكلىرىم قەيەردە؟» دېدۇ (774). بىز ھەر ئۈمەتتىن (ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىگە گۇۋاھلىق بېرىدىغان) بىر گۇۋاھچى (يەنى پەيغەمبەر)نى چىقىرىمىز، پاكىتىڭلارنى كەلتۈرۈڭلار، دەيمىز، ئۇلار ھەقىقەتنىڭ اللەغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى ئاندىن بىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئويدۇرۇپ چىققان نەرسىلىرى (يەنى مەبۇدلىرى) ئۆزلىرىنى ئۇلاردىن چەتتە ئالىدۇ (775). قارۇن ھەقىقەتەن مۇساڭنىڭ قەۋمىدىن ئىدى. قارۇن ئۇلارغا يوغانلىق قىلدى، قارۇنغا خەزىنىلەردىن شۇ قەدەر كۆپ بەرگەن ئىدۇقكى، ئۇلارنىڭ ئاچقۇچلىرىنى (كۆتۈرۈش) كۈچلۈك بىر جامائەگىمۇ ھەقىقەتەن ئېغىرلىق قىلاتتى، ئەينى ۋاقىتتا قارۇنغا قەۋمى ئېيتتى: «كۆرۈڭلەپ كەتسە، اللە ھەقىقەتەن كۆرۈڭلەپ كەتكۈچىلەرنى دوست تۇتمايدۇ (776). اللە ساڭا بەرگەن بايلىق بىلەن ئاخىرەت يۇرتىنى تىلىگىن، دۇنيادىكى نېسۋەگىنىمۇ ئۇنتۇم-غىن، اللە ساڭا ياخشىلىق قىلغاندەك، سەن (اللەنىڭ بەندىلىرىگىمۇ) ياخشىلىق قىلغىن، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىقنى تىلىمىگىن، اللە ھەقىقەتەن بۇزغۇنچىلىق قىلغۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ» (777).

قارۇن: «مېنىڭ ئالاھىدە بىلىمىم بولغانلىقتىن، بۇ بايلىققا ئېرىشتىم» دېدى. قارۇندىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئۈمىتلىرىدىن ئۇنىڭغا قارىغاندا تېخىمۇ كۈچلۈك، توپلىغان (مېلى) تېخىمۇ كۆپ بولغان كىشىلەرنى اللە نىڭ ھالاك قىلغانلىقىنى ئۇ بىلمىدىمۇ؟ گۇناھ-كارلارنىڭ گۇناھلىرىنىڭ سۈرىلىشى (اللە بۇنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن) ھاجەتسىزدۇر (78). قارۇن ئۆز قەۋمىنىڭ ئالدىغا بارلىق زىننىتى بىلەن ھەشەمەتلىك ھالدا چىقتى. دۇنيا تىرىكچىلىكىنى كۆزلەيدىغانلار: «كاشكى بىزگە قارۇنغا بېرىلگەن بايلىق بېرىلسىچۇ، ئۇ ھەقىقەتەن (دۇنيالىقتىن) چوڭ نېسۋىگە ئىگە ئىكەن» دېدى (79). ئىلىملىك كىشىلەر: «ۋاي سىلەر -

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ كَدَّ
 أَهْلًاكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ ۗ سَنَ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ
 جَبَعًا ۖ وَلَا يَسْتَلِ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ عَزَّ وَجَلَّ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْعَيْبَةَ الدُّنْيَا لِيَلْبَسْنَ كِنَا
 مِثْلَ مَا أُوْتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَكُنْ وَحِظٌ عَظِيمٌ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ
 وَلَا يَلْبَسُهَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِإِخْوَانِهِ الْأَرْضَ ۖ فَمَا
 كَانَ لَهُمْ مِنْهُ وَمَا يَكْتُمُونَ ۚ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُتَدَبِّرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْحَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ بِالْآلِهَةِ يَأْتُونَ
 وَيُحِبُّونَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
 لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُنَازِنَا ۚ لَكِنْ يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدُّنْيَا الَّتِي كُفِّرُهَا بِلَدِّهَا يَوْمَ لَا
 يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا نُفُوسًا فِي السَّمٰوٰتِ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ جَاءٍ بِالْحَسَنَةِ ۖ فَهَلْ خَيْرٌ لِّهٖمَّ مِنْ جَاءٍ بِالسَّيِّئَةِ ۚ قُلْ لَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾

گە! ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەلى قىلغان كىشىگە اللە نىڭ ساۋابى ياخشىدۇر. ئۇ ساۋاب پەقەت سەۋر قىلغۇچىلارغا بېرىلىدۇ» دېدى (80). قارۇننى ئۇنىڭ ئۆيى بىلەن قوشۇپ يەرگە يۇتقۇزدۇق، ئۇنىڭدىن اللە نىڭ ئازابىنى دەپتۇ قىلىدىغان بىر جامائە بولمىدى. قارۇن ئۆزىنى قوغدىيالىمىدى (81). تۇنۇگۇن تېخى قارۇننىڭ دەرىجىسىنى ئارزۇ قىلغانلار دېيىشتىكى، «پاھ، كۆردۈڭمۇ؟ اللە بەندىلىرىدىن خالىغان ئادەمنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىدىكەن، (خالىغان ئادەمنىڭ رىزقىنى) تارقىلىدىكەن، اللە بىزگە مەرھەمەت قىلىمىغان (يەنى ئارزۇ قىلغىنىمىزنى بەرگەن) بولسا ئىدى، بىزنى ئەلۋەتتە يەر يۇتاتتى، ۋاي كۆردۈڭمۇ؟ كاپىرلار نىجات تاپمايدۇ» (82). ئەنە شۇ ئاخىرەت يۇرتىنى يەر يۈزىدە چوڭچىلىق قىلىشنى ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلىشنى كۆزلىمەيدىغانلارغا خاس قىلدۇق، (ياخشى) ئاقسۆەت تەقۋادارلارغا مەنسۇپتۇر (83). كىمكى ياخشى ئىش قىلغان ئىكەن، ئۇ قىلغان ئىشلىرىدىنمۇ ياخشى مۇكاپاتقا (يەنى قىلغان ياخشىلىقىدىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق ساۋابقا) ئېرىشىدۇ، كىمكى يامان ئىش قىلىدىكەن، يامان ئىش قىلغانلارغا پەقەت قىلغان ئىشلىرىغا يارىشا جازا بېرىلىدۇ (84).

ساڭا قۇرئانىنى (يەنى ئۇنى تەبلىغ قىلىشنى ۋە ئۇنىڭ ئەھكامىغا ئەمەل قىلىشنى) پەرز قىلغان زات سېنى ئەلۋەتتە قايتىدىغان يەرگە (يەنى مەككەگە) قايتۇرىدۇ، ئېيتقىنىكى، «كىمىنىڭ ھىدايەت ئېلىپ كەلگەنلىكىنى، كىمىنىڭ ئوي-ئوچۇق گۇمراھلىقتا ئىكەنلىكىنى پەرۋەردىگارم ھەممىدىن ئوبدان بىلىدۇ» (85). سەن (پەيغەمبەر بولۇشتىن ئىلگىرى) قۇرئانىنىڭ ساڭا نازىل قىلىنىشىنى ئۈمىد قىلىمىغان ئىدىڭ، پەقەت پەرۋەر-دېڭارنىڭ رەھمەت قىلىپ (ساڭا ئۇنى نازىل قىلدى)، كاپىرلارغا ياردەمچى بولمىغان (86). ساڭا اللەنىڭ ئايەتلىرى نازىل قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇ ئايەتلەرگە (ئەمەل قىلىش) تىن كاپىرلار سېنى توسمىسۇن، پەرۋەردىگارنىڭغا (يەنى ئۇنى بىر دەپ بىلىشكە ۋە ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىشقا) دەۋت قىلغىن، ھەرگىزمۇ مۇشرىكلاردىن بولمىغان (يەنى ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ماسلاشمىغان) (87). اللە غا قوشۇپ باشقا بىر ئىلاھقا ئىبادەت قىلما، اللە دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، اللەنىڭ زاتىدىن باشقا بارلىق نەرسە يوقلىدۇ، (مەخلۇقاتتا ئىجرا بولىدىغان) ھۆكۈم پەقەت اللە غا خاستۇر، سىلەر اللەنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (88).

29 - سۇرە ئەنكەبۇت

مەككەدە نازىل بولغان، 69 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئەلنى، لام، مەم (1). ئىنسانلار «ئىمان ئېيتتۇق» دەپ قويۇش بىلەنلا سىنالىماي تەرك ئېتىلىمىز، دەپ ئويلايدۇ؟ (2) ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى بىز ھەقىقەتەن سىندۇق، اللە (ئىماندا) راستچىلارنى چوقۇم بىلىدۇ، (ئىماندا) يالغانچىلارنىمۇ چوقۇم بىلىدۇ (3). يامان ئىش قىلىدىغانلار بىزدىن (يەنى ئازابىمىزدىن) قېچىپ قۇتۇلالايمىز دەپ ئويلايدۇ. ئۇلارنىڭ چىقارغان ھۆكۈمى نېمىدىگەن يامان! (4) كىمكى اللە غا مۇلاقات بولۇشنى ئۈمىد قىلىدىكەن، (بىلسۇنكى) اللەنىڭ (بۇنىڭغا بەلگىلىگەن) ۋاقتى چوقۇم يېتىپ كېلىدۇ، اللە (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (بەندىلىرىنىڭ تاشقى ۋە ئىچكى ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (5).

كىمكى جىهاد قىلىدىكەن، ئۇنىڭ قىلغان جىھادى ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈندۇر، اللە ھەقىقەتەن تامامى ئەھلى جاھاندىن بىھاجەتتۇر (6). شۈبھىسىزكى، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنىڭ گۇناھلىرىنى يوققا چىقىرىسىز، ئۇلارنى ئەلۋەتتە قىلغان ئەمەللىرىنىڭ ئەڭ ياخشىسى بىلەن مۇكاپاتلايمىز (7). ئىنساننى ئاتا-ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق، ئەگەر ئاتا-ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، سىلەر مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىپ بارىسىلەر، سىلەرگە قىلمىش-لىرىڭلارنى خەۋەر قىلىمەن (8). ئىمان ئېيتقان ۋە

وَمَنْ جَاهِدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا الَّذِي كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١٠﴾ وَوَعَدْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا إِذَا جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُم فِي الصَّالِحِينَ ﴿١٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ تَضَرُّعًا وَرُكُوعًا لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ وَأَلَيْسَ بِاللَّهِ بِأَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّمْ يَأْتُواكُم بِنَبَأٍ سَبِيحًا وَأَلَمِيعٍ خَلِيقًا وَمَاهُم بِمُحْسِبِينَ مَن خَلَقَهُمْ مِن شَيْءٍ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ لَكُونٌ ﴿١٥﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا نَمُرُّ بِآثَانِهِمْ وَلَكِنَّ لَكُنَّا عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿١٦﴾

ياخشى ئەمەل قىلغانلارنى چوقۇم ياخشىلار قاتارىغا كىرگۈزۈمىز (9). بەزى كىشىلەر: «اللە غا ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، اللە نىڭ يولىدا بىرەر ئەزىيەت تارتسا، كىشىلەر تەرىپىدىن يەتكەن كۈلپەتنى اللە نىڭ ئازابى بىلەن ئوخشاش بىلىدۇ، ئەگەر پەرۋەردىگا-رىڭدىن مەدەت كەلسە: «بىز ھەقىقەتەن سىلەر بىلەن بىللە ئىدۇق» دەيدۇ. اللە جاھان ئەھلىنىڭ دىللىرىدىكىنى ھەممىدىن ئوبدان بىلمەمدۇ؟ (10) اللە مۆمىنلەرنى چوقۇم بىلىدۇ، مۇناپىقلارنىمۇ چوقۇم بىلىدۇ (11). كاپىرلار مۆمىنلەرگە: «بىزنىڭ يولىمىز (يەنى دىنىمىز) غا ئەگىشىڭلار، سىلەرنىڭ گۇناھىڭلارنى بىز ئۈستىمىزگە ئالىمىز» دېدى. كاپىرلار مۆمىنلەرنىڭ گۇناھلىرىدىن ئازراقمۇ ئۈستىگە ئالمايدۇ، ئۇلار ھەقىقەتەن يالغانچىلاردۇر (12). ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يۈكلىرىنى ۋە ئۈنىڭغا قوشۇپ باشقا يۈكلىرىنى (يەنى ئۆزلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى ۋە ئازدۇرغانلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى) ئۈستىگە ئالىدۇ، قىيامەت كۈنى ئۇلار ئۆزلىرى ئويدۇرۇپ چىققان يالغان سۆزلىرى ئۈچۈن سوراققا تارتىلىدۇ (13).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا فُجِئَتْ مِنْهُمْ آتَاءَ فَخْرِهِمْ أَتَىٰ اللَّهُ الْقَوْمَ فَنَزَّلَهُمْ غَلِيظًا ۝
 فَانجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السُّيُوفَةِ وَجَمَلَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝
 وَإِذْ يَرْهَبُ رَادٌّ قَالَ لَقَوْمِي أَخْبِدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ قَوْمٌ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلَعُونَ إِفْكًا إِنَّ الْكَاذِبِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَكُمْ لِيُؤْتِكُمْ إِيَّاهُمْ قَآئِبَاتٌ
 عِنْدَ اللَّهِ أَوْ تَأَنَّىٰ وَاعْبُدُوهُ وَاسْكُرُوا لِهَيْبَتِهِ
 لِيُخَفِّعَكُمْ ۝ وَإِنْ يُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أَسْرَفِينَ ۝
 قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَّمَ الرَّسُولُ إِلَّا الْبَلَاغَ الْمُبِينُ ۝
 أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
 النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
 يَعْدِبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ يُفْعَلُونَ ۝

بىز ھەقىقەتەن نۇھنى قەۋمىگە (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، نۇھ (قەۋمىنى تەۋھىدكە دەۋەت قىلىپ) ئۇلارنىڭ ئىچىدە 50 يىل كەم 1000 يىل تۇردى (نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى بۇتپەرەس بولۇپ، ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە چىنىۋىتىدى). ئۇلار زالىم بولغانلىقىلىرى (يەنى كۇفرىدا ۋە گۇمراھلىقتا چىڭ تۇرۇپ ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغانلىقىلىرى) ئۈچۈن، اللە ئۇلارنى توپان (بالاسى) بىلەن ھالاك قىلدى (14). بىز نۇھنى ۋە كەبىدىكىلىرىنى (غەرق بولۇپ كېتىشتىن) قۇتقۇزدۇق، توپاننى پۈتۈن ئەھلى جاھان ئۈچۈن ئىبەرەت قىلدۇق (15). ئىبراھىمىنىمۇ (قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق)، ئۆز ۋاقتىدا ئۇ قەۋمىگە ئېيتتى: «بىر اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار ۋە ئۇنىڭدىن قورقۇڭلار، ئەگەر بىلسەڭلار مۇنداق قىلىش سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر (16). سىلەر اللەنى قويۇپ بۇتلارغا ئىبادەت قىلىسىلەر (بۇتلارنى ئۆز

قۇلۇڭلار بىلەن ياسىۋالغانسىلەر، بۇتلارنىڭ قولىدىن پايدا-زىيان كەلمەيدۇ) ۋە يال-خاننىلا ئويدۇرسىلەر، سىلەرنىڭ اللەنى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقىنىڭلار (يەنى بۇتلار) سىلەرگە رىزىق بېرىشكە قادىر ئەمەس، رىزىقنى اللەنىڭ دەرگاھىدىن تەلەپ قىلىڭلار (رىزىق بېرىشكە پەقەت اللە نىڭ ئۆزى قادىردۇر)، اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار ۋە ئۇنىڭغا شۇكۇر قىلىڭلار، اللەنىڭ دەر-گاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (17). سىلەر (مېنى) ئىنكار قىلساڭلار (ئىنكار قىلغانلىقىڭلار بىلەن ماڭا قىلچە زىيان يەتكۈزۈلمەيسىلەر، پەقەت ئۆزەڭلارغا زىيان يەتكۈزۈلسىلەر)، سىلەردىن ئىلگىرىكى نۇرغۇن ئۆمەتلەرمۇ (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلغان (شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا اللە نىڭ ئازابى نازىل بولغان، سىلەرگىمۇ شۇنداق ئازاب نازىل بولىدۇ)، پەيغەمبەرنىڭ مەسئۇلىيىتى پەقەت (اللەنىڭ ئەمىرلىرىنى) چۈشىنىشلىك قىلىپ يەتكۈزۈشتۇر» (18). ئۇلار (يەنى ئىنكار قىلغۇچىلار) اللەنىڭ مەخلۇقاتىنى دەسلەپتە يوقتىن قانداق بارلىققا كەلتۈرگەنلىكىنى، ئاندىن ئۇنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى كۆرمىدىمۇ؟ بۇ اللە غا ھەقىقەتەن ئاساندۇر (ئۇلار بۇنى قانداقمۇ ئىنكار قىلىدۇ، دەسلەپتە يارىتىشقا قادىر بولغان زات قايتا ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە ئەلۋەتتە قادىردۇر) (19). ئېيتقىنكى، «زېمىندا سەير قىلىڭلار، اللە نىڭ مەخلۇقاتىنى قانداق قىلىپ (يوقتىن) بار قىلغانلىقىغا قاراڭلار، ئاندىن اللە ئۇلارنى (قىيامەتتە) قايتا پەيدا قىلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىگە قادىردۇر (20). اللە خالىغان ئادەمنى جازا لايىدۇ، خالىغان ئادەمگە رەھمەت قىلىدۇ، (قىيامەتتە) اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (21).

وَمَا آتَاكُمْ مِنْ حُجُوجٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قَلْبٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿۱﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِالْبَيْتِ اللَّهِ وَالْقَابِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِحَبَقِ
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْزَلَهُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ آيَاتًا مَوْجِدَةً يَبْغِيكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَأَتُهُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ
مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۴﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِدُ
إِلَّا رَبَّنَا لَأَكْفُرُ أَكْفَارًا وَمَا هِيَ إِلَّا إِسْحَاقُ
وَيَعْقُوبُ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الثُّبُوتَ وَالْكِتَابَ
وَأَنبَيَيْنَاهُ آجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنِ
الضَّالِّينَ ﴿۵﴾ وَلَوْ طَافَ الْأَرْضُ بِقَوْمِهِمْ إِذْ تَبَايَعُوا
الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَهُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾

سەلەر مەيلى زېمىندا بولسۇن، مەيلى ئاسماندا بول-
سۇن، اللە (نىڭ ئازابى) دىن قېچىپ قۇتۇلالمايدى-
لەر، سەلەرگە اللە دىن بۆلەك دوستۇمۇ يوق، مەدەت-
كارمۇ يوق» (22). اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ۋە ئۇنىڭغا
مۇلاقات بولۇشنى (يەنى ئاخىرەتنى) ئىنكار قىلغانلار-
ئەنە شۇلار مېنىڭ رەھىمىدىن ئائۇمىد بولدى.
ئەنە شۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (23). ئىبرا-
ھىمنىڭ قەۋمىنىڭ جاۋابى: «ئىبراھىمنى ئۆلتۈرۈڭلار
ياكى كۆيدۈرۈڭلار!» دېيىشتىن ئىبارەت بولدى. اللە
ئۇنى ئوتتىن قۇتۇلدۇردى (ئۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىس-
سالامنى ئوتقا تاشلىغاندا، اللە ئۇنىڭغا ئوتنى سۈرۈن
ۋە ئامان جاي قىلىپ بەردى). ھەقىقەتەن بۇنىڭدا
ئىمان ئېيتقان قەۋم ئۈچۈن (اللە نىڭ قۇدرىتى كۆر-
سىتىدىغان) نۇرغۇن دەلىللەر بار (24). ئىبراھىم ئېيت-
تى: «بۇ دۇنيادا (بۇتلارغا چوقۇنۇش مەقسىتىدە يىغ-
لىشىڭلارنىڭ) ئاراڭلاردىكى دوستلۇققا سەۋەب بولۇشى
ئۈچۈن، اللە نى قويۇپ بۇتلارنى مەبۇد قىلىۋالدىڭلار، ئاندىن قىيامەت كۈنى بەزىڭلارنى بەزىڭلار ئىن-
كار قىلىسىلەر، بەزىڭلارغا بەزىڭلار لەنەت ئوقۇيسىلەر (يەنى قىيامەت كۈنى مەزكۇر دوستلۇق دۈش-
مەنلىككە ئايلىنىدۇ، ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئەگەشكۈچىلەردىن ئادا-جۇدا بولىدۇ، ئەگەشكۈچىلەر ئەگەش-
تۈرگۈچىلەرگە لەنەت ئوقۇيدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ دۇنيادىكى دوستلۇقى اللە ئۈچۈن بولغان ئەمەس)،
سەلەر نىڭ جايىڭلار دوزاخ بولىدۇ، سەلەرنى (دوزاختىن قۇتۇلدۇرىدىغان) ھېچقانداق ياردەمچى بول-
مايدۇ» (25). لۇت ئىبراھىمغا ئىمان ئېيتتى*. ئىبراھىم ئېيتتى: «مەن چوقۇم پەرۋەردىگارم تەرىپىگە
ھىجرەت قىلىمەن (يەنى اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەش يۈزىسىدىن ۋە تىنىمنى تەرك ئېتىپ، اللە ئەمىر
قىلغان جايغا ھىجرەت قىلىپ بارىمەن). اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى-
دۇر» (26). ئىبراھىمغا ئىسھاقنى، يەئقۇبنى ئاتا قىلدۇق (يەنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام خۇدالىق ئۈچۈن
قەۋمىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، ياخشى پەرزەنت ئىسھاقنى بەردۇق ۋە ئىسھاقنىڭ ئوغلى بولغان نەۋرىسى
يەئقۇبنى بەردۇق)، (ئۇنىڭدىن كېيىن) پەيغەمبەرلىكنى، كىتابىنى (يەنى ساماۋى كىتابلارنى) ئۇنىڭ
ئەۋلادىغا خاس قىلدۇق، دۇنيادىكى مۇكاپاتىنى ئۇنىڭغا ئاتا قىلدۇق (يەنى جەمئىي دىنلاردا ئۇنى ياخشى
نامنا ئىگە قىلدۇق)، ئۇ ھەقىقەتەن ئاخىرەتتە ياخشى بەندىلەردىندۇر (27). لۇتنى (قەۋمىگە پەيغەمبەر
قىلىپ ئەۋەتتۇق)، ئەينى ۋاقىتتا ئۇ قەۋمىگە ئېيتتى: «سەلەر ھەقىقەتەن قەبىھ ئىش قىلىۋاتسى-
لەر، سەلەردىن ئىلگىرى جاھان ئەھلىدىن بىرىمۇ مۇنداق قەبىھ ئىشنى قىلغان ئەمەس» (28).

* لۇت ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قېرىندىشىنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا
ئەڭ دەسلەپتە ئىمان ئېيتقان ئىدى.

سەلەر ھەقىقەتەن لىۋاتە قىلامسىلەر؟ يوللارنى توسۇپ بۇلاڭچىلىق قىلامسىلەر؟ سورۇنلىرىڭلاردا ئويۇچۇق يامان ئىشلارنى قىلىۋېرەمسىلەر؟» ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ جاۋابى: «ئەگەر سەن راستچىلاردىن بولساڭ، بىزگە اللە نىڭ نازابىنى كەلتۈرگىن» دېيىشتىنلا ئىبارەت بولدى (29). لۇت: «پەرۋەردىگا- رىم! بۇزغۇنچى قەۋمىگە قارشى ماڭا ياردەم بەر- گىن (يەنى ئۇلارنى ھالاك قىلىپ ماڭا ياردەم بەرگىن، ئۇلار بۇزغۇنچى ئەخمەقلەر بولۇپ، ئۇلار- نىڭ تۈزىلىشى ئۈمىد قىلىنمايدۇ، ئۇلار گۇمراھلىققا بۇزۇقچىلىققا چۆمۈپ كەتكەن)» دېدى (30). ئەلچىلىرىمىز (يەنى پەرىشتىلەر) ئىبراھىمغا (پەرزەنت بېرىلىشتىن ئىبارەت) خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلگەن چاغدا، ئۇلار: «بىز بۇ شەھەر ئاھالىسىنى چوقۇم ھالاك قىلىمىز، ئۇنىڭ ئاھالىسى

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَلَا تَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اسْتَجِابَعَدَا بِاللهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ۗ قَالَ رَبِّ اضْضَرْبْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۗ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا لَأَنَّا مُهْرَجُونَ ۗ أَهْلُ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانَؤا ظَالِمِينَ ۗ قَالَ إِنْ فِيهَا لُوطٌ ۗ قَالَ لَوَإِنْ عَلِمَ بِمَنْ فِيهَا لَنَجِّنِيئَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۗ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَئِلِهِمْ وَصَاقِيَهُمْ ذُرْمًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۗ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۗ إِنَّا نُرِيُوكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۗ وَكَذَلِكَ نَكْتُبُهَا آيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۗ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللهَ وَارْحَبُوا اليَوْمِ الآخرَ وَلَا تَعْبُدُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۗ

ھەقىقەتەن زالىم ئىدى» دېدى (31). ئىبراھىم: «ئۇ شەھەردە لۇت بارغۇ (يەنى لۇتقا ئوخشاش بىر ياخشى پەيغەمبەر تۇرۇۋاتقان شەھەر ئاھالىسىنى قانداقمۇ ھالاك قىلىسىلەر؟)» دېدى. پەرىشتىلەر ئېيتتى: «بۇ شەھەردە بار كىشىلەرنى بىز (يەنى لۇتنى ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۆمىنلەرنى) ئوبدان بىلىمىز، ئۇنى ۋە ئۇنىڭ ئايالىدىن باشقا كىشىلىرىنى ئەلۋەتتە قۇتۇلدۇ- رىمىز، پەقەت ئايالى (كۇفرىدا قەۋمىگە ھەممەنەپەس بولغانلىقى ئۈچۈن) قېلىپ ھالاك بولغۇ- چىلاردىن بولىدۇ» (32). بىزنىڭ ئەلچىلىرىمىز لۇتقا كەلگەن چاغدا، لۇت ئۇلارنى قوغداپ قالالمايدىغانلىقىدىن ئەنسىرەپ قايغۇردى ۋە يۈرىكى سىقىلدى، ئۇلار ئېيتتى: «سەن قورقىمىغىن ۋە قايغۇرمىغىن، بىز چوقۇم سېنى ۋە ئايالىڭدىن بۆلەك كىشىلىرىڭنى چوقۇم قۇتۇلدۇرىمىز، پەقەت ئۇ قېلىپ ھالاك بولغۇچىلاردىن بولىدۇ» (33). بۇ شەھەرنىڭ ئاھالىسى اللە نىڭ ئىتائەت- دىن چىققانلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇلارغا بىز چوقۇم ئاسماندىن نازاب چۈشۈرىمىز (34). چۈشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن (ئىبىرەت قىلىپ) ئۇنىڭدىن (يەنى شەھەر خارابىسىنىڭ ئىزلىرىدىن) روشەن نىشانىنى ھەقىقەتەن قالدۇردۇق (35). مەدەيەن (ئاھالىسىگە) ئۇلارنىڭ قېرىندىشى شۇئەيبنى (پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتۇق)، شۇئەيب: «ئى قەۋمىم! بىر اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار، ئاخىرەت كۈنىدىن قورقۇڭلار، يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلىپ پىتەن- پاسات تېرىماڭلار» دېدى (36).

ئۇلار شۇئەيبنى ئلنكار قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا قاتتىق زىلزىلە يۈزلەندى - دە، ئۇلار ئۆيلىرىدە ئولتۇرغان پەتى قېتىپ قېلىشتى (37). ئادنى ۋە سەمۇدى (ھالاك قىلدۇق)، (ئى ئەھلى مەككە!) سىلەرگە ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ (ھىجازدىكى، يەمەن - دىكى) تۇرالغۇ جايلىرىدىن ئۇلارنىڭ ھالاك بولغان - لىقى مەلۇم بولدى، شەيتان ئۇلارغا (كۆڭرىدىن ۋە گۇناھلاردىن ئىبارەت) ئەمەللىرىنى چىرايلىق كۆر - سەتتى، ئۇلارنى توغرا يولدىن توستى، ئۇلار ئەقىل ئىگىلىرى ئىدى (لېكىن ئۇلار تەكەببۇرلۇق يۈزىدىن ئەقلىنى جايدا ئىشلەتمىدى) (38).

(دۇنيا - دەپنىسى نۇرغۇن) قارۇنى، پىرئەۋنى ۋە (ئۇنىڭ زۇلۇمدا ياردەمچى بولغان ۋەزىرى) ھامانى (ھالاك قىلدۇق)، شۇبەسزكى، مۇسا ئۇلارغا روشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى، ئۇلار زېمىندا چوڭچى - لىق قىلدى (يەنى اللە غا ئىبادەت قىلىشتىن،

قَدْ بَوَّأَهُمْ قَدْ أَخَذَ تَهُمُ الرَّجْفَةَ فَاصْبِرُوا فِي دَارِهِمْ
جَوْرِينَ ۝ وَعَادًا وَصُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّنْ مَّسْكِتِهِمْ
وَدَرِين لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَخْبَأَهُمْ فَصَدَّمْ عَيْنَ السَّبِيلِ
وَكَاؤُا مَسْتَبْرِينَ ۝ وَقَارُونَ وَقِرْعُونَ وَهَامَانَ وَقَدْ
جَاءَهُمْ مَوْسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَبِقِينَ ۝ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِرَأْسِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا تِلْكَ الصَّيْحَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانُوا لِيُظِلُّوهُ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَنِيَانًا
وَإِن أَوْهِنَ الْبُيُوتَ لَبِثَتْ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِ سَمِيِّ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ تِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُوهَا لِلَّذِينَ وَمَا
يَعْقِلُوهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْ
الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ۝

پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىشتىن بويۇنتاۋۇلۇق قىلدى)، ئۇلار (ئازابىمىزدىن) قېچىپ كېتەلمىدى (39).

(بۇ گۇناھكارلارنىڭ) ھەربىرىنى گۇناھى تۈپەيلىدىن جازالىدى، ئۇلارنىڭ بەزىسىگە تاش ياغدۇردۇق، ئۇلارنىڭ بەزىسىنى قاتتىق تاۋۇش ھالاك قىلدى، ئۇلارنىڭ بەزىسىنى (مال - مۈلكى بىلەن قوشۇپ) يەرگە يۇتقۇزدۇق، ئۇلارنىڭ بەزىسىنى (سۇدا) غەرق قىلدۇق، اللە ئۇلارغا زۇلۇم قىلمىدى، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى (40). اللەنى قويۇپ بۇتلارنى مەيۇد قىلىۋال - خانلارنىڭ مىسالى ئۆي ياسىغان ئۆمۈچۈكنىڭ مىسالىغا ئوخشايدۇ (يەنى ئۆمۈچۈكنىڭ ئۆيى ئۇنى ئى - سىق - سوغۇقتىن قوغدىيالمايدۇ، ئۇلارنىڭ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىمۇ ئۇلارغا ھېچقانداق پايدا - زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ)، ئۆيلىرىنىڭ ئەڭ ئاجىزى ئۆمۈچۈكنىڭ ئۆيىدۇر. ئەگەر ئۇلار (بۇ ھەقىقەتنى) بىلسە ئىدى (بۇتلارغا چوقۇنمايتتى) (41). اللە ئۇلار اللەنى تاشلاپ ئىبادەت قىلىۋاتقان نەرسىنى ئوبدان بىلىدۇ، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (42). بىز ئىنسانلارغا (قۇرئاندا ئۇلارنىڭ زېھنىغا يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن) بايان قىلغان بۇ تەمسىللەرنى پەقەت ئالىملارلا چۈشەنەلمەيدۇ (43). اللە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ھەق ياراتتى، ھەقىقەتەن بۇنىڭدا مۆمىنلەر ئۈچۈن (اللەنىڭ بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) دەلىل بار (44).

أَنْتَلُّ مَا أَوْجَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَكِنْ كَرَاهَى الْكِبْرُ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۵﴾ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
 بِالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَاللَّهُ وَاحِدٌ
 وَعَسَى لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۶﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
 آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ
 مَا يَجْحَدُ بِالَّذِينَ آتَاهُمُ الْكِتَابَ وَلَا يَكْتُمُونَ ﴿۴۷﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ
 مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذْ الْاَرْتَابَ الْمُبِطُونَ ﴿۴۸﴾
 بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِالَّذِينَ آتَاهُمُ الْكِتَابَ وَلَا يَكْتُمُونَ ﴿۴۹﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْقُرْآنَ
 لَعَلَّكَ الْكَلْبَ بَشَلْ عَالِمِينَ ﴿۵۰﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرُحْمَةً وَذِكْرًا لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنَاتٍ وَبَيِّنَاتُكُمْ شَهِيدًا لِعَمَلِكُمُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

(يىگرمه بىرنچى پارە)

(ئى مۇھەممەد!) ساڭا ۋەھىي قىلىنغان كىتابنى
 (يەنى قۇرئاننى) تىلاۋەت قىلغىن، نامازنى (تەئىدىل
 ئەركان بىلەن) ئوقۇغىن، ناماز ھەققىتەن قەبە
 ئىشلاردىن ۋە گۇناھلاردىن توسىدۇ، اللە نى ياد
 ئېتىش ھەممىدىن (يەنى ئۇنىڭدىن باشقا ھەممە
 ئىبادەتتىن) ئۇلۇغدۇر، اللە قىلىۋاتقان (ھەممە)
 ئىشلارنى بىلىپ تۇرىدۇ (45). ئەھلى كىتاب بىلەن
 پەقەت ئەڭ چىرايلىق رەۋىشتە مۇنازىرىلىشىڭلار،
 ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى
 سىلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلغۇچىلار ۋە فىدىيە
 بېرىشتىن باش تارتقۇچىلار) بۇنىڭدىن مۇستەسنا،
 ئېيتىڭلاركى، «بىزگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ۋە

سىلەرگە نازىل قىلىنغان كىتابقا ئىمان ئېيتىش، سىلەرنىڭ ئىلاھىڭلار ۋە بىزنىڭ ئىلاھىمىز
 بىر دۇر، بىز اللە غا بويىسۇنغۇچىلارمىز» (46). (ئى مۇھەممەد!) شۇنىڭدەك (يەنى سەندىن ئىلگىرىكىلەرگە
 كىتاب نازىل قىلغاندەك) ساڭمۇ كىتاب (يەنى قۇرئان) نازىل قىلدۇق، بىز كىتاب بەرگەنلەر (يەنى
 يەھۇدىيلار، ناسارالار) دىن قۇرئانغا ئىشىنىدىغانلار بار، بۇلاردىن (يەنى مەككە ئاھالىسىدىن) مۇ قۇرئانغا
 ئىشىنىدىغانلار بار، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى پەقەت كاپىرلارلا ئىنكار قىلىدۇ (47). ئىلگىرى سەن
 كىتاب ئوقۇشنى بىلمەيتتىڭ، خەت يېزىشنىمۇ بىلمەيتتىڭ، (مۇبادا سەن كىتاب ئوقۇغان، خەت
 يازىدىغان بولساڭ) ئۇ چاغدا ھەققە قارشى تۇرغۇچىلار چوقۇم گۇمانلىناتتى (48). ئۇنداق ئەمەس
 (يەنى ئىش زالىملار گۇمان قىلغاندەك ئەمەس)، قۇرئان ئىلىم بېرىلگەنلەرنىڭ كۆڭۈللىرىدە
 ساقلانغان روشەن ئايەتلەردۇر، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى پەقەت زالىملارلا ئىنكار قىلىدۇ (49).
 ئۇلار: «نېمىشقا ئۇنىڭغا پەرۋەردىگارىدىن مۆجىزىلەر نازىل قىلىنمايدۇ» دېدى. ئېيتتىكى،
 «مۆجىزىلەر ھەققىتەن اللە نىڭ دەرگاھىدۇر (ھېسنىڭ قولۇمدا ئەمەستۇر)، مەن پەقەت بىر
 ئاشكارا ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» (50). بىزنىڭ ساڭا ئۇلارغا تىلاۋەت قىلىنىپ تۇرىدىغان كىتابنى نازىل
 قىلغانلىقىمىز ئۇلارغا (مۆجىزە بولۇشقا) كۆپايە قىلمىدىمۇ؟ بۇ كىتابتا ئىمان ئېيتقان قەۋم ئۈچۈن شەك-
 شۈبھىسىز رەھمەت ۋە ۋەزەنەسەت بار (51). ئېيتتىكى، «مەن بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا (ھېسنىڭ
 راست پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە) گۇۋاھ بولۇشقا اللە كۆپايدۇر، اللە ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى
 ھەممىنى بىلىپ تۇرىدۇ، بۇتقا ئىشەنگەن، اللە نى ئىنكار قىلغان ئادەملەر زىيان تارتقۇچىلاردۇر» (52).

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَالَّذِينَ هُمْ يُقْتَلُونَ وَهُمْ لَا يَتُوبُونَ ۗ اِسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ
اِنْ جَاءَهُمْ حِطَّةٌ يَّالْكُفْرِيْنَ لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا لَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ مِنْ
قُوَّةِهِمْ وَمِنْ خَشْيَةِ اَرْحَامِهِمْ وَيَقُولُ دَرُّوْنَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝
يُعِذُّكَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ يَّحْضُرَكَ مِنْ اَسْفَلِ وَاَسْفَلَايَا اَنْ يَّعْبُدُوْكَ
كُلُّ نَفْسٍ دَاخِلَةٌ اِلَيْهِ لِتَسْأَلَهُنَّ لَحْمًا اَوْ لَبَنًا اَوْ زَبَدًا ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عُرُقًا تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا يُعْمَرُوْنَ اَحْرَ الْعٰمِلِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ
صَدَّقُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ مِنْ دَاخِلِ الْاَنْهٰرِ
رُزْقًا فَهَآءِ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا اَيَّامًا ۝ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَلِذٰلِكَ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَحَمَلَ الْحَمِيْلَ ۝ وَالْقَمَرَ
لَيَقُوْلُنَّ اَللّٰهُ فَالَّذِيْنَ يُوْثِقُكُمُ ۝ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهٗ اِنْ اَللّٰهُ يَحْكُمُ ۝ عَلِيْمٌ ۝ وَلِذٰلِكَ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ مَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاءً فَآخِيَا اِيَّاهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اَللّٰهُ قُلِ الْعٰدِلُ اِنَّهٗ بَلَّ اَلْاَرْضَ لَآيَقُوْلُوْنَ ۝

ئۇلار سەندىن ئازابنىڭ چاپىنى كېلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ، اللہ (ئۇلارنىڭ ھالاك بولۇشىنىڭ) مۇئەييەن ۋاقتىنى بەلگىلىمىگەن بولسا ئىدى، ئۇلارغا ئازاب ئەلۋەتتە (ئۇلار تەلەپ قىلغان ۋاقىتتىلا) كېلەتتى، ئۇلارغا ئازاب چوقۇم ئۇلار خەۋەرسىز ھالەتتە تۇرغاندا ئۇشتۇمىتۇت كېلىدۇ (63)، ئۇلار سەندىن ئازابنىڭ تېز كېلىشىنى تەلەپ قىلىدۇ، شەك-شۈبھىسىزكى، جەھەننەم (قىيامەت كۈنى) كاپىرلارنى قورشاپ تۇرغۇچىدۇر (64). ئۇ كۈندە ئازاب ئۇلارنى ئۇستىلىرىدىن، ئايانلىرىنىڭ ئاستىدىن ئورۇندۇ. اللہ ئۇلارغا: «دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرىڭلارنىڭ جازاسىنى تېتىڭلار» دەيدۇ (65). ئى مۇمىن بەندىلىرىم! مېنىڭ زېمىنىم ھەقىقەتەن كەڭدۇر، ماڭلا ئىبادەت قىلىڭلار (66). ھەر بىر جايدا ئۇلۇمنىڭ تەمىنى تېتىغۇچىدۇر، ئاندىن بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتۇرۇلسىلەر (67). ئىمان ئېيتقان

ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرنى جەننەتنىڭ ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان ئالىي جايلارىغا ئورۇنلاشتۇرىمىز، ئۇ يەرلەردە ئۇلار مەڭگۈ قالدۇ، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغۇچىلارغا بېرىلگەن مۇكاپات نېمىدېگەن ياخشى! (68) ئۇلار (ھىجرەت قىلىشنىڭ جاپا-مۇشەققەتلىرىگە، اللہ نىڭ يولىدا يەتكەن ئەزىيەتلەرگە) سەۋر قىلىدۇ، (ھەممە ئىشلىرىدا) پەرۋەردىكارغا يۈلۈنىدۇ (69). نۇرغۇن ھايۋانلار ئۆز رىزقىنى ئۈستىگە ئالمايدۇ (يەنى ئۆز رىزقىنى تېپىپ بېيىشتىن ئاجىز-دۇر)، ئۇلارنى ۋە سىلەرنى اللہ رىزىقلاندۇرىدۇ، اللہ (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەھۋال-لىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (60). ئەگەر سەن ئۇلاردىن: «ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى كىم ياراتتى، كۈننى ۋە ئايىنى كىم (بەندىلەرنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن) بويىسۇندۇردى؟» دەپ سورىساڭ، ئۇلار چوقۇم: «اللہ» دەپ جاۋاب بېرىدۇ، ئۇلار قانداقمۇ (اللەنىڭ ئىبادىتىدىن) باش تارتىدۇ! (61) اللہ بەندىلىرىدىن قايسى ئادەمنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلماقچى بولىدىكەن، ئۇنى كەڭ قىلىدۇ، (قايسى بەندىسىنىڭ رىزقىنى تار قىلماقچى بولىدىكەن) ئۇنى تار قىلىدۇ، اللہ ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (62). ئەگەر سەن ئۇلاردىن: «بۇلۇتتىن يامغۇر سۈيىنى چۈشۈرۈپ ئۇنىڭ بىلەن ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرگەن كىم؟» دەپ سورىساڭ، ئۇلار چوقۇم «اللہ» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئېيتقىنىكى، «(سىلەرگە قارشى پاكىتلار بار بولغانلىقتىن) جىمى ھەمدۇمىنا اللہ غا خاستۇر»، بەلكى ئۇلارنىڭ تولىسى (بۇ سۆزلىرىدىكى زىددىيەتنى) چۈشەنمەيدۇ (63).

دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت ئويۇن - كۈلكە ۋە غەپلەتتىن ئىبارەتتۇر، شۇبەھسىزكى، ئاخىرەت يۇرتى ھەقىقىي ھايات (يۇرتىدۇر)، ئەگەر ئۇلار بىلسە ئىدى (بۇ دۇنيانى ئۇ دۇنيادىن ئارتۇق كۆرمەيتتى) (64). ئۇلار كېمىگە چىقىپ (غەرق بولۇشتىن قورققان) چاغلىرىدا، اللەغا كامالى ئىخلاس بىلەن ئىلتىجا قىلىدۇ، اللە ئۇلارنى ئامان - ئېسەن قۇرۇقلۇققا چىقارغان چاغدا (بالا - قازادىن قۇتۇلدۇرغان اللەنى ئۇنتۇپ)، ناگاھان (اللەغا) شېرىك كەلتۈرىدۇ (65). ئۇلار بەرگەن نېمىتىمىز (يەنى دېڭىزدىن قۇتۇلدۇر - غانلىقىمىزغا ئاشۇ كۈرلۈك قىلىپ باقسۇن، قالغان ئۆمۈرلىرىدىن) بەھرىمەن بولسۇن، بۇلار (ئىشىنىڭ ئاقىۋىتىنى) كەلگۈسىدە بىلىدۇ (66). ئۇلار (يەنى مۇشېرىكلار) كۆرمەمدۇكى، بىز ھەرمەنى ئامان (جاي) قىلدۇق، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئىسىر ئېلىنىۋاتىدۇ ۋە ئۆلتۈرۈلۈۋا -

تىدۇ، ئۇلار باتلىغا ئىشىنىپ، اللەنىڭ نېمىتىنى ئىنكار قىلامدۇ؟ (67) اللەغا يالغاننى چاپلىغان ياكى ھەق كەلگەندە ئۇنى ئىنكار قىلغان ئادەمدىنمۇ زالىم ئادەم بارمۇ؟ جەھەننەمدە كاپىرلارغا جاي يوقمىدۇ؟ (ئەلۋەتتە بار) (68) بىز ئۈچۈن كۈرەش قىلغانلارنى ئەلۋەتتە يولسىزغا يېتەكلەيمىز، اللە ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر (69).

30 - سۇرە رۇم

مەككەدە نازىل بولغان، 60 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئەلنى، لام، مەم (1). رۇملۇقلار يېقىن بىر جايدا يېڭىلدى، ئۇلار يېڭىلگەندىن كېيىن بىرقانچە يىل ئىچىدە يېڭىدۇ، ئىلگىرى ۋە كېيىن ھەممە ئىش اللەنىڭ باشقۇرۇشىدۇر، بۇ كۈندە مۆمىنلەر اللەنىڭ بەرگەن ياردىمى بىلەن خۇشال بولىدۇ، اللە خالىغان كىشىگە ياردەم بېرىدۇ، اللە غالىبتۇر، (مۆمىنلەرگە) ناھايىتى مېھرىبانىدۇر (2-5).

اللَّهُ (ئۇلارنى غالب قىلىدىغانلىقىنى) ۋەدە قىلدى. اللہ ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ (چۈنكى اللہ نىڭ ۋەدىسى ھەقتۇر، سۆزى راستتۇر)، لېكىن كىشىلەر نىڭ تولىسى (بۇنى) بىلىمەيدۇ⁽⁸⁾. ئۇلار ھاياتى دۇنيانىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىنىلا بىلىدۇ، ئۇلار ئاخىرەتتىن (يەنى ئاخىرەت ئىشىدا ئويلىنىشتىن ۋە ئاخىرەت ئۈچۈن ئىشلەشتىن) غەپلەتتۇر⁽⁷⁾. ئۇلار (ئاقسۈتتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلىشلىرى ئۈچۈن) ئۆزلىرى ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزمەيدۇ؟ اللہ ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى (يۇلتۇز قاتارلىق) نەرسىلەرنى پەقەت ھەق ۋە مۇئەييەن ۋاقىتلىق قىلىپ ياراتتى، شەك-شۈبھىسىزكى، نۇرغۇن كىشىلەر پەرۋەردىگارغا مۇلاقات بولۇشنى (قايتا تىرىلىدىغانلىقىنى، قىلىنغان ئەمەلگە يارىشا مۇكاپاتلىنىدىغانلىقىنى ياكى جازالىنىدىغانلىقىنى) ئىنكار قىلغۇ.

چىدۇر⁽⁸⁾. ئۇلار يەر يۈزىدە كېزىپ ئۆزلىرىدىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەرنىڭ ئاقسۈتتىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆزەتمىدىمۇ؟ ئۇلار (يەنى ئۆتكەنلەر) قۇۋۋەتتە بۇلاردىن كۈچلۈك ئىدى. ئۇلار زىرائەت تېرىشتا، ئىمارەت سېلىشتا بۇلار (يەنى قۇرۇشچىلار)دىن ئۈستۈن ئىدى. ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى (ئۇلار مۆجىزىلەرنى ئىنكار قىلدى). اللہ ئۇلارغا زۇلۇم قىلمىدى (يەنى اللہ ئۇلارنى گۇناھسىز ھالدا قىلغىنى يوق)، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرى (كۆفۈرى ئۈچۈن ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ مۆجىزىلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقى ئۈچۈن) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلدى (شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھالدا بولۇشقا تېگىشلىك بولدى)⁽⁹⁾. ئاندىن يامان ئىش قىلغانلارنىڭ ئاقسۈتى ئەڭ يامان بولىدۇ، چۈنكى ئۇلار اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغان ۋە مەسخىرە قىلغان كىشىلەردۇر⁽¹⁰⁾. اللہ مەخلۇقاتىنى دەسلەپتە (يوقتىن) بار قىلىدۇ. ئاندىن ئۇنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرىدۇ، ئاندىن اللە نىڭ دەرگاھىغا (ھېساب ئۈچۈن) قايتۇرۇلسىلەر⁽¹¹⁾. قىيامەت قايسىم بولغان كۈندە گۇناھكارلار ئۈمىدسىزلىنىپ كېتىدۇ⁽¹²⁾. ئۇلارغا شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلىرىدىن شاپائەت قىلغۇچىلار بولمايدۇ، ئۇلار شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلىرىدىن تانسۇدۇ⁽¹³⁾. قىيامەت قايسىم بولغان كۈندە (مۆمىنلەر بىلەن كاپىرلار) بىر-بىرىدىن ئايرىلىدۇ⁽¹⁴⁾. ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار باغچىدا (يەنى جەننەتنىڭ باغچىلىرىدا) يايىرىلىدۇ⁽¹⁵⁾.

بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ۋە ئاخىرىمىزنى مۇلا-
قاتنى ئىنكار قىلغان ۋە يالغانغا چىقارغانلارغا
كەلسەك، ئۇلار داۋاملىق ئازابتا قالدۇ (16). سىلەر
ئاخىرىدا ۋە ئەتىگەندە اللەغا تەسبىھ ئېيتىڭلار (17).
ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى ھەمدۇسانا، كەچ ۋە پېشىن
ۋاقىتلىرىدىكى ھەمدۇسانانىڭ ھەممىسى اللەغا خاس-
تۇر (18). اللە جانسىز نەرسىلەردىن جانلىق نەرسى-
لەرنى چىقىرىدۇ، جانلىق نەرسىلەردىن جانسىز نە-
سىلەرنى چىقىرىدۇ، ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرىدۇ
(يەنى قۇرغاق زېمىننى ئۆسۈملۈكلەر بىلەن كۆكەر-
تىدۇ)، سىلەرمۇ مۇشۇنداق تىرىلدۈرۈلسىلەر (19).
اللە نىڭ سىلەرنى تۇپراقتىن ياراتقانلىقى، ئاندىن

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
تُصَوَّرُونَ وَحِينَ تُنْفَخُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾
وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ
وَأَلْوَانِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ
مَنَآئِمُ بِالنَّجْلِ وَالْعِهَارِ وَابْتِغَاءُ مَكْرَمٍ مِنْ قَضِيهِ ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنَ آيَاتِهِ بَرِيذُ النَّارِ
خَوًّا وَطَمَعًا وَيُنزَلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

سىلەرنىڭ ئىنسان بولۇپ زېمىندا تارىلىپ يۈرۈشۈڭلار اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان)
ئالامەتلىرىدىندۇر (20). ئاياللار بىلەن ئۇنىسى- ئۆلىپتە ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (اللە نىڭ) ئۇلارنى
سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئاراڭلاردا (يەنى ئەر- خوتۇن ئارىسىدا) مېھىر-
مۇھەببەت ئورناتقانلىقى اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، پىكىر
يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن، شەك- شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا نۇرغۇن ئىبىرەتلەر بار (21). اللە نىڭ
ئاسمانلارنى، زېمىننى ياراتقانلىقى، تىللىرىڭلارنىڭ، رەڭگىلىرىڭلارنىڭ خىلمۇخىل بولۇشى اللە نىڭ
(كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، بۇنىڭدا بىلىملىك كىشىلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن
نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (22). سىلەرنىڭ كېچىسى ۋە كۈندۈزى ئۇخلىشىڭلار، (كۈندۈزى) اللە نىڭ
مەرھەمىتىدىن (رىزىق) تەلەپ قىلىپ (ھەرىكەتلىنىشىڭلار) اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان)
ئالامەتلىرىدىندۇر، شەك- شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا ئاڭلايدىغان قەۋم ئۈچۈن نۇرغۇن ئىبىرەتلەر بار (23).
اللە نىڭ سىلەرگە چاقماقنى قورقۇنچ ۋە ئۈمىد قىلىپ كۆرسىتىشى، بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرۇپ ئۇنىڭ
بىلەن ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرۈشى اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرى-
دىندۇر، چۈشىنەلەيدىغان قەۋم ئۈچۈن بۇنىڭدا، شەك- شۈبھىسىزكى، نۇرغۇن ئىبىرەتلەر بار (24).

وَمِن آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذْ دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ مَخْرُجُونَ ۝ وَكَه مِّن فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَه فُتُونٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۝ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ صَرَب لَكُمْ
 مِمَّا لَدُنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 مِّنْ نَّكَاحٍ فِي مَازَنَ قُلُومِكُمْ فَانْتَرَفْتُمْ فِيهِ سَوَاءً تَتَّخِفُوهُمْ
 كَخَيْفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝
 بَلِ الْكَيْدِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَلَّهُمْ يَوْمَ يُرْمَعُونَ فَمَنْ يَهْدِي
 مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ مُّشِيرِينَ ۝ فَأَيُّكُمْ وَجَّهَكَ
 لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي ظَهَرَ النَّاسُ عَلَيْهَا إِلَّا
 تَبَدَّلَ لِحَاقٍ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْتَمِعْتُمُوهُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مِّنْبِئِينَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَعَاهُمُ
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ مِنَ الَّذِينَ تَرَعُوا
 رَبَّهُمْ وَكَانُوا شَيعِيًّا ۝ كُلٌّ حَرْبٌ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

اللە نىڭ ئاسمان-زېمىنىنى ئۆز ئەمرى بىلەن
 (مۇئەللىق) تۇرغۇزۇشى اللە نىڭ (كامالى قۇردى-
 تىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، ئاندىن
 اللە (قەبرىلەردە كۆمۈلۈپ ياتقان) سىلەرنى يەر
 ئاستىدىن چاقىرسا، دەرھال چىقىسىلەر (25).
 ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە اللە نىڭدۇر
 (يەنى اللە نىڭ مۈلكىدۇر، اللە نىڭ مەخلۇقاتىدۇر
 ۋە اللە نىڭ تەسەررۇپى ئاستىدۇر)، ھەممە
 اللە غا بويۇنغۇچىدۇر (26). مەخلۇقاتنى دەسلەپتە
 (يوقتىن) بار قىلىدىغان، ئاندىن ئۇنى (ئۆلگەندىن
 كېيىن) تىرىلىدۇرىدىغان اللە ئەنە شۇدۇر، ئۇ
 (يەنى مەخلۇقاتنى تىرىلدۈرۈش) اللە غا (ئۇنى
 دەسلەپتە يوقتىن بار قىلغانغا قارىغاندا) ئوڭايدۇر،
 ئاسمانلاردا ۋە زېمىندا ئەڭ ئالىي سۈپەت اللە غا
 خاستۇر، اللە غالبىتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش

قىلغۇچىدۇر (27). اللە سىلەرگە ئۆزەڭلاردىن بىر مىسال كەلتۈرىدۇ، بىز سىلەرگە رىزىق قىلىپ
 بەرگەن مال-مۈلۈككە قۇللارنىڭلارنىڭ شېرىك بولۇشقا، ئۇ بارىدا ئۇلارنىڭ سىلەر بىلەن
 باراۋەر بولۇشقا، ئۇلاردىن ئۆزلىرىڭلار (يەنى ئازاد كىشىلەر) دىن قورققاندىك قورقۇشقا
 رازىمۇسىلەر؟ (بۇنىڭغا رازى بولمىغان ئىكەنسىلەر، مەخلۇقاتنىڭ اللە غا شېرىك بولۇشقا
 قانداق رازى بولدۇڭلار؟) چۈشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن ئايەتلەرنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان
 قىلىمىز (28). ئۇنداق ئەمەس (يەنى اللە غا شېرىك كەلتۈرۈشتە ئۇلارنىڭ ھېچقانداق ئۆزىسى
 يوق)، (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغانلار بىلىمسىزلىكتىن نەپسى خاھىشقا ئەگەشتى. اللە گۇمراھ
 قىلغان ئادەمنى كىم ھىدايەت قىلالايدۇ، ئۇلارغا ھەرگىز ياردەم قىلغۇچى بولمايدۇ (29).
 باتىل دىنلاردىن بۇرۇلۇپ ئىسلام دىنىغا يۈزلەنگەن، اللە نىڭ دىنىغا (ئەگەشكىنىكى) اللە
 ئىنسانلارنى شۇ دىن بىلەن ياراتقان، اللە نىڭ ياراتقىنىدا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، بۇ
 توغرا دىندۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى بىلمەيدۇ (30). اللە غا تەۋبە بىلەن قايتىڭلار،
 اللە دىن قورقۇڭلار، نامازنى ئادا قىلىڭلار، مۇشرىكلاردىن بولماڭلار (31). سىلەر دىندا ئىختىلاپ
 قىلىشىپ، پىرقە-پىرقە بولۇپ، ھەر پىرقە ئۆز دىنى بىلەن خۇشاللىنىدىغانلاردىن (بولماڭلار) (32).

ئىنسانلارغا بىرەر زىيان-زەخمەت يەتكەن چاغدا، ئۇلار پەرۋەردىگارىغا ئىخلاىس بىلەن ئىلتىجا قىلدۇ، ئاندىن اللە ئۇلارغا رەھمىتىنى تېتىتقان چاغدا، ئۇلاردىن بىر پىرقە دەرھال پەرۋەردىگارىغا شېرىك كەلتۈردى (38). ئۇلار بىزنىڭ بەرگەن نېمەتلىرىمىزگە ئاشۇ كۈرلۈك قىلىپ باقسۇن، (ئى مۇشرىكلار!) دۇنيا تىرىكچىلىگىدە سىلەرگە بەرگەن نېمەتلىرىمىز- (دىن) بەھرىمەن بولۇڭلار، سىلەر (پانىي دۇنيانىڭ نېمىتىدىن بەھرىمەن بولغانلىقىڭلارنىڭ ئاقىۋىتىنى) كەلگۈسىدە بىلىسىلەر (34). ياكى ئۇلارغا ئۇلارنىڭ بۇتلارغا چوقۇنۇشنىڭ توغرىلىقىنى سۆزلەيدىغان بىرەر كىتاب نازىل قىلدۇقمۇ؟ (مۇنداق بولغىنى يوق) (35) ئىنسانلارغا رەھمەتنى تېتىتساق، ئۇلار بۇنىڭدىن خۇشاللىنىپ كېتىدۇ، ئەگەر ئۇلارغا قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن بىرەر كۆڭۈلسىزلىك يەتسە، دەرھال ئۈمىدىسىزلىنىپ كېتىدۇ (36). ئۇلار بىلمەمدۇكى، اللە خالىغان ئادەمنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلدۇ، (خالىغان ئادەمنىڭ رىزقىنى) تارقىتىپ بېرىدۇ، ھەقىقەتەن بۇنىڭدا (رىزىق بەرگەن اللە نىڭ ھېكمىتىگە) ئىشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللە- نىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (37). خىش-ئەقىربالارغا، مىسكىنلەرگە، ئىبىن سەبىللىەرگە (سىلە-رەھىم ۋە ياخشىلىقتىن تېگىشلىك) ھەققىنى بەرگىن، اللە نىڭ رازىلىقىنى كۆزلەيدىغانلار ئۈچۈن مۇنداق قىلىش ياخشىدۇر، ئەنە شۇلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەر-دۇر (38). سىلەر كىشىلەرنىڭ پۇل-مېلى ئىچىدە ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بىرەر پۇل-مال بەرسەڭلار، اللە نىڭ دەرگاھىدا ئۇ ئۆسمەيدۇ (يەنى كىشىلەر بەرگىنىدىن چىقراق قايتۇرسۇن دېگەن نىيەت بىلەن بېرىلگەن سوغىنىڭ اللە نىڭ دەرگاھىدا ساۋابى بولمايدۇ)، اللە نىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ بەرگەن سەدىقەڭلار (ياكى ئېھسانڭلار) غا ھەسسىلەپ ساۋاب بېرىلىدۇ (39). اللە سىلەرنى خەلق ئەتتى، ئاندىن سىلەرگە رىزىق بەردى. ئاندىن سىلەرنى قەبىزى روھ قىلدۇ، ئاندىن سىلەرنى تىرىلدۈردۇ، شېرىك كەلتۈرگەنلىرىڭلاردىن قايسىسى بۇ ئىشلارنىڭ قايسىسىنى قىلالايدۇ، اللە پاكىتۇر، ئۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن ئالىيدۇر (40). ئىنسانلارنىڭ قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن، قۇرۇقلۇقتا ۋە دېڭىزدا ئاپەت يۈز بەردى، اللە ئۇلارنى تەۋبە قىلىش دەپ قىلمىشلىرىنىڭ بىر قىسمىنىڭ (جازاسىنى) ئۇلارغا تېتىتتى (41).

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ فَدَعَاؤُهُمْ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ سَعَادًا
 اِذَا هُمْ مِنْهُ رَحِيْبَةٌ اِذَا لَيْتِيْنَ مِنْهُمْ يَدْعُوْنَ كَيْفَ يُبَدَّلُ
 بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَحْتَمَوْا فَيَوْمَ تَعْلَمُوْنَ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا
 فَهَوَيْتُمْ بِمَا كَانُوْا يَدْعُوْنَ هُوَ اِذَا دَعَا النَّاسَ رَحْمَةً رَّحُوًّا
 بِهَا فَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيِّئَةً لِّمَا قَدَّمْتُمْ اِلَيْهِمْ اِذَا هُمْ يَحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾
 اَوْلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِيْ
 ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٩﴾ فَاِنَّ ذَٰلِكَ لَفِيْ حَقِّهِ وَاِ
 لِّمُسِيْئِيْنَ وَاِجْنَ السَّبِيْلِ ذٰلِكَ خَبْرُ الَّذِيْنَ يَرِيْدُوْنَ رَحْمَةً
 مِنَ اللّٰهِ وَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَمَا آتَيْنٰكُمْ مِنْ رِّبَا لِيَرْجُوْا
 فِيْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَكَلِمٰتٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا آتَيْنٰكُمْ مِنْ رَّكُوْبَةٍ
 تُرِيْدُوْنَ وَرَحْمَةً مِنَ اللّٰهِ فَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْمُصْفَحُوْنَ ﴿٤١﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يَرْجِيْكُمْ ثُمَّ يُعْبِدُكُمْ هَلْ مِنْكُمْ
 شَرِيْكٌ لِّمَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِثْمًا سُبْحٰنَهُ وَعَلَى عَرْشِهِ
 يُنْزَلُ ﴿٤٢﴾ فَهَرِ الْقٰسِدِيْنَ اَلْبُرُوْا بِحُرْمٰتِيْ مَا كَتَبْتُ اِلَيْكُمْ
 النَّاسِ لِيُنْزِلَ عَلَيْهِمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا عَلَيْهِمْ رِجْوٰنًا ﴿٤٣﴾

(ئى مۇھەممەد! مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنكى، يەر يۈزىدە سەير قىلىڭلار، ئۆتكەنكىلەرنىڭ ئاقۇتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قاراڭلار (ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلغانلارنىڭ جايلىرىغا قاراڭلاركى، ئۇلارنىڭ پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلغانلىقىلىرىنىڭ ئاقۇتى قانداق بولغان، اللە تائالا ئۇلارنىڭ دىيارىنى خاراڭ قىلىپ، ئۇلارنى ئىبىرەت ئالغۇچىلار ئۈچۈن ئىبىرەت قىلدى)، ئۇلارنىڭ تولىسى مۇشرىك ئىدى (42). اللە تەرىپىدىن كېلىدىغان، قارشى تۇرغىلى بولمايدىغان كۈن (يەنى قىيامەت) كېلىش-تىن ئىلگىرى توغرا دىنغا يۈزلەنگىن، بۇ كۈندە، ئۇلار (نىڭ بىر پىرقىسى جەننەتتە، بىر پىرقىسى جەننەتتە) ئايرىلىدۇ (43). كىمكى كاپىر بولسا (دوزاختا ئەبەدىي قېلىپ) كۇفرىنىڭ جازاسىنى ئۆزى تارتىدۇ، كىملىرىكى ياخشى ئەمەل قىلسا، ئۆزلىرى

ئۈچۈن (ئاخىرەتتە) جاي راسلايدۇ (44). اللە ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللىرىنى قىلغانلارنى مەرھەمەتتىن مۇكاپاتلايدۇ، اللە ھەقىقەتەن كاپىرلارنى دوست تۇتمايدۇ (45). اللە نىڭ سىلەرگە ئۆزىنىڭ رەھىمىنى تېتىش ئۈچۈن، ئەمرى بويىچە كېمىلەرنى دېڭىزلاردا ماڭدۇرۇش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مەرھەمەتتىن تىلىشىڭلار ئۈچۈن، شۇكۇر قىلىشىڭلار ئۈچۈن، شاماللارنى يامغۇر بىلەن خۇش خەۋەر بەرگۈچى قىلىپ ئەۋەتتى اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر (46). (ئى مۇھەممەد!) شۈبھىسىزكى، سەندىن ئىلگىرى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى قەۋمىگە (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، ئۇ پەيغەمبەرلەر ئۇلارغا (ئۆزلىرىنىڭ راست پەيغەمبەرلىكلىرىنى ئىسپاتلايدىغان) نۇرغۇن روشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى (ئۇلار مۆجىزىلەرنى ئىنكار قىلىپ ئاسىيلىق قىلدى)، ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالدۇق، مۆمىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى (47). اللە شاماللارنى ئەۋەتىپ بۇلۇتنى قوزغاپ، ئاندىن ئۇنى ئاسماندا خالىغىنى بويىچە تارقىتىدۇ، (گاھى) ئۇنى تارقاق پارچىلارغا بۆلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن يامغۇرنىڭ بۇلۇتنىڭ ئارىسىدىن چۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆرسەن، اللە يامغۇرنى خالىغان بەندىلىرىنىڭ ئۈستىگە ياغدۇرغان چاغدا، ئۇلار دەرھال خۇشال بولۇپ كېتىدۇ (48). ھالبۇكى، ئۇلار يامغۇر يېغىشتىن بۇرۇن ھەقىقەتەن ئۈمىدسىزلىنىپ كەتكەن ئىدى (49).

اللہ نیک رہہمتیںک نہ تسجیلرسگہ قاریضکی، تُو
زہمینی تُو لگہ نندن کہین قانداق تریلدوربدو،
شوبہسزکی، اللہ ہہ فسقہ تہن تُو لولکلہرنی تریل۔
دور کُوچدور، اللہ ہہمہ نہرسگہ قادر دور (50)۔

تہگہر بز (زرائہتکہ زیانلق) شامالنی تہوہتسک،
تولار (شاملنک تہسرسدن) زرائہتنک سارغہ۔
یہپ کتہکنلیکنی کورسہ، شونگدن کہین تولار
(اللہ نیک ٹلگسرنکی نہتہلرسگہ) کوفرسلق
قلسدو (51)۔ شوبہسزکی، سہن تُو لولکلہرگہ

(سوزوگنی) ٹاگلتالایسہن، ئارقسفا قاراپ یوز
توروگہن گاسلارغمو چاقسریقگنی ٹاگلتالای۔
سہن (52)۔ کورلارنمو گومراہلقستن قوتقوزوب
توغرا یولغا سالالایسہن، سہن پہقت بزنیگ

ئایہتلیرمزگہ ئشندیدغانلارغلا (سوزوگنی) ٹاگلتالایسہن، تولار موصولمانلاردور (53)۔ اللہ
سلہرنی ئاجز یاراتتی، ئانندن سلہرنی ئاجزلقستن کوجلوک قلدی، ئانندن (سلہرنی) کوج۔
لوکستن ئاجز قلدی ۖ (سلہرگہ) قہرلیقنی یہتکوزدی، اللہ نہمسنی خالسا شونی یارتسدو،
تُو ہہمینی بلگکُوچدور، ہہمگہ قادر دور (54)۔ قیامت قایم بولغان کوندہ موشریکلار (دونیادا)
پہقت ئازغنا ۖ اوقت تورغانلققا قہسم قلدو، تولار دونیادکی چاغلریدمو موشونداق یالغان۔
چلیق قلاتتی (55)۔ ئلمی بار، ئمانی بار ئادہلہر ئہیتتی: «سلہر اللہ نیک تہقدیری بویچہ
(دونیادا ۖ قہربلہردہ) قیامت کونگچہ قالدنگلار، مانا بُو قیامت کوندور، لہکن سلہر
بلہہیتنگلار (یہنی قیامتتنک ہہقلقغا ئشہنہیتنگلار)» (56)۔ بُو کوندہ زالمیلارنک (ئہیتقان)
توررسننک پایدسی بولمایدو، تولاردن تولارنک (تہوہ قلیشی یا ئتائہت قلیشی بلہن) اللہ نی
رازی قلیشمو تہلپ قلینمایدو (57)۔ شہک۔ شوبہسزکی، بُو قورئاندا کشلہرگہ تورلک مسالارنی
بایان قلدو، تہگہر سہن تولارغا (قورئان ئایہتلیرسدن) برہر ئایہتنی کہلتورسک، کاپرلار
(دیبلری قہساؤہتلیشپ کتہکنلیکتسن) چوقوم ئہیتدوکی، «سلہر پہقت یالغانچلار سلہر» (58)۔

(اللەنىڭ بىرلىكىنى) بىلمەيدىغان (كۇففار) لارنىڭ دىللىرىنى مۇشۇنداق پېچەتلىمىز (59). ئى مۇھەممەد!) (مۇشۇنىڭ لارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە) سەۋر قىلغىن، اللەنىڭ (ساڭا نۇسرەت ئاتا قىلىش ۋە دىنىڭنى ئۈستۈنلۈكىگە ئىگە قىلىش) ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەقتۇر، (ئاخىرەتكە) ئىشەنمەي- دىغانلار سېنى دىققەت قىلىپ قويمىسۇن (60).

31- سۇرە لوقمان

مەككەدە نازىل بولغان، 34 ئايەت.

ئاھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئەلنى، لام، مەم (1). بۇ، ھېكمەتلىك كىتابنىڭ ئايەتلىرىدۇر (2). (ئۇ) (تەئىدىل ئەركان بىلەن)

ناماز ئوقۇيدىغان، (اللەنىڭ رەزاسىنى تىلەش يۈزىدىن كۆڭۈل ئازادلىكى بىلەن) زاكات بېرىدىغان ۋە ئاخىرەتكە جەزەمەن ئىشىنىدىغان ياخشى ئىش قىلغۇچى كىشىلەرگە ھىدايەتتۇر ۋە رەھمەتتۇر (3-4). ئاشۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە كىشىلەر) پەرۋەردىگارىڭنىڭ توغرا يولىدا بولغۇچىلاردۇر، ئەنە شۇلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (5). بەزى كىشىلەر بىلىمسىز- لىكتىن، (كىشىلەرنى) اللەنىڭ يولىدىن ئازدۇرۇش ئۈچۈن بەھۇدە گەپلەرنى سېتىۋالىدۇ ۋە اللەنىڭ يولىنى مەسخىرە قىلىدۇ، ئەنە شۇلار خور قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (6). ئەگەر ئۇنىڭغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز (يەنى قۇرئان ئايەتلىرى) ئوقۇپ بېرىلسە، گويا ئۇنى ئاڭلىمىغان- دەك، ئىككى قۇلقى ئېغىرلىشىپ قالغاندەك (اللەنىڭ ئايەتلىرىگە قۇلاق سېلىشتىن) تەكەب- بۇرلۇق بىلەن يۈز ئۆرۈيدۇ، (ئى مۇھەممەد!) ئۇنىڭغا قاتتىق ئازاب بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن (7). شۇبھىسىزكى، ئىمان ئېيتقانلار ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار نازۇنپەتلىك جەننەتلەرگە كىرىدۇ (8). ئۇ جەننەتلەردە ئۇلار مەڭگۈ قالىدۇ. بۇ اللەنىڭ راست ۋەدىسىدۇر (اللە ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ)، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (9). اللە ئاسمانلارنى تۈۋرۈكسىز ياراتتىكى، سىلەر ئۇنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىسىلەر، يەر تەۋرەپ سىلەرنى خاتىرجەمسىز قىلمىسۇن دەپ، يەردە تاغلارنى ئورناتتى، زېمىندا تۈرلۈك جاندارلارنى تاراتتى، بۇلۇتتىن يامغۇر سۇيىنى چۈشۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن زېمىندا تۈرلۈك پايىدىلىق ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردۇ (10).

مانا بۇلار، اللە نىڭ (ياراتقان) مەخلۇقاتلىرىدۇر، ماڭا كۆرسىتىپ بېرىڭلاركى، اللە دىن باشقا مەبۇد-لىرىڭلار زادى نېمىلەرنى ياراتتى؟ بەلكى زالسىلار ئوبۇتچۇق گۇمراھلىقتىدۇر (11). بىز لوقمانغا ھەقىقەتەن ھېكمەت ئاتا قىلدۇق، (ئۇنىڭغا ئېيتى-تۇقكى) «اللەغا شۇكۇر قىلغىن، كىمكى شۇكۇر قىلىدىكەن، ئۆزى ئۈچۈن قىلغان بولسۇن، كىمكى كۇفرلىق قىلىدىكەن، شۇبھىسىزكى، اللە (بەندىلەر-دىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر» (12). ئۆز ۋاقتىدا لوقمان (ھەكم) ئوغلغا نەسەت قىلىپ: «ئى ئوغۇلچىقىم، اللەغا شېرىك كەلتۈرمىگىن، شېرىك كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن زور گۇناھتۇر» دەيدى (13). ئىنساننى ئاتا-ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئانىسى ئۇنى (قورسقىدا) ئۈستى-ئۈستىگە ئاجزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِيَلَهُ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَمِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعِظُهُ يَبْنَى أَكْثَرِكُمْ يَا لَلهِ إِنَّ الشِّرْكَاءَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُ فِي أُمَامٍ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ الَّذِي أَنْشَأَ لَكَ مِنَ الصَّبْرِ ۝ وَإِنْ جُهِدَكَ عَمَلٌ أَنْ شُكِرَكَ فِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبِ مَآئِنِ الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ذَاتِ بَعِيٍّ سَبِيلٌ مِنَ آتَابِ اللَّهِ أَنْ تَمُرَّ أَنْ تُرْجِعَهُمْ وَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَبْنَى الْفَهْرَانَ تَكَ وَشَقَالَ حَبِيَّةً مِنْ حَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي مَعْرَةَ أَوْ فِي السَّمُوتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَا بِنَا يَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ يَبْنَى إِقِيمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْعَنِ النَّسْرَ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ ۝ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَلَا تُضْمِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمِشْ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَاحْبِبُ كُلِّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!) ماڭا ۋە ئاتا-ئاناڭغا شۇكۇر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر (14). ئەگەر ئاتا-ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىسىدە بولغىن (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن (15). (لوقمان ئېيتتى) «ئى ئوغۇلچىقىم! قىلمىشىڭ قىچا چاغلىق نەرسە بولۇپ، ئۇ ئۇيۇل تاشنىڭ ئىچىدە (يەنى ئەڭ مەخپىي جايدا) يا ئاسمانلارنىڭ قېتىدا ياكى زېمىننىڭ ئاستىدا بولسىمۇ، اللە ئۇنى ھازىر قىلدۇ (ئۇنىڭ ھېسابىنى ئالىدۇ). اللە ھەقىقەتەن ئىنچىكە كۆزەتكۈ-چىدۇر، ھەممىدىن خەۋەر داردۇر (16). ئى ئوغۇلچىقىم! نامازنى (ۋاقتىدا تەئىدل ئەركان بىلەن) ئوقۇ-غىن، (كىشىلەرنى) ياخشىلىققا بۇيرۇغىن، يامانلىقتىن توسقىن، ساڭا يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋر قىل-غىن (چۈنكى ھەقىقەتكە دەۋت قىلغۇچى ئەزىيەتلەرگە ئۇچرايدۇ)، بۇ ھەقىقەتەن قىلىشقا ئىرادە تىك-لەشكە تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر (17). كىشىلەردىن مەنسىتمەسلىك بىلەن يۈز ئۇرۇمىگىن، زېمىندا غادىيىپ ماڭمىغىن، اللە ھەقىقەتەن ھاكاۋۇر، ئۆزىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ (18).

ئوتتۇرا ھال ماغىن، ئاۋازىغىنى پەسلەتكىن، ئاۋاز-
لارنىڭ ئەڭ زېرىكەرلىكى ھەقىقەتەن ئېشەكلەرنىڭ
ئاۋازىدۇر» (19). بىلىمەسلەر كى، اللە ئاسمانلاردىكى
ۋە زېمىندىكى ھەممىنى سىلەرگە بويىنىدۇرۇپ
بەردى (يەنى سىلەرنىڭ پايدىلىنىشىڭلارغا مۇۋاپىق-
لاشتۇرۇپ بەردى). سىلەرگە ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن
(يەنى ماددىي ۋە مەنىۋى) نېمەتلىرىنى كامالەتكە
يەتكۈزۈپ بەردى. بەزى كىشىلەر ھېچقانداق ئىلىم-
سىز، ھىدايەتسىز ۋە نۇرلۇق كىتابسىز ھالدا
اللە بارسىدا جىدەللىشىدۇ (20). ئەگەر ئۇلارغا:
«اللە نازىل قىلغان نەرسە (يەنى قۇرئان) غا ئەگ-
شىڭلار» دېيىلسە، ئۇلار: «ياق، بىز ئانا-بوۋىلىرىمىز-
نىڭ دىنىغا ئەگىشىمىز» دەيدۇ، شەيتان ئۇلارنى
دوزاخ ئازابىغا چاقىرىغان تۇرسا (ئۇلار يەنىلا

ئانا-بوۋىلىرىنىڭ دىنىغا ئەگىشەمدۇ؟) (21). ياخشى ئىش قىلغۇچى بولغان ھالدا ئىسلاھ بىلەن
اللەغا بويىنىغان ئادەم مەھكەم تۇتقىغا ئېسىلغان بولىدۇ، ئىشلارنىڭ ئاقىۋىتى اللەغا مەنسۇپ-
تۇر (22). كىمكى كاپىر بولىدىكەن، ئۇنىڭ كۇفرى سېنى قاينۇغا سالىمىسۇن، ئۇلار بىزنىڭ دەرگا-
ھىمىزغا قايتىدۇ، ئۇلارغا (دۇنيادىكى) قىلمىشلىرىنى ئېيتىپ بېرىمىز، اللە ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ
دىللىرىدىكىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (23). ئۇلارنى (دۇنيادىن) ئازغىنا (مۇددەت) بەھرىمەن قىلد-
مىز، ئاندىن ئۇلارنى قاتتىق ئازابى (تېتىشقا) مەجبۇرلايمىز (24). ئەگەر سەن ئۇلاردىن: «ئاسمان-
لارنى ۋە زېمىننى كىم خەلق ئەتتى؟» دەپ سورىساڭ، ئۇلار چوقۇم «اللە» دەپ جاۋاب بېرىدۇ،
ئېيتقىنكى، «جىمى ھەمدۇسنا اللە غا خاستۇر!» بەلكى ئۇلارنىڭ تولىسى ئوقمايدۇ (25). ئاسمانلاردىكى
ۋە زېمىندىكى نەرسىلەر اللە نىڭ مۈلكىدۇر، اللە ھەقىقەتەن (مەخلۇقاتىدىن ۋە ئۇلارنىڭ ئىبادىتىدىن)
بىھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر (26). ئەگەر يەر يۈزىدىكى دەرەخلەرنىڭ ھەممىسى قەلەم بولغان،
دېڭىز (سىيا) بولغان، ئۇنىڭغا يەنە يەتتە دېڭىز (نىڭ سىياسى) قوشۇلغان تەقدىردىمۇ اللە نىڭ سۆز-
لىرىنى (يېزىپ) تۈگەتكىلى بولمايدۇ، اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (27).

(ئى ئىنسانلار!) سىلەرنىڭ (دەسلەپتە) يارىتىلىشىڭلار، (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرۈلۈشىڭلار پەقەت بىر ئادەمنىڭ يارىتىلىشى، بىر ئادەمنىڭ تىرىلدۈرۈلۈشىگە ئوخشاشتۇر. اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىڭلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئەمەل-ئىسرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (28). اللە نىڭ كېچىنى كۈندۈزگە ۋە كۈندۈزنى كېچىگە كىرگۈزۈپ بەرگەنلىكىنى، كۈن بىلەن ئايىنى بويىنىدۇرىدىغانلىقىنى كۆرەمەن سەن؟ (كۈن بىلەن ئايىنىڭ) ھەربىرى مۇئەييەن مۇددەت (يەنى قىيامەت) كىچە (ئۆز پەلىكىدە) سەپەر قىلىدۇ. اللە سىلەرنىڭ قىلىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر (29). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، اللە ھەقىقەتەن (ئىلاھ) دۇر، ئۇلارنىڭ اللەنى قويۇپ ئىبادەت قىلغانلىرى (يەنى بۇتلىرى) باتىلدۇر، اللە ئالىي-دۇر، بۈيۈكتۇر (30). كۆرەمەنكى، كېسەلنىڭ اللە نىڭ مەرھەمىتى بىلەن دېڭىزدا يۈرۈشى اللە نىڭ سىلەرگە (ئۆز قۇدرىتىنىڭ) بىر قىسىم

دەلىللىرىنى كۆرسىتىشى ئۈچۈندۇر. بۇنىڭدا ھەربىر سەۋر قىلغۇچى، شۇكۈر قىلغۇچى (بەندە ئۈچۈن ھەقىقەتەن) (چوڭ) ئىبرەت بار (31). (دېڭىزدا) ئۇلارنى تاغلاردەك دولقۇنلار ئۇرۇۋالغان چاغدا، ئۇلار كامالى ئىخلاس بىلەن اللە غائىبلىغا قىلىدۇ، اللە ئۇلارنى (دېڭىز خەتەرلىرىدىن) قۇتۇلدۇرۇپ قۇرۇقلۇققا چىقارغان چاغدا، ئۇلارنىڭ بەزىسى توغرا يولدا بولىدۇ. بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى پەقەت خىيانەتكار (اللەنىڭ نېمەتلىرىدىن تانغان) ئادەملەر ئىنكار قىلىدۇ (32). ئى ئىنسانلار! پەرۋەر-دىگارىڭلارغا (بۇيرۇقلىرىنى ئورۇنلاش، مەنىنى قىلغان ئىشلاردىن چەكلىنىش بىلەن) تەقۋادارلىق قىلىڭلار، شۇنداق بىر كۈندىن قورقۇڭلاركى، (ئۇ كۈندە) ئاتا بالىسىغا ئىسقاتمايدۇ، بالىمۇ ئاتىسىغا ئىسقاتمايدۇ، اللە نىڭ ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەقتۇر، سىلەرنى ھەرگىز دۇنيا تىرىكچىلىكى مەغرۇر قىلمىسۇن، شەيتاننىڭ سىلەرنى اللە نىڭ ئەپۋىسىنىڭ كەڭلىكى بىلەن مەغرۇر قىلىشىغا يول قويمىڭلار (33). قىيامەت (نىڭ بولىدىغان ۋاقتى) توغرىسىدىكى بىلىم ھەقىقەتەن اللە نىڭ دەرگا-ھىددۇر. اللە يامغۇرنى (ئۆزى بەلگىلىگەن ۋاقىتتا ۋە ئۆزى بەلگىلىگەن جايغا) ياغدۇرىدۇ، بەچچە-داندىكىلەرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى (يەنى ئوغۇلمۇ، قىزمۇ، بېچىرىمىمۇ، كەمتۈكمۇ، بەختلىكمۇ، بەختسىزمۇ) اللە بىلىدۇ، ھېچ ئادەم ئەتە نېمىلەرنى قىلىدىغانلىقىنى (يەنى ئۇنىڭغا نېمە ئىش بولىدىغانلىقىنى، ياخشى-يامان ئىشلاردىن نېمىلەرنى قىلىدىغانلىقىنى) بىلمەيدۇ، ھېچ ئادەم ئۆزىنىڭ قەيەردە ئۆلىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ، اللە ھەقىقەتەن (پۈتۈن ئىشلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، (شەيئىلەرنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى تەرەپلىرىدىن) تولۇق خەۋەرداردۇر (34).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُ تَعَالَى الْكَبِيرُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيمُ
 يَقُولُونَ اقْتَرَبَهُ بَلْ هُوَ أَلْحَقُ مِنْ رَبِّكَ لَنْ نَقْدِرَ قَوْمًا
 أَنَّهُمْ مِنْ نَعْدِ رَبِّكَ أَعْلَمُ لَهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَا تَتَّبِعُوا
 أَفْهَاتِكُمْ ۝ يَذُرُّ الْأَمْزِجَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ
 يَغْرِسُ الْبَيْتِيقَ يَوْمَ كَانَ مَقْدَارُ الْآلِفِ سِتَّةَ مِائَاتِ أَلْفٍ ۝
 ذَلِكَ عِلْمُ الْعَقِيبِ وَاللَّهُمَّ اذْكُرْ الرَّحْمَةَ الَّتِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهَا وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَطَرَفَهُ فِيهِ مِنْ
 رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مِمَّا
 تَشْكُرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ أَدَا أَصْلَكُنَا فِي الْأَرْضِ لَإِنَّا لَكَاغِي
 خَلْقِي جَدِيدُهُ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝

32- سۇرە سەجدە

مەككەدە نازىل بولغان، 30 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەلنى، لام، مەم (1). (بۇ كىتاب (يەنى قۇرئان) نىڭ ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغانلىقىدا ھېچ شەك يوقتۇر (2). مۇشرىكلار: «مۇھەممەد ئۇنى ئۆزى توقۇدى» دەيدۇ. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇ سەندىن ئىلگىرى ھېچقانداق بىر پەيغەمبەر كەلمىگەن بىر قەۋمنى ھىدايەت تاپسۇن دەپ، ئۇلارنى تاڭاھلاندۇرۇشۇڭ

ئۈچۈن، پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن كەلگەن ھەقىقەتتۇر (3). اللە ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنى ئالتە كۈندە ياراتتى، ئاندىن ئەرش ئۈستىدە (ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە) قارار ئالدى. سىلەرگە اللە دىن باشقا ھېچقانداق ئىگە يوق، شاپائەت قىلغۇچىمۇ يوق، (بۇنى) پىكىر قىلىپ (ئىمان ئېيتىمىسىلەر؟) (4). اللە ئاسماندىن زېمىنغىچە بولغان (مەخلۇقات-نىڭ) ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىپ تۇرىدۇ، ئاندىن ئۇ ئىشلار ئۇزۇنلۇقى سىلەر سانائۇتقان مىڭ يىلدەك كېلىدىغان بىر كۈندە اللە نىڭ دەرگاھىغا ئۆرلەيدۇ (5). ئۇ (اللە) يوشۇرۇننى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچىدۇر، غالىبتۇر. (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر (6). ئۇ ھەممە نەرسىنى چىرايلىق (يەنى ھېكمىتىگە مۇۋاپىق، جايدا) ياراتتى. دەسلەپتە ئىنساننى (يەنى ئىنسانلارنىڭ ئاتىسى ئادەم ئەلەيمەسسالامنى) لايدىن ياراتتى (7). ئاندىن ئۇنىڭ نەسلىنى ئەر زىمەس سۇنىڭ جەۋھىرى (يەنى مەنى) دىن ياراتتى (8). ئاندىن ئۇنى راۋۇرۇس يارىتىپ، ئۇنىڭغا ئۆزىگە مەنسۇپ روھنى كىرگۈزدى (يەنى جان كىرگۈزدى). يەنە سىلەر ئۈچۈن قۇلاقلارنى، كۆزلەرنى ۋە يۈرەكلەرنى ياراتتى، سىلەر ئاز شۈكۈر قىلىسىلەر (9). ئۇلار: «يەر ئاستىدا يوقالغاندىن كېيىن (يەنى گۆردە توپىغا ئايلىنىپ كەتكەندىن كېيىن) راستلا قايتا يارىتىلمايدۇق؟» دەيدۇ، بەلكى ئۇلار پەرۋەردىگارىغا مۇلاقات بولۇشنى ئىنكار قىلغۇچىلاردۇر (10).

ئېيتقىنىكى، «سلەرنىڭ (جېنىڭلارنى ئېلىشقا) مۇئەككەل قىلىنغان پەرىشتە سلەرنىڭ جېنىڭلارنى ئالىدۇ، ئاندىن پەرۋەردىگار، ئىڭلارنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر» (11). ئەگەر سەن گۇناھكارلارنىڭ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا باشلىرىنى ساڭگىلىتىپ تۇرغانلىقىنى كۆرىدىغان بولساڭ (ئەلۋەتتە قورقۇنۇپ-لىق ھالەتنى كۆرگەن بولاتتىڭ)، ئۇلار ئېيتىدۇ: «پەرۋەردىگار، سىز! (ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى) كۆردۈق، ئاڭلىدۇق. بىزنى ياخشى ئەمەل قىلىش ئۈچۈن (دۇنياغا) قايتۇرغىن، بىز (ئەمدى) ھەقىقەتەن (سېنىڭ ۋەدەڭنىڭ ھەق ئىكەنلىكىگە) ئىشەنگۈچە-لەرمىز» (12). ئەگەر بىز خالىساق، ھەر بىر كىشىگە ئەلۋەتتە ھىدايەت بېرەتتۇق، لېكىن مېنىڭ (گۇناھ-كارلارنى ئازاب قىلىشتىن ئىبارەت) ھۆكۈمىم بېكىپ كەتتى. مەن چوقۇم جىنلار ۋە ئىنسانلار (يەنى ئۇلارنىڭ گۇناھكارلىرى) — ھەممىسى بىلەن جەھەن-نەمنى تولدۇرىمەن (13). (ئەھلى دوزاخقا ئېيتىلىدۇ) «مۇشۇ كۈندىكى ئۇچرىشىشىڭلارنى ئۇنتۇپ قالغانلىقىڭلار ئۈچۈن (بۇ خورلىغۇچى ئازابىنى) تېتىڭلار، بىز ھەقىقەتەن سىلەرنى ئۇنتۇدۇق، قىلمىشىڭلار تۈپەيلىدىن مەڭگۈلۈك ئازابىنى تېتىڭلار» (14). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ھەقىقەتەن شۇنداق كىشىلەر ئىمان ئېيتىدۇكى، ئۇلارغا شۇ ئايەتلەر بىلەن ۋەز-نەسەھەت قىلىنسا (اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئۇلۇغلاش يۈزىدىن اللەغا) سەجدە قىلغان ھالدا يىقىلىدۇ، پەرۋەردىگارغا تەسبىھ ئېيتىدۇ، ھەمدۇ ئېيتىدۇ. ئۇلار (پەرۋەردىگارنىڭ تائەت-ئىبادىتىدىن) چوڭچىلىق قىلىپ باش تارت-مايدۇ (15). ئۇلارنىڭ يانلىرى ئورۇن-كۆرپىدىن يىراق بولىدۇ (يەنى ئۇلار كېچىسى ئىبادەت قىلىپ ئاز ئۇخلايدۇ)، ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ (ئازابىدىن) قورقۇپ، (رەھىمىتىنى) ئۈمىد قىلىپ ئۇنىڭغا دۇئا قىلىدۇ، ئۇلارغا بىز زىننەت قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن (ياخشىلىق يوللىرىغا) سەرىپ قىلىدۇ (16). ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىگە مۇكاپات يۈزىدىن اللە نىڭ ھۇزۇرىدا ساقلانغان ۋە ئۇلارنى خۇشال قىلىدىغان كاتتا نېمەتنى ھېچكىم بىلمەيدۇ (17). مۇمىن ئادەم پاسىق ئادەمگە ئوخشامدۇ؟ ئۇلار (ئاخىرەتلىك ساۋابتا) باراۋەر ئەمەس (18). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ قارارگاھى جەننەت بولىدۇ، (ئۇ) ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنى مۇكاپاتلاش يۈزىدىن ئۇلار ئۈچۈن تەييارلانغان جايدۇر (19). اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققانلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ، ھەرقاچان ئۇلار دوزاختىن چىقماقچى بولسا، ئۇلار دوزاخقا قايتۇرۇلىدۇ. ئۇلارغا: «سىلەر ئىنكار قىلغان دوزاخنىڭ ئازابىنى تېتىڭلار» دېيىلىدۇ (20).

قُلْ يَتَوَفَاكُمْ رَبُّكَ الْمَوْتِ الَّذِي ذُكِّرْتُمْ وَلَكِنْ يَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْسَلُونَ تَأْتُوا مَأْوَاهُمْ وَعِنْدَهُمْ رَبَّنَا أَنصَرُوا مِنَّا وَمِنَّا فَاذْهَبْنَا فَاذْهَبْنَا فَارْتَدِعُنَا لَعَلَّنا آمُرُونَ ﴿١١﴾ وَ لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾ فَذوقوا بهما نَيْبَهُمَا لِيَعْلَمَ بُرْهَانَهُمْ هَذَا أَنَّهُ تَابِعْنَاهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْعَذْلِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّكُمْ لَعَمَلُوكُمْ لَتَكُونُنَّ لَهَا رُجُوعًا ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُزِنُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّمَا يَتُوبُ عَلَىٰ عُصَايَا جُنُودِهِمُ عَنِ الْبَطْلِ لَا جِوَادٍ حُونَ رَبَّهُمْ حِرَافًا وَطَبَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُبْغُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخِي لَكُمْ مِنْ قُرْآنٍ أَعْيُنٌ حَصَرَتْهَا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّمَا الْإِنْسَانُ لِرَبِّهِ غَافِلٌ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا يَتُوبُ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٢٠﴾ إِنَّمَا يَتُوبُ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٢١﴾ إِنَّمَا يَتُوبُ إِلَىٰ رَبِّهِ مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٢٢﴾

ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلىشى ئۈچۈن بىز ئۇلارغا چوقۇم ئەڭ چوڭ ئازابتىن (يەنى ئاخىرەت ئازابىدىن) ئىلگىرى ئەڭ يېقىنقى ئازاب (يەنى دۇنيا ئازابى) نى تېتىستىمىز (21). پەرۋەردىگارنىڭ ئايەتلىرى بىلەن ۋەز-نەسەت قىلىنغان، ئاندىن ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈگەن ئادەمدىنمۇ زالىم ئادەم بارمۇ؟ بىز كۇناھكارلارنى چوقۇم جازالايىمىز (22). شەك-شۈبھە-سىزكى، بىز مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋراتنى) ئاتا قىلدۇق. (ئى مۇھەممەد!) سەن (مىراج كېچىسىدە، يا قىيامەت كۈنىدە) مۇساغا مۇلاقات بولۇشتىن شەكلەنمىگىن، بىز تەۋراتنى ئىسرائىل ئەۋلادىغا يېتەكچى قىلدۇق (23). ئۇلار (كۈلپەتلەرگە) سەۋر قىلغان، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە جەزمەن ئىشەنگەن چاغدا، ئۇلاردىن بىر قىسىم كىشىلەرنى بىزنىڭ ئەمرىمىز بىلەن توغرا يول كۆرسىتىدىغان پېشۋالار قىلدۇق (24). سېنىڭ پەر-

وَكُنْ يَتَقِيَهُم مِّنَ الْعَذَابِ الَّذِي دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن دُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنذِرُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن مِّن مَّرِيَّةٍ مِّن لِّقَابِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۲۳﴾ وَجَعَلْنَا مِثْقَلَهُمْ آيَةً يَّهْتَدُونَ يَا سِرًّا لِّمَا صَبَرُوا ﴿۲۴﴾ وَأَنَّا إِنَّا لَوَائِيْنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۵﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُفَصِّلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كَانَ مِن مِّمَّن يَخْتَصِمُونَ ﴿۲۶﴾ وَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَ أَمْنٌ قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَنبُشُونَ فِي مَسَارِعِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۲۷﴾ وَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْبَاءَةَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهَا أَنفُسُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ أَكَلِيَ الرَّوْحَ ﴿۲۸﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۹﴾ قُلْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَنَفْعُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَجْرًا لِّمَا كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُعْطَوْنَ ﴿۳۰﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ مِّنْهُنَّ ظُرُوفًا ﴿۳۱﴾

ۋەردىگارنىڭ قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان (دېنىي) ئىشلار ئۈستىدە ئەلۋەتتە ھۆكۈم چىقىرىدۇ؟ (25). ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن قانچىلىغان ئۈمەتلەرنى ھالاك قىلغان-لىقىمىزنى ئۇلار بىلىمەمدۇ؟ ئۇلار (يەنى مەككىلىكلەر) ئۇلار (يەنى ھالاك بولغانلار) نىڭ يۇرتىدىن ئۆتۈپ تۇرىدۇ، بۇنىڭدا (بىزنىڭ قۇدرىتىمىزنىڭ چوڭلۇقىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن دەلىل-لەر بار، ئۇلار ئاڭلىمامدۇ؟ (26) ئۇلار كۆرمەمدۇكى، بىز گىياسىز زېمىنغا يامغۇر سۈيىسىنى سۈرۈپ ئېلىپ بارىمىز، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ھايۋاناتلىرى ۋە ئۆزلىرى يەيدىغان زىرائەتلەرنى ئۈندۈرۈپ چىقىرىمىز، ئۇلار (بۇنى) كۆرمەمدۇ؟ (27) ئۇلار (يەنى مەككىكە كۆڭۈل قارىغۇ مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن): «بىز بىلەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا چىقىرىلىدىغان بۇ ھۆكۈم قاچان ئەمەلگە ئاشىدۇ؟ ئەگەر سىلەر (دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار (ئېيتىپ بېرىڭلار)» دەيدۇ (28). ئېيتقىنكى، «ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈندە كاپىرلارنىڭ ئېيتقان ئىمانىنىڭ پايدىسى بولمايدۇ، ئۇلارغا مۆھلەتمۇ بېرىلمەيدۇ» (29). سەن ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈگەن (يەنى سۆزلىرىگە پەرۋا قىلىپ كەتمىگىن). سەن (اللە نىڭ ئۇلارغا چۈشىدىغان ئازابىنى) كۈتكىن، ئۇلارمۇ ھەقىقەتەن (سىلەرگە چۈشىدىغان نەرسىلەرنى) كۈتكۈچىلەردۇر (30).

33- سۇرە ئەھزاب

مەدەندە نازىل بولغان، 73 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى پەيغەمبەر! اللە غا تەقۋادارلىق قىلىشنى (داۋاملاشتۇرغىن)، كاپىرلارغا ۋە مۇناپىقلارغا ئىتائەت قىلمىغن، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، (ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى) ھېكمەت بىلەن باشقۇرغۇچىدۇر (1).

ساڭا پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن ۋەھىي قىلىنغان نەرسىگە (يەنى قۇرئانغا) ئەگەشكىن. اللە ھەقىقەتەن قىلغان ئەمەللىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر (2). (ھەممە ئىشىڭدا) اللە غا يۆلەنگىن، اللە (ساڭا)

ھامىي بولۇشقا يېتەرلىكتۇر (3). اللە ھېچ ئادەمنىڭ ئىچىدە ئىككى يۈرەك ياراتقىنى يوق، سىلەر زىھار* قىلغان ئاياللىرىڭلارنى اللە سىلەرگە ئانا قىلىشنى يوق، سىلەر بالا قىلىشۇالغانلارنىمۇ اللە (ھەممە ھۆكۈمدە ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولغان) بالىلىرىڭلارنىڭ ھۆكىمىدە قىلىدى، بۇ (يەنى ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولمىغانلارنى بالا دېيىش) پەقەت ئاغزىڭلاردا ئېيتىلغان سۆزدۇر، اللە ھەق (سۆز) نى ئېيتىدۇ، توغرا يولغا باشلايدۇ (4). ئۇلارنى ئاتىلىرىنىڭ ئىسمىلىرى بىلەن چاقىرىڭلار، بۇ اللە نىڭ دەركاھىدا توغرىدۇر، ئەگەر ئۇلارنىڭ ئاتىلىرىنى بىلمىسەڭلار، ئۇ چاغدا ئۇلار سىلەرنىڭ دىنىي قېرىنداشلىرىڭلاردۇر، دوستلىرىڭلاردۇر، سىلەر سەۋەنلىكتىن قىلىپ سالغان ئىشلاردا سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، لېكىن قەستەن قىلغان ئىشىڭلاردا (سىلەرگە گۇناھ بولىدۇ)، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (5). پەيغەمبەر مۆمىنلەرگە ئۇلار- نىڭ ئۆز نەپىسلىرىدىنمۇ چارىدۇر، پەيغەمبەرنىڭ ئاياللىرى ئۇلارنىڭ ئانىلىرىدۇر، كىتابۇللادا تۇرۇق- تۇغقانلارنىڭ بەزىسى بەزىسىگە (مىراس ئېلىشتا) مۆمىنلەردىن ۋە مۇھاجىرلاردىن يېقىندۇر، لېكىن (مۆمىنلەردىن ۋە مۇھاجىرلاردىن بولغان) دوستلىرىڭلارغا ۋەسىيەت قىلساڭلار دۇرۇس بولىدۇ، بۇ (يەنى تۇغقانلارنىڭ ئۆزئارا مىراسقا ۋارىسلىق قىلىشى) كىتابتا (يەنى اللە نىڭ كىتابىدا) يېزىلغاندۇر (6).

* كىشى ئايالىغا، سېنىڭ ئۇچاق مەن ئۈچۈن ئانامنىڭ ئۇچىسىغا ئوخشاش بولۇپ كەتسۇن، دېسە زىھار بولىدۇ.

ئېيتقىنىكى، «ئەگەر سىلەر ئۆلۈمدىن يا ئۆلتۈرۈۋ-
لۇشتىن قاچساڭلار، قېچىشنىڭ سىلەرگە ھېچقانداق
پايدىسى يوق، قاچقاندىمۇ سىلەر (دۇنيادىن)
ئازغىنا (ۋاقىت) بەھرىمەن بولالايسىلەر» (16).
ئېيتقىنىكى، «ئەگەر اللە سىلەرگە بىرەر يامانلىقنى
ئىرادە قىلسا، كىم اللەغا قارشى تۇرۇپ سىلەرنى
قوغدىيالايدۇ، ئەگەر اللە سىلەرگە رەھىمەت
قىلىشى ئىرادە قىلسا (كىم ئۇنىڭغا ئارىلىشالايدۇ؟)،
ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن اللەدىن باشقا ھېچ ئىگە
ۋە ھېچ ياردەمچى تاپالمايدۇ» (17). اللە ئىچىڭلار-
دىكى باشقىلارنى (جەھادتىن) توسقۇچىلارنى ۋە
قېرىنداشلىرىغا (مۇھەممەدىنى ۋە ساھابىلىرىنى
تەرك ئېتىپ) بىزنىڭ قېشىمىزغا كېلىڭلار
دېگۈچىلەرنى ئوبدان بىلىدۇ، ئۇلار جەڭگە
(رىيا قىلىپ) ئاندا-ساندا قاتنىشىدۇ» (18). ئۇلار

سىلەرگە (ياردەمدە بولۇشقا) بېخىلدۇر، ئەگەر (ئۇلارغا دۈشمەن تەرەپتىن) خەۋپ كېلىدىغان
بولسا، ئۇلارنىڭ ساڭا سەكراتقا چۈشۈپ قالغان ئادەمدەك (قورقۇنچتىن) كۆزلىرىنى پىلدىرلىتىپ
قاراۋاتقانلىقىنى كۆرسەن. قورقۇنچ كەتكەندە، ئۇلار پۇل-مالغا ئاچكۆز بولغان ھالدا سىلەرنى
كەسكىن تىللار بىلەن رەنجىتىدۇ. ئۇلار (چىن دىلىلىرى بىلەن) ئىمان ئېيتقان ئەمەس.
(ئۇلارنىڭ كۇفرى سەۋەبلىك) ئەمەللىرىنى اللە بىكار قىلدى، بۇ اللە ئۈچۈن ئاساندۇر» (19).
ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار) (قاتتىق قورققانلىقتىن) ئىتتىپاقداش قوشۇنى چېكىنىدى دەپ ئويلايدۇ،
ئەگەر ئىتتىپاقداش قوشۇن قايتا كەلسە، ئۇلار (قىردا) ئەتراپلارنىڭ (يەنى قىر ئەرەبلىرىنىڭ)
يېنىدا تۇرۇپ سىلەرنىڭ خەۋەرلىرىڭلارنى ئۇققاچ (تىنچ يېتىشى) ئارزۇ قىلىدۇ، ئۇلار (ئۇرۇش
ۋاقتىدا) ئاراڭلاردا بولغان تەقدىردىمۇ، (قورققانلىقتىن) جەڭگە (رىيا قىلىپ) ئاندا-ساندا
قاتناشقان بولاتتى» (20). سىلەرگە-اللەنى، ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلغان ۋە اللەنى كۆپ ياد
ئەتكەنلەرگە-رەسۇلۇللە ئەلۋەتتە ياخشى ئۆلگىدۇر» (21). مۆمىنلەر ئىتتىپاقداش قوشۇنىنى
كۆرگەن چاغدا: «بۇ (يەنى قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا دۈشمەن ئۈستىدىن غەلبە
قىلىش) اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىزگە ۋەدە قىلغان ئىشتۇر. اللە ۋە ئۇنىڭ
پەيغەمبىرى راست ئېيتتى» دېيىشتى. (بۇ ئىش) ئۇلارنىڭ (اللەغا بولغان)
ئىمانىنى ۋە (اللەنىڭ بۇيرۇقلىرىغا بولغان) بويسۇنۇشىنى تېخىمۇ كۈچەيتتى» (22).

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْقِرَاءَانُ قَرْرُهُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَلَا تَأْتِي
كُلَّمَا نَزَّلْنَا آيَةً قُرْآنًا قُلٌّ مِّنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنَّ
الرَّادِيكُم مَّوَدَّةَ اللَّهِ وَإِرَادَةُ لَكُمْ رِصَّةٌ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۗ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُجْرِمِينَ مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ
لِإِحْرَابِهِمْ هَلْهُمُ الْبَيْنَاءُ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۗ أَيْشَقَّةٌ
عَلَيْكُمْ ۗ وَإِنَّمَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأْيَهُمْ يُظُنُّونَ الْبَيْتَ كَمَا تَدْرُسُ
أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۗ فَإِذَا كَفَّ بِالْخَوْفِ
سَلْقُوكُمْ بِالْإِسْنَةِ جَدِيدًا ۗ وَإِسْخَاطُ عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَئِكَ لَمْ يَعْلَمُوا
فَأَحْبَبَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۗ يَحْسِبُونَ
الْأَحْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَحْرَابَ يَوَدُّوا أَنَّهُمْ
يَأْتُونَ فِي الْأَحْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبِيَائِهِمْ وَوَلَدِهِمْ وَآلِهِمْ
فَتَنَالُوا الْآيَةَ قَلِيلًا ۗ لَقَدْ كَانَ لَكُم فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسُوةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۗ وَكُنَّا ذُرًّا
أَلْفًا ۗ وَنُفُوسَ الْأَحْرَابِ ۗ قَالَ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ
صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۗ

مۆمىنلەرنىڭ ئىچىدە (رەسۇلۇللاھ بىلەن غازاتقا چىققاندا ساباتلىق بولۇپ، شېھىت بولغانغا قەدەر دادىللىق بىلەن جەڭ قىلىش توغرىلۇق) اللەغا بەرگەن ئەھدىنى ئىشقا ئاشۇرغان نۇرغۇن كىشىلەر بار. ئۇلارنىڭ بەزىسى (ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ) شېھىت بولدى، بەزىسى (شېھىت بولۇشنى) كۈتمەكتە، ئۇلار (پەرۋەردىگارغا بەرگەن ئەھدى-سەئىدى) ھەرگىز ئۆزگەرتكىنى يوق (23). اللە راستچىلارغا راستچىلىقى ئۈچۈن (ئاخى-رەتتە ئەڭ ياخشى) مۇكاپات بېرىدۇ، مۇناپىق-لارنى (ئەھدىنى بۇزغۇچى مۇناپىقلارنى مۇناپىق پېتى بۇ دۇنيادىن كەتكۈزۈپ) ئەگەر خالسا ئازاب-لايدۇ، يا ئۇلارنى تەۋبىگە مۇۋەپپەقىيەت قىلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (24). اللە كاپىرلار

(يەنى مەدىنىگە ھۇجۇم قىلغان ئىتتىپاقداش قوشۇن) نى خاپا قىلىۋېتىدۇ، ئۇلار مەقسىتىگە يېتىل-مىدى، اللە (دۈشمەنگە بوران ۋە پەرىشتىلەرنى ئاپىرىدە قىلىپ) مۇمىنلەرنى ئۇرۇشىمىز غەلبىگە ئېرىشتۈردى، اللە كۈچلۈكتۇر، غالبىتۇر (25). اللە ئەھلى كىتابتىن مۇشرىكلارغا ياردەم بەرگەن-لەرنى (يەنى رەسۇلۇللاھ بىلەن قىلغان ئەھدىنى بۇزغان بەنى قۇرەيىشە يەھۇدىيلەرنى) قورغانلىرىدىن چۈشۈردى، ئۇلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنچ سالدى. (ئۇلارنىڭ) بىر بۆلۈكىنى ئۆلتۈرۈۋېتىلگەن ۋە بىر بۆلۈكىنى ئەسىر ئالدىڭلار (26). اللە سىلەرگە ئۇلارنىڭ زېمىنىنى، قورۇ-جايلىرىنى، مال-مۈلۈكلىرىنى ۋە (تېخى) سىلەرنىڭ قەدىمكىلەر دەسەپ باقمىغان زېمىنىنى مۇراس قىلىپ بەردى، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (27). ئى پەيغەمبەر! (ئارتۇق خىراجەت سوراپ سېنى رەنجىتىدىغان) ئاياللىرىڭغا ئېيتقىنكى، «ئەگەر سىلەر دۇنيا تىرىكچىلىكىنى (يەنى پاراۋان تۇرمۇشنى) ۋە دۇنيانىڭ زىيۇنىنى كۆزلىشىڭلار، كېلىڭلار، سىلەرگە بىر ئاز نەرسە بېرىمىز، سىلەرنى چىرايلىقچە قويۇپ بېرىمىز» (28). ئەگەر سىلەر اللە نى ۋە اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى، ئاخىرەت يۇرتىنى ئىختىيار قىلساڭلار، اللە ھەقىقەتەن ئىچىڭلاردىكى ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا چوڭ ساۋابنى (يەنى كۆز كۆرمىگەن، قۇلاق ئاڭلىمىغان ۋە ئىنساننىڭ كۆڭلىگە كەلمىگەن نازۇنپەتلىرى بار جەننەتنى) تەييار قىلدى» (29). ئى پەيغەمبەر! ئاياللىرىڭ! ئىچىڭلاردىن كىمكى ئاشكارا قەبىھ ئىشنى قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا ھەسسىلەپ ئازاب قىلىنىدۇ، بۇ اللەغا ئاساندىر (30).

(یگمراهه ئىككىنچى پارە)

سەلەردىن كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلسا ۋە ياخشى ئەمەل قىلسا، ئۇنىڭغا ساۋابى ئىككى قاتلاپ بېرىمىز، ئۇنىڭغا (جەننەتتە) ئېسىل رىزىق تەييارلىدۇق (31). ئى پەيغەمبەرنىڭ ئاياللىرى! سەلەر باشقا ئاياللارنىڭ ھېچبىرىگە ئوخشامىسىلەر، سەلەر (يات ئەرلەرگە سۆز قىلغاندا) نازاكەت بىلەن سۆز قىلماڭلار، (نازاكەت بىلەن سۆز قىلماڭلار) دىلىدا نىسفاق بار ئادەم (سەلەرگە قارىتا) تەمەدە بولۇپ قالدۇ، (گۇماندىن خالى)

ياخشى سۆزنى سۆزلەڭلار (32). ئۆيلىرىڭلاردا ئولتۇرۇڭلار، ئىلگىرىكى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ئاياللارنىڭ ياسىنىپ چىققىنىدەك ياسىنىپ چىقماڭلار، ناماز ئوقۇڭلار، زاكات بېرىڭلار، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئى پەيغەمبەرنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر! اللە سەلەردىن گۇناھنى ساقىت قىلىشنى ۋە سەلەرنى تامامەن پاك قىلىشنى خالايدۇ (33). ئۆيلىرىڭلاردا اللەنىڭ ئايەتلىرىدىن ۋە ھېكمەت (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى) تىن ئوقۇلۇۋاتقان نەرسىلەرنى ياد ئېتىڭلار، اللە ھەقىقەتەن سىزنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر (34). مۇسۇلمان ئەرلەر ۋە مۇسۇلمان ئاياللارغا، مۇسۇلمان ئەرلەر ۋە مۇسۇلمان ئاياللارغا، ئائىت-ئىبادەت قىلغۇچى ئەرلەر ۋە ئائىت-ئىبادەت قىلغۇچى ئاياللارغا، راستچىل ئەرلەر ۋە راستچىل ئاياللارغا، سەۋر قىلغۇچى ئەرلەر ۋە سەۋر قىلغۇچى ئاياللارغا، خۇدادىن قورققۇچى ئەرلەر ۋە خۇدادىن قورققۇچى ئاياللارغا، سەدىقە بەرگۈچى ئاياللارغا، روزا تۇتقۇچى ئەرلەر ۋە روزا تۇتقۇچى ئاياللارغا، نەپىسلىرىنى ھارامدىن ساقلىغۇچى ئەرلەر ۋە نەپىسلىرىنى ھارامدىن ساقلىغۇچى ئاياللارغا، اللەنى كۆپ زىكرى قىلغۇچى ئەرلەر ۋە اللەنى كۆپ زىكرى قىلغۇچى ئاياللارغا، اللە مەغپىرەت ۋە كاتتا ساۋاب تەييارلىدى (35).

اللّٰهُ وَهُ تُونِكَ پەيغەمبىرى بىرەر ئىشتا ھۆكۈم چىقارغان چاغدا، ئەر- ئايال مۆمىنلەرنىڭ ئۆز ئىشىدا ئىختىيارلىقى بولمايدۇ (يەنى اللّٰهُ ۋە اللّٰهُ نىڭ پەيغەمبىرى بىرەر ئىشتا ھۆكۈم چىقارغان ئىكەن، ھېچ ئادەمنىڭ ئۇنىڭغا مۇخالىپەتچىلىك قىلىشىغا بولمايدۇ)، كىمكى اللّٰهُ غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلسا، ھەقىقەتەن ئۇ ئوپۇچۇق ئازغان بولىدۇ (36). ئۆز ۋاقتىدا سەن اللّٰهُ نىمەت بەرگەن، سەنمۇ ئىنتىپام قىلغان كىشىگە: «خوتۇنۇڭنى نىكاھىڭدا تۇتقىن، اللەدىن قورققىن!» دېدىڭ، اللە ئاشكارىلىماقچى بولغان نەرسىنى كۆڭلۈڭدە يوشۇردۇڭ، كىشىلەرنىڭ تەنە قىلىشىدىن قورقتۇڭ، اللە دىن قورقۇشۇڭ ئەڭ ھەقلىق ئىدى. مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ بالا قىلىۋالغان ئوغۇللىرىنىڭ قويۇپ بەرگەن خوتۇنلىرىنى نىكاھلاپ ئالسا گۇناھ بولما-.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ وَجَدْنَا لَهُمُ صَلاَةً طَيِّبَةً ۗ وَإِذْ يَقُولُ الَّذِينَ الَّذِينَ اتَّعَى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَآمَنَتْ عَلَيْهِمْ أَمْيَلِكُ عَلَيْكَ وَرُوحِكَ وَاللَّهُ وَتُحْيِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُحْيِي النَّاسَ ۗ وَاللَّهُ أَحْيَىٰ أَنْ تَحْشَىٰ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ الْكِتَابَ إِذْ كُنْتَ عَلَىٰ الْعُرْسِ ۖ فَغَضِبْنَا عَلَيْكَ ۚ وَإِذْ أَتَاكَ لِيكْرَاهٍ إِذْ أَتَوْا بِمَهْرِهِمْ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْلُومًا ۗ مَا كَانَ عَلَى الْبِرِّ مِنْ حَرْجٍ فِيمَا قَرَضَ اللَّهُ لَهُ سِنَّةً ۗ وَاللَّهُ فِي الَّذِينَ حَكَمُوا مِنْ قَبْلِكَ كَانَ أَمْرًا لِلَّهِ قَدِ اقْتَدَوْا ۗ وَلَا يَذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَحْتَمُونَهَا وَلَا يَحْتَمُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ ۗ وَكُنِيَ بِاللَّهِ حَيْبًا ۗ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۗ وَ سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۗ هُوَ الَّذِي يُصَلِّ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۗ

لىقى ئۈچۈن، زەينەبىنى زەيد قويۇۋەتكەندىن كېيىن ساڭا نىكاھلاپ بەردۇق، اللە نىڭ (سېنىڭ زەينەبىنى ئېلىشىڭ توغرىسىدىكى) ئەمرى چوقۇم ئورۇنلىنىدۇ (37). اللە پەيغەمبەرگە ھالال قىلغان ئىشقا ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. (بۇ) اللە نىڭ ئۆتكەنكى (پەيغەمبەرلەرگە) تۇتقان يولىدۇر. اللە نىڭ ئەمرى ئەزەلدىنلا بېكىپ كەتكەن (ئۆزگەرمەس) ھۆكۈمدۇر (38). ئۇلار (يەنى پەيغەمبەرلەر) اللە نىڭ ئەمر- پەرمانلىرىنى يەتكۈزىدۇ، اللە دىن قورقدۇ، اللە دىن باشقا ھېچ كىشىدىن قورقمايدۇ (ئى مۇھەممەد! سەنمۇ اللە دىن غەيرىدىن قورقماستىن شۇ پەيغەمبەرلەرگە ئەگەشكىن)، اللە (ھەممە ئىشلاردىن) ھېساب ئېلىشقا يېتەرلىكتۇر (39). مۇھەممەد ئاراڭلاردىكى ئەرلەردىن ھېچبىرىنىڭ ئاتىسى ئەمەس، لېكىن (ئۇ) اللە نىڭ پەيغەمبىرى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرقىسىدۇر (اللە ئۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەرلىكىنى ئاخىرلاشتۇرغان، ئۇنىڭدىن كېيىن ھېچقانداق پەيغەمبەر كەلمەيدۇ)، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر (سەلەرنىڭ سۆز- ھەرىكىتىڭلاردىن ھېچ نەرسە اللە غا مەخپىي ئەمەس) (40). ئى مۆمىنلەر! اللە نى كۆپ ياد قىلىڭلار (41). ئۇنىڭغا ئەتىگەن- ئاخشامدا تەسبىھ ئېيتىڭلار (چۈنكى بۇ ئىككى ۋاقىتتا پەرىشتىلەر چۈشۈپ تۇرغانلىقتىن، ئۇ ۋاقىتلارنىڭ ئەۋزىلى ھېسابلىنىدۇ) (42). اللە سىلەرنى قاراڭغۇلۇقتىن نۇرغا (يەنى گۇمراھلىقتىن ھىسدايەتكە) چىقىرىشى ئۈچۈن، سىلەرگە رەھمەت قىلىپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ پەرىشتىلىرى سىلەرگە مەغپىرەت تەلەپ قىلىپ تۇرىدۇ، اللە مۆمىنلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر (43).

ئۇلار اللەغا مۇلاقات بولغان كۈنىدە ئۇلارغا اللە تەرىپىدىن يوللىنىدىغان سالام (سەلەرگە) ئامانلىق بولسۇن (دېگەن سۆزدىن ئىبارەت)، اللە ئۇلارغا ئېسىل مۇكاپات تەييارلىدى (44). ئى پەيغەمبەر! سېنى بىز ھەقىقەتەن گۇۋاھچى، بىشارەت-چى، ئاگاھلاندىرغۇچى، اللە نىڭ ئىزنى بىلەن ئۇنىڭ (بىرلىكىگە، ئاتەت - ئىبادىتىگە) دەۋەت قىلغۇچى ۋە نۇرلۇق چىراق قىلىپ ئەۋەتتۇق (45-46). مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ اللە نىڭ بۈيۈك ئېھسانغا ئېرىشىدىغانلىقىدىن خۇش خەۋەر بەرگەن (47). كاپىرلارغا ۋە مۇناپىقلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارنىڭ (سائا قىلغان) ئازار-كۈلپەتلىرىگە پەرۋا

قىلمىغىن (اللەغا تەۋەككۈل قىلغىن)، اللە (ئۇنىڭغا) تەۋەككۈل قىلغانلارغا يېتەرلىكتۇر (48). ئى مۆمىنلەر! سەلەر مۆمىن ئاياللارنى ئالساڭلار، ئالدىن ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلىشتىن بۇرۇن ئۇلارنى قويۇۋەتسەڭلار، بۇ چاغدا ئۇلار سەلەر ئۈچۈن ئىددەت تۇتماسلىقى كېرەك، ئۇلارغا ئاز-تولا نەرسە بېرىڭلار، ئۇلارنى چىرايلىقچە قويۇپ بېرىڭلار (49). ئى پەيغەمبەر! سائا بىز سەن مەھرىلىرىنى بەرگەن ئاياللىرىڭنى، اللە سائا غەنىمەت قىلىپ بەرگەن، ئەسىر چۈشكەن ئاياللاردىن ئۆزەڭ مالىك بولغانلارنى ھالال قىلدۇق، ئاناڭنىڭ ئەر قېرىندىشى ۋە ھەمىشە قېرىندىشىنىڭ قىزلىرىنى، ئاناڭنىڭ ئەر قېرىندىشى ۋە ھەمىشە قېرىندىشىنىڭ قىزلىرىنى (سائا ھالال قىلدۇق). بۇلار سەن بىلەن بىرلىكتە ھىجرەت قىلدى. ئەگەر بىر مۆمىن خوتۇن ئۆزىنى پەيغەمبەرگە بەخش قىلسا، پەيغەمبەر ئۇنى (مەھرىسىز) ئېلىشنى خالىسا، بۇنى مۆمىنلەرگە ئەمەس، يالغۇز سائا (ھالال قىلدۇق)، ئۇلارنىڭ ئاياللىرى ۋە چۆرىلىرى توغرۇلۇق بىزنىڭ چىقارغان بەلگىلىمىلىرىمىز بىزگە مەلۇمدۇر، سائا ھەرچ بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن (سېنى ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە قىلدۇق)، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر (50).

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عَبْدُ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قُرْبًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَعَنِ الْكَافِرِينَ
وَأَعَدَّ لَهُمْ سِوَاهَا خُلْدًا يَنْفِيهَا أَبَدًا لِمَنْ كَفَرَ وَالَّذِينَ لَا
نُصِرُوا يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقُولُونَ لَلَّيْنَا أَطَعْنَا
اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكَرِهْنَا
فَأَصَلُّوا السَّبِيلَ ۚ رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعُفَتْنَا مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَتَمِ
لَعَنَّا كَيْرًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا
مُوسَىٰ فَذَرَاهُ اللَّهُ مَعَ آتٍ آتٍ لَوْ كَانَ عِندَ اللَّهِ وَجْهًا ۖ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّكُمْ
لَكُم مَعْمَدًا ۖ وَبِعَهْدِكُمْ فَتُؤْمَرُكُمْ وَمَنْ ظَلَمَ اللَّهُ رِسْوَالَهُ
فَقَدْ جَازَىٰ قَوْمًا عَظِيمًا ۖ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَلَيْتُنَّ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَ
حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۖ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

كشىلەر سەئىدىن قىيامەتتىڭ ۋاقتىنى سورايدۇ. «ئۇنى (مەن بىلىمەيمەن) پەقەت اللە بىلىدۇ» دېگەن. سەن نېمە بىلىسەن، قىيامەت يېقىن بولۇشى مۇمكىن (63). اللە ھەقىقەتەن كاپىر-لارنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى ۋە ئۇلارغا دوزاخنى تەييارلىدى (64). ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ، ئۇلار ھېچقانداق (ئۇلارنى قوغدايدىغان) دوست ۋە (ئۇلاردىن ئازابىنى دەپىتى قىلىدىغان) ياردەمچى تاپالمايدۇ (65). دوزاختا ئۇلارنىڭ يۈزلىرى تۈرۈلۈپ كېتىدىغان كۈندە، ئۇلار: «كاشكى بىز اللەغا ئىتائەت قىلغان بولساقچۇ! پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلغان بولساقچۇ!» دەيدۇ (66). ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز! بىز

ھەقىقەتەن باشلىقلىرىمىزغا، كاتتىلىرىمىزغا ئىتائەت قىلدۇق، ئۇلار بىزنى توغرا يولدىن ئازدۇردى، پەرۋەردىگارىمىز! ئۇلارغا ئازابىنى ئىككى ھەسسە بەرگەن ۋە ئۇلارغا قاتتىق لەنەت قىلغىن» دەيدۇ (67-68). ئى مۇمىنلەر! سىلەر مۇساغا ئازار قىلغان كىشىلەر (يەنى بەنى ئىسرائىل) دەك بولماڭلار، اللە مۇسаны ئۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىدىن (يەنى تۆھمەتلىرىدىن) ئاق-لىدى، مۇسا اللەنىڭ دەرگاھىدا ئابرويلىق ئىدى (69). ئى مۇمىنلەر! اللەدىن قورقۇڭلار، توغرا سۆزنى قىلىڭلار (70). اللە سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارنى تۈزەيدۇ (يەنى سىلەرنى ياخشى ئەمەللىرىگە مۇۋەپپەق قىلىدۇ)، گۇناھلىرىڭلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلسا زور مۇۋەپپەقىيەت قازانغان بولىدۇ (71). شۈبھىسىزكى، بىز ئامانەتنى (يەنى پەزىلەتنى ۋە شەرئەت تەكلىپلىرىنى) ئاسمانلارغا، زېمىنغا ۋە تاغلارغا تەكلىمدۇق، ئۇلار ئۇنى ئۈستىگە ئالمىدى، ئۇنىڭ (ئېغىرلىقى) دىن قورقتى، ئۇنى ئىنسان ئۈستىگە ئالدى، ئىنسان ھەقىقەتەن (ئۆزىگە) زۇلۇم قىلغۇچىدۇر، ھەقىقەتەن ناداندۇر (72). (مەزكۇر ئامانەتكە خىيانەت قىلغانلىقىنى ئۈچۈن) مۇناپىق ئەزلەرنى، مۇناپىق ئاياللارنى، مۇشرىك ئەزلەرنى، مۇشرىك ئاياللارنى اللە ئازاب-لايدۇ، (مەزكۇر ئامانەتكە رىئايە قىلغانلىقىنى ئۈچۈن) مۇمىن ئەزلەر ۋە مۇمىن ئاياللارنى اللە ئەپۈ قىلىدۇ، (اللە مۇمىنلەرگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (73).

34- سۇرە سەبەئۇ

مەككىدە نازىل بولغان، 54 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ
ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

جىمى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇر، ئاسمانلاردىكى
ۋە زېمىندىكى ھەممە نەرسە اللە نىڭ مۈلكىدۇر،
ئاخىرەتتىكى ھەمدۇسانامۇ اللە غا خاستۇر، اللە ھېك-
مەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەردار-
دۇر (1). اللە زېمىننىڭ قوينىغا كىرىپ كېتىدۇ-
غان (يەنى يامغۇر، كان ۋە ئۆلۈكلەرگە ئوخشاش)
نەرسىلەرنى، زېمىندىن چىقىدىغان (ئۆسۈم-
لۈك، بۇلاق ۋە قۇدۇقلارنىڭ سۇلىرى قاتارلىق) نەرسىلەرنى، ئاسماندىن چۈشىدىغان
(پەرىشتە، يامغۇر، ئەجەل، رىزىق قاتارلىق) نەرسىلەرنى، ئاسمانغا ئۆرلەيدىغان (ياخشى
ئەمەللەر، مەقبۇل دۇئالار قاتارلىق) نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە بەندىلىرىگە
ناھايىتى مېھرىبان دۇر، (تەۋبە قىلغۇچىلارنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (2).
كاپىرلار: «بىزگە قىيامەت كەلمەيدۇ» دەيدۇ، ئېيتقىنىكى، «ئۇنداق ئەمەس، پەرۋەردىگارم
بىلەن قەسەمكى، قىيامەت سىلەرگە چوقۇم كېلىدۇ، اللە غەيبىنى بىلگۈچىدۇر،
ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى زەررە چاغلىق نەرسە اللە دىن يىراق ئەمەستۇر، ئۇنىڭ (يەنى
زەررە) دىن كىچىكرەك نەرسە بولسۇن، چوڭراق نەرسە بولسۇن، لەۋھۇلمەھپۇزدا خاتىرىلەنمىگىنى
يوق» (3). (ئۇلارنىڭ لەۋھۇلمەھپۇزدا خاتىرىلىنىشى) ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى
ئەمەللەرنى قىلغانلارنى مۇكاپاتلاش ئۈچۈندۇر، ئەنە شۇلار مەغپىرەتكە ۋە ئېسىل رىزىققا
ئېرىشىدۇ (4). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە كۈچىنىڭ بېرىچە قارشى تۇرغانلار قاتتىق ئازابقا
دۇچار بولىدۇ (5). ئىلىم بېرىلگەنلەر (يەنى ساھابىلەر ۋە كېيىنكى ئەمەل قىلغۇچى ئۆلىمالار)
ساخا پەرۋەردىگارنىڭ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان قۇرئاننىڭ شۈبھىسىز ھەق ئىكەنلىكىنى،
(ئىنسانلارنى) غالىب، ھەمدۇساناغا لايىق اللە نىڭ يولغا باشلايدىغانلىقىنى بىلىدۇ (6). كاپىرلار
(بىر-بىرىگە) ئېيتىدۇ: «سىلەرگە سىلەر (قەبرىلەردە چىرىپ) تىتما-تاللاڭ بولۇپ كەتكەندىن
كېيىن چوقۇم يېڭىدىن يارىتىلسىلەر دەپ خەۋەر بېرىدىغان بىر ئادەمنى كۆرسىتىپ قويايلىمۇ؟» (7)

تۇ اللە غا يالغانى تو قۇدمۇ؟ يا تۇ ئېلىشپ قال-
 دىمۇ؟» ھەرگىز تۇنداق ئەمەس، ئاخىرەتكە ئىمان
 كەلتۈرمەيدىغانلار ئازابتا ۋە چوڭقۇر گۇمراھلىق-
 تىدۇر (8). ئۇلار ئالدىدىكى ۋە ئارقىسىدىكى
 (ئۇلارنى ئوراپ تۇرغان) ئاسمان بىلەن زېمىنغا
 قارىمادۇ؟ ئەگەر خالىساق ئۇلارنى يەرگە يۇتقۇ-
 زىمىز، ياكى ئاسماننى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە پارچە-
 پارچە قىلىپ چۈشۈرىمىز. بۇنىڭدا اللە غا قايتقۇچى
 ھەر بەندە ئۈچۈن ئەلۋەتتە (اللەنىڭ قۇدرىتىنى
 كۆرسىتىدىغان) دەلىل بار (9). بىز داۋۇدقا دەر-
 گاهىمىزدىن ھەقىقەتەن پەزىل (يەنى پەيغەمبەر-
 لىك، زەبۇر، تاغلارنىڭ ۋە قۇشلارنىڭ بويسۇنۇشى،
 تۆمۈرنىڭ يۇمشاق بولۇپ بېرىشى، ساۋۇت ياساشنى
 بىلدۈرۈشلەر) ئاتا قىلدۇق. «ئى تاغلار! ئى

قۇشلار! داۋۇد بىلەن بىرلىكتە تەسبە ئېيتىڭلار» (دېدۇق). تۆمۈرنى داۋۇدقا يۇمشاق قىلىپ
 بەردۇق (10). (بىز ئۇنىڭغا ئېيتتۇق) «مۇكەممەل ساۋۇتلارنى ياسىغىن، ساۋۇتلارنى ياساشتا
 (ھالقىلىرىنى بىر-بىرىگە) تەكشى قىلغىن، (ئى داۋۇد ئائىلىسىدىكىلەر!) ياخشى ئىش قىلىڭلار،
 مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىمەن» (11). سۈلەيمانغا شامالنى (بوي-
 سۇندۇرۇپ بەردۇق)، شامال چۈشتىن ئىلگىرى بىر ئايلىق مۇساپىنى، چۈشتىن كېيىن بىر ئايلىق مۇساپىنى
 باساتتى، ئۇنىڭغا مىس (چىقىدىغان) بۇلاقنى ئاققۇزۇپ بەردۇق، بەزى جىنلار پەرۋەردىگارىنىڭ ئەمرى
 بويىچە سۈلەيماننىڭ ئالدىدا ئىشلەيتتى، ئۇلاردىن كىمكى بىزنىڭ ئەمرىمىزگە خىلاپلىق قىلىدىكەن،
 ئۇنىڭغا بىز دوزاخ ئازابىنى تېتىتىمىز (12). ئۇلار سۈلەيمانغا ئۇ خالىغان كاتتا سارايلارنى، (مىستىن-
 ئەينەكتىن ئاجايىپ) ھەيكەللەرنى، كۆلدەك چوڭ لېگەنلەرنى، (چوڭلۇقتىن) مىدرىلىمايدىغان قازان-
 لارنى ياسايتتى، (ئېيتتۇقكى) «ئى داۋۇد ئائىلىسىدىكىلەر! (اللەنىڭ بۇ چوڭ نېمەتلىرىگە)
 شۈكۈر قىلىڭلار»، مېنىڭ بەندىلىرىمدىن (اللەنىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلغۇچى بەك ئاز (13).
 سۈلەيماننىڭ ۋاپاتىنى ھۆكۈم قىلغىنىمىزدا (يەنى ئۇنى ۋاپات قىلدۇرغىنىمىزدا) سۈلەيماننىڭ
 ئۆلگەنلىكىدىن جىنلارنى پەقەت ئۇنىڭ ھاسسىنى يېگەن قۇرۇتلار خەۋەردار قىلدى. سۈلەيمان
 (ھاسسىنى قۇرۇت يەپ) يىقىلغان چاغدا جىنلارغا ئېنىق بولدىكى، ئەگەر ئۇلارغەيىبىنى بىلىدىغان بولسا
 ئىدى، خار قىلغۇچى ئازابتا (يەنى شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت ئېغىر ئەمگەكتە) قالماق بولاتتى (14).

شۈبھىسىزكى، سەبەد قەۋمىگە ئۇلارنىڭ تۇرىدىغان جايدا (اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان بۈيۈك دەلىل بار ئىدى، ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بىر تۈركۈم باغلار، سول تەرىپىدە بىر تۈركۈم باغلار بار ئىدى. (ئۇلارغا ئىبىتتۇقكى) «پەرۋەردىگارنىڭلار بەرگەن رىزىقتىن يەڭلار ۋە ئۇنىڭغا شۈكۈر قىلىڭلار، (سىلەرنىڭ جايىڭلار) بەلەن جايدۇر، (سىلەرگە رىزىق بەرگەن پەرۋەردىگارنىڭلار شۈكۈر قىلغۇچىنى) مەغپىرەت قىلغۇچى پەرۋەردىگاردۇر (15). ئۇلار (شۈكۈردىن) باش تارتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا قاتتىق سەلنى ئەۋەتتۇق. ئۇلارنىڭ باغلىرىنى ئاچچىق مېۋىلىك، يۇلغۇنلۇق، ئاز-تولا سىدرلىق (يەنى ياۋا چىلانلىق) باغلارغا ئايلاندۇردۇق (16). ئۇلار كۇفرلىق قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن مۇشۇنداق جازالدىق، بىز پەقەت كۇفرلىق قىلغۇچىلارنىلا جازالايمىز (17). ئۇلار بىلەن بىز بەرىكەتلىك قىلغان

لَمَّا كَانَ لَيْسَ فِي سَكَنِهِمْ آيَةٌ جِئْتَنَ عَنْ يَمِينٍ وَيَمَانِلَةٌ
 كُرَامٍ رِزْقٍ رِيحًا وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبِّ
 عَمُورٍ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِيِّ يَوْمَئِذٍ لَقَوْمٍ
 يَجْتَنِبُ حَتَّى يَسْمُرَ وَيَوْمَئِذٍ لَأَخْلَى حَمِيضٌ وَأَنْثَى مِنْ سِدْرٍ
 قَلِيلٍ ۝ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرِينَ ۝
 وَجَعَلْنَا يَمِينَهُمْ يَمِينُ الْعُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا أَنْزَى ظَاهِرَةً
 وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيْرًا فِيهَا لَيْلِي وَإِيَّامًا أَمِينِينَ ۝
 فَكَلَّمْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَكَلَّمُوا اللَّهَ فَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ وَمَرَقْنَاهُمْ حَلَّ مَرْقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ
 صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِلَيْسَ ظَنَّهُ تَأْتِيهِمْ
 إِلَّا كَرِيحًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 إِلَّا لِيُجَازِمَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ بِمَا فِي شَاكٍ وَرَبُّكَ
 عَلَّ عَلَّ كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ ۝ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ مِنْ دَعْوَتِكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ نَصْرٍ وَلَا مَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ نَصْرِ ۝

قىشلاقلار ئارىسىدا، كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان (تۇتىشىپ كەتكەن) نۇرغۇن قىشلاقلارنى بەرپا قىلدۇق، ئۇلار ئارىسىدىكى مېڭىشنى ئۆلچەملىك قىلدۇق (يەنى سەپەردە يېمەك-ئىچمەك ئېلىۋالمىسىمۇ بولىدىغان، ئەتىگەن چىققان يولۇچى چۈشتە بىر ئۆتەڭگە يېتىپ بارسا، كەچتە بىر ئۆتەڭگە يېتىپ بارىدىغان قىلدۇق)، (ئۇلارغا ئىبىتتۇقكى) «ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كېچىلەردە ۋە كۈندۈزلەردە تىنچ-ئامان مېڭىڭلار!» (18) ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز! سەپەرلىرىمىز ئارىسىنى (يەنى ئۆتەڭلار ئارىسى-دىكى مۇساپىنى) يىراق قىلغىن» دېدى. ئۇلار ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلدى. ئۇلارنى بىز (كېيىنكى كىشىلەرگە) چۆچەك قىلىپ قالدۇردۇق. ئۇلارنى تىرىپىسىن قىلىۋەتتۇق، بۇنىڭغا ھەربىر (بالاغا) سەۋر قىلغۇچى، (نېمەتكە) شۈكۈر قىلغۇچى ئۈچۈن نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار (19). ئىبلىس ئۇلارنى (ئازدۇرۇشتىن ئىبارەت) گۇمانىنى ھەقىقەتەن ئىشقا ئاشۇردى. چۈنكى بىر تۈركۈم مۆمىن-لەردىن باشقا ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىبلىسقا ئەگەشتى (20). ئىبلىسنىڭ ئۇلار (يەنى ئەگەشكۈچىلەر) ئۈستىدىن (ۋەسۋەسە قىلىش بىلەن) ھۆكۈمرانلىق قىلىشى پەقەت بىزنىڭ ئاخىرەتكە ئىمان ئىبىتتۇقچىلار بىلەن ئۇنىڭغا شەك كەلتۈرگۈچىلەرنى بىلىۋېلىشىمىز ئۈچۈندۇر، پەرۋەردىگارنىڭ ھەممە نەرسىنى كۆزەتكۈچىدۇر (21). ئىبىتتىكى، «سىلەر اللەنى قويۇپ مەيۈد دەپ قارىغىنىڭلارنى چاقىرىڭلار، ئۇلار ئاسمانلاردا ۋە زېمىندا زەررە چاغلىق نەرسىگە ئىگە بولالمايدۇ، ئۇلارنىڭ ئاسمان-زېمىننىڭ (يارىتىلىشى ۋە باشقۇرۇلۇشىدا اللە غا) ھېچ شېرىكچىلىكى يوق، ئۇلارنىڭ ئىچىدە اللە غا (ئاسمان-زېمىننى ئىدارە قىلىشتا ياردەملىشىدىغان) ھېچ ياردەمچىمۇ يوق» (22).

الله ئىزنى بەرگەن ئادەمدىن باشقىغا اللە نىڭ دەرگاھىدا شاپائەت پايدا بەرمەيدۇ. شاپائەت قىلغۇچى- لارنىڭ دىللىرىدىن قورقۇنۇش كۆتۈرۈلگەندە، ئۇلار ئاندىن (بەزىسى بەزىسىگە): «پەرۋەر دىگار بىڭلار (شاپا- ئەت توغرىلۇق) نىبە دەيدى؟» دەيدۇ. ئۇلار (جاۋاب- بەن): «ھەقى (دەيدى) (يەنى مۇمىنلەرگە شاپائەت قىلىشقا رۇخسەت قىلدى)» دەيدۇ. اللە يۈكسەكتۈر، كاتتدۇر (23). ئېيتقىنى، «سەلەرگە ئاسمانلاردىن ۋە زېمىندىن كىم رىزىق بېرىپ تۇرىدۇ؟» ئېيتقىنى، «اللە (رىزىق بېرىپ تۇرىدۇ)، شۈبھىسىزكى، بىز ياكى سەلەر چوقۇم ھىدايەتتىدۇرمىز، يا روشەن گۇمراھ- لىقتىدۇرمىز» (24). ئېيتقىنى، «بىزنىڭ قىلغان گۇنا- ھىمىز ئۈچۈن سەلەر سوراقتا تارتىلمايسەلەر، سەلەر- نىڭ قىلمىشلىرى ئۈچۈن بىز سوراقتا تارتىلمايمىز» (25). ئېيتقىنى، «پەرۋەر دىگارمىز بىزنى (قىيامەت كۈنى) يىغىدۇ. ئاندىن بىزنىڭ ئارىمىزدا ھەقلىق بىلەن

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَ
إِنَّا لَأَوْلِيَاكُمْ لَعَلَّكُمْ هُدَىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۴﴾ قُلْ لَاسْئَلُونِ
عَمَّا جِئْنَا بِهِ وَلَا نَسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبِّنَا وَمَبْدَعَهُ
بَيْنَنَا وَالْحَقُّ وَهُوَ الْفَاتِحُ الْعَلِيمُ ﴿۲۶﴾ قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ اتَّخَفَتُمُ
بِهِ شُرَكَاءُ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۷﴾ وَمَا أَسْأَلُكَ إِلَّا كَلِمَةً
لِّتَأْتِيَ بِنِيبَتِي أَوْ تَكْفُرَ بِهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۸﴾ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنَّهُمْ مُّصِيبُونَ ﴿۲۹﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا
تَسْتَأْذِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَنْفِئُونَ ﴿۳۰﴾ قُلْ أَرَأَيْتَ
كَلِمَةً وَإِنْ تُوْمِنُ بِهَا الْعُرَّانُ وَلَا يَذَرِي بَيْنَ يَدَيْهَا وَلَا
تَرَىٰ إِذِ الظُّلُمِثُ مَوْفُوقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
وَالْقَوْلُ يُقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا الَّذِينَ اسْتَسْلَمُوا وَلَا أَلَمْتُ
لَكُمْ أَمْؤُنِينَ ﴿۳۱﴾ قَالِ الَّذِينَ اسْتَسْلَمُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا الْحَقُّ
صَدَقْتُمْ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ إِجْحَادِكُمْ يَا كَلِمَةً مُّجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾

ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە ئادىل ھۆكۈم قىلغۇچىدۇر، (خالايدىنكى ئەھۋالنى) بىلگۈچىدۇر» (26). ئېيتقىنى، «ماڭا ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ، سەلەرنىڭ اللە نىڭ شېرىكى دەپ ئاتىۋالغىنىڭلار ھەرگىزمۇ ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇ- اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر» (27). سېنى بىز پەقەت پۈتۈن ئىنسانلار ئۈچۈن (مۇمىنلەرگە جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى ۋە (كاپىرلارنى) ئازاب بىلەن ئاگاھلاندۇرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتۇق. ۋە لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (بۇنى) بىلىمەيدۇ (28). ئۇلار: «ئەگەر سەلەر راستچىل بولساڭلار، بۇ ۋەدە (يەنى سەلەر بىزنى قورقۇتۇۋاتقان ئازاب) قاچان ئىشقا ئاشدۇ؟» دەيدۇ (29). ئېيتقىنى، «سەلەرگە (ئازاب ئۈچۈن) ۋەدە قىلىنغان بىر كۈن باركى، ئۇنىڭدىن بىردەم مۇ ئىلگىرى- كېيىن بولمايسەلەر» (30). كاپىرلار: «بۇ قۇرئانغا ۋە ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى كىتابلارغا ھەرگىز ئىشەنمەيمىز» دەيدۇ. ئەگەر زالىملارنى پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا توختىتىپ قويۇلغان چاغدا بەزىسى بىلەن جىدەللىشىۋاتقاندا كۆرسەك ئىدىكى (ئەلۋەتتە قورقۇنچىلۇق ھالىنى كۆرەتتىڭ)، بوزەك قىلىنغانلار چوڭچىلىق قىلغانلارغا: «ئەگەر سەلەر بولمىساڭلار بىز چوقۇم ئىمان ئېيتاتتۇق» دەيدۇ (31). چوڭچىلىق قىلغانلار بوزەك قىلىنغانلارغا: «سەلەرگە ھىدايەت كەلگەندىن كېيىن بىز سەلەرنى ئۇنىڭدىن توستۇقۇمۇ؟ ھەرگىز توستىدۇق، سەلەر ئۆزەڭلار گۇناھ قىلغۇچى بولدۇڭلار» دەيدۇ (32).

بوزەك قىلىنغانلار چوڭچىلىق قىلغانلارغا: «ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، (سىلەرنىڭ بىزگە) كېچە كۈندۈز قىلغان ھىيلە-مىكرىڭلار (بىزنى ئىماندىن توستى)، ئۆز ۋاقتىدا سىلەر بىزنى اللەنى ئىنكار قىلىشقا ۋە ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈشكە بۇيرۇيتتۇڭلار» دەيدۇ. ئازابنى كۆرگەن چاغدا، ئۇلار (يەنى ھەر ئىككى گۇرۇھ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىلىرىغا) ئىچىدە پۇشايماق قىلىدۇ، كاپىرلارنىڭ بويۇنلىرىغا تاقاقلارنى سالىمىز، ئۇلارغا پەقەت قىلمىشلىرىنىڭ جازاسى بېرىلىدۇ (83).

قايسى شەھەرگە بولمىسۇن، بىرەر ئاگاھلاند-دۇرغۇچى ئەۋەتسەنلا ئۇنىڭ دۆلەتەن ئادەملىرى: «شۈبھىسىزكى، بىز سىلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭلارنى ئىنكار قىلىمىز» دەيدى (84). ئۇلار يەنە: «بىزنىڭ ماللىرىمىز ۋە بالىلىرىمىز ئەڭ كۆپ، بىز ئازابلاند-مايمىز» دەيدى (85). «ھەقىقەتەن، پەرۋەردىگارم كىمنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىشنى

خالسا ئۇنى كەڭ قىلىدۇ، (كىمنىڭ رىزقىنى تار قىلىشنى خالسا ئۇنى) تار قىلىدۇ، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (بۇنى) ئۇقمايدۇ» (86). ماللىرىڭلار ۋە بالىلىرىڭلار سىلەرنى بىزگە يېقىنلاش-تۇرالمىدۇ، پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارغا قىلغان ئەمەللىرى ئۈچۈن ھەسسىلەپ ساۋاب بېرىلىدۇ، ئۇلار (جەننەتنىڭ) ئېسىل ئۆيلىرىدە (ھەرقانداق كۆڭۈلسىزلىكتىن) ئەمىن بولغان ھالدا تۇرىدۇ (87). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە كۈچىنىڭ بېرىچە قارشى تۇرغانلار ئازابقا دۇچار قىلىنغۇچىلاردۇر (88). ئېيتقىنكى، «ھەقىقەتەن، پەرۋەردىگارم قايسى بەندىسىنىڭ رىزقىنى كەڭ قىلىشنى خالسا ئۇنى كەڭ قىلىدۇ، (قايسى بەندىسىنىڭ رىزقىنى تار قىلىشنى خالسا ئۇنى) تار قىلىدۇ، (اللەنىڭ يولىدا) بەرگەن نەرسەڭلارنىڭ ئورنىنى اللە تولدۇرۇپ بېرىدۇ، ئۇ رىزىق بەرگۈ-چىلەرنىڭ ياخشىدۇر» (89). ئۇ كۈندە اللە ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ ھەممىسىنى (ھېساب ئېلىش ئۈچۈن) يىغىدۇ، ئاندىن پەرىشتىلەرگە: «بۇ كىشىلەر سىلەرگە چوقۇنغانىدى؟» دەيدۇ (90).

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَنْ يَكْفُرُوا
 الْهَارِدَاتُ تَأْمُرُونَ أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ آتَادًا وَأَمْؤَادًا
 التَّامَةَ لَتَأْكُلُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَى فِي آسْمَانِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا هَلْ يُخَوِّنُونَ آلِهَامَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۸۳﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قُرْيَةٍ
 مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۸۴﴾ وَ
 قَالُوا مَعْزَنُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلَادِ وَمَا مَعْزَنُ بِمَعْدِينِ ﴿۸۵﴾ قُلْ
 إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ لَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ وَمَا أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ بِالْغَىِّ نَقْمٍ بَلْ
 عِنْدَنَا ذُلْفَى الْأَسْمَنِ وَعَمِلْ صَالِحًا وَأَلَيْكَ كَلِمٌ
 حَزَاءٌ الرُّضْعُونَ يَمَاعِلُوا وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾ وَ
 الَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْبَيْتِ مُعْجِزِينَ أُولِيكَ فِي الْعَذَابِ
 مُخْتَصِرُونَ ﴿۸۸﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْتُمْ بِمَنْ شَأٍ فَوُو
 يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۸۹﴾ وَيَوْمَ رِيحُهُمْ جَمِيعًا
 تُمْرِقُونَ لِلْمَلِئِكَةِ أَهْلًا لَهَا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿۹۰﴾

تۇلار ئېيتىدۇ: «سەن پاك تۇرسەن، بىزنىڭ دوس-
تىمىز تۇلار ئەمەس، سەن. (تۇلار بىزگە چوقۇنمايتتى)
بەلكى جىنغا چوقۇناتتى. تۇلارنىڭ تولىسى جىنغا
ئىمان كەلتۈرەتتى» (41). بۈگۈن سىلەر بىر-بىرىڭلارغا
پايدا-زىيان يەتكۈزۈلمەيسىلەر، بىز (اللە دىن
غەيرىگە چوقۇنغۇچى) زالىملارغا: «سىلەر
چىنپۈتمىگەن دوزاخ ئازابىنى تېتىڭلار» دەيمىز (42).
تۇلارغا بىزنىڭ روشەن ئايەتلىرىمىز ئوقۇپ
بېرىلگەندە، تۇلار: «بۇ پەقەت سىلەرنى ئاتا-
بوۋاڭلار چوقۇنغان بۇتلارغا چوقۇنۇشتىن توسماقچى
بولغان ئادەمدۇر» دەيدۇ ھەمدە تۇلار: «بۇ پەقەت
توقۇلغان يالغان سۆزدۇر» دەيدۇ. كاپىرلارغا ھەق-
قەت يېتىپ كەلگەندە، تۇلار: «بۇ پەقەت ئوبىنچۇق
سېھىردۇر» دەيدۇ (43). تۇلارغا ئوقۇيدىغان ھېچقانداق

داق كىتابلارنى ئاتا قىلغىنىمىز يوق. سەندىن ئىلگىرى تۇلارغا ھېچقانداق پەيغەمبەر مۇ ئەۋەت-
كىنىمىز يوق (44). تۇلاردىن ئىلگىرى تۇتكەنلەر (ھەقىقىي) ئىنكار قىلغان، تۇلار (يەنى مەككە
كۇففارلىرى) تۇلار (يەنى ئىلگىرىكىلەر) ئېرىشكەن كۈچ-قۇۋۋەتنىڭ ئوندىن بىرىگىمۇ ئېرىشمىگەن،
تۇلار مېنىڭ پەيغەمبەرلىرىمنى ئىنكار قىلدى. تۇلارغا مېنىڭ جازىم قانداق بولدى؟ (45)
ئېيتقىنكى، «مەن سىلەرگە بىر ئىشنى تەۋسىيە قىلىمەن: سىلەر خۇدالىق ئۈچۈن ئىككىدىن،
يا بىردىن تۇرۇڭلار (يەنى اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن يىغىلىپ ياكى يەككە ھالدا ھەقىقىي تىلەڭلار)،
ئاندىن پىكىر يۈرگۈزۈڭلار». ھەمراھىڭلاردا (يەنى مۇھەممەد) ھېچ مەجنۇنلۇق يوق،
پەقەت ئۇ قاتتىق ئازاب نازىل بولۇشتىن ئىلگىرى سىلەرگە ئەۋەتىلگەن بىر
ئاگاھلاندىرغۇچىدۇر (46). ئېيتقىنكى «سىلەردىن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلغىنىم يوق، ئۇ
سىلەرگە بولسۇن؛ ئەجرىمنى پەقەت اللە دىن تىلەيمەن. اللە ھەممە نەرسىنى كۆزىتىپ
تۇرغۇچىدۇر» (47). ئېيتقىنكى، «پەرۋەردىگارم، ھەقىقەتەن ھەق ئارقىلىق (باتىلنى)
ئاتىدۇ (يەنى پاكىتىنى روشەن بايان قىلىدۇ)، اللە غەيبىنى تامامەن بىلگۈچىدۇر» (48).

ئېيتىشكى، «ھەق (يەنى ئىسلام) كەلدى (باتىل يوقالدى)، باتىل (بىرەر مەخلۇقنى) پەيدا قىلالايدۇ، (يوقالغان بىرەر مەخلۇقنى) ئەسلىگە كەلتۈرەلمەيدۇ» (49). ئېيتىشكى، «ئەگەر ئازسام ئازغانلىقىمنىڭ زىيىنىنى ئۆزۈمگە كۆرسەتەر، ئەگەر ھىدايەت تاپسام (بۇ) پەرۋەردىگار بىلەن مائىدا ۋەھى قىلغان قۇرئاننىڭ سەۋەبىدىندۇر، اللە ھەقىقەتەن ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، يېقىندۇر» (50). ئەگەر سەن ئەينى ۋاقىتتا ئۇلارنىڭ قورقۇپ قاچىدىغان يەر تاپالماي-ۋاتقانلىقىنى، دوزاخقا (ئېلىپ بېرىلىش ئۈچۈن مەھشەرگاھقا) يېقىن جايدا تۇتۇلۇۋاتقانلىقىنى كۆرسەتكەن (ئەلۋەتتە قورقۇنچلۇق ھالىنى كۆرەتەتتىك) (51). ئۇلار (ئازابىنى كۆرگەندە): «ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، ئۇلار قانداقمۇ يىراق جايدىن ئىماننى قولغا كەلتۈرەلەيدۇ (52). ئۇلار ئىلگىرى ئۇنى (يەنى پەيغەمبەرنى) ئىنكار قىلغان ئىدى. ئۇلار غەيب (ئىشلىرى) ئۈستىدە يىراق جايدىن قارىسا سۆزلەيدۇ (53). ئۇلار بىلەن ئۇلارنىڭ ئارزۇ

قىلغان نەرسىلىرى (يەنى ئىمان ئېيتىش ۋە جەننەتكە كىرىش) ئارىسىدا توسالغۇ پەيدا قىلىندى. ئۇلارغا ئىلگىرى ئۇلارغا ئوخشاشلارغا قىلىنغاندەك قىلىندى. چۈنكى ئۇلار ھازىر ئىمان كەلتۈرگەن نەرسىلىرى ئۈستىدە (دۇنيادىكى چاغلىرىدا) چوڭقۇر شەككە ئىدى (54).

35- سۇرە فاتىر

مەككەدە نازىل بولغان، 45 ئايەت.

ئاھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. جىمى ھەمدۇسانا ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئۆرنەكسىز ياراتقۇچى، پەرىشتىلەرنى ئىككى قاناتلىق، ئۈچ قاناتلىق، تۆت قاناتلىق ئەلچىلەر قىلغۇچى اللە غا خاستۇر! اللە يارىتىشتا خالىغىنىنى زىيادە قىلدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر (1). اللە رەھىمىتىدىن كىشىلەرگە ئاچقان نەرسىنى ھەرگىزمۇ توسۇپ قالالغۇچى بولمايدۇ، اللە رەھىمىتىدىن توسقان نەرسىنى، اللە توسقاندىن كېيىن، ئۇنى ھېچ قويۇپ بەرگۈچى بولمايدۇ، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (2). ئى ئىنسانلار! اللە نىڭ سىلەرگە بەرگەن نېھىمىتىنى ياد ئېتىڭلار، اللە دىن باشقا سىلەرگە ئىماندىن ۋە زېمىندىن زىننەت بېرىپ تۇرىدىغان ياراتقۇچى بارمۇ؟ اللە دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، (اللە نىڭ ئىبادىتىدىن) قانداقمۇ باش تارتىسىلەر؟ (3)

طَلَبَ يَكْتُمُكَ فَهَذَا كَذِبٌ رُسُلٌ مِنْ قِبَلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرُّوكُمُ الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا وَلَا يَغُرُّوكُم بِاللَّهِ الْعُرُوفُ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوا
 عَدُوَّكُمْ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لِيَلْزَمُواكُمْ فَيَكُونُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ
 يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا عَظِيمًا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ قُلُوبَكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ
 اللَّهُ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ لِيَاصِفُ عُنُقًا وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتُبَدِّلُهَا حَبَابًا فَسَقَنَ إِلَى بِلَدٍ تُحِبُّونَ فَاحْتَبِرُوا فِي الْأَرْضِ
 بَعْدَ مَوْتِكُمْ كَذَلِكَ التَّنْذِيرُ لِمَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ بِالْعِزَّةِ
 جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الْكَلِيمُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَ
 الَّذِينَ يَكْفُرُونَ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ شَدِيدٌ يُكْرَهُ أَنْ تُقَالُوا
 بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نَفَخَ فِيكُمْ مِنْ رُوحِهِ
 فَكُنْتُمْ آدَمَ وَآدَمُ مِنْ طِينٍ وَلَا تَصْغُرُ الْأَعْيُنُ وَالرِّجَالُ عَمِيقَ
 النَّعْمِ وَلَا تَنْقُصُ مِنَ عَمْرٍ الْأَرْبَابُ شَيْئًا ذَلِكَ حِكْمُ اللَّهِ يُبَيِّنُ ۝

ھېسابلىغان كىشى (ھىدايەت تاپقان كىشى بىلەن ئوخشاشمۇ؟) اللہ ھەقىقەتەن خالىغان كىشىنى
 گۇمراھ قىلىدۇ (خالىغان كىشىنى ھىدايەت قىلىدۇ). شۇڭا سەن ئۇلار ئۈچۈن (يەنى ئىمان
 ئېيتىمىغانلىقىلىرى ئۈچۈن) قايغۇرۇپ ئۆزۈڭنى ھالاک قىلىۋالغىن، اللہ ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ
 قىلمىشلىرىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (8). اللہ شامالارنى ئەۋەتىپ (ئۇنىڭ بىلەن) بۇلۇتنى قوزغايدۇ،
 بىز بۇلۇتلارنى ئۆلۈك (يەنى قاغىسراق) بىر يەرگە ھەيدەيمىز (بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇرىمىز)،
 شۇ يامغۇر بىلەن ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرىمىز. ئۆلۈكلەرنىڭ تىرىلدۈرۈلۈشى ئەنە شۇنداق تۇر (9).
 كىمكى (دۇنيادا) شەرەپ ئىزدەيدىكەن، شەرەپنىڭ ھەممىسى اللہ غا مەنسۇپ (ئۇنى اللە دىن
 تىلىسۇن). ياخشى سۆز اللہ نىڭ دەرگاھىغا ئۆزلەيدۇ، ياخشى ئەمەل ئۇنى كۆتۈرىدۇ، (پەيغەمبەرگە
 قارشى) ھىيەل - مىكرىلەرنى تۈزىدىغانلار قاتتىق ئازىقا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ھىيەل - مىكرى ئىشقا
 ئاشمايدۇ (10). اللہ سىلەرنى (يەنى ئەسلىڭلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى) تۇپراقتىن ياراتتى. ئاندىن
 ئابىمەندىن پەيدا قىلدى. ئاندىن سىلەرنى (ئەر - ئايالدىن ئىبارەت) بىر جۈپ قىلدى، ھەرقانداق
 ئايالنىڭ ھامىلدار بولۇشى ۋە تۇغۇشى اللہ نىڭ ئىلمىنىڭ سىرتىدا ئەمەس، ھەرقانداق ئادەمنىڭ
 ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن ياكى قىسقا بولۇشى لەۋھۈلمەھپۇزدا يېزىلغان، بۇ ھەقىقەتەن اللہ غا ئاسان (11).

ئىككى دېڭىز (يەنى دېڭىز بىلەن دەريا) ئوخشاش ئەمەس. بۇنىڭ (يەنى دەريانىڭ) سۈيى تاتلىق، تەملىك بولۇپ (گالدېن) سىلىق تۇتىدۇ، بۇ (يەنى دېڭىز) ناھايىتى ئاچچىق، تۇزلۇق، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىدىن يېڭى گۆشلەرنى (يەنى بېلىقلارنى) يەيسەلەر، (دېڭىزدىن) سىلەر تاقايدىغان زىننەت بۇيۇملىرى (يەنى ئۇنچە-مارجانلار)نى چىقىرىۋەتسەلەر، اللە نىڭ نېھىتىنى تەلەپ قىلىشىڭلار ئۈچۈن، شۇكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن (اللە نىڭ ئەمرى بىلەن يۈك-تاق، يېمەك-ئىچمەك، قاچىلانغان) كېسەلەرنىڭ دېڭىزدا دولقۇن يېرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرد-سەن (12). اللە كېچىنى كۈندۈزگە كىرگۈزىدۇ، كۈندۈزنى كېچىگە كىرگۈزىدۇ (شۇنىڭ بىلەن كېچە-كۈندۈزنىڭ ئۇزۇن-قىسقا بولۇشى جايلا، پەسىللەر بويىچە نۆۋەتلىشىپ تۇرىدۇ)، اللە كۈن بىلەن ئايىنى (بەندىلەرنىڭ مەنپەئىتىگە) بويسۇندۇ-

وَمَا يَتَّبِعُ الْبَحْرَ نَدًا وَعَذَابٌ مُّرْتَابٌ سَاءَ لِمُتَرَاتِهِ وَ
هَذَا يَوْمَ الْحَاجِّ وَمِنْ كُلِّ تَاكْوُنٍ لِحَاظٍ يَا أَيُّهَا الْمَرْءُونَ
حَلِيمَةً تَلْأَسُوهُمْ أَتَوْتَى أَفَلَاكٌ فِيهِ مَوَازِيحٌ لِيَتَّبِعُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿يُؤْتِيهِ الْبَيْتَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْتِيهِ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا
يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ تَوَلَّوْا
سَبْعًا مِمَّا سَجَّأْتُمْ آذَانَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تُرَوَّنَّ سُتُورًا كَذُكُورًا
وَلَا يَتَّبِعُكَ مِنْهَا حَتَّىٰ يُبَدِّلَ أَعْيُنَ النَّاسِ عَنْكَ الْفُقَرَاءُ إِلَى
اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ
وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿وَمَا ذَاكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿وَلَا
تَسْتَرْزُقُونَ رِزْقًا وَلَا تَحْزُرُونَ ﴿وَلَنْ تَدْرُجُوا فِي عِلْمِهَا
لَا يَحْصِلُ مِنْهُ نَفْسٌ وَلَا حَتْفٌ ﴿ذَاقُوا فِي آثِمَاتِ النَّارِ
الَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَهُمْ بِالْعِيبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمِنْ تَرْتِلٍ قَاتِمَا يَكْرَهُنَّ لِنَفْسِهِمْ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿

رۇپ بەردى. ھەر ئىككىلىسى مۇئەييەن مۇددەتكىچە (يەنى قىيامەتكىچە ئۆز ئوقىدا) سەير قىلىدۇ، ئەنە شۇ اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلاردۇر، پادىشاھلىق ئۇنىڭغا خاستۇر، اللە نى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىڭلار قىلچىلىك نەرسىگە ئىگە ئەمەس (13). ئەگەر ئۇلارنى چاقىرساڭلار، سىلەرنىڭ چاقىرىغىنىڭلارنى ئاڭلىمايدۇ، ئاڭلىغان تەقدىردىمۇ سىلەرگە جاۋاب قايتۇرالمىدۇ، قىيامەت كۈنى ئۇلار (اللەغا ئۇلارنى) شېرىك قىلغانلىقىڭلارنى ئىنكار قىلىدۇ، (مۇشرىكلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ بۇتلىرىنىڭ قىيامەت كۈنىدىكى ئەھۋالىنى ھېچ ئەھدى) ساڭا ھەممىدىن خەۋەردار زاتتەك (يەنى اللە دەك) ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ (14). ئى ئىنسانلار! سىلەر اللەغا موھتاجسىلەر، اللە (ھەممىدىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر (15). ئەگەر اللە خالىسا، سىلەرنى ھالاك قىلىپ (ئورۇنۇڭلارغا) يېڭى بىر خەلقنى پەيدا قىلىدۇ (16). بۇ اللەغا قىيىن ئەمەس (17). ھېچبىر گۇناھكار ئادەم بىراۋنىڭ گۇناھىنى ئۈستىگە ئالالمىدۇ، گۇناھى ئېغىر بىر ئادەم باشقا بىراۋنى ئۆز گۇناھىنى ئۈستىگە ئېلىۋېلىشقا چاقىرسا، ئۇ يېقىن تۇغىقىنى بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ گۇناھىدىن ئازراق نەرسىنى ئۈستىگە ئېلىۋالالمىدۇ، سەن پەقەت پەرۋەردىگارىنى كۆرمەي تۇرۇپ ئۇنىڭدىن قورقىدىغانلارنى، نامازنى ئادا قىلىدىغانلارنى ئاگاھلاندۇرسەن، كىمكى (گۇناھلاردىن) پاكلىنىد-كەن، ئۇ ئۆزى ئۈچۈن پاكلانغان بولىدۇ. ئاخىر قايتىدىغان جاي اللە نىڭ دەرگاھىدۇر (18).

كور ئادەم بىلەن كۆزى ساق ئادەم (يەنى كاپىر بىلەن مۆمىن) باراۋەر بولمايدۇ (19). زۇلمەت بىلەن نۇر (يەنى باتىل بىلەن ھەق) باراۋەر بولمايدۇ (20). ساپە بىلەن ئىسسىق (يەنى جەننەت بىلەن دوزاخ) باراۋەر بولمايدۇ (21). تىرىكلەر بىلەن تۆلۈكلەر (يەنى مۆمىنلەر بىلەن كاپىرلار) باراۋەر بولمايدۇ، شۈبھىسىزكى، اللّٰھ (ھەق دەۋەتنى) خالىغان كىشى-لەرگە ئاڭلىتىدۇ. سەن قەبرىلەردىكىلەرگە (يەنى كاپىرلارغا) ئاڭلىستالمىسەن (22). سەن پەقەت بىر ئاگاھلاندىرغۇچىسەن (23). ھەقىقەتەن بىز سېنى ھەق (دەن) بىلەن (مۆمىنلەرگە) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (كاپىرلارغا) ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتۇق. قانداقلا بىر ئۈمىد بولمىسۇن، ئۇنىڭغا

پەيغەمبەر كەلگەن (24). ئۇلار سېنى ئىنكار قىلسا، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەن ئۈمىد تەلەرمۇ (ئۆز-لىرىنىڭ پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلغان، پەيغەمبەرلىرى ئۇلارغا روشەن مۆجىزىلەرنى، (ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان سەھىپىلەرگە ئوخشاش) سەھىپىلەرنى، (تەۋرات، ئىنجىلدەك) نۇرلۇق كىتابلارنى ئېلىپ كەلدى (25). ئاندىن كاپىرلارنى جازا بېرىش، (ئۇلارغا بەرگەن) ئازابىم قانداق ئىكەن؟ (يەنى ئۇلارغا قانداق قاتتىق ئازاب قىلىدۇ؟) (26) كۆرمەسەنكى، اللّٰھ بۇلۇتتىن يامغۇر ياغدۇردى. ئۇنىڭ بىلەن تۈرلۈك، رەڭگەرەك مېۋىلەرنى چىقاردى، (شۇنىڭدەك اللّٰھ تاغلارنى ياراتتى) تاغلارنىڭ ئاق، قىزىللىرى، ھەر خىل رەڭدىكى يوللۇقلىرى ۋە قاپقارلىرىمۇ بار (27). شۇنىڭدەك ئىنسانلارنى، ھايۋانلارنى، چاھاربايلارنىمۇ خىلمۇخىل رەڭلىك قىلىپ ياراتتى، اللّٰھ نىڭ بەندىلىرى ئىچىدە اللّٰھ دەن پەقەت ئالىملارلا قورقىدۇ، اللّٰھ ھەقىقەتەن غالىبتۇر، (بەندىلىرى ئىچىدە تەۋبە قىلغانلارنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (28). شۈبھىسىزكى، اللّٰھ نىڭ كىتابىنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدىغانلار، نامازنى ئادا قىلىدىغانلار كاسات بولمايدىغان تىجارەتنى ئۈمىد قىلىدۇ، بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەرنى (اللّٰھ نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن) يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا سەرپ قىلىدىغان كىشىلەرگە (29)

اللہ نے جبرلئیل کو تولوق بېرىدۇ ۋە مەرھەمستىدىن ئۇلارغا ئاشۇرۇپ بېرىدۇ، اللہ ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ئاز ياخشىلىققا كۆپ ساۋاب بەرگۈچىدۇر (30). ساڭا بىز ۋەھىي قىلغان كىتاب (يەنى قۇرئان) ھەقتۇر. ئىلگىرىكى كىتابلارنىڭ (راستلىقىنى) ئىسپاتلىغۇچىدۇر، اللہ ھەقىقەتەن بەندىلىرىنى تولوق بىلگۈچىدۇر، كۆرۈپ تۇرغۇچە-دۇر (31). ئاندىن بىز كىتاب (يەنى قۇرئان) نى بەندىلىرىمىزدىن بىز تاللىغان كىشىلەرگە مىراس قىلىپ بەردۇق. ئۇلارنىڭ بەزىسى ئۆزىگە زۇلۇم قىلغۇچىدۇر (يەنى قۇرئاننى تىلاۋەت قىلغان بىلەن ئەمەل قىلمايدۇ)، بەزىسى ئوتتۇرا ھالدىدۇر (يەنى كۆپ چاغلاردا قۇرئانغا ئەمەل قىلىپ، قىسمەن

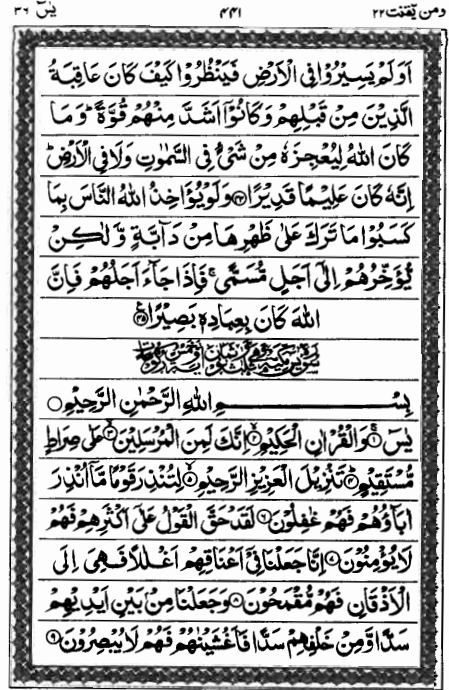
چاغلاردا ئەمەل قىلمايدۇ) ۋە بەزىسى اللە نىڭ ئىزى بويىچە ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا ئالدىرد-خۇچىدۇر. ئەنە شۇ كاتتا مەرھەمەتتۇر (32). ئۇلار ھەمىشە تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرىدۇ. ئۇلار جەننەتلەردە ئالتۇن بىلەيزۈكلەرنى، مەرۋىتىلارنى تاقايدۇ، ئۇلارنىڭ كىيىمى يىپەكتىن بول-دۇ (33). ئۇلار ئىپتىتى: «جىمى ھەمدۇسانا بىزدىن غەم-قاينغۇنى كەتكۈزۈۋەتكەن اللە غا مەنسۇپ-تۇر! بىزنىڭ پەرۋەردىگار بىز ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ئاز ياخشىلىققا كۆپ ساۋاب بەرگۈچىدۇر (34). اللە مەرھەمستىدىن بىزنى جەننەتتە تۇرغۇزدى. جەننەتتە بىز ھەرگىز جاپا تارتمايمىز، ھەرگىز چارچىمايمىز» (35). كاپىرلار دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئۆلۈپ (ئارام تېپىپ قالماسلىقى ئۈچۈن) جانلىرى ئېلىنمايدۇ، ئۇلاردىن ئازابمۇ بېنىكىلىمەيدۇ، كۆفردا ھەددىدىن ھەسسىن ھەر ئىنساننى ئەنە شۇنداق جازالايمىز (36). ئۇلار دوزاختا: «پەرۋەردىگار-مىز! بىزنى چىقىرىۋەتسەڭ (دۇنيادىكى ۋاقىتتا) قىلغان ئەمەللىرىمىزدىن باشقا ئەمەللىرىنى قىلساق» دەپ يالۋۇرۇپ توۋلايدۇ. (اللە ئېيتىدۇ) «سىلەرگە ئۆمرۈڭلارنى ئۇزۇن قىلىپ، ۋەز-نەس-ھەت ئالىدىغان ئادەم ۋەز-نەسەت ئالالغۇدەك ۋاقىت بەرمىدىمۇ؟ سىلەرگە ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلدىغۇ، ئەمدى ئازابى تېتىڭلار، زالىملارغا ھېچقانداق ياردەم بەرگۈچى يوق» (37).

الله ھەقىقەتەن ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى غەيبىنى بىلگۈچىدۇر. الله ھەقىقەتەن دىللاردىكى سىرلارنى بىلگۈچىدۇر (38). الله سىلەرنى زېمىندا ئورۇنبا سارلار قىلدى، كىمكى كاپىر بولىدىكەن، ئۇنىڭ كۇفۇرىنىڭ زىيىنى ئۆزىگە بولىدۇ، كاپىرلار- نىڭ كۇفۇرى پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا پەقەت غەزەپنىلا زىيادە قىلىدۇ (يەنى ئۇلارنىڭ كۇفۇرى ئۇلارنى الله نىڭ رەھىمىتىدىن تېخىمۇ يىراقلاشتۇرد- دۇ)، كاپىرلارنىڭ كۇفۇرى ئۇلارغا پەقەت ھالاكەتتە- لا زىيادە قىلىدۇ (39). ئېيتقىنىكى، «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ سىلەر الله نى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىڭلار (نېمە بىلەن چوقۇنۇشقا لايىق بولدى؟) مانا ئېيتىپ بېرىڭ- لاركى، ئۇلار زېمىندىن نېمىلەرنى ياراتتى؟ يا ئۇلار ئاسمانلارنى الله بىلەن بىرلىكتە ياراتتىمۇ؟ يا ئۇلارغا بىز بىر كىتاب بەرگەن بولۇپ، ئۇلار شۇ كىتابتىكى

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ ذَاتِ
الْبُيُوتِ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ لُغْمُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا عُتُوًّا
مُتَمَتِّعًا وَلَا يَزِيدُ الْكَلْبَافِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا عُتُوًّا وَلَا
تُؤْمِنُ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَأَخْلَقُوا
مِنْ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ لِيُنذِرَهُمْ كِتَابًا
فَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ
بَعْضٌ الْأَعْرُوزُونَ إِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْ تَزُولَ وَ لَكِنَّ زَاتِنِ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ
بَعْدِ هَ إِذْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ يَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى
الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ قَالُوا هَذَا نَجْمُ الْوَجْدِ الْوَاسِعِ
فِي الْأَرْضِ وَمِثْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا
يَأْتِيهِمْ فَعَقَلٌ يَتَفَكَّرُونَ الْأَسْتِ الْأَوَّلِينَ فَكُنْ نَجِيدًا
لِئَسْبِتَ اللَّهُ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسَبِتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

روشن دەلىللەرگە ئاساسلانمادۇ؟» ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، زالمىلار بىر- بىرىگە پەقەت يالغاننىلا ۋە دە قىلىشىدۇ (40). الله ھەقىقەتەن ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى (قۇدرىتى ۋە گۈزەل ھېكمىتى بىلەن) چۈشۈپ كېتىشتىن توختىتىپ تۇرىدۇ. ئەگەر ئۇلار چۈشۈپ كەتسە، ئۇلارنى ھېچ ئەھدى توختىتىپ تۇرالمىدۇ. الله ھەقىقەتەن ھەلىمدۇر (يەنى كۇفۇرلار ئازابقا تېگىشلىك بولسۇمۇ، ئۇلارنى جازالاشقا ئال- دىراپ كەتمەيدۇ)، ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (41). ئۇلار ئۆزلىرىگە ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلسە، ھەرقانداق ئۈمىدتكە قارىغاندا ئەڭ ھىدايەت تاپقۇچى بولىدىغانلىقى بىلەن قاتتىق قەسەم ئىچىشتى. ئۇلارغا ئاگاھلاندىرغۇچى كەلگەن چاغدا (ھىدايەت- تىن) تېخىمۇ يىراق بولۇشتى (42). (بۇنداق بولۇشى) ئۇلارنىڭ زېمىندا تەكەب- جۇرلۇق قىلغانلىقى ۋە ھىيىلە- مىكىر ئىشلەتكەنلىكىدىن ئىبارەت. ھىيىلە- مىكىرنىڭ ۋابالى پەقەت ھىيىلە- مىكىر ئىشلەتكەن ئادەمنىڭ ئۆزىگە بولىدۇ، ئۇلار پەقەت ئىلگىرىكى ئۈمىدتلەرگە قوللىنىلغان (الله نىڭ ئۇلارنى ھالاك قىلىشى ۋە جازالاشتىن ئىبارەت) يولىنىلا كۈتسۇ، الله نىڭ (مەخلۇقاتلار ئۈستىدە قوللانغان) يولىدا ھەرگىزمۇ ھېچقانداق ئۆزگىرىشنى كۆرمەيسەن، الله يولىدا ھەرگىز يۆتكىلىشىمۇ (يەنى ئازابنىڭ ئازابقا تېگىشلىك بولغانلار ئۈستىدىن باشقىلارنىڭ ئۈستىگە يۆتكىلىشىنى) كۆرمەيسەن (43).

ئۇلار زېمىندا سەيىر قىلىپ، ئۇلاردىن تىلىكىرىدە-
كىلەر (يەنى ھالاك بولغان ئۈمىمەتلەر) نىڭ ئاقىۋىتىدە-
نىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆرىدىمۇ؟ ئۇلار (يەنى
ئۆتكەنكى ئۈمىمەتلەر) بۇلاردىن تېخىمۇ كۈچلۈك
ئىدى. ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھېچ نەرسە
اللەنى ئىلاجىسىز قالدۇرالمىدۇ. اللە ھەقىقەتەن
ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىگە قادىردۇر (44).
ئەگەر اللە ئىنسانلارنى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى
تۈپەيلىدىن جازالامىدىغان بولسا، يەر يۈزىدە
ھېچبىر جان ئىگىسىنى قويمىغان بولاتتى ۋە لېكىن
اللە ئۇلار (دىن ھېساب ئېلىش) نى مۇئەييەن
ۋاقىتتىكى تەخىر قىلىدۇ، ئۇلار (دىن ھېساب
ئېلىش) نىڭ ۋاقتى يېتىپ كەلگەندە (ئۇلارنىڭ
ئەمەللىرىگە قاراپ جازا بېرىدۇ)، اللە ھەقىقەتەن
بەندىلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (45).

36- سۇرە ياسىن

مەككىدە نازىل بولغان، 83 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ياسىن (1). ھېكەمەتلىك قۇرئان بىلەن قەسەمكى، (ئى مۇھەممەد!) شەك-شۈبھىسىزكى، سەن
پەيغەمبەرلەردىن سەن (2-3). توغرا يولدىسەن (4). قۇرئان ئاتا-بوۋىلىرى ئاگاھلاندىرۇلمىغان (يەنى
ئۇلارغا پەيغەمبەر كەلمىگەن)، غاپىل قالغان بىر قەۋمنى ئاگاھلاندىرۇشۇك ئۈچۈن، غالىب،
ناھايىتى مېھرىبان اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر (5-6). ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكىگە (ئازاب
توغرىسىدىكى) ھۆكۈم ھەقىقەتەن تېگىشلىك بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئىمان ئېيتمايدۇ (7). بىز
ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ بوۋىلىرىغا ئىگە كىلىرىگە تاقاقلارنى تاقىدۇق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار
باشلىرىنى ئېگەلمەيدۇ (يەنى ئۇلار ئىمانغا بويسۇنمايدۇ ۋە ئىمانغا باش ئەگمەيدۇ) (8). ئۇلارنىڭ
ئالدىدا بىر توسۇق، كەينىدە بىر توسۇق قىلىدۇق، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى پەردىلىدۇق، شۇنىڭ
ئۈچۈن ئۇلار (ئىماننىڭ يوللىرى توسۇلۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن) ھېچ نەرسىنى كۆرەلمەيدۇ (9).

ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرمامسەن، ئاگاھلاندۇرمامسەن، ئۇلارغا بەربىر ئوخشاش، ئىمان ئېيتمايدۇ (10). سەن پەقەت قۇرئانغا ئەگەشكەن، مەرھەمەتلىك اللەنى كۆرمەي تۇرۇپ قورققان كىشىنى ئاگاھلاندۇرالايسەن (يەنى ئاگاھلاندۇرۇشۇڭنىڭ پايدىسى بولىدۇ)، ئۇنىڭغا (اللەنىڭ ئۇنىڭ گۇناھلىرىنى) مەغپىرەت قىلىدىغانلىقى ۋە ئېسىل ساۋاب (يەنى جەننەت ئاتا قىلىدىغانلىقى) بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن (11). بىز، شۈبھىسىزكى، ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈمىز، ئۇلارنىڭ (دۇنيادا) قىلغان (ياخشى-يامان) ئەمەللىرىنى ۋە ئىشلىرىنى خاتىرىلەپ قويمىز، ھەممە شەيئىنى روشەن دەپتەردە (يەنى لەۋھۇلىھىۋزدا) تولۇق خاتىرىلەپ قويغانمىز (12). ئۇلارغا (يەنى كۇفۇلارغا) شەھەر (يەنى ئەنتاكىيە) ئاھالىسىنى مىسال قىلىپ كەلتۈرگىن، ئۆز ۋاقتىدا

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾
 إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخِشِيَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ ﴿١١﴾
 فَخَبِّرْهُ بِمَغْفِرَةِ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى
 وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي
 إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ
 جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ ابْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
 فَغَمَزْنَا بِمَا لَيْتَ قَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمُ تُرْسُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا
 مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ
 إِن أَنْتُمْ إِلَّا كَذِبٌ بُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أُلِيَكَ
 لِمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾ وَمَا عَلَيْنَا مِنَ الْبَلَاءِ الْمُبِينِ ﴿١٨﴾ قَالُوا
 إِنَّا نَطْمِئِنُّ بِكُمْ كَمَا تَمْتَهُوا لِرَبِّكُمْ وَأَبْسَرْنَاكُمْ
 وَمِنَّا عَادَابُ إِلَيْكُمْ ﴿١٩﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ وَأَبْنَ
 ذُرِّيَّتِكُمْ أَلَيْسَ لَكُمْ قَوْمٌ تُمسِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَ مِنْ أَصْحَابِ
 الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ يُسَمَّى قَالَ يَا قَوْمِ انْبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾
 انْبِعُوا مِنْ لَدُنْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

ئۇلارغا پەيغەمبەرلەر كەلگەن ئىدى (13). ئەينى زاماندا ئۇلارغا ئىككى پەيغەمبەر ئەۋەتتۇق. ئۇلار ئۇ ئىككى پەيغەمبەرنى ئىنكار قىلدى. ئۈچىنچى پەيغەمبەرنى ئەۋەتتىم بىلەن (ئۇلارغا) ياردەم قىلدۇق، پەيغەمبەرلەر (ئۇلارغا): «بىز ھەقىقەتەن (اللەنىڭ) سىلەرگە (يەنى سىلەرنى ھىدايەت قىلىشقا) ئەۋەتىلگەن ئەلچىلىرىمىز» دېدى (14). ئۇلار: «سىلەر پەقەت بىزگە ئوخشاش ئىنسان، مېھرىبان اللە ھېچ نەرسە نازىل قىلغىنى يوق، سىلەر پەقەت يالغانچىسىلەر» دېدى (15). ئەلچىلەر: «پەرۋەردىگارىمىز بىلىدۇكى، بىز شەك-شۈبھىسىز سىلەرگە ئەۋەتىلگەن ئەلچىلەرمىز» (16). بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىز پەقەت (روشەن دەلىللەر بىلەن) چۈشىنىشلىك قىلىپ تەبلىغ قىلىشتۇر» دېدى (17). ئۇلار (ئەلچىلەرگە): «بىز سىلەردىن شۇم پال ئالدۇق. ئەگەر سىلەر (دەۋىتىڭلارنى) توختاتمىساڭلار، سىلەرنى چوقۇم تاش-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرىمىز ۋە بىزنىڭ قاتتىق جازايىمىزغا ئۇچرايسىلەر» دېدى (18). ئەلچىلەر: «(كۇفۇرلىقلار سەۋەبىدىن) شۇملۇقۇڭلار ئۆزەڭلار بىلەن بىللىدۇر، سىلەرگە ۋەز-نەسەت قىلىنسا (شۇم پال ئالامسىلەر؟) ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئىش سىلەر گۇمان قىلغاندەك ئەمەس)، سىلەر (اللەغا شېرىك كەلتۈرۈش بىلەن) ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمىسىلەر» دېدى (19). شەھەرنىڭ يىراق جايىدىن بىر كىشى (يەنى ھەبىب نەجار) يۈگۈرۈپ كېلىپ ئېيتتى: «ئى قەۋم! پەيغەمبەرلەرگە ئەگىشىڭلار (20). توغرا يولدا بولغان، (ئىمانغا دەۋەت قىلغانلىقىغا) سىلەردىن ھەق سورايدىغان كىشىلەرگە ئەگىشىڭلار (21).

(يىگرمه ئۇچىنچى پارە)

مەن نېمىشقا مېنى ياراتقان ۋە سىلەر (ئۆلگەندىن كېيىن) دەرگاھىغا قايتىدىغان اللەغا ئىبادەت قىلماي؟ (22) مەن اللەدىن غەيرىنى ئىلاھ قىلىۋالدىغان بولسام، ئەگەر مېھرىبان اللە مانا بىرەر زىيان-زەخمەت يەتكۈزمەكچى بولسا، ئۇلارنىڭ شاپائىتى مەندىن ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلالمايدۇ ھەمدە مېنى قۇتقۇزالمايدۇ (23). ئەگەر ئۇنداق بولسا (يەنى اللەدىن غەيرىنى ئىلاھ قىلىۋالدىغان بولسام)، مەن ھەقىقەتەن ئويۇنچۇق گۇمراھ-لىقتا بولمىمەن (24). مەن ھەقىقەتەن (سىلەرنى ياراتقان) پەرۋەردىگار، ئىنسان ئىبتىتىم (ئىنسانغا) قۇلاق سېلىڭلار (ۋە ئۇنىڭغا گۇۋاھ بولۇڭ-لار) (25). (قەۋمى ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭغا) «چەننەتكە كىرگىن» دېيىلدى، ئۇ: «كاشكى

قەۋمىم پەرۋەردىگارمىنىڭ مانا مەغپىرەت قىلغانلىقىنى ۋە مېنى ھۈرمەتلىكلىرىدىن قىلغانلىقىنى بىلسە ئىدى» دېدى (26-27). ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ قەۋمىنى (جازالاش ئۈچۈن) ئاسماندىن قوشۇن (يەنى پەرىشتىلەر) چۈشۈرىدۇ (ھەر قەۋمىنى ھالاك قىلىش ئۈچۈن پەرىشتىلەرنى) چۈشۈرۈۋەرگۈچى بولىدۇ (28). پەقەت بىر ئاۋاز بىلەنلا ناگاھان ئۇلار قېتىپ قالدى (29). (اللەنىڭ نايەتلىرىنى ئىنكار قىلغۇچى) بەندىلەرگە ئەپسۇسكى، ئۇلارغا بىرەر پەيغەمبەر كەلسلا ئۇنى مەسخىرە قىلىشتى (30). ئۇلار (يەنى مەككە ئاھالىسى) ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن نۇرغۇن ئۆمەتلەرنى ھالاك قىلغانلىقىمىزنى بىلمەمدۇ؟ ئۇلار بۇلارنىڭ يېنىغا (يەنى دۇنياغا ئەبەدىي) قايتمايدۇ (31). ئۇلارنىڭ ھەممىسى (قىيامەت كۈنى ھېساب بېرىش ئۈچۈن) ھۇزۇرىمىزغا ھازىر قىلىنىدۇ (32). ئۆلۈك (يەنى قۇرغاق) زېمىننى (يامغۇر بىلەن) تىرىلدۈرۈپ، ئۇنىڭدىن ئۇلار يەيدىغان ئاشلىقنى ئۆستۈرگەنلىكىمىز ئۇلارغا (اللەنىڭ قۇدرىتى كەملىكىنى كۆرسىتىدىغان) ئالا-مەتتۇر (33). بىز زېمىندا نۇرغۇنلىغان خورما باغلىرىنى، ئۈزۈم باغلىرىنى بەرپا قىلدۇق، شۇ زېمىندا بۇلقلارنى ئېقىتتۇق (34). ئۇلار ئۇنىڭ (يەنى باغلارنىڭ) مېۋىسىنى يېسۇن، (بۇ مېۋە-لەرنى) ئۇلارنىڭ قوللىرى ياراتقان ئەمەس، ئۇلار (اللەنىڭ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلمايدۇ؟ (35) اللە (پۈتۈن ئەيىب-نۇقسانلاردىن) پاكئۇر، ئۇ پۈتۈن شەيئىلەرنى جۈپ ياراتتى. زېمىندىن ئۇنىۈپ چىقىدىغان نەرسىلەرنىڭ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئۇلار بىلىمەيدىغان نەرسىلەر (يەنى ئاجايىپ مەخلۇقاتلار) نىڭ ھەممىسىنىڭ جۈپتى بار (36). ئۇلارغا (اللەنىڭ قۇدرەت-تىنى كۆرسىتىدىغان) بىر ئالامەت كېچىدىن ئىبارەتكى، ئۇنىڭدىن كۈندۈزنى ئايرىۋېتىمىز-دە (يەنى كۈندۈزنىڭ نۇرىنى يوق قىلىۋېتىمىز-دە)، ئۇلار ناگاھان قاراڭغۇدا قالىدۇ (37).

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۸﴾
 قَدَّرَ رَبُّهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ الْعُرْوُونَ الْأُولَىٰ يَوْمَ لَا الشَّمْسُ تَجْرِي
 لَهَا أَن تَدْرِكَ الْقُمْرَ وَلَا الْيَلِيلُ سَابِقَ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَكَاكٍ
 يَسْمُونُ ﴿۳۹﴾ وَإِلَيْهِمْ لَهُمْ أَتَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿۴۰﴾
 وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن مِّثْلَيْهَا أُنثَىٰ يُكُونْنَ ﴿۴۱﴾ وَإِن نَّشَاءْ نُعَذِّبُهُمْ فَلَا نُعَذِّبُهُمْ
 لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقِدُونَ ﴿۴۲﴾ الْكَرِهُمَ مِمَّا نَمَاتَا وَعَالَ إِلَىٰ جِئِنَّا ﴿۴۳﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۴﴾ وَمَا
 تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِنَا إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۴۵﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي تَدْعُونَ اللَّهَ بِاسْمِهِ قَالُوا الَّذِي لِمَ نَتَّقُوهُ إِذْ
 أَنْظَعْتُم مِّنْ تَحْتِنَا اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنَا لَهُمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۴۶﴾
 وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا هَذَا الْقَوْلَ مِن قَبْلِكَ قَدْ سَمِعْنَا وَأَنْظَرْنَا وَأَنْظُرُونَ
 إِلَّا صِخْرَةَ وَاحِدَةٍ مِّنْ أَهْلِ قَوْمٍ لَّهُمْ بَصِيرَةٌ ﴿۴۷﴾ فَكَلَّمْنَا بَعْضَ مَنِ
 تَوَجَّهَ وَالْآلِ الْأَهْلِيَّةِ بِرِجْوَانٍ ﴿۴۸﴾ وَنَفَعْنَا فِي السُّورِ قَوْلَهُمْ
 مِنَ الْكَيْدِ إِذْ قَالَ لَهُمْ فَخْرُونَ ﴿۴۹﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا مِنَ بَعْتِنَا
 مِنْ مَّرْقَدٍ تَأْتِي هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۰﴾

كۈن بەلگىلەنگەن جايسىغا قاراپ سەير قىلىدۇ، بۇ، غالب، ھەممىنى بىلگۈچى اللەنىڭ ئالدىنلا بەلگىلەنگەن ئىشئوردۇر (38). ئايسغا سەير قىلىدىغان مەنزىلەرنى بەلگىلىدۇق، ئۇ (ئاخرقى مەنزىلگە يېتىپ بارغاندا) خورمىنىڭ قۇرۇپ قالغان شېخىغا ئوخشاش بولۇپ قالىدۇ (39). كۈننىڭ ئايسغا يېتىۋېلىشى (يەنى ئىككىسىنىڭ جەم بولۇپ قېلىشى)، كېچىنىڭ كۈندۈزدىن ئېشىپ كېتىشى (يەنى ۋاقتى كەلمەستىن كۈندۈزنىڭ ئورنىنى ئېلىشى) مۇمكىن ئەمەس، ھەر بىرى پەلەكتە ئۈزۈپ تۇرسۇدۇ (40). ئۇلارغا (بىزنىڭ كامالى قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەت شۇكى، بىز ئۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىنى (نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ نەرسە-كېرەك ۋە ھايۋاناتلار بىلەن) توشقۇزۇلغان كېمىسىگە چۈشۈردۇق (41). بىز ئۇلار ئۈچۈن شۇ كېمىگە ئوخشاش ئۇلار چۈشىدىغان نەرسىلەرنى ياراتتۇق (42). ئەگەر بىز خالىساق ئۇلارنى غەرق قىلىۋېتىمىز، ئۇلارغا ياردەم بەرگۈچىمۇ بولمايدۇ ۋە ئۇلارنى قۇتۇلدۇرغۇچىمۇ بولمايدۇ (43).

پەقەت بىز رەھىم قىلغانلىقىمىز ۋە ئۇلارنى مۇئەييەن مۇددەتكىچە (ھايات-تىن) بەھرىمەن قىلىدىغانلىقىمىز ئۈچۈن (ئۇلار قۇتۇلدۇرۇلىدۇ) (44). ئۇلارغا: «رەھىمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ئالدىڭلاردىكىدىن (يەنى دۇنيا ئازابىدىن) ۋە ئارقاڭلاردىكىدىن (يەنى ئاخىرەت ئازابىدىن) قورقۇڭلار» دېيىلسە (ئۇلار بۇنىڭدىن يۈز تۇرۇيدۇ) (45). پەرۋەردىگا-رىنىڭ (پەيغەمبەرنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلايدىغان) ئايەتلىرىدىن بىر ئايەت كەلسلا، ئۇلار بۇنىڭدىن يۈز تۇرۇيدۇ (46). ئەگەر ئۇلارغا: «اللە سىلەرگە رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن (پېقىرلارغا) سەدىقە قىلىپ بېرىڭلار» دېيىلسە، كاپىرلار مۇمىنلەرگە (مەسخىرە قىلىش يۈزىسى-دىن): «ئەگەر اللە خالىسا تەمىنلەيدىغان ئادەمنى بىز تەمىنلەمدۇق؟ سىلەر پەقەت روشەن گۇمراھلىقتاسىلەر» دەيدۇ (47). ئۇلار: «ئەگەر راستچىل بولساڭلار، بۇ ۋەدە قاچان ئىشقا ئاشىدۇ؟» دەيدۇ (48). ئۇلار پەقەت بىر ئاۋازنىلا (يەنى ئىسراپىل ئەلەيھىسسالامنىڭ بىرىنچى قېتىملىق چالغان سۇرىنىلا) كۈتتۇدۇ. ئۇلار (دۇنيادا سودا-سېتىق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلار ئۈستىدە) جاڭجاللىشىپ تۇرغان ھالەتلىرىدە، ئۇ ئاۋاز ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇ (49). ئۇلار بىر-بىرىگە ۋەسىيەت قالدۇرۇشقىمۇ، ئائىلىسىگە قايتىشىمۇ قادىر بولالمايدۇ (50). سۇر چېلىنغان ھامان ئۇلار قەبرىلىرىدىن چىقىپ پەرۋەردىگارى تەرەپكە يۈگۈرىدۇ (51). ئۇلار: «ۋاي ئىست! بىزنى ئۇخلاۋاتقان يېرىمىزدىن (يەنى قەبرىمىزدىن) كىم ئويغاتتى؟» دەيدۇ (چۈنكى ئۇلار ئىككى سۇر ئارىسىدا ئۇيقۇدا بولۇپ ئازابىتىن خالى بولىدۇ)، (پەرىشتىلەر يا مۇمىنلەر ئۇنىڭغا جاۋابەن) «مېھرىبان اللەنىڭ ۋەدە قىلغىنى مۇشۇ (كۈن)، پەيغەمبەرلەر راست ئېيتقان» دەيدۇ (52).

پەقەت بىر ئاۋاز بىلەنلا ئۇلارنىڭ ھەممىسى ھۇزۇرىمىزغا ھازىر قىلىنىدۇ (53). ئۇ كۈندە ھېچبىر ئىنسانغا قىلچە زۇلۇم قىلمايدۇ، سىلەرگە پەقەت قىل-مىشىڭلارغا يارىشا جازا بېرىلىدۇ (54). شۈبھىسىزكى، ئۇ كۈندە جەننەت ئەھلىلىرى نېمەت ئىچىدەدۇر (55). ئۇلار ۋە ئۇلارنىڭ جۈپتىلىرى (جەننەتلىرىنىڭ) سايلىرى ئاستىدا تەختلىرىگە يۆلەنگەن ھالدا تۇرىدۇ (56). ئۇلار ئۈچۈن جەننەتتە (تۈرلۈك) مېۋىلەر بار، ئۇلار ئۈچۈن جەننەتتە (ئۇلارنىڭ) كۆڭلى تارتقان نەرسىلەر بولىدۇ (57). مېھرىبان پەرۋەردىگار تەرىپىدىن (ئۇلارغا) سالام دېيىلىدۇ (58). (گۈ-ناھكارلارغا) «ئى گۇناھكارلار! بۈگۈن (بىر تەرەپكە) ئايرىلىڭلار» (دېيىلىدۇ) (59). سىلەرگە (پەيغەمبەرلىرىم ئارقىلىق): «ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتانغا چوقۇن-

ماڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن سىلەرگە ئاشكارا دۈشمەندۇر، ماڭلا ئىبادەت قىلىڭلار، بۇ توغرا يولدۇر» دەپ تەۋسىيە قىلىدىمۇ؟ (60-61) شۈبھىسىزكى، شەيتان سىلەردىن نۇرغۇن كىشىلەرنى ئازدۇردى، (بۇنى) چۈشەنمەمسىلەر؟ (62) سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان جەھەننەم مانا شۇ (63). سىلەر (دۇنيادىكى چېغىڭلاردا) كاپىر بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن جەھەننەمگە كىرىڭلار (64). شۇ كۈندە ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىنى پېچەتلىۋېتىمىز، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى قوللىرى بىزگە سۆزلەپ بېرىدۇ، پۈتلىرى گۇۋاھلىق بېرىدۇ (يەنى ھەر ئەزا ئۇنىڭدىن سادىر بولغان ئىشنى سۆزلەپ بېرىدۇ) (65). ئەگەر بىز خالسا، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى ئەلۋەتتە يوق قىلىۋېتەتتۇق، ئاندىن ئۇلار يول مېڭىشقا ئالدىرايتتى، لېكىن ئۇلار قانداقمۇ كۆرەلسۇن؟ (66) ئەگەر بىز خالسا، ئۇلارنى ئۆيلىرىدىلا سۈرىتىنى مۇبەددەل (يەنى مايىۋن، چوشقا ياكى تاش) قىلىۋېتەتتۇق، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئالدىغىمۇ ماڭالمايتتى، ئارقىغىمۇ قايتالمايتتى (67). بىز ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلغان ئادەمنىڭ تېنىنى ئاجىزلىتىۋېتىمىز (يەنى ياشلىق، قىرانلىق ۋاقتىدىكىدىن ئاجىزلايدۇ، قېرىدۇ)، ئۇلار (بۇنى) چۈشەنمەيدۇ؟ (68) ئۇنىڭغا (يەنى پەيغەمبەرگە) بىز شېئىر تەلىم بەرمىدۇق، ئۇنىڭغا شېئىر مۇناسىپمۇ ئەمەس. ئۇ پەقەت تىرىكلەرنى ئاگاھلاندۇرۇش، كاپىرلارغا ئازابنىڭ تېگىشلىك ئىكەن-لىكىنى (بىلدۈرۈش ئۈچۈن نازىل بولغان) ۋەز-نەسەتتۇر ۋە روشەن قۇرئاندۇر (69-70).

ئۇلار بىلمەمدۇكى، ئۇلار ئۈچۈن ھايۋانلارنى (قۇد- رەت) قولسىز بىلەن خەلق ئەتتۇق، ئۇلار ھايۋانلارنى باشقۇرۇپ تۇرغۇچىلاردۇر (71). ھايۋانلارنى ئۇلارغا بويىسۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلار ئۇ ھايۋانلارنىڭ بەزى- سىنى مىنىدۇ، بەزىسىنى يەيدۇ (72). ئۇلار شۇ ھايۋان- لاردىن پايدىلىنىدۇ ۋە سۈتلىرىنى ئىچىدۇ، ئۇلار (پەر- ۋەردىگارنىڭ بۇ نېمەتلىرىگە) شۈكۈر قىلمايدۇ؟ (73) ئۇلار ياردەمگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلىپ، اللەنى قويۇپ باشقا مەبۇدلارنى ئىلاھ قىلىۋالدى (74). ئۇ مەبۇدلار ئۇلارغا ياردەم بېرەلمەيدۇ. بۇلار شۇ مەبۇدلار ئۈچۈن (يەنى ئۇلارنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن) ھازىرلانغان قوشۇندۇر (75). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ سۆزى (يەنى سېنى ئىنكار قىلغانلىقى) سېنى غەمكىن قىلمىسۇن. بىز ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكىنى ۋە ئاشكارا قىلغان (سۆز ۋە ھەرىكەتلىرى) نى بىلىپ تۇرىمىز (76). ئىنسان بىلمەمدۇكى، بىز ھەقىقەتەن ئۇنى ئابىسەندىن ياراتتۇق. ئەمدى ئۇ (پەرۋەردىگارغا) ئاشكارا خۇسۇمەتچى بولۇپ

قالدى (77). ئۇ بىزگە (ئىنساننىڭ قايتا تىرىلىشىنى يىراق ساناپ، چىرىگەن سۆڭەكلەرنى) مىسال قىلىپ كۆرسەتتى. ئۆزىنىڭ يارىتىلغانلىقىنى بولسا ئۇنتۇدى، ئۇ: «چىرىپ كەتكەن سۆڭەكلەرنى كىم تىرىلدۈرەلەيدۇ؟» دېدى (78). ئېيتقىنكى، «ئۇنى ئەڭ دەسلەپتە ياراتقان زات تىرىلدۈرىدۇ، ئۇ ھەربىر مەخلۇقنى بىلگۈچىدۇر» (79). اللە سىلەر ئۈچۈن يېشىل دەرەختىن ئوت پەيدا قىلدى. سىلەر ئۇنىڭ بىلەن ئوت ياقىسىلەر (80). ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقان زات ئۇلارنىڭ ئوخشىشىنى يارىتىشقا قادىر ئەمەسمۇ؟ ئۇ بۇنىڭغا قادىر، اللە ماھىر ياراتقۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچىدۇر (81). اللە بىرەر شەيئىنى (يارىتىشنى) ئىرادە قىلسا، ئۇنىڭغا «ۈۈجۇتقا كەل» دەيدۇ- دە، ئۇ ۈۈجۇتقا كېلىدۇ (82). اللە پاكىتۈركى، ھەربىر نەرسىنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقى ئۇنىڭ قولىدىدۇر، (ئۆلگەندىن كېيىن) ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (83).

37 - سۈرە ساففات

مەككىدە نازىل بولغان، 182 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

سەپ- سەپ بولۇپ تۇرغان، دۈشمەنلەرگە قارشى ئات سېلىپ تۇرغان، (اللە دىن مەدەت تىلەپ) كالامۇ اللەنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرغان (غازات قىلغۇچى) قوشۇن بىلەن قەسمكى (1-3)،

سېلەرنىڭ ئىلاھىيەتلىرى شەك-شۈبھىسىز بىر ئىلاھ-
 تۇر (4). (ئۇ) ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ، ئۇلارنىڭ
 ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ ۋە مەشرفلەرنىڭ پەر-
 ۋەردىگاردۇر (5). بىز ھەقىقەتەن يېقىن ئاسماننى
 يۇلتۇزلار (نۇرى) بىلەن زىننەتلىدۇق (6). اللە نىڭ
 ئىنتايىن چىققۇچى ھەربىر شەيتاندىن ئۇنى
 قۇغدۇدۇق (7). ئۇلار پەرىشتىلەرنىڭ (سۆزلىرىدىن
 ھېچ نەرسىنى) ئاڭلىيالمىدۇ، ئۇلار، قوغلىنىشى
 ئۈچۈن، ھەر تەرەپتىن، ئاققۇچى يۇلتۇزلار بىلەن
 ئېتىلىدۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) دائىملىق ئازابقا
 قالدۇ (8-9). لېكىن (ئاسمان خەۋەرلىرىدىن)
 ئوغرىلىققە بىرنەرسە ئاڭلىغان شەيتاننى يورۇق
 يۇلتۇز قوغلاپ (كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ) (10). ئۇلاردىن
 (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇ-
 چىلاردىن) سوراپ باققىن! ئۇلارنى يارىتىش
 قىيىنمۇ؟ يا بىزنىڭ ياراتقانلىرىمىز (يەنى ئاسمان-
 زېمىن ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى پەرىشتىلەر ۋە چوڭ
 مەخلۇقاتلار)نى يارىتىش قىيىنمۇ؟ بىز ھەقىقەتەن

ئۇلارنى (يەنى ئۇلارنىڭ ئەسلى بولغان ئادەمنى) يېپىشقاق لايدىن ياراتتۇق (11). (ئى مۇھەم-
 مەد!) سەن ئۇلارنىڭ اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنى ئىنكار
 قىلغانلىقىدىن بەلكى ئەجەبلىنەرسەن. ئۇلار بولسا سېنى مەسخىرە قىلىشىدۇ (12). ئۇلارغا (قۇرئان
 بىلەن) ۋەز-نەسەھەت قىلىنسا (ۋەز-نەسەھەتنى) قوبۇل قىلمايدۇ (13). ئۇلار بىرەر مۆجىزىنى
 كۆرسە مەسخىرە قىلىشىدۇ (14). ئۇلار: «بۇ روشەن سېھىردۇر، بىز ئۆلۈپ توپىغا ۋە قۇرۇق
 سۆڭەككە ئايلىنغاندىن كېيىن راستلا تىرىلمەمدۇق؟ بىزنىڭ بۇرۇنقى ئاتىلىرىمىزمۇ تىرىلمەمدۇ؟»
 دەيدۇ (15-17). ئېيتقىنكى، «ھەئە، سىلەر خار ھالدا تىرىلىسىلەر» (18). بىر ئاۋازنى (يەنى
 ئىسراپىلنىڭ چالغان سۇرىنى) ئاڭلاش بىلەنلا (مەھشارگاھقا) ھازىر بولۇپ (ئۆزلىرىگە نېمە قىلىند-
 ىدىغانلىقىغا) قارىشىپ تۇرىدۇ (19). ئۇلار: «ۋاي ئىست! بىزگە بۇ قىيامەت كۈنىدۇر» دەيدۇ (20).
 بۇ سىلەر ئىنكار قىلغان (ھەق بىلەن باتىل) ئايرىلىدىغان كۈنىدۇر (21). (اللە پەرىشتىلىرىگە
 ئېيتىدۇ) زۇلۇم قىلغۇچىلارنى، ئۇلارنىڭ (مۇشرىكىلىكتىكى) كۇفرىدىكى قاياشلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ
 اللەنى قويۇپ چوقۇنغان بۇتلىرىنى (مەھشەرگاھقا) توپلاڭلار، ئاندىن ئۇلارنى دوزاخنىڭ يولىغا
 باشلاڭلار (22-23). ئۇلارنى توختىتىپ تۇرۇڭلار، چۈنكى ئۇلار (جىمى سۆزلىرى ۋە ئىشلىرىدىن)
 سوئال-سوراق قىلىنىدۇ (24). (ئاندىن) ئۇلارغا: «نېمىشىقا (دۇنيادىكى ھالىتىڭلارغا ئوخشاش)
 بىر-بىرىڭلارغا ياردەم قىلمايسىلەر؟» (دېيىلىدۇ) (25). بەلكى ئۇلار بۈگۈن بويسۇنغۇچىلاردۇر (26).
 ئۇلار بىر-بىرىگە قاراپ مۇنازىرىلىشىدۇ (27). ئەگەشكۈچىلەر ئەگەشتۈرگۈچىلەرگە: «سىلەر
 (سۆزۈڭلارنىڭ راستلىقىغا) قەسەم ئىچىپ بىزنى ئىماندىن توسۇتتۇڭلار» دەيدۇ (28). (ئەگەشتۈر-
 گۈچىلەر ئەگەشكۈچىلەرگە) ئېيتىدۇ: «سىلەر (ئۆز ئىختىيارىڭلار بىلەن) مۇمىن بولىمىڭلار» (29).

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَغِيًّا ﴿۳۰﴾ فَخُذْ عَلَيْنَا
 قَوْلَ رَبِّكَ إِذَا كُنَّا أَهْلُ الْقُرُونِ ﴿۳۱﴾ فَاتَّعَيْنُوا أَكْبَادَكُمْ لِطُغْيَانِكُمْ ﴿۳۲﴾ وَفَاتَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۳﴾ إِنْ كُنَّا لَكُمْ نَفْعًا لَمْ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۴﴾
 إِنْ كُنَّا لَكُمْ إِذًا آيَةً لَقَدْ كُنَّا لِلَّهِ لَاسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۵﴾ وَتَقُولُونَ
 إِنَّا كُنَّا رُؤُوسَ الْهَيْئَةِ لَمَّا شَاعُرْنَا قَوْلَهُ ﴿۳۶﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۷﴾ تَأْتِكُمْ لَدَائِقُهُ الْعَذَابِ الْكَلِيمُ ﴿۳۸﴾ وَمَا يَجْحَدُونَ إِلَّا مَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾ الرَّبُّ عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۴۰﴾ أُولَئِكَ لَمْ يَرْتَفِعْ
 مَعَهُمْ قَوْلُهُمْ قَوْلَهُمْ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿۴۱﴾ فِي جَنَّتِ النَّجْمُ عَلَى سُرُرِ
 الْمُتَشَابِهِينَ ﴿۴۲﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مِغِينٍ ﴿۴۳﴾ بِيضَاءُ لَدَاءِ
 النَّخْرِينِ ﴿۴۴﴾ رِيفُهُمْ غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفِرُونَ ﴿۴۵﴾ وَعِنْدَ الْغَيْرِ
 الْكَرِيمِ عَيْنٌ ﴿۴۶﴾ كَأَنَّهَا بِيضٌ كَاللُّبْنِ ﴿۴۷﴾ فَاقْبَلْ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۸﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَوْمٌ ﴿۴۹﴾ يَقُولُ
 يَا لَيْتَ كُنْتُ مِنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾ إِذْ أَوْثِنَا وَكُنَّا نُرَآءُ بِعِظَامِنَا
 إِذْ نَأْتِيهِمْ بِيَوْمٍ ﴿۵۱﴾ قَالَتْ هَلْ أَنْتُمْ مُطْعَمُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا لَعَنَ
 قَرَارٌ فِي سَوَاءِ الْحَجِيمِ ﴿۵۳﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأَخْرِيَنَّ ﴿۵۴﴾

(یەنی ئىش ئۇلارنىڭ بوھتان قىلغىنىدەك ئەمەس)، ئۇ (یەنی مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ھەق
 (دىن)نى ئېلىپ كەلدى ۋە پەيغەمبەرلەرنى تەستىق قىلدى (37). (ئى گۇناھكارلار!) سىلەر
 (چوقۇم) قاتتىق ئازابنى تېتىغۇچىسىلەر (38). سىلەر پەقەت قىلمىشڭلارغا يارىشا جازا نىسىلەر (39).
 پەقەت اللە نىڭ سادىق بەندىلىرىلا جازاغا تارتىلمايدۇ (40). ئۇلار مەلۇم رىزىقتىن (یەنى
 تۈرلۈك مېۋىلەردىن) بەھرىمەن بولىدۇ، ئۇلار ھۈرمەتلىنىدۇ (41-42). ئۇلار نازۇ نېمەتلىك باغلاردا،
 تەختلەر ئۈستىدە بىر-بىرىگە قارىشىپ ئولتۇرىدۇ (43-44)، ئۇلارغا ئېقىپ تۇرغان، ئاپئاق، ئىچ-
 كۈچىلەرگە لەززەت بېغىشلايدىغان شارابلاردىن تولدۇرۇلغان جاملار ئايلىاندۇرۇپ تۇرۇلىدۇ (45-46).
 ئۇنىڭدا مەس قىلىدىغان نەرسە يوق، ئۇلار ئۇنى ئىچىش بىلەن مەس بولمايدۇ (47). ئۇلارنىڭ
 يېنىدا ئەرلىرىدىن غەيرىگە كۆز سالمايدىغان شەھلا كۆزلۈك (جۈپتىلەر) بولىدۇ (48). ئۇلار
 (ئاقلىقتا) گویا قول تەگمەي ساقلانغان تۆگمۇشنىڭ تۇخۇملىرىغا ئوخشايدۇ (49). ئۇلار (یەنى
 ئەھلى جەننەت) بىر-بىرىگە قارىشىپ پاراك سېلىشىدۇ (50). ئۇلاردىن بىرى ئېيتىدۇ: «مېنىڭ
 بىر دوستۇم بولۇپ، ئۇ (ماكا) 'سەن (ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە) ھەقىقىي ئىشەنمەن (51-52).
 بىز ئۆلۈپ توپىغا ۋە قۇرۇق سۆڭەككە ئايلىنغان چاغدا بىز چوقۇم (قىلمىشلىرىمىزدىن) ھېساب
 بېرەمدۇق؟» دەيتتى (53). ئۇ (بۇرادەرلىرىگە): «سىلەر ئۇنى (یەنى دوستۇمنى) كۆرەمسىلەر؟»
 دەيدۇ (54). ئۇ قاراپلا ئۇنى (یەنى كاپىر دوستىنى) دوزاخنىڭ ئوتتۇرىسىدا كۆرىدۇ (55). ئۇ (یەنى
 مۇمىن) ئېيتىدۇ: «اللە بىلەن قەسەمكى، مېنى (ئازدۇرۇپ) ھالاك قىلغىلى تاس قېلىپتىكەنەن (56).

ئەگەر پەرۋەردىگار بىزنىڭ (مېنى ئىمانىدا
مۇستەھكەم قىلىشتىن ئىبارەت) مەرھەمىتى
بولمىغان بولسا ئەلۋەتتە مەن (سەن بىلەن بىلىش
دوزاخقا) ھازىر قىلىنغانلاردىن بولاتتىم (67).

تۇنجى ئۆلگىنىمىزدىن باشقا ئۆلمەمدۇق؟ ئازابقا
دۇچار بولمامدۇق (58-59). بۇ (يەنى ئەھلى
جەننەت ئېرىشكەن نېمەت) ھەقىقەتەن زور
بەختتۇر (60). ئىشلىگۈچىلەر مۇشۇنداق زور

بەختكە ئېرىشىش ئۈچۈن ئىشلىسۇن» (61). بۇ (يەنى
جەننەتنىڭ نېمەتلىرى) ياخشى زىياپەتمۇ؟ ياكى
زەققۇم دەرىخىمۇ؟ (62) زەققۇمنى بىز زالىملار (يەنى
گۇمراھلار) ئۈچۈن (ئاخىرەتتە) ئازاب قىلدۇق (63).

شۈبھىسىزكى، ئۇ جەھەننەمنىڭ قەئىدە ئۆسدىغان

دەرەختۇر (64). ئۇنىڭ مېۋىسى گويا شەيتانلارنىڭ باشلىرىغا ئوخشايدۇ (65). ئۇلار شۈبھىسىز
شۇ مېۋىلەردىن بەيدۇ، ئۇنىڭ بىلەن قورساقلىرىنى تويغۇزىدۇ (66). ئاندىن ئۇلار ئۇنىڭ ئۈستىگە
(يىرىك بىلەن) قايناقسۇنىڭ ئارىلاشتۇرمىسىنى ئىچىدۇ (67). ئاندىن ئۇلارنىڭ قايتىدىغان
جايى چوقۇم دوزاخ بولىدۇ (68). ئۇلار ھەقىقەتەن ئاتا-بوۋىلىرىنى گۇمراھ بىلدى (69). ئۇلار
ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ ئىزلىرىدىن يۈگۈردى (70). ئۇلاردىن ئىلگىرى، بۇرۇنقىلار (يەنى ئۆتكەنكى
ئۆمەتلەر) نىڭ تولىسى ھەقىقەتەن ئازدى (71). بىز ئۇلارغا ھەقىقەتەن ئاگاھلاندىرغۇچىلارنى
(يەنى پەيغەمبەرلەرنى) ئەۋەتتۇق (72). ئاگاھلاندىرغۇچىلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا
قارىغىن (73). لېكىن اللە نىڭ سادىق بەندىلىرى (ئازابتىن قۇتۇلدى) (74). نۆھ ھەقىقەتەن
بىزگە ئىلتىجا قىلدى. بىز (ئۇنىڭ ئىلتىجاسىنى) نېمىدېگەن ياخشى قوبۇل قىلغۇچىدۇرمىز! (75)
بىز ئۇنى ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرىنى چوڭ غەمىدىن (يەنى سۇدا غەرق بولۇپ كېتىشتىن) قۇتقۇزۇ-
دۇق (76)، ئۇنىڭ نەسلىنى باقى قالدۇردۇق (77). كېيىنكىلەر (يەنى كېيىنكى ئەۋلادلار) ئىچىدە
ئۇنىڭغا ياخشى نام قالدۇردۇق (78). خالايقلا نۇھقا سالام يوللايدۇ (79). بىز ھەقىقەتەن ياخشى
ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (80). ئۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ مۇمىن بەندىلىرىمىزدىن
ئىدى (81). ئاندىن بىر باشقىلارنى (يەنى نۇھ قەۋمىنىڭ كاپىرلىرىنى سۇدا) غەرق قىلدۇق (82).

ئىبراھىمۇ ھەقىقەتەن ئۇنىڭ دىنىغا تەۋەلەردىن ئىدى (83). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم پەرۋەردىگارىغا ساغلام (يەنى مۇشرىكلىكتىن، شەكىتىن پاك) دىل بىلەن كەلگەن ئىدى (84). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئاتىسى (ئازەر) گە ۋە قەۋمىگە (ئۇلارنى ئەيىبلەپ) ئېيتتى: «سەلەر نېمىگە ئىبادەت قىلىۋاتىسىلەر؟» (85) سەلەر اللە نى قويۇپ يالغان ئىلاھلارغا چوقۇنامسىلەر؟ (86) ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان (اللە غا) نېمىشقا گۇمان قىلىسىلەر؟» (87) ئۇ يۇلتۇزلارغا قارىدى، ئاندىن: «مەن ھەقىقەتەن كېسەل بولۇپ قالسىمەن» دېدى (88-89). ئۇلار ئۇنىڭدىن يۈز ئۈرۈپ ئايرىلىشتى (يەنى ئۇنى تاشلاپ كېتىش-تى) (90). ئىبراھىم ئاستا ئۇلارنىڭ بۇتلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ: «مەسخىرە قىلىش يۈزسىدىن، بۇ تاماقتىن يېمەمسىلەر؟ نېمىشقا گەپ قىلمايسىلەر؟» دېدى (91-92). ئاندىن ئۇلارغا يۈزلىنىپ ئوڭ قولى بىلەن ئۈرۈپ پاچاقلاشقا كىرىشتى (93). ئۇلار (يەنى قەۋمى) ئىبراھىمنىڭ يېنىغا ئالدىراپ-سالدىراپ كېلىپ: «بىز ئۇلارغا چوقۇنۇۋاتساق، سەن ئۇلارنى چېقىپ تاشلامسەن؟» دېدى (94). ئىبراھىم ئېيتتى: «(ئۆزەڭلار) ئويۇپ ياسىغان بۇتلارغا چوقۇنامسىلەر؟» (95) ھالبۇكى، سەلەرنى ۋە ياسىغان نەرسەڭلارنى اللە ياراتقاندۇر» (96). ئۇلار: «ئىبراھىم ئۈچۈن بىز بىنا سېلىڭلار، (ئۇنى ئوتۇن بىلەن تولدۇرۇپ ئوت يېقىڭلار، ئوت يانغاندا) ئۇنى ئوتقا تاشلاڭلار» دېدى. (ئۇلار ئىبراھىمنى ئوتقا تاشلاش بىلەن) ئۇنىڭغا سۇبىقەست قىلماقچى بولدى (97). بىز (ئىبراھىمنى ئوتتىن سالامەت قۇتقۇزۇش بىلەن) ئۇلارنى مەغلۇپ قىلدۇق (98). ئىبراھىم ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىم مېنى بۇيرۇغان جايغا ھىجرەت قىلىمەن، ئۇ مېنى يېتەكلەيدۇ» (99). پەرۋەردىگارىم! ماڭا بىر ياخشى پەرزەنت ئاتا قىلغىن» (100). بىز ئىبراھىمغا ناھايىتى مۇلايىم بىر ئوغۇل بىلەن خۇش خەۋەر بەردۇق (101). ئۇ ئىبراھىمنىڭ ئىش-كۈشلىرىگە يارىغۇدەك بولغان چاغدا، ئىبراھىم: «ئى ئوغۇلم! مەن سېنى بوغۇزلاپ قۇربانلىق قىلىشقا (ئەمر قىلىنىپ) چۈشۈپتىمەن (پەيغەمبەرلەر-نىڭ چۈشى ھەقىقەتتۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئىشلىرى اللەنىڭ ئەمرى بويىچە بولىدۇ)، ئويلاپ باققىنا! سېنىڭ قانداق پىكىرىڭ بار؟» دېدى. ئۇ ئېيتتى: «ئى ئاتا! نېمىگە بۇيرۇلغان بولساڭ، شۇنى ئىجرا قىلغىن، خۇدا خالىسا (ئۇنىڭغا) مېنى سەۋر قىلغۇچى تاپسىن» (102). ئىككىسى (اللەنىڭ ئەمرىگە) بويسۇندى، ئىبراھىم ئۇنى (يەنى ئوغلىنى بوغۇزلاش ئۈچۈن) يېنى ياتقۇزدى (103). بىز ئۇنىڭغا: «ئى ئىبراھىم! (ھېلىقى) چۈشنى ئىشقا ئاشۇردۇڭ (يەنى چۈشۈڭدە بۇيرۇلغاننى بەجا كەلتۈردۈڭ)» دەپ نىسدا قىلدۇق. بىز ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (104-105). بۇ ھەقىقەتەن روشەن سىناقتۇر (106). بىز ئۇنىڭ ئورنىغا چوڭ بىر قۇربانلىقنى (يەنى جەننەتتىن چىققان قوچقارنى) بەردۇق (107).

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِرِئَابِهِمْ ۖ إِذْ جَاءُوكَ بِغُلَامٍ كَلِيمٍ ۖ
 إِذْ قَالَ لِلرَّابِيَةِ وَقَوْمِهِ مَاذَا عَبَدُونَ ۖ فَقَالُوا الْعِبَادَةُ لِلَّذِينَ
 تُرِيدُونَ ۖ قَالُوا لِمَ تَأْتِيكُم بِغُلَامٍ كَلِيمٍ ۖ فَتَنْظُرُونَ فِي الْغُلَامِ
 فَمَا لِي بِهِ سِيعٌ ۖ فَمَثَلُوا آيَاتِهِ مِثْلًا شَرًّا ۖ قَرَأَ إِلَىٰ آلِهِم
 فَتَقَالُوا لَا تَطْفُتُونَ ۖ قَرَأَ عَلَيْهِمْ
 ضَرَبًا بِالْأَيْمِينِ ۖ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۖ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا
 تَحِبُّونَ ۖ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ ۖ قَالُوا الْبَتَّ إِنَّكُنَا
 فَعَلْنَا فِي الْبَيْتِ مِنَ الْجَحِيمِ ۖ فَأَادْأَبْأَيْهَ كَيْدًا تَجْعَلُهُمُ الْآلِفِينَ ۖ
 وَقَالَ لِي ذَاهِبْ إِلَىٰ رَبِّكَ سِيعِدِينَ ۖ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
 الصَّالِحِينَ ۖ فَكَشَرْنَا لَهُ عَجَبًا ۖ أَلَيْسَ لَنَا بِمَلَكٍ مَعَهُ السَّعْيِ
 قَالَ يَلِيكُنِي إِنِّي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ فَانظُرْ بَادِئُ السَّمَاءِ
 قَالَ يَا بَنِي آفَافٍ لِمَ تَأْتُمُونَنِي ۖ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
 الصَّالِحِينَ ۖ قَالُوا أَسَلْنَاكَ مِنَ الْجَحِيمِ ۖ وَكُنَّا بِئِهِنَّ مِنَ الْبَارِعِينَ ۖ
 قَدْ صَدَّقْتَ الرُّبَا ۖ إِنَّا كُنَّا كَالْحَمِيرِ ۖ وَالْمُحْسِنِينَ ۖ وَإِن
 هَذَا إِلَهُ الْبَالِغِ الْأَمِينِ ۖ وَكَذَلِكَ بَدَأَ عَظَمَاءَ ۖ

كېيىنكىلەر ئىچىدە ئۇنىڭغا ياخشى نام قالدۇر-
 دۇق (108). ئىبراھىمغا سالام بولسۇن! (109) بىز
 ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپات-
 لايىمىز (110). ئۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ مۇمىن
 بەندىلىرىمىزدىندۇر (111). ئۇنىڭغا بىز پەيغەمبەر
 بولىدىغان ۋە ياخشىلاردىن بولىدىغان ئىسھاق
 بىلەن خۇش خەۋەر بەردۇق (112). ئىبراھىمغا ۋە
 ئىسھاققا (دىنىنىڭ ۋە دۇنيانىڭ) بەرىكەتلىرىنى
 ئاتا قىلدۇق، ئۇلارنىڭ نەسلىدىن ياخشى ئىش
 قىلغۇچىلارمۇ، (كۇناھ ۋە كۇفرى بىلەن) ئۆزىگە
 ئاشكارا زۇلۇم قىلغۇچىلارمۇ چىقىدۇ (113). بىز
 ھەقىقەتەن مۇسا بىلەن ھارۇنغا (پەيغەمبەرلىك
 بىلەن) ئېھسان قىلدۇق (114). ئۇلارنى ۋە
 ئۇلارنىڭ قەۋمىنى (يەنى بەنى ئىسرائىلنى) چوڭ
 غەمدىن (يەنى پىرىئەۋىنىنىڭ ئۇلارنى قۇل قىلىشىدىن) خالاس تاپقۇزدۇق (115). بىز ئۇلارغا
 ياردەم بەردۇق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار غەلبە قىلدى (116). ئۇلارغا روشەن بىر كىتابنى
 (يەنى تەۋراتنى) بەردۇق (117). ئۇلارنى توغرا يولغا باشلىدۇق (118). كېيىنكىلەر ئىچىدە ئۇلارغا
 ياخشى نام قالدۇردۇق (119). مۇساغا ۋە ھارۇنغا (بىزدىن) سالام بولسۇن! (120) بىز ھەقىقەتەن
 ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (121). ئۇلار ھەقىقەتەن بىزنىڭ مۇمىن
 بەندىلىرىمىزدىندۇر (122). ئىلىياسۇ ھەقىقەتەن پەيغەمبەرلەردىندۇر (123). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ قەۋمىگە
 ئېيتتى: «(اللەدىن) قورقمامسىلەر؟ (124) سىلەر ياراتقۇچىلارنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى (اللەنى) تەرك
 ئېتىپ، بەئلى (ناملىق بۇت)گە چوقۇنامسىلەر؟ (125) اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگار، ئىگىسىدۇر ۋە
 بۇرۇنقى ئاتا-بوۋاڭلارنىڭ پەرۋەردىگار، بىدۇر» (126). ئۇلار ئۇنى ئىنكار قىلدى. شەك-شۈبھىسىزكى،
 ئۇلار (ئازابقا) ھازىر قىلىندۇ (127). پەقەت اللە نىڭ ئىخلاسمەن بەندىلىرى بۇنىڭدىن مۇستەسنا (128).
 كېيىنكىلەر ئىچىدە ئۇنىڭغا (يەنى ئىلىياسقا) ياخشى نام قالدۇردۇق (129). ئىلىياسقا (بىزدىن)
 سالام بولسۇن! (130) بىز ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (131).
 ھەقىقەتەن ئۇ بىزنىڭ مۇمىن بەندىلىرىمىزدىندۇر (132). لۇت ھەقىقەتەن پەيغەمبەرلەردىندۇر (133).

تۆز ۋاقتدا لۇتىنى ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرىنىڭ ھەممىسىنى قۇتقۇزدۇق (134). پەقەت موماي (يەنى لۇتنىڭ ئايالى)نى قالدۇرۇپ ھالاك قىلدۇق (135). ئاندىن قالغانلارنى (يەنى ئۇنىڭ قەۋمىدىن بولغان كۇففارلارنى) ھالاك قىلدۇق (136). (ئى ئەھلى مەككە!) سىلەر ئۇلارنىڭ يەرلىرىدىن ئەتىگەن-ئاخشامدا تۆتۈپ تۇرسىلەر، سىلەر چۈشەنمەسىلەر؟ (137-138) يۇنۇس ھەقىقەتەن پەيغەمبەرلەردىندۇر (139). ئۆز ۋاقتىدا ئۇ (قەۋمىدىن) قېچىپ (كىشىلەر بىلەن) توشقان بىر كېمىگە چىققاندى (140). (كېمىدىكىلەر چەك چەك چىققان ئادەمنى دېڭىزغا تاشلاپ كېمىنىڭ يۈكىنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن) چەك تاشلاشتى، يۇنۇس (چەكتە) مەغلۇپ بولغانلاردىن بولۇپ (دېڭىزغا تاشلاندى) (141). ئۇنى چوڭ بىر بېلىق يۇتۇۋەتتى. ئۇ (قەۋمىنى) تاشلاپ، پەرۋەردىگارىنىڭ ئىززىتىنى چىققانلىقى ئۈچۈن) ئەيىبلەشكە تېگىشلىك ئىدى (142). ئەگەر ئۇ تەسبىھ ئېيتقۇچىلاردىن بولمىسا ئىدى، بېلىقنىڭ قارىدا ئەلۋەتتە قىيامەتكىچە قالاتتى (143-144). ئۇنى بىز (دېڭىز ساھىلىدىكى) بىر قۇرغاق يەرگە (بېلىقنىڭ قارىدىن) ئاتتۇق، ئەينى ۋاقىتتا ئۇ كېسەل ئىدى (145). ئۇنىڭ ئۈستىگە (سايى تاشلاپ تۇرۇش ئۈچۈن) بىر تۈپ كاۋىنى ئۆستۈرۈپ بەردۇق (146). ئۇنى بىز 100 مىڭ، بەلكى (بۇنىڭدىنمۇ) كۆپ (بىر قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق (147). (ئۇلار ۋەدە قىلىنغان ئازابىنى كۆرگەن چاغدا) ئىمان ئېيتتى. مۇئەييەن مۇددەتكىچە (يەنى ئەجلى يەتكەنگە قەدەر) ئۇلارنى (ھاياتتىن) بەھرىمەن قىلدۇق (148). (ئى مۇھەممەد!) ئۇلار (يەنى ئەھلى مەككە)دىن سوراپ باققىنىكى، قىزلار پەرۋەردىگارىڭغا، ئوغۇللار ئۇلارغا مەنسۇپمۇ؟ (149) ياكى بىز پەرىشتىلەرنى چىشى ياراتقان بولۇپ، ئۇلار (بىزنىڭ ياراتقانلىقىمىزنى) كۆرۈپ تۇرغانمۇ؟ (شۇنىڭ ئۈچۈن شۇنداق دەمدۇ؟) (150) بىلىڭلاركى، ئۇلار ھەقىقەتەن يالغاننى توقۇپ: «اللەنىڭ بالىسى بار» دەيدۇ. ئۇلار ئەلۋەتتە يالغانچىلار. دۇر (151-152). اللە ئوغۇللارنى تاللىماي، قىزلارنى تاللىغانمۇ؟ (153) سىلەرگە نېمە بولدى؟ قانداقچە مۇنداق ھۆكۈم چىقىرىسىلەر؟ (154) پىكىر قىلمايسىلەر؟ (155) ياكى (اللەنىڭ بالىسى بارلىقىغا) ئېنىق پاكىتىڭلار بارمۇ؟ (156) (ئەگەر سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار كىتابىڭلار (يەنى تەۋرات)نى ئېلىپ كېلىپ (ماڭا كۆرسىتىڭلار) (157). ئۇلار: «اللە بىلەن جىنلارنىڭ ئارىسىدا قۇدا-باچىلىق بار» دەپ جۈپلۈدى. جىنلار شەك-شۈبھىسىز بىلىدۇكى، ئۇلار (يەنى شۇ سۆزنى قىلغۇچىلار) (دوزاخقا) چوقۇم ھازىر قىلىنىپ (شۇ يەردە ئازاب چېكىدۇ) (158). اللە ئۇلارنىڭ (اللەنىڭ بالىسى بار دەپ) سۈپەتلىگەنلىرىدىن پاكىتۇر (159). لېكىن اللەنىڭ ئىخلاسەن بەندى-لىرى بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى اللەنى ئۇلارنىڭ سۈپەتلىگەنلىرىدىن پاك ئېتىقاد قىلىدۇ) (160).

إذ جئناهم وأهلها أجمعين إلا نجونا إلى النيران ثم دعونا الأعراب وكانوا أجمعين عليهم فمضينا وبالليل أفلا تعقلون ولما يؤنس من المرسلين إذا بقى إلى أفلاك المشركين فساهم فكان من المدحضين فالتفتهم الموت وهم مليان فاتوا أمة كان من المسجين ليك في ظنهم إلى يوم يبعثون فبئذ نه بالعراء وهو سقيم وابتكتنا عليه شعرا ومن يظن أن أرسلناه إلى مائة ألف يزيدون فاستمعنا منهم إلى حين فاستقرهم البرية البتات وهم البئرون ثم خلقنا الملكة إنانا وهم شهيدون أكرههم من أولئك أيعولون ولقد الله وأمرهم للذين أصطفى الباب على البيزن مالكم عين فكمون أفلا تدركون أمر لكم سلطان مؤمن فالتوا بكركم إن كنتم صدين وجعلوا بينه وبين الجنة نسيا ولقد علمت الجنة أنهم لمحضون سمن الله عما يبعثون إلا عباد الله المخلصين

ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ ئىچىدىن بىر ئاگاھلاندىۇر-
غۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلگەنلىكىگە ئۇلار
ھەيران قېلىشتى، كاپىرلار ئېيتتى: «بۇ بىر
يالغانچى سېھىرگەردۇر (4). ئۇ نۇرغۇن ئىلاھ-
لارنى بىر ئىلاھ قىلماقچىمۇ؟ بۇ ھەقىقەتەن
غەلىتە ئىش» (5). ئۇلارنىڭ (يەنى قۇرەيش-
نىڭ) كاتتىلىرى (سورۇنلىرىدىن) قوزغىلىپ
چىقىپ ئېيتتى: «سەلەر مېڭىلار، مەبۇدلىرىڭلارغا
ئىبادەت قىلىشتا چىڭ تۇرۇڭلار، بۇ ھەقىقەتەن
(بىزدىن) ئىرادە قىلىنىدىغان بىر ئىش،
(يەنى مۇھەممەد سەلەرنى دىنىڭلاردىن تاندۇرۇپ،
سەلەرگە ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلۈك قازىنىشىنى ئىرادە
قىلدۇ) (6). بۇنى بىز باشقا بىر دىندىن (يەنى
ناسارا دىنىدىكىلەردىن) ئاڭلىمىدۇق، بۇ پەقەت
ئويدۇرمىدۇر (7). قۇرئان بىزگە نازىل بولماي
ئۇنىڭغا نازىل بولدىمۇ؟» بەلكى ئۇلار مېنىڭ
زىكرىم (يەنى قۇرئان) دىن شەكىتدۇر، بەلكى ئۇلار
تېخى مېنىڭ ئازابىمنى تېتىغىنى يوق (8). ياكى ئۇلاردا غالب، ناھايىتى كەرەملىك پەرۋەردى-
گارنىڭ رەھىمىتىنىڭ خەزىنىلىرى بارمۇ؟ (9) ياكى ئۇلار ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ
ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پادىشاھلىقىغا ئىگىمۇ؟ (ئەگەر ئۇلار ئىگە بولسا، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاسمانغا
ئېلىپ چىقىدىغان) شوتلارغا چىقسۇن (10). ئۇلار (رەسۇلۇللاھقا قارشى) جامائەلەردىن ئۇيۇشقان
مەغلۇپ قىلىنىدىغان قوشۇندۇر (11). ئۇلاردىن (يەنى قۇرەيش مۇشرىكلىرىدىن) ئىلگىرى
نۇھ قەۋمى، ئاد قەۋمى ۋە قوزۇقلار ئىگىسى* پىرئەۋن قەۋمى (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار
قىلدى (12). سەمۇد قەۋمى، لۇت قەۋمى ۋە ئەيىكلىكلەر (يەنى شۇئەيب ئەلەيھىسسالام قەۋمى) مۇ
(پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلدى)، ئەنە شۇلار (پەيغەمبەرلەرگە قارشى ئۇيۇشقان) جامائەلەر
ئىدى (13). ئۇلار (يەنى جامائەلەر) دىن پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلمىغان بىرىمۇ يوق، شۇنىڭ
ئۈچۈن ئۇلارغا مېنىڭ ئازابىم تېگىشلىك بولدى (14). بۇلار (يەنى مەككە مۇشرىكلىرى)
پەقەت بىر ئاۋاز (يەنى بىرىنچى قېتىملىق سۇر) نىلا كۈتتۇ، ئۇ قايتىلانمايدۇ (15).
ئۇلار (مەسخىرە قىلىش يولى بىلەن): «پەرۋەردىگارىمىز! (سەن بىزگە ئازابىتىن ۋەدە
قىلغان) نېسىۋىمىزنى بىزگە بالدۇرراق - قىيامەت كۈنىدىن ئىلگىرى بەرگىن» دېيىشتى (16).
ئۇلارنىڭ سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، (دىندا) كۈچلۈك بەندىمىز داۋۇدنى ئەسلىگىن، ئۇ
ھەقىقەتەن اللەغا ئىتائەت قىلغۇچى ئىدى (17). بىز ھەقىقەتەن تاغلارنى (داۋۇدقا)
بويۇندۇرۇپ بەردۇق، ئۇلار داۋۇد بىلەن ئەتىگىنى - ئاخشىمى تەسبىھ ئېيتاتتى (18).

* پىرئەۋن جازالىماچى بولغان كىشىنى قول - يۇتلىرىدىن تۆت قوزۇقتا باغلاپ قىناپ ئۆلتۈرەتتى،
شۇڭا ئۇ قوزۇقلار ئىگىسى دەپ نام ئالغان.

قۇشلارنىمۇ ئۇنىڭغا بويىسۇلدۇرۇپ بەردۇق، ئۇلارمۇ (تەرەپ- تەرەپتىن) توپلىنىپ، داۋۇد بىلەن بىللە تەسبە ئېيتاتتى، (تاغلارنىڭ، قۇشلار- نىڭ) ھەممىسى اللەغا ئىئائەت قىلغۇچىدۇر (19). داۋۇدنىڭ سەلتەنىتىنى كۈچەيتتۇق، ئۇنىڭغا ھېكمەت ۋە (ھەممە ئادەم چۈشىنىدىغان) روشەن سۆز- ئىبارىلەرنى ئانا قىلدۇق (20). (ئى مۇھەم- مەد!) دەۋا قىلغۇچىلارنىڭ قىسسىسى ساخا يەتتىمۇ؟ ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (داۋۇد ئىبادەت قىلىۋاتقان) مەسجىدنىڭ تېمىدىن ئارت- لىپ چۈشۈشتى (21). ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار داۋۇد- نىڭ يېنىغا كىردى. داۋۇد ئۇلاردىن قورقتى، ئۇلار (داۋۇدقا): «قورقمىغىن، بىز بىرىمىز- بىرىمىزگە چېقىلغان ئىككى دەۋاگەرمىز، بىزنىڭ ئارىمىزدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم قىلغىن، ناھەق

ھۆكۈم چىقارمىغىن، بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن» دېدى (22). (ئۇلارنىڭ بىرى) «شۈبھىسىزكى، مېنىڭ بۇ قېرىندىشىمنىڭ 99 ساغلىقى بار، مېنىڭ بىر ساغلىقىم بار، قېرىندى- شىم ئۇ بىر ساغلىقىنىمۇ ماڭا بەرگىن دەيدۇ، (ئارىمىزدا بۇ توغرىلۇق مۇنازىرە بولۇپ) ئۇ مېنى سۆزدە يېڭىپ قويدى» دېدى (23). داۋۇد ئېيتتى: «ئۇ سېنىڭ ساغلىقىڭنى ئۆزىنىڭ ساغلىقىغا قوشۇۋېلىشنى تەلەپ قىلىپ راستلا سېنى بوزەك قىلىپتۇ، نۇرغۇن شېرىك- لەر (يەنى دوستلار)، شۈبھىسىزكى، بىر- بىرىگە چېقىلىدۇ، پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارلا (بىر- بىرىگە چېقىلمايدۇ) بۇلار ئازدۇر». داۋۇد بىزنىڭ ئۇنى سىنىغانلىقىمىزنى بىلدى. پەرۋەردىگار بىزنى مەغپىرەت تەلەپ قىلدى، سەجدىگە باردى. (اللەغا) تەۋبە قىلدى (24). بىز ئۇنىڭ خانالىقىنى ئەيۈ قىلدۇق، ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ئەلۋەتتە يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقىۋەتكە ئىگە بولىدۇ (25). ئى داۋۇد! سېنى بىز ھەقىقەتەن يەر يۈزىدە خەلىپە قىلدۇق، كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقارغىن، نەپىسى خاھىشقا ئەگەشمىگىنىكى، ئۇ سېنى اللەنىڭ يولىدىن ئازدۇرىدۇ، اللەنىڭ يولىدىن ئازغانلار ھېساب كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى)نى ئۇنتۇغانلىقلىرى ئۈچۈن ھەقىقەتەن قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (26). ئاسماننى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنى بىكار ياراتمىدۇق، ئۇ (يەنى ئۇلارنى بىكار يارىتىلغان دەپ قاراش) كاپىرلارنىڭ گۇمانىدۇر، كاپىرلارغا دوزاخنى ۋاي! (27)

ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنى يەر يۈزىدە بۇزغۇنچىلىق قىلغانلار بىلەن ئوخشاش قىلامدۇق؟ ياكى تەقۋادارلارنى فاجىرلارغا ئوخشاش قىلامدۇق؟ (28) (بۇ) ئۇلارنىڭ ئايەتلەرنى تەپەككۈر قىلىشلىرى ئۈچۈن، ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ ۋەز-نەسەت ئېلىشلىرى ئۈچۈن بىز ساڭا نازىل قىلغان مۇبارەك كىتابتۇر (29). بىز داۋۇدقا سۈلەيماننى ئاتا قىلدۇق، سۈلەيمان نېمىدېگەن ياخشى بەندە! ئۇ (الله غا) ھەققەتەن ئىتائەت قىلغۇچى ئىدى (30). ئۆز ۋاقتىدا كەچقۇ-رۇنلۇقى ئۇنىڭغا ياخشى يۈگۈرۈك ئاتلار توغرىد-لاندى (31). سۈلەيمان ئېيتتى: «مەن ھەققەتەن ئاتلارنى پەرۋەردىگارىمنى ئەسلەش ئۈچۈن ياخشى كۆردۈم، ئۇلار (كۆزۈمدىن) غايىب بولغۇچە (ئۇلارنى كۆزدىن كۆچۈرۈش بىلەن بولدۇم)» (32). سۈلەيمان ئېيتتى: «ئاتلارنى مېنىڭ ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار». (ئاتلار ئېلىپ كېلىنگەندىن كېيىن) سۈلەيمان ئۇلارنىڭ پاچاقلرىنى، بويۇن-لىرىنى سىلاشقا باشلىدى (33). بىز ھەققەتەن

أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ
أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَرِ؟ كَيْفَ أَتَيْنَاهُ بِالْبُرْجَانِ
لَيْدُ بَرَوَالِيهِ وَيَبْدُ كَرَأُولِ الْأَبْيَابِ وَوَهْبُ الدَّوْدِ وَسَلِيمُ
فَعَمَّ الْعَبْدَ إِنَّهُ آوَابٌ إِذْ عَرَّضَ عَلَيْهِ بِالْحَبْتِ الصَّفِينَتُ
الْحَيَاةُ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حَبَّ الْحَبْرِيِّ وَذُكْرِي حَتَّى
تَوَارَتْ بِالْحَبَابِ وَذُو هَاغٍ قَطْفَقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ
الرَّحْنِاقِ وَقَلَدَ فَنَتَا سَلِيمُ وَالْعَبْدَانِ عَلَى كُيُوبِهِ جَسَدَانِ
أَتَابَ وَقَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلِكًا الرَّابِعِيْنَ الرَّابِعِيْنَ
يَعْنِي أَنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَتَعَرَّاهُ الرَّبُّ فَجَوَّيْ بِأَمْرِهِ
رَحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَاءٍ وَعَوَاصٍ وَالْآخِرِينَ
مُقَرَّبِينَ فِي الْأَفْصَادِ هَذَا عَطَاؤُنَا قَامُنْ أَوْ أَمْسِكْ بَعْدَ
حَسَابٍ وَإِنِّي لَكُ عِنْدَ نَارِ الرَّهْمِيِّ وَحَسْبُ مَالٍ وَادُّرْ عِبْدَانَا
أَلَيْبُ إِذْ نَادَى رَبَّهُ إِنِّي مَسْتَشْفِي الشَّيْطَانَ بِصَبِّ وَعَدَابٍ
أَرْضُ يَرْجُوكَ هَذَا مَقْتَسَلٌ بِلَادِ وَشَرَابٌ وَوَهْبَانَا
أَهْلَهُ وَمَتْلَاهُمْ مَعَهُم رَحْمَةً مَتَادُ ذُكْرِي لِأُولَى الْأَلْبَابِ

سۈلەيماننى سىندۇق، ئۇنىڭ تەختى ئۈستىگە بىر جەسەتنى تاشلىدۇق، ئاندىن ئۇ (بۇنىڭ سىناق ئىكەنلىكىنى بىلىپ) تەۋبە قىلدى (34). سۈلەيمان ئېيتتى: «پەرۋەردىگارىم! ماڭا مەغپىرەت قىلغىن، ماڭا مەندىن كېيىن (مەندىن باشقا) ھېچ ئادەمگە مۇيەسسەر بولمايدىغان پادىشاھلىقنى ئانا قىلغىن، سەن ھەققەتەن كۆپ ئاتا قىلغۇچىسەن» (35). بىز سۈلەيمانغا شامالنى بويىۋىندۇرۇپ بەردۇق. شامال سۈلەيماننىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئۇ خالىغان تەرەپكە لەرزىن ماڭاتتى (36) ھەمدە ئۇنىڭغا (كاتتا بىنالارنى سالا لايدىغان) قۇرغۇچى ۋە (دېڭىزلارغا چۆكۈپ ئۈنچە-مارجانلارنى ئېلىپ چىقالايدىغان) غەۋۋاس شەيتانلارنى بويىۋىندۇرۇپ بەردۇق (37). يەنە نۇرغۇن شەيتانلارغا ئىشكەل سېلىنغاندۇر (38). (بىز سۈلەيمانغا ئېيتتۇقكى) «بۇ بىزنىڭ (ساڭا بەرگەن كەڭ) ئاتايمىز، (ئۇنىڭدىن سەن خالىغان كىشىگە) بەرگىن، ياكى بەرمىگىن، (بۇ ھەقتە سەندىن) ھېساب ئېلىن-مايدۇ» (39). ئۇ بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەققەتەن يېقىنلىققا ۋە ياخشى ئاقۋەتكە ئىگە بولدۇ (40). بەندىمىز ئەيىۋىنى ئەسلىگىن، ئۇ ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىغا (ئىلتىجا قىلىپ): «شەيتان ماڭا ھەققەتەن جاپا-مۇشەققەت ۋە ئازاب يەتكۈزدى» دەپ نىدا قىلدى (41). ئۇنىڭغا: «پۈتۈڭ بىلەن يەرنى تەپكىن» دېدۇق، ئۇ پۈتى بىلەن يەرنى تېپىۋىدى، سۈزۈك بىر بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى. (بىز ئۇنىڭغا) «بۇ بۇيۇنسىمۇ بولىدىغان، ئىچسىمۇ بولىدىغان سوغۇق سۇدۇر» (دېدۇق) (42). بىز ئۇنىڭ (كېسەل ۋاقتىدا ھادىسىگە ئۇچراپ يوق بولغان) ئەھلى-ئەۋلادىنى (يېڭىدىن) بەردۇق، ئۇلار بىلەن بىللە بىر باراۋەر ئارتۇق بە-دۇق، (بۇ) بىزنىڭ نازىل قىلغان رەھىمىتىمىزدۇر، ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ۋەز-نەسەتتۇر (43).

«ئۇنىڭغا» «قولۇڭ بىلەن بىر باغلام چۆپىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن (ئايالىڭنى) ئۇرغىن*، قەسىمىڭنى بۇز-مىغىن» (دېدۇق). بىز ئەيىبىنى ھەقىقەتەن سەۋرچان بايقىدۇق، ئۇ نېمىدىگەن ئوبدان بەندە! ھەقىقەتەن ئۇ (اللاغا) تەۋبە بىلەن يۈزلەنگۈچىدۇر (44). ئىبادەتتە كۈچلۈك، (دىندا) بەسىرەتلىك بەندىلىرىد-مىز ئىبراھىم، ئىسھاق ۋە يەئقۇبنى ئەسلىگىن (45). ئۇلارنى بىز پاك-خىسلەتلىك، ئاخىرەتنى ئەسلىپ تۇرىدىغان سەمىمىي كىشىلەر قىلىدۇق (46). ئۇلار بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقىقەتەن ئالاھىدە تاللا-دىغان كىشىلەردۇر، ھەقىقەتەن ياخشى كىشىلەر-دۇر (47). ئىسمائىلنى، ئىلىيەسەنى ۋە زۇلكىفلىنى ئەسلىگىن، (ئۇلارنىڭ) ھەممىسى ياخشىلاردىن-دۇر (48). بۇ ۋەز-نەسىھەتتۇر، تەقۋادارلارغا ئەلۋەتتە ياخشى ئاقىۋەت بار (49). (ئۇ) تۇرالغۇ بولغان جەننەتلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارغا ئۇنىڭ دەرۋازىلىرى ئوچۇقتۇر (50). ئۇلار جەننەتلەردە

تەختلەرگە بۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتلەردە نۇرغۇن مېۋىلەرنى، نۇرغۇن شارابىلارنى تەلەپ قىلىپ (ئەگەلدۈرۈپ) تۇرىدۇ (51). ئۇلارنىڭ ياللىرىدا ئەرلىرىدىن غەيرىگە كۆز سالمايدىغان، ياش قۇرامى ئوخشاش جۈپتىلىرى بولىدۇ (52). بۇ سىلەرگە قىيامەت كۈنىدە ۋەدە قىلىنغان نېمەت-تۇر (53). بۇ ھەقىقەتەن بىزنىڭ ئانايمىزدۇركى، ئۇ ھەرگىز تۈگىمەيدۇ (54). بۇ (ھەقىقەتتۇر)، كاپىرلارنىڭ (ئاخىرەتتە بولىدىغان جايى) ھەقىقەتەن ئەڭ يامان جايدۇر (55). ئۇ جەھەننەم-دۇر، ئۇلار جەھەننەمگە كىرىدۇ، ئۇ نېمىدىگەن يامان جاي! (56) بۇ (كۆيدۈرگۈچى) قىزىق سۇدۇر، قان-يىرىگدۇر، ئۇلار بۇنى تېتىسۇن (57). يەنە (ئۇلارغا) مۇشۇ خىلدىكى باشقا تۈرلۈك ئازابىلار بار (58). (ئەگەشكۈچىلىرى بىلەن دوزاخقا كىرگەن چاغدا، ئەگەشتۈرگۈچىلەرگە ئېيتىلىدۇ) «بۇ جامائە سىلەر بىلەن بىرگە كىرگۈچىدۇر». (ئەگەشتۈرگۈچىلەر ئېيتىدۇ) «ئۇلار قارشى ئېلىن-مايدۇ، ئۇلار چوقۇم (بىزگە ئوخشاش) ئازابىنى تېتىغۇچىدۇر» (59). ئەگەشكۈچىلەر ئېيتىدۇ: «بەلكى سىلەر قارشى ئېلىنمايسىلەر، سىلەر ئازابىنى بىزگە ئېلىپ كەلدىڭلار (يەنى بىزنى ئازدۇرۇپ دوزاخقا كىرىشىمىزگە سەۋەبچى بولدۇڭلار)، بۇ نېمىدىگەن يامان جاي!» (60) ئۇلار (يەنى ئەگەشكۈچىلەر): «پەرۋەردىگارىمىز! بىزگە بۇ ئازابىنى ئېلىپ كەلگەن ئادەمگە دوزاخ ئازابىنى ئىككى ھەسسە زىيادە قىلغىن» دەيدۇ (61). ئۇلار (يەنى كاپىرلارنىڭ كاتتىباشلىرى) ئېيتىدۇ: «بىز (دۇنيادىكى چاغدا) يامانلاردىن ھېسابلايدىغان ئادەملەرنى (يەنى مۆمىنلەرنى) (دوزاختا) كۆرمەيمىزغۇ؟ (62)

* ئەيىبۇب ئايالىنى 100 دەررە ئۇرۇشقا قەسەم قىلغان ئىدى.

ئۇلارنى بىز (دۇنيادىكى چاغدا) مەسخىرە قىلات-
تۇقمۇ؟ ياكى ئۇلاردىن كۆزلەر ئېغىپ كەتتىمۇ؟
(يەنى ياكى ئۇلار دوزاختا بىز بىلەن تۇرسىمۇ
كۆرمەيۋاتامدۇق؟) (68). ئەھلى دوزاخنىڭ بۇ
رەۋىشتە ئۆزئارا جاڭجاللىشى چوقۇمدۇر (64).
(ئى مۇھەممەد! مەككە كاپىرلىرىغا ئېيتقىنى،
«مەن پەقەت بىر ئاگاھلاندىرغۇچىمەن، غالب
بىر اللە دىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر» (65). (ئۇ
اللە) ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ
ئارىسىدىكى شەيئىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، غالب-
تۇر. (ئۆزى خالىغان بەندىلەرنى ناھايىتى مە-
پىرەت قىلغۇچىدۇر» (66). (ئۇلارغا) ئېيتقىنى،
«ئۇ (يەنى اللە نىڭ بىرلىكىگە دەۋەت قىلغۇچى
پەيغەمبەر ئىكەنلىكىم) چوڭ خەۋەردۇر (67). سىلەر
ئۇنىڭدىن يۈز ئۇرۇپسىلەر (68). پەرىشتىلەر (ئادەم
ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا) مۇنازىرىلىشىۋاتقان

چاغدا، مەن ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلمەيتتىم (69). ماڭا پەقەت ۋەھىي قىلىنىدۇكى، مەن روشەن بىر
ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» (70). ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىڭ پەرىشتىلەرگە ئېيتتى: «مەن ھەقىقەتەن
لايدىن بىر ئادەم يارىتىمەن (71). ئۇنى مەن راۋۇرۇس ياراتقان (يەنى ئۇنى يارىتىپ سۈرەتكە كىر-
گۈزۈپ، ئەزالىرىنى تولۇق، مۇكەممەل ئىنسان ھالىتىگە كەلتۈرگەن) ۋە ئۇنىڭغا جان كىرگۈزگەن
ۋاقتىدا ئۇنىڭغا سەجدە قىلغۇلار» (72). پەرىشتىلەرنىڭ بىرىمۇ قالماي، ھەممىسى (ئادەم ئەلەي-
ھىسسالامغا) سەجدە قىلدى (73). پەقەت ئىبلىسلا بويۇنتاۋلىق قىلدى، ئۇ كاپىرلاردىن بولۇپ كەت-
تى (74). اللە ئېيتتى: «ئى ئىبلىس! مەن ئۆز قولۇم بىلەن ياراتقان ئىنسانغا سەجدە قىلىشتىن ساڭا
نېمە توسقۇنلۇق قىلدى (ئۇنىڭغا سەجدە قىلماسلىقىڭ تەكەببۇرلۇق قىلغانلىقىڭدىنمۇ؟ ياكى يۇقىرى
مەرتىۋىلىكلەردىن بولغانلىقىڭدىنمۇ؟» (75) ئىبلىس: «مەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق، مېنى ئوتتىن ياراتتىڭ،
ئۇنى لايدىن ياراتتىڭ» دېدى (76). اللە: «سەن جەننەتتىن يوقال! سەن ھەقىقەتەن قوغلاندى بول-
دۇڭ، ساڭا ھەقىقەتەن قىيامەتكىچە مېنىڭ لەنتىم بولسۇن» دېدى (77-78). ئىبلىس: «پەرۋەردىگا-
ردم! ماڭا (خالىق) تىرىلدۈرۈلدىغان كۈن (يەنى قىيامەت) گىچە مۆھلەت بەرسەڭ (يەنى مېنى ھايات
قالدۇرساڭ)» دېدى (79). اللە: «جەزمەن ساڭا مەلۇم ۋاقتىقىچە مۆھلەت بېرىلدۇ» دېدى (80-81).
ئىبلىس ئېيتتى: «ئىززىتىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چوقۇم ئازدۇرىمەن» (82).

ئۇلاردىن پەقەت تاللانغان بەندىلىرىمۇ ئۇلاردىن بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى ئۇلارنى ئازدۇرالمىيەن)» (83).
 اللہ ئېيتتى: «مېنىڭ سۆزۈم ھەقىقەت، مەن ھەقىقىي سۆزلەيمەن» (84). سەن بىلەن ۋە ئۇلاردىن ساڭا ئەگەشكەنلەرنىڭ ھەممىسى بىلەن چوقۇم جەھەننەم نى توشقۇزىمەن» (85) ئېيتتىكى، «اللە تەرىپىدىن كەلگەن ۋەھىينى تەبلىغ قىلغانلىقىمغا سىلەردىن ھېچ ھەق تەلەپ قىلمايمەن، مەن (قۇرئاننى) ئىپتىرا قىلغۇچىلاردىن (يەنى يالغاندىن توقۇغۇچىلاردىن) ئەمەسمەن» (86). قۇرئان پەقەت جاھان ئەھلى ئۈچۈن ۋەز-نەسەھەتتۇر (87). بىر مۇددەتتىن كېيىن ئۇنىڭ راستلىقىنى چوقۇم بىلىسلىرىڭلار» (88).

39- سۇرە زۇمەر

مەككەدە نازىل بولغان، 75 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بۇ كىتاب غالب ، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر (1). ساڭا بىز (بۇ) كىتابنى ھەقىقەتەن ھەق بىلەن (يەنى ھەقىقەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا) نازىل قىلدۇق، دىنىڭنى شېرىكتىن (ۋە رىيادىن) ساپ قىلغىنىڭ ھالدا اللەغا ئىبادەت قىلغىن (2). بىلىڭلاركى، (شېرىكتىن ۋە رىيادىن) ساپ دىن اللەغا خاستۇر، اللە نى قوبۇپ بۇتلىرىنى ھىمايىچى قىلىۋالغانلار: «بىزنىڭ ئۇلارغا چوقۇنۇشىمىز پەقەت ئۇلارنىڭ بىزنى اللەغا يېقىنلاشتۇرۇشى ئۈچۈندۇر» (دەيدۇ). اللە ھەقىقەتەن (قىيامەت كۈنى) ئۇلارنىڭ ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلىرى ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن يالغانچىنى، (اللەنىڭ نېمەتلىرىگە) كۈفرلىق قىلغۇچىنى ھىدايەت قىلمايدۇ (3). ئەگەر اللە بالا تۇتۇشنى خالسا ئىدى، ئەلۋەتتە، مەخلۇقات ئىچىدىن خالىغانىنى ئىختىيار قىلاتتى، اللە (بالا تۇتۇشتىن) پاكىتۇر، ئۇ غالب بىر اللەدۇر (4). اللە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ھەق ئاساسدا ياراتتى. اللە كېچىنى كۈندۈزگە كىرگۈزدى ۋە كۈندۈزنى كېچىگە كىرگۈزدى، اللە كۈن بىلەن ئاينى (بەندىلەرنىڭ مەنەئەتسىگە) بويسۇندۇرۇپ بەردى، ئۇلارنىڭ ھەربىرى مۇئەييەن ۋاقىتقىچە (يەنى قىيامەتكىچە ئۆز ئوقىدا) سەير قىلىدۇ، بىلىڭلاركى، ئۇ (يەنى اللە ئۆز ئىشىدا) غالبتۇر. (بەندىلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى) تولىمۇ مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (5).

ئېيتقىنكى، «مەن دىننى (شېرىكتىن ۋە رىيادىن) ساپ قىلغان ھالدا اللەغا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلدۇم (11) ھەمدە (بۇ ئوممەتنىڭ ئىچىدە) مۇسۇل-مانلارنىڭ ئەۋۋىلى بولۇشقا بۇيرۇلدۇم» (12). ئېيتقىنكى، «ئەگەر مەن پەرۋەردىگارغا ئاسىيلىق قىلسام، شۇبھىسىزكى، بۈيۈك كۈنىڭ ئازابىدىن قورقمەن (يەنى اللەنىڭ ئەمرىگە ئاسىيلىق قىلسام، قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ مېنى جەھەننەم ئوتى بىلەن ئازابلىشىدىن قورقمەن)» (13). ئېيتقىنكى، «دىنمنى (شېرىكتىن ۋە رىيادىن) ساپ قىلغان ھالدا اللەغا ئىبادەت قىلىمەن (14). سىلەر اللەدىن باشقا خالىغىنلارغا ئىبادەت قىلىڭلار!» ئېيتقىنكى، «قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىنى ۋە ئائىلىسىدىكىلەرنى زىيان تارتقۇزغۇچىلار قاتتىق زىيان تارتقۇچىلاردۇر، بىلىڭلاركى، ئەنە شۇ روشەن زىياندۇر (15). ئۇلارنى ئۈستىدىنمۇ

قاتمۇقات ئوت، ئاستىدىنمۇ قاتمۇقات ئوت ئوربۇالدۇ، شۇ قاتتىق ئازاب بىلەن اللە بەندىلىرىنى قورقۇتدۇ». ئى بەندىلىرىم! (ئازابىدىن) قورقۇڭلار (16). شەيتانغا (ۋە بۇتلارغا) چوقۇنۇشتىن يىراق بولغانلارغا، اللەغا (ۋە ئۇنىڭ ئىبادىتىگە) قايىتقانلارغا (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بېرىلىدۇ، سۆزگە قۇلاق سېلىپ ئۇنىڭ ئەڭ ياخشىسىغا ئەگىشىدىغانلارغا (يەنى تەقۋادار بەندىلىرىمگە) خۇش خەۋەر بەرگىن، ئەنە شۇلار اللە ھىدايەت قىلغان كىشىلەردۇر، ئەنە شۇلار (ساغلام) ئەقىل ئىگىلىرىدۇر (17-18). كىمگە ئازاب ۋە دەسسى تېگىشلىك بولسا (ئۇ چوقۇم دوزاخقا كىرىدۇ)، سەن دوزاختىكى ئادەمنى قۇتقۇزالامسەن؟ (19) لېكىن (دۇنيادا) پەرۋەردىگار دىن قورققانلار (جەننەتتە) قەۋەت-قەۋەت ئالىي ئىمارەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدۇ، (بۇ) اللەنىڭ ۋەدىسىدۇر، اللە ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ (20). سەن بىلىمەسەنكى، اللە بولۇشتىن يامغۇر ياغدۇرىدۇ. ئاندىن ئۇنى يەرگە سىڭدۈرۈپ بۇلاقنى پەيدا قىلىدۇ. ئاندىن اللە ئۇنىڭ بىلەن رەڭگى خىلمۇخىل زىرائەتلەرنى ئۈندۈرىدۇ. ئاندىن ئۇ قۇرۇيدۇ، ئۇنىڭ سارغىيىپ كەتكەنلىكىنى كۆرىسەن. ئاندىن اللە ئۇنى شاخ-شۇمبىغا ئايلاندۇرىدۇ، ئۇنىڭدا ھەقىقەتەن ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن (اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرىشتىن) ئىبرەت بار (21).

قُلْ إِنِّي أُرْسِلْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ وَأُرْسِلْتُ لِمَنْ
أَكُونُ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۗ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۗ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۗ وَأَعْبُدُوا مَا
شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنْ الْخَيْرِ مِنَ الَّذِينَ حَسَبُوا أَنفُسَهُمْ وَ
أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخَيْرُ مِنَ الْبَيِّنِينَ ۗ أَلَمْ يَمُنْ
فَوْقَهُمْ كُلُّ مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَثِرَ مِثْلُ ذَلِكَ يُعَذِّبُ اللَّهُ بِهِ
عِبَادَةً لِيُعَبَّادَ فَالْقَوْمِ ۗ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ
يَعْبُدُوهَا وَأَتَوُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَيْرًا ۗ وَالَّذِينَ
يَسْمَعُونَ أَلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ أَلَمْ نَحْنُ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَدَابِ
أَأَنْتَ تَتَّقِدُنْ فِي الْبَأْسِ ۗ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّوَاؤُا لَهُمْ مِنْ
قَوْمٍ يَعْرِفُونَ مَبِينَةً لِمَجْرِي مِنَ تَحِيَّاتِهِمْ وَوَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْفَى
عِنْدَ الْيَوْمِ عَادَ ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَخَهُ نَبَاتٍ
فِي الْأَرْضِ فَنُجِّرْ بِهِ زُرْعًا غُلْبًا ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
فَلْيَعْبُدْهُ عَطَا مَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ يُؤْتِي الْأَلْبَابِ ۗ

اللہ کۆكسىنى ئىسلام ئۇچۇن كەك قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ نۇرى ئۈستىدە بولغان ئادەم (دىلى كور ئادەم بىلەن) ئوخشاشمۇ؟ اللہ نىڭ زىكرىنى تەرك ئەتكەنلىكتىن دىللىرى قېتىپ كەتكەنلەرگە ۋاي! ئەنە شۇلار روشەن گۇمراھلىقتىدۇر (22). اللہ سۆزلەرنىڭ ئەك چىرايلىقى بولغان قۇرئاننى نازىل قىلدى. (پاساھەتتە، بالاغەتتە) ئۇنىڭ بەزىسى بەزىسىگە ئوخشاپ كېتىدۇ، (ۋەز- نەسەپتەر، ئەھ- كاملار، قىسىلەر ئۇنىڭدا) تەكرارلىنىدۇ، (قۇرئاندىكى ئازاب ئايەتلىرى تىلاۋەت قىلىنغان چاغدا) پەر- ۋەردىگارىدىن قورقۇدىغان كىشىلەرنىڭ بەدەنلىرى تىترەيدۇ، ئاندىن اللەنىڭ زىكرى ئۇچۇن (يەنى اللەنىڭ رەھىمىتى، مەغپىرىتىگە دائىر ئايەتلەر تىلا- ۋەت قىلىنغان چاغدا)، ئۇلارنىڭ بەدەنلىرى ۋە دىللى- رى يۇمشاپ (ئارام تاپىدۇ)، ئەنە شۇ (يەنى قۇرئان) اللەنىڭ ھىدايتىدۇركى، ئۇنىڭ بىلەن (اللە) خال-

غان ئادەمنى ھىدايەت قىلىدۇ، اللە ئازدۇرغان ئادەمگە ھىچ ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ (23). قىيامەت كۈنى قاتتىق ئازابنى يۈزى بىلەن مۇداپىئە قىلىدىغان ئادەم (ئازابقا دۇچار بولمايدىغان ئادەم بىلەن ئوخشاشمۇ؟)، زالمىلارغا (يەنى كاپىرلارغا): «قىلغان گۇناھلىرىڭلارنىڭ جازاسىنى تېتىڭلار» (دېيىلىدۇ) (24). ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن (ئۆمەت) لەر (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلدى، ئويلىمىغان يەردىن ئۇلارغا ئازاب كەلدى (25). اللە ئۇلارغا بۇ دۇنيادا خارلىقنىڭ (تەمنى) تېتىتى، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ بۈيۈكتۇر، ئۇلار (ئاخىرەتنىڭ ئازابىنى) بىلسە ئىدى (پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلمايتتى) (26). بىز كىشىلەرنى ۋەز- نەسەپتە ئالسۇن دەپ، بۇ قۇرئاندا ئۇلارغا تۈرلۈك مىساللارنى بايان قىلدۇق (27). قۇرئان ئەرەبچىدۇر، ئەگرىلىك- تىن خالىدۇر، ئۈمىدىكى، ئۇلار (قۇرئاننىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ كۆرۈپتىن) ساقلانماي (28). اللە (سىلەرگە مۇنداق) بىر مىسالنى كەلتۈرىدۇ: بىر قۇل بولۇپ، ئۇنىڭغا (ئىشقا سېلىشنى) تالىشىدىغان نۇرغۇن خوجايىنلار ئىگىدارچىلىق قىلىدۇ (بىرسى بۇ ئىشقا، بىرسى ئۇ ئىشقا بۇيرۇيدۇ، ئۇ كىمنى رازى قىلىشنى بىلەلمەي قالىدۇ)، يەنە بىر قۇل بولۇپ، ئۇ بىر ئادەمگىلا خاستۇر، بۇ ئىككى قۇل (يەنى ئۇنىڭ ئەھۋالى) باراۋەرمۇ؟ جىمى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇر! بەلكى ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ تولىسى بىلمەيدۇ (29). سەن ھەقىقەتەن ئۆلىسەن، ئۇلارمۇ ھەقىقەتەن ئۆلىدۇ (30). ئاندىن كېيىن سىلەر قىيامەت كۈنى پەرۋەردىگارنىڭلارنىڭ دەرگاھىدا بىر- بىرىڭلار بىلەن دەۋا قىلىشىلەر (31).

(يىگىرمە تۆتىنچى پارە)

اللە غا يالغانى چاپلىغان، نازىل بولغان راست سۆزنى
(يەنى قۇرئاننى) ئىنكار قىلغان ئادەمدىنمۇ زالىم
كىشى بارمۇ؟ جەھەننەمدە كاپىرلارغا ئورۇن يوقمۇ؟ (32)
راست سۆز (يەنى قۇرئان) نى ئېلىپ كەلگەن
كىشى ۋە ئۇنى ئېتىراپ قىلغان كىشىلەر — ئەنە
شۇلار تەقۋادارلاردۇر (33). ئۇلار پەرۋەردىگارىڭنىڭ
دەرگاھىدا ئۆزلىرى خالىغان نەرسىلەردىن بەھرىمەن
بولدۇ، ئەنە شۇ ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنىڭ
مۇكاپاتىدۇر (34). اللە ئۇلارنىڭ ئەڭ يامان ئەمەل-
لىرىنى يوققا چىقىرىدۇ، ئۇلارغا قىلغان ئەڭ ياخشى

ئەمەللىرى بويىچە ساۋاب بېرىدۇ (35). اللە بەندىسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى قوغداشقا ۋە ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشكە) يېتەرلىك ئەمەسمۇ؟ ئۇلار سېنى اللە دىن باشقا مەبۇدلار بىلەن قورقۇتىدۇ، اللە گۇمراھ قىلغان ئادەمنى ھېچ ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ (36). اللە ھىدايەت قىلغان ئادەمنى ھېچ ئازدۇرغۇچى بولمايدۇ، اللە غالب، (دۈشمەنلىرىنى) جازالىغۇچى ئەمەسمۇ؟ (37) ئەگەر ئۇلاردىن: «ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى كىم ياراتقان» دەپ سورىساڭ، شۈبھىسىزكى، ئۇلار: «اللە ياراتقان» دەيدۇ. ئېيتقىنكى، ئەگەر اللە ماڭا بىرەر زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈشنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى دەپىسى قىلىشقا، يا اللە ماڭا رەھمەت قىلىشنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى توسۇۋېلىشقا، اللە دىن باشقا سىلەر ئىبادەت قىلىۋاتقان مەبۇدلار قانداق بولالامدۇ؟ ماڭا ئېيتىپ بېرىڭلارچۇ؟» ئېيتقىنكى، «ماڭا اللە كۆپايدۇر، تەۋەككۈل قىلغۇچىلار ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلسۇن (يەنى ھەممە ئىشنى اللە غا تاپشۇرسۇن)» (38). ئېيتقىنكى، «ئى قەۋمىم! سىلەر ئۆز ھالىڭلار بويىچە ئىشلەڭلار، مەنمۇ ئۆز ھالىم بويىچە ئىشلەيمەن، سىلەر ئۇزۇنغا قالماي خارلىغۇچى ئازابىڭنىڭ كىمگە كېلىدىغانلىقىنى، مەڭگۈلۈك ئازابىڭنىڭ كىمگە چۈشىدىغانلىقىنى بىلسىلەر» (39-40).

شۈبھىسىزكى، بىز ساڭا كىتابىنى ئىنسانلار ئۈچۈن ھەق بىلەن نازىل قىلدۇق، كىمكى ھىدايەت تاپىدىكەن، ئۆزى ئۈچۈن ھىدايەت تاپقان بولىدۇ، كىمكى ئازىدىكەن، ئۆزىنىڭ زىيىنىنى ئۈچۈن ئازغان بولىدۇ. سەن ئۇلارغا ھامىي ئەمەسسەن (يەنى ئۇلارنى ئىمانغا زورلاشقا مۇئەككەل ئەمەسسەن) (41). ئىنسانلار ئۆلىدىغان چاغلىرىدا، اللە ئۇلارنىڭ جانلىرىنى ئالىدۇ، ئۆلمىگەنلەرنىڭ جانلىرىنى ئۇخلانغان چاغلىرىدا ئالىدۇ، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان (يەنى ئەجلى يەتكەنلەر) نىڭ جانلىرىنى تۇتۇپ قېلىپ، قالغانلارنىڭ جانلىرىنى مۇئەييەن ۋاقىتقىچە (يەنى ئەجلى يەتكۈچە) قويۇپ بېرىدۇ، بۇنىڭدا پىكىر يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللە نىڭ قۇدرىتىنى

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلْعَالَمِينَ يَا حَيُّ قَمِينِ اهْتَدَىٰ
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ وَإِنَّمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِرُؤُوسِكُمْ ۗ اللَّهُ يَتَوَلَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
تَمُتْ فِي مَنَازِلِهَا ۗ فِيمَتِكَ الَّتِي خَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَ
يُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ۗ أَمْ أَغْفُلُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُغْرَاءً ۗ قُلْ
أَوَلَوْ كُنَّا أَلِيمٌ لِّكُنُوزِ سُبُلِهَا وَلَا يَعْقِلُونَ ۗ قُلْ يَلَهُ
السَّمَاوَاتُ جَمِيعًا وَالْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ كُلُّهُنَّ
رُجُومٌ ۗ وَإِذَا دُكِرَ لِلَّهِ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا دُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَاهُمْ
يَسْتَشِيرُونَ ۗ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمْتَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَعْلَمُ بَيْنَ يَدَيْ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتِنًا ۗ أَوَلَيْسَ مِنْ سَوْءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ رَبِّدَ اللَّهُ مَا لَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَعْتَبِرُونَ ۗ

كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن ئالامەتلەر بار (42). (ئۇلار پىكىر يۈرگۈزمىدى) بەلكى اللە نى قويۇپ، (بۇتلاردىن) شاپائەتچىلەرنى تۇتتى. ئېيتقىنىكى، «ئۇلار (يەنى شاپائەتچى قىلىنغان بۇتلار) ھېچ نەرسىگە قادر بولالمايدىغان ۋە (ھېچ نەرسىنى) سەزمەيدىغان تۇرسۇمۇ (ئۇلارنى شاپائەتچى تۇتامدۇ؟) (43). شاپائەتنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ ئىلكىدۇر (ھېچ ئادەم اللە نىڭ ئىزنسىز شاپائەت قىلالمايدۇ)، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر. ئاندىن سىلەر اللە نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر» (44). يالغۇز اللە تىلغا ئېلىنسا، ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدىغانلارنىڭ دىللىرى سىقىلىپ كېتىدۇ. اللە دىن باشقا مەبۇدلار تىلغا ئېلىنسا، ئۇلار خۇش بولۇپ كېتىدۇ (45). ئېيتقىنىكى، «ئى ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقۇچى، يوشۇرۇننى ۋە ئاشكارىنى بىلگۈچى اللە! سەن بەندىلىرىڭنىڭ ئارىسىدا ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان نەرسىلەر ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىسەن (46). ئەگەر (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغانلارنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا يەر يۈزىدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى يەنە شۇنىڭدەك بىر ھەسسە كۆپ نەرسە بولىدىغان بولسا، قىيامەت كۈنىدىكى قاتتىق ئازاب ئۈچۈن ئۇنى فەدىيە بەرگەن بولاتتى، ئۇلارغا اللە تەرىپىدىن (بۇ دۇنيادىكى چاغلىرىدا) ئويلاپ باقمىغان ئازابلار ئاشكارا بولىدۇ (47).

ياكى «اللہ منى ھىدايەت قىلغان بولسا (ھىدايەت تېپىپ) ئەلۋەتتە تەقۋادارلاردىن بولانتمى» دەپ قالماسلىق ئۈچۈن (57)، ياكى ئازابنى كۆرگەن چاغدا: «كاشكى دۇنياغا قايتىشىمغا بولسا ئىدى، (ئۇ چاغدا) اللہ غا ئىتائەت قىلىپ) ياخشىلاردىن بولار ئىدىم» دەپ قالماسلىق ئۈچۈن (پەرۋەردىگارغا بويىنىشۇن) (58). دۇرۇس، ھەقىقەتەن ساڭا مېنىڭ نۇرغۇن ئايەتلىرىم (يەنى ھىدايەتكە سەۋەب بولىدىغان قۇرئان) كەلدى. سەن ئۇلارنى ئىنكار قىلدىڭ، بويۇنتاۋلىق قىلدىڭ، سەن كاپىرلاردىن بولدۇڭ (59). قىيامەت كۈنى اللہ غا يالغانىنى چاپلىغانلارنىڭ يۈزلىرىنى قاپقارا كۆرسەن،

أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولُ لِحِينِ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّمُنْكَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثْلِ مَا زَيَّيْتُمْ لَا يَسْخَرُهُمُ الشُّعْرَىٰ وَلَا هُمْ يَسْخَرُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ اللَّهَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ذُوهُوَ عَلِيُّ كُلِّ شَيْءٍ وَكَرِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُوْنَ بِأَعْبَادِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَىٰ وَقَدْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ؕ لَيْسَ أَشْرَكَكَ لِيَعْبُدَنَّ عَمَلَكَ وَاتَّخَذَتْ مِنْ الْخَيْرِينَ ﴿٦٤﴾ بَلَى اللَّهُ فَاعْبُدْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ؕ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَنَّا بُشْرٰكُونَ ﴿٦٦﴾

جەھەننەمدە مۇتەكەببىرلەرگە ئورۇن يوقمۇ؟ (60) اللہ (شېرىكتىن ۋە گۇناھتىن) ساقلانغۇچىلارنى بەختكە ئېرىشتۈرىدىغان يوللار ئارقىلىق (ئازابتىن) قۇتۇلدۇرىدۇ، ئۇلارغا كۈلپەت يەتمەيدۇ، ئۇلار قايغۇرمايدۇ (61). اللہ ھەممە نەرسىنى ياراتقۇچىدۇر، ھەممە نەرسىگە ھامىيدۇر (ئۇلارنى خالىغانچە تەسەررۇپ قىلدۇ) (62). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ (خەزىنىلىرىنىڭ) ئاچقۇچلىرى اللەنىڭ ئىلكىدۇر، اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلار — ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر (63). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، (ئى نادانلار! مېنى اللەدىن غەيرىگە ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇم. سىلەر؟) (64) ساڭا ۋە سەندىن ئىلگىرىكى (پەيغەمبەر)لەرگە: «ئەگەر سەن اللە غا شېرىك كەلتۈرسەڭ، سېنىڭ ئەمەلىڭ ئەلۋەتتە بىكار بولۇپ كېتىدۇ، سەن ئەلۋەتتە زىيان تارتقۇچىلار. دىن بولۇپ قالسىن، بەلكى يالغۇز اللە غا ئىبادەت قىلغىن ۋە شۇكۇر قىلغۇچىلاردىن بولغىن» دەپ ۋەھى قىلىندى (65-66). ئۇلار اللەنى ھەقىقىي رەۋىشتە تونۇمىدى. قىيامەت كۈنى زېمىن پۈتۈنلەي اللەنىڭ چاڭگىلىدا بولىدۇ، ئاسمانلار اللەنىڭ ئوڭ قولىدا قاتلىنىپ تۇرىدۇ، اللە ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار)نىڭ شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر ۋە ئۈستۈندۇر (67).

سۇر چېلىنغاندا ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى اللە خالىغاندىن باشقا مەخلۇقاتلارنىڭ ھەممىسى ئۆلىدۇ، ئاندىن سۇر ئىككىنچى قېتىم چېلىنغاندا ناگاھان ئۇلار تۇرۇپ (نېمىگە بۇيرۇلىدىغانلىقىغا) قاراپ تۇرىدۇ (68). مەھشەرگاھ پەرۋەردىگارنىڭ نۇرى بىلەن يورۇيدۇ، نامە-ئەماللار ھازىر قىلىنىدۇ، پەيغەم-بەرلەر ۋە گۇۋاھچىلار كەلتۈرۈلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئادىل ھۆكۈم چىقىرىلىدۇ، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىن-مايدۇ (69). ھەر ئادەمگە قىلغان ئەمەلىنىڭ ساۋابى تولۇق بېرىلىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى ئوبدان بىلىدۇ (70). كاپىرلار جەھەننەمگە توپ-توپ بولۇپ ھەيدىلىدۇ، ئۇلار جەھەننەمگە يېتىپ كەلگەندە، جەھەننەمنىڭ دەۋازىلىرى ئېچىلىدۇ،

جەھەننەمنى باشقۇرغۇچى پەرىشتىلەر ئۇلارغا: «ئاراڭلاردىن سىلەرگە پەرۋەردىگارنىڭ ئايەتلىرىنى سىلەرگە ئوقۇپ بېرىدىغان، بۈگۈنكى ئۇچرىشىڭىزنىڭ بارلىقىدىن ئاگاھلاندىرىدىغان پەي-غەمبەرلەر كەلمىگەنمۇ؟» دەيدۇ. ئۇلار: «شۇنداق (پەيغەمبەرلەر كەلگەن، بىزنى ئاگاھلاندىرىغان)، لېكىن ئازابقا دۇچار بولۇش ھۆكۈمى (كۆپىرى ۋە قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن) كاپىرلارغا تېگىشلىك بولدى» دەيدۇ (71). (ئۇلارغا) «جەھەننەمنىڭ دەۋازىلىرىدىن كىرىڭلار، جەھەننەمدە مەڭگۈ قېلىڭلار، مۇتەكەبىرلارنىڭ جايى نېمىدېگەن يامان!» دېيىلىدۇ (72). پەرۋەردىگارغا تەقۋادارلىق قىلغانلار جەننەتكە توپ-توپ بولغان ھالدا ماڭدۇرۇلىدۇ، ھالبۇكى، ئۇلار جەننەتكە يېتىپ كەلگەن چاغدا ئۇنىڭ دەۋازىلىرى ئېچىلىپ بولغان بولىدۇ، جەننەتكە مۇتەككەل پەرىشتىلەر ئۇلارغا: «سىلەرگە ئامانلىق بولسۇن، سىلەر (گۇناھلارنىڭ كىرلىرىدىن) پاك بولدۇڭلار، جەننەتكە كىرىڭلار، (ئۇنىڭدا) مەڭگۈ قېلىڭلار» دەيدۇ (73). ئۇلار (جەننەتكە كىرىپ ئورۇنلاشقان چاغدا) ئېيتىدۇ: «جىمى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇركى، ئۇ بىزگە قىلغان ۋەدىسىنى ئىشقا ئاشۇردى، جەننەتنىڭ زېمىنىغا بىزنى ۋارىس قىلدى. جەننەتتە ئۆزىمىز خالىغان جايىدا تۇرىمىز، ئىشلىگۈچىلەرنىڭ ئەجرى (يەنى جەننەت) نېمىدېگەن ياخشى!» (74)

پەرىشتەلەر نىڭ پەرۋەردىگارغا تەسبىھە ئېيتقان، ھەمدى ئېيتقان ھالدا ئەر شىنىڭ چۆرسىنى ئوراپ تۇرغانلىقىنى كۆرسەن، ئۇلار نىڭ ئارىسىدا ھەققانىي ھۆكۈم چىقىرىلىدۇ (مۆمىنلەر جەننەتكە كىرىدۇ، كا- پىرلار دوزاخقا كىرىدۇ)، «جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەر- نىڭ پەرۋەردىگارى اللە غا خاستۇرا!» دېيىلىدۇ (75).

40- سۇرە غافەر

مەككەدە نازىل بولغان. 85 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ

ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

حامم (1). (بۇ) كىتاب (يەنى قۇرئان) غالىب، ھەممىنى بىلگۈچى اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىن- غاندىر (2). (اللە) گۇناھنى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، تەۋبىنى قوبۇل قىلغۇچىدۇر. (اللە نىڭ) ئازابى قاتتىقتۇر، (اللە) ئىنتام ئىگىسىدۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئاقسۇت قايىدىغان جاي ئۇنىڭ دەرىگەدۇر (3). اللە نىڭ ئايەتلىرى (يەنى قۇرئان) توغرىسىدا پەقەت كاپىرلار مۇجا- دىلە قىلىشۇدۇ، ئۇلار نىڭ شەھەرلەردە بېرىپ- كېلىپ يۈرۈشلىرىگە مەغرۇر بولۇپ كەتمىگەن (4). ئۇلار (يەنى مەككە كاپىرلىرى) دىن بۇرۇن، ئۇھنىڭ قەۋمى ۋە ئۇلاردىن كېيىنكى (پەيغەمبەرلىرىگە قارشى ئۇيۇشقان ئاد ۋە سەمۇدقا ئوخشاش) جامائەلەر (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلدى. (پەي- غەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلغۇچى ئۆمىتەلەردىن) ھەر ئۆمىت ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبىرىنى ھالاک قىلىشنى قەستلىدى. ھەقىقىي بىكار قىلىش ئۈچۈن باتىل (سۆزلەر ئارقىلىق پەيغەمبەرلىرى بىلەن) مۇنازىرە قىلىشتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى ھالاک قىلدىم، مېنىڭ ئازابىم قانداق ئىكەن؟ (5) شۇنىڭدەك (يەنى ئىلگىرىكى ئۆمىتەلەرگە تېگىشلىك بولغاندەك) پەرۋەردىگار نىڭ ئازابى كاپىرلارغا تېگىشلىك بولدى. ئۇلار دوزاخ ئەھلىدۇر (6). ئەر شىنى كۆتۈرۈپ تۇرغان ۋە ئەر شىنىڭ چۆرسىدىكى پەرىشتەلەر پەر- ۋەردىگارغا تەسبىھ ئېيتىدۇ، ھەمدى ئېيتىدۇ، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىدۇ، مۆمىنلەرگە مەغپىرەت تەلەيدۇ، (ئۇ- لار ئېيتىدۇ) «پەرۋەردىگار ىمىز! سېنىڭ رەھمىتىڭ ۋە ئىلىمىڭ ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، تەۋبە قىلغانلارغا ۋە سېنىڭ يولۇڭغا ئەگەشكەنلەرگە مەغپىرەت قىلغىن، ئۇلارنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن» (7).

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَفِيهَا السَّيَّاتُ وَمَنْ فِي السَّيَّاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكُمْ هُوَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ آدَمَ بْنَ كَقْرُوا إِنَّا دُونَ لَمَقَاتِ اللَّهِ الْأَبْرَمِ مَقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُنْعَمُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا آمَنَّا بِمَا نُنزِّلُ وَإِنَّا لَمُنَافِقِينَ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا أَهْلَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَلِكُمْ يَأْتِيكُمُ إِذَا دَعَا اللَّهُ وَحْدَهُ كَقْرًا وَذَلِكَ نُفُوسِكُمْ يُؤْتِيهَا اللَّهُ الْغَالِبُ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أَمَّنْ يُنِيبُ ۝ قَادِعُوا اللَّهُ مَخْلُوبِينَ لَهُ الدِّينَ وَالْوَكُوفَةَ الْكُفْرُونَ ۝ رُفِعَ الدَّرَجَاتُ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

پەرۋەردىگارسىز! سەن ئۇلارنى، ئۇلارنىڭ ئاتا- بوۋىلىرىدىن، ئاياللىرىدىن، ئەۋلادلىرىدىن ياخشى بولغانلارنى ئۇلارغا ۋەدە قىلغان مەڭگۈلۈك جەننەتكە كىرگۈزگىن. سەن ھەقىقەتەن غالبسەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن (8). پەرۋەردىگارسىز! سەن ئۇلارنى يامان ئىشلاردىن ساقلىغىن، سەن كىمنى يامان ئىشلاردىن ساقلايدىكەنەن، شۈبھە- سىزكى، بۇ كۈندە سەن ئۇنىڭغا رەھمەت قىلغان بولسەن، بۇ چوڭ بەختتۇر» (9). شۈبھىسىزكى، كاپىرلارغا: «اللەنىڭ (دۇنيادا) سىلەرگە بولغان غەزىپىسى سىلەرنىڭ (ئاخىرەتتە) بىر- بىرىڭلارغا بولغان غەزىپىڭلاردىن ئېشىپ چۈشىدۇ، چۈنكى سىلەر ئىمانغا دەۋەت قىلىناتتىڭلار، لېكىن ئىمان

ئېيتمايتتىڭلار» دەپ نىدا قىلىندۇ (10). ئۇلار: «پەرۋەردىگارسىز! بىزنى ئىككى قېتىم ئۆلتۈرۈپ، ئىككى قېتىم تىرىلدۈرۈڭ، بىز گۇناھىمىزغا ئىقرار قىلدۇق، ئەمدى چىقىش يولى تېپىلارمۇ؟» دەيدۇ (11). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، سىلەر اللەنى بىر دەپ بىلىشكە چاقىرىلغاندا (بۇنى) ئىن- كار قىلىدىڭلار، ئەگەر اللە غا شېرىك كەلتۈرۈلسە (يەنى لات، ئۇززا قاتارلىق بۇتلارغا چوقۇنۇشقا چاقىرىلساڭلار) ئۇنى تەستىق قىلىسەلەر (يەنى ئۇلارنىڭ ئىلاھلىقىنى ئېتىراپ قىلىسەلەر)، ھۆكۈم يۈك- سەك، بۈيۈك اللە غا خاستۇر (12). اللە سىلەرگە (قۇدرىتىنىڭ) ئالامەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ، سىلەرگە كۆكەندىن يامغۇر بىلەن رىزىق چۈشۈرۈپ بېرىدۇ، پەقەت اللە نىڭ ئائىتىگە قايتقان كىشىلەرلا (اللە نىڭ ئايەتلىرىدىن) ۋەز- نەسەھەت ئالىدۇ (13). دىنىڭلارنى (شېرىكتىن ۋە رىيادىن) ساپ قىلغان ھالدا اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار، كاپىرلار، ياقىتۇرمىغان تەقدىردىمۇ (14). اللە نىڭ مەرتىۋىسى يۇقىرىدۇر، (اللە) ئەرلىنىڭ ئىگىسىدۇر، (خالىيىق) مۇلاقات بولۇشىدىن كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) دىن ئاگاھلان- دۇرۇش ئۈچۈن، اللە ئۆز ھۆكىمى بويىچە بەندىلىرىدىن خالىغان ئادەمگە ۋەھىي چۈشۈرىدۇ (15). ئۇلار قەبىلىلەردىن چىققان كۈندە اللە غا ئۇلاردىن (يەنى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىدىن، ئەمەللىرىدىن، سىرلىرى- دىن) ھېچ نەرسە مەخپىي قالمايدۇ، بۈگۈن پادىشاھلىق كىمگە خاس؟ غالب بىر اللە غا خاستۇر (16).

بۈگۈن ھەر ئادەمگە قىلغان ئەمەلىگە يارىشا جازا بېرىدۇ، بۈگۈن زۇلۇم يوقتۇر، اللە ھەقىقەتەن تەزىھىساب ئالغۇچىدۇر (17). ئۇلارنى قىيامەت كۈنىدىن ئاگاھلاندۇرغىن، ئۇ چاغدا دىللار (قورقۇنچىنىڭ قاتتىقلىقىدىن) بوغۇزلاغا قاپلىشىۋالدى، ئۇلار قاينۇ-ھەسرەتكە تولدۇ، زالىملارغا يېقىن دوست ۋە شاپائىتى قوبۇل قىلىنىدىغان شاپائەتچى بولمايدۇ (18). اللە كۆزلەرنىڭ خىيانىتىنى ۋە دىللاردىكى يوشۇرۇن نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ (19). اللە ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقىرىدۇ، ئۇلار اللەنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلار ھېچ نەرسىگە ھۆكۈم چىقىرىشقا قادىر ئەمەس، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ

الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لِأَظْلَمَ الْيَوْمِ مِنَ اللَّهِ
سَرِيرِ الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْأَرْضِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَاطْيَبِينَ ۝ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
يُطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝
وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَقْضُونَ شَيْئًا ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ تَوَكُّرًا وَأَنَارًا فِي
الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَّاقٍ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا ۝ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ
هَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاجِدْ كَرًّا ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

تۇرغۇچىدۇر، (ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (20). ئۇلار زېمىنىدا سەير قىلىپ، ئۇلار-دىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەرنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆزەتمىدىمۇ؟ ئۇلار بولسا زېمىندا كۈچ-قۇۋۋەت ۋە يادىكارلىقلار (يەنى ئۆي-ئىمارەت قۇرۇش) جەھەتتە بۇلار (يەنى سېنىڭ قەۋمىڭنىڭ كاپىرلىرى)دىن ئۈستۈن ئىدى، گۇناھى تۈپەيلىدىن اللە ئۇلارنى جازالىدى، ئۇلارنى ھېچ ئەھدى اللە نىڭ ئازابىدىن ساقلاپ قالالمىدى (21). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى روۋشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلگەن ئىدى، ئۇلار ئىشەنمىدى، شۇنىڭ بىلەن اللە ئۇلارنى جازالىدى. اللە ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، (اللەنىڭ) ئازابى قاتتىقتۇر (22). بىز مۇسائى مۆجىزىلىرىمىز بىلەن، روۋشەن دەلىل بىلەن ھەقىقەتەن پىرىئەۋنگە، ھامانغا ۋە قارۇنغا ئەۋەتتۇق، ئۇلار (مۇسائى) يالغانچى، سېھىرگەر دېيىشتى (23-24). مۇسا ئۇلارغا دەرگاھ-مىزدىن ھەق (يەنى پەيغەمبەرلىك) بىلەن كەلگەندە، ئۇلار: «مۇسا بىلەن ئىمان ئېيتقان-لارنىڭ ئوغۇللىرىنى (نەسلىنى قۇرۇتۇش ئۈچۈن) ئۆلتۈرۈڭلار، ئاياللىرىنى (خىزمەتكە سېلىش ئۈچۈن) قالدۇرۇڭلار» دېدى. كاپىرلارنىڭ ھىيلە-مىكرى پەقەت بەربات بولىدۇ (25).

پہرئوں ٹہیتتی: «مہنی قویوؤہتسگلار، مۇسانی تۆلتورمەن، مۇسا (تۆزنى مەندىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن) پەرۋەردىگارنى چاقىرسۇن، مەن ھەقىقەتەن مۇسانىڭ دىنىڭلارنى تۆزگەرتىۋېتىشىدىن ياكى زېمىندا (يەنى دۆلەتتە) قالايمىقانچىلىق تۇغدۇرۇشىدىن قورقىمەن» (26). مۇسا ئېيتتى:

«مەن ھەقىقەتەن مېنىڭ پەرۋەردىگارم ۋە سىلەر- نىڭ پەرۋەردىگارڭلار (بولغان اللە) غا سېغىنىپ، ھېساب كۈنى (يەنى قىيامەت كۈنى) گە ئىشەنمەي- دىغان ھەربىر مۇتەكەببىر (نىڭ زىيانكەشلىك قىلىشى) دىن پاناھ تىلەيمەن» (27). پىرئەۋن خاندانغا مەنسۇپ، ئىماننى يوشۇرىدىغان بىر مۇمىن ئادەم ئېيتتى: «سىلەر پەرۋەردىگارم اللە دېگەن كىشىنى تۆلتۈرەمسىلەر؟ ھالبۇكى، ئۇ سىلەرگە ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارڭلارنىڭ دەرگاھىدىن روشەن دەلىللەرنى ئېلىپ كەلدى.

ئەگەر ئۇ (پەيغەمبەرلىك دەۋاسىدا) يالغانچى بولسا، يالغانچىلىقنىڭ زىيىنى ئۇنىڭ تۆزىگىدۇر، ئەگەر ئۇ راستچىل بولسا، ئۇ سىلەرنى قورقۇتقان ئازابنىڭ بىر قىسمى سىلەرگە كېلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشقان يالغانچىنى ھىدايەت قىلمايدۇ» (28). ئى قەۋمىم! بۈگۈن سەلتەنەت سىلەرنىڭ ئىلگىلاردىدۇر، (مىسر) زېمىندا سىلەر غالبسىلەر، ئەگەر بىزگە اللە نىڭ ئازابى كەلسە، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشقا بىزگە كىم ياردەم بېرىدۇ؟» پىرئەۋن ئېيتتى: «مەن سىلەرگە پەقەت نېمىنى توغرا دەپ قارىسام، شۇنى مەسلىھەت بېرىمەن. سىلەرنى مەن پەقەت توغرا يولغا باشلايمەن» (29). مۇمىن ئادەم ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! سىلەرنىڭ نۇھ، ئاد، سەمۇد قەۋم- لىرىگە ئوخشاش ۋە ئۇلاردىن كېيىنكىلەرگە ئوخشاش جامائەلەر ئۇچرىغان جازاغا ئۇچرىشىڭلاردىن قورقىمەن، اللە بەندىلىرىگە زۇلۇم قىلىشنى خالىماي- دۇ» (30-31). ئى قەۋمىم! مەن سىلەر ئۈچۈن ھەقىقەتەن قىيامەت كۈنىدىن ئەنسىرەيمەن» (32).

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۗ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۗ وَقَالَ جِبْرِيلُ مُتَوِّبِينَ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُونَ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَإِنْ يَكَادُ يَبْقَىٰ وَكَيْدُكُمْ أَنْ تَبَدُّوا لَكُمْ بِعَصَىٰ آلِ فِرْعَوْنَ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ الْيَوْمَ طَهَّرْنَا مِنَ الْأَرْضِ فَهُمْ يَنْتَصِرُونَ ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا جَاءَكُمْ فَتْوَانٌ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ مَا رِيكُمْ إِلَّا مَأْرَاضٍ وَمَا هَدَيْكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ يُعَذِّبُنَا رَبُّنَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مُثُلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۗ مِثْلَ دَابِ قَوْثَانَ وَمِثْلَ نَجْدٍ وَمِثْلَ وَادِ الْأَيْدِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۗ وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۗ

ئۇ كۈندە (دوزاخ ئازابىنىڭ دەھشتىدىن قورقۇپ) ئارقاڭلارغا چېكىنسىلەر، سىلەرگە ھېچ اللەنىڭ ئازابىدىن قۇتۇلدۇرغۇچى بولمايدۇ. كىمكى اللە ئۇنى گۇمراھ قىلىدىكەن، ئۇنى ھىدايەت قىلغۇچى بولمايدۇ (33). شەك - شۈبھىسىزكى، ئىلگىرى سىلەرگە يۇسۇف (اللە نىڭ دەرگاھىدىن) روشەن مۆجىزىدە - لەرنى ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئېلىپ كەلگەن دەلىلدىن سىلەر ھىمان شەكلەندىڭلار، تاكى ئۇ ۋاپات بولغاندا، (دەلىل - پاكىتسىز) ھالدا، اللە ئۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىز پەيغەمبەر ئەۋەتمەيدۇ؛ دەيدىڭلار، اللە (گۇناھتا) ھەددىدىن ئاشقۇچىنى، (دەندا) شەكلەنگۈچىنى مۇشۇنداق ئازدۇرىدۇ» (34). اللەنىڭ ئايەتلىرى ئۈستىدە ئۆزلىرىگە (اللە تەرىپىدىن) كەلگەن ھېچقانداق دەلىل بولماستىن (قارىسىغا) جاڭ -

جاللىشىدىغانلار، اللە نىڭ دەرگاھىدا ۋە مۆمىنلەرنىڭ نەزىرىدە قاتتىق نەپەردە تەكە قالدۇ، بۇزغۇنچىلىق قىلىپ (ئىماندىن باش تارتقان)، (بەندىلەرگە) زومىگەرلىك قىلغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ دىلىنى اللە مۇشۇنداق پېچەتلىۋېتىدۇ (35). پىرئەۋن (ۋەزىرى ھامانغا): «ئى ھامان! ماڭا بىر ئېگىز بىنا سالغىن، ئۇنىڭ بىلەن مەن دەرۋازىلارغا - ئاسماننىڭ دەرۋازىلىرىغا يېتىشىم مۇمكىن، شۇنىڭ بىلەن مەن مۇساننىڭ ئىلاھىنى كۆرەي، مەن ھەقىقەتەن مۇساننى يالغانچى دەپ گۇمان قىلىمەن» دېدى. پىرئەۋنگە ئۇنىڭ يامان ئەمەلى شۇنداق چىرايلىق كۆرسىتىلدى، پىرئەۋن (گۇمراھلىقى تۈپەيلىدىن ھىدايەت) يولدىن مەنىنى قىلىندى، پىرئەۋننىڭ ھىيلە - مىكرى پەقەت بىكار دۇر (36-37). (پىرئەۋن خاندانىدىن) ئىمان ئېيتقان كىشى ئېيتتى: «ئى قەۋم! سىلەر ماڭا ئەگىشىڭلار، مەن سىلەرنى توغرا يولغا باشلايمەن (38). ئى قەۋم! بۇ دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت (ۋاقىتلىق) پايدىلىنىشتىن ئىبارەتتۇر، ئاخىرەت ھەقىقەتەن (مەڭگۈلۈك) قارارگاھتۇر (39). كىمكى (بۇ دۇنيادا) بىرەر يامانلىقنى قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا (ئاخىرەتتە) شۇنىڭغا لايىق جازا بېرىلىدۇ، مەيلى ئەر بولسۇن، مەيلى ئايال بولسۇن، كىمكى ئۆزى مۆمىن تۇرۇپ بىرەر ياخشى ئىش قىلىدىكەن، ئەنە شۇلار جەننەتكە كىرىدۇ، جەننەتتە ئۇلارغا ھېسابسىز رىزىق بېرىلىدۇ» (40).

ئى قەۋمىم! ماڭا نېمىدۇركى، سىلەرنى مەن (دوزاختىن) قۇتۇلۇشقا دەۋەت قىلىمەن، سىلەر بولساڭلار مېنى دوزاخقا دەۋەت قىلىسىلەر (41). سىلەر مېنى اللەنى ئىنكار قىلىشقا، مەن بىلىمەي-دىغان نەرسىلەرنى ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈشكە دەۋەت قىلىسىلەر، ھالبۇكى، مەن سىلەرنى غالىب، (بەندىلەرنىڭ گۇناھلىرىنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى (اللە) غا دەۋەت قىلىمەن (42). ھەقىقەتەن سىلەر مېنى ئۇنىڭغا (يەنى بۇتقا) ئىبادەت قىلىشقا چاقىرىسىلەر، ئۇنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە (ئۆزىگە) ئىبادەت قىلىشقا چاقىرىغىنى يوق، بىزنىڭ ئاخىر بارىدىغان جايىمىز اللە نىڭ دەرگاھىدۇر،

(گۇمراھلىقتا) ھەددىدىن ئاشقۇچىلار ئەھلى دوزاختۇر (43). (سىلەرگە ئازاب نازىل بولغان چاغدا) سىلەرگە ئېيتقان سۆزۈمنىڭ (راستلىقىنى) ئەسلىيسىلەر، مەن ئىشىمنى اللە غا تاپشۇرىمەن، اللە ھەقىقەتەن بەندىلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر» (44). اللە ئۇنى پىرىئەۋن جامائەسىنىڭ سۇيىقەستلىرىدىن ساقلىدى. پىرىئەۋن جامائەسىگە ئەڭ يامان ئازاب نازىل بولدى (45). ئۇلار ئەتىگىنى-ئاخشىمى ئوتقا توغرىلىنىپ تۇرىدۇ، قىيامەت قايم بولغان كۈندە: «ئى پىرىئەۋن جامائەسى! ئازابىڭ ئەڭ قاتتىقىغا (دوزاخ ئوتىغا) كىرىڭلار!» (دېيىلىدۇ) (46). ئۇ چاغدا ئۇلار دوزاختا ئۆزئارا مۇنازىرىلىشىدۇ، ئاجىز (ئەگەشكۈچىلەر) ھاكاۋۇر (ئەگەشتۈرگۈچىلىرىگە): «شۇبھىسىزكى، بىز سىلەرگە ئەگەشكەن ئىدۇق، بىزدىن دوزاخ ئازابىدىن بىر قىسمىنى ئېلىپ تاشلىيالايمىز؟» دەيدۇ (47). ھاكاۋۇر (ئەگەشتۈرگۈچىلىرى): «شۇبھىسىزكى، بىز ھەممىمىز دوزاختادۇرمىز، اللە ھەقىقەتەن بەندىلەرنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈم چىقاردى» دەيدۇ (48). دوزاختىكىلەر دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەرگە: «سىلەر پەرۋەر-دىگار، ئىڭلارغا دۇئا قىلىڭلار، ئۇ بىزدىن بىر كۈنلۈك ئازابىنى يېنىكلەتسە ئىكەن» دەيدۇ (49).

ئۇلار (يەنى دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەر) : «پەيغەم-
بىرىڭلار سىلەرگە روشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلمد-
گەنمىدى؟» دەيدۇ. ئۇلار (يەنى كۇففارلار) : «ھەئە،
ئېلىپ كەلگەن ئىدى» دەيدۇ. ئۇلار (يەنى پەرىشتىلەر) :
«سىلەر دۇئا قىلىڭلار، (لېكىن) كاپىرلارنىڭ دۇئاسى
پايدىسىز دۇر» دەيدۇ (50). شەك - شۈبھىسىزكى، بىز
پەيغەمبىرىمىزگە، مۆمىنلەرگە ھاياتىي دۇنيادا ۋە
(پەرىشتە، پەيغەمبەر ۋە مۆمىنلەردىن بەندىلەرنىڭ
ئەمەللىرىگە گۇۋاھ بولىدىغان) گۇۋاھچىلار ھازىر
بولدىغان كۈندە ئەلۋەتتە ياردەم بېرىمىز (51). ئۇ
كۈندە كاپىرلارنىڭ ئۆزلىرى پەيدا بەرمەيدۇ، ئۇلار
لەنەتكە ئۇچرايدۇ، ئۇلار ئاخىرىدىكى ئازابغا دۇچار

قَالُوا أَلَمْ تَكُن تَأْتِيكُم رُسُلِكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى
قَالُوا قَادِ عُوا وَمَا دَعَا الْكُفْرَانَ إِلَّا قُلُوبُهُمْ
إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ نَقُومُ الْأَشْهَادَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ
مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَالْقَدْرِ
اتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ كَا صِدْقِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ
دَعَا رَبَّهُ أَنِ مَسَّحِدًا رَبِّكَ
يَا الْعَشِيِّ وَالْإِنجَارِ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ وَعِيمِ رَسُولِي سَأَطِينِ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمُ الْكِبْرُ
مَا هُمْ بِبَالِيغِيهِ ۗ فَاسْتَعِذْ يَا اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ۗ لَخَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْكَبِيرِ مِنْ خَلْقِ
النَّاسِ وَالْحَيَّةِ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ ۗ لَا يَعْلَمُونَ ۗ وَمَا
يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ قُلْ لِمَا تَدْعُونَ ۗ

بولدۇ (52). شۈبھىسىزكى، بىز مۇساغا ھىدايەت ئاتا قىلدۇق، ئىسرائىل ئەۋلادىغا كىتاب (يەنى
تەۋرات) نى مېراس قىلىپ بەردۇق (53). (ئۇ) ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن ھىدايەتتۇر ۋە نەسىھەتتۇر (54).
(ئى مۇھەممەد! مۇشرىكلارنىڭ يەتكۈزگەن ئەزىيەتلىرىگە) سەۋر قىلغىن، اللەنىڭ (ساڭا ۋە
سېنىڭ تەۋەلىرىڭگە ياردەم بېرىش) ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەقتۇر، گۇناھىڭغا ئىستىغپار ئېيتقىن،
ئاخىشىمى - ئەتىگىنى پەرۋەردىگارىڭغا ھەمدى بىلەن تەسبىھ ئېيتقىن (55). شۈبھىسىزكى، اللەنىڭ
ئايەتلىرى ئۈستىدە ئۆزلىرىگە (اللە تەرىپىدىن) كەلگەن ھېچقانداق دەلىل بولماستىن (قارىسىغا)
جانجاللىشىدىغانلارنىڭ كۆكرەكلىرىدە پەقەت كىبرى بار، ئۇلار (اللەنىڭ نۇزىنى ئۇچۇ-
رۇشتىن ئىبارەت) مەقسىتىگە يېتەلمەيدۇ، اللەغا سېغىنىپ (ئۇلارنىڭ شەرىدىن پاناھ تىلىگىن)،
ھەقىقەتەن اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (56). ئاسمانلارنى
ۋە زېمىننى يارىتىش ئەلۋەتتە ئىنسانلارنى يارىتىشتىن كۆپ قىيىندۇر ۋە لېكىن ئىنسانلارنىڭ
كۆپچىلىكى (بۇنى) ئۇقمايدۇ (57). ئەما بىلەن كۆزى كۆرىدىغان ئادەم (يەنى مۆمىن بىلەن
كاپىر) باراۋەر بولمايدۇ، ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ئادەملەر
بىلەن يامان ئىش قىلغۇچى ئادەملەر باراۋەر بولمايدۇ. سىلەر ئاز ۋەز - نەسىھەت ئالسىلار (58).

قيامت چوقۇم كېلىدۇ، ئۇنىڭدا شەك يوق ۋە لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (ئۇنىڭغا) ئىشەنمەيدۇ (شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشى، قىيامەت كۈنى بېرىلىدىغان مۇكاپات بىلەن جازانى ئىنكار قىلىدۇ) (69). پەرۋەردىگارنىڭ ئىپتىدۇ: «ماڭا دۇئا قىلىڭلار، مەن (دۇئايىڭلارنى) قوبۇل قىلىمەن (تىلىگىنىڭلارنى بېرىمەن)، شۇبەھسىزكى، مېنىڭ ئىبادىتىمدىن چوڭچىلىق قىلىپ باش تارتىدىغانلار خار ھالدا جەھەننەمگە كىرىدۇ» (60). (كۈندۈزى ئىشلەپ يەتكەن ھارغىلىقتىن) ئارام ئېلىدۇ. شىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە كېچىنى (قاراڭغۇ قىلىپ) ياراتتى، (تىرىكچىلىك يولىدا ھەرىكەتلىنىشىڭلار ئۈچۈن) كۈندۈزنى يورۇق ياراتتى. اللە ئىنسانلارغا ھەقىقەتەن مەرھەمەتلىكتۇر ۋە لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى (اللەنىڭ ئېھسانغا

إِنَّ الشَّاعَةَ لَأَيَّتُهُ كَرِيْبٌ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرًا ۝ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْهَرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِيًا لَّ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُوْفِكُونَ ۝ كَذَلِكَ يُؤْتِكُمُ اللَّيْلَ نِيَامًا كَأَن لَّمْ يَأْتِكُم مِّنَ اللَّيْلِ بِجَدْوَانٍ ۝ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۝ وَصَوَّرَكُم فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكُمُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ هُوَ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتٌ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي ۝ وَأُصِرْتُ أَن آسِلُهُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

شۈكۈر قىلمايدۇ، اللەنىڭ مەرھەمىتى ۋە نېمەتلىرىگە نانكورلۇق قىلىدۇ) (61). ئەنە شۇ اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارلىرىدۇر، ھەممە نەرسىنى ياراتقۇچىدۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، قانداقمۇ (اللەغا ئىبادەت قىلىشتىن بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشقا) بۇرۇلۇپ كېتىسىلەر؟ (62) اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلار (ھىدايەتتىن ۋە ھەقىقەتتىن) شۇنداق بۇرۇلۇپ كېتىدۇ (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭنىڭ اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقىغا قايغۇرۇپ كەتمىگىن، ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەر مۇشۇنداق قىلغان) (63). اللە سىلەرگە زېمىننى تۇرالغۇ، ئاسماننى بىنا قىلدى. سىلەرنى سۈرەتكە كىرگۈزدى. سۇرىتىڭلارنى چىرايلىق قىلدى. سىلەرگە (تۈرلۈك) پاك نەرسىلەرنى رىزىق قىلىپ بەردى. ئەنە شۇ اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگا- رىڭلاردۇر، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللەنىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۇر (64). اللە ھاياتتۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، دىنىڭلارنى (شېرىكتىن ۋە رىيادىن) ساپ قىلغان ھالدا ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىڭلار، جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە غا خاستۇر! (65) (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى: «پەرۋەردىگارىمدىن ماڭا روشەن دەلىللەر كەلگەن چاغدا، سىلەر اللەنى قويۇپ ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇتلىرىڭلارغا ئىبادەت قىلىشتىن مەنئى قىلىندىم، ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارغا بويسۇنۇشقا بۇيرۇلدۇم» (66).

الله سىلەرنى (يەنى ئاناڭلار ئادەم ئەلەيھىسسا- لامنى) تۇپراقتىن، (ئۇنىڭ ئەۋلادىنى ئالدى بىلەن) ئابىسەندىن، ئاندىن لەختە قاندىن ياراتتى، ئاندىن ئۇ سىلەرنى (ئاناڭلارنىڭ قارىندىن) بوۋاق ھالىتىڭلاردا چىقىرىدۇ، ئاندىن (كۈچ- قۇۋۋەت ۋە ئەقىلدىكى كامالەت يېشى) قىران ۋاقتىدا- لارغا يېتىسلەر، ئاندىن قەبرىسىلەر - بەزىڭلار بۇرۇن ۋاپات بولۇپ كېتىسلەر - ئاندىن سىلەر مۇئەييەن ۋاقتىغىچە ياشايسىلەر، سىلەر (اللهنىڭ قۇدرىتىنىڭ دەلىللىرىنى) چۈشەنگەيسىلەر (67). الله تىرىل- دۈرۈشكە ۋە ئۆلتۈرۈشكە قادىر، ئۇ بىرەر ئىشنى (قىلىشنى) ئىرادە قىلسا، ئۇنىڭغا «ئۇجۇتقا كەل» دەيدۇ- دە، ئۇ ئۇجۇتقا كېلىدۇ (68). الله نىڭ ئايەت- لىرى ئۈستىدە جانجاللىشىۋاتقانلارنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار قانداقمۇ (ھىدايەتتىن گۇمراھلىققا) بۇرۇلۇپ

كېتىدۇ؟ (69) ئۇلار كىتابىنى (يەنى قۇرئاننى) ئىنكار قىلدى، پەيغەمبەرلىرىمىزگە بىز نازىل قىلغان مۆجىزىلەرنى ئىنكار قىلدى. ئۇلار ئۇزاققا قالماي (ئىنكار قىلغانلىقىلىرىنىڭ ئاقىۋىتىنى) بىلىدۇ (70). ئۇ چاغدا (يەنى دوزاخقا كىرگەندە) ئۇلارنىڭ بويۇنلىرىدا تاقاقلار ۋە زەنجىرلەر بولىدۇ، ئۇلار قايناق سۇغا سۆرەپ كىرىلىدۇ، ئاندىن ئوتتا كۆيدۈرۈلىدۇ (71-72). ئاندىن ئۇلارغا: «اللهنى قويۇپ شېرىك كەلتۈرگەن بۇتلىرىڭلار قەيەردە؟» دېيىلىدۇ، ئۇلار: «ئۇ بۇتلار ئۆز- لىرىنى بىزدىن چەتكە ئالدى، بەلكى بىز ئىلگىرى ھېچ نەرسىگە ئىبادەت قىلمايتتۇق» دەيدۇ. الله كاپىرلارنى مۇشۇنداق گۇمراھ قىلىدۇ (73-74). بۇ (ئازاب) سىلەرنىڭ زېمىنىدا ھەقىقىي رەۋىشتە (گۇناھ قىلىپ پۇل- مالنى ھارام يوللارغا سەرپ قىلغانلىقىڭلار ئۈچۈن) خۇشال بولغانلىقىڭلار ۋە ھاكاۋۇر بولۇپ كەتكەنلىكىڭلار ئۈچۈندۇر (75). سىلەر دوزاخنىڭ دەرۋازى- لىرىدىن كىرىپ ئۇ يەردە مەڭگۈ قېلىڭلار، مۇتەكەببىرلەرنىڭ جايى نېمىدىگەن يامان؟ (76) (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭنىڭ سېنى ئىنكار قىلغانلىقىغا) سەۋر قىلغىن، اللهنىڭ (ئۇلارنى ئازابلاش توغرىسىدىكى) ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەقتۇر، ساڭا بىز ئۇلارغا ۋەدە قىلغان ئازابىنىڭ بىر قىسمىنى كۆرسەتسەك (بۇ اللهنىڭ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلغانلىقتۇر) ياكى سېنى (ئۇنى كۆرسىتىشتىن بۇرۇن) ۋاپات قىلدۇرساق، ئۇلار بىزنىڭ دەرگاھىمىزغا قايتتۇرۇلىدۇ، (قىيامەتتە ئۇلار ئازابقا دۇچار بولىدۇ) (77).

سەندىن ئىلگىرى بىز ھەقىقەتەن نۇرغۇن پەيغەم-
بەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ساڭا
بايان قىلىپ بەرگەنلىرىمىزمۇ، بايان قىلىپ بەرمە-
گەنلىرىمىزمۇ بار، ھېچقانداق پەيغەمبەر اللەنىڭ
ئىزىنىمىز بىرەر مۆجىزە كەلتۈرەلمەيدۇ، اللەنىڭ
ئەمرى (يەنى قىيامەت) كەلگەن چاغدا (كەشلىر-
نىڭ ئارىسىدا) ئادالەت بىلەن ھۆكۈم چىقىرىلىدۇ،
بۇ چاغدا ھەقىقە قارشى تۇرغۇچىلار زىيان تار-
تەدۇ (78). مىنىشكۇلار ۋە گۆشلىرىنى يېيىشكۇلار
ئۈچۈن اللە سىلەرگە ھايۋانلارنى ياراتتى (79).
ئۇلار سىلەرگە نۇرغۇن پايدا كەلتۈرىدۇ، ئۇلارغا
مىنىپ دىلىڭلارغا پۈككەن ھاجىتىڭلاردىن چىقىس-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَمِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرًا لِلَّهِ فَصِيَ يَأْتِي وَخَيْرٌ
هَذَا لَكَ الْمُبْتَطَلُونَ ۗ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۗ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ
لِيَسْتَأْذِنُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ
تُحْمَلُونَ ۗ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ جَعَلْنَا الْأَرْضَ قَبْطَرًا وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَسَدُّ قُوَّةً وَ
أَشَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا عَصَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝
فَلَمَّا جَاءَهُمْ نُهُرٌ مُسُومٌ بِآبِلَاتٍ فِرْعَوْنًا بِمَا عَدَدْتُمْ مِنَ الْجُلُمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا آيَاتِنَا
قَالُوا إِنَّا كَاللَّهُ وَحْدَهُ وَكَلَّمْنَا نَاهِيًا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝
فَلَمَّا رَأَوْا كَيْفَ يَنْفَعُهُمْ إِتْمَانُهُمْ لِمَا رَأَوْا آيَاتِنَا سَمِعَتِ اللَّهُ
أَلْفِينَ قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَيْرٌ هَذَا لَكَ الْكُفْرُونَ ۝

لەر، (قۇرۇقلۇقتا يۈك-ناقللىرىڭلارنى) ئۇلارغا ئارتىسىلەر، (دېڭىزدا) كېسىلەرگە قاچىلايس-
لەر (80). اللە سىلەرگە (قۇدرىتىڭىزنىڭ) ئالامەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ، سىلەر اللەنىڭ (قۇدرىتىڭىزنىڭ)
قايسى ئالامەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (81) ئۇلار زېمىندا سەير قىلىپ ئۇلاردىن ئىلگىرىكىلەر-
نىڭ ئاقۇستىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى كۆزەتمىدىمۇ؟ بۇلاردىن ئۇلارنىڭ سانى كۆپ ئىدى،
زېمىندا كۈچ-قۇۋۋەت ۋە يادىكارلىقلار (يەنى ئۆي-ئىمارەت) جەھەتتە بۇلاردىن ئۈستۈن ئىدى.
ئۇلارنىڭ قولغا كەلتۈرگەن نەرسىلىرى ئۇلارغا ئەسقاتىمىدى (82). ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى روشەن
مۆجىزىلەر بىلەن كەلگەندە، ئۆزلىرىدە بار ئىلم بىلەن پەخىرلىنىپ (پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلدى
ۋە مەسخىرە قىلدى)، ئۇلارغا ئۆزلىرى مەسخىرە قىلغان (ۋە كەلسە دەپ ئالدىرىغان) ئازاب نازىل
بولدى (83). ئۇلار بىزنىڭ ئازابىمىزنى كۆرگەن چاغدا: «بىز بىر اللە غائىبان ئېيتتۇق، بىز بۇرۇن
(اللە غا) شېرىك قىلغان بۇتلارنى ئىنكار قىلدۇق» دېدى (84). بىزنىڭ ئازابىمىزنى كۆرگەن چاغدا ئېيتت-
قان ئىماننىڭ ئۇلارغا پايدىسى بولمىدى، بۇ (يەنى ئازابىنى كۆرگەندە ئېيتقان ئىماننىڭ) پايدىلىق بول-
ماسلىقى (اللەنىڭ بەندىلىرى ئارىسىدا تۇتقان يولىدۇر، بۇ چاغدا كاپىرلار زىيان تارتقۇچى بولدى (85).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِیْنَ وَالْاَرْضَ
 وَجَعَلَ مِنَ النُّجُومِ نَارًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ○

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِیْنَ وَالْاَرْضَ

وَجَعَلَ مِنَ النُّجُومِ نَارًا ○ فَصَلَّتْ اِلَيْهِ مُرَاتًا

عَرِیًّا لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ ○ نَبِیْرًا وَذِیْرًا ○ فَاَعْرَضَ الْاَکْثَرُ مِنْهُمْ فَهَمُّ

لَا یَسْمَعُونَ ○ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِیْ اَكْتُمٍ وَمَا نَدْنُوْنَا لِیَدِیْهِ وَفِی

اَدْبَانَا وَفُرُوجِنَا یَبِیْنُنَا وَیَبِیْنُكَ جِجَاكَ ○ فَاَعْمَلْنَا اِنْتَا عَلْمُونَ ○

قُلْ اِنَّمَا اَنَا نَبِیْرٌ مِّثْلُكُمْ یُوحِیْ اِلَیَّ اَنْكُمُ الْهَلْهُوَالِیُّ وَاجِدُ

فَاَسْتَفِیْهُمُ الْاَلِیُّ ○ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ○ وَوِیْلٌ لِلْمَشْرِیْقِیْنَ ○ الَّذِیْنَ

لَا یُؤْتُونَ الزَّكٰوٰةَ ○ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ○ اِنَّ الَّذِیْنَ

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ عَرِیْبٌ مِّمَّنْ مَّنْ ○ قُلْ اِنَّمَا

لَكُمْ دُوْنِ الْاَرْضِ خَلْقُ الْاَرْضِ فِیْ یَوْمَیْنٍ ○ وَیَجْعَلُونَ لَهَا

اٰنًا ○ اَذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ○ وَجَعَلَ فِیْهَا رَاوِیْسِیْ مِنْ قُرْآنِ

وَرِیْكَ فِیْهَا ○ وَذَكَرَ فِیْهَا اَقْوَامًا ○ اَلْبَعَثَ اَلْاٰیْمُ سَوَآءُ

اِلَیَّ الْاٰیْمِیْنَ ○ ثُمَّ اَسْتَوٰی اِلَى السَّمَآءِ ○ وَهٰی دُخَانَ ○ فَقَالَ

لَهَا ○ وَاَلَا اَرْضٌ اُنْبِیَّا طَوْعًا ○ اَوْ كَرْهًا ○ قَالَتْ اٰیْتَا طَآءِیْبِیْنَ ○

41- سۇرە فۇسسلەت

مەككەدە نازل بولغان، 54 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

حامىم (1). (بۇ) ناھايىتى شەپقەتلىك، مەھربان اللە تەرىپىدىن نازل قىلىنغان (ۋەھىدۇر) (2). ئايەتلىرى ئوچۇق بايان قىلىنغان كىتابتۇر، بىلىدەن-غان قەۋم ئۈچۈن نازل بولغان ئەرمەچە قۇرئان-دۇر (3). (مۆمىنلەرگە جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچىدۇر، (كاپىرلارنى دوزاخ بىلەن) ئاگاھلاندۇرغۇچىدۇر. ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ تولىسى (ئۇنىڭ ئايەتلىرىنى پىكىر قىلىشتىن) يۈز ئۆرۈدى.

ئۇلار (ئۇنىڭغا) قۇلاق سالمايدۇ (4). ئۇلار (پەيغەمبەرگە): «بىزنىڭ دىللىرىمىز سەن بىزنى دەۋەت قىلغان نەرسىلەردىن پەردىلەنگەن، قۇلاقلىرىمىز ئېغىر، سەن بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا پەردە (يەنى دىنىي جەھەتتە ئوخشامسلىق) بار، سەن ئۆز ئىشىڭنى قىل، بىزمۇ ھەقىقەتەن ئۆز ئىشىمىزنى قىلايلى (يەنى سەنمۇ ئۆز دىنىڭ بىلەن بول، بىزمۇ ئۆز دىنىمىز بىلەن بولايلى)» دەيدۇ (5). سەن (ئۇ مۇشرىكلارغا): «مەن سىلەرگە ئوخشاش ئىنسانمەن، مانغا، ئىلاھىڭلار بىر ئىلاھتۇر، دەپ ۋەھىي قىلىندۇ، ئۇنىڭغا (ئىمان ۋە تائەت-ئىبادەت بىلەن) يۈزلىنىڭلار ۋە ئۇنىڭدىن مەغپىرەت تىلەڭلار!» دېگەن، مۇشرىكلارغا ۋاي! (6) ئۇلار زاكات بەرمەيدۇ، ئاخىرەتكە ئىشەنمەيدۇ (7). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا ئەلۋەتتە ئۈزلۈكسىز ساۋاب بېرىلىدۇ (8). (سەن ئۇلارغا) «سىلەر زېمىننى ئىككى كۈندە ياراتقان اللەنى ئىنكار قىلماسلەر ۋە ئۇنىڭغا شەرىكلەر كەلتۈرمەسلىرى؟ ئۇ ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر» دېگەن (9). ئۇ زېمىننىڭ ئۈستىدە نۇرغۇن تاغلارنى ياراتتى، زېمىننى بەرىكەتلىك قىلدى، ئەھلى زېمىننىڭ رىزقىنى بەلگە-لىدى، (زېمىننى يارىتىش بىلەن ئاھالىسىنىڭ رىزقىنى بەلگەلەشنى كەم-زىيادىسىز) باراۋەر تۆت كۈندە (تاماملىدى)، (زېمىننىڭ ۋە ئۇنىڭدىكى نەرسىلەرنىڭ يارىتىلىش مۇددىتىنى) سورىغۇچىلار ئۈچۈن (بۇ جاۋابتۇر) (10). ئاندىن ئۇ ئاسماننى (يارىتىشقا) يۈزلەندى، ھالبۇكى، ئۇ تۇمان ھالىتىدە ئىدى، ئاسمان بىلەن زېمىنغا: «ئىختىيارى ياكى ئىختىيارسىز ھالدا كېلىڭلار (يەنى ئەمرىمنى قوبۇل قىلىڭلار)» دېدى. ئىككىلىسى «ئىختىيارى كەلدۇق» دېدى (11).

الله يەتتە ئاسماننى ئىككى كۈندە ياراتتى. ھەر ئاسماننىڭ ئىسمىنى ئۆزىگە بىلدۈردى (يەنى ھەر ئاسماننىڭ ئېھتىياجلىق ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇردى). ئەڭ تۆۋەنكى ئاسماننى يۇلتۇزلار بىلەن زىننەتلىدۇق ۋە قوغدىدۇق، بۇ ئەنە شۇ غالىب، ھەممىنى بىلگۈچى اللهنىڭ تەقدىرىدۇر (12). ئەگەر ئۇلار (بۇ بايانلار-دىن كېيىن ئىماندىن) يۈز ئۆرۈسە (سەن ئۇلارغا): «سەلەرنى ئاد ۋە سەمۇد قەۋملىرىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئازابقا ئوخشاش ئازابتىن ئاگاھلاندىرد-مەن» دېگەن (13). ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا ئالدى-كەينىدىن (يەنى ھەممە تەرەپتىن) پەيغەمبەرلەر كېلىپ: «بىر اللەدىن باشقا ئىبادەت قىلماڭلار!» دېسە، ئۇلار: «ئەگەر پەرۋەردىگار سىز خالىسا،

چوقۇم پەرىشتىلەرنى چۈشۈرگەن بولاتتى، بىز سەلەرنىڭ پەيغەمبەرلىكىڭلارنى ھەقىقەتەن ئىنكار قىلىمىز» دېدى (14). ئاد بولسا زېمىندا (اللهنىڭ بەندىلىرى ھۇد ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئىمان ئېيتقانلارغا) ھەقسىز رەۋىشتە يوغانچىلىق قىلدى. ئۇلار: «كۈچ-قۇۋۋەتتە بىزدىن كىم ئارتۇق؟» دېدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى ياراتقان اللەنىڭ كۈچ-قۇۋۋەتتە ئۆزلىرىدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى بىلمى-دىمۇ؟ ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلدى (15). ئۇلارغا بۇ دۇنيادىلا خار قىلغۇچى ئازابنى تېتىشىمىز ئۈچۈن، شۇم كۈنلەردە قاتتىق سوغۇق شامالنى ئەۋەتتۇق، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ خار قىلغۇچىدۇر، ئۇلار (ئازابنى دەپتى قىلىدىغان) ياردەمگە ئېرىشەلمەيدۇ (16). سەمۇدقا بولسا توغرا يولنى كۆرسەتتۇق، ئۇلار ھىدايەتتىن كورلۇق (يەنى گۇمراھلىق)نى ئارتۇق بىلدى. قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن، ئۇلارنى خار قىلغۇچى چاقماق ئازابى ھالاك قىلدى (17). ئىمان ئېيتقانلارنى ۋە تەقۋادارلارنى (يەنى سالھ ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭغا ئەگەشكەن-لەرنى ئازابتىن) قۇتقۇزدۇق (18). ئۇ كۈندە اللەنىڭ دۈشمەنلىرى دوزاخقا توپلىنىدۇ، ئالدى-ئارقىسى يىغىلىپ بولغۇچە توختىتىپ قويۇلىدۇ (19). ئۇلار دوزاخقا كەلگەندە، ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرى، كۆزلىرى ۋە تېرىلىرى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى ھەققىدە گۇۋاھلىق بېرىدۇ (20).

ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تېرىلىرىگە: «نېمىشقا بىزنىڭ زىيىنىمىزغا گۇۋاھلىق بەردىڭلار؟» دەيدۇ، تېرى-لىرى: «ھەر نەرسىنى سۆزلەتكەن اللە بىزنى سۆزلەتتى، ئۇ دەسلەپتە سىلەرنى ياراتتى. ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر» دەيدۇ (21). سىلەر (دۇنيادىكى چېغىڭلاردا) قۇلىقىڭلارنىڭ، كۆزۈڭلار-نىڭ، تېرىلىرىڭلارنىڭ سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارغا گۇۋاھلىق بېرىشىدىن ساقلىنىمىغان ئىدىڭلار (يەنى يامان ئىشلارنى قىلغان چېغىڭلاردا، رەسۋا بولۇشتىن قورقۇپ، كىشىلەردىن يوشۇرغان ئىدىڭلار، ۋەھالەنكى، ئەزەللىرىڭلارنىڭ سىلەرنىڭ زىيىنىڭلارغا گۇۋاھلىق بېرىدىغانلىقىنى گۇمان قىلمىغان ئىدىڭلار)، لېكىن سىلەر قىلمىشىڭلاردىن نۇرغۇن ئىش-

وَقَالُوا الْجُلُودُ مِمَّا نَسَبْنَاهُ عَلَيْنَا قَالُوا أَتَطَّقَتِ اللَّهُ
الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَالْآيَةَ
تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَبْرَؤْنَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ كُنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي
ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۳﴾ إِنْ
يَصِيرُوا فَا لَأَرْبَابٌ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْبِدُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ
الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۴﴾ وَبَقِصْنَا لَهُمْ فِرْيَانًا فَرَّجَ بَوَاقَهُمْ مَائِينَ
أَيُّدِيَهُمْ وَمَا خَلَقَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ
قَدَّ خَلَكْتَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِبِّ وَالْأَنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَيْرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ
وَالْعَوَاقِبَ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُقْلَبُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَمَّا بَقِعْنَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا عَدَاً أَبْأَسْدِيداً وَالنَّجْرِيَّةَ يَوْمَ هَمَّ مَنَّانٌ الْآيَةَ
يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا
دَارُ الْآخِرَةِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۲۸﴾

لارنى «اللە بىلمەيدۇ» دەپ گۇمان قىلىڭلار (22). پەرۋەردىگار، ئىلغارغا قىلغان ئەنە شۇ (قەبىھ) گۇمانىڭلار سىلەرنى ھالاك قىلدى. شۇنىڭ بىلەن زىيان تارتقۇچىلاردىن بولدۇڭلار (23). ئەگەر ئۇلار (ئازابقا) چىدىسا، (چىداملىقنىڭ پايدىسى يوق) دوزاخ ئۇلارنىڭ جايىدۇر، ئەگەر ئۇلار (اللەدىن) رازىلىق تىلەسە، ھەرگىز رازىلىققا ئېرىشەلمەيدۇ (24). ئۇلارغا بىز (شەيتانلاردىن) دوستلارنى مۇسەللەت قىلدۇق، ئۇلار (يەنى شەيتانلار) ئۇلارغا ئالدى-كەينىدىكى نەرسىلەرنى (يەنى ئۇلارنىڭ ھازىرقى ۋە كەلگۈسىدىكى قەبىھ ئەمەللىرىنى) چىرايلىق كۆرسەتتى، ئۇلارغا ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئىنسانلاردىن ۋە جىنلاردىن بولغان (كۆنۈنكار شەقى) ئۈممەتلەر قاناردا ئازاب سۆزى تېكىشىلىك بولدى، چۈنكى ئۇلار زىيان تارتقۇچىلار ئىدى (25). كاپىرلار: «بۇ قۇرئانغا قۇلاق سالماڭلار، ئۇنى ئېلىشتۇرۇۋېتىڭلار، سىلەر غەلبە قىلىشىڭلار مۇمكىن» دەيدۇ (26). بىز كاپىرلارغا چوقۇم قاتتىق ئازابنى تېتىتىمىز، بىز ئۇلارنىڭ يامان قىلمىشلىرىغا ئەڭ قاتتىق جازا بېرىمىز (27). اللەنىڭ دۈشمەنلىرىگە بېرىلىدىغان جازا ئەنە شۇ دوزاختۇر، ئۇلارنىڭ مەڭگۈلۈك تۇرىدىغان جايى دوزاختۇر، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن (ئۇلارغا) شۇنداق جازا بېرىلىدۇ (28).

كاپىرلار: «پەرۋەردىگار سىزدا ئىنسانلاردىن ۋە جىنلاردىن بىزنى ئازدۇرغانلارنى بىزگە كۆرسەتكىن، (ئۇلارنىڭ) ئەڭ خارلاردىن بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارنى ئاياقلىرىمىزنىڭ ئاستىدا چەيلەيمىز» دېدى (29).

شۇبھىسىزكى، «پەرۋەردىگار سىز اللەدۇر» دېگەنلەر، ئاندىن توغرا يولدا بولغانلارغا پەرىشتىلەر چۈشۈپ: «قورقماڭلار، غەم قىلماڭلار، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان جەننەت ئۈچۈن خۇشال بولۇڭلار، بىز دۇنيادا، ئاخىرەتتە سىلەرنىڭ دوستلىرىڭلارمىز، جەننەتتە سىلەر ئۈچۈن كۆڭلۈڭلار تارتقان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ۋە تىلىگەن نەرسىڭلارنىڭ ھەممىسى بار، (ئۇلار) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى، ناھايىتى مېھرىبان (اللە) تەرىپىدىن بېرىلگەن زىياپەتتۇر» دەيدۇ (30-32). اللەغا (يەنى اللەنىڭ

تەۋھىدىگە ۋە تائىتىگە) دەۋەت قىلغان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان ۋە «مەن ھەقىقەتەن مۇسۇلمانلاردىنمەن» دېگەن كىشىدىنمۇ ياخشى سۆزلۈك ئادەم بارمۇ؟ (33) ياخشى ئىش بىلەن يامان ئىش باراۋەر بولمايدۇ، ياخشى خىسلەت ئارقىلىق (يامان خىسلەتكە) تاقابىل تۇرغىن، (شۇنداق قىلساڭ) سەن بىلەن ئۆزىنىڭ ئارىسىدا ئاداۋەت بار ئادەم گويا سىرداش دوستۇڭدەك بولۇپ قالىدۇ (34). بۇ خىسلەتكە پەقەت سەۋرچان ئادەملەرلا ئېرىشەلەيدۇ، بۇ خىسلەتكە پەقەت بۈيۈك نېسۋە ئىگىسىلا ئېرىشەلەيدۇ (35). ئەگەر شەيتان سېنى ۋەسۋە قىلىپ (يۇقىرىقى خىسلەتنى ئۆزلەشتۈرمەسلىكىگە كۈشكۈرتسە) اللەغا سېغىنىپ (شەيتاننىڭ شەرىپىدىن) پاناھ تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (36). كېچە بىلەن كۈندۈز، كۈن بىلەن ئاي اللەنىڭ (بىرلىكىنى ۋە قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالا-مەتىلىرىدىندۇر، قۇياشقا سەجدە قىلماڭلار، ئايغىمۇ سەجدە قىلماڭلار، ئۇلارنى ياراتقان اللەغا سەجدە قىلماڭلار، ئەگەر پەقەت اللە غىلا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار (37). ئەگەر كۇففارلار چوڭ-چىلىق قىلىپ (اللەغا سەجدە قىلىشتىن) باش تارتسا، پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدىكىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) كېچە-كۈندۈز اللەغا تەسبىھ ئېيتىپ تۇرىدۇ، ئۇلار مالال بولۇپ قالمايدۇ (38).

(بۇمۇ) اللە نىڭ (بىرلىكىنى ۋە قۇدرىتىنى كۆرسىتىدۇ-
 ئالامەتلەردىن ئىبارەتتۇر) كى، سەن زېمىننى قاقاس كۆ-
 رىسەن، ئۇنىڭغا يامغۇر ياغدۇرغان ۋاقتىمىزدا، زېمىن
 كۆتۈرۈلىدۇ ۋە كۆپىشىدۇ، شۇبەسىزكى، زېمىننى
 تىرىلدۈرگەن زات ئۇلۇكلەرنى ئەلۋەتتە تىرىلدۈر-
 گۈچىدۇر، ئۇ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر (39).
 شۇبەسىزكى، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى بۇرمىلاپ
 چۈشەندۈرىدىغانلار بىزگە مەخپىي قالمايدۇ، قىيامەت
 كۈنى دوزاخقا تاشلىنىدىغان ئادەم ياخشىمۇ؟ ياكى
 قىيامەت كۈنى (اللەنىڭ ئازابىدىن) ئەمىن بولغان
 ھالدا كېلىدىغان ئادەم ياخشىمۇ؟ خالىغىنىڭلارنى
 قىلىڭلار، شۇبەسىزكى، اللە قىلمىشڭلارنى كۆرۈپ
 تۇرغۇچىدۇر (40). شۇبەسىزكى، قۇرئان كەلگەندە
 ئۇنى ئىنكار قىلغانلار (قاتتىق جازاغا ئۇچرايدۇ)،
 شۇبەسىزكى، قۇرئان غالىب كىتابتۇر (41). ئۇنىڭغا
 ئالدىدىنمۇ، ئارقىدىنمۇ (يەنى ھېچقايسى تەرپىدە-

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَائِبَةً فَإِنَّهَا لَمَّا كَانَتْ آيَةً
 أَهْتَرَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُتَّى الْمَوْتِ إِنَّهُ خَلْقٌ لِحُجَى
 تَمَّى قَلْبِي إِنَّ الَّذِينَ يَلْعَنُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
 أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبْرًا مِمَّنْ بَدَأَ آيَاتِنَا الْيَوْمَ أَعْمَلُوا مَا
 كُنْتُمْ لِآيَاتِنَا عَمَلُونَ بَصِيرَةٌ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَلْعَنُنَّ
 جَاءَهُمْ وَلَئِنَّ لَكُنْزًا عَزِيزًا لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَوَّابٌ مِمَّنْ حَلَكُوا مَيِّتًا لَا يَقَالُ لَكَ الْإِنْسَانُ
 قَدَقِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ تَمَكِّنَ لَكَ لَدُنَّا وَمَعْرُوفًا وَوَدَعْنَا
 الْكُفْرَ وَكُلَّ مَعْلَمَةٍ قَرَأْنَا أُحْمَرًا وَقَالُوا لَوْلَا ضَلَّتْ آيَاتُهُ
 أَعْتَجَبُوا وَعَجَبُوا قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَهُ مِنْ سَمَاءٍ وَأَنْزَلَ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلِيمٌ بِمَا يَكْتُبُ
 يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ غَيْرٍ وَالْقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَأَخْلَفْنَا بَيْنَهُمْ وَوَلَاؤَهُ كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ فَكُنْتُمْ
 بَيْنَهُمْ وَأَنْهُمْ لَنْبِي شَكَّ مِنْهُ مَرْيَبٌ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلَنَنصِبُهُ وَمَنْ أَسَاءَ فَسَوَاءَ وَمَا رَأَيْتُمْ بِظُلْمٍ لِّلْعَالَمِينَ

دىن) باتىل يۈزلەنمەيدۇ، ئۇ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، مەدھىيىگە لايىق اللە تەرىپىدىن نازىل
 قىلىنغاندۇر (42). ساڭا (مۇشۇنىڭ تەرىپىدىن) ئېيتىلىدىغان سۆزلەر پەقەت ئىلگىرىكى پەيغەم-
 بەرلەرگە (قەۋملىرى تەرىپىدىن) ئېيتىلغان سۆزلەردۇر، شۇبەسىزكى، سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ
 مەخپىرەت ئىگىسىدۇر ۋە قاتتىق ئازاب ئىگىسىدۇر (43). مۇبادا بىز ئۇنى ئەجەم تىلىدىكى قۇرئان
 قىلىپ نازىل قىلغان بولساق، ئۇلار ئەلۋەتتە: «نېمىشقا ئۇنىڭ ئايەتلىرى (بىز چۈشىنىدىغان
 تىلدا) روشەن بايان قىلىنمىدى؟ پەيغەمبەر، ئەرب، كىتاب ئەجەمچىمۇ؟» دەيتتى. ئۇ ئىمان كەلتۈر-
 گەنلەرگە ھىدايەتتۇر ۋە (دىللاردىكى شەك-شۈبھىگە) شىپادۇر، ئىمان ئېيتمايدىغانلارنىڭ قۇلاق-
 لىرى (قۇرئاننى ئاڭلاشتىن) ئېغىردۇر (يەنى قۇرئاننىڭ دەۋىتىگە قۇلاق سالىمىغانلارنىڭ ۋە
 ئۇنىڭدىن يۈز تۈرۈگەنلەرنىڭ گۇنا قۇلاقلىرى ئېغىردۇر)، قۇرئان ئۇلارنىڭ (دىللىرىغا)
 كورلۇقتۇر (يەنى ئۇلار ھىدايەت نۇرىنى كۆرمەيدۇ)، ئەنە شۇلار يىراقتىن ندا قىلىنغۇچىلاردۇر
 (يەنى ئۇلار ھەقىقىي قوبۇل قىلماسلىقتا ئىمانغا يىراقتىن چاقىرىلغان، مۇساپىنىڭ يىراقلىقىدىن
 چاقىرىقنى ئاڭلىمىغان كىشىلەرگە ئوخشايدۇ) (44). بىز ھەقىقەتەن مۇساغا كىتاب (يەنى تەۋ-
 راتنى) ئاتا قىلدۇق، ئۇ ھەقىقەتە ئىختىلاپ بولدى. ئەگەر پەرۋەردىگارىڭنىڭ (ئۇلارنى جازالاشنى
 قىيامەتكىچە كېچىكتۈرۈش) ۋەدىسى بولمىسا ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ ئارىسىدا
 ھۆكۈم چىقىرىلاتتى، ئۇلار ھەقىقەتەن قۇرئاندىن زىيادە شەكىلدۇر (45). كىمكى ياخشى ئىش
 قىلىدىكەن، پايدىسى ئۆزىگىدۇر، ويامان ئىش قىلىدىكەن زەھە رەمىغوزىگىدۇر. پەرۋەردىگارىڭ
 بەندىلەرگە زۇلۇم قىلغۇچى ئەمەستۇر (46).

(يىگىرمه به شىنچى پارە)

قىيامەتنىڭ ۋاقتىنى بىلىش پەقەت اللەغا خاستۇر
 (يەنى قىيامەتنىڭ قاچان بولىدىغانلىقىنى اللەدىن
 باشقا كىشى بىلمەيدۇ). مېۋىلەرنىڭ بوغۇنلىرىدىن
 چىقىشى، ھەرقانداق چىشىنىڭ ھامىلدار بولۇشى ۋە
 تۇغۇشى اللە نىڭ ئىلمىنىڭ سىرتىدا ئەمەستۇر،
 ئۇ كۈنىدە اللە ئۇلارغا: «مېنىڭ شېرىكلىرىم
 (يەنى سىلەر ماڭا شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلەر)
 قەيەردە؟» دەپ نىسدا قىلىدۇ، ئۇلار: «ساڭا مەلۇم
 قىلىمىزكى، ئارىمىزدا ھېچ كىشى (سېنىڭ شېرىكىڭ
 بار دەپ) كۆۋاھلىق بېرەلمەيدۇ» دەيدۇ (47). ئۇلار
 ئىلگىرى (يەنى دۇنيادىكى چاغدا) چوقۇنغان بۇتلىرى
 ئۇلاردىن ئۆزلىرىنى چەتكە ئالىدۇ، ئۇلار (اللەنىڭ
 ئازابىدىن) قاچىدىغان جاي يوق ئىكەنلىكىنى ئېنىق

بىلىدۇ (48). ئىنسان (ئۆزىگە) ياخشىلىق تىلەشتىن زېرىكىمەيدۇ، ئەگەر ئۇنىڭغا بىرەر يامانلىق
 يېتىپ قالسا (اللەنىڭ رەھىمىتىدىن) تولىمۇ ئۈمىدسىزلىنىپ كېتىدۇ (49). ئەگەر بىز ئۇنىڭغا كۆپلەت-
 تىن كېيىن رەھىمىتىمنى تېتىتساق، ئۇ چوقۇم: «بۇ ئۆزۈمنىڭ سەئىيى- ئىجتىھاتىمىدىن كەلگەن،
 قىيامەتنىڭ بولىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن، مۇبادا (قىيامەت بولۇپ) مەن پەرۋەردىگارىمغا قايتۇرۇل-
 ھاندىمۇ ئۇنىڭ دەرىگەھدا چوقۇم جەننەتكە ئېرىشىمەن» دەيدۇ. ئەلۋەتتە كاپىرلارغا قىلمىشلىرىنى
 خەۋەر قىلىمىز ۋە ئۇلارغا قاتتىق ئازابىنى تېتىتىمىز (50). ئىنسانغا نېمەت ئاتا قىلساق (پەرۋەر-
 دىگارىمغا شۈكۈر قىلىشتىن) يۈز ئۇرۇيدۇ، (اللەنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇشتىن باش تارتىپ) ھاكاۋۇر-
 لىشىپ كېتىدۇ، ئەگەر ئۇنىڭغا يامانلىق يەتسە (اللەغا يۈزلىنىپ) ئۈزلۈكسىز دۇئا قىلىدۇ (51).
 (ئى مۇھەممەد! ئېيتقىنكى) «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ (قۇرئان مەن ئېيتقانداك) اللە تەرىپىدىن نازىل
 بولغان بولسا، سىلەر (ئويلىماستىلا ئۇنى ئىنكار قىلىڭلار، ھالڭلار قانداق بولىدۇ). (ھەقتىن)
 يىراق ئىختىسلاپتا بولغان كىشىدىنمۇ كۆمراھ ئادەم بارمۇ؟ (يەنى سىلەردىنمۇ كۆمراھ ئادەم
 يوق)» (52). ئۇلارغا بىز تاكى ئۇلارغا قۇرئاننىڭ ھەق ئىكەنلىكى ئېنىق بولغۇچە، (ئاسمان-
 زېمىن) ئەتراپىدىكى ۋە ئۆزلىرىدىكى (قۇدرىتىمىزگە دالالەت قىلىدىغان) ئالامەتلەرنى كۆرسىتىمىز،
 پەرۋەردىگارىڭنىڭ ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقى (سېنىڭ راستلىقىڭنىڭ دەلىلى بولۇشقا)
 ئۇلارغا كۆپايە ئەمەسمۇ (53). بىلىڭلاركى، ئۇلار ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىمغا مۇلاقات بولۇشتىن
 شەكىلىنىدۇ، بىلىڭلاركى، اللە ھەممە نەرسىنى ھەقىقەتەن تولۇق بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (54).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

82- سۇرە شۇرا

مەككەدە نازل بولغان، 53 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

حامىم (1)، عىن، سىن، قان (2). غالىب، ھېكەمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە ساڭا ۋە سەندىن ئىلگىرىكى (پەيغەمبەر) لەرگە مۇشۇنداق ۋەھىي قىلىدۇ (8).

ئاسمانلاردىكى شەيئىلەر ۋە زېمىندىكى شەيئىلەر اللەنىڭدۇر (يەنى اللەنىڭ مۈلكىدۇر، اللەنىڭ تەسەررۇپى ئاستىدۇر)، اللە ئۈستۈندۇر، كاتتىدۇر (4). (اللەنىڭ كاتتىلىقىدىن) ئاسمانلار

يۇقىرى تەرىپىدىن يېرىلىپ كېتىشكە تاس قالدۇ، پەرىشتىلەر پەرۋەردىگارىغا تەسبىھ ئېيتىدۇ، ھەمدى ئېيتىدۇ، يەر يۈزىدىكىلەرگە مەغپىرەت تىلەيدۇ. بىلىڭلاركى، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (6). اللەنى قويۇپ (بۇتلارنى) ئىگە قىلىۋالغانلارنىڭ (ئەمەللىرىنى) اللە كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر، سەن ئۇلارغا ھامى ئەمەسەن (6). مەككە ئاھالىسىنى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇشۇڭ ئۈچۈن، (كىشىلەرنى) قىيامەت كۈنىدىن ئاگاھلاندۇرۇشۇڭ ئۈچۈن، ساڭا بىز مۇشۇنداق ئەمرەپچە قۇرئانىنى نازل قىلدۇق، ئۇ كۈندە ھېچ شەك يوقتۇر، (ئۇ كۈندە) بىر پىرقە (كىشىلەر) جەننەتتە ۋە بىر پىرقە كىشىلەر جەھەننەمدە بولىدۇ (7). ئەگەر اللە خالىسا، ئۇلارنى (يەنى پۈتۈن ئىنسانلارنى) ئەلۋەتتە بىر ئۈممەت (يەنى بىر دىندا) قىلاتتى، لېكىن اللە خالىغان ئادەمنى رەھىمەتكە داخىل قىلىدۇ، زالىملارغا ھېچقانداق ئىگە، ھېچقانداق مەدەتكار بولمايدۇ (8). بەلكى ئۇلار اللەدىن باشقىلارنى ئىگە قىلىۋالدى، پەقەت اللە ئىگىدۇر، اللە ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرىدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىر (9). سىلەر (دىن ئۈستىدە ۋە ئۇنىڭدىن باشقا) ھەرقانداق نەرسە ئۈستىدە ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، ئۇنىڭغا اللە ھۆكۈم چىقىرىدۇ. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا ئېيتقىنكى) ئەنە شۇ اللە مېنىڭ پەرۋەردىگارىمدۇر، ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلدىم، (ھەممە ئىشتا) اللەغا مۇراجىئەت قىلىمەن (10).

اللہ ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقۇچىدۇر، اللہ سىلەرگە ئۆز جىنىسلىقلاردىن جۈپتلىرىنى (يەنى ئاياللارنى) ياراتتى. ھايۋانلارغىمۇ ئۆز تىپىدىن جۈپتلىرىنى ياراتتى. بۇ ئارقىلىق اللہ سىلەرنى كۆپەيتىدۇ، ھېچ شەيئە اللہ غا ئوخشاش ئەمەستۇر، اللہ ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (11). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ (خەزىنىلىرىنىڭ) ئاچقۇچلىرى اللە نىڭ ئىلگىرىدۇر، اللە خالىغان كىشىنىڭ رىزقىنى (سىناش يۈزىسىدىن) كەڭ قىلىدۇ، خالىغان كىشىنىڭ رىزقىنى (بالاغا مۇپتىلا قىلىپ سىناش يۈزىسىدىن) تار قىلىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (12). اللە سىلەرگە دىندىن نۇھقا تەۋسىيە قىلغان نەرسىنى، ساڭا (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) بىز ۋەھىي قىلغان نەرسىنى، ئىبراھىمغا، مۇساغا ۋە ئىساغا بىز تەۋسىيە قىلغان نەرسىنى بايان قىلدى. سىلەر دىننى بەرپا قىلىڭلار، دىندا

تەپرىقچىلىك قىلماڭلار، مۇشرىكلارغا سەن ئۇلارنى دەۋەت قىلغان نەرسە (يەنى تەۋھىد) ئېغىر كەلدى، اللہ تەۋھىدكە خالىغان ئادەمنى تاللايدۇ، اللە نىڭ (تائىتىگە) قايتىدىغان ئادەمنى تەۋھىدكە باشلايدۇ (13). (يەھۇدىي، ناسارا قاتارلىقلار) ئۇلارغا ئىلىم كەلگەندىن كېيىن (يەنى ئۇلار رەسۇلۇللاھنىڭ ھەق پەيغەمبەرلىكىنى بىلگەندىن كېيىن)، ئاندىن ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ پىرقىلەرگە بۆلۈندى. ئەگەر پەرۋەردىگارنىڭ (ئۇلارنى جازالاشنى) قىيامەتكىچە تەخىر قىلىشتىن ئىبارەت سۆزى بولمىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەلۋەتتە ھۆكۈم چىقىرىلىپ بولغان بولاتتى (يەنى ئۇلار تېز ھالدا قىلىنغان بولاتتى). ئۇلاردىن كېيىن كىتابقا ۋارىسلىق قىلغانلار (يەنى رەسۇلۇللاھ بىلەن زامانداش بولغان ئەھلى كىتاب) (كىتاب ھەققىدە) قاتتىق دەرگۇماندىدۇر (14). شۇنىڭ ئۈچۈن (يەنى دىندا ئىختىلاپ قىلىشقانلىقى ئۈچۈن) (ئى مۇھەممەد! بارلىق ئىنسانلارنى توغرا دىن ئاساسدا ئىتتىپاق بولۇشقا) چاقىرىغىن، بۇيرۇلغىنىڭ بويىچە توغرا يولدا چىڭ تۇرغىن، ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگەن ۋە ئېيتقىن: «اللە نازىل قىلغان (بارلىق) كىتابلارغا ئىمان ئېيتتىم، ئاراڭلاردا ئادىل بولۇشقا بۇيرۇلدۇم، اللە بىزنىڭ پەرۋەردىگارمىزدۇر، سىلەرنىڭمۇ پەرۋەردىگارلىرىدۇر، بىزنىڭ ئەمەللىرىمىز ئۆزىمىز ئۈچۈندۇر، سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارمۇ ئۆزلىرىڭلار ئۈچۈندۇر، سىلەر بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا جىدەللىشىشكە (ئورۇن) يوق (چۈنكى ھەقىقەت ئاشكارىدۇر)، اللە (قىيامەت كۈنى) بىزنى (ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن) يىغىدۇ، ئاخىر قايتىدىغان جاي اللە نىڭ دەرگاھىدۇر» (15).

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا نُحْيِيهِ لَهُ حُجَّتُمْ
 دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَآلِمٌ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْيَقِينَ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 أَذَانَ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَقِيَ صَلَاتٌ لَعِيبِي ۝
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيمُ
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ كَلَّمَهُ الضَّلِيلُ لَخَفِيَ بَيْنَهُمْ
 وَرَأَى الظَّالِمِينَ لَهْمَ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِنْ مَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝

كىشلەر اللہنىڭ دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن،
 (كىشىلەرنى ئىماندىن توسۇش ئۈچۈن) اللہنىڭ
 دىنىدا خۇسۇمەت قىلىشقانلارنىڭ دەلىللىرى
 اللہنىڭ دەرىگاھىدا باتلىدۇر، ئۇلار (دۇنيادا)
 غەزەپكە ئۇچرايدۇ، (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا
 دۇچار بولىدۇ (16). اللہ كىتاب (يەنى قۇرئان)نى
 ھەق بىلەن نازىل قىلدى ۋە ئادالەتنى نازىل
 قىلدى. سەن نېمە بىلىسەن؟ قىيامەت بېقىن
 بولۇشى مۇمكىن (17). قىيامەتكە ئىشەنمەيدىغانلار
 ئۇنىڭ بولۇشىنى ئالدىرىتىدۇ، ئۇنىڭغا ئىشىنىدۇ.
 دىغانلار بولسا قىيامەتتىن قورقۇدۇ، قىيامەتنى
 ھەق دەپ بىلىدۇ، بىلىڭلاركى، قىيامەت توغرىلۇق

مۇجادىلە قىلىدىغانلار ئەلۋەتتە چوڭقۇر گۇمراھلىقتىدۇر (18). اللہ بەندىلىرىگە كۆيۈنگۈچىدۇر،
 ئۇ خالىغان ئادەمگە (كەڭ) رىزىق بېرىدۇ، اللہ كۈچلۈكتۇر، غالىبتۇر (19). كىمكى (ئۆزىنىڭ ئەمەلى
 بىلەن) ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى كۆزلىسە، ئۇنىڭ ساۋابىنى زىيادە بېرىمىز، كىمكى (ئەمەلى بىلەن) دۇنيا-
 نىڭ مەنپەئىتىنى كۆزلىسە، (ئۇنىڭ تىلىگەن) مەنپەئىتىنىڭ بەزىسىنى بېرىمىز، ئۇنىڭغا ئاخىرەتتە
 (ساۋابتىن) ھېچ نېسەۋە يوق (20). ئۇلارنىڭ اللہ رۇخسەت قىلمىغان نەرسىلەرنى دىن قىلىپ
 بېكىتكەن مەبۇدلىرى بارمۇ؟ (اللہنىڭ ئۇلارغا بېرىلىدىغان ئازابىنى قىيامەتكىچە تەخىر قىلىش
 توغرىسىدىكى) ھۆكىمى بولمىسا ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەلۋەتتە (دۇنيادىلا) ھۆكۈم چىقىرىلغان
 بولاتتى، (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم قىلغۇچىلار (يەنى كاپىرلار) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (21). كاپىر-
 لارنىڭ (قىيامەت كۈنى دۇنيادا) قىلغان گۇناھلىرىنىڭ جازاسىدىن قورقۇپ تۇرغانلىقىنى
 كۆرسەن، (ئۇلار مەيلى قورقسۇن، قورقسۇن) جازا ئۇلارغا (چوقۇم) نازىل بولغۇسىدۇر، ئىمان
 ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار جەننەتلەرنىڭ باغچىلىرىدا بولىدۇ، ئۇلار پەرۋەردىگا-
 رىنىڭ ھۇزۇرىدا خالىغان نەرسىلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ، بۇ كاتتا ئىنئامدۇر (22).

اللّٰهُ ثَمَانٌ ثَبِيتَانٌ وَهُ يَأْخِشِي تَمَمَةً لِهَرْنِي قَلْطَانِ
 بەندىلىرىڭگە ئەنە شۇ ئىنتام بىلەن خۇش خەۋەر
 بېرىدۇ. «(پەيغەمبەرلىكنى) تەبلىغ قىلغانلىقىمغا
 سىلەردىن ھەق تەلەپ قىلمايمەن، پەقەت تۇغقان-
 چىلىق ھەقىقى ئۈچۈن مېنى دوست تۇتۇشۇڭلارنى
 (يەنى پەرۋەردىگارنىڭ دەۋىتىنى يەتكۈزۈشۈمگە
 چىقىلماسلىقىڭلارنى) تەلەيمەن» دېگەن، كىمكى بىرەر
 ياخشى ئىش قىلسا، ئۇنىڭغا بىز ساۋابىنى زىيادە
 بېرىمىز، اللّٰھ ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت
 قىلغۇچىدۇر، ئاز ياخشىلىققا كۆپ ساۋاب بەرگۈ-
 چىدۇر (23). ئۇلار (يەنى قۇرەيش كاپىرلىرى):
 «ئۇ(يەنى مۇھەممەد) اللّٰھ غا يالغاننى توقۇدى؟ دەمدۇ؟
 ئەگەر اللّٰھ خالىسا (يەنى ئۇلار گۇمان قىلغاندەك،
 اللّٰھ غا يالغاننى توقۇغان بولسا) سېنىڭ قەلبىڭنى
 پېچەتلەۋەتكەن بولاتتى، اللّٰھ باتىلنى يوق قىلىدۇ،
 (پەيغەمبەرگە نازىل قىلغان) سۆزلىرى ئارقىلىق

ھەقىقى ھەق قىلىدۇ، اللّٰھ ھەقىقەتەن دىللاردىكى سىرلارنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (24). اللّٰھ
 بەندىلىرىدىن تەۋبىنى قوبۇل قىلىدۇ، يامان ئىشلارنى ئەيۈ قىلىدۇ، قىلىۋاتقان ئىشڭلارنى
 بىلىپ تۇرىدۇ (25). ثَمَانٌ ثَبِيتَانٌ وَهُ يَأْخِشِي تَمَمَةً لِهَرْنِي قَلْطَانِ دۇئاسىنى اللّٰھ ئىجابەت
 قىلىدۇ، (كامالى) پەزىلىدىن ئۇلارغا ساۋابىنى زىيادە بېرىدۇ، كاپىرلار قاتتىق ئازابقا دۇچار
 بولىدۇ (26). ئەگەر اللّٰھ بەندىلىرىنىڭ زىقىنى كەڭ قىلسا، ئۇلار ئەلۋەتتە زېمىندا پىنتە-
 پاسات تېرىمىتى. لېكىن اللّٰھ خالىغان نەرسىنى ئۆلچەم بىلەن چۈشۈرىدۇ، اللّٰھ ھەقىقەتەن
 بەندىلىرىنىڭ (ئەھۋالدىن) تولۇق خەۋەرداردۇر، (ئۇنى) كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (27). ئۇلار
 (يامغۇرنىڭ يېغىشىدىن ئۈمىدسىزلەنگەندىن كېيىن) اللّٰھ يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىدۇ، رەھىمىتىنى
 بايمىدۇ، اللّٰھ (ھەممىنىڭ) ئىگىسىدۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر (28). ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ
 يارىتىلىشى ۋە ئۇ ئىككىسىدە جاندارلارنىڭ يېمىلىشى اللّٰھ نىڭ (قۇدرىتىنىڭ) دەلىللىرىد-
 دىندۇر، اللّٰھ ئەگەر خالىسا، ئۇلارنى جەمئىي قىلىشقا قادىردۇر (29). سىلەرگە (يەنى
 جېنىڭلار ياكى مېلىڭلارغا) ھەرقانداق بىر مۇسەبەت يەتسە، ئۇ سىلەرنىڭ قىلغان گۇناھىڭلار
 تۈپەيلىدىن كەلگەن بولىدۇ، اللّٰھ نۇرغۇن گۇناھىڭلارنى ئەيۈ قىلىدۇ (ئەيۈ قىلمايدىغان بولسا،
 بالاۋە مۇسەبەتتىن ھېچ قۇتۇلماس ئىدىڭلار) (30). (ئى مۇشرىكلار!) سىلەر زېمىندا اللّٰھ نىڭ
 ئازابىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايسىلەر، سىلەرگە اللّٰھ دىن باشقا ھېچ ئىگە ۋە مەدەتكار يوق (31).

دېگىزدا قاتنىغۇچى تاغىدەك كېمىلەر، اللەنىڭ قۇدرىتىنىڭ دەلىللىرىدىندۇر (32). ئەگەر اللە خالسا، شامانى توختىتىۋېتىدۇ - دە، كېمىلەر دېگىزنىڭ ئۈستىدە توختاپ قالدۇ، بۇنىڭدا (قاتنىق - لىقتا) سەۋر قىلغۇچى، (كەڭچىلىكتە) شۇكۇر قىلغۇچى ھەر مۇسەن ئۈچۈن نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار (33). ياكى اللە خالسا، ئىچىدىكى كىشىلەرنىڭ قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن كېمىلەرنى (بوران بىلەن) ھالاك قىلدۇ، اللە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلدۇ (34). بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز ئۈستىدە مۇجادىلە قىلىدىغانلار ئۆزلىرىگە اللەنىڭ ئازابىدىن قېچىپ قۇتۇلىدىغان جاي يوق ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ (35). (دۇنيانىڭ نېمەتلىرىدىن) سىلەرگە بېرىلگەن ھەرقانداق نەرسە دۇنيا تىرىكچىلىكىدە

وَمِنَ الْبَيْتِ الْجَوَارِي فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ إِنَّ يَسْتَأْذِنُ بَيْنَ يَدَيْهِ
فَيَقُولُ رَوَاهُ كَعَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَدِيدٍ ۝ أَوْ يُوقِنُ هُنَّ مِمَّا كَتَبُوا وَيَعْصُونَ رِيتِي ۝ وَيُعَلِّمُ
الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي الْبَيْتِ مَا لَهُمْ مِنْ حُجُبٍ ۝ فَمَا أَوْعَدُهُمْ
مِنَ شَيْءٍ فَمَا تَعَارَى الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَجْعِهِمْ يُؤَكِّدُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ
كَذِبُوا إِلَهُهُمْ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا لَهُمْ يَعْفُورُونَ ۝
وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَكْتُمُونَ ۝ وَحِزْبٌ أَسْبَغَتْ سَيْتَهُ مَثَلُهَا
فَمَنْ عَقَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَرْحِيمٌ الظَّالِمِينَ ۝
وَلَكِنْ انْتَهَرُوا بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ
يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۝ وَلَكِنْ صَبْرٌ وَعَفْوٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

پايدىلىنىدىغان نەرسىلەردۇر، ئىمان ئېيتقان، پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلىدىغان كىشى - لەرگە، گۇناھى كەبىرلەردىن، قەبىھ ئىشلاردىن ساقلىنىغۇچىلارغا، دەرىغەزەپ بولغانلىرىدا كەچۈرەلەيدىغانلارغا، پەرۋەردىگارىنىڭ دەۋىتىگە ئاۋاز قوشالايدىغانلارغا، نامازنى (تەئىدىل ئەركان بىلەن) ئۆتەيدىغانلارغا، ئىشلىرىنى مەسلىھەت بىلەن قارار قىلىدىغانلارغا، بىز رىزىق قىلىپ بەرگەن نەرسىلەردىن سەدىقە قىلىدىغانلارغا، ئۇچرىغان زۇلۇمغا قارشى تۇرالايدىغانلارغا اللەنىڭ ھۇزۇرىدىكى ساۋاب تېخىمۇ ياخشىدۇر، تېخىمۇ باقىدۇر (36-39). بىر يامانلىقنىڭ جازاسى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر يامانلىقتۇر (يەنى ساڭا بىر كىشى قانچىلىك چېقىلسا، شۇنچىلىك چېقىلماي ئاشۇرۇۋەتسەڭ بولمايدۇ)، كىمكى (ئىنتىقام ئېلىشقا قادىر تۇرۇقلۇق) ئەپۇ قىلسا ۋە (ئۆزى بىلەن يامانلىق قىلغۇچىنىڭ ئارىسىنى) تۈزسە، ئۇنىڭ ئەجرىنى اللە بېرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ (40). زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچى ئادەم ئىنتىقامنى ئالسا ئۇنى ئەيىبلەشكە بولمايدۇ (41). ئەيىبلەندىغانلار پەقەت كىشىلەرگە زۇلۇم قىلىدىغان، زېمىندا ناھەق رەۋىشە پىتنە - پاسات تېرىيدىغان ئادەملەردۇر، ئەنە شۇلار قاتنىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (42). كىمكى (ئەزىيەتكە) سەۋر قىلسا، (اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن) ئىنتىقام ئالمىسا، بۇ ئەلۋەتتە مەرغۇپ ئىشلاردىندۇر (43).

اللّٰه گۇمراھ قىلغان ئادەمگە شۇنىڭدىن كېيىن ھېچ ئىگە يوقتۇر، زالىملار ئازابىنى كۆرگەن چاغدا، ئۇلارنىڭ «دۇنياغا) قايتىشقا يول بارمىدۇ؟» دېگەنلىكىنى كۆرسەن (44). ئۇلارنىڭ قورققان، خارلانغان ھالدا، (دوزاخقا) كۆزىنىڭ قۇيرۇقى بىلەن قارىغان ھالدا دوزاخقا توغرىلىنىد. دىغانلىقىنى كۆرسەن، مۆمىنلەر: «شۈبھىسىزكى، زىيان تارتقۇچىلار قىيامەت كۈنى ئۆزلىرىگە ۋە ئائىلىسىدىكىلەرگە زىيان سالغۇچىلاردۇر» دەيدۇ، بىلىڭلاركى، زالىملار ھەقىقەتەن دائىملىق ئازاب-تىدۇر (45). ئۇلارغا اللّٰه دىن باشقا ياردەم بېرىدىغان دوستلار بولمايدۇ، اللّٰه كىمنى گۇمراھ قىلسا، ئۇنىڭغا (ئۇنى دۇنيادا ھەقىكە، ئاخىرەت-تە جەننەتكە ئېرىشتۈرگۈچى) ھېچ يول بولمايد. دۇ (46). اللّٰه تەرىپىدىن كەلگەن، قارشى تۇرغىلى

بولمايدىغان بىر كۈن كېلىشتىن بۇرۇن پەرۋەردىگارنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىڭلار، بۇ كۈندە سىلەرگە قاچىدىغان جاي تېپىلماي قالدۇ. (قىلمىشڭلار نامە-ئەمالىڭلارغا يېزىقلىق بولغاندىن كېيىن، ئەزاڭلار ئۇنىڭغا گۇۋاھ بولغانلىقى ئۈچۈن) سىلەر (ئۇنى) ئىنكار قىلالمايسىلەر (47). ئەگەر ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) (ئىماندىن) يۈز ئۇرۇسە، بىز سېنى ئۇلارغا كۆزەتچى قىلىپ ئەۋەت-كىنىمىز يوق، سېنىڭ ۋەزىپەڭ پەقەت تەبلىغ قىلىشتۇر، ئەگەر ئىنسانغا بىزنىڭ رەھىمىتىمىزنى تېتىتساق خۇش بولۇپ كېتىدۇ، ئۇلارنىڭ قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن (بېشىغا) بىرەر ھادىسە كەلسە، ئىنسان تولىمۇ كۇفرانى نېمەت قىلغۇچىدۇر (48). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللّٰه غا خاستۇر، اللّٰه نېمىنى خالىسا شۇنى يارىتىدۇ، خالىغان ئادەمگە قىز پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ، خالىغان ئادەمگە ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ (49). ياكى ئۇلارغا ئوغۇل، قىزنى ئارىلاش بېرىدۇ، خالىغان ئادەمنى تۇغماس قىلىدۇ، اللّٰه ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلىگۈچىدۇر، ھەممىگە قادىر-دۇر (50). اللّٰه ھەرقانداق ئادەمگە پەقەت ۋەھىي ئارقىلىق ياكى پەردە ئارقىسىدىنلا ياكى بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتىپ ئۆز ئىزىنى بىلەن ئۇنىڭغا خالىغان ۋەھىينى قىلىش ئارقىلىقلا سۆز قىلغان. اللّٰه ھەقىقەتەن (مەخلۇقلارنىڭ سۈپەتلىرىدىن) ئۈستۈندۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (51).

شۇنىڭدەك (يەنى باشقا پەيغەمبەرلەرگە ۋەھىي قىلغاندەك) ئەمىرىمىز بويىچە ساخا قۇرئانى ۋەھىي قىلدۇق، سەن (ۋەھىدىن ئىلگىرى) قۇرئاننىڭ ۋە ئىماننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئۇقمايتتىڭ، لېكىن بىز قۇرئانى بىر نۇر قىلدۇقكى، ئۇنىڭ بىلەن بىز بەندە-لىرىمىزدىن خالىغان كىشىلەرنى ھىدايەت قىلىمىز. شەك-شۈبھىسىزكى سەن توغرا يولغا باشلايد-سەن (52). (ئۇ) ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نە-سلىرىنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە خاس بولغان اللەنىڭ يولىدۇر. بىلىڭلاركى، ھەممە ئىش اللە غا قايىتىدۇ (53).

43 - سۇرە زۇخروف

مەككىدە نازىل بولغان، 89 ئايەت.

ئاھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئا، مەم (1). روشەن كىتاب بىلەن قەسەمكى، سىلەرنى (ئۇنىڭ مەنسىنى) چۈشەنسۇن دەپ، بىز ئۇنى ھەقىقەتەن ئەربەچە قۇرئان قىلدۇق (2-3). ھەقىقەتەن ئۇ لەۋھۇلەھپۇزدا بىزنىڭ دە-گاھىمىزدا (مۇقىملاشقان) يۇقىرى مەرتىۋىلىك ھېكمەتلىك (كىتاب) دۇر (4). سىلەر (گۇمراھلىقتا) ھەددىدىن ئاشقان قەۋم بولغانلىقىڭلار ئۈچۈن سىلەرگە ۋەز-نەسەھەت قىلىشنى تەرك قىلمايدۇق؟ (5) ئىلگىرىكى ئۆمىتلىرىگە نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق (6). ئۇلارغا قانداق بىر پەيغەمبەر كەلمىسۇن، ئۇلار ئۇنى (قەۋمىڭ سېنى مەسخىرە قىلغاندەك) مەسخىرە قىلدى (7). ئۇلار (يەنى مەككە كاپىرلىرى) دىن كۈچ-قۇۋۋەتتە ئۈستۈن بولغانلارنى ھالاك قىلدۇق، ئىلگىرىكىلەرنىڭ قىسىملىرى قۇرئاندا تۆتتى (8). ئەگەر سەن ئۇلاردىن: «ئاسمانلار ۋە زېمىننى كىم ياراتتى» دەپ سورىساڭ، ئۇلار: «ئەلۋەتتە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى غالىب، ھەممىنى بىلگۈچى (اللە) ياراتتى» دەيدۇ (9). اللە سىلەر ئۈچۈن زېمىننى قاراڭاھ قىلدى، (سەپەردە كۆزلىگەن يېرىڭلارغا) بېرىۋېلىشىڭلار ئۈچۈن سىلەرگە زېمىندا نۇرغۇن يوللارنى ياراتتى (10). اللە بۇلۇتتىن (سىلەرگە زىيان يەتكۈزۈمەي، پايدا يەتكۈزۈدىغان) ئۆلچەمدە يامغۇر ياغۇردى، ئۇنىڭ بىلەن بىز (گىيا ئۆسەس قاقاس) ئۆلۈك زېمىننى تىرىلدۈردۇق، سىلەر مۇشۇنداق (يەنى ئۆلۈك يەردىن ئۆسۈملۈك چىقىرىلغاندەك) (قەبرەڭلاردىن) چىقىرىلىسىلەر (11).

(هەر پەيغەمبەر ئۆز قەۋمىگە) «ئاتا-بوۋاڭلار ئېتىقاد قىلىپ كەلگەن دىنغا قارىغاندا ئەڭ توغرا بىر دىننى كەلتۈرسەم يەنىلا ئاتا-بوۋاڭلارغا ئەگىشەمسەن؟» دەدى. ئۇلار: «سەلەر ئېلىپ كەلگەن دىنغا ئىشەن-مەيمىز» دېيىشتى (24). بىز ئۇلارنى جازا سىدۇق، (توغرا يولنى) ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولغانلىقىغا قارىغىن (25). ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم ئاتىسىغا ۋە قەۋمىگە ئېيتتى: «سەلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلاردىن مەن راستلا ئادا-جۇدامەن (26). پەقەت مېنى ياراتقان اللە مېنى (توغرا يولغا) باشلايدۇ» (27). ئىبراھىم كەلىمە تەۋەسىدىن ئەۋلادىدىن (شېرىك كەلتۈرگەنلەر) ئىمانغا قايتسۇن دەپ ئەۋلادى ئىچىدە قالدۇرۇپ كەتتى (28). بەلكى مەن بۇلار (يەنى مەككە ئاھالىسى) نى ۋە بۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىنى (ئۇزۇن ئۆمۈر ۋە نېمەتتىن) بەھرىمەن قىلدىم، تاكى ئۇلارغا ھەق (يەنى قۇرئان)

ۋە روشەن پەيغەمبەر (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) كەلگۈچە (29). ئۇلارغا ھەق (يەنى قۇرئان) كەلگەندە، ئۇلار: «بۇ سېھىردۇر، بىز ھەقىقەتەن ئۇنى ئىنكار قىلغۇچىمىز» دېيىشتى (30). ئۇلار: «بۇ قۇرئان نېمىشقا ئىككى شەھەر (يەنى مەككە بىلەن تائىفى ئادەملىرىدىن) بىر كاتتا ئادەمگە نازىل قىلىنمىدى؟» دېيىشتى (31). پەرۋەردىگار، ئىنكەر ھەمىتىنى ئۇلار تەقسىم قىلىپ بېرەمدۇ؟ بىز ئۇلارنىڭ ھاياتى دۇنيادىكى رىزقىنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تەقسىم قىلدۇق، ئۇلارنىڭ بەزىسى بەزىسىنى (ھەق بېرىپ) ئىشقا سالسۇن دەپ، ئۇلارنىڭ بەزىسىنىڭ دەرىجىسىنى بەزىسىدىن ئۈستۈن قىلدۇق، پەرۋەردىگار، ئىنكەر ھەمىتى ئۇلارنىڭ توپلىغان نەرسىلىرى (يەنى پۇل-ماللىرى) دىن ياخشى-دۇر (32). ئىنسانلار (كۇففارلار، ئىنكەر قىلغۇچىلار) ئۇلارنىڭ باياشات تۇرمۇشىنى كۆرۈپ كۇفرغا قىزىقىپ ئۇلارغا قوشۇلۇپ ھەممىسى (كۇفردا) بىر ئۈممەت بولۇپ قالمايدىغان بولسا ئىدى، مەرھەمەتلىك اللەنى ئىنكار قىلغان كىشىلەرنىڭ ئۆيلىرىنىڭ ئۆگزىلىرىنى ۋە ئۇنىڭغا چىقىدىغان شوتلىرىنى كۈمۈشتىن قىلىپ بېرەتتۇق (33). ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىنىڭ ئىشىكلىرىنى ۋە تەختلىرىنىمۇ كۈمۈشتىن قىلىپ بېرەتتۇق، ئۇلار تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇراتتى (34). (يۇقىرىقىلارنىڭ بەزىسىنى) ئالتۇندىن قىلىپ بېرەتتۇق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى پەقەت دۇنيا تىرىكچىلىكىدە پايدىلىنىدىغان نەرسىلەردۇر. پەرۋەردىگار، ئىنكەر ھۇزۇرىدىكى ئاخىرەت (يەنى جەننەت ۋە ئۇنىڭدىكى نازۇنېمەتلەر) تەقۋادارلارغا خاستۇر (35).

كسكى مېھرىبان اللہ نى ياد ئېتىشتىن (يەنى قۇرئاندىن) يۈز ئۇرۇيدىكەن، بىز ئۇنىڭغا شەيتاننى مۇسەللەت قىلىمىز (شەيتان ئۇنى ۋەسۋە قىلىدۇ)، شەيتان ئۇنىڭغا ھەمىشە ھەمراھ بولىدۇ (36). شەك-شۈبھىسىزكى، شەيتانلار ئۇلارنى (يەنى ئازغۇن كۇفئارلارنى) توغرا يولدىن توسىدۇ، ئۇلار بولسا ئۆزلىرىنى توغرا يولدا دەپ گۇمان قىلىدۇ (37). كاپىر ئادەم (ھەمراھى بىلەن قىيامەت كۈنى) دەرگاھىمىزغا كەلگەن چاغدا (ھەمراھىغا): «كاشكى سەن بىلەن مېنىڭ ئارامدا شەرق بىلەن غەربنىڭ ئارىسىدەك ئارىلىق بولسا ئىكەن. (سەن) نېمىدېگەن يامان ھەمراھ! (چۈنكى سەن مېنىڭ بەختسىزلىكىمگە سەۋەب-چى بولىدۇك)» دەيدۇ (38). (ئۇلارغا) «(دۇنيادىكى چاغدا) زلۇم قىلغانلىقىڭلار (يەنى شېرىك كەل-تۈرگەنلىكىڭلار) ئۈچۈن بۈگۈن سىلەرنىڭ ئازابى ئورتاق بولغانلىقىڭلار سىلەرگە پايدا بەرمەيدۇ» دېيىلىدۇ (39). (ئى مۇھەممەد!) سەن گاسلارغا ئاڭلىتالامسەن؟ يا كورلارنى توغرا يولغا سالالامسەن؟

(يەنى كۇفئارلار گاسلارغا، كورلارغا ئوخشايدۇ) ئاشكارا گۇمراھلىقتا بولغان كىشىنى ھىدايەت قىلالامسەن؟ (40) (ئۇلارنى جازالاشتىن ئىلگىرى) سېنى ئېلىپ كەتسەك (يەنى ۋاپات قىلدۇرساق ۋاپاتىڭدىن كېيىن) ئۇلارنى چوقۇم جازالايمىز (41). ياكى بىز ساڭا (ھاياتىڭدا) ئۇلارغا ۋەدە قىلغان ئازابىنى كۆرسىتىمىز، بىز، شۈبھىسىزكى، ئۇلارغا (يەنى ئۇلارغا ئازاب قىلىشقا) قادىرمىز (42). (ئى مۇھەممەد!) ساڭا ۋەھىي قىلىنغان قۇرئانغا چىڭ تېسىلغىن، سەن ھەقىقەتەن توغرا يولىدىدۇرسەن (43). قۇرئان ساڭا ۋە سېنىڭ قەۋمىڭگە ئەلۋەتتە (ئۇلۇغ) شەرەپتۇر، سىلەر كەلگۈسىدە (بۇ نېمەت ئۈستىدە) سورىلىسىلەر (44). سەندىن بۇرۇن بىز ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلىرىمىزدىن سوراپ باققىنىكى، مېھرىبان اللہ دىن باشقا ئىبادەت قىلىنىدىغان ئىلاھلارنى بەلگىلىدىدۇقمۇ؟ (پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىچىدە اللہ دىن غەيرىگە ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلغىنى بارمۇ؟) (45) بىز ھەقىقەتەن مۇسانى پىرئەۋنىگە ۋە ئۇنىڭ تەۋەلىرىگە (ئۇنىڭ راست پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان شانلىق) مۆجىزىلىرىمىز بىلەن ئەۋەتتۇق، مۇسا (پىرئەۋنىگە): «مەن ھەقىقەتەن جىمى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ (سېنى ۋە قەۋمىڭنى بىر اللہ غا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن) ئەلچىسىمەن» دېدى (46). مۇسا ئۇلارغا بىزنىڭ مۆجىزىلىرىمىزنى ئېلىپ كەلگەندە، ئۇلار ناگاھان مۆجىزىلەرنى (ھەسخىرە قىلىپ) كۈلدى (47). ئۇلارغا بىر-بىرىدىن كاتتا مۆجىزىلەرنى كۆرسەتتۇق، ئۇلارنى (كۆزىدىن) قايتىسۇن دەپ (تۈرلۈك) ئازابلار بىلەن جازالدىق (48). (ئۇلار ئازابىنى كۆرگەندە) «ئى سېھىرگەر! پەرۋەردىگارىڭغا ئۇنىڭ ساڭا بەرگەن (دۇئايىڭنى ئىجابەت قىلىشتىن ئىبارەت) ئەھدى بويىچە بىز ئۈچۈن دۇئا قىلساڭ (ئەگەر ئۇ دۇئايىڭ بىلەن بىزدىن ئازابىنى كۆتۈرۈۋەتسە)، بىز چوقۇم ئىمان ئېيتىمىز» دېدى (49).

(مۇسانىڭ دۇئاسى بىلەن) ئۇلاردىن ئازابنى كۆتۈرۈۋەتكىنىمىزدە، ناگاھان ئۇلار (ئەھدىنى) بۇزۇپ (كۆفۇردا) چىڭ تۇردى (50). پىرئەئۇن ئۆز قەۋمى ئىچىدە (پەخىرلەنگەن ھالدا) نىدا قىلىپ ئېيتتى: «ئى قەۋم! مىسىرنىڭ پادىشاھلىقى، ئاستىدىن ئېقىپ تۇرغان بۇ دەريالار، مېنىڭ ئەمەسمۇ؟ (مېنىڭ بۇ بۈيۈكلۈكۈمنى) كۆرمەمسىلەر؟ بەلكى مەن ئوچۇق گەپ قىلالمايدىغان بۇ ئەرزىمەس ئادەمدىن (يەنى مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن) ياخشىمەن» (51-52). نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭغا (ئاسماندىن) ئالتۇن بەلبىزۈكلەر تاشلاندى؟ ياكى نېمىشقا (ئۇنىڭ راستلىقىغا گۇۋاھلىق بېرىش ئۈچۈن) ئۇنىڭ بىلەن بىللە پەرىشتىلەر ھەمراھ بولۇپ كەلمىدى؟» (53) پىرئەئۇن قەۋمنى گۈللەنلىقتىن، قەۋمى ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلدى، ئۇلار ھەقىقەتەن پاسىق قەۋم ئىدى (54). ئۇلار بىزنى دەرغەزەپ قىلغاندا، ئۇلارنى بىز (ئەڭ قاتتىق جازالار بىلەن) جازالىدۇق، ئۇلارنىڭ ھەم-

مىسىنى (دېڭىزدا) غەرق قىلدۇق (55). ئۇلارنى بىز (كۇفۇرلارنىڭ ئازابىغا تېگىشلىك بولۇشدا) كېيىنكىلەرگە نەمۇنە ۋە ئىبرەت قىلدۇق (56). (قۇرئاندا) مەريەمنىڭ ئوغلى (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالام) مىسال كەلتۈرۈلسە، ناگاھان سېنىڭ قەۋمىڭ (خۇشاللىقتىن) سۈرەن سېلىشىپ كېتىدۇ (57). ئۇلار: «بىزنىڭ ئىلاھلىرىمىز ياخشىمۇ ياكى ئىسامۇ؟» دېدى. ئۇلار بۇ مىسالنى پەقەت خۇسۇمەت قىلىش ئۈچۈنلا كەلتۈردى، بەلكى ئۇلار جىددەلخور قەۋمدۇر (58). ئۇ (يەنى ئىسا) (ناسارالار گۇمان قىلغاندەك ئىلاھ ياكى ئىلاھنىڭ ئوغلى ئەمەس) پەقەت پەيغەمبەرلىك نېمىتىمىزگە ئېرىشكەن بىر بەندىدۇر، ئۇنى بىز ئىسرائىل ئەۋلادىغا (اللەنىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) بىر دەلىل قىلدۇق (59). ئەگەر بىز خالىساق، ئەلۋەتتە سىلەرگە زېمىندا ئورۇنپاسار بولىدىغان پەرىشتىلەرنى ۋۇجۇتقا كەلتۈرەتتۇق (60). ئۇ (يەنى ئىسا) ئەلۋەتتە قىيامەت (يېقىنلاشقانلىقنىڭ) ئالامىتىدۇر، ئۇنىڭغا (يەنى قىيامەتكە) شەك كەلتۈرمەڭلار. (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا ئېيتقىنكى) «ماڭا ئەگەشكىلار، بۇ (مېنىڭ دەۋەت قىلغىنىم) توغرا يولدۇر (61). سىلەرنى شەيتان (توغرا يولدا) مېڭىش-تىن تومسۇن (يەنى شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىگە ئالدىنماڭلار)، شەيتان سىلەرگە ھەقىقەتەن ئاش-كارا دۈشمەندۇر» (62). ئىسا روشەن مۆجىزىلەر بىلەن كېلىپ ئېيتتى: «سىلەرگە مەن ھېكمەت ئېلىپ كەلدىم. سىلەرگە ئىختىلاپ قىلىۋاتقان نەرسەڭلارنىڭ (يەنى دىنىي ئىشلارنىڭ) بەزىسىنى بايان قىلىپ بېرىمەن، اللە دىن قورقۇڭلار، ماڭا ئىتائەت قىلىڭلار (63).

اللّٰه هه قىسقه تەن مېنىڭ پەرۋەردىگار بىمىدۇر ۋە سىلەرنىڭمۇ پەرۋەردىگار ئىگىلاردۇر، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىڭلار، بۇ توغرا يولدۇر» (64). (ناسا- رالار) نىڭ پىرقىلىرى (ئىسا توغرىسىدا) ئۆز- ئارا ئىختىلاپ قىلىشتى، زالىملارغا قاتتىق كۈن (يەنى قىيامەت كۈنىنىڭ) ئازابىدىن ۋايى! (65) ئۇلار پەقەت قىيامەتنىڭ ئۆزلىرى تۇيىغان ھالدا ئۈشتۈمۈت كېلىشىنلا كۈتىدۇ (66). بۇ كۈندە دوستلار بىر- بىرىگە دۈشمەن بولىدۇ، پەقەت (خۇدالىق ئۈچۈن دوستلاشقان) تەقۋادارلارلا (ئۇنداق ئەمەستۇر) (67). (ئۇلارغا) «بەندىلىرىم! بۈگۈن سىلەرگە قورقۇنچ يوق، غەم- قاينغۇمۇ

يوق» (دېيىلىدۇ) (68). ئۇلار بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە ئىمان ئېيتقان ۋە مۇسۇلمان بولغانلار ئىدى (69). (ئۇلارغا) «سىلەر ئاياللىرىڭلار بىلەن بىلىشە خۇشال- خۇرام ھالدا جەننەتكە كىرىڭلار» (دېيىلىدۇ) (70). ئۇلارغا ئالتۇن لېگەنلەردە (نانام)، ئالتۇن جاملاردا (شاراب) تۇتۇلىدۇ. جەننەتتە كۆڭۈللەر تارتىدىغان، كۆزلەر لەززەتلىنىدىغان نەرسىلەر بار، سىلەر جەننەتتە مەڭگۈ قالسىلەر (71). سىلەر (دۇنيادا) قىلغان (ياخشى) ئەمەللىڭلار بىلەن ۋارىس بولغان جەننەت ئەنە شۇدۇر (72). جەننەتتە نۇرغۇن (تۈرلۈك) مېۋىلەر بار، ئۇنىڭدىن يەيسىلەر (73). گۇناھكارلار (يەنى كۇففارلار) ھەقىقەتەن دوزاخ ئازابىدا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر (74). ئۇلاردىن ئازاب (بىردەممۇ) يېنىكلىتىلمەيدۇ، ئۇلار حوزاختا (ھەرقانداق ياخشىلىقتىن) ئۈمىدىسىزلىرىدۇر (75). ئۇلارغا بىز زۇلۇم قىلىمدۇق ۋە لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى زۇلۇم قىلدى (76). ئۇلار (يەنى كۇففارلار) (دوزاخقا مۇتەككەل پەرىشتىگە): «ئى مالىك! پەرۋەردىگارىڭ بىزگە ئۆلۈم ھۆكۈم قىلسۇن» دەپ توۋلايدۇ. مالىك: «سىلەر ئازابتا چوقۇم قالسىلەر» دەيدۇ (77). بىز سىلەرگە ھەقىقەتەن ھەق (دىن) نى كەلتۈردۇق ۋە لېكىن سىلەرنىڭ كۆپچىلىكىڭلار ھەق (دىن) نى يامان كۆرگۈچىلەردۇر (78). ئۇلار (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا سۇيىقەست قىلىشتا) بىر ئىشنى قارار قىلغان بولسا، بىز (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ياردەم بېرىشتە بىر ئىشنى قارار قىلىمىز (79).

ئۇلار گۇمان قىلامدۇكى، بىز ئۇلارنىڭ سىرلىرىنى ۋە پىچىرلاشقانلىقلىرىنى ئاڭلىمايمىز، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (ئۇنى ئاڭلاپ تۇرىمىز)، بىزنىڭ ئەلچلىرىمىز (يەنى پەرىشتىلىرىمىز) ئۇلارنىڭ ئالدىدا (ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى) يېزىپ تۇرىدۇ (80). «ئەگەر مېھرىبان ئاللاھ نىڭ بالىسى بولىدىغان بولسا، مەن (ئۇ بالغا) ئىبادەت قىلغۇچىلارنىڭ ئەۋۋىلى بولاتتىم» دېگەن (81). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پەرۋەردىگارى، ئەر شنىڭ پەرۋەردىگارى ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىن پاكىتور (82). ئۇلارنى (يەنى مەككە كۇففارلىرىنى) كۆمرىھلىقلىرىدا ۋە نادانلىقلىرىدا قويۇپ بەرگىن، ئۇلار ۋەدە قىلىنغان كۈنىگە مۇلاقات بولغانغا قەدەر (باتىللىرىغا) چۆمۈن ۋە (دۇنياسى بىلەن) ئوينىسۇن (83). ئاللاھ ئاساندىمۇ ئىلاھتۇر، زېمىندىمۇ ئىلاھتۇر، ئاللاھ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى بىلگۈچە-دۇر (84). ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پادىشاھلىقى ئىلگىدە بولغان زات كاتتىدۇر، قىيامەتنىڭ (بولدىغان ۋاقتى) توغرىسىدىكى

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعُوا لَهُمْ
يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَّى السَّمْعُ
سَمِعَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨١﴾
قَدْ رَفَعَهُمْ مُّوْتَوَا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٢﴾
وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ فِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي طَرُجَعُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ اللَّهُ حَقِيقَةً
يَمْلِكُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَقِيلُ رَبِّ إِنَّا هُوَ آءَاءَ تَوْمًا لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٧﴾
فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمُوا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾
يَسْمَعُونَ ﴿٨٩﴾

بىلىم ھەقىقەتەن (يالغۇز) ئاللاھ نىڭ دەرگاھىدىدۇر. سىلەر ئاللاھ نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (85). ئۇلارنىڭ ئاللاھ نى قويۇپ چوقۇنغان نەرسىلىرى شاپائەت قىلالمايدۇ. پەقەت ھەق بىلەن گۇۋاھلىق بەرگەن (يەنى لا الھ الا اللھ دېگەن، تىلى بىلەن ئېيتقانى دىلى بىلەن) ھەقىقىي بىلگەنلەر بۇنىدۇ. دىن مۇستەسنا (86). ئەگەر سەن ئۇلاردىن ئۇلارنى كىم خەلق ئەتكەنلىكلىرىنى سورىساڭ، ئۇلار چو-قۇم «اللھ» دەيدۇ، ئۇلار قانداقۇمۇ (اللھ غا ئىبادەت قىلىشتىن بۇتلارغا ئىبادەت قىلىشقا) بۇرۇلۇپ كېتىدۇ (87). (اللھ تائالا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ) «ئى پەرۋەردىگارىم! بۇلار ھەقىقەتەن ئىمان ئېيتمايدىغان قەۋمدۇر» دېگەن سۆزىنى (بىلىدۇ) (88). سەن ئۇلاردىن يۈز ئۇرۇڭىن، سالام دېگەن (يەنى ئۇلارغا بەتدۇتامۇ قىلىمىن، دىنغا دەۋەتمۇ قىلىمىن)، ئۇلار كەلگۈسىدە (كۆزىڭنىڭ ئاقسۇتىنى) بىلىدۇ (89).

44- سۈرە دۇخان

ھەككىدە نازىل بولغان. 59 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
ھا، مەم (1). روشەن قۇرئان بىلەن قەسەم قىلىمەن (2). بىز قۇرئاننى ھەقىقەتەن مۇبارەك كېچىدە (يەنى شەبى قەدرى كېچىسىدە) نازىل قىلدۇق، بىز ھەقىقەتەن ئىنسانلارنى (قۇرئان بىلەن) ئاڭاھلاندىرغۇچى بولدۇق (3). ئۇ كېچىدە ھەربىر ھېكمەتلىك (يەنى ھېكمەتنىڭ تەقەززاسى بويىچە قىلىنغان) ئىش (يەنى بەندىلەرنىڭ رىزقى، ئەجلى ۋە باشقا ئەھۋالى) ئايرىلىدۇ (4).

شۇ كېچە تەقدىر قىلىنغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ دەرگاھىمىزدىن بولغان ئىشتۇر، بىز ھەقىقەتەن (ئىنسانلارغا پەيغەمبەرلەرنى) ئەۋەتكۈچى بولدۇق (6). (شۇ) پەرۋەردىگا- رىڭنىڭ رەھىمىتىدىندۇر. ئۇ ھەقىقەتەن (بەد- دىلەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر. (ئەھۋالنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (6). ئەگەر سىلەر ھەقىقىي ئىشەنگۈچى بولساڭلار، (ئۇ) ئاسمانلارنىڭ زېمىنىنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر (7). ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىسلاھ يوقتۇر. ئۇ (ئۆلۈكنى) تىرىلدۈرەلەيدۇ، (تىرىكنىڭ) جېنىنى ئالالايدۇ، ئۇ سىلەرنىڭ پەرۋەردىكارىڭلار- دۇر، ئىلگىرىكى ئانا- بوۋاڭلارنىڭ پەرۋەردىگار- دۇر (8). ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلار ھەقىقىي ئىشەنگۈچى ئەمەس)، بەلكى ئۇلار (قىيامەتتىن) شەكتە بولۇپ (ھەقىقىي ئىستىھزا قىلىپ) ئوينايدۇ (9). (ئى مۇھەممەدا) سەن ئاسمان (ھەممە ئادەم) ئوچۇق (كۆرىدىغان) تۈتۈننى كەلتۈرىدىغان كۈندە (ئۇلارغا بولىدىغان ئازابىنى) كۈتسەن (10). (ئۇ تۈتۈن)

أَمْ مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كَانُوا مُرْسِلِينَ ﴿۳۹﴾ وَمِن رَّبِّكَ إِتْرَافٌ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴۰﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُوزَهُمْ خَبِيرِينَ ﴿۴۱﴾ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ أَعْيُنَ النَّاسِ وَهُم مُّسِيءُونَ ﴿۴۲﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿۴۳﴾ يَفْخَسُ النَّاسُ هَذَا هَوَاجًا يُبَدِّلُهَا كَيْفَ عَنَّا الْعَادَابُ إِنَّا كَانُوا يَمُونُونَ ﴿۴۴﴾ أَتَى اللَّهُ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۴۵﴾ لَهُ نُورٌ تَنَزَّلُ عَنْهُ وَقَالَ اللَّهُ مُبَاشَرَاتٌ مِنَّا كَأَنَّ السَّمَاءَ كَانَتْ يَدًا يُبْسِطُ إِلَيْهَا السَّلَاطَةَ ﴿۴۶﴾ أَلَمْ يَأْتِ الْكُفْرَاءَ بِنُورٍ مِّن رَّبِّكَ إِذْ قَالَ لِلْكَافِرِينَ عَلِمْتُمْ أَنِّي مُّرْسِلٌ مُّبِينٌ ﴿۴۷﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۴۸﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۴۹﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۰﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۱﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۳﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِن كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۵﴾

كىشلەرنى ئورۇنالىدۇ، بۇ قاتتىق ئازابتۇر (11). (ئۇلار) «پەرۋەردىگارسىز! بىزدىن ئازابى كۆتۈ- رۈۋەتسەن، بىز ھەقىقەتەن ئىمان كەلتۈرگۈچىدۇرمىز» (دەيدۇ) (12). (ئازاب كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندە) ئۇلار قانداقمۇ ئىبىرەت ئالسۇن، ھالبۇكى، ئۇلارغا روشەن پەيغەمبەر كەلدى (شۇنداق تۇرۇقلۇق ئۇلار ئىمان ئېيتىدى) (13). ئاندىن ئۇلار ئۇنىڭدىن يۈز تۇردى ۋە: «ئۇ ئۆگىتىلگەن (يەنى قۇرئاننى كىشلەردىن ئۆگەنگەن) دۇر، مەجنۇندۇر» دېدى (14). بىز ھەقىقەتەن ئازابىنى (سىلەر- دىن) ئازغىنا ۋاقىت كۆتۈرۈۋېتىمىز، (ئاندىن) سىلەر ھەقىقەتەن (ئىلگىرىكى كاپىرلىق ھالىتىڭ- لارغا) قايتىۋالسىلەر (15). ئۇلارنى قاتتىق تۇتقان كۈنىمىزدە چوقۇم جازا لايىمىز (16). ئۇلاردىن ئىلگىرى بىز ھەقىقەتەن پىرىئەۋنىڭ قەۋمىنى سىندۇق، ئۇلارغا ئېسىل بىر پەيغەمبەر كەلدى (17). (مۇسا ئۇلارغا ئېيتتى) «ماڭا اللەنىڭ بەندىلىرىنى (يەنى بىنى ئىسرائىلنى) تاپشۇرۇپ بېرىڭلار، مەن سىلەرگە ھەقىقەتەن ئىشەنچلىك پەيغەمبەر (18). اللە غا تەكەببۇرلۇق قىلماڭلار، مەن سىلەرگە ھەقىقەتەن روشەن مۆجىزە بىلەن كەلدىم (19). مەن ھەقىقەتەن مېنىڭ پەرۋەردىگارم ۋە سىلەر- نىڭ پەرۋەردىكارىڭلارغا سېغىنىپ، سىلەرنىڭ مېنى ئۆلتۈرۈشۈڭلاردىن پاناھ تىلەيمەن (20). ئەگەر ماڭا ئىمان كەلتۈرمىسەڭلار مېنى (ئۆز ھالىغا) قويۇۋېتىڭلار» (21). مۇسا پەرۋەردىگارغا: «بۇلار گۇناھ- كار قەۋمدۇر» دەپ دۇئا قىلدى (22). (اللە ئېيتتى) «مېنىڭ بەندىلىرىمنى كېچىدە ئېلىپ چىقىپ كەتسەن، سىلەر ھەقىقەتەن قوغلىنىسىلەر (23). دېڭىزنى تىپتىنچ (يەنى سەن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن قۇرۇق ھالىتى بويىچە) قويغىن، ئۇلار ھەقىقەتەن غەرق قىلىنغۇچى قوشۇندۇر» (24). ئۇلار (غەرق بولۇپ) نۇرغۇن باغلارنى، بۇلاقلارنى، زىرائەتلەرنى، چىرايلىق جايلارنى قالدۇردى (25-26).

ئۇلار بەھرىمەن بولۇۋاتقان نېمەتلەرنى قالدۇر-
دى (27). شۇنداق قىلىپ، ئۇلارنى باشقىلارغا
(يەنى بەنى ئىسرائىلغا) مېراس قىلىپ بەردۇق (28).
ئۇلارغا ئاسمانمۇ، زېمىنمۇ يىغىلىمىدى، ئۇلارغا
مۆھلەتمۇ بېرىلمىدى (29). شەك - شۈبھىسىزكى، بىز
ئىسرائىل ئەۋلادىنى خار قىلغۇچى ئازابىتىن -
پىرىئەن (ئازابى) دىن قۇتقۇزدۇق. پىرىئەن
ھەقىقەتەن مۇتەكەببىر ئىدى، ھەددىدىن ئاشقۇچىلار.
دىن ئىدى (30-31). ئۇلارنى (يەنى ئۇلارنىڭ ئەينى
زاماندا مۇشۇنداق شەرىپكە لايىق ئىكەنلىكىنى)
بىلىپ تۇرۇپ (ئۆز زامانىدىكى) جاھان ئەھلىدىن
ئارتۇق قىلدۇق (32). ئۇلارغا (يەنى تەپەككۈر قىلغۇ-
چىلارغا) روشەن سىناق بار نۇرغۇن مۆجىزىلەرنى

ئاتا قىلدۇق (33). بۇلار (يەنى قۇرەيش كۇففارلىرى) چوقۇم ئېيتىدۇ: (34) «پەقەت بىرلا قېتىم
ئۆلىمىز، قايتا تىرىلمەيمىز، ئەگەر (ئاخىرەت بار دېگەن سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار،
بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىزنى (تىرىلدۈرۈپ) ئەكىلىپ بېقىڭلار» (35-36). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار)
كۈچلۈكمۇ؟ ياكى تۈببە قەۋمىمۇ؟ ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن (نۇرغۇن) قەۋملەرنى ھالاك
قىلدۇق. چۈنكى ئۇلار گۇناھكار ئىدى (37). ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى
نەرسىلەرنى ئويناپ (يەنى بىكارغا) ياراتقىنىمىز يوق (38). ئۇلارنى بىز پەقەت ھەق ياراتتۇق ۋە لېكىن
ئىنسانلارنىڭ تولىسى (بۇنى) بىلمەيدۇ (39). باتىل بىلەن ھەقنى ئايرىيدىغان كۈن (يەنى قىيامەت
كۈنى) ئىنسانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ (ھېسابى ئۈچۈن) تەيىنلەنگەن ۋاقىتتۇر (40). ئۇ كۈندە دوست
دوستقا ھېچ نەرسىگە ئەسقا تاپمايدۇ، ئۇلار ياردەمگىمۇ ئېرىشەلمەيدۇ (41). پەقەت اللە رەھمەت قىلغان
كىشى بۇنىڭدىن مۇستەسنا. اللە ھەقىقەتەن غالىبتۇر، ناھايىتى مېھرىبان دۇر (42). زەققۇم دەرىخى
ھەقىقەتەن گۇناھكارلارنىڭ تامىقىدۇر (43-44). ئۇ ئېرىتىلگەن مىستەك (قىزىق) دۇر، ئۇ قورساقلاردا
قايناقسۇدەك قاينايدۇ (45-46). (دوزاخقا مۇتەككەل پەرىشتىلەرگە) «ئۇنى تۇتۇپ سۆرەپ دوزاخنىڭ
ئوتتۇرىسىغا ئېلىپ بېرىڭلار، ئاندىن ئۇنىڭ بېشىغا قايناقسۇ قۇيۇپ ئازابلانڭلار» دېيىلىدۇ (47-48).

«ئۇنىڭغا خارلاش ۋە مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن» (بۇ ئازابى) تېتىغىن، سەن ھەقىقەتەن ئىززەتلىك ئۇلۇغ زات ئىدىڭ (49). بۇ (ئازاب) ھەقىقەتەن (ھايات ۋاقىتىڭلاردا) سىلەر شەكىلەنگەن نەرسىدۇر» دېيىلىدۇ (60). تەقۋادارلار ھەقىقەتەن بىخەتەر جايدا بولىدۇ (61). باغلاردا، بۇلاقلارنىڭ ئارىسىدا بولمىدۇ (62). ئۇلار قېلىن، يۇپقا يېسەك كىيىملىرىنى كىيىپ بىر-بىرىگە قاراپ ئولتۇرۇشىدۇ (63). (ئۇلارنى تۈرلۈك ھۈرمەتلەر بىلەن) مۇشۇنداق ئىكرام قىلدۇق، شەھلا كۆزلۈك ھۈرلەرنى ئۇلارغا چۈپ قىلىمىز (64). ئۇلار جەننەتتە (مەيدە ئېغىرلىشىش ۋە كېسەللىكلەردىن) ئەمىن بولغان ھالدا (خىزمەت-چىلەردىن) ھەممە مېۋىلەرنى (كەلتۈرۈشنى) تەلەپ قىلىدۇ (65). ئۇلار ئىلگىرىكى (يەنى دۇنيادىكى) ئۆلۈمدىن باشقا (جەننەتتە) ھېچقانداق ئۆلۈمنى تېتىمەيدۇ، اللە ئۇلارنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلايدۇ (66). مۇۋەپپەقىيەتتۇر (67). ئۇلارنىڭ ۋەز-نەسىھەت ئېلىشى

ئۈچۈن قۇرئانى سىنىڭ تىلىڭ بىلەن ئاسانلاشتۇرۇپ بەردۇق (68). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا چۈشىدىغان ئازابى) كۈتكىن، شۈبھىسىزكى، ئۇلار (سىنىڭ ھالاك بولۇشۇڭنى) كۈتكۈچىدۇر (69).

45- سۇرە جاسىيە

مەككەدە نازىل بولغان، 37 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ھا، مەم (1). (بۇ) كىتاب غالىب، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر (2). ئاسمانلاردا ۋە زېمىندا مۇمىنلەر ئۈچۈن (اللە نىڭ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ھەقىقەتەن نۇرغۇن دەلىللەر بار (3). سىلەرنىڭ يارىتىلىشىڭلاردا ۋە (اللە زېمىندا) تارقىتىۋەتكەن جانىۋار-لاردا (اللە نىڭ قۇدرىتىگە) جەزمەن ئىشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن نۇرغۇن دەلىللەر بار (4). كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىپ تۇرۇشىدا، اللە نىڭ بۇلۇتتىن (كۈڭدىن) يامغۇر ياغدۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن رىزقەندۇرۇپ ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرۈشىدە ۋە شاماللارنىڭ يۈزلىنىشىنى ئۆزگەرتىپ تۇرۇشىدا، چۈشىنىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللە نىڭ بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) نۇرغۇن دەلىللەر بار (5). ئەنە شۇلار اللە نىڭ ئايەتلىرىدۇر. (ئى مۇھەممەد!) ئۇنى ساڭا ھەقىقەت بىلەن تىلاۋەت قىلىپ بېرىمىز. ئۇلار (يەنى مەككە كۇففارلىرى) اللەنى ۋە ئۇنىڭ ئايەتلىرىنى قويۇپ قايسى سۆزگە ئىشىنىدۇ؟ (6)

ھەربىر گۇناھكار يالغانچىغا ۋاي! (7) ئۇ اللە نىڭ ئايەتلىرىنىڭ ئۆزىگە ئوقۇپ بېرىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ، ئاندىن تەكەببۇرلۇق قىلغان ھالدا گويا ئۇنى ئاڭلىمىغاندەك (كۆفۇرىدا) چىڭ تۇرىدۇ (گۇمراھلىقتا تېخىمۇ ئەزۋەيلەيدۇ)، ئۇنىڭغا قاتتىق ئازاب بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن (8). ئۇ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزدىن بىرەر نەرسىنى بىلگەن چاغدا (يەنى ئۇنىڭغا قۇرئان ئايەتلىرى يەتكەن چاغدا)، ئۇنى مەسخىرە قىلىدىغان نەرسە قىلىۋالدۇ، ئەنە شۇلار خار قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (9). ئۇلارنى ئالدىدا جەھەننەم (كۆتۈپ تۇرىدۇ)، ئۇلارنىڭ ئېرىشكەن نەرسىلىرى (يەنى دۇنيادا تاپقان ماللىرى ۋە بالىلىرى) ۋە اللە نى قوبۇپ دوست تۇتقان نەرسىلىرى (يەنى بۇتلىرى) ئۇلارغا ھېچ نەرسىگە ئەسقا تەيدۇ، ئۇلار چوڭ ئازابقا دۇچار بولىدۇ (10). بۇ (قۇرئان ئۇنىڭغا ئىشەنگەن ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن كىشىگە كامىل) ھىدايەتتۇر، پەرۋەردىگارىڭىزنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلار

ئەڭ قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (11). اللە نىڭ ئەمرى بىلەن دېڭىزدا كېمىلەرنىڭ يۈرۈشى ئۈچۈن، سىلەرنىڭ اللە نىڭ پەزىلىدىن تەلەپ قىلىشىڭلار ئۈچۈن (يەنى تىجارەت قىلىشىڭلار، بېلىق تۇتۇشۇڭلار، دېڭىز ئاستىدىن ئۈنچە-مەرۋايىتلارنى سۈزۈۋېلىشىڭلار ئۈچۈن) ۋە (اللە غا) شۇكۇر قىلىشىڭلار ئۈچۈن، اللە سىلەرگە دېڭىزنى بويىۋىندۇرۇپ بەردى (12). اللە ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى (كامالى) پەزىلىدىن سىلەرگە بويىۋىندۇرۇپ بەردى، بۇنىڭدا ھەقىقەتەن (قۇدرىتى ئىلاھىيىنى) تەپەككۈر قىلىدىغان قەۋم ئۈچۈن (اللە نىڭ قۇدرىتى ۋە بىرلىكىنى كۆرسىتىدىغان) (روشن) دەلىللەر بار (13). مۆمىنلەرگە ئېيتقىنىكى، اللە ھەر قەۋمنىڭ قىلمىشلىرىغا يارىشا جازا بېرىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار اللە نىڭ كۈنلىرىنى ئۈمىد قىلمايدىغانلارنى (يەنى اللە نىڭ ئازابىدىن قورقمايدىغان كۇفۇرلارنىڭ يەتكۈزگەن ئەزىبەتلىرىنى) كەچۈرسۇن (14). كىمكى (دۇنيادا) ياخشى ئىش قىلسا، ئۇ ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈن قىلىدۇ، كىمكى يامان ئىش قىلسا، ئۇ ئۆزىنىڭ زىيىنى ئۈچۈن قىلىدۇ، ئاندىن كېيىن پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇل-سىلەر (اللە ياخشىلىققا مۇكاپات، يامانلىققا جازا بېرىدۇ) (15). شەك - شۈبھىسىزكى، بىز ئىسرائىل ئەۋلادىغا كىتابنى (يەنى تەۋراتنى)، ھېكمەتنى ۋە پەيغەمبەرلىكنى ئانا قىلدۇق، ئۇلارغا پاك نەرسە-لەزىنى رىزىق قىلىپ بەردۇق، ئۇلارنى (زاماندىكى) جاھان ئەھلىدىن ئۈستۈن قىلدۇق (16). ئۇلارغا دىن ئىشىدا روشەن دەلىللەرنى بەردۇق، پەقەت ئۇلارغا ئىلىم (يەنى دىننىڭ راستلىقىغا قەتئى دەلىل-لەر) كەلگەندىن كېيىنلا، ئاندىن ئۇلار ئۆزئارا ھەسەت قىلىشىپ ئىختىلاپ قىلىشتى. پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن قىيامەت كۈنى ئۇلار ئىختىلاپ قىلىشقان ئىشلار ئۈستىدە ھۆكۈم چىقىرىدۇ (17).

ئاندىن سېنى بىز (ئى مۇھەممەد!) دىن ئىشدا (روشن) بىر يولدا قىلدۇق، شۇ يولغا ئەگەشكىن، بىلمەيدىغانلار (يەنى مۇشرىكلار) نىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمىگىن (18). شۇبھىسىزكى، (ئۇلارنىڭ گۇمراھلىقىغا ماسلىشىدىغان بولساق) ئۇلار سەندىن اللەنىڭ (ئازابى) دىن ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلالمايدۇ، شۇبھىسىزكى، (دۇنيادا) زال-لارنىڭ بەزىسى بەزىسىگە دوستتۇر، اللە تەقۋادار-لارنىڭ دوستدۇر (19). بۇ (قۇرئان) ئىنسانلار ئۈچۈن روشەن پاكىتلاردۇر، ھىدايەتتۇر، (ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشكە) جەزەمەن ئىشەنگەن قەۋم ئۈچۈن رەھمەتتۇر (20). يامان ئىشلارنى قىلغانلار (يەنى گۇناھكار كۇففارلار) ئۆزلىرىنى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلاردەك قىلىشىمىزنى، ھاياتلىقتا، ماماتلىقتا ئۇلار بىلەن ئوخشاش قىلىشىمىزنى ئويلايدۇ؟ (يەنى ئۇلارنى ئوخشاش

قىلىشىمىز مۇمكىن ئەمەس) ئۇلارنىڭ چىقارغان ھۆكۈمى نېمىدېگەن يامان! (21) اللە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ھەقىلىق بىلەن ياراتتى، ھەر ئىنساننىڭ قىلىشىغا يارىشا جازا ياكى مۇكاپات بېرىد-لىدۇ، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ (22). (ئى مۇھەممەد!) ماڭا نەپسى خاھىشىنى ئىلاھ قىلىۋالغان، اللە ئازدۇرغان، (ھەقىتى) بىلىپ تۇرغان، اللە قۇللىقنى ۋە قەلبىنى پېچەتلىۋەتكەن ۋە كۆزىنى پەردىلىگەن ئادەمنى ئېيتىپ بەرگىن، اللە ئازدۇرغاندىن كېيىن، ئۇنى كىم ھىدايەت قىلالايدۇ؟ سىلەر (بۇلاردىن) ۋەز-نەسەت ئالمايسىلەر؟ (23) ئۇلار (يەنى قىيامەتنى ئىنكار قىلغۇچىلار): «ھايات دېگەن پەقەت دۇنيادىكى ھاياتىمىزدۇر، ئۆلىمىز ۋە تىرىلىمىز (يەنى تۇغۇلىمىز). پەقەت زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن يوق بولىمىز» (دەيدۇ). ئۇلار بۇ خۇسۇستا ھېچقانداق مەلۇماتقا ئىگە ئەمەس، ئۇلار پەقەت گۇمان بىلەن سۆزلەيدۇ (24). ئۇلارغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز ئوچۇق ئوقۇپ بېرىلسە، ئۇلارنىڭ پاكىتى پەقەت «ئەگەر راستچىل بولساقلا، ئاتا-بوۋىلىرىمىزنى كەلتۈرۈپ بېقىڭلار (يەنى تىرىلدۈرۈڭلار)» دېيىشتىن ئىبارەت بولدى (25). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللە سىلەرنى تىرىلدۈرەلەيدۇ، ئاندىن (ئەجىللىڭلار پۈتكەندە) ۋاپات قىلدۇرايدۇ، ئاندىن شەك-شۇبھىسىز قىيامەت كۈنىدە سىلەرنى يىغىدۇ، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (اللەنىڭ قۇدرىتىنى) بىلمەي (قايتا تىرىلىشىنى ئىنكار قىلدى)» (26).

يىگىرمە ئالتىنچى پارە

46 - سۇرە ئەھقاف

مەككىدە نازىل بولغان، 35 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئا، مەم (1). (بۇ قۇرئان) غالىب، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللە تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان. دۇر (2). ئاسمانلارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارد-سىدىكى نەرسىلەرنى ھەق ئاساستا مۇئەييەن مۇددەتكىچە (يەنى قىيامەتكىچە قالىدىغان) قىلىپ ياراتتۇق. كاپىرلار ئاگاھلاندىرۇلغان نەرسىلەردىن يۈز ئۈرۈكۈچىدۇر (3). (ئى مۇھەممەد! مۇشۇ

رىكلارغا) ئېيتقىنكى، «سەلەر اللە نى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان بۇتلىرىڭلارنىڭ (ئەھۋالىنى) ئېيتىپ بېرىڭلار، ئۇلار زېمىننىڭ قايسى قىسمىنى ياراتقانلىقىنى ماڭا كۆرسىتىڭلار، ياكى ئاسمانلارنى ياراتتىڭلار، ئۇلارنىڭ اللە بىلەن ئورتاقچىلىقى بارمۇ؟ بۇ (قۇرئان)دىن ئىلگىرى (سەلەرگە نازىل قىلىنغان) كىتاب ياكى (ئىلگىرىكىلەردىن) قالغان ئىلىم بولسا ماڭا ئېلىپ كېلىڭلار، ئەگەر سەلەر راستچىل بولساڭلار» (4). اللە نى قويۇپ قىيامەتكىچە دۇئانى ئىجابەت قىلىشقا قادىر بولالمايدىغان بۇتلارغا چوقۇندىغان ئادەمدىنمۇ كۆمراھ ئادەم بارمۇ؟ بۇتلار ئۇلارنىڭ دۇئاسىدىن غاپىلدۇر (5). (قىيامەت كۈنى) ئىنسانلار (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) توپلانغان چاغدا، بۇتلار ئۇلارغا (يەنى بۇتپەرەس-لەرگە) دۈشمەن بولىدۇ، ئۇلار تەرىپىدىن ئىبادەت قىلىنغانلىقىنى، ئىنكار قىلىدۇ (6). ئۇلارغا بىزنىڭ روشەن ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، كاپىرلار ئۆزلىرىگە كەلگەن ھەقىقەتنى (يەنى قۇرئاننى) باھالاپ: «بۇ روشەن سېھىردۇر» دەيدۇ (7). ياكى ئۇلار قۇرئاننى ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ئۆزى توقۇغان دېيىشمەدۇ؟ ئېيتقىنكى، «ئەگەر ئۇنى مەن توقۇغان بولسام، سەلەر مەندىن اللە نىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلالمايسىلەر، سەلەرنىڭ قۇرئان توغرىسىدىكى تۆھمەتلىرىڭلارنى اللە ئوبدان بىلىدۇ، اللە مەن بىلەن سەلەرنىڭ ئاراڭلاردا گۇۋاھ بولۇشقا يېتەرلىكتۇر (يەنى مېنىڭ راستچىللىقىمغا ۋە سەلەرنىڭ يالغانچىلىقىڭلارغا گۇۋاھ بولىدۇ)، اللە (تەۋبە قىلغۇچىنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (مۆمىن بەندىلىرىگە) ناھايىتى مېھرىباندۇر» (8).

ئېيتقىنكى، «مەن (الله ئىنسانلارنى تەۋھىدكە دەۋەت قىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن) تۇنجى پەيغەمبەر ئەمەسمەن، (مەندىن ئىلگىرىكى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر ئېلىپ كەلگەن ۋەھىيى بىلەن كەلدىم، نېمىشقا مېنى ئىنكار قىلسىلەر؟) ماڭا ۋە سىلەرگە نېمە قىلىنىدىغانلىقىنى ئۇقمايمەن (چۈنكى اللەنىڭ تەقدىرىنى ئالدىن ئۇققىلى بولمايدۇ)، مەن پەقەت ماڭا ۋەھىيى قىلىنغان نەرسىگىلا ئەگىشىمەن، مەن پەقەت (سىلەرنى اللەنىڭ ئازابىدىن) ئوچۇق ئاگاھلاندۇرغۇچىمەن» (9). (ئى مۇھەممەد! مۇشرىك-لارغا) ئېيتقىنكى، «سىلەر ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! قۇرئان اللە تەرىپىدىن نازىل بولغان تۇرسا، سىلەر ئۇنىڭغا ئىشەنمىسەڭلار (ھالڭلار قانداق بولىدۇ؟) ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بىر گۇۋاھچى (يەنى ئابدۇللا ئەبىن سالام) قۇرئاننىڭ اللە تەرىپىدىن نازىل بولغانلىقىغا گۇۋاھلىق بېرىپ ئىمان كەل-تۇرسە، سىلەر تەكەببۇرلۇق قىلىپ (ئىماندىن) باش تارتساڭلار (ھالڭلار قانداق بولىدۇ؟) شۈبھىسىزكى،

اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ» (10). كاپىرلار مۆمىنلەرگە: «ئەگەر (قۇرئان بىلەن ئىسلام دىنى) ياخشى بولىدىغان بولسا ئىدى، ئۇلار (يەنى ئاجىز مۇسۇلمانلار) ئۇنىڭغا بىزدىن بۇرۇن ئىشەنمىگەن بولاتتى» دېدى، ئۇلار قۇرئان بىلەن ھىدايەت تاپمىغانلىقىنى ئۈچۈن، «بۇ قەدىمكى ئويدۇرمىدۇر» دېدى (11). قۇرئاندىن ئىلگىرى مۇسۇلماننىڭ كىتابى (يەنى تەۋرات) ئەھلى جاھانغا پېشۋا ۋە رەھمەت ئىدى. بۇ ئەرب تىلىدىكى كىتابتۇر، (ئىلگىرىكى كىتابلارنى) تەستىق قىلغۇ-چىدۇر، (اللە ئۇنى) زالىملارنى ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن، ياخشى ئىش قىلغۇچى مۆمىنلەرگە (جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بېرىش ئۈچۈن نازىل قىلدى (12). «پەرۋەردىگار بىز اللە دۇر» دېگەن، ئاندىن توغرا يولدا بولغانلارغا، شۈبھىسىزكى، (كەلگۈسىدىن) غەم قىلىش، (كەتكەنگە) قايغۇرۇش يوقتۇر (13). ئەنە شۇلار ئەھلى جەننەتتۇر، ئۇلار جەننەتتە مەڭگۈ قالدۇ، (بۇ) ئۇلارنىڭ قىلغان (ياخشى) ئەمەللىرىنى مۇكاپاتلاش ئۈچۈندۇر (14). بىز ئىنساننى ئاتا-ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئىنساننى ئانىسى مۇشەققەت بىلەن قورساق كۆتۈرۈپ، مۇشەققەت بىلەن تۇغدى. ئۇنىڭغا قورساق كۆتۈرۈش مۇددىتى ۋە ئۇنى سۈتىن ئايرىش مۇددىتى 30 ئايدۇر. تاكى ئۇ (بوۋاق ئۆسۈپ) كۈچ-قۇۋۋەتكە تولۇپ، 40 ياشقا يەتكەندە، (ئۇ): «پەر-ۋەردىگار! سېنىڭ ماڭا ۋە ئاتا-ئانامغا بەرگەن نېمىتىڭگە شۈكۈر قىلىشنى ۋە سەن رازى بولىدىغان ياخشى ئىشنى قىلىشىمنى ماڭا ئىلھام قىلغىن، مەن ئۈچۈن مېنىڭ ئەۋلادىمنى تۇزىگىن (يەنى مېنىڭ ئەۋلادىمنى ياخشى ئادەملەر قىلغىن)، مەن ھەقىقەتەن ساڭا (جىمى گۇناھلاردىن) تەۋبە قىلدىم، مەن ھەقىقەتەن مۇسۇلمانلاردىندۇرمەن» دېدى (15).

أُولَئِكَ الَّذِينَ تَتَّقُونَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَسْرَأُوا وَأَسْرَأُوا وَتَوَجَّاهُمْ سِنًا
 فِي أَنْصَابٍ الْجِنَّةِ وَنَعْدُ الصِّدْقِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ وَالَّذِينَ
 قَالَ لِيُؤْتِنَا إِهَابًا لَكُمْ لِنَمُوتَ أَوْ لِنَمُوتَ أَوْ لِنَمُوتَ أَوْ لِنَمُوتَ أَوْ لِنَمُوتَ
 مِنْ جَمَلٍ ۗ وَهَلْ يَسْتَفِيدُونَ مِنْ اللَّهِ وَبَلَّغُوا إِلَيْنَا وَنَعْدُ اللَّهُ حَقٌّ
 فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَنْ عِلْمِهِمْ
 الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ إِذْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَنْهَمُ
 كَانُوا آخِرِينَ ۗ وَلَئِنْ دَخَلْتُمْ مَعَهُمْ لَوِجًا لَوِجًا لَوِجًا لَوِجًا لَوِجًا لَوِجًا
 وَهُمْ لَا يُفْلِحُونَ ۗ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَذْهَبْتُمْ بَيْتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَعْتَمِبُهَا قَالُوا يُومَرُ
 نَجْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَقْسِمُونَ ۗ وَأَذْكُرُنَا
 عَلِيمًا إِذْ نَادَى قَوْمَهُ يَا لَاحْقَافَ ۗ وَقَدْ خَلَّتِ السُّدُورُ
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّهُ لَخَبِيرٌ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يُومَرُ عَظِيمٍ ۗ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ
 عَنْ إِلَهِنَا قَاتِلِينَ أَيْمَانًا تَدْعُنَا إِلَى اللَّهِ مِنَ الظُّلُمَاتِ ۗ

ئەنە شۇنداق كىشلەرنىڭ ياخشى ئىشلىرىنى قوبۇل قىلىپ، يامان ئىشلىرىنى كەچۈرۈم قىلىمىز، ئۇلار (الله يامان ئىشلىرىنى كەچۈرگەنلەر بىلەن) جەننەتتە بولىدۇ، (بۇ) ئۇلارغا قىلىنغان راست ۋەدەدۇر (16). بەزى ئادەم (يەنى ئاتا-ئانىسى ئىمانغا دەۋەت قىلغان فاجىر بالا) ئاتا-ئانىسىغا: «ۋاي-ۋوي! سىلەر مېنى قايتا تىرىلىشتىن قورقۇتۇۋاتامسىلەر، (مەندىن ئىلگىرى) نۇرغۇن ئۈمەتلەر ئۆتتى (ئۇلاردىن ھېچ ئادەم تىرىلىدۇرۇلگىنى يوق)» دەيدۇ، ئۇ ئىككىسى الله غا پەرياد قىلىپ: «ۋاي ساخا! ئىمان ئېيتقىن، الله نىڭ ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەقتۇر» دەيدۇ. ئۇ: «بۇ پەقەت ئاۋالقىلاردىن قالغان ئەپسانىلەردۇر» دەيدۇ (17). ئەنە شۇنداق كىشلەرگە (اللهنىڭ ئازاب قىلىش) سۆزى ھەقىقەت بولدى، ئۇلار بولسا ئۇلاردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئىنسانلاردىن ۋە جىنلاردىن بولغان ئۈمەتلەر قاتارىغا كىرگۈزۈلدى، ئۇلار ھەقىقەتەن زىيان تارتقۇچى بولدى (18). (مۆمىنلەرنىڭ ۋە كاپىرلارنىڭ) ھەممىسىنىڭ قىلغان ئەمەللىرىگە يارىشا دەرىجىلىرى بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ساۋابى ۋە جازاسى (كەم-زىيادە قىلىنماي) تولۇق بېرىلىدۇ، ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ (19). كاپىرلار دوزاخقا توغرىلىنىدىغان كۈندە (ئۇلارغا ئەيىبلەش يۈزدە-سەدىن ئېيتىلىدۇ): «سىلەر لەززەتلىرىڭلارنى ھاپاتى دۇنيادا بەھرىمەن بولۇپ تۈگەتتىڭلار، سىلەر زېمىندا ھەقىقىي رەۋىشتە چوڭچىلىق قىلىپ، ئىماندىن باش تارتقانلىقىڭلار ۋە اللهنىڭ ئىتائىتىدىن چىققانلىقىڭلار تۈپەيلىدىن، بۈگۈن خار قىلغۇچى ئازاب بىلەن جازالىنىسىلەر» (20). (ئى مۇھەممەد!) ئاندىن قېرىندىشى (يەنى ھۇد ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئۆز قەۋمى بىلەن بولغان قىسسىنى بايان قىلغىن ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئەھقاق (دېگەن يەر) دىكى قەۋمنى (اللهنىڭ ئازابىدىن) ئاگاھلاندۇردى، ئۇ ئۇنىڭدىن (يەنى ھۇدىدىن) ئىلگىرى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر ئۆتتى. ئۇ (يەنى ھۇد) (قەۋمنى ئاگاھلاندۇرۇپ) ئېيتتى: «سىلەر پەقەت الله غىلا ئىبادەت قىلىڭلار، مەن ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ (اللهدىن غەيرىگە ئىبادەت قىلىڭلار) بۈيۈك كۈنىنىڭ ئازابىغا قېلىشىڭلاردىن قورقۇمەن» (21). ئۇلار: «(ئى ھۇد!) سەن بىزنى ئىلاھلىرىمىزدىن توسقىلى كەلدىڭمۇ؟ ئەگەر سەن (سۆزۈڭدە) راستچىلاردىن بولساڭ، بىزگە بىزنى قورقۇتقان ئازابىنى كەلتۈرگىن» دېدى (22).

ئۇ: «(سلەرگە ئازابنىڭ قاچان كېلىشىنى) پەقەت اللە بىلىدۇ، مەن سىلەرگە ئەۋەتىلگەن نەرسىنى تەبلىغ قىلىمەن ۋە لېكىن مەن سىلەرنى نادان قەۋم كۆرسەمەن» دەيدى (23). ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ۋادىسىغا سۈرۈلۈۋاتقان بۇلۇتتىكى كۆرۈپ: «مانا بۇ بىزگە يامغۇر ياغدۇرغۇچى بۇلۇتتۇر» دېيىشتى. (ھۇد ئېيتتى) «ئۇنداق ئەمەس، ئۇ سىلەر بالدۇرراق ئىشقا ئېشىشىنى تەلەپ قىلغان نەرسىدۇر، ئۇ بىر بوران بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە قاتتىق ئازاب بار» (24). ئۇ پەرۋەردىگارىڭىزنىڭ بىر ئەمرى بىلەن ھەممە نەرسىنى ھالاك قىلىدۇ» (يەنى بوران كېلىپ ئۇلارنى ھالاك قىلدى)، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ جايلارىڭىزنىڭ (يەنى تۇرغان ماكانلىرىڭىزنىڭ ئىزىدىن) باشقا نەرسە كۆرۈد-

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿۲۳﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ لَئِن هَذَا عَارِضٌ مُّطِيرٌ لِّئِن هُوَ إِلَّا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿۲۴﴾ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۵﴾ تَدْمِيرُ كَلِّ شَيْءٍ بِأَمْرٍ رَّيَّاهَا فَاصْبِرُوا لِحُكْمِ رَبِّكُمْ كَمَا كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۲۶﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيهَا وَإِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْهَامًا لَّيَمَّا أَخَفَى عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ وَآبْصَارَهُمْ وَلَا أَفْهَامَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۲۷﴾ وَلَقَدْ أَهَلَّكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَوَّرْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ فَاذْكُرُوا لَهُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكُمْ أَقْبَهُمْ وَمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ ﴿۲۹﴾ وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا حُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ﴿۳۰﴾

مەيدىغان بولۇپ قالدى، كۇناھكار قەۋمنى مۇشۇنداق جازا لايىمىز (25). بىز ئۇلارنى (يەنى ئاد قەۋمنى) (پۇل-مال، كۈچ-قۇۋۋەت جەھەتتە) سىلەرنى قادىر قىلىمىغان نەرسىلەرگە قادىر قىلدۇق. (ئۇلارنىڭ شۇ نېمەتلەرگە شۈكۈر قىلىپ، بۇ ئارقىلىق نېمەتلەرنى بەرگۈچى اللەنى تونۇشى ئۈچۈن) ئۇلارغا قۇلاق، كۆز، قەلبىلەرنى بەردۇق، ئۇلار اللەنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرى، كۆزلىرى، دىللىرى ئۇلاردىن (اللەنىڭ ئازابىدىن) ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلمىدى، ئۇلار مەسخىرە قىلغان ئازاب ئۇلارغا نازىل بولدى (26). (ئى مەككە ئاھالىسى!) بىز ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ئەتراپىڭلاردىكى شەھەرلەرنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلارنى (كۇفرىدىن) يانسۇن دەپ ئايەتلەرنى تەكرار بايان قىلدۇق (27). (ئۇلارغا ئازاب كەلگەندە) ئۇلارنىڭ خۇداغا يېقىن قىلىدۇ دەپ اللەدىن باشقا تۇتقان مەبۇدلىرى ئۇلارغا نېمىشقا ياردەم قىلمىدى؟ بەلكى ئۇلارنىڭ مەبۇدلىرى غايىب بولدى، بۇ (يەنى بۇتلار بىزنى خۇداغا يېقىن قىلىدۇ دېگەن سۆزى) ئۇلارنىڭ ئويدۇرمىسىدۇر ۋە (اللەغا) چاپلىغان بوھتانلىرىدۇر (28). (ئى مۇھەممەد!) ئۆز ۋاقتىدا بىر تۈركۈم جىنلارنى ساڭا قۇرئان تىڭشاشقا ئەۋەتتۇق، ئۇلار قۇرئان تىلاۋىتىگە ھازىر بولغاندا (بىر-بىرىگە): «جىم تۇرۇڭلار» دېيىشتى، قۇرئان تىلاۋەت قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئۇلار ئۆز قەۋمىگە ئاگاھلاندىرغۇچى بولۇپ قايتىشتى (29).

ئۇلار ئېيتتى: «ئى قەۋمىمىز! ھەقىقەتەن بىز مۇسادىن كېيىن نازىل بولغان، ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكى كىتابلارغا ئۇيغۇن كېلىدىغان، ھەق دىنغا ۋە توغرا يولغا باشلايدىغان كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) تىڭشە-دۇق» (30). «ئى قەۋمىمىز! اللەغا دەۋەت قىلغۇچى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) نىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلڭلار ۋە اللەغا ئىمان ئېيتىڭلار، اللە بەزى گۇناھلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، سىلەرنى قاتتىق ئازابىتىن ساقلايدۇ» (31). كىمكى اللەغا (ئىمان ئېيتىشقا) دەۋەت قىلغۇچىنىڭ (يەنى رەسۇلۇ اللەنىڭ) دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىسا، ئازابىتىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، اللەدىن باشقا (ئۇنى اللە نىڭ ئازابىدىن ساقلىغۇچى) ياردەمچىلەر بولمايدۇ، ئۇلار (يەنى رەسۇلۇ اللەنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىغۇچىلار) ئوپ-ئوچۇق گۇمراھلىقتىدۇر (32). ئۇلار (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇچى كۇففارلار) بىلمەمدۇكى، ئاسمانلارنى ۋە زەمىننى ياراتقان ۋە ئۇلارنى يارىتىشتا چارچاپ قالمىغان اللە ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە قانداق ئەمەسمۇ؟ دۇرۇس، ئۇ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قانداق دەردۇر (33). كاپىرلار دوزاخقا توغرىلىنىدىغان كۈندە (ئۇلارغا): «بۇ (يەنى سىلەر تېتىۋاتقان ئازاب) راست ئەمەسمۇ؟» (دېيىلىدۇ) ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز بىلەن قەسەمكى، ئەلۋەتتە راستتۇر» دەيدۇ، اللە (ئۇلارغا): «كاپىر بولغانلىقىڭلار تۈپەيلىدىن ئازابىنى تېتىڭلار» دەيدۇ (34). (ئى مۇھەممەد!) سەن (مۇشرىكلارنىڭ سالغان جاپاسىغا) ئىرادىلىك پەيغەمبەرلەر سەۋر قىلغاندەك سەۋر قىلغىن، ئۇلارغا بولىدىغان ئازابقا ئالدىراپ كەتمىگىن. ئۇلار (ئاخىرەتتە) ۋەدە قىلىنغان ئازابىنى كۆرگەندە، (ئۇلار دۇنيادا) گويا كۈندۈزدە بىردەملا تۇرغاندەك ھېس قىلىدۇ، (بۇ قۇرئان سىلەرگە) تەبلىغىدۇر، پەقەت پاسىق قەۋملا ھالاك قىلىنىدۇ (35).

47 - سۇرە مۇھەممەد

مەدىنىدە نازىل بولغان، 38 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 كاپىر بولغان ۋە (كىشىلەرنى) اللە نىڭ يولىدىن توسقانلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىنى اللە بىكار قىلىۋېتىدۇ (1).

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ دُاعًا يَدْعُوهُمْ إِلَى
 تَأْكُلِ الرِّبَا وَالنَّارَ تَمُوتُ لَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَرِيبٍ هُنَّ
 قُورَةٌ مِنَ قَرَارِيكٍ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا تَبْقَى لَهُمْ
 آفَةٌ كَانَ عَلَى بَيْتِهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ كَذِبٌ لَكُنْ لَهُ سَوْءَ عَمَلٍ وَ
 اتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
 أَنْهَارٌ مِنْ تَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ
 مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفُورَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي
 النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۖ وَيَوْمَ مَنْ يُدْعَى
 إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 مَاذَا آتَى الْإِنْفُسَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِبَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ
 اتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ هُمْ وَأَزْوَجُهُمْ فِيهَا هُمْ
 تَقْوَاهُمْ ۖ يَهْلُ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
 فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ۖ كَرِهَهُمْ ۖ

شۈبھىسىزكى، اللھ ئىمان ئېتىقان ۋە ياخشى ئەمەل-
 لەرنى قىلغانلارنى ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدۇ-
 خان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، كاپىرلار (ھاياتىي
 دۇنيادا ئۇنىڭ لەززەتلىرىدىن) بەھرىمەن بولىدۇ
 ۋە چاھارپايلاردەك يەپ- ئىچىدۇ، (ئاخىرەتتە)
 ئۇلارنىڭ جايى دوزاخ بولىدۇ(12). سېنى ھەيدەپ
 چىقارغان شەھەرنىڭ (يەنى مەككەنىڭ) ئاھالىسى-
 دىن كۈچلۈك بولغان نۇرغۇن شەھەرلەرنىڭ ئاھالى-
 سىنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلارغا ھېچقانداق ياردەم
 قىلغۇچى بولىمدى (13). پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن
 بولغان روشەن دەلىللەرگە ئاساسلانغان ئادەم (يەنى
 مۆمىن) ئۆزىنىڭ يامان ئەمەلى چىرايلىق كۆرسىتىل-
 گەن ۋە نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشكەن ئادەمگە
 (يەنى كاپىرغا) ئوخشامدۇ؟(14) تەقۋادارلارغا ۋەدە

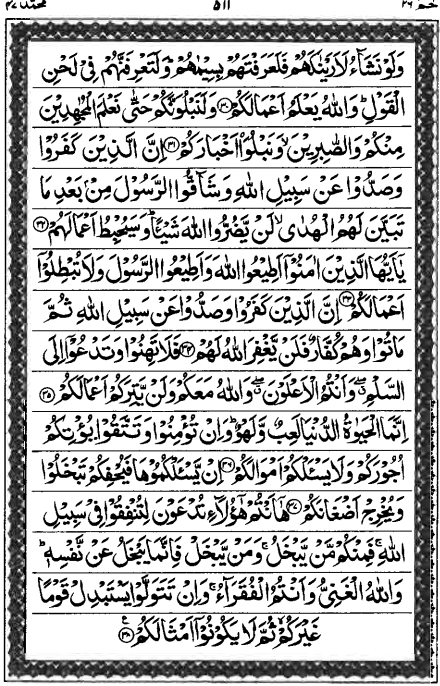
قىلىنغان جەننەتنىڭ سۈپىتى شۇكى، ئۇ يەردە رەڭگى ئۆزگەرمىگەن سۇدىن ئۆستەڭلار، تەمى
 ئۆزگەرمىگەن سۈتتىن ئۆستەڭلار، ئىچكۈچىلەرگە لەززەت بېغىشلايدىغان مەيدىن ئۆستەڭلار ۋە
 ساپ ھەسەلدىن ئۆستەڭلار بولىدۇ، ئۇلارغا جەننەتتە بەھرىمەن بولىدىغان تۈرلۈك مېۋىلەر
 بولىدۇ ۋە پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن مەغپىرەت بولىدۇ، (مۇنداق تەقۋادارلار) دوزاختا مەڭگۈ
 قالىدىغان، قايناقسۇ بىلەن سۇغىرىلىپ (قىزىقلىقىدىن) ئۈچەيلىرى پارە- پارە قىلىنىدىغانلار بىلەن
 ئوخشاشمۇ؟(15) ئۇلاردىن (يەنى مۇناپىقلاردىن) بەزى كىشىلەر سېنىڭ سۆزۈڭگە قۇلاق سالىدۇ،
 ئۇلار سېنىڭ يېنىڭدىن چىققاندا، ئىلىم بېرىلگەن كىشىلەرگە (يەنى ساھابىلەرنىڭ ئۆلىمالىرىغا
 مەسخىرە قىلىش يۈزىسىدىن): «بايا ئۇ (يەنى مۇھەممەد) نېمە دەيدى؟» دەيدۇ، ئەنە شۇلار اللھ
 دىللىرىنى پېچەتلىۋەتكەنلەردۇر، نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشكەنلەردۇر(16). ھىدايەت تاپقان-
 لارنى اللھ تېخىمۇ ھىدايەت قىلىدۇ، ئۇلارغا تەقۋادارلىقىنىڭ مۇكاپاتىنى بېرىدۇ(17). ئۇلار
 (يەنى مەككە كۇفۇرلىرى) پەقەت قىيامەتنىڭ ئۇلارغا تۇيۇقسىز كېلىشىنىلا كۈتىدۇ، شۈبھىسىزكى،
 قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرى كەلدى، ئۇلارغا قىيامەت كەلگەندە ئۇلار قانداقمۇ ۋەز-نەس-
 ھەت ئالىدۇ (يەنى بۇ چاغدا ۋەز-نەسھەت ئالغانلىقىنىڭ پايدىسى بولمايدۇ)(18).

بىلگىنىكى، اللە دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، گۇناھىڭ ئۈچۈن، ئەر- ئايال مۆمىنلەر ئۈچۈن مەغپىرەت تىلگىن، اللە سىلەرنىڭ (بۇ دۇنيادىكى) ھەرىكىتىڭلارنى ۋە (ئاخىرەتتىكى) جايىڭلارنى بىلىدۇ (شۇڭا ئاخىرەتلىك ئۈچۈن تەييارلىنىڭلار) (19). مۆمىنلەر (جىھادنى تەلەپ قىلىش يۈزىسىدىن): «ئېمىشقا (جىھاد ئەمرى قىلىنغان) بىرەر سۈرە نازىل قىلىنمىدى؟» دەيدۇ، جىھاد زىكرى قىلىنغان ئېنىق سۈرە نازىل قىلىنغاندا، دىللىرىدا كېسەل بارلار (يەنى مۇناپىقلار) نىڭ ساڭا ئۆلۈم ئالدىدا (ئۆلۈمدىن قورقۇپ) ئايلىنىپ كەتكەن ئادەمدەك قاراۋاتقانلىقىنى كۆرسەن، (ئى مۇھەممەد!) (ئۇلارنىڭ ساڭا) ئىتائەت قىلىشى ۋە چىرايلىق سۆز قىلىشى ئۇلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ياخشى ئىدى، ئۇرۇش قارار قىلىنغان چاغدا، ئۇلار اللەغا سادىق بولۇشقا ئەلۋەتتە ئۇلار ئۈچۈن ياخشى

ئىدى (20-21)، سىلەر (ئىسلام) دىن يۈز ئۆرۈسەڭلار زېمىندا بۇزغۇنچىلىق قىلارسىلەرمۇ ۋە سىلەر-رەھىمنى ئۇزۇپ قوبارسىلەرمۇ؟ (22) ئەنە شۇنداق كىشىلەرنى اللە رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى، ئۇلارنى (ھەقىقىي ئاڭلاشتىن) گاس قىلدى، (ھىدايەت يولىنى كۆرۈشتىن) كور قىلدى (23). ئۇلار (ھەقىقىي تونۇش ئۈچۈن) قۇرئاننى پىكىر قىلمايدۇ؟ بەلكى ئۇلارنىڭ دىللىرىدا قۇلۇپ بار (شۇڭا ئۇلار چۈشەنمەيدۇ) (24). توغرا يول ئېنىق بولغاندىن كېيىن ئارقىسىغا قايتىۋالغانلار (يەنى ئىماندىن كۇفرغا قايتقانلار) غا (ئۇلارنىڭ بۇ ئىشىنى) شەيتان چىرايلىق كۆرسەتتى، (شەيتان ئارزۇ ۋە ئەجەلنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىلەن) ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى تىندۈردى (25). بۇ (يەنى شەيتاننىڭ ئۇلارنى ئازدۇرۇشى) شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار اللە نازىل قىلغان نەرسىنى يامان كۆرگەن كاپىرلارغا: «بىز بەزى ئىشلاردا سىلەرگە ئىتائەت قىلىمىز» دېدى، اللە ئۇلارنىڭ سىرلىرىنى بىلىدۇ (26). (ئازاب) پەرىشتىلىرى ئۇلارنىڭ يۈزلىرىگە ۋە ئارقىلىرىغا ئۇرغان ھالدا ئۇلارنىڭ جانلىرىنى ئېلىۋاتقاندا (ئۇلارنىڭ ھالى) قانداق بولىدۇ؟ (27) بۇ (ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار اللەنى دەرغەزەپ قىلىدىغان نەرسىلەرگە ئەگەشتى، اللە نىڭ رازىلىقىنى (يەنى اللە نى رازى قىلىدىغان ئىشلارنى) ياقىتۇرمىدى، شۇنىڭ بىلەن اللە ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى بىكار قىلدى (28). دىللىرىدا كېسەل بارلار (يەنى مۇناپىقلار) اللە ئۆزلىرىنىڭ (ئىسلامغا بولغان) دۈشمەنلىكىنى ئاشكارىلىمايدۇ دەپ ئويلىمايدۇ؟ (29)

قَاعَمَكُمْ أَتَمَّ لِلْآلَةِ وَاللَّهِ وَالسَّعْيُ رَدَيْدُكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ أَفَأَذَى النَّفْسِ الْكَافِرَةِ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ نَظْرَ
 الْمَعْرِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ طَآئِفَةٌ مَعْرُوفٌ
 وَأَذَى الْأَمْرِ أَغْلَى قُلْ صَوَّغُوا لِلَّهِ الْكَلِمَ خَيْرًا اللَّهُ قَهْلٌ
 عَسِيحٌ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ إِنْ تُصِيبُوا فِي الْأَرْضِ وَتَطْعَمُوا إِنَّكُمْ
 أُولَئِكَ الْيَدِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا
 يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
 وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مَاتُوا اللَّهُ سَطِيعٌ
 فِي بَعْضِ الْأُمَمِ وَاللَّهُ يَكْتُبُ أَسْرَارَهُمْ كَيْفَ يَأْتُو قَوْمَهُمْ
 الْمَلَكُ يَكْتُبُ وَيُحِوُّهُمْ وَيُجَاهِدُهُمْ وَيُذَابُهُمْ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ
 مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطُوا أَعْمَالَهُمْ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخَيَّرَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ

ئەگەر بىز خالساق، ئۇلارنى چوقۇم ساڭا بىلدۈ-
 رەتتۇق، چوقۇم ئۇلارنىڭ سىماسىدىن تونۇيتتۇڭ،
 سەن ئەلۋەتتە سۆزىنىڭ ئۇسلۇبىدىن ئۇلارنى
 تونۇيسەن، اللە سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلارنى بىلىپ
 تۇرىدۇ (30). بىز سىلەرنى ئەلۋەتتە (جەھادقا ئەمىر
 قىلىش ۋە مۇشەققەتلىك ئىشلارغا تەكلىپ قىلىش
 بىلەن) سىنايمىز، تاكى سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن
 (اللەنىڭ يولىدا) جەھاد قىلغۇچىلارنى ۋە (جەھاد-
 نىڭ مۇشەققەتلىرىگە) چىداشلىق بەرگۈچىلەرنى
 بىلگەنگە، سىرلىرىڭلاردىن ۋاقىپ بولغانغا قەدەر (31).
 شۈبھىسىزكى، كاپىر بولغانلار، (كىشىلەرنى) اللەنىڭ
 يولىدىن توسقانلار، توغرا يول(يەنى رەسۇلۇ اللەنىڭ
 ھەق ئىكەنلىكى) ئېنىق بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر
 بىلەن دۈشمەنلەشكەنلەر اللەغا قىلچە زىيان يەتكۈ-
 زەلمەيدۇ، اللە ئۇلارنىڭ (سەدىقە بەرگەنگە ئوخشاش)
 ئەمەللىرىنى بىكار قىلدۇ (شۇنىڭ بىلەن ئاخىرەتتە

ئۇنىڭ ساۋابىغا ئېرىشەلمەيدۇ) (32). ئى مۇمىنلەر! اللەغا ئىتائەت قىلىڭلار، پەيغەمبەرگە ئىتائەت
 قىلىڭلار، ئەمەللىرىڭلارنى (كۇفرى، نىفاق ۋە رىيا بىلەن) بىكار قىلىۋەتمەڭلار (33). شۈبھىسىزكى، كاپىر
 بولغان ۋە (كىشىلەرنى) اللەنىڭ يولىدىن توسقانلار، ئاندىن كاپىر پېتى ئۆلگەنلەرنى اللە
 ھەرگىز مەغپىرەت قىلمايدۇ (34). (كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلغان چېغىڭلاردا) بوشاپ قالماڭلار،
 (كاپىرلارنى) سۈلھەكە چاقىرماڭلار، ھالبۇكى، سىلەر غالىبتۇر سىلەر، اللە سىلەر بىلەن بىرگىدۇر،
 اللە ھەرگىز ئەمەللىرىڭلارنىڭ (ساۋابىنى) كېمەيتىۋەتمەيدۇ (35). دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت
 ئويۇن ۋە تاماشادىن ئىبارەتتۇر، ئەگەر سىلەر ئىمان ئېيتساڭلار ۋە تەقۋادارلىق قىلساڭلار (اللە)
 سىلەرگە ئەجرىڭلارنى بېرىدۇ، مال- مۈلكۇڭلارنىڭ ھەممىسىنى (بېرىشنى) سورىمايدۇ (پەقەت
 زاكاتنى بېرىشىڭلارنى سورايدۇ) (36). ئەگەر ئۇ سىلەردىن مال- مۈلكۇڭلارنى جىددى سورىسا،
 بېخىللىق قىلسىلەر، بۇ بېخىللىق سىلەرنىڭ (ئىسلامغا بولغان) ئاداۋىتىڭلارنى ئاشكارىلايدۇ (37).
 سىلەر شۇنداق كىشىلەر سىلەركى، اللەنىڭ يولىدا (پۇل- مال) سەرپ قىلىشقا چاقىرىلساڭلار،
 سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بېخىللىق قىلىدىغانلار بار، كىمكى بېخىللىق قىلىدىكەن، ئۇ ئۆزىنىڭ زىيىنى
 ئۈچۈن بېخىللىق قىلىدۇ، اللە (سىلەرنىڭ مال- مۈلكۇڭلاردىن) بەھاجەتتۇر، سىلەر بولساڭلار (اللەغا)
 موھتاجسىلەر، ئەگەر سىلەر (اللەنىڭ تائىتىدىن) يۈز ئۆرۈسەڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئورنۇڭلارغا باشقا
 بىر قەۋمنى ئالماشتۇرىدۇ، ئۇلار سىلەرگە ئوخشاش بولمايدۇ (بەلكى اللەغا ئىتائەت قىلىدۇ) (38).

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اِنَّا فَضَّلْنَاكَ كَمَا فَضَّلْنَا نَبِيَّكَ لِيُخْبِرَكَ

48 - سۇرە فەتھە

مەدىنىدە نازىل بولغان، 29 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

اللە نىڭ سېنىڭ ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى گۇناھ-لىرىڭنى كەچۈرۈشى ئۈچۈن، ساڭا بەرگەن نېمىتىنى مۇكەممەلەشتۈرۈشى ئۈچۈن، سېنى توغرا يولغا باشلىشى ئۈچۈن، ساڭا كۈچلۈك ياردەم بېرىشى ئۈچۈن، ساڭا بىز ھەقىقەتەن روشەن غەلبە ئاتا قىلدۇق (1-3). مۆمىنلەرنىڭ ئىمانغا ئىمان قوشۇلۇشى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىغا تەمكىنلىكىنى چۈشۈردى، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ (پەرىشتىلەر-دىن، جىنلاردىن، ھايۋانلاردىن ۋە تەبىئەت ھادىسە-

لىرىدىن بولغان) قوشۇنلىرى اللە نىڭدۇر، اللە (خەلقنىڭ ئەھۋالىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (4). (مۆمىنلەرنىڭ دىللىرىغا اللە نىڭ تەمكىنلىك چۈشۈرۈشى) ئەر-ئايال مۆمىنلەرنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان؟ ئۇلار مەڭگۈ قالدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزۈشى ئۈچۈندۇر، اللە نىڭ ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىنى كەچۈرۈشى ئۈچۈندۇر، اللە نىڭ دەرگاھىدا، بۇ زور مۇۋەپپەقىيەتتۇر (5). (مۆمىنلەرنىڭ دىللىرىغا اللە نىڭ تەمكىنلىك چۈشۈرۈشى) مۇناپىق ۋە مۇناپىقلەرگە، مۇشرىك ۋە مۇشرىكلەرگە ئازاب قىلىش ئۈچۈندۇر، ئۇلار اللە غا قارىتا (اللە پەي-غەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە ياردەم) بەرمەيدۇ دەيدىغان يامان ئويلاردا بولدى، (ئۇلار مۆمىنلەرگە يەتسۇن دېگەن) ھالاكەت ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە يېتىدۇ. اللە ئۇلارغا غەزەپ قىلدى، ئۇلارنى رەھىمىتىدىن يىراق قىلدى، ئۇلارغا جەھەننەمنى تەييارلىدى، جەھەننەم نېمىدىگەن يامان جاي! (6) ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ قوشۇنلىرى اللە نىڭدۇر، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (7). بىز ھەقىقەتەن سېنى (قىيامەت كۈنى خەلققە) گۇۋاھ-لىق بەرگۈچى، (مۆمىنلەرگە جەننەت بىلەن) خۇش خەۋەر بەرگۈچى، (كاپىرلارنى ئازاب-تىن) ئاگاھلاندىرغۇچى قىلىپ ئەۋەتتۇق (8). سىلەرنىڭ اللە غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان ئېيتىشىڭلار ئۈچۈن، ئۇنى (يەنى پەيغەمبەرنى) ئۇلۇغلىشىڭلار ۋە ھۆرمەتلىشىڭلار ئۈچۈن، ئەتىگەندە ۋە ئاخشامدا تەسبىھ ئېيتىشىڭلار ئۈچۈن (بىز پەيغەمبەرنى ئەۋەتتۇق) (9).

(هۇدەيىبىگە چىقماي) قېلىپ قالغان ئەتراپلارغا؛
 «سەلەر جەنگىگۇار بىر قەۋم بىلەن (ئۇرۇشۇشقا)
 چاقىرىلسەلەر، ياكى ئۇلار (ئۇرۇشسىزلا) مۇسۇلمان
 بولىدۇ (ئۇلار بىلەن ئۇرۇشمايسەلەر)، ئەگەر سەلەر
 (بۇيرۇققا) بويۇنساڭلار، اللە سەلەرگە چىرايلىق
 ئەجىر ئاتا قىلىدۇ، ئەگەر سەلەر ئىلگىرى قېلىپ
 قالغاندەك، يەنە قېلىپ قالساڭلار، اللە سەلەرگە
 قاتتىق ئازاب قىلىدۇ» دېگىن (16). (جىھادقا
 چىقىمسا) ئەمما گۇناھ بولمايدۇ، توكۇرغىمۇ گۇناھ
 بولمايدۇ، كېسەلگىمۇ گۇناھ بولمايدۇ، كىمكى اللە غا
 ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇنى
 اللە ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان
 جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، كىمكى (ئۆزىسىز
 جىھادتىن) باش تارتىدىكەن، اللە ئۇنى (دۇنيادا
 خورلۇق بىلەن، ئاخىرەتتە ئوت بىلەن) قاتتىق
 ئازابلايدۇ (17). اللە مۇمىنلەردىن ھەقىقەتەن رازى

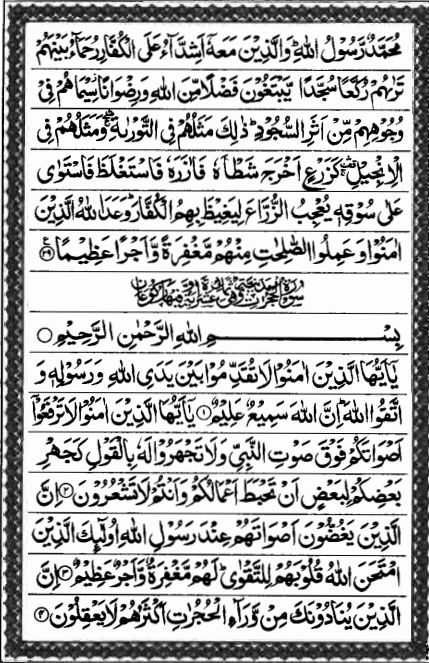
بولدى، (ئى مۇھەممەد!) ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار (ھۇدەيىبىدە) دەرەخ (سايسى) ئاستىدا ساڭا
 بەيئەت قىلدى. اللە ئۇلارنىڭ دىلىدىكىنى (يەنى راستلىق بىلەن ۋاپانى) بىلدى، اللە ئۇلارغا
 (ئۇلار بەيئەت قىلىۋاتقاندا) تەمكىنلىك چۈشۈرۈپ بەردى ۋە ئۇلارنى يېقىن غەلبە (يەنى خەيبەر-
 نىڭ پەتھى قىلىنىشى) بىلەن ۋە ئۇلار ئالدىغان نۇرغۇن غەنمەتلەر بىلەن مۇكاپاتلىدى. اللە
 غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (18-19). اللە سەلەر ئالدىغان نۇرغۇن غەنمەتلەرنى
 سەلەرگە ۋەدە قىلدى، بۇنى (يەنى خەيبەرنىڭ غەنمىتىنى) ھەممىدىن بۇرۇن ئاتا قىلدى، سەلەرنى
 دۈشمەنلەرنىڭ قول سېلىشىدىن ساقلىدى، (غەنمەتلەر، مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشى، مەسجىدى
 ھىرامغا كىرىش) مۇمىنلەرگە نشان بولۇپ قېلىشى ئۈچۈن ۋە سەلەرنى توغرا يولغا باشلاش
 ئۈچۈن (اللە شۇنداق قىلدى) (20). اللە يەنە ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن قولغا كەلتۈرەلمەيدىغان،
 اللە (ئۇنىڭ سەلەرگە مۇيەسسەر بولىدىغانلىقىنى) تولۇق بىلگەن بىر غەنمەت (يەنى مەككىنىڭ
 پەتھى قىلىنىشى) نى (سەلەرگە مۇيەسسەر قىلدى). اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (21). ئەگەر
 كاپىرلار سەلەر بىلەن (ھۇدەيىبىدە) ئۇرۇشسا، ئەلۋەتتە، ئارقىسىغا قاراپ قاچاتتى، ئاندىن (ئۆز-
 لىرىگە) ھېچ ئىگە ۋە ياردەمچى تاپالمايتتى (22). بۇ (يەنى كاپىرلارنى مەغلۇپ قىلىشى، مۇمىن-
 لەرنى غەلبە قىلدۇرۇش) اللەنىڭ ئىلگىرىدىن تارتىپ تۇتۇپ كېلىۋاتقان يولىدۇر، اللەنىڭ
 يولىدا ھېچقانداق ئۆزگىرىش تاپالمايسەن (يەنى اللەنىڭ تۇتقان يولى ئۆزگەرمەيدۇ) (23).

الله ئۇلارنى سىلەرگە قول سېلىشتىن توستى
 ھەمدە ئۇلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىشىڭلاردىن
 كېيىن، مەككىنىڭ ئىچىدە (يەنى ھۇدەيسىدە)
 سىلەرنى ئۇلارغا قول سېلىشىڭلاردىن توستى، الله
 قىلىدىغان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (24).
 ئۇلار كاپىر بولدى، سىلەرنى مەسجىدى ھەرامدىن
 ۋە تۇتۇپ تۇرۇلغان قۇربانلىقىڭنىڭ ئۆز جايىغا
 يېتىشىدىن توستى، (مەككىدە) سىلەر بىلمەيدىغان
 ئەر-ئايال مۇمىنلەر بولۇپ، سىلەر بىلمەستىن
 ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ قويۇش بىلەن گۇناھقا گىرىپتار
 بولۇشۇڭلارنىڭ خەۋپى بولمىسا ئىدى (ئەلۋەتتە
 الله مەككىگە كىرىشىڭلارغا رۇخسەت قىلاتتى ۋە
 سىلەرنى كاپىرلارغا مۇسەلەت قىلاتتى)، الله

خالىغان ئادەمنى رەھىمىتى (داۋىرىسىگە) كىرگۈزۈش ئۈچۈن (سىلەرنى مەككىنى پەتىمى قىلىشتىن
 توستى)، ئەگەر ئۇلار ئايرىلسا (يەنى مۇمىنلەر كاپىرلاردىن ئايرىلسا)، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى
 كاپىرلارنى قاتتىق ئازاب بىلەن ئازابلايتتۇق (25). كاپىرلار قىزىققانلىقىنى — جاھىلىيەت
 دەۋرىنىڭ قىزىققانلىقىنى — دىللىرىغا پۈككەن چاغدا، الله پەيغەمبىرىگە ۋە مۇمىنلەرگە تەمكىنلىكىنى
 چۈشۈردى. ئۇلارغا تەقۋا كەلمىسىنى (يەنى كەلىمە تەۋھىدىنى) ئىختىيار قىلدى. مۇمىنلەر تەقۋا
 كەلمىسىگە ئەڭ لايىق ئىدى ۋە ئۇنىڭ ئەھلى ئىدى، الله ھەر نەرسىنى بىلگۈچىدۇر (26). الله
 پەيغەمبىرىگە، ھەق رەۋىشتە، ھەقىقىي راست چۈش كۆرسەتتى. (ئى مۇھەممەد! سەن ۋە
 ساھابىلىرىڭ) خۇدا خالىسا (دۈشمەندىن) ئەمىن بولغان، (بەزىلىرىڭلار) باشلىرىڭلارنى
 چۈشۈرگەن ۋە (بەزىلىرىڭلار) قىرغان ھالدا، قورقماي چوقۇم مەسجىدى ھەرامغا كىرىسىلەر،
 الله (سۈلھىتىكى) سىلەر بىلمەيدىغان (پايدىنى) بىلىدۇ. الله بۇنىڭدىن بۇرۇن (سىلەرگە) يېقىن
 بىر غەلبىنى (يەنى خەيبەرنىڭ پەتھىسىنى مۇيەسسەر) قىلدى (27). الله ھەق دىننى پۈتۈن دىنلار-
 دىن ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن، پەيغەمبىرىنى ھىدايەت بىلەن ۋە ھەق دىن بىلەن ئەۋەتتى (مۇھەممەد
 ئەلەيھىسسالامنىڭ الله نىڭ پەيغەمبىرى ئىكەنلىكىگە) گۇۋاھلىق بېرىشكە الله يېتەرلىكتۇر (28).

مۇھەممەد اللە نىڭ رەسۇلىدۇر، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولغان مۇمىنلەر كۇففارلارغا قاتتىقتۇر، ئۆزئارا كۆيۈمچاندۇر، ئۇلارنى رۇكۇ قىلغان، سەجدە قىلغان ھالدا كۆرسەن. ئۇلار اللە نىڭ پەزىلىنى ۋە رازىلىقىنى تەلەيدۇ، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىدە سەجدىنىڭ ئەسىرىدىن نىشانلار بار، ئەنە شۇ ئۇلارنىڭ تەۋراتتىكى سۈپىتىدۇر، ئۇلارنىڭ ئىنجىلدىكى سۈپىتى بولسا (ئۇلار) شاخ چىقارغان، كۈچلىنىپ چوڭايغان، ئاندىن ئۆز غولى بىلەن ئۆرە تۇرغان، بولۇقلۇقى ۋە كۆركەم كۆرۈنۈشى بىلەن، دېھقانلارنى مەمنۇن قىلغان بىر زىرائەتكە ئوخشايدۇ، (مۇمىنلەرنى مۇنداق زىرائەتكە ئوخشىتىش) كۇففارلارنى خاپا قىلىش ئۈچۈندۇر، اللە ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئىسمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارغا مەغپىرەت ۋە كاتتا ئەجىر ۋەدە قىلدى (29).

49 - سۇرە ھۇجۇرات

مەدىنىدە نازىل بولغان، 18 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى مۇمىنلەر! سىلەر اللە نىڭ ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئالدىدا (ھېچقانداق بىر ئىشنى ۋە سۆزنى) ئالدى بىلەن قىلماڭلار، اللەدىن قورقۇڭلار، اللە ھەقىقەتەن (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نىيىتىڭلارنى ۋە ئەھۋالىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر (1). ئى مۇمىنلەر! (رەسۇلۇ اللەغا سۆز قىلغان چىغىڭلاردا) ئاۋازىڭلارنى پەيغەمبەرنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى قىلماڭلار، سىلەر بىر-بىرىڭلار بىلەن (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلەشكەندەك، پەيغەمبەرگە (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلماڭلار، (ئۇنداق قىلساڭلار) ئۆزلىرىڭلار تۇيماستىن، (قىلغان ياخشى) ئەمەللىرىڭلار بىكار بولۇپ كېتىدۇ (2). شۇبھىسىزكى، رەسۇلۇ اللە نىڭ يېنىدا پەس ئاۋازدا گەپ قىلغانلارنىڭ دىللىرىنى اللە تەقۋا ئۈچۈن سىنىغان، ئۇلار مەغپىرەتكە ۋە كاتتا ساۋابقا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ (3). شۇبھىسىزكى، سېنى ھۇجىرىلار (يەنى پاك ئاياللىرىڭنىڭ تۇرالغۇ جايلىرى) ئارقىسىدىن توۋلايدىغانلارنىڭ تولىسى ئەقىلسىز كىشىلەردۇر (4).

ٹی مؤمنسلر! نۇرغۇن گۇمانلاردىن ساقلىنىڭلار
(يەنى ئائىلىدىكىلىرىڭلارغا ۋە كىشىلەرگە گۇمانخور -
لۇق قىلماڭلار)، بەزى گۇمانلار ھەقىقەتەن گۇناھتۇر،
(مۇمنلەرنىڭ ئەيىبىنى) ئىزدىمەڭلار، بىر- بىرىڭ-
لارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار
ئۆلگەن قېرىندىشىڭلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنى*
ياقتۇرمامسىلەر؟ ئۇنى ياقتۇرمايسىلەر، اللەدىن
قورقۇڭلار، اللە (تەۋبە قىلغۇچىلارنىڭ قىلغان)
تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا)
ناھايىتى مېھرىباندۇر (12). ئى ئىنسانلار! سىلەرنى
بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن، (ئادەم بىلەن
ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا، بىر ئانىدىن
ياراتتۇق، ئۆزئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن سىلەرنى
نۇرغۇن مىللەت ۋە ئۇرۇق قىلدۇق، ھەقىقەتەن
ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار، اللە نىڭ دەركاھىدا
ئەڭ ھۈرمەتلىك ھېسابلىنىسلەر (يەنى كىشىلەر -
نىڭ بىر- بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب
بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولدۇ)،

اللە ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر (13). ئە ئىراپلار:
«ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «(تېخى) ئىمان ئېيتىمىدىڭلار ۋە لېكىن
سىلەر بويىۋىندۇق دەڭلار، ئىمان تېخى دىلىڭلارغا كىرمىدى، ئەگەر سىلەر اللەغا ۋە
ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلماڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلاردىن ھېچ نەرسىنى
كېمەيتىۋەتمەيدۇ، اللە ھەقىقەتەن (مۇمنلەرگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا)
ناھايىتى مېھرىباندۇر (14). شۇبھىسىزكى، (ھەقىقىي) مۇمنلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە
ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن (ئىمانىدا) شەك كەلتۈرمىگەن، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن
اللە نىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر، ئەنە شۇلار (ئىمان دەۋاسىدا) راستچىلاردۇر» (15). (ئى
مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «اللەغا دىنىڭلارنى (يەنى دىنىڭلارنى دىلىڭلارنىڭ تەستىق قىلغانلىقىنى)
خەۋەر قىلمايسىلەر؟ ھالبۇكى، اللە ئاسمانلاردىكىنى ۋە زېمىندىكىنى بىلىپ تۇرىدۇ،
اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر» (16). ئۇلار ساڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىنى
مىننەت قىلدۇ، (ئۇلارغا) «سىلەر ماڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مىننەت قىلماڭلار،
بەلكى اللە سىلەرنى ئىمانغا ھىدايەت قىلغانلىقىنى مىننەت قىلدۇ، ئەگەر سىلەر
راست (مۇمن) بولساڭلار» دېگىن (17). اللە ھەقىقەتەن ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى
غەيىبىنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە سىلەرنىڭ قىلۋاتقان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (18).

* غەيۋەتنىڭ زىيادە قەبە ئىكەنلىكىگە تەمىل.

50- سۈرە قاف

مەككەدە نازىل بولغان، 45 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قاف. شەرەپلىك قۇرئان بىلەن قەسەم قىلىمەن (1).

بەلكى ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئۆز ئىچىدىن ئۇلارغا بىر ئاگاھلاندىرغۇچى كەلگەنلىكىدىن ئەجەب- لەندى، كاپىرلار ئېيتتى: «بۇ قىزىق ئىشئور (2).

بىز ئۆلۈپ توپا بولۇپ كەتكەندىن كېيىن (تىرىلىپ ئىلگىرىكى ھالىتىمىزگە قايتامدۇق)، بۇنداق قايتىش (ئەقىلىدىن) يىراقتۇر» (3).

ئۇلارنى زېمىنىنىڭ كېمەيتكىنىدىن (يەنى ئۇلارنىڭ جەسەتلىرىنى يەر يەپ كەتكىنىدىن) بىز ھەقىقەتەن خۇشەردارمىز، بىز نىڭ دەرگاھىمىزدا ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كىتاب (يەنى لەۋھۇلسەھىپۇز) بار (4). بەلكى ئۇلار بولسا ئۆزلىرىگە نازىل قىلىنغان ھەقىقەتنى (يەنى قۇرئاننى) ئىنكار قىلدى، ئۇلار قالايمىقان ھالەتتىدۇر (6).

ئۇلار ئاسماننى قانداق (تۈۋرۈكسىز) بەرپا قىلغانلىقىمىزغا، ئۇنى (يۈلتۈزلار بىلەن) بېزىگەنلىكىمىزگە، ئۇنىڭدا ھېچقانداق يوقۇق يوقلۇققا قارىسامدۇ؟ (6) يەر يۈزىنى (توغرىسىغا ۋە ئۈزۈنسىغا سوزۇپ) كەڭ ياراتتۇق، يەر يۈزىدە (ئۇنىڭ تەۋرەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن) تاغلارنى قىلدۇق ۋە ئۇنىڭدا تۈرلۈك چىرايلىق ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردۇق (7). اللە غا قايتىقۇچى ھەربىر بەندىگە (اللەنىڭ قۇدرىتىنى) كۆرسىتىش ئۈچۈن ۋە (اللەنىڭ ئۇلۇغلىقىنى) ئەسلىتىش ئۈچۈن (شۇنداق قىلدۇق) (8). كۆكۈدىن (بۆلۈتتىن) مۇبارەك سۈنى چۈشۈردۇق، ئۇنىڭ بىلەن باغلارنى ۋە ئاشلىقلارنى، ئېگىز ئۆسكەن، مېۋىلىرى سانجاق- سانجاق بولۇپ كەتكەن خورمىلارنى ئۆستۈردۇق (9-10).

(ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى) بەندىلەرنىڭ رىزقى ئۈچۈن (ئۆستۈردۇق)، ئۇ سۇ بىلەن تۆلۈك (يەنى قاقاس) زېمىنىنى تىرىلدۈردۇق، تۆلۈكلەرنىڭ تىرىلىشىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاشتۇر (11). ئۇلاردىن ئىلگىرى (پەيغەمبەرلىرىنى) ئىنكار قىلغانلار نۇھنىڭ قەۋمى، رەس ئاھالىسى، سەمۇد (قەۋمى)، ئاد (قەۋمى)، پىرئەۋن، لۇتىنىڭ قىرىنداشلىرى، ئەيكە ئاھالىسى (يەنى شۇئەيب قەۋمى) تۈببە قەۋمى ئىدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەرلىرىنى ئىنكار قىلدى، شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ ئازابىم (ئۇلارغا) تېگىشلىك بولدى (12-14). (ئىنسانلارنى) دەسلەپتە يارىتىشتىن ئاجىز كەلدۇقمۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (بىز بۇنىڭدا ئاجىزلىق قىلمىغاچقا، ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرۈشتىمۇ ئاجىزلىق قىلمايمىز)، ئۇلار يېڭىدىن يارىتىلشقا (يەنى قىيامەتتە تىرىلدۈرۈشكە) قارىتا گۇماندىدۇر (15).

بىز ھەقىقەتەن ئىنساننى ياراتتۇق، بىز ئۇنىڭ كۆڭ-
لىگە كەلگەننى بىلىمىز، بىز ئۇنىڭ جان تومۇرىدىنمۇ
يېقىنمىز (16). ئىنساننىڭ ئوڭ تەرىپىدە ۋە سول تەرىپ-
ىدە ئولتۇرۇپ خاتىرىلەيدىغان ئىككى پەرىشتە بار،
(ئىنساننىڭ سۆز-ھەرىكىتى خاتىرىلىنىۋاتقان) ۋاقىتتا،
ئۇ قانداق بىر سۆزنى قىلمىسۇن، ئۇنىڭ ئالدىدا ھامان
پەرىشتە ھازىر بولۇپ، كۆزىتىپ تۇرىدۇ (17-18).
ئۆلۈمنىڭ سەكراتى ھەقىقەتەن ئېلىپ كەلدى
(يەنى ئاخىرەتنى ئىنكار قىلغۇچى ئاخىرەتنىڭ
دەھشىتىنى ئېنىق كۆرسىدۇ)، سەن ئۇنىڭدىن (يەنى
ئۆلۈمدىن) قاچاتتىڭ (19). سۇر چېلىنىدۇ، ئەنە شۇ
(كۇففارلارغا) ئازاب ۋەدە قىلىنغان كۈندۈر (20).
ھەر ئىنسان (مەھشەرگاھقا) كېلىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن
(ئۇنى مەھشەرگاھقا) ھەيدىگۈچى ۋە (ئۇنىڭ
ئەمەلىگە) گۇۋاھ بولغۇچى (ئىككى پەرىشتە) بىللە
كېلىدۇ (21). ئۇنىڭغا: «ئى ئىنسان! (دۇنيادىكى

چېغىڭدا) بۇ (ئېغىر كۈن)دىن غەپلەتتە ئىدىڭ، ئەمدى پەردەڭنى سەندىن كۆتۈرۈۋەتتۇق،
بۈگۈن كۆزۈڭ ئۆتكۈزدۈر» دېيىلىدۇ (22). ئۇنىڭغا مۇئەككەل پەرىشتە: «مانا بۇ (نامە-ئەمال)
ئالدىدا تەيياردۇر» دەيدۇ (23). (اللە تائالا ئىككى پەرىشتىگە خىتاب قىلىپ) «ھەقىقە قارشى
ياخشىلىقتىن توسقۇچى، ھەددىدىن ئاشقۇچى، (دىنىغا) شەك كەلتۈرگۈچى، اللەغا باشقا مەبۇدى
شېرىك قىلغۇچى ھەربىر كاپىرنى دوزاخقا تاشلاڭلار، ئۇنى قاتتىق ئازابقا تاشلاڭلار»
(دەيدۇ) (24-26). ئۇنىڭ ھەمراھى (بولغان شەيتان): «پەرۋەردىگارىمىز! مەن ئۇنى ئازدۇرمىدىم،
لېكىن (ئۇ ئۆز ئىختىيارى بىلەن) چوڭقۇر گۇمراھلىقتا بولدى» دەيدۇ (27). اللە: «مېنىڭ ئالدىدا
مۇنازىرىلەشمەڭلار (بۇ يەردە مۇنازىرە پايدا بەرمەيدۇ)، سىلەرنى مەن ئالدىنلا (ئازابىدىن)
ئاگاھلاندىرغان ئىدىم، مېنىڭ سۆزۈم ئۆزگەرمەيدۇ، مەن بەندىلەرگە زۇلۇم
قىلغۇچى ئەمەسمەن» دەيدۇ (28-29). ئۇ كۈنىدە بىز جەھەننەمگە: «توشۇڭمۇ؟» دەيمىز،
جەھەننەم: «يەنە بارمۇ» دەيدۇ (30). جەننەت تەقۋادارلارغا يىراق بولمىغان جايغا يېقىنلاش-
تۇرۇلدى (31). مانا بۇ (نېمەتتىن) سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان نەرسىلەر اللەنىڭ (تائىتىگە) قايىتقۇچى،
(ئەمىرىنى) ساقلىغۇچى ھەربىر (بەندە) ئۈچۈندۇر (32). كىمكى مېھرىبان اللەنى
كۆرمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن قورقسا ۋە تەۋبە قىلغۇچى قەلب بىلەن كەلسە، (ئۇلارغا)
«جەننەتكە ئامانلىق بىلەن كىرىڭلار، بۇ مەڭگۈ قېلىش كۈنىدۇر» (دېيىلىدۇ) (33-34).

جەننەتتە ئۇلارغا خالغان نەرسىلەر بار ۋە بىزنىڭ ھۇزۇرىمىزدا (ئۇلارغا) زىيادە (نېمەتلەر) بار (36). بىز ئۇلاردىن (يەنى قۇرەيش كۇفۇرلىرىدىن) ئىلگىرى ئۇلارغا قارىغاندا كۈچلۈك بولغان نۇرغۇن ئۈمىمەتلەرنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلار (يەنى شۇ ئۈمىمەتلەر) ھەرقايسى جايلارنى كەزدى، (ئۇلارغا) ئۆلۈمدىن قاچىدىغان جاي تېپىلدىمۇ؟ (36) بۇنىڭدا (ھەقىقەت ئۈستىدە پىكىر يۈر-گۈزىدىغان) قەلبكە ئىگە ئادەم ياكى (ۋەز-نەسەپتە) ھۇزۇرى قەلب بىلەن قۇلاق سالىدىغان ئادەم ئۈچۈن ئەلۋەتتە ۋەز-نەسەپت بار (37). بىز ھەقىقەتەن ئاسمان-لارنى، زېمىننى ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نەرسىلەرنى ئالتە كۈندە ياراتتۇق، بىز ھېچقانداق چارچاپ قالغىنىمىز يوق (38). (ئى مۇھەممەد!) كاپىرلارنىڭ سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، كۈن چىقىشتىن ئىلگىرى ۋە كۈن پېتىش-تىن ئىلگىرى پەرۋەردىگارنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن (39). كېچىدە ۋە سەجدىدىن كېيىن (يەنى پەرز نامازلارنىڭ ئارقىسىدا) تەسبىھ ئېيتقىن (40). نىدا قىل-غۇچى (يەنى ئىسرائىل) يېقىن جايدىن نىدا قىلىدىغان

(يەنى ئۇنىڭ ئاۋازى ھەممىگە ئوخشاش يېتىدىغان) كۈندە (نىداغا) قۇلاق سالغىن (41). ئۇلار ھەقىقىي ئېلىپ كېلىدىغان ئاۋازنى (يەنى ئىككىنچى قېتىملىق سۇرنى) ئاڭلىغان كۈن — ئەنە شۇ (كۈن قەبرىد-لەردىن) چىقىش كۈنىدۇر (42). بىز ھەقىقەتەن كىشىلەرنى ۋاپات قىلدۇرىمىز ۋە تىرىلدۈرىمىز، ئاخىر بارىدىغان جاي بىزنىڭ دەرگاھىمىزدۇر (43). ئۇ كۈندە يەر يېرىلىپ ئۇلار (قەبرىلىرىدىن) تېز چىقىپ كېلىدۇ، ئەنە شۇ يىغىشى بىزگە ئاساندۇر (44). بىز ئۇلارنىڭ (يەنى قۇرەيش كۇفۇرلىرىنىڭ) ئېيتىدىغان سۆزلىرىنى ئوبدان بىلىمىز، سەن ئۇلارنى (ئىسلامغا) زورلىغۇچى ئەمەسمەن، مېنىڭ ئاگاھلاندىرۇشۇمدىن قورقىدىغانلارغا (قۇرئان بىلەن) ۋەز-نەسەپت قىلغىن (45).

51- سۈرە زارىيات

مەككىدە نازىل بولغان، 60 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 (تۇپراقنى) سوريغۇچى شاماللار بىلەن قەسەمكى (1)، (يامغۇرلارنىڭ) ئېغىرلىقىنى كۆتۈرگۈچى بۇلۇتلار بىلەن قەسەمكى (2)، (سۇ ئۈستىدە) يېنىك ماخغۇچى كېمىلەر بىلەن قەسەمكى (3)، ئىشنى (يەنى بەندىلەر ئارىسىدا رىزىقلارنى، يۇرتلار ئارىسىدا يامغۇرلارنى) تەقسىم قىلغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (4)، سىلەرگە ۋەدە قىلىنغان (ساۋاب، ئازاب، قىيامەت قاتارلىق) لار ئەلۋەتتە راست-تۇر (5). (ياخشى ئەمەللەرنى) مۇكاپاتلاش، (يامان ئەمەللەرنى) جازالاش چوقۇم بولىدىغان ئىشتۇر (6).

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾ قَالَ أَرَأَيْتُمْ
 أَنزِلْنَا إِلَيْكُمْ وَمُنشَرِينَ لَكُمْ مَعَكُمْ حِمْلًا مِّنْ طِينٍ ثُمَّ نَسَوْتُمْ
 عِنْدَ رَبِّكُمُ الْبُرْهَانَ ﴿۳۲﴾ فَأَخْرَجْنَا مِمَّنْ كَانَ فِيهَا مِنُ الْغَافِقِينَ ﴿۳۳﴾
 فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنِيٍّ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾ وَتَوَكَّنَّا فِيهَا آيَةً
 لِلَّذِينَ يَخْتَفُونَ الْعَذَابَ الْكَلِيمَ ﴿۳۵﴾ وَكُنِيَ مَوْسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۳۶﴾ فَقَوْلَىٰ بِرَبِّكَ وَقَالَ لِمِجْرَادٍ مِّمَّنْ
 فَأَخَذَهُ وَجُودَهُ فَمَبَذَهُ فِي الْبَيْرِ وَهُوَ مَلِيءٌ ﴿۳۷﴾ وَكُنِيَ عَادٌ
 إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ ﴿۳۸﴾ مَا تَدْرِكُنَّ مَتَىٰ أَتَتْ
 عَلَيْهِمْ إِلَّا رِجْلًا كَالْأَيْبِ ﴿۳۹﴾ وَكُنِيَ نُوحٌ إِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْمَعُوا
 حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنْكُمْ آيَةً ﴿۴۰﴾ فَاسْمَعُوا فَخَذَهُمُ الطُّغْيَانُ وَ
 هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾ فَمَا اسْتَسْقَا عِوَابًا مِّنْ قِبَالِهِمْ وَكَانُوا مُمْتَدِّينَ ﴿۴۲﴾
 وَكُومًا تَوَّجُّرًا مِّنْ قِبَالِهِمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۴۳﴾ وَ
 السَّمَاءُ بَنَيْنَاهَا يَاسِينَ ﴿۴۴﴾ وَأَنَّا لَمُوسَىٰ ﴿۴۵﴾ وَالْأَرْضُ قَرْنَيْنَا
 فَنِعْمَ الْمُهَيَّمُونَ ﴿۴۶﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا رَوْحِينَ لَعَلَّكُمْ
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۷﴾ وَقُرْ وَأَلَىٰ اللَّهُ إِنِّي لَمَعْرُوفٌ بِذُنُوبِكُمْ ﴿۴۸﴾

(يىگر مه به تنىچى پاره)

ئىبراهىم: «ئى ئەلچىلەر! سىلەر نېمە ئىش بىلەن ئەۋەتىلىدىڭلار» دەيدى (31). ئۇلار: «بىز ھەقىقەتەن بىر گۇناھكار قەۋمنى (ھالاك قىلىش ئۈچۈن) ئەۋەتىلدۇق (يەنى لۇت قەۋمىنىڭ ئۈستىگە لايىدىن پىشۇرۇلغان تاش ياغدۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتىل- دۇق) (32). ئۇلارنىڭ ئۈستىگە پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا (گۇناھى) ھەددىدىن ئاشقۇچىلار ئۈچۈن بەلگە قويۇلغان (يەنى ھالاك قىلىنغۇچىنىڭ ئىسمى يېزىلغان)، لايىدىن پىشۇرۇلغان تاش ياغدۇرمىز» (33-34).

(ھالاك بولىسۇن دەپ لۇتنىڭ) شەھىرىدىكى مۇمىنلەرنى (سىرتقا) چىقىرىۋەتتى (35). بىز ئۇ شەھەردىن مۇسۇلمانلاردىن پەقەت بىر ئائىلىنىلا

تاپتۇق (36). ئۇ شەھەردە قاتتىق ئازابتىن قورقىدىغانلار ئۈچۈن نىشان قالدۇردۇق (37). مۇسالىڭ (قىسسىسىدۇم) بىر تۈرلۈك ئالامەت بار، ئۆز ۋاقتىدا ئۇنى بىز پىرئەۋنگە روشەن دەلىل بىلەن ئەۋەتتۇق (38). پىرئەۋن ئۆز قوشۇنى بىلەن (ئىماندىن) يۈز ئۆردى، ئۇ: «(مۇسا) سېھىرگەر دۇر ياكى مەجنۇندۇر» دەيدى (39). پىرئەۋننى ۋە ئۇنىڭ قوشۇنىنى جازالىدىق، ئۇلارنى دېڭىزغا تاشلىدىق، پىرئەۋن ئەيىبلەنگۈچىدۇر (40). ئاندىڭ (قىسسىسىدۇم) بىر تۈرلۈك ئالامەت بار، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا يامان بورانى ئەۋەتتۇق (41). ئۇ (يەنى بوران) ھەرقانداق نەرسىنىڭ يېنىدىن ئۆتسە، ئۇنى چىرىگەن سۆڭەكتەك (تىتما-تالاڭ) قىلىۋېتەتتى (42). سەمۇدىنىڭ (قىسسىسىدۇم) بىر تۈرلۈك ئالامەت بار، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلارغا: «سىلەر ۋاقىتلىق پايدىلىنىڭلار» دەيدۇق (43). ئۇلار پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىگە قارشى چىقتى، ئۇلارنى چاقماق ھالاك قىلدى، ھالبۇكى، ئۇلار (ئازابنىڭ چۈشۈۋاتقانلىقىنى) كۆزلىرى بىلەن كۆرۈپ تۇراتتى (44). ئۇلار (ئازاب چۈشكەن ۋاقىتتا) ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشقىمۇ، ئۆزلىرىنى قوغداشقىمۇ قادر بولالىدى (45). ئىلگىرى نۇھنىڭ قەۋمىنى ھالاك قىلدۇق، ئۇلار ھەقىقەتەن پاسىق قەۋم ئىدى (46). ئاسماننى قۇدرەت بىلەن بەرپا قىلدۇق، بىز ھەقىقەتەن قۇدرەتلىكىمىز (47). زېمىننى يايىدۇق، بىز نېمىدېگەن ياخشى يايغۇچىمىز؟ (48) سىلەرنىڭ ئىبرەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن ھەربىر نەرسىنى جۈپ ياراتتۇق (49). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى، «اللە تەرەپكە قېچىڭلار (يەنى اللە غا ئىلتىجا قىلىڭلار)، مەن ھەقىقەتەن سىلەرگە اللە تەرىپىدىن (كەلگەن) ئوچۇق ئاگاھلاندىرغۇچىمەن (50).

سەلەر باشقا مەبۇدنى اللہغا شېرىك قىلماڭلار، مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭ تەرىپىدىن (كەلگەن) ئوچۇق ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» (51). ئۇلاردىن ئىلگىرىكى ئۈمەتلەرمۇ شۇنداق ئىدى، ئۇلارغا ھەر پەيغەمبەر كەلسلا ئۇلار (ئۇنى): «بىر سېھىرگەر ياكى بىر مەجنۇن» دېدى (52). ئۇلار (پەيغەمبەرلەرنى ئىنكار قىلىشنى) بىر-بىرىگە تەۋسىيە قىلىشقانىمۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلار بىر-بىرىگە ئۇنداق تەۋسىيە قىلىشقان ئەمەس)، ئۇلار ھەددىدىن ئاشقۇچى قەۋمدۇر (53). ئۇلاردىن يۈز ئۈرۈگەن، سەن مالا مەت قىلىنغۇچى ئەمەسمەن (54). ۋەز-نەسەت قىلغىن، ۋەز-نەسەت مۇمىنلەرگە پايدىلىق (55). جىنلارنى، ئىنسانلارنى پەقەت ماڭا ئىبادەت قىلىش ئۈچۈنلا ياراتتىم (56). ئۇلاردىن مەن رىزىق تىلىمەيمەن ۋە ئۇلارنىڭ مېنى ئوزۇقلاندۇرۇشنى تىلىمەيمەن (57). اللہ ھەقىقەتەن ھەممىگە رىزىق بەرگۈچىدۇر، قۇدرەتلىكتۇر، (اللەنىڭ) قۇۋۋىتى ئارتۇقتۇر (58). (ئۆزلىرىگە) زۇلۇم

قىلغانلارنىڭ (ئازابىنى) ئۆتكەنكى (ھالاك بولغان) دوستلىرىنىڭ نېسۋىسىدەك نېسۋىسى بولىدۇ، ئۇلار (ئازابىغا) ئالدىراتمىسۇن (59). كاپىرلارغا ۋەدە قىلىنغان كۈندىن كاپىرلارغا ۋاي! (60)

52- سۈرە تۇر

مەككىدە نازىل بولغان، 49 ئايەت.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

تۇر تېغى بىلەن قەسەمكى (1)، ئوچۇق قەغەزگە يېزىلغان كىتاب (يەنى قۇرئان) بىلەن قەسەمكى (2-3)، بەيتۈلەنجۈر بىلەن قەسەمكى (4)، ئاسمان بىلەن قەسەمكى (5)، (قىيامەت كۈنى) ئوت بولۇپ ياندۇرۇلغان دېڭىز بىلەن قەسەمكى (6)، پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئازابى چوقۇم يۈز بەرگۈسىدۇر (7). ئۇنىڭغا ھېچ ئادەم قارشى تۇرالمىدۇ (8). ئۇ كۈندە ئاسمان قاتتىق تەۋرەيدۇ (9). تاغلار قاتتىق سەير قىلىدۇ (يەنى زېمىننىڭ ئۈستىدىن تۈزۈپ يوقىلىپ كېتىدۇ) (10). ئۇ كۈندە (پەيغەمبەرلەرنى) ئىنكار قىلغانلارغا ۋاي! (11) ئۇلار (دۇنيادا) غەپلەتكە چۆمگەنلەردۇر (12). ئۇ كۈندە ئۇلار دوزاخقا قاتتىق ئىتتىرىلىدۇ (13). (ئۇلارغا) «مانا بۇ سىلەر يالغانغا چىقارغان دوزاختۇر» (دېيىلىدۇ) (14).

«ئۇلارغا» (كۆزلىرىڭلار بىلەن كۆرۈپ تۇرۇۋاتقان بۇ ئازاب) سېھىرمۇ؟ ياكى سىلەر كۆرمەيۋاتامسىز. لەر (15). دوزاخقا كىرىڭلار، (ئازابقا) مەيلى سەۋر قىلىڭلار، مەيلى سەۋر قىلماسڭلار، بەربىر سىلەرگە ئوخشاش (چۈنكى سىلەر دوزاخقا مەڭگۈ قالسىلەر)، سىلەر پەقەت قىلمىشىڭلارنىڭ جازاسىنى تارتىسىلەر» (دېيىلىدۇ) (16). تەقۋادارلار ھەقىقەتەن جەننەتلەردە ۋە نېمەت ئىچىدە بولىدۇ (17). ئۇلار پەرۋەردىگارى بەرگەن نەرسىلەر بىلەن ھۇزۇرلىنىدۇ، پەرۋەردىگارى ئۇلارنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلايدۇ (18). «ئۇلارغا» «قىلغان ئەمەللىرىڭلارنىڭ (مۇكاپاتى) ئۈچۈن كۆڭۈللۈك يەڭلار ۋە ئىچىڭلار» (دېيىلىدۇ) (19). ئۇلار قاتار تىزىلغان تەختلەر ئۈستىدە يۆلەنگەن ھالدا ئولتۇرىدۇ، شەھلا كۆزلۈك ھۈرلەرنى ئۇلارغا جۈپ قىلىپ بېرىمىز (20). ئۆزلىرى ئىمان

أَفِيحْرَهُدَأَمَرْتُمْ أَنْ يُصِرُّوا إِسْوَها فَأَصْبِرُوا وَأُولَاصْبِرُوا
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّ
الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَعِندَ رَبِّهِمْ لِكِتَابٍ إِذْ يُنَادِيهِمْ فِيهَا
رَبُّهُمُ عَادَابَ الْحَجِيرِ ۖ كَلُوا وَأَشْرَبُوا بِأَيْمَانِنَا إِذْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۗ
مَتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۖ وَالَّذِينَ
أَمْؤُوا أَلْتَبَعْنَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِأَرْبَابٍ أَلْتَحْتَابِ لَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَوَمَا
الْتَنَّمْنَا مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۖ
وَأَمَّا ذُوهُمْ فَلْيَنْصَرِفْ وَيَعْمَلْ لِنَفْسِهِ إِنَّهُ كَانَ لِآعْمَلٍ فِيمَا
كَانُوا لَعَافِيهَا أَوْلَىٰ آتَانَاهُمْ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُعْمَانٌ لَهُمْ
كَالْهُمْ لَوْلَىٰ مُكْنُونٌ ۖ وَأَقْبَلُ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُونَ ۖ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْمِنَا مُنْفِقِينَ ۖ فَمِنْ
إِلَهٍ عَلَيْنَا وَوَقَعَ عَادَابُ السُّمُورِ ۖ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۖ فَذَرِكُنَا إِنَّا تَبِعْنَا رَبَّكَ
بِمَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۖ أَمْ يَقُولُونَ شَاعَرٌ تَتْرِيضُ بِهِ
رَبِّبُ السُّنُونِ ۖ قُلْ تَرَفُّصًا فَإِنِّي مُعَلِّمٌ مِنَ الْمَلِئِينَ ۖ

ئېيتقان، ئەۋلادلىرىمۇ ئەگىشىپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز، ئۇلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىدىن قىلچىمۇ كېمەيتىۋەتمەيمىز، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا مەسئۇلدۇر (21). ئۇلار كۆرۈۋاتقان نېمەتنىڭ ئۈستىگە يەنە (ئۇلارنى) كۆڭلى تارتقان مېۋە ۋە كۆڭلى تارتقان گۆش بىلەن تەمىنلەيمىز (22). ئۇلار جەننەتتە ئۆزئارا (مەي قاقچىلانغان) جاملارنى تۇتۇشىدۇ، (مەي ئىچىش بىلەن) ئۇلاردىن (بۇ دۇنيادىكىدەك) بىۋەدە سۆز ۋە گۇناھ سادىر بولمايدۇ (23). گۇيا سەدەپنىڭ ئىچىدىكى گۆھەردەك (چىرايلىق) غىلمانلار ئۇلارنى تايلىنىپ يۈرۈپ (ئۇلارنىڭ) خىزمىتىنى قىلىدۇ (24). ئۇلار (يەنى ئەھلى جەننەت) بىر-بىرىگە قارىشىپ پاراڭ سېلىشىدۇ (25). ئۇلار ئېيتىدۇ: «بىز ھەقىقەتەن (دۇنيادىكى چاغدا) ئائىلىمىزدە (اللەنىڭ ئازابىدىن) قورقاتتۇق (26). اللە بىزگە مەرھەمەت قىلدى، بىزنى زەھەرلىك ئازابتىن ساقلىدى (27). بىز ھەقىقەتەن ئىلگىرى اللەغا ئىبادەت قىلاتتۇق، اللە ھەقىقەتەن ئېھسان قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر» (28). (ئى مۇھەممەد! سەن قۇرئان بىلەن قەۋمىڭگە) ۋەز- نەسەت قىلغىن، سەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ نېمىتى بىلەن كاھىنىمۇ ئەمەسسەن ۋە مەجنۇنىمۇ ئەمەسسەن (29). ئۇلار ئېيتىدۇ: «ئۇ شائىردۇر، بىز ئۇنىڭ زامانىڭ ھادىسىلىرىگە (يولۇقۇشنى) كۈتىمىز». (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى، «سىلەر كۈتۈڭلار، ھەقىقەتەن مەن سىلەر بىلەن بىرگە كۈتكۈچىمىلەردىنمەن (يەنى سىلەر مېنىڭ ھالاك بولۇشۇمنى كۈتسەڭلار، مەنمۇ سىلەرنىڭ ھالاك بولۇشۇڭلارنى كۈتمەن)» (30-31).

تۇلارنىڭ ئەقلى تۇلارنى مۇشۇنداق (سۆز) قىلىشقا بۇيرۇمدۇ؟ ھەرگىز تۇنداق ئەمەس، تۇلار (كۆرمىدا) ھەددىدىن ئاشقان قەۋمدۇر (32). ياكى تۇلار: «(مۇھەممەد قۇرئانىنى) ئۆزى توقۇدى» دېيىشەمدۇ؟ تۇنداق ئەمەس، تۇلار (قۇرئانغا) ئىشەنمەيدۇ (33). ئەگەر (مۇھەممەد ئۇنى) توقۇدى دېگەن سۆزۈڭلاردا، راستچىل بولساڭلار، (تۈزۈلۈشتە، گۈزەللىكتە، باياندا) قۇرئانغا ئوخشايدىغان بىر سۆزنى كەلتۈرۈپ بېقىڭلار (34). ياكى تۇلار ياراتقۇچىسىز يارىتىلغانمۇ؟ ياكى تۇلار تۈزلىرى ياراتقۇچىمۇ؟ (35) ياكى تۇلار ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ياراتقانمۇ؟ بەلكى تۇلار (اللە نىڭ بىرلىكىگە) ئىشەنمەيدۇ (36). تۇلارنىڭ يېنىدا پەرۋەردىگارنىڭ خەزىنىلىرى بارمۇ؟ ياكى تۇلار (شەيئىلەرنى خالىغانچە تەسەرىۈپ قىلىدىغان)

(كائىناتنى) بويۇندۇرغۇچىمۇ؟ (37) ياكى تۇلارنىڭ (ئاسمانغا چىقىپ) سۆز تىڭشايدىغان شوتسى بارمۇ؟ ئەگەر بولسا، تۇلارنىڭ سۆز ئاڭلىغۇچىسى ئوچۇق بىر پاكىتنى كەلتۈرسۇن (38). ياكى اللە نىڭ قىزلىرى، سىلەرنىڭ ئوغۇللىرىڭلار بارمۇ؟ (39) ياكى سەن تۇلاردىن (دەۋىتىڭ ئۈچۈن) ھەق سوراپ، شۇ زىياندىن (تۇلارغا) ئېغىر يۈك ئارتىلىپ قېلىپ (ئىمان ئېيتىمادۇ؟) (40) ياكى تۇلارنىڭ يېنىدا ئىلمىي غەيب بولۇپ (ئۇنىڭدىن غەيب نەرسىلەرنى) بېزىۋالامدۇ؟ (41) ياكى تۇلار ساڭا ھىيلە-مىكر ئىشلىتەمدۇ؟ كاپىرلارنىڭ ھىيلە-مىكىرلىرى مەغلۇپ بولىدۇ (42). ياكى تۇلارنىڭ اللەدىن باشقا مەبۇدى بارمۇ؟ تۇلارنىڭ شېرىك كەلتۈرگەن (بۇتلىرىدىن) اللە پاكىتۇر (43). ئەگەر تۇلار ئاسماننىڭ بىر پارچىسى چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرسە: «بۇ توپلاشقان بۇلۇتتۇر» دەيدۇ (44). تۇلارنى ھالاك قىلىنىدىغان كۈنگىچە تەرك ئەتكىن (45). ئۇ كۈندە تۇلارنىڭ ھىيلە-مىكرى ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمايدۇ، تۇلارغا ياردەم مۇ قىلىنمايدۇ (46). تۇلار ئۇنىڭدىن (يەنى ئاخىرەتتىكى ئازابىتىن) بۇرۇن (دۇنيادىمۇ بىر تۈرلۈك ئازابقا دۇچار بولىدۇ)، لېكىن تۇلارنىڭ تولىسى (بۇنى) بىلمەيدۇ (47). پەرۋەردىگارنىڭ (تۇلارغا بولىدىغان ئازابىنى تەخىر قىلىش) ھۆكۈمىگە سەۋر قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن بىزنىڭ ھىمايىمىزدىدۇرسەن، (ئۇيقۇدىن) تۇرغان ۋاقتىڭدا پەرۋەردىگارنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن (48). كېچىدىمۇ، يۇلتۇزلار پاتقاندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن (49).

53- سوره نهجم

مەككىدە نازىل بولغان، 62 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ساقىغان يۇلتۇزلار بىلەن قەسەمكى (1)، سىلەرنىڭ ھەمراھىڭلار (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) گۈم-راھ بولمىدى ۋە يولدىن ئادا شىمدى (2). (ئۇ) ئۆز نەپسى خاھىشى بويىچە سۆزلىمەيدۇ (3). پەقەت ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان ۋە ھېسسىيە سۆزلەيدۇ (4). ۋە ھېيىنى ئۇنىڭغا كۈچلۈك پەرىشتە (جىبرىئىل) تەلىم بەردى (5). ئۇنىڭ (يەنى جىبرىئىلنىڭ) كۆرۈنۈشى چىرايلىق بولۇپ، يۇقىرى ئۇيۇقتا (ئۆز شەكلىدە) تۇردى (6-7). ئاندىن ئۇ ئاستا-ئاستا (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) يېقىنلىشىپ تۆۋەنگە

ساڭكىلىدى (8). ئۇ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا) ئىككى ياچاق مىقدارى ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يېقىنراق يېقىنلاشتى (9). اللە بەندىسىگە (جىبرىئىل ئارقىلىق تېگىشلىك) ۋە ھىيلەرنى ۋە ھىيى قىلدى (10). ئۇنىڭ كۆرگىنىنى دىلى ئىنكار قىلمىدى (يەنى راست كۆردى) (11). (ئى مۇش-رىكلار جامائەسى!) ئۇنىڭ كۆرگەنلىرى ئۈستىدە ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرە قىلىشامسىلەر؟ (12) ئۇ جىبرىئىلنى ھەقىقەتەن ئىككىنچى قېتىم سىدرە تۇلمۇنتەھا (دەرىخىنىڭ) يېنىدا كۆردى (13-14). جەننەت تۇلمۇنتەھا بولسا سىدرە تۇلمۇنتەھانىڭ يېنىدىدۇر (15). (ئۇ) سىدرە تۇلمۇنتەھانى (ئالەم-لەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ نۇرى) قاپلىغان چاغدا (كۆردى) (16). (پەيغەمبەر) نىڭ كۆزى (ئوڭ-سولغا) بۇرمىدى، (كۆزلەنگەن نەرسىدىن) ئۆتۈپ كەتمىدى (17). شۇبھىسىزكى، ئۇ پەرۋەردى-گارنىڭ (قۇدرىتىنى كۆرۈستىدىغان بۈيۈك ئالامەتلەرنى) كۆردى (18). ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! لات، ئۇززا ۋە ئۈچىنچىسى بولغان مانانلار (اللە ئائىلادەك كۈچ-قۇۋۋەتكە ئىگىمۇ؟) (19-20). (ئى مۇشرىكلار جامائەسى!) (سىلەرچە ياخشى ھېسابلانغان) ئوغۇل بالا سىلەرگە خاس بولۇپ، (سىلەرچە يامان ھېسابلانغان) قىز بالا اللەغا خاسمۇ؟ (21) ئۇنداقتا بۇ ئادالەتسىز تەقسىماتتۇر (22). بۇ بۇتلار پەقەت سىلەر ۋە ئاتا-بوۋاڭلار ئاتىۋالغان قۇرۇق ناملار دىنلا ئىبارەت، اللە بۇنى ئىسپاتلايدىغان ھېچ بىر دەلىل-پاكت چۈشۈرگىنى يوق، ئۇلارغا پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن شەك-شۇبھىسىز ھىدايەت (يەنى پەيغەمبەر ۋە قۇرئان) كەلگەن تۇرۇقلۇق، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ۋە نەپىسلىرىنىڭ خاھىشىغىلا ئەگىشىدۇ (23). ئىنسان نېمىنى ئارزۇ قىلسا شۇ بولامدۇ (24). ئاخىرەت ۋە دۇنيا اللەنىڭ ئىلكىدىدۇر (يەنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ خاھىشى بويىچە بولىدۇ) (25).

ئاسمانلاردا نۇرغۇن پەرىشتىلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ شاپائىتى ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمايدۇ، پەقەت اللە ئۆزى خالىغان ۋە رازى بولغان ئادەمگە شاپائەت قىلىشقا رۇخسەت قىلسا (ئاندىن) ئۇلارنىڭ شاپا-ئىتى ئەسقاتدۇ (26). شۈبھىسىزكى، ئاخىرەتكە ئىمان ئېيتمايدىغانلار پەرىشتىلەرنى (اللە نىڭ قىزلىرى دەپ) چىشى جىنس نامى بىلەن ئاتايدۇ (27). ئۇلار مۇنداق ئاناتاشتا ھېچقانداق ئىلىمگە ئىگە ئەمەس، ئۇلار پەقەت گۇمانغىلا ئاساسلىنىدۇ، گۇمان دېگەن ھەقىقىي ئىسپاتلاشتا ھېچ نەرسىگە يارمايدۇ (28). بىزنىڭ زىكرىمىز (يەنى ئىمان بىلەن قۇرئان) دىن باش تارتقان، پەقەت دۇنيا تىرىكچىلىكىنىلا كۆزلىگەن-لەردىن يۈز ئۆرۈگىن (29). ئۇلارنىڭ ئىلىمدىن يەتكەن يېرى ئەنە شۇ، شۈبھىسىزكى، پەرۋەردىگارنىڭ ئۆزىنىڭ يولىدىن ئازغان ئادەمنى ئوبدان

بىلىدۇ، ھىدايەت تاپقان ئادەمنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ (30). ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى اللە نىڭ مۈلكىدۇر، (اللە) يامانلىق قىلغانلارنى قىلمىشلىرىغا قاراپ جازا لايىدۇ، ياخشىلىق قىلغانلارغا چىرايلىق مۇكاپات بېرىدۇ (31). ئۇلار چوڭ گۇناھلاردىن ۋە قەبىھ ئىشلاردىن يىراق بولىدۇ. كىچىك گۇناھلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا، ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرىتى كەڭدۇر، اللە سىلەرنى زېمىندىن ياراتقان چاغدىكى (ۋاقىتئۇلاردىن تارتىپ، ئاناڭلارنىڭ قورساقلىرىدىكى بالا) ۋاقىتئۇلاردىن تارتىپ ئوبدان بىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن سىلەر ئۆزۈڭلارنى پاك ھېسابلىماڭلار، اللە تەقۋادار بولغان ئادەمنى ئوبدان بىلىدۇ (32). (ئى مۇھەممەد!) ئىماندىن يۈز ئۆرۈگەن ئادەمدىن خەۋەر بەرگىن (33). ئۇ (شەرت قىلىنغان مالدىن) ئازغىنا بەردى، قالغىنىنى بەرمىدى (34). ئۇنىڭ دەرگاھىدا ئىلمىي غەيب بولۇپ، ئۇ غەيبىنى (بىلەمدۇ؟) (35) ئۇ مۇسانىڭ ۋە ئىبراھىمنىڭ سەھىپىلىرىدىكى سۆزدىن خەۋەردار بولىدىمۇ؟ (36) ئىبراھىم ۋاپادار كىشى ئىدى، بىر گۇناھكار ئادەم يەنە بىراۋنىڭ گۇناھىنى كۆتەرمەيدۇ (يەنى بىراۋ باشقا بىراۋنىڭ گۇناھى تۈپەيلىدىن جازاغا تارتىلمايدۇ) (37-38). ئىمان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ (39).

ئۇلارغا ھەققىھەتەن (قۇرئان) خەۋەرلىرىدىن ئىبەرەت ئېلىنىدىغان مىقداردا نەرسە كەلدى (4). مۇكەممەل ھېكەت كەلدى، (اللە ئۇلارنى شەقى قىلغانلىقى ئۈچۈن) ئۇلارغا ئاگاھلاندىرۇشلارنىڭ پايدىسى بولمايدۇ (5). ئۇلاردىن يۈز تۇرۇگىن، ئۇ كۈندە چاقىرغۇچى (يەنى ئىراپىل) قىيىن ئىشقا (يەنى ھېسابقا) چاقىرىدۇ (يەنى سۇر چالسدۇ) (6). ئۇلار (قورقۇنچى) تىكىلىپ قارىيالمايدىغان ھالدا، گۇيا تارىلىپ كەتكەن چېكە تىكۈدەك، قەبىرلىرىدىن چىقىپ كېلىدۇ (7). ئۇلار چاقىرغۇچىنىڭ ئالدىغا بويۇنلىرىنى سوزغان ھالدا يۈگۈرىدۇ، كاپىرلار: «بۇ قىيىن كۈندۈر» دەيدۇ (8). ئۇلاردىن بۇرۇن نۇھنىڭ قەۋمى ئىنكار قىلدى، ئۇلار بەندىسىنى (يەنى نۇھنى) ئىنكار قىلىپ، مەجنۇن دەپتى. ئۇ (دىنغا دەۋەت قىلىشتىن) ھەيۋە بىلەن مەنى قىلىندى (9). ئۇ پەرۋەردىگارىغا: «ھەققىھەتەن مەن بوزەك قىلىندىم، ياردەم قىلغىن» دەپ دۇئا

قىلدى (10). ئاسماننىڭ دەۋرۋازلىرىنى قۇيۇلۇپ ياغقۇچى يامغۇر بىلەن ئېچىۋەتتۇق (11). زېمىندىن بۇلاقلارنى ئېتىلدۈرۈپ چىقاردۇق، (اللە تەقدىر قىلغان ئۇلارنى غەرق قىلىپ ھالاك قىلىش) ئىشقا بىنائەن، يامغۇر سۈيى بىلەن بۇلاق سۈيى (بىر-بىرىگە) قوشۇلدى (12). نۇھنى تاختا ۋە مىخىلار بىلەن ياسالغان كېمىگە سالدۇق (13). كېمە بىزنىڭ ھىمايىمىز ئاستىدا ماڭاتتى، ئىنكار قىلىنغانى (يەنى نۇھنى) مۇكاپاتلاش ئۈچۈن (نۇھنىڭ قەۋمىنى غەرق قىلدۇق) (14). ئۇنى (يەنى توپان بالاسىنى) ئىبەرەت قىلىپ قالدۇردۇق، ئىبەرەت ئالغۇچى بارمۇ؟ (15) مېنىڭ ئازابىم ۋە ئاگاھلاندىرۇشلىرىم قانداق ئىكەن! (16) ھەققىھەتەن بىز قۇرئاننى ھىپزى ئۈچۈن ئاسان قىلدۇق، ئىبەرەت ئالغۇچى بارمۇ؟ (17) ئاد قەۋمى (پەيغەمبىرى ھۇدى) ئىنكار قىلدى، مېنىڭ ئازابىم ۋە ئاگاھلاندىرۇشلىرىم قانداق ئىكەن! (18) شۈبھىسىزكى، ئۇلارنى بىز شۇملۇقى ئۇزۇل-ھەيدىغان شۇم كۈندە سوغۇق بوران ئەۋەتتىپ (ھالاك قىلدۇق)، بوران كىشىلەرنى (ئورۇنلىرىدىن) يۈلۈپ كېتەتتى، گۇيا ئۇلار قومۇرۇۋېتىلگەن خورما كۆتەكلىرىدەك ياتاتتى (19-20). مېنىڭ ئازابىم ۋە ئاگاھلاندىرۇشلىرىم قانداق ئىكەن! (21) بىز ھەققىھەتەن قۇرئاننى ھىپزى ئۈچۈن ئاسان قىلدۇق، ئىبەرەت ئالغۇچى بارمۇ؟ (22) سەمۇد ئاگاھلاندىرغۇچىلارنى (يەنى پەيغەمبەرلەرنى) يالغانغا چىقاردى (23). ئۇلار ئىبىتتى: «ئارىمىزدىكى (بىزگە ئوخشاش) بىر ئادەمگە ئەگىشەمدۇق؟ (ئۇنداق قىلساق) ئۇ چاغدا بىز ھەققىھەتەن گۇمراھلىققا ۋە ساراڭلىققا مۇپتىلا بولىمىز» (24).

سَيَهْرُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرَ ۝ يَلِ السَّاعَةُ مَوْلَئِهَا السَّاعَةُ
 أَدْعَى وَأَسْرَى ۝ إِنَّ الْعَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَمُرٍ ۝ يُدْرِكُهُمْ
 فِي التَّارِكِ لِيُجْزِيَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَسْرَى ۝ وَإِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ
 بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَسْرَى إِلَّا وَأَجَادَ كُلُّهُمْ يَأْتِرُ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَ عَمَّ قَهْلٌ مِنْ مَنكِرٍ ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ قَلَعُوا فِي الزُّبُرِ ۝ وَ
 كُلَّ صَيْغِرٍ وَكَبِيرٍ فَسَطَرُ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ
 فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝ حَسْبَانَ ۝ إِنَّ الْجَمْعَ وَالشَّجَرَ بِجَدْنِ ۝ وَالسَّمَاءَ
 رَفَعَهَا ۝ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا
 الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ ۝ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا
 لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَاكِهَةٌ ۝ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ
 ذُو الْعَصْفِ ۝ وَالرَّيْحَانُ ۝ فَايُنَى الْأُورُوقِ كَيْتُ بِنِ ۝

(مۇشرىكلار) توپى مەغلۇپ قىلىندۇ، ئارقىغا قاراپ قاپمىدۇ (45). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇلارغا بېرىلىدىغان ئازاب بۇلا ئەمەس)، قىيامەت ئۇلارغا (ئا-زاب قىلىنىش) ۋەدە قىلىنغان ۋاقىتتۇر، قىيامەت تېخىمۇ قىيىندۇر، تېخىمۇ جاپالىقتۇر (46). گۇناھكارلار ھەقىقە-تەن (دۇنيادا) گۇمراھلىقتىدۇر، (ئاخىرەتتە) دوزاخ-تىدۇر (47). ئۇلار دوزاختا دۈم ياتقۇزۇلۇپ سۈرىلىد-غان كۈندە، (ئۇلارغا) «دوزاخنىڭ ئازابىنى تېنىڭلار» (دېيىلىدۇ) (48). بىز ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى ئۇل-چەملىك ياراتتۇق (49). (بىرەرشەيئىنى ياراتماقچى بول-ساق) بىزنىڭ ئەمرىمىز پەقەت بىر سۆزدۇر، (ئۇ) كۆز-نى يۇمۇپ ئاچقاننىڭ ئارىلىقىدا (ئورۇنلىنىدۇ) (50). بىز ھەقىقەتەن (ئۆتكەنكى ئۈمىتلىرىدىن كۆفرىدا) سىلەرگە ئوخشاش بولغانلارنى ھالاك قىلدۇق، ئىبىرەت ئالغۇچى بارمۇ؟ (51) ئۇلارنىڭ قىلغان (ياخشى ۋە يامان) ئىشلىرىنىڭ ھەممىسى نامە-ئەماللىرىدا مەجۇتتۇر (52). كىچىك ئىش، چوڭ ئىشنىڭ ھەممىسى (لەۋھولمەھپۇزدا) خاتىرىلەنگەن.

دۇر (53). شۇبھىسىزكى، تەقۋادارلار جەننەتلەردە بولىدۇ، (سۇ، مەي، ھەسەل، سۈت) ئۈستەڭلىرىد-دىن بەھرىمەن بولىدۇ (54). (ئۇلار) قۇدرەتلىك اللەنىڭ دەرگاھىدا كۆڭۈلدىكىدەك جايدا بولىدۇ (55).

55- سۈرە رەھمان

مەدىنىدە نازىل بولغان، 78 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. مېھرىبان اللە (1) قۇرئاننى تەلىم بەردى (ئۇنى ھېزى قىلىشنى ۋە چۈشىنىشنى ئاسانلاشتۇ-رۇپ بەردى) (2)، ئىنساننى ياراتتى (3). ئۇنىڭغا (مەقسىتىنى ئۇقتۇرۇش ئۈچۈن) سۆزلەشنى ئۆگەت-تى (4). كۈن بىلەن ئاي (ئۆز بۇرجىلىرىدا) مۇئەييەن ھېساب بويىچە سەير قىلىدۇ (5). ئوت-چۆپلەر، دەل-دەرەخلەر سەجدە قىلىدۇ (يەنى اللەنىڭ ئىرادىسىگە بويسۇنىدۇ) (6). اللە ئاسماننى ئېگىز ياراتتى. ئۆلچەمدە زۇلۇم قىلماسلىقىڭلار ئۈچۈن، اللە تارازىنى بېكىتتى (7-8)، ئۆلچەمدە ئادىل بولۇڭ-لار، تارازىدا كەم بەرمەڭلار (9). زېمىننى كىشىلەرنىڭ (پايدىلىنىشى) ئۈچۈن (ياياڭ) قىلدى (10). زېمىندا مېۋىلەر، بوغۇنلۇق خورمىلار بار (11). سامىنى بار دانلىق زىرا ئەتلەر، خۇش بۇي ئۆسۈملۈكلەر بار (12). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارىڭلارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (13)

(اللہ) ئىنساننى (يەنى ئاناڭلار ئادەمنى) چەكسە جاراڭلايدىغان ساپالدىك قۇرۇق لايدىن ياراتتى (14).
 جىنلارنى ئوتنىڭ يالقۇنىدىن ياراتتى (15). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەت-لىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (16) ئۇ ئىككى مەشرىق (يەنى كۈن بىلەن ئاينىڭ چىقىدىغان ئىككى جايى) نىڭ پەرۋەردىگارىدۇر ۋە ئىككى مەغرب (يەنى كۈن بىلەن ئاينىڭ پاتىدىغان ئىككى جايى) نىڭ پەرۋەردىگارىدۇر (17). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (18) ئۇ ئىككى دېڭىزنى (بىرى تاتلىق، بىرى ئاچچىق) ئاققۇزدى، ئۇلار ئۇچرىشىدۇ (19). ئۇلارنىڭ ئارىسىدا توسما بولۇپ، بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ كەتمەيدۇ (20). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (21) ئۇلاردىن مەرۋايىت بىلەن مارجان چىقىدۇ (22). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (23) دېڭىزلاردا قاتناۋاتقان تاغدىك كېمىلەر اللە نىڭ ئىلكىدىدۇر (24). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (25) زېمىننىڭ ئۈستىدىكى ھەممە يوقىلىدۇ (26). ئەزىمەتلىك ۋە كەرەملىك پەرۋەردىگارنىڭ زاتى مەڭگۈ قالدۇ (27). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (28) ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە اللە-دىن (مەدەت ۋە رىزىق) تىلەيدۇ (يەنى ھەممە اللە غاموھتاجدۇر)، اللە ھەر كۈنى بىر ھالەتتىدۇر (يەنى اللە ھەر ۋاقىت ۋۇجۇتقا چىقىرىدىغان ئىشلار بىلەن بولۇپ، ئۇلارنى يارىتىپ تۇرىدۇ، ئەھۋاللارنى يېڭىلاپ تۇرىدۇ، مەخلۇقاتلارنى پەيدا قىلىپ تۇرىدۇ) (29). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (30) ئى ئىنسانلار ۋە جىنلار جامائەسى! سىلەردىن (يەنى سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلاردىن) ھېساب ئېلىشقا يۈزلىنمىز (31). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (32) ئى جىنلار ۋە ئىنسانلار جامائەسى! ئەگەر سىلەر (اللە نىڭ قازاسىدىن قېچىپ) ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ چېگرىلىرىدىن ئۆتۈپ كېتەلسەڭلار، ئۆتۈپ كېتىڭلار، سىلەر پەقەت قۇۋۋەت بىلەن ئۆتۈپ كېتەلەيسىلەر (لېكىن سىلەرگە مۇنداق قۇۋۋەت قەيەردىن كەلسۇن) (33). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (34) (قىيامەت كۈنى) سىلەرگە قىزىق ئوتنىڭ يالقۇنى ۋە تۇتۇنى ئەۋەتىلىدۇ، سىلەر ئۆزەڭلارنى قوغدىيالميسىلەر (35). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (36) (قىيامەت كۈنى پەرىشتىلەرنىڭ چۈشۈشى ئۈچۈن) ئاسمان يېرىلغان چاغدا ئاسمان (دوزاخنىڭ قىزىقلىقىدىن) قىزىلگۈلدەك، قىزىل چەمدەك بولۇپ قالدۇ (37). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (38)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۖ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
 نَارٍ مِنْ قَبْرِ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ رَبِّ الْمَرْقُومِينَ ۖ
 رَبِّ الْعَبْرِيِّينَ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ سَمِيعِ الْخَبْرِيِّينَ
 يَلْقَوْنَ فِيهَا مَاءً زَوْجُرًا لَمْ يَتَّخِذُوا فِيهَا آبًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۖ
 يَخْرُجُ مِنْهَا التُّؤَالُ وَالْمَرْجَانُ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ
 وَلَهُ السَّوَابُ الْمُنشَأُ فِي الْجَوْكَالِ الْعَاكِرِ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا
 تَكْذِبِينَ ۖ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَإِنَّ تَوْبِعِي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ سَلَّمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ
 سَمِعُكُمْ لِكَلِمَةٍ أَلْقَى الْقَوْلَ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ يَعْبَسُ
 الْبَيْنَ وَالْأَرْضِ إِنْ أَسْتَفْتَمُوهَا مِنْ تَحْتِهَا وَمِنْ أَفْئَادِ الْكَلْبِ
 وَالْأَرْضِ قَائِمًا ۖ وَالْأَفْعَادُ وَالْأَفْسَادُ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ
 رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظِقُرُنَ نَارًا وَخَاسًا فَلَا
 تَنْتَهَرُ فِيهَا ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ وَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ
 فَكَانَتْ زُرَّةً كَالَّذِي هَانَ ۖ قَبْرِي الْأَرْضِ رَبِّمَا تَكْذِبِينَ ۖ

بۇ كۈندە ھېچبىر ئىنسان ۋە جىن ئۆزىنىڭ گۇناھىدىن سوراۋالمايدۇ (يەنى گۇناھكارلارنىڭ ئالاھىدە ئالامىتى بولغانلىقتىن مۇنداق سوراشقا ھاجەت بولمايدۇ) (39). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (40) گۇناھكارلار ئۆزلىرىنىڭ (يۈزلىرى قارا، كۆزلىرى كۆك بولۇشتىن ئىبارەت) بەلگىلىرىدىن تونۇلىدۇ، ئۇلار كوكۈللىرىدىن ۋە پۇتلىرىدىن تۇتۇلۇپ (دوزاخقا تاشلىنىدۇ) (41). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (42) بۇ، گۇناھكارلار ئىنكار قىلىدىغان جەھەننەمدۇر (43). ئۇلار دوزاخ بىلەن قايناقسۇ ئارىسىدا بېرىپ - كېلىپ تۇرىدۇ (يەنى گامدا ئوت بىلەن، گامدا قايناقسۇ بىلەن ئازابلنىدۇ) (44). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (45) پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ (ھېساب بېرىشتىن) قورققان ئادەمگە ئىككى جەننەت بار (46). (ئى

ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (47) ئۇ ئىككى جەننەتتە تۈرلۈك مېۋىلىك دەرەخلەر بار؟ (48) (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (49) ئۇ ئىككى جەننەتتە ئېقىپ تۇرغان ئىككى بۇلاق بار (50). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (51) ئۇ ئىككى جەننەتتە ھەر مېۋىدىن ئىككى خىلدىن بار (52). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (53) ئۇلار ئەستەزلىرى قېلىن تاۋاردىن بولغان تۆشەكلەرگە يۆلىنىدۇ، ئىككى جەننەتنىڭ مېۋىسى (تۇرغان، ئولتۇرغان، يانتقان ئادەممۇ ئۆزۈلەيدىغان دەرەجىدە) يېقىندۇر (54). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (55) ئۇ جەننەتلەردە ئەزىزلىرىدىن باشقىلارغا قارىمايدىغان، ئەزىزلىرىدىن بۇرۇن ئۇلار بىلەن ھېچ ئىنسان ۋە جىن يېقىنچىلىق قىلمىغان خوتۇنلار بار (56). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (57) گۇيا ئۇلار (سۈزۈكلۈكتە) ياقۇتتۇر، (ئاقلىقتا) مەرۋايىتتۇر (58). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (59) ياخشى ئىش قىلغۇچى پەقەت ياخشى مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ (60). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (61) ئۇ ئىككى جەننەتتىن تۆۋەنرەك ئىككى جەننەت بار (62). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (63) ئۇ ئىككى جەننەت ياپېشىلدۇر (64). (ئى ئىنسانلار! جىنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمەتلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (65) ئۇ ئىككى جەننەتتە قايناپ چىقىپ تۇرغان ئىككى بۇلاق بار (66).

(ئى ئىنسانلار! جنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭلار -
 نىڭ قايسى نېمە تىلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (67) ئۇ
 ئىككى جەننەتتە مېۋىلەر، خورمىلار ۋە ئانارلار
 بار (68). (ئى ئىنسانلار! جنلار!) سىلەر پەرۋەردى-
 گارنىڭلارنىڭ قايسى نېمە تىلىرىنى ئىنكار قىلىسى-
 لەر؟ (69) ئۇ جەننەتلەردە چىرايلىق خوتۇنلار
 بار (70). (ئى ئىنسانلار! جنلار!) سىلەر پەرۋەردى-
 گارنىڭلارنىڭ قايسى نېمە تىلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (71)
 ئۇلار (جەننەتنىڭ) چىدىرلىرىدا مەستۇرە ھۈرلەر-
 دۇر (72). (ئى ئىنسانلار! جنلار!) سىلەر
 پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمە تىلىرىنى ئىنكار
 قىلىسىلەر؟ (73) ئەرلىرىدىن ئىلگىرى ئۇلارغا ھېچ
 ئىنسان ۋە جىن يېقىنچىلىق قىلمىغان (74). (ئى
 ئىنسانلار! جنلار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ
 قايسى نېمە تىلىرىنى ئىنكار قىلىسىلەر؟ (75) ئۇلار
 يېشىل ياستۇقلارغا، چىرايلىق بىساتلارغا يۆلەنگەن
 ھالدا ئىستراھەت قىلىدۇ (76). (ئى ئىنسانلار جن-
 لار!) سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ قايسى نېمە تىلىرىنى
 ئىنكار قىلىسىلەر؟ (77) ئەزىمەتلىك ۋە كەرمەلىك پەرۋەردىگارنىڭ نامى مۇبارەكتۇر (78).

56 - سۇرە ۋاقىئە

مەككىدە نازىل بولغان، 96 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 قىيامەت قايم بولغان چاغدا (11)، ھېچ ئادەم ئۇنى ئىنكار قىلالمايدۇ (2). زېمىن قاتتىق
 تەۋرىتىلگەن، تاغلار پارچىلىنىپ توزاندىك توزۇپ كەتكەن چاغدا، قىيامەت (بەزىلەرنى
 دوزاخقا كىرگۈزۈش بىلەن دەرىجىسىنى) چۈشۈرىدۇ، (بەزىلەرنى جەننەتكە كىرگۈزۈش بىلەن
 دەرىجىسىنى) كۆتۈرىدۇ (3-6). سىلەر (قىيامەتتە) ئۇچ پىرقىغە بۆلۈنسىلەر (7). (بىرىنچى پىرقە)
 سائادەتمەنلەردۇر، سائادەتمەنلەر قانداق ئادەملەر؟ (ئۇلار نامە-ئەمالى ئوڭ تەرىپىدىن
 بېرىلدىغان) ئادەملەردۇر (8). (ئىككىنچى پىرقە) بەختسىز ئادەملەردۇر، بەختسىز ئادەملەر قانداق
 ئادەملەر؟ (ئۇلار نامە-ئەمالى سول تەرىپتىن بېرىلدىغان ئادەملەردۇر) (9) (ئۈچىنچى
 پىرقە ياخشى ئىشلارنى) ئەڭ ئالدىدا قىلغۇچىلار بولۇپ، (ئۇلار جەننەتكە) ئەڭ ئالدىدا كىرگۈچى-
 لەردۇر (10). ئۇلار نازۇبىيەتلىك جەننەتلەردە اللەغا يېقىن بولغۇچىلاردۇر (11-12). بۇلار
 ئۆتكەنكىلەرنىڭ ئىچىدە كۆپتۈر، كېيىنكىلەرنىڭ ئىچىدە ئازدۇر (13-14). ئۇلار (ئالتۇندىن)
 توقۇلغان تەختلەر ئۈستىگە يۆلەنگەن ھالدا بىر-بىرىگە قارىشىپ ئولتۇرۇشىدۇ (15-16).

يَعْتَوِرُ عَلَيْهِمْ رُؤُوسَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ۚ أَتَاذُنًا وَعَبْرًا لِمَنْ يَرْتَدَّ
 تَرْجًا ۚ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرَانِكُمْ أَقْبَلْتُمُ الْكُفْرَانَ
 وَلَمْ يَكُن لَكُمْ الْإِيمَانُ أَتَأْتُوا بِالنَّبِيِّينَ أَكْذَابًا ۚ إِنَّهُمْ هُمُ
 الْمُكَذِبُونَ ۚ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرَانِكُمْ أَقْبَلْتُمُ
 الْكُفْرَانَ وَلَمْ يَكُن لَكُمْ الْإِيمَانُ أَتَأْتُوا بِالنَّبِيِّينَ أَكْذَابًا ۚ إِنَّهُمْ
 هُمُ الْمُكَذِبُونَ ۚ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا يَدْعُونَ بِكُفْرَانِكُمْ
 أَقْبَلْتُمُ الْكُفْرَانَ وَلَمْ يَكُن لَكُمْ الْإِيمَانُ أَتَأْتُوا بِالنَّبِيِّينَ
 أَكْذَابًا ۚ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُكَذِبُونَ ۚ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا
 يَدْعُونَ بِكُفْرَانِكُمْ أَقْبَلْتُمُ الْكُفْرَانَ وَلَمْ يَكُن لَكُمْ
 الْإِيمَانُ أَتَأْتُوا بِالنَّبِيِّينَ أَكْذَابًا ۚ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُكَذِبُونَ ۚ

(قبرىماي) ھەمشە بىر خىل تۇرىدىغان غىلمانلار ئېقىپ تۇرغان شاربىتىن تولدۇرۇلغان پىيالى، چەينەك، جاملارنى ئۇلارغا ئايلىنىپ سۈنۈپ تۇرىدۇ (17-18). ئۇ شاربىتى ئىچىش بىلەن ئۇلارنىڭ بېشى ئاغرىد-مايدۇ، مەس بولمايدۇ (19). ئۇلارغا ئىختىيار قىلغان مېۋىلەر ۋە كۆڭۈللىرى تارتقان قۇش گۆشلىرى بېرىلىدۇ (20-21). ئۇلارغا سەدەپنىڭ ئىچىدىكى گۆھەرگە ئوخشايدىغان شەھلا كۆزلۈك ھۈرلەر بېرىلىدۇ (22). بۇ ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشى ئەمەل-لىرىنى مۇكاپاتلاش ئۈچۈندۇر (23). ئۇلار جەننەتتە بەھۇدە ۋە بالغان سۆزلەرنى ئاڭلىمايدۇ، پەقەت «سالام! سالام!» سۆزىنىلا ئاڭلايدۇ (24-25). سائادەتمەن-لەرنىڭ (يەنى نامە-ئەمالى ئوڭ تەرەپتىن بېرىل-گەنلەرنىڭ) ئەھۋالى ناھايىتى ياخشى بولىدۇ (26).

سائادەتمەنلەر قانداق ئادەملەر؟ (27) ئۇلار سىدىرى دەرمەخلەردىن، سانجاق-سانجاق بولۇپ كەتكەن مەۋز دەرمەخلەردىن، ھەمشە تۇرىدىغان سايدىن، ئېقىپ تۇرغان سۇدىن، تۈگمەيدىغان ۋە چەكلەنمەيدىغان مېۋىلەردىن، ئېگىز (يۇمشاق) تۆشەكلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ (28-34). شۇبھىسىزكى، بىز ھۈرلەرنى يېڭىدىن ياراتتۇق، ئۇلارنى پاكىز، ئەللىرىگە ئامراق، تەڭتۇش قىلدۇق (35-37). (بۇ ھۈرلەر) سائادەتمەنلەر ئۈچۈندۇر (38). بۇلار بولسا ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئىچىدىن بىر جامائەدۇر (39). كېيىنكىلەرنىڭ ئىچىدىن بىر جامائەدۇر (40). بەختسىزلەر (يەنى نامە-ئەمالى سول تەرىپىدىن بېرىلگەنلەر) (دوزىخلاردۇر). بەختسىزلەر قانداق ئادەملەر؟ (41) ئۇلار (بەدەننىڭ تۆشۈكلىرىگە كىرىپ كېتىدىغان) ئاتەشلىك شامالىنىڭ، زىيادە ھارارەتلىك قايناقسۇننىڭ ۋە قارا تۇتۇندىن بولغان سالقىنىمۇ ئەمەس، كۆركەممۇ ئەمەس ساينىڭ ئىچىدە بولىدۇ (42-44). چۈنكى ئۇلار بۇنىڭدىن ئىلگىرى (يەنى دۇنيادا) شەھۋەتكە چۆمگەن ئىدى (45). ئۇلار چوڭ گۇناھتا (يەنى كۇفىردا) چىڭ تۇرغان ئىدى (46). ئۇلار: «بىز ئۆلۈپ توپىغا ۋە قۇرۇق سۆڭەككە ئايلىنغان چاغدا بىز چوقۇم تىرىلدۈرۈلەمدۇق؟ ئاتا-بوۋىلىرىمىزمۇ تىرىلدۈرۈلەمدۇق؟» دەيتتى (47-48). ئېيتقىنىكى، «ئىلگىرىكى-لەر ۋە كېيىنكىلەر مەلۇم كۈننىڭ مۇئەييەن ۋاقتىدا (يەنى قىيامەتتە) توپىل-نىدۇ (49-50). ئاندىن سىلەر، ئى قايتا تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇچى گۇمراھلار! (51)

چوقۇم زەققۇم دەرىخىدىن يەيسىلەر (52). ئۇنىڭدىن قورساقلىرىڭلارنى تولدۇرىسىلەر (53). ئۇنىڭ ئۈستىگە ھارارتى يۇقىرى بولغان قايناقسۇنى تەشنىنا بولغان تۆڭمىلەردەك ئىچىسىلەر» (54-55). مانا بۇ، ئۇلارنىڭ قىيامەت كۈنىدىكى زىياپىتىدۇر (56). (ئىنسانلار!) سىلەرنى بىز ياراتتۇق، سىلەر قايتا تىرىلىشكە ئىشەنمەيسىلەر؟ (57) سىلەر (ئاياللارنىڭ بەچچى-دانىغا) تۆكۈلگەن مەنىنى دەپ بېقىڭلارچۇ (58). ئۇنى سىلەر (ئىنسان قىلىپ) يارىتامسىلەر؟ ياكى بىز (ئىنسان قىلىپ) يارىتامدۇق (59). بىز سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ئۆلۈمنى بەلگىلىدۇق (يەنى ھەر بىرىڭلارنىڭ ئۆلۈش ۋاقتىنى بېكىتتۇق)، سىلەرنى باشقا بىر قەۋمگە ئالماشتۇرۇشتىن ۋە سىلەرنى سىلەر بىلمەيدىغان بىر شەكىلدە يارىتىشتىن ئاجىز ئەمەسمىز (60-61).

شۈبھىسىزكى، سىلەر دەسلەپكى يارىتىشنى بىلىدىڭلار (يەنى دەسلەپتە اللەنىڭ سىلەرنى يوقتىن بار قىلغانلىقىنى تونۇدۇڭلار). سىلەر (اللەنىڭ سىلەرنى دەسلەپ ياراتقاندىكى قايتا يارىتىشىنى) ئويلىمامسىلەر؟ (62) سىلەر تېرىغان زىرائەتنى دەپ بېقىڭلارچۇ (63). ئۇنى سىلەر ئۇندۇردۇڭلارمۇ ياكى بىز ئۇندۇرۇپ (دان چىقىدىغان زىرائەت قىلىپ ئۆستۈردۇقمۇ؟) (64). ئەگەر بىز خالىساق ئەلۋەتتە ئۇنى دانسىز قۇرۇق چۆپكە ئايلاندۇراتتۇق - دە، سىلەر ئەجەبلىنىپ قايغۇراتتىڭلار (65). سىلەر: «بىز ھەقىقەتەن (ئەمگەك بىلەن ئۇرۇقنى) زىيان تارتتۇق، بەلكى بىز (زىزىقتىن) مەھرۇم قالدۇق» (دەيتتىڭلار) (66-67). سىلەر ئىچىۋاتقان سۇنى دەپ بېقىڭلارچۇ (68). ئۇنى بۆلۈشتىن سىلەر چۈشۈردۈڭلارمۇ ياكى بىز چۈشۈردۈقمۇ؟ (69) ئەگەر بىز خالىساق ئۇنى تۈزلۈك قىلىپ قويايتتۇق (پەرۋەردىگارنىڭ زور نېمەتلىرىگە) نېمىشقا شۈكۈر قىلمايسىلەر؟ (70) سىلەر ياندۇرۇۋاتقان ئوتنى دەپ بېقىڭلارچۇ (71). ئۇنىڭ دەرىخىنى (يەنى مۇرخۇ، ئۇبار ناملىق بىرىنىڭ شېخىنى بىرىگە سۈركەسە ھۆل تۇرۇپلا ئوت ئالدىدىغان دەرىخى) سىلەر ئۆستۈردۈڭلارمۇ ياكى بىز ئۆستۈردۈقمۇ؟ (72) ئۇنى بىز ئىبىرەت ۋە يولۇچىلار پايدىلىنىدىغان نەرسە قىلدۇق (73). ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنى (مۇشرىكلارنىڭ ئىپتىخارىدىن) پاك ئېتىقاد قىلغىن (74). يۇلتۇزلارنىڭ جايلىرى بىلەن قەسەم قىلىمەن (75). شۈبھىسىزكى، ئەگەر بىلسەڭلار، ئۇ (يۇلتۇزلار) اللەنىڭ ئۇلۇغ قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغانلىقى ئۈچۈن) ئەلۋەتتە كاتتا قەسەمدۇر (76).

لَا يَكُونُ مِنْ سَجَرٍ مِنْ رَقُومٍ ۖ فَمَا اتُّنَّ مِنْهَا الْهَيُّونَ ۗ
فَقُتِرَ يُونٌ عَلَيْهِ مِنَ الْحَبِيبِ ۗ فَتُرُونُ شَرِبَ الْهَيُّومِ ۗ
هَذَا أَتْرَاهُمْ يَوْمَ الذِّكْرِ ۗ لَعْنٌ خَالِقُهُمْ فَلَوْلَا نُصِرْتُ قَوْمٌ ۗ
أَقْرَبُ يَوْمَ مَا تَمُنُّونَ ۗ وَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَ أَمْ مَنْ الْخَالِقُونَ ۗ
مَنْ قَدَرْنَا بَدَأَ بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا مَحْسُوبُ يَوْمَ ۗ عَلَىٰ أَنْ
تُبَيَّنَّ أَمْثَالَهُمْ وَنُنشِئُهُمْ فِي مَا لَمْ يَكُنُونَ ۗ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ
النُّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ۗ أَقْرَبُ يَوْمَ مَا تَمُنُّونَ ۗ
تُرَعُونَهُ أَمْ مَنْ الرُّعُونَ ۗ لَوْلَا نُصِرْنَا لَجَعَلْنَاهُ حُطَاةً
فَقَلَّمْهُ تَقَلُّمُونَ ۗ إِنْ أَلْمَعْتُمُونَّ ۗ لَيْلٌ مِّنْ مَّحْرُومُونَ ۗ
أَقْرَبُ يَوْمَ الْمَاءِ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۗ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ لَتَمُوتُوا مِنْ
الْمُزْنِ أَمْ مَنِ الْمُنْزِلُونَ ۗ لَوْلَا نُصِرْنَا جَعَلْنَاهُ آجَاةً فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ۗ أَقْرَبُ يَوْمَ الْخَارِجِيِّ تَوَرُّونَ ۗ أَءَأْتُمْ
أَنْشَاءَهُمْ سَجَرًا أَمْ مَنْ الْإِنشَاءُونَ ۗ مَنِ جَعَلَهَا بَدَأَ تَدْرِي
وَمَا تَعَالَىٰ الْمُقَوِّينَ ۗ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۗ وَلَا
أَقْرَبُ يَوْمَ التَّجْوِيزِ ۗ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۗ

شەك - شۈبھىسىزكى، ئۇ ئۇلۇغ قۇرئاندۇر (77). كىتابتا (يەنى لەۋھۇلمەھپۇردا) ساقلانغاندۇر (78). ئۇنى پەقەت پاك بولغانلارلا تۇتىدۇ (79). ئۇ ئالەملەرنىڭ پەرۋەر-دىگارى تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر (80). (ئى كۇف-فارلار جامائەسى!) بۇ قۇرئاننى ئىنكار قىلامسىلەر؟ (81) (سىلەر اللەنىڭ رىزىق بەرگەنلىكىگە) شۇ كۆر قىلىش-نىڭ ئورنىغا، (رىزىق بەرگۈچىنى) ئىنكار قىلامسىلەر؟ (82) جان ھەلقۇمغا يەتكەن چاغدا (سەكراتتىكى كىشىگە) قاراپ تۇرسىلەر (83-84). بىز (ئىلىمىز ۋە قۇدرىتىمىز بىلەن) ئۇنىڭغا سىلەردىن يېقىنمىز، لېكىن سىلەر (ئۇنى) كۆرمەيسىلەر (يەنى بىلمەيسىلەر) (85). ئەگەر (سىلەر گۇمان قىلغاندەك ئەمەللىڭلارغا قاراپ) جازاغا تارتىلمايدىغان بولساڭلار نېمىشقا ئۇنى (يەنى ئۇ مېھىتتىڭ جېنىنى بەدىنىگە) قايتۇرمايسىلەر؟ ئەگەر (سۆزۈڭلاردا) راستچىل بولساڭلار (86-87). ئەگەر ئۇ مېھىت مۇقەررە بولسا، (يەنى تائەت - ئىبادەت ۋە ياخشى ئىشلارنى ئەڭ ئالدىدا قىلغۇچىلاردىن) بولىدىغان بولسا، (ئۇنىڭ مۇكاپاتى) راھەت - پاراغەت،

ياخشى رىزىق ۋە نازۇنېمەتلىك جەننەت بولىدۇ (88-89). ئەگەر ئۇ سائادەتەنلەردىن بولىدىغان بولسا، (ئۇلار راھەت - پاراغەتتە بولغانلىقى ئۈچۈن) (ئى مۇھەممەد!) ئۇلاردىن ساڭا سالام! (90-91). ئەگەر ئۇ تىرىلىشنى ئىنكار قىلغۇچى گۇمراھلاردىن بولىدىغان بولسا، يۇقىرى ھارارەتلىك قايناقسۇ بىلەن كۈتۈۋېلىنىدۇ (92-93). جەھەننەمدە كۆيدۈرۈلىدۇ (94). شەك - شۈبھىسىزكى، بۇ ئېنىق ھەقىقەتتۇر (95). ئۇلۇغ پەرۋەردىگارىڭنى (مۇشرىكلارنىڭ ئېتىرازلىرىدىن) پاك ئېتىقاد قىلىش (96).

57- سۈرە ھەدىد

مەدىنىدە نازىل بولغان، 29 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى اللەغا تەسبىئىيەتتى، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (1). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللەغا خاستۇر، اللە ئۆلتۈرەلەيدۇ، تىرىلدۈرەلەيدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (2). اللەنىڭ ئىپتىداسى يوقتۇر، ئىنتىھاسى يوقتۇر، (اللە) ئاشكارىدۇر (يەنى مەۋجۇتلۇقنى كۆرسەتكۈچى دەلىللەر بىلەن ئەقىللەرگە ئاشكارىدۇر)، مەخپىيىدۇر (يەنى ئۇنى كۆز بىلەن كۆرگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ زاتىنىڭ ماھىيىتىنى تونۇشقا ئەقىللەر ئېرىشەلمەيدۇ)، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر (3).

الله ئاسمانلارنى ۋە زېمىنى ئالتە كۈندە ياراتتى،
 (ئاندىن ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە) ئەرش ئۈستىدە
 قارار ئالدى، الله زېمىنغا كىرىپ كېتىدىغان
 نەرسىلەرنى، زېمىندىن چىقىدىغان نەرسىلەرنى،
 ئاسماندىن چۈشىدىغان نەرسىلەرنى، ئاسمانغا
 ئۆرلەيدىغان نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ، سىلەر
 قەيەردە بولساڭلار، الله سىلەر بىلەن بىرگە،
 الله قىلىۋاتقان ئىشڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچە-
 دۇر (4). ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى
 الله غا خاستۇر، ھەممە ئىش الله غا قايىتۇرۇلىدۇ (5).
 الله كېچىنى كۈندۈزگە كىرگۈزىدۇ، كۈندۈزنى كېچىگە
 كىرگۈزىدۇ، الله دىلداردىكى سىرلارنى بىلگۈ-
 چىدۇر (6). الله غا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرۈڭلار، الله سىلەرنى ئىگە قىلغان ماللار-
 دىن سەدىقە قىلىڭلار، سىلەردىن ئىمان ئېيتقانلار ۋە سەدىقە قىلغانلار چوڭ ساۋابقا ئىگە بولىدۇ (7).
 (ئى كۇفغارلار!) سىلەر نېمىشقا الله غا ئىمان كەلتۈرمەيسىلەر؟ ھالبۇكى، پەيغەمبەر سىلەرنى
 پەرۋەردىگارڭلارغا ئىمان كەلتۈرۈشكە چاقىرىدۇ، الله سىلەردىن چىن ئەھدە ئالدى، ئەگەر
 ئىمان كەلتۈرۈشنى ئىرادە قىلساڭلار (ئىمانغا ئالدىراڭلار) (8). سىلەرنى (كۇفرنىڭ) قاراڭغۇ-
 لۇقىدىن (ئىماننىڭ) نۇرىغا چىقىرىش ئۈچۈن، الله بەندىسىگە روشەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدى،
 الله شەك-شۈبھىسىز سىلەرگە مەرھەمەتلىكتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (9). نېمىشقا سىلەر اللەنىڭ
 يولىدا (پۇل-مال) سەرپ قىلمايسىلەر، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ مىراسى الله غا خاستۇر،
 سىلەردىن (مەككە) پەتىھى قىلىنىشتىن ئىلگىرى پۇل-مال سەرپ قىلغانلار ۋە (رەسۇلۇ اللە بىلەن
 بىرلىكتە تۇرۇپ دۈشمەنلەر بىلەن) ئۇرۇشقانلار (مەككە پەتىھى قىلىنغاندىن كېيىن پۇل-مال) نەپىقە
 قىلغانلار ۋە ئۇرۇشقانلار (بىر-بىرى بىلەن) باراۋەر ئەمەس، ئەنە شۇلارنىڭ دەرىجىسى (مەككە
 پەتىھى قىلىنغاندىن) كېيىن نەپىقە قىلغان ۋە ئۇرۇشقانلارنىڭ (دەرىجىسىدىن) چوڭدۇر، (ئۇلارنىڭ)
 ھەربىرىگە الله جەننەتنى ۋەدە قىلدى. الله سىلەرنىڭ قىلمۇتاتقان ئىشڭلاردىن خەۋەرداردۇر (10).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَشَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخَوِّرُهَا وَمَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرِفُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا تَكُونُوا وَاللَّهُ يَمُنُّ
 بِمَا تُعْمَلُونَ بَصِيرَةً ۗ أَلَمْ تَرَ أَنَّكَ تَدْعُو الْأَرْضَ وَاللَّهُ يُدْعِي
 الْأَرْضَ أَنْ يُوزِلَ إِلَيْكَ فِي النَّهَارِ وَيُوزِلُ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ
 عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنْفَقُوا مِنْ
 جَدِّهِمْ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۗ فِيهِ قَالَتِ بَنَاتُ الْأَنْبِيَاءِ وَانْفَقُوا
 لَهُمْ أَجْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوهُمْ
 لِيُؤْتِيَهُمْ بَرَكَةً وَقَدْ أَحَدْنَا مِيثَاقَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ
 هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدٍ آيَاتٍ يَبَيِّنُ لِيَعْلَمَ لَكُمْ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَزِيزٌ حَكِيمٌ ۗ
 مَا لَكُمْ أَلَّا تُفْقَهُوا سِيْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الْأَرْضُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ
 أُولَئِكَ أَكْثَرُ عَظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَدُونِ قَاتِلُوا
 وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۗ

كسمى الله غا قهرزى هه سەنە بېرىدىكەن (يەنى اللەنىڭ رازىلىقىنى تىلەپ، ئۇنىڭ يولىدا پۇل-مال سەرپ قىلىدىكەن)، اللە ئۇنىڭغا ھەسسىلەپ قايتۇرىدۇ، ئۇنىڭغا چوڭ ساۋاب بېرىدۇ (11). ئۇ كۈندە، مۆمىن ئەرلەرنى، مۆمىن ئاياللارنى كۆرد-سەنكى، ئۇلارنىڭ نۇرى ئۇلارنىڭ ئالدىدا ۋە ئۇلار-نىڭ ئوڭ تەرىپىدە ماڭىدۇ، (ئۇلارغا) «بۈگۈن سىلەرگە ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۈرىدىغان جەننەتلەر بىلەن خۇش خەۋەر بېرىلىدۇ، ئۇ يەرلەردە مەڭگۈ قالسىلەر، بۇ ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەت-تۈر» (دېيىلىدۇ) (12). ئۇ كۈندە مۇناپىق ئەرلەر، مۇناپىق ئاياللار مۆمىنلەرگە: «بىزنى كۈتۈپ تۇرۇڭ-لار، سىلەرنىڭ نۇرۇڭلاردىن ئازراق ئايلى» دەيدۇ. ئۇلارغا (مەسخەرە يۈزسىدىن): «ئارقاڭ-لارغا قايتىپ نۇر تىلەڭلار» دېيىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا بىر سېپىل سوقۇلىدۇ،

سېپىلنىڭ دەۋرۋازىسى بولىدۇ، دەۋرۋازىنىڭ ئىچى تەرىپىدە رەھمەت، تېشىدا ئازاب بولىدۇ (13). ئۇلار مۆمىنلەرنى: «بىز سىلەر بىلەن بىللە ئەمەسمىدۇق» دەپ توۋلايدۇ، مۆمىنلەر: «شۇنداق، لېكىن سىلەر ئۆزەڭلارنى پىتىنگە سالدىڭلار (يەنى كۆرۈنۈشتە بىز بىلەن بىللە بولساڭلارمۇ، لېكىن ئۆزەڭلارنى مۇناپىقلىق بىلەن ھالاك قىلدىڭلار، مۆمىنلەرگە بالايى-ئاپەتلەر كېلىشىنى) كۈتتۈڭ-لار، (ئىسلام دىنىدىن) شەكلىنىدىڭلار، (اللە نىڭ رەھىمىتىنىڭ كەڭلىكىگە بولغان قۇرۇق) ئارزۇلار سىلەرنى ئالدىدى، تاكى سىلەرگە ئۇلۇم كەلدى، شەيتان سىلەرنى اللە نىڭ (ئەپۇ قىلىدىغانلىقى ۋە ئازاب قىلمايدىغانلىقى) بىلەن ئالدىدى» دەيدۇ (14). بۈگۈن سىلەردىن ۋە كاپىرلاردىن فىدىيە ئېلىنمايدۇ، جايىڭلار دوزاختۇر، دوزاخ سىلەرگە ئەڭ لايىقتۇر، دوزاخ نېمىدىگەن يامان جاي! (15) مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ دىللىرى اللە نىڭ زىكرىگە ۋە نازىل بولغان ھەقىقەت-كە (يەنى قۇرئان ئايەتلىرىگە) ئېرىدىغان ۋاقىت يەتمىدىمۇ؟ ئۇلار ئىلگىرى كىتاب بېرىلگەن-لەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) دەك بولمىسۇن، (ئۇلار بىلەن پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئارىلىقىدىكى) زامانىنىڭ ئۆزىرىشى بىلەن ئۇلارنىڭ دىللىرى قېتىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى اللە نىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر (16). بىلىڭلاركى، اللە زېمىنىنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلدۈرىدۇ (يەنى قاقاس، قۇرغاق زېمىنىنى يامغۇر بىلەن كۆكەرتىدۇ)، بىز ھەقىقەتەن سىلەرنى چۈشەنسۇن دەپ سىلەرگە (كامالى قۇدرىتىمىزنى كۆرسىتىدىغان) دەلىللەرنى بايان تىلدىق (17).

سەدىقە بەرگۈچى ئەرلەرگە، سەدىقە بەرگۈچى ئاياللارغا ۋە اللەغا قەرزى ھەسەنە بەرگۈچىلەرگە (يەنى اللەنىڭ رازىلىقىنى تىلەپ، كەمبەغەللەرگە سەدىقە بەرگۈچىلەر، ياخشىلىق يوللىرىغا خۇشال-لىق بىلەن پۇل-مال سەرپ قىلىغۇچىلارغا) ھەس-سەلىپ (ساۋاب) بېرىلىدۇ، ئۇلارغا زور مۇكاپات (يەنى جەننەت) بېرىلىدۇ (18). اللەغا ۋە ئۇنىڭ بەيغەمبەرلىرىگە ئىمان ئېيتقانلار — ئەنە شۇلار پەر-ۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا سىدىقلاردۇر، شېھىتلەر-دۇر، ئۇلار (ئاخىرەتتە) ساۋابقا ۋە نۇرغا ئىگە بولىدۇ، بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار ۋە يالغانغا چىقارغانلار — ئەنە شۇلار ئەھلى دوزاخ-تۇر (19). بىلىڭلاركى، دۇنيا تىرىكچىلىكى ئويۇن-دىن، (كىشىنى ئاخىرەتتىن غەپلەتتە قالدۇرىدىغان) مەشغۇلاتتىن، زىبۇزىننەتتىن، ئۆزئارا پەخىرلى-

إِنَّ الْمُصَلِّينَ وَالْمُصَلِّاتِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ تَرَضًا صَاحِبًا
لَهُمْ وَأَجْرًا لَهُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُصَلِّونَ وَاللَّهُ هَذَا أَعْيُنًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ نَبَايَاتُنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ أَلَمْ نَأْتِ
الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا الْعِجَبَ وَكَلَّوْا رَيْبَهُ وَتَفَاخَرُوا بَيْنَكُمْ وَتَكَاشَرَفُوا
الْأَسْمَالَ وَالْأَوْلَادَ كَمَثَلِ غَيْثٍ آجَبٍ الْفُكَّارُ بَيَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِطُ
فَقَرِيهٌ مُصَفًّى ثُمَّ يُغْمَرُ مِنْ حَطَايَا فِي الرَّحْمَةِ عَذَابٌ مُشِيدٌ وَمَعْرِفَةٌ
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا أَلْبَسُوا الدُّنْيَا الْأَسْمَاءَ الْعَرُورَ
سَابِقُوا إِلَى مَعْرَفَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَرَجَعُوا إِلَى اللَّهِ الْغَاوِرِ
الْأَرْضِ أَعِدَتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِي مَن يَشَاءُ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ الْعَظِيمِ أَمْ أَصَابِنَا مُجْسِمَةٌ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَرْضِنَا أَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَبْلُ أَنْ تَبْرَاهَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ أَلَيْسَ لَكُمُ اسْمَاءُ لِّمَا تَسْمَعُونَ وَلَا تَقُولُونَ بِمَا
أَنْتُمْ وَاللَّهُ لَكُمُ الرَّحِيمُ كُلُّ عَمَلٍ عُتَلٍ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْإِحْسَانِ وَمَنْ يُتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ

نىشتىن، پۇل-مال، پەرزەنت كۆپەيتىپ پەخىرلىنىشتىن ئىبارەتتۇر، (بىرەر يېغىش بىلەن ئۆس-تۈرگەن) ئۆسۈملۈكى دېھقانلارنى خۇرسەن قىلغان يامغۇرغا ئوخشايدۇ، ئاندىن ئۇ ئۆسۈملۈك قۇرۇپ قالىدۇ، ئۇنىڭ سارغىيىپ قالغانلىقىنى كۆرسەن، ئاندىن ئۇ يەنچىلگەن چۆپكە ئايلىنىدۇ. ئاخىرەتتە (كۇفۇرلار ئۈچۈن) قاتتىق ئازاب بار، (ياخشى بەندىلەر ئۈچۈن) اللەنىڭ مەغپىرىتى ۋە رازىلىقى بار، دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت (غاپىل ئادەم) ئالدىنىدىغان بەھرىمەن بولۇشتۇر (20). پەرۋەردىگارنىڭ مەغپىرىتى، كەڭلىكى ئاسمان-زېمىندەك كېلىدىغان جەننەتنى قولغا كەلتۈرۈڭلار، (ئۇ) جەننەت اللەغا ۋە ئۇنىڭ بەيغەمبەرلىرىگە ئىمان ئېيتقانلارغا تەييارلانغان، بۇ اللەنىڭ پەزىلىتىدۇر، (اللە) ئۇنى خالىغان ئادەمگە ئانا قىلىدۇ، اللە ئۇلۇغ پەزىلىتىگە-دۇر (21). يەر يۈزىدىكى بارلىق ھادىسىلەر ۋە ئۆزۈڭلار ئۇچرىغان مۇسەبەتلەر بىز ئۇلارنى يارىتىشتىن بۇرۇن لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىلغان، بۇ (ئىش)، شۇبھىسىزكى، اللەغا ئاساندۇر (22). (اللەتائالانىڭ) ئۇلارنى لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىشى) قولۇڭلاردىن كەتكەن نەرسىگە قايغۇرۇپ كەتمەسلىكىڭلار ۋە اللە بەرگەن نەرسىلەرگە خۇش بولۇپ كەتمەسلىكىڭلار ئۈچۈندۇر، اللە مۇتەكەببىرلەر ۋە ئۆزلىرىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتايىدۇ (23). ئۇلار بېخىللىق قىلىدىغان ۋە كىشىلەرنى بېخىللىق قىلىشقا بۇيرۇيدىغانلاردۇر، كىمكى (اللەنىڭ يولىدا نەپقە قىلىشتىن) باش تارتىدىكەن (اللەغا ھېچ زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ)، چۈنكى اللە بەھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر (24).

بىز ھەقىقەتەن پەيغەمبەرلىرىمىزنى روشەن مۆجىزىدە -
 لەر بىلەن ئەۋەتتۇق ۋە ئۇلار بىلەن بىللە، ئىنساندە -
 لار ئادالەتنى بەرپا قىلىش دېمەك، كىتابىنى،
 قانۇننى چۈشۈردۈق. تۆمۈرنى ياراتتۇق، (تۆمۈردىن
 ئۇرۇش قوراللىرى ياسىلىدىغانلىقى ئۈچۈن) تۆمۈر
 كۈچ - قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، تۆمۈردە
 ئىنسانلار ئۈچۈن نۇرغۇن مەنپەئەتلەر بار، اللە
 اللەنى كۆرمەي تۇرۇپ (قوراللارنى ئىشلىتىپ)
 اللەغا ۋە پەيغەمبەرلىرىگە ياردەم بەرگەنلەرنى
 بىلىش (مەلۇم قىلىش) ئۈچۈن (تۆمۈرنى ياراتتى)،
 اللە ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، غالبىتۇر (25). بىز
 ھەقىقەتەن نۇھنى، ئىبراھىمنى پەيغەمبەر قىلىپ
 ئەۋەتتۇق، پەيغەمبەرلىكىنى ۋە كىتابىنى ئۇلارنىڭ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِالْبَيْتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْهَيْزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
 بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَاقِبُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ
 وَرَسُولَهُ بِالْقَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
 بِرَبِّهِمْ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمُ النَّبِيَّ وَالْكِتَابَ فَمَنَّمُ مَثَدًا
 وَيَوْمَئِذٍ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ قَعَبْنَا عَلَى النَّارِ لَنُؤَسِّبَنَّهُمْ
 وَمِنَ الْيَوْمِ ابْنُ مَرْيَمَ وَآلِيَّهَ الْأَخْيَالَ وَجَعَلْنَا قُلُوبَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا رَاقِيَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةً لَا يَلِدُ عَنْهَا مَالِكِيهَا
 عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ رِضْوَانًا اللَّهُ قَبَّارٌ عَرِيفٌ ﴿٢٦﴾ فَآتَيْنَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنَّا لَمَّا كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا رِيحًا تَوَدُّونَ أَنَّ
 كَلْبًا مِّنْ كَلْبِهَا يَلْبَسُ وَيَإَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَابْتَغُوا رِزْقَهُ يَلْبَسُ عَلَيْهِمُ الْغُيُوبُ اللَّهُ يَفْعَلُ
 مَا يَشَاءُ اللَّهُ ذُو الْقُدْرَةِ الْعَظِيمَةِ ﴿٢٧﴾

ئەۋلادىغا (ئاتا) قىلدۇق، ئۇلاردىن ھىدايەت تاپقانلىرى بار، ئۇلارنىڭ نۇرغۇنى اللەنىڭ
 ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر (26). ئۇلاردىن كېيىن پەيغەمبەرلىرىمىزنى داۋاملىق ئەۋەتتۇق،
 ئارقىدىن مەريەم ئوغلى ئىسائى ئەۋەتتۇق، ئۇنىڭغا ئىنجىلنى ئاتا قىلدۇق، ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەر -
 نىڭ دىللىرىغا شەپقەت ۋە مېھرىبانلىقنى سالدۇق، رەھبەنلىكىنى ئۇلار ئۆزلىرى پەيدا قىلدى،
 ئۇلارغا ئۇنى بىز بېكىتمىدۇق، ئۇلار ئۇنى پەقەت اللەنىڭ رازىلىقىنى تىلەپ (پەيدا قىلدى)، لېكىن
 ئۇلار ئۇنىڭغا لايىق دەرىجىدە ئەمەل قىلمىدى، ئۇلاردىن ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەجرىنى (ھەسسە -
 لەپ) بەردۇق، ئۇلاردىن نۇرغۇنى اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلاردۇر (27). ئى (ئىساغا) ئىمان
 ئېيتقان كىشىلەر! اللەدىن قورقۇڭلار، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا)
 ئىمان ئېيتىڭلار، اللە سىلەرگە رەھىمىتىدىن ئىككى ھەسسە بېرىدۇ، سىلەرگە سىلەر (ئاخىرەتتە
 پىلسىراتتا) ماڭىدىغان نۇرنى پەيدا قىلىدۇ، سىلەرگە مەغپىرەت قىلىدۇ، اللە بەكمۇ مەغپىرەت
 قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (28). ئەھلى كىتابنىڭ اللەنىڭ پەزىلىدىن ھېچ نەرسىگە قانداق
 ئەمەسلىكلىرىنى، پەزىلىنىڭ ھەممىسى اللەنىڭ قولىدا بولۇپ، (اللەنىڭ) ئۇنى خالىغان ئادەمگە بېرىدۇ -
 غانلىقىنى، اللەنىڭ ئۇلۇغ پەزىلى ئىككىسى ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن (اللە شۇ سۆزنى قىلدى) (29).

(يىگىرمە سەككىزىنچى پارە)

58- سۇرە مۇجادەلە

مەدىنىدە نازىل بولغان، 22 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

اللە ھەقىقەتەن ئېرى توغرىسىدا سەن بىلەن مۇنازىرلەشكەن ۋە اللەغا شىكايەت قىلغان ئايالىڭنىڭ سۆزىنى ئاڭلىدى، اللە ئىككىڭلارنىڭ سۆزۈڭلارنى ئاڭلاپ تۇرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ئاڭلىغۇچىدۇر، كۆرگۈچىدۇر (1). سىلەردىن ئاياللىرىنى زىھار قىلغانلارنىڭ (يەنى ئاياللىرىنى ئانىلىرىدە مەزنىڭ ئۇچىلىرىغا ئوخشاش دېگۈچىلەرنىڭ)

ئاياللىرى ئۇلارنىڭ ئانىلىرى ئەمەستۇر، پەقەت ئۇلارنى تۇغقان ئاياللارلا ئۇلارنىڭ ئانىلىرىدۇر، ھالبۇكى، ئۇلار (يەنى زىھار قىلغۇچىلار) ئەلۋەتتە يامان سۆزنى، يالغان سۆزنى قىلىدۇ، اللە شەك - شۈبھىسىزكى، (تەۋبە قىلغۇچىنى) ئەپۋ قىلغۇچىدۇر، مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (2). ئاياللىرىنى زىھار قىلىپ، ئاندىن قىلغان سۆزىگە (يەنى زىھار قىلغانلىقىغا) پۇشايماي قىلغانلار (ئەر - ئايال ئىككىسى) يېقىنچىلىق قىلىشتىن ئىلگىرى بىر قولىنى ئازات قىلىشى لازىم. بۇنىڭ بىلەن سىلەرگە ۋەز - نەسەھەت قىلىنىدۇ، اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر (3). (ئازات قىلىشقا) قولى يوق ئادەم، ئايالى بىلەن يېقىنچىلىق قىلىشتىن ئىلگىرى، ئۇدا ئىككى ئاي روزا تۇتۇشى لازىم، (قېرىلىق ياكى كېسەللىك سەۋەبى بىلەن روزا تۇتۇشقا) قادىر بولالمىغان ئادەم (60 مەسكەنگە بىر ۋاخ تاماق بېرىشى لازىم)، بۇ (ئەھكام) اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى (ئەمىر قىلغان ئىشلارغا) تەستىق قىلىشىڭلار ئۈچۈن (بايان قىلىندى). بۇلار اللە نىڭ قانۇنىدۇر، (بۇ قانۇننى) ئىنكار قىلغۇچىلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (4). شۈبھىسىزكى، اللە بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىلاشقانلار ئۇلاردىن بۇرۇنقىلار ھالاك قىلىنغاندەك ھالاك قىلىنىدۇ، بىز ھەقىقەتەن (ھالال، ھارام، پەرز ۋە ئەھكاملارنى ئىچىگە ئالغان) روشەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدۇق، كاپىرلار خار قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (5). ئۇ كۈندە اللە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى تىرىلدۈرىدۇ، ئۇلارنىڭ (دۇنيادىكى چاغدا قىلغان) قىلمىشلىرىنى ئېيتىپ بېرىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى (نامە - ئەمالىغا) خاتىرىلەپ قويغان، ئۇلار بولسا ئۇنتۇپ قالغان، اللە ھەممە نەرسىنى كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر (6).

اللەنىڭ ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلمەسەن؟ ئۈچ ئادەم پىچىرلىشىدىكەن، اللە ئۇلارنىڭ تۆتىنچىسىدۇر، بەش ئادەم پىچىرلىشىدىكەن، اللە ئۇلارنىڭ ئالتىنچىسىدۇر، مەيلى ئۇنىڭدىن ئاز ياكى كۆپ ئادەم پىچىرلاشسۇن، ئۇلار قەيەردە بولمىسۇن، اللە ھامان ئۇلار بىلەن بىلىدۇر، ئاندىن قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى اللە ئۇلارغا ئېيتىپ بېرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر (7). پىچىرلىشىشتىن مەنى قىلىنغان، ئاندىن مەنى قىلىنغان نەرسىگە قايتقان كىشىلەرنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار گۇناھ بىلەن، زۇلۇم بىلەن ۋە پەيغەمبەرگە قارشى تۇرۇش بىلەن پىچىرلىشىدۇ، ئۇلار سېنىڭ يېنىڭغا كەلگەندە، اللە ساڭا سالام

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَعْلَمَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يُكُونُ مِنْهُ خَيْرٌ لِتِلْكَ الْأَمْوَالِ لِمَا يُعْطُونَ وَالْخَيْرُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
 مِنَ ذَلِكَ وَلَا تَدْرِي الْأَمْوَالُ لِمَنْ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ تَرْتِيبُ الَّذِينَ نَفَعُوا عَنِ الْبُحْرِ يُعِيدُونَ لِمَا نَفَعُوهُمُ وَيَتَّخِذُونَ بِالْأَمْوَالِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيْزُكَ بِمَا نَمَّ بِصِيكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُهُ اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسِبَهُمْ هَمًّا يَصُولُونَ أَلَيْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاخْتُمْ فَلَا تَتَنَاخُوا بِالْأَمْوَالِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْأَمْوَالِ وَالنَّفْسِ وَالنَّفْسِ وَاللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّ اللَّهَ الْغَفُورُ
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسْتَعْوِزُوا بِالْمَجَالِسِ فَامْسَحُوا بِرِجْلَيْكُمْ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَاثْرَوْا رَبَّعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا الْعِلْمَ رَحِمَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

قىلىشتا قوللانمىغان سۆزلەر بىلەن سالام قىلىدۇ، ئۇلار ئۆز ئىچىدە: « اللە نېمىشقا بۇ سۆزىمىز بىلەن بىزنى جازالىمايدۇ!» دەيدۇ، دوزاخ ئۇلارغا كۇپايدۇر، ئۇلار دوزاخقا كىرىدۇ، دوزاخ نېمەدېگەن يامان جاي! (8) ئى مۆمىنلەر! سىلەر پىچىرلاشماڭلار گۇناھ، زۇلۇم ۋە پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىش توغرىسىدا پىچىرلاشماڭلار، ياخشىلىق ۋە تەقۋادارلىق توغرىسىدا پىچىرلىشىڭلار، سىلەر اللەدىن قورقۇڭلار، سىلەر ئۇنىڭ دەرگاھىغا يىغىلىسىلەر (9). گۇناھ توغرىسىدا پىچىرلىشىش مۆمىنلەرنى قايغۇغا سېلىش ئۈچۈن شەيتان تەرىپىدىن بولغاندۇر، (بۇنداق پىچىرلىشىش) اللە - نىڭ ئىرادىسى بولمىسىلا مۆمىنلەرگە ھېچقانداق زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ، مۆمىنلەر اللەغا تەۋە ككۈل قىلسۇن (10). ئى مۆمىنلەر! ئەگەر (سورۇندا) بەزىلەر سىلەرگە: «ئورۇن چىقىرىپ بېرىڭلار» دېسە، ئورۇن چىقىرىپ بېرىڭلار، اللە سىلەرگە (رەھىمىتىنى ۋە جەننىتىنى) كېڭەيتىپ بېرىدۇ، ئەگەر سىلەرگە (باشقىلارغا ئورۇن بوشىتىپ بېرىش ئۈچۈن): «ئورۇنۇڭلاردىن تۇرۇپ بېرىڭلار» دېيىلسە، ئورۇنۇڭلار - دىن تۇرۇپ بېرىڭلار، اللە سىلەردىن ئىمان ئېيتقانلار ۋە ئىلىم بېرىلگەنلەرنى بىرقانچە دەرىجە يۇقىرى كۆتىرىدۇ، اللە سىلەرنىڭ قىلمىشلىرىدىن ئىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەردار (11).

ئى مۆمىنلەر! پەيغەمبەر بىلەن مەخپىي سۆزلەش- مەكچى بولساڭلار، ئالدى بىلەن (يوقسۇللارغا) سەدىقە بېرىپ، ئاندىن سۆزلىشىڭلار، بۇ سىلەر ئۈچۈن ياخشىراقتۇر ۋە پاكراقتۇر، ئەگەر (سەدىقە قىلىدىغان نەرسە) تاپالمىساڭلار (سىلەرگە گۇناھ بولمايدۇ)، چۈنكى اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (12). سىلەر (رەسۇلۇلا بىلەن) مەخپىي سۆزلىشىشتىن ئىلگىرى سەدىقلەر بېرىشتىن (كەمبەغەل بولۇپ قالسىز) دەپ قورقتۇڭلارمۇ؟ سىلەر سەدىقە بەرمىدىڭلار، اللە سىلەرنى ئەپۇ قىلدى، ناماز ئوقۇڭلار، زاكات قىلىڭلار، قىلمۇتاقان ئىشىڭلاردىن اللە تولۇق خەۋەرداردۇر (13). اللەنىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغان

قەۋمنى ئۇلارنىڭ دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار سىلەرگىمۇ ۋە ئۇ قەۋمىگىمۇ (يەنى يەھۇدىيلارغىمۇ) مەنسۇپ ئەمەس، ئۇلار بىلىپ تۇرۇپ يالغاندىن قەسەم ئىچىدۇ (14). ئۇلارغا اللە قاتتىق ئازاب تەييارلىدى، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرى نېمىدىگەن يامان! (15) ئۇلار (يالغان) قەسەملىرىنى قالقان قىلمۇالدى، كىشلەرنى اللەنىڭ يولىدىن توستى، ئۇلار خار قىلغۇچى ئازابقا دۇچار بولىدۇ (16). ئۇلارنىڭ ماللىرى ۋە بالىلىرى (ئۇلارغا ئاخىرەتتە بولىدىغان) اللەنىڭ ئازا- بىدىن ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلالمايدۇ، ئەنە شۇلار ئەھلى دوزاختۇر، ئۇلار دوزاختا مەڭگۈ قالغۇچىلاردۇر (17). ئۇ كۈندە اللە ئۈلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى تىرىلدۈرىدۇ، ئۇلار (دۇنيا- دىكى چاغلىرىدا «بىز مۇسۇلمانمىز» دەپ يالغاندىن) سىلەرگە قەسەم ئىچكەندەك اللە غا قەسەم ئىچىدۇ، ئۇلار بۇ قەسەمنىڭ ئۆزلىرىگە پايدىسى بولىدۇ دەپ ئويلايدۇ، ئاگاھ بولۇڭلاركى، ئۇلار ھەقىقەتەن يالغانچىلاردۇر (18). ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن شەيتان غەلبە قىلدى، (شەيتان) ئۇلارغا اللەنىڭ زىكىرىنى ئۇنتۇلدۇردى، ئۇلار شەيتاننىڭ قوشۇنىدۇر، بىلىڭلاركى، شەيتاننىڭ قوشۇنى زىيان تارتقۇچىلاردۇر (19). شۈبھىسىزكى، اللە بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارشىلاشقۇچىلار ئەڭ خار ئىنسانلار قاتارىدۇر (20).

الله (لهۇھولمەھپۇزغا): «مەن ۋە مېنىڭ پەيغەم- بەرلىرىم چوقۇم غەلبە قىلىمىز» دەپ يازدى، اللە ھەقىقەتەن كۈچلۈكتۇر، غالبىتۇر (21). اللەغا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر قەۋمنىڭ اللە بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىشلاشقانلار- نى — ئۇلارنىڭ ئانىلىرى، ئوغۇللىرى، يا قېرىنداشلىرى، يا ئۇرۇق- تۇغقانلىرى بولغان تەقدىردىمۇ — دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمەيسەن (يەنى ئۇلارنى دوست تۇتۇشى مۇمكىن ئەمەس)، ئەنە شۇلارنىڭ دىللىرىدا اللە ئىمانىنى مەھكەم قىلدى ۋە ئۆز دەرگاھىدىن بولغان روھ بىلەن ئۇلارنى كۈچەيتتى، اللە ئۇلارنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزدى، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، اللە ئۇلاردىن رازى بولىدۇ، اللە- دىن ئۇلارمۇ مەمنۇن بولىدۇ، ئەنە شۇلار اللەنىڭ قوشۇنىدۇر، بىلىڭلاركى، اللەنىڭ قوشۇنى مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (22).

59- سۈرە ھەشر

مەدىنىدە نازىل بولغان، 24 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى اللەغا تەسبىھ ئېيتتى، اللە غالبىتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (1). اللە ئەھلى كىتابتىن بولغان كاپىرلارنى (يەنى بەنى نەزىر يەھۇدىيلەرنى) تۇنجى قېتىملىق سۈرگۈندە ئۆيلىرىدىن ھەيدەپ چىقاردى، سىلەر ئۇلارنى (كۈچلۈك تۇرۇپ مۇنداق خار ھالدا) چىقىپ كېتىدۇ دەپ گۇمان قىلىمىغان ئىدىڭلار، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قورغانلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ اللەنىڭ (ئازابىدىن) توسىيالايدۇ دەپ ئويلىغان ئىدى، ئۇلارغا اللەنىڭ ئازابى ئۇلار ئويلىمىغان يەردىن كەلدى. اللە ئۇلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنچ سالدى، ئۇلار ئۆيلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ قولىرى ۋە مۆمىنلەرنىڭ قولىرى بىلەن بۇزدى، ئى ئەقىل ئىگىلىرى! (ئۇلارنىڭ ھالىدىن) ئىبرەت ئېلىڭلار (2). ئەگەر اللە ئۇلارنى سۈرگۈن بولۇشقا ھۆكۈم قىلمىغان بولسا ئىدى، ئەلۋەتتە ئۇلارنى دۇنيادا (ئۆل- تۈرۈلۈش) بىلەن ئازابلايتتى، ئۇلار ئاخىرەتتە دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ (3).

بۇ (يەنى ئۇلارنىڭ سۈرگۈن قىلىنىشى) شۇنىڭ ئۈچۈندۈركى، ئۇلار اللە بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارشلاشتى، كىمكى اللە بىلەن قارشىلىشىدىكەن، شۈبھىسىزكى، اللە ئۇنى قاتتىق جازالايىدۇ⁽⁴⁾. (ئى مۇسۇرا- مانلار!) سىلەر مەيلى (بەنى نەزىرنىڭ) خورمى- لىرىنى كېسىڭلار، مەيلى ئۇنى بۇرۇنقى پېتى ئۆرە قالدۇرۇڭلار، ھەممىسىگە اللە رۇخسەت قىلىدۇ، (اللەنىڭ مۇنداق رۇخسەت قىلىشى) اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچىلارنى (يەنى يەھۇدىيلارنى) رەسۋا قىلىش ئۈچۈندۈر⁽⁵⁾. اللە پەيغەمبىرىگە ئۇلاردىن (يەنى بەنى نەزىرنىڭ ماللىرىدىن) قايتۇرغان غەنىمەتلەرنى سىلەر ئات- تۈگىلەرنى چاپتۇرۇپ (يەنى ئۇچىرى قىلىپ، جاپا- مۇشەققەت

تارتىپ) قولغا كەلتۈرگەن ئەمەس، لېكىن اللە پەيغەمبەرلىرىنى خالىغان ئادەمگە مۇسەللەت قىلىدۇ، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر⁽⁶⁾. اللە پەيغەمبىرىگە غەنىمەت قىلىپ بەرگەن ئەھلى قۇرا (يەنى قۇرەيزە، نەزىر، پەدەك ۋە خەيبەر كۇففارلىرى) نىڭ ماللىرىنى، ئىچكىلاردىكى بايلار ئارىسىدا قولدىن قولغا ئۆتۈپ يۈرمەسلىكى ئۈچۈن، اللەغا، پەيغەمبەرگە، پەيغەمبەرنىڭ خىش- ئەقربالىرىغا، يېتىملىرىگە، مىسكىنلىرىگە، ئىبن سەبىللەرگە خاس قىلدى، پەيغەمبەر سىلەرگە بەرگەننى ئېلىڭلار، پەيغەمبەر چەكلىگەن نەرسىدىن چەكلىنىڭلار، اللەدىن قورقۇڭلار، ھەقىقەتەن اللەنىڭ ئازابى قاتتىقتۇر⁽⁷⁾. (ئۇ غەنىمەتنىڭ بىر قىسمى) دىيارىدىن ھەيدەپ چىقىرىلغان، مال- مۈلكىدىن ئايرىلغان پېقىر مۇھاجىرلارغا خاستۇر، ئۇلار اللەنىڭ پەزىلىنى ۋە رازىلىقىنى تىلەيدۇ، اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم بېرىدۇ، ئەنە شۇلار (ئىماندا) سادىق ئادەملەر- دۇر⁽⁸⁾. ئۇلاردىن (يەنى مۇھاجىرلاردىن) مەدىنىدە يەرلىك بولغان، ئىمانى كۈچلۈك بولغانلار (يەنى ئەنئەنەلەر) يېنىغا ھىجرەت قىلىپ كەلگەنلەرنى (يەنى مۇھاجىرلارنى) دوست تۇتىدۇ، ئۇلارغا بېرىلگەن نەرسىلەر ئۈچۈن ئىچى تارلىق قىلمايدۇ، ئۇلار موھتاج تۇرۇقلۇق (مۇھاجىرلارنىڭ مەنپەئەتىنى) ئۆزلىرىنىڭ (مەنپەئەتى) دىن ئەلا بىلىدۇ، ئۆز نەپسىنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلىنغانلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەر دۇر⁽⁹⁾.

ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەر: «پەرۋەردىگار سىز! بىزگە ۋە بىزدىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان قېرىنداش-لىرىمىزغا مەغپىرەت قىلغىن، دىللىرىمىزدا مۇمىنلەرگە قارشى دۈشمەنلىك پەيدا قىلمىغىن، پەرۋەردىگار سىز! سەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىسەن، مېھرىبانسەن» دەيدۇ (10). مۇناپىقلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى) ئىنكار قىلغان ئەھلى كىتاب بۇرادەرلىرىگە: «يۈرتۇڭلاردىن چىقىرد-ۋېتىلسەڭلار، بىز چوقۇم سىلەر بىلەن بىللە چىقىپ كېتىمىز، ھەرگىز سىلەرنىڭ زىيىنىڭلار ھېسابغا باشقا ئادەمگە ئىتائەت قىلمايمىز، سىلەرگە ئۇرۇش ئېچىلسا چوقۇم سىلەرگە ياردەم بېرىمىز» دېيىشكەنلىكىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ اللە گۇۋاھلىق بېرىدۇكى، مۇناپىقلار

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِبْنَا لِنُؤْمِنَ
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ كَمْ تَرَى الَّذِينَ تَأْتُوا
يَقُولُونَ لَوْ أَنَّا إِنَّمَا كُنَّا مِن أَهْلِ الْكِتَابِ لَأَن
أَخْرَجْتُمُنَا مِن مَّعْمَرٍ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن
كُنَّا لَنَنصُرُكُمْ وَأَلَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ كَيْفَ أَخْرَجْنَا
لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۝ كَيْفَ تَقُولُوا إِنصُرُّوهُمْ وَلَئِن نَصَرُوهُمْ
لَيَكُونَنَّ الْأَدْبَارُ لَعَنًا لِّأَنصُرُوهُمْ ۝ أَلَمْ تَسْأَلْنَا رَبَّهٖ
فِي صَدْرِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكِ يَأْتَهُمُ الْقَوْمَ لَا يَفْقَهُونَ ۝
لَا يَقُولُوا نَحْمَ جَمِيعًا إِنَّمَا نَحْمَنُ مَحْضَةً أُوْمِنُونَ وَإِن
جَدُّ رَبِّنَا مَا كَانَ لِلَّهِ شَرِيكًا قَدِ احْتَسَبَهُم جَمِيعًا وَتَوَكَّلُوهُمْ
شَقِيًّا ذَلِكِ يَأْتَهُمُ الْقَوْمَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ كَمْ تَرَى الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ قَرَّبُوا بَأْسَهُمْ وَأُولَآئِكَ مِن كَثْرَتِ أَعْيُنِنَا
إِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً أَنتُمْ كَاذِبُونَ ۝ قَالَ لِلشَّيْطَانِ إِنَّمَا تَأْمُرُ بِالسُّوءِ
فِي كَيْفِهَا ۝ قَالَ إِنِّي خَشِيتُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

چوقۇم يالغانچىلاردۇر (11). ئەگەر ئۇلار ھەيدەپ چىقىرىلسا، مۇناپىقلار ئۇلار بىلەن بىللە چىقماي-دۇ، ئەگەر ئۇلارغا ئۇرۇش ئېچىلسا، مۇناپىقلار ئۇلارغا ياردەم بەرمەيدۇ، بەرگەن تەقدىردىمۇ يۈز ئۆرۈپ قاچىدۇ، ئەھلى كىتاب ياردەمگە ئېرىشەلمەيدۇ (12). شۈبھىسىزكى، سىلەر ئۇلارنىڭ دىللىرىدا اللەغا قارىغاندىمۇ قورقۇنچۇقلىرى (يەنى ئۇلار سىلەردىن اللەدىن قورققاندىمۇ بەك قورقسۇن)، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار اللەنىڭ (ئۇلۇغلىقىنى) چۈشەنمەيدىغان قەۋم-دۇر (13). ئۇلار پەقەت مۇستەھكەم شەھەر ئىچىدە ياكى تاملارنىڭ ئارقىسىدا تۇرغاندىلا، ئاندىن سىلەرگە قارشى بىرلىشىپ ئۇرۇش قىلالايدۇ، ئۇلارنىڭ ئۇرۇشى ئۆز ئىچىدە قاتتىقتۇر، ئۇلارنى ئۆم دەپ ئويلايسەن، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ دىللىرى تارقاقسۇر، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلار چۈشەنمەيدىغان قەۋمدۇر (14). ئۇلار (يەنى يەھۇدىيلار) ئۇلاردىن ئىلگىرى يېقىندىلا ئۆتكەن، قىلمىشلىرىنىڭ ۋابالىنى تېتىغانلارغا (يەنى مۇشرىكلارغا) ئوخشايدۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (15). ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار يەھۇدىيلارنى ئۇرۇشقا قىزىقتۇرۇشتا) شەيتانغا ئوخشايدۇ، ئۆز ۋاقتىدا شەيتان ئىنسانغا: «كاپىر بولغىن» دېدى. ئىنسان كاپىر بولغان چاغدا، شەيتان: «مەن سەندىن ئادا-جۇدامەن، مەن ھەقىقەتەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللەدىن قورقسەن» دېدى (16).

ئۇلارنىڭ (يەنى شەيتان بىلەن ئىنساننىڭ) ئاقىۋىتى بىرلىكتە دوزاخقا كىرىش، دۇزاختا مەڭگۈ قېلىش بولدى، ئەنە شۇ زالىملارنىڭ جازاسىدۇر (17). ئى مۆمىنلەر! اللە دىن قورقۇڭلار، ھەر ئادەم ئەتە (يەنى قىيامەت كۈنى) ئۈچۈن (ياخشى ئەمەللەر- دىن) نەپىسلەرنى تەييارلىغانلىقىغا قارىسۇن، اللە دىن قورقۇڭلار، اللە ھەقىقەتەن قىلىۋاتقان ئىشىڭلاردىن تولۇق خەۋەر داردۇر (18). سىلەر اللەنى ئۇنتۇغان، شۇنىڭ بىلەن اللە ئۇلارغا ئۆزلىرىنى ئۇنتۇلدۇرغان كىشىلەردەك بولماڭلار، ئەنە شۇلار پاسىقلاردۇر (19).

ئەھلى دوزاخ بىلەن ئەھلى جەننەت (قىيامەت كۈنى) باراۋەر بولمايدۇ، ئەھلى جەننەت بولسا

مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر (20). ئەگەر بىز بۇ قۇرئاننى بىرەر تاغقا نازىل قىلساق، چوقۇم سەن ئۇنىڭ اللە دىن قورققانلىقتىن باش ئەگكەنلىكىنى، يېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرەتتىڭ، بىز بۇ مىساللارنى كىشىلەرگە ئۇلار (اللەنىڭ قۇدرىتىنى) پىكىر قىلىش دەپ بايان قىلىمىز (21).

اللە دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۇ يوشۇرۇننى، ئاشكارىنى بىلگۈچىدۇر، ئۇ ناھا- يىتى شەپقەتلىكتۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (يەنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) كەڭ رەھمەت ئىگىسى.

دۇر (22). اللە دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۇ (مۇتلەق) پادىشاھتۇر (يەنى پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ مالىكىدۇر)، پاكىتۇر (يەنى ھەممە نۇقساندىن پاكىتۇر)، (مۆمىنلەرگە) سالامەتلىك بېغىش-

لىغۇچىدۇر، (دوستلارنى قورقۇنچتىن، ئازابتىن) ئەمىن قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر، غالىبتۇر، قەھر قىلغۇچىدۇر، ئۇلۇغلۇق ئىگىسىدۇر، (مۇشرىكلارنىڭ) شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىد-

دىن پاكىتۇر (23). اللە (ھەممىنى) ياراتقۇچىدۇر، (يوقلۇقتىن) پەيدا قىلغۇچىدۇر، (ھەممە نەرسىگە) سۈرەت (شەكىل) بېغىشلىغۇچىدۇر، ئەڭ چىرايلىق ئىسىملارغا ئىگىدۇر، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى

نەرسىلەر ئۇنىڭغا تەسەب ئېيتىپ تۇرىدۇ، ئۇ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (24).

پەرۋەردىگار بىزمۇ! كاپىرلارنى بىزگە زىيانكەشلىك قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلمىغىن (ئۇلار بىزگە مۇسەللەت بولۇپ، بىزنى كۆتۈرگىلى بولمايدىغان ئازاب بىلەن دىنسىمىزدىن چىقارمىسۇن)، پەرۋەر-دىگار بىزمۇ، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن غالىبىسەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن» (5).

(ئى مۇھەممەدىنىڭ ئۈمىتى!) ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مۇمىنلەر سىلەرگە، اللەنى ۋە ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلىدىغانلارغا ياخشى نەمۇنىدۇر، كىمكى (ئىماندىن) يۈز تۈرۈيدىكەن، (بىلسۇنكى) اللە (ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنداقلاردىن) بىھاجەتتۇر، (اللە) مەدھىيىگە لايىقتۇر (6). بەلكىم اللە سىلەر بىلەن سىلەر ئۆچ كۆرىدىغان ئادەملەر ئارىسىدا دوستلۇق پەيدا قىلىدۇ، اللە ھەممىگە قانداق دۇر، اللە ناھا-

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْوِزْنَا بِكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهَا آيَةٌ حَسَنَةً لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ
الْحَكِيمُ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُجِزِلُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو قُوَّةٍ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَقَاتِلُ فِي سَبِيلِهِ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَجْمَعِينَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو قُوَّةٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُحْجِرَاتٌ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ
أَعْلَمُ بِأَيْمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَحْسَبُوهُنَّ إِلَى الْكُفْرِ ۚ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ
وَلَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ ۚ وَتُحَرِّمُونَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْفُسَ عَلَيْكُمُ أَنْ تُنكِحُوهُنَّ
أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِبَاقِ الْكُفْرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ ۚ وَلَسْتُمْ أَوْمَامًا
أَنْفَقْتُمْ ۚ وَإِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ
عَالِمُونَ ۝

يىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر (7). (كۆڭۈل ئارقىلىق) سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلىمىغان ۋە سىلەرنى يۈرتۈڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، اللە ئۇلارغا ياخشى-لىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ، شۇبھىسىزكى، اللە ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ (8). اللە دىن ئۈچۈن سىلەر بىلەن ئۇرۇشقان، سىلەرنى يۈرتۈڭلاردىن ھەيدەپ چىقارغان ۋە سىلەرنى ھەيدەپ چىقىرىشقا ياردەملەشكەنلەرنى دوست تۇتۇشۇڭلاردىن سىلەرنى توسىدۇ، كىمكى ئۇلارنى دوست تۇتىدىكەن، ئۇلار زالىملاردۇر (9). ئى مۇمىنلەر! سىلەرگە مۇمىن ئاياللار ھىجرەت قىلىپ كەلسە، ئۇلارنى سىناپ كۆرۈڭلار، ئۇلارنىڭ ئىمانىنى اللە ئوبدان بىلىدۇ، ئەگەر ئۇلارنى (سىنايدىن كېيىن ھەقىقىي) مۇمىن دەپ تونۇ-ساڭلار، ئۇلارنى كاپىرلارغا قايتۇرۇپ بەرمەڭلار، ئۇلار كاپىرلارغا ھالال ئەمەس، كاپىرلارمۇ ئۇلارغا ھالال ئەمەس، كاپىر ئەرلىرىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار، ئۇلارنىڭ مەھرلىرىنى بېرىپ نىكاھىڭلارغا ئالساڭلار سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، كاپىر ئاياللارنى ئەمىرىڭلاردا سا-لىماڭلار، ئۇلارغا بەرگەن مەھرلىرىنى تەلەپ قىلىڭلار، كاپىرلارمۇ (ھىجرەت قىلىپ كەلگەن مۇمىن ئاياللىرىغا بەرگەن) مەھرلىرىنى تەلەپ قىلسۇن. اللەنىڭ ھۆكۈمى ئەنە شۇ. اللە ئاراڭلاردا ھۆكۈم چىقىرىدۇ، اللە ھەممىنى بىلىگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (10).

ئەگەر سەلەرنىڭ بەزى ئاياللىرىڭلار كاپىرلارغا كىرىپ كەتسە، (كاپىرلار بىلەن) ئۇرۇشۇپ غەنىمەت ئالغان ۋاقىتلىرىدا، ئاياللىرى كاپىرلارغا كىرىپ كەتكەن كىشىلەرگە (غەنىمەتتىن) ئۇلارنىڭ بەرگەن مەھرىنىڭ مىقدارىنى بېرىڭلار (يەنى مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ ئايالى كۇفۇرلار تەرەپكە قېچىپ كەتسە، سىلەر كۇفۇرلار بىلەن ئۇرۇشۇپ ئالغان غەنىمەت مالىدىن مەزكۇر ئايالنىڭ ئېرىگە مەھرى مىقدارى مال بېرىڭلار)، سىلەر ئۆزەڭلار ئىشەنگەن اللەدىن قورقۇڭلار (11). ئى پەيغەمبەر! مۇمىن ئاياللار ساڭا كېلىپ، اللەغا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەسلىكىگە، ئوغرىلىق قىلماسلىققا، زىنا قىلماسلىققا، بالىلىرىنى (جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدەك قىز بالىلىرىنى نومۇستىن ياكى كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ) ئۆلتۈرمەسلىكىگە، باشقىلارنىڭ بالىسىنى يالغاندىن ئەرلىرىنىڭ بالىسى قىلىۋالماستىققا، سەن بۇيرۇغان ياخشى ئىشلاردىن باش تارتماستىققا بەيئەت قىلسا (يۇقىرىقى شەرتلەر ئاساسدا) ئۇلارغا بەيئەت قىلغىن، ئۇلار

ئۈچۈن اللەدىن مەغپىرەت تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (12). ئى مۇمىنلەر! اللە غەزەپ قىلغان قەۋمنى دوست تۇتماڭلار، ئۇلار ئاخىرەتنىڭ (ساۋابىدىن) قەبرىلىرىدە ياتقان كۇفۇرلار ئۈمىدىنى ئۈزگەندەك ھەقىقەتەن ئۈمىدىنى ئۈزدى (13).

61 - سۇرە سەپ

مەدىنىدە نازىل بولغان، 14 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئاسمانلاردىكى نەرسىلەر (يەنى پەرىشتىلەر) ۋە زېمىندىكى نەرسىلەر (يەنى ئىنسانلار، ئۆسۈملۈكلەر، جانسىز شەيئىلەر) اللەغا تەسبىھ ئېيتتى، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (1). ئى مۇمىنلەر! سىلەر نېمە ئۈچۈن قىلمايدىغان ئىشنى قىلىمىز دەيسىلەر؟ (يەنى ئەمەلدە سىلەر قىلمايدىغان ياخشى ئىشلارنى نېمە ئۈچۈن ئاغزىڭلاردا قىلىمىز دەيسىلەر؟) (2) سىلەرنىڭ قىلمايدىغان ئىشنى (قىلىمىز) دېيىشىڭلار اللەنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ئوچ (كۆرۈلىدىغان نەرسىدۇر) (3). شۇبھىسىزكى، اللە ئۆزىنىڭ يولىدا مۇستەھكەم بىنا دەك سەپ بولۇپ جىھاد قىلغانلارنى (يەنى ئۇرۇش مەيدانىدا دۈشمەن-لەرگە ئۇچراشقان چاغدا مەۋقەسىدە ساباتلىق تۇرۇپ غازات قىلغانلارنى) دوست تۇتىدۇ (4).

ئى مۆمىنلەر! ھەۋارىيۇنلار (يەنى ئىسا ئەلەيھىسسالامغا دەسلەپتە ئىمان ئېيتقان مۆمىن قەۋم) دەك اللە نىڭ ياردەمچىلىرى بولۇڭلار، مەريەمنىڭ ئوغلى ئىسا ھەۋارىيۇنلارغا: «اللە نىڭ دەۋستىنى تەبلىغ قىلىشتا) اللە غا كىملىر ياردەمچىلىرىم بولسۇدۇ؟» دېدى، ھەۋارىيۇنلار: «بىز اللە نىڭ ياردەمچىلىرىمىز» دېدى، ئىسرائىل ئەۋلادىدىن بىر تائىپە ئىمان ئېيتتى، يەنە بىر تائىپە كاپىر بولدى، مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ ئۆز دۈشمەنلىرىگە قارشى تۇرۇشىدا يار-يۆلەكتە بولدۇق، شۇنىڭ بىلەن مۆمىنلەر غالىب بولدى (14).

62- سۈرە جۇمۇئە

ھەدىدندە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

اللە غا ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەر

تەسبە ئېيتىدۇ، اللە پادىشاھى (مۇتلەقتۇر)، (ھەممە نۇقسانلاردىن) پاكىتۇر، غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (1). اللە ئۇمىلەرگە (يەنى يېزىشنى ۋە ئوقۇشنى ئۇقمايدىغان ئەرەبلەرگە) ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىر پەيغەمبەرنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) ئەۋەتتى، ئۇ (يەنى پەيغەمبەر) ئۇلارغا قۇرئان ئايەتلىرىنى ئوقۇپ بېرىدۇ، ئۇلارنى (كۇناھلاردىن) پاك قىلىدۇ، ئۇلارغا كىتابنى (يەنى قۇرئان-نى) ۋە ھېكمەتنى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىنى) ئۆگىتىدۇ، گەرچە ئۇلار ئىلگىرى ئوچۇق كۇمۇر اھلىقتا بولسىمۇ (2) ھەمدە (پەيغەمبەرنى) تېخى ئۇلارنىڭ زامانىدا بولمىغان (كېيىن كېلىدىغان) ئىككىنچى بىر قەۋمگە (يەنى قىيامەتكىچە كېلىدىغان مۇسۇلمانلارغا) ئەۋەتتى (يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكى زامانداشلىرىغا ئەمەس، بەلكى قىيامەتكىچە كېلىدىغان كىشىلەرگە ئومۇمىيىدۇر)، اللە غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (3). مانا بۇ اللە نىڭ پەزىلدۇركى، ئۇنى خالىغان ئادەمگە بېرىدۇ، اللە ئۇلۇغ پەزىل ئىگىسىدۇر (4). تەۋراتنى كۆتۈرۈشكە (يەنى ئەمەل قىلىشتا) تەكلىپ قىلىنغان، ئاندىن ئۇنى كۆتۈرۈشكە (يەنى تەۋرات بېرىلگەن ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىشقا تەكلىپ قىلىنغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىنغان ۋە ھىدايەتتىن پايدىلانمىغان يەھۇدىيلار) خۇددى كىتاب يۈكلەنگەن ئېشەككە ئوخشايدۇ (يەنى پايدىلىق چوڭ-چوڭ كىتابلارنى ئۈستىگە ئارتىۋالغان، چارچاشتىن باشقا، ئۇلاردىن ھېچقانداق پايدىلانمايدىغان ئېشەككە ئوخشايدۇ)، اللە نىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلغان قەۋمنىڭ مىسالى نېمىدېگەن يامان! اللە زالىم قەۋمنى ھىدايەت قىلمايدۇ (5). (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، «ئى يەھۇدىيلار! ئەگەر سىلەر باشقىلارنى ئەمەس، پەقەت ئۆزۈڭلارنىلا اللە نىڭ دوستلىرى دەپ دەۋا قىلىدىغان بولساڭلار، (ئاخىرەتنىڭ راھىتىگە تېزىرەك يېتىش ئۈچۈن) ئۆلۈمنى ئارزۇ قىلىپ بېقىڭلار، ئەگەر (بۇ دەۋايىڭلاردا) راستچىل بولساڭلار» (6).

64 - سوره ته غابون

مەدەندە نازىل بولغان، 18 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەر اللە غا تەسبىھ ئېيتىدۇ، پادىشاھلىق اللە غا مەنسۇپتۇر، جىمى ھەمدۇسانا اللە غا خاستۇر، اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (1). اللە سىلەرنى خەلق ئەتتى، ئاراڭلاردا مۆمىنلەر مۇبار، كاپىرلار مۇبار، اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان

ئىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (2). اللە ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ھەق ياراتتى، سىلەرنى سۈرەتكە كىرگۈزدى، سۈرەتلىرىنى چىرايلىق قىلدى، ئاخىر قايتىدىغان جاي ئۇنىڭ دەرگاھىدۇر (3). اللە ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە (نىيەتلىرىڭلارنى، ئەمەللىرىڭلارنى) يوشۇرغانلىرىڭلارنى ۋە ئاشكارىلىغانلىرىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە دىلداردىكى سىرلارنى بىلگۈچىدۇر (4). سىلەرگە ئىلگىرى كاپىر بولۇپ ئەمەللىرىڭلارنىڭ ۋاپالىنى تېتىغانلىرىڭلارنىڭ خەۋىرى كەلمىدىمۇ؟ ئۇلار (ئاخىرەتتە) قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ (5). بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، ئۇلارغا پەيغەمبەرلىرى روشەن مۆجىزىلەر بىلەن كەلگەن ئىدى، ئۇلار: «ئىنسان بىزنى ھىدايەت قىلالامدۇ؟» دېدى. (پەيغەمبەرنى) ئىنكار قىلدى، (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈدى. اللە (ئۇلارنىڭ ئىمانغا) موھتاج ئەمەستۇر، اللە (مەخلۇقاتتىن) بەھاجەتتۇر، مەدھىيىگە لايىقتۇر (6). كاپىرلار ھەرگىز تىرىلدۈرۈلمەيمىز دەپ گۇمان قىلىشتى، ئېيتقىنكى: «ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، پەرۋەردىگارم بىلەن قەسەمكى، سىلەر چوقۇم تىرىلدۈرۈلسىلەر، ئاندىن سىلەرگە قىلمىشىڭلاردىن خەۋەر بېرىلىدۇ، بۇ اللە غا ئاساندۇر» (7). اللە غا، اللە نىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە بىز نازىل قىلغان نۇرغا (يەنى قۇرئانغا) ئىمان ئېيتىڭلار، اللە قىلىۋاتقان ئىشلىرىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر (8).

66 - سوره تهریم

مەدەندە نازىل بولغان، 12 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى پەيغەمبەر! نېمە ئۈچۈن اللە ساڭا ھالال قىلغان نەرسىنى ئاياللىرىڭنىڭ رازىلىقىنى تەلەش يۈزىدىن ھارام قىلسەن، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (1). اللە سىلەرگە (كەفئەت) بىلەن قەسەملىگەن چىقىشىنى بەلگىلىدى، اللە سىلەرنىڭ ئىگەڭلاردۇر، اللە ھەر نەرسىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (2). ئۆز ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئاياللىرىدىن بىرىگە (يەنى ھەفسەگە) بىر سۆزنى يوشۇرۇن ئېيتقان ئىدى، ئۇ (يەنى ھەفسە) ئۇنى (ئائىشەگە)

ئېيتىپ قويغان، اللە بولسا سىرنىڭ ئاشكارىلانغانلىقىنى (پەيغەمبەرگە) بىلدۈرگەن چاغدا، ئۇ (يەنى پەيغەمبەر) ئۇنىڭغا (ھەفسەگە) ئۇ (يەنى ھەفسە) ئاشكارىلاپ قويغان سۆزلەرنىڭ بەزىسىنى ئېيتتى (يەنى يۈزىگە سالدى). بەزىسىنى ئېيتىمىدى (يەنى يۈزىگە سالىمىدى). پەيغەمبەر ئۇنىڭغا سىرنى ئاشكارىلاپ قويغانلىقىنى ئېيتقان چاغدا، ئۇ (يەنى ھەفسە): «بۇنى ساڭا كىم خەۋەر قىلدى؟» دېدى، پەيغەمبەر: «ماڭا (بۇنى) ھەممىنى بىلىپ تۇرغۇچى، ھەممىدىن تولۇق خەۋەردار اللە خەۋەر قىلدى» دېدى (3). ئەگەر (ئائىشە، ھەفسە) ئىككىڭلار اللەغا تەۋبە قىلساڭلار (ئۆزۈڭلار ئۈچۈن ياخشىدۇر). سىلەرنىڭ دىلىڭلار (رەسۇلۇللاھقا ئىخلاس قىلىشتىن) بۇزۇلۇپ كەتتى، ئەگەر سىلەر (رەسۇلۇللاھ خوپ كۆرۈمەيدىغان ئىش ئۈستىدە) ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرساڭلار، ئۇ چاغدا اللە ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، جىبرىئىلمۇ ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، مۆمىنلەرنىڭ ياخشىلىرىمۇ ئۇنىڭ مەدەتكارىدۇر، ئۇلاردىن باشقا پەرىشتىلەرمۇ (ئۇنىڭغا) يۆلەنچۈكتۇر (4). ئەگەر ئۇ سىلەرنى قويۇۋەتسە، پەرۋەردىگارى سىلەرنىڭ ئورۇنۇڭلارغا، سىلەردىن ياخشى، (اللە نىڭ ۋە پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە) بويسۇنغۇچى، (اللەغا ۋە پەيغەمبەرگە) ئىمان ئېيتقۇچى، ئىتائەت قىلغۇچى، گۇناھلاردىن تەۋبە قىلغۇچى، ئىبادەت قىلغۇچى، روزا تۇتقۇچى چوكانلارنى ۋە قىزلارنى ئۇنىڭغا بېرىشى مۇمكىن (5). ئى مۆمىنلەر! ئۆزۈڭلارنى ۋە بالا-چاقاڭلارنى ئىنسان ۋە تاشلار يېقىلغۇ بولىدىغان، رەھىم قىلمايدىغان قاتتىق قول پەرىشتىلەر مۇئەككەل بولغان دوزاختىن ساقلاڭلار، ئۇ پەرىشتىلەر اللەنىڭ بۇيرۇقىدىن چىقمايدۇ، نېمىگە بۇيرۇلسا شۇنى ئىجرا قىلىدۇ (6).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا جُؤُنُوا مَاتَمَّ
تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أُوذُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
تُؤْتُهُم مَّا يَشَاءُونَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَيَأْتِيهِمْ يَغْفِرُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورًا وَاعْفُ عَنَّا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكَافِرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ وَكَرِبَ اللَّهُ مَلَكًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْأَمْرَاتُ نُورٌ وَ
أَمْرَاتُ لُوطٍ وَأَكْتَأَتِ عَذِيبٌ مِّنْ عِبَادِ نَاصِلًا حِينَ
فَخَافَتْهُمَا فَلَاحِقَ لَهَا مِنْهُمَا عَنَاءٌ مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا وَهِيَ فِي الْأُخْرَىٰ
مَعَ الَّذِينَ خَلَوْا وَكَرِبَ اللَّهُ مَلَكًا لِلَّذِينَ آمَنُوا الْأَمْرَاتُ
فَرُوعُونَ إِذْ قَاتِلْتِ ابْنَ لِي عِنْدَ كَيْبَتَانِي الْجِنَّةَ وَنَجَّيْتِ
فَرُوعُونَ وَعَلَّيْهَا وَنَجَّيْتِ مِنَ الْعَوْرِ الْقَلْبِيِّينَ وَمَرَّيْمَ
إِذْ تَعْمَرُنَ الْبَيْتَ أَحْصَيْتِ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿١٠﴾

ئى كاپىرلار! بۈگۈن ئۆزۈڭلەر ئېيتماڭلار، سىلەر پەقەت قىلمىشىڭلارنىڭ جازاسىنى تارتىسىلەر (7). ئى مۆمىنلەر! اللە غا سەممىي تەۋبە قىلىڭلار، ئۈمىدىكى، پەرۋەردىگارڭلار سىلەرنىڭ گۇناھىڭلارنى يوققا چىقىرىدۇ، سىلەرنى ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) اللە پەيغەمبەرنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەرنى رەسۋا قىلمايدۇ، ئۇلارنىڭ نۇرى ئۇلارنىڭ ئالدىدا ۋە ئوڭ تەرىپىدە يۇرىدۇ، ئۇلار: «ئى پەرۋەردىگارمىز! بىزگە نۇرىمىزنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ بەرگىن، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، سەن بولساڭ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىرسەن» دەيدۇ (8). ئى پەيغەمبەر! سەن كۇفۇرلار بىلەن ۋە مۇناپىقلار بىلەن كۈرەش قىلغىن، ئۇلارغا قاتتىق مۇئامىلە قىلغىن، ئۇلارنىڭ

جايى جەھەننەمدۇر، جەھەننەم ئېيىدىگەن يامان جاي! (9) اللە كۇفۇرلارغا (ئۇلارنىڭ مۇمىن- لەر بىلەن تۇغقانچىلىقىنىڭ پايدا بەرمەسلىكىدە) نۇھنىڭ ئايالىنى ۋە لۇتىنىڭ ئايالىنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۇلار بولسا بىزنىڭ بەندىلىرىمىزدىن ئىككى ياخشى بەندىمىزنىڭ ئەمرىدە ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىككىلىسى ئەرلىرىگە (ئىمان ئېيتماستىن بىلەن) خىيانەت قىلدى، ئۇلارنىڭ ئەرلىرى (يەنى نۇھ بىلەن لۇت) (پەيغەمبەر تۇرۇقلۇق) ئۇلاردىن اللەنىڭ ئازابىدىن ھېچ نەرسىنى دەپتى قىلالىدى. (ئۇ ئىككىسىگە) «دوۋاخقا كىرگۈچىلەر بىلەن بىللە كىرىڭلار» دېيىلدى (10). اللە ئىمان ئېيتقانلارغا پىرىئەننىڭ ئايالىنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۆز ۋاقتىدا ئۇ: «ئى پەرۋەردىگارم! دەرگاھىڭدا ماڭا جەننەتتە بىر ئۆي بىنا قىلغىن، مېنى پىرىئەننىڭ ۋە ئۇنىڭ يامان ئەمەلدىن قۇتۇلدۇرغىن، مېنى زالىم قەۋمىدىن قۇتۇلدۇرغىن» دېدى (11) ھەمدە ئىمراننىڭ قىزى مەريەمنى مىسال قىلىپ كۆرسەتتى، ئۇ نومۇسىنى ساقلىدى، ئۇنىڭغا بىزنىڭ تەرىپىمىزدىن بولغان روھىنى پۇۋلىدۇق (دەم ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئىساغا ھامىلىدار بولدى)، ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ سۆزلىرىنى ۋە (نازىل قىلغان) كىتابلىرىنى تەستىق قىلدى ۋە اللەغا ئىتائەت قىلغۇچىلاردىن بولدى (12).

(بىگىرمە توققۇزىنچى پارە)

67- سۈرە مۈلك

مەككىدە نازىل بولغان، 30 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(پۈتۈن ئاسمان-زېمىننىڭ) پادىشاھلىقى ئىلكىدە بولغان اللە نىڭ بەرىكىتى بۈيۈكتۈر. اللە ھەر نەرسىگە قادىردۇر (1). سىلەردىن قايسىڭلارنىڭ ئەمەلى ئەڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى سىناش ئۈچۈن، اللە ئۆلۈمنى ۋە تىرىكلىكنى ياراتتى، اللە غالىبتۇر، (تەۋبە قىلغۇچىنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (2). اللە يەتتى ئاسماننى بىرنى

بىرىنىڭ ئۈستىدە قىلىپ ياراتتى، مېھرىبان اللە نىڭ يارىتىشىدا ھېچ نۇقساننى كۆرمەيسەن، سەن (ئاسمانلارغا) تەكرار قاراپ باققىنىكى، بىرەر يۈچۈقنى كۆرمەسەن (3). ئاندىن سەن يەنە ئىككى قېتىم قارىغىن. كۆزۈڭ (ئاسمانلاردا بىرەر نۇقساننى تېپىشتىن) ئۈمىد ئۈزگەن ۋە تالغان ھالدا قايتىدۇ (4). (بىزگە بارلىق ئاسمانلاردىن) ئەڭ يېقىن ئاسماننى چىراقلار (يەنى يورۇق يۇلتۇزلار) بىلەن بېزىدۇق ۋە ئۇلارنى (پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغرىلىقچە تىڭشاشقا ئۇرۇنغان) شەي-تانلارنى ئاتىدىغان نەرسە قىلدۇق (يەنى شەيتانلار يۇلتۇزلاردىن چىققان شولا بىلەن ئېتىلىدۇ)، شەيتانلارغا (ئاخىرەتتە) دوزاخ ئازابىنى تەييارلىدۇق (5). پەرۋەردىگارىنى ئىنكار قىلغانلارمۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ. دوزاخ نېمىدېگەن يامان جاي! (6) ئۇلار دوزاخقا تاشلانغان چاغدا، قايناپ تۇرغان دوزاخنىڭ (ئېشەك ھاڭرىغاندەك) سەت ئاۋازىنى ئاڭلايدۇ (7). دوزاخ غەزەپتىن پارچىلىنىپ كېتىشكە تاس قالدۇ. دوزاخقا ھەرقاچان بىر توپ ئادەم تاشلانغان چاغدا، دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەر ئۇلاردىن: «سىلەرگە ئاگاھلاندىرغۇچى (يەنى پەيغەمبەر) كەلمىگەنمىدى؟» دەپ سورايدۇ (8). ئۇلار: «ئۇنداق ئەمەس، بىزگە ھەقىقەتەن ئاگاھلاندىرغۇچى كەلگەن، بىز (ئۇنى) ئىنكار قىلدۇق ھەمدە بىز: 'اللە (ھېچ ئادەمگە ۋەھىدىن) بىرەر نەرسە نازىل قىلغىنى يوق، سىلەر پەقەت چوڭقۇر ئازغۇنلۇقتا» دېدۇ (9). ئۇلار: «ئەگەر بىز (پەيغەمبەرنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلى-غان، ياكى چۈشەنگەن بولساق، ئەھلى دوزاخ قاتارىدا بولماس ئىدۇق» دەيدۇ (10).

ئۇلار گۇناھىنى تونۇيدۇ، ئەھلى دوزاخ اللە -
 نىڭ رەھىمىتىدىن يىراق بولسۇن! (11) پەرۋەر -
 دىگارىدىن كۆرمەي تۇرۇپ قورققانلار مەغپىرەتكە
 ۋە كاتتا ساۋابقا ئېرىشىدۇ (12). سىلەر سۆزۈڭلارنى
 مەخپىي قىلىڭلار ياكى ئاشكارا قىلىڭلار (اللە ھامان
 ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ). اللە ھەقىقەتەن دىللاردىكى
 سىرلارنى بىلگۈچىدۇر (13). (مەخلۇقاتنى) ياراتقان
 زات بىلمەيدۇ؟ ئۇ شەيئىلەرنىڭ نازۇك تەرەپلىرىنى
 بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر (14).
 اللە سىلەرگە زېمىننى مېڭىشقا ئاسان قىلدى،
 زېمىننىڭ ئەتراپىدا مېڭىڭلار. اللە نىڭ (بەرگەن)
 رىزقىدىن يەڭلار، سىلەر تىرىلگەندىن كېيىن اللە -
 نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر (15). (ئى كۇفۇرلار!)

قَاعَرُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ فَمَنْ حَقَّ لَاصْحَابِ السَّعِيْرِ اِنَّ الَّذِيْنَ
 يَخْسَرُوْنَ رِجْسًا يَّالْعَلِيْب لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَرِيْمٌ وَّاَيُّوْا
 تَوْلٰكُمۡ اَوْ جَهَنَّمَ وَاِيَّاهُ اِنَّهٗ عَلَيْهِ يَدٰتِ الضُّلُوْمِ وَاَلْبَعْلٰه
 مِّنْ حَقِّكَ وَهُوَ الظَّالِمُ الْبَغِيْءُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ
 الْاَرْضَ ذٰلُوْلًا فَاَمْسُوْا فِيْ مَتٰكِبِهَا وَاَكْمُوْا مِنْ رِّزْقِهَا وَاَلِيْه
 السُّبُوْرُ ؕ اٰمَنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ
 الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرٌ ؕ اٰمَنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمٰوٰتِ اَنْ
 يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حٰصِبًا فَسَتَعَلُّوْنَ كَيْفَ نَذِيْرٌ ؕ وَاَقْدَ
 كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَيَقِيْلُ كَانَ نَذِيْرًا وَاَلَمْ يَرَوْا
 اِلَى الظُّلُمِ الَّذِيْنَ هُمْ صٰبِقُوْنَ اَلَمْ يَكْفُرُوْا بِالَّذِيْنَ
 اٰتٰهُمۡ جِلْ شَيْءٌ بَصِيْرٌ ؕ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
 يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ اِلٰهِيْ عَرُوْرٌ ؕ
 اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ يَزْعُمُ اَنَّ اَمْسٰكَ رِضْوٰنَةً بَلْ كَفَرُوْا
 فِيْ عٰتُوْرٍ وَّاَنفُوْرٍ ؕ اَمَّنْ يَمِيْنِيْ مَكِّيًّا عَلٰى وُجُوْهِهٖ
 اَهْدٰى اَمَّنْ يَمِيْنِيْ سَوِيًّا عَلٰى وُجُوْهِهٖ ؕ

ئاسماندىكى زاتنىڭ يەر تەۋرىگەن چاغدا سىلەرنى يەرگە يۇتقۇزۇۋېتىشىدىن قورقماسىلەر؟ (16) ياكى
 ئاسماندىكى زاتنىڭ سىلەرگە تاش ياغدۇرۇشىدىن قورقماسىلەر؟ (سىلەر ئازابنى كۆرگەن چاغدا)
 مېنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشۇمنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى (يەنى ھەق ئىكەنلىكىنى) بىلىسىلەر (17). ئۇلاردىن
 ئىلگىرى ئۆتكەنلەر (پەيغەمبەرلىرىنى) يالغانغا چىقاردى، (ئۇلارنى ئازاب چۈشۈرۈش بىلەن)
 ئەيىبلەنگەنلىكىم قانداق ئىكەن؟ (18) ئۇلار قاناتلىرىنى يايغان ۋە يىغقان ھالدا ئۈستىدە
 ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشلارغا (ئىبىرەت كۆزى بىلەن) قارىسامدۇ؟ (قاناتلىرىنى كەرگەن ۋە يىغقان
 ھالدا) ئۈستىلىرىدە ئۇچۇۋاتقان قۇشلارنى (قاناتلىرىنى ئاچقان ۋە يىغقان چاغدا يەرگە چۈشۈپ
 كېتىشتىن) پەقەت اللە (قۇدرىتى بىلەن) تۇتۇپ تۇرىدۇ، اللە ھەقىقەتەن ھەر نەرسىنى كۆرۈپ
 تۇرغۇچىدۇر (19). سىلەرگە اللە ياردەم بەرگەندىن تاشقىرى، يەنە كىم سىلەرگە ياردەمچى قوشۇن
 بولالايدۇ، كاپىرلار پەقەت ئالدىنىش ئىچىدىدۇر (يەنى شەيتان ئۇلارنى ئازاب نازىل بولمايدۇ
 دەپ ئالىدايدۇ) (20). ئەگەر اللە رىزقىنى تۇتۇپ قالسا، سىلەرگە كىم رىزق بېرىدۇ، ئۇلار
 تەكەببۇرلۇقتا، ھەقىقەت يىراقلىشىشتا ئەزۋەيلەپ كەتكەندۇر (21). زادى قايسى ئادەم يول تاپالايدۇ؟
 بېشىنى ساڭگىلىتىپ ماڭغان ئادەممۇ؟ ياكى قەدىنى رۇس تۇتۇپ تۇز يولدا ماڭغان ئادەممۇ؟ (22)

(ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «اللە سىلەرنى ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن قۇلاقنى، كۆزلەرنى، دىللارنى ياراتتى، سىلەر ئاز شۈكۈر قىلسىلەر» (23). ئېيتقىنكى، «اللە سىلەرنى يەر يۈزىدە يارىتىپ كۆپەيتتى، (ھېساب بېرىشى ئۈچۈن) اللە نىڭ دەرگاھىغا توپلىنىسىلەر» (24). ئۇلار: «ئەگەر سىلەر راستچىل بولساڭلار، بۇ ۋەدە قاچان ئىشقا ئاشۇرۇلىدۇ» دەيدۇ (25). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «(بۇ ھەقتىكى) ئىلىم (يەنى قىيامەتنىڭ قاچان بولۇشى) اللە نىڭ دەرگاھىدىدۇر، مەن پەقەت ئوچۇق ئاگاھلاندىرغۇچىمەن» (26). ئۇلار ئازابنىڭ (ئۆزلىرىگە) يېقىنلىقىنى كۆرگەن چاغدا يۈزلىرى قارىداپ كېتىدۇ، ئۇلارغا: «مانا بۇ سىلەر (دۇنيادىكى چېغىڭلاردا) تەلەپ قىلغان نەرسىدۇر» دېيىلىدۇ (27). (ئى مۇھەممەد! سېنىڭ ئۆلۈمىڭنى ئارزۇ قىلىدىغان مۇشرىكلارغا) ئېيتقىنكى، «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ! ئەگەر اللە (سىلەر ئارزۇ قىلغانىدەك)

مېنى ۋە مەن بىلەن بولغان (مۆمىنلەرنى) ھالاك قىلىدىغان بولسا، ياكى (بىزنىڭ ئەجلىمىزنى تەخىر قىلىپ) بىزگە رەھىم قىلىدىغان بولسا (سىلەرگە نېمە پايدا بار)، كاپىرلارنى قاتتىق ئازابتىن كىم قۇتۇلدۇرىدۇ؟» (28) ئېيتقىنكى، «ئۇ ناھايىتى مېھرىبان اللە دۇر، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىش ۋە ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلدۇق، سىلەر كىمىنىڭ روشەن گۇمراھلىقتا ئىكەنلىكىنى كەلگۈسىدە بىلىسىلەر» (29). (ئۇلارغا) «ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ؟ (سۇيىڭلار يەر ئاستىغا) سىڭىپ كەتسە، سىلەرگە كىم ئېقىن سۇ كەلتۈرۈپ بېرىدۇ» دېگەن (30).

68- سۈرە قەلەم

مەككىدە نازىل بولغان، 52 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

نۇن. قەلەم بىلەن ۋە ئۇلار يازغان نەرسىلەر بىلەن قەسەمكى (1)، (ئى مۇھەممەد!) سەن پەرۋەردىگارنىڭ نېمىتى بىلەن، (مۇشرىكلار ئېيتقاندەك) مەجنۇن ئەمەسەن (2)، مۇقەررەركى، سەن ئەلۋەتتە ئۆكسىمەس ساۋابقا ئېرىشسەن (3). (ئى مۇھەممەد!) سەن ھەقىقەتەن بۈيۈك ئەخلاققا ئىگەسەن (4). كەلگۈسىدە قايسىڭلارنىڭ مەجنۇن ئىكەنلىكىنى سەن كۆرسەن، ئۇلارمۇ كۆرىدۇ (5-6).

شۈبھىسىزكى، سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ ئۆزىنىڭ يولىدىن ئازغانلارنى ئوبدان بىلىدۇ، ھىدايەت تاپقۇچىلارنىمۇ ئوبدان بىلىدۇ (7). ئىنكار قىلغۇچىلارغا ئىتائەت قىلمىغىن (8). ئۇلار سېنىڭ (ئۆزلىرى بىلەن) مادارا قىلىشغىنى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنىڭ (سەن بىلەن) مادارا قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ (9). قەسەمخور، پەس، غەيۋەتخور، سۈخەنچى، بېخىل، ھەددىدىن ئاشقۇچى، كۇناھكار، قوپال، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھارامدىن بولغان ئادەم (يەنى ۋەلىد ئىبن مۇغەرە) گە ئىتائەت قىلمىغىن (10-13). بىزنىڭ ئايەت-لىرىمىز ئۇنىڭغا ئوقۇپ بېرىلسە، ئۇنىڭ مال-مۈلكى ۋە ئوغۇللىرى بولغانلىقى ئۈچۈن، «(بۇ) بۇرۇنقىلارنىڭ ھېكايىلىرىدۇر»، دەيدۇ (14-15). ئۇنىڭ بۇرۇنقى داغلاپ بەلگە سالىمىز (16). شۈبھىسىزكى، بىز ئۇلارنى (يەنى مەككە ئاھالىسىنى) مەلۇم باغنىڭ ئىگىلىرىنى سىنغاندەك (قەھەتچىلىك،

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۷﴾ فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۸﴾ وَذُورُوا الْمُكْذِبِينَ
فِي دَهْرِهِمْ ﴿۹﴾ وَلَا تَطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَتَايَةً مَتَا
يَسْمِعُونَ ﴿۱۱﴾ مَتَا لِلْحَيْرِ مَعْتَدِ ابْنِ أَبِي عَتِيلٍ بَعْدَ ذَلِكَ نَبِيًّا
أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿۱۲﴾ إِذِ اسْتَأْذَنَ عَلَيْهِ ابْنُ آدَمَ قَالَ
أَسْأَلُكَ الْكُلْيْنَ ﴿۱۳﴾ سَتَسْمِعُهُ عَلَى الْغُرُوطِ ﴿۱۴﴾ إِنْ أَبَوْ لَهُمْ لِمَا
بَلَّوْا انْصَبِ الْجَنَّةَ إِذْ أَقْبَمُوا بِبَصَرِهِمْ مَتَاهُمْ مَصِيحِينَ ﴿۱۵﴾ وَلَا
يَسْتَنْتَوْنَ ﴿۱۶﴾ فَطَافَ عَلَيْهِ طَافِيَةٌ مِنْ رَبِّكَ وَهَمَّ بِثَابِتٍ ﴿۱۷﴾
فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيرِ ﴿۱۸﴾ فَنَادَا مُصِيبِينَ ﴿۱۹﴾ أَنْ آذُوا عِلى
حَرِيكِهِمْ إِنْ نَسِمُوا صَرِيمِينَ ﴿۲۰﴾ فَأَنطَقُوا وَهُمْ يَتَخِفَتُونَ ﴿۲۱﴾
أَنْ لَيْدِي خَلْبًا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينًا ﴿۲۲﴾ وَعَدَّ وَعَلَى حَرِي
قَدِيرِينَ ﴿۲۳﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا الْإِنصَارُ لَنْ نَبْلُغَهُمْ
مَحْرُومُونَ ﴿۲۴﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا يُحْيُونَ ﴿۲۵﴾
قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۶﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَلَؤَمُونَ ﴿۲۷﴾ قَالُوا يَؤُوبُ إِنَّا كُنَّا لَمِنَ الْطٰغِينَ ﴿۲۸﴾

ئاچارچىلىقتا دۇچار قىلىش بىلەن) سىندۇق. ئۇلار (يەنى باغنىڭ ئىگىلىرى) ئۇنىڭ مېۋىلىرىنى (كەمبەغەللەر ئۇقمىسۇن، ئۇلارغا ھېچ نەرسە بەرمەيلى دېيىشىپ) سەھەردىلا ئۈزۈۋېلىشقا قەسەم ئىچىشكەن ئىدى (17). ئۇلار خۇدا خالىسا دېمىگەن ئىدى (18). ئۇلار ئۇخلاۋاتقاندا، باغقا پەرۋەردىگارىڭ تەرىپىدىن ئازاب (يەنى يانغىن) نازىل بولۇپ، باغ (كۆيۈپ) قاپقارا كۈلدەك بولۇپ قالدى (19-20). ئۇلار: «ئەگەر (مېۋىلەرنى) ئۈزۈمەكچى بولساڭلار باغقا بېرىڭلار» دەپ، ئەتىگەندە بىر-بىرىنى توۋلاشتى (21-22). ئۇلار ماڭدى، يولدا كېتىۋېتىپ: «بۈگۈن باغقا ھەرگىز بىر مىسكىنمۇ كىرمىسۇن» دېيىشىپ پىچىرلاشتى (23-24). ئۇلار (مىسكىنلەرنى باغقا كىرىشتىن) توسىيالايمىز دېگەن ئوي بىلەن، ئەتىگەندە تۇرۇشتى (25). ئۇلار باغنىڭ (كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەنلىكىنى) كۆرۈپ: «بىز ھەقىقەتەن ئېزىپ قېلىپتۇق، ياق بىز (باغنىڭ مېۋىسىدىن) قۇرۇق قېلىپتۇق» دېدى (26-27). ئۇلارنىڭ ياخشىسى (يەنى ئەڭ ئەقىللىقى): «سەلەر نېمىشقا اللەغا تەۋبە قىلىپ تەسبە ئېيتمايسىلەر دېمىگەنمىدېم؟» دېدى (28). ئۇلار: «پەرۋەردىگارىمىز! سېنى پاك ئېتىقاد قىلىمىزكى، بىز (مىسكىنلەرنىڭ ھەقىقىنى مەنى قىلىش بىلەن) ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولدۇق» دېدى (29). شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر-بىرىگە قارىشىپ ئۆزئارا مالاھەت قىلىشتى (30). ئۇلار دېيىشتى: «ۋاي بىزگە! بىز ھەقىقەتەن ھەددىمىزدىن ئېشىپتۇق» (31).

ئۈمىدىكى، پەرۋەردىگار بىزگە بۇنىڭدىن ياخشى-
 راق باغنى بەرگەي، بىز ئەلۋەتتە پەرۋەردىگار-
 مزدىدىن ئۈمىد قىلغۇچىلارمىز» (32). ئازاب
 مانا مۇشۇنداق تۇر (يەنى قۇرەيشكىمۇ باغ
 ئىگىلىرىگە چۈشكەن ئازاب چۈشىدۇ). ئەگەر ئۇلار
 بىلسە، ئاخىرەتنىڭ ئازابى تېخىمۇ قاتتىقتۇر (33).
 تەقۋادارلار پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىدا ھەقىقەتەن
 نازۇنپىمەتلىك جەننەتلەردىن بەھرىمەن
 بولىدۇ (34). بىز مۇسۇلمانلارنى كاپىرلار بىلەن
 باراۋەر قىلامدۇق؟ (35) سىلەرگە نېمە بولدى؟
 قانداقچە مۇنداق ھۆكۈم چىقىرىسىلەر! (36) ياكى
 سىلەردە (ئاسماندىن نازىل بولغان) بىر كىتاب
 بولۇپ، ئۇنىڭدىن، سىلەرگە (قىيامەت كۈنى)
 خالىغىنىڭلار بار، دېگەننى ئوقۇدۇڭلارمۇ؟ (37-38)

ياكى سىلەر ھۆكۈم قىلغان نەرسەڭلارنىڭ بولۇشىغا بىز سىلەر بىلەن قىيامەت كۈنى ئاندىن
 ۋاقتى توشىدىغان مەھكەم بىر ئەھدى تۈزۈشكەنمۇ؟ (39) ئۇلاردىن سوراپ باققىنىكى، ئۇلارنىڭ
 ئارىسىدا قايسىسى يۇقىرىقى ئىشلارغا كېپىللىك قىلالايدۇ؟ (40) ياكى ئۇلارنىڭ (يۇقىرىقى
 ئىشلارغا كېپىللىك قىلىدىغان شېرىكلىرى) بارمۇ؟ ئەگەر ئۇلار (دەۋاسىدا) راستچىل بولسا،
 شېرىكلىرىنى كەلتۈرۈپ باقسۇن (41). ئۇ كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ئىش قىيىنلىشىدۇ. ئۇلار
 (ئىمانىنى سىناش ئۈچۈن) سەجدە قىلىشقا چاقىرىلىدۇ، ئۇلار سەجدە قىلالايدۇ (42). ئۇلار
 چاغلىرىدا سەجدىگە دەۋەت قىلىنغان ئىدى (ئۇلار سەجدىدىن باش تارتاتتى) (43). بۇ قۇرئاننى
 ئىنكار قىلغانلارنى ماڭا قويۇۋەتكىن، ئۇلارنى تۇيدۇرماستىن، ئاستا-ئاستا ھالاكەتكە يۈزلەندۈرد-
 مىز (44). ئۇلارغا مۆھلەت بېرىمەن، شۇبھىسىزكى، مېنىڭ تەدبىرىم پۇختىدۇر (45). ياكى ئۇلاردىن
 (دىنغا دەۋەت قىلغانلىقىغا) ھەق سوراپ، ئۇلارنىڭ (ئىقتىسادىي) يۈكىنى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتتىڭمۇ؟ (46)
 ياكى ئۇلارنىڭ يېنىدا غەيب (يەنى غەيبىنى ئىچىگە ئالغان لەۋھۈلمەھپۇز) بار بولۇپ، ئۇلار
 (ئېيتىدىغانلىرىنى شۇنىڭغا) يازامدۇ؟ (47) پەرۋەردىگارنىڭ ھۆكۈمىگە سەۋر قىلغىن، (ئالدىراخغۇ-
 لۇقتا، زىرىككەكلىكتە) بېلىقنىڭ ساھىبىگە (يەنى يۇنۇسقا) ئوخشاش بولمىغىن،
 ئۆز ۋاقتىدا ئۇ (بېلىقنىڭ قارىسىدا تۇرۇپ) غەمكىن ھالدا پەرۋەردىگارغا ئىلتىجا قىلدى (48).

ئەگەر ئۇ پەرۋەردىگارىڭنىڭ نېمىتىگە ئېرىشمىسە ئىدى، ئەلۋەتتە، ئۇ (قىلمىشىغا) مالاھەت قىلىنغان ھالدا (دەرەخىمۇ يوق، تاغىمۇ يوق) بىر دالغا تاشلانغان بولاتتى (49). پەرۋەردىگارى ئۇنى (پەيغەمبەرلىكىگە) تاللىدى، ئۇنى ياخشىلار- دىن قىلدى (50). كاپىرلار قۇرئانىنى ئاڭلىغان چاغلىرىدا (ساڭا بولغان دۈشمەنلىكىڭنىڭ قاتتىقلىقىدىن يامان) كۆزلىرى بىلەن سېنى يىقىتۇپتەنكى تاس قالدۇ. سېنى: «شۈبھىسىز بىر مەجنۇن» دېيىشىدۇ (51). قۇرئان پەقەت تامام ئەھلى جاھان ئۈچۈن ۋەز-نەسىھەتتۇر (52).

69 - سۈرە ھاققە

مەككىدە نازىل بولغان، 52 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. (بولۇشى ئېنىق) قىيامەت (1). قىيامەت نېمىدۇر؟ (2) قىيامەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (3) سەمۇد ۋە ئاد (قەبىلىلىرى) قىيامەتنى ئىنكار قىلدى (4). سەمۇد بولسا ئادەتتىن تاشقىرى قاتتىق ئاۋاز بىلەن ھالاك قىلىندى (5). ئاد بولسا ھەددىدىن زىيادە قاتتىق ۋە سوغۇق بوران بىلەن ھالاك قىلىندى (6). اللە ئۇلارغا بوراننى يەتتە كېچە، سەككىز كۈندۈز ئۇزۇلدۇر- مەي ئاپىرىدە قىلدى، (ئاد) قەۋمىنىڭ (ئۆز ماكانلىرىدا ھالاك بولۇپ) خورما دەرىخىنىڭ پور كۆتەكلىرىدەك ياتقانلىقىنى كۆرسەن (7). ئۇلاردىن بىرەر ئادەمنىڭ قالغانلىقىنى كۆرەلمەسەن؟ (8) بىرئەۋن ھەم ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكىلەر ۋە شەھەرلىرى دۈم كۆمتۈرۈۋېتىلگەنلەر (يەنى لۇت قەۋمى) خاتا ئىشلارنى قىلدى (9). ئۇلار پەرۋەردىگارىڭنىڭ پەيغەمبەرگە ئاسىيلىق قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى اللە قاتتىق جازالىدى (10). شۈبھىسىزكى، (نۇھنىڭ زامانىدا) چوڭ سۇ يامراپ كەتكەن چاغدا، سىلەرنى (يەنى ئەجدادىڭلارنى) بىز كېمىگە سالدۇق، سىلەرگە ئۇنى ئىبىرەت قىلىشى ئۈچۈن، تۇتۇۋالدىغان قۇلاقلىرىڭ ئۇنى تۇتۇۋېلىشى ئۈچۈن (بىز شۇنداق قىلدۇق) (11-12).

بىرىنچى قېتىملىق سۇر چىلىنغان چاغدا (13)، زېمىن ۋە تاغلار (ئورۇنلىرىدىن) كۆتىرىلىپ (بىر-بىرىگە) ئۇرۇلۇپ (ئۇتۇلىپ كەتكەن) چاغدا (14)، بۇ كۈندە چوڭ ئىش (يەنى قىيامەت) يۈز بېرىدۇ (15). ئاسمان يېرىلىدۇ، بۇ كۈندە ئاسمان (قالايىمقانلىشىپ) ئاجىزلى- شىپ كېتىدۇ (16). پەرىشتىلەر ئاسماننىڭ ئەتراپىدا تۇرىدۇ، بۇ كۈندە پەرۋەردىگارنىڭ ئەرشىنى سەككىز پەرىشتە (باشلىرى) ئۈستىدە كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ (17). بۇ كۈندە سىلەر (اللە غا) ھېساب بېرىش ئۈچۈن توغرىلىنىسىلەر، سىلەر ھېچقانداق بىر سىرنى يوشۇرۇپ قالالمايسىلەر (18). نامە- ئەمالى ئوڭ قولغا بېرىلگەن ئادەم (خۇشاللىقتىن): «بۇ مېنىڭ نامە- ئەمالىمنى ئېلىپ ئوقۇپ بېقىڭلار،

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۖ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۗ
وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهٍ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ عَلَيْهَا مُقِيمٌ
وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِينَ ۗ فَيَوْمَئِذٍ
تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۗ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
كِتَابَهُ يَمِينًا ۖ فَيَقُولُ هَذَا مَا آثَرْتُ وَإِلَيَّ مَرْجِعُ ۗ إِنَّ
كُنْتُكَ أَتَىٰ مَلِيحًا حَسِيْبًا ۗ فَيَوْمَئِذٍ عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۗ
فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ قُدْرَتُهُمْ آدَابُ آدَابَةٍ ۗ كَلُوا وَاشْرَبُوا
هُنَّائِمًا آسَفْتُمُ فِي الْأَيَّامِ الْغَالِيَةِ ۗ وَأَمَّا مَنْ
أُوتِيَ كِتَابَهُ شِمَالًا ۖ فَيَقُولُ لَيْتَنِي لَأُوْتِيَ كِتَابًا
وَلَمْ آدُرْ مَا حَسْبِي ۗ بَلِيغَتَا كَاتِبِ الْقَاضِيَةِ ۗ مَا
أَعْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۗ هَكَذَا عَنِّي سَاطِئِيَّةٌ ۗ خَذُوهُ
فَعَلُوهُ ۗ ثُمَّ الْحَمِيمُ صَلْوَةٌ ۗ ثُمَّ فِي رَسْمِهِ دَرَعُهُمَا
سَبْعُونَ دَرَعًا ۗ فَاسْلُكُوهُ ۗ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۗ وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتَامَىٰ ۗ

مەن ھىساباتىمغا مۇلاقات بولىدىغانلىقىمغا مۇقەررەر ئىشەنگەن ئىدىم» دەيدۇ (19-20). ئۇ كۆڭۈل- لۈك تۇرمۇشتا بولىدۇ (21). ئېسىل جەننەتتە بولىدۇ (22). ئۇنىڭ مېۋىلىرى (ئۆرۈ تۇرغانمۇ، ئولتۇر- غانمۇ، ياتقانمۇ) قولىنى سوزۇپلا ئالالايدىغان دەرىجىدە) يېقىن بولىدۇ (23). (ئۇلارغا) «ئۆتكەنكى كۈنلەردە (يەنى دۇنيادىكى چاغلاردا) ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلىقىڭلار ئۈچۈن، خۇشال-خۇرام يەڭلار، ئىچىڭلار» دېيىلىدۇ (24). نامە- ئەمالى سول قولغا بېرىلگەن ئادەم ئېيتىدۇكى، «ماڭا نامە- ئەمالىم بېرىلمىگەن بولسىچۇ! (25) ھىسابىمنىڭ نېمە بولغانلىقىنى بىلمىسەم ئىدىم! (26) دۇنيادا ئۆلۈمۈم ھاياتىمنى (ئاخىرەتتە قايتا تىرىلمەس قىلىپ) ئاخىرلاشتۇرسىچۇ! (27) مېنىڭ مال- مۈلكۈم ماڭا ھېچ نەرسىگە ئەسقا ئىدى (28). مېنىڭ ھوقۇقۇم قولۇمدىن كەتتى» (29). (اللە دوزاخقا مۇئەككەل پەرىشتىلەرگە) ئېيتىدۇ: «ئۇنى تۇتۇڭلار، ئۇنىڭغا تاقاق سېلىڭلار (30)، ئاندىن ئۇنى دوزاخقا تاشلاڭلار (31)، ئاندىن ئۇنى ئۇزۇنلۇقى 70 گەز كېلىدىغان زەنجىر بىلەن باغلاڭلار» (32). (ئۇنىڭ بۇنداق ئازابلىنىشى شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى) ئۇ ھەقسەتەن ئۇلۇغ اللە غا ئىمان ئېيتىمىغان ئىدى (33). مىسكىنگە تاماق بېرىشى تەرغىپ قىلمايتتى (34).

(ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭنىڭ يەتكۈزگەن ئەزىيەت-
 لىرىگە) چىرايلىقچە سەۋر قىلغىن (5). ئۇلار ئۇ
 ئازابنى يىسراق دەپ قارايدۇ. (6) بىز ئۇنى
 يېقىن دەپ قارايمىز (7). ئۇ كۈنىدە ئاسمان
 ئېرىتىلگەن مستەك بولۇپ قالىدۇ (8). تاغلار
 ئېتىلغان رەڭلىك يۇڭدەك بولۇپ قالىدۇ (9).
 (ھەر ئادەم ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قالىدىغانلىغى
 ئۈچۈن) دوست دوستىدىن كۆرۈپ تۇرۇپ (ھال)
 سورىمايدۇ، گۇناھكار ئادەم ئۆز ئورنىغا ئوغۇللىرى-
 نى، ئايالىنى، قېرىندىشىنى ۋە ئۆزى مەنسۇپ بولغان
 قەۋم- قېرىنداشلىرىنى ۋە يەر يۈزىدىكى جىمى
 ئادەمنى بېرىپ بولسىمۇ، بۇ كۈندىكى ئازابتىن
 قۇتۇلۇشنى ئارزۇ قىلىدۇ (10-14). ياق، ئۇ مۇقەر-
 رەر دوزاختۇر (15). (يەنى بۇ گۇناھكار كاپىر

قَاصِرٌ صَبْرًا جَبِيلًا إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَرَأَى
 قَوْمِيَّ الْيَوْمَ يُكُونُ السَّمَاءَ كَالرَّهْلِ وَكَانُوا فِي الْجِبَالِ
 كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَسِيمٌ حَسِيمًا يُبْصِرُ وَهُمْ يَوَدُّ
 الْمُجْرِمَ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ۗ وَ
 صَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۗ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۗ وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا لَعَنَّا لِيُعْجِبَهُ ۗ كَلَّا إِنَّهَا لَأَلْفٌ ۗ نَضْرَاجَةٌ
 لِلشَّمْسِ ۗ تَدَّ عَوَامِنَ آدْبُرٍ وَتَوَلَّى ۗ وَجَمْعٌ قَاوِمٌ ۗ إِنَّ
 الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا ۗ وَإِذَا مَسَّهُ
 الْخَيْرُ مَنُوعًا ۗ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۗ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 دَائِمُونَ ۗ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۗ
 لِلشَّاهِدِ وَالْمَعْرُومِ ۗ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيْرَ الَّذِينَ
 وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رِجِيمٍ مُشْفِقُونَ ۗ إِنَّ عَذَابَ
 رِجِيمٍ عَذَابٌ مُّؤْمِنٌ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۗ
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
 مَلْكُومِينَ ۗ فَمِنْ ابْنَعِ وَرَأَىٰ ذَلِكَ فَادْلِكَ ۗ لَمْ يَلْعَنُوا ۗ

مۇنداق ئارزۇدىن يانسۇن، پىدا قىلىنغان ھېچقانداق نەرسە ئۇنى ئازابتىن قۇتقۇزالمىدۇ،
 ئۇنىڭ ئالدىدا دوزاخ يېنىپ تۇرىدۇ). (ئۇ ھارارىتىنىڭ قاتتىقلىقىدىن) باشنىڭ تېرىسىنى شىل-
 دۇ (16). ئۇ (ھەقتىن) يۈز ئۆرۈپ بۇرالىغان ۋە پۇل-مال يىغىپ ساقلىغان (ئۇنىڭدىن اللەنىڭ
 ۋە مىسكىنلەرنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىنغان) لارنى چاقىرىدۇ (17-18). ئىنسان ھەقىقەتەن چىدامسىز
 يارىتىلدى (19). ئۇنىڭغا (يوقسۇزلۇق، ياكى كېسەللىك، ياقورقۇنچىتەك) بىرەر كۆڭۈلسىزلىك يەتكەن
 چاغدا، زارلانغۇچىدۇر (20). بىرەر ياخشىلىق يەتكەن چاغدا، بېخىللىق قىلغۇچىدۇر (21). پەقەت
 (تۆۋەندىكىلەر بۇنىڭدىن) مۇستەسنا: ئۇلار نامازغا ھەمىشە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر (22-23). ئۇلار
 ماللىرىدىن تىلەيدىغان پېقىرغا ۋە تىلەيدىغان پېقىرغا مۇئەييەن ھەق (يەنى زاكات) بېرىد-
 دۇ (24-25). ئۇلار قىيامەت كۈنىگە تەستىق قىلىدىغانلاردۇر (26). ئۇلار پەرۋەردىگارىنىڭ
 ئازابىدىن قورققۇچىلاردۇر (27). شۈبھىسىزكى، ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ئازابى (اللە
 ئەمىن قىلغاندىن باشقا ھېچبىر ئادەم ئۈچۈن) ئەمىن بولغىلى بولمايدىغان نەرسە-
 دۇر (28). ئۇلار ئەۋرەتلىرىنى (ھارامدىن) ساقلىغۇچىلاردۇر (29). پەقەت خوتۇن-
 لىرى ۋە چۆرىلىرى بۇنىڭدىن مۇستەسنا، (ئۆزلىرىنىڭ خوتۇنلىرى ۋە
 چۆرىلىرى بىلەن يېقىنچىلىق قىلغانلار) مالاھەت قىلىنمايدۇ (30). (جىنسىي تەلۋىنى
 قاندۇرۇشنى) بۇنىڭ سىرتىدىن تىلگۈچىلەر ھەددىدىن ئاشقۇچىلاردۇر (31).

ئۇلار ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇلغان ئامانەتلەرگە ۋە بەرگەن ئەھدىگە رىئايە قىلغۇچىلاردۇر (32). ئۇلار توغرا گۇۋاھلىق بەرگۈچىلەردۇر (33). ئۇلار نامىزىنى ئادا قىلغۇچىلاردۇر (34). ئەنە شۇلار جەننەتلەردە ھۆرمەت قىلىنغۇچىلاردۇر (35). (ئى مۇھەممەد) كاپىرلارغا نېمە بولىدىكىن، ئۇلار سەن تەرەپكە تېز كېلىشىپ، ئوڭ-سول تەرىپىڭدە توپ-توپ بولۇپ ئولتۇرۇشىدۇ (36-37). ئۇلاردىن ھەر بىر ئادەم نازۇنېمە تىلىك جەننەتكە كىرگۈزۈلۈشىنى تەمە قىلامدۇ؟* (38) ياق (يەنى ئۇلار جەننەتكە مەڭگۈ كىرەلمەيدۇ). شۈبھىسىزكى، بىز ئۇلارنى ئۇلار بىلىدىغان نەرسىلەردىن ياراتتۇق (39). مەشرىقلارنىڭ ۋە مەغرىبلەرنىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنى ئۇلاردىن ياخشىراق ئادەملەر بىلەن ئالماش-تۇرۇشقا (يەنى ئۇلارنى ھالاك قىلىپ ئورنىغا ئۇلار-دىن ئارتۇق ۋە اللەغا ئىتائەتچان بىر قەۋمنى كەل-تۇرۇشكە) بىز ئەلۋەتتە قادىرىمىز، بىز (بۇنىڭدىن) ئاجىز ئەمەسىمىز (40-41). (ئى مۇھەممەد) ئۇلارنى

قويۇۋەتكىنى، تاكى ئۇلار ۋەدە قىلىنغان كۈنىگە مۇلاقات بولغانغا قەدەر (باتلىغا) چۆمۈن، (دۇنياسىدا) ئوينىسۇن (42). ئۇ كۈندە ئۇلار قەبرىلىرىدىن چىقىپ، خۇددى تىكلەپ قويغان بۇتلىرىغا قاراپ يۈگۈرگەندەك (مەھشەرگاھقا) يۈگۈرىدۇ (43). ئۇلار (اللەدىن ئۇيىلىپ) يۇقىرى قارىيالمىدۇ، ئۇلارنى خورلۇق ئوربۇالىدۇ، ئەنە شۇ ئۇلارغا ۋەدە قىلىنغان كۈندۇر (44).

71- سۇرە نۇھ

مەككىدە نازىل بولغان، 28 ئايەت.

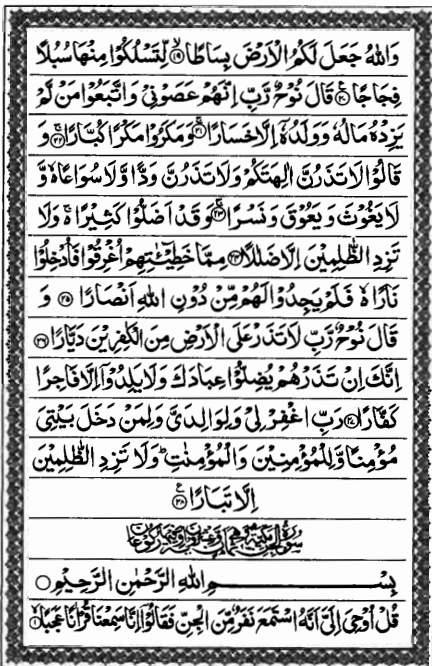
ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
بىز ھەقىقەتەن نۇھنى قەۋمىگە: «قەۋمىڭگە قاتتىق ئازاب (يەنى دۇنيادىكى چاغلاردا توپان بالاسى، ئاخىرەتتە دوراخ ئازابى) كېلىشتىن بۇرۇن ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرغىن» دەپ ئەۋەتتۇق (1).
نۇھ ئېيتتى: «ئى قەۋم! مەن ھەقىقەتەن سىلەرگە (ئەۋەتلىگەن) ئاشكارا ئاگاھلاندۇرغۇچىمەن (2).

* مۇشرىكلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسالامنىڭ چۆرىگە ھەلقە - ھەلقە بولۇپ توپلىشىۋېلىپ، ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماستى، ئۇنى ۋە ساھابىلىرىنى مەسخىرە قىلاتتى، ئۇلار: «مۇھەممەد ئېيتقانداك بۇلار جەننەتكە كىرىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە، بۇلاردىن ئىلگىرى بىز كىرىمىز» دەيتتى، بۇ ئايەت شۇلار ھەققىدە نازىل بولغان.

اللہ غا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭدىن قورقۇڭلار ۋە اللہ غا ئىتائەت قىلىڭلار (3). ئۇ بەزى گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلدۇ، سىلەرنى مۇئەييەن مۇددەتكىچە كېچىكتۈرىدۇ (يەنى ئۆمرۇڭلارنى ئۇزۇن قىلدۇ)، شۇبھىسىزكى، ئەگەر بىلسەڭلار، اللە نىڭ (ئىنسانغا بېكىتكەن) ئەجلى كەلگەن چاغدا (ئەجەل) كېچىكتۈرۈلمەيدۇ» (4). نۇھ ئىيتتى: «پەرۋەردىگارم! مەن ھەقىقەتەن قەۋمىمنى كېچە-كۈندۈز (ئىنسانغا) دەۋەت قىلدىم (5). مېنىڭ دەۋىتىم ئۇلارنى تېخىمۇ قاچۇرۇۋەتتى (6). مەن ئۇلارنى سېنىڭ مەغپىرىتىڭگە ئېرىشسۇن دەپ، ھەر قاچان دەۋەت قىلسام، (دەۋىتىمنى ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن) بارماقلىرىنى قۇلاقلىرىغا تىقىۋالدى، (سۆزۈمنى ئاڭلىماسلىق ياكى مېنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن)

أَنْ عَبُدُوا اللَّهَ وَأَتَقُوا وَأَطِيعُوا ۖ يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۖ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دَعْوِي إِلَّا فِرَارًا ۖ وَإِنِّي لَكَلِمَادٌ تُحَوِّثُهُمْ لِتَعَفُّرِهِمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعَسُوا بَيْنَهُمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا ۖ اسْتَجِبَارًا ۖ تَعَفَّرْتُ لَهُمْ دَعْوَتُهُمْ جَهَارًا ۖ كُنْتُ إِنِّي أَعْلَمْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۖ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۖ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۖ وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۖ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۖ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۖ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَعِيمَ سُلَيْمٍ طَبِيعًا ۖ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا ۖ وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۖ وَاللَّهُ أَنْتَبِكُمْ مِنْ الْأَرْضِ بَنَاتًا ۖ كُنُوْا يَعْزِمُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجَكُمْ إِسْرَاجًا ۖ

كىيىملىرى بىلەن باشلىرىنى چۈمكۈۋالدى، (كۈفردا) چىڭ تۇردى، چوڭچىلىق قىلىپ (ئىنساندىن) تېخىمۇ باش تارتتى (7). ئاندىن مەن ئۇلارنى توۋلاپ دەۋەت قىلدىم (8). ئاندىن ئۇلارنى ئاشكارا دەۋەت قىلدىم ۋە يوشۇرۇن دەۋەت قىلدىم (9). (ئۇلارغا) ئىيتتىم: پەرۋەردىگارنىڭلاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر (10). ئۇ سىلەرگە مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىدۇ (11)، سىلەرنىڭ ماللىرىڭلارنى ۋە ئوغۇللىرىڭلارنى كۆپەيتىپ بېرىدۇ، سىلەرگە باغلارنى، ئۆستەڭلارنى ئاتا قىلدۇ (12)، نېمە ئۈچۈن سىلەر اللە نىڭ بۈيۈكلۈكىدىن قورقمايسىلەر؟ (13) ھالبۇكى اللە سىلەرنى بىرقانچە باسقۇچلارغا بۆلۈپ ياراتتى (14)، سىلەر كۆرمىدىڭلارمىكىن، اللە قانداق قىلىپ يەتتە ئاسماننى بىرنىڭ ئۈستىدە بىرنى قىلىپ ياراتتى (15)، ئايىنى ئۇلاردا (يەنى دۇنيانىڭ ئاسمىنىدا) نۇر قىلدى، كۈننى (نۇر چاچقۇچى) چىراق قىلدى (16). اللە سىلەرنى زېمىنىدىن ياراتتى (چۈنكى ئاتاڭلار ئادەمنى تۇپراقتىن ياراتقان ئىدى) (17). ئاندىن اللە سىلەرنى (ئۆلگەندىن كېيىن) زېمىنغا قايتۇرىدۇ (يەنى زېمىندا دەپنە قىلىنىسىلەر)، ئاندىن سىلەرنى (قىيامەت كۈنى) زېمىنىدىن چىقىرىدۇ (18).

زېمىندا كەڭ يوللاردا مېڭىشىڭلار ئۈچۈن،
 اللە سىلەرگە زېمىننى بىسات قىلىپ بەردى (19-20).
 نۇھ ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! ئۇلار ھەقىقەتەن
 ماڭا ئاسىيلىق قىلدى، مېلىغا، بالىسىغا ۋە
 ئۆزلىرىگە زىياندىن باشقىنى زىيادە قىلمىغان كىشى-
 لەرگە (يەنى بايلىرىغا، كاتتىباشلىرىغا) ئەگەشتى (21).
 ئۇلار (يەنى كاتتىباشلار) (ماڭا چىنپۈتمىدى،
 ماڭا ۋە ماڭا ئەگەشكەنلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزۈپ)
 چوڭ ھىيلە تۈزدى (22). ئۇلار: 'مەبۇدلىرىڭلارنى
 ھەرگىز تەرك ئەتمەڭلار، ۋەدىنى، سۇۋائىنى،
 يەغۇسنى، يەئۇقنى ۋە نەسرىنى ھەرگىز تەرك
 ئەتمەڭلار' دېدى (23). ئۇلار ھەقىقەتەن نۇرغۇن
 كىشىلەرنى ئازدۇردى، زالىملارنى تېخىمۇ كۆمرە
 قىلغىن» (24). ئۇلار گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن (توپان
 بىلەن) غەرق قىلىندى، دوزاخقا كىرگۈزۈلدى، ئۇلار

ئۆزلىرى ئۈچۈن اللە دىن باشقا ھېچقانداق ياردەمچى تاپالمىدى (25). نۇھ ئېيتتى: «پەرۋەردى-
 گارم يەر يۈزىدە كاپىرلارنىڭ بىرىنىمۇ قويمىغىن (26). ئەگەر ئۇلارنى قويساڭ، شۈبھىسىزكى،
 بەندىلىرىڭنى ئازدۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ تاپقان بالىلىرىمۇ پەقەت فاجىر، كاپىر بولىدۇ» (27).
 پەرۋەردىگارم! ماڭا، ئاتا-ئانىمغا، مېنىڭ ئۆيۈمگە مۆمىن بولۇپ كىرگەن كىشىگە ۋە مۆمىن
 ئەرلەرگە، مۆمىن ئاياللارغا مەغپىرەت قىلغىن، زالىملارغا پەقەت ھالاكەتنى زىيادە قىلغىن» (28).

72 - سۇرە جىن

مەككىدە نازىل بولغان، 28 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
 (ئى مۇھەممەد! قەۋمىڭگە) ئېيتقىنكى، «بىرقانچە نەپەر جىننىڭ (مەندىن قۇرئان) تىڭشاپ
 (ئىمان ئېيتقانلىقى) ماڭا ۋەھىي قىلىندى، ئۇلار (قەۋمىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن)
 ئېيتتى: بىز توغرا يولغا باشلايدىغان ئاجايىپ قۇرئاننى ھەقىقەتەن ئاڭلىدۇق» (1).

تۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق، پەرۋەردىگار بىزغا ھېچ-كىمىنى شېرىك كەلتۈرمەيمىز، (2). پەرۋەردىگار-مىزنىڭ ئەزىمىتى كاتتىدۇر، خوتۇنى ۋە بالىسى يوقتۇر (3). بىزنىڭ ئارىمىزدىكى ئەخمەق (يەنى ئىبلىس) اللەغا ۋە ئۇنىڭ كاتتىلىقىغا ئالايىق سۆزلەرنى قىلدى (4). بىز، ئىنسانلار ۋە جننلار اللەغا يالغاننى چاپلىمايدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدۇق (5). ئىنسانلاردىن بەزى كىشىلەر جننلاردىن بولغان بەزى كىشىلەرگە سېغىناتتى، شۇنىڭ بىلەن جننلار تېخىمۇ تەكەببۇرلىشىپ كەتتى (6). ئۇلار (يەنى ئىنساننىڭ كۇفكارلىرى)، سىلەرگە ئوخشاش، اللە ھېچ ئادەمنى (ئۆلگەندىن كېيىن) تىرىلدۈرمەيدۇ، دەپ گۇمان قىلدى» (7). (جننلار ئېيتتى) «بىز

(ئاسمان ئەھلىنىڭ سۆزلىرىنى تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسمانغا (چىقىشنى) تىلدۇق، ئاسماننىڭ كۈچلۈك مۇھاپىزەتچىلەر (يەنى پەرشتىلەر) بىلەن ۋە (كۆيدۈرگۈچى) يۇلتۇزلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىدۇق (8). بىز ھەمىشە (ئوغرىلىقچە تىڭشاش ئۈچۈن) ئاسماننىڭ ئولتۇرۇشقا بولىدىغان جايلىرىدا ئولتۇراتتۇق، كىمكى ئەمدى (ئوغرىلىقچە) ئاڭلاشقا ئۇرۇنىدىكەن، ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان كۆيدۈرگۈچى يۇلتۇزلارنى بايقايدۇ (9). بىز (جننلار جامائەسى) زېمىنىدىكىلەرگە يامانلىق ئىرادە قىلىندىمۇ ياكى پەرۋەردىگارى ئۇلارغا ياخشىلىق ئىرادە قىلىدىمۇ؟ بىلىمەيمىز (10). بىزنىڭ ئىچىمىزدە ياخشىلارمۇ ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەن تۇرىدىغانلارمۇ بار، بىز تۈرلۈك يوللارغا بۆلۈندۇق (11). بىز جەزمەن ئىشەندۇقكى، اللەنى (ئۆز ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىن) ھەرگىز ئاجىز قىلالايمىز، ئۇنىڭ (ئازابى) دىنىمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايمىز (12). بىز ھىدايەتنى (يەنى قۇرئاننى) ئاڭلىغان چېغىمىزدا تۇنىڭغا ئىمان كەلتۈردۇق، كىمكى پەرۋەردىگارغا ئىمان ئېيتىدىكەن، (ياخشىلىقلىرىنىڭ) كېمىسىپ كېتىشىدىن ۋە (يامانلىقلىرىنىڭ ئارتۇق بولۇپ) زۇلۇم قىلىنىشتىن قورقمايدۇ (13). بىزدىن مۇسۇلمانلار ۋە ھەق يولدىن چىققۇچىلارمۇ بار، مۇسۇلمان بولغانلار توغرا يولنى ئىزدىگەن بولىدۇ (14).

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۗ وَأَنْ لَّوِ اسْتَمْتَمُوا
عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدًا ۖ لَنْفَتَنَّهُمْ بَحْرًا
وَمِنْ يُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا ۗ
وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۗ وَالْأَنكَ
لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا ۗ
قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۗ قُلْ إِنِّي لَا
أُمْلِكُ لَكُمْ صَرًا وَلَا رَشْدًا ۗ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيبَنِي مِنَ
اللَّهِ أَحَدًا ۗ وَلَنْ أُجِدَ مِنْ دُونِهِ مَلْتَمِدًا ۗ الْإِبْرَاهِيمَ
مَنْ اللَّهُ وَبِسْمِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُخِصِ اللَّهُ فَسَوْفَ لَهُ فَن
لَهُ تَارِجَهُمْ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبْنَاءٌ ۗ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ فَيَسْجُدُونَ مَنْ أَضَعُ نَأصِرًا ۗ وَقُلْ عَدُوًّا
قُلْ إِنِّي أَدْرِي قَرِيبٌ مِمَّا تُوعَدُونَ ۗ أَمْ يَجْعَلُ
لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۗ عَلَيْهِ الْعَقِيبُ ۗ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
أَحَدًا ۗ الْإِلَهِينَ أَمْ تَضَىٰ مِنْ مَرَسُورٍ قَرَاتَهُ
يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ۗ وَمَنْ خَلَقَهُ رَصَدًا ۗ

توغرا يولدن چمقۇچىلار جەھەننەمگە ئوتۇن بولدۇ» (15). ئەگەر ئۇلار (يەنى مەككە كۇفۇرلىرى) توغرا يولدا بولسا ئىدى، ئۇلارنى سىناش ئۈچۈن مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرەتتۇق (يەنى رىزىقىنى كەڭ قىلىپ بېرەتتۇق)، كىمكى پەرۋەردىگارنىڭ زىكرىدىن (يەنى اللە نىڭ تائەت-ئىبادىتىدىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن، اللە ئۇنى قاتتىق ئازابقا دۇچار قىلدۇ (16-17). مەسجىدلەر اللەغا خاستۇر، اللەغا قوشۇپ ھېچكىمگە ئىبادەت قىلماڭلار (18). اللە-نىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) اللەغا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا، (قۇرئان تىكشاش ئۈچۈن) جىنلار (ئوللىشىپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالدۇ (19). (ئى مۇھەممەد! دىنىڭدىن يېنىپ كېتىشىڭنى تەلەپ قىلغان بۇ كۇفۇرلارغا) ئېيتقىنكى، «پەرۋەر-

دىگارمغا ئىبادەت قىلىمەن، ئۇنىڭغا ھېچ ئەھدەنى شېرىك كەلتۈرمەيمەن» (20). ئېيتقىنكى، «مەن سىلەرگە پايدا-زىيان يەتكۈزۈشكە قادىر بولالمايمەن (بۇنىڭغا پەقەت اللە قادىر بولالايدۇ)» (21). ئېيتقىنكى، «ئەگەر مەن اللەغا ئاسىي بولسام) مېنى اللە نىڭ ئازابىدىن ھېچ كىشى قۇتقۇزالمايدۇ، اللەدىن باشقا ھېچ پاناھگامۇ تاپالمايمەن (شۇنداق تۇرۇقلۇق، مەن سىلەرنىڭ تەلۈڭلارنى قانداق قوبۇل قىلالايمەن) (22). مەن پەقەت (سىلەرگە) اللە نىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزۈشكە قادىرمەن، كىمكى اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاسىيلىق قىلىدىكەن (يەنى كىمكى اللەنى ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرىنى ئىنكار قىلىدىكەن، اللەغا مۇلاقات بولۇشقا ئىشەنمەيدىكەن، اللەنىڭ ئايەتلىرىگە قۇلاق سېلىشتىن يۈز ئۆرۈيدىكەن)، ئۇ دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولدۇ، دوزاختا مەڭگۈ قالدۇ (23). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) ئاگاھلاندىرۇلغان ئازابىنى كۆرگەن چاغدا كىمىنىڭ ياردەمچىسى ئاجىز ۋە سانى ئاز ئىكەنلىكىنى بىلدۇ» (24). (ئى مۇھەممەد! ئۇلارغا) ئېيتقىنكى، «سىلەرگە ئاگاھلاندىرۇلغان ئازاب يېقىنمۇ؟ ياكى پەرۋەردىگارم ئۇنىڭغا (ئۇزاق) ۋاقىت تەيىن قىلامدۇ؟ ئۇقمايمەن (25). اللە غەيىبى بىلگۈچىدۇر، ئۆزىنىڭ غەيىبىدىن ھېچبىر ئادەمنى خەۋەردار قىلمايدۇ (26). پەقەت اللە ئۆزى مەمنۇن بولغان پەيغەمبىرىگىلا (بەزى غەيىبى بىلدۈرىدۇ)، ئۇنىڭ ئالدىغا ۋە ئارقىسىغا كۆزەتچى (پەرشتە) سېلىپ قويدۇ (27).

(بۇ اللەنىڭ) ئۇنىڭ (يەنى پەيغەمبەرنىڭ) اللەنىڭ ئەلچىلىكىنى يەتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇشى ئۈچۈندۇر. اللە ئۇلارنىڭ سۆز- ھەرىكەتلىرىنى تولۇق بىلگۈچىدۇر، ھەر شەيئىنىڭ سانىنى تولۇق ئىگەللىگۈچىدۇر» (28).

73 - سۈرە مۇززەمىل

مەككىدە نازىل بولغان، 20 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلامەن.

ئى كىيىمگە يۆگىنىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!) (1) كېچىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىدا، يېرىمىدا ياكى يېرىمىدىنمۇ ئازراقدا ياكى يېرىمىدىن كۆپرەكىدە ناماز ئوقۇغىنى، قۇرئانىنى تەرتىل بىلەن (يەنى

دانه-دانه، ئوچۇق) ئوقۇغىن (2-4). ساڭا ھەقىقەتەن تەنتەنىلىك قۇرئانىنى نازىل قىلىمىز (5). شۈبھىسىزكى، كېچىنىڭ قىيامى (يەنى كېچىدە كىشىنىڭ ئىبادەت قىلىشى ئۈچۈن ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ تۇرۇشى) ئەڭ مۇۋاپىقتۇر، (تىنچ بولغانلىقى ئۈچۈن) كېچىنىڭ قىرئىتى ئەڭ توغرا بولىدۇ (6). ھەقىقەتەن كۈندۈزى ئىش بىلەن ئالدىراش بولسىن، (شۇڭا ئىبادەتكە) كېچىسى بېرىلگىن (7). پەرۋەردىگارىڭنىڭ نامىنى ياد ئەتكىن، (ئىبادىتىڭدا) ئۇنىڭغا تولۇق يۈزلەنگىن (8). ئۇ مەشرىقىنىڭ ۋە مەغربىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنى ھامىي قىلىۋالغىن (يەنى ھەممە ئىشىڭنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغىن) (9). ئۇلارنىڭ (يەنى مەككە كۇففارلىرىنىڭ) (سېنى سېھىرگەر، شائىر، مەجنۇن دېگەن) سۆزلىرىگە سەۋر قىلغىن، ئۇلارنى چىرايلىقچە تەرك ئەتكىن (10). (ئى مۇھەممەد! مېنىڭ ئايەتلىرىمنى) ئىنكار قىلغۇچى دۆلەتمەنلەرنى ماڭا قويۇۋەتكىن (يەنى ئۇلارنىڭ جازاسىنى ئۆزۈم بېرىمەن)، ئۇلارغا ئازغىنا مۆھلەت بەرگىن (11). شۈبھىسىزكى، بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا (ئۇلارغا) ئېغىر ئىشكەللەر ۋە (كۆيدۈرگۈچى) دوزاخ بار (12). (زەققۇم، زەرىدىن ئىبارەت) گالىدىن ئۆتەيدىغان تاماق ۋە قاتتىق ئازاب بار (13). ئۇ كۈندە زېمىن ۋە تاغلار قاتتىق تەۋرەيدۇ، تاغلار بىر دۆۋە تارقاق قۇمغا ئايلىنىدۇ (14). شۈبھىسىزكى، بىز پىرىئەۋنىگە بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتكەندەك، سىلەرگە (ئەمەلگىلارغا) گۇۋاھلىق بەرگۈچى بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتتۇق (15).

پىر ئەۋن پەيغەمبەرگە (يەنى مۇسا ئەلەيھىسسالامغا) ئاسىلىق قىلدى (يەنى پىر ئەۋن مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتماي، ئۇنى يالغانغا چىقاردى، ئى قۇرەيش جامائەسى! سىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئاسىلىق قىلغاندەك، پىر ئەۋن مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئاسىلىق قىلغان ئېدى)، شۇنىڭ بىلەن ئۇنى قاتتىق جازالدۇق (16). (ئى قۇرەيش جامائەسى!) ئەگەر ئىمان ئېيتماساڭلار، (دەھشتىدىن) بالىلارنىڭ بېشىنى ئاقارتىۋېتىدىغان كۈندىن قانداق ساقلىنىسىلەر (17). ئۇ كۈننىڭ (دەھشتىدىن) ئاسمان يېرىلىدۇ، اللە نىڭ ۋەدىسى چوقۇم ئەمەلگە ئاشدۇ (چۈنكى اللە ۋەدىسىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ) (18). بۇ ئايەتلەر ھەقىقەتەن ۋەز-نەسەھەتتۇر، (بۇ ۋەز-نەسەھەتتىن پايدىلىنىشنى) خالىغان ئادەم پەر-ۋەردىگارىغا يەتكۈزىدىغان يولنى تۇتسۇن (19). (ئى

مۇھەممەد!) شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگارىڭ سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بولغانلارنىڭ (يەنى ساھابىلەر) دىن بىر توپ ئادەمنىڭ (تەھجۇد نامىزى ئۈچۈن) كېچىنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسىسىدە، يېرىمدا ۋە ئۈچتىن بىر ھەسسىسىدە تۇرىدىغانلىقىڭلارنى بىلىدۇ، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ (ئۇزۇنلۇقى)نى اللە ئالدىنئالا بەلگىلەيدۇ، سىلەرنىڭ ئۇنى ھېسابلاپ بولالمايدىغانلىقىڭلارنى اللە بىلىدۇ، اللە سىلەرگە رەھىم قىلدى (يەنى كېچىدە تەھجۇد نامىزى ئوقۇشنىڭ پەرزلىكىنى) ئەمەلدىن قالدۇردى، تەھجۇد نامىزىدىن سىلەرگە قولاي بولغاننى ئوقۇڭلار، اللە بىلىدۇكى، بەزىڭلار كېسەل بولۇپ قالسىلەر، بەزىلەر اللە نىڭ پەزىلىنى تىلەپ (يەنى تىجارەت قىلىپ) يەر يۈزىدە سەپەر قىلىدۇ، يەنە بەزىلەر اللە نىڭ يولىدا جىھاد قىلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭدىن (يەنى تەھجۇد نامىزىدىن) قولاي بولغاننى ئوقۇڭلار، (پەرز) نامازنى ئادا قىلىڭلار، زاكاتنى بېرىڭلار، اللە غا قەرزى ھەسەنە بېرىڭلار (يەنى اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ياخشىلىق يوللىرىغا پۇل-مال سەرپ قىلىڭلار)، ئۆزەڭلار ئۈچۈن (دۇنيادا) قايسىبىر ياخشى ئىشنى قىلساڭلار، اللە نىڭ دەرگاھىدا تېخىمۇ ياخشى، تېخىمۇ كاتتا ساۋابقا ئېرىشىسىلەر (دۇنيا بولسا پانىدۇر، ئاخىرەت بولسا باقىدۇر، ياخشى بەندىلەر ئۈچۈن اللە نىڭ دەرگاھىدىكى ساۋاب ھەممىدىن ئارتۇقتۇر)، اللە دىن مەغپىرەت تىلەڭلار، اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىباندۇر (20).

74- سۇرە مۇددەسىسر

مەككەدە نازىل بولغان، 56 ئايەت.

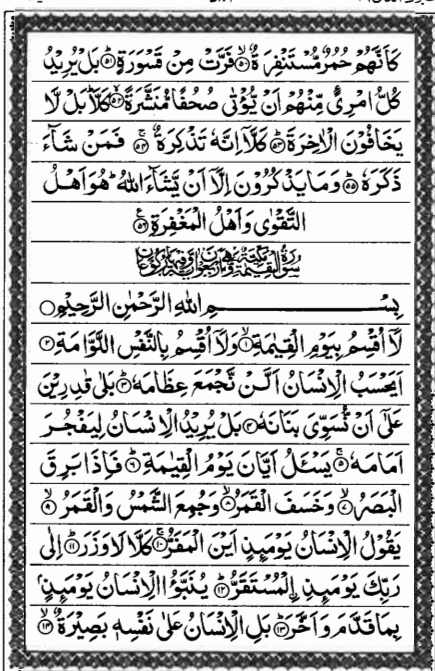

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئى (ۋەھىي نازىل بولغان چاغدا) كىيىمىگە چۆم-كىلىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!) تۇر! (ئىنسانلارنى) اللە نىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇر (2). پەرۋەردىگارنىڭ نى ئۇلۇغلا (3). كىيىمىڭنى پاك تۇت (4). ئازابىتىن (يەنى ئازابقا قالدۇرىدىغان ئىشلاردىن) يىراق بول (5). كۆپ ئېلىشى نىيىتىدە بەرمە (يەنى بىر كىشىگە بىرەر سوغا بەرسەڭ، ئۇنىڭدىن بەرگەن نەرسەڭدىن كۆپرەك نەرسە ئېلىشىنى تەمە قىلما) (6)، پەرۋەردىگارنىڭ (رازىلىقى) ئۈچۈن (قەۋمىڭدىن

يەتكەن ئەزىيەتكە) سەۋر قىل (7). سۇر چىلىنغان ۋاقىت — ئۇ كۈن قىيىن كۈندۈر (8-9). كاپىرلارغا ئاسان ئەمەستۇر (10). (ئى مۇھەممەد!) مەن تەنھا ياراتقان كىشىنى (يەنى ۋەلىد ئىبنى مۇغزەنى) مانجا قويۇۋەت (11). ئۇنىڭغا نۇرغۇن مال بەردىم (12). ئۇنىڭغا كۆز ئالدىدا تۇرىدىغان ئوغۇللارنى بەردىم (13). ئۇنىڭ ئابرويىنى ئۆستۈردۈم (14). ئاندىن ئۇ يەنە كۆپ بېرىشىمنى تەمە قىلىدۇ (15). ياق (يەنى ئۇنىڭ خالىغىنى بولمايدۇ)، چۈنكى ئۇ بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزگە قارشى چىقتى (16). ئۇنىڭغا قانتىق ئازابىمنى تېتىتىمەن (17). ئۇ (پەيغەمبەر ۋە قۇرئان ھەققىدە) ئويلىنىدى، (قۇرئان توغرىلۇق نېمە دېيىشىنى ۋە قانداق بوھتان قىلىشىنى) پىلانلىدى (18). لەنەت بولسۇنكى، ئۇ قانداق پىلانلىدى (19). يەنە لەنەت بولسۇنكى، ئۇ قانداق پىلانلىدى (20). ئاندىن ئۇ قارىدى (21)، ئاندىن قوشۇمىسىنى تۇردى ۋە چىرايىنى پۇرۇشتۇردى (22)، ئاندىن (ئىماندىن) يۈز تۇردى (پەيغەمبەرگە ئەگىشىشتىن) تەكەببۇرلۇق بىلەن باش تارتتى (23)، «بۇ (كالمۇ اللە ئەمەس) پەقەت ئۆگىنىلگەن سېھىردۇر، بۇ پەقەت ئىنسان سۆزىدۇر» دېدى (24-25). ئۇنى مەن سەقەرگە (يەنى دوزاخقا) سالدىم (26). سەقەرنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (27) ئۇ ھېچ نەرسىنى قالدۇرمايدۇ، قويمايدۇ (بەلكى كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ) (28). ئۇ (چوڭلۇقىدىن) ئىنسانلارنىڭ (كۆزلىرىگە يىراق مۇساپىلەردىن) كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ (29). ئۇنىڭغا 19 پەرىشتە مۇئەككەلدۇر (30).

گويا ئۇلار يولۋاستىن قاچقان ياۋايى ئېشەكلەزدۇر (يەنى بۇ مۇشرىكلار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندە، ئۇنىڭدىن خۇددى يولۋاستىنى كۆرۈپ قاچقان ياۋا ئېشەكلەردەك قاچىدۇ) (50-51). بەلكى ئۇلاردىن ھەر كىشى ئۆزىگە ئوچۇق سەھىپىلەر بېرىلىشىنى خالايدۇ (يەنى ئۇلار اللەنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان كىتابىدەك كىتاب نازىل قىلىنىشىنى تەمە قىلىدۇ) (52). ياق (يەنى ئۇلار مۇنداق تەمەدىن يانسۇن). بەلكى ئۇلار (ئاخىرەتتىن) قورقمايدۇ (53). ياق، مۇقەررەر- كى، ئۇ (يەنى قۇرئان) ۋەز- نەسەھەتتۇر (ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بەختىيار بولۇشىنى كۆزلەيدىغان بولسا، قۇرئان ئۇلارنىڭ ۋەز- نەسەھەت ئېلىشىغا يېتەرلىك- تۇر) (54). خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز- نەسەھەت ئالىدۇ (55). ئۇلار پەقەت خالسا، ئاندىن ۋەز- نەسەھەت ئالىدۇ، اللە (بەندىلىرى) قورقۇشقا تېگىشلىك زاتتۇر، (بەندىلىرىنى) مەغپىرەت قىلىشقا لايىق زاتتۇر (56).

75- سۈرە قىيامەت

مەككىدە نازىل بولغان، 40 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. قىيامەت كۈنى بىلەن قەسەمكى (1)، ئۆزىنى مالاھەت قىلغۇچى نەپسى بىلەن قەسەمكى، (سىلەر چوقۇم تىرىلدۈرۈلسىلەر، چوقۇم سىلەردىن ھېساب ئېلىنىدۇ) (2). ئىنسان (يەنى كاپىر) بىزنى ئۆزىنىڭ (چىرىپ تارقىلىپ كەتكەن) سۆڭەكلىرىنى جەمئىي قىلالايدۇ دەپ گۇمان قىلامدۇ؟ (3) ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇنىڭ سۆڭەكلىرىنى جەمئىي قىلىمىز)، ئۇنىڭ (ئەڭ ئىنچىكە، ئەڭ نازۇك بولغان) بارماقلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرەلەيمىز (4). بەلكى ئىنسان كەلگۈسى ھاياتىدا گۇناھتا ئەزۋە يىلىمە كىچى بولىدۇ (5). ئۇ (مەسخىرە قىلىش يۈزىدىن): «قىيامەت كۈنى قاچان بولىدۇ» دەپ سورايدۇ (6). كۆزلەر تورلاشقان، ئاينىڭ نۇرى ئۆچكەن، كۈن بىلەن ئاي بىرلەشتۈرۈلگەن چاغدا، ئىنسان بۇ كۈندە: «قاچىدىغان جاي قەيەردە؟» دەيدۇ (7-10). ياق، (اللەنىڭ ئازابىدىن) قاچىدىغان پاناھ- گاه يوقتۇر (11). بۇ كۈندە قاراگاھ پەرۋەردىگارىڭنىڭ تەرىپىدۇر (12). بۇ كۈندە ئىنسانغا (چوڭ بولسۇن، كىچىك بولسۇن، ياخشىلىق بولسۇن، يامانلىق بولسۇن) ئىلگىرى-ئاخىر قىلغان ئەمەللەر- رى ئۇقتۇرۇلدى (13). بەلكى ئىنسان ئۆزىگە (يەنى قىلغان يامان ئىشلىرىغا) ئۆزى گۇۋاھتۇر (14).

ئۇ ئۆزىنى ئاقلاش ئۈچۈن قانچە ئۆزۈم ئېيتقان تەقدىردىمۇ (ئۆزۈمنى قوبۇل قىلىنمايدۇ) (15). ساڭا جىبرىئىل ئارقىلىق ۋەھى نازىل بولۇۋاتقاندا، ئۇنى ئېسىڭغا ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ئالدىراپ تىلىڭنى مەدرا لاتما (16). ئۇنى توپلاش ۋە ئوقۇپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر (17). ساڭا ئۇنى ئوقۇپ بەرگىنىمىزدە (يەنى جىبرىئىل ساڭا ئوقۇپ بەرگەندە)، ئۇنىڭ ئوقۇشىغا ئەگەشكىن (18). ئاندىن ئۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر (19). (ئى مۇشرىكلار جامائەسى!) ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش، ھېساب بېرىش سىلەر گۇمان قىلغاندەك يوق ئىش ئەمەس)، بەلكى سىلەر بۇ دۇنيانى دوست تۇتىسىلەر (20). ئاخىرەتكە كۆڭۈل بۆلمەيسىلەر (21). بۇ كۈندە، (سانادەتمەنلەر -

وَلَوْلَا نَفَىٰ مَعَادِيرِهِ ۖ لَا حَرَكَ بِهٖ لِسَانُكَ لِتَجْعَلَ بِهٖ ۙ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۗ اِذَا قَرَأَهُ فَانْبِعُ قُرْآنَهُ ۗ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا نِازِلَهُ ۗ كَلَّا بَلْ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۗ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۗ وَجُودًا يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۗ اِلَىٰ رَيْبٍ نَّانِظِرَةٌ ۗ وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاسِرَةٌ ۗ تَنْظُرُ اَنْ يُفْعَلَ بِهٖمَا فَاتْرَهُ ۗ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ النَّحْرَاقِي ۗ وَقِيلَ مَنْ نَّحْرَاقِي ۗ وَظَنَّتْ اَنَّهٗ الْغُرَاقِي ۗ وَاللَّعْنَةُ السَّاقِي ۗ بِالسَّاقِي ۗ اِلَىٰ رَيْكُ يَوْمَئِذٍ اِلْتِمَاسٌ ۗ فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ وَلَا حَنَ ۗ وَلَكِنَّ كَذَّابٌ وَكُوٰلِي ۗ ثُمَّ ذَهَبَ اِلَىٰ اَهْلِهٖ يَتَمَطَّى ۗ اَوَّلِي لَكَ قَاوَلِي ۗ ثُمَّ اَوَّلِي لَكَ قَاوَلِي ۗ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۗ اَلَمْ يَكُ نَظْفَةً مِّنْ مَّرْمِيٍّ يُمْنٰى ۗ ثُمَّ كَانَ عِلْفَةً ۗ فَخَلَعَ فَمُوٰى ۗ فَجَعَلَ مِنْهٗ الْزُجَّاجِيْنَ ۗ الذِّكْرُوۤا اِنَّنِي ۗ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِغَيْرِ عَلِيٍّ اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ۗ

نىڭ) يۈزلىرى نۇرلۇق بولىدۇ (22). (ئۇلار) پەرۋەردىگارىغا قاراپ تۇرىدۇ (23). بۇ كۈندە، نۇرغۇن يۈزلەر تۇتۇق بولىدۇ (24). ئۆزلىرىنىڭ چوڭ مۈشكۈللۈكىگە دۇچار بولىدىغانلىقىغا ئۇلار جەزمەن ئىشىنىدۇ (25). راستلا جان ھەلقۇمغا يەتكەندە، «بۇ كېسەلگە، كىم ئىلاج قىلالايدۇ» دېيىلەدۇ (26-27). (سەكراتتا ياتقان ئادەم) بۇنىڭ (دۇنيادىن) ئايرىلىش ئىكەنلىكىنى جەزمەن بىلىدۇ (28). (سەكراتنىڭ قاتتىقلىقىدىن) پاچاق پاچاققا كىرىشىپ كېتىدۇ (29). بۇ كۈندە ھەيدىپ بېرىلىدىغان جاي پەرۋەردىگارىڭنىڭ دەرگاھىدۇر (30). (كاپىر قۇرئانغا) ئىشەنمىدى، ناماز ئوقۇمىدى (31). لېكىن ئۇ (قۇرئاننى) ئىنكار قىلدى ۋە (ئىماندىن) يۈز ئۇرۇدى (32). ئاندىن كېرىلىگەن ھالدا ئۆيىگە قايتتى (33). ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! (34) يەنە ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! ۋاي سېنىڭ ھالىڭغا! (35) ئىنسان ئۆزىنى بىكار قويۇپ بېرىلىدۇ (يەنى شەرىئەت ئىشلىرىغا تەكلىپ قىلىنماي، مەيلىگە قويۇۋېتىلگەن ھايۋانغا ئوخشاش) دەپ ئويلىمىدۇ؟ (36) ئۇ (بەچچىدانلارغا) تۆكلىدىغان (ئاجىز مەنى) ئەمەسمىدى؟ (37) ئاندىن ئۇ لەختە قان بولىدى، ئاندىن اللە ئۇنى چىرايلىق شەكىلدە ياراتتى (38). ئۇ مەندىن ئەر - ئايال (ئىككى تىپىنى) ياراتتى (39). ئۇ (يەنى يۇقىرىقىدەك ئىشلارنى قىلالغان اللە) ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈشكە قادىر ئەمەسمۇ؟ (40)

76- سۇرە ئىنسان

مەدىنىدە نازىل بولغان. 31 نايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئىنسان (ئانىنىڭ قورسىقىدا) بىر مۇددەتنى ئۆتكۈزدى، ئۇ (ئەرزىمىگە ئىلگىرىن) تىلغا ئېلىندى. دىغان نەرسە بولمىدى (1). شۇبھىسىزكى، بىز ئىنساننى ئارىلاشما مەنى (يەنى ئەر بىلەن ئايال-نىڭ مەنىسى)دىن ياراتتۇق، ئۇنى بىز (شەرىئەت تەكلىپلىرى بىلەن) سىنايمىز، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى بىز (ئۇنى نازىل قىلغان ئايەتلىرىمىزنى ئاڭلىسۇن، كائىناتىنى ياراتقۇچىنىڭ بىرلىكىگە دالالەت قىلدىغان دەلىللەرنى كۆرسۈن دەپ) ئاڭلايدىغان، كۆرىدىغان قىلىپ ياراتتۇق (2). شۇبھىسىزكى،

ئۇنىڭغا بىز (پەيغەمبەر ئەۋەتتىش بىلەن ياخشى-يامان) يولنى كۆرسەتتۇق، ئۇ مۆمىن بولۇپ ياخشى يولدا مېڭىپ (اللەنىڭ نېمىتىگە) شۇكۇر قىلغۇچىدۇر، ياكى (فاجىر بولۇپ يامان يولدا مېڭىپ) كۆفۈرلىق قىلغۇچىدۇر (3). شۇبھىسىزكى، بىز كاپىرلارغا (پۇتلىرىغا سېلىنىدىغان) زەنجىرلەرنى، (بويۇنلىرىغا سېلىنىدىغان) تاقاقلارنى ۋە يېنىپ تۇرغان دوزاخنى تەييارلىدۇق (4). ھەقىقەتەن ياخشىلار كافر ئارىلاشتۇرۇلغان (مەي بىلەن تولدۇرۇلغان) جاملاردىن ئىچىدۇ (5). (ئۇ كافر جەننەتتىكى بىر) بۇلاقتىن (ئېتىلىپ چىققان بولۇپ)، ئۇنىڭدىن اللە نىڭ (ياخشى) بەندىلىرى ئىچىدۇ، ئۇ بۇلاقتىن ئۇلار (خالغان جايلىرىغا) ئېقىتىپ بارالايدۇ (6). ئۇلار ئۆز ئۈستىگە قەسەم ئىچىپ ئالغان ئىشنى ئورۇنلايدۇ ۋە دەھشىتى كەڭ دائىرىلىك بولغان كۈندىن (يەنى قىيامەت كۈنىدىن) قورقىدۇ (7). ئۆزى موھتاج تۇرۇقلۇق، مەسكىنىگە، يېتىمگە ۋە ئەسرگە ئاتام بېرىدۇ (8). (ئۇلار ئېيتىدۇ) «سەلەرگە بىز اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئاتام بېرىمىز، سەلەردىن (بۇنىڭ بەد-لىكىگە) ھېچقانداق مۇكاپات ۋە تەشەككۈر تەلەپ قىلمايمىز» (9). شۇبھىسىزكى، بىز پەرۋەردىگار بىز تەرىپىدىن مەيدانغا كەلتۈرۈلگەن ئېغىر، قاتتىق كۈندىن قورقىمىز» (10). اللە ئۇلارنى شۇ كۈننىڭ شەرىدىن ساقلايدۇ، ئۇلارنىڭ (يۈزلىرىگە) نۇر، (دەلىلىرىغا) خۇشاللىق ئاتا قىلىدۇ (11). ئۇلارنىڭ سەۋر-تاقەتلىرى ئۈچۈن اللە ئۇلارنى جەننەت بىلەن ۋە (ئۇ يەردىكى) يىمەك (لباسلار) بىلەن مۇكاپاتلايدۇ (12). ئۇلار جەننەتتە تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتتە قاتتىق ئىسسىقنىمۇ، قاتتىق سوغۇقنىمۇ كۆرمەيدۇ (13). جەننەتتىكى (دەرەخلەرنىڭ) سايلىرى ئۇلارغا يېقىندۇر، جەننەتنىڭ مېۋىلىرىنى ئۈزۈش ئۇلارغا ئاسان قىلىنىدۇ (14).

ئۇلارغا (تاماق قاچىلانغان) كۈمۈش تەخسىلەر، (مەي تولدۇرۇلغان) كۈمۈشتىن ياسالغان (ششەدەك سۈزۈك) جاملار ئايلاندۇرۇپ سۈنۈلۈپ تۇرسۇ، (ساقىيلار، ئۇلارنىڭ ئېھتىياجغا قاراپ) لايىق ئۇل-چەيدۇ (يەنى ئىچكۈچىلەرنىڭ ئېھتىياجىدىن ئېشىپمۇ قالمايدۇ، كېمىمۇ قالمايدۇ) (15-16). ئۇلار يەنە جەننەتتە زەنجىبىل ئارىلاشتۇرۇلغان جام بىلەن (يەنى جامدىكى مەي بىلەن) سۇغرىلىدۇ (17). جەننەتتە سەلسەبىل دەپ ئاتىلىدىغان بىر بۇلاقمۇ بار (18). قېرىماي ھەمىشە ياش تۇرىدىغان غىلمانلار نۆۋەت بىلەن ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ تۇرسۇ، ئۇلارنى كۆرگەن چېغىدا (ئۇلارنىڭ گۈزەللىكى، سۈزۈكلۈكى ۋە نۇرلۇقلۇقىغا قاراپ) ئۇلارنى تېرىد-لىپ كەتكەن مەرۋايىتىسكىن دەپ قالىسەن (19). قاچانكى سەن قارايدىغان بولساڭ، بۇ يەردە (تەس-ئۇرلەپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان) نېمەتلەرنى ۋە كاتتا

وَيَطَّافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتٍ مِنْ فَضْلِهِ وَالْوَاكِبَ كَانَتْ تَوَارِيهُمُ
قَوَارِيهُمُ مِنْ فَضْلِهِ كَذَرُّهَا تَقْدِيرُهَا وَيَسْقُونَ فِيهَا كَأْسًا
كَانَ مِزَاجُهَا زَعِجِيًّا لَيِّنًا لِيَهَا سَلْسَبِيلًا وَيَطْبُقُونَ
عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مَحْكُودُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مُنْتَوِرًا ۖ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ كَرِهْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَيْرًا ۖ
عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُودٌ أَسَاوِرٌ
مِنْ فِضَّةٍ وَسَقْمُورٌ رُبَّمَا بَاطِنُهَا أَهْلٌ ۖ إِنَّ هَذَا كَانَ
لَكُمْ حِزْبًا لَوْ كَانُوا سَعِيدِينَ مَشْرُورًا ۖ إِنَّا نَحْنُ زَكَاةُكَ
الْقُرْآنُ تَنْزِيلًا ۖ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُطِعُ مِنْهُمُ الْإِنْسَاءُ
أَوْ كُفْرًا ۖ وَإِذْ كَرِهَ لِقَابِ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَسِيلاً ۖ مِمَّنْ آتَيْنَا
فَأَسْمَاءَ وَهِيَ مُجْرِبَةٌ ۖ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَكَايِدُونَ
الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وراءَهُمْ يَوْمًا يُنْفِلُونَ ۖ مِمَّنْ خَلَقْتَهُمْ
وَسَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَكَرْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۖ
إِنَّ هَذِهِ ذِكْرَةٌ مِمَّنْ شَاءَ الْفِتْنَةَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ۖ وَمَا
كُنَّا نَدْرَأُكَ أَنَّ نُبْنَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهَا حَكِيمًا ۖ

پادشاھلىقنى كۆرسەن (20). ئۇلارنىڭ ئۇچىسىدا يۇپقا يىپەك ۋە قېلىن يىپەكنىن (تەييارلانغان) يېشىل كىيىملەر بولىدۇ، (ئۇلار) كۈمۈش ئۈزۈكلەرنى تاقايدۇ، پەرۋەردىگارى ئۇلارنى پاك شاراب بىلەن سۇغىرىدۇ (21). شۈبھىسىزكى، بۇ سىلەرگە بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر، سىلەرنىڭ مېھنىتىڭلار قوبۇل بولدى (22). (ئى مۇھەممەد!) ھەقىقەتەن بىز ساڭا قۇرئاننى بۆلۈپ-بۆلۈپ نازىل قىلدۇق (23). سەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ ھۆكۈمىگە سەۋر قىلغىن، سەن ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ھېچبىر گۇناھكارغا ياكى كۇفرلىق قىلغۇچىغا بويۇنمىغىن (24). ئەتىگەن-ئاخشامدا پەرۋەردىگارىڭنىڭ نامىنى ياد قىلغىن (يەنى ناماز ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭغا كۆپ تائەت-ئىبادەت قىلغىن) (25). كېچىنىڭ ئاز قىسمىدا ئۇنىڭغا سەجدە قىل، كۆپ قىسمىدا ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيت (26). شۈبھىسىزكى، بۇلار (يەنى مۇشرىكلار) دۇنيانى (ئاخىرەتتىن) ئارتۇق بىلىدۇ، كەلگۈسىدىكى قىيىن بىر كۈنىگە (يەنى قىيامەتكە) سەل قارايدۇ (27). بىز ئۇلارنى ياراتتۇق، ئۇلارنىڭ بەدىنىنى مەزمۇت قىلدۇق، ئەگەر بىز خالىساق، (ئۇلارنى ھالاك قىلىپ) ئورنىغا ئۇلارغا ئوخشاش باشقا ئادەملەرنى دەستەتتۇق (28). شۈبھىسىزكى، بۇ (ئايەتلەر) ۋەز-نەسەپتتۇر (بۇ ۋەز-نەسەپتتىن پايدىلىنىشى) خالىغان ئادەم پەرۋەردىگارىغا يەتكۈزىدىغان يولنى تۇتسۇن (29). پەقەت اللە خالىغاندىلا، ئاندىن سىلەر خالايسىلەر (يەنى ھەممە ئىش اللەنىڭ خاھىشىغا باغلىقتۇر). اللە ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر (30).

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَّ شَيْخِيَّةٍ ۖ وَ
 أَمْعَدْنَا كَأْسًا مَاءً قُرْآنًا ۖ وَيْلٌ لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾
 إِنظِلُّوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهٖ تَكْتُمُونَ ۖ إِنظِلُّوا إِلَى ظِلٍّ
 ذِي طَلْحٍ شُعْبٍ ۖ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغِيثُ مِنَ الْكُهْبِ ﴿٢٧﴾
 إِنهَا تَرَى بِشَرِّهَا لِقَابُ رِجَالٍ قَصُورًا ۖ كَأَنَّهُ جَدَلَتْ صَفْرًا ۖ وَيْلٌ
 لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطُغُونَ ﴿٢٩﴾ وَلَا
 يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۖ وَيْلٌ لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٠﴾
 هَذَا يَوْمُ الْقُصَلِ ۖ جَعَلْنَاكَ وَالْأَوْلَادِ ۖ إِن كَانَ لَكُمْ
 كَيْدٌ فَبِيدُوا ۖ وَيْلٌ لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾ إِنَّ
 السَّمْعِينَ فِي ظُلُمٍ وَعَيُونَ ۖ وَكُلَّوَاكِمَا يَسْتَهْوُونَ ﴿٣٢﴾
 كُلُّوَا شَرَّوَابٍ ۖ أَيُّهَا كُفُّوهُم تَعْمُونَ ۖ إِنَّا كَذَّبْنَا
 نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 وَتَسْمَعُوا قَوْلِي ۖ إِنَّا كُفُّوا مُجْرِمُونَ ۖ وَيْلٌ لِّيَوْمِئذٍ
 لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ادْعُوا آلَكُمْ ۖ وَيْلٌ
 لِّيَوْمِئذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ قِيَّتِي حَدِيثًا ۖ بَعْدَ الْيَوْمِئذِ ۖ

(يەنى) تىرىكلەرنى ۋە ئۆلۈكلەرنى (ئۆز ئىچىگە ئالدىغان قىلىمىدۇقمو؟) (26). بىز زېمىنغا ئېگىز تاغلارنى ئورناتتۇق، سىلەرنى تاتلىق سۇ بىلەن سۇغاردۇق (27). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (28) (ئۇلارغا دوزاخ مۇئەككەللە-رى) «سىلەر (دۇنيادىكى چېغىتلاردا) ئىنكار قىلغان (دوزاخ) ئازابىغا بېرىڭلار، ئۈچ شاخلق سايىگە بېرىڭلار» (دەيدۇ) (29-30). ئۇ سايە (جەھەننەم-نىڭ تۈتۈنى بولۇپ كىشىنى) سەگىدەتمەيدۇ، (جەھەننەمنىڭ) يالقۇنىنىمۇ توسمايدۇ (31). ئۇ يال-قۇن قەسرەدەك (چوڭ) ئۇچقۇنلارنى چىقىرىدۇ (32). ئۇ ئۇچقۇنلار قارا-سېرىق تۈڭلەرگە ئوخشايدۇ (33). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (34) بۇ كۈندە ئۇلار سۆز قىلالمايدۇ (35). ئۇلارنىڭ

ئۆزى ئېيتىشىغا ئىزنى بېرىلمەيدۇ (36). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (37) بۇ (خالايمىنىڭ ئارىسىدا) ھۆكۈم چىقىرىلىدىغان كۈندۇر، (ئۇ كۈندە) سىلەرنى ۋە ئاۋالقىلارنى (يەنى ئۆتكەنكى ئۈممەتلەرنى) (ئاراڭلاردا ھۆكۈم چىقىرىش ئۈچۈن) يىغىمىز (38). ئەگەر (ئازابتىن قۇتۇلۇشقا) بىرەر چارەڭلار بولسا، چارە قىلىپ بېقىڭلار (39). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (40) شۈبھىسىزكى، تەقۋادارلار سايىلەردىن، بۇلاقلاردىن ۋە كۆڭلى تارتقان مېۋىلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ (41-42). (ئۇلارغا) «دۇنيادا قىلغان (ياخشى) ئەمەل-لىرىڭلار ئۈچۈن خۇشال-خۇرام يەڭلار ۋە ئىچىڭلار» (دېيىلىدۇ) (43). شۈبھىسىزكى، بىز ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز (44). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (45) (كۇفۇرلارغا) «(دۇنيانىڭ لەززەتلىرىدىن) ۋاقىتلىق يەڭلار ۋە بەھرىمەن بولۇڭلار، شۈبھىسىزكى، سىلەر گۇناھكارسىلەر» (دېيىلىدۇ) (46). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچى-لارغا ۋاي! (47) ئۇلارغا: «رۇكۇ قىلىڭلار» دېيىلسە، ئۇلار رۇكۇ قىلمايدۇ (48). بۇ كۈندە (ئۇ كۈننى) ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (49) ئۇلار (شانلىق دەلىللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، پاساھەت-بالاغەتتە ئەڭ يۇقىرى بولغان بۇ قۇرئانغا ئىشەنمىسە) باشقا قايسى سۆزگە ئىشىنىدۇ (50).

(ئوتتۇزىنچى پارە)

78 - سۇرە نەبە

مەككەدە نازىل بولغان، 40 ئايەت.

ناھایتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(مۇشرىكلار ئۆزئارا نېمە توغرىلۇق) سورىشىدۇ؟ (1) ئۇلار چوڭ بىر خەۋەر (يەنى قىيامەت توغرىلۇق) سورىشىدۇ (2). ئۇلار شۇ (يەنى قىيامەت) توغرىسىدا ئىختىلاپ قىلىشقۇچىلاردۇر (3). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى قىيامەت ئۇلارنىڭ ئويلىغىنىدەك يالغان ئەمەس)، ئۇلار (ھەقىقىي ئەھۋالنى) كەلگۈسىدە بىلىدۇ (4). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار (بېشىغا كەلگەن ئازابىنى) كەلگۈسىدە بىلىدۇ (5).

(زېمىننىڭ ئۈستىدە مۇقىملىشىشكۇلار ۋە كەڭ تۈزلەڭلىكلەرگە زىرائەت تېرىپ پايدىلىنىشىكۇلار ئۈچۈن) زېمىننى سات قىلىدۇقمۇ؟ (6) (زېمىننىڭ تەۋرەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن) تاغلارنى قوزۇق قىلىدۇقمۇ؟ (7) سىلەرنى ئەر-ئايال قىلىپ ياراتتۇق (8). ئۇيغۇنى سىلەرنىڭ (بەدىنىڭلار ئۈچۈن) راھەت قىلدۇق (9). كېسچىنى لېباس قىلدۇق (10). كۈندۈزنى (سىلەر) تىرىكچىلىك قىلىدىغان (ۋاقىت) قىلدۇق (11). ئۈستۈڭلاردا مۇستەھكەم يەتتە ئاسماننى بىنا قىلدۇق (12). (سىلەر ئۈچۈن) يېنىپ تۇرغان چىراقنى (يەنى كۈننى) ياراتتۇق (13). ئاشلىقلارنى، ئوت-چۆپلەرنى، دەرەخلىرى قۇيۇق باغچىلارنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن بۇلۇتلاردىن مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بەردۇق (14-16). قىيامەت كۈنى ھەقىقەتەن (مۇكاپاتلاش ۋە جازالاش) ۋاقتىدۇر (17). ئۇ كۈنى سۇر چېلىنىدۇ، سىلەر توپ-توپ بولۇپ كېلىسىلەر (18). ئاسمان ئېچىلىپ نۇرغۇن ئىشىكلەر پەيدا بولىدۇ (19). تاغلار ھەرىكەتلەندۈرۈلۈپ سەراپتەك بولۇپ قالىدۇ (يەنى تاغلار تۈزۈپ يىراقتىن قارىغۇچىغا سۈدەك تۇيۇلىدۇ) (20). جەھەننەم ھەقىقەتەن (كۇففارلارنى) كۈتۈپ تۇرىدۇ (21). جەھەننەم، شۇبھىسىزكى، گۇناھكارلارنىڭ جايىدۇر (22). ئۇلار جەھەننەمدە ئۇزاق مۇددەت قالىدۇ (23). ئۇلار جەھەننەمدە (جەھەننەمنىڭ ھارارىتىنى يېنىكلىتىدىغان) بىرەر سۆرۈنلۈككە ۋە (تەشلىقنى قاندۇر-رىدىغان) بىرەر ئىچىملىككە ئېرىشەلمەيدۇ (24). ئۇلارنىڭ ئېرىشىدىغىنى پەقەت يۇقىرى ھارارەتلىك قايناقسۇ ۋە يىرىگىدىنلا ئىبارەت بولىدۇ (25). بۇ (ئۇلارغا بېرىلىدىغان) مۇۋاپىق جازادۇر (26). چۈنكى ئۇلار (قىلمىشلىرىدىن) ھېساب ئېلىنىشتىن قورقمايتتى (27)

ھەمدە بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى قاتتىق ئىنكار قىلاتتى (28). ھەر نەرسىنى تولۇق خاتىرىلەپ قويىمىز (29). (ئۇلارغا ئېيتىمىزكى) «تېتىڭلار! سىلەرگە پەقەت ئازابىنلا زىيادە قىلىمىز» (30). شۇبەسىزكى، تەقۋادارلار نېمەتكە ئېرىشىدۇ (31). (ئۇ نېمەت) باغلار، ئۈزۈملەردۇر (32). تەڭتۇش قىزلاردۇر (33). (شاراب بىلەن) تولدۇرۇلغان جاملاردۇر (34). ئۇلار جەننەتتە يالغان سۆز، بەھۇدە سۆز ئاڭلىمايدۇ (35). (ئەنە شۇلار) پەرۋەردىگارنىڭ بەرگەن مۇكاپاتى، يېتەرلىك ئاتاسەدۇر (36). ئۇ ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ناھايىتى شەپقەتلىكتۇر. (ئۇ كۈندە ھېچ كىشى) ئۇنىڭغا سۆز قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ (37). جىبرىئىل ۋە پەرىشتىلەر سەپ بولۇپ تۇرۇپ كېتىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەتتە)، ئۇلار (نىڭ ئارىسىدا) مېھرىبان

اللەنىڭ ئىزىگە ئېرىشكەن ۋە توغرا سۆزنى قىلغانلاردىن باشقا ھېچ ئەھدەنىڭ سۆز قىلىشقا بولمايدۇ (38). ئەنە شۇ چوقۇم بولىدىغان كۈندۇر. كىمكى (ئىمان بىلەن، ياخشى ئەمەل بىلەن) پەرۋەردىگارىغا قايتىدىغان يولنى تۇتۇشنى خالىسا (تۈتسۇن) (39). بىز سىلەرنى ھەقىقەتەن (يۈز بېرىشى) يېقىن ئازابىتىن (يەنى ئاخىرەت ئازابىدىن) ئاگاھلاندۇردۇق، ئۇ كۈندە كىشى ئىلگىرى قىلغان ئەمەللىرىنى كۆرىدۇ. كاپىر: «كاشكى مەن تۇپراق بولۇپ كەتكەن بولسامچۇ!» دەيدۇ (40).

79- سۇرە نازىئات

مەككەدە نازىل بولغان، 46 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. (كۇففارلارنىڭ جانلىرىنى) قاتتىق تارتىپ ئالغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (1)، (مۇمىنلەر) لەرنىڭ جانلىرىنى) سىلىق ئالغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (2)، (اللەنىڭ ئەمرىنى ئاسماندىن) تېز ئېلىپ چۈشكۈچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (3)، (مۇمىنلەرنىڭ جانلىرىنى ئېلىپ جەننەتكە) ئىلگىرىلىگۈچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى (4)، (اللەنىڭ ئەمرى بىلەن) كائىناتنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرغۇچى پەرىشتىلەر بىلەن قەسەمكى، (سىلەر چوقۇم تىرىلدۈرۈلسىلەر، سىلەردىن چوقۇم ھېساب ئېلىنىدۇ) (5). بۇ كۈن (يەنى قىيامەت كۈنى)دە زېمىن (ۋە ئۇنىڭدىكى شەيئىلەر قوشۇلۇپ) تەۋرەيدۇ (6). ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا ئاسمان (ۋە ئۇنىڭدىكى شەيئىلەر قوشۇلۇپ) تەۋرەيدۇ (7). بۇ كۈندە دىللارنى (يەنى كۇففارلارنىڭ دىللىرىنى) قورقۇنچ باسدۇ (8).

أَبْصَارَهَا خَاشِعَةً ۖ يَقُولُونَ إِنَّا نَأْمُرُ بِدِينِ الْخَافِيَةِ ۗ
 إِذْ آتَانَا عِظَامًا خَيْرَةً ۗ قَالُوا لَيْتَكَ إِذْ أَكْرَمْتَ خَاشِعَةً ۗ
 فَأَمَّا هِيَ رَحِيمَةٌ وَاحِدَةٌ ۗ إِذْ آذَاهُمْ بِالسَّكْرَةِ ۗ هَلْ أَتَاكَ
 حَدِيثٌ مُّوسَىٰ ۗ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ يَا لَوْلَا اذِ الْفِتْنَةِ سُبْحَىٰ ۗ
 إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۗ فَقَالَ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا
 أَنَا ۗ وَاهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخَضَّيْ ۗ وَقَارَهُ الْآيَةَ
 الْكُبْرَىٰ ۗ فَكَلَّبَ وَعَصَىٰ ۗ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۗ فَحَسْرَتُهُ
 قَنَائِدٌ ۗ فَقَالَ أِنَّا رَبُّكَ الْأَعْلَىٰ ۗ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَتَّقِي ۗ ءَأَنذَرْتُمْ
 أَشَدَّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَدُنَهَا ۗ لَفِ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ۗ وَ
 أَغْطَشَ لَيْكَهَا ۗ وَأَخْرَجَ ضُفْيَهَا ۗ وَأَوَّلَ الْأَرْضِ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحْيَهَا ۗ وَأَخْرَجَ مَاءَهَا ۗ وَأَوْرَعَهَا ۗ وَأَجْبَلَ الْأَرْضَهَا ۗ
 مِمَّا عَالَمَكُمْ وَأَلْقَاكُمْ ۗ وَإِذْ آجَأَتِ الظَّالِمَةُ الْكُبْرَىٰ ۗ
 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۗ وَوَرِثَ الْجَحِيمُ
 لِمَن يَزِي ۗ قَالَتَا مَنْ طَغَىٰ ۗ وَالْأَرْضُ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا ۗ

شۇ (دىللارنىڭ ئىگىلىرىنىڭ) كۆزلىرى (قورقۇنچ-
 تىن) تىكىلىپ قارىيالىمايدۇ (9). ئۇلار ئېيتىدۇ:
 «راستلا بىز ئاۋالقى ھالىمىزغا قايتۇرۇلامدۇق؟
 (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلمەمدۇق؟) (10) ئۇ
 بىزنىڭ چىرىگەن سۆڭەك بولۇپ قالغان ۋاقىتىمىز
 ئەمەسمۇ؟» (11) ئۇلار ئېيتتى: «ئۇنداق بولىدىغان
 بولسا، بۇ (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن تىرىلىش) زىيان-
 لىق قايتىشتۇر (يەنى بىز ئۆلگەندىن كېيىن تىرىل-
 مىغان بولساق، دوزاخ ئەھلى بولغانلىقىمىز ئۈچۈن
 زىيان تارتقۇچىلارمىز)» (12). بىر سەيھە (يەنى
 ئىسراپلىنىڭ سۈر چىلىشى) بىلەنلا ئۇلار (يەنى
 جىمى خالاپىق) (يەر ئاستىدىن) زېمىنىڭ ئۈستىگە
 چىقىپ قالىدۇ (13-14). ساڭا مۇسانىڭ خەۋىرى
 كەلدىمۇ؟ (15) ئۆز ۋاقتىدا ئۇنى پەرۋەردىگارى
 تۇۋا ناملىق مۇقەددەس ۋادىدا (مۇنداق دەپ)
 چاقىردى: (16) «سەن پىرئەۋنىڭ قېشىغا بارغىن،
 ئۇ ھەقىقەتەن ھەددىدىن ئاشتى (17): ئۇنىڭغا:

(كۆڭۈردىن ۋە گۇناھلاردىن) پاك بولۇشنى خالامسەن (18). سېنى پەرۋەردىگارىمنى تونۇشقا يېتەك-
 لىشىمنى خالامسەن؟ (ئۇنى تونۇساڭ پەرۋەردىگارىڭدىن) قورقسەن-دە، (ياخشى ئەمەللەرنى
 قىلسەن) دېگەن» (19). مۇسا پىرئەۋنىگە چوڭ مۆجىزىنى كۆرسەتتى (20). پىرئەۋن (اللە نىڭ
 پەيغەمبىرى مۇسانى) ئىنكار قىلدى ۋە (اللە نىڭ ئەمرىگە) ئاسىيلىق قىلدى (21). ئاندىن پىرئەۋن
 (مۇسادىن) يۈز ئۈرۈپ (ھىيلە-مىكر ئىشلىتىشكە) كىرىشتى (22). (ئۇ سېھىرگەرلەرنى، ئەسكەرلىرىنى،
 تەۋەلىرىنى) توپلىدى ھەم ئىدا قىلىپ (23) دېدى: «مەن سىلەرنىڭ بۈيۈك پەرۋەردىگارىڭلار
 بولىمەن» (24). اللە ئۇنى دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ ئازابى بىلەن جازالىدى (25). شەك-شۈبھىسىزكى،
 اللەدىن قورقىدىغانلار بۇنىڭدىن ئىبەرەت ئالىدۇ (26). سىلەرنى يارىتىش مۇشكۈلمۇ؟ ياكى ئاسماننى
 يارىتىش مۇشكۈلمۇ؟ اللە ئاسماننى ياراتتى (27). ئۇنىڭ ئېگىزلىكىنى يۈكسەك قىلدى ۋە كەم-
 كۈتسىز قىلدى (28). ئۇنىڭ كېچىسىنى قاپقاراڭغۇ، كۈندۈزىنى يوپۇرۇق قىلدى (29).
 شۇنىڭدىن كېيىن زېمىننى (ئەھلى زېمىننىڭ تۇرۇشىغا لايىق قىلىپ) يايىدى (30). زېمىندىن
 بۇلاقلارنى ئاقتۇردى، ئۆسۈملۈكلەرنى ئۆستۈردى (31). تاغلارنى (زېمىندا) مۇقىم قىلدى (32). اللە-
 تائالا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى سىلەرنىڭ ۋە ھايۋانلىرىڭلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن (ياراتتى) (33).
 قىيامەت كەلگەندە (34)، (شۇ) كۈندە ئىنسان (ياخشى-يامان) قىلمىشلىرىنى ئەسلىيدۇ (35).
 قارىغۇچىلارغا جەھەننەم ئوچۇق كۆرسىتىلىدۇ (36). كىمكى (كۆڭۈرىدا، گۇناھتا)
 چېكىدىن ئاشدىكەن (37)، دۇنيا تىرىكچىلىكىنى (ئاخىرەتتىن) ئارتۇق كۆرىدىكەن (38)،

تۇنىڭ جايى ھەقىقەتەن جەھەننەم بولىدۇ (39).
 پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا (سوراققا تارتىلىشتىن)
 قورقۇدىغان، ئۆزىنى نەپسى خاھىشىغا بېرىلىشتىن
 (يەنى ھارام قىلىنغان نەرسىلەردىن) چەكلىگەن
 ئادەمگە كەلسەك (40)، ھەقىقەتەن تۇنىڭ جايى
 جەننەت بولىدۇ (41). ئۇلار سەندىن قىيامەتنىڭ قاچان
 بولىدىغانلىقىنى سورايدۇ (42). سەن ئۇنى قانداقمۇ
 بايان قىلىپ بېرەلەيسەن؟ (43) ئۇنى بىلىش پەرۋەر-
 دىگارنىڭ خاستۇر (44). سېنىڭ ۋەزىپەڭ پەقەت
 قىيامەتتىن قورقۇدىغان ئادەمنى ئاگاھلاندۇرۇش-
 تۇر (45). ئۇلار قىيامەتنى كۆرگەن كۈنىدە، گۇيا
 ئۆزلىرىنى (دۇنيادا) پەقەت بىر كەچقۇرۇن
 ياكى بىر ئەتىگەن تۇرغاندەك (گۇمان قىلىدۇ) (46).

80- سۇرە ئەبەسە

مەككەدە نازىل بولغان، 42 ئايەت.

فَإِنِ الْحُجُوجِ إِلَى الْمَآوِي هُوَ أَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ
 نَعَى النَّفْسَ مِنَ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝
 يُسْئَلُونَكَ عَنِ النَّسَاءِ إِذَا نَكَحُوا مُرْسَبَاتَهُنَّ لَمَّا خَلَّوْا
 إِلَىٰ رِجَالِكُمْ فَتَلَاهُنَّ مُنْجِبَةً أَوْ جَنَابًا لِأَنَّكُمْ
 يَوْمَ تُرْجَوْنَ لَهَا لَيُنْزِلَنَّ عَلَيْكُمُ الْوَعْدَ الْوَعْدَةَ أَوْضَحَاهَا ۝
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 عَسَىٰ وَرَأَيْتَ أَنَّ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝ وَأَنْ يَدْرِيكَ لَعَلَّهُ
 يَرَىٰ ۝ أَوْ يَدُورُ حَتَّىٰ ضَلَّ الدُّرُوبَ ۝ أَمَّا مَنْ اسْتَفْضَىٰ ۝
 فَأَنَّىٰ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَدْرِيَ ۝ وَأَمَّا مَنْ
 جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْفَىٰ ۝ فَأَنَّىٰ عَسَىٰ تَلْفَىٰ ۝ كَلَّا
 إِنَّمَا تَذَكَّرَ ۝ فَسَاءَ ذِكْرَهُ ۝ فِي ضُحًى مُّكْرَمَةٍ ۝
 تَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ يَا يُدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝
 قِيلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝
 مِنْ لُطْفٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھربان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

يېنىغا ئەمە كەلگەنلىكى ئۈچۈن (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام) تەرسىنى تۇردى ۋە يۈزىنى
 ئۆرۈۋالدى (1-2). (ئى مۇھەممەد!) نېمە بىلىسەن؟ (بەلكى) ئۇ (سەندىن ئالغان
 مەرىپەت بىلەن گۇناھلىرىدىن) پاكلىنىشى مۇمكىن (3). ياكى ۋەز-نەسەت ئاڭلاپ
 ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشى مۇمكىن (4). ئۆزىنى (ئىماندىن) بەھاجەت ھېسابلايدىغان ئادەمگە
 كەلسەك، سەن ئۇنىڭغا يۈزلىنىسەن (يەنى ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىپ تەبلىغ قىلىشقا
 كۆڭۈل بۆلسەن) (5-6). ئۇ (كۆفۈرىدىن، گۇناھلاردىن) پاكلىنىسا، ساڭا نېمە زىيىنىدى (7).
 سەندىن مەرىپەت تىلەپ، اللەدىن قورققان ھالدا يۈگۈرۈپ كەلگەن كىشىگە كەلسەك (8-9)،
 سەن ئۇنىڭغا قارىماي قويسەن (10). (بۇنىڭدىن كېيىن) ئۇنداق قىلىمىن. بۇ ئايەتلەر ۋەزدۇر (11).
 خالىغان ئادەم ئۇنىڭدىن ۋەز-نەسەت ئالىدۇ (12). ئۇ (يەنى قۇرئان ئايەتلىرى)
 قىممەتلىك، (قەدرى) يۇقىرى پاك سەھىپىلەرگە يېزىلغاندۇر (13-14). (ئۇ) ھۈرمەتلىك ياخشى
 (پەرىشتىلەردىن بولغان) پۈتۈنچىلەرنىڭ قولىدىدۇر (15-16). ئىنسانغا لەنەت بولسۇنكى،
 ئۇ ئەجەب كاپىر بولدى! (17) اللە ئۇنى نېمىدىن ياراتتى؟ (18) اللە ئۇنى ئابىمەندىن
 ياراتتى، (ئۇ تولۇق يارىتىلىپ بولغۇچە) اللە ئۇنى بىرقانچە باسقۇچلارغا بۆلۈپ
 پەيدىن-پەي ياراتتى (19). ئاندىن ئۇنىڭغا (ماڭار) يولىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى (20).

ئاندىن ئۇنى ۋاپات قىلدۇردى، ئۇنىڭغا (كۆمۈ-
 لىدىغان) قەبرىنى بەرپا قىلدى (21). ئاندىن
 اللە ئۇنى خالىغان ۋاقتتا تىرىلدۈرىدۇ (22).
 ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس (يەنى بۇ كاپىر ئىنسان
 تەكەببۇرلۇقىدىن يانسۇن)، ئۇ اللەنىڭ
 بۇيرۇغانلىرىنى بەجا كەلتۈرمىدى (23). (بۇ كاپىر)
 ئىنسان ئۆزىنىڭ يېمەكلىكلىرىگە (ئىبرەت
 نەزىرى بىلەن) قارىسۇن (24). (بىز بۇلۇتتىن)
 زور مىقداردا يامغۇر ياغدۇردۇق (25). ئاندىن
 زېمىننى (ئۇنىڭدىن ئۆسۈملۈكلەرنى چىقىرىش
 بىلەن) ياردۇق (26). سىلەرنىڭ ۋە ھايۋانلىرىڭ-
 لارنىڭ مەنپەئەتلىنىشى ئۈچۈن، زېمىندا
 ئاشلىقلارنى، ئۆزۈمنى، ئوتياشلارنى، زەيتۇننى،
 خورمىنى، دەرەخلىرى قوبۇق باغچىلارنى،
 تۈرلۈك مېۋىلەرنى، ئوت-چۆپلەرنى ئۆستۈر-
 دۇق (27-32). (قىيامەتنىڭ) قۇلاقىنى گاس
 قىلغۇدەك قاتتىق ئاۋازى كەلگەن چاغدا (ھەممە ئادەم ئۆز ھالى بىلەن بولۇپ قالىدۇ) (33).
 ئۇ كۈندە كىشى ئۆزىنىڭ قېرىندىشىدىن، ئانىسىدىن، ئاتىسىدىن، خوتۇنىدىن ۋە
 بالىلىرىدىن قاچىدۇ (34-36). ئۇ كۈندە ھەر ئادەمنىڭ بىر ھالى بولىدۇكى، ئۇنىڭ باش-
 قىلارغا قارىشىغا (شۇ ھالى) يار بەرمەيدۇ (37). ئۇ كۈندە نۇرغۇن يۈزلەردىن نۇر، كۈلكە
 ۋە خۇشال-خۇراملىق يېغىپ تۇرىدۇ (38-39). يەنە بۇ كۈندە نۇرغۇن يۈزلەرنى چاڭ-
 توزاڭ بېسىپ كەتكەن، قارىداپ كەتكەن بولىدۇ (40-41). بۇلار بولسا كاپىرلاردۇر، فاجىرلاردۇر (42).

81- سۈرە تەكۋىر

مەككىدە نازىل بولغان، 29 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

كۈنىڭ نۇرى ئۆچكەن چاغدا (1)، يۇلتۇزلار تۆكۈلگەن چاغدا (2)، تاغلار گۇمران بولغان چاغدا (3)،
 بوغاز تۆگىلەر تاشلىۋېتىلگەن چاغدا (4)، ياۋايى ھايۋانلار توپلانغان چاغدا (5)، دېڭىزلار
 ئوت بولۇپ لاۋۇلىدىغان چاغدا (6)، جانلار (ئۆز قايىشلىرىغا) قوشۇلغان چاغدا (7)،

تربك كۆمۈۋېتىلگەن قىزدىن سەن قايسى گۇناھ بىلەن تۆلتۈرۈلدۈڭ؟ دەپ سورالغان چاغدا (8-9)، نامە ئەماللار ئېچىلغان چاغدا (10)، ئاسمان ئېچىپ تاشلانغان چاغدا (11)، دوزاخ قىزىتىلغان چاغدا (12)، جەننەت (تەقۋادارلارغا) يېقىنلاشتۇرۇلغان چاغدا (13)، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلغان (ياخشى-يامان) ئىشلىرىنى بىلىدۇ (14). كۈندۈزى يوشۇرۇنغۇچى يۈلتۈزلار بىلەن پاتىدە-غان ۋاقتىدا يوشۇرۇنىدىغان يۈلتۈزلار بىلەن قەسەم قىلىمەن (15-16)، قاراڭغۇلۇققا چۆمگەن كېچە بىلەن قەسەم قىلىمەن (17)، يورۇشقا باشلىغان سۇبھى بىلەن قەسەم قىلىمەن (18). قۇرئان ھەقىقەتەن (اللەنىڭ) ئىززەتلىك بىر ئەلچى (ئارقىلىق نازىل قىلىنغان) سۆزدۇر (19). ئۇ (ئەلچى) كۈچلۈكتۇر، اللەنىڭ دەرگاھىدا مەرتىۋىلىكتۇر (20). پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغۇچىدۇر. بۇ يەردە (يەنى ئاسماندا) ئۇ ئىشەنچلىكتۇر (21). سىلەرنىڭ ھەمراھىڭلار (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام)

مەجنۇن ئەمەستۇر (22). ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) جىبرىئىلنى ھەقىقەتەن روشەن ئۇيۇقىنىڭ (شەرقىدە) كۆردى (23). ئۇ (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) (غەيبىنى) تەبلىغ قىلىشتا بېخىل ئەمەستۇر (24). ئۇ (يەنى قۇرئان) قوغلاندى شەيتاننىڭ سۆزى ئەمەستۇر (25). قەبەرگە بارىسىلەر؟ (26) ئۇ (يەنى قۇرئان) پۈتۈن ئەھلى جاھانغا نەسەتتۇر (27). سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىن (دىن بارسىدا) راۋۇرۇس بولۇشنى خالايدىغانلارغا (قۇرئان) نەسەتتۇر (28). پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە خالىغاندىلا، ئاندىن سىلەر خالايسىلەر (يەنى اللە خالىمىغىچە سىلەرنىڭ خالىغىنىڭلارنىڭ ھېچ پايدىسى يوق) (29).

82- سۈرە ئىنقىتار

مەككىدە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئاسمان يېرىلغان چاغدا (1)، يۈلتۈزلار تۆكۈلگەن چاغدا (2)، دېڭىزلار بىر-بىرىگە قوشۇلغان چاغدا (3)، قەبرىلەر ئاستى-ئۈستى قىلىنغان (يەنى ئۆلۈكلەر چىقىرىلغان) چاغدا (4)، ھەر ئادەم ئىلگىرى-كېيىن قىلغان ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىلىدۇ (5).

ئى ئىنسان! سېنى مەرھەمەتلىك پەرۋەردىگا-
رىغا ئاسىيلىق قىلىشقا نېمە ئالدىدى؟ (6) ئۇ
سېنى ياراتتى، (ئەزىزلىكىنى) بېجىرىم، قامىتىنى
تۈز قىلدى (7). سېنى ئۇ خالىغان شەكىلدە
قۇراشتۇردى (8). ھەرگىز ئۇنداق قىلماڭلار
(يەنى اللە نىڭ كەرەمسىگە مەغرۇر بولماڭلار).
(ئى مەككە كۇفقارلىرى!) بەلكى سىلەر دىننى
ئىنكار قىلسىلەر (9). ھالبۇكى سىلەرنىڭ ئۈستۈڭ-
لاردا سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرغۇچى پەرىشتىلەر
بار (10). ئۇلار (اللە نىڭ دەرگاھىدا) ھۈرمەت-
لىك پەرىشتىلەر بولۇپ، (سىلەرنىڭ سۆزلىرىڭلارنى
ۋە ئەمەللىرىڭلارنى) يېزىپ تۇرىدۇ (11). ئۇلار
قىلمىشلىرىڭلارنى بىلىپ تۇرىدۇ (12). مۆمىنلەر
شەك-شۈبھىسىز جەننەتتە بولىدۇ (13)، كاپىرلار
شەك-شۈبھىسىز دوزاختا بولىدۇ (14). ئۇلار قىيا-
مەت كۈنى دوزاخقا كىرىدۇ (15). ئۇلار ھەرگىز
دوزاختىن ئايرىلمايدۇ (16). قىيامەت كۈنىنىڭ (دەھ-
شەتلىكلىكىنىڭ) قانداقلىقىنى قانداق بىلەيسىن؟ (17)

قىيامەت كۈنىنىڭ (دەھشەتلىكلىكىنىڭ) قانداقلىقىنى قانداق بىلەيسىن؟ (18) ئۇ كۈندە بىر
ئادەمنىڭ يەنە بىر ئادەمگە ياردەم بېرىشى قولىدىن كەلمەيدۇ، بۇ كۈندە ھۆكۈم اللەغا خاستۇر (19).

83 - سۇرە مۇتەففىن

مەككەدە نازىل بولغان، 36 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.
(ئۆلچەمدە ۋە تارازىدا) كەم بەرگۈچىلەرگە ۋاي! (1) ئۇلار كىشىلەردىن ئۆلچەپ
ئالغان چاغدا، تولۇق ئالىدۇ (2). كىشىلەرگە ئۆلچەپ ياكى تارتىپ بەرگەن چاغدا، كەم
بېرىدۇ (3). ئۇلار بۈيۈك بىر كۈندە تېرىلىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيدۇ (4-5). ئۇ كۈندە
ئىنسانلار ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىنىڭ ھۇزۇرىدا تىك تۇرىدۇ (6)، ئۇلار (تارازىدا،
ئۆلچەمدە) كەم بېرىشتىن يانسۇن، يامان ئادەملەرنىڭ نامە-ئەمالى چوقۇم سىجىندا
بولىدۇ (7). سىجىن دېگەن نېمە؟ ئۇنى قانداق بىلەيسىن؟ (8) ئۇ (يامان ئادەملەرنىڭ
قىلمىشلىرى) خاتىرىلەنگەن بىر دەپتەردۇر (9). بۇ كۈندە ئىنكار قىلغۇچىلارغا ۋاي! (10)

ئۇلار قىيامەت كۈنىنى ئىنكار قىلىدۇ (11). ئۇنى پەقەت (كۆفۇردا) ھەددىدىن ئاشقان، ئىنتايىن گۇناھكار ئادەملا ئىنكار قىلىدۇ (12). ئۇنىڭغا بىزنىڭ ئايەتلىرىمىز تىلاۋەت قىلىنسا، ئۇ: «بۇ قەدىمكىلەرنىڭ ھېكايىلىرىدۇر» دەيدۇ (13). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دىللىرى قارىسىپ كەتكەن (14). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ھەقىقەتەن ئۇلار بۇ كۈندە پەرۋەردىگارىنى كۆرۈشتىن مەنى قىلىنغان (15). ئاندىن ئۇلار ھەقىقەتەن دوزاخقا داخل بولغۇچىلاردۇر (16). ئاندىن (ئۇلارغا): «مانا بۇ سىلەر ئىنكار قىلغان نەرسە (يەنى ئازاب) دۇر» دېيىلىدۇ (17). راستلا ياخشى بەندىلەرنىڭ نامە-ئەمالى شەك-شۈبھىسىز

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِبُيُوتِ الَّذِينَ هُمْ وَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
مُعْتَدِينَ ۝ إِذْ اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أُمَّتُهُ فَأَلَسَّ طَبِئُهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِبُوا يَدَهُمْ
لَاصَلُّوا بِحَجْرَتِهِمْ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ يَتَّكِبُونَ ۝
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِيَاءِ لَفِي عِلْمِنَا ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْمُنَا ۝
كِتَابٌ مَّرْهُومٌ ۝ لِيُشْهَدَهُ الْقَوْمُ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
نَجْمٍ ۝ عَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ يَنْظُرُونَ ۝ فَتَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
نُصْرَةَ الرَّحْمٰنِ ۝ يَسْقُونَ مِنْ تَحْتِهَا مِنْ خَمْرٍ مَخْمُومَةٍ
مِسْكٍ ۝ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَفَّسْ ۝ وَ
مِرَاجُهَا مِنْ سِنِّيهِ ۝ عَيْنَا أَشْرَبُ بِهَا الْقَوْمُونَ ۝
إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝
وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى
أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ
هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝

ئىللىيىوندا بولىدۇ (18). ئىللىيىوننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سەن قانداق بىلەلەيسەن؟ (19) (ئۇ) ياخشىلارنىڭ ئەمەللىرى خاتىرىلەنگەن دەپتەردۇر (20). ئۇنىڭغا اللەنىڭ يېقىن پەرىشتىلىرى گۇۋاھ بولىدۇ (21). ياخشىلار نېمەت ئىچىدە (يەنى جەننەتتە) بولىدۇ (22). ئۇلار تەختلەر ئۈستىدە تۇرۇپ (اللەنىڭ جەننەتتە ئۇلارغا بەرگەن تۈرلۈك نېمەتلىرىگە) قارايدۇ (23). ئۇلارغا قارايدىغان بولساڭ، نېمەتنىڭ (ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىن چىقىپ تۇرغان) ئەسىرىنى تونۇيسەن (24). ئۇلار ئاغزى پېچەتلەنگەن ساپ شاراب بىلەن سۇغىرىلىدۇ، ئىچىشنىڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭدىن ئىپارنىڭ ھىدى كېلىپ تۇرىدۇ. قىزىققۇچىلار شۇنىڭغا قىزىقسۇن! (25-26) ئۇنىڭغا (يەنى ساپ شارابقا) تەسنىمنىڭ (سۈيى) ئارىلاشتۇرۇلغان (27). تەسنىم جەننەتتىكى بىر بۇلاق بولۇپ، ئۇنىڭدىن اللەنىڭ يېقىن بەندىلىرى ئىچىدۇ (28). كاپىرلار ھەقىقەتەن مۆمىنلەرنى (مەسخىرە قىلىپ) كۆلەتتى (29). (مۆمىنلەر) ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، ئۇلار ئۆزئارا كۆز قىشىتتى (30)، ئۆيلىرىگە قايتقاندا (مۆمىنلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىپ) مەزە قىلغان ھالدا قايتىشتى (31). مۆمىنلەرنى كۆرگەندە: «بۇلار شەكسىز ئاداشقانلار» دېيىشتى (32). ئۇلار مۆمىنلەرنى كۆزىتىشكە ئەۋەتىلگىنى يوق (33).

بۈگۈن (يەنى قىيامەت كۈنى) مۆمىنلەر كاپىر-
لاردىن كۈلىدۇ(34)، (كاپىرلار) نىڭ ھالىغا
(ئېسىل) تەختلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ نەزەر
تاشلايدۇ(35). (كاپىرلار مۆمىنلەرنى) مەسخىرە
قىلغان قىلمىشلىرىنىڭ جازاسىنى تارتتىمۇ؟(36)

84- سۈرە ئىنشقاق

ھەككىدە نازىل بولغان، 25 نايەت.

ئاھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ
ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئاسمان يېرىلغان (1)، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى
ئاڭلاپ ئىتائەت قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى
ئاڭلاشقا، ئىتائەت قىلىشقا لايىق بولغان چاغدا (2)،

زېمىن سوزۇلغان (3)، قوينىدىكى نەرسىلەرنى (يەنى ئۆلۈكلەرنى، مەدەنلەرنى) سىرتقا چىقىرىپ
قۇرۇقلىنىپ قالغان (4)، پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپ ئىتائەت قىلغان، پەرۋەردىگارنىڭ
ئەمرىنى ئاڭلاشقا، ئىتائەت قىلىشقا لايىق بولغان چاغدا (ئىنسان خىيالغا كەلمىگەن دەھشەتلىك
ئەھۋاللارغا يولۇقدۇ) (5). ئى ئىنسان! سەن ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارنىڭغا مۇلاقات بولغىنىغا قەدەر
(ئۆز ئىشىڭدا) سەئىي-ئىجتىھات قىلسەن (يەنى ئەمەلىڭنىڭ نەتىجىسىنى كۆرسەن) (6). نامە-
ئەمالى ئوڭ تەرىپىدىن بېرىلگەن ئادەمدىن ئاسان ھېساب ئېلىنىدۇ (7-8). (ئۇ چەننەتتىكى) ئائىلىسىگە
خۇشال-خۇرام قايتىدۇ (9). نامە-ئەمالى ئارقا تەرەپتىن بېرىلگەن ئادەم (10) «ۋاي» دەپ توۋلايدۇ
(يەنى ئۆلۈمنى ئارزۇ قىلىدۇ) (11)، دوزاخقا كىرىدۇ (12). چۈنكى ئۇ (دۇنيادىكى چېغدا) ئائىلىسىدە
شاد-خۇرام ئىدى (13). ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا قايتمايمەن دەپ كۆمان
قىلدى (14). ئۇنداق ئەمەس (يەنى ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا قايتىدۇ).
پەرۋەردىگارى ھەقىقەتەن ئۇنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (15). شەپقەت (يەنى كۈن پاتقاندىن
كېيىنكى ئۇيۇقتىكى قىزىللىق) بىلەن، كېچە ۋە ئۇنىڭ قاراڭغۇلۇقى باسقان نەرسىلەر
بىلەن، نۇرى كامالەتكە يەتكەن ئاي (يەنى تولۇن ئاي) بىلەن قەسمكى (16-18)، سىلەر جەزمەن
بىر ھالدىن يەنە بىر ھالغا يۆتكىلىپ تۇرىسىلەر (19). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) نېمىشقا
ئىمان ئېيتمايدۇ؟ (20) ئۇلارنىڭ يېنىدا قۇرئان ئوقۇلغان چاغدا نېمىشقا سەجدە قىلمايدۇ؟ (21)

بەلكى كاپرلار (ھەقىقەتنى) ئىنكار قىلىدۇ (22).
ئۇلارنىڭ دىللىرىدىكى يوشۇرۇن نەرسىلەرنى اللە
ئوبدان بىلىدۇ (23). ئۇلارغا قاتتىق ئازاب
بىلەن خۇش خەۋەر بەرگىن (24). پەقەت
ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان
كىشىلەر ئۈزۈلمەس ساۋابقا ئېرىشىدۇ (25).

85- سۈرە بۇرۇج

مەككەدە نازىل بولغان، 22 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بۇرۇجلارنىڭ ئىگىسى بولغان ئاسمان بىلەن، قىيامەت كۈنى بىلەن، جۈمە كۈنى بىلەن، ھارپا كۈنى بىلەن قەسەمكى (1-3)، ئورەكلەرنىڭ ئىگىلىرىگە لەنەت بولسۇن (4). ئۇ ئورەكلەر لاۋۋداداپ تۇرغان ئوتلار بىلەن تولدۇرۇلغان ئىدى (5). ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار ئورەكلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئۆزلىرىنىڭ مۆمىنلەرگە قىلىۋاتقان ئىشلىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى (6-7)، ئۇلار مۆمىنلەرنى پەقەت غالب، مەدھىيىگە لايىق اللە غا ئىمان ئېيتقانلىقىنى ئۈچۈنلا يامان كۆردى. ئاسمانلار- نىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى اللە غا خاستۇر. اللە ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر (8-9). مۆمىن ئەر ۋە مۆمىن ئاياللارغا زىيانكەشلىك قىلغاندىن كېيىن كۇفردىن قايتمىغانلار، شۈبھىسىزكى، جەھەننەمنىڭ ئازابىغا دۇچار بولىدۇ، ئۇلارغا ئوت بىلەن ئازاب قىلىنىدۇ (10). ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار، شۈبھىسىزكى، ئاستىدىن ئۈستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە سازاۋەر بولىدۇ. بۇ چوڭ بەختتۇر (11). پەرۋەردىگارىڭنىڭ جازاسى شەك - شۈبھىسىز قاتتىقتۇر (12). اللە (خالايقىنى) ھەقىقەتەن يوقتىن بار قىلىدۇ (يەنى ئۆلگەندىن كېيىن ئۇلارنى) تىرىلدۈرىدۇ (13).

اللّٰه (مۆمىن بەندىلەرنىڭ گۇناھىنى) مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر. (ئۇلارنى) دوست تۇتقۇچىدۇر (14)، ئەرىشنىڭ ئىگىسىدۇر، ناھايىتى ئۇلۇغدۇر (15)، خالىغىنىنى قىلغۇچىدۇر (16). (ئى مۇھەممەد!) سەن لەشكەرلەرنىڭ - پىرىئەن ۋە سەمۇدىنىڭ قىسسىدىن خەۋەر تاپتىڭمۇ؟ (17-18) (قۇرەيش مۇشرىكلىرى ئاشۇ كاپىرلارغا نازىل بولغان ئازابىتىن ئىبرەت ئالماي) داۋاملىق ئىنكار قىلىشۋاتىدۇ (19). اللّٰه كاپىرلارنىڭ ئەتراپىنى قورشاپ تۇرغۇچىدۇر (21). بەلكى (ئۇلار ئىنكار قىلغان نەرسە) لەۋھۇلەھىيۇزدا ساقلىنىغان ئۇلۇغ قۇرئاندىر (21-22).

86- سۇرە تارقىق

مەككىدە نازىل بولغان، 17 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مەھرىبان اللّٰه نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. ئاسمان بىلەن، تارقىق (يەنى كېچىدە ئاشكارا بولغۇچى يۇلتۇز) بىلەن قەسەم قىلىمەن (1). تارقىقنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەسەن؟ (2) ئۇ يورۇق يۇلتۇزدۇر (3). ھەربىر ئادەم بىلەن (شۇ ئادەمنى) ساقلىغۇچى (پەرىشتە) بار (4). ئىنسان نېمىدىن يارىتىلغانلىقىغا قارىسۇن (5). ئۇ ئۇبتىلىپ چىققۇچى مەندىن يارىتىلدى (6). ئۇ مەنى ئۇمۇرتقا بىلەن قوۋۇرغا سۆڭىكىنىڭ ئارىسىدىن چىقىدۇ (7). شەك - شۈبھىسىزكى، اللّٰه ئۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە (يەنى تىرىلدۈرۈشكە) قادىردۇر (8). سىرلار ئاشكارا قىلىنىدىغان كۈندە (يەنى قىيامەتتە) (9). ئۇنىڭدىن (يەنى ئىنساندىن) (ئازابىنى دەپتى قىلىدىغان) ھېچ كۈچ ۋە ياردەمچى يوقتۇر (10). يامغۇرلۇق بۇلۇت بىلەن قەسەمكى (11)، يېرىلىپ (گىيالارنى ئۇندۇرۇپ بېرىدىغان) زېمىن بىلەن قەسەمكى (12)، قۇرئان شەك - شۈبھىسىز (ھەق بىلەن باتىلنى ئايرىغۇچى) سۆزدۇر (13)، ئۇ چاقچاق ئەمەستۇر (14). ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) (قۇرئاننى يوققا چىقىرىش ئۈچۈن) ھەقىقەتەن ھىيلە - مىكر ئىشلىتىدۇ (15). مەن ئۇلارنىڭ ھىيلە - مىكرىگە تاقابىل تۇرىمەن (16). (ئى مۇھەممەد!) كاپىرلارنىڭ ھالاك بولۇشىغا ئالدىرىمىغىن، ئۇلارغا نازراق مۇھەت بەرگىن (ئۇزاققا قالماي ئۇلارغا قانداق قىلىدىغانلىقىمنى كۆرسەن) (17).

87- سوره نهالا

مەككەدە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ھەممىدىن ئۈستۈن پەرۋەردىگار ئىكەنلىكى نامىنى پاك ئېتىقاد قىلغىن (1) ئۇ (پۈتۈن مەخلۇقاتنى) ياراتتى، (ئۇلارنى) بېجىرىم (يەنى چىرايلىق ۋە مۇناسىپ شەكىلدە) قىلدى (2). مەخلۇقاتقا پايدىلىق ئىشلارنى (تەقدىر قىلدى، ئۇلارغا پايدىلىنىش يوللىرىنى) كۆر- سەتتى (3). ئوت - چۆپلەرنى ئۆستۈرۈپ بەردى (4).

ئاندىن ئۇلارنى قارامتۇل قۇرۇق ئوت - خەسكە ئايلاندۇردى (5). (ئى مۇھەممەد!) ساڭا (قۇرئاننى) ئوقۇت- مىز، اللە (نەسخى) قىلماقچى بولغان نەرسىدىن باشقىنى ئۇنتۇمايسەن. اللە (بەندىلەرنىڭ) ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن (سۆز - ھەرىكەتلىرىنى) بىلىپ تۇرىدۇ (6-7)، سېنى

بىز ئاسان يولغا (يەنى ئىسلام شەرىئىتىگە) مۇۋەپپەقىيەت

قىلىمىز (8). ۋەز - نەسەھەت پايدىلىق بولىدىغان بولسا، (كىشىلەرگە قۇرئان بىلەن) ۋەز - نەسەھەت قىلغىن (9) اللەدىن (قورققان) ئادەم ۋەز - نەسەھەتنى قوبۇل قىلىدۇ (10). ئەڭ شەقى ئادەم ۋەز - نەسەھەتتىن قاچىدۇ (11). ئۇ كاتتا ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ (12). ئاندىن ئۇ ئوتتا ئۆلمەيدۇ ۋە (ئوبدان) ياشمايدۇ (13). (كۆفۈرىدىن ۋە گۇناھتىن) پاك بولغان ئادەم مەقسىتىگە يەتتى (14). ئۇ پەرۋەردىگارنىڭ نامىنى ياد ئەتتى، ئاندىن ناماز ئوقۇدى (15). سىلەر دۇنيا تىرىكچىلىكىنى ئارتۇق كۆرسىلەر (16). ئاخىرەت ياخشىدۇر ۋە باقىدۇر (17). بۇ (يەنى بۇ سۈرىدىكى ۋەرلەر) شەك - شۈبھىسىز بۇرۇنقى كىتابلاردا - ئىبراھىم ۋە مۇسالانىڭ كىتابلىرىدا باردۇر (18-19).

88- سوره غاشية

مەككەدە نازىل بولغان، 26 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) ساڭا ھەقىقەتەن قىيامەتنىڭ خەۋىرى كەلدى (1). بۇ كۈندە نۇرغۇن ئادەملەر خار بولغۇچىدۇر (2). ئۇلار دۇنيادا گۇناھ قىلغۇچىلاردۇر، (ئاخىرەتتە) جاپا تارتقۇچىلاردۇر (3). ئۇلار ھارارىتى قاتتىق دوزاخقا كىرىدۇ (4). (سۈلىرى) قايناپ تۇرغان بۇلاقتىن سۇغىرىلىدۇ (5). ئۇلار ئۈچۈن زەرىدىن (يەنى بەتبۇي، ئاچچىق تىكەندىن) باشقا يېمەكلىك بولمايدۇ (6). زەرى كىشىنى سەمرىتمەيدۇ، ئاچچىقنى پەسەيتىمەيدۇ (7).

شۇنىڭدەك قۇزۇقلار ئىگىسى پىرئەۋنىنى قانداق جازالىدى (10). ئۇلار شەھەرلەردە (زۇلۇم قىلىشتا) ھەددىدىن ئاشتى (11). ئۇ يەرلەردە بۇزغۇنچىلىقنى كۆپ قىلدى (12). پەرۋەر-دىگارىڭ ئۇلارغا قاتتىق ئازابنى نازىل قىلدى (13). پەرۋەردىگارىڭ (بەندىلەرنى) ئەلۋەتتە كۆزىتىپ تۇرغۇچىدۇر (14). پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ ئەزىز قىلسا ۋە ئۇنىڭغا نېمەت بەرسە، ئۇ: «پەرۋەردىگارىم مېنى ئەزىز قىلدى» دەيدۇ (15) پەرۋەردىگارى ئىنساننى سىناپ رىزىقىنى تار قىلسا، ئۇ: «پەرۋەردىگارىم مېنى خار قىلدى» دەيدۇ (16). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، سىلەر يېتىمىنى ھۆرمەت قىلمايسىلەر (17). بىر-

وَيُرْعَوْنَ ذِي الْأَرْتَاوِ الَّذِينَ طَعَوْنِي بِالْإِسْلَامِ
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَبَاسِرٌ صَادِقٌ وَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا
ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ الْكَرِيمُ
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ
أَهَانٌ ۚ كُلًّا بَلَّ لَكَ كُرْهُمُونَ الْيَتِيمَ ۖ وَلَا تَحْضُونِ
عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ ۖ وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِيفَ الْكَلْبَاءِ ۖ
وَتَحْبِسُونَ الْمَالَ حَبَابًا كَمَا ۖ كُلًّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ وَجَاءَتْ
يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۖ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ
التَّذْكَرُ ۖ يَقُولُ يَلَيْكُنِّي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ۖ يَوْمَئِذٍ
لَا يُعَذِّبُ عَذَابَ أَحَدٍ ۖ وَلَا يُؤْتِيهِمْ شَيْءًا فَآءَ
أَحَدٍ ۖ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ أَمْرٌ حَسْبِي إِلَىٰ
رَبِّكَ رَاضِيَةٌ مَرْضِيَةٌ ۖ فَادْخُلْ فِي عِبَادِي ۖ
وَادْخُلْ جَنَّاتٍ ۖ

بىرىڭلارنى مىسكىنگە ئاش، نان بېرىشكە تەرغىپ قىلمايسىلەر (18). مىراسىنى (ھالال-ھارام دېمەشتىن) ھە دەپ يەيسىلەر (19). مالنى (ھېرىسلىق بىلەن) ناھايىتى دوست تۇتسىلەر (20). (ئى غايىلار!) بۇنىڭدىن يېتىڭلار، زېمىن ئارقىمۇ ئارقا تەۋرىتىلگەن چاغدا (21)، پەرۋەردىگارىڭ كەلگەن ۋە پەرىشتىلەر سەپ-سەپ بولۇپ كەلگەن چاغدا (22)، (گۇناھكارلارنىڭ كۆرۈشى ئۈچۈن) جەھەننەم كەلتۈرۈلگەن چاغدا، شۇ كۈندە ئىنسان (يەنى كاپىر) (دۇنيادىكى قىلمىشلىرىنى) ئەسلىيدۇ، (بۇ چاغدا) ئەسلىگەننىڭ ئۇنىڭغا نېمە پايىدىسى بولسۇن (23). ئۇ ئېيتىدۇ: «كاشكى مەن (دۇنيادىكى) ھايات ۋاقتىدا ياخشى ئىشلارنى قىلغان بولسامچۇ!» (24) شۇ كۈندە ھەر ئەھەدى (اللەغا ئاسىيلىق قىلغانلارنى) اللە جازالىغاندەك جازالىيدۇ (25) ھەمدە ھېچ ئەھەدى اللە باغلىغاندەك باغلىمايدۇ (26). ئى ئارام تاپقۇچى جان! (27) سەن پەرۋەر-دىگارىڭدىن مەمنۇن، پەرۋەردىگارىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايت-قىن (28). سەن مېنىڭ (ياخشى) بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن (29). مېنىڭ جەننىتىمگە كىرگىن (30).

90- سوره بولد

مەككەدە نازىل بولغان، 20 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بۇ شەھەر (يەنى مەككە) بىلەن قەسەم قىلد-
مەن (1). (ئى مۇھەممەد!) بۇ شەھەردە (ئۇرۇش
قىلىش) ساغما ھاللدۇر (2). ئادەم (ئەلەيھىسسالام)
ۋە (ئۇنىڭ ياخشى) پەرزەنتلىرى بىلەن قەسەم قىلد-
مەن (3). بىز ئىنساننى ھەقىقەتەن جاپا- مۇشەققەت
ئىچىدە قىلىپ ياراتتۇق (4). ئۇ (يەنى فاجىر، شەقى
ئادەم) ئۆزىگە ھېچ كىشىنىڭ كۈچى يەتمەيدۇ دەپ
ئويلايدۇ؟ (5) ئۇ: «كۆپ مال سەرپ قىلدىم» دەيدۇ (6).

ئۇ ئۆزىنىڭ (مال) سەرپ قىلغانلىقىنى ھېچ كىشى
كۆرمىدى دەپ ئويلايدۇ؟ (7) ئىنسان ئۈچۈن ئىككى
كۆز، بىر نىل، ئىككى كالىپۇك ياراتمىدۇقمو؟ ئۇنىڭغا ياخشى يول بىلەن يامان يولنى
كۆرسەتمىدۇقمو؟ (8-10) ئۇ داۋان ئاشمىدى (11). داۋان ئېشىنىڭ نېمىلىكىنى قانداق بىلەتتىڭ؟ (12)
(داۋان ئېشىش دېگەن) قۇل ئازات قىلماقتۇر (13)، ياكى ئاچارچىلىق كۈندە تۇغقانچىلىقى بولغان
يېتىمگە ياكى توپىدا ياتقان مەسكەن (يەنى ھالى ناچار كەمبەغەل)گە تاماق بەرمەكتۇر (14-16)،
شۇنىڭ بىلەن بىللە (يەنى يۇقىرىقىلارنى قىلىش بىلەن بىللە) ئىمان ئېيتقانلاردىن، ئۆزئارا سەۋر
قىلىشقا تەۋسىيە قىلىشقانلاردىن، ئۆزئارا مەرھەمەت قىلىشقا تەۋسىيە قىلىشقانلاردىن بولماقتۇر (17).
ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىدىكى ئىشلارنى قىلغان كىشىلەر) سائادەتەن كىشىلەردۇر (18)
بىزنىڭ ئايەتلىرىمىزنى ئىنكار قىلغانلار بەتئەختلەردۇر (19). ئۇلار دوزاخقا سولىنىدۇ (20).

91- سوره شەمس

مەككەدە نازىل بولغان، 15 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قۇياش ۋە ئۇنىڭ نۇرى بىلەن قەسەمكى (1)، قۇياشقا ئەگەشكەن چاغدىكى ئاي
بىلەن قەسەمكى (2)، قۇياشنى ئاشكارا قىلغان كۈندۈز بىلەن قەسەمكى (3)، قۇياشنى يوشۇرغان
چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەمكى (4)، ئاسمان بىلەن ۋە ئۇنى بىنا قىلغان زات بىلەن قەسەمكى (5)،

زېمىن بىلەن ۋە ئۇنى بىنا قىلغان زات بىلەن قەسەمكى (6)، روھ بىلەن ۋە ئۇنى چىرايلىق قىلىپ ياراتقان، ئۇنىڭغا ياخشى-يامانلىقى بىلدۈر-گەن زات بىلەن قەسەمكى (7-8)، روھىنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇرادىغا يېتىدۇ (9). نەپسىنى (كۈفرى ۋە پىسى-فۇجۇر بىلەن) كەستىگەن ئادەم چوقۇم ئاتۇمىد بولىدۇ (10). سەمۇد ھەددىدىن ئاشقان-لىقى ئۈچۈن (پەيغەمبەرنى) ئىنكار قىلدى (11) ئەينى زاماندا سەمۇدىنىڭ ئەڭ بەتسەخت ئادىمى (مۆجىزە بولۇپ كەلگەن تۈگىنى) ئۆلتۈرۈشكە ئالدىردى (12). ئۇلارغا اللەنىڭ پەيغەمبىرى (يەنى سالىھ ئەلەيھىم-سالام): «اللەنىڭ تۈگىسىگە چىقىلماڭلار، ئۇنى سۇ ئىچىشتىن توسماڭلار» دېدى (13). ئۇلار پەيغەمبەرنى (يەنى سالىھ ئەلەيھىسالامنى) يالغانچى قىلدى، تۈگىنى ئۆلتۈردى، گۇناھى تۈپەيلىدىن اللە ئۇلارنى تەلتۈكۈس ھالاك قىلدى ئومۇميۈزلۈك ھالاك قىلدى (14). اللە ئۇنىڭ (يەنى ئۇلارنى ھالاك قىلغانلىقىنىڭ) ئاقىۋىتىدىن قورقمايدۇ (15).

92- سۈرە لىل

مەككەدە نازىل بولغان، 21 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قاراغۇلۇقى ئالەمنى قاپلىغان كېچە بىلەن قەسەمكى (1)، يورۇغان چاغدىكى كۈندۈز بىلەن قەسەمكى (2)، ئەر-ئايالنى ياراتقان زات اللە بىلەن قەسەمكى (3)، سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلار شەك-شۈبھىسىز خىلمۇخىلدۇر (4). (پۇل-مېلىنى اللەنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن) سەرپ قىلغان، تەقۋادارلىق قىلغان، (كەلسە تەۋھىدىنى) تەستىق قىلغان ئادەمگە كەلسەك (5-6)، ئۇنىڭغا بىز ياخشى يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز (7). بېخىللىق قىلىپ (اللەنىڭ ساۋاب-دىن) ئۆزىنى بىساجەت ھېسابلىغان، كەلسە تەۋھىدىنى ئىنكار قىلغان ئادەمگە كەلسەك (8-9)، بىز ئۇنىڭغا يامان يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز (10). ئۇ (دوزاخقا) تاشلانغان چاغدا، ئۇنىڭ مېلى ھېچ نەرسىگە ئەسقاتمايدۇ (11). توغرا يولنى كۆرسىتىشكە شەك-شۈبھىسىز بىز مەسئۇلىمىز (12). دۇنيا ۋە ئاخىرەت شەك-شۈبھىسىز بىزنىڭ ئىلگىمىزدىدۇر (13). سىلەرنى لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتتىن ئاگاھلاندىدۇرۇم (14). ئۇنىڭغا پەقەت (ھەقىقىي) ئىنكار قىلغان، (ئىماندىن) يۈز ئۆرۈگەن ئادەملا كىرىدۇ (15-16). پاكلىنىش ئۈچۈن مال-مۈلكىنى (ياخشىلىق يوللىرىغا) سەرپ قىلىدىغان ئادەم ئۇنىڭدىن (يەنى ئوتتىن) يىراق قىلىندۇ (17-18).

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَمَهَا وَتَفْسٍ وَمَا سُويَهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَقُورَهَا ۖ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۖ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۖ
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۖ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ قَالَ لَهُمْ
رَسُولُ اللَّهِ تَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوهُ فَعَزَّوهَُا فَقَدِمَهُمْ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَدَّ يُبَاهِمُ فَسُويَهَا ۖ وَلَا يَنفَعُ عُقْبَاهَا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۖ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَىٰ ۖ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۖ فَأَمَّا مَن أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۖ
وَصَدَقَ بِالْحَسَنِ ۖ فَسَنبِئُهُ بِالْحُسْنَىٰ ۖ وَأَمَّا مَن
بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۖ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۖ فَسَنبِئُهُ
بِالْحُسْرَىٰ ۖ وَمَا يَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۖ إِنَّ عَلَيْنَا
لِلْهَامَىٰ ۖ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۖ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا
تَلَظَّىٰ ۖ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۖ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ
وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۖ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ

ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقى بىراۋنىڭ ياخشىلىقىنى ياندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت ئۇلۇغ پەرۋەر-دىگارنىڭ رازىلىقى ئۈچۈندۇر (19-20). ئۇ (يەنى ئېھسان قىلغۇچى ئادەم) (پەرۋەردىگارنىڭ بەرگەن مۇكاپاتىدىن) چوقۇم رازى بولىدۇ (21).

93- سۈرە زۇھا

ھەككىدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

چاشگاھ ۋاقتى بىلەن قەسەمكى (1)، قاراغۇلۇقى (ئەتراپىنى قاپلىغان) چاغدىكى كېچە بىلەن قەسەمكى (2)، (ئى مۇھەممەد!) پەرۋەردىگارنىڭ سېنى تاشلىۋەتكىنىمۇ يوق، يامان كۆرۈپ قالغىنىمۇ يوق (3). ساڭا ئاخىرەت ئەلۋەتتە دۇنيادىن ياخشى-

دۇر (4)، پەرۋەردىگارنىڭ ساڭا (ئاخىرەتتە ساۋاب، ھۆرمەت ۋە شاپائەت قاتارلىقلارنى) ئاتا قىلدۇ، سەن مەمنۇن بولىسەن (5). ئۇ سېنى يېتىم بىلىپ پاناھ بەرمىدىمۇ؟ (6) قايىمۇققان بىلىپ ھىدايەت قىلمىدىمۇ؟ (7) سېنى يوقسىز بىلىپ (كىشىلەردىن) بەھاجەت قىلمىدىمۇ؟ (8) يېتىمنى خارلىما (9). سائىغا قوباللىق قىلما (10). پەرۋەردىگارنىڭ (ساڭا بەرگەن) نېمىتىنى (كىشىلەرگە) سۆزلەپ بەرگىن (چۈنكى نېمەتنى سۆزلەپ بەرگەنلىك نېمەتكە شۈكۈر قىلغانلىق بولىدۇ) (11).

94- سۈرە ئىنشىراھ

ھەككىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) سېنىڭ كۆكسىڭنى (ھىدايەت، ھېكمەت ۋە قۇرئاننىڭ نۇرى بىلەن) كەڭ قىلمىدىمۇ؟ (1) سېنىڭ بېلىڭنى ئېگۈۋەتكەن ئېغىر يۈكنى ئۈستۈڭدىن ئېلىپ تاشلىدۇق (2-3). سېنىڭ شۆھرىتىڭنى ئۈستۈن قىلدۇق (4). ئەلۋەتتە ھەر بىر مۈشكۈللۈك بىلەن بىر ئاسانلىق بار (5). ئەلۋەتتە ھەر بىر مۈشكۈللۈك بىلەن بىر ئاسانلىق بار (6). (ئى مۇھەممەد! دەۋەتتىن) بوشىغان چېغىڭدا (اللەغا) ئىبادەت قىلىشقا تىرىشقىن (7). پەرۋەردىگارنىڭغا يۈزلەنگىن (8).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۖ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ

سَفِيلِينَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۗ

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّمَنِ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۗ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا يَأْمُرُ بِكَ الَّذِي خَلَقَ ۖ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۗ

إِنَّمَا أَوْفَرُّكَ ۗ الْكَافِرُ الَّذِي كَفَرَ بِالْقَلْبِ ۗ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا

لَمْ يَعْلَمْ ۗ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظِرٌ ۗ إِنَّا

إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجْعِي ۗ أَدْرَيْتَ الَّذِي يُبْعَثُ ۗ إِذْ أَسْأَلُ ۗ

أَدْرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۗ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۗ أَدْرَيْتَ إِنْ

كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۗ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۗ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ

لَتَسْفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ۗ النَّاصِيَةُ كَازِبَةٌ ۗ خَاطِئَةٌ ۗ تَلْبِئَةٌ ۗ تَارِيَةٌ ۗ

95 - سوره تمن

مەككەدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەنجۇر بىلەن ۋە زەيتۇن بىلەن قەسەمكى (1)، سىنا تېغى بىلەن قەسەمكى (2)، بۇ تىنچ شەھەر (يەنى مەككە مۇكەررەمە) بىلەن قەسەمكى (3)، بىز ئىنساننى شەك-شۈبھىسىز ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە ياراتتۇق (4). ئاندىن ئۇنى (چىرايلىق ياراتقانلىق نېمىتىمىزگە شۈكۈر قىلماي ئاسىيلىق قىلغانلىقتىن) دوزاخقا قايتۇردۇق (5). پەقەت ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنا. بۇلارغا ئۈزۈلمەس ساۋاب بېرىلدۇ (6). (ئى ئىنسان!) بۇنىڭدىن كېيىن (يەنى روشەن دەلىللەر بايان قىلغاندىن كېيىن)، يەنە نېمىشقا قىيامەتنى ئىنكار قىلىسەن؟ (7) اللە ئەڭ ئادىل ھۆكۈم قىلغۇچى ئەمەسمۇ؟ (8)

96 - سوره العلق

مەككەدە نازىل بولغان، 19 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن (1). ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى (2). ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرمەلىكتۇر (3). ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى (4). ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى (5). شەك-شۈبھىسىز ئىنسان ئۆزىنى باي ساناپ (اللەغا بويسۇنۇشتىن باش تارتىپ)، راستلا ھەددىدىن ئاشىدۇ (6-7). (ئى ئىنسان!) بارىدىغان يېرىڭ پەرۋەردىگارىڭنىڭ دەرگاھىدۇر (قىلمىشىڭغا قاراپ جازاغا ياكى مۇكاپاتقا ئېرىشىسەن) (8). ناماز ئوقۇۋاتقان بەندىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) توسقان ئادەمنىڭ (ھالسىنى) ماڭا ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ (9-10) ماڭا (ئۇنىڭ ھالسىنى) ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ ئەگەر ئۇ (ھەددىدىن ئاشقۇچى) (نامازنى توسۇشنىڭ ئورنىغا) توغرا يولدا بولغان بولسا (11)، ياكى تەقۋادارلىققا ئەمىر قىلغان بولسا (بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈن ياخشى بولماسىمىدى؟) (12). ماڭا ئېيتىپ بەرسەڭچۇ؟ ئەگەر ئۇ (قۇرئاننى) ئىنكار قىلسا، ئىماندىن (يۈز ئۆرۈسە) (13)، اللە نىڭ (ئۇنى) كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلمىدىمۇ؟ (14) ئۇ گۇمراھلىقتىن يانسۇن، ئەگەر ئۇ بۇنىڭدىن يانمىسا، چوقۇم ئۇنىڭ كوكۇلىسىدىن - يالغانچى گۇناھكارنىڭ كوكۇلىسىدىن تۇتۇپ (جەھەننەمگە) سۆرەيمىز (15-16). ئۇ ئۆزىنىڭ سورۇنداشلىرىنى (ياردەمگە) چاقىرسۇن! (17)

بىز زابانىيلەر (يەنى جەھەننەمنىڭ كۈچلۈك - قاتتىق قول پەرىشتىلىرى) نى چاقىرىمىز (18).
(بۇ فاجىر گۇمراھلىقتىن) يانسۇن! ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلمىغن، (اللەغا) سەجدە قىلمىغن، (شۇنىڭ بىلەن اللەغا) بېقىنلىق ھاسىل قىلمىغن (19).

97- سۈرە قەدر

مەككىدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بىز قۇرئاننى ھەقىقەتەن شەبى قەدرىدە نازىل قىلدۇق (1). شەبى قەدرىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەسەن؟ (2) شەبى قەدرى (شەرەپ ۋە پەزىلەتتە) مىڭ ئايدىن ئارتۇقتۇر (3). پەرىشتىلەر ۋە جىبرىئىل شۇ كېچىدە پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەمرى بىلەن، (زېمىنىغا اللە تەقدىر قىلغان) بارلىق ئىش ئۈچۈن چۈشىدۇ (4). شۇ كېچە تاڭ يورۇغانغا قەدەر پۈتۈنلەي تىنچ- ئامانلىقتىن ئىبارەتتۇر (5).

98- سۈرە بەيىنە

مەدىنىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەھلى كىتابتىن (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالاردىن) كاپىر بولغانلار ۋە مۇشرىكلار ئۆزلىرىگە روشەن دەلىل كەلگەنگە قەدەر كۈفردىن ئايرىلغۇچى بولمىدى (1). (ئۇ روشەن دەلىل) پاك سەھىپىلەرنى تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدىغان، اللە تەرىپىدىن كەلگەن پەيغەمبەردۇر (2). ئۇ سەھىپىلەر توغرا ئەھكاملارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان (3). كىتاب بېرىلگەنلەر (يەنى يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار) پەقەت ئۆزلىرىگە روشەن دەلىل كەلگەندىن كېيىنلا ئىختىلاپ قىلشتى (4). ئۇلار پەقەت ئىبادەتنى اللەغا خالىس قىلغان، ھەق دىنىغا ئېتىقاد قىلغان ھالدا (بالغۇز) اللەغىلا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇلدى. نامازنى ئادا قىلىشقا، زاكاتنى بېرىشكە (بۇيرۇلدى)، ئەنە شۇلار (يەنى ئىبادەت، ئىخلاس ناماز، زاكاتلار) توغرا دىندۇر (5). ئەھلى كىتابتىن ۋە مۇشرىكلاردىن كاپىر بولغانلار ھەقىقەتەن دوزاخقا كىرىدۇ. دوزاختا مەڭگۈ قالىدۇ. ئەنە شۇلار مەخلۇقاتلارنىڭ يامىندۇر (6).

ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلار — ئەنە شۇلار مەخلۇقاتلارنىڭ ياخشىسىدۇر (7). ئۇلارغا پەرۋەردىگارىڭنىڭ دەرگاھىدا بېرىلىدىغان مۇكاپات (ئۇلارنىڭ) تۇرار جايى بولغان، ئاستىدىن ئۈستىگىلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەردۇركى، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالدۇ. اللە ئۇلاردىن رازى بولىدۇ، ئۇلارمۇ اللە دىن مەمنۇن بولىدۇ. بۇنىڭغا پەرۋەردىگارىدىن قورققان ئادەم ئېرىشىدۇ (8).

99- سۇرە زەلزەلە

مەدىنىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

زېمىن قاتتىق تەۋرىتىلگەندە (1)، زېمىن (قوينى-دىكى) يۈكلىرىنى (يەنى مەدەنلەر، ئوتلار، ئۈلۈك-

لەرنى) چىقارغاندا (2)، ئىنسان (يەنى كاپىر) ئۇنىڭغا (يەنى زېمىنغا): «نېمە بولدى؟» دېگەندە (3)، بۇ كۈندە زېمىن ئۆزىنىڭ خەۋەرلىرىنى (يەنى ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىشلەنگەن ياخشى-يامان ئىشلارنى) مەلۇم قىلىدۇ (4). (ئۇنىڭ مەلۇم قىلىشى) پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئۇنى شۇنداق قىلىشقا ئەمر قىلغانلىقىدىن-دۇر (5). بۇ كۈندە كىشىلەر قىلغان ئەمەللىرىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش (يەنى نەتىجىسىگە ئېرىشىش) ئۈچۈن توپ-توپ بولۇپ تارىلىپ كېتىدۇ (6). كىمكى زەرىچىلىك ياخشى ئىش قىلىدىكەن، ئۇنىڭ مۇكاپاتىنى كۆرىدۇ (7). كىمكى زەرىچىلىك يامان ئىش قىلىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ (8).

100- سۇرە ئادىيات

مەككىدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(غازىلارنىڭ دۈشمەنگە ھۇجۇم قىلىشىدا) ھاسىراپ يۈگۈرگۈچى، (قاتتىق يۈگۈرگەنلىكتىن) تۇۋاق-لىرىدىن ئوت چىقارغۇچى، ئەتىگەندە (دۈشمەن ئۈستىگە) باستۇرۇپ كىرگۈچى، (قاتتىق چاپقانلىق-تىن) توپا-چاڭ چىقارغۇچى، شۇ توپا-چاڭ بىلەن دۈشمەن توپى ئىچىگە كىرىپ كەتكۈچى ئاتلار بىلەن قەسەمكى (1-5)، ئىنسان ھەقىقەتەن پەرۋەردىگارىڭنىڭ (نېمەتلىرىنى) شەكسىز ئىنكار قىلغۇچىدۇر (6). ئىنسان ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا (يەنى اللەنىڭ نېمىتىنى ئىنكار قىلغانلىقىغا) ئەلۋەتتە ئۆزى گۇۋاھتۇر (7). ئىنسان پۇل-مالغا ئىنتايىن ھېرىستۇر (8).

قەبىرلەردىكى ئۆلۈكلەر (سەرتقا) چىقىدۇ. بىلغان، دىللاردىكى سىرلار ئاشكارا قىلىندۇ. خان چاغدا، ئۇلارنىڭ ھەممە ئەھۋالىدىن پەرۋەردىگارىنىڭ ھەقىقەتەن خەۋەردار ئىكەندىكىلىكىنى (بۇ نادان ئىنسان) بىلمەمدۇ؟ (9-11)

101 - سۇرە قارىئە

مەككىدە نازىل بولغان، 11 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قىيامەت (1)، قىيامەت نېمىدۇر (2). قىيامەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (3) شۇ كۈندە ئىنسانلار تارىلىپ كەتكەن پەرۋانىدەك بولۇپ كېتىدۇ (4). تاغلار ئېتىلىغان يۇڭدەك بولۇپ

كېتىدۇ (5). تارازىسى ئېغىر كەلگەن (يەنى ياخشىلىقلىرى يامانلىقلىرىنى بېسىپ چۈشكەن) ئادەمگە كەلسەك، ئۇ كۆڭۈللۈك تۇرمۇشتا (يەنى نازۇنېمەتلىك جەننەتتە) بولىدۇ (6-7). تارازىسى يېنىك كەلگەن (يەنى يامانلىقلىرى ياخشىلىقلىرىنى بېسىپ كەتكەن، يا ياخشىلىقى بولمىغان) ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭ جايى ھاۋىيە بولىدۇ (8-9). ھاۋىيەنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سەن قانداق بىلەلەيسەن؟ (10) ھاۋىيە قىزىق ئوتتۇر (11).

102 - سۇرە تەكۋىن

مەككىدە نازىل بولغان، 8 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

تاكى قەبىرلەرنى زىيارەت قىلغىنىڭلارغا (يەنى قەبىرلەرگە كۆمۈلگىنىڭلارغا) قەدەر، (پۇل - مال، بالىلار بىلەن) پەخىرلەنەك سىلەرنى غەپلەتتە قالدۇردى (1-2). راستلا كەلگۈسىدە بىلىسلەر (3). ئاندىن راستلا كەلگۈسىدە بىلىسلەر (4). ئەگەر سىلەر راستلا ھەقىقىي بىلىسەڭلار (غەپلەتتە قالماڭلار) (5). سىلەر چوقۇم جەھەننەمنى كۆرسىلەر (6). ئاندىن ئۇنى چوقۇم ئۆز كۆزۈڭلار بىلەن كۆرسىلەر (7). ئاندىن (دۇنيادا سىلەرگە بېرىلگەن) نېمەتلەردىن سوئال - سوراق قىلىنسىلەر (8).

103- سوره نهر

مهكده نازل بولغان، 3 نايهت.

ناهايىتى شهيقه تىلك وُه مهبربان الله نىك ئىسمى بىلەن باشلايمەن. زامان بىلەن قەسەمكى (1)، ئىمان ئىيتە-قان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر-بىرىگە ھەقنى تەئۇسىيە قىلىشقان، بىر-بىرىگە سەئۇرنى تەئۇسىيە قىلىشقان كىشىلەردىن باشقا ھەممە ئادەم چوقۇم زىيان ئىچىدەدۇر (2-3).

104- سوره ھومەزە

مهكده نازل بولغان، 9 نايهت.

ناهايىتى شهيقه تىلك وُه مهبربان الله نىك ئىسمى بىلەن باشلايمەن. (كىشىلەرنى) ئەيىبلەگۈچى سۇخەنچىگە ۋاي! (1) ئۇ مال توپلىدى وُه ئۇنى (ياخشىلىق يول-لىرىغا سەرىپ قىلماي ساقلاش ئۈچۈن) ساندى (2). ئۇ مېلى ئۆزىنى (دۇنيادا مەڭگۈ قالدۇرىدۇ دەپ ئويلايدۇ) (3). ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇ چوقۇم ھۆتەمەگە تاشلىنىدۇ (4). ھۆتەمەنىڭ نېمە-لىكىنى قانداق بىلەلەيسەن؟ (5) ئۇ، اللەنىڭ ياندۇرغان ئوتتۇرىكى، (ئۇنىڭ ئەسمى) يۈرەكلەرگە يېتىپ بارىدۇ (6-7). ئۇلار چوقۇم دوزاخقا سولىنىدۇ (8). ئېگىز تۇۋرۇكلەرگە باغلىنىدۇ (9).

105- سوره فىل

مهكده نازل بولغان، 5 نايهت.

ناهايىتى شهيقه تىلك وُه مهبربان الله نىك ئىسمى بىلەن باشلايمەن. پەرۋەردىگارنىڭ فىل ئىگىلىرىنى قانداق قىلغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ (1) ئۇ ئۇلارنىڭ ھىيلە-مىكرىنى بەربات قىلمىدىمۇ؟ (2) ئۇ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە توپ-توپ قۇشلارنى ئەۋەتتى (3). قۇشلار ئۇلارغا ساپال تاشلارنى ئېتىپ (4)، ئۇلارنى چاينىۋېتىلگەن سامانداك قىلىۋەتتى (5).

106- سۇرە قۇرەيش

مەككىدە نازىل بولغان، 4 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

قۇرەيش قوغداغانلىقلىرى ئۈچۈن (1)، ئۇلار قىش-لىق ۋە يازلىق سەپىرىدە قوغداغانلىقلىرى ئۈچۈن (2)، بۇ ئۆي (يەنى بەيتۇ اللە) نىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلسۇنكى، ئۇ ئۇلارنى ئاچلىقتا ئوزۇقلاندۇردى، ئۇلارنى قورقۇنچتىن ئەمىن قىلدى (3-4).

107- سۇرە مائۇن

مەككىدە نازىل قىلغان، 7 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

دىننى ئىنكار قىلغان ئادەمنى كۆردىڭمۇ؟ (1) ئۇ يېتىمنى دۆشكەلەيدىغان، مەسكىگە تاماق بېرىشنى تەرغىپ قىلمايدىغان ئادەمدۇر (2-3)، شۇنداق ناماز ئوقۇغۇچىلارغا ۋايىكى، ئۇلار نامازنى غەپلەت بىلەن ئوقۇيدۇ (4-5). نامازنى رىيا بىلەن ئوقۇيدۇ (6). ئۇلار قولقا بەرمەيدۇ (7).

108- سۇرە كەۋسەر

مەككىدە نازىل بولغان، 3 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

بىز ساڭا ھەقىقەتەن نۇرغۇن ياخشىلىقلارنى ئاتا قىلدۇق (1). پەرۋەردىگارىڭ ئۈچۈن ناماز ئوقۇغىن ۋە قۇربانلىق قىلغىن (2). ھەقىقەتەن سېنىڭ دۈشمىڭنىڭ نام-ئىسمىنى قالمىدۇ (3).

109- سۇرە كافىرون

مەككىدە نازىل بولغان، 6 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللەنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد! سېنى بۇتلارغا چوقۇنۇشقا ئۈندىگۈچى كۇففارلارغا) ئېيتقىنكى، «ئى كاپىرلار! (1) سىلەر چوقۇنۇۋاتقان بۇتلارغا مەن چوقۇنمايمەن (2).

سلهرو مەن ئىبادەت قىلىۋاتقان اللہغا ئىبادەت قىلمايسلەر،⁽³⁾ سلەر چوقۇنغان بۇتلارغا مېنىڭ چوقۇنغىنىم يوق⁽⁴⁾، سلەرنىڭمۇ مەن ئىبادەت قىلغان اللہغا ئىبادەت قىلغىنىڭلار يوق⁽⁵⁾، سلەرنىڭ دىنىڭلار ئۆزەڭلار ئۈچۈن، مېنىڭ دىنىمۇ ئۆزەم ئۈچۈن»⁽⁶⁾.

110 - سۇرە نەسر

مەدىنىدە نازىل بولغان، 3 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللہنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

اللہنىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋە ئال-لانىڭ دىنىغا كىشىلەرنىڭ توپ-توپ بولۇپ كىرگەن-لىكىنى كۆرگىنىڭدە⁽¹⁻²⁾، رەببىڭغا تەسبىھ ئېيت-قىن، ھەمدى ئېيتقىن، ۋە ئۇنىڭدىن مەغپىرەت تىلىگىن. اللہ ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەك قوبۇل قىلغۇچىدۇر⁽³⁾:

111 - سۇرە مەسەد

مەككىدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللہنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

ئەبۇ لەھەبىنىڭ ئىككى قولى قۇرۇپ كەتسۇن! (ئەمەلدە) قۇرۇپ كەتتى⁽¹⁾. ئۇنىڭغا مال-مۈلكى ۋە ئېرىشكەن نەرسىلىرى ئەسقاتىمدى⁽²⁾. ئۇ لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ⁽³⁾. ئۇنىڭ ئوتۇن توشۇغۇچى (يەنى سۇخەنچى) خوتۇنىمۇ لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتقا كىرىدۇ⁽⁴⁾. ئۇنىڭ بويىنىدا مەھكەم ئېشىلگەن ئارغامچا بولىدۇ⁽⁵⁾.

112 - سۇرە ئىخلاس

مەككىدە نازىل بولغان، 4 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللہنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

(ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى، ئۇ - اللہ بىردۇر⁽¹⁾. ھەممە اللہغا موھتاجدۇر⁽²⁾. اللہ بالا تاپقانمۇ ئەمەس، تۇغۇلغانمۇ ئەمەس⁽³⁾. ھېچ كىشى ئۇنىڭغا تەڭداش بولالمايدۇ⁽⁴⁾.

113- سوره فہلق

مەككەدە نازىل بولغان، 5 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللہ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن.

«مەخلۇقاتنىڭ شەرىدىن، قاراڭغۇلۇقى بىلەن كىر-گەن كېچىنىڭ شەرىدىن، تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېھىرگەرلەرنىڭ شەرىدىن، ھەسەتخورنىڭ ھەسەت قىلغان چاغدىكى شەرىدىن سۈبھىنىڭ پەرۋەردىگارى (اللہ) غا سېغىنىپ پاناھ تىلەيمەن» دېگەن (1-5).

114- سوره ناس

مەككەدە نازىل بولغان 6 ئايەت.

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللہ نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن. «ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى، ئىنسانلارنىڭ پادىشاھى، ئىنسانلارنىڭ ئىلاھى (اللہ) غا سېغىنىپ، كىشىلەرنىڭ دىلىرىدا ۋە سۈمە قىلغۇچى جىنلاردىن ۋە ئىنسانلاردىن بولغان يوشۇرۇن شەيتاننىڭ ۋە سۈمەسىنىڭ شەرىدىن پاناھ تىلەيمەن» دېگەن (1-6).

ئىزاھلار:

ئادەم ئادەم ھۇد ئەلەيھىسالامنىڭ قەۋمى بولۇپ، ئۇلار ئومان بىلەن ھەزرىمەۋت ئارىسىدا ياشايتتى، ئۇلار تارىختا ئەڭ قەدىمىي مەدىنىيەت بەرپا قىلغان خەلق ئىدى. ئۇلار ئېگىز بىنالارنى، كاتتا سارايلارنى سالغان ئىدى. قۇرئان كەرىمدە ئاد بىرقانچە جايدا تىلغا ئېلىنىدۇ، ئاد قەۋمى زېمىنىدا ھەقتىن باش تارتىپ، بىزدىن كۈچلۈك كىم بار، دەپ ھاكاۋۇرلۇق قىلدى، اللە تائالا ئاد قەۋمىنى، ئۇلارنىڭ كۈفرى ۋە زۇلىمى تۈپەيلىدىن، ھالاك قىلدى. ھۇد ئەلەيھىسالام ئىمان ئېيتقان كىشىلەر بىلەن بىللە قەۋمىگە ئازاب چۈشۈشتىن ئىلگىرى ھىجازغا ھىجرەت قىلغان، ئاد بەش تۈركۈمگە بۆلۈنىدۇ:

- 1) دەسلەپكى ئاد بولۇپ، ئۇلار ئەھقاپتا ياشايتتى. ئۇلار مۇنقەرز بولغان؛
- 2) ئىككىنچى ئاد يەمەندىن ئىراققىچە ھۆكۈمرانلىق قىلغان؛
- 3) سەمۇد بولۇپ، ئۇلار ھىجازدىن سىناغىچە ھۆكۈمرانلىق قىلغان؛
- 4) جۇرھۇملۇقلار بولۇپ، ئۇلار ھىجازدا ياشىغان؛
- 5) تەسىم ۋە جەدىس بولۇپ، ئۇلار يەمامەدە ھۆكۈمرانلىق قىلغان.

ئادەم: ئادەم ئەلەيھىسالام پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ بوۋىسى بولۇپ، تۇنجى يارىتىلغان ئىنساندۇر. اللە ئۇنى تۇپراقتىن يارىتىپ جان كىرگۈزگەن، ئۇنىڭغا شەيئىلەرنىڭ ناملىرىنى بىلدۈرگەن، اللە تائالا ئۇنىڭ ئەۋلادىنى اللەنى بىر دەپ تونۇشقا ۋە اللەغا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن، ئۇنى زېمىندا تۇرغۇزۇشنى ئىرادە قىلغان. ئادەم ئەلەيھىسالامنى ھۈرمەتلەش يۈزىدىن، اللە پەرىشتىلەرنى ئۇنىڭغا سەجدە قىلىشقا بۇيرۇ-غان، پەرىشتىلەرنىڭ ھەممىسى سەجدە قىلغان، پەقەت ئىبلىسلا سەجدە قىلىشتىن باش تارتقان. اللە ئىبلىسنى رەھىمىتى دائىرىسىدىن قوغلىغان ۋە جەننەتتىن يىراق قىلغان. اللە ئادەم ئەلەيھىسالامنى ۋە ئۇنىڭ ئايالى ھەۋۋانى جەننەتتە تۇرغۇزغان، ئۇلارغا جەننەتتىكى بارچە نازۇنپەتلەردىن خالىغانچە بەھرىمەن بولۇشنى ئۇقتۇرغان، ئۇلارنى مەلۇم دەرىجىدە يېقىنلىشىشتىن ۋە ئۇنىڭ مېۋىسىدىن يېيىشتىن مەنئى قىلغان. لېكىن ئىبلىس ئۆزىنىڭ اللەنىڭ دەرگاھىدىن قوغلانغانلىقىغا ئادەم ئەلەيھىسالامنى سەۋەبچى دەپ قاراپ، ئادەم ئەلەيھىسالامنى يامان كۆرۈپ، ئادەم ئەلەيھىسالامدىن ئۆچ ئالماقچى بولغان. ئىبلىس مەزكۇر دەرىجىنىڭ مېۋىسىدىن يېگەن كىشىنىڭ ھەرگىز ئۆلمەيدىغانلىقىنى تەكىتلەپ، ئادەم ئەلەيھىسالام بىلەن ھەۋۋانىڭ ئۇنىڭدىن يېيىشىگە ۋە سۈۋەسە قىلغان. ئادەم ئەلەيھىسالام ۋە ھەۋۋا ئۇنىڭدىن يېپ، پەرۋەردىگارىغا گۇناھكار بولغان. اللە ئۇلارغا غەزەپلىنىپ، ئۇلارنى ئۇلارغا بەرگەن نېمىتىدىن مەھرۇم قىلغان، ئۇلارنى ئۇلارنىڭ دۈشمىنى بولغان ئىبلىس بىلەن قوشۇپ ئۇلار تۇرۇۋاتقان جەننەتتىن يەر يۈزىگە چۈشۈرۈۋەتكەن. شۇنىڭدىن كېيىن اللە تائالا ئادەم بىلەن ھەۋۋانىڭ تەۋبى-سىنى قوبۇل قىلغان، ئۇلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادىنى ئىبلىسنىڭ ۋە ئىبلىس گۇرۇھىنىڭ ئازدۇرۇشىدىن ئاگاھلاندۇرغان، ئادەم بىلەن ھەۋۋاغا ئۇلار دەسلەپ كىرگەن جەننەتتىن بەھرىمەن بولۇشنىڭ تۈگى-گەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادىنىڭ ياخشىلىق يولمۇ، يامانلىق يولمۇ بولغان بۇ دۇنيادىن ئىبارەت بىر تىرىكچىلىك باسقۇچىغا قەدەم قويغانلىقىنى ئۇقتۇرغان. بەزى رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئادەم ئەلەيھىسالام 1000 ياشقا كىرگەن. مەشھۇر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، ئادەم ئەلەيھىسالام جەننەتتىن

چىقىرىلغاندا ھىندىستاندىكى بىر تاغقا چۈشكەن بولۇپ، ئۇ ۋاپات بولغاندا شۇ تاغنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان. يەنە بىر رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، مەككە مۇكەررەمەدىكى ئەبى قۇبەيس تېغىغا دەپنە قىلىنغان. ئازەر: ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسى بولۇپ، ئۇ قەۋمى ئۈچۈن بۇتلارنى ياسىغان ۋە قەۋمىنى شۇ بۇتلارغا چوقۇنۇشقا تەرغىپ قىلغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاتىسىدىن بۇتلارنى تەرك ئېتىشىنى تەلەپ قىلغان، بۇتلارغا چوقۇنۇشنىڭ ئاقۇستىنىڭ يامان بولىدىغانلىقىدىن ئاگاھلاندىرغان. لېكىن ئازەر بۇتقا چوقۇنۇشتا چىڭ تۇرغان ۋە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا، بۇتلارنى يامان كۆرۈشتىن يانمايدىغان بولسا، چوقۇم سېنى تاش-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرىمەن، دەپ تەھدىت سالغان، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام، ساڭا ئامانلىق تىلەيمەن، ساڭا پەرۋەردىگارمىدىن مەغپىرەت تىلەيمەن، دەپ ئۇنىڭدىن ئايرىلغان.

ئەبۇلھەب: ئەبۇلھەب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى بولۇپ، ئىسمى ئابدۇلئۇززا ئىبن ئابدۇلمۇتە تەللىپتۇر. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەشەددىي دۇشمىنى ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كۆپ ئەزىيەت يەتكۈزەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەب قەبىلىلىرىگە بېرىپ ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلغان چاغدا، ئەبۇلھەب ئارقىسىدىن بېرىپ مەسخىرە قىلاتتى ۋە سۆزلىرىنى ئىنكار قىلاتتى. ئەبۇلھەبنىڭ بىر ئايالى بولۇپ، ئىسمى ئۇمى جەمىل ئىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەققىدە قەبىلىلەر ئارىسىدا سۇخەنچىلىق قىلاتتى ۋە پىتەنە-پاسات تېرىتتى. اللھ تائالا ئەبۇلھەبىنى ۋە ئايالىنى ھالاك قىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى دۇشمەن تۇتىدىغانلارغا ئىبرەت قىلدى.

ئەرەفات: ئەرەفات مەككە مۇكەررەمەدىن 22 كىلومېتىر يىراقلىققا جايلاشقان، ئەتراپى كەڭ كەتكەن بىر ئېگىز ۋادى. ئەرەفاتتا تۇرۇش ھەجنىڭ مۇھىم رۇكىنى ھېسابلىنىدۇ، بۇ ۋادىدا زۇلھەججە ئېيىنىڭ 9-كۈنى چۈش ۋاقتىدىن شامغىچە تۇرغان ئادەمنىڭ ھەج پەرزى ئادا تاپقان بولىدۇ. ئەرەفاتنىڭ شىمالىغا «جەبەلى رەھىمە» جايلاشقان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاخىرقى ھەجىدە بۇ تاغنىڭ يېنىدا تۇرغان ۋە بۇ يەردە ۋىدالىشىش نۇقتىنى سۆزلىگەن.

ئەييۇب: ئەييۇب ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن ئىدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنى اللھ تائالا نېمەت ئاتا قىلىش بىلەن سىنىدى، اللھ تائالا ئۇنى نۇرغۇن بايلىققا ئىگە قىلدى، ئۇنىڭغا كۆپ پەرزەنت ئاتا قىلدى، تېنىنى ساق قىلدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالام اللھنىڭ نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلغۇچى تەقۋادار ياخشى بەندە ئىدى، ئاندىن اللھ تائالا ئۇنى بەرگەن نېمىتىنى يوق قىلىۋېتىش بىلەن سىنىدى، ئۇ مال-مۈلكىدىن، پەرزەنتلىرىدىن ئايرىلدى، ئۇنى ئېغىر كېسەللىكلەر چىرمىۋالدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالام بالاغا سەۋر قىلىپ، اللھقا ھەمدۇسانا ئېيتىپ، ئىلگىرىكى تەقۋادارلىق ھالىتى بويىچە پەرۋەردىگارىدىن مەمنۇن بولدى. ئۇنىڭ يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولغان رەھىمە ئاتلىق بىر ياخشى مۆمىن ئايالى بار ئىدى، ئۇ ئەييۇب ئەلەيھىسسالام بىلەن راھەت-پاراغەتتە، پاراغەتتە، پاراغەتتە مۇشەققەتتە بىرگە ئىدى. شەيتان ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالىنى ۋەسۋە قىلغىلى تۇردى، ئۇ ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ: «بۇ بالالارغا قاچانغىچە چىدايمىز» دېدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئاچچىقلىنىپ: «راھەت-پاراغەتتە قانچە ۋاقت بولدۇم» دېدى. ئايالى: «80 يىل» دېدى. ئاندىن ئەييۇب ئەلەيھىسسالام: «بالايى-ئاپەت ئىچىدە قانچە ۋاقت تۇردۇم» دېدى. ئايالى: «يەتتە يىل» دېدى. ئەييۇب ئەلەيھىسسالام: «بالايى-ئاپەت ئىچىدە تۇرغان ۋاقتىمنىڭ ئۇزاقلىقى راھەت-پاراغەتتە تۇرغان ۋاقتىمچىلىك بولمىسا، اللھ تائالادىن بالايى-ئاپەتنى كۆتۈرۈۋېتىشىنى تىلەشتىن ئۇيالىمىدەن» دېدى. ئاندىن ئۇ: «اللھ بىلەن قەسەمكى، ساقىيىپ قالسام، سېنى چوقۇم 100 قامچا ئۇرىمەن» دېدى. ئاندىن ئەييۇب ئەلەيھىسسالام اللھغا ئىلتىجا قىلىپ: «پەرۋەردىگارم مېنى زىيان-

زەخمەت ئورمۇۋالدى. سەن ئەڭ مەرھەمەتلىك زاتتۇرسەن» دەپ دۇئا قىلدى. اللە ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، بېشىغا كەلگەن بالايى - ئاپەتلەرنى كۆتۈرۈۋەتتى. اللە ئۇنى بۇتى بىلەن يەرنى تېپىشكە بۇيرۇدى. ئۇ بۇتى بىلەن يەرنى تېپىۋىدى، يەردىن سوغۇق سۇ ئېتىلىپ چىقتى. اللە تائالا ئۇنى شۇ سۇدىن ئىچىشكە ۋە شۇ سۇ بىلەن يۇيۇنۇشقا بۇيرۇدى. اللە تائالا شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كېسىلىگە شىپالىق بەردى، ئەيىۋب ئەلەيھىسالامنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتى تولۇق ئەسلىگە كەلدى. اللە تائالا ئەيىۋب ئەلەيھىسالامنى بىر باغلام چۆپىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن ئايالىنى ئۇرۇشقا بۇيرۇدى، ئۇ بىر باغلام چۆپ بىلەن ئايالىنى ئۇرۇپ قەسىمدىن چىقتى. ئەيىۋب ئەلەيھىسالامنىڭ ئايالى ئۇنىڭ خىزمىتىنى ئوبدان قىلغانلىقتىن، راھەت - پاراغەتتە، جاپا - مۇشەققەتتە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغانلىقتىن، اللە ئۇنىڭغا رەھىم قىلىپ ئەيىۋب ئەلەيھىسالامنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇدى. كېيىن اللە تائالا ئەيىۋب ئەلەيھىسالامغا پۇل - مال ۋە پەرزەنت بەردى، ئۇنىڭغا 26 ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلدى. ئەيىۋب ئەلەيھىسالام رۇم خەلقىگە پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەن ئىدى. ئەيىۋب ئەلەيھىسالام 93 يىل ئۆمۈر كۆردى.

بايىل: ئىراقتىكى پۇرات دەرياسى بويىغا جايلاشقان قەدىمكى شەھەر بولۇپ، بۇرۇنقى دەۋرلەردە شانلىق تارىخقا ئىگە ئىدى.

بەدرى: بەدرى مەدىنىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىگە جايلاشقان، ھىجرىيىنىڭ 2 - يىلى رامىزاننىڭ 17 - سى مۇسۇلمانلار بىلەن مەككىلىكلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن چوڭ ئۇرۇش مۇشۇ جايدا بولغان. بۇ ئۇرۇشتا مۇسۇلمانلار سان جەھەتتە ئاز تۇرۇپ، مۇشرىكلار ئۈستىدىن غەلبە قىلغان.

بەككە (مەككە): مەككە دەسلۇبە قاقاس ۋادى بولۇپ، ئادەم ياشىمايتتى. ئالدى بىلەن بۇ يەردە ئىبراھىم ئەلەيھىسالام ئايالى ھاجەر ۋە ئوغلى ئىسمائىل بىلەن تۇرغان، اللە ئىبراھىم ئەلەيھىسالامغا زەمزمە قۇدۇقىنى پەيدا قىلىپ بەرگەن، شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇراقلىشىپ، ئۇ يەر ئاۋات - لىشىقتا باشلىغان. شام (سۇرىيە) بىلەن يەمەن ئارىسىدا قاتنايدىغان كارۋانلارنىڭ چۈشۈپ ئۆتىدىغان ئۆتۈڭىگە ئايلانغان، اللە تائالانىڭ ئەمرى بويىچە ئىبراھىم ئەلەيھىسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسالام بۇ يەردە بەيتۇللانىڭ ئاساسىنى بىنا قىلغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر پۈتۈن ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى ئەرەب - لەزنىڭ مۇقەددەس جايى بولۇپ قالغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام مەككىدە تۇغۇلۇپ، ھاياتىنىڭ كۆپ قىسمىنى مەككىدە ئۆتكۈزگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام 40 ياش ۋاقتىدا مەككىدە ئۇنىڭغا ۋەھىي نازىل بولغان، 53 ياشتا مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام تۇغۇلغان يىلى مەشھۇر پىل يىلى بولۇپ، بۇ يىلى ھەبەشلىك ئەبىرەھە لەشكەرلىرىنى باشلاپ، كەبىنى بۇزۇشقا كەلگەن. رەسۇلۇللە ھاياتىنىڭ ئاخىرقى يىلى مەدىنىدىن مەككىگە كېلىپ، بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىپ، خوشلىشىش ھەجىنى قىلغان. ئەينى زاماندا كەبىگە قويۇلغان بۇتلارنى چىقىپ تاشلاپ، كەبىنى بۇتلاردىن تازىلىغان، شۇنىڭ بىلەن كەبە مۇسۇلمانلارنىڭ تاۋاپ قىلىپ، ھەج پەرزىنى ئادا قىلىدىغان مۇقەددەس جايغا ئايلانغان.

پىرئەۋن: پىرئەۋن دېگەن سۆز قەدىمكى مىر پادىشاھلىرىنىڭ ئورتاق نامىدۇر، مۇسا ئەلەيھىسالامنىڭ قىسسىدە تىلغا ئېلىنغان پىرئەۋننىڭ ئىسمى ۋەلىد ئىبن مۇسئەب ئىدى، ئۇ قېرىندىشى قابۇس ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا پادىشاھ بولغان، قابۇسنى يۇسۇف ئەلەيھىسالام ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلغاندا، ئۇ باش تارتىپ ئىمان ئېيتىمىغان، پىرئەۋن بولسا 400 يىلدىن ئارتۇق ئۆمۈر كۆرگەن، پىرئەۋن ئۆزى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان چەرىندادا، ئىسرائىل ئەۋلادىنى تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن قىيىنغان، ئۇلارنى بىرقانچە گۇرۇپپىلارغا بۆلۈپ، بىر گۇرۇپپىنى قۇرۇلۇش ئىشلىرىغا سالاتتى، بىر گۇرۇپپىنى

دېھقانچىلىق ئىشلىرىغا سالاتتى، يەنە بىر گۇرۇپپىنى بولسا ئەڭ تۆۋەن پاسكىنا ئىشلارغا سالاتتى، ئەمگەككە يارمايدىغانلارغا سېلىق سېلىپ تۇلتىتتى. مۇسا ئەلەيھىسالام پەيغەمبەر بولۇپ كېلىپ پىرئەۋنى ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلدۇ. پىرئەۋن ئىماندىن باش تارتىپ كۇفۇردا تېخىمۇ ئەزۋەيلەپ ئۆزىنىڭ مىسىرنىڭ پادىشاھى ئىكەنلىكى بىلەن پەخىرلىنىدۇ ۋە ئۆزىنى مىسىرلىقلارنىڭ ئالىي پەرۋەردىگارى دەپ جاكاللايدۇ. پىرئەۋن مۇسا ئەلەيھىسالامغا ۋە ئۆز قەۋمىگە قاتتىق جاپا سالغانلىقتىن، ئۇلار مىسىردىن پەلەستىنگە قېچىپ چىقىشقا مەجبۇر بولىدۇ. مۇسا ئەلەيھىسالام ئۆز قەۋمى بىلەن قىزىل دېڭىزنىڭ بويىغا كېلىپ ئۆتمەكچى بولغان چاغدا، پەرۋەردىگارى ئۇنىڭغا ھاسا بىلەن دېڭىزنى ئۇرۇشقا بۇيرۇيدۇ، دېڭىزنىڭ سۈيى ئوتتۇردىن دىن بۆلۈنىدۇ، ئۇلارنى ئارقىدىن قوغلاپ چىققان پىرئەۋن ئۆز قوشۇنى بىلەن ئۇلار ئۆتكەن يەردىن ئۆتمەكچى بولۇپ دېڭىزغا كىرگەندە، بۆلۈنۈپ كەتكەن دېڭىز سۈيى قوشۇلۇپ پىرئەۋن بىلەن ئۇنىڭ قوشۇنىنى غەرق قىلىۋېتىدۇ.

پىل ئىگىلىرى (ئىسپانىيەلى): يەمەننىڭ پادىشاھى ئەبرەھە سەئىددا بىر چېركاۋ بىنا قىلدۇ، ئۇ كىشىلەرنى مەككىدىكى بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىشتىن توسۇپ، ئۇلارنى ئۆزى بىنا قىلغان چېركاۋغا چوقۇندۇرماقچى بولىدۇ، بىر ئەتراپى چېركاۋغا كېلىپ تەرەت قىلىپ قويدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئەبرەھە كەبىنى چوقۇم بۇزۇپ تاشلاشقا قەسەم ياد قىلدۇ، ئۇ كەبىنى بۇزۇش ئۈچۈن كەلگەندە، اللە تائالا توپ-توپ قۇش-لارنى ئەبرەھە ۋە ئۇنىڭ قوشۇنىغا ئاپىرىدە قىلىپ، ئۇلارنى ھالاك قىلىدۇ، ئۇنىڭ قوشۇنىدا كەبىنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن تەييارلانغان بىر پىل بار ئىدى، شۇڭا بۇ ۋەقە يۈز بەرگەن يىل پىل يىلى دەپ ئاتالغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام ئەنە شۇ پىل يىلى تۇغۇلغان.

تابۇت: تابۇت تەۋرات قاچىلانغان ساندۇق بولۇپ، ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كېتىلگەن ئىدى. كېيىن اللە ئۇنى يەھۇدىيلارغا ئاسماندىن چۈشۈرۈپ بەرگەن، بۇ ئالاھىدە خاسىيەتلىك ساندۇق بولۇپ، يەھۇدىيلار دۇشمەن-لەر بىلەن ئۇرۇشقان چاغدا بۇ ساندۇقنى ئۇرۇش مەيدانىدا ئۆزلىرى بىلەن بىللە تۇتاتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۇرۇشتا غەلبە قىلاتتى. ئۇلار ئۆز دىنىدىن چەتتەپ كەتكەنلىكتىن، اللە ئۇلارغا پەلەستىن-لىكىلەرنى ئاپىرىدە قىلدى، يەھۇدىيلار مەغلۇپ بولۇپ، پەلەستىنلىكلەر ئۇلاردىن بۇ تابۇتنى تارتىۋالدى. ئالۇت: ئالۇت بەنى ئىسرائىلنىڭ بىر پادىشاھىنىڭ ئىسمى بولۇپ، بۇ جالۇت سۆزىگە بېرىلگەن ئىزاھاتتا بايان قىلىنىدۇ.

تاھا: تاھا مۇھەممەد ئەلەيھىسالامنىڭ ئىسىملىرىدىن بىرى. تۇۋا: تۇۋا مۇسا ئەلەيھىسالام تۇرسىندا چۈشكەن بىر مۇبارەك ۋادىنىڭ ئىسمى بولۇپ، بۇ يەردە اللە-تائالا مۇسا ئەلەيھىسالام بىلەن سۆزلەشكەن.

تۇبىيە: تۇبىيە يەمەنگە ۋە ھەزرىمەتقا ھۆكۈمرانلىق قىلغان ھەربىر پادىشاھقا دېيىلىدۇ، تۇبىيەلەر يەمەندە چوڭ سەلتەنەتكە ئىگە ئىدى، ئۇلارنىڭ قىلغان زۇلۇملىرى تۇبىيەلىدىن سەلتىنىتى گۇمران بولغان.

تۇر تېغى (تۇرسىنا): تۇر تېغى اللە تائالا مۇسا ئەلەيھىسالامغا سۆز قىلغان تاغنىڭ نامى بولۇپ، مۇناجات تېغى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

جالۇت: غەزەمنىڭ يېنىدىكى ئەشدرودا ئولتۇرۇشلۇق پەلەستىنلىكلەر بىلەن بەنى ئىسرائىلنىڭ پادى-شاھى ئالۇتنىڭ ئارىسىدا ئۇرۇش پارتلىغاندا، پەلەستىن قوشۇنىنىڭ باشچىسى جالۇت ئىدى. جالۇت مەشھۇر ئۇرۇش باتۇرلىرىدىن بولۇپ، باتۇرلار ئۇنىڭ بىلەن ئېلىشىشتىن قورقاتتى، جالۇت مەيدانغا چۈشۈپ ئالۇت قوشۇنىدىكىلەردىن ئۆزى بىلەن يەككەۋىيەك ئېلىشىشنى تەلەپ قىلدى. ھەممىسى جالۇتتىن قورقتى، بۇ چاغدا غەيرەتلىك يىگىت داۋۇد چىقىپ ئالۇتتىن جالۇت بىلەن ئۇرۇشقا ئىجازەت سورىدى.

داۋۇد ئۇرۇش قوراللىرىدىن پەقەت ھاسنى ۋە تاش ئاتىدىغان قورالنى ۋە بىرئاز تاش ئېلىپ، مەي-دانغا چىقتى، جالۇت ئۇنى مەنستىمدى. قېلىچ ۋە نەيزەلەر بىلەن قوراللانغان كۈچلۈك دۈشمەن ئالدىدا ئۆزىنى ھالاكەتكە تاشلاۋاتقان بۇ يىگىتنىڭ ئىشىدىن ئەجەبلەندى، لېكىن داۋۇد ئۇنى قارىغا ئېلىپ تاش ئاتىدىغان قورال بىلەن بىر تاشنى ئېتىپ جالۇتنىڭ بېشىنى يېرىۋەتتى، داۋۇد ئىككىنچى بىر تاشنى ئاتقان ئىدى، بۇنىڭ بىلەن جالۇت ھالاك بولدى. بەنى ئىسرائىل غەلبە قازىنىپ ئۆزلىرىنىڭ سەلتىنىنى قايتۇرۇۋالدى.

جىبرىئىل (جەبرائىل): جىبرىئىل اللەنىڭ يېقىن پەرىشتىلىرىنىڭ بىرىنىڭ ئىسمى بولۇپ، روھۇلقۇدۇسمۇ دېيىلىدۇ. جىبرىئىل بولسا اللەنىڭ ۋەھىسىنى پەيغەمبەرلەرگە يەتكۈزىدىغان پەرىشتە، جىبرىئىل اللە-تائالا تەرىپىدىن پەيغەمبەرلەرگە ۋەھىي ئېلىپ كېلىشتە ئىنان سۈرىتىدە كېلەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىككى قېتىم: بىر قېتىم ئاساندا، بىر قېتىم زېمىندا ئۆز شەكلىدە كۆرۈنگەن، ئابدۇللا ئىبن مەس-ئۇدنىڭ ئېيتىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىبرىئىلنى ئۆز شەكلىدە كۆرگەندە، 600 قاناتلىق كۆرگەن، ھەر قاننى ئۇيۇققا بىر كېلەتتى.

داۋۇد: بەنى ئىسرائىل قەۋمى مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن 356 يىلچە پادىشاھسىز قالدى، بۇ جەرياندا ئۇلار ئەمالىقلەر، ئارامىلەر ۋە پەلەستىنلىكلەردىن بولغان قوشنىلىرىنىڭ تاجاۋۇزغا ئۇچراپ تۇردى. بۇ مۇددەتنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە، بەنى ئىسرائىلغا ئالۇت (شاۋۇل) ھۆكۈمرانلىق قىلدى، ئالۇت پەلەس-تىنلىكلەرگە ئۇرۇش ئېچىپ، ئۇلاردىن تابۇتنى يەنى تەۋرات قاچىلانغان ساندۇقنى تارتىۋالدى، بۇ ۋاقىتتا بەنى ئىسرائىل قەۋمى ئىچىدە، قەۋمنىڭ دۈشمەنلىرىگە قارشى ئۇرۇش قىلىشقا ھېرىس داۋۇد ئىسمىلىك بىر يىگىت مەيدانغا كەلدى، ئۇ دۈشمىنى پەلەستىنلىكلەر قوشۇنى بىلەن بولغان ئۇرۇشتا يېشىنىڭ كىچىكلىكىگە قارىماي، دۈشمەن قوشۇنىنىڭ باشلىقى جالۇتنى ئۆلتۈردى. ئالۇت مۇكاپاتلاش يۈزىسىدىن داۋۇدقا قىزنى بەردى، داۋۇد بىراقچىلىغان جەڭلەردە دۈشمەنلەرنى يەڭدى، شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر ئارىسىدا ئۇنىڭ ئابرويى ئۆسۈپ، كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆزلىرىگە باشچى بولۇشىنى تەلەپ قىلدى، ئالۇت ئۇلار-گەندىن كېيىن بەنى ئىسرائىل قەۋمى داۋۇدنى ئۆزلىرىگە پادىشاھ قىلىۋالدى، بۇ چاغدا داۋۇدنىڭ يېشى 30 دىن ئاشمىغان ئىدى، داۋۇد خەلق ئارىسىدا ئادالەت بىلەن ئىش ئېلىپ باردى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە تەۋ-راتنىڭ ئەھكامىنى ئەمەللىيەشتۈردى، داۋۇد ئەلەيھىسسالام 40 ياشقا كىرگەندە پەيغەمبەر بولدى، اللە تائالا ئۇنىڭغا تۆت ساماۋى كىتابلارنىڭ بىرى بولغان زەبۇرنى نازىل قىلدى، زەبۇر قەسىدىلەردىن ئىبارەت بولۇپ، اللەنى ئۇلۇغلاشنى ۋە اللەغا بولغان ھەمدۇسانالارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، داۋۇد ئەلەيھىسسالام خۇش ئاۋاز بولۇپ، ئۆزىنىڭ يېقىملىق ئاۋازى بىلەن زەبۇرنى تىلاۋەت قىلىپ، كىشىلەرنىڭ دىلىنى ئېرى-تىۋېتەتتى، ھەتتا قۇشلارمۇ ۋە تاغلارمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەسبە ئېيتىپ، ئۇنىڭغا ئەكس سادا قايتۇراتتى. اللە تائالا داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا تۆمۈر تاۋلاشنى بىلدۈرگەن بولۇپ، داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدا تۆمۈر خېمىردەك يۇمشاپ كېتەتتى. داۋۇد ئەلەيھىسسالام سوقۇش ئۈچۈن تۆمۈر كىيىملەرنى ياسايتتى. سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىدى، داۋۇد ئەلەيھىسسالام ئۇنى سوراق سورۇد-لىرىدا يېنىدا ئولتۇرغۇزۇۋېلىپ، ئۇنىڭغا كىشىلەر ئارىسىدا ئادىل ھۆكۈم چىقىرىشىنى ئۆگەتتەتتى، ئىبن جەبرىئىل رىۋايىتىگە قارىغاندا، داۋۇد ئەلەيھىسسالام 100 يىل ياشىغان.

رەس ئاھالىسى (ئەسھا بۇررەس): قۇرئان كەرىمدە نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى ئاد ۋە سەمۇد قەۋملىرى ئارىسىدا ئۆتكەن نامەلۇم ئۈمىمەتلەر بايان قىلىنىدۇ، رەس ئاھالىسى ئەنە شۇ ئۈمىمەتلەردىن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆز پەيغەمبەرگە تۇتقان مۇئامىلىسى قۇرەيش كۇفقارلىرىنىڭ رەسۇلۇ اللەغا تۇتقان مۇئامىلىسىگە

ئوخشاپ كېتىدۇ، اللە ئۇلارنىڭ قىسسىنى باشقىلارغا ئىبرەت ئۈچۈن بايان قىلىدۇ. بەزى رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، رەس ئاھالىسى بۇتپەرەس خەلق بولۇپ، ئۇلارنىڭ نۇرغۇن قۇدۇقلىرى ۋە چارۋىلىرى بار ئىدى. ئۇلار پەيغەمبەرنىڭ ئېمانغا قىلغان دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىغانلىقى ئۈچۈن، اللە ئۇلارنى تۇرالغۇ جايلىرى بىلەن قوشۇپ يەرگە يۇتقۇزۇۋاتقان.

رۇم: رۇم ئەربەلەرنىڭ شەرقىي رىم ئىمپېرىيىسى. ئاھالىسىگە قويغان نامى. بۇ، تارىختا ۋىزانتىيە نامى بىلەن مەشھۇر. ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلگەن چاغدا، ئۇ چوڭ دۆلەتلەردىن ئىدى. ئىران دۆلىتى شەرقىي رىم ئىمپېرىيىسى بىلەن رىقابەتتە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىرقانچە قېتىم ئۇرۇش بولغان.

زەكەرىيا: زەكەرىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى قۇرئاندا سەككىز جايدا تىلغا ئېلىنىدۇ. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىل پەيغەمبەرلىرىدىن بولۇپ، يەھىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسىدۇر. ئۇنىڭ نەسبى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تۇتىشىدۇ. ئىراننىڭ ئايالى ئۆز قىزى ھەزرىتى مەريەمنى ئىبادەتخانىنىڭ خىزمىتىگە ئاتىۋەتكەن ئىدى. ھەزرىتى مەريەم ئىبادەتخانىغا ئېلىپ كېلىنگەندە، ئىبادەت-خانا خىزمەتچىلىرى ئۇنى تەربىيىسىگە ئېلىش مەسلىسىدە تالىشىپ قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۆزئارا چەك تاشلىنىدۇ. نەتىجىدە ھەزرىتى مەريەم زەكەرىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيىسىگە تاپشۇرۇلىدۇ. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئانىسىنىڭ ھەمىرىسىنىڭ ئېرى ئىدى. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى مەريەم ئۈچۈن ئىبادەتخانىغا تۇتاش بىر ھۇجرا سېلىپ، ئۇنى شۇ ھۇجراغا ئورۇنلاشتۇرىدۇ. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى مەريەمنىڭ يېنىغا كىرگەندە ئۇنىڭ قېشىدا يېمەكلىكلەرنى ئۇچرىتاتتى، ئۇنىڭ قەيەردىن كەلگەنلىكىنى سورايتتى، ھەزرىتى مەريەم ئۇلارنىڭ اللە تەرىپىدىن كەلگەن رىزىق ئىكەنلىكىنى ئېيتاتتى. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ ئورنىنى باسىدىغان بىرەر پەرزەنت بولۇشىنى ئارزۇ قىلىپ قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆزىنىڭ يەككە-يىگانە قالمايلىقىنى تىلەپ اللەغا دۇئا قىلىدۇ. اللە ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىدۇ. پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا يەھىيا ئىسىملىك پەرزەنتى بولۇشى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىدۇ، زەكەرىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ يېشى 90 دىن ئاشقانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئايالى تۇغماس بولغانلىقى سەۋەبلىك، ئۇ بۇ خۇش خەۋەرگە چىنىۋىتىمگىلى تاس قالىدۇ. ئۇ پەرۋەردىگارىدىن پەرزەنت بېرىلىدىغانلىقىغا بىر ئالامەت بولۇشىنى تىلەيدۇ، اللە ئۇنىڭ كىشىلەر بىلەن ئۈچ كۈن سۆزلىشىشكە قادر بولالمايدىغانلىقىنى ئۇنىڭ ئالامىتى قىلىدۇ. زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام بۇ ئۈچ كۈن ئىچىدە پەقەت ئىشارەت ئارقىلىقلا سۆزلەشەتتى، يەھىيا ئەلەيھىسسالام تۇغۇلۇپ، ئۆسۈپ ياخشى چوڭ بولۇپ، ئاتىسىنىڭ ئوبدان ئورۇنباىسارى بولۇپ قالىدۇ.

زۇلقەرنەين: كۆپچىلىك مۇپەسسىرلەر قۇرئاندا تىلغا ئېلىنغان زۇلقەرنەيننى مەشھۇر ئىشغالىيەتچى ئىسكەندەر مەقدۇنى دەپ قارايدۇ. بەزىلەر ئۇنى يەمەننىڭ پادىشاھلىرىدىن بىرى دەپ قارايدۇ، بەزىلەر ئۇنى ئۇ بىر ياخشى بەندە بولۇپ، اللە ئۇنىڭغا بۈيۈك سەلتەنەت، ھېكمەت ۋە پايدىلىق ئىسىم ئاتا قىلغان دەپ قارايدۇ، زۇلقەرنەين ئىسكەندەر مەقدۇنى ئەمەس دېگۈچىلەر ئىسكەندەرنىڭ قەدىمكى يۇنان ئىلاھلىرىغا ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئارىستوتېلدىن پەلسەپە ئۆگەنگەنلىكىنى، قۇرئاندا تىلغا ئېلىنغان زۇلقەرنەيننىڭ بولسا تەۋھىدكە، اللەغا ئىشىنىشكە مايىل ئىكەنلىكىنى دەلىل قىلىپ كۆرسىتىدۇ. ئىسكەندەرنىڭ قەدىمكى يۇنان ئىلاھلىرىغا ئېتىقاد قىلىش تەرەپلىرى بولغان بولسا، بۇ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائى مۇھىتنىڭ ئۇنىڭغا تەسىر كۆرسەتكەنلىكىدىن، شۇنداقلا ئۇنىڭ ئۆزى ئىشغال قىلىۋالغان مەدەنىي مىللەتلەرنىڭ مەۋدۇ-لىرىنى ھۆرمەت قىلغانلىقىدىن بولغان بولۇشى مۇمكىن، ئۇ مىسىرلىقلارنىڭ مەۋدۇ ئامۇنىغا ئەنە شۇنداق مۇئامىلە قىلغان ئىدى. ئۇنىڭ ئارىستوتېلدىن پەلسەپە ئۆگەنلىكىگە كېلىدىغان بولساق، «روھۇل مەئانى»

تەپسىرنىڭ مۇئەللىپى مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئىسكەندەرنىڭ ئارىستوتېل پەلسەپەسىگە پۈتۈنلەي ئېتىقاد قىلدۇم. دىئانالىقىغا قايىل ئەمەسمىز، چۈنكى بىر كىشىنىڭ يەنە بىر كىشىگە شاگىرت بولۇشى ئۇنىڭ ھەممە مەسىلىلەرگە بولغان قارىشى ئۇستازىنىڭ قارىشى بىلەن بىردەك بولۇشىدىن دېرەك بەرمەيدۇ». ئىسكەندەر مەقدۇنى مىلادىدىن 356 يىل بۇرۇن تۇغۇلغان، ئاتىسى ئۇنى ئوبدان تەربىيلىگەن، ئۇ پەلسەپە ۋە ئىلىم - مەرىپەت جەھەتتە كۆپ مەلۇمات ھاسىل قىلغان، ئۆز دەۋرىدە جاھاننىڭ كۆپ قىسمىنى ئىشغال قىلغان. مىلادىدىن 332 يىل بۇرۇن مىسىرنى ئىشغال قىلىپ، ئۇنىڭدىن پارسلارنى ھەيدەپ چىقارغان، مىسردا ئىسكەندەر يە شەھىرىنى بىنا قىلغان، ئۇ ئىراق، ئىران، ھىندىستان، ئوتتۇرا ئاسىيا قاتارلىق جايلارنى بويسۇندۇرغان، ئۇ مىلادىدىن 323 يىل بۇرۇن بابىلدا 33 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ زۇلقەرنەين دەپ ئاتىلىشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇنىڭ كىيگەن دۇبۇلىغىسىنىڭ ئىككى تەرىپىدە چوڭ ئىككى باغلام ئۈزۈن ئاق پەي بار ئىدى.

زۇلكىفل: تارىخچىلار زۇلكىفنى ئەيىۈب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى دەيدۇ. اللە تائالا زۇلكىفل ئەلەيھىسسالامنى ئەيىۈب ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن، بەزى ئۆلكىلەر ئۇنى پەيغەمبەر ئەمەس، بەنى ئىسرائىل ئىچىدىكى بىر ياخشى بەندە دەپ قارايدۇ.

سەفا: سەفا مەككىدىكى بىر تاغنىڭ ئىسمى بولۇپ، ھەج قىلغۇچى ئادەم سەفا بىلەن مەرۋە ئارىسىدا سەئىي قىلىدۇ، مۇنداق سەئىي قىلىش ھەجنىڭ ئەھكاملارنىڭ جۈملىسىدۇر.

سالھ: سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسبى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سامغا تۇتىشىدۇ، اللە تائالا سالھ ئەلەيھىسسالامنى سەمۇد قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن. سەمۇد بولسا ئاد، جۇرھۇم، مەدىيەن ۋە قەھتان قاتارلىق قەدىمكى ئەرەب قەبىلىلىرىدىن ئىدى. سەمۇد قەۋمىنىڭ جايى ھىجر دېگەن جايدا بولۇپ، ھىجر بولسا ھىجاز بىلەن شامنىڭ ئارىسىغا جايلاشقان. سەمۇد قەۋمى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىن ۋە مىلادىدىن بۇرۇن ياشىغان قەۋم ئىدى. سەمۇد قەۋمى بۇتلارغا چوقۇناتتى. اللە تائالا ئۇلارغا سالھ ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى، ئۇلارنى بۇتقا چوقۇنماسلىقىغا، بىر اللەغا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئازغىنا كىشىدىن باشقىسى سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىگە قۇلاق سالىمىدى، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئىنكار قىلىپ، كۇفردا تېخىمۇ ھەددىدىن ئاشتى. سالھ ئەلەيھىسسالامدىن پەيغەمبەرلىكنىڭ راستلىقىغا دالالەت قىلىدىغان بىرەر مۆجىزە كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلدى. سالھ ئەلەيھىسسالام مۆجىزە سۇپىتىدە قاتتىق تاشنىڭ ئارىسىدىن بىر تۆگە چىقاردى. بۇ تۆگىنىڭ ئالاھىدىلىكى شۇ ئىدىكى، ئۇ پۈتۈن قەبىلىنىڭ سۈيىنى ئىچىۋېتەتتى، قانچىلىك نۇرغۇن سۇ ئىچسە، شۇنچىلىك سۈت بېرەتتى. سالھ ئەلەيھىسسالام بۇ مۆجىزىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن، قەۋمنىڭ تولىسى يەنىلا ئىمان ئېيتىمىدى. سالھ ئەلەيھىسسالام قەۋمنى تۆگىگە چېقىلىشتىن ئاگاھلاندۇر-دى. ئۇلارنى تۆگىنى ئۆلتۈرىدىغان بولسا ئۇلارنىڭ اللەنىڭ نازايىغا قالدۇغانلىقى بىلەن قورقۇتتى.

ئۇلار سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىغا قارىماي تۆگىنى ئۆلتۈردى. ئالدى بىلەن تۆگىگە ھۇجۇم قىلىپ ئۆلتۈرگۈچى شەخس قۇدار ئىبن سالىق ئىدى، تۆگە يەرگە يىقىلغاندىن كېيىن يەنە ئۇلاردىن توققۇز ئادەم تۆگىگە قېلىچ سېلىپ، ئۇنى پارچىلاپ تاشلىدى. ئۇلار تۆگىنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن، اللەنىڭ پەيغەمبىرى سالھ ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇشتى. سالھ ئەلەيھىسسالامغا سۇيىقەست قىلماقچى بولغانلارنى اللە تائالا ئاسماندىن تاش ياغدۇرۇپ ھالاك قىلدى. تۆگە ئۆلتۈرۈلۈپ ئۈچ كۈندىن كېيىن اللە تائالا سالھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنى ھالاك قىلدى. سالھ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەر ئازابىتىن قۇتۇلۇپ قالدى. سالھ ئەلەيھىسسالام بىلەن ئازابىتىن قۇتۇلۇپ قالغان

مۆمىنلەرنىڭ سانى 120 ئىدى. ئىمان ئېيتماي ھالاك بولغۇچىلارنىڭ سانى بەش مىڭ ئائىلە ئىدى. مەشھۇر رىۋايەتكە قارىغاندا، ئۇلاردىن كېيىن سالھ ئەلەيھىسسالام پەلەستىن زېمىنىنىڭ رەملى دېگەن جايىنىڭ ئەتراپىدا ئاخىرقى ئۆمرىگىچە ياشىغان.

سەبەئە سەبەئە يەمەنگە جايلاشقان قەدىمكى ئەرەب قەبىلىلىرىدىن بىرى ئىدى. ئەرەب يېرىم ئارىلىدا سەيلىل ئەرەم ناملىق مەشھۇر كەلكۈن سۇ ئاپتىدىن كېيىن، ئۇنىڭدىن بىرقانچە قەبىلىلەر شاخلاپ چىققان. سەبەئە ئاھالىسى ئاۋات شەھەرلەرنى بەرپا قىلغان اللە تائالا ئۇلارغا مولچىلىقنى ۋە مول يامغۇرنى ئىنتام قىلغان. ئۇلار ئىككى تاغ ئارىسىدا ئېگىز تومبا سېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ۋادىدىكى سۇنى توسىغان، ئۇنى ئىنچىكە چارە - تەدبىر ۋە تېخنىكىلىق ئاساستا باشقۇرغان. ئۇلار مېۋىلىك باغلارنى بەرپا قىلغان، لېكىن ئۇلار اللەنىڭ ھەققىگە رىئايە قىلمىغان ۋە اللەنىڭ نېمىتىگە شۈكۈر قىلمىغان، دۇنياغا ئالدىنغان، شۇنىڭ بىلەن اللە ئۇلارنى سەيلىل ئەرەم ناملىق مەشھۇر سۇ ئاپىتى بىلەن جازالاپ يۇرتلىرىنى ۋە - ران قىلىپ، ئۇلارنى تىرىپسىن قىلىۋەتكەن.

سۈلەيمان: سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى قۇرئان كەرىمدە 16 ئورۇندا تىلغا ئېلىندۇ. سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىل قەۋمىنىڭ پەيغەمبەرلىرىدىن بولۇپ، اللە ئۇنىڭغا ھەم پەيغەمبەرلىكىنى، ھەم پادىشاھلىقنى ئاتا قىلغان، ئاتىسى داۋۇد ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن، پادىشاھلىق سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامغا قالغان، بۇ چاغدا سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام 12 ياشتا ئىدى. اللە تائالا سۈلەيمان ئەلەيھىسسالامغا كىچىكىدىلا ھېكمەت ۋە ئەقىل - پاراسەت ئاتا قىلغان، ئۇ كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپلا ئاتىسى داۋۇد ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە سوراق سورايتتى ۋە ھۆكۈم چىقارتتى، كىچىكىدىلا ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى تالانتى كۆرۈنۈشكە باشلىغان ئىدى، چوڭ بولغاندا اللە ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلىكىنى ئاتا قىلدى، قۇشلارنىڭ تىلىنى بىلدۈردى، شامالنى ۋە جىنلارنى بويىۋىندۇرۇپ بەردى. سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام پادىشاھ بولۇپ تۆت يىلدىن كېيىن ئاتىسى داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەسىيىتىگە ئاساسەن بەيتۇلمۇقەددەسنى تەئىم قىلدى، ئۇنىڭ ئاساسىنى داۋۇد ئەلەيھىسسالام بەرپا قىلغان ئىدى. سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام بۇ تەئىم ئۈچۈن نۇرغۇن پۇل سەرپ قىلدى. قۇرۇلۇشنى يەتتە يىلدا تاماملىدى. قۇددۇس شەھىرىنىڭ ئەتراپىغا سېپىل سوق- تۇردى، سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام كاتتا سەلتەنەتكە ئىگە ئىدى. ئۇ قۇرۇلۇش - تەئىم ئىشلىرىغا، نۇرۇش ئۈچۈن ئاتلارنى مەشىق قىلدۇرۇپ تەييارلاشقا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى، سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام 52 يىل ئۆمۈر كۆرگەن، ئىبن ئىسھاقتىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، سۈلەيمان ئەلەيھىسسالام 40 يىل پادىشاھ بولغان.

سۇۋاۋ: سۇۋاۋ نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمىنىڭ بىر بۇتىنىڭ نامى، كېيىنچە ئۇ ئەرەب قەبىلىلىرىدىن ھۈزەيلى قەبىلىسىنىڭ چوقۇندىغان بۇتى بولۇپ قالغان.

شۇئەيب: شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسبى چوڭ بوۋىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تۇتىشىدۇ، شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى ئىدى. شۇئەيب ئەلەيھىسسالام لۇت ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن كەلگەن پەيغەمبەر بولۇپ، قەۋمى مەدىيەن ئاھالىسىگە اللە تائالا تەرىپىدىن پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلگەن، مەدىيەن ئاھالىسى ئەرەب بولۇپ، ھىجاز زېمىنىدا ياشايتتى، تەبەرىنىڭ رىۋايىتىگە قارىغاندا، مىسىر بىلەن مەدىيەن ئارىسىدىكى مۇساپە سەككىز كۈنلۈك يول ئىدى، مەدىيەن ئاھالىسى تىجارەت ۋە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بولۇپ، پاراۋان ياشايتتى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يامان ئىشلار تارالغان بولۇپ، تارازا - ئۆلچەملەردە ساختىلىق قىلىش ئۇلارنىڭ ئادىتىگە ئايلانغان ئىدى. شۇئەيب ئەلەيھىسسالام قەۋمىنى تەۋھىدكە ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا دەۋەت قىلدى. ئۇلارنى زېمىندا بۇزغۇنچىلىق قىلىشتىن، تارازا - ئۆلچەملەردە ساختىلىق قىلىشتىن مەنئى قىلدى. ئۇلار شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىگە قۇلاق

سالماي گۇمراھلىقتا تېخىمۇ ئەزۋەيلىدى، ئۇلار شۇئەيب ئەلەيھىسسالامغا: «راست پەيغەمبەر بولساڭ، ئۈستىمىزگە ئاسماننى پارچە - پارچە قىلىپ چۈشۈرگىن» دېگەن تەلەپنى قويدى، اللە ئۇلارنى يەتتە كۈن قاتتىق ئىسسىققا مۇپتلا قىلدى، ئۇلارنىڭ سۇلىرى قۇرۇپ كەتتى، ئاندىن ئۇلارغا بىر بۇلۇتنى ئەۋەتتى، ئۇلار ئىسسىقتىن قېچىپ سايداش ئۈچۈن بۇلۇتنىڭ تېگىگە يىغىلىشتى، ئۇلار يىغىلىپ بولغاندا، يەر تەۋرىدى، ئۇلارغا قاتتىق ئاۋاز يۈزلەندى، شۇنىڭ بىلەن ئاسماندىن ئوت يېغىپ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى كۆيدۈرۈپ تاشلىدى. شۇئەيب ئەلەيھىسسالام قەۋمى ھالاك بولغاندىن كېيىن يەنە بىر مەزگىل ياشىدى.

قارۇن: قارۇن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىرى بولۇپ، مال - دۇنياسى كۆپ بىر ئادەم ئىدى، پىرئەۋن ئۇنى ئىسرائىل ئەۋلادىغا باشچى قىلىپ قويغان. قارۇن پىرئەۋنگە بىنى ئىسرائىلغا زۇلۇم قىلىشتا يانتايلاق بولغان، پېقىرلارنى ئېزىپ يىغقان مال - دۇنياسىغا مەغرۇر بولۇپ تولىمۇ ھاكاۋۇرلىشىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ئۆزى ئۈچۈن چوڭ - چوڭ سارايلارنى سالدۇرغان، قارۇن تولىمۇ بېخىل بولۇپ، شۇنچە كۆپ دۇنياسى تۇرۇقلۇق كەمبەغەللەرگە قىلچە خەير - ئېھسان قىلمايتتى ئۇ مۇسا ئەلەيھىسسالام - نىڭ دەۋىتىگە قىلچە قۇلاق سالىمىغان، پىرئەۋن تەرەپدارى بولۇپ ھە دەپ مۇسا ئەلەيھىسسالامغا قارشى تۇرغان ئىدى. مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قارۇنغا دۇئا ئېيىتەت قىلىشى ئارقىسىدا، قارۇننى پۈتۈن مال - مۈلكى ۋە تەۋەلىرى بىلەن قوشۇپ يەر يۇتقان ئىدى.

قۇرەيش: قۇرەيش بىر ئەرەب قەبىلىسى بولۇپ، مىلادى ۷ ئەسىردە مەككىدە ئولتۇراقلاشقان. قۇرەيش ئەينى زاماندا مەككىدە ئۈستۈنلۈك قازانغان خۇزائە قەبىلىسى ئۈستىدىن غەلبە قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇتىنچى بوۋىسى قۇسەي ئىبن كىلاب ۷ ئەسىردە مەككىنىڭ ۋە بەيتۇللەنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ھوقۇقىنى ئىگەللىگەن. قۇرەيش ئىچىدىن ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ ھەممە يەرلىرىگە قاتنايدۇ - خان چوڭ - چوڭ كارۋان سودىگەرلىرى مەيدانغا كەلگەن، ئۇلار تىجارەت بىلەن قىشلىقى يەمەنگە، يازلىقى سۈرىيىگە قاتنايتتى.

لۇت: لۇت ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر تۇغقىنى ھارۇننىڭ ئوغلى ئىدى. لۇت ئەلەيھىسسالام - لام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتقان ئىدى. ئۇ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن بارلىق سەپەرلەردە بىللە بولاتتى. اللە تائالا لۇت ئەلەيھىسسالامنى ئۇردانىيىگە تەۋە سەدۇم ئاھالىسىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى، سەدۇم ئاھالىسى تولىمۇ ئەخلاقسىز خەلق بولۇپ، يامان ئىشلارنى ئاشكارا قىلاتتى، مۇساپىرلارنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلاتتى، ئۇيالىماستىن بەچچىۋازلىق قىلاتتى. لۇت ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا پەند - نەسەت قىلىپ، ئۇلارنى يامان ئاقىۋەتكە قېلىشتىن ئاگاھلاندۇردى، لېكىن ئۇلار ئاسىيلىق قىلىپ يامان ئىشلاردىن يانمىدى. لۇت ئەلەيھىسسالامغا ئۇلار بىردەم تاش - كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرمىز دەپ، بىردەم يۇرتتىن ھەيدەپ چىقىرىمىز دەپ تەھدىت سالاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا اللەنىڭ ئازابى ھەقىقەت بولدى، اللە ئۇلارنى ھالاك قىلىش ئۈچۈن چىرايلىق ياش يىگىتلەر سۈرىتىدە پەرىشتىلەرنى ئەۋەتتى، بۇ چاغدا لۇت ئەلەيھىسسالام پەرىشتىلەرنى ئادەمات دەپ ئويلاپ، بۇ مېھمانلىرىغا قەۋمنىڭ يامان مۇئامىلىدە بولۇشىدىن ئەنسىرىدى، يۇرتنىڭ كىشىلىرى لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ مېھمانلىرى بىلەن يامان ئىش قىلىشىنى تەلەپ قىلغان چاغدا، لۇت ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا: «مېھمانلىرىم ئالدىدا مېنى رەسۋا قىلماڭلار، سىلەر ئۈچۈن ئاياللىرىڭلار ئەڭ پاكىتۇر» دېدى. ئۇلار لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالمىدى. بۇ چاغدا پەرىشتىلەر لۇت ئەلەيھىسسالامغا ھەقىقىي ئەھۋالنى - ئۇنىڭ قەۋمىنى ھالاك قىلىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى، پەرىشتىلەر لۇت ئەلەيھىسسالامغا ئىككى قىزى ۋە ئايالى بىلەن بىرلىكتە يۇرتىدىن چىقىپ كېتىشى، ھېچقايسىنىڭ ئارقىسىغا قارىماسلىقىنى

ئېيتتى، ئۇلار پەرىشتىلەرنىڭ ئېيتقىنىچە قىلدى، پەقەت لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللا قەۋمىگە نازىل بولىدىغان ئازابىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئارقىسىغا قارىغان ئىدى، ئۇمۇ قەۋمى بىلەن ھالاك بولدى، لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىنىڭ كۆڭلى قەۋمى بىلەن بىرگە ئىدى، ئۇ ئىمان ئېيتىمىغان ئىدى. اللە تائالا لۇت ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنىڭ ئۈستىگە ساپال - تاش ياغدۇرۇپ ۋە يۇرتىنى دۈم كۆمۈتۈرۈپ، ئۇلارنى ھالاك قىلدى.

لوقمان: لوقمان ھەكسىم بولسا بائۇرانىڭ ئوغلى بولۇپ، ئۇ ئەيىۈب ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەمىشىسىنىڭ ياكى ئانىسىنىڭ ھەمىشىسىنىڭ ئوغلى ئازەرنىڭ ئەۋلادىدىن ئىدى. اللە ئۇنىڭغا ئىلمىي ھېكمەت ئاتا قىلغان ئىدى ئۇ توغرا پىكىرلىك زات بولۇپ، دىنىي ئەقىدە ۋە دىنىي ئەھكاملاردا توغرا پەتۋا بېرەتتى، ئۇ داۋۇد ئەلەيھىسسالامدىن ئىلم ئۆگەنگەن ئىدى، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن ھېكمەتلىك ۋە ئىبرەتلىك سۆزلەر رىۋايەت قىلىنغان، قۇرئاندا لوقمان ھەكسىمنىڭ ئۆز ئوغلىغا قىلغان نەمۇنىلىك پەندە - نەسەھەتى بايان قىلىنغان، لوقمان ھەكسىم پەيغەمبەر بولغان ئەمەس، ئۇنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

مانات: مانات ھۇزەيل قەبىلىسى بىلەن خۇزائە قەبىلىسى چوقۇنغان بۇتنىڭ نامى.

مەدىيەن: مەدىيەن قىزىل دېڭىز بويىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى، مۇسا ئەلەيھىسسالام سۇ تارتىپ شۇنىيەپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزلىرىنىڭ ماللىرىنى سۇغىرىشىپ بەرگەن قۇدۇق ئەنە شۇ مەدىيەندۇر.

مەرۋە ۋە سەفا: مەرۋە بىلەن سەفا مەككە مۇكەررەمەدە مەسجىدى ھەرامنىڭ يېنىدىكى ئىككى تاغ بولۇپ، ھەج قىلغۇچى ياكى ئۆمرە قىلغۇچى ئادەم ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يەتتە قېتىم سەئىي قىلىدۇ، بۇ ھەج ئىبادىتىنىڭ قائىدىلىرىدىندۇر.

مەريەم: ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئاتىسى ئىمران بەنى ئىسرائىل ئۆلىمالىرىدىن ئىدى، ئۇ ئۆز ئايالى ھاملىدار بولغان چاغدا تۇغۇلىدىغان بالىنى ئىبادەتخانىنىڭ خىزمىتىگە نەزەر قىلىپ بېرىۋەتكەن ئىدى. ھەزرىتى مەريەم تۇغۇلغاندىن كېيىن، اللە تائالا ئىمراننىڭ نەزىرىنى قوبۇل قىلىپ، ھەزرىتى مەريەمنى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى قوغلاندى شەيتاننىڭ شەرىپىدىن ساقلىدى. ھەزرىتى مەريەم كىچىك چېغىدىلا ئاتىسى ئىمران ۋاپات بولۇپ كەتتى، ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئانىسى ئۇنى ئىبادەتخانىنىڭ خادىملىرىغا ئېلىپ باردى. ئۇلار ھەزرىتى مەريەمنى كىمنىڭ ئۆز تەربىيىسىگە ئېلىشى مەسلىسىدە ئىختىلاپ قىلىشىپ قالدى. چەك تاشلاش نەتىجىسىدە، ئۇنى ئانىسىنىڭ ھەمىشىسىنىڭ ئېرى زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام تەربىيىسىگە ئالدى. ھەزرىتى مەريەم ئىبادەتخانىغا تۇتاش بىر ھۇجرىدا تۇراتتى، ئۇ كېچە - كۈندۈز ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ھەزرىتى مەريەم تەقۋادارلىقى ۋە گۈزەل ئەخلاقى بىلەن بەنى ئىسرائىل ئىچىدە مەشھۇر ئىدى، زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى مەريەمنىڭ يېنىغا كىرگەندە، ئۇنىڭ يېنىدا بازاردا يوق يېمەكلىكلەرنى، ھەتتا يازدا قىشنىڭ مېۋىلىرىنى، قىشتا يازنىڭ مېۋىلىرىنى ئۇچراتتاتتى، ھەزرىتى مەريەم اللە تائالانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن پاك ۋە ئىپتىدالىق ئۆستى، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام بىر ئەر كىشىنىڭ سۈرىتىدە كېلىپ ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئالدىغا كىردى، ھەزرىتى مەريەم ئۇنى يامانلىق قىلىدۇ دەپ ئويلاپ، اللەغا سېغىنىپ اللەدىن پانا تىلىدى، ھەزرىتى مەريەم جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا بىر پاك ئوغۇل بىلەن خۇش خەۋەر بېرىش ئۈچۈن كەلگەن اللەنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ ھەيران بولدى، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «اللەنىڭ ئەمرىگە ھەيران قالما، اللە ھەر شەيئىگە قادىردۇر» دەپ چۈشەندۈردى. ھەزرىتى مەريەمنىڭ بۇشىنىش ۋاقتى يەتكەن چاغدا، ئۇنى تولغاقتۇتۇپ، ئۇ ئوغلى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى تەۋەللۇت قىلدى.

مەسجىدى ئەقسا: بەيتۇلمۇقەددەس مەسجىدى ئەقسا دەپ ئاتىلىدۇ، مەسجىدى ھەرام بىلەن بەيتۇلمۇقەددەسنىڭ

ئارىلىقى يىراق بولغانلىقى ئۈچۈن، مەسجىدى ئەقسا دېيىلگەن. مەسجىدى ئەقسا بىلەن مەككە مۇكەررەمەنىڭ ئارىلىقى ئەينى زاماندا 40 كۈنلۈك يول ئىدى. بۇ ئارىلىق 1230 كىلومېتىر ئەتراپىدا كېلىدۇ. مەسجىدى ئەقسا ئۆتكەنكى پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىبادەتگاھى بولۇپ كەلگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كېچىدە مەسجىدى ھەرامدىن مەسجىدى ئەقساغا بېرىپ ئۇ يەردىن مىراجقا چىقىپ قايتقان.

مۇسا: مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسى ئىمران بولۇپ، ئۇ يەتتە قۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى لاۋنىنىڭ نەسلىدىن ئىدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام پىرئەۋن ۋەلىد ئىبن مۇسئەبىنىڭ دەۋرىدە تۇغۇلغان. رىۋايەت قىلىنىشىچە، پىرئەۋن بىر چۈش كۆرۈپ، چۈشىدىن قاتتىق چۆچۈپ كەتكەن. ئۇ چۈشىدە بىر ئوت بەيتۈلمۇقەددەستىن مىسرىغا چىقىپ كېلىپ، مىسرىنىڭ قورۇ-جايلىرىنى شۇنداقلا مىسرىنىڭ يەرلىك ئاھالىسى بولغان قىبىتلارنى كۆيدۈرۈپ تاشلىغانلىقىنى، بۇ ئوت ئىسرائىل ئەۋلادىغا ھېچقانداق زىيان-زەخمەت يەتكۈزمىگەنلىكىنى كۆرگەن. پىرئەۋن كاھىنلارنى، سېھىرگەرلەرنى ۋە مۇنەججىمىلەرنى چاقىرتىپ كېلىپ ئۇلاردىن كۆرگەن چۈشنىڭ تەبىرىنى سورايدۇ. ئۇلار: «بەنى ئىسرائىل ئىچىدىن بىر ئوغۇل بالا مەيدانغا كېلىدۇ، مىسرى ئاھالىسى ئۇنىڭ قولىدا ھالاك بولىدۇ، سېنىڭ تەختىڭمۇ شۇنىڭ قولىدا گۇمران بولىدۇ، ئۇ سېنى قەۋمىڭ بىلەن قوشۇپ يۈرتۈڭدىن ھەيدەپ چىقىرىدۇ، دىنىڭنى ئۆزگەرتىدۇ، ئۇ سېنىڭ زامانىڭدا تۇغۇلىدۇ» دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن زالىم پىرئەۋن ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدە تۇغۇلىدىغان ئوغۇل بالىنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇيدۇ، ئۇ تۇغۇت ئانىلىرىنى يىغىپ، ئۇلارغا ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدە تۇغۇلغانلىكى ئوغۇل بالىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلاشنى چىكىدۇ، ئىسرائىل ئەۋلادىغا نازارەتچىلەرنى قويىدۇ، تۇغۇت ئانىلىرى پىرئەۋننىڭ زۈلىمىدىن قورقۇپ، يۇقىرىقى بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىدۇ. پىرئەۋن تۇغۇلغان قىزلارنى ھايات قالدۇرۇپ خىزمەتكە سېلىش ئۈچۈن ئۆلتۈرمەيتتى، پىرئەۋننىڭ ئەسكەرلىرى ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدىكى ھامىلدار ئاياللارنى تۇتۇۋېلىپ قىينايتتى، ئاياللار بالىلىرىنى چۈشۈرۈۋېتەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدە ئەرلەر ئۆلۈپ تۈگىگىلى تۇرىدۇ، قىبىتى خەلقىنىڭ كاتتىلىرى پىرئەۋننىڭ يېنىغا كىرىپ: «ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ ئەر كىشىلىرى ئۆلۈپ تۈگىگىلى تۇردى، ئۇلارنىڭ تۇغۇلغان ئوغۇللىرىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلىغىلى تۇردۇڭ، ئىغىر ئىشلار ئۆزىمىزگە قالدىغان بولدى، خىزمىتىمىزنى قىلىشقا ئادەم تېپىلمايدىغان بولدى» دەيدۇ. پىرئەۋن ئىسرائىل ئەۋلادىنىڭ نەسلى قۇرۇپ كەتسەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنىڭ تۇغۇلغان ئوغۇل بالىلىرىنى بىر يىل ئۆلتۈرۈپ، بىر يىل ئۆلتۈرمەسلىكىنى بۇيرۇق قىلىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىلدا تۇغۇلغان ئوغۇل بالىلارنىڭ ئۆلتۈرۈلىدىغان يىلىدا دۇنياغا كېلىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنى ئانىسى مەخپىي ھالدا تۇغىدۇ، ئۇ پىرئەۋننىڭ ئادەملىرىدىن قورقۇپ، تۇغۇلغان بۇ بوۋاقتى ساندۇقتا پاختىنىڭ ئۈستىدە قويۇپ، ساندۇقنى قۇلۇپلاپ نىل دەرياسىغا تاشلايدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىنى نىل دەرياسىنى بويلاپ ساندۇققا ئەگىشىپ مېڭىشقا بۇيرۇيدۇ، بۇ ئىشلار اللە تائالانىڭ مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسىنىڭ دىلىغا سېلىشى بىلەن بولۇۋاتاتتى، ساندۇق ئېقىپ پىرئەۋننىڭ قەبرىسىگە يېنىغا بارغاندا، ئۇنى پىرئەۋننىڭ دەريادا يۇيۇنۇۋاتقان ۋە سۇ ئېلىۋاتقان چۆرىلىرى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنىڭدا مال بار دەپ ئويلايدۇ-دە، ساندۇقنى ئاچماستىن شۇ پېتىچە ئۆزلىرىنىڭ خوجايىنى-پىرئەۋننىڭ ئايالى ئاسىيەنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارىدۇ، ئاسىيە ساندۇقنى ئېچىپ، ئۇنىڭدا بىر بوۋاقتىڭ ياتقانلىقىنى كۆرىدۇ. اللە تائالا ئاسىيەنىڭ دىلىغا بوۋاقتىڭ مۇھەببىتىنى سالدۇ، پىرئەۋن بوۋاقتىنى كۆرۈپ ئۆلتۈرمەكچى بولۇپ جاللاتلارنى چاقىرىدۇ، ئاسىيە ئۇنى ئۆلتۈرمەي بالچىلاپ بېقىۋېلىشنى ئۆتۈندۈ، شۇنىڭ بىلەن مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاسىيەنىڭ بېقىۋېلىشىغا قالدۇرۇلىدۇ. ئاسىيە ئېمىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئىنىكىئانا ئىزدەيدۇ. قانچىلىغان ئىنىكىئانلارنى تېپىپ كەلگەن بولسىمۇ،

مۇسا ئۇلارنىڭ ئەمچىكىنى ئېغىزغا ئالماي يىغلاۋېرىدۇ، ئاسىيە بوۋاقنىڭ ئاچلىقتىن ئۇلۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، شەخسەن ئۆزى ئىنىكىئانا ئىزدەپ چىقىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاسىيەنى نېرىدىن كۆرۈپ تۇرغان ھەدىسى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ ئشەنچلىك بىر ئىنىكىئانا بارلىقىنى ئېيتىدۇ، ئاسىيە بوۋاق شۇ ئىنىكىئانىنىڭ ئەمچىكىنى ئەمسە، ئۇنى چوڭ ھۈرمەتكە ئىگە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇيدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى كېلىپ ئۇنى ئېمىتكەندە، بوۋاق ئىشتىھا بىلەن ئېمىپ سۈتكە قاندۇ، ئاسىيە بۇنىڭدىن ئىنتايىن خۇشال بولۇپ ئىنىكىئانىنىڭ سارايدا قېلىپ بوۋاقنى ئېمىتىپ بېرىشنى، ئۇنىڭغا تۈرلۈك ئىنئاملارنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى ئۆز ئۆيىنى ۋە بالىلىرىنى تاشلاپ ئوردىغا كېلىپ بۇ بوۋاقنى ئېمىتىش ئەپسىز ئىكەنلىكىنى، ئاسىيە ئشەنە، بوۋاقنى ئۆز ئۆيىگە ئاپىرىپ ئۆز بالىسىدەك كۆيۈنۈپ ئېمىتىپ بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. ئاسىيە بوۋاققا ناھايىتى ئامراق بولۇپ كەتكەنلىكتىن، بوۋاقنى پات - پات ئېلىپ كېلىپ كۆرسىتىپ كېتىش شەرتى ئاستىدا، ئۇنىڭ ئۆز ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ ئېمىتىپ بېرىشكە ماقۇل بولىدۇ. مۇسا ئەلەيھىسسالام قايتۇرۇپ كېلىنگەندىن كېيىن پىرئەئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۆسۈپ چوڭ بولىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام پىرئەئۇنىڭ بەنى ئىسرائىلغا قىلغان زۇلىمى ۋە ئۆزىنىڭ بىر قېتىنى سەھۋەتلىك بىلەن ئۆلتۈرۈپ قويغانلىقى تۈپەيلىدىن، يۇرتى مىسىردىن ئايرىلىپ مەدىيەگە كېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ، ئۇ مەدىيەگە بارغاندىن كېيىن شۇئەيب ئەلەيھىسسالامغا ياللىنىپ ئۇنىڭ قوينى باقىدۇ. شۇئەيب ئەلەيھىسسالام مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنىڭ بىر قىزىنى نىكاھلاپ بېرىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئون يىل خىزمىتىنى قىلغاندىن كېيىن، يۇرتى مىسىرغا قايتماقچى بولۇپ ئايالىنى ئېلىپ جەنۇب تەرەپكە قاراپ ئاتلىنىدۇ. ئۇ يولدىن ئادىشىپ كېتىپ قەيەرگە مېڭىشنى بىلەلمەي گاڭگىراپ قالغان چاغدا، ئۇنىڭغا تۇر تېغى تەرەپتە بىر ئوت كۆرۈنىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام ئالدىراپ ئوت كۆرۈنگەن تەرەپكە بارغاندا، اللە تائالا تەرىپىدىن: «ئى مۇسا! شۇبھىسىزكى، مەن اللە دۇرەمەن، مەندىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر. ماڭلا ئىبادەت قىلغىن» دەپ ندا قىلىنىدۇ. مانا بۇ مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنىڭ باشلىنىشى ئىدى، اللە تائالا مۇسا ئەلەيھىسسالامنى پىرئەئۇنگە بېرىپ ئۇنى بىر اللە غا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ دەۋىتىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، يەرۋەردىڭارىدىن قېرىندىشى ھارۇننى ئۆزىگە ياردەمچى قىلىپ بېرىشنى سورايدۇ، چۈنكى ھارۇن پاساھەتلىك سۆزلەيتتى، اللە تائالا مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىنىڭ راستلىقىنى كۆرسىتىدىغان ئىككى خىل مۆجىزە ئاتا قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ بىرى ئۇنىڭ ھاسسىنىڭ ئەجدىباغا ئايلىنىدىغانلىقى، يەنە بىرى قولىنىڭ ئاپتاق، نۇرلۇق بولۇپ كۆرۈنىدىغانلىقى ئىدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۆز دەۋىتىنى قانات يايدۇرۇش يولىدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىدۇ، لېكىن پىرئەئۇن مۇسا ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن چوڭ مۆجىزىلەرنى كۆرگەندىن كېيىنمۇ ئىمان ئېيتمايدۇ. پىرئەئۇننىڭ يىغىپ كەلگەن سېھىرگەرلىرى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىسىنى كۆرگەندىن كېيىن دەرھال ئىمان ئېيتىدۇ، پىرئەئۇننىڭ ئۇلارنىڭ پۇت - قوللىرىنى كېسىپ خورما دەرەخلىرىگە ئېسىپ ئۆلتۈرۈشتىن ئىبارەت جازاسىمۇ ئۇلارنى ئىماندىن ياندۇرالمىدايدۇ، پىرئەئۇن ۋە ئۇنىڭ كۆرۈمى ئىماندىن باش تارتىپ بەنى ئىسرائىلغا بولغان زۇلىمىنى كۈچەيتكەنلىكتىن، اللە تائالا ئۇلارنى سۇ ئاپىتى، چېكەتكە ئاپىتى، پىت ئاپىتى، پاقا ئاپىتىگە دۇچار قىلىدۇ، ئۇلار ئۆزلىرىگە بىرەر ئاپەت يۈزلەنگەندە، اللە تائالا بۇ ئاپەتنى كۆتۈرۈۋەتسە ئىمان ئېيتىدىغانلىقىنى ۋە مۆمىنلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزۈمەيدىغانلىقىنى ۋەدە قىلاتتى، اللە ئۇلاردىن ئازابىنى كۆتۈرۈۋەتسە، ئۇلار لەۋزىدە تۇرماي كۆفرىدا يەنىلا ئەزۋەيلەتتى، پىرئەئۇن ۋە ئۇنىڭ كۆرۈمىغا مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشلىرىنىڭ پايدىسى بولمىغانلىقتىن، اللە تائالا

مۇسا ئەلەيھىسسالامغا بەنى ئىسرائىلنى ئېلىپ مىسىردىن چىقىپ بەلەستىن زېمىنىغا كېتىشنى ۋەھىي قىلدۇ. مۇسا ئەلەيھىسسالام كىچىك بالىلاردىن باشقا 600 مىڭ ئادەم بىلەن كېچىسى ئاتلىنىدۇ، ئۇلار قىزىل دېڭىز يولى بىلەن ئىلدام ماڭىدۇ، پىرئەۋن بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن زور قوشۇن بىلەن قوغلاپ چىقىدۇ. بەزى روۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىققان لەشكەرلەرنىڭ سانى بىر مىليون 600 مىڭدىن ئارتۇق ئىكەن. پىرئەۋن ئۆز قوشۇنى بىلەن ئىككىنچى كۈنى كۈن چىقىش ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يېتىشىۋالىدۇ. بۇ چاغدا بەنى ئىسرائىل قەۋمىگە قورقۇنچ چۈشىدۇ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا دېڭىز، ئارقىسىدا دۇشمەن تۇراتتى، ئۇلار ھالاك بولىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ يىغا-زارە قىلىشىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى خاتىرجەم قىلىپ قورقۇنچنى تۈگىتىدۇ، ئۇ ھاسسىنى چىقىرىپ دېڭىزغا ئۇرغان ئىدى، اللە تائالانىڭ قۇدرىتى بىلەن دېڭىز ئىككىگە بۆلۈنۈپ ئوتتۇرىسىدىن قۇرۇق يول پەيدا بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بەنى ئىسرائىل قەۋمى دېڭىزدىن ئامان-ئېسەن ئۆتۈپ كېتىدۇ، پىرئەۋن ئۆز قوشۇنى بىلەن بەنى ئىسرائىل قەۋمى ماڭغان يول بىلەن مېڭىۋاتقاندا دېڭىزنىڭ سۈيى قوشۇلۇپ، پىرئەۋن بىلەن ئۇنىڭ قوشۇنى پۈتۈنلەي غەرق بولىدۇ. بۇ چاغدا پىرئەۋن ئىمان ئېيتىم دېگەن بولسىمۇ، جېنى تۇمشۇققا كەلگەنە ئېيتقان ئىماننىڭ پايدىسى بولمايدۇ، اللە تائالا پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ قوشۇنىنى ھالاك قىلىپ، بەنى ئىسرائىلنى خار-زەھەب قىلىۋاتقان قۇتقۇزغاندىن كېيىن، مۇسا ئەلەيھىسسالامنى قەۋمىنى ئېلىپ بەيتۇلمۇقەددەسكە بېرىشقا بۇيرۇيدۇ، ئۇلار يولدا كېتىۋېتىپ قاتتىق تەشنا بولۇپ، مۇسا ئەلەيھىسسالامغا تەشالەتتىن شىكايەت قىلىدۇ، اللە تائالانىڭ ئەمرى بويىچە مۇسا ئەلەيھىسسالام ھاسسى بىلەن تاشنى ئۇرغاندا تاشتىن 12 بۇلاق ئېتىلىپ چىقىدۇ، اللە تائالا ئۇلارغا يەنە ھېچ جاپا چەكمەي كېلىدىغان رىزىق قىلىپ تەرەنجىبىن بىلەن بۇدۇننى چۈشۈرۈپ بېرىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام اللەنىڭ ئەمرى بويىچە، ئۇلارنى بەيتۇلمۇقەددەسكە كىرىپ، ئۇ يەردىن كەنئانلاردىن بولغان ۋە ھەيسانلارنىڭ قالدۇقى بولغان جەبابىلارنى ھەيدەپ چىقىرىشنى بۇيرۇيدۇ، ئۇلار قورقۇنچاقلىق قىلىپ جىھاد قىلىشتىن باش تارتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن اللە تائالا ئۇلارنى سىنا چۆلىدە 40 يىل ئاداشتۇرۇپ جازا ئايدىدۇ، بۇ بىر ئەۋلاد 40 يىل جەرياندا ئۆلۈپ تۈگىگەندىن كېيىن، بەنى ئىسرائىلنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى يۈشە ئىبنى نۇنىڭ يېتەكچىلىكىدە بەيتۇلمۇقەددەسكە كىرىدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام ئەنە شۇ سىنا چۆلىدە 120 يېشىدا ۋاپات بولىدۇ.

مىكائىل: مىكائىل اللەنىڭ يېقىن، ئۇلۇغ پەرىشتىلىرىدىن بىرى، ئۇ مىكائال دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

نەسر: نەسر نۇھ ئەلەيھىسسالام قەۋمىنىڭ سەبەدۇ زېمىنىدىكى بىر بۇتنىڭ ئىسمى، كېيىنكى چاغلاردا بەزى ئەرەب قەبىلىلىرى بۇ بۇتنى ئۆزلىرىگە مەبۇد قىلىۋالغان.

نۇھ: نۇھ ئەلەيھىسسالام لامەكنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ بىرىنچى بوۋىسى ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى شىس ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىندۇر. ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئارىلىقتا مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتكەن، نۇھ ئەلەيھىسسالام قۇرئاندا 43 ئورۇندا تىلغا ئېلىنىدۇ، نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسمى نۇرغۇن سۇرىلەردە تەپسىلىي بايان قىلىنغان، نۇھ ئەلەيھىسسالام بۇتپە-رەس بىر قەۋمگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلگەن ئىدى. ئۇلار ۋەد، سۇۋا، يەئۇق ۋە نەسر قاتارلىق بۇتلارغا چوقۇناتتى، نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇزاق مۇددەت ئۇلارنى تەۋھىدكە دەۋەت قىلىپ، بۇتپەرەسلىك-نىڭ ئاقۇتىدىن ئاگاھلاندۇردى. ئۇلار نۇھ ئەلەيھىسسالام ۋەز-نەسەت قىلغانىھرى كۇفۇرىدا تېخىمۇ ئەزۋەيلىدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىچىدە 950 يىل تۇرۇپ، ئۇلارنى ھەق دىنغا دەۋەت قىلدى، ئۇلارنى بۇتپەرەسلىكنى تاشلاپ اللەغا ئىبادەت قىلىشقا كېچە-كۈندۈز ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن دەۋەت قىلاتتى،

ئۇلار ئىمان ئېيتىشتىن باش تارتىپ، نۇھ ئەلەيھىسسالامغا تۈرلۈك ئازار-كۈلپەتلەرنى يەتكۈزۈپتە، ھەتتا نۇھ ئەلەيھىسسالامنى قاتتىق ئۇرۇپ ھوشىدىن كەتكۈزۈپ، بۇ بۈگۈن ئۆلدى، دەپ يولغا تاشلاپ قويماقتى، نۇھ ئەلەيھىسسالام بولسا: «ئى اللە قەۋمىگە مەغپىرەت قىلغىن، ئۇلار ئۇقمايدۇ» دەيتتى. ئۇ ئۇلارنىڭ ئەزىيەتلىرىگە سەۋر قىلىپ بەتدۇئا قىلمايتتى، «اللە تائالا ئۇلارنىڭ نەسلىدىن مېنىڭ دەۋىتىمنى قوبۇل قىلىدىغان، ئىمان ئېيتىدىغان كىشىلەرنى چىقىرىشى مۇمكىن» دەيتتى، شۇنچە ئۇزاق مۇددەت ئىچىدە پەقەت ئازغىنا كىشى ئىمان ئېيتتى. ئىشەنچلىك رىۋايەتتە، ئىمان ئېيتقانلارنىڭ سانى 80 نەپەر كىشى ئىدى دەپ كۆرسىتىلدى. ھەر ئەۋلات ئۆز بالىلىرىغا بۇتقا چوقۇنۇشنى تاشلىماسلىقىنى، نۇھ ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېيتماسلىقىنى تەۋسىيە قىلاتتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام ئۆز قەۋمىنىڭ ئىمان ئېيتىشىدىن ئۈمىدسىزلىككە چاغدا، اللە تائالا ئۇنىڭغا قەۋم ئىچىدە ئىمان ئېيتقانلاردىن باشقا يەنە ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىدىغانلارنىڭ يوقلۇقىنى ۋەھىي ئارقىلىق بىلدۈردى. بۇ چاغدا نۇھ ئەلەيھىسسالام اللەغا ئىلتىجا قىلىپ، قەۋمنى ھالاك قىلىشنى تىلەپ دۇئا قىلدى. اللە تائالا ئۇنىڭ دۇئاسىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ قەۋمىنىڭ توپان بالاسىدا ھالاك بولىدىغانلىقىنى ۋەھىي قىلدى. ئۇنى توپان بالاسى يۈز بەرگەندە چىقىۋېلىش ئۈچۈن كېمە ياساشقا، كېمە ياسىلىپ بولغاندىن كېيىن ئائىلىسىدىكىلەرنى، تەۋەلىرىنى كېمىگە سېلىشقا، ھەر خىل ھايۋاندىن ئەركەك-چىشى بولۇپ بىر جۈپتىن ئېلىۋېلىشقا بۇيرۇدى، اللە تائالانىڭ نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنى ھالاك قىلىش بۇيرۇقى چۈشكەن چاغدا، ئاسماندىن يامغۇر قۇيۇلدى، زېمىننىڭ ھەممە يەرلىرىدىن سۇلار ئېقىلىپ چىقتى، پۈتۈن يەر يۈزىنى سۇ بېسىپ كەتتى. يەر يۈزىدە نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ كېمىسىدىكىلەردىن باشقا بىر تىرىك جان قالماي ھەممىسى توپان بالاسىدا غەرق بولۇپ ھالاك بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن نۇھ ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنىڭ ئىككىنچى بوۋىسى دېيىلىدۇ، چۈنكى توپان بالاسىدىن كېيىنكى ئەھلى زېمىننىڭ ھەممىسى نۇھ ئەلەيھىسسالام بىلەن كېمىدە بىللە بولغانلارنىڭ نەسلىدىندۇر. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلۇمۇ ئىمان ئېيتىمىغانلىقى ۋە ئاتىسى بىلەن بىللە كېمىگە چىقمىغانلىقى ئۈچۈن سۇدا غەرق بولۇپ ھالاك بولدى. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سام، ھام، ياپەس ۋە كەئنانلاردىن ئىبارەت تۆت ئوغلى بار ئىدى، توپان بالا-سدا ھالاك بولغىنى كەئنان، توپان بالاسىدا پۈتۈن ئەھلى زېمىن غەرق بولۇپ، يەر يۈزىدە كۇفغار-لاردىن بىرىمۇ قالمىغان چاغدا، اللە تائالا بۇلۇتقا يامغۇرنى توختىتىشقا، زېمىننى سۇنى يۇتۇشقا ۋە يەر يۈزىدىكى ھاياتنى نورمال ھالەتكە قايتىشقا بۇيرۇدى. كېمە ئىراقىكى دەجەل دەرياسىنىڭ يېنىدىكى جۇدى ناملىق چوڭ تاغنىڭ يېنىغا بېرىپ توختىدى، اللە تائالا نۇھ ئەلەيھىسسالام باشلىق كېمىدىكىلەرنى ئامان-ئېسەن كېمىدىن چۈشۈشكە بۇيرۇدى، ئۇلار كېمىدىن مۇھەررەمنىڭ ئوندا يەنى ئاشۇرا كۈنى چۈشكەن ئىدى. نۇھ ئەلەيھىسسالام اللە تائالغا شۇكۇر قىلىش يۈزىسىدىن شۇ كۈندە روزا تۇتتى، ئۆزى بىلەن بىللە بولغان مۆمىنلەرنىمۇ ئاشۇرا كۈنى روزا تۇتۇشقا بۇيرۇدى، شۇ كۈندە روزا تۇتۇش بەنى ئىسرائىل قەۋمىگە مېراس بولۇپ قالدى، ئىسلام دىنىدىمۇ ئاشۇرا كۈنى روزا تۇتۇش ئېتىراپ قىلىندى. ئابدۇللا ئىبن ئابباسنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋەلىرى بىلەن كېمىدە تۇرغان ۋاقتى 150 كۈن، نۇھ ئەلەيھىسسالام توپان بالاسىدىن بۇرۇن قەۋمى ئىچىدە 950 يىل ياشىغان، توپان بالاسىدىن كېيىنمۇ بىر مەزگىل ياشاپ ئاندىن ۋاپات بولغان.

ھارۇت ۋە ھارۇت: ھارۇت بىلەن ھارۇت ئىككى پەرىشتە بولۇپ، ئۇلار كۇفە زېمىنىدىكى بابىل شەھىرىگە كىشىلەرنى سىناش يۈزىسىدىن، سېھىر تەلىم بېرىش ئۈچۈن اللە تائالا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن. ئۇلار كىشىلەرگە سېھىر ئۆگىتىشتىن بۇرۇن: «سېھىر ئۆگىنىش اللە تائالانىڭ سىنىغىدۇر، ئۇنى زىيانلىق

تەرەپكە ئىشلەتمە، ئۇنىڭ تۈپەيلىدىن كاپىر بولما، ئۇنى ئۆزىگە يېتىدىغان زىياندىن مۇداپىئە كۆرۈش مەقسىتىدە ئۆگەنگەن ئادەم نىجات تاپىدۇ، كىشىلەرگە زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئۆگەنگەن ئادەم ھالاك بولىدۇ» دىيىتى. مۇھەممەد ئەبۇ سابۇنى «سەپۇھە تۇتتە پاسىر» دا مۇنداق دەيدۇ: «ئىككى پەرىشتىنىڭ كىشىلەرگە سېھىر ئۆگەتكەنلىكىنىڭ ھېكمىتى شۇكى، ئۇ زامانلاردا سېھىرگەرلەر كۆپىيىپ كەتكەن، سېھىرنىڭ ئاجايىپ-غايىسىپ شەكىللىرى ئىجاد قىلىنغان، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆزلىرىنى پەيغەمبەر دەپ گۇمان قىلغان بولۇشلىرى مۇمكىن. كىشىلەرنى سېھىر بىلەن مۆجىزىنىڭ پەرقىنى ئايرىۋالغۇن ۋە يالغاندىن پەيغەمبەرلىك دەۋاسى قىلغانلارنىڭ پەيغەمبەر ئەمەس، سېھىرگەر ئىكەنلىكىنى تونۇۋالغۇن دەپ، كىشىلەرگە سېھىر ئۆگىتىش ئۈچۈن اللە تائالا ئىككى پەرىشتىنى ئەۋەتكەن».

ھارۇن: ھارۇن ئەلەيھىسسالام ئىمراننىڭ ئوغلى بولۇپ، نەسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تۇتىشىدۇ. ھارۇن ئەلەيھىسسالام مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلۇشىدىن ئۈچ يىل بۇرۇن تۇغۇلغان. ئۇ پىرئەۋن ئىسرائىل قەۋمىدىن تۇغۇلغان ئوغۇل بالىلارنى ئۆلتۈرمەيدىغان يىلى تۇغۇلغان ئىدى، اللە تائالا ئۇنى قېرىندىشى مۇسا ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە بەنى ئىسرائىل قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. ھارۇن ئەلەيھىسسالام لائىلى تىلى پادىشاھلىق ئىدى. ھارۇن ئەلەيھىسسالام مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىك دەۋىتىدە يېقىن ياردەمچىسى ئىدى. ئۇ ھەمىشە مۇسا ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئىدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام پەر-ۋەردىگارى بىلەن سۆزلىشىش ئۈچۈن تۇر تېغىغا كەتكەن ۋە شەرىئەت دەستۇرى بولۇش ئۈچۈن تەۋراتنى ئېلىپ كېلىشنى قەۋمىگە ۋەدە قىلغان چاغدا، ئۆز ئورنىغا ھارۇن ئەلەيھىسسالامنى قويۇپ كەتكەن، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇر تېغىغا بېرىپ، قەۋمىدىن ئايرىلىپ تۇرغان ۋاقتى 40 كۈن ئىدى، بۇ جەرياندا بەنى ئىسرائىل قەۋمى چوڭ سىناققا دۇچ كەلدى، ئۇلار سامىرى ئالتۇندىن ۋە زېبۇزىننەتلەردىن ياسىغان موزايغا چوقۇندى، جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەرىشتىلەر بىلەن بىللە پىرئەۋن ۋە ئۇنىڭ جامائەسىنى غەرق قىلىش ئۈچۈن چۈشكەن چاغدا، سامىرى جىبرىئىلنىڭ ئېتىنىڭ ئۈستىدىن بىر چاڭگال توپا ئېلىۋالغان ئىدى، بۇ توپىنى زېبۇزىننەتلەر بىلەن ياسالغان موزايغا چاچتى، شۇنىڭ بىلەن موزايىدىن كالىنىڭ ئاۋازىدەك ئاۋاز چىقتى، بۇ گۇمراھ سامىرى: «مۇسا ئىزدەپ كەتكەن پەرۋەردىگارىڭلار مۇشۇ، مۇسا ئۇنىڭ ئورنىنى بىلەلمىگەن» دېدى. ھارۇن ئەلەيھىسسالام قەۋمىنى سامىرىنىڭ پىتىنىدىن ئاگاھ-لاندۇردى، لېكىن ئۇلار ھارۇن ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىگە باقمىدى، اللەنى قويۇپ موزايغا چوقۇندى. مۇسا ئەلەيھىسسالام تۇر تېغىدىن قايتىپ كېلىپ، قەۋمنىڭ ئېزىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، قاتتىق غەزەپ-لەندى، ھارۇن ئەلەيھىسسالامغا قاتتىق كايىدى. ھارۇن ئەلەيھىسسالام بولغان ۋەقەنىڭ جەريانىنى سۆز-لەپ بەردى ھەمدە ئۇلارنىڭ ئۆز سۆزىگە قۇلاق سالماقلىقىنى ئېيتتى. ھارۇن ئەلەيھىسسالام 122 يىل ئۆمۈر كۆرگەن، ئۇ مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن 11 ئاي بۇرۇن ۋاپات بولغان، ھارۇن ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىل قەۋمى پەلەستىن زېمىنىغا كىرىشتىن ئىلگىرى سىنا چۆلىدە ۋاپات بولغان.

ھامان: ھامان بولسا پىرئەۋننىڭ باش ۋەزىرى ۋە يېقىن ياردەمچىلىرىدىن ئىدى، پىرئەۋن ئۇنىڭغا: «خىش-تىن بىر ئېگىز بىنا سالدۇرغىن، ئۇنى ئاسمانغا چىقىشنىڭ شوتىسى قىلىپ مۇسانىڭ ئىلاھىنى كۆرەي» دېگەن. پىرئەۋننىڭ يامان ئىشى پىرئەۋننىڭ ئۆزىگە چىرايلىق كۆرسىتىلگەن، پىرئەۋننىڭ ھىيلە-مىكرى بەربات بولغان.

ھەۋارىيۇن: ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ سادىق شاگىرتلىرى، ئىسا ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى داۋاملاشتۇرغان ياردەمچىلىرى ھەۋارىيۇن دېيىلىدۇ. ھەۋارىيۇنلار ئۈچ تۈرگە بۆلۈنىدۇ. بىرىنچى تۈردىكىلەر بېلىقچىلار بولۇپ، ئۇلار داۋاملىق ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆھبىتىدە بولۇپ، ئىسا ئەلەيھىسسالام

بىلەن بىللە ياشىغان ۋە جاپا - مۇشەققەتتە بىللە بولغانلار؛ ئىككىنچى تۈردىكىلەر دەسلۇسدە ئىسا ئەلەي-ھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىدىن گۇمانلانغان، ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆجىزىلىرىنى كۆرگەندىن كېيىن گۇمانى كۆتۈرۈلۈپ ھەقىقىي ئىمان ئېيتقانلار؛ ئۈچىنچى تۈردىكىلەر تەۋراتنىڭ مەزمۇنىنى ئىزاھلاش جەھەتتە مۇتەئەسسىپ يەھۇدىيلاردىن بولۇپ، دەسلۇسدە ئىسا ئەلەيھىسسالامغا دۈشمەنلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىپ ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرىلەشكەن، ئاخىرى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئېتىراپ قىلىپ ئىمان ئېيتقانلار.

ھۇد: ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسبى نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سامغا تۇتۇشۇدۇ، ھۇد ئەلەيھىسسالام قۇرئاندا يەتتە يەردە تىلغا ئېلىنىدۇ، قۇرئاندا مەخسۇس بىر سۈرە ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغان، اللە تائالا ئۇنى ئاد قەۋمىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن. ئاد قەۋمى ئەمەلىيەتتە بولۇپ، چوڭ بىر قەبىلە ئىدى. ئۇ ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ جەنۇبىدىكى ھەزرەت ئىبنى ئىسھاقنىڭ شىمالىدىكى ئەھقاپ دېگەن جايغا جايلاشقان، ئومان ئۇنىڭ شەرقىگە توغرا كېلىدۇ، بۇ كۈنلەردە ئۇلارنىڭ جايى قۇملۇق، چۆل بولۇپ، بۇ يەردە ئادەمزات ياشىمايدۇ، ھۇد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەن ئاد دەسلەپكى ئادەم دېيىلىدۇ، ئادى ئىرەمۇ دېيىلىدۇ، ئاد قەبىلىسى كۈچلۈك خەلق بولۇپ، اللە ئۇلارنى چەسەمەتلىك ياراتقان، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى باياشات بولۇپ، ئۇلار چوڭ ھەشەمەتلىك سارايلارنى قۇرغان ۋە قەلئەلەرنى سالغان، ئۇلارنىڭ باغۇبوساتلىرى، ئېقىپ تۇرغان بۇلاقلار بار ئىدى. ئۇلار نازۇ-نېمەتكە چۆمۈپ ئۆزلىرىنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىگە مەغرۇرلىنىپ كېتىپ توغرا يولدىن ئازغان ئىدى، ئۇلار خۇددى ئىلگىرى ئۆتكەن نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىگە ئوخشاش بۆتپەرس ئىدى. ھۇد ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى يالغۇز اللەغا ئىبادەت قىلىشقا، كىشىلەرگە زۇلۇم قىلماسلىققا دەۋەت قىلدى، لېكىن ئۇلار ئىمان ئېيتىشتىن باش تارتىپ، ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى ئىنكار قىلدى، ئۇلار ھۇد ئەلەيھىسسالامغا ئازار - كۈلپەت يەتكۈزەتتى. ھەتتا ئۇنى ئۇرۇپ يارىلاندىغان ئىدى. ھۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى بويىچە، اللە ئۇلارنى قەھەتچىلىككە دۇچار قىلدى. ئۇلارنىڭ زېمىنىدا ئۈچ يىل يامغۇر ياغىدى، قۇرغاق-چىلىق تېخىمۇ كۈچەيدى. ئۇلارنىڭ زىرائەت ۋە ھايۋاناتلىرى ھالاك بولدى، اللە تائالا ئۇلارغا يەتتە كېچە - كۈندۈز توختىماي چىققان قاتتىق بوراننى ئاپىرىدە قىلىپ، ئۇلارنى يۇتۇنلىي ھالاك قىلىپ تاشلىدى. ھۇد ئەلەيھىسسالام ئاد قەبىلىسى ھالاك بولغاندىن كېيىن تاكى ئۆزى ۋاپات بولغانغا قەدەر ھەزرەت زېمىنىدا تۇردى، ۋاپاتىدىن كېيىن ھەزرەت ئىبنى ئىسھاق شەرق تەرىپىگە دەپنە قىلىندى.

ھۇنەين: ھۇنەين مەككە بىلەن تاشىپ ئارىسىدىكى بىر ۋادى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنى يەتتى قىلغان چاغدا، ھەۋزىن بىلەن سەقىپ قەبىلىسى بۇنى ئاڭلاپ، رەسۇلۇ اللەنىڭ ئۆزلىرىگە ھۇجۇم قىلىشىدىن قورقۇپ، مۇسۇلمانلارغا قارشى ئۇرۇش ئېچىش ئۈچۈن نۇرغۇن لەشكەر توپلايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، مۇھاجىرلاردىن ۋە ئەنسارلاردىن بولۇپ ئون مىڭ كىشى بىلەن ئاتلىنىدۇ، دۈشمەن لەشكەرى مەزكۇر ۋادىدا مۇسۇلمانلارغا ئۇششۇمۇت ھۇجۇم قىلغانلىقتىن، مۇسۇلمانلار قوشۇننىڭ سېپى بۇزۇلۇپ پاتىپاراق بولۇپ كېتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلار قوشۇنىنى قايتا سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈپ، دۈشمەننى مەغلۇپ قىلىدۇ، مانا بۇ ئۇرۇش «ھۇنەين غازىتى» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۆزەير: ئۆزەير يەھۇدىي ئۆلىمالىرىدىن بىرى بولۇپ، قۇرئاندا بۇنىڭ قىسمى بايان قىلىنغان، بۇختەنە - سەر بەيتۇلمۇقەددەسنى خاراڭ قىلغاندىن كېيىن، ئۆزەير ئۇنىڭ يېنىدىن ئېشەكلىك ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، اللە بەيتۇلمۇقەددەس ئاھالىسىنى قانداق تىرىلدۈرەر دېگەن، اللە ئۆزەيرنى قەبىزى روھ قىلىپ 100 يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنى قايتا تىرىلدۈرگەن. ئۆزەير قەۋمىگە قايتىپ بېرىپ، ئۆزىنىڭ ئۆزەير

شكەنلىكىنى ئېيتقاندا، ئۇلار: «ئەگەر سەن راستلا ئۆزۈم بولىدىغان بولساڭ، بىزگە تەۋراتتىن ھېزى قىلغانلىرىڭنى ئوقۇپ بەر» دېگەن. ئۆزۈم ئۇلارغا تەۋراتنى بىر ئايەتمۇ قويماي ئوقۇپ بەرگەن، تەۋرات كۆيدۈرۈپ تاشلانغاندىن كېيىن، تەۋراتنى ياد بىلىدىغان ئادەم يوق ئىدى. ئاندىن كېيىن قەۋمى ئۆزۈمگە ئىشەنگەن، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ شەقلىقىدىن خۇددى ناسارالار ئىسائى اللەنىڭ ئوغلى دەۋالغاندەك ئۆزۈم يىرىنمۇ اللەنىڭ ئوغلى دەپ دەۋا قىلىشقان.

ئىبراھىم: ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بابىل زېمىنىدا تۇغۇلغان، ئۇ نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سامنىڭ نەسلىدىن ئىدى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارىسىدا مىڭ يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتكەن، بابىللىقلار يۇلتۇزلارغا ۋە بۇتلارغا چوقۇناتتى، ئۇلار پادىشاھى نەمرۇد ئىبن كەئناننى ئىلاھ دەپ ئېتىقاد قىلاتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسى ئازەر قەۋمى چوقۇندىغان بۇتلارنى ياسايتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ساغلام ئەقىدە ئاساسدا ئۆستى، اللە تائالا ئۇنىڭغا ھىدايەت ئاتا قىلغان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بۇتلارنى ئۆچ كۆردى. قەۋمنى بۇتلارغا چوقۇنماستىقا، بىر اللەغا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلدى، لېكىن قەۋمى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىشتىن باش تارتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام قەۋمنىڭ بايرام مۇناسىۋىتى بىلەن سىرتقا چىقىپ كەتكەنلىكىدىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنىڭ بۇتلارنى چىقىپ تاشلىدى. نەمرۇد ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈشكە بۇيرۇدى، اللە تائالا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوتنىڭ ئىچىدە ئامان - ئېسەن ساقلىدى. بۇ چاغدا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئايالى سارە بىلەن شامغا، ئاندىن مىسىرغا ھىجرەت قىلدى. مىسىرنىڭ پادىشاھى سارەنى ئىگەلەپ ئېلىشنى قەستلىگەن بولسىمۇ، اللە سارەنى پادىشاھنىڭ شەرىدىن ساقلىدى، پادىشاھ سارەگە سارەنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئۈچۈن ھاجەرنى بەردى، ئاندىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام سارە بىلەن پەلەستىنگە بېرىپ تۇردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ياشىنىپ قالغان ئايالى سارەدىن بالا يۈزى كۆرمىگەن چاغدا، سارە ئۇنىڭغا خىزمەتچىسى ھاجەرنى بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھاجەردىن تۇغۇلغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام بىلەن ھاجەرنى ئېلىپ مەككىگە باردى، بۇ چاغدا مەككىگە قاقاس چۆل بولۇپ ئادەمات ياشىمايتتى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئانا - بالا ئىككىسىنى بۇ يەردە قويۇپ، ئۆزى پەلەستىنگە قايتىپ كەتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئوزۇقى ئۈچۈن بىر خالتا خورما بىلەن بىر تۈلۈم سۇ قويۇپ كەتكەن ئىدى. سۇ تۈگەپ كېتىپ ھاجەر بىلەن ئىسمائىل قاتتىق تەشنا بولدى. ھاجەر سۇ ئىزدەپ يېقىن ئەتراپتىكى تاغلاردىن سەفا تېغىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ۋادىغا قاراپ ئادەمزاتنى كۆرمىدى، ئاندىن مەرۋە تېغىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، ئۇ يەردىمۇ ئادەمزاتنى كۆرمىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ سەفا بىلەن مەرۋە ئارىسىدا يەتتە قېتىم ماڭدى، شۇ چاغدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ تاپىنى بىلەن (قاننى بىلەن دېگەن رىۋايەتمۇ بار) يەرنى تېپىۋىدى، زەمزم سۈيى ئېتىلىپ چىقتى، بۇ چاغدا قۇشلار كېلىپ ئۇلارنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىشقا باشلىدى، بۇ يەردىن ئۆتكەن جۇرھۇم قەبىلىسى قۇشلارنى كۆرۈپ، بۇنىڭدىن بۇ يەردە سۇ بارلىقىنى بىلىپ زەمزمەنىڭ يېنىغا كېلىشتى، ئۇلار ھاجەردىن چىقىپ بىرىنچى زەمزمەگە يېقىنراق جايغا تىكىشكە ئىجازەت سورىدى. ھاجەر ئۇلارغا ئىجازەت بەردى. ئۇلار ئۇ يەرگە يەرلەشكەنلىكى ئۈچۈن ھاجەرمۇ يالغۇزلۇق ھېس قىلمايدىغان بولدى. شۇنىڭدىن تارتىپ بۇ يەر ئاۋاتلىشىشقا باشلىدى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام چوڭ بولۇپ، جۇرھۇم قەبىلىسىدىن ئۆيلەندى. ئۇلاردىن ئەرەبچىنى ئۆگەندى، ھاجەر ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام پەلەستىندىكى چاغدا ۋاپات بولدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى يوقلاپ مەككىگە كەلگەندىن كېيىن، اللە تائالانىڭ ئەمرى بويىچە، ئوغلى ئىسمائىل بىلەن كەبىنى بنا قىلىشقا

كرىشى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام تاش ئەكىلىپ بېرەتتى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلنى قوياتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار كەبىنى ياساپ پۈتتۈردى. شۇنىڭدىن باشلاپ مەككە مۇكرەمە ئاۋات بولدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ناھايىتى مېھماندوست ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ مېھمانلارنىڭ ئاتىسى دېگەن نامغا ئىگە بولغان ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام قېرىپ قالغان، ئايالى سارە بولسا ياشنىپ تۇغۇتتىن قېلىپ قالغان چاغدا، اللە ئۇلارغا مەرھەمەت قىلىپ ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنى بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام خەلىلۇللا (يەنى اللەنىڭ دوستى) دېيىلىدۇ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر كەلگەنلىكتىن، ئۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ بوۋىسى دېيىلىدۇ. اللە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا سۇھۇق دەپ ئاتالغان كىتابنى نازىل قىلغان. ئىشەنچلىك رىۋايەتلەرگە ئاساسلانغاندا، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام 175 يىل ئۆمۈر كۆرگەن.

ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئوغلى بولۇپ، بەنى ئىسرائىل پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئاخىرقىسى ئىدى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ لەقىبى مەسھدۇر، مەسە ئىبرانچە سۆز بولۇپ، مۇبارەك مەنىسىدە. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئىنجىلدا يەسۇ دېيىلىدۇ. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام قۇرئان كەرىمدە 25 جايدا ئىسمائىل سۆزى بىلەن، 11 جايدا مەسە سۆزى بىلەن ۋە 23 جايدا ئىبىن مەريەم سۆزى بىلەن تىلغا ئېلىنىدۇ. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام اللەنىڭ بەندىسى ۋە رەسۇلى بولۇپ، اللە تەرىپىدىن ھەزرىتى مەريەمگە ئىسھاق قىلىنغان روھ-تۇر، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام قەيەسەر ئوغۇستۇسنىڭ زامانىدا، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇ-لۇشىدىن 600 يىلدىن كۆپرەك ۋاقت بۇرۇن، 24-دېكابىر سەيشەنبە كۈنى دۇنياغا كەلگەن، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام تۇغۇلۇپ سەككىز كۈنلۈك بولغان چاغدا ئانىسى مەريەم ئىبادەتخانىغا ئېلىپ بېرىپ ئۇنىڭ خەتنىسىنى قىلدۇرغان. خەتنە قىلدۇرۇش پەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننىتى بولۇپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاقتىدىن تارتىپ بارلىق پەيغەمبەرلەرنىڭ شەرىئىتىدە يولغا قويۇلۇپ كەلگەن. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھاياتىنىڭ كۆپ قىسمىنى ناسىرە شەھىرىدە ئۆتكۈزگەن، اللە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامغا تەۋرات، ئىنجىل ۋە ھېكمەتنى بىلدۈرگەن. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام كىچىك ۋاقتىدىلا يەھۇدىي ئۆلىمالىرىنىڭ ئىلمىي سورۇنلىرىغا باراتتى، ئۇلار بىلەن مۇنازىرىلىشەتتى، مۇنازىرىسىدە غالىب كېلەتتى. ھەزرىتى مەريەم ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان زالىم ھۆكۈمران ھىردوستىن قورقۇپ، يېقىنى يۇسۇف نەجار بىلەن بىللە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى مىسىرغا ئېلىپ بارغان، ھىردوس ئۆلگەندىن كېيىن، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئۆز يۇرتىغا قايتقان. قۇرئان كەرىمدە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ قانچە يېشىدا پەيغەمبەر بولغانلىقى تىلغا ئېلىندى. مىغان، لېكىن ئىنجىل نۇسخىلىرىنىڭ ئىبارتلىرىدىن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ 30 يېشىدا پەيغەمبەر بولغانلىقى تىلغا ئېلىندى. لىقى چىقىپ تۇرىدۇ، تارىخچىلار ۋە مۇپەسسىرلەر ئىنجىلنىڭ بۇ توغرىدىكى بايانىنى مۇقىملاشتۇردى، تەۋھىد ئۆلىمالىرىنىڭ ئېيتىشىچە، كۆپىنچە پەيغەمبەرلەر 40 يېشىدا پەيغەمبەر بولىدۇ، ئەمما ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ 30 يېشىدا پەيغەمبەر بولۇشى ئالاھىدە ئەھۋال. چۈنكى ئۇ 40 ياشقا يەتمەي تۇرۇپ اللە تەرىپىدىن ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كېتىلگەن. اللە تائالا ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەت-كەندىن كېيىن، ئۇ كىشىلەرنى اللەنىڭ توغرا دىنىغا دەۋەت قىلىشقا باشلىدى. اللە تائالا كىشىلەرنى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە قايىل قىلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا نۇرغۇن مۆجىزىلەرنى مۇيەسسەر قىلىپ بەردى. ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرۈش، كورلارنى كۆرىدىغان قىلىش، كېسەللەرنى ساقايتىش ئەنە شۇ مۆجىزىلەردىن ئىدى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى يەھۇدىيلارنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا ئۇچرىدى، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام يەھۇدىيلارنىڭ دىنىي باشلىقلىرى بىلەن مۇنازىرىلىشىپ ئۇلارنىڭ ئاساسسىز سۆزلىرىگە كۈچلۈك دەلىللەر بىلەن رەددىيە بېرەتتى، ئۇلارنى توغرا دىنغا ئېتىقاد قىلىشقا ئۈندەيتتى، ئۇلارنىڭ يولىنىڭ

بۇزۇقلۇقىنى بايان قىلاتتى. يەھۇدىيلارنىڭ باشلىقلىرى ۋە ئۆلىمالىرى مەسلىھەتلىشىپ، ئىسا ئەلەيھىسسالامدىن قۇتۇلۇش قارارىغا كەلدى، ئۇلار ئەينى زاماندا پادىشاھ قەيسەر تەرىپىدىن يەھۇدىيلارغا قويۇلغان ھاكىم بىلاتىنى ئىسا ئەلەيھىسسالامنى ئۆلتۈرۈشكە كۈشكۈرتتى، يەھۇدىيلارنىڭ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانلارنى ئېسىپ ئۆلتۈرۈشتەك ئەينى ۋاقىتلاردىكى قائىدىسى بويىچە، ئىسا ئەلەيھىسسالامنى ئېسىپ ئۆلتۈر-مەكچى بولۇشتى، ئىسا ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ، يوشۇرۇنۇۋالدى، ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەۋارىيۇنلاردىن بولغان يەھۇزا ئىسىملىك بىر شاگىرتى خائىنلىق قىلىپ، ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ يوشۇ-رۇنغان جايىنى ھاكىمنىڭ ئادەملىرىگە ئېيتىپ قويدى. ئۇلار ئىسا ئەلەيھىسسالام بار جايغا كىرگەن چاغدا، اللە تائالا يەھۇزانىڭ شەكلىنى ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرىتىگە كىرگۈزدى-دە، ئۇلار يەھۇزانى ئىسا ئەلەيھىسسالام دەپ ئېسىپ ئۆلتۈردى، اللە تائالا ئىسا ئەلەيھىسسالامنى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كەتتى. بۇ چاغدا ئىسا ئەلەيھىسسالام 33 ياشتا ئىدى. ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەر بولۇپ بەنى ئىسرائىلنى دىنىغا دەۋەت قىلغان مۇددىتى ئۈچ يىل بولدى. ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ شاگىرتلىرى بار بولۇپ، ئۇلار ھەۋارىيۇن دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇلار ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ياردەمچىلىرى بولۇپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىگە ئوخشايدۇ، ھەۋارىيۇنلارنىڭ سانى 12 ئىدى. اللە تائالا ئىسا ئەلەيھىسسالامغا ئىنجىلنى نازىل قىلغان، ئىنجىل دېگەن سۆز ئىبرانچە سۆز بولۇپ، بىشارەت مەنىسىدە. كۆپچىلىك ئىسلام ئۆلىمالىرى قۇرئان كەرىمنىڭ ۋە سەھى ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن، ئىسا ئەلەيھىسسالامنى قىيامەت قايم بولۇشنىڭ ئالدىدا ئاسماندىن چۈشۈپ، دەۋىتىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئىسلام شەرىئەتى بويىچە ھۆكۈم چىقىرىدۇ دەپ قارايدۇ. مەككە مۇكەررەمە شەرىئەت ۋە ئىسلام تەتقىقات ئىنستىتۇتىنىڭ پروفېسسورى، «سەپۋە تۇتتە پاسىر» نىڭ مۇئەللىپى مۇھەممەد ئېلى سابۇنى ئۆزىنىڭ «ئەننۇبۇۋە تۈۋەلئەننىيا» دېگەن ئەسىرىدە بۇ مەسىلە ئۈستىدە توختىلىپ: «ئىسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەزى-پىسى تېخى تۈگىگەن يوق. ئىسا ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى تولۇق ئادا قىلىش ۋە دەۋىتىنى تەبلىغ قىلىش ئۈچۈن زېمىنغا چۈشۈدۇ، ئۇ ھازىر ئاسماندا ھايات، اللە تائالا ئۇنى ھايات ھالدا ئۆز دەركاھىغا ئېلىپ چىقىپ كەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ئەھۋالنى مۇشۇ يوسۇندا يەت-كۈزگەن، بىز قۇرئاننىڭ بەرگەن خەۋىرىگە ۋە راستچىل رەسۇلۇللارنىڭ ھەدىسىگە ئىشىنىمىز، رەسۇلۇللە: 'سەلەرگە مەرىيەمنىڭ ئوغلى ئىسا چۈشۈپ ئادىل ھۆكۈمران بولۇپ سەلبىنى چىقىپ تاشلايدۇ، چوشقىلارنى ئۆلتۈرىدۇ، جىزيەنى ئەمەلدىن قالدۇرىدۇ' دېگەن» دەيدۇ.

ئىسرائىل: ئىسرائىل ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامدىن بولغان نەۋرىسى، يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ لەقىبى. ئىسرائىلنىڭ مەنىسى اللەنىڭ بەندىسى دېگەن بولىدۇ. بەنى ئىسرائىل يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغۇللىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادىدۇر. بۇ سۆز ئومۇمەن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمى بولغان يەھۇدىيلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئىسمائىل: ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ چوڭ ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئانىسى ھاجەر ئىدى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىسمائىل بىلەن ئايالى ھاجەرنى مەككەگە ئېلىپ باردى. ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام مەككەدە ياشىدى، مەككەدە چوڭ بولدى، مەككە ئەھلىدىن ئۆيۈك بولدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇنى پات-پات يوقلاپ تۇراتتى، بىر قېتىم ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى اللە قۇربانلىق قىلىشقا بۇيرۇپ چۈش كۆردى. پەيغەمبەرلەرنىڭ چۈش راست كېلىدۇ. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام اللەنىڭ ئەمرىنى ئورۇنلاشقا

تەييارلىنىپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسالام ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسالامنى قۇربانلىق قىلماقچى بولۇپ تۇرغاندا، اللە تائالا ئۇنىڭ ئورنىغا بىر قوچقارنى كەلتۈرۈپ بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسالام قېرىپ قالغىنىدا بىردىن-بىر يالغۇز ئوغلى بولغان ئىسمائىلنى قۇربانلىق قىلىشتىن ئىبارەت اللەنىڭ ئەمرىنى بەجا كەلتۈردى. ھەر يىلى قۇربانلىق قىلىش مانا مۇشۇنىڭدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، بۇ بىزگە ھەر يىلى ھەج مەۋسۈمىدە بۇ دىنىي تارىخىي ۋەقەلىكنى ئەسلىتىدۇ، ئىبراھىم ئەلەيھىسالام ئوغلى ئىسمائىلنى بىر قېتىم يوقلاپ كەلگەندە اللە ئۇنى كەبىنى بىنا قىلىشقا بۇيرۇيدۇ، ئىبراھىم ئەلەيھىسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسالام بەيتۇللەنىڭ ئاساسىنى تۇرغۇزىدۇ، بەيتۇللەنىڭ ئىچىگە ھەجرى ئەسۋەدىنى ئورۇنلاشتۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بەيتۇللە ئىنانلارنىڭ تاۋاپگاھىغا ئايلىنىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسالام ئەنە شۇ ئىسمائىل ئەلەيھىسالامنىڭ نەسلىدىندۇر.

ئىسھاق: ئىسھاق ئەلەيھىسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسالامنىڭ ئىككىنچى ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭ تۆرىلىدىغانلىقىدىن پەرىشتىلەر ئالدىن خۇش خەۋەر بەرگەن. ئىسھاق ئەلەيھىسالامنىڭ ئانىسىنىڭ ئىسمى سارە ئىدى، ئىسھاق ئەلەيھىسالام دۇنياغا كەلگەن چاغدا، ئىبراھىم ئەلەيھىسالام 100 ياشتا ئىدى، بەنى ئىسرائىلنىڭ پەيغەمبەرلىرى ئەنە شۇ ئىسھاق ئەلەيھىسالامنىڭ نەسلىدىندۇر، ئىسھاق ئەلەيھىسالام شام ۋە بەلەستىن زېمىنلىرىدا ياشىغان كەنتانلارغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلگەن. ئىسھاق ئەلەيھىسالامنىڭ ئىسۇ ۋە يەئقۇب ئەلەيھىسالامدىن ئىبارەت ئىككى ئوغلى بار ئىدى، يەئقۇب ئەلەيھىسالام ئىسرائىل ئاتىلىدىغان بولۇپ، يەھۇدىيلار يەئقۇب ئەلەيھىسالامغا نىسبەت بېرىلىدۇ، ئىسھاق ئەلەيھىسالام 180 يېشىدا كەنتاندا لار زېمىنىدا ۋاپات بولغان. ئۇ خېلىغا - ئاتىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسالام دەپنە قىلىنغان غارغا دەپنە قىلىنغان. ئىلىيەسە: ئىلىيەسە ئەلەيھىسالام قۇرئان كەرىمدە ئىككى ئورۇندا تىلغا ئېلىنىدۇ. ئىلىيەسە ئەلەيھىسالام بەنى ئىسرائىل پەيغەمبەرلىرىدىندۇر. قۇرئان كەرىمدە ئىلىيەسەنىڭ ھاياتى توغرىلۇق ھېچ نەرسە دېيىلمىگەن، ئۇنىڭ ئىسمى پەقەت پەيغەمبەرلەر قاتارىدا سانالغان. ئىلىيەسە ئەلەيھىسالام ئىلىياس ئەلەيھىسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئىلىياس ئەلەيھىسالامنىڭ شەرىئىتى بويىچە دىنغا دەۋەت قىلىشقا باشلىغان، بەزى تارىخچىلارنىڭ ئېيتىشىچە، ئىلىيەسە ئەلەيھىسالام سۈرىيە شەھەرلىرىدىن بولغان بانىياس شەھىرىدە پەيغەمبەرلىك دەۋىتىنى ئېلىپ بارغان.

ئىمران: ئىمران ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئاتىسى بولۇپ، بەنى ئىسرائىل ئۆلىمالىرى ئارىسىدا كاتتا زات ئىدى، ئايالى ھامىلدار بولغاندا، ئايالىنىڭ قورسىقىدىكى پەرزەنتىنى دۇنيا ئىشلىرىدىن ئازاد قىلغان ھالدا ئىبادەت-خاننىنىڭ خىزمىتىگە ئاتىدى. ھەزرىتى مەريەم ئارىسىدە ۋاقتىدا ئىمران ۋاپات بولۇپ كەتتى، ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئانىسىنىڭ ھەمىرىسىنىڭ ئېرى زەكەرىيا ھەزرىتى مەريەمنى ئۆز تەربىيىسىگە ئالدى. يەسرىپ: يەسرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسالام ھىجرەت قىلىشتىن بۇرۇنقى مەدىنە مۇنەۋۋەرەنىڭ نامى ئىدى. ئۇ كەڭ تۈزلەڭلىككە جايلاشقان بولۇپ، دېڭىز يۈزىدىن 620 مېتىر ئېگىز، مەدىنە مۇنەۋۋەرەنى شەرق ۋە غەرب تەرىپىدىن ئىككى قارا تاشلىق ساي ئوراپ تۇرىدۇ، مەدىنە مۇنەۋۋەرەنىڭ ئەتراپىدا خورمىزارلىقلار كۆپ. يەئقۇب: يەئقۇب نۇھ ئەلەيھىسالامنىڭ قەۋمى چوقۇنغان بىر بۇتنىڭ نامى.

يەئقۇب: يەئقۇب ئەلەيھىسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسالامدىن بولغان نەۋرىسىدۇر. تەۋراتتا يەئقۇب ئەلەيھىسالام ئىسرائىل دەپ ئاتالغان، بۇ ئىبرانچە سۆز بولۇپ، اللەنىڭ بەندىسى دېگەن بولىدۇ، تارىخچىلارنىڭ ئېيتىشىچە، يەئقۇب ئەلەيھىسالام پەلەستىندە تۇغۇلغان، ئاتىسى ئىسھاق ئەلەيھىسالامنىڭ يېنىدا ئۆسۈپ چوڭ بولغان. اللە تائالا ئىسھاق ئەلەيھىسالامنى مۇقەددەس

زېمىندا يەيغەمبەر بولۇشقا تاللىغان ئىدى. ئىسھاق ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە 80 يىل تۇردى، ئۇ ياشىنىپ قالغان چاغدا، اللە تائالا ئۇنىڭغا قوشكىزەك ئىككى ئوغۇل بەردى، ئۇلارنىڭ بىرى ئىسۇ، بىرى يەئقۇب ئىدى. ئىسھاق ئەلەيھىسسالام ئوغلى يەئقۇبقا بەرىكەتلىك دۇئا قىلدى. ئىسۇ بۇنىڭدىن نارازى بولۇپ، يەئقۇب ئەلەيھىسسالامغا يامانلىق قىلىشنى ئويلىدى. يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى ئىسۇنىڭ سۈيىقەست قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ، يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنى تاغسىنىڭ يېنىغا بېرىپ تۇرۇشقا بۇيرۇدى، ئۇ تاغسىنىڭ يېنىغا كېتىپ بېرىپ كەچتە بىر يەردە ئۇخلاپ قالدى. ئۇ چۈشەدە پەرىشتىلەرنىڭ ئاسمانغا چىقىپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى ھەمدە اللە تائالانىڭ ئۇنىڭغا خىتاب قىلىپ: «مەن ساڭا بەرىكەت ئانا قىلمەن، نەسلىڭنى كۆپەيتىمەن، بۇ زېمىننى ساڭا ۋە سەندىن كېيىنكى ئەۋلادلىرىڭغا بېرىمەن» دەپ ئېيتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئۇيغۇسىدىن ئويغىنىپ كۆرگەن چۈشەدىن خۇشاللاندى. مۇشۇ خۇشاللىق چۈشنى كۆرگەندىن كېيىن اللە تائالا ئۇچۇن بىر ئىبادەتخانا سېلىشنى ئۈستىگە ئالدى. بۇ يەردە بەلگە ئۇچۇن بىر تاشقا ماي سۈرۈپ قويىدى. بۇ جاي (بەيتىئىل) يەنى بەيتۇ اللە دەپ ئاتالدى. مانا بۇ كېيىن يەئقۇب ئەلەيھىسسالام بىنا قىلغان بەيتۇلمۇقەددەستۇر. يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ 12 بالىسى بار ئىدى، كېيىن بەنى ئىسرائىل قەۋمىنىڭ 12 قەبىلىسى يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ 12 ئوغلىدىن كېلىپ چىققان، ھەر ئوغلى بىر قەبىلىنىڭ بوۋىسى بولۇپ قالغان، يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىسى يۇسۇف ئەلەيھىسسالامدىن ئايرىلغانلىقىغا قايغۇرۇپ كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان، يۇسۇف ئەلەيھىسسالام بىلەن دەرەقەمتە بولغاندىن كېيىن، اللە ئۇنىڭ كۆزىنى ساقايتىپ قويغان. يەئقۇب ئەلەيھىسسالام ئوغلى يۇسۇف ئەلەيھىسسالام بىلەن دەرەقەمتە بولغاندىن كېيىن مىسىردا 147 يېشىدا ۋاپات بولغان، يەئقۇب ئەلەيھىسسالام ئوغلى يۇسۇف ئەلەيھىسسالامغا ئاتىسى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا دەپنە قىلىشنى ۋەسىيەت قىلغان. يۇسۇف ئەلەيھىسسالام يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنى پەلەستىننىڭ ئېلىپ بېرىپ خەللىل شەھىرىدىكى بىر غارغا — ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا دەپنە قىلغان. يۇسۇف ئەلەيھىسسالام يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىسى بولۇپ، نەسبى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تۇتىشىدۇ. يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى قۇرئاندا 26 ئورۇندا تىلغا ئېلىنىدۇ، يۇسۇف ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىل پەيغەمبەرلىرىنىڭ مەشھۇرلىرىدىن ئىدى. ئۇ يۇسۇف سىددىق يەنى راستچىل يۇسۇف دەپ تەرىپلەنگەن. يۇسۇف ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇنىڭ ئۇكىسى بۇنىيەمىن ئانىسى راھىلە ئۇلۇپ كەتكەندىن كېيىن ئاتىسى يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇجرىسىدا ئاتىسى بىلەن بىللە تۇراتتى، يەئقۇب ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېتىملىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارغا بەكمۇ مېھىر — شەپقەت كۆرسەتتى. بۇ ھال ئۇلارنىڭ ئانا بىر، ئانا باشقا بىر تۇغقانلىرىنىڭ ھەسدىنى قوزغىدى. قېرىنداشلىرى سۈيىقەست ئىشلىتىپ، يۇسۇفنى ئوينىتىپ كېلىمىز دەپ سەھراغا ئېلىپ چىقىپ قۇدۇققا تاشلىدى، يولدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان كارۋان يۇسۇفنى قۇدۇقتىن چىقىرىپ، مىسىرغا ئېلىپ بېرىپ مىسىرنىڭ پادىشاھىغا ساتتى. بۇ چاغدىكى مىسىر پادىشاھى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مىسىرغا كېلىشتىن بۇرۇن مىسىرغا كەلگەن ئەمالىقەلەردىن ئىدى. «سۈرە يۇسۇف» تە، يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنىڭ كىچىك ۋاقتىدا كۆرگەن چۈشى، قېرىنداشلىرىنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان سۈيىقەستى، مىسىر پادىشاھىنىڭ ئائىلىسىدە ئۇچراتقان ئەھۋاللىرى، زىندانغا تاشلانغاندىن كېيىن اللەنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئاقلىنىشى، ئاندىن زىنداندا تۇرۇپ پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشى، ئاندىن مىسىر پادىشاھىنىڭ چۈشكە توغرا تەبىر بېرىپ پادىشاھنىڭ كۆڭۈل بۆلۈشىگە ئېرىشىشى، ئاندىن پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇشنى تاپشۇرۇشى، كېيىن كىچىك ۋاقتىدا كۆرگەن چۈشنىڭ

سەراسىغا كېلىشى، قېرىنداشلىرىنىڭ خاتالىقلىرىنى ئەيۈ قىلىشى، ئاندىن يەنىقۇب ئەلەيھىسسالام باشلىق كىشىلەرنى مىسىرغا ئېلىپ كېلىشى قاتارلىق ئەھۋاللار بايان قىلىندۇ. يۇسۇق ئەلەيھىسسالام 110 يىل ئومۇر كۆرگەن، ئۇ مىسىردا ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرۇپ ۋاپات بولغان ۋە مىسىردا دەپنە قىلىنغان. ئۇ قېرىنداشلىرىغا قېرىنداشلىرى مىسىردىن چىقىپ كېتىپ قالسا، ئۆزىنىڭ جەستىنى بىللە ئېلىپ چىقىپ كېتىپ، ئاتىلىرى بىلەن بىر يەرگە دەپنە قىلىنىشى ئېيتقان. ئىشەنچلىك رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، يۇسۇق ئەلەيھىسسالامنىڭ جەستى مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا مىسىردىن يۆتكىلىپ، نابۇلسقا دەپنە قىلىنغان. يۇسۇق ئەلەيھىسسالام چوڭ بوۋىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلۇشىدىن 361 يىل كېيىن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلۇشىدىن 64 يىل بۇرۇن ۋاپات بولغان.

يۇنۇس: يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى قۇرئاندا تۆت ئورۇندا تىلغا ئېلىندۇ، ئىككى ئورۇندا زۇننۇن دېگەن لەقىبى بىلەن تىلغا ئېلىندۇ. يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسىبى يەنىقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى بۇنىيەمىغا تۇتىشىدۇ، اللە تائالا ئۇنى ئىراقتىكى نىۋەي دېگەن جايغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن. نىۋەي ئاھالىسى بۇتپەرەس بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە بۇتپەرەسلىك ئەۋج ئالغان ئىدى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام نىۋەيگە سۈرىيىدىن كېلىپ، نىۋەي ئاھالىسىنى بىر اللەغا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلدى، ئۇلار يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنى ئىنكار قىلىپ، ئۇنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىدى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن بىئارام بولۇپ، ئۇلارنى اللەنىڭ ئازابىدىن ئاگاھلاندۇردى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام ۋاقىت ئۇزارغانسىرى ئۇلارنىڭ ئىمان ئېيتىمىغانلىقىدىن خاپا بولۇپ، اللە تائالانىڭ ئىزىنى ئالمايلا سىرتقا چىقىپ كەتتى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلار ئازابنىڭ چوقۇم نازىل بولىدىغانلىقىنى بىلىپ دىلىغا قورقۇنچ چۈشۈپ، اللەغا تەۋبە - ئىستىغپار ئېيتتى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنى ئىنكار قىلغانلىقىغا پۇشايمان قىلىشتى، ئۇلار ھاياۋانلارنىڭ بالىسى بىلەن ئانىسىنى ئايرىۋېتىپ، جەندىلەرنى كىيىپ، ئەر - ئايال، ئوغۇل - قىز ھەممىسى يىغا - زارە قىلىشىپ اللەغا يالۋۇرۇشتى، اللە تائالا رەھىم قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىدە ئايلىنغان قاراڭغۇ كېچە پارچىسىدە ئازابىنى ئۇلاردىن كۆتۈرۈۋەتتى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام قەۋمنى تاشلاپ چىقىپ كەتكىنىچە دېڭىز بويىغا بېرىپ توختىدى. ئۇ يەردە بىر كېمىنى ئۇچرىتىپ ئىگىسىدىن ئۆزىنى سېلىۋېلىشىنى تۆتۈندى. ئۇلار يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى ئادەم ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇنى كېمىگە چىقىرىۋېلىشتى. دېڭىزنىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغاندا كېمىنى دولقۇن ئورد - ۋالدى. ئۇلار ئارىمىزدا گۇناھكار ئادەم بار ئىكەن دەپ، چەك تاشلىماقچى، چەك كىمگە چىقسا شۇنى دېڭىزغا تاشلىماقچى بولۇشتى، چەك يۇنۇس ئەلەيھىسسالامغا چىقتى، شۇنىڭ بىلەن يۇنۇس ئەلەيھىسسالام دېڭىزغا تاشلاندى. ئۇنى اللەنىڭ ئەمرى بىلەن چوڭ بىر بېلىق يۇتۇۋەتتى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام بېلىقنىڭ قارىنىدا اللەغا تەسبىھ ۋە ئىستىغپار ئېيتاتتى، يۇنۇس ئەلەيھىسسالام بېلىقنىڭ قارىنىدا ئۈچ كېچە - كۈندۈز تۇرغاندىن كېيىن، بېلىق ئۇنى دېڭىز ساھىلىدىكى بىر قۇرغاق يەرگە ئاتتى، بۇ چاغدا يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ تاۋى يوق ئىدى. اللە ئۇنىڭغا سايبداش ئۈچۈن كاۋىنى ئۇندۇرۇپ بەردى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام ساقىيىپ ماڭمۇدەك بولغاندا قەۋمىگە قايتىپ كەلدى. ئۇلار ئىمان ئېيتىپ تەۋبە قىلىپ، پەيغەمبىرى يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرغان ئىدى. يۇنۇس ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ ئەمرىمەرۇپ، ۋەز - نەسەت قىلىپ، ئۇلارغا دىنىي ئىشلارنى بىلدۈرۈشكە باشلىدى، ئىبن ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، يۇنۇس ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋمىنىڭ سانى 120 مىڭ ئىدى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەقرىز

مۇقەددەس قۇرئان كەرىم بولسا ئۇلۇغ ئىسلام دىنىمىزنىڭ ئەڭ مۇھىم ئاساسى، بارلىق مۇسۇلمان قېرىنداشلارنىڭ بۈيۈك دەستۇرىدۇر. ئۇنىڭ مەنە ۋە مەزمۇنلىرىنى توغرا چۈشىنىش ھەربىر مۇسۇلماننىڭ ئالىي مەتلۇبى ۋە يۈكسەك مۇددىئاسىدۇر. بۇرۇندىن تارتىپ ئۇيغۇر مۇسۇلمانلىرى قۇرئان كەرىمنىڭ مەنىلىرىنى توغرا، روشەن ۋە تولۇق چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيدىغان ئۇيغۇرچە بىر تەرجىمىنىڭ مەيدانغا كېلىشىگە تەشنا ۋە ئارزۇمەندى.

ئىلگىرىكى چاغلاردا، يۇرتىمىزدا قۇرئان كەرىم مەدرىس تىلى بىلەن تەپسىر قىلىنغان، ئايرىم پارىلىرى نەشر قىلىنغان بولسىمۇ، كۆپچىلىك مۇسۇلمانلارنىڭ پايدىلىنىشى قولايىسىز بولغان ۋە تەلەپنى قاندۇرالمىغان ئىدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىستىداتلىق ئالىمى مۇھەممەد سالىھ قارىھاجىم ئاممىنىڭ بۇ مۇھىم ئېھتىياجىنى نەزەردە تۇتۇپ، كۆپ يىللار رىيازەت چېكىپ، جاپا ۋە مۇشەققەتلىك ئەمگەك سەرپ قىلىپ، نۇرغۇن سەئىي ئىجتىھاتلار كۆرسىتىپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىدا قۇرئان كەرىمنىڭ بۇ روشەن تەرجىمە-تەپسىرىنى تۇنجى قېتىم يېزىپ چىقتى. مۇتەرجىمۇلقۇرئان (قۇرئان كەرىمنى تەرجىمە قىلغۇچى) مۇھەممەد سالىھ قارىھاجىم ئاتۇشلۇق مەرھۇم بۈيۈك دىنىي ئالىم يازىل سالىھ دامۇللاھاجىمنىڭ پەرزەنتى بولۇپ، ئاتىسى ھايات چېغىدا ئاتىسىدا ۋە باشقا دىنىي ئالىملاردا مۇتەداۋىل دەرسلەرنى ئوقۇپ، نۇرغۇن ئىلىم ھاسىل قىلغاندىن كېيىن، جۇڭگو ئىسلام دارىلفۇنۇنىدا بەش يىل ئوقۇغان، ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ۋە ئىسلام دىنى جەمئىيىتىدە تەتقىقات ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان، بۇ جەرياندا كۆپ سەئىي ئىجتىھاتلار يۈرگۈزۈپ مەلۇمات دائىرىسىنى كېڭەيتىپ، ئىلمىي جەھەتتە ئالاھىدە مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ئېرىشكەن، جۈملىدىن «جەۋاھىرولبۇخارى»، «مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق كىتابلارنى ئىزاھلىرى بىلەن ئەرەبچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ چىقتى، بۇ كىتابلار نەشر قىلىنىش بىلەن ئۇيغۇر مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ مىننەتدارلىقى ۋە ئالقىشىغا ئېرىشتى. مۇتەرجىم بۇ تەرجىمە-تەپسىرىنى يېزىپ چىقىشتا، ئەھلى ئىسلام ئىچىدىكى مۆتىۋەر ۋە ياراملىق تەپسىر-لەردىن 27 دەك تەپسىر ۋە مەخسۇس ئەرەب تىلىدىكى قامۇسلارنى ھازىرلاپ، ھەربىر ئايەتكە

تەرجىمە ۋە تەپسىر يېزىشتا ئۇلارغا مۇراجىئەت قىلىش بىلەن، مەنىنى توغرا ۋە روشەن ئىپادىلىگەن. تەرجىمە ۋە تەپسىر پۈتكەندىن كېيىن، نەشىرگە بېرىش ئالدىدا، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە، بىز مەزكۇر قۇرئان تەرجىمىسىنى باشتىن-ئاخىر دىققەت بىلەن مۆتىۋەر تەپسىرلەرگە سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ چىقىپ، مۇنداق تونۇشقا كەلدۇق:

(1) بۇ تەرجىمە ۋە تەپسىر بۇرۇنقى ۋە كېيىنكى دەۋرلەردە مەشھۇر مۇپەسسىرلەر تەرىپىدىن يېزىلغان مۆتىۋەر تەپسىرلەرنىڭ مەزمۇنىغا ئۇيغۇن بولغان.

(2) قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇسلۇب جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكىنى نەزەردە تۇتقان ھالدا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىل ئادىتىنى تەرجىمىدە مۇجەسسەملەشتۈرۈشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈنگەن.

(3) تەرجىمە ۋە تەپسىرنىڭ تىلى ئىخچام، ئاممىباب بولۇپ، ئوقۇغان كىشى ئېنىق، روشەن چۈشەنچە ھاسىل قىلالايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ تەرجىمە ۋە تەپسىرنى ئىشەنچلىك ۋە ياراملىق تەرجىمە ۋە تەپسىر دەپ ھېسابلىدۇق. مۆتىۋەر مۇھەممەد سالىھ قارىھاجىمنىڭ بۈيۈك خىزمىتى ئۈچۈن جانابىي اللە دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بۈيۈك سائادەت، كاتتا ئەجىر ئاتا قىلسۇن، ئامىن!

قۇرئان كەرىمنىڭ تەرجىمە-تەپسىرنى كۆزدىن كۆچۈرۈپ تەقرىز يېزىپ چىقىشقا قاتناشقانلار: ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتئىي، ئاتاقلىق دىنىي ئالىم، ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيەتى-تىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى قاسىم قارىھاجىم؛

جۇڭگو ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيەتى-تىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى ھامۇت مەۋلىۋى دامۇللاھاجىم؛

قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتئىي سۇلايمانئاخۇن دامۇللام؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ مۇدىرى ئابدۇللا دامۇللاھاجىم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى زەينۇل ئابىدىن مەۋلىۋى دامۇللاھاجىم؛

جۇڭگو ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيەتى-تىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى ئابدۇرېشىد ئەئلەمئاخۇنۇم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتئىي سالىھ دامۇللاھاجىم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى ئىبراھىم قارىھاجىم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، ئۈرۈمچى شەھەرلىك

ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ مۇدىرى شىرپىجان دامۇللاھاجىم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، قەشقەر ھېيتگاھ جامەسىنىڭ خەتەبى ھارۇنخانمەخدۇم؛

ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، خەتەب مۇھەممەد دامۇللاھاجىم؛
ئاپتونوم رايونلۇق ئىسلام دىنى جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، خەتەب ئابدۇغەنى دامۇللاھاجىم؛

قاغىلىق جامەسىنىڭ خەتەبى ئابدۇلھەكىم مەخدۇمھاجىم.

ھىجرى ۱۴۰۵ شەھرى صفر كاشغەر

قورئان كهرنم تهرجه مسده
پايدلنلنگان تهپسر كتابلرى

١٥	تفسير الخازن	١	جامع البيان فى تفسير القرآن
١٦	فى ظلال القرآن للسيد قطب	٢	التفسير الكبير للفخر الرازى
١٧	تفسير الخطيب المكى	٣	الكشاف عن حقائق التنزيل للزمخشرى
١٨	تفسير حسنى	٤	تفسير ابن كثير
١٩	المصحف المفسر لفريد و جدى	٥	صفوة التفاسير
٢٠	مقرر التفسير	٦	تفسير الدر المنثور
٢١	تفسير مواكب	٧	أنوار التنزيل للقاضى البيضاوى
٢٢	تفسير مدارك	٨	تفسير الجواهر (طنطاوى)
٢٣	معجم غريب القرآن	٩	تفسير المنار
٢٤	قاموس الأعلام والألفاظ القرآنية	١٠	تفسير القرآن الكريم
٢٥	معجم ألفاظ القرآن الكريم	١١	تفسير ابن عباس
٢٦	موسوعة القرآن الميسرة	١٢	تفسير الجلالين
٢٧	تفسير غريب القرآن للإمام محمد بن أبى بكر السجستانى	١٣	تفسير روح البيان
		١٤	هداية القرآن لبنى الإنسان للدكتور يحيى أحمد الدرديرى

﴿ فهرس بِأَسْمَاءِ السُّورِ ﴾

الجزء	الصفحة	السورة	رقم السورة	الجزء	الصفحة	السورة	رقم السورة
٢١	٢٠٥	سُورَةُ الرَّؤْمِ	٣٠	١	٢	سُورَةُ الْفَاتِحَةِ	١
٢١	٢١٢	سُورَةُ لُقْمَانَ	٣١	٣ - ٢ - ١	٣	سُورَةُ الْبَقَرَةِ	٢
٢١	٢١٦	سُورَةُ التَّحْوِثِ	٣٢	٣ - ٣	٥١	سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ	٣
٢٢ - ٢١	٢١٩	سُورَةُ الْأَحْزَابِ	٣٣	٦ - ٥ - ٣	٤٨	سُورَةُ النِّسَاءِ	٤
٢٢	٢٢٩	سُورَةُ سَبَأٍ	٣٤	٤ - ٦	١٠٤	سُورَةُ الْمَائِدَةِ	٥
٢٢	٢٣٥	سُورَةُ قَائِلِرٍ	٣٥	٨ - ٤	١٢٩	سُورَةُ الْأَنْعَامِ	٦
٢٣ - ٢٢	٢٣١	سُورَةُ بُرَاجٍ	٣٦	٩ - ٨	١٥٢	سُورَةُ الْأَعْرَافِ	٧
٢٣	٢٣٦	سُورَةُ الصَّفَاتِ	٣٧	١٠ - ٩	١٤٨	سُورَةُ الْأَنْفَالِ	٨
٢٣	٢٥٣	سُورَةُ صٍ	٣٨	١١ - ١٠	١٨٨	سُورَةُ التَّوْبَةِ	٩
٢٣ - ٢٣	٢٥٩	سُورَةُ الزُّمَرِ	٣٩	١١	٢٠٩	سُورَةُ يُوسُفَ	١٠
٢٣	٢٦٨	سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ	٤٠	١٢ - ١١	٢٢٢	سُورَةُ هُودٍ	١١
٢٥ - ٢٣	٢٤٨	سُورَةُ حَجَرِ السَّجْدَةِ	٤١	١٣ - ١٢	٢٣٦	سُورَةُ يُوسُفَ	١٢
٢٥	٢٨٢	سُورَةُ الشُّورَى	٤٢	١٣	٢٥٠	سُورَةُ الزُّمَرِ	١٣
٢٥	٢٩٠	سُورَةُ الزُّحُوفِ	٤٣	١٣	٢٥٦	سُورَةُ إِبْرَاهِيمَ	١٤
٢٥	٢٩٦	سُورَةُ الدُّخَانِ	٤٤	١٤ - ١٣	٢٦٢	سُورَةُ الْحَجَّجِرِ	١٥
٢٥	٢٩٩	سُورَةُ الْجَانِيَةِ	٤٥	١٤	٢٦٨	سُورَةُ النَّحْلِ	١٦
٢٦	٥٠٣	سُورَةُ الْأَحْقَافِ	٤٦	١٥	٢٨٣	سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ	١٧
٢٦	٥٠٤	سُورَةُ مُحَمَّدٍ	٤٧	١٦ - ١٥	٢٩٢	سُورَةُ الْكَهْفِ	١٨
٢٦	٥١٢	سُورَةُ الْفَتْحِ	٤٨	١٦	٣٠٦	سُورَةُ مَرْيَمَ	١٩
٢٦	٥١٦	سُورَةُ الْحُجُرَاتِ	٤٩	١٦	٣١٣	سُورَةُ طهَ	٢٠
٢٦	٥١٩	سُورَةُ قٍ	٥٠	١٤	٣٢٣	سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ	٢١
٢٤ - ٢٦	٥٢١	سُورَةُ الذَّارِيَاتِ	٥١	١٤	٣٣٢	سُورَةُ الْحَجِّ	٢٢
٢٤	٥٢٣	سُورَةُ الطُّورِ	٥٢	١٨	٣٣٣	سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ	٢٣
٢٤	٥٢٤	سُورَةُ النَّجْمِ	٥٣	١٨	٣٥١	سُورَةُ النُّورِ	٢٤
٢٤	٥٢٩	سُورَةُ الْقَمَرِ	٥٤	١٩ - ١٨	٣٦٠	سُورَةُ الْفُرْقَانِ	٢٥
٢٤	٥٣٢	سُورَةُ الرَّحْمَنِ	٥٥	١٩	٣٦٤	سُورَةُ الشُّعْرَاءِ	٢٦
٢٤	٥٣٥	سُورَةُ الْوَاقِعَةِ	٥٦	٢٠ - ١٩	٣٤٤	سُورَةُ الزُّمَرِ	٢٧
٢٤	٥٣٨	سُورَةُ الْحَدِيدِ	٥٧	٢٠	٣٨٦	سُورَةُ الْقَصَصِ	٢٨
٢٨	٥٣٣	سُورَةُ الْمَجَادِلَةِ	٥٨	٢١ - ٢٠	٣٩٤	سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ	٢٩

﴿فَهَذَا بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الجزء	الصفحة	السورة	رقم السورة	الجزء	الصفحة	السورة	رقم السورة
٣٠	٥٩٨	سُورَةُ الْأَعْلَى	٨٤	٢٨	٥٣٦	سُورَةُ الْحَشْرِ	٥٩
٣٠	٥٩٨	سُورَةُ الْغَاشِيَةِ	٨٨	٢٨	٥٥٠	سُورَةُ الْمُتَمَتِّنَةِ	٦٠
٣٠	٥٩٩	سُورَةُ الْفَجْرِ	٨٩	٢٨	٥٥٢	سُورَةُ الصَّف	٦١
٣٠	٦٠١	سُورَةُ الْبَكَّةِ	٩٠	٢٨	٥٥٣	سُورَةُ الْجُمُعَةِ	٦٢
٣٠	٦٠١	سُورَةُ الشَّمْسِ	٩١	٢٨	٥٥٥	سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ	٦٣
٣٠	٦٠٢	سُورَةُ اللَّيْلِ	٩٢	٢٨	٥٥٤	سُورَةُ النَّحْلِ	٦٣
٣٠	٦٠٣	سُورَةُ الضُّحَى	٩٣	٢٨	٥٥٩	سُورَةُ الطَّلَاقِ	٦٥
٣٠	٦٠٣	سُورَةُ الشَّرْحِ	٩٣	٢٨	٥٦١	سُورَةُ التَّحْرِيمِ	٦٦
٣٠	٦٠٣	سُورَةُ التِّيْنِ	٩٥	٢٩	٥٦٣	سُورَةُ الْمَلِكِ	٦٤
٣٠	٦٠٣	سُورَةُ الْعَلَقِ	٩٦	٢٩	٥٦٥	سُورَةُ الْقَلَمِ	٦٨
٣٠	٦٠٥	سُورَةُ الْقَدَرِ	٩٤	٢٩	٥٦٨	سُورَةُ الْحَاقَّةِ	٦٩
٣٠	٦٠٥	سُورَةُ الْبَيِّنَةِ	٩٨	٢٩	٥٤٠	سُورَةُ الْمَعَاجِزِ	٤٠
٣٠	٦٠٦	سُورَةُ الزَّلْزَلِ	٩٩	٢٩	٥٤٢	سُورَةُ نُوحٍ	٤١
٣٠	٦٠٦	سُورَةُ الْعَادِيَاتِ	١٠٠	٢٩	٥٤٣	سُورَةُ الْحِجَّتِ	٤٢
٣٠	٦٠٤	سُورَةُ الْقَارِعَةِ	١٠١	٢٩	٥٤٤	سُورَةُ الْمَدَائِلِ	٤٣
٣٠	٦٠٤	سُورَةُ النَّكَارِ	١٠٢	٢٩	٥٤٩	سُورَةُ الْمَدَائِرِ	٤٣
٣٠	٦٠٨	سُورَةُ الْعَصْرِ	١٠٣	٢٩	٥٨١	سُورَةُ الْقِيَامَةِ	٤٥
٣٠	٦٠٨	سُورَةُ الْهُمَزَةِ	١٠٣	٢٩	٥٨٣	سُورَةُ الدَّهْرِ	٤٦
٣٠	٦٠٨	سُورَةُ الْفَيْلِ	١٠٥	٢٩	٥٨٥	سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ	٤٤
٣٠	٦٠٩	سُورَةُ قُرَيْشٍ	١٠٦	٣٠	٥٨٤	سُورَةُ النَّبَاِ	٤٨
٣٠	٦٠٩	سُورَةُ الْمَاعُونِ	١٠٤	٣٠	٥٨٨	سُورَةُ النَّازِعَاتِ	٤٩
٣٠	٦٠٩	سُورَةُ الْكُوْنِ	١٠٨	٣٠	٥٩٠	سُورَةُ عَبَسَ	٨٠
٣٠	٦٠٩	سُورَةُ الْكَافِرُونَ	١٠٩	٣٠	٥٩١	سُورَةُ التَّكْوِيْنِ	٨١
٣٠	٦١٠	سُورَةُ النَّصْرِ	١١٠	٣٠	٥٩٢	سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ	٨٢
٣٠	٦١٠	سُورَةُ تَبَّتْ	١١١	٣٠	٥٩٣	سُورَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ	٨٣
٣٠	٦١٠	سُورَةُ الْاِخْلَاصِ	١١٢	٣٠	٥٩٥	سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ	٨٣
٣٠	٦١١	سُورَةُ الْفَلَقِ	١١٣	٣٠	٥٩٦	سُورَةُ الْبُرُوْجِ	٨٥
٣٠	٦١١	سُورَةُ النَّاسِ	١١٣	٣٠	٥٩٤	سُورَةُ الطَّارِقِ	٨٦

مۇندەرىجە

قۇرئان كەرىمنىڭ ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى توغرىسىدا مۇھەممەت سالىھ

سورە نىڭ رەقىمى	صفىحە نىڭ رەقىمى
1 - سۈرە فاتىھە	2
2 - سۈرە بەقەرە	3
3 - سۈرە ئال ئىمران	51
4 - سۈرە نسا	78
5 - سۈرە مائىدە	107
6 - سۈرە ئەنئام	129
7 - سۈرە ئەئراق	152
8 - سۈرە ئەنفال	178
9 - سۈرە تەۋبە	188
10 - سۈرە يۈنۈس	209
11 - سۈرە ھۇد	222
12 - سۈرە يۈسۈف	236
13 - سۈرە رەئد	250
14 - سۈرە ئىبراھىم	256
15 - سۈرە ھىجر	263
16 - سۈرە نەھل	268
17 - سۈرە بەنى ئىسرائىل (ئىسرا)	283
18 - سۈرە كەھف	294
19 - سۈرە مەرىيەم	306
20 - سۈرە تاھا	313
21 - سۈرە ئەنبىيا	323
22 - سۈرە ھەج	332
23 - سۈرە مۆمىنۇن	343
24 - سۈرە نۇر	351
25 - سۈرە فۇرقان	360
26 - سۈرە شۇئەرا	367

377	نەمل	سۈرە	27 -
386	قەسەس	سۈرە	28 -
397	ئەنكە بۇت	سۈرە	29 -
405	رۇم	سۈرە	30 -
412	لوقمان	سۈرە	31 -
416	سەجدە	سۈرە	32 -
419	ئەھزاب	سۈرە	33 -
429	سەبئۇ	سۈرە	34 -
435	فاتىر	سۈرە	35 -
441	ياسىن	سۈرە	36 -
446	ساققات	سۈرە	37 -
453	ساد	سۈرە	38 -
459	زۇمەر	سۈرە	39 -
468	غافىر	سۈرە	40 -
478	قۇسىلەت	سۈرە	41 -
484	شۇرا	سۈرە	42 -
490	زۇخرۇف	سۈرە	43 -
496	دۇخان	سۈرە	44 -
499	جاسىيە	سۈرە	45 -
503	ئەھقان	سۈرە	46 -
507	مۇھەممەد	سۈرە	47 -
512	فەتىھ	سۈرە	48 -
516	ھۇجۇرات	سۈرە	49 -
519	قان	سۈرە	50 -
521	زارىيات	سۈرە	51 -
524	تۇر	سۈرە	52 -
527	نەجم	سۈرە	53 -
529	قەمەر	سۈرە	54 -
532	رەھمان	سۈرە	55 -
535	ۋاقىئە	سۈرە	56 -
538	ھەدىد	سۈرە	57 -

543	مۇجادەلە	سۈرە	58
546	ھەشر	سۈرە	59
550	مۇمتەھىنە	سۈرە	60
552	سەپ	سۈرە	61
554	جۇمۇئە	سۈرە	62
555	مۇناققۇن	سۈرە	63
557	تەغابۇن	سۈرە	64
559	تەلاق	سۈرە	65
561	تەھرىم	سۈرە	66
563	مۈلك	سۈرە	67
565	قەلەم	سۈرە	68
568	ھاققە	سۈرە	69
570	مائارىج	سۈرە	70
572	نۇھ	سۈرە	71
574	جىن	سۈرە	72
577	مۇززەمىل	سۈرە	73
579	مۇددەسىر	سۈرە	74
581	قىيامەت	سۈرە	75
583	ئىنسان	سۈرە	76
585	مۇرسەلات	سۈرە	77
587	نەبە	سۈرە	78
588	نازىئات	سۈرە	79
590	ئەبەسە	سۈرە	80
591	تەكۋىر	سۈرە	81
592	ئىنقىتار	سۈرە	82
593	مۇتەففىن	سۈرە	83
595	ئىنشىقاق	سۈرە	84
596	بۇرۇج	سۈرە	85
597	تارىق	سۈرە	86
598	ئەئلا	سۈرە	87
598	غاشىيە	سۈرە	88

599	ھجر	سۈرہ	89
601	بەلەد	سۈرہ	90
601	شەمس	سۈرہ	91
602	لەیل	سۈرہ	92
603	زۇھا	سۈرہ	93
603	ئىنشىراھ	سۈرہ	94
604	تىن	سۈرہ	95
604	ئەلەق	سۈرہ	96
605	قەدر	سۈرہ	97
605	بەيىنە	سۈرہ	98
606	زەلزەلە	سۈرہ	99
606	ئادىيات	سۈرہ	100
607	قارىئە	سۈرہ	101
607	تەكاسۇر	سۈرہ	102
608	ئەسر	سۈرہ	103
608	ھۈمەزە	سۈرہ	104
608	فىل	سۈرہ	105
609	قۇرەيش	سۈرہ	106
609	مائۇن	سۈرہ	107
609	كەۋسەر	سۈرہ	108
609	كافىرون	سۈرہ	109
610	نەسر	سۈرہ	110
610	مەسەد	سۈرہ	111
610	ئىخلاس	سۈرہ	112
611	فەلەق	سۈرہ	113
611	ناس	سۈرہ	114
612	ئىزاھلار		
634	تەقىرىز		
637	قۇرئان كەرىم تەرجىمىسىدە پايدىلىنىلغان تەپسىر كىتابلىرى		

إِنَّ وَرْدَةَ الشُّوْبَانَ الْإِسْلَامِيَّةَ وَالْأَوْقَافَ وَالذَّعْبُورَةَ وَالْإِسْتِزَارَةَ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذ يسرّها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمه معانيه إلى اللغة الأوغورية

تسأل الله أن ينفع به عموم المسلمين

وَأَنْ يَحْتَرِي

خَلَاةَ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فِهْدَانَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ السَّعِيدِ

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهِودِهِ الْعَظِيمَةِ فِي نَشْرِكِ تَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

سعودی دی عربستان مملکتی نئک اسلام شئله رنی باسشقوقوش وقف له رفه قاراش
ئسلامفه دعوت قلبسب یته کچلبسک قلبسئ منسئ رلبکی • مجمع الملك فهدغه
(مدینه دکی قران بسسئش زاؤؤتسغه) نشارهت قلبسئوچئ
شبو قران کرمنئ ئویغورچه معنئ له رنئسئک ته رجمه سئ
بیلهن بسلسب تیجار لئسب چقبسئ منسئته ر لکمزنئسئ
ئمنتایین خو بسئال قلبسدور بسوتون مسلمان له ر نئک شبو
قران کرمدهن ئستفاده لئسئشئ الله دن سورا یدور •
ئسکئ حرم نئک خدمت کئاری پادشا فهدنئک قران کریمئسئ
نشر قلبسئش دکی ترششجا نلبقسغه الله دن آجر عظیم
سورا یدور توفسئق به رگوچئ الله دور •
(پادشا فهد نئک قران بسسئش زاؤؤتسئ)

مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَذَا لَطِيْبَاتُ الْعَمَلِ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ

ص. ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

المملكة العربية السعودية

۱ ۲ مشکول ۱۴۱۵

۳۴

پادشاہ فہد نیک قران کریم بسش زاؤتس (مطبعہ) سی

پوشستہ قوتسی 6262

مدینہ منورہ - سعودی عربستان

قۇرئان كەرىم
ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى